

Die hellenische Kultur. Dargestellt von Fritz Baumgarten, Franz Poland, Richard Wagner. 2. Auflage. Mit 7 farbigen Tafeln, 2 Karten und gegen 400 Abbildungen im Text und auf 2 Doppeltafeln. [X u. 491 S.] gr. 8. 1907. geh. M. 10.—, in Leinwand geb. M. 12.—

Dem Bedürfnis nach einer zusammenfassenden Darstellung der griechischen und (in einem zweiten, in Vorbereitung befindlichen Bande) der römischen Kultur in weitem Umfang, als sie bisher vorliegt, soll dies Werk Rechnung tragen. Die Verfasser, die sämtlich im praktischen Schuldienst stehen, haben es als ihre Aufgabe angesehen, die gesicherten Ergebnisse der neueren Forschung in einer für jeden Gebildeten fälligen und lesbaren Form darzubieten, unter besonderer Berücksichtigung der Bedürfnisse und der Ergebnisse des Unterrichts in den Oberklassen unserer höheren Schulen. Dem geschriebenen Wort tritt ergänzend und weiterführend ein reichhaltiger Bilderschnitt zur Seite, der um so weniger fehlen dürfte, je lebendiger gerade das Kulturleben des Altertums uns durch seine Denkmäler veranschaulicht wird.

„Ein Buch, das, ohne mit Gelehrsamkeit zu prahlen, die wissenschaftliche Facharbeit der Verfasser beweist. Einzelne sind auch bei der Behandlung der Kunst wie der des Schrifttums und der politischen Verhältnisse, die neuesten Funde eingehend berücksichtigend. Die Darstellung ist meist knapp, aber inhaltsreich, verständlich und gefällig. Trefflich ist gleich der kurze Abschnitt über Sprache und Religion in der Künstelehre. Ganz meisterhaft scheint mir die Behandlung der Kunst. Nirgends bloße Redensarten, selten Urteile, die für den Leser in der Luft schweben, weil ihm die Anschauungen fehlen. Was zu sagen ist, wird meist an gut gewählte Beispiele angeknüpft. Neben der äußerlichen Geschichte der Kunst kommt auch die Stilentwicklung zu vollem Recht. Das staatliche Leben, besonders in Athen, wird in allen seinen Betätigungen anschaulich, und doch nicht zu ausführlich vorgeführt. Vergleiche mit späteren Verhältnissen erleichtern oft das Verständnis. Die Schilderung des religiösen Lebens hebt besonders die gewaltigeren Persönlichkeiten hervor, begnügt sich aber nicht mit bloßen Tatsachen und Urteilen, sondern führt, soweit möglich, auch Proben an oder gibt Inhaltangaben der überlieferten Werke, die auch dem mit der griechischen Literatur unbekanntem Leser ein Verständnis für die Bedeutung dieser Geistesgüter eröffnen.“ (Lehrproben und Lehrgänge.)

Charakterköpfe aus der antiken Literatur. Von Prof. Dr. Ed. Schwartz. Fünf Vorträge: 1. Hesiod und Pindar; 2. Thukydides und Euripides; 3. Sokrates und Plato; 4. Polybios und Poseidonios; 5. Cicero. 2. Aufl. [VI u. 125 S.] gr. 8. 1906. geh. M. 2.—, in Leinwand geb. M. 2 80.

„Die Vorträge enthalten vermöge einer ganz ungewöhnlichen Einsicht in das Staats- und Geistesleben der Griechen, vermöge einer seltlichen Feinfühligkeit in der Interpretation, wie sie etwa Burkhardt besessen hat, historisch-psychologische Analysen von großem Reiz und stellenweise geradezu erhebener Wirkung. . . Die Verinnerlichung, die Schwartz auf diese Weise seinen Gestalten zu geben versteht, ist m. W. bisher nicht erreicht, und die gedankenschwere Kraft seiner Sprache tritt dabei so frei, ungesucht und einfach daher, daß man oft kaum weiß, ob die ernste Schönheit des Ausdrucks oder die Tiefe des Gedankens höhere Bewunderung verdient. . .“ (Jahresbericht über das höhere Schulwesen. 1903.)

Geschichte des hellenistischen Zeitalters. Von Julius Kaerst. I. Band: Die Grundlegung des Hellenismus. [X u. 433 S.] gr. 8. 1901. geh. M. 12.—, in Halbfranz geb. M. 14.—

„Kaerst geht nirgends einer Schwierigkeit aus dem Wege, unachtsam hat er vor seiner Entscheidung stets die Möglichkeiten erwogen. Daß sein Werk ganz angeriffen ist, zeigt mit am deutlichsten sein Maßhalten. Es ist ein gefährliches Gebiet, die Geschichte Alexanders, wo jeder leicht zeigen kann, was er nicht kann; mit dem Mute der Jugend ist Kaerst an diese Aufgabe gegangen, um in der Kraft der Mannesjahre ein zu können. Das Urteil über ein Werk, das völlig hat ausreifen können, darf einen hohen Maßstab anlegen, aber diese Geschichte Alexanders enttäuscht auch die Leser nicht, die viel erwarten in Forschung und Darstellung, nach Form und Inhalt ist sie die bedeutendste, die durchdachte seit J. G. Droysen.“ (Liter. Zentralblatt 1904 Nr. 31.)

ANTHOLOGIA GRAECA

EPIGRAMMATVM

PALATINA CVM PLANVDEA

EDIDIT

HVGO STADTMVELLER

VOLVM II PARS PRIOR

PALATINAE LIBRVM VII PLANVDEAE L. III CONTINENS

hellenische Kultur. Dargestellt von Fritz Baumgarten, Franz Land, Richard Wagner. 2. Auflage. Mit 7 farbigen Tafeln, Karten und gegen 400 Abbildungen im Text und auf 2 Doppelseiten. [X u. 491 S.] gr. 8. 1907. geh. M. 10.—, in Leinwand M. 12.—

„Im Bedürfnis nach einer zusammenfassenden Darstellung der griechischen und (in weitestem, in Vorbereitung befindlichen Bande) der römischen Kultur in weitestem, als sie bisher vorliegt, soll dies Werk Rechnung tragen. Die Verfasser, die im praktischen Schuldienste stehen, haben es als ihre Aufgabe angesehen, die besten Ergebnisse der neueren Forschung in einer für jeden Gelehrten und Lesbaren Form darzubieten, unter besonderer Berücksichtigung der Bedürfnisse und der Ergebnisse des Unterrichts in den Oberklassen höherer Schulen. Dem geschriebenen Wort tritt ergänzend und weiterführend häufiger Bilderschnitt zur Seite, der um so weniger fehlen durfte, je lebendiger das Kulturleben des Altertums uns durch seine Denkmäler voranschaulicht wird. Ein Buch, das, ohne von Gelehrsamkeit zu prahlen, die wissenschaftliche Tüchtigkeit besser besorgt. Überall sind auch, bei der Behandlung der Kunst wie der des Rechts und der politischen Verhältnisse, die neuesten Funde eingehend berücksichtigt. Die Darstellung ist meist knapp, aber inhaltreich, verständlich und gefällig. Besonders der kurze Abschnitt über Sprache und Religion in der Einleitung. Ganz meisterhaft ist die Behandlung der Kunst. Nirgends bloße Bedenken, selten Urteile, dem Leser in der Luft schweben, weil ihm die Anschauungen folgen. Was an Beispielen wird meist an gut gewählte Beispiele angeknüpft. Neben der äußerlichen (äußerer) der Kunst kommt auch die Stillentwicklung zu vollem Recht. Das staatliche Leben in Athen, wird in allen seinen Beziehungen anschaulich und doch nicht trocken vorgeführt. Vergleiche mit späteren Verhältnissen erleichtern oft das Verständnis. Die Schilderung des geistigen Lebens hebt besonders die gewaltigeren Persönlichkeiten hervor, bündelt sich aber nicht mit bloßen Tatsachen und Urteilen, sondern weit reichlich, auch Proben an oder gibt Inhaltsangaben der überlieferten Werke, diese mit der griechischen Literatur unbekanntem Leser ein Verständnis für die Bedeutung dieser Geistesherden eröffnen.“ (Lehrproben und Lehrgänge.)

Lehrproben aus der antiken Literatur. Von Prof. Dr. Ed. Schwartz. Vorträge: 1. Hesiod und Pindar; 2. Thukydides und Euripides; 3. Cicero und Plato; 4. Polybios und Posidonios; 5. Cicero. 2. Aufl. 126 S.] gr. 8. 1906. geh. M. 2.—, in Leinwand geb. M. 2 60.

„Die Vorträge enthalten vermöge einer ganz ungewöhnlichen Einsicht in das Leben und Geistesleben der Griechen, vermöge einer seltlichen Feinfähigkeit in der Darstellung, wie sie etwa Burckhardt besessen hat, historisch-psychologische Analysen vom Reize und stellenweise geradezu erheblicher Wirkung. . . Die Verinnerlichung, wozu auf diese Weise seinen Gestalten zu gehen versteht, ist in W. bisher nicht und die gedankenschwere Kraft seiner Sprache tritt dabei so frei, ungesucht nach daher, daß man oft kaum weiß, ob die ernste Schönheit des Ausdrucks oder die des Gedankens höhere Bewunderung verdient.“ (Jahresbericht über das höhere Schulwesen. 1903.)

Lehrproben des hellenistischen Zeitalters. Von Julius Kaerst. Band: Die Grundlegung des Hellenismus. [X u. 433 S.] gr. 8. 1901. M. 12.—, in Halbfranz geb. M. 14.—

„Kaerst geht nirgends einer Schwierigkeit aus dem Wege, umsichtig hat er vor Entscheidung stets die Möglichkeiten erwogen. Daß sein Werk ganz unangenehm ist mit am deutlichsten sein Maßhalten. Es ist ein gefährliches Gebiet, die Geschichte Alexanders, wo jeder leicht zeigen kann, was er nicht kann; mit dem Mute der ist Kaerst an diese Aufgabe gegangen, um in der Kraft der Mannesjahre sie an das Urteil über ein Werk, das völlig hat ausreifen können, darf einen hohen anlegen, aber diese Geschichte Alexanders enttäuscht auch die Leser nicht, die warten: in Forschung und Darstellung, nach Form und Inhalt ist sie die beste, die durchdachte seit J. G. Droysen.“ (Liter. Zentralblatt 1901. Nr. 31.)

MANIBVS

ERWINI ROHDE

*Δίδο, μάκαρ, πρόβατον, δε επί τῶν κατὰ κράτος
Ψυχῆν θεοποιῶν, οὐκ ἰδέμεν Σεβίτην.*

NOTAE PRAEMISSAE

ANTHOLOGIAE PALATINAE LIBRO VII
ET PLANUDEAE LIBRO III
CVM SIGLORVM EXPLICATIONE.

A septimo libro Anthologiae Palatinae octavum seorsum exhibebit huius voluminis pars altera, Gregorii Nazianzeni syllogen, quam Constantinum suae Anthologiae inseruisse alii contendunt, rectius, opinor, alii negant. Pars prior voluminis continet librum VII Palatinae sive l. III Cephalanae Anthologiae et qui inde decerptus est Planudeae librum III. His libris cum epitymbia destinata essent, inter sepulcralia, quod constat, etiam aliena epigrammata haud pauca relata sunt ab utroque compilatore, quamquam recentioris florilegii auctor quaedam non sepulcralia ex Palatinis aut omnino praetermisit aut in alios libros recepit.

I.

Epigrammata l. VII exstant in cod. Pal. inde a pag. 207, 14 usque ad p. 326, 10; incipiunt a postrema parte quaternionis XIII (qui complectitur paginas 195—210, cf. vol. I p. IV), continuantur per septem quaterniones XIV—XX (p. 211—324, non 322; nam quaternionio XVIII duobus numeris 276 sq. praetermissis paginas 275—292 comprehendit, cf. ad p. 311, 3), ultima epp. (VII 741, 8—748) primo folio quaternionis XXI (p. 325—326, 10) continentur. Sylloge in primis foliis quattuor codicis (A^v—D^v, p. α'—ξ') exarata exhibet inter 34 epigrammata unum libri VII Palatini (307 Palladae? Σ^π n. 20, f. B^v p. γ'): cf. quae de Σ^π monui vol. I p. VI sq. quaeque ad VII 187, 1 notantur.

Codicis P(alatini) scribae in hoc volumine isdem atque in primo siglis*) indicantur: A, B, J, L, C; recentior manus (aequalis ei quae p. 86 in marg. inferiore versus Agathiae IV 3^b, 68 iteravit) supplevit versus Crinagoreum (645, 4) *κείσαι Ἰουδαίους*, adposuit eadem scripturam Planudeam *δοῦλος* pro *λυδός* in Dioscoridae ep. 178, addidit in Gessiano (683, 8) verbum, quod scribae verendum admittere dubitaverant; eadem manus titulos librorum X—XII: *Ἀρχὴ τῶν Προφητικῶν* (p. 489), *Ἀρχὴ Σκοπτικῶν* (p. 507), *Στράτωνος τοῦ Σαρδιανῶ* (p. 569) in marg. superiore adpinxit; haec quicumque in codicem intulit (cogitavi de Frid. Sylburgio), scripsit post vulgaram Aldinam alteram, ex qua epigrammatis 178, 645, 683 additamenta illa accesserunt, et aliquantum a scriba recentiore differt, qui epigrammatis Gregorii Theologi paginarum quas in Muratorii Aneidotis obtinent numeros adiunxit. — Sed de praecipuis cod. Palatini scribis A, B, L, C pauca hic addenda videntur.

A libri VII epp. scripsit exceptis duobus (tetrasticho in Homerum VII 2^b et disticho in Brotachum 254^b); primis epigrammatis 1—155 fere omnibus idem A nomina auctorum et lemmata vel plena adposuit vel agenda tantum sociis operae reliquit (ad ep. in Coroebum 154 *Ἄττα* Call. ipse A ex archetypo suo affert); ut primis sic ultimis I.VII epigrammatis (742—748 in primis pag. quaternionis XXI) A titulos adiunxit plerosque (non scripsit perversum *Πυθαγόρου* ad ep. 746). Praeterea duorum quaternionum epigrammata ea, quae primam utriusque paginam occupant,

*) Ad commodiorem editionis usum, quae in vol. I p. VII reperiuntur, partim hic repetita legentibus proponam:

- A¹ (L¹ C¹) = A (L, C) scripsit in textu;
 A m^{c-l*} = A scr. in margine exteriori, interiore, superiore;
 A^{scr. r.} = A scr. ante rasuram, ante correcturam;
 P^{scr. p.} = Palatinus exhibet post rasuram, correcturam;
 ἠὲ μᾶσι C ἦμασι A^{scr.}: litteras *uv* scr. C in erasa *η*;
 τ' οὐσ': litterae *ουσ* compendio notatae sunt in P;
 παύσασι*: una littera post *α* fin. erasa est.

ab A pleraque titulis instructa sunt (cf. ad epp. 238—244, epp. 358—365, quae exstant in P p. 243, 259 initio quaternionis XVI, XVII); lemmata ad quaedam ex his epigrammatis incohata ab A, sed non ultra primam tituli voculam (*εἰς*) ab eo producta sunt (cf. ad VII 242—244), ut, si librarius ex epigrammatum interpretatione lemmata sua finxit, insignem eius sterilitatem mentis prodant, si lemmata non ipse invenit, sed ex archetypo transcripsit, titulos exemplaris vel difficiliore lectu vel mutilos fuisse testentur. Et permessa est praeter eas quas indicavi partes in ceteris libri VII omnibus titulorum cura lemmatistae et correctori, nisi quod idem *Φίλιππον* nomen duobus insuper epigrammatis addidit A, ultimo epigrammati (405) magni fragmenti Philippi (364—405) et epigrammati 692, a quo unum ex minoribus fragmentis Phil. fortasse incipit; utriusque titulo librarii A ancipitem suum adiungit C: *Μιμνήσκον (Μνησκον?) οἱ δὲ Φιλ.* ad 405, *Ἀντιπάγον οἱ δὲ (Φιλ.)* ad 692. Pro peculiari ep. habet A tetrastichon 745, 7—10.

Bis scripsit A libri VII epigrammata septem: 35, 170, 187, 229, 231, 270, 462. Duo ex his 231 (Damageti), 229 exstant inter epp. (omnia fere in viros fortes) e compluribus syllogis sumpta 226—259, redeunt post VII 438 (Dam.) et 721 in fragmentis Meleagreis (406—506, 707—740); in priore fr. Mel. iteratur ep. 170 (post 481); ep. 270 inter promiscua in naufragos epp. (263—294) receptum revertitur in Meleagrei eiusdem argumenti (post 650); ep. amplioris fr. Meleagrei 462 in postremo fr. Mel. ante 729 sq. repetitur; ep. 187, quod iniuria, opinor, a Philippo abiudicaverunt, aptius priore loco exhibetur quam ante VII 345 (quocum iunctum est propter speciem similitudinis, cf. *ἡ γωνὴς* 187 *γῆρα* 345, p. LIII); ep. denique in Pindarum 35 iterum reperitur inter seriem Simonideam 507—516 et Callimacheam 517—525 collocatum. Praeter haec epp. distichon iterat A alterum epigrammatis 218 et primum hexametrum ep. 184, illud ita ut turbatus inde ordo versuum facile restituatur, sed hexameter repetitus pessumdedit primum versus ep. 183, cuius sententiam, non verba p. 121 redintegrare conamur.

B, qui inde ab A. P. IX 564 epigrammata titulesque eorum scribere coepit, libri VII epp. sex iteravit: 86; 683; 684 + 688, 3 sq.; 686; 688, 1 sq.; 687. Ep. 86 in Solonis statum Cephalas cum epigrammatis in philosophos e Vitis Laertii perperam inter sepuleralia recepit, B inter demonstrativa scripsit post IX 595 (ante ep. in Chilonem); ex octo Palladae epp. in Gessium (VII 681—688 petitis e sylloge Alexandrini) quinque iterat B inter *στωπικὰ* post XI 282 ita, ut et ordine et textu epigrammatum Planudeam (MII^a, I^b) potius quam priorem recensionem Palatini sequatur: cf. Finsler Krit. Unters. p. 84 et infra p. 468, 3 sqq.

L(emmatista) ab VII 156 orsus cetera libri epp. fere omnia lemmatis vel ab ipso excogitatis vel ex archetypo translatis instruxit; in priora parte tantum id egit, ut paucos ab A omissos titulos inferret, nonnullos ab A scriptos suis parvi pretii additamentis auget. Nomen auctoris raro tradit L in serie epp. 1—155, velut ad 45 *Θουκυδίδου*, ad 99 *Πλάτωνος*, ad 95 *Διογένους Λαερτίου*, ad 153 (*οὐ δὲ*) *Κλεοβούλου* (quod ex Diogene sumptum vetustiori titulo *Θωήρου* adiunxit); cf. ad ep. 5. Nec saepius in altera parte (post 155) correctoris vice suscepta indices auctorum adposuit, velut *Δαμοζώριδος* 206, *Πεύλου* (?) 307; idem nomina auctorum addidit epigrammatis 679—688, quae duobus exceptis ex Palladae sylloge sumpta sunt (et videntur in lemmatistae exemplari epp. Palladae prae ceteris notata fuisse, ut etiam notula ad ep. 339 de Palladae sylloge a lemmatista, non a correctore scripta est). Ep. 746 tribuit L (non A) Pythagorae, idem Nicareho ep. 159 (fort. Nicaeneti Samii in tibicinem Samium); ep. 362 in Aetium rhetorem (s. Aetium, cf. p. LXXVIII ad 241, 8) Philippo vindicavit L: titulus *Φιλίππου* fortasse toti fragmento Philippeo (364—405) olim praefixus errore translatus est ad ep. *ἄδισποτον*, si id ep. archetypus lemmatistae cum primo illius fragmenti epigrammate in eadem pagina scriptum exhibebat. Et simili fere errore parti alteri epigrammatis 31 nomen *Μελεάγρου* accessisse potest, si forte ultimo epigrammati particulae Meleagreae (21—31) index

coronae adiunctus fuit in archetypo, qui lemmatistae obtulit quae de coronae conditore ad 418 notavit. Nomen gentile auctoris L nonnullis epp. adposuit, *Σιδωνίου* epp. 2, 6, 8, 26, 81, 748, *Μινυληναίου* epigrammatis Alcaci Messenii (5, 55); nec Macedo Archias existit epigrammatum auctor nisi errore lemmatistae, qui ex lemmate ep. 139 (*εἰς Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα*) gentile ad titulum sequentis traduxit: nam A *Ἀρχίου* scripserat, *Μακεδόνας* adiunxit L. Ad ep. Callimacheum 89, quod e Diogenis Vitis in Cephalanam venit, scripsit L: *τοῦτο Διογένης ὁ Λαερτίου λέγει ἐν τοῖς τῶν φιλοσόφων βίαις ὡς ἴδιον*; haec nec ficta ab L nec corrigenda cum Schneidero (*ὡς Καλλιμάχου, οὐχ*) *ὡς ἴδιον* (cf. Finsler p. 153), verum invenit L verba illa in archetypo suo adscripta non ad ep. 89, sed ad praecedentia 87 et 88, quorum utrumque suum esse diserte Laertius monet: *ἔστι δὲ καὶ ἡμέτερον ἐπιγράμμα* Diog. I 63, *ἔστι δὲ καὶ εἰς τοῦτον ἐπίγρ. ἡμῶν* Diog. I 73; incuria lemmatistae, qui notulam illam a praecedentibus ad sequens ep. detulit, promptiorem eo habet excusationem, quod una cum aliis Laertianis (epp. sive ab ipso Diog. conditis sive ab eo traditis) carmen Callimachi in Anth. Palatina sicut in Planudea adespota fertur. Quae vero corrector addit: *πλὴν πάντα Διογένους εἶδεν τοῦ τῶν φιλοσόφων βίαις ἀναγραφαμένου*, haec falso dicta ab illo ipso corriguntur p. 222 in marg. superiore de isdem epigrammatis monente: *ἐξελέγησαν... ἐκ τῆς βιβλίου τῆς ἐπιγραφομένης βίαις φιλοσόφων*, cf. infra p. LXIII. Alia lemmatistae additamenta, e quibus mentio Nicolai Damasceni ad ep. 304, distichi XI 275 ad ep. 41, versus epigrammati 155 adscriptus (*καὶ κραναὴν ἀνέβαινε Φιλισίανος ἐρλανην*) fort. maxime memorabiles, praetermittamus hic (cf. quae collegit Finsler p. 151 sqq.), sed illud quamvis notum non omittendum, quod ad quaedam epp. L quibus in regionibus ea reperta sint indicavit; hi indices, quales a C plures, nonnulli tamen a lemmatista exarati sunt, in Cephalanam transiere e sylloge Gregorii Magistri (cf. ad epp. 327, 334, 429), qui inscriptionibus suis in urbibus Thessaliae, Graeciae, Macedoniae, Asiae collectis

eiusmodi notulas addere non neglexit; sic occurrunt ad ep. 327 *ἐν Αἰγίσσῃ* (cf. τὸν *Αἰγισαίκα* 227), ep. 338 (Persae?) *ἐν Μαρνησίᾳ*, 672 [346] *ἐν Κορίνθῳ* ab lemmatista adposita, ad ep. 334 *ἐν Κυζίῳ* (P^{pr} *ἐν Προύσῃ*? P^{ar}), 340 et 667 *ἐν Θεσσαλονίκῃ*, 330 *ἐν τῇ Δογυλάῳ*, 331 *εἰς Χάρακα?*, 332 *εἰς Ἀμμόλιαν*, 333 *εἰς Ἀζανούς*, 657 *ἐν Ἐφέσῳ* a correctore adiuncta locorum indicia. Ad certae originis fragmentum vix ullum ex his epp. referri licet (etsi particulae Meleagreae ep. 227 esse potest, 657 esse perhibetur); Cycli epigrammatis 552, 575, 558 dubium an non ex opere Gregorii, sed ab ipso Cycli auctore, cuius in matrem ep. 552 compositum est, lemmata cum regionis mentione (*ἐν Βυζαντίῳ*, *ἐν Προύσῃ*) accesserint; at illorum, quae supra indicata sunt, epigrammatum non titulos tantum, sed ipsos versus e collectis a Gregorio copiis fluxisse arbitrator; epp. dico 327—340 pleraque et ex epp. 656—677 quaedam sumpta esse ex sylloge Gregorii Mag. τοῦ *Καμπινοῦ* (v. ad ep. 334), quem inscriptionibus illis conquisitis poemata eiusmodi alia in variorum scriptorum libris epigrammatumque syllogis obvia adiunxisse non negaverim. — Lemmata ipsa, quae L scripsit, eius generis sunt, ut verba ab lemmatista ad ep. 594 adposita *ὡς τὸ ἐπιγράμμα λέγει* in argumenta eius, si non omnia, at plurima quadrent; tenendum tamen et faciliora et difficiliora epp. multa esse a lemmatista (sive ab eo, cuius interpretatione argumenta nituntur) non satis intellecta aut imperite ac negligenter reddita, nec istius incertitiae quae passim in lemmatis ab L exaratis occurrunt exempla hic afferemus, cum praesertim de hac quoque re Finslerus in criticis suis commentationibus disseruerit; nec mirum parum aptis, quos corrector toleravit, titulis etiam ineptiores fuisse illos, quos C partim emendatione mutandos partim rasura tollendos putabat; sed quas vices multorum epigrammatum tituli varia librariorum opera subierint, quoniam saepius ut pristina scriptura post rasuram s. correcturam dignosceretur contigit, satis, opinor, ex epigrammatum adnotatione apparebit. Quod vero hic lemmata ab L cumulantur, illic contra omittantur ita ut correctorem

lemmatistae munere fungi videamus, praecipua eius rei causa repetenda est ex epigrammatum quam lemmatista sequebatur divisione saepe perversa, sive falso quod unum est ep. in plura distrahebatur sive plura in unum iungebantur sive in separandis epigrammatis non sui cuique versus tribuebantur. Sic (ut alia omittam) epp. 627, 628, 577, 728 L in bina diremit binisque singula lemmatis instruxit, cum C ad 627 sq. notulam *ἔτ. εἰ ἔν ἐσσι τὸ ἐπιγράμμα* adponeret (cf. ad 606), idem epigrammatis 577 et 728 pro geminis lemmatistae titulis suum utrique restitueret (v. ad ep. 287, 470, 648, 716). Contra iunxit L epp. bina 436 (Chaeremonis?) sq., 486 sq., 490 sq., 646 sq. binisque singula lemmata adscripsit, unde accidit, ut epigrammatis 437, 487, 491, 647 tituli, quibus carebant, a C adderentur (cf. ad ep. 729, quod L ab epigrammate 462 iterum scripto non distinxit, ad epp. 505 sq. ab L contaminata); duos primos versus epigrammatis 612, quod in citharoedum, non in citharistram scriptum arbitrabatur L, epigrammati praecedenti adiunxit pravumque adposuit titulum, quem C mutavit; cf. ad ep. 655.*)

*) Corrector ipse longe abest ut eiusmodi errores satis caverit; sic ep. 625, 1 sq. cum lemmatista priori epigrammati adnexuit nec in serie Philippea, quae epp. *κατὰ στοιχεῖα* disposita habet, manifestum epigrammatis initium animadvertit; epp. 726, 679, 272, 276, 741 geminis L instruxit lemmatis; similiter C titulis suis ex uno Leonidae in Platthidem epigrammate duo eiusdem in eandem, ex uno Sophronii duo in Ioannem fecit; epp. 272 et 276 in quattuor mutantur, quorum duo Callimacho et Hegesippo, duo incertis poetis tribuuntur; Crinagoreum 741 denique dirimitur ita, ut Crinagorae in Othryadem et adespota in militem Romanum ex uno carmine oriuntur. Primum fragmenti Theocritei (658—664) ep. cum lemmatista C pessumdedit, ut pro tribus epigrammatis (657—659) duo perperam aucta in cod. exstent; alterum (hexastichum compositum ex 658, 3 sq. et 659, 1—4) perverso lemmate instruxit L, eidem indicem suum *Θεοκρίτων οἱ δὲ Ἀσπιδίων Ταρκεντίων* adscripsit corrector. Ceterum huius tituli alteram partem *Ἀσπ. Τ.* primo exaraverat C eamque ex Cephalanae exemplari suo sumpserat; supplementum tituli (per marginis spatium *Θεοκρίτων οἱ δὲ Θεοκρ.*) petivit vel ex sylloge Theocritea vel ex eo fortasse fonte, unde

Similia passim accidisse adnotatio docet nec plura exempla hic afferri oportet. Ceterum quo facilius epigrammatum ambitus a lectoribus cognosceretur, lemmatista interdum, longioribus praesertim carminibus, signum adhibuit, quo instructi versus ut partes unius eiusdemque epigrammatis notarentur: cf. ad epp. 260, 268, 273, 334, 338, 343, 345, 377, 427, ad duo epp. 327 sq. ab L in unum redacta; nec quid vellet signum lemmatista indicare omisit, qui cum versibus epigrammatis in Paterium (343) illud adpinxisset, idem verba *εἰς τὸν Πατέριον τὸ ὄλον ἕως τοῦ σημείου* versibus signatis adposuit (ut similiter L de exitu Damageti epigrammatis 735 monuit *εἰς τὴν αὐτὴν ἕως ὧδε* et seriem epigrammatum in Themistoelem finitam notavit verbis *ἕως ὧδε τὰ Θεμιστοκλέους ἐπιγράμματα* ad VII 237 additis).

Corrector (C) ad libri VII Palatini epp. pertractanda tribus deinceps usus esse videtur exemplaribus; primum erat Michaelis *Χαρτοφύλακος* s. Archivarii, ab hoc ex ipso Constantini libro descriptum teste correctore (*ἕως ὧδε τὰ τοῦ κρυοῦ Μιχαὴλ τοῦ μακαρίου περιεῖχον ἐπιγράμματα ἅπαντα ἰδιοχείρως αὐτὸς ἔγραψεν ἐν τῆς βιβλίου τοῦ Κεφαλαῖ P p. 273*, cf. infra p. 297 sq.); adhibuit C Archivarii librum usque ad p. 273, alterum Anthologiae exemplar ab ep. VII 433 ad 497, tertium usque ad extremum librum septimum. Finem primi sui codicis notavit C et illis quae modo allata sunt et his verbis: *ἕως ὧδε ἀντεβλήθη πρὸς τὸ ἀντιβόλιον* (i. e. *-βόλιον*) *τοῦ κρυοῦ Μιχαὴλ*, similiter alterius exemplaris exitum: *ἕως ὧδε ἀντεβλήθη* (ad VII 497, cf. ad p. 349, 3 sq.); quod hic scriptoris aut possessoris nomen non additur, vel ignotum correctori scribam vel ignobilem hominem fuisse colligi licet. Duo priores hi codices a C usurpati ad epp. adpositos habebant decadam numeros, qui a correctore in Palatinum translati sunt; inde ab ep. 497 de-

ep. 657 cum regionis indicio fluxisse arbitror, ex Gregorii Magistri libro, in quem fieri poterat ut etiam Theocritea quae ferebantur epigrammata reciperentur; certe particula Palatina, quae Alexandrini Leonidae ep. 660 continebat, in corona Meleagrea neququam locum habebat.

sunt litterae decadam indices, ut tertium illud correctoris exemplar iis caruisse videatur. Erant in Archivarii libro intra epp. 1—428 quadraginta tres decades litteris *ι—λ* (i. e. *υλ'*), in altero deinde codice ad epp. 438*—497 septem decades litteris *μ* (i. e. *υμ'*)—*φ* distinctae. Sequuntur hic istae litterae cum numeris epigrammatum, quibus eae a C adpositae sunt: *ι* 10, *κ* 20, *λ* 29 (accedit in computatione 23^b), *μ* 38 (dividitur in duo ep. 31), *ν* 49 (iunguntur in unum epp. 41 sq.), *ξ* 60 (tollitur ep. 53), *ο* 70, *π* 80, *ρ* 90, *σ* 101 (error ortus vid. ex continuatis in Biantem epp. 90 sq.), *φ* 111, *κ* 121, *λ* 131, *μ* 141, *ρν* 151, *ξ* 161, *ο* 171, *π* 182 (neglegitur 177), *ρ* 192, *σ* 202, *σι* 212, *κ* 220 (ep. in Laidem 218 pro tribus numeratur), *λ* 230, *μ* 240, *σν* 251 (comprehenduntur epp. 248 sq.), *ξ* 261, *ο* 271, *π* 280 (in duo distrahitur ep. 276), *ρ* 289 (in duo disperitur 287), *τ* 299, *τε* 309, *κ* 318 (fort. adnumeratur 577 epigrammatis in Timonem, cf. ad 315), *λ* 329 (coalescunt epp. 327 sq.), *μ* 339, *τυ* 348 (non praetermittitur 344^b), *τεξ* 358, *ο* 368, *π* 378, *ρ* 388, *υ* 398, *υι* 408, *υκ* 419 (non separantur, ut vid., 416 sq.), *λ* 428 (pro duobus accipitur 427); supersunt septem alterius exemplaris decades: *μ* 438* (i. e. 231 altero loco scriptum; cohaerebant ante C epp. 436 sq.), *υν* 449 (ad unum rediguntur epp. 448 sq.), *υξ* 459, *ο* 469, *π* 476 (epp. 470 et 472 pro binis computantur et accedit 472^b), *ρ* 486 (cf. ad hoc ep.), *φ* 497 (coniunguntur epp. 490 sq.). Haec etiam ob eam rem attuli, ut, si qui forte non quadrantes in margine Palatini numeros animadvertent, eos fere omnes certa causa, non temere aut oscitantis computatione ortos esse intellegent.

Notula *ὧ* (*ὧδε* s. *ἕως ὧδε*, cf. *ὧ*: *μὲ τὸν χαρτ.* P 273 in m.) alioqui ibi adscripta, unde C intermissam corrigendi operam repetiturus esset, in libro septimo dubitari non potest quin saepe adhibita sit ad signandam sedem, ubi decadis indicem adponi oporteret; velut coniunctae occurrunt vocula illa et litterae *μ* (38), *σν* (251), *ρ* (388); subiectam reperies notulam numeris *ρν* (151), *ρ* (192), *κ* (220), *μ* (240), *υ* (398), *υι* (408), proxime sequentibus superpositam litteris

σ_i (212), λ (329), ο (469), et adpinxit C ᾠδὴ ad finem ep. 506, cum post ultimum decadis indicem, si eiusmodi computatio continuaretur, littera porro ad ep. 507 adponenda esset. Nec casui puto illud tribuendum, quod per omnes deinceps paginas usque ad finem libri, ut decadam indices desunt, sic ne notula quidem ista (uno loco excepto p. 322, v. ad 725, 4) usquam recurrit. — Quomodo A titulos fere omnes in margine scripsit, paucos epigrammatum textui inseruit (velut lemma ep. in Arcesilam 104, in Alexandrum 239, in Iovis sepulcrum 746), sic corrector raro indices suos non in margine adpinxit; quamquam eos ad quattuor Cycli epigrammata in textu collocavit, ad duo Iuliani in Pyrrhonem et Pamphilum philosophos (576 et 587), ad duo Agathiae (596 et 614), quorum postremo Cycli fragmentum (551—614) finitur. Quī vero insolita titulorum sede inscriptiones proprias ab epigrammatis fictis distingui putaret, manifesto erraret; ad casum potius talia referenda esse docet vel titulus ep. 178: cum A ep. 177 uno hexametro contineri non arbitratus lineam tamquam ad supplendum distichum reliquisset, C ea non ad pentametrum addendum, sed ad titulum seq. ep. inferendum usus est. Nec illud nisi raro evenit, ut, cum eiusdem poetae epigrammatum series inciperet vel cuiusvis sylloges fragmentum aliis epp. subiceretur, primo talis particulae epigrammati titulus suus in textu praeponebatur (fragmento, quod Leonidae Alexandrini epp. 547—550 complectitur, duo tituli, alter in textu, alter in marg. adiuncti sunt).

Epigrammata ab A omissa scripsit C duo: VII 2^b et 254^b, utrumque neglectum a Planude, alterum inter epigrammata in viros fortes (226—259) argumenti dissimilitudine conspicuum, sed ut ipsum quoque Simonideum aliis quae Simonidis nomen ferunt adnexum. Distichum ab A praetermissum addidit C 241, 8 sq. itemque singulos versus 363, 4; 382, 5 (cf. etiam Aselepiadae in Archeanassam ep. 217, cuius distich. alterum sic formatum, quale Diogenes et Athenaeus a Ps. Aristippo petiverunt, C partim cum L adiunxit, cum A alteram quam Planudes recepit formam tradidisset).

Iteravit C epp. libri VII ab A scripta decem: 20; 77 et 516; 364; 450, 477, 486; 577; 455; 53, scripsitque haec omnia in ea codicis parte, cui emendationem ex Archivarii libro adhibuit, novem priora ideo, ut quae eiusdem argumenti epp. vel in eosdem scripta exstarent in Cephalaria dispersa, lectoribus iuncta proponerentur; rationem hanc similia dissipataque colligendi rarius videtur Michael in describenda Anthologia inisse, interdum satis diligenter sequebatur Planudes, ut idcirco etiam ordinem epigrammatum Palatinum hic illic permutaret. Epp. igitur in Sophoclem 20, 36 sq. C s. Michael (similiter ac Plan.) composuit; in eadem pagina (P 219) ep. 77 scripserunt A et C, sed corrector iunctum cum epigrammate sylloges Simonideae 516, quoniam duo epp. ad eandem de Simonide ac naufrago narrationem referebantur; Argentarii in locustam cicadamque ep. 364 adposuit C epigrammati 190, cum Constantinus eius generis carminibus 189—206 ex Meleagreis, Agathianis, aliunde collectis illud Philippeum addere nolisset, sed initio fragmenti Philippei reliquisset. Cum Aeschryonis in Philaenidem iambis 345 iunxit C Dioscoridae in eandem ep. 450, diserte Archivarium haec epp. ab ordine Palatini dissentientem continuasse testans (ἐν τῇ τάξει τῶν ἐπιγραμμάτων τοῦ κροῦ Μιχαὴλ οὕτως κεῖται συνημμένον μετὰ τοῦ ἱαμβικοῦ); sed utrum Archivarius an suo Marte corrector iambis illis duo alia epp., Tymnae 477 et Anytes 486, in eognomines mulieres composita, argumento tamen longe distantia adiunxerit, non diiudicem. Iuliani ep. 577 in Timonem e Cyclo petitum C adposuit Timoneis 313—320, in quibus aliud Iuliani ep. (319) inesse arbitror. Leonidae et imitatoris Antipatri in Maronidem epp. 455 et 353 iunxit C, hic etiam accuratior Planude, qui in capite epp. εἰς μεθύσους inter 353 et 455 duo alia de ebriosis epp. interposuit: exemplum correctoris Stephaniana demum secutura erat. Distichum de Hesiodi donario 53, a Cephalia itemque Planude epigrammatis in postea (in Hes. 52—55) insertum, C inter anathematica retulit et notavit ep. ab A inter sepulcralia scriptum signo suo delendi. Idem signum (cf. ad VII 53) applicavit C epigram-

mati 183: duo epp. 183 sq. cum A ab eodem versu, hexametro priore epigrammatis 184 incohaeret, C non solum versum praepostere ab A inlatum, sed duos quoque eum excipientes damnavit; etiam ad primum versum ep. 515 ab A in infima pagina scorsum a ceteris eiusdem carminis versibus scriptum obelum suum adpinxit C, cum illum versum, ne partes ep. dirimerentur, in superiore margine paginae sequentis iteraret; ad ep. 230, 1; 413, 1; 423, 1 notulam non adpinxit, etsi hi versus eodem modo atque 515, 1 ab A scripti et a C iterati sunt. Occurrit autem signum delendi et ad dist. 472^b, quo prior pars epigrammatis 472 ab altera separatur, et ad nomen *Φιλίππου Θεσσαλονικέως*, quod C ipse cum duplici insuper aucterum indice ad epp. 236 sq. adposuerat. Titulum autem *Φιλίππου* corrector ab A scriptum bis incertum reddidit (cf. ad ep. 405 et 692), eundem a se ipso exaratum his damnavit (cf. ad 236 sq. et 455). — Ad epp. septimi libri ex nono C (s. Archivarius) tria ascivit IX 447, 61, 397 adnexuitque ut idem argumentum variantia epigrammati in Demetrium VII 230, cui, ut res absolveretur, etiam VII 433, 531 adiungi poterant (recepit Plan. noni l. Pal. epp. 61, 397, 447 iuncta inter *ἐπιδεικτικά*, in l. I^a, epp. VII 230, 433 inter sepuleralia, unum omisit VII 531); ad epigrammata in Hectorem (VII 137—140) aliud in eundem noni libri non totum adposuit, sed indicavit C (v. Finsl. p. 111).

Ex iis, quae de scribae A lemmatistaeque titulis dicta sunt, correctorem apparet inde ab ep. 156 nomina auctorum paucis exceptis (v. p. VI sqq.) omnia scripsisse, lemmata quaedam ipsum addidisse, haud pauca ab L adposita mutasse; in priore parte, in qua A indices epigrammatum ex suo exemplari sumptos exaravit, ut L ita C paucos addidit titulos, velut *Ἀντιπάτρου Σιδωνίου* ad ep. 34 (cf. cod. Gotting. phil. 29 f. 2^b), *Μναςάκου* ad 54, *Ἀντιπάτρου* ad 136, *Ἰωνος* (*Ζωνῆ*?) ad 43, *Σιμύου* ad 60; *Γερῶνου* ad ep. 73 restituit ex *Γερῶνου*, unde Planudes suum *Γερῶνου* finxit; ἢ *Μεσσηνίου* adscripsit ad Alcaei ep. 55, lemmatistae additamento *Μικυληναίου* fidem derogans.

De nomine gentili aliisque additamenti auctoris indicii

modo accedentibus modo non adscriptis hic pauca monenda, plura in notis allata sunt, quaedam praefationi reservantur.

Ἄδαλον et *Ἄδδαλον* scripsit in l. VII A, *Ἄδδ.* C sine gentili *Μακεδόνας*; titulus *Ἄδδαλον Μικυληναίου* (C VII 305) errore ortus videtur ex *Ἄλασιού Μ.* (non *Ἄλαλου*); auctor libri *περὶ ἐγναλαμπούων* non vid. epp. condidisse; Macedoni non est cur abrogentur epp. 51, 240 (cf. 51, 5), 238 (A), 694 (C).

Ἀλεξάνδρου Aetoli est ep. 709, cui gentile non adscriptum; ep. 534 *Ἀίτωλῶ Ἀυτομέδοντος* tribui solet Alexandro; fortasse excidit ep. Aetoli post 533 (*Ἄιονυσίου* † *Ἀνδρόλου*), nam 534 equidem Automedontis Cyziceni quam Alexandri arte dignius arbitror.

Ἄλαλου sine additamento exstat ad ep. 247 (C); *Ἄλα. Μεσσηνίου* scripsit C ad epp. 412 et 495, *Ἄλα. Μικυληναίου* idem ad epp. 429, 536, L ad 5; nomini *Ἄλαλου* ab A scripto adiunxit *Μεσσηνίου* ad VII 1, 55 C, *Μικυληναίου* ad 55 L; haec epp. inter plures auctores frustra, opinor, dividuntur.

Ἀντιπάτρου Σιδωνίου scripsit ipse A ad epp. VII 14, 23, 29 sq., 146, 241, 745, eundem titulum C ad epp. 34, 161, 164, 165, 172, 218, 246, 303, 353, 423—425, 426 (in Teulentiam Coum, Iasensium decreto honoratum: cf. Inscr. of Cos 15), 427, 625. Titulo *Ἀντιπάτρου* ab A scripto addidit *Σιδωνίου* L ad epp. 748, 2, 6, 8, 26, 81. Ex his certe unum 625 non est Sidonii, sed Thessalonicensis; quae praeterea epp. recentiori tributa sint aut de quorum origine dubitari liceat, in adnotatione exponitur; ep. 164 fort. Archias composuit (cf. 140). *Ἀντιπάτρου Θεσσαλονικέως* scripsit A ad VII 18, 39, C ad 168, 185, 216, 236, 286, 409, 413, 493, 530 sq., 666, *Ἀντιπ. Μακεδόνας* C ad 289. Ex his epp. 409, 413, etiam 493 in fragmento Meleagro Sidonii sunt, eiusdem vid. ep. 286 in naufragum Tyrium, quod Meleagreis epigrammatis continuatur. *Ἀντιπάτρου* titulo nudo instructa certe Sidonii sunt (ut in fragm. Meleagreis obvia) epp. 464, 467, 498, 711, 713, Thessalonicensis (ut ex fr. Philippeis petita) epp. 367, 390, 398, 402, 629, 637, 639 sq., 692?, quibus accedit 705. Antipatro (Sid.) potius quam Meleagro ep. 470 cum Planude tribuendum; ep. 369 in

Antipatrum rhetorem non Antipatrum, sed Adaeum opinor condidisse; quod ex ipsius epigrammatis colore verbisque suspicabar (cf. ad 369), probabilius videbitur, si epigrammator graphus Adaeus idem est atque rhetor Asianus, cuius Seneca in controversiis meminit. De reliquis quae supersunt Antipatorum epigrammatis (15, 27, 65, 75 A, 136, 209 sq., 232, 252, 287 sq. C, 743 A), sive in minoribus minusve certis exstant fragmentis Meleagreis aut Philippeis, sive in aliis particulis, conferenda adnotatio. Ceterum recte fort. Sidonium abstinnisse hiatu trochaico statuitur, sed incautius, opinor, iudicant qui formulam ἴδ' ὡς adhibitam pro certo aut recentioris aut alterius poetae indicio accipiunt.

Ἀντιφίλου scripsit A ad ep. 141, ubi Βυζαντίου addidit L; C gentile modo adiunxit (375, 379, 622, 630, 634), modo omisit (175 sq., 399, 641); Byzantii ingenium produnt ep. 152, 225, 279 et (in lusu postremi distichi) 336.

Antonii Thalli Milesii ep. titulo Θάλλου (VI 235) s. Θαλοῦ (VI 91) instructa sunt ab A, Μιλησίου add. ad VI 91 C, qui epigrammati IX 220 Θαλοῦ Μιλησίου, ep. VII 188 Ἀτωνίου Θάλλου, denique ep. VII 373 Θαλλοῦ Μιλησίου adposuit. Ab eodem poeta, liberto Antoniae, Germanici matris ep. 492 compositum videtur, v. p. 345 (doricæ ionicis formæ intermixtae reperiuntur in ep. 492 ut in aliis Milesii ep., cf. inprimis IX 220).

Ἀνύτης sine additamento scripsit C ad ep. 202, 490; ceteroqui vel λυρικῆς (208) vel μελοποιουῦ (215, 486, 646, 649, 724) adiunxit; perperam Tegeatidi Planudes vindicat ep. 232, 236, 189; ep. 190 (Ἀνύτης δὲ δὲ Λεωνίδου C) Leonidas Alexandrini videtur; perversum gentile Μιτυληναίας adiunxit C ep. 492 alieno ab Anyte; distichum in servum Manen 538 non poetriae est, dignius, opinor, Cratete vel Theaeteto videri potest.

Ἀρχίλου scripsit A ad 68, 140, AC ad 147; de titulo Ἀ. Μακεδόνας v. p. IX. Ἀρχ. Βυζαντίου est teste correctore ep. 278; at hoc gent. fort. spectat auctorem ep. 279 Antiphil Byz., cf. LXXVII (eiusdem Archiae vid. 278 atque 214, XVI 94; cf. 214, 7; 278, 3; 94, 3). Ἀρχ. Μιτυληναίου ser. C ad

VII 696 (cf. VI 195 de Micci tuba); nudum Ἀρχίλου nomen addidit idem C ad ep. 191, 213, 214; haec tria ep. cum 68 et 147 a Reinachio tribuuntur Antiochensi; quamquam ep. 191 (ἀ πάρος, νῦν, οἶα), 213 (πρὶν μὲν, νῦν δὲ, πάλιν in fine pent.), 214 (οὐκέτι ὡς πρὶν), si Antiochensis et Mytilenaeus distinguuntur poetae, rectius huic vindicantur: cf. 696 (οὐκέτι ὡς πάρος, πάλιν), IX 19 (Μιτυληναίου C: ὁ πρὶν, νῦν, οἶα). Ex duobus ep. 164 sq. prius Archiae, alterum Antipatro tribuerim. Ceterum si quis Archiaca l. VII omnia ad unum Archiam (Antiochensem) referri velit, additamentis Βυζ. et Μιτυλ. non patriam poetae, sed variam peregrinantis sedem indicari ratus, etsi non admodum probabilia haec videntur, tamen negari non poterit, quin diversitatem auctoris manifestam ep. illa nec sua in Cephalana sede nec oratione aut argumento prodant.

Ἀργενταρίου omisso praenomine ser. A ad 364, Μάρκον add. C, qui idem in libro VII ceteris Argentarii ep., omnibus in magno fr. Philippeo (364—405) obviis (374, 384, 395, 403), pleniorum titulum Μ. Ἀργ. adscripsit.

Αλλίου Βέσσου scripserunt AC ad ep. 243, C ad 372, Βέσσου A idem C ad 386 (cf. V 123, 6), 391; poeta Philipeus diversus vid. a Smyrnaeo (Diogeniano? v. XI 72).

Βιάνορος nomini addidit gentile A ad ep. 49, C ad ep. 396 (βυθνοῦ A, βυθνοῦ C); omissum est Βιθνοῦ a correctore ad 387 sq., ad 671 (f. a Bianore non alienum, etsi ep. ad eum dubitanter C, ad incertum auctorem refert Pl.); γραμματικοῦ adiunxit C titulo ep. 644, quod non vindicem Diodoro (ceterum cf. VI 348, 1; VII 700, 4; 627, 4; 404, 3).

Διοδώρου inseribuntur ep. 38, 40, 74 (A), 370, 624, 627, 632; Διοδώρου γραμματικοῦ 700 (701 τοῦ αὐτοῦ A.), Διοδ. Ταρσίως 235, Ζωνᾶ Σαρδιανοῦ 404 (C), Ζ. Σ. τοῦ καὶ Διοδώρου 365 (A); grammatici Tarsensis ex his videntur ep. 38, 40, 370 in poetas (cf. tamen Βάκχῳ καὶ Μούσῃσι μεμηλότα cum V 121 μέλων πολλοῖσι), 74 et 235 (in Themistoclem); nec ep. in Paulam Tarentinam ab eo abiudicari (700); cetera l. VII ep. Diodorea titulis Διοδώρου, Ζωνᾶ Σαρδιανοῦ non ita distincta, ut alio nomine

alius poeta indicaretur, ad Diodoros Sardianos antiquiorem et iuniorem referenda videntur; quae amici Strabonis (τοῦ νεωτέρου), quae alterius Zonae (τοῦ πρεσβυτέρου Str. p. 628) epp. sint definiri nequit, etsi in quibusdam ex illis epp. inveniuntur, quae alterius utrius propria videri possint; velut epp. VII 701, 627, 404 eidem Diodoro tribuerim, nec, si quis epp. 365, 632, 624 ab uno poeta scripta velit, obloquar. (Auctor epp. 38 et 370 quicumque fuit, non ignorasse vid. Theaeteti ep. in pugilem Pythagoram, quod exstat apud Diog. Laert. VIII 48.) Diodoreis adnumerem ep. 699.

Διονυσίου Ἀνδρόλου inscribitur ep. 533 a C: gentile *Ἀνδρόλου* incertum, ex titulo ep. 534 <Ἀλεξάνδρου> Ἀλωλοῦ fort. ortum; ep. 533 videtur eiusdem atque V 80 (sophistae, quem musicum Halicarn. fuisse non constat). *Ἀ. Ποδίου* scr. C ad ep. 716; hoc gentile in rasura exaratum finxisse potest, qui ep. in hominem Ialysium conditum esse vidit; *Ἀ. Κυζικηνῶ* inscribitur ab A ep. 78, quod eidem poetae vindicaverim atque 716. Nudo *Διονυσίου* nomine a C instructum est ep. 462; confusos inter se titulos esse epp. 461 et 462, ut prius ad Dionysium, alterum 462 (in mulierem Tyriam) ad Meleagrum referendum sit, non iam contenderim. Ep. 51 non Planudes, sed editiones Pl. Dionysio tribuunt.

Διοσκορίδου inscripsit A epp. VII 31, 37, (*Διοσκόρου*) 76; item C nudo *Διοσκορίδου* nomine cetera poetae epigrammata instruxit; soli ep. 178 gentile *Νικοπολίτου* adiunxit C, sed et hoc (cf. 178, 3 cum XII 171, 3) et adespoton 179 (v. p. LIV) idem videtur composuisse auctor, quem Alexandriae aliquamdiu vixisse putant; oriundus fortasse erat ab urbe Isso (cf. Steph. Byz. Ἴσός· πόλις — ἐν ἡ Ἀλέξανδρος Ἀρσείων ἐβλήσεν, ἢ ἐκλήθη διὰ τοῦτο Νικόπολις). Geminus titulus *Διοσκορ. οἱ δὲ Νικόρου* exstat ad ep. 166; ex *Νικαρέτης* nomine in ep. obvio fieri potuit ut perversum titulo additamentum accederet; nam quin ep. Dioscoridae sit vix licet dubitari nec ab eo ep. 167 (οἱ δὲ Ἐκαταίου Θεσίου) abiudicari; eidem sive Leonidae ep. 82 vindicaveris; ep. 484 Dioscoridae abrogare non ausim.

Diotimi Milesii, poetae Philippei, epp. nulla in l. VII

exstare arbitror; Meleagrei inscribuntur a C *Διοτίμου* titulo ep. 227 (quod eiusdem videtur atque XVI 158), epp. 261, 475, 733; gentile *Ἀδραμυττηνοῦ* (cf. Steph. B. s. v. Γέγραφα) in P non additur; ad ep. 420 adscripta sunt verba *Ἀθηναίου τοῦ Διοπέθους*, sed haec in rasura scripsit C et perperam, opinor, e [Plutarchi] decem orat. vit. 844 fort., ad titulum Palatinum transtulit. Utique Diotimi nomine instructa epp. Palatina ad duos, non tres poetas referenda, partim ad iuniorem Milesium, partim ad unum Meleagreum, quem Adramythenum Arati aequalem fuisse verisimile videtur. Ideo quod epigrammatis in tibicinem Lesbodem verba (420, 1) *οὐ γὰρ ἐν ᾧδε — ἀμφικάλυψ' Ἀίδης* mire congruunt cum Tymnae verbis *οὐ γὰρ ἐν ᾧδ' ᾠλετο* (729, 2), praeterea Tymnae de Micci tibia ep. anathematicum 151 reperitur, ep. 420 Tymnae potius quam Diotimi esse non contenderim. Diotimo tribuo ep. 228, non item 173; cf. ad 739.

Ἐρυνκίου titulo inscribitur ep. 36 ab A (L, C), eodem epp. 174, 368, 377 a C; *Κυζικηνῶ* addidit C ad ep. 230, *Θεσσαλοῦ* ad 397; *Κυζ.* verum esse gentile testatur ep. 368 in mulierem Atticam, quae Cyzici obiit ibique sepulta est, scriptum; epigrammatum quae sese excipiunt (397 sq.) tituli prisca: *Ἐρ. et Ἀντ. Θεσσαλονικέως* poterant ita depravari, ut mutilatum gentile alterius *Θεσσαλοῦ* ad indicem prioris transferretur (cf. p. XVIII ad epp. 278 sq.), nisi emigrasse ex altera in alteram regionem Erycium statuere mavis; sed ut gentile utrumque recte se habeat, certe non duos Erycicos cognomines epigrammatum scriptores discernere licet.

Scripturam nominis Gaetulici variabant libri VII scribae ita, ut ab A *γατουλιχον* (ep. 71 Pst), *γατουλίκον* (244), a C *γατουλι* (ep. 71), *γατούλλον* (275), *γατουλλίχον* (354) exararetur. (Planudis autographon *γαττον* 244, *γέτουλιον* 245, *γέτουλίκον* 275, *γατουλλίον* 354 exhibet.) Ep. 245 a C τοῦ αὐτοῦ inscribitur: non Gaetulici est ep., quod mihi composuisse vid. Chaeremon, cf. p. LI. Si ut Gaetulicus recte, ita Honestus perverse adnumerantur poetis a Diogeniano receptis, fragmentum Anthologii Diogeniani nec epigrammatis 274 sq. continetur nec ullum omnino in l. VII reperietur.

Γλαύκου Νικοπολίτου scripsit C ad ep. 285, eiusdem videntur epp. IX 341 et XII 44 (cf. τὰ παλῖνα δ' οὐδὲν ἐκεῖνα 44, 3 et τὰ δ' ὅσῃ ποῦ ποῦ ἐκείνου 285, 3; ἐκόλαψ' ἐπέειν? 341, 4 et γρωσῆ μόναις ἐπέειν 285, 4). Atheniensi Glaucō tribuuntur IX 774 sq. epp. in Bacchae statuam composita; etiam ep. XVI 111 (ipsum quoque de artis opere, imagine Philoctetae scriptum) ad Atheniensem potius quam ad Nicopolitanum rettuleris (cf. 111, 5 et 774, 3).

Ἡρακλίδου inseripsit C ep. 281, gentile Σινωπέως add. ad ep. 392. Ἡρακλήτου pro Ἡρακλίδου omisso gentili scr. ad ep. 465 (ubi P^M perverse Ἡρακλίδου exhibet). Heraclidae Sinopensis, poetae Philippi, est in fragmento Phil. ep. 392; Heraclitus poeta Meleagreuus, Callimachi amicus Halicarnassensis (VII 80, 4), composuit ep. 465, quod Antipater Sid. imitatur, et fort. (quod cum poetae dialecto congruit) ep. 281, ut Isidorus imitator Heracliti, non inventor argumenti epp. 280 sq. existimandus sit.

Titulus ep. 43 Ἴωνος non ab A, sed a C exaratus caret gentili, errore, ut videtur, ortus scribae, qui nomina Ἴωνος et Ζωνᾶ fort. permutavit.

Poetae Philippi Ἰσιδώρου nomini gentile Αἰγιάτου ubique (156, 280, 293, 532) adinxit C. Cycli poetae Βολβοθιώτου (VI 58) inter sepulchralia nullum ep. exstat.

Iuliani epp. instruxit A tam in l. VII (32, 58, 69) quam in l. V et VI titulo Ἰουλιανῶ ἀπὸ ἐπάροχων Αἰγυπτίου; corrector adposuit Ἰουλ. Αἰγ. epigrammatis 580 sq., 584, 590, 594; Ἰουλ. ἀπὸ ἐπάροχων idem C epigrammatis 565, 576, denique idem Ἰουλ. ἀπὸ ἐπάροχων Αἰγυπτίου epp. 561 sq., 603, 605; ad nullum Iulianum ep. l. VII scripsit C ἀπὸ ἐπάροχων. Itaque in titulo ep. 597 a C scripto apparet compendio ἀπὸ ὕ significari ἀπὸ ἐπάροχων, contra ἀπὸ ἐπάροχων dici in titulo ep. 69. Planudes non ἀπὸ ἐπάροχων praebet, sed variante indice modo Ἰουλιανῶ modo Ἰουλ. Αἰγυπτίου, etiam Ἰουλ. ἀπὸ ἐπάροχων, denique (cum A) Ἰουλ. ἀπὸ ἐπάροχ. Αἰγ. exaravit. Iuliani epigrammatum sylloge et Agathiae et Cephalae temporibus exstabat, eamque

adhuc uterque, unde factum, ut Iuliani epp. non solum in Cycli fragmentis Palatinis insint, sed aliis etiam partibus Anthologiae Cephalanae inserta reperiantur; sic epigrammatis 356 sq., 360 sq. series Iulianea effici videtur et altera eiusdem sylloges particula contineri epigrammatis 308 (307?)—310.

Ἀεωνίδου < s. λεωνί > Ταραντίνου sunt teste C epp. 198, 655—657, 660, < 661 >; ex his duo 656 et 660 isopsephia restituta Alexandrino vindicavi; ep. 661 sumptum videtur cum proximis 658—660 et 662—664 e sylloge Theocritea (vel ex opere Gregorii, si inter inscriptiones, quas hic collegit, Leonidea quoque et Theocritea epp. exstabant). Ἀεωνίδα Ταραντίνου adscripsit idem C epigrammatis 295, 422, 440, 448 (sq.), 648, 652, 654, 719, 736, quae recte Tarentino tribuuntur, nisi forte e duobus 448 sq. alterutrum Antipatro vindicare mavis. Nomen gentile semper omisit A scripsitque Ἀεωνίδου ad epp. 19, < 35 >, 67, e quibus unum, in Alcmanem ep. 19, ut ἰσόμηρον ab Alexandrino conditum videtur; C quoque gentile saepius praetermisit, ut vel Ἀεωνίδου — ad epp. 163, 264, 266, 273, 283, < 452 >, 455, 478, 662, < 663, 665, 726 sq. > — vel Ἀεωνίδα — ad 408, 463, 466, 472, 480, 503 sq., 506, 726 (1—6), 731, 740 — adpingeret; tenendum tamen prae se indicem erasum esse ad ep. 163 Ἀντιπάτρον? et ad 455 (iambos in Maronidem) Φιλίππου Θεσσαλονικέως. Ep. 715 iure tribuitur Leonidae, licet lemmatistae errorem (confundentis Alexandrinum et Tarentinum) corrector titulo suo confirmet; nec ep. 662 a Tarentino alienum videtur, cui adespota 321 et 125 vindicem. Binorum auctorum, e quibus Leonidas alter, indicem praefereunt epp. l. VII haec: 13 Ἀεωνίδου οἱ δὲ Μελεάγρου (A), 173 Διοτίμου οἱ δὲ Ἀεωνί (C), 190 Ἀνότης οἱ δὲ Ἀεωνί (C), 316 Ἀεωνί ἢ Ἀντιπάτρον (C), 658 (sq.) Θεοκρίτου οἱ δὲ Ἀεωνίδου Ταρ. (C, cf. supra p. XI not.), 35 Ἀεων. (A) [Ἠλάτωνος C]; duo ex his Alexandrini videntur, 173 et 190; de ep. 316 v. p. 213; ep. 13 Meleagrino an Leonidae sit, ambigitur; 658 neutrius, nec Theocriti nec Leonidae esse apparet (v. ad epp. 652, 739).

Λεωνίδου Ἀλεξανδρείας inscribuntur a C epp. 547—550 (praemissa Cycli fragmento); ad epp. 668 et 675 non adiunctum gentile, sed additamentum *ἰσοψηφον* auctorem indicat. Epp. 19, 173, 190, 656, 660 ut isopsepha recentiori Leonidae tribuenda esse supra monui.

Μελεάγρον nomini gentile nec ab A (13, 79) nec a C additur; titulus hic ad alteram partem epigrammatis Dioscoridae 31 idemque ad epp. in Heraclitum Ephesium 79, in Lycambides 352 adpositus non ipsum auctorem versuum videtur indicare, sed conditorem Coronae, in quam epp. illa recepta erant. Ep. 470, cui *Μελεάγρον* in rasura adposuit C, rectius fort. a Planude Antipatro tribuitur, sed huic poetae nec ep. 468 nec 182 (quamvis simile Sidonii epigrammatis) vindicaverim. Meleager igitur, si epp. 182 et 13 composuit, bis idem Erinnae ep. 712 spectavit.

Μναςάλκων nomen nudum scripserunt A et C (cf. ad ep. 242), nisi quod hic uni ep. 171 *Μνας. Σικωνίου* adposuit. In titulo ep. 405 sub *Μιμνέρον* nomine latere *Μναςάλκων* putabat Hiller, corruptit fort. C nomen *Μυθίνων*.

Νικάνδρον nomen nudum adposuit C epigrammati 435, *Κολοφωνίου* addidit ad ep. 526. *Νικαινήτων* titulus nec *Σαύλων* nec *Ἀβδηρήτων* gentile adiunctum habet (ep. 502). Ad Samium poetam (Nicaenetum) olim referebam et ep. in Samium tibicinem Telephanem VII 159, quod ab L Nicarcho tribuitur, et ep. in Samiam Lamiscam 166; certe alienum est utrumque ep. a poeta Anthologii Diogeniani, nec praeter scoptica huius Nicarchi epp. cognominis vetustioris poetae in Anth. Palatinam recepta videntur.

Duo l. VII epp. *Ὀνέστον* nomine instructa sunt, prius 66 ab A omisso gentili, alterum 274 a C addito *Βυζαντίων*. Omnia quae in l. IX et XI exstant *Ὀνέστον* epp. certe sunt Philippea; etiam ep. 66 a poeta Philippeo (Corinthio) compositum arbitror, nec obstat, quod hoc ep. Meleagreis insertum videtur; nam particula epigrammatum 63—68 non e certa sylloge fluxit, sed variae originis epp. quae in eodem argumento versantur continet. Porro conlatis tetrastichis IX 292 (*Ὀν. Phil. αἰαί, — πικρῶ ὕδατι*) et VII 274 (*αἰαί,*

ἔλα πικρῶν) unum omnino epigrammatographum Honestum (sive Corinthium s. Byz., certe Philippeum) fuisse suspiceris.

Παρμενίανος scripserunt ad ep. 239 A (L), ad epp. 183 sq. C, qui *Μακεδόνας* ad IX 43, 114, 342 adiunxit.

Παλλὰδᾶ nomini addiderunt gentile *Ἀλεξανδρείας* tam L (ad ep. 683) quam C (ad epp. 607, 610, 681). Petivit epp. Palladae Cephalas, si quae huius poetae in Cyclo erant, inde pauca, plura ab ipsa Alexandrini sylloge, in quam non Palladae solius sed et aliorum poetarum epp. videntur recepta fuisse, cf. tit. ep. 339. Tituli *Παύλου* et *Παλλὰδᾶ* interdum, opinor, permutati sunt a scribis; quae in l. VII exhibentur Pauli epp. reperiuntur omnia in magno Cycli fragmento (551—614) praeter duo (VII 4 et 307, quorum alterum fort. Palladae epigrammatis rectius adiungitur).

Πέρσον nomine nudo instruxit C epp. 501, 730; *Π ποιητοῦ* scripsit ad 539, *Π. Θεβαίου* ad 445, *Μακεδόνας* ad 487. Neutrum gentile damnandum et eundem tamen Persen vel titulo variante intellegendum esse demonstravi J. J. 1893, 675. Persae videntur epp. 298, 338.

Titulus ep. *Φαιδίμων* 739 gentili nomine (*Βισάνθηνοῦ*, cf. Steph. Byz. s. v. *Βισάνθη*) caret; ep. initium idem habet quod irrisorium in Diotimum ep. Arati: *αἰάξω Πολύανθον ὄν — αἰάξω Διότ. ὄς*; priscus nunc erasus index ep. 739 si *Διοτίμων* erat (ac non *Λεωνίδα* scripserat C aberrans ad ep. sq.), facetius certe Aratus ipsius Diotimi versu usus iocatur.

Φιλίππου Θεσσαλονικέως scripsit A ad ep. 692, L ad ep. 362, C ad epp. 234, 382, 394, 554, idem alioqui (ad epp. 186 sq., 383, 385) nomen solum *Φιλίππου*. Tituli controversi ita, ut cum alio poeta Philippus componatur, exstant ad ep. 455: *Λεωνίδου* C *Φιλίππου Θεσσαλ. Παρ.*, ep. 405: *Φιλίππου* A *Μιμνέρον* αἰ δὲ Φ. C, ad 692: *Φιλίππου Θεσσ.* A *Ἀντιπάτρου* C; ad ep. 236 sq. v. p. 161; ter videntur Coronae auctoris et poetae ab eo recepti nomina iuncta (*Μυθίνων?*, *Ἀντιπάτρου*, *Ἀλφειοῦ — Φιλίππου*, ep. 405, 692, 237), sed epigrammatis in Maronidem titulus erasus (*Φιλ.*) verior videri potest eo, quem C pro illo intulit. Ep. 187 C priore loco Philippo, altero Simonidi, Planudes Leonidae

vindicat; at ep. in Nicus filiam compositum (187), si quidem in certo Philippi ep. IX 89 Nicus nomen iterum occurrit, a Thessalonicensi abiudicare vix licet. De ep. 554 v. p. LVIII.

Πλάτωνος φιλοσόφου scripsit L ad ep. VII 99; cetera quae Platonica feruntur sive e Corona Meleagrea petita (256, 259?; 265, 268 sq.) sive e Diogenis Vitis sumpta (100, 669, 670, 259?) instruxerunt Δ (ep. 100) et C nudo *Πλάτωνος* nomine. (Ep. 259 incertum e Cor. sumptum sit an e Vitis; in Ps.-Aristippi libello *περὶ καλ. τροφῆς* fuisse epp. 99, 669 sq. cum V 77—79 et Asclepiadeo VII 217 testatur Diog., non defuisse ep. 100 recte colligitur.)

Σιμωνίου (non *Σιμόν*) et A scripsit ad ep. 21 et C ad epp. 60, 193, 203, 647; gentile *Θηβαίων* titulo ep. 21 adiunxit lemmatista, inter scribas Palatinos testis minime locuples; *Ῥοδίου* aut *γραμματικοῦ* Simiacis libri VII epigrammatis nec Δ nec C adposuit; videntur autem tam ep. 21 sq. quam 193, 203, 647 ad eundem referenda esse poetam Rhodium, quem in epp. Sophocleis (21 sq.) a dorica dialecto recessisse vix est quod mireris. Titulum ep. 60 *Σιμωνίου* in rasura scripsit C, et videtur hoc in Platonem ep. propius ad artem Zonae Diodori accedere quam ad elegantiam poetae, qui ep. VII 22 composuit.

Σιμωνίδου nomen nudum scripserunt A et C, nisi quod C τοῦ Κήου (sic) ad duo epp., 296 et 348, adposuit (cf. ad 24). Quae Simonidis nomine feruntur epigrammata utrum sexti quintive saeculi an recentioris sint originis pleraque negotium diiudicandi fere nullum exhibent, quorundam definire aetatem perquam difficile est, velut distichon 96, 1 sq. (B.), quod quinti saeculi elogium lapis nuper repertus testatur, vir inter criticos excellens pro vili temporis posterioris fetu habebat. Multa ex epp. Simonidi tributis non posse composita esse a poeta Ceo dudum constat; quae vere Simonidea sint, ab ipso Simonide condita, non tantum digna eo aut ab eius aetate non aliena, exponere nihil attinebit, nisi, quod hic fieri non potest, de prima sylloge Simonidea eiusque origine, de collectione Sim. epp. Alexandrina, etiam de varia recentiorum syllogarum compositione certa sententia proposita

ac probata erit. Sed probabiliter, puto, ex Simonideis existunt epp. VII 20, 24 sq., 77, 250 sq., 253, 254 (relatum ad a. 457, ad pugnam Tanagraeam a Wilhelmo, qui fragmenta inscriptionis adhuc neglecta huic ep. vindicavit, cf. Ephem. 6 Febr. 1899, infra p. LXXVI), 257, 258, 296, 300, 301, 344, 347, 349, 431, 442, 443, 647, ut quae Cei possint esse epp. in l. VII perpaucis exstant. Seriem epp. 507—516 (non Mel.) fort. recte a Simonide abiudices; at temere ob eam causam, quod primis certe non Simonideis (507 sq.) plura titulo τοῦ αὐτοῦ continuantur, totam particulam damnaveris; epp. enim 507—513 (A—Φ), 514—516 ex sylloge sumpta esse, quae non aliqua genuina cum epp. aperte spuris mixta contineret, adhuc nemo probavit.

Σταυλλίου Φλάκκου inscribitur a C ep. 290, *Φλάκκου* ep. 542, *Φλάκκου ἢ Φαλαίων* ab eodem ep. 650. Alterum, ep. 542, vel ex comparatis epp. IX 117, 56 ad Statilium referendum cognoscitur, at 650 ut Meleagreum non Statilii est, sed Phalaeci. — Ep. 73 in Themistoclem *Γεμύνου* titulo (omisso nomine *Τυλλίου*, cf. ad IX 707) instructum est a C, qui pristinum indicem correxit. Ad ep. 17 (in Sappho) *Τυλλίου Λαυρέα* adiunxit A, ad 294 non *Τυλλίου*, sed *ταυλλίου Λαυρέα* C (*Σταυλλίου* exhibet M); hoc ep., etsi cum ep. 542 argumenti genere aliquatenus potest conferri, tamen non Statilio potius quam Ciceronis liberto addixerim.

Epigrammata *Θεαιτήτων σχολαστικοῦ*, poetae Cyeli, nulla in l. VII reperiuntur; quae in fragmentis Meleagreis exstant epp. *Θεαιτήτων* indice a C instructa, gentili nomine carent; ad Callimachi amicum (Cyrenaeum) omnia referri solent (444, 499, 727), quamquam non est negandum, quin ep. 727 dorice scriptum ad alium Theaetetum (et ipsum Meleagreum, Halicarnassensem?) referri possit, ut Cyrenaeo epp. 444 et (quod a Callimacho pendet) 499 relinquuntur.

Θεοδορίδα nomen scripsit C omisso gentili *Συρακοσίου*, in uno titulo ep. 282 forma *Θεοδορίδου* utitur; distichon hoc (comparandum epigrammatis 264, 266, 269, 675), de naufrago, quisquis is erat, compositum, quamquam praeter Theodoridae morem defuncti nomen non continet,

tamen a poeta Syracusano non abiudicaverim; at ep. 528 haud scio an Diodori quam Theodoridae epigrammatis rectius adnumeretur (cf. *Λάρισσαν δὲ φίλην ἤμαχε καὶ τοκέας* 528, 4 et *Ἀστυκίην δὲ μάλ' ἤμαχες* 627, 3 Diod., *κλειῶσε δὲ μιν Νίκαυα* 701, 3 Diod., *Θεσσαλίδες* 528, 2 et *Λεσβιάδες* VI 348, 5); etsi pro reliquiis sylloges Theodoridae f. haberi possunt duae triades iunctorum epp., altera anathematicorum VI 155—157, altera sepulcralium VII 527—529.

Ex apographis Palatini G. (Guistianum) et R. (Ruhnkenianum) raro in adnotatione adhibentur, plura afferuntur ex apographo codicis Buhneriani (ap. Buh. s. ap. B.), quod ab Io. Gottl. Schneidero ad Brunckii usum confectum (cf. vol. I p. VIII) non nullius momenti notas plerasque Salmasianas in margine exhibet. Continentur autem paginis 130—166 apographi Buh. epp. libri VII Pal. ea, quae Planudes (praesto erat Schneidero Stephaniana, cf. p. LXXX) non recepit, etsi quaedam epp. Pal. tam in Planudea quam in apographo reperiuntur, plura utrobique desunt. Nam cum e Palatinis epp. 748 Planudes 182 (v. infra p. LXXXII sqq.) praetermiserit, ap. Buh. quod Planudeam supplere debebat non plus centum quinquaginta epigrammata suppeditat. Omissa sunt ut in Planudea sic in apographo non tantum Laertiana (87 sq., 93—98, 101—107, 111, 113, 115—118, 133, 620, 706) et Theocritea (658 sq., 661, 663 sq.) ut aliunde nota, sed haud pauca etiam alia epp. velut: VII 2^b, 38, 154, 176 sq., 183, 188, 193, 211, 254^b, 409, 435 sq., 441, 443, 472 (7—16), 507^b; 534, 3 sqq., 677. Contra exstant, etsi in Planudeam recepta sunt, complura in apographo epp. velut: VII 228, 346, 357, 510, 580 sq., 606, 641, 652, 690, 745 (7—10) sq., etiam 229 et 270. Turbatum praeferunt ordinem epp. Palatinum imprimis numeri apographi 63—103; etenim ep. 496 (continuatum epigrammati 430) apogr. dirimit in duas partes, quarum altera (496, 3—6) praecedat p. 145 (n. 63), altera (496, 1 sq.) non ante paginam 154 (n. 103) subiungitur. Inter duas eiusdem carminis partes interposita sunt epp. haec: 497, 509—511,

514, 523, 531 (n. 70 apographi), 533, 544, 580 sq., 592, 609, 614, 618 sq., 625 (v. 3 sqq.: n. 80 ap.), 626, 633, 636, 638, 733, 706, 606, 469, 448, 449 (n. 90 ap.), 446, 450, 454, 457 sq., 473—475, 481, 482 (n. 100 ap.), 484, 495; iam sequuntur primum distichon ep. 496 et VII 640; huic quae in ap. adiunguntur epp. usque ad finem sepulcralium (*τέλος τῶν ἐπιτυμβίων ἐπιγραμμάτων* p. 166), ea ordinem Palat. satis accurate servant, nisi quod inter 739 et 742 mirum in modum ex nono libro Aesclepiadis distich. IX 63, 3 sq. inseritur. Epp. 270 et 229 scripta sunt in apogr. illud ante 651, alterum inter 722 et 724 propterea, quod illa duo epp., quae A bis scripsit (270 post 650 iterans itemque 229 post 721), ex altera quam in P tenent sede, non ex priore sumpta sunt. (Cf. ad epp. 86 et 367 p. LXXI et LXXVIII.) Duce Palatino apographon et Leonideum ep. 726 in duo discerpit et postrema disticha epigrammatis in Ibycum (745, 7 sqq.) pro peculiari affert carmine; cum correctore Philippeum in locustam cicadamque ep. 364 (n. 16) auctor apographi Meleagro carmini eiusdem argumenti 194 (n. 15) adiunxit.

II.

Euphemianae sylloges (E) auctor in distichis ad Euphemium scriptis Hypatae se non natum esse, sed vixisse testatur: *ὃς προέλειπε πατρην ἢ δ' Ἑλλάδα καὶ λιγύνακα καὶ γλυκερὴν καλίβην Θεσσαλικῆς Ἰπάτης*. Graecia igitur ac Thessalia relicta, cum imperante Leone Sapiente Byzantium venisset, colligendis etiam epigrammatis vacabat, vir vita studiisque comparandus fortasse cum Gregorio Magistro, qui et terras in quibus Euphemianae conditor versabatur easdem fore peragravit et partim saltem ad eadem atque ille studia se contulit; at si quis Gregorium ipsum Euphemianae auctorem esse putaret, ut pro patria viri Campsa habenda esset urbs Macedoniae, ei opinioni obstaret vel epp. delectus, ab eo quem Gregorius instituit, nisi fallor, alienus. Servatam esse syllogen (E) tribus codicibus

Parisino 1773 (f. 257^v—265^v): E^P

Florentino 57, 29 (f. 153^v—161^v): E^F

Parisino 2720: E^R

iam in vol. I p. XIII monui. Septimi autem libri Palatini continet Euphemiana sex epigrammata, inter haec ep. in Philistionem VII 155, ultimum eius archetypi, quo A in priore sepulcralium parte usus est; Ps.-Platonicis 268 sq. adnectitur ep. in celebri argumento versans, 310; tria, quae continuantur in P (309—311), in Euph. disinguntur. Omnia sex epp. insunt in Planudea haec:

1. E n. 14: A. P. VII 309, adesp. PPIE (Iuliani?);
2. E n. 52: A. P. VII 268, Platonis PPIE;
3. E n. 53: A. P. VII 269, Platonis PPI;
4. E n. 54: A. P. VII 310, adesp. PPIE (Iuliani?);
5. E n. 55: A. P. VII 155, adesp. PPIE;
6. E n. 57: A. P. VII 311, adesp. PPIE.

Cum Euphemiana exstat altera paulo amplior sylloge (epigrammatum 120) et aliquanto recentior in iisdem quos modo notavi codicibus duobus:

Parisino 1773 (f. 245^r—257^v): Σ^r,

Flor. 57, 29 (f. 142^r—153^v): Σ^h,

a Bartholomaeo Comparino exarata. Haec sylloge exhibet septimi l. Palatini epp. 18, quae ipsa quoque omnia insunt in Planudea (8 in cap. *εἰς ποιητὰς* XXII^a, 5 in cap. *εἰς ἡρώας* XIII^a, 4 in capp. *εἰς ἀρχαίους* VII^a VI^b, unum denique in cap. XI^a *εἰς γυναῖκας*); exstant in sylloge:

1. Σ n. 5: A. P. VII 747 in Iulian., Libanii A, Iul. Pl, adesp. Σ;
2. Σ n. 27: A. P. VII 136 in Priamum, Antipatri CPl, ad. Σ;
3. Σ n. 28: A. P. VII 148 in Aiacem, adesp. PPIΣ;
4. Σ n. 29: A. P. VII 145 in Aiacem, Asclep. APl, adesp. Σ;
5. Σ n. 35: A. P. VII 139 in Hectorum, adesp. PPIΣ;
6. Σ n. 59: A. P. VII 153 in Midam, Homeri APlΣ, Cleob. L;
7. Σ n. 61: A. P. VII 713 in Erinnam, Antipatri CPlΣ;
8. Σ n. 72: A. P. VII 44 in Euripidem, Ionis Σ, adesp. PPI;
9. Σ n. 79: A. P. VII 535 in Daphnim, Meleagri CPlΣ;
10. Σ n. 87: A. P. VII 7 in Homerum, adesp. PPIΣ;
11. Σ n. 88: A. P. VII 146 in Aiacem, Antip. Σ, Sid. PPI^h;
12. Σ n. 97: A. P. VII 6 in Homerum, Antip. APlΣ, Sid. L;
13. Σ n. 102: A. P. VII 13 in Erinnam, Leonidae PPIΣ, Leon. s. Meleagri A;
14. Σ n. 103: A. P. VII 70 in Archilochum, Iuliani A C, adesp. PPIΣ;
15. Σ n. 109: A. P. VII 567 in Candaulem, Agath. CPl, ad. Σ;
16. Σ n. 110: A. P. VII 8 in Orpheum, Antip. APlΣ, Sid. L;
17. Σ n. 111: A. P. VII 9 in Orph., Damagetis L, adesp. PPIΣ;
18. Σ n. 113: A. P. VII 489 in Timadem, Sapphonis PPIΣ.

III.

Planudis autographon editionesque Planudeae*) potiores a me indicantur siglis hisce (cf. vol. I p. X sq.):

PI^M (s. M): Marcianus 481;

M^a, M^b : Marciani (librorum I—IV) sylloge prior (PI^Mf. 2—58^v), posterior (PI^Mf. 81^v—100);

(l. III) c. 1^a, c. 1^b: (libri tertii) sylloges prioris, posterioris caput primum;

PI^E: editiones Planudeae omnes vel potissimae;

PI^I : princeps Florentina (ab Iano Lascari a. 1494 confecta);

PI^a : Aldina prima (a. 1503);

PI^c : Aldina secunda (a. 1521) iterat primam, sed ex additamentis *Ἐπιδιορθώσεις*, quae priori accessit, correctam s. mutatam; paginae Ald. secundae in margine cod. Palatini notatae sunt ad indicanda epp. Planudeae;

PI^b : Ascensiana (Badii, a. 1531);

PI^u : prodit a. 1550 apud Nicolinos Sabienses;

PI^s : Stephaniana (a. 1566);

PI^v : Wecheliana (a. 1600);

PI^B : Boschiana ac Lennepiana (a. 1795—1822).

Sigla scholiorum Planudeae accedunt haec:

sch.^w: scholia Wecheliana;

*) Ad Planudeae epigrammata complures Reiskii coniecturas adhuc ignotas exhibet editio haec petitas ex cod. Lünebergensi 103, quo 'Apparatus Commentarii ad Anthologiam Graecam vulgatam' ab Reiskio congestus servatur; codicem mihi, qua est benignitate vir egregius, G. Meyer Gottingensis, Heidelbergam mittendum curavit. Inesse etiam in his Reiskianis, quae, si non tollant vitia tradita, tamen iudicii elegantiam raramque linguae peritiam prodant, facile intellegitur; simul codex iste multas easque probabiles editionis Brunckianae coniecturas Reiskio deberi testatur, non editori Argentoratensi.

Nec hic praetermittam gratias agere viro de emendandis Anthologiae epigrammatis optime merito, Theodoro Korsch, qui dispersas suas in Anthologiam coniecturas colligendas curavit collectasque benigne mihi permisit.

sch.^B: exstant (initio sc. XVI? scripta) in Florentina biblioth. Bernensis, e quibus sch.^w partim fluxerunt.*)

Planudis autographon iam monui vol. I p. XI sq. quattuor priores libros florilegii bipertitos exhibere, in duas discerptas esse syllogas epp. demonstrativa et exhortatoria (I. I), epp. irrisoria et convivalia (I. II), sepuleralia (I. III), descriptiva (I. IV), inter I. I—IV^a prioris s. amplioris sylloges (M f. 2—58^v) totidemque libros alterius sylloges (I. I—IV^b, M f. 81^v—100^v) intercedere tres posteriores Planudeae libros (M f. 58^v—76^r), descriptionem Christodori (I. V), epp. anathematica (I. VI), amatoria (I. VII); in editionibus autem Planudeis non disiuncta exhiberi epigrammata illorum quattuor librorum, sed omnes septem libros pariter continuos exstare nemo nescit. Tertii igitur libri, sepuleralium epigrammatum, copiam maiorem continet autographi sylloge prior in duodetriginta capita distributam f. 30^r—43^r 9; eiusdem libri pars minor viginti sex capitibus constans accedit in altera Marciani sylloge f. 90^r 21—96^v. De libri III utriusque syllogae inscriptione, de capitum indicibus ab ipso Planude adpositis, de capitum titulis numerisque, qui partim discedentes ab autographo in editionibus Planudeae reperiuntur, cf. adnot. p. 1 sq.; de contentu discrepantiaque autographi et editionum in disponendis capitum partibus cf. ad cuiusque Planudei capituli ep. illud, quod ex capituli sui epigrammatis in Pal. I. VII proximum ab huius libri initio locum obtinet. In breviorum syllogam recepta sunt a Planude duo ex aliis atque septimo libris Palatinis epp., Gregorii VIII 1 (cf. p. LI) et Theocriti in Hipponactem ep. XIII 3. Epp. non Palatina exhibet I. III Planudeus undecim haec:

1. cap. 1 ^b n. 4	(<i>εἰς ἀγαθὸς ἄνδρας</i>)	Gregorii (?):	XVI 21
2. " 1 ^b n. 5	"	adesp. (Greg.?):	XVI 22
3. " 2 ^a n. 1	(<i>εἰς ἀγωνιστάς</i>)	Simonidis:	XVI 23
4. " 2 ^a n. 2	"	"	XVI 24

*) Qua ratione sch.^B in Pl^w corrigantur, noscere licet e schol. ad Gessianum ep. 687; desinit sch.^B in verbis: *ὡς ἐν τοῖς νοσῖ*, quae Pl^w mutat in *ὡς ἐν τοῖς νοσιδίοις*; sumptum sch. e Suida (cf. p. 472) et scribendum *ὡς ἐν τοῖς Σοιδά*.

5. cap. 2 ^a n. 3	(<i>εἰς ἀγωνιστάς</i>)	Philippi:	XVI 25
6. " 4 ^b n. 18	(<i>εἰς ἀνδρείους</i>)	Simonidis:	XVI 26
7. " 7 ^a n. 2	(<i>εἰς ἀρχαίους</i>)	adesp.:	XVI 27
8. " 8 ^a n. 2	(<i>εἰς ἀσλητάς</i>)	"	XVI 28
9. " 13 ^a n. 18	(<i>εἰς ἥρωας</i>)	"	XVI 29
10. " 13 ^b n. 2	"	Gemini:	XVI 30
11. " 26 ^b n. 7	(<i>εἰς φιλοσόφους</i>)	Spensippi:	XVI 31

Epigrammata septimi libri Palatini non in tertio, sed in aliis libris Planudeis exstant 17, partim non sepuleralia, irrisoria quaedam, nonnulla quibus mira mortis sors enarratur, complura a Pallada, alia a poetis Philippo, imprimis Antiphilo composita. Receptit Planudes:

1. in I. I ^b	(<i>εἰς φιλοσόφους</i>)	ep. VII 119	adesp. (in Pythag.),
2. " "	"	120	Xenophanis (adesp. Pl),
3. " "	(<i>εἰς θάνατον</i>)	"	342 adesp.,
4. " "	"	"	371 Crinagorae (adesp. Pl),
5. " "	(<i>εἰς ἀνδρείους</i>)	"	741 Crinagorae (PPl),
6. " "	(<i>εἰς ποιμένας</i>)	"	622 Antiphili,
7. " "	(<i>εἰς νῆας</i>)	"	635 Antiph. P, Maeccii Pl,
8. " "	"	"	637 Antipatri,
9. " "	(<i>εἰς θάνατον</i>)	"	744 Diogenis D. (adesp. PPl),
10 ^a . " "	(<i>εἰς τὸν βίον</i>)	"	688, 3sq. Palladae (in Gess.),
11. in I. II ^a	(<i>εἰς τολμητάς</i>)	"	683 Palladae (in Gess.),
12. " "	"	"	684 + 688, 3sq. Pall.,
13. " "	"	"	686 Pall. (in Gess.),
10 ^b . " "	"	"	688, 1sq. Palladae,
14. " "	"	"	687 Pall. (in Gess.),
15. in I. II ^b	(<i>συμποτικὰ ἀστεύματα</i>)	ep. VII 339,	
16. in I. IV ^b	(<i>εἰς πόλεις</i>)	ep. VII 748	Antipatri,
17. " "	(<i>εἰς ἀρολόγιον</i>)	ep. VII 641	Antiphili (adesp. Pl).

Duo epp., quae in primo libro (I^b) exaravit Planudes, redeunt in I. III, utrumque (VII 388 et 157) aptius compilator in primo quam in tertio collocavit.

In tertio libro undecim epp. bis scripsit Planudes, quorum nullum tamen in eadem sylloge iterat; omnia repetuntur variante sylloge, sive caput, cui ep. quodque iterum scriptum subiungitur, ipsum quoque variat, sive idem tenetur; exaravit Planudes:

1. 76 in c. 5 ^a 19 ^b	(<i>εἰς ἄνδρ. οὐκ ἐπισήμους, ναυαγήσαντας</i>);
	Dioscor. A M ^{a, b} ,
2. 297 in c. 19 ^a 4 ^b	(<i>εἰς ναυαγήσαντας, ἀνδρείους</i>); Polystrati
	C M ^b adesp. M ^a ,
3. 383 in c. 19 ^a 5 ^b	(<i>εἰς ναυαγ., οὐκ ἐπισήμ.</i>); Philippi C M ^{a, b} ,

4. 156 in c. 25^a 15^b (εις παχούς, ξενίας); Isidori CM^{a, b},
5. 588 in c. 22^a 5^b (εις ποιητάς, οὐκ ἐπισ.); Pauli CM^{a, b},
6. 598 in c. 16^a 22^b (εις κιδαρρόδ., ποιητάς); Iuliani CM^{a, b},
7. 378 in c. 6^a 5^b (εις ἄνδρ. οὐκ ἐπισ.); Apollonidae CM^{a, b},
8. 540 in c. 6^a 5^b (εις ἄνδρ. οὐκ ἐπισήμους); Damageti CM^{a, b},
9. 396 in c. 13^a 13^b (εις ἡρώας); Bianoris CM^{a, b},
10. 560 in c. 20^a 20^b (εις νέους); Pauli CM^{a, b},
11. 715 in c. 22^a 22^b (εις ποιητάς); Leonidae M^b (C), adesp. M^a.

Quot epp. quaeque Planudes in librum III receperit, quae in alterutra exstent sylloge, qui auctorum indices Planudei Palatinique congruant aut differant, quatenus Planudes in disponendis, iungendis separandisque epp. ordinem Palatinum servaverit, quas potissimum partes Pal. in componendo quoque capite adhibuerit, ex his tabulis iunctisque notis (v. etiam p. LXXXII sqq.) cognoscetur.

Plan.	Pal.	Ind. capit. nom. auctoris	Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris
III	VII	1 ^a <i>Εἰς ἀγαθοὺς ἄνδρας</i>	III	VII	1 ^b <i>Εἰς ἀγαθοὺς ἄνδρας</i>
α 1	60	adesp. Pl, Simiae C	α 18	302	Simonidis Pl, C
2	570	adesp. Pl, C	19	346	adesp. Pl, F
3	590	Iuliani Pl, C	β 20	VIII 1	ad. Pl, Gregorii P
4	697	Christodori Pl, C	21	om.	XVI 21 adesp. Pl
5	673	adesp. Pl, C	22	om.	XVI 22 adesp. Pl
β 6	260	Carphyllidae Pl, C	γ	VII	
7	327	adesp. Pl, C	23	690	adesp. Pl, C
8	328	adesp. Pl, C	24	520	Callimachi Pl, C
9	373	Thalli Pl, Th. Mil. C			
10	451	Callimachi Pl, C			
11	461	Meleagri Pl, C			
12	545	Hegesippi Pl, C			
13	596	Agathiae Pl, C			
14	606	Pauli Pl, C			
15	648	Leonidae Pl, Tar. C			
16	679	Sophronii Pl, LC			
17	680	Sophronii Pl, LC			
		M ^a 1: 17			M ^b 1: 7
III	VII	2 ^a <i>Εἰς ἀγωνιστάς</i>			
25	om.	XVI 23 Simonidis Pl			
26	om.	XVI 24 Simonidis Pl			
27	om.	XVI 25 Philippi Pl			
28	447	Callimachi Pl, C			
		4 M ^a 1-2: 21			

Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris	Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris
III	VII	3 ^a <i>Εἰς ἀδελφούς</i>	III	VII	2 ^b <i>Εἰς ἀδελφούς</i>
29	551	Agathiae Pl, C	30	323	adesp. Pl, C
		M ^a 1-3: 22			M ^b 1-2: 8
III	VII	4 ^a <i>Εἰς ἀλιεῖας</i>	III	VII	3 ^b <i>Εἰς ἀλιεῖας</i>
31	505	Sapphus Pl, C	33	702	Apollonidae Pl, C
32	585	Iuliani Pl, C			M ^b 1-3: 9
		M ^a 1-4: 24			4 ^b <i>Εἰς ἀνδρείους</i>
III	VII	5 ^a <i>Εἰς ἀνδρείους</i>	III	VII	4 ^b <i>Εἰς ἀνδρείους</i>
α 34	160	Anacreontis Pl, C	α 70	232	Anytae Pl, Antip. C
35	161	Antipatri Pl, A, Sid. C	71	236	Anyt. Pl, Ant. Th. C
β 36	226	Anacr. Pl, A, Teii C	72	238	adesp. Pl, Adaei A
γ 57	72	Menandri Pl, A, Com. C	73	240	Parmen. Pl, Adaei A
			74	252	adesp. Pl, Antip. C
38	73	Germanici Pl, Gemini C (Γερμινός A ⁴⁷)			
39	74	adesp. Pl, Diodori A	β 75	297	Polystr. M ^b C, (ad. M ^a)
40	237	Alpei Mytil. Pl, C	76	304	Pisandri Pl, Rhod. C
41	235	Diodori Pl, D, Tars. C	77	312	adesp. Pl, Asimi C
β 42	227	Diotimi Pl, C	78	344	Simonidis Pl, C
43	229	Dioscorid. Pl, C	79	344 ^b	Sim. Pl, Callim. C
44	330	Erycei Pl, Er. Cyz. C	γ 80	513	adesp. Pl, Simon. C
45	231	Damageti Pl, C	81	243	Bassi Pl, Lollii Bassi A (C)
			82	244	Γαίτων Pl, Gaetul. A
46	233	Apollonidae Pl, C	83	431	adesp. Pl, C? Simon. C?
47	234	Philippi Pl, Thess. C	84	721	Chaeremonis Pl, C
48	242	Mnasalcae Pl, A (C)	85	442	Simonid. Pl, C
49	245	Gaetulici Pl, C	δ 86	208	Anytae Pl, C
50	246	Antip. Pl, Sid. C	87	om.	XVI 26 Simonid. Pl
51	247	Alcaeai Pl, C	88	301	Simonidis Pl, C
52	248	adesp. Pl, Simon. C	89	526	Nicandri Pl, N. Coioph. C
53	249	adesp. Pl, Sim. C 20	90	529	Theodoridae Pl, C
54	250	" " " "			
55	251	" " " "			
56	253	" " " "			
57	254	Simonidis Pl, C			
58	255	Aeschyli Pl, C			
59	257	adesp. Pl, C			
60	258	Simonidis Pl, C			
61	256	Platonis Pl, C			
62	259	Platonis Pl, C			
δ 63	432	Damageti Pl, C 30			
64	433	Tyminae Pl, C			
65	434	Dioscorid. Pl, C			

Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris	Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris
66	437	Phaenni Pl, C			
67	438	Damageti Pl, C			
68	541	Damageti Pl, C			
ε 69	656	Leonidae Pl, C			
		36 M ^a 1-5: 60			M ^b 1-4: 30 21
III	VII	6 ^a <i>Εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους</i>	III	VII	5 ^b <i>Εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους</i>
α 91	76	Dioscorid. M ^{a, b} , A	α 127	330	adesp. Pl, C
92	112	adesp. Pl, A	128	334	adesp. Pl, C
93	155	adesp. Pl, A	129	348	Simonidis Pl, Cei C
94	228	adesp. Pl, C	130	349	adesp. Pl, Simonid. C
			131	370	Diodori Pl, C
95	307	adesp. Pl, Pauli L	132	378	Apollonid. M ^{a, b} , C
96	310	adesp. Pl, C	133	383	Philippi M ^{a, b} , C
97	356	adesp. Pl, C	134	472	adesp. Pl, Leonid. C
98	357	adesp. Pl, C	135	588	Pauli M ^b , Sil. M ^a C
99	358	adesp. Pl, A	136	645	Crinagorae Pl, C
100	359	adesp. Pl, A	137	655	Leonidae Pl, C
101	516	Simonid. Pl, C	β 138	372	Lollii Pl, L. Bassi C
102	360	adesp. Pl, A	139	376	Crinagorae Pl, C
103	580 sq.	Iuliani Pl, C	140	701	Diodori Pl, C
104	378	Apollonid. M ^{a, b} , C	γ 141	439	Theodoridae Pl, C
105	400	Serapion Pl, Ser. Alexandr. C			
106	414	Nosaidis Pl, C	142	440	Leonidae Pl, Leon. Tar. C
107	417	Meleagri Pl, C	143	445	Persae Pl, Persae Theb. C
108	420	Diotimi Pl, D. [Diotiph. filii Athen.] C	144	470	Antipatri Pl, Meleagri C
109	422	Leonidae Pl, L. Tar. C	145	478	Leonidae Pl, C
110	452	Leonidae Pl, C	146	479	Theodoridae Pl, C
111	507	Alexandri Pl, Simonid. C	147	480	Leonidae Pl, C
112	521	Callimachi Pl, C	148	485	Dioscoridae Pl, C
113	524	Callim. Pl, C	149	740	Leonidae Pl, C
114	540	Damageti M ^{a, b} , C	150	519	Callim. Pl, C
115	548	Leonidae Pl, Leon. Alex. C	151	537	Theophanis Pl, Phaniae C
116	462	adesp. Pl, Dionysii C _{1, 2}	152	540	Damageti M ^{a, b} , C
117	669	Platonis Pl, C	δ 153	390	Antipatri Pl, C
118	670	Platonis Pl, C			

Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris	Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris
119	704	adesp. Pl, C			
120	671	ad. PIC, Bianor. ? C			
121	681	Palladae Pl, LC			
122	682	Palladae Pl, L			
β 123	331	adesp. Pl, C			
124	335	adesp. Pl, C			
125	403	Argentarii Pl, Marci Arg. C			
126	444	Theaeteti Pl, C			
		36 M ^a 1-6: 96			M ^b 1-5: 57 27
III	VII	7 ^a <i>Εἰς ἀρχαίους τινάς</i>	III	VII	6 ^b <i>Εἰς ἀρχαίους τινάς</i>
α 154	567	Agathiae Pl, C	α 167	153	Homeri Pl, A; Cleobuli Lindii ? L
155	om.	XVI 27 adesp. Pl	β 168	315	adesp. Pl, Zenodoti s. Rhiani C
β 156	311	adesp. Pl, C	169	318	adesp. Pl, Callim. C
157	530	Antipatri Pl, Ant. Thess. C	170	319	adesp. Pl, C
158	549	Leonidae Pl, Leon. Alex. C	171	577	adesp. Pl, Iuliani C
159	666	Antipatri Pl, Ant. Thess. C	172	747	Iuliani Pl, Libanii A
160	535	Meleagri Pl, C	γ 173	354	Gaetulici Pl, C
γ 161	312	adesp. Pl, C	174	556	Theodori Pl, C
162	314	Ptolemaei Pl, C	175	563	Pauli Pl, C
163	316	Leonidae Pl, Leon. s. Antip. C			
164	317	Callimachi Pl, C			
165	320	Hegesippi Pl, C			
δ 166	241	Ant. Sid. Pl, A			
		13 M ^a 1-7: 109			M ^b 1-6: 66 9
III	VII	8 ^a <i>Εἰς ἀύλητάς</i>	III	VII	7 ^b <i>Εἰς ἀύλητάς</i>
176	159	adesp. Pl, Nicarchi L	178	696	Archiae Pl, Arch. Mytil. C
177	om.	XVI 28 adesp. Pl			
		2 M ^a 1-8: 111			M ^b 1-7: 67 1
III	VII	9 ^a <i>Εἰς βράση</i>	III	VII	8 ^b <i>Εἰς βράση</i>
179	170	Posid. Pl, C ₁ ; Call. C ₂	184	303	Antipatri Pl, Sid. C
180	308	Luciani Pl, C	185	632	Diodori Pl, C
181	483	adesp. Pl, C			
182	566	Macedonii Pl, C			
183	583	Agathiae Pl, C			
		5 M ^a 1-9: 116			M ^b 1-8: 69 2

Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris	Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris
III	VII	10 ^a <i>Eis yéovtas</i>	III	VII	9 ^b <i>Eis yéovtas</i>
186	309	adesp. Pl. C	191	157	adesp. Pl. III ^b 1 ^b , C
187	336	adesp. Pl. C			
188	187	Leonidae Pl., Philippi C, Simonid. C.			
	(344 ^a)				
189	345	adesp. Pl. adesp. s. Simonid. C			
190	634	Antiphili Pl. C			
	5	M ^a 1—10: 121			
					M ^b 1—9: 70
			III	VII	10 ^b <i>Eis yéovtas</i>
			192	175	adesp. Pl. Antiphili C
					M ^b 1—10: 71
III	VII	11 ^a <i>Eis yuvaias</i>	III	VII	11 ^b <i>Eis yuvaias</i>
α 193	163	Leonidae Pl., CP ^r (Antipatri? A ^{ar})	α 234	168	adesp. Pl., Ant. Thess. C
194	166	Dioscoridae s. Nicarchi Pl. C	235	217	Asclepiadis Pl. C
195	167	Dioscor. s. Hecataei Pl. C	236	333	adesp. Pl. C
196	169	adesp. Pl. C	237	337	adesp. Pl. C
197	182	Meleagri Pl. C	238	340	adesp. Pl. C
198	186	Philippi Pl. C	β 239	368	Erycii Pl. C
199	218	Ant. Sid. Pl. C	γ 240	569	Agathiae Pl. C
200	219	Pompei iun. Pl. C	241	695	adesp. Pl. C
201	220	Agathiae Pl. CL	242	564	adesp. Pl. C
202	221	adesp. Pl. C	δ 243	643	Crinagorae Pl. C
203	222	Philodemi Pl. C	ε 244	413	Antipatri Pl. C
204	223	Thylli Pl. C	245	459	Callimachi Pl. C
205	224	adesp. Pl. C	246	729	adesp. Pl. Tymnae C
206	324	adesp. Pl. P	247	464	Antipatri Pl. C
207	351	(1—6) Dioscoridae Pl. C	248	465	Ηρακλειδου Pl., Ηρακλειδου C
208	351	(7—10) adesp. Pl.	249	528	Theodoridae Pl. C
209	352	adesp. Pl., adesp. s. Meleagri C			
β 210	423	Antipatri Pl., Ant. Sid. C			
211	429	Aleaci Pl., Alc. Myt. C			
212	463	Leonidae Pl. C			
213	552	Agathiae Pl. C			
214	476	Meleagri Pl. C			
215	477	Tymnae Pl. C			
216	489	Sapphonis Pl. C			

Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris	Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris
217	522	Callimachi Pl. C			
γ 218	555	Ioannis Barb. Pl. C			
219	555 ^b	" " "			
220	557	Cyri Pl. C			
221	565	Iuliani Pl. C			
222	575	Leontii Pl. C	30		
223	593	Agathiae Pl. C			
224	599	Iuliani Pl. C			
225	605	Iuliani Pl. C			
226	607	Palladae Pl. C			
227	608	Eutelmii Pl. C			
228	644	Bianoris Pl., Bian. grammat. C			
229	610	Palladae Pl., Pall. Alex. C			
δ 230	623	Aemiliani Pl. C			
231	735	Damageti Pl. C			
232	667	adesp. Pl. C	40		
233	691	adesp. Pl. C			
	41	M ^a 1—11: 162			
III	VII	12 ^a <i>Eis doulouc</i>	III	VII	12 ^b <i>Eis doulouc</i>
250	178	Dioscorid. Pl., Diosc. Νικοπολιτου C	254	180	Apollonidae Pl. C
251	179	adesp. Pl. C	255	538	ad. Pl., Anytae C
252	553	Damascii Pl., Dam. phil. C			
β 253	162	Dioscorid. Pl. C			
	4	M ^a 1—12: 166			
III	VII	13 ^a <i>Eis ηρωας</i>	III	VII	13 ^b <i>Eis ηρωας</i>
α 256	225	adesp. Pl. C	276	746	adesp. Pl., Pythagorae L
257	396	Bianoris M ^a , ^b , Bian. Bithyni C	277	om.	XVI 30 Gemini Pl
β 258	141	Antiphili Pl. A, Byz. L	278	396	Bianoris M ^a , ^b , C
259	142	adesp. Pl. A			
260	143	adesp. Pl. A			
261	145	Asclepiadae Pl. A			
262	146	Antipatri Sid. Pl. A			
263	147	Archiae Pl. A C			
264	148	adesp. Pl. A			
265	149	Leontii Pl. A	10		
266	150	Leontii Pl. A			
267	151	adesp. Pl. A			
268	152	adesp. Pl. A			

Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris	Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris
γ 269	136	Antipatri Pl, C			
270	137	adesp. Pl, P			
271	138	Acerati Pl, A			
272	140	Archiae Pl A, Mace- donis L			
273	om.	XVI 29 adesp. Pl			
274	139	adesp. Pl, A			
275	239	Parmenionis Pl, AL 20 M ^a 1—13: 186			M ^b 1—13: 92 3
III	VII	14 ^a <i>Εἰς ἱατροῦς</i>	III	VII	14 ^b <i>Εἰς ἱατροῦς</i>
279	559	Theosebinae Pl, C	280	135	adesp. Pl, P
			281	508	adesp. Pl, Simoni- dis C
		1 M ^a 1—14: 187			M ^b 1—14: 94 2
III	VII	15 ^a <i>Εἰς ἰξενίας</i>	III	VII	15 ^b <i>Εἰς ἰξενίας</i>
282	172	Ant. Sidonii Pl, C	283	156	Isidori M ^b , Is. Aegea- tae M ^a C
			284	171	Mnasalcae Pl, Mnas. Sicyonii C
		1 M ^a 1—15: 188			M ^b 1—15: 96 2
			III	VII	16 ^b <i>Εἰς ἰχθύας</i>
			285	216	adesp. Pl, Ant. Thess. C
					M ^b 1—16: 97 1
III	VII	16 ^a <i>Εἰς κθααρ- δους</i>			
286	571	Leontii schol. Pl, C			
287	597	Iuliani Pl, C			
288	598	Iuliani M ^{a, b} , C			
289	612	Agathiae Pl, C 4 (epp. Cycli)			
		M ^a 1—16: 192			
			III	VII	17 ^b <i>Εἰς ζωνηοῦς</i>
			290	338	adesp. Pl, C
			291	578	Agathiae Pl, C
			292	546	adesp. Pl, C
					M ^b 1—17: 100 3
III	VII	17 ^a <i>Εἰς μεθύ- σους</i>	III	VII	18 ^b <i>Εἰς μεθύ- σους</i>
293	329	adesp. Pl, C	299	355	adesp. Pl, Dama- geti C
294	353	Ant. Sidonii Pl, C			
295	384	Argentarii Pl, Marci Arg. C			

Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris	Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris
296	398	Antipatri Pl, C			
297	455	Leonidae Pl, C _{1, 2}			
298	456	Dioscoridae Pl, C			
		6 M ^a 1—17: 198			M ^b 1—18: 101
III	VII	18 ^a <i>Εἰς μοιχοῦς</i>			
300	572	Agathiae Pl, C			
		M ^a 1—18: 199			
III	VII	19 ^a <i>Εἰς ναυαγή- σαντας</i>	III	VII	19 ^b <i>Εἰς ναυαγή- σαντας</i>
α 301	263	Anacreontis Pl, C	α 350	75	Dioscoridis M ^{a, b} , A
302	264	Leonidae Pl, C	α 351	281	Heraclidae Pl, C
303	265	Platonis Pl, C	α 352	285	Glauci Pl, Gl Ni- copolitae C
304	266	Leomidae Pl, C	α 353	286	Antipatri Pl, Ant. Thess. C
305	267	Posidippi Pl, C	δ 354	534	Theocriti Pl <Alex.> 1sq. Aetolis Autom. C
306	268	Platonis Pl, C	355	738	Theodoridae Pl, C
307	269	Platonis Pl, C	α 356	274	Ὀνήτωρ Pl, Hon. Byz. C
308	270	Simonidis Pl, C _{1, 2}	α 357	350	adesp. Pl, C
309	271	Callimachi Pl, C	ξ 358	624	Diodori Pl, C
310	272	Callimachi Pl, C ¹⁰	β 359	395	Argent. Pl, M. Arg. C
311	273	Leonidae Pl, C	α 360	291	Xenocriti Pl, Xenocr. Rhod. C
312	275	Gastulici Pl, C	β 361	404	Zonae Pl, Z. Sard. C
313	279	adesp. Pl, C	γ 362	495	Alcaei Pl, Alc. Mes- senii C
314	280	Isidori Aeg. Pl, C	η 363	652	Leonidae Pl, Tar. C
315	288	Antipatri Pl, C	γ 364	494	Athenodori Pl, adesp. C
316	289	Antipatri Pl, Ant. Maced. C	γ 365	498	Antipatri Pl, C
317	290	Τερτυλλίου Μ, Σατυ- λλίου C Φλάκκου Pl C	η 366	653	Pancratidis Pl, C
318	293	Isidori Pl, Is. Aeg. C	η 367	654	Leonidae Pl, Tar. C
319	294	Σατυλλίου Μ, Τυλλίου (καλλιλλίου) Laur. C	γ 368	506	Leonidae Pl, C
320	295	Leonidae Tar. Pl, C	α 369	283	Leonidae Pl, C
321	297	adesp. M ^a , Polystrati M ^b C	α 370	284	Asclepiadis Pl, C
322	305	Adaei Mytil. Pl, C	371	510	Simonidis Pl, C
β 323	374	Argentarii Pl, Marci Arg. C	372	513	Simonidis Pl, C

Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris	Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris
324	381	Etrusci Messenii Pl, C	α 373	287	Antipatri Pl, C
325	382	Philippi Pl, Phil. Thess. C	α 374	278	Archias Pl, Arch. Byz. C
326	383	Philippi M ^{a, b} , C	α 375	282	Antipatri Pl, Theodoridae C
327	388	Bianoris Pl III ^a I ^b , C	δ 376	532	Isidori Pl, Is. Aeg. C
328	392	Heraclidae Sinopen- sis Pl, C	δ 377	539	Theopanis Pl, Persae C
329	397	Erycii Pl, Er. Thess. C			
γ 330	499	Theaeteti Pl, C 30			
331	500	Asclepiadis Pl, C			
332	501	Persae Pl, C			
333	502	Nicaeneti Pl, C			
334	503	Leonidae Pl, C			
335	504	Leonidae Pl, C			
δ 336	542	Flacci Pl, C			
337	543	adesp. Pl, C			
338	550	Leonidae Pl, Leon. Alex. C			
ε 339	582	Iuliani Pl, C			
340	584	Iuliani Pl, C 40			
341	586	Iuliani Pl, C			
342	587	Iuliani Pl, C			
343	591	Iuliani Pl, C			
ξ 344	630	Antiphili Pl, Byz. C			
345	631	Apollonidae Pl, C			
346	639	Antipatri Pl, C			
η 347	650	Φακέλλου Pl, Elacci s. Phalaeci C			
θ 348	668	Leonidae Pl, Leon. Ισώρησον C			
349	675	Leonidae Pl, Leon. Ισώρ. C			
		49 M ^a 1—19: 248			M ^b 1—19: 129 28
III	VII	20 ^a Εἰς νέους καὶ νέας	III	VII	20 ^b Εἰς νέους καὶ νέας
α 378	453	Callimachi Pl, C	α 398	298	adesp. Pl, C
379	558	adesp. Pl, C	399	527	Theodoridae Pl, C
380	560,	Pauli M ^b , Sil. M ^a C	400	560,	Pauli M ^b , Sil. M ^a C
	3—8			1—8	
381	574	Agathiae Pl, C	401	568	adesp. Pl, Agath. C
382	600	Pauli Pl, Iuliani C	402	627	Diodori Pl, C
383	601	Eratosthen. Pl, Iul. C	β 403	490	Anytae Pl, C

Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris	Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris
384	602	Agathiae Pl, C	404	491	Mnasalcae Pl, C
385	603	Iuliani Pl, C	405	649	adesp. Pl, Anytae C
386	604	Pauli Pl, C	406	492	adesp. Pl, Anytae Mytilenaeae C
387	611	Eutolmii Pl, C 10	407	493	Antipatri Pl, Ant. Thess. C
388	613	Diogenis episcopi Amiseni Pl, C			
389	628	Crinagorae Pl, C			
390	647	Samii Pl, Simonid. s. Simiae C			
391	662,	Leonidae Pl, C			
392	662,	Leonidae Pl			
β 393	515	Simonidis Pl, C			
394	517	Callimachi Pl, C			
395	387	Bianoris Pl, C			
396	184	Parmenionis Pl, C			
397	185	Ant. Thess. Pl, C			
		20 M ^a 1—20: 268			M ^b 1—20: 139 10
III	VII	21 ^a Εἰς ὄρνεις	III	VII	21 ^b Εἰς ὄρνεις
408	191	Archias Pl, C	419	189	Anytae Pl, Aristodici Rhod. C
409	204	Agathiae Pl, C	420	209	adespot. Pl, Anti- patri C
410	205	Agathiae Pl, C	421	210	adesp. Pl, Antip. C
411	206	Damocharidis Pl, L	422	197	Phaenni Pl, C
412	196	Meleagri Pl, C	423	198	Leonidae Pl, Ta- rent. C
413	200	Niciae Pl, C	424	199	Tymnae Pl, C
414	213	Archias Pl, C	425	201	Pamphili Pl, C
415	190	Anytae s. Leonidae Pl, C	426	203	Simiae Pl, C
416	192	Mnasalcae Pl, C	427	207	Meleagri Pl, C
417	195	Meleagri Pl, C 10	428	212	Mnasalcae Pl, C
418	202	Anytae Pl, C			
		11 M ^a 1—21: 279			M ^b 1—21: 149 10
III	VII	22 ^a Εἰς ποιητάς	III	VII	22 ^b Εἰς ποιητάς
		1. In Homerum et Orphea			1. In Musaeum, Linum, Orphea
429	1	Alcaei Messenii Pl, ΔLC	489	615	adesp. Pl, P
430	2	Antipatri Pl A, Sidonii Pl L	490	616	adesp. Pl, P
431	3	adesp. Pl, A	491	617	adesp. Pl, P

Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris	Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris
432	4	Pauli Pl, A			2 (3 ^a). In Archi-
433	5	adesp. Pl A, Alc. Mytilenaei L			lochum et Hippon-
434	6	Antipatri Pl A, Sidonii L	492	674	adesp. Pl, Hadriani C
435	7	adesp. Pl, A	493	405	adesp. Pl, Philippi A, Mimnermi s. Phil. C
436	8	Antipatri Pl A, Sidonii L	494	—	XIII 3 Theocriti Pl, P
437	9	adesp. Pl, Dama- geti L			3. In Stesichorum
438	10	adesp. Pl, A	495	75	Antipatri Pl, A
		2. In Hesiodum	496	714	4 (10 ^a). In Ibycum adesp. Pl, P
439	52	adesp. Pl, Demi- urgi A	497	715	5 (13 ^a) In Leonidam Leonidae M ^b [Alex.] C (adesp. M ^a)
440	53	adesp. Pl, A C			6 (6 ^a) In Sophoclem
441	54	adesp. Pl, Mnasal- cae C	498	21	adesp. Pl, Simiac A Thebani L 10
442	55	Alcae-i Pl A, Mytil. L, Messenii C	499	621	adesp. Pl, C
		3. In Archilochum et Hipponactem			7 (5 ^a). In Euripid. et Aeschylum
443	69	Iuliani Pl, A	500	50	adesp. Pl, <i>Ἀρχυμή- δους</i> A
444	70	adesp. Pl, Iuliani A C	501	49	adesp. Pl, Bianoris Bith. A
445	71	adesp. Pl, Gaetu- lici A C	502	40	adesp. Pl, Diodori A
446	408	Leonidae Pl, C			8 (11 ^a). In Sappho adesp. Pl, Anti- patri A
447	536	Alcae-i Pl, Alc. Myt. C	503	15	9 (13 ^a). In varios
		4. In Pindarum	504	412	Alcae-i Pl, Alc. Mes- senii C
448	34	Antipatri Pl, Sid. C	505	594	Iuliani Pl, C
449	35	Leonidae Pl A, Pla- tonis C 21	506	598	Iuliani M ^{a, b} , C
		5. In Aeschylum et Euripidem	507	716	Dionysii Pl, Dion. Rhodii C
450	39	Antipatri Pl, Ant. Thess. A			
451	43	Ionis Pl, C			

Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris	Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris
452	44	adesp. Pl, P			10 (5 ^{a, 7^b}). In Euri- pidem
453	45	adesp. Pl, Thucyd. L	508	51	adesp. Pl, Adaei A
454	46	adesp. Pl, P			
455	47	adesp. Pl, P			
		6. In Sophoclem Simonidis Pl A, adesp. C	456	20	adesp. Pl, Simiae A
457	22	adesp. Pl, Simiae A	458	36	Erycii Pl, ALC 30
458	36	Erycii Pl, ALC 30	459	37	Dioscoridis Pl, A
459	37	Dioscoridis Pl, A			7. In Alcmana Antip. Thess. Pl, A Leonidae Pl, A
460	18	Antip. Thess. Pl, A	462	23	Ant. Sidonii Pl, A
461	19	Leonidae Pl, A	463	23 ^b	adesp. Pl, P
		8. In Anacreontem	464	24	Simonidis Pl, A L
462	23	Ant. Sidonii Pl, A	465	25	Simonidis Pl, A
463	23 ^b	adesp. Pl, P	466	26	Antipatri Pl A, Sidonii L
464	24	Simonidis Pl, A L	467	27	Antipatri Pl, A
465	25	Simonidis Pl, A	468	28	adesp. Pl, A 40
466	26	Antipatri Pl A, Sidonii L	469	29	Ant. Sidonii Pl, A
467	27	Antipatri Pl, A	470	30	Ant. Sid. Pl, A
468	28	adesp. Pl, A 40	471	32	Iuliani Pl, A
469	29	Ant. Sidonii Pl, A	472	33	adesp. Pl, Iuliani A
470	30	Ant. Sid. Pl, A			9. In Callimachum adesp. Pl, P
471	32	Iuliani Pl, A	473	41	adesp. Pl, P
472	33	adesp. Pl, Iuliani A	474	42	adesp. Pl, P
		9. In Callimachum adesp. Pl, P	475	525	Callimachi Pl, C
473	41	adesp. Pl, P			10. In Ibycum Antipatri Pl, Sid. A
474	42	adesp. Pl, P	476	745	11. In Sappho et Erinnam
475	525	Callimachi Pl, C	477	16	Pinyti Pl, A 49
		10. In Ibycum Antipatri Pl, Sid. A	478	17	Tullii Laureae Pl, A
476	745	Antipatri Pl, Sid. A	479	11	Asclepiadis Pl, A
		11. In Sappho et Erinnam	480	12	adesp. Pl, A
477	16	Pinyti Pl, A 49	481	13	Leonidae Pl, Leon. s. Meleagri A
478	17	Tullii Laureae Pl, A	482	713	Antipatri Pl, C
479	11	Asclepiadis Pl, A			12. In Meleagrum Meleagri Pl, C
480	12	adesp. Pl, A	483	419	Meleagri Pl, C
481	13	Leonidae Pl, Leon. s. Meleagri A	484	421	adesp. Pl, Mel. C
482	713	Antipatri Pl, C			
483	419	Meleagri Pl, C			
484	421	adesp. Pl, Mel. C			

Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris	Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris
		13. In varios Pauli M ^b , Sil. M ^a C			
485	588	Pauli M ^b , Sil. M ^a C			
486	589	Agathiae Pl, C			
487	595	Iuliani Pl, C			
488	715	adesp. M ^a , Leonid. M ^b C			
		60 M ^a 1—22: 339			M ^b 1—22: 163 20
III	VII	23 ^a <i>Εἰς ποιμένας</i>			
509	173	Diotimi s. Leonidae Pl, C			
510	174	Erycii Pl, C			
511	518	Callimachi Pl, C			
512	657	Leonidae Pl, C			
513	703	Myrimi Pl, C			
		5 M ^a 1—23: 344			
III	VII	24 ^a <i>Εἰς πόλεις</i>			
514	723	adesp. Pl, C			
		1 M ^a 1—24: 345			
III	VII	25 ^a <i>Εἰς πτωχούς</i>			
515	156	Isidori M ^b , Is. Aeg. M ^a C			
516	460	Callimachi Pl, C			
		2 M ^a 1—25: 347			
			III	VII	23 ^b <i>Εἰς πονη- ροὺς</i>
			517	401	Crinagorae Pl, C M ^b 1—23: 170
III	VII	26 ^a <i>Εἰς ῥήτορας</i>	III	VII	24 ^b <i>Εἰς ῥήτορας</i>
518	573	Leontii Pl, C	522	362	adesp. Pl, Phil. Th. L
519	579	Leontii Pl, C	523	369	adesp. Pl, Antip. C
520	581	Iuliani Pl, C			
521	582	Iuliani Pl, C			
		4 M ^a 1—26: 351			M ^b 1—24: 173 2
III	VII	27 ^a <i>Εἰς υἱὸς καὶ θυγατέρας</i>	III	VII	25 ^b <i>Εἰς υἱὸς καὶ θυγατέρας</i>
524	261	Diotimi Pl, C	528	300	Simonidis Pl, C
525	361	adesp. Pl, C	529	488	adesp. Pl, Mnasal- cae C
526	547	Leonidae Pl, Leon. Alex. C	530	380	Apollonidae Pl, C
527	554	Philippi Pl, Phil. Thess. C	531	466	Leonidae Pl, C
			532	467	Antipatri Pl, C
			533	468	adesp. Pl, Mel. C

Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris	Pl.	Pal.	Cap.; nom. auctoris
					534 646 Anytae Pl, C
					535 486 Anytae Pl, C
					536 487 Persae Pl, Persae Macedonis C
					M ^b 1—25: 181 9
III	VII	4 M ^a 1—27: 355	III	VII	26 ^b <i>Εἰς φιλοσό- φους</i>
α 537	620	Antipatri Pl, C (in Socratem)	576	59	adesp. Pl, Iuliani A (in Democr.)
538	61	adesp. Pl, P (in Pla- tonem)	577	67	Leonidae Pl, A (in Diogen.)
539	62	adesp. Pl, P (in Pla- tonem)	578	80	Callimachi Pl, A (in Heraclit. Halicarn.)
540	103	adesp. Pl, A (in Plat.: de C v. p. IX)	579	100	Platonis Pl, A (in Alexim)
541	109	adesp. Pl, A (in Pla- tonem)			
β 542	56	adesp. Pl, P (in De- mocrit.)			
543	57	adesp. Pl, P (in De- mocrit.)			
544	58	adesp. Pl, Iuliani A (in Democrit.)			
545	63	adesp. Pl, P (in Dio- genem)			
546	64	adesp. Pl, P (in Dio- genem)			
547	65	Antipatri Pl, A (in Diogenem)			
548	66,	adesp. Pl, <i>Ονέστων</i>			
1 sq.		A (in Diogenem)			
549	66,	<i>ὡς ἀπὸ τοῦ Διογέ- ρονος</i> Pl			
3 sq.					
550	68	Diogenis? Pl, Ar- chia A (in Diog.)			
γ 551	78	Dionysii Cyzic. Pl, A (in Eratosth.)			
552	81	Antipatri Pl, A, Sid. L (in sept. sapientes)			
δ 553	83	adesp. Pl, P (in Tha- lem)			
554	84	adesp. Pl, P (in Tha- lem)			
555	85	ad. Pl, P (in Thal.)			

Pl.	Pal.	Nom. auctoris	Pl.	Pal.	Nom. auctoris
556	89	adesp. Pl. A (in Pit- tac.; de L. C. v. p. IX) 20			
557	90	adesp. Pl. A (in Bian- tem)			
558	91	adesp. Pl. A (in Bian- tem)			
559	92	adesp. Pl. A (in Ana- charsim)			
560	99	Platonis Pl. Plat. phil. L (in Dionem)			
561	110	adesp. Pl. A (in Theophrastum) 25			
562	114	adesp. Pl. A (in Heraclid. Pont.)			
563	121	adesp. Pl. A (in Py- thagoram)			
564	122	adesp. Pl. A (in Py- thagoram)			
565	123	adesp. Pl. A (in Em- pedoclem)			
566	124	adesp. Pl. A (in Em- pedoclem) 30			
567	125	adesp. Pl. A (in Epi- charnum)			
568	126	adesp. Pl. A (in Philo- laum)			
569	127	adesp. Pl. A (in Hera- clit. Eph.)			
570	128	adesp. Pl. A (in Hera- clit. Eph.)			
571	129	adesp. Pl. A (in Zen- onem Eleatam)			
572	130	adesp. Pl. A (in Pro- tagoram) 36			
ε 573	326	adesp. Pl. Cratetis Theb. C	580	134	adesp. Pl. A (in Gor- giam) 5
574	576	Iuliani Pl. C (in Pyrrhonem)	581	471	adesp. Pl. Callim. C (in Cleombr.)
575	676	Leonid. Alexandrini Pl. adesp. C (in Epictetum) 39 M ^a 1-28: 394	582	—	XVI 31 Speusippi Pl (in Platonem) M ^b 1-26: 188 7

Continet igitur minor sylloge tertii libri epp. 188, aliquanto plura prior, 394; non recepit Planudes libri VII Palatini epp. 182, cum admodum pauca e Cyclo, plura epp. Philippeorum poetarum, sat multa Meleagrorum praetermitteret (cf. p. LXXXII—LXXXVI). Primum ex epp. non sepulcralibus, qualia l. VII Pal. complura admisit, aliquot reiecit, quamquam etiam eius generis haud pauca in Planudeae libro III exstant (sic temere inter spulcralia rettulit Planudes VII 5, 15, 125 Leonidae?, 535, 623, 696, 703 in statuas tabulasve; 53 anathematicum; 11, 42, 50, 81 in poemata poetas sapientesque; 723 in terram Lac. vastatam; 100, 195 sq. amatoria; 121, 645 *σκαπτικά*; 89, 668 suasoria; cf. quae ex l. VII Pal. affert Weiss. p. 44 sqq.; immerito autem reprehenderes Planudem, quod ep. in Archeanassam 217 sepulcralibus, non duce Ps.-Aristippo amatoris adiunxit). Dein epp. praetermisit Planudes quae tam depravata putabat, ut comoda iis emendatio non facile adhiberetur, itemque neglexit ea, quae difficiliora intellectu non promptam inventuram esse videbantur interpretationem, velut talia, de quorum difficultate etiam Palatini marginis notulae monebant illae: ζτ. τὴν ἔννοιαν τοῦ ἐπιγράμματος ὅτι δύσληπτός ἐστι (L ad 614), δύσνοητον (L ad 694), ζτ. τὸ ἐπίγραμμα ὅτι δυσνόητόν ἐστι καὶ ἐσφαλμένον (C ad 705), ἐσφαλται τὸ ἐπίγρ. ζτ. (L), παντάπασιν (iudicium lemmatistae confirmans C ad 707), ζτ. κἀντᾶσθα τὴν ἔννοιαν διὰ τὰ σφάλματα (C ad 708), ζτ. ὅτι ἐσφαλται καὶ ἔστιν ἀδιανόητον (C ad 709); sic a lemmatista s. correctore monitus, saepius non monitus haud pauca epp. Planudes, cum vel res vel verba reconditiora ei viderentur, omisit; alia rursus tam tenuia atque ieiuna compilerator existimabat, ut eiusmodi epigrammatis animos teneri posse non confideret, nec casu tribuendum iudico, quod cum inscriptionibus epigrammata singulis distichis finita satis multa apud Planudem desiderantur. Denique nonnulla epp. sprexit Maximus, quoniam aliis eiusdem fere argumenti receptis nec re nec verbis privi quidquam adicere videbantur, et imprimis ad capita epigrammatum de adulescentium

puellarumque morte, in fortes viros, in mulieres, in naufragos multo uberiorem ex copiis Palatinis messem congerere poterat, si fastidium lectorum minus vereretur; ceterum compilator Byzantinus mirum non est quod in probandis damnandisque poematis interdum tali utebatur iudicio, ut simpliciora vetustiorum epigrammata prae artificiosis recentiorum imitantis vilia atque contemnenda duceret. De auctorum indicibus illud hic moneo plura in breviori quam in priore sylloge adespota tradi epp., quae eadem in Palatino poetarum nominibus instructa sunt: etenim inter 394 epp. prioris sylloges adespota eiusmodi, ni fallor, undetriginta, inter epp. 188 alterius sylloges adespota eiusdem generis septem et triginta reperiuntur. De hac re ceterisque Planudeae Cephalanaeque titulorum discrepantiis nonnulla p. LXXXVI sqq. proferuntur, alia in praefatione afferenda erunt, si de variis archetypis disseretur, quos (alios in aliis Anthologiae partibus) librarii AB, lemmatista, corrector, Planudes videntur usurpasse. — Ordinem epigrammatum Palatinum a Planude ubique fere satis accurate servari tabulae ipsae ostendunt; verum in capp. nonnullis epigrammata non una eademque serie continua exhibentur, sed iterato atque etiam saepius repetito delectu binae pluresque partes efficiuntur, ita ut intra utramque syllogen eadem illa compilatoris opera adhibita videatur, qua factum est ut quattuor priores Planudeae libri in autographo bipertiti exstarent. Hic illic variat Plan. ordinem epp. Pal., sive ut paria, contraria componat, sive ut ab eodem in eundemve scripta iungat, sive aliqua simili ratione ductus, sed perraro nullam aut non manifestam permutati ordinis Palatini causam deprehendes; certe illud contendere licet, etiam ubi ordo Pal. maxime in floril. Planudeo confusus videatur, potuisse tamen vel capita sic conformata ab Anthologia Cephalana oriri, contra plerumque tam diligenter ordinem epp. Pal. teneri, ut plurima capp. Planudea ab alio fonte atque ab opere Cephalano oriri non potuerint. Iam nonnulla hic ad Planudeae capita adnotabuntur, ut quae tabulis proposita sunt paucis explanentur ac partes quae-

dam particulaeque Planudeae cum Palatinis, unde sumptae sunt, comparentur.

Ad c. 1^a.^b (*εἰς ἀγαθὸν ἄνδρα*). Epigrammata capituli 1^a duplici Planudes delectu composuit, ita ut prioribus quinque (α) postmodo duodecim selecta (β) adiungeret. Sequitur Plan. in 1^a ordinem epp. Palatinum, nisi quod epp. 590 et 697 (non 590 et 673) continuat, ut in cognomines viros, Ioannem ab Iuliano et Ioann. ab Christodoro scripta epp. inter se excipiant. In cap. 1^b duo insunt epp., quae in Pal. desunt, XVI 21 sq., adesp. apud Plan., fort. referenda ad Gregorium, cuius ep. VIII 1 illis praemissum nomine auctoris et ipsum in PIM caret.

Ad c. 4^a (*εἰς Ἀλιέας*). Ex quattuor epp. in lintrem, quae piscatoris socia una cum eo mortuo combusta est, recentissimum (585 Iuliani) in cap. 4^a recepit Plan., duo (Alpei 305, Etrusci 381) socors capiti in naufragos, unum (635, sicut 637) libro I (epp. *εἰς νῆα*) reservavit; cf. IX 242. Cum ep. 702 iungi oportuit illud, ex quo suum Apollonidas expressit, Leonideum 504, v. p. LV.

Ad c. 5^a 4^b (*εἰς ἀνδρείον*). Epigrammata quinque in The- mistoclem 72—74, 287, 285 Plan. non in textu cum ceteris scripsit, sed in marg. inferiore (f. 30^v, 31^r) postea subiunxit; consentiunt igitur in cap. 5^a ordo Palatinus Planudensque, nam ep. 256 Maximus ideo post 258 collocavit, ne duo [Platonis] in eisdem Eretriensibus epp. 256 et 259 separarentur, et suspiceris fort. in Cephalanam fr. Simonideum receptum fuisse constans ex epp. 248—251, 253—254^b, 257 sq. iisque inserta serius esse epp. 252 et 255 sq., quibus sua sedes esset post ep. 258; at v. p. LXIII. Falso autem editiones Plan. ep. 259 inter adespota referunt, cum in autographo titulo *Πλάτωνος* duo epp. 256 et 259 comprehendantur. Epigrammata Palatina 226—259 cum omnia fere pro argumentis suis quadrent in Plan. cap. 5^a et 4^b, plane aliena ab hoc genere occurrunt interposita duo 254^b et 228, quorum illud ex sylloge Simonidea cum proximis inrepsit, alterum 228, quod *ἀδέσποτον* est in MP, praecedenti ut ab eodem poeta (Diotimo) compositum adhaesit (cf. ad p. 156, 3 sqq.). Exceptis his epigrammatis et duobus aliis (239, 241) particulam illam Palatinam (226—259) recepit totam Plan. in cap. 5^a 4^b. Ep. 244 (in 4^b) extra ordinem Palatinum cum epp. 431 et 721 iunxit Maximus, ut tria in pugnam Thyreatidem epp. continuarentur; interciditque, opinor, in P ep. 721 post 244 (nimirum eo quod duo epp. eandem vs. claus. *Θυρέαι δ' ἦσαν ἄεθλα δορός* exhibent), ut versus in milites Chaeroneses (ep. 245) non ad Gaetulicum, sed ad poetam tragicum Chaeremonem referendi sint (cf. quae adnotavi Blätter f. d. bayr. Gymn. 1896, 236). Non tota series epp. Palatin. 430—443, sed pars huius fragm. Meleagrei in Planudeae *εἰς ἀνδρείον* capita transiit: quinque enim ex illis

a Plan. omnino neglecta, duo alibi locata sunt. Tetrastichon Simonideum, quod non servatur in P, XVI 26 iunxit Planudes cum Simonideo VII 301, ductus fort. et quadam epp. desinentium similitudine (τηχηστὴν πόλεμον δεξάμενοι νεγέληρ et Μηδείων ἀνδρῶν δεξάμενοι πόλεμον). In tertia particula capitis 4^b (γ) mireris praecedere ep. 312 ac non, ut tria Thyreatica, ita duo Tegeatica epp. 442, 512 a Planude iuncta esse. In cap. 5^a ep. 656 (Leonidae Alexandrini, ut mihi videtur) rettulit Maximus cum lemmatista Palatini errans in interpretando carmine, quod in miscellum ruricolam, non in bellatorem compositum est.

Capiti 6^a duo epp., 462 et 704, perversa ratione et extra ordinem Pal. immixta sunt, quorum prius in mulierem Satyram scriptum, alterum a sepulchralibus alienum est. Cetera capitis epp. praefertunt ordinem Palatinum: nam 516 et 580 sq. ideo epigrammatis 356—360 adnexa sunt, quia in consimili argumento versantur, Iulianusque pro sua variandi libidine fort. non tantum 580 sq., sed etiam epp. 356 sq. et 360 composuit. Ep. 228, quod Cephalas inter epp. εἰς ἀνδρείους rettulit, rectius Plan. capiti 6 vindicavit. In capite 5^b cum prima pars ordine Palatino epp. e variis fragmentis selecta (α) contineat, altera ex Philippicis (β), tertia (γ) ex Meleagreis (et syll. Call.) sumpta sit, Planudes Antipatri (Thess.) ep. 390 agmen claudere quam Philippicis accedere maluit ob eam fort. causam, ut hendecasyllabi ab usitatoribus epp. versibus separarentur.

Ad c. 7^a 6^b (εἰς ἀρχαίους τινάς). Palatina particula epigrammatum 311—320 excepto uno (312) a Planude tota recepta est in capp. epp. εἰς ἀρχαίους; inter ep. 311 in Nioben et 313 Planudes quattuor, sed duo ex his in eandem Nioben scripta (530, 549) inseruit; epp. in Timonem 313—320 ita distribuit in duas syllogas, ut quinque in priore, tria (315, 318 sq.) in altera reperiantur; epigrammati 319 (Iuliani?) Plan. quartum in Timonem adnexuit, ep. 577, idemque tetrastichon in Pal. a correctore (p. 253 m.⁸) prioribus Timoneis (315 sqq.) adscriptum est. Epp. 315 sq. videntur Rhiani et Leonidae, ut eorundem poetarum epp. VI 34 sq. inter se excipiunt. Iniuria inter epp. εἰς ἀρχαίους rettulit Plan. VII 241 in Ptolemaeum, VII 556 (Eityrum mimum et Satyrum permutans), 563 in pantomimum Chrysomallum (verbis εἰκόνας ἀρχαίων in errorem inductus), denique 747, quod ep. Maximus Libanii et Iuliani nominibus confasis cum Iuliani epigrammate 577 coniunxit.

Ad c. 9^a (εἰς βράβη) et 10^a (εἰς γέροντας). Capitis 9^a 1 (ep. 170) bis exstat in P: a priore loco Planudem petivisse et index auctoris et quam in Planudea ep. obtinet sedes demonstrant; capitis 10^a 3 ep. 187 redit in P ante ep. 345 transitque inde in Planudeam, ut serie Planudea epigrammatum 309 (Iuliani?), 336 (Antiphili?), 344* (= 187 Philippi), 345 ordinem Palatinum nihil turbari appa-

reat. Ceterum Planudes ep. 187 (cf. p. VII) capiti εἰς νέας subiungere, non epigrammatis εἰς γέροντας adgregare debebat.

Ad c. 11^a 1^b (εἰς γυναῖκας). Capitis 11^a pars prima sedecim complectitur epp. Pal., quorum ultima condita sunt in Lycambae filias (351 sq.); quae praecedunt epp. e tribus potissimum particulis Palatinis sumpta sunt: primum adhibuit Plan. epp. in mulieres 163—169 (omissis duobus 164 sq., quae recepto consimili in eandem mulierem epigrammate 163 neglegenda esse putabat), dein epp. 181—188 (e quibus 182 et 186 in caput 11 rettulit, cum duo 184 sq. epigrammatis εἰς νέας adiungeret, unum 187 inepte capiti εἰς γέροντας tribueret, unum mutilum omitteret ac duo alia, ne nimius esset in offerendis eiusdem generis epigrammatis virginum recensque nuptiarum mortem deflentibus); denique seriem Palatinam VII 217—224 fere totam in 11^a transtulit Planudes (adiuncto ep. 324). Ex iisdem particulis Palatinis alterum in mulieres epigrammatum cap. (11^b) tantum 168 et 217 recepit, quibus adiunctae sunt tres ex Gregorii Magistri sylloge inscriptiones (333, 337, 340), ut huius cap. prima parte epp. quinque contineantur. Primam capitis 11^a seriem (deceptam ex epp. VII 163—363) praecipuae partes sequuntur duae; priorem epp. ex magno fragmento Meleagreo (406—506) selecta (quibus 522 ex sylloge Callimachea accedit), alteram partem sepulchralia ex Cycli fragmento (551—614) petita efficiunt. Intermixtam est Meleagreis (11^a 18—25) unum Agathianum (552 inter 463 et 470) Planudis incredibili fere errore; nam ep. 552 ab Agathia in matrem Pericleam compositum ideo iunxit Plan. cum ep. 476, quod eius disticho quinto Meleagri parentem a Meleagro dici arbitrabatur; scripsit enim (Marc. 34^r) ipse Planudes ultimum carminis Heliodorei versum: ἠγάπα σοὶς κόλπους παρέσθ' ἐναγκάλισαι, quam scripturam παρέσθ' (pro μᾶτεσθ') non a calami lapsu repetendam esse, sed menti scriptoris deberi sedes epigrammati 552 a Plan. destinata testatur. Rem eo magis mireris, quod epp. in Heliod. complura Plan. amatoris aggregavit. Meliore ratione ductus Agathianis (11^a 26—37) ep. Philippeum VII 644 (inter 608 et 610) inseruit separavitque ab altero eiusdem fragmenti Philippici (622—645) epigrammate 623, quoniam eiusdem argumenti epp., alterum inventoris Bianoris 644, alterum imitatoris Eutolmii 608 legentibus una offerri volebat; et in disponendis ultimis epp. (623, 735, 667, 691) Plan. idcirco vid. ordinem Pal. reliquisse, ne duo epp. similia (735, 667), quibus mulier marito (liberisque) vale dicens inducitur, alieno dirimerentur (cf. etiam 623, 2 et 735, 1 ὀστρέτιον). — In 11^b primae quam memoravimus parti subiunguntur ordine inverso prius Agathiana aucta epigrammate 695, dein Meleagrea epp. ita, ut illis Erycii ep. 368 (ex fr. Philippeo 364—405), his Crinagorae 643 (ex altero fr. Phil. 622—645)

praecedant. Tymnae ep. 729 (quod exstat in P post iteratum in ἀγχιόκων mulierem ep. 462) a Plan. ante 464 sq. insertum est, ut tria in puerperas cum liberis defunctas epp. (Tymnae, Antipatri, Heracliti) continuarentur. Ex magno fr. Meleagreo (406—506) Planudes ad epp. in mulieres colligenda (praeter 421—429) duas potissimum particulas adsumpsit, septimam (ep. 462—465) et decimam (ep. 475—477; cf. p. 320, 7 et 332, 7), nisi quod primum decimae plane omisit, primum septimae ep. inapte capiti 6^a (εἰς ἀνδρας οὐκ ἐπισήμους) vindicavit.

Ad c. 12^a (εἰς δοῦλους). Tria in servos epp. (162, 178 sq.) scripta esse ab eodem Dioscoride videntur, nisi 179 imitatori Dioscoridis tribuere mavis; illud certe non verisimile ab epigrammatographo, quem Alexandriae vixisse volunt, diversum fuisse Nicopolitanum; cf. *Ἀνδρὸς ἐγὼ καὶ Ἀνδρὸς* cum similibus iteratae vocis exemplis apud Dioscor. 37, 2 *ἔργη ἱερὸς ἄν, ὄρνον — ὄρνος* V 51, 1; *καὶ Ἀνδρὸς* cum *καὶ ἐμὸν τάρον* VII 450, 5; *ἐδαίων' ἀσπρὴ τεύνοις βίον* (an εἰς αἰών'?) cum *εἰς δὲ λήγων τεύνας μνηῶν μέτρον* XII 171, 3; *ἐπὶ γῆρας* cum *δαίους ὕπο* VI 220, 9 (v. p. XX). Ep. 371 Plan. in l. P^o recepit.

Ad c. 13 (εἰς ἥρωας). Ex epp. in heroes primum cap. 13^a proxime antecedit longiorem epp. in viros fortes seriem Palatinam (226—259), ultimum eiusdem capituli in ipsa illa serie inest VII 239; cetera fere omnia epp. cap. deprompta sunt ex Palatinis 135—152, quae uno omissis in Nestorem 144 cuncta Plan. transtulit in suum florileg. ita, ut (contra ac fecit Cephala) epp. in Graecos (141—152) praemitteret, in Troianos (136—140) subiceret. Post ep. in Hectorem 140 (cui Plan. XVI 29 non in textu, sed in margine adnexuit) consulto scripsit quod in Palatino praecedat ep. 139 in Hectorem Alexandrumque, ut cum Parmenionis in Alexandrum epigrammate 239 iungeretur; hoc autem ep. in cap. εἰς ἥρωας (non, ut Adaei consimile ep. 240, in cap. εἰς ἀνδρείους) Maximus recepit, f. quoniam ei verba *ἠφθίσθαι Ἄλ. ψευδῆς φάτις* magis etiam in heroem quam in virum fortem quadrare videbantur. Epigrammatum in Graecos ad Troiam profectos primum postremumque ab eodem, opinor, poeta scripta sunt, Antiphilo; cf. ad p. 98, 1.

Ad c. 15, 17^b, 23^a (εἰς ἱξεντάς, κρηγούς, ποιμένας). Epp. in pastores 173 (fort. L. Alexandrini), 174 (Erycii), ep. 338 (Persae?) in venatorem pendere vid. et a Mnasalcae ep. 171 et ab anathematico ep. Callimacheo in Echemmam VI 121 (cf. VI 26); liberius argumentum variat amplificatque ep. 172 Sidonii (cf. 172, 6 *τὸν ἐκ γενέων πικρὸν ἐνείσαι χόλον* et VI 219, 12 *βρονχέτο — ὄβριμον ἐκ γενέων* Sid.); porro auctorem ep. 338 Sidoniumque sequebantur incertus auctor ep. 546 et Agathias 578. Comparandum (praeter adespota 717) Antipatri ep. 637, qui pro aucupe vel pastore sive venatore in illustranda re quodammodo simili

piscaorem inducit ita, ut verba Leonidea *ἀντόμαται δελῆ ποτὶ τεύλιον αἰ βόες ἦλθον* versui ad novum argumentum accommodato huic respondeant: *τῆς δὲ πρὸς αἰγιαλὸς ἔδραμεν ἀντομάτη*.

Ad c. 17^a 18^b (εἰς μεθύσους). Ex quattuor Meleagrei fragmenti epigrammatis in poteros vinosasque 454—457 duo sprevit Planudes itemque Thessalonicensis epigrammati (398) similia Dionysii 533, Leonidae 660 adiungere omisit nec Callimacheum 725 recepit. Ep. 455 (in Maronidem) nec P^l nec priores editiones Planudeae epigrammati 353 (in Mar.) continuaverunt, iunxerunt demum P^l.^w duo in eandem mulierem epp., sicut corrector in margine (p. 259) Sidonii versibus iambs adscripsit Leonideos (nisi forte erasum auctoris indicem veriorum particulaeque Meleagreae ep. simile Philippicum interpositum esse censet).

Ad c. 19^a (εἰς ναυαγήσαντας). Undequinquaginta cap. 19^a in naufragos epigrammata continuavit ita Planudes, ut, cum ex variis Anthologiae Pal. partibus sumpta sint, ad unum omnia ordinem Pal. teneant. Praecedunt ex prima parte Pal. epp. 22^a, sequuntur deinceps Philippica 7 (ex fragm. Phil. 364—405) β, Meleagrea 6 (ex magno fr. Mel. 406—506) γ; interpositis deinde tribus (δ) ex iis quae in Pal. intercedunt epigrammatis*) subianguntur quinque e Cycli fragmento omnia Iuliani (ε), epp. 3 ex serie Philippea 622—645 (ζ), quibus ultima capituli, cum Meleagreo (Phalaecci 650) duo Leonidae Alex., adnectuntur. Minus quam sedem Palatinam spectavit Plan. epigrammatum argumenta, si quidem in naufragorum caput aliena poemata aliquot recepit; sic, ut alia hic omittamus, perperam adiunxit Bianoris in tyrannicidam ep. 388, Iuliani in Hypatium 591 errans cum lemmatista, cuius titulus εἰς *Ἰπυάτιον τινα ναυαγήσαντα* olim exstabat in P; nec minus perverse Leonidea 504 (quod ep. Apollonidas 702 imitatur) atque 295, Statili de puero Thraee versus 542, Isidori iambs 280 inter naufragorum epp. rettulit. Ordo epp. Palatinus ut diligenter servatur in 19^a, ita confusus videtur in 19^b; ceterum pleraque epp. capituli 19^b ex iisdem partibus Palatinis sumpta sunt atque epp. prioris sylloges; velut ex epp. Palatinis 263—294, quae in naufragos scripta a Cephalo continuantur, undeviginti in

*) Unum ex his 543, quod incerto auctore fertur, si non ipsi Antipatro, certe imitatori Thessalonicensis iure vindicaveris; cf. *πάντα τις ἀρήσαιο φυγῆν πλοῦν* et *νόστιμον ἐμπλοῖν ἐρῆτό τις* 639, 5 (Ant.), *κόμβον ἔθεν* et *ἔθεντο τάρον* 402, 4 (Ant.), *φορτίδι νηί* in clausula hexametri 287, 5 (*πελάγει* in clausula pentametri 286, 6), *κεῖνο νέφος* et *κεῖνο σέλας* 367, 5. — Primum ep. capituli 17^a (329) est Leon. Alexandrini; emendationibus *ἱραῖς — περὶ ληροῖς* et *ἐπεστι λίδας* (cf. 273, 6) restituitur isopsephia: α₁ 4067 + β₁ 2965 = α₂ 2513 + β₂ 4519 = 7032.

cap. 19^a, decem in 19^b transierunt, adhibuitque Planudes duo fragm. Meleagrea, epp. 494—503 et epp. 650—654 ita, ut tribus quae partim f. difficiliora videbantur omissis (496 sq., 651) quinque epp. et unum in priorem, bis terna in alteram syll. transferret.

Ad c. 20^{a-b} (εἰς νέους καὶ νέας). Poterat Plan. complura huius capitis epp. inter epp. εἰς νέους καὶ θυγατέρας referre (velut 453, 604 alia). Tria carmina, quae compari argumento apte cohaerent, 647, 646, 513 (v. Reitzenst. p. 128) ita seiunxit, ut unum, ep. Simiae in Gorgonem capiti εἰς νέας, alterum (Anytae ep. 646) capiti εἰς θυγατέρας, Simonidis in Timarchum, quod mireris, capiti εἰς ναυαγήσαντας adsignaret (om. Pl. Philetae his simile ep. 481). Non continuavit Plan. epp. Parmenionis et imitatoris Eutolmii 184 et 611, quorum utrumque pendet a Callimacheo 517 et Leonideo 662 (ποθέουσα τὸν εἰκοσάηρον ἀδελφόν); cf. quae p. LIII dicta sunt de Bianoris Eutolmiique epp. 644 et 608. Ex eo quod series epp. 491—493 interrumpitur epigrammate Anytae 649, apparet Planudem (sicut alios ante Hermannum) in interpretando ep. 491 errasse, sed iuxta possuisse videntur epigrammata 649 et 491 ideo, quod ornamentum sepulchrale in illo imago defunctae, in hoc Sirenum statucae commemorantur (cf. στήθε τάφῳ τῷδ' ἐπὶ μαρμ. παρθενίδων 649 et αἰδ' ἐπὶ κύμβῳ λίθῃ Σιρήνων ἑστρωμένος 491).

In capp. εἰς ὄρνεις 21^{a-b} epp. Palatina 189—213 fere omnia recepit Plan., etiam erotica Meleagri 195 sq. (et epp. in equam 212, in leporem, formicam); unum ex illis (Anytae in equam 208, cf. Kb. 626) adgregavit epigrammatis εἰς ἀνδροτέως, tria omisit: Simiae 193 non sepulchrale, ep. 194 Mnasalcae, cui imitatore Phoenicum (197) praetulit, denique Tymnae ep. 211 (ne epp. eiusdem poetae simili clausula instructa: πνεῦμα σιαπηραὶ νυκτὸς ἔχουσιν ὁδοὶ 199 et φθέγμα σιαπηραὶ ν. ἔχ. ὁδοὶ 211 legentibus ambo offerrentur). Ex tribus, quae Palatinae illi particulae adnectuntur, in delphinem epigrammatis 214—216 postremum Antipatri in cap. 16^b (εἰς ἑθνεύς) exhibet. — Epigrammatum 189—213 ordinem Palatinum paululum mutavit Plan., non quo diligentius inventoris imitatorumque rationem haberet (immo epp. Anytae, Niciae, Pamphili 202, 200, 201 affinitate iuncta Plan. disiunxit), sed inutilem adhibuit operam, ut quae promiscue ei congesta videbantur epp. in P, ipso animantibus prout tituli (εἰς τέττιγα — εἰς ἐσφιδα — εἰς πέδιλα etc.) indicabant distinctis planius disponeret (cf. ad p. 125 sqq.).

Libri VII Palatini epp. prima (1—75) condita sunt in poetas, nisi quod duae partes alienae, epp. 56—68 in philosophos et duo epp. in Themistoclem cum tertio in eundem Epicurumque scripto (72—74) interposita sunt; epp. igitur VII 1—55, 69—71, 75 omnia translata sunt in Planudeae capp. 22^{a-b} his tantum exceptis: epigrammate 14 (in Sapphonem), 31 (in Anacreontem),

38 (in Aristophanem), 48 (quod ad Euripidem spectare temere, ut vid., lemmate fingitur); itemque omisit Plan. ep. VII 2^b (quod non A scripsit, sed C in margine); transierunt autem ex illis epigrammata (praeter 23^b) duodequingaginta in cap. 22^a, epp. 7 in 22^b. — Ex magno fragm. Meleagreo quattuor in poetas epp. sumpsit Plan.: 408 (Leonidae in Hipponactem ep., cui Alcaei in eundem 536 adiunxit), 412, 419, 421; ex postremo fr. Mel. petita sunt item quattuor epp. haec: 713, 714 (in Ibycum), 715 sq., quibus alterum in Ibycum 745 Planudes adiunxit; ex sylloge Callimachea (517—525) ultimum accessit; Cycli fragmentum (551—614) tria epp. capiti 22^a, duo capiti 22^b suppeditavit; particulae Laertianae (615—620) epp. tria priora (petita f. ex Argivi Lobonis libello περὶ ποιητῶν) initium faciunt capitis 22^b, nec sprevit Plan. adnexum Laertianis ep. (f. in Soph. Pleiade tragica inferiorem) 621, quod Maximus, ut lemma ab eo additum sedesque ep. docent, in Sophilli filium conditum esse putabat. Ex quattuor in Orphea epigrammatis duo VII 8 et 10 eiusdem videntur auctoris, Antipatri. Epigrammatis in Archilocho adiunxit Plan. etiam distichon 674, cuius auctor respondere putandus est versibus ab Antipatro (?) in Lycambides scriptis 352 (cf. Πικρίδες, τί ὑβρησιν ἐπ' ὑβριστήρας ἰάμβους ἐτάπει σὺν δάσῳ φωνὴ χαριζόμεναι; et τὸν ἐς λυσσῶντας ἰάμβους ἦγχευε Μαιονίδῃ Μοῦσα χαριζομένη). Ex fragmento Philippeo (364—405) unum ep. in cap. 22^b inlatum est, VII 405 in Hipponactem, quod auctor (Myrinus?) ex Leonideo 408 expressit. Accedunt igitur ad prima illa epp. 55 ex posterioribus libri Pal. VII partibus electa alia 22 (e quibus ep. 715 et amplior et brevior syll. in cap. 22 receperunt), denique tertii decimi libri Palatini unum, Theocriti ep. XIII 3. In Anth. Pal. poetae continentur hoc ordine: Homerus et Orpheus (1—10), Erinna et Sappho (11—17), Alcman (18 sq.), Sophocles (20—22, priore loco), Anacreon (23—33), Pindarus (34 sq.), Sophocles iterum (36 sq., quibus C similiter ac Plan. primum ex prioribus Sophocleis VII 20 adposuit), Aristophanes (38), Aeschylus (39 sq.), Callimachus (41 sq.), Euripides (43—51), Hesiodus (52—55), Archilochus (69—71), Stesichorus (75); quem ordinem Planudes aetate, dignitate poetarum, poesis cui quisque navabat genere (non semper scite) spectatis hic illic mutandum sibi putabat (cf. 22^a 1—13, 22^b 1—10) iunxitque prioris partis Pal. ac posteriorum in eosdem poetas epp., ut compositio haec et ordo Planudeus, licet pendeant ab Anth. Palatina, compilatoris propria videri possint. Carebat cap. 22^a primo quinque epigrammatis: tribus in Archilocho (69—71), duobus in Hipponactem (408, 536); nam haec epp. non in textu addidit Planudes, sed in margine subiunxit; itemque Euripideum 51, quod ab aliis Euripideis (49 sq.) separatim in fine capitis exstat, postea demum accessisse apparet.

Ad c. 24^a (*εἰς πόλεις*). Ep. 723 in Laconicam vastatam, non sepulchrale, recepit Plan.; conditum est non a poeta Philippo, etsi eius generis carmina a Philippis pleraque poetis composita sunt, sed in serie Meleagrea exstat ep. poetae Meleagrei, non opinor Nicomachi (cuius tamen ep. in Plateas eversas doricè scriptum est ut 723), sed fort. Polystrati, qui ingenium in eiusmodi argumento periclitans ep. in Corinthum delectam VII 297 fecit; hoc ep. Plan. neglexit in cap. *εἰς πόλεις*, cum bis scriberet alibi, parum apte in cap. *εἰς ἀνδροείους* et perperam in cap. *εἰς ναυαγήσαντας*; omisit (f. propter interpretandi difficultatem) Antipatri in Amphipolim ep. 705 sprevitque Nicomachi ep. 299 (ut Antiphili 379 in portum Puteolanum; cf. ad ep. 748).

Ad c. 26^a 24^b (*εἰς ῥήτορας*). Omnia prioris cap. ep. Plan. sumpsit e Cycli fragmento (551—614); ambo alterius in rhet. capitibus ep. apud Plan. adespota sunt; in P utrumque poetae nomine, neutram, opinor, iusto auctoris indice instructum; nec enim ep. 362 in Aetium a Philippo nec 369 in Antipatrum rhetorem ab Antipatro Thessalonicensi compositum videtur.

Ad c. 27^a 25^b (*εἰς νιοὺς καὶ θυγατέρας*). Diotimi ep. 261 obversabatur auctori epigrammatis, quod illi in Planudea continuatur; cf. *ἐποπεῖ δ' ἐν παιδὸς μητέρα τοῦδε τρυφεῖν* (Diotimi) et *οὐκ πατήρ τόδε σημαὶ τὸ δ' ἐμπέλειν ἦν τὸ δίκαιον* 361 (fort. Iuliani). Ep. 554 a Philippo abiudicaveris, cum inter Cycli epigrammata exstet idemque pentameterum dimidiatum in ep. Agathiano obvium contineat nec pristino auctoris indice, sed titulo post rasuram illato ad Thessalonicensem referatur; at cf. quae ad ep. adnotata sunt. In altero cap. Meleagreis ep. unum Philippeum 389 Plan. intermiscuit, f. ut componeret quae inter se opposita videri possunt: *πάντας ἔθαψε δόμος, τὴν πολλὴν παλῶν ἐλάδα* 389 et *μοῦνον παῖδα παρασαμένη* 466; inter ep. 466—468 et 486—488, utraque ex eodem fr. Meleagreo (406—506) electa, inseruit Plan. primum ep. posterioris fr. Meleagrei (616—655), ut Anytae ep. 646 et 486 continuarentur.

Ad c. 28^a 26^b (*εἰς φιλοσόφους*). Extra ordinem Pal. praemissa sunt quinque ep., Antipatri 629 in Socratem (quod Plan. Laertiano 96 praetulit) et quattuor in Platonem. Adhibuit autem Plan. ad capp. *εἰς φιλ.* duas potissimum partes Palatinas, ep. 56—68 et ep. 83—134. Priora illa recepit omnia, etiam ep. 60, quod tamen capiti *εἰς ἀγαθὸν ἄνδρα* subiecit; ex magno fragmento sylloges Laertianae (VII 83—133) unum ep. (112 in Lyconem) in cap. *εἰς ἄνδρα οὐκ ἐπισήμους*, duo (119 sq.) in primum librum rettulit, viginti tria selecta in capp. *εἰς φιλ.* ita collocavit, ut nisi causa perspicua Palatinus (aut Laertianus) ep. ordo non omitteretur (cf. p. LX sqq.). Alterius fragmenti Laertiani (615—620) ep. in Cleobulum Periandrumque 618—620 neglexit Plan., cum similia (Lobonis?) ep. in Thalem

(83 sq.), Biantem (90) ex priore serie Laertiana admisisset. Ex epigrammatis (Meleagreis?) 78—82 perperam capiti 26^b adiunxit Maximus ep. in Heraclitum poetam Halicarnassensem 80; quod recipi poterat Meleagri (?) in Heraclitum Ephesium ep. 79, Planudes propter scripturae depravationem omisit; tetrastichon in Epicharmum 125 inter ep. *εἰς φιλ.* rettulit, non item distichon in Epicharmum 82 adesp., quod Leonida (cf. VI 44 *Βάκχο καὶ σατύροις*) vel Diocoride (cf. *Δωρίδι Μούσῃ* 707) dignum, certe non a Lobone compositum esse duxerim. Dispersa sunt per varias sepulchralium Pal. partes quattuor postrema duorum capitum ep.; accedit denique Speusippi distichon XVI 31, quod ab incerto auctore ep. VII 61 interpolatum est.

IV.

Diogenis Laertii quod e codice Parisino 1759 accuratiora, ex aliis nonnullis in hac editione largiora afferuntur, unicae debetur liberalitati viri illustrissimi, Hermanni Dielsii, qui mihi per totos menses pretiosissimas suas collationes Laertianas permisit consultusque de scripturis quibusdam benignissime quae scire interesset mecum communicavit. Notantur codices siglis his:

D^P : Paris. 1759, ab Herm. Dielsio collatus (siglis D^{Pac} ipse librarius, D^{Ppc} recentiorum correctorum indicantur manus, quas aliam ab alia singillatim in ep. editione discernere nihil attinebat);

D^Q H : Paris. 1758, Laur. 69, 35 (quorum priorem, D^Q, descriptum esse e Paris. 1759 recentiores interpolationes nondum experto testantur vel ea quae in ep. adnotatione adferuntur; alter cod., quod C. Wachsmuth vidit, ex eodem illo Paris. fluxit, postquam is recentioris correctoris operam subiit);

D^F V : Laur. 69, 13, Vaticanus 1302;

D^B : Bourbonicus 253 (v. vol. I p. XIV).

Ad quos Diogenis codices Palatinus proxime accedat, hic illustrari non oportet: in tractanda hac quaestione virum amplissimis copiis Laertianis instructum versari scio. Satis habeo tabulis illa epigrammata libri VII Palatini proponere, quae eadem et in Diog. Vitis exstant et pleraque aut in utrumque cod., Marcianum 481 et Matritensem XXIV, aut in alterutrum saltem codd. horum translata sunt.

Diog.	Pal VII	Pis I, IIIa, b	Matrit.	Nom. auctoris	Nom. eius, in quem ser. ep.
Pro. 3	615	cap. XXII ^b 1	(in poet. 39)	adespoton D, P, Pl, Ir.	in Musaeum
" 4	616	XXII ^b 2	(in poet. 40)	"	in Linum
" 5	617	XXII ^b 3	(in poet. 41, v. ad 272 3)	"	in Orphea
I, I 34	83	XXVII ^a 17	in phil. 1	adesp. (D, A, P, Ir.)	in Thalem
" 39	84	" 18	in phil. 2	"	"
" 39	85	" 19	in phil. 3	Diogenis D (adesp. A, P, Ir.)	in Solonem
" 62	86	"	in phil. 8	adesp.	"
" 63	87	"	in phil. 7	Diog. D, Ir. (adesp. A)	in Chilonem
" 73	88	"	in phil. 4	Diog. D	in Pittacum
" 80	89	XXVIII ^a 20	in phil. 5	Callim. D Pl ^s (cf. ad 32 7)	in Biantem
" 85	90	XXVIII ^a 21	in phil. 6	adesp.	"
" 85	91	XXVIII ^a 22	in phil. 6	Diog. D	"
I, I 89	153	VI ^b 1	in phil. 9	Homeri A, Pl; Cleob. D, L	in Midam
" 93	618	"	in phil. 10	adesp.	in Cleobulum
" 97	619	"	in phil. 11	"	in Periaurum
" 97	620	"	in phil. 12	Diogenis D, C	"
" 103	92	XXVIII ^a 23	in phil. 12	Diog. D, Ir.	in Anacharsim
" 120	93	"	in phil. 13	adesp. [Diog. Ir.]	in Pherecydem
I, II 15	94	"	in phil. 25	adesp. D, A, Ir.	in Anaxagorum
" 15	95	"	in phil. 26	Diogenis D, L, Ir.	"
" 46	96	"	in phil. 27	Diog. D, Ir.	in Socratem
" 58	97	"	in phil. 33	Diog. D	in Xenophontem
" 58	98	"	in phil. 34	Diog. D	"

Diog.	Pal VII	Pis I, IIIa, b	Matrit.	Nom. auctoris	Nom. eius, in quem ser. ep.
I, III 29	669	cap. VI ^a 27	(Plat. 6)	Platonis D, C, Pl, Ir.	in Astera
" 29	670	VI ^a 28	(Plat. 7)	"	"
" 30	99	XXVIII ^a 24	(Plat. 12)	Plat. D, L, Pl ^s	in Dionem
" 31	100	XXVII ^b 4	(Plat. 8)	Plat. D, A, Pl	in Alexim
" 31	217	XI ^b 2	(Plat. 11)	Plat. D (Ir.); Asclep. C, Pl	in Archegansiam
" 33	259	V ^a 29	(Pl. 5, v. ad 87 7)	Plat. D, C, Pl, Ir.	in Eretirenses
" 43	60	I ^a 1	in phil. 28	Simiae C (Iuhani? A ^{av})	in Platone
" 44	61	XXVIII ^a 2	in phil. 29	adesp.	"
" 44	62	XXVIII ^a 3	" 30	"	"
" 45	108	XXVIII ^a 4	" 31	Diog. D, Ir.	"
" 45	109	"	" 33	Diog. D	"
I, IV 3	101	"	in phil. 35	Diog. D (adesp. A, Ir.)	in Speusippum
" 15	102	"	"	Diog. D	in Xenocratem
" 21	103	"	in phil. 36	Antagorae D, Ir.	in Polem, et Cratrotem
" 45	104	"	" 37	Diog. D	in Arcesilann
" 61	105	"	"	Diog. D	in Lacydem
I, V 8	107	"	in phil. 38	Diog. D, Ir. (adesp. A)	in Aristotelem
" 40	110	XXVIII ^a 25	" 39	Diog. D	in Theophrastum
" 60	111	"	"	Diog. D	in Stratonem
" 68	112	VI ^a 2	"	Diog. D	in Lyconem
" 79	113	"	"	Diog. D	in Demetrium Phalerea
" 90	114	XXVIII ^a 26	in phil. 40	Diog. D	in Heraclidem
I, VI 19	115	"	in phil. 41	Diog. D, Ir. (adesp. A)	in Antisthenem

Diog.	Pal.VII	Pal.I, IIIa, b, I, Ib	Metris.	Nom. auctorit.	Nom. eius, in quem ser. ep.
I, VI 79	116	—	in phil. 42	Diog. D, Ir.	in Diogenem
" 86	326	c. XXVIII ^a 37	" 34	Cratetis D, C	in Cratetem
I, VII 30	117	—	" 44	Zenodoti D, Ir.	in Zenon. (Citiensem)
" 31	118	—	—	Diogenis D	in Chrysiptum
" 184	706	—	in phil. 45	Diogenis D, C, Ir.	in Chrysiptum
I, VIII 12	119	lib. Ib	—	adesp. D, A, Pl	in Pythagoram
" 36	120	lib. Ib	—	Xenophanis D, A	in Pythagoram
" 44	121	c. XXVIII ^a 27	in phil. 14	Diog. D	"
" 45	122	28	" 15	Diog. D	"
" 61	508	XXIV ^b 2	—	Emped. D, Simon. C (ad. Pl)	in Pausaniam med.
" 75	123	XXVIII ^a 29	in phil. 16	Diog. D	in Empedoclem
" 76	124	30	" 17	Diog. D	"
" 78	125	" 31	(Ir. p. 96)	adesp.	in Epicharum
" 84	126	" 32	in phil. 18	Diog. D	in Philolam
" 91	744	lib. Ib	—	Diog. D [Crinag. I, C], ad. Pl	in Eudoxum
I, IX 4	127	c. XXVIII ^a 33	in phil. 19	Diog. D, Ir. (adesp. A, Pl)	in Heraclitum Eph.
" 16	128	34	" 20	adesp. D, A, Pl, Ir.	"
" 17	80	XXVII ^b 3	(Call. 6. v. ad 32)	Callim. D, A, Pl, Ir.	in Heraclit. Halicarn.
" 28	129	XXVIII ^a 35	in phil. 21	Diog. D, Ir.	in Zenonem Eleat.
" 43	57	XXVIII ^a 7	" 23, 43	Diog. D	in Democritum.
" 56	130	XXVIII ^a 36	" 22	Diog. D	in Protagoram
" 59	133	—	—	Diog. D	in Anaxarethum
I, X 16	106	—	in phil. 46	Diog. D, Ir.	in Ephyrium.

Verbis, quae C scripsit p. 222: ταῦτα τὰ ἐπιγράμματα ἐκ τῆς παμμέτρον ἐξελέγησαν Λαερτίου Διογένους, idem post clausulam adpictam et rursus erasam adiunxit: ἐκ τῆς βίβλου τῆς ἐπιγραφομένης βίων φιλοσόφων. Quodsi Pammetrum app. sola ab ipso Diogene confecta exhibuisse recte statuunt (cf. Weissb. p. 37), aut parum noverat C Pammetrum aut neglegentius ἐκ τῆς βίβλου (pro καὶ ἐκ τῆς β.) scripsit; nec enim Pammetrus epp. 83—133 (s. 135), in quibus quaedam a Diogene non composita, suppeditare poterat omnia, nec suppeditabant Vitae, si modo epp., quae in Vitis non exstant, 131 sq. in Protagoram ab Iacobsio (epp. 134 sq. in Gorgiam et Hippocratem a Weigando) iure Diogeni vindicantur. Certe ex Diogene sumpta sunt epp. VII 83—130, 133 et 615—620; reperiuntur praeterea apud Diogenem epp. libri VII Palatini haec: 153 quod cum titulo Ὀμήρου non e Vitis petitum est, unde L additamentum suum Κλεοβούλου τοῦ Α. sumpsisse videtur (cf. ad 669, I), Cratetis ep. 326 adnexum disticho in Sardanapallum, ep. 80 (sumptum f. non e Diog., sed e cor. Mel.) in poetam Heraclitum, ep. 508 quod e sylloge Simonidea in Anth. Cephalanam transiit; tria epp. 217, 706, 744 haud scio an casu in Pal. singulis Antipatri epigrammatis accesserint, ep. 744 (in Eudoxum) propter Palatinae Laertianaeque recensiois diversitatem ex Vitis ascitum iniuria negaveris. Epp. quae Platonis feruntur vel in Platonem scripta sunt ordinem Laertianum in Palatino non servarunt; 669 sq. (amatoria), quae erant in lib. περὶ παλ. τροφῆς, ex epigrammatis in philosophos Constantinus exemit, non item quae ex eodem illo Aristippi libro in Vitas translata sunt epp. 99 sq.; Asclepiadis in Archeanassam ep. (Meleagreum) exhibet P initio epp. in mulieres (217—224); alterum in Eretrienses 259 postremum est epp. in viros fortes, separatim ideo fort. a priore in Eretrienses epigrammate 256, quod fieri poterat ut illud non cum praecedentibus 246—258 ex Corona Mel., sed ex alio fonte, e Diogenis libro, peteretur. Tria in Platonem epp. 60—62 quoniam (ut ep. 57) prioribus in philosophos 56—68 inserta erant, duo seorsum a ceteris restabant epp. Platonica ex tertio

Vitarum libro 108 sq., quae extra ordinem Laertianum epigrammati in Aristotelem 107 adnexa sunt. Itemque ordine Laert. omisso huic quinti libri in Aristotelem epigrammati Cephalas ep. decimi libri in Epicurum (A. P. VII 106) praemisit ideo fortasse, ut iuxta ponerentur versus comparabilia referentes: ep. 104 *τί τοσοῦτον ἄκροτον ἀφειδῶς ἔσπασας*, ep. 105 *Διώνυσος ὅταν πολὺς ἐς δέμας ἔλθῃ*, ep. 106 *τὸν ἄκροτον ἔσπασεν*, ep. 107 *πῶν ἀκόντιον*.

Codex Matrit. XXIV (Ir. p. 89 sqq.) exaratus a Const. Lascari epigrammata in confusa farragine continet plurima excerpta e Planudeae codice (simili certe eius, unde fluxit Iani Lascaris editio); idemque exhibet nonnulla e Peplo, Vitis Laertii, aliunde congesta, versibus etiam Solonis et Tryphiodori (38 sq.) insertis. Acervatae hae copiae duplici potissimum ratione dispositae sunt, ut aut eiusdem auctoris epp. (eum alienis in eundem factis) privis syllogis comprehenderentur, aut Planudeae capita partim integra partim circumcisa transferrentur.*) Sic epigrammatum syllogae reperiuntur Callimachi, Alcaei, Sapphus Anytae Erinnae, Platonis, Simonidis, et rursus exstant in cod. Matr. Planudeae capita epigrammatum in philosophos, in poetas, epp. ex libro I Planudeae electa *εἰς ἀντάγκειαν*, *εἰς ἀνδρώπιον βίον*, *εἰς γάμον κτ.*, ex tertio libro *εἰς ἀνδρείους*, *εἰς ἠρώας*, multa ex libro IV. Sylloges Matritensis epp. in philosophos eo ordine se excipere, qui nec cum Palatino nec Laertiano plane consentiat, apparet ex tabulae numeris (quibus Matrit. epp. aut in Vitis aut in l. VII Pal. non obvia negleguntur), et paulo gravius videri illud potest, unde philosophorum aetatis vel disciplinae rationem quandam a compilatore habitam esse suspiceris, quod epp. libri Vitarum VIII et l. IX statim

*) Collectionis auctor dubitari non potest quin etiam quas alia ratione atque Planudes disposuit partes ex eodem fonte complures sumpserit. Inter Callimachea, ut rem uno exemplo illustrem, epp. 558 et 729 aliena a Callimacho ideo recepit, quod in Planudea sua haec epp. Callimacheis (453 et 459) nullo lemamate intercedente ita continuata invenit, ut non singula, sed bina Callimachea exstare viderentur. (Cf. ad 162 9.)

epigrammatis libri I continuantur, ut epp. in Pythagoram, Empedoclem, Philolaum, Heraclitum, Zenonem Eleatem, duos Abderitas (l. VIII sq., n. 14—18, 19—23) praecedant, epp. in Anaxagoram, Socratem, Platonem cum Xenophonte, in Academicos (l. II—IV, n. 25—37) subiungantur, denique epp. in Aristotelem et Peripateticos, in Cynicos Stoicosque (l. V—VII, n. 38—45) sequantur.

Nihil attinet hic codicis Matrit. epp. enumerare nec demonstrari oportet, quatenus compilator a Planude pendeat, quae epp. recte, quae praepostere collocaverit, quos in auctoribus indicandis errores commiserit; pauca de codice postea addentur in praefatione, cum de variarum syllogarum origine ac propagatione exponendum erit; quibuscum conexae quaestiones de Cephalanae fontibus ac compositione tractabuntur. De libri VII Pal. compositione nunc plura dicere supersedeo, cum praesertim nonnulla de congruentibus Anth. Palatinae ac Planudeae partibus supra allata sint, alia de potiorum syllogarum fragmentis eorumque dispositione passim in notis proferantur (cf. etiam p. LXXXII sqq.). De re aperta vix est quod moneam: apparet e duabus libri VII partibus priorem*) multa epigram-

*) In priore parte libri VII argumentorum genera, quibus Constantinus nonnullas epigrammatum particulas subicit, cum ratione Meleagrea, spectato etiam ordine, quo argumenta inter se excipiunt, congrunt ita, ut Cephalas illa genera non ipse distinxisse, sed Gadarensis videatur assumpsisse normam (conspiciam inprimis ex utroque fragmento ampliore, epp. 406—504 et 707—740, cf. Weiss. de fontibus Anth. Pal.). Non omnia hic persequar argumenta, sed praecedant apud Cephalam epp. in poetas (1—55), qualia in duobus fragmentis Mel. prima sunt epp. 406—420 et 707—719 (paucis alienis insertis). Porro exhibet Cephalas epp. *εἰς ἀνδρείους* 226—259, quibus respondent ex isdem illis fragmentis epp. 430—443 et 720—724; inter ampliores, quae argumenti ratione dispositae sunt, particulas Constantinus postremum fere locum tribuit epigrammatis in naufragos (263—294), et trium fragmentorum Mel. postrema fere epigrammata (494 sqq., 650 sqq., 737 sqq.) item composita sunt in naufragos. Alias insuper in fragmentis Meleagreis exstare particulas argumento distinctas, quarum similes in priore libri parte (inter epp. 1—363) reperiuntur eaeque ex copiis

matum 1—363 iuncta continere argumentorum similitudine, alteram epp. 364—748 pleraque distincta syllogarum, unde fluxerunt, vicissitudine; multa prioris partis continuata patet subici posse titulis Planudeis, ut capita epigrammatum *εις ποιητάς, φιλοσόφους, ἥρωας, γυναῖκας, δούλους, ὄρνεις, ζῷα, ἀνδρείους, ναυαγήσαντας* alia efficiantur; in altera parte certius ampliora fragmenta discerni coronae Meleagraeae, Philippeae, Cycli, sylloges Simonideae, Callimacheae, Theocriteae, Palladae, Leonidae Alexandrini; utrobique videntur nonnullae ex inscriptionibus Gregorii Magistri accessisse, promiscuae congesta epp. plura in priore quam in altera parte exstare; ex iis quae supra demonstravi colligendum est librarium A duplici archetypo, altero ad epp. 1—155, altero ad cetera usum esse (nisi forte de titulis aut cum epp. simul exarandis aut postea addendis scribam mutasse sententiam suspicaris); duo certe, fortasse tria in opere suo exemplaria adhibuit C. Quodsi A modo mendosissime, modo rectius epigrammata scripsit, prosodias nunc accuratius nunc neglegentius adposuit, si C hic molestia fere diligentia ac certis e normis orthographicis, illic inaequaliter et more velociter percurrentis munere fungebatur, diversitatem hanc scribendi corrigendique scio aliquatenus referendam esse ad scribarum indolem arbitriumque, partim tamen e diversis Cephalanae fontibus et archetyporum varietate repetendam esse confirmaverim. Ad has res spectantia ne illa quidem neglegi licebat, quae per se considerata leviora interdum videbantur, ac sperarim adnotationem e Palatino aliisque codicibus deprompta ea fere exhibituram esse, quae et ad emendanda epigrammata et ad graviores illas quaestiones pertractandas nonnihil adiumenti adferre possint.

Meleagreis, Philippicis, Agathianis, aliis promiscuae congestae, ex adnotatione, opinor, apparebit et ex eis, quae supra de capitibus Planudeae exposita sunt quaeque p. LXXXII sqq. adduntur.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

Epigrammatis libri VII Simonideis s. Ps.-Simonideis editionum Bergkii, Hilleri, Crusii, Hauvetii numeros in adnotatione huius voluminis adponere supersedi; quos in hanc tabulam (una cum numeris inscriptionum Pregeri) conferre malui ita, ut uncis circumscripti indicarent ea epp., quae quisque editorum a Simonide abiudicavit, diducti notarent ea, quae mihi, si non a Ceo orta, at nec ab arte nec ab aetate poetae aliena videbantur.*)

VII	Bgk.	Hill Cr.	Hv.	Pr.	testes epp. originis Simonideae
20	[180]	[116]	—	—	AP1 (adesp. C)
24	[183]	[118]	[59]	—	ALPI
25	[184]	[119]	[60]	—	A ^{sr} CP1
77	[129]	[114]	[54]	[256]	AC, Ar. ^{sch.} , Liban. (Tzetz.)
177	126	[113]	[57]	—	C
248	91	77?	3	200?	C (adesp. Her., Diod., Ar., Pl)
249	92	78	1	21	C Cic. (adesp. Her., Lycurg., Diod., Strabo, Pl, Suid.)
250	[97]	82, 1 sq.?	[26]	[5]	C (ad. Plut., Ar., Ar. ^{sch.} , Pl)
251	99	[84]	29	—	C (adesp. Pl)
253	100	85	28	[8]	C, Ar. ^{sch.} (adesp. Pl)
254	108	[92]	[35]	—	CP1 (ep. non scr. ante a. 457)
254 ^b	127	107	[52]	—	C
257	101	[86]	62?	[274]	Ar. ^{sch.} (adesp. CP1)
258	[105]	[89]	[32]	—	CP1
270	109	93	36	—	CP1
296	[142]	[128]	[66]	[269]	C Ar. ^{sch.} (adesp. Ar., Diod.)
300	[123]	[112]	[56]	—	CP1
301	[95]	[80]	[24]	—	CP1
302	121	103	48	—	CP1
344	110	[110]	[23]	—	CP1

*) De Simonideis epp. ab Aristide allatis nunc conferatur editionis Keilianae oratio XXVIII (p. 162 sq.), unde scripturas Aristideas has transfero: ad 248, 2 τέταρα Ar.^{A.S.Q.T} (codd. Laurent. 60, 3; Vrbinas gr. 122; Vatican. gr. 1297, Laur. 60, 8), τέσσαρα Ar.^U (Vrbin. 123), ad 248, 1 τρηνηχοσιγισ Ar.^Q; ad 250, 1 ἀγμῆς Ar.^{S^{ac}}, ἐπὶ Ar.^{S^{ac}}, ἐν,ροῦ Ar.^{S^{pc}}; 250, 2 ἀντῶν Ar.^{S.Q.T}; 250, 3 δουλοσύνης Ar.^{U.T} — σῖνας Ar.^{A.S} — σῖνας[?] Ar.^Q; 250, 4 ναυμαχίης codd. — χίας ed. Imt.; 5 ἡμιν Ar.^{Q^{ac}.T} ἡμιν Ar.^{Q^{pc}.A.S.U}; ad 296, 1 ἔκρινεν Ar., 2 πόλλας Ar.^Q, 5 verba οἶδε γὰρ ἐν γαίῃ — πληθ. (7) om. Ar.^{U^{ac}}.

VII	Bgl.	Hall. Cr.	Hv.	Pr.	testes epp. originis Simonideae
347	[98]	[83]	[27]	[4]	Favorinus (adesp. P. Plut.)
348	169	161	89	253	CPI (adesp. Athen.)
349	—	—	—	—	C (adesp. Pl)
431	[182]	[117]	[37]	—	C? (adesp. P. C?)
442	103	88	30	—	CPI
443	[106]	[90]	[33]	—	C
496	114	97	42	—	C
507	[124 ^a]	[115]	[58]	—	C (Alex. Pl; cf. p. LXXXVIII)
507 ^b	124 ^b ?	105	50	—	C
508	[Emp. 2]	[Emp. 1]	—	[40]	C (adsp. Pl, Emped. Diog.)
509	118	101	[46]	—	C
510	119	[111]	[55]	—	CPI
511	113	96	41	—	C
512	102	87	[31]	—	C (om. nom. post ep. 344 Pl)
513	115?	98	[43]	—	CPI
514	120?	102	[47]	—	C
515	117	100	[45]	—	CPI
516	128	108	[53]	[255]	CPI
647	116?	99	[44]	—	C? (Samii Pl, Simiae C?)
677	94	79	2	20	Herod. (adesp. P)

Leonidea epp. qua ratione in editione Geffckeniana et in sylloge Planudea inter se excipiant, tabula illustrandum videtur, ut institutus argumenti genere ordo (Planudeus) appareat quantum differat ab eo, quo Geffcken epp. examinato originis tempore continuanda suscepit; quo ordine simul poesis Leonideae progressus aliqua, certe ex parte adumbrantur, si quidem priora epp., prout ab Asclepiade, Hedylo (Posidippo), Callimacho, Anyte pendere videantur (3—25; 34 sq.; 39 sqq.; 51 sq.), deinde quae ipsam Leonidae artem et cynicae disciplinae studium praeferant (76 sqq., 91 sqq.), editor Tarentini discernere conatur.

G.	P VII	Pl cap.	titulus capituli	G.	P VII	Pl cap.	tit. capituli
3	283	19 ^b 20	εις ναναγής.	14	466	25 ^b 4	εις νιότης
4	652	19 ^b 14	εις ναναγής.	15	452	6 ^a 20	εις άνδρας —
5	654	19 ^b 18	" "	16	655	5 ^b 11	όν επίσημους
6	273	19 ^a 11	" "	17	740	5 ^b 23	" "
7	266	19 ^a 4	" "	22	35	22 ^a 21	εις ποιητής
8	264	19 ^a 2	" "	23	719	—	—
9	665	—	—	24	13	22 ^a 53	εις ποιητής
10	503	19 ^a 34	εις ναναγής.	25	19	22 ^a 33	" "
11	163	11 ^a 1	εις γυναίκες	31	478	5 ^b 19	εις άνδρας —
12	656	5 ^a 36	εις άνδρείους	32	480	5 ^b 21	όν επίσημους
13	463	11 ^a 20	εις γυναίκες	34	455	17 ^a 5	εις μεθύσους

G.	P VII	Pl cap.	tit. capituli	G.	P VII	Pl cap.	tit. capituli
35	422	6 ^a 19	εις άνδρ. όν επίσημους	86	504	19 ^a 35	εις ναναγής.
36	448	—	—	87	506	19 ^b 19	" "
37	449	—	—	91	736	—	—
39	316	7 ^a 10	εις άνδρείους	92	648	1 ^a 15	εις άνδρους
40	408	22 ^a 18	εις ποιητής	93	731	—	—
43	440	5 ^b 16	εις άνδρ. όν έπισ.	94	67	26 ^b 2	εις φιλοσόφους
51	198	21 ^b 5	εις άνδρας	97	472	5 ^b 8	εις άνδρας —
59	657	23 ^a 4	εις ποιμένας	98	472 ^b	5 ^b 8	όν επίσημους.
76	726	—	—	—	—	—	—
85	295	19 ^a 20	εις ναναγής.	—	—	—	—

1 1. 4 ab ima ser. '90^a—96^v' 3 1 cf. VI 275, 4 τῶ και τήνα καλόν "Ad. χοίει (adn.) 1.5 ser. 'Orph., Museum, Linum' 1.20 '525.745 in Call. et in Ib.' 1.25 '713 in Er.' 1.5 ab ima 'Phaenocritum' 5 1 (adn.) Paschii inscriptio exhibuisse vid. totum dist.: εἰς ἔλαχ. ναόςτις — θανάων ἔλιπεν (2, 3 sq.) 3 ὁ Κρονίδα τὸ νέθια τὸ παγκρατές Hilberg 6 4 ser. 'A. Pl' 11 cf. 383, 8 ἐπ' ὀδίνων (verba in eadem vs. sede a Philippo ac Paulo collocata, v. ad 554, 4) (adn.) 1. 2 cr. 'adscriptit C' 9 3 ser. 'L' (et in adn. 'subiungit L') 10 ἠοσῶα 12 de epp. 9 sq. (in Orpheum) cf. Maafs Orph. p. 136 10 11 ep. VII 11 est ap. Ir. p. 93 inter epp., quae in Eriannam scripta vel ei tributa sunt, haec: VI 352; VII 11; IX 190, 26 (66); VII 12 sq., 713 (quibus epp. IX 184, 571 adnectantur) 11 3 ad Leonidam fort. ep. 12 referre malis el. 408, 3 ἄρι-ἄρι, 648, 1 εις Ἀχέροντα, 726, 3 ἠλιάντην; si recte tribuitur Leonidae, et unde ortus sit geminus qui seq. titulus (Λεωνίδου οἱ δὲ Μελεάγρον) et ep. 13 Meleagro vindicandum esse sua sponte apparet 6 cf. VII 167, 5; Kb. 576 ἄρι με γενομένην 8 διὰ πλ. κ.: similiter ἐπι πλατὸν κόμα scripsit Gaetulicus, Leonidae imitator (V 16, 3) 11 ἄγειν δὲ χοροὺς Headlam

12 1 sq. cf. Kb. 242, 4 ἡ ῥ' ἐτόμως 6 μετὰ μούσας ἐθανάτας praefert Finsler p. 49 (ut dativo, non accusativo suffragatur versus ab ipso Finslero allatus IX 571 ἐν Μούσαις δεκάτη) 13 3 distichon in Sappho (praecedente Archelai s. Asclepiadis ep. in Alexandrum, Pr. 279, 3 sq.) exhibet etiam cod. Bodl. Lat. class. d. 5; cf. Journal of Phil. 24, 161, ubi de cod. egit Rob. Ellis, qui me de epp. a se in Bodl. inventis per litteras quoque benignissime certiore fecit; epigrammati VII 15 praemissus in B. titulus "Ἐπίγραμμα εις Πέργαμον Ἀλίας περί Σαπφῶς" (cf. Doni Inscr. p. 336 'Pergami Asiae'), Graecis verbis (αἰδῶν praebet Bodl. cum M₂, θηλειῶν cum Cyr.) superposita est interpretatio Latina 'nomen mihi sappho tantū autem prestan-

tior sum (δ' *υπερσχορον* B.) cantilenis mulieribus viris quantum meonides (*ομαιωνιδος* B.) 14-13 sq. imitatur Laurea Tarentinum: cf. *πάντας ἐπ' ἡέλλους* 715, 6 15 5 *εἰ δὴεις* 'si nosti' Reiske 6 *ἔξοχον ὄν* Headlam 7 cf. eiusdem Antipatri 369, 3 *κεῖται δ' ἀμφήριστος* 16 1 ἢ *τὸ γεῶδες (ἄχθος)* Reiske; post VII 19, 3 duos versus intercedisse putat Geffcken 2 affert G. *δουλοσύνας ἄχθος ἀπωσάμενος* (VI 306, 10); cf. etiam Kb. 710, 2 3 sqq. (adn.) scrib. 'c. 22, 28' et 'Pl^a c. 25, 28' 17 7 *ἄλλ' ὁ πρόπας σε (αἰών)* Blaydes 9 propter initium simile epp. 22 et 708 a Simia Dioscoridem pendere non contentas, nedum hexastichon in Soph. Dioscorideae in poetas epigrammatum syllogae vindicet (adn.) l. 8 ab ima ser. 'cf. ad l. 2' 18 1 Simiam imitator Hegesippus (320, 1 *ὄξειται πάντη - ἀκάνθαι*) 1 (adn.) ser. '*πεταλὸν* Reiske (Br.)' 19 8 cf. Reitzenstein p. 167 26 7 Dioscoridae versus 31, 9 conferendus est cum Theocriteo (XVI 30) *ἄφρα καὶ εἰν Ἄδω κεννημένος ἐσθλὸς ἀκούσης* 27 1 sqq. epp. VII 33 et 34 exstant in cod. Gott. Phil. 29, cf. G Meyer p. 9 28 6 confert Geffcken Pind. Isthm. l. 64 (adn.) l. 11 ab ima post 'Mitth. des arch. Inst. in Ath. V 83' adde 'Bergk. p. l. II^a p. 301' 29 5 *ἔροϊτο* Reiske 31 3 ep. VII 38 codex Matrit. 53 (ap. Ir. p. 178) auctoris nomine omissio vitiose sic tradit: *θεῖος Ἄρ. ὅπ' ἐμοὶ νέκως, εἰ τινα κεύθει Κωμικῶ ἀρχαῖς μνήμα χοροστασίας* 3 sq. (adn.) adde 'infra litt. μ C adpinxit ὦ' 9 (adn.) ser. 'Ran. 953, 1004' 32 7 sqq. exstant epp. 41 et 42 ap. Ir. p. 89, in sylloge Callimachea (codicis Matrit. 24), quae haec epp. continet: VII 41, 42, 525; 518; 78, 5 sq.; 80; 453, 538 (s. Pl. c. 20^a 1 sq., cf. p. LXIV not.); 271, 272; 459, 729 (Plan. 11^b 12 sq.); 522; 519; 447; 520; IX 565 sq., 336; XI 275; VII 451; 521; 317; 517; 460; V 5. In hac igitur sylloge desunt Callimachi epp. Palatina ea, quae in Planudea vel omittuntur vel alio atque Callimachi nomine inscribuntur. (Praeter VII 558, 729 accessit ep. a Call. alienum VII 78, in Callimachi discipulum, Erat. Cyrenaeum compositum; ep., quod Callimacho tam a Planude quam in Pal. tribuitur, VII 524 sylloge Matrit. non recepit; at ep. 89 inter epp. *εἰς φιλοσόφους*, 471 inter Platonica cod. exhibet.) Si VII 41 sq. recte tribuuntur Diodoro, epigrammatis 38-42 fragmentum servatur sylloges Diodoreae, auctum Antipatri in Aeschylum tetrasticho (39), quod Diodoreo in eundem accessit 10 cf. Dilthey Cyd. p. 15 33 2 *ἀμφὶ καὶ ἄθανάτ.* Meineke 5 sq. v. Rohde Gr. Rom. p. 87 36 2 de ignis vi expiante et consecrante cf. Rohde Ps.² I 31, II 101 5 *καὶ γόος* ante FG. Schm. ci. Emperius; *κόνης?* 8 sq. (adn.) adde 'Ammian. Marcell. 27, 4, 8' 38 3 *γυναικὸς οἴστρος* 'pazzo amore per una donna' Piccolomini 39 4-5 (adn.) post 'Paus. IX 38, 9' adde: *τοῦτον δὲ τοῦ*

Χερσίον καὶ ἐπιγράμμα οἱ Ὀρχομένιοι τὸ ἐπὶ τῷ Ἡαῖδον τάφῳ μνημονεύσαν'; cf. quae de ep. VII 54 eiusque auctore disserit Wendling De peplo Ar. p. 52 sqq. 40 3 ep. 55 invenitur ap. Ir. etiam p. 95 in sylloge Simonidea, quae exhibet tamquam *Σιμωνίδου ἐπιγράμματα* haec: V 160; VII 302, 346 (in Pl^a hoc Luciani? ep. nullo intercedente lemme Simonideo 302 adnectitur), 254, 258, 344, 344^b, 512; XVI 26; VII 301, 348 sq., 510, 513, 515, 20, 22 (v. p. XLV), 24, 26, 300; IX 757, XVI 84 sq., IX 758, VI 52, V 158; XVI 2 sq., 60, 204, 232; IX 147, 683; VII 516, 270, 55 (etai ep. Alcaei est apud Plan. ut in P), 442; interpositis alienis epp. (747, X 108, IX 327, 394, X 61, VII 125) ultimum syll. Simonidea praebet ep. XVI 82; epp. VII 251, 253 exstare in syll. Alcaei ne mireris, v. cap. 5^a 18-23 41 2 cf. X 124 42 9 de formis *Φερσεφ.* et *Περσ.* cf. Finsler p. 46 43 1 (adn.) post 'Sternb.' adde 'qui Socraticum post Platonem obisse e Platonis vita West. p. 387 colligit, at cf. Susem. I p. 181' 45 3 auctor ep. 63 (nec Diodorus nec Iulianus aut, cui Weigand dist. trib., Diogenes) utitur verbis Antip. Th. 530, 1 *νεκροστόλε δέξο με πορθητῶ* (adn.) l. 10 ab ima scrib. 'VII 165. 426' 46 11 sq. versus Leonideos imitari vid. Zonas VII 365 48 11 *γυῶν:* cf. VII 377, 4 (adn.) l. 2 scrib. 'θρς' l. 8 ab ima '7 ἰοῦ' l. 3 ab ima 'supplevit man. similis ei, quae' 50 4 cf. Rubens. Griech. Epigr. p. 95, 3; 101, 1 51 1 cf. Rub. Gr. Ep. p. 184 (p. 3. 17. 61 et quae ad ep. versiones notavit p. 74. 90. 136, praef. 274) 11 *στενὸν ἤσθον* Wachsmuth, *ἀπὸ ἡρ.* Rub. (cf. Kb. 214, 1) 52 1 cf. 701, 5 (Diod.) claus. *ἢ γὰρ ἐφύκει* 53 (adn.) l. 19 ab ima scrib. 'epp. 27' 54 5 ep. 77 est in ap. Buh. p. 131 (n. 4) 7 *ζῶντ'*: cf. Junghahn Quaest. Sim. p. 17 9 ser. 'A. Pl' 9 sq. (adn.) scrib. 'eiusdem vid. etiam ep. 716'; ordinem epigrammatum 78 sq. et 461 sq. sic congruisse, ut utroque loco Dionysii epigramma Meleagreo praecederet, olim putabam 55 ep. 78, 5 *ἄγαλόν* cod. Mat. ap. Ir. 89 (cf. ad 32 7 sqq.) 10 *βλάξ γ' ἄργει (ποτίων)* Unger 56 3 ep. 80 est ap. Ir. 89 (inter Callimachea) 58 5 de auctore ep. 82 cf. p. LIX 8 epp. 83. 84. 86. 90. 615-619 a Lobone Argivo condita esse, non tantum ex eius libro *περὶ ποιητῶν* (cf. Diog. I 112) in Diogenis Vitas transisse duce Bergkio (et Schnoide-wino) censet Benndorf (p. 34) comprobatur coniecturam Pr. (cf. Bgk. p. l. II^a 285) 60 2 (adn.) de lemmatistae notula v. Suid. s. v. *Θαλῆς* 7 ep. 86 exstat in ap. Buh. p. 131 (n. 9) conversum in hanc formam: *τῆρ Μ. ἔδινον πάνσανθ' ἕβρον (!) - κλειτῆ ἔχει Σαλαμῆς*; affertur autem ep. extra ordinem Pal. in ap. ubi praemissis epp. 82, 131 sq. (n. 6-8) subiciuntur epp. 86, 144 62 1 (*ἤμωσ'*) *ἐφησθεῖς* Jac., *λανθῆεις* Lehre 3 (adn.) ep. 89 ex edd. Planudeis Callimacho tribuit demum Pl^a 6 scrib. *Μουτιληναίων* 6 (adn.) post 'Thr. p. 26, 3' adde 'O. Schneid. Callim. I p. 404' 63 1 *εἴ? ἄγε* Blaydes 7 *φῆσε* proponit repudiat.

que O. Schn. 8 cf. XVI 243, 4 *χώραι τὴν κατὰ σαυτὸν ὁδὸν* (Antistii) 64 6 *ἤγαγεν Ἐρηός*: cf. Rohde Ps. 388, 8 *ἄρτι* iam Korsch proposuit 68 paginae inscriptioni adde 'Plan. I. III^a c. 28, III^b c. 26' 1 (adn.) scrib. 'Platoni tr. Diogene teste auctor libelli *περὶ καλαιῶς τροφῆς* (cf. ad ep. 669)'. Turbatus videtur ordo epp. apud Diog. III 29—32 et sic restituendus: praemittuntur verba *δηλοῦν δὲ τὸν ἔρωτα αὐτοῦ τάδε τὰ ἐπιγράμματα, ἃ καὶ πρὸς αὐτοῦ γενέσθαι εἰς αὐτὸς* (sequuntur epp. 669 sq., 99 in Astera et in Dionem) — *ἐπὶ τῷ τάφῳ* (III 30); iam continuanda puto verba *ἔχειν τε Ἀρχαίουρασσαν, εἰς ἣν καὶ αὐτὴν οὕτω ποιῆσαι* et epp. 217, V 77—79; his demum subiungenda, quae inter τάφῳ et ἔχειν interposita sunt, ἀλλὰ καὶ Ἀλέξιδος, φασὶν, ἔρασθεις καὶ Φειδρον τοῦτον ἐποίησε τὸν τρόπον cum ep. VII 100 (post ἀπωλέσασμεν pergīt verbis φασὶ δὲ καὶ τὸ εἰς τοὺς Ἐρετριεὺς αὐτοῦ εἶναι III 33). Diogenes igitur septem epigrammata (VII 669, 670, 99, 217; V 77—79) ut Platonis se ex Ps.-Aristippo (*Ἀριστιππὸς φησὶ δηλοῦν — ἔχειν τε*) sumpsisse testatur; unum, si ipsius verba spectamus (φασὶν), ep. in Alexim VII 100 Laertio aliunde, certe non ex uno Ps.-Aristippo notum erat; verum hoc ep. una cum illis septem a scriptore libelli *περὶ καλαιῶς τροφῆς* exhibitum fuisse non negarim 69 (adn.) I 6 scrib. '(sed) ab hoc (Dioscoride) auctor ep. 100 pendere vid. Reitzensteinio, qui ep. in Alexim Ps.-Platonicum e Dioscorideo (V 55) expressum omniaque ab Aristippo Platoni tributa post Dioscoridem scripta esse censet'; et quoniam unum certe, ep. in Archeanassam, iniuria ab auctore libelli *περὶ καλ. τρο.* Platoni vindicatur, sane de huius testis fide, quatenus Platonica profert, addubitari convenit; itaque et eorum sententia, qui epigrammata quae Platonis nomine feruntur omnia pro adulterinis habent, et Reitzensteinii opinio de imitatione Ps.-Platonica epigrammatum Dioscoridis et Asclepiadis, licet multis mirae ac perversae videantur, certis tamen argumentis refelli nequeunt (cet. cf. Wilamow. Antigon. Car. p. 48) 3 *ῥῆν ὄτε* 'μηδὲν Ἀλέξιδος' ὅσον μόνον εἰπά τε 'καλός' proponit Wilamow. 70 1 *ὄτ' ἄρ' ἀθρυμῶν*: cf. 620, 3 (Diog.) καὶ γὰρ ἀθρυμῶν (adn.) I 7 ab ima scrib. 'erasus vid. num. 6' 73 1 (adn.) *χαλιῆν* Hesych. M.: libellum Pseudo-Hesychii *περὶ τῶν ἐν παιδείᾳ διαλαμφάντων σοφῶν* a me dici monere vix opus; scripturam *χαλιῆν*, quam 'miro errore' ortam Flachius iudicat, a Ps.-Hesychio apparet sumptam esse e Laertianis, quae praecedunt, X 15 *ἐμβάντα αὐτὸν εἰς πύελον χαλιῆν*. Subditivum libellum neglegendum fere putabam in adnotatione; exstant autem, si cuius ea referri intererit, apud Ps.-Hesych. praeter ep. 128 (ad quod libelli mentionem feci) duo Laertiana haec: VII 106 (Fl. 21, 19), 115 (Fl. 8, 3) et epigrammatis in Philistionem 155 versus duo priores sumpti e Suida (Fl. 54, 3) 74 8 *δαπέδῳ*

Ζηρός: cf. Kb. 243, 6 *ἐν μακάρων δαπέδῳ* 76 supple inser. pag. sic: 'Plan. I. III^a c. 6, c. 28' 10 *ἰὼν ἐνείσα* (cf. 172, 6)? 77 6 *στόμασι* Ps.-Hes. 7 verba ἀλλ' — ἴσως om. Ps.-Hes.^{B.C} (Fl. p. 8, 5) 78 inscr. pag. 'Plan. I. I^b' 1 sq. (adn.) cr. 'si Zenodotus stoicus, discipulus Diogenis Bab. ep. 117 condidit, Meleagrum potius stoici, quam Zenodotum Gadarensis imitatore fuisse per utriusque aetatem suspicari licet' 80 inscr. pag. 'Plan. I. I^b. I. III^a c. 28' 81 1 sqq. cf. Alexis apud Athen. 161^b (220 K) *ἀποκτείνω γέ που, οὐκέτι γὰρ ἔστ' ἐμψυχον* 82 3 cf. *καθαρό πνοι γυνε καθήσας* Kb. 104, 1 (adn.) I 10 ab ima rest. 'in Ariston.' (sc. Aristonem) 83 1 ep. 125 fort. Leonidae: v. IX 24 3 *μέλζον*: cf. 235, 4 86 5 (adn.) adde 'ψυχῶ P' 87 3 cf. Cougny III 161, 3 ὁ δ' ἄλλον κρείττος ἔχοντος πιασόμενος ἔβρα' *πιάσσει τὸν θύλακον* 7 ep. in Gorgiam exstat ap. Ir. inter Platonica; codicis Matrit. (24) sylloge prior Plat. exhibet (p. 92 sq.) epp. haec: IX 747, 759, 751, 748 (III. τοῦ νεωτέρου); in altera (p. 103) reperiuntur XVI 13; IX 483, 358; VII 256, 259, 669, 670, 100, 134, 471, 217, 99; V 77—79; XVI 248, IX 39, 44, 51 (septimi libri Palat. desunt epp. in naufragos 265, 268 sq.; VII 35 Matrit. refert inter epp. in poetas) 88 1 cf. E. Premer Hörn. 29, 552 89 1 ep. 137 ab eodem conditum esse ac praecedens (Antipatri) non putem, cf. tamen VII 629 90 4 *θειδόμου τεύχεος ἔρκος*: est Reitzenst. IX 104, 4 *θειδόμου στέφανον* (Alphēi) (adn.) I 2 scrib. 'PIE III c. 14, 15' 91 6 *ἄνεγ*: cf. Gaffcken Leon. p. 53 7 sqq. (adn.) post quatuor epp. Themistoclea 73 sq., 237, 235 (cf. p. LI ad c. 5^a 4^b) cod. Matrit. (24) epp., quae in Planudeae capita 13^a.^b *εἰς ἥρωας* recepta sunt, exhibet fere omnia (desunt tantum epp. VII 150 e priore, 746 ex altera syll.), continuanturque ita, ut ordinem editionum Plan. integrum servent (excipiunt igitur inter se epp. 138, 137, 140, cf. ad p. 88, 6 sqq.); his Planudeis inserta sunt ap. Ir. triu Pepli epp.: 49 (post VII 141 in Protesilaum), 59, 46 (post XVI 29 in Hectorem) 92 8 lemmatis verba scripta videntur ab L, sed alio atramento obducta esse a C 10 *δῶμησαν*: cf. 748, 1 *δωμήσαντο* (Antip.) 93 10 cf. Rubens. Gr. Ep. p. 3, 17 quaeque ad Hungeri Heldique versiones adnotata sunt ibidem p. 75, 90 12 Asclepiadem imitatur Barbutalus IX 425, 1 *ἔδ' ἐγὼ ἃ τλάμων* (*ἄπολις πόλις*, cf. Real-Encycl. s. voce Barbut.), idem auctorem epigrammatis VII 56 (cf. 56, 4 et IX 425, 4) 95 7 *ἄσπιδα τείνας* (Archiae): simili vs. clausula *δῶρον τείνας* utitur Chaeremon 720, 1 (*ἦνία τείνας* II. E 262) 98 1 cf. Rub. Gr. Ep. p. 4, 17, 75, 90 101 7 (*γέλωτι μῆλας* Ps.-Hes.) | *Νικαιεὺς* Orelli 102 inscriptioni pag. post 'c. 15' inserto 'III^a c. 26, I I^b, III^b' 10 cf. *τρεῖς ἐπίων δεκάδες* 557, 1 Cyri poetae, cui non ignotum fuisse vid. ep. 157 (cf. XV 9, 6 sqq. cum 157, 4) 104 6 (adn.) adde 'Susem. II 551' 7 ep. 160 est ap. Ir.

p. 91 inter epp. Anacreontis (sequuntur VII 226, VI 134)
 9 *καρτερός ἐν πολέμῳ* L. Weber 11 v. Rub. Gr. Ep. p. 184
 105 3 (adn.) praeter signum \times adpinxit C litteras $\Lambda \frac{5}{2}$ (*λείπει*
στίχος, sc. ultimus ep. vs. in p. sq., 230, subiectus) 106 1 cf.
 Geffcken p. 51 (adn.) l. 10 scrib. '557' pro '559' 107 9 cf. Kb.
 77, 4 *ὄρφανόν ἐν μεγάροις παῖδα λιποῦσα πόσει* 113 3 cf.
 p. LIV (ad c. 15) 5 clausulam *ἰερὸς ὄρνις* cum Mnasalea Rhia-
 nus (XII 142, 3) f. petiuit ex II 407 8 *τὰς δ' ἐπ' ἕτερο δέλουος*
 Korsch 113 11—115 10 de epp. 172—174 cf. Rub. Gr. Ep. p. 4, 18,
 61 sq. (Hungeri, Heldi Schochique versiones) et quae adnotavit
 Rub. p. 75, 90, 137, 179; ep. VII 173 ab L. Alexandrino compo-
 situm mecum consentit Rub. (dissentit Geffcken) 114 9 imi-
 tatur Leon. Alex. Antipatrum: cf. 637, 4 *νηὲς δὲ πρὸς αἰγιαλούς*
ἔδραμεν αὐτομάτῃ (H. B. 408 *αὐτόματος δὲ οἱ ἦλθε*) *δεύει*:
 confert ὄψῃ (174, 6) Rubens. 118 1 f. *εἰς αἰῶν' ἀσυνή κείνου*
βίον, cf. *εἰς ἄλιον τείνας μηνῶν μέτρον* XII 171, 3 (eiusdem poe-
 tae, Dioscoridae), IX 187, 5 119 2 de lemmate ep. cf. Finsler
 p. 150, qui *τεθαμμένον* post *τελευτήσαντος* excidisse suspicatur
 120 5 sqq. *ἑσπέριοι — ἠῶσι δὲ* (Mel.): cf. 517 *ἠῶσι — ἡέλιον*
δὲ δυομένον (Callim.) 121 12 (*ἐπ' ἀδελφῷ προσημειμένῳ*
 Heck 122 6 *τῆλε πάτρας*: cf. 552, 6; 376, 5 123 3 cf.
 Kb. 256, 7 *ὄχ' ἦσαν γὰρ φῶς τὸ γαμήλιον* 124 1 cf. etiam
 Kb. 575, 3 *ἀπλήρωτ' Ἄδρα τί κτλ.* 3 ep. 187 elementarium ordinem
 fragmenti Phil. (*Ἀδσονίη* 185, *Ἄρσι* 186, *Ἀδσδαίμων* 188, *Ἡ γρηὴς*
 187) turbat; sedes duorum epp. permutatas esse suspicaris, ut
 continuarentur querelae similes in Platonem prolatae: *Ἄδρη τί*
διέλλσας et *Ἄδρη τοῦθ' ὁσίως κένγκιαι* (nisi forte *ἔ γρηὴς Νικῶ*
 s. *ἔ γρηὴς ἢ Ν.* restituere mavis); iteravit distichon A post ep.
 344, unde Plan. sumpsit, qui ductus sine dubio verbis *ἢ γρηὴς*
 parum apte in cap. 10^a (*εἰς γέροντας*) rettulit ep. in filiam matre
 superstite abreptam; ob eam ipsam causam fieri poterat, ut ep.
 ante 345 (cf. *γῆρα τῷ μετῶ κερτοίμηται*) in Cephalana iteraretur:
 nam locum habebat ep. 187 inter epp. 181—188 in novas nuptas
 virginesve condita et in serie Philippica epp. 183—188 (non
 inter Ps. Simonidis Aeschronisque versus), si recte Philippo
 vindicatur ideo, quod Nicus mentio fit et in hoc et in certo
 Philippi ep. IX 89 125 3 cf. 712, 5 126 3 titulus gemi-
 nus *Ἀνύτης οἱ δὲ Λεωνίδου* facile oniri poterat, si ante ep.
 Alexandrini simile postriae a Leonida expressum interdidit
 4 (adn.) scrib. *ἑπιτάφιον ἀγαλῶς?* Lar' 127 4 (adn.) ser. 'ep.
 Mytilenaeo tribuit Menk, Antiochensi Reinach' 11 'C. Pl'
 128 8 *δὲ ἀγλώσσον φθεγγόμενα στόματος*: cf. ad 641, 2, ubi
 similes locutiones afferuntur 130 10 Meleagrum imitatur
 Marianus schol., cf. 196, 6 cum IX 668, 11 *δὲ δὲ μελίξει ἀντω-*
δὸν τέττιξ φθέγγματος ἀρμονίαν 131 9 cf. Maals Orph. 234

11 *ἐποῦδειος* Jac. 132 6 *μῆμα* Hock.; Athen. 436 d (*ἡέλιον ὀρ-*
θωσαν) est Geffcken 133 (adn.) l. 4 ser. *οἰμὸς δε C'* 139 (adn.)
 l. 2 post '456, 3' scrib. 'Meleagris similia inveniuntur ap. Kb.
 682, 5' 140 8 *καταβέβρωκεν* L (errant Dübner alii) 144 2 *πολω-*
φράδθους σ' ὄσεν ἐπ' ἡύνας Polak 145 1 *νεδὸς* Schneidewin
 4 *κίμια δὲ δακνέδον* Emperius 5 cf. Hungeri et Heldi ver-
 siones apud Rub. Gr. Ep. p. 5, 19 (75, 90) 146 5 sqq. (adn.)
 adde: 'falluntur, qui (v. Weiss. p. 50) Ps.-Aristippi inter-
 pretationem secuti cum Diogene et Athenaeo ep. eroticis ad-
 numerant, cf. Reitzenst. p. 183' 5 (adn.) post *Πλάτωνος κατ' Ἀθ ἡ-*
ναίον sch. B' adde 'cf.: ὁ δὲ καλὸς ἡμῶν Πλάτων οὐδ' ἀρχένας-
 σαν — ἡγάπα; ὡς καὶ ἔθειν εἰς αὐτὴν τὰδε Athen. 589 C'
 eam quae sequitur notam supple sic: 'Platoni ep. Diog. tri-
 buit duce Ps.-Aristippo, Platonis obtrectatori ignoto vindicat
 Bergk, qui ep. a maligno homine, f. peripatetico philosopho,
 ad diffamandum Platonem fictum esse suspicatur' 8 *ἑντίσιν*
 Blaydes | scripturam msiticiam *πικρὸς ἔπεσαν* (Athen.) patet
 fictam esse ab eo, qui verba amatorio argumento accommodare
 studebat 148 2 cf. Finsl. p. 54 sq. (adn.) l. 9 ab ima ser. 'in-
 ductum est signum' 151 6 cf. Philod. XI 31, 1 (*ψάλλετα*), XI 44, 4
 (*χορηγὴ πρόποσιν*) 7 v. Kb. 576, 3 153 4 cf. VI 281, 6 *παρθευικήν*
ἐτίναξ' ἔνθα καὶ ἔνθα κόμην (Leonidae) 9 *κεῖτ' ἀμυρπίπνον*
 Headlam (similiter Jac.) 154 2 cf. quae de simili fortuna mu-
 lieris Trallianae monet Plin. N. H. VII 3, 34 155 3 ep. 226 est
 ap. Ir. p. 91 inter Anacreontea, cf. ad p. 104 7 6 v. VII 302, 2
 10 *Λαρισαῖκα* (L *Λαρισά* s. *Λαρισαίων* scribere poterat): cf.
 p. X, Finsler p. 151, Weiss. p. 30 156 3 sqq. ep. 228 est in ap.
 Buh. p. 134 (n. 19), ep. 229 (quod iteratur in P post ep. 721) in
 eodem ap. p. 162 (n. 133) invenitur (cf. p. XXVIII sq.) 157 3 sq.
 tertium distichon epigrammatis 229 (Dioscor. in Thrasyb.) ex-
 stat etiam apud Ps.-Plut. mor. 241 a (Lacaen. apophth.) inter-
 polatum *ἔδωκός [καὶ Ἰλαρά] θάπτω* (adn.) l. 2 ab ima
 ser. 'C' pro 'J' 159 8 scrib. 'epp. 233—240' 162 1 cf.
 epigrammatis 237 versio Schochiana ap. Rub. Gr. Ep. 62 (adnot.
 p. 137, praef. p. 274) 3 *ὄψε' ὁμοῦ καὶ πόντον*: cf. IX 707, 3
βένθος ὁμοῦ καὶ ἄρουρα 7 sq. *Θεμιστολέους ἕνα πρήγμα*
Κηρὸς Μ. δ' ἦνε' ἀποφθ. praefert Sitzler 9 ep. 238 ap. Ir. est
 inter epp. Anytes; sylloge Matrit. (ap. Ir. p. 92) tamquam Any-
 tes epp. continet tredecim, quae adlata sunt p. 126 ad ep. 190
 (Anytae tribuitur ep. 238, quia epigrammati 236, Anytae a
 Maximo vindicato, tetrastichon Adaei in Planndae codicibus
 nullo intercedente lemmate adnectitur: cf. p. XXXV) 11 unci
 verbis *τὸν πατ. Ἀλ.* adpositi deleantur 163 2 (adn.) scrib.
 'Bergkio (ep. ad Philippum V et Alcaeam referenti) adversatur
 Reitzenst.' 9 *ἦν τις ἀείρη* et *ἐρευνῆ* (s. *ἔρηται*) Blaydes

164 2sq. (adn.) post 'Ptolemaeum fuisse — fratrem Philometoris et Physconis suspicatur Reiske' adde 'pro Philometoris filio illum rectius f. habet Clinton'; ex ep. Sidonion non post a. 170 natum esse colligas 7 ἐνδόμυχος? 165 (adn.) l. 2 scrib. Polyb. 33, 5, 4' 167 (adn.) l. 2 ab ima adde '720' ante '721' 169 3 de Alcaei ep. 247 cf. Reitzenstein p. 91 6 Alcaeam imitatur Barbucalus, cf. IX 426, 4 (Real-Encycl. s. v. Barb.) 7 sq. cf. XVI 6 & δὲ Φιλίππου δόξα πάσαι θεῶν ἄγχι βέβηκε θρόνων 170 epp. 248—254 videtur (excepto ep. 252) sumpta e sylloge Sim.; de epp. Simonideis cf. etiam quae proponuntur a Pregero N. Phil. R. 1897, 129, ab Iac. Sitzlerio Jahresb. 1894 (p. 225 sqq.) et 1898 (p. 132 sqq.), a Wilamowitzio Gött. Nachr. 1897, 306, a Wilhelmo Ephem. 6 Febr. 1899 (hexastichon ab Aristide traditum ep. 250, quod Simonidis aequali tribuit Haav., totum pro genuino habet Sitzler, pro ficticio Keil, epp. 251 et 253 a Sim. in Graecos apud Plataeas occisos scripta esse Haav. cum Bergkio statuit, Atticorum et Laedaeoniorum inscriptionem distinguere non audet; ep. 254, quod a Ceo Haav. abundicat, Simonideum videtur Pregero; Leonidae tribuerim) 171 (adn.) l. 1 post 'Pr. p. 16' adde 'Reitzenst. p. 112' 3 δήμασι π. cf. etiam Theogn. 1152, 1262, Pr. 73 (βουλῆς καὶ δήμου δόγμασι περὶθόμενοι) 172 2 (adn.) scrib. 'ep. Isthmio cenotaphio Cor.' 6 νύμματα Sitzler: cf. Reitzenst. p. 115 173 2 cf. Bullet. de corr. hellénique 1889 p. 59 inscript. de Crète 5 (οὐδὲ θεῶν ἀρετὰς ὄνειρ' ἄλεσας, ἀλλὰ σε φάμα νυδαίνουσ' ἀνάγει δόματος ἐξ Αἰδῶς) 174 3 v. p. XXII; agnovit ep. Wilh. ex reliquiis hisce: <ν>υδου; 1. <ππ>οσννα 2. <παρ>ιδόσο<λεσθ> 3. μαγραμεν<οι> 4 175 6 (adn.) de verbis δισάως κείναι v. Finsler p. 139; f. spectavit C simile initium vs. servati in Σπ., cf. ad p. 175, 5 176 7 ep. 257 pro inscriptione f. Simonidea habet Haav. 177 3 cf. Hoffm. ep. 36 (referendum ad a. 409?): οἶδε παρ' Ἑλλησποντον ἀπόλεσαν ἀγλαὴν ἦβην βαρύνενοι; Keil ep. illud factum esse censet ante VII 258; obloquitur Reitz. (p. 109), cui epigrammata Ps.-Simonideo vera inscriptio in pugnatore Eurymedontios servata videtur; de re prorsus incerta frustra disputatur nec (emendatione Bergkii) caesuram legitimam in tam ambiguae originis versu restituere licebit 8 epp. 256 et 259 sunt ap. Ir. p. 103, cf. ad 87 7 178 1 Καρπιδόν (sic) PIM 179 7 nullius momenti titulum Ἐουλίον Κυζ. exhibet ap. Buh.: nam cum epigrammatis 228 et 229 titulus sequentis ep., quod est Erycii, in apographa incidit, quae (omissis epp. 230—261) indicii ep. non recepti versus Ps.-Theocriteos subiunxerunt 181 3 cf. ἦν δὲ τι ἔλεγε ἄλλο τόχη 584, 3 5 v. 397, 6 (Erycii) 182 9 consulto ἀντίγραφα non reposuimus pro forma tradita 183 5 scrib. σώζοισθε καὶ ἐν ἄλλ (ἐν PPI) 7 ep. 270 in ap. Buh. (p. 155, n. 107) transit ex altero, quem in Palatino obtinet, loco; recipienda fort. erat

scriptura τοῦδ' ἀπὸ Τυρρητῶν, si recte ep. de manubiis ab Hierone post victoriam Cumanaam Phocbo oblatis interpretantur; quamquam scriptura recepta, quae consensu Planudeae et prioris recensiois Pal. nititur, etiam a Finslero (p. 91) defenditur; initium τοῦδ' ἀπὸ Τυρρητῶν imitari vid. auctor ep. VI 215 (ταῦτ' ἀπὸ δυσμενέων Μήδων). Ep. 270 exstat ap. Ir. p. 95 inter Simonidea, cf. ad 40 3 10 ἐν σιάφος ἐπέρισεν: cf. 635, 5 εἶτα θερόντα ἐκπέρισεν (νᾶος) 184 (adn.) l. 4 ab ima scrib. '7 sqq.' 185 7 cf. claus. Leonidea ἀνήμετα τέρετρα VI 205, 7 (adn.) l. 8 ab ima ser. 'L' pro 'C' 187 3 sq. (adn.) supple 'περὶ τῶν κητῶν θανάστ' (-στον)' 4 ψεύσται Κόητες, ὄπον καὶ Δ. Καίβα 189 7 ep. 279 videtur Antiphili: cf. παύσασθε IX 306, 1 (παύσαι 279, 1), διψᾶς ἔχει σποδιή IX 549, 4 (ἐπι ψυγῆ — σποδιή 279, 2: σποδ. utrobique in fine pentametri), τί δὴ τόσον ὦδε κορύσση IX 277, 1, τί τοσόνδε καὶ ἐν νεύσειαν IX 294, 5, τί σοι τόσον εἰς ἔλα γῶμα VII 379, 1 (τί τῆς ἐν κύμασι λάβης 279, 3 in eadem hexametri parte), τὴν ἀπὸ γῆς IX 415, 4, τὸν δ' ἀπὸ γῆς IX 222, 6 (τὸν κατὰ γῆς 279, 4), cf. praeterea Antiphili epp., quae ad picturas spectant; et fort. pars tituli superest, ut nomen gent. Βυζαντίων epigrammati praecedenti adpositum non ad ep. Archiacum, sed ad seq. (279) Ἀντιφίλων Βυζαντίων) referendum sit 11 scrib. ἐν (pro ἐν) 193 2 φροῦδ', ἐπὶ σοὶ πάσης ἐπίης Korsch 194 7 sq. cf. Kb. 432 πόνοτος καὶ γαῖα δάσαντό με 195 10 σπεύδων: cf. 185, 5 πῶρ ἔτερον σπεύδουσα 196 3 sqq. cf. Heck. p. 93, Weissb. p. 91 199 8 imitator Leonidam (v. Geffck. p. 115 sq.) etiam Philippus: cf. τῆ δ' ἐν κείδωνι συνέριθοι νῆσαν πορκαίην IX 89 199 9 ep. 296 tractat (Riv. di Filol. 21, 98) G. de Sanctis, cf. Jahresb. 1898, 135; ad vs. 5 sq. (similiter ac Bgk.) olim ci. οἶδε γὰρ ἐν γαίῃ Μήδων πολλούς πατ' ἄλεσαν (s. πολλούς ἀπόλεσαν) Φοινίκων θ' (adn.) l. 6 ab ima scrib. 'p. 135 (n. 24)' l. 2 ab ima scrib. 'epp. (uno f. excepto) non Simonideis', in ima l. post Ar., adde: 'verba haec (ex or. ὑπὲρ τῶν τετάρ.) spectat Ar.^{sch.} exhibens: Σιμ. ὕμνησε' 203 (adn.) l. 6 ab ima scrib. 'lit. μ — restituta est' 204 8 cf. etiam Kb. 21, 1 ἀθάνατόν με θανούσι <τόδ' ἔσται μνημ' ἀνέθησαν> 207 1 θεσσαλὸς ἐν Κορόπης Röhl: cf. Herm. 30 p. 186, ubi Wilam. Hippaemonem (a Thessalia oriundum) a Cretica Magnesia Rhodum migrasse ibique sepultum esse ex relato ad Pisandrum epigrammate colligit 208 9 πατρί (v.): correctionem Atticam in altera thesi pedis tertii a Paulo adhibitam esse mireris (cf. I. Merian-Genast p. 74); sed de auctore ep. dubitari licet (in Pauli ep. εἰς τί pro ἐς τί scribendum) 10 εἰ δ' ἔρ' ἀφανιστάτων Korsch 210 1 cf. Rab. Gr. Ep. p. 96, 151, praefat. 275 2 v. Finsler p. 151 7 auctor ep. 312 (Asin. Quadr.) fort. idem a quo scripta est hist. Rom. (Ρωμαϊκὴ γλιῖς) 211 3 ep. 313 Ti-

moni Philiasio tribuit Menk 213 10 μάλλον ἐμοὶ Blaydes
 214 C epigrammatis auctori f. obversabatur Simiae Rb. ep. 22, 3
 καὶ πέταλον πάντῃ θάλλοι δόδον 217 1 sqq. de epp. 325 sq.
 cf. Heck. p. 34 sqq., E. Maals Orph. 209 sqq. 2 v. XI 38, 5
 πᾶνε, λέγει τὸ γλῶσσαι, καὶ ἐσθιέ καὶ περιέκτισο ἐνθεῖα (Polemonis),
 Kb. 614, 261 (verba, quae in marg. codicis Matrit. 114 Lascaris
 manu adscripta esse tradit Ir. ἐκ τῆς 5 τοῦ Διοδώρου, ab
 Ir. ad ep. 325 referuntur, cuius Diod. II 23 mentionem fecit;
 idem Ir. quod ep. ex cap. 23 sexti libri petitum esse monet,
 errat numero 5 deceptus, sed Lascaris fort. non ἐκ τῆς 5, sed
 ἐκ τῆς 15. s. Ἰσοκράτης τοῦ Διοδώρου) scripsit videturque tam ep.
 325 spectasse quam Carcini versus ap. Diod. V 5; cf. Sternb. p. 81)
 (adn.) l. 6 ser. 'Favorin'. 219 13 τερπνόν — τάρφα Sitzler
 222 4 (adn.) post 'κυσίω' C' add. 'fort. Προύση C^{ant}' 5 cf.
 Kb. 145, 3 τοῦ με χάριν — ἠγάγεθ' ἱεροῦ ποδὸς φάος ἠέλιου
 (adn.) l. 13 <με> ἐργάφη Wolters 227 1 sqq. cf. Weissb. p. 40 sq.,
 80, qui ep. 339 pro inscriptione sepulchrali haberi vult (cl. Kb.
 646^b) 11 καὶ πανσῆθ' ὀδύνης cf. primus Heimsoeth 228 2
 ἐν Θεσσαλονικίαι: cf. quae ad ep. 667 adnotavit C 'ἐν τῷ νεῶ
 τῆς ἁγίας Αναστασίας ἐν Θ.' 3 (adn.) de mulieris nomine Nico-
 poli cf. etiam Plut. mor. 318 C Νικοπόλεως τῆς ἑταίρας 7 de ep.
 341 v. Ludw. Procl. p. 120, 157. 230 6 πειρῶν δ' ὄν: cf.
 XVI 95, 2 ὁ μὲν θηρῶν λίστος, ὁ δ' ἠιδέων 232 (adn.) lin. 7
 scrib. 'in Michaelis Archivarii exemplari' (non 'Maximi')
 233 1 τῆν γενῆν Crusius (praefertendum vid. γενῆν) 4 ep.
 exstat in ap. Buh. p. 136 (n. 32), unde ἡ λέθος ἢ μικρῆ (346, 2)
 sumpsit Br. (ἂ λέθος?) 234 1 de ep. in Adimantum cf. Wilamo-
 witz (Gött. Nachr. 1897 p. 310), cui non οὐ διὰ βουλάς, sed ὄν
 διὰ πᾶσα vetustior hexametri clausula videtur; ep. est in ap.
 Buh. p. 136 (n. 33) 4 cf. Reitzenst. p. 119, Rubens. Gr. Ep. p. 62,
 137 sq. 8 dist. est ap. Ir. p. 94, cf. ad 40 3; ep. etsi alienum a
 Simonide, tamen signum † indicii auctoris praefixum deleatur,
 quoniam quae Simonidis nomine feruntur epp. spuria sic in hac
 editione notare nolui (del. idem signum ante tit. ep. 296 et 304
 et si cui praeterea lemmati perverso adpositum exstat); quae epp.
 mea sententia non potuerint condi a Simonide, quae potuerint,
 significavi supra p. XXVII et p. LXXVII sq. 238 5 cum Gaetulici
 ep. 354 cf. XVI 135—143 epp. in Medaeae imagines facta
 240 3 Νέμεσι Headlam: at cf. quae ad ep. 358, 2 adnotata
 sunt 241 8 Αλετίου Hillscher (cl. Sen. contr. I 3, 11)
 243 9 ep. 364 est in ap. Buh. p. 133 (n. 16); in v. 2 exhibet ap.
 coniecturam Reiskianam ἐμφελοῦσα 244 6 βᾶριν ἰμῶν (s. ἰνῶν)
 ὁ δόνη Korsch 245 12 ep. 367 exstat in ap. B. non post 366,
 sed post 375 246 5 scrib. 'C. P1' 249 9 v. Kb. 146 253 8 sq.
 (adn.) cf. Real-Encycl. s. v. Antiphil., ubi ep. 379 ab Hill-
 schero ad Caligulam falso referri contendit Reitzenstein: con-

jectura Γαῖε, sive Antiphilus molem portus Puteolani sive Cali-
 gulae pontem (ut Philippus) celebrat, improbanda 254 12 τῆν
 ὁ Ζωφῶδης Sitzler 259 1 cf. Ἄνδι μαστοὶ κῆρυκε IX 390 265 8
 imitatur Argentarius Ps.-Simonideum οὗτος ἄδειμῆτον κείνον
 εἶφος, ὄν (347) 14 ep. 396 est (cum titulo Planudeo) ap. Ir. p. 108
 inter Planudeae εἰς ἧρωας epp. (inter 225 et 141): cf. p. XXXIX
 et ad 91 7 sqq. 267 3 ἐνὶ denno coniecerunt Polak et
 Headlam 5 (adn.) adde 'in eodem argumento versatur ludens
 Dionysius: cf. VII 533, p. LV' 269 6 δουαδῆην (cl. Smid. s. v.
 δουαδῆ) Sitzler 270 1 cf. ep. 375 (Antiph.) 9 Πύλλος: cf. Herond.
 I 50 272 3 ep. 405 exhibet Matritensis sylloge epigrammatum
 in poetas ap. Ir. p. 99; sumpta sunt haec fere omnia a Planudeae
 libris I et III; praecedunt epp. quinque libri I (in Homerum, A. P.
 IX 24, 97, 192, 575, 455), sequuntur (ordine Planudeo) epigram-
 mata libri III cap. 22^a εἰς ποιητάς; itemque epp. quaedam libri I
 (IX 185 sq. cum Platonis ep., quod est in vita Olympiodori 68 W.,
 IX 187, 504, 545, 160, 450) in sylloge Matritensi ante Plan. l.
 III c. 22^b collocata sunt; post epp. 4 in Hesiodum (VII 52—55)
 quintam in eundem IX 161 inseritur et distichis VII 615—617
 adiunguntur IX 434 (quod non rec. Plan.), XVI 311 (e Plan. libro
 IV). Omisit sylloge Matrit. ex epp. libri III εἰς ποιητάς illa,
 quae Planudes titulo εἰς ἀναγνώμους π. subiunxit (VII 419, 421,
 588 sq., 595, 715) et tria epp. capitis 22^b: 594, 598, 716; quae
 praeterea in syll. Matrit. εἰς ποιητάς requiruntur epp., cum in
 Planudeis capp. illis exstant, ea omnia in aliis codicibus partibus
 exarata sunt; sic epp. in Sophoclem VII 20, 22 inveniuntur in
 syll. Matrit. Simonidea et ibidem epp. in Anacreontem 24, 25
 (τὰ τοῦ Σιμωνίδου εἰς αὐτὸν προσεγράφησαν εἰς τὰ ἐκείνου, Ir.
 p. 98; cf. ad 40 3), epp. VII 8—10 occurrunt ap. Ir. p. 86; epp.
 VII 41, 42, 525 inter Callimachea, VII 15—17 inter Sapphica
 compiler retulit, VII 11—13, 713 in Erinnae, 412 in Alcaei
 syllogem recepit 273 (adn.) l. 4 ab ima er. 'ad Theodoridae
 verba interpretanda' 274 5 (adn.) post 'Heck.' adde 'in altera
 editione commentationis crit. p. 185; sed idem σὺν M. cum ver-
 bis sqq. iunxerat in priore ed. (p. 240) et etiam p. 186^{II} in
 mutato versu post Σαργῶ interpunxit' 275 3 ep. 408 exstat ap.
 Ir. p. 97 inter ep. 71 et 536, cf. p. XLIV 278 6 (ὄνησιμα ταῦτα
 s. ὄν. πᾶσι Blaydes) 9 ἔπιον pro δεξιὸν Mähly 280 9 κάρρον
 αἰνος Acal. Polak 281 5 δλίγα Kb. 282 epp. 416 et 418
 iterantur in ap. Buh. appendice p. 72 sq. 7 cf. Kb. 553, 4
 283 5 cum Meleagreis cf. postrema verba ep. Halicarnassii Kb. 205
 12 καὶ με pro κἀμὲ probabiliter Sternb. 284 7 cf. etiam
 XII 167, 2 ὁ γλυκῶδακτος Ἔρωσ 285 2 ex Plautinis locis
 (Poenuli V 2, 41 'Avo donni', V 2, 34, 38, V 3, 22 'Hau')
 Scaliger primus collegit, in litteris Graecis καὶ διός ('corruptis
 ex ναυδός') latere Punicam salutandi formulam αὐδονί (malis

αὐδ' δουρὶ) tribuitque litt. finalem σ alienam a voce semitica Graeco homini biatus vitandi studioso; coniecturam Scaligeri an alii et nuper Herwerden cum Schroedero recte probaverint dubitat A. Baumstark: suspicatur subesse potius formulam 'ἐὰν σὺ μὲν: praedicator nomen', quam suspicionem titulis sepulchralibus, qui exstant apud Schroed. p. 226, 271, stabilire conatur; in praeced. versum ex lingua Hebraea σέλου frustra ascitum esse idem censet 286 1 malim δς ποτε καὶ βάρησι (s. βαρυσόουσι) ἐνέδραμεν 288 10 ἢ ἔα γενῆν Headlam (γενῆν?) 290 3 sq. cum verbis χάρει καὶ — τὰν ἀντὶν ἀδῆς ὄραζε χ. confer quae contraria salutantium vice dicuntur Kb. 205 ἀδῆσαντες χάρειν τὰν ἀντὶν ἀντινέμεσθε χάρειν 293 4 Agesilai fratrem ab Antipatro dici ratus erravit Jac.; Teletias, Theodori filius, in quem Sidonius ep. 426 scripsit, dubitari vix potest, quin Couis fuerit, quem proxenum suum Iasenses declarare decreto publico; cf. Inscript. of Cos 15 (Pat.), Preuner Herm. 29, 550; inscriptionem Coam per aetatem Antipatri, quem non verisimile natum esse post a. 170, saeculo alteri etiam ineunti vindicare licet, primo saec. vix licet 298 (adn.) l. 3 sq. scrib. 'ἐπιγράμματ' α ἑτινα' pro 'ἐπιγράμμα ἑτ.': cf. p. XII 299 5 sqq. (adn.) scrib. 'ap. Bnh. p. 145 (n. 62)' 300 12 rectius fort. Θυρεῶν — Θυρεῶν (ep. 431, 2; 6) scribitur quam Θυρεῶν — Θυρεῶν; sed diversae formae Θυρεῶν — Θυρεῶν (ut variantes scripserunt Bergk, Hiller, Dübner, Haav.) in eodem carmine vix ferendae 304 8 ἐπὶ τελεῖται Elyades 306 11 ἀκούτε Μοῦσα: cf. Kb. 204, 3 ἀκούτε δαίμον 307 1 (ἐπισσένασ') Ἐρέβενος s. ἀγρόντος νόνας? 308 9 adde 'C. Pl.': ep. 442 (cum Kaib.) a Sim. abiudicat Preger 311 3 Hegesippi et Callimachi ep. 446, 447 inter se excipiunt ut eorundem epp. 276, 277 11 sq. ὁ καὶ στίχος ὁ μικρὰ λέξων 'Θῆεις Ἀρισταίων Κῆρς' ἐπ' ἐμοὶ δολιχός Wilamowitz 314 9 τειδὲ Σάων Degner (adn.) l. 4 scrib. 'οντ' ω, σ (οντος? ΟΥ)' 315 2 scrib. 'C' pro 'L' (adn.) l. 1 adde '268, 8' ante '559, 7' 319 3 corr. 'Κρηθίδα' 10 ὄντε λακόν? 321 7 de epp. 464 sq. v. Maafs Orph. p. 239; cf. cum versibus Antipatri Heraclitice inscriptionem ap. Kb. 675 (διδυματούκων) ἧς μετέρισται βρέφη. ζῶν πατρὶ, θάνατον ἀντῆ 328 1 scrib. 'ἄλλὰ Πλάτωνος' (adn.) l. 1 corr. 'Ir. p. 103'; cf. ad 87 7 329 1 sq. (adn.): Sim. 196 B. Reitz. tribuit Amorgino, ut ad ep. 472 Leonidas Semonidea dicta duo adhibuerit (fr. 3 et S. 196. cf. ad 472, 2) 1 (adn.) cr.: 'τόσον ὄσον' Pl.² 338 8 cf. Kb. 576, 3 10 σοῖς ἐν δόμοισι Φερεσφορέας (partim cum Pl) Kaib.: cf. Kb. 272, 9 Εὐβρονλήμ (ἄβρον) ἔθνημα φέρεν Φερεσφορή τ' ἀλόχη 344 3 ap. B. non affert ep. 492, sed notat 'pag. 263' scil. ed. Stephanianae, quae in hac p. ep. exhibet 345 (adn.) l. 7 adde 'ep. origine alienum, Philippicum, Meleagreis ut argumento simile adiungi poterat' 355 5 scrib. 'C' pro 'A' 357 5 epigrammatis in Pausaniam

medicum originem recentiorem Kaibelio prodere videtur locutio Φερεσφορῆς θάλαμοι non ante quartum saeculum in lapidum inscriptionibus obvia; cf. etiam Reitzenst. p. 111 8 τῶδ' Ἀσίλ. (sc. τῶφ) proposuit O. Crusius, ἐπὶ olim ci. 358 3 ep. 509 temere a Simonide abiudicari censet Pr. (adn.) l. 7, 6 ab ima scrib. 'post 349', 'p. 146' 359 7 exstat ep. 512 adnexum epigrammatis 344 et 344^b ap. Ir. p. 94: cf. de Matrit. sylloge Simonidea ad p. 40 3 361 (adn.) 2 pro verbis 'titulum — C' scrib. 'supra auctoris nomen titulus ad alterum dist. epigrammatis 513 spectans εἰς Τιμάνορα erasus vid.' 362 3 ep. 516 est ap. Ir. p. 95 inter epp. IX 683 et VII 270 in sylloge Simonidea 7 ep. Callimacheum 517 scriptum putat Knaack in Melanippum Pythagoreum, cuius meminit Iambl. v. Pyth. 267 7 sqq. (adn.) scrib. 'Pl^m III^a c. 20' et in titulo paginae 'III^b c. 5' 363 9 geminatum ὀδέει firmatur imitatione Meleagrea: cf. 535, 1 367 4 verba Callimachea ὄστις ἐμὸν παρὰ σῆμα — γενέτην (525, 1 sq.) obversabantur auctori ep. Edesseni ap. Kb. 517: δς τὸν (πῶδ'?) ἐμὸν παρὰ τόμβον ἄγεις, Τίτον Ἰσθι Φιλίππου πατρὸς Ἐδεσσαίων παῖδά με καὶ Μαρίας 368 12 vera vid. Heckeri coniectura Ἠδίστη: v. Kb. 514, 1; 730, 2 374 9 ep. in servum Manen certe non est Anytae, cf. p. XVIII 375 1 epigrammati 539 nomen auctoris adposuit C 383 (adn.) l. 7 erasum est non ἐπιγραμματοφόρος sed — φόρον vel — φόρον, ut confusis Agathiae patrisque Memnonii muneribus lemmatista 'τοῦ ἡγήτορος καὶ ἐπιγραμματοφόρου' scripsisse videatur 384 9 Ἰωάννον π.: cf. ad ep. VI 55 399 9 μέμφο — ἀνέμοις: imitatur Iulianus Antipatrum Th., cf. μεταφωμένους ἀνέμο (666, 6) 405 (adn.) l. 9 ab ima ser. 'Iacobsio vid.' 406 7 verba quae in ep. 593 Agathias exhibet, αὶ δ' ἐπὶ τόμβῳ — Παφίη, eadem supersunt de inscriptione Nicopolitana incertae aetatis, cf. Kb. 512 408 5 cf. p. XXII 412 9 πικρὸν — μέροσ; λάχος? 413 3 ep. 606 est in ap. B. p. 150 (n. 87) 416 10 τὴν μήπω μηδενός: cf. Kb. 467 μητέρα τὴν μήπω 426 7 scrib. 'C. Pl' 442 1 v. E. Maafs Orph. p. 235 not. 53 5 sq. νέφος δ' — κνάμεον θανάτων Sitzler (νέφος ego quoque suspicabar, priore coniectura εἰμ', ἀμαλῆς reiecta) 455 3 ὦν ἐπέοικε τοχεῖν cf. 333, 2 ὦν σ' ἐπ. τοχεῖν (epp. 333 et 661 non eiusdem auctoris, sed fort. ex eadem sylloge Gregorii petita sunt) 489 7 (adn.): de κέρμων usu v. etiam eph. arch. III 22 494 5 cf. ad 10 11 497 1 fort. εἶτέ με δῶρα 505 9 de tit. ep. 728 et de I. XIII cf. Wolters Rh. M. 38, 112 510 1 insunt (v. Reitz. p. 172) in ep. 733, quae nec re nec verbis absone videantur ab arte Leonidea; cf. ὁμήλικες — Ἀναξὸ καὶ Κληνώ cum Leonideis Μηλιῶ καὶ Σατόρη ταννήλικες V 205, 1; Κληνώ μὲν cum Μηλιῶ μὲν V 205, 3; δίδυμοι παῖδες et τοεῖς θνηατέρες VI 289, 2; ὀδωνονταεῖτες et ὀδωνονταεῖτες 726, 9; Χαρίτων et Χάρισιν 726, 6. Inde si quis non

Diotimum Leonidea secutum, sed titulos *Asaridov* et *Διοτιμου* mutatos esse colligat, certe controversi indicis *Διοτιμου* *οὐ δὲ* *Asaridov* (173) explicationem facilem in promptu habeat.

Eis, quae supra (p. XLIX sqq.) de Planudeo epigrammatum delectu exposita sunt, nonnulla hic addam, quae etsi pleraque ex fabulis notisque subiunctis atque ex epigrammatum adnotatione facile noscuntur, tamen ad commodiorem libri usum conlata lectoribus proponenda arbitrabar. Qualia et quorum generum epigrammata Planudes omiserit (sive argumenti natura ductus sive propter qualemcumque interpretandi emendandique difficultatem sive iudicium suum de pretio epigrammatum et florilegii terminis secutus), quoniam supra in universum indicavimus, reliquum est, ut ipsos numeros epp. praetermissorum eorumque auctorum nomina afferam, simul quibus in libri VII Palatini partibus exstant ea epp. commemorem.

Ex prioris libri VII parte (ex epp. VII 1—363) omisit Planudes epp. 63.

1. Ex epp. in poetas (VII 1—55) desunt apud Plan. epp. quinque: Antipatri 14, Dioscoridae 31, Diodori 38, incertorum 2^b, 48 (itemque Simonideum 77; non omissa epp. 69—71, 75);
2. ex epp. in philosophos (78—134 s. 135) non recepit Pl. viginti septem: Meleagri? in Heraclitum 79, Zenodoti in Zenonem 117, Antagorae in Cratetem et Polemonem 103; incertorum epp. sex: 82 (Leonidae? Dioscoridae?) in Epicharmum, 86 in Solonem, 93 in Pherecydem, 94 in Anaxagoram, 131 sq. in Protagoram; denique epp. Diogenis Laertii duodeviginti: 87 sq., 95—98, 101 sq., 104—107, 111, 113, 115, 116, 118, 133 (in Solonem, Chilonem, Anaxagoram, Socratem, in Xenophontem duo, in Speusippum, Xenocratem, Arcesilaum, Lacydem, Epicurum, Aristotelem, Stratonem, Demetrium Phalerea, Anti-thenem, Diogenem, Zenonem, Anaxarchum); epp. 56—68 recepta omnia;
3. ex epp. in heroas (136—152) omisit Plan. incerti ep. in Nestorem 144 (itemque ep. in Coroebum Argivum 154);
4. ex tribus in mulieres epigrammatum particulis (163—169, 181—188, 217—224) neglexit Plan. epp. quinque: 164 sq. (Ant. Sid., Archiae), 181 (Andronici), 183 (Parmenionis), 188 (Antonii Thalli, tertiam seriem integram recepit);
5. ascivit Pl. epp. *εἰς δούλους* 178—180 una cum ep. 162;
6. epigrammatum (189—216) *εἰς θεοὺς καὶ ἡθέρους* desunt apud Plan. quinque: 193 (Simiae), 194 (Mnasalcae), 211 (Tymnae), 214 sq. (Archiae et Anytes);
7. ex epigrammatis 226—259 (et 72—74) plerisque scriptis in viros fortes unum om. Plan. 254^b, argumento a proximis alienum, sed cum his ex eadem sylloge Simonidea a C. ascitum;
8. epigrammatum in naufragos (263—294) desunt apud

Plan. tria: 276 (Hegesippi), 277 (Callimachi), 292 (Theonis Alexandrini);

9. epp. Timonea 313—320 recepit Plan. omnia;
 10. ex epp. 327—338, petitis f. a sylloge Gregorii Magistri, non recepit inscriptiones 331 sq. (incertorum poetarum);
 11. praeterea duodecim prioris partis omisit epp. haec: [Simonidea] 177, 296, 347; Theocriti 262 in Glaucam, Nicomachi 299 in Plataeas eversas, Antiphili 176, Procli 341, incertorum epp. 158, 306, 322 (ex epp. Lobonis?), 343, 363.
- Sunt igitur in his epp. a Plan. omissis praeter quinque Ps.-Simonidea (77, 177, 254^b, 296, 347) Meleagrorum poetarum (et Theocriti) epp. quattuordecim: tria Antipatri (14, 164?, 165?), singula Dioscoridae (31), Meleagri (? 79), Andronici (181), Simiae (193), Mnasalcae (194), Tymnae (211), Anytae (215), Theocriti (262), Hegesippi (276), Callimachi (277), Nicomachi (299). Philippeorum ex illis sunt epp. quattuor: Diodori (38), Antiphili (176), Parmenionis (183), Antonii Thalli (188); nullum in illis sexaginta tribus est ep. Cycli; Diogenis inter ea sunt epp. duodeviginti; accedunt quinque epp. scripta ab Archia 214, Antagora 103, Zenodoto stoico 177, Theone Alex. 292, Proclo 341; incertorum denique auctorum sunt epp. septendecim (2^b, 48; 82, 86, 93 sq., 131 sq.; 144, 154; 331 sq.; 158, 306, 322, 343, 363).

Alteri libri VII Palatini pars complectitur

1. epp. 364—405, fragmentum Philippeum (prius e maioribus huius partis);
2. epp. 406—506, fr. Meleagreum (primum e maioribus);
3. epp. 507—516, duo fr. Simonideae sylloges (quorum prius epp. 507—513 A—Φ, alterum epp. 514—516 exhibit);
4. epp. 517—525, fr. Callimacheum;
5. epp. 526—546 originis variae, in quibus tamen particulae duae Meleagreae epp. 526—529 et 535—541 insunt et recte fort. particula Philippea epp. 530—532 distinguitur;
6. epp. 547—550, fr. Leonidae Alexandrini;
7. epp. 551—614, fr. Cycli;
8. epp. 615—621: Laertianis in poetas sapientesque (Lobonis? 615—619 Diogenisque 620) adnectitur incerti ep. in Sophoclem (quod et ipsum Weigand Diogeni vindicat);
9. epp. 622—645, fragm. Philippeum (alterum e maioribus huius partis);
10. epp. 646—655, fragm. Meleagreum (alterum e maioribus);
11. epp. 656—680: fr. Ps.-Theocriteum (continens epp. 658—664) cum praemissis Leonideis 656 sq. subiunctisque variis epp. 665—680, quae partim fortasse ex opere Gregorii Magistri fluxerunt;

12. epp. 681—688, Palladae Gessiana;
 13. epp. 689—706 varia cum insertis particulis Philippeis duabus epp. 692—694 et 699—703;
 14. epp. 707—740, fragm. Meleagreum (tertium e maioribus huius partis);
 15. epp. 741—748 promiscua, in quibus particula Philippaea epigrammatum 741—743 exstat.
 Ex his epp. VII 364—748 desiderantur in Planudea epp. 119.*)

Ex fragmentis Philippeis tam maioribus (364—405; 622—645) quam minoribus (epp. 530—532?; 692—694; 699—703; 741—743) omisit Plan. epp. triginta, praeterea duo Philippaea, 705 Antipatri et ep. 534, si hoc recte Antomedonti vindicatur. 1. Ex epp. 364—405 desunt in Plan. epp. quindecim: tria Antiphili (375, 379, 399), duo Antipatri Thess. (367, 402), duo Bassi (386, 391) totidemque Philippi (385, 394), singula Argentarii, Diodori, Antistii (364—366), Erycii, Crinagorae, Inl. Dioclis Carystii (377, 380, 393). 2. Ex altero fr. maiore omisit Plan. epp. septem: tria Crinagorae (633, 636, 638), duo Antipatri (625, 640), Apollonidae ep. 642, unum incerti poetae (Diodori?), ep. 626. 3. E quattuor particulis minoribus unam spreuit totam, epp. 692—694 Antipatri (s. Philippi), Apollonidae, Adaci; e praecedenti particula Philippaea (? epp. 530—532) omisit Antipatri ep. 531 in Demetrium (cum eiusdem argumenti epp. 230 Erycii et 433 Tymnae recepisset); e sequentibus particulis duabus praetermisit bina epp.: adesp. (Diodori?) 699, Diodori 700; Apollonidae 742, Antipatri 743.

Ex fragmentis Meleagreis tribus (406—506; 646—655; 707—740) neglexit Planudes epigrammata sexaginta (35 + 1

*) Continent ambae libri III Planudei syllogae epigrammata 532 (v. p. XLVIII), sed in his sunt undecim bis scripta (v. p. XXXIII), undecim non Palatina (v. p. XXXII), duo ex aliis libris Palatinis atque septimo sumpta (v. p. XXXII), tria epp. Palatina (662, 351, 66) divisa ita, ut bis terna ex iis ferent, rursus duo Palatina (580 sq.) in unum redacta; inde efficitur in libro III Planudeo exstare libri VII Palatini epigrammata 556, acceduntque eiusdem libri Palat. epp. in alios libros Planudeos atque tertium recepta septendecim. Planudes igitur ex epp. Palatinis 755 (sc. VII 1—748, quibus in hac computatione adnumerantur septem ista: 344^b, 23^b, 555^b; 2^b, 254^b, 507^b; 472, 7—16) elegit recepitque in tertium librum aliosque omnino epp. 573 (556 + 17), ut tot epp. Palatina quot supra computantur omiserit, 182 (63 + 119 ex duabus libri VII partibus praecipuis).

+ 24; minores particulas Meleagreas epp. 526—529 et 535—541 integras recepit Maximus). 1. Epigrammata in poetas omisit tredecim: primi fragmenti epp. octo (Theodoridae in Euphotionem 406; Dioscoridae in Sapphonem, Thespidem, Aeschylum 407, 410 sq.; Sidonii in Antimachum 409, Callimachi? Leonidae? 415, incerti in Mel. 416, Meleagri 418); tertii fr. epp. quinque (Dioscor. in Sositheum et Machonem 707 sq., Alexandri in Alemans 709, Nossidis 716, Leonidae in Tellenem 719). 2. Ex duorum eorundem fragmentorum epigrammatis in viros militares (430—443 et 720—724) spreuit Plan. epp. octo: primi fragmenti quinque (Dioscoridae 430, Nicandri 435, Hegemonis? 436, Archilochi 441, Simonidis 443), tertii fr. tria (Chaeremonis 720, Theodoridae 722, Anytae 724; totidem igitur huius argumenti inde recepit epp. Plan.: 721, 721* s. 229, 723). 3. Ex epigrammatis primi tertii fr. epp. *εἰς μεθυστοῦς* praetermisit tria, Aristonis 457, Callimachi 454 et 725. 4. Tertii fragmenti particulam epigrammatum in senes anusque (Leonidae 731, Theodoridae 732, incerti 734, Leonidae 726, Callimachi 728, Diotimi 733) cunctam (cum ep. illis adnexo 727) neglexit Plan., primi fr. Callimacheum 458 in anum nutricem. 5. Primi fr. ex particula epigrammatum 481—485 tria *εἰς νεώς καὶ νεάς* omisit Plan. (Philetas 481, incerti 482, Dioscoridae 484), tertii fr. totidem in virgines (Erinnae 710, 712, Antipatri 711). Ex tertii fragmenti in puerperas epigrammatis 728* (s. 462) — 730 postremum, Persae, praetermisit. 6. Ex aenigmaticis primi fragmenti (421—429) desunt quinque apud Planudem: quattuor Antipatri 424—427, Meleagri in Antipatrum 428. 7. Praeterea omisit varia epp. Meleagrea decem, e duabus particulis fragmenti primi, epigrammatis 440—453 et 469—474 octo haec: 448 sq. et 472 v. 7—16 Leonidae, 446 Hegesippi, 450 Dioscoridae, 469 Chaeremonis, 473 Aristodici, 474 incerti auctoris (Nicandri?) et cum eo etiam ep. quod proximum est in Palatino, Diotimi 475; accedit ex tertio fr. unum, quod epigrammatis in poetas (713—719) a Cephalo insertum esse mireris, incerti auctoris in venatorem Leucippum ep. 717. 8. Denique ex epp. in naufragos non admisit Planudes quattuor, duo primi fragmenti: 496 sq. Simonidis, Damageti; unum alterius fr.: 651 Euphotionis; unum tertii: 739 Phaedimi, quocum quae iuncta sunt in P duo aliqua ex parte similia epp. item spreuit Plan.: 736 Leonidae, 737 (Theodoridae?). Ex omissis igitur sexaginta epp. his Dioscoridae sunt octo, Leonidae septem, sex Antipatri, quinque Callimachi, tria Theodoridae, bina Simonidis, Erinnae, Diotimi, Chaeremonis, Meleagri, singula quindecim aliorum poetarum Mel., sex adespota Meleagrea.

Ex epigrammatis promiscuis 526—546, 665—680, 689—706, 741—748, quibus Meleagreas particulas duas (526—529;

535—541), fragmenta Philippea quattuor minora (530—532; 692—694; 699—703; 741—743) inserta esse supra monuimus, omisit Planudes et decem iam commemorata (531; 534; 692—694; 699 sq.; 742 sq.; 705) et insuper novem haec: 533 Dionysii, 544 adesp.; 665 Leonidae, 672 e syll. Gregorii?, 677 Simonidis, 678 adesp.; 689 adesp., 698 Christodori, 706 Diogenis.

Ex sylloges Simonideae epigrammatis (507—516) repudiavit Planudes quattuor, tria disticha 507^b, 509, 511, tetrastichon 514; e Callimacheis epp. 517—525 sprexit unum, distichon 523; epp. Alexandrini 547—550 recepit omnia, itemque Gessiana (681—688) uno excepto 685 (cf. ad ep. 681).

Epigrammatum Cycli 551—614 exclusit non plus tria: 592 (alterum ex Iuliani in Hypatium epigrammatis, quorum prius Plan. recepit), 609 Pauli (?), ultimum fragmenti 614, quod magis quam Agathiae convenire videtur poetae Philippeo, Antonio Thallo.

Fragmenti Laertiani (epp. 615—620) sprexit Plan. partem alteram, disticha 618 sq. (Lobonis?) et ep. Diogenis 620, nec intulit (quae demum Pl^a exhibet) epp. sylloges Theocriteae 658—664 praeter unum 662 (Leon. Tar.?), unde colligere non ausim Cephalanam olim, cum ipsa quoque Ps.-Theocriteis illis careret, Leonidea epp. 632 et 665 continuata habuisse epigrammatis 655—657, quae in utroque florilegio (iniriaria, opinor) poetae eidem Tarentino vindicantur.

Restat ut de auctorum indicibus apud Cephalam Planudemque differentibus nonnulla, quae partim in notis tabulisque dispersa occurrunt, hic iuncta proponantur. Sepulcralia igitur, quae in Palatino certis auctoribus tribuuntur, sed apud Maximum his indicibus carent, insunt in duabus syllogis Planudeae sexaginta sex, in ampliore undetriginta, in altera triginta septem. (Numeris sqq. adponuntur ad notandos titulorum scribas litterae A L, meri numeri sunt epigrammatum, quibus auctorum nomina addidit C.) Simonidi vindicantur in P adespota Planudea octo: quinque libri III^a (VII 248—251, 253), tria alterius sylloges (VII 349, 508, 512); Iuliano adespota Plan. quinque: tria libri III^a (70 A, 33 A, 58 A; ep. 595 Iuliani est in autographo quoque Plan.), duo libri III^b (59 A, 577). Bina Planudeae adespota tribuit Palatinus Damageto, Simiae, Mnasalcae, Meleagro, Diodoro (VII 9 L, 22 A, 54, 421, 74 A, quae sunt in l. III^a; VII 355, 21 A L, 488, 468, 40 A, recepta a Plan. in l. III^b), itemque duo Planudeae adespota in P Leonidae adsignantur: 472 (libri III^b) et 715 (l. III^a), quod idem tamen etiam apud Plan. in sylloge breviori Leonideum fertur.*)

*) Ex epp. undecim, quae Planudes tam in amplio-rem quam in brevioram recepit syllogam, duorum (297, 715) tituli

Antipatro alterutri in P tribuuntur unius sylloges Planudeae, brevioris, adespota septem (15 A, 209 sq., 252; 168, 216, 369), bina eiusdem syllogae Callimacho (318, 471), Adaeo (238 A, 51 A, quod in autographo epigrammati Dionysii 716 continuatur, sed non eidem poetae a Planude vindicatur); Anytae nomen ferunt in P tria syllogae posterioris adespota: 538 (alienum ab An.), 649 et, quod fort. Antonii Thalli Mil. est, 492. Singula amplioris syllogae adespota tribuuntur in P poetis his: Demiurgo (epigrammatographo aliunde ignoto) 52 A (C^{pr}), Honesto 66 A, Gaetulico 71 A (C), Polystrato 297 (quamquam huius epigrammatis auctor Polystratus memoratur in altera syll. Planudeae), Dioscoridae 351, 7—10; Thucydidi (?) 45 L, Nicarcho (?) 159 L (fort. Nicaeneti), Paulo (Palladae?) 307 L, Crateti 326, Dionysio (?) 462. Libri III^a singula adespota referuntur in P ad auctores istos: Asinium Quadratum 312, Archimedes (?) 50 A, Hadrianum 674, Pythagoram 746 L, Agathiam 568, Tymnam 729, Antiphilum 175 (Antiphili ep. 641 Plan. adespotis adgregat libri IV^b, de epp. 120, 371 libri I^b v. p. XXXIII), Philippum (?) 362 L (ep. 383 utraque sylloge Plan. Philippo tribuit cum P), Bianorem 49 A (ep. 644 in Pl^a non est adesp., sed Bianoris; de Pl^b cf. adnot.).

In sexaginta sex illis adespotis sunt, quae etiam in primario Cephalanae fonte auctoris nomine destituta ex altero demum archetypo indicem eum acceperunt, quinque haec:

1. VII 431 *ἔδηλον οἱ δὲ Σιμωνίδου* C (adesp. libri Planudei III^b),

ita inter se differunt, ut epp. haec adespota sint in M^a, sed in M^b isdem quibus in P tribuuntur auctoribus (Polystrato, Leonidae). Scripturae discrepantiam, quae in Planudeae syllogis traditur, praecipuam ex adnotatione illorum undecim epp. componere fort. non inutile erit. Exhibent M^aP: *ξείνω* 76, 2; *σύνδρομον* 297, 2; *ἐνχόμενον* (-*χρυσέων* P) 383, 2; *οὐτ' ἐτὶ κἄν* *Ἀχ.* 396, 3; *πρὸς Λιδῶς* et *Μήνην* 540, 1, 3; *ἐχέθη* et *ἔταρος* 560, 3, 5; *αἴγην* et *Κῶς* 588, 1, 3; *κατέλυσε* 598, 4 — isdem locis praebet M^b: *ξείνη*; *σύντροπον*; *ψυχόμενον*; *οὐδ'* et *καὶν* *Ἀχ.*; *πρὸς Ζηρός* et *Μήνην*; *χέθη* et *ἑταίρος*; *γαίαν* et *Κῶς*; *κατέλυσεν*. His igitur locis congruunt amplior sylloge Palatinusque et dissentit syll. Planudis altera; contra brevior syll. ac Palatinus (M^bP) consentientes offerunt: *λάβω* 76, 3; *ἐφθάνεν* — *ἄρη* et *ταμβεύονται* 378, 1, 3; *ἥμιον* et *ἐκλυτος* (*ἥμιον* P) 383, 1, 6; *πολέμων* — *δοράτων* (M^bac P, *δοράτων* — *πολέμων* M^bP) 396, 2, 6; *Πολόνειον* et *Θρηκῶν* 540, 3, 5; *ἔπλετο* 560, 7; *λυγρῶν* (M^bP) 715, 4, cum in ampliore Planudeae sylloga (M^a) exstant haec: *λάβω*; *κάθθανεν* — *ἄρη* et *ταμβεύονται*; *ἥμιον* et *ἐκλυτος*; *δοράτων* — *δοράτων*; *Πολόνειον* et *θηκῶν*; *ἔπλετο*; *λυγρῶν* (M^a et M^bac). Ep. 560, 1 sq. exhibent M^bP, om. M^a.

2. VII 345 ἀδέσποτον οἱ δὲ Σιμωνίδου C (Aeschriionis, adesp.
1. Planudei III^a, in quo etiam tria quae sqq. epp. exstant),
3. VII 5 ἀδηλον A οἱ δὲ Ἀλκαίου Μικεληναίου L,
4. VII 352*) ἀδέσποτον οἱ δὲ Μελεάγρου C (Antipatri?),

*) In ultimo disticho ep. 352 scripsit ἐγράφετ' perperam, opinor, pro ἐγράφετ' et κόρηων ἐφ' ὄβρ. Harberton (Mel. p. 39).

Adnectam hic coniecturas in adnotatione non allatas Harbertoni, qui epigrammatum delectum instituit ita, ut in digerendis referendisque ad auctores epigrammatici editionis Brunckianae exemplum fere semper sequeretur, in conformandis epp. verbis satis multa novaret. Mireris apud Harb. inveniri in hunc modum formata: Ἡβῆ (Ἥβη?) μὲν σε, Πρόβαρχε, θεῖον παῖδ' ὄντι ἐτι 724, 1; εἴ τοι ἦδ' ἄν μιν κρησὶς πεύραθ' ἐκείν βιότης 650, 2, Φυλλί, τηλελευστώ 501, 2, Σικέλον παρ' ὕδατα 40, 3, κρωγμὸς—ιδυναμένη 713, 8; sed quamquam talia exstant complura, interdum nota tamquam nova proferuntur (velut οἶασι 26, 5 dudum in εἶσαι mutatum est), certae emendationes omittuntur vel textu arcentur (ut Ὄξεια apud Crinag. 628, Σῶρον in ep. coronae Phil. 642, 1), licet et crebrae prosodiae insolitae et alia mira reperiantur sive ad auctorem ipsum sive ad typothetarum operam referenda, tamen in frequentibus Harbertoni coniecturis inesse arbitror, quae nonnullis nec inelegantes nec inutilēs videantur; equidem inter probabiliores numero: εἰς καὶ ὁ Κάδμος 117, 5; ἐμφανίσας πῆξεν 223, 4sq.; τὰς κάτω κοῦρας Ἐμμενίδες (nec praeferam τοὺς κάτω χώρους), λάλλαις ἴσον 479, 3, δακρυῦσαι 488, 3, νόνην δὲ σοδ' ἀντὶ μέλαιναν 738, 3; iure separavit Harb. 137, 5sq. a prioribus distichis (sed iniuria, opinor, dirimitur ep. 218 ita, ut priori carmini integro versus 3, 8—14, alteri mutilato vs. 1sq., 4—7 tribuantur). Praeterea proposuit Harberton: Ἀχιλλῆος VII 2, 7; ἀγέλαι 9, 4; ἔχεις 12, 6; δρεφάμεναν 13, 2; (λειμώνος τῆμῃ pro δαίμονος ἄνθος ἐμῇ 17, 6); ἐνθα τὸ λοιπὸν 19, 3; ἀμῆν εἰς λόρη δὲ 30, 3; ἰδὸν παρθενίων 37, 2; (ἀμφὶ τ' ἀδανάτους 42, 4); ἀπηχθίσασο (similiter Jac., Polak) 49, 2; (κοπέων ἀεὶ, ὃ ξένη 79, 3; versus 5sq. a Meleagro ep. in Heraclitum alienos ducit Harb.); ἠέλιον λέσχη 80, 3; ἐς οἶκον ἐπήγαγε (admissa caesura quam Callimachus vitavit) 89, 15; ἐναθλήσας τε 117, 3; τῆν ὃ κατὰ μ' ἔλκετ' 128, 1; ἐόντες ἦν, ἐκίλευν Δάμαλι τότε, νῦν δὲ Χάρητος Βοίδιον (mutans versus praecedente Heynio, qui scripsit: οὐνομα δ' ἦεν ἐμοὶ Δάμαλις τότε, νῦν δὲ χαραχθὲν βοίδιον) 169, 7; ἕπνον ἀει (praesens verbi ἀεσαι fingens) 170, 6; ἀρούρης 175, 1; (ἄρτι θ' 182, 3); παρ' ἕσπερον 194, 3; ἐπούδειος (cum Iacobso). κἄνθ' ἐτ' ἐφρητιδίω, πέδοι τροφίας (τρ.: quae aluit) 198, 1, 6, 8; ὄπερ ποκα κλωνός 200, 1; ἀπ' ἰθείης χεῖρ

5. VII 671 ἀδηλον οἱ δὲ Βιάνογος C (adesp. libri III^a).
Epigrammata duplici auctoris indice in P instructa
quaedam omisit Planudes; eorum, quae recepit, titulum gemi-

201, 4; Ἀρκαδικῶν 208, 4; ὠλιποεργός (i. e. ὁ ἄλιτ.) 210, 7; (νόματα δὲ φαίνει τὰδε 215, 6); ἢ καλύβη (Kb.) καὶ δούρα ἐνέπο. 222, 3; (τιθηγήτειο — ἀμῆσας Ἀνδρομάχη 241, 3sq.); Ἡμαδίη μὲν 247, 3; ἐνὸς μ' (cum Meinekio verba Λεόντιχος κτλ. naufrago tribuens) 277, 2; φροῦδα δὴ ἢ πάσης ἐλπίς 286, 4; τὸ μὴ σ' ἐτ' ἰδεῖν 318, 2; σὺ δὲ ὃ πωλιάρης 319, 1; ἐξ ἀντὶς πέτρον 353, 2; (ἀπανθόμενος 376, 4); ὄς (s. οἴ') Ἰμεναίων (una tamquam ab Hymenaeo sepulti) 378, 3; ἢ ταύτης 379, 6; ἦδ' — ἦ (hac — qua) 386, 1sq.; (χέρσον δ' εἰ πευβήθει ἐμεῖο — ἀρκεῖ μοι σταθερῇ μινέμεν, ὡς ἄταφος 393, 5sq.); (οἶδεν δεξαμένη σὺν μ. 404, 4); θεοῖς σέ' (i. e. σέο) ἴσας γὰρ αἰοιδάς 407, 9; ὁ καὶ τίκοντα βούδας 408, 3; ὅτε τρισὸν κατάγοι χορὸν 410, 3; φασὶ (Korsch) — κάρων ἐμεναι 413, 7; ἢ δία θρεφάμενα Κῶς 418, 3; Βάκχω συνέδραμε (Βακχῆι?) 420, 3; (κεῖθ': tibias sepulero insculptae illic apud inferos sunt sono carentes, 420, 6); χαροπὸν γλαύκα (duce Brunckio), τόξον μ' ἀδάσειε μὲν ἔπιονον, τὴν δὲ δ. φύλακ' ἄν μελ. χὰν ἀγορεῖοι, ἀ γλαυξ δὲ γλ. 425, 2sq., 7sq.; ἐπεὶ πρόπει 428, 7; ὄφ' αἵματι, τῶν δὲ λοχίτων ἀμὲς ἀπ' Ἀργ. 430, 3; ἀνδρός, ὄς 432, 3; μόνον, νῆ, Σπ. 434, 4; μῆμ' εἰς Εὐβοῦλιω 452, 1; νέον 464, 3; ἀγνώσιν πειθομένους δ' ἔλεειν 468, 10; τὸν Ἡγεμῶνα τὸν ἐφέστιον 475, 3; ἀρμονίης τ' — ἀποκεκλιμένη 480, 2; παυλέα (fort. πάμπολυ) ὄνστ. 481, 4; ἦ — ἐφορεῖσθε s. ἐκκλοῦσθε 485, 5sq.; ἀτ' Κεραιά (ut nomen matris addatur) 488, 4; ἀλλ' ἐπὶ πάντα 490, 3; Παρθενίας (i. e. Ἀρτέμιδος) ἢ σ' ἀπὸ φειδῶς ἐλασεν ἀλικίας et (σε) πέρι 491, 1sq.; οὐδὲ διακρ. — οἶδ' ἀλιεῖς 494, 4; (ἀκτῆ) νειάτη 497, 4; ἦ (i. e. ἐρη) μύσας et ἔδον 498, 7sq.; ἐρίφων τ' ὄλ. πανδυσίη 502, 4; καὶ γῆ καὶ π. 506, 1; αἴλιον αἶ 527, 3; νεοκίλος ἰσθ' ἐλκεῖ (pro ἰσθι, καὶ ὡς) 534, 2; ἀχέων 537, 2; καὶ μὲν 541, 5; ἀρνήσαιο φρυγῶν 543, 1; ἀμελγομένο (quod ego quoque ci.) 622, 4; (αἶ ποτε θηρῶν ἔδνεσ' ἀπειρεσίους 626, 1sq.); οὐκ ἐτ' ἐρ. ἐπι (πτήσσεισθε) 626, 3; οὐ νεμεισητήν (et cum Keiskio: ἔξετε τοιαύτην κλ. ἀμειφάμεναι) 628, 3sq.; ὡς προβατέων, γειόλοπον, (πρόβατα) ποτιβληχήμεν' ὕπαζον 636, 1, 2, 3; τ' οὐκ 637, 6; ἐφθασε νυκτός, γαληναῖη 640, 3, 5; ἀλοῦθ' 641, 4; κενός δ' ἄστυλον ἰδέσθω οἶκον 648, 5sq.; (οὐ Τρηχίς λιθία σέ' ἐπ' ὄστια, Ξενίον 651, 1, 5); οἶ με θανόντες γνάσσαντ' Ἀλκωνδρον τοῦ θ' ὅτι Καλλιτέλεος 655, 3; ἀν ποτ' ἐγὼ δάιος 656, 4; ἦδ' (cum Th.^a), πὸλλ' ἦς 662, 1, 2; (κωνιός 666, 6); οὐδ' Ἑλλάδι πω τρωτῶν (et rectius in adn. τρωτῶν ποτ') 692, 5; (τί μάτην οὐνομα δεῖ με λέγειν 700, 4); νίει ᾧ — ταῦτά οἱ οἰχομένο 701, 1 (plene interpolavit H. post

num aut servavit aut alterutro poetae nomine privavit aut ita totum abiecit, ut pro duobus auctoribus Palatini modo alium modo nullum omnino scriptorem afferret.

Praetermisit Planudes controverso originis indice praedita epigrammata haec:

1. VII 164 *Ἀρχίον*? C^{ar} *Ἀντιπάτρου Σιδωνίου* C^{pr};
2. VII 165 *Ἀντιπάτρου Σιδωνίου* οἱ δὲ *Ἀρχίου* C;
3. VII 710 *Ἀρχίου Μιτυληναίου* C^{ar} *Ἡρόντης Μιτυληναίας* C^{pr};
4. VII 692 *Φιλίππου Θεσσαλονικέως* A οἱ δὲ *Ἀντιπάτρου* C;
5. VII 739 *Διοτίμου* (? *Λεωνίδα*?) C^{ar} *Φαίδιμου* C^{pr};
6. VII 658 (3 sq., 659) *Λεωνίδου Ταραντίνου* οἱ δὲ *Θεοκρίτου* C. (Cf. etiam ad ep. 640.)

Integrum retinent controversum Palatini titulum apud Planudem epigrammata haec syllogae amplioris:

1. VII 166 *Διοσκουρίδου* οἱ δὲ *Νινάρχου* C^{pl};
2. VII 167 *τοῦ ἀντοῦ* οἱ δὲ *Ἐκαταίου Θεσπίου* C^{pl};
3. VII 173 *Διοτίμου* οἱ δὲ *Λεωνίδου* C^{pl};
4. VII 190 *Ἀνότης* οἱ δὲ *Λεωνίδου* C^{pl} (consentiunt in

ἰσθμῶ, hoc esse γράμμα a civibus comprobatum interpretans); *ὀρμητῆς ἐν τοιγὰς, ὀρμητῆς—πάγη* 702, 2, 4; *κῆμοι τῶ ν καινοῖς τεθροαμένω, ἐβαδὲ μοι ἐρσην τόπος οὐ χειρὶ καινοτομητῆς καὶ φιλοκινδύνω* 707, 5, 9 sq.; *ἢ τις ἂν ἦν* 709, 2; *(τοῖς ἐμῶ, τῆρῶθ'* 710, 3, 7); *Πιταρνίδι* 711, 1; *στερροταπῆ θυαδον* 711, 8; *αὐτ' ἐμὲ δάρα* (si quid mutandum, scripserim εὐτέ με) 715, 5; *εἰ τὴν πλέεις, τῶν Σ.* — *ἐναψόμενος* 718, 1 sq. (ep. non Nossidis putat esse H., sed 'inepti grammatici'); *Κλεῖα* (vocativum requirens) *Τιμοκλέος σον ὑπὲρ Θ.* 720, 1; *Λογέοις Σπάρτηθεν* 721, 1; (*ἀπ' Εὐρώτου* 723, 2); *Φ., ἂν ἂν.* — *πένηθει ἔδον* 724, 2; *τίς ἐξ οἴων* (cum Salmasio) *ὄς σε* (cum Reiskio) 725, 2; (*ἢ γὰρ θ'* ὁ καὶ *Κενταύρα, ἐμοὶ πεπε. ἕκνος ἦλθεν*, alterum dist. epigrammatis 725 totum Menecrati adsignans); *εὐ μορέουσα* (cl. XV 26, 8) 726, 8; *τὰ δ' ἐπ' ἄλλα καταλ γῆς ὄν βρέφος Ἄιδης συγκλίνει* 729, 3 sq.; *αὐτως μυρομένα, κούρας—τόπος* (partim cum Herm. et Reiskio) 730, 1 sq.; *ὄχρό τ' ὅτ γῆραὶ τ'* 732, 1, 3; *αἰ φθίμεναι ὄνο* 733, 1; *μη φθίσθην, εἰ καὶ σε περιστ., δαιτὶ μυγέας* 736, 3, 8; *ἐπαιδαμῆσατο* 748, 1 (*Δῆμις* — *ὄς ἀστοῖς Ἡρακλειώταις* dubitanter proponit Harb. ad 748, 7). Defendit, ut haec quoque afferam, 640, 6 *ἔκτανεν* verbum ad myoparonem referens; 164, 9 *ἰεοῦν τρέχα* eomam intellegens dei sacram, cui adolescens illam dicaturus erat; *ἐπεὶ δ' ἴδε θεῖον ἄνακτα ἀντ.* 632, 3 avunculum servuli hero supplicare interpretans (at *θεῖον*, si id scripsit poeta, pro adiectivo habendum; comici *ἐπεὶ δ' ἴδεθ' υἱὸν ἄνακτος ἀντ.*: 'servulus infans ad se accedentem vidit heri filium, ad quem blandiens sive auxilii implorandi causa manus tetendit').

his quattuor indicibus P^{im} atque etiam partim P^{is} cum P; falsa adhuc prolata sunt de titulis Planudeis, cf. adnot.).

Alteram tantum partem inscriptionis Palatinae servat Planudes ad epp. haec:

1. VII 13 *Λεωνίδου* P^l, *Λεωνίδου* οἱ δὲ *Μελεάγρου* A;
2. VII 35 *Λεωνίδου* P^l, *Πλάτωνος* C;
3. VII 163 *Λεωνίδου* P^l, *Ἀντιπάτρου*? C^{ar} (v. ad 164);
4. VII 316 *Λεωνίδου* P^l, *Λεωνίδου ἢ Ἀντιπάτρου* C;
5. VII 652 *Λεωνίδου* P^l, *Παγκράτους*? C^{ar} (v. ad 653);
6. VII 455 *Λεωνίδου* P^l, *Φιλίππου Θεσσαλονικέως* C^{ar};
7. VII 237 *Φιλίππου Θεσσαλονικέως* C^{ar}, *Ἀλφειοῦ Μιτυληναίου* P^l (cf. ad ep. 236);
8. VII 170 *Ποσειδίππου* P^l, *Καλλιμάχου* C₂;
9. VII 205 *Ἀγαθίου* P^l, *Δαμοζώριδος* (cuius est ep. 206) L^{ar};
10. VII 578 *Ἀγαθίου* P^l, *Λεοντίου* (cuius est ep. 579) C^{ar};
11. VII 650 *Φακέλλου* P^{im}, *Φλάκκου ἢ Φαλακίου* C;
12. VII 153 *Ὀμήρου* P^l, *οἱ δὲ Κλεοβούλου τοῦ Λινδίου* L.

(Ex his tria epp., 652, 578, 153, exstant in breviora, cetera in ampliore sylloga Planudea.) Cf. etiam ad ep. 554.

Ex duplici titulo Palatino neutrum sumpsit auctorem Planudes ad unum amplioris, ad duo brevioris syllogae epp.:

1. VII 60 *τοῦ ἀντοῦ* (sc. Iuliani)? A^{ar} *Συμπίου* C, adesp. P^l (in l. III^a);
2. VII 315 *Ζηροδότου* οἱ δὲ *Ῥιανοῦ* C, adesp. P^l (auctor ep. vid. Rhianus et Zenodoti in Timonem ep. excidisse ante 315);
3. VII 405 *Φιλίππου* A *Μυμρέμου* οἱ δὲ *Φιλίππου* C, adesp. P^l (in l. III^b); fort. ep. est Myrini.

Pro binis auctoribus Palatini Planudes alium adfert ad epp.:

1. VII 187 *Φιλίππου* C, *Σιμωνίδου* C₂, *Λεωνίδου* P^l;
2. VII 647 *Σιμωνίδου* οἱ δὲ *Σιμίλου* C, *Σαμίου* P^l (utrumque ep. invenitur in l. III^a);

3. VII 534, 1 sq. (brevioris syllogae) *Ἀλεξάνδρου* *Ἀιτωλοῦ* (οἱ δὲ) *Ἀπομείδοντος* C, *Θεοκρίτου* Plan., deceptus, ut videtur, initio tituli spectantis epigramma 738 (*Θεοδωρίδα*), quod disticho Ps.-Theocriteo in Planudea continetur.

Praeterea alios ac Palatinos auctorum indices exhibent apud Planudem epigrammata prioris syllogae haec:

1. VII 600 *Πάσιου* P^l, *Ἰουλιανοῦ* C;
2. VII 601 *Ἐρατοσθένους* P^l, *Ἰουλιανοῦ* C;
- (3. VII 66, 3 sq. *ὡς ἐπὶ τοῦ Διογένους* P^{im}, *Ὀρέστου* A;)
- (4. VII 68 *ὡς ἐπὶ τοῦ Διογένους* P^{im}, *Ἀρχίου* A;)
5. VII 294 *Σταυλίου* P^{im}, *Τατυλλίου Λαυρέα* C (v. p. XXVII);
6. VII 507 *Ἀλεξάνδρου* P^l, *Σιμωνίδου* C; ep. certe non Simonideum potest videri Alexandri conferenti verba *ὄ Κροίσου λείσσεις τάφον* cum Aetoli versu *αἶ με τρυάννων θῆκαν Δασκώλειο μέλιονα καὶ Γύγωε* 709, 6. (Adespoton, ut in Pala-

tino, est in autographo Plan. ep. 704, quod editiones demum Planudeae ad Neronem referunt; Germanico tribuunt tam ep. 74 quam praecedens 73 Pl^a, sed omisere ad illud ep. nom. auctoris adponere Pl^m, cf. p. LXXXVI.)

Accedant brevioris syllogae epigrammata a Planude non isdem atque a Constantino vindicata auctoribus haec:

1. VII 189 *Ἀντίης* Pl *Ἀριστοδίκου Ῥοδίου* C;
2. VII 232 *Ἀντίης* Pl *Ἀντιπάτρου* C;
3. VII 236 *Ἀντίης* Pl *Ἀντιπάτρου Θεσσαλονικέως* C (adespoton autem in Planudea ep. est, quod in Palatino poëtriae iniuria tribuitur, 492);
4. VII 282 *Ἀντιπάτρου* Pl *Θεοδωρίδου* C;
5. VII 470 *Ἀντιπάτρου* Pl *Μελεάγρου* C^{pr};
6. VII 344^b *Σιμωνίδου* Pl *Καλλιμάχου* C;
7. VII 465 *Ἡρακλείδου* Pl *Ἡρακλήτου* C (ex *Ἡρακλείτου*);
8. VII 537 *Θεοφάνους* Pl *Φανίου γραμματικοῦ* C;
9. VII 539 *Θεοφάνους* Pl *Πέρσου* C;
10. VII 240 *Παρμενίου* Pl *Ἰδαίου* A (praecedit in Palatino ep. Parmenionis 239, sed cf. ad p. 163, 7);
11. VII 747 *Ἰουλιανοῦ* Pl *Διβανίου* A. (Ep. VII 635, quod in P Antiphili, apud Planudem Maccii est, in libro I brevioris syllogae, non inter sepulcralia Planudeae exstat.) Praetermisi hic omnem fere indicia discrepantiam eam, quae ex mendosa nominum scriptura orta est, velut titulos epigrammatum 73 (*Γερμινῶ* A^{sr} *Γεμίον* C *Γερμανικοῦ* Pl), 260 (*Καρφυλλίδου* C, qui *Καρφυλλίδου* ad IX 52 scripsit, *Καρφυλλίδου* Pl^m), 290 (*Σταυλλίου* C *Ταυλλίου* Pl^m; cf. ad ep. 17), 404 (*Ζανᾶ* C *Ζανῶ* Pl^m), 653 (*Παγκράτους* C, *Παγκρατίου* Pl).

Nomine auctoris instruxit Planudes epigrammata, quae hoc indice in Palatino carent, non amplius duo:

1. VII 494 *ἄδеспотον* C, (in I. III^b) *Ἀθηροδώρου* Pl, cuius poëtae nomen inter auctorum indices Palatinos non occurrit;
2. VII 676 *ἄθλων* C, (in ampliore sylloga) *Ἰσώνηρον Λεωνίδου* Pl, quem titulum Planudes, cum continuata in Palatino epp. 675 sq. reciperet separaretque, a praecedenti ep. 675 isopsepho ad sequens nec isopsephum nec Leonideum perperam transtulit.

VII.

P 207

ἈΡΧὴ Τῶν Ἐπιτύμβιων
Ἐπιγράμμάτων

L

ἄν | ἐσχεδίασεν ὁ κύρις | Κωνσταντῖνος ὁ Κεφαλᾶς | LC
5 ὁ μακάριος καὶ ἀεί | μνηστος καὶ τριπό | θητος
ἄνθρωπος. C

Καὶ ὁ τῶν ἀναθηματικῶν ἡμῶν ἐπιγράμμάτων | χαρακτηριστικῶν πενή-
ρωται ἱκανῶς ἔχων ὡς ἐμὰν τῶν παιδῶν μετετέον ὄν ἐφ' ἕτερον
ὄν ἀρη|στον οὐδ' ἀνωφελῆ λαλήσαι τε καὶ πρὸς πά|θος ἀγαγεῖν
10 τοὺς ἐντυγχάνοντες θανάμεινον· ἔστι δὲ οὗτος ὁ τῶν ἐπιτύμβιων
ἀρχὴν | ἔχων ταύτης· Ἐπιτύμβια εἰς τὸν Ὀμηρον. A

VII. Epigrammata sepulcralia insunt in Planudeae libro III, ad unum corpus redacta in editionibus Florilegii, cum in autographo (Marc. 481) duas efficiant syllogas (I. III^a III^b), quas duplici epigrammatum delectu Planudes confecit. Amplioris sylloges sepulcralibus (f. 30—43^r), i. e. libro III^a hunc indicem praemisit Pl: ἐν τῷδε τῷ τρίτῳ τμήματι (sic) ἐπι-

τάμια ἔχοντι πέντεται κεφάλαια τάδε: εἰς ἀγαθὸν ἄνδρας (1): ἀγωνιστᾶς (2): ἀδελφοῦς (3): ἀλιεύς (4): ἀνδρείου (5): ἀνδρας ὄν ἐπισήμους (6): ἀρχαίους τινᾶς (7): ἀθλητᾶς (8): βρέφη (9): γέροντας (10): γυναῖκας (11): δούλους (12): ἥρας (13): ἰατροῦς (14): ἰξεντᾶς (15): κιδναρωδούς (16): μεθύσους (17): μοιχοῦς (18): ναυαγήσαντας (19): νέους καὶ νέας (20): θρηναῖς (21): ποιητᾶς (22): <ποιμένους (23): πόλεις (24): <πρωχοῦς (25): > ἤητορας (26): νιάς καὶ θυγατέρας (27): φιλοσόφους (28). Alterius collectionis epitymbia (lib. III^b f. 90^v—96^r) simili instructa sunt prooemio a Planude, hoc: ὅμοια τοῖς ἐν τῷ τρίτῳ τμήματι τῶν ἐπιταφῶν: εἰς ἀγαθὸν ἄνδρας (1): ἀδελφοῦς (2): ἀλιεύς (3): ἀνδρείου (4): ἀνδρας ὄν ἐπισήμους (5): ἀρ-

Fr. Cor. Mel.
app. 1—3?I. ΔΑΚΔΑΙΟΥ, ΠΟΙΗΤΟΥ ΜΕΣΣΗΝΙΟΥ, A^{ar}L, C
εἰς Ὀμηρον τὸν ποιητὴν ἐπιτύμβιον. LἩρώων τὸν αἰδὸν Ἴφ' ἐμὶ παῖδες Ὀμηρον
ἤκαχον ἐκ Μουσέων γοῖφον ὑφηνάμενοι

χαίνας (6): ἀλήτας (7): βρέφη (8): γέροντας (9): γεω-
γούσ (10): γυναικας (11): δούλους (12): ἥρωας (13): ἱατρούς (14):
ἔξεντας (15): ἐχθράς (16): κνηγούσ (17): μεθόσους (18):
ναυαγίσαντας (19): νέους καὶ νέας (20): ὄρνις (21): ποιητάς (22):
πονηρούσ (23): ἄητορας (24): νιόσ καὶ θνηατέρας (25): φιλο-
σόφους (26). Caret III^a quattuor quae servantur in III^b capi-
tibus: εἰς γεωγούσ, ἐχθράς, κνηγούσ, πονηρούσ; invicem in
III^a reperiuntur quae desunt in III^b capita sex: εἰς ἀγωνιστάς,
κισθαροδούσ, μοιχούσ, ποιμένας, πόλις, πτωχούσ. Omnia sunt
capp. 32, quae iuncta exhibent indices editionum (Pl²) ita, ut
decem priora capita in Pl¹ III^a et in Pl² III congruant, poste-
riores in Pl² sequantur tituli hi: εἰς γεωγούσ (11), γυναικας
(12), δούλους (13), ἥρωας (14), ἱατρούς (15), ἔξεντας (16), ἐχθράς
(17), κισθαροδούσ (18), κνηγούσ (19), μεθόσους (20), μοιχούσ (21),
ναυαγίσαντας (22), νέους καὶ νέας (23), ὄρνις (24), ποιητάς (25),
ποιμένας (26), πόλις (27), πτωχούσ (28), πονηρούσ (29), ἄητορας
(30), νιόσ καὶ θνηατέρας (31), φιλοσόφους (32). Florilegii
editiones eodem ordine capitum indice instructae sunt, nisi
quod Pl¹ ordinem capitum 18 et 19 permutantes titulum εἰς
κνηγούσ praemittunt p. 1, 2—11 Post VI 358, 4 linea va-
cua intermissa scripsit A (7—11) Cephalae ad sepulcralia pro-
oemium P 207 l. 14—20 in textu; titulum libri VII in marg.
exteriore adscripsit L (2—4), ampliavit C (4—6) 2 ἐπιτυμ-
βίων L 4 ὁ κός C qui quae seq. verba add. (έσχ.) ὁ

Κεφαλῆς? cum clausulae signo L^{ar} | κωνστα² ὁ κεφαλῆς¹ C
7 ἀναθ² ματικῶν C ἀναθ¹μ. A^{ar} | ἐπιγραμμάτων C | πεπλήρωται
(C eraso acc. supra ε) P 8 ἱκανός ex ἱ. cr. C | ἐμ' αὐτὸν (ex
ἐμῶν) C | μετρίων C | ἐφέτερον A^{ar} 9 post ἀναφελῆ punctum
posuit C | ἀλλήσαι τε. C ἀλλ' ἢ (s. ἦ) αὖ τε A^{ar}; f. ἄλλη <πολ-
λαχῆ> τε (de κλησῶν τε aut, quod Reiske ci, κλησῶν τε non
est cogitandum) | πρὸς A^{ar} 10 ἐπιτυμβίων C ἐπιτύμβιον (sic)
A^{ar} 11 ἐπιτύμβιον C (τ? et β corr. ex π) | δμηρῶ (C) P |

1—p. 52, 8 Quae Planudeae εἰς ποιητάς cap. (M III^a+^b 22,
Pl² 25) epp. continet, sumpta sunt plerumque ex A. P. VII epp. 76
prioribus, nonnulla ex aliis eiusdem libri partibus, unum ex
l. XIII. Amplioris sylloges c. 22 exhibet epp. 60 (M f. 39^r—41^r),
posterioris (f. 95^r—96^r) epp. 20. Unum ep. (VII 715) et in illa
syll. (III^a n. 60) et in hac (III^b n. 9) reperitur; praeterea duo

νέκταρι δ' εὐνίλιαι Νηρηίδες ἐχρίσαντο
καὶ νέκυν ἀκατῆ θῆκαν ὑπὸ σπιλάδι,

bis exstant in M, haec tamen nec in cap. eodem nec in syll.
eadem (VII 588 scr. Pl. in III^a c. 22 et in III^b c. 5, VII 598
in III^b c. 22 et in III^a c. 16). Insunt in III^a n. 1—10: A. P.
VII 1—10 epp. in Homerum et Orpheum (Pl² c. 25, 1—10);
in Pl² accedunt 25, 11—13, epp. in Orpheum, Eumolp., Li-
num = M III^b 3. 1 sq.) — n. 11—14: A. P. VII 52—55 epp. in
Hesiodum (Pl¹ n. 11—14, Pl² n. 14—17) — n. 15—17: VII 69—71
epp. in Archilochum (Pl¹ 15—17, Pl² 18—20 quibus Pl² 21
accedit; VII 674 s. M III^b 4 in Archil.) — n. 18—19: VII 408,
536 in Hipponactem (Pl¹ 18—19; Pl² 22 sq.; adiungit Pl²
A. P. XIII 3, VII 405 s. M III^b 6. 5 in Hippon.) — n. 20—22:
VII 34 sq. 39 in Pindarum et Aeschylum (Pl¹ 20—22, Pl² 26
—28; sequitur Pl² 29 ep. in Aeschylum VII 40 s. M III^b 14) —
n. 23—27: VII 43—47 in Euripidem (Pl¹ 23—27; Pl² 30—34;
sequuntur Pl² 35—37 in Eurip. VII 50, 1—4. 49. 51 s. M III^b
12. 13. 20) — n. 28—31 (ut in Pl¹ n. 28—31): VII 20, 22. 36 sq. in
Sophoclem (Pl² 38—41; succedunt Pl² 42 sq. epp. in Sopho-
clem VII 21. 621 s. M III^b 10. 11) — n. 32—44: VII 18 sq. in Ale-
mana, VII 23, 1—6. 23, 7—8. 24—30. 32 sq. in Anaerontem
(Pl¹ n. 32—44; Pl² 44—56) — n. 45—48: VII 41 sq. 525. 48 in
Callimachum et in Ibycum (Pl¹ 45—48; Pl² 57—60; adduntur
Pl² 61 sq. ep. in Ibycum et in Stesichorum VII 714. 75 s.
M III^b 8. 7) — n. 49 sq.: VII 16 sq. in Sapphonem (Pl¹ 49 sq.;
Pl² 63 sq.; Pl² 65 est ep. in Sapphon. VII 15 s. M III^b 15) —
n. 51—54: VII 11—13. 712 in Erinnam (Pl¹ n. 51—54; Pl² 66
—69) — n. 55—60 εἰς ἀνωνύμους ποιητάς: VII 419. 421. 588 sq.
595. 715 (Pl¹ 55—60; Pl² 70—74. 76; post 74 'εἰς Θεόδωρον'
in Pl² alterum in Theodorum ep. inseritur, Pl² 75 = VII 594
s. M III^b 17). In III^b c. 22 exstant n. 1—8: VII 615—617.
674. 405. XIII 3. VII 75. 714 epp. in Musaeum, Linum, Orpheum,
Archilochum, Hipponactem (2), Stesichor., Ibycum (Pl¹ 61—68;
Pl² 12. 13. 11. 21. 25. 24. 62. 61) — n. 9 idem est atque III^a
n. 60 — n. 10—17: VII 21. 621. 50, 1—4. 49. 40. 15. 412. 594
(Pl¹ 69—76; Pl² 42 sq. 35 sq. 29. 65. 78. 76) epp. in Sophoclem
(2), Euripidem (2), Aeschyl., Sapphon., Pyladem, Theodorum —
n. 18: VII 598 (Pl¹ n. 77; ep. quod etiam in III^b c. 16 exstat
Pl² non recepit in c. 25) — n. 19 sq.: VII 716. 51 in Phano-
critum, Euripidem (Pl¹ n. 78 sq., Pl² 77. 37). Vetustiores igitur
editiones (Pl¹ n. 1) epigrammatis prioris sylloges adnectunt se-
riam alteram ordine autographi non mutato; duplicis delectus
particulas miscet Pl² (Pl¹ n. 1) ita, ut eidem vel eiusdem generis

ὅτι θέτιν κίδηρι καὶ νίεα καὶ μόθον ἄλλων 5
 ἠρώων, Ἰθακοῦ δ' ἔργματα Λαοτιάδεω.
 ὀλβίστη νήσων πόντῳ Ἴος, ὅτι κέκευθε
 βαιῆ Μουσάων ἀστέρα καὶ Χαρίτων. M 39^r

2. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΑΩΝΙΟΥ. AL. Pl
 Εἰς τὸν αὐτὸν Ὅμηρον· ἐπιτύμβιον. ACL

Τὰν μερόπων Πειθῶ, τὸ μέγα στόμα, τὰν Ἴσα Μούσαις
 φθεδγξαμέναν κεφαλάν, ᾧ ξένη, Μαιονίδεω

poetae iuxta ponantur. Titulus *εἰς ἀνωνύμων ποιητῶν* in anto-
 grapho spectat l. III^a c. 22, 55—60 (in Pl^s c. 25, 70—74. 76); hoc
 lemrate perperam relato Pl^a ex uno capite duo efficiunt:
 cap. 25 *εἰς ποιητῶν*, c. 26 *εἰς ἀνωνύμων π.* (continentes ep. M III^a
 55—60 et III^b 1—20). p. 2, 1 sqq. Pl^m III^a c. 22 (Pl^b c. 25),
 1; exstat in cod. Matr. 24 (lr., p. 96) et 67 (lr., p. 238);
 v. 1—4 exhibet Suid. 1—2 ἀλλοίον L ποιητοῦ μεσορηιον C

εἰς ὄμηρον τὸν ποιῆ|ἐπιτύμβιον L οὗτος ὁ ἀλλοίος. οὐκῆρ|
 ὁ μεταληραῖος. ἦν ἐν ταῖς χρόνοις πιττακοῦ add. C; |εἰς ὄμηρ|
 exaravit L in er. ἀλλοίον titulo pristino ab A scripto. ἀλλοίον
 Μεσορηίου εἰς Ὅμηρον Pl^a Ἀλκ. Μεσ. lr., ἐπιγράμματα εἰς
 Ὅμηρον Ἀλκ. Μεσ. lr., 3—4 Suid. s. v. ἠραχον (S₁) et s.
 v. γράψος (S₂). 3 ἠρώων τὸν αἰοῖδον om. S₂ | ἠρώων S₁ v | τὸν
 ex τῶν er. S₂ v | ἴωι (C' AC) P ἴω (i ex η facta) Pl^m ἴω S₂ v |
 ἐμ P Pl^m ἐνί S₂ v 4 ἠραχον nol. ci. ex VII 213. 8 | μουσαῶν
 (C) P μουσαῶν (ε₁ in cr. α) Pl^m μουσαῶν S₂ Μαιρέων Reiske
 p. 3, 1—2 s. v. χολίαι Suid. (deest gl. in S₂ v) 1 ἐχρίσαντο
 P Pl^m S. ἐχρήσαντο Pl^a ἐχρίσαντο Pl^a v; cf. Alc. VII 55, 2
 2 Ἀπταίη Pl^a | ὄπο A^{ac} (occurrit ὑπὸ σπιλάδι ap. Ant. Th. VII 287, 2)
 1 ἴεα P^{ac} | μόθον A Pl in μόθων mut. C | ἄλλων Pl P^{ac} ἄλλον
 P^{ac}: cf. Alphei IX 97, 3 2 Ἰθακοῦ (θ add. L) P Ἰθακοῦ Pl^m Ἰθακοῦ Pl^l

cf. App. Pl. 7, 4 | ᾄ' P τ' Pl | λαοτιάδεω A λαοτιάδεω cr. C Λαοτιάδεω
 (sic) Pl^m 3 νήσος Pl | πόντω ἴος A in πόνται ἴος mut. C πον-
 τῶσ Pl^m (Pl^l s) πόντω Ἴος Pl^s (πόντων et) πάντως Ἴος Sternb.:
 πόντω Ἴος? (cf. XII 256, 11; XVI 49). 4 τὸν Μουσάων Heck. ||
 5 sqq. Pl^m III^a c. 22 (Pl^b c. 25), 2; lr., p. 96 ep. iunctum est
 cum VII 3 itemque lr., p. 238; de inscriptione lensi, in quam
 ex Antipatri ep. laciniae ascitae sunt, v. Welcker ann. antiq.
 stud. 1844, 300 5—6 εἰς τὸν αὐτὸν Ὅμηρον C | ἀντι C πα-

ἄδ' ἔλαχον ναδίτις Ἴου σπιλῆς· οὐ γὰρ ἐν ἄλλῃ
 ἱερὸν, ἀλλ' ἐν ἐμοὶ πνεῦμα θανῶν ἔλιπεν,
 ᾧ νεῦμα Κρονίδαο τὸ παγκρατέε, ᾧ καὶ Ὀλυμπον 5
 P 208 καὶ τὰν Αἴαντος νεύμαχον εἶπε βίαν
 5 καὶ τὸν Ἀχιλλείοις Φαρσαλίσιν Ἐκτορα πάλοις
 ὄστέα Λαοδανικῶ δρυπτόμενον πεδίω.
 εἰ δ' ὀλίγα κρύπτω τὸν τάλικον, ἴσθ' ὅτι κεύθει
 καὶ Θετίδος γαμέταν ἃ βραχύβωλος Ἴκος. M 39^r

2b. Εἰς τὸν Ὅμηρον. C

10 Εἰ καὶ βαιὸς ὁ τύμβος, ὀδοιπόρε, μὴ με παρελθῆς,
 ἀλλὰ καταστέφας Ἴσα θεοῖσι σέβον·
 τὸν γὰρ Πιερίσιν τιμώμενον ἔξοχα Μούσαις
 ποιητὴν ἐπέων θεῖον Ὅμηρον ἔχω.

τρων A αἰδωνιον, ἐπιτύμβιον L (εἰς τ. ἀντ. ἀντιπατρων titulum
 pristinum ser. A^{ac}); Ἀντιπατρων Σιδ. εἰς ἀντ' οὖν Pl^m (non εἰς τὸν
 αὐτὸν ut Pl^b) | post ἐπιτ. adscripsit C: εἰσι καὶ ἄλλοι ἀντιπατρῶ|
 Θεσσαλονικῶσ καὶ αὐ, (erasa clausula) | ἐπιγραμμάτων ποιητῆσ'
 p. 4, 7 frustra μέγα (C) mutares in λιγὸν | τ' ἀν ἴσα s. v.
 Μαιονίδεω S₂ v | Μούσαις lr., 8 φθεδγξαμένην P, cr. Pl. S.

1 ἄδ' (C) P ἄδ' Pl^m | ναδίτις P, cr. Pl | Ἴον ex οὐ? cr.
 Pl^m | ἄλλοι C ἄλλοι? A^{ac} 2 ἱερὸν (C) P Pl | ἄλλεγεμοὶ A^{ac}
 3 οἶ? νεῦμα A^{ac} (ᾧ νεῦμα Pl^l) | ὄσ καὶ Pl^l 3 sq. adscr.

L m^a: ζε λειπει ἢ ἐννοια | τοῦ ἐπιγράμμε 4 νεύμαχον A Pl^m
 νεύμαχον lac. 5 δρυπτόμενον, v, C δρυπτόμενα (potius quam
 δρυπτόμεναι) A^{ac}; cum C faciunt Pl Suid. s. Φαρσαλίσι | λαοδα-
 νικῶ et πεδίω S₂ v 7 ὀλίγῃ (C): signum vocalis productae
 ponunt C Pl^m | τάλικον C Pl^m τηλίκον Pl^s | ἴσθ' (in cr. αἰσθ')
 Pl^m 8 ἴος P ex ἴος cr. Pl^m Ἴος Pl^l | 9sq. ep. ser. non A
 in t., sed C m^a ita, ut singulis lineis disticha contineantur; poeta
 imitatur Antipatrum Sid.: cf. 218, 3; 8, 6; 748, 5; 136, 1 (etsi hoc
 ep. fort. Thessalonicensis est), praeterea Leonidam T. (cf. 657, 8;
 719, 2; 198, 1) 9 εἶθ' οὐ C 11 καταστέφας P καταστέφας Haschke
 καταστειφας lac. καταστειφας Heck. καταστειφας Wordsworth
 (ἀλλ') ἀκατον στήσας Piccolos πότιστελοις (et σέβων) Dilthey
 12 πιερίσιν τιμώμενον C: signum ~ supra π adpinxit et infra
 add.: γρ ~ πιερίδεσσι τιμιμένον ('voluit τιμιμένον' Jac.); με-

3. Εἰς τὸν αὐτόν. A

Ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει
ἀνδρῶν ἠρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὅμηρον. M 39^r. Pr. 29

4. ΠΑΤΛΑΟΥ ΣΙΑΕΝΤΙΑΡΙΟΥ. A

Εἰς τὸν αὐτόν. A

Ἐνθάδε Πιερίδων τὸ σοφὸν στόμα, θεῖον Ὅμηρον,
κλεινὸς ἐπ' ἀγγάλῳ τύμβος ἔχει σκοπέλω.
εἰ δ' ὀλίγη γεγευῖα τόσον χάδεν ἀνέρα νῆσος,
μὴ τὸδε θαμβήσης, ᾧ ξένε, δερκόμενος
καὶ γὰρ ἀλητεύουσα κασιγνήτη ποτὲ Δῆλος
μητρὸς ἐπ' ὠδύων δέξετο Αἰγιοῖδην. M 39^r

μελημένον Dillthey | exspectes clausulam Hom.: πάντων s. ἔξοχον ἔλλον ep. propter argumenti similitudinem ad 2, 9 - 10 adscripsi C 1 sqq. P¹ III^a c. 22 (P¹ c. 25), 3; exhibent ep. Suid. bis s. v. Ὅμηρος p. 1098 (S₁) et p. 1108 (S₂), complures Homeri Vitae: V₁ (Ps. Her., West. 13, 497), V₂ (Ps. Plut., W. 23, 69; cf. Cr. An. P. II 228), V₃ (W. 28, 24; Cr. An. P. III 98), V₄ (W. 30, 47; cf. Cr. An. P. III 99), R (Vita cod. Rom., cf. Sb. d. Bayer. Ak. 1888, 277), V₅ (in cod. Matr. 67 ap. Ir. p. 238, W. 31, 24); praeterea bis exstat in cod. M. 67 (Ir. p. 234, Ir. p. 238), in cod. Matr. 24 (Ir. p. 96), in cod. Laur. (Band. III 391 n. 16, F), in Cerhamine (Rz. 250), apud Tzetz. eseg. in Il. (p. 37 Herm., T); inest ep. in cod. Berol. P. Donati f. 82^r (Cyr.); v. Loewy Inscr. n. 355; cf. etiam Kaib. app. 272, 13. 354. 600 sq. 48. 51. 416. A. P. VII 362, Cr. An. P. IV 293 1 εἰς τὸν αὐτόν A P¹ εἰς αὐτόν P¹; epigrammati VII 2 hexametros adnectant Ir. P¹; Ietis trib. ep. S., ipsi Homero V. Cert. T, ab Homero abiudicat V₁ 2 ἱερὴν P S₁ C^v V₁, R Cert. P¹ ἱερὴν P¹ (Cyr.) S₁ A² S₂ V₅ Ir. 1, 2, 3 F T; variant V₂ 4, 5 | κατὰ A² | κάλυπεν codd. plurimi V₁; cf. Kaib. 51 3 ἠρώων A² | (κοσμητορα Cyriac.) | (ἠρώων προγόνων κοσμήτορα Kaib. 354) || 4 sqq. P¹ III^a c. 22 (P¹ c. 25), 4; est ap. Ir. p. 234, Ir. p. 238, Ir. p. 96 4-5 εἰς τὸν αὐτόν | παντὶ αἰεὶ A εἰς Ὀμηρον τοῦ ποιητῆν add. L. quod additamentum signis delendi ο einxit C; πᾶσι αἰ. εἰς αὐτ. P¹ (εἰς τὸν αὐτ. P¹ a), Πανόλον tantum P¹ Ir. 2, 3 6 σοφὸν (σφ. in cr. v A; σὸν A²) A² 6 sq. θεῖον - σκοπέλω s. v. ἀγγάλεια Suid. 7 ἐπαγγάλω A² 8 τόσον ex τούτων (alio atramento) rest. P¹ 9 θαμβήσης P¹ | ᾧ? A² 11 ἀποδίδων A ἐπ' ὠδύων C, cr. Pl (ἐπ' ὠδύων P¹) ||

5. ἸΔΗΑΘΝ A

Fr. Cor. Mel. οἱ δὲ φασιν ἸΔΗΑΘΝ ΜΙΤΥΛΗΝΑΪΟΥ. L
app. 5-11. Εἰς τὸν αὐτόν. A. P¹

Οὐδ' εἰ με χούσειον ἀπὸ χαιστήρος Ὅμηρον
στήσητε φλογέαις ἐν Διὸς ἀστεροπαῖς, M 39^r
οὐκ εἰμ' οὐδ' ἔσομαι Σαλαμῖνιος, οὐδ' ὁ Μέλητος
Δημαγόρου· μὴ ταῦτ' ὕμναισιν Ἑλλὰς ἴδοι.
ἄλλον ποιητὴν βασιλεύετε· τὰμὰ δέ, Μοῦσαι 5
καὶ Χίος, Ἑλλήνων παισὶν ἀείσεται ἐπη. M 39^r

6. ἈΝΤΙΠΗΑΤΡΟΥ ΣΙΑΩΝΙΟΥ. A L
Εἰς τὸν αὐτόν. A

Ἡρώων κάρυκ' ἀρετᾶς, μακάρων δὲ προφήταν,
Ἑλλάνων βιοτῆ δευτέρον ἄελιον,

1 sqq. P¹ III^a c. 22, 5; ep. est ap. Ir. (p. 238) et Ir. (p. 96) praecedenti nullo titulo adnexum (ut in P¹); de hoc ep. v. Rubens. BPhW. 1893 n. 23 1-3 εἰς τὸν αὐτόν ἀδηλον A οἱ δὲ φ' ἑλκάλων μυτιληναίων add. L; nom. auctoris om. Pl, Messenio trib. Jac. (Bergk) 3 articulum om. P¹, lemma P¹ 4 sq. s. χαιστήρ Suid. 4 ἀπορραιστήρος A S^a ἀπορραίστ. C | ἐκμοσός (sic) adsor. sch.¹ 5 στήσητε P S^a idemque M² (cum accentu deleto supra alterum η S^v) στήσητε (P¹) s. στήσαιτε M² στήσηται S. edd. | φλογέαις P² | εὐδίων Heck. 6 οὐκ εἰμ'. C (P¹) οὐκ' εἰμ' A² οὐκ εἰμ' P¹ | σαλαμῖνιος P | οὐδ' ο μέλητος A² 7 δημαγόρου P P¹ (οὐδὲ μὲν υἷος) Δημαγόρου Allatius (conl. Eustath. p. 1713, 19); cf. Cert. 19 (Rz.), nom. Δημ. epigrammati vindicat Rub. | ταῦτ' P P¹ τούτ' P¹ 8 cf. XI 417, 1 βασιλεύει P, cr. Pl | τὰμὰ A in τὰ μὰ mut. C 9 πᾶσιν (circ. manifestiorem redd. C) P P¹ παισὶν P¹ | ἀείσεται P Pl (sed ἀείσεται P¹) ἀείσεται Allatius || 10 sqq. quattuor app. 6-9 insunt in sylloge, quae Euphemianae praecedit, Σ; ep. 6 est Σ n. 97 (Σ^v f. 180^v Σ^v f. 254^v); P¹ III^a c. 22 (P¹ 25), 6; CIG. 6092 (Kaib. 1084a, K), ap. Ir. p. 96, Ir. p. 234, Ir. p. 238 10-11 lemma praepositum A 10 Ἀντιπᾶτρον A Pl Σ Ir. gentile add. L 11 articulum om. P¹, totum lemma Σ P¹ Ir. Ὅμηρος K 12 cf. Dion. Chr. II 18 | κάρυκ' P¹ κήρυκ' Σ | τς pro δὲ K | προφήτῃα v C (Pl Σ K) προφήτην A² 13 s. v | βιοτῆ Suid. | Ἑλλήνων S. (ἐν ἐπιγράμμασιν) praecedit in S^v.)

Μουσέων φέγγος Ὀμηρον, ἀγήρατον στόμα κόσμον
παντός, ἀλιοροθία, ξείνε, κέκευθε κόμης. M 39^v. Σ 97

7. Εἰς τὸν αὐτόν. APl.

Ἐνθάδε θείος Ὀμηρος, ὃς Ἑλλάδα πάσαν ἄεισε,
5 ὀϊβῆς ἐκγεμῶς τῆς ἑκατονταπύλου. M 39^v. Σ 87

8. ἈΝΤΙΠΛΑΤΡΟΥ ΣΙΑΩΝΙΟΥ. AL

Εἰς Ὀρφέα τὸν ποιητὴν, τὸν Οὐλύργον | καὶ Καλλιόπης. AL
Οὐκέτι θελγομένας, Ὀρφεῦ, δρύας, οὐκέτι πέτρας
ἄξεις, οὐ θηρῶν αὐτονόμους ἀγέλας
10 οὐκέτι κοιμάσεις ἀνέμων βρόμον, οὐχὶ χάλαζαν,
οὐ νιφετῶν συρμούς, οὐ παταγεύσαν ἄλα.
ὦλεο γάρ· σὲ δὲ πολλὰ κατωδύραντο θύγατρες 5
Μναμοσύνας, μάτηρ δ' ἔξοχα Καλλιόπα.

βιοτή A^{ac} βιοτή. C βιοτή P^m S. (sed βιοτή) S^v βιοτῶ Σ P^l
δόςης substituit Aelianus (cum v. 4: παντός ὄρας τοῦτον δαίδαλον
ἀρχέτοπον) | ἀέλιον A^{ac} ἀέλι. C P^l Σ K ἥλιον S. (cf. K. 906, 6)
1 μουσῶν P P^l Σ^p μουσῶν Σ^p Μουσέων K; cf. IX 24, 4 | ἀγή-
ρατον PK (s. v. ἀλιοροθ.) S^b. C ἀγήραστον S^a. B^{ac} ἀγήρατον P^l Σ
ἀγήρατον Salm. (Rubnk.) ἀκηράσιον Tourp. ἀκηρότατον Schneider
post κόσμον erasa est interp. in P 2 ἀλιοροθίος Suid. vulg. |
κέκευθεν¹ Ios Wolters || 3 sqq. P^m III^a c. 22 (P^l c. 25); 7;
Σ n. 87 (Σ^p f. 149^v Σ^p f. 253^v); apud Ir., (p. 96) et Ir., (p. 238)
iunctum est tamquam tertium distich. cum ep. praecedenti.
non item ap. Ir., (p. 234) 3 εἰς αὐτόν P^l εἰς Ὀμηρον Σ
ἐδέσποτον Ir., 4 cf. Peplⁱ epp. 16sq. 45(B.) | ὃς om. P || 6 sqq.
P^l III^a c. 22, 8; Σ n. 110 (Σ^p f. 152^r Σ^p 256^r); ap. Ir. 86 ep.
iunctum cum VII 9sq. 6 sq. εἰς Ὀρφέα | αντιπλάτρον A^{ac}; lemma
erasit sed amplificatum post αἰδωνίον¹ scr. L 6 gentile om.
APl Σ 7 εἰς Ὀρφέα tantum P Ir. τον π. L | οἱ, ἄγρον C ὀέγρον:
L^{ar} 8—9 ἄξεις s. δρύς Suid. 8 οὐκέτι (priorē l.) C (utroque)
Σ P^l οὐκέτι APl^m S^v πέτρας S^v. B 9 ὕλονόμους Mähly (idem
antea reieceram, cf. Ecl. poet. Gr. XXIII) 10—11 Suid. distich.
S. v. σνομός citat (S₁), hexametrum s. βρόμος (S₂) 10 οὐκέτι.
C Σ P^l | κοιμήσει S₁ S₂ (S₃) κοιμάσεις S₂ κοιμήσεις S₂ κοι-
μήσεις S₂ (κοιμάσεις S₁ cum PPl Σ) | οὐχὶ A^{ac} | χάλαζ¹ om. S₂.
11 cf. VI 221, 1 | παταγεύσαν P παταγεύσαν (sic) S₁ πατά-
γοσαν S₁. 12 cf. VII 241, 9 | γάρ· C γάρ A^{ac} | κατ' ὠδύ-

τί φθιμένοις στοναγεῦμεν ἐφ' υἰάσιν, ἀνικ' ἀλαλακεῖν
τῶν παιδῶν Ἀΐδαν οὐδὲ θεοῖς δύναιμι; M 39^v. Σ 110

P 209 9. ΔΑΜΑΓΗΤΟΥ. A
Εἰς τὸν αὐτόν. APl

5 Ὀρφέα Θρηκίησι παρὰ προμολῆσι Ὀλύμπου
τύμβος ἔχει, Μούσης υἷα Καλλιόπης,
ὃ δρύες οὐκ ἀπίθησαν, ὅτῳ συνάμ' ἔσπετο πέτρα
ἄψυχος θηρῶν θ' ὕλονόμων ἀγέλα,
ὃς ποτε καὶ τελετὰς μυστηρίδας εὔρετο Βάκχου 5
10 καὶ στίχον ἠρώφ ζευκτὸν ἔτευξε ποδί,
ὃς καὶ ἀμειλικτοιο βαρὺ Κλυμένοιο νόημα
καὶ τὸν ἀκήλητον θυμὸν ἔθελε λόγα. M 39^v. Σ 111

οἶοντα C | Pausan. verba (IX 29, 4) Μίανερος μένοι — ἀρχαιο-
τέρας (sic) Μούσας adscrib. sch.^B 13 ἔξοχα: cf. V 29, 2, et quae
sequuntur cum V 2, 5; IX 302, 4; VII 531, 7 ἀνικ' ἀλαλακεῖν (App. Pl.
290, 1) in epp. Thessal., cui tamen VII 8 non vindicaverim
1 sq. s. ἀλαλακεῖν Suid. 1 τι A^{ac} | στοναγεῦμεν: σι ex τ
cr. P | ἐφ' υἰάσιν A^{ac} ἀνικ' (CPI ἀνικ' A^{ac}) P ἠρώφ S. 2 αἰδῶν
PPl Σ S. | οὐδὲ (C) P || 3 sqq. P^l III^a c. 22 (P^l c. 25), 9; Σ n.
111 (Σ^p f. 152^r Σ^p 256^r); ap. Ir. 86 adnexam ad Sid. ep. 8 3 sq.
lemmati nomen auctoris subiungit A, om. Pl Σ 4 τὸν om. P^l
5 sq. Ὀρφέα — ἔχει s. προμολῆσιν Suid. 5 Ὀρφέα Θρηκίησι A
γο, Ὀρφέα περιουσιο scr. C in m.² | Θρηκίησι S^v Θρηκίησι DIl-
they; Ὀρήμα τῆδε (cf. VII 617, 1) | παρὰ A^{ac} | προμολῆσιν¹
S^v | Ὀλύμπιους S^v 6 καὶ ante καλλιόπης scr. A, punctis supra
positis et lineola del. C 7 sq. ὃ — ἀψυχος s. v. ἀπειθεῖν S₁
(deest gl. in S^v) et s. ἀπίθων S₂; v. Iph. A. 1212 7 ὃ Σ^p | ὃ
ται P ὅτῳ S₂ | συνάμ' A^{ac} P^l Σ S₂. A. B^{ac} συν ἄμ' C S₁. A S₂. v. s. e. |
post πέτρα erasa est interp. in P, πέτρα Iac. 8 θ' ὕλονόμων
(virg. et asperum C) P, cr. Pl Σ | ἀγέλα; C ἀγέλαν (non ἀγέ-
λα) A^{ac} ἀγέλη Pl Σ 9 sq. dist. a Suida neglectum a Dama-
gati epigrammate mihi alienum vid. 9 ὄππο τέ (C) P |
τελετὰς A^{ac} 10 ἠρώφ, C ἠρώσαν A^{ac} ἠρώφ P^l 11 sq. s. v.
ἀκήλητον Suid. et s. Κλυμένος S₂ 11 βαρὺ (β, in er. μ C) P
βαρὺ καὶ S₂. B βαρὺ καὶ S₂. B^{ac} 12 versum his praebet Zonar.
depravatum: καὶ τὸ ἀκήλητον θυμὸν ἔθ. λόγα ἢ τὸν ἀκήλητον
θυμὸν p. 109 et ἔθελε λόγα ἢ τὸν ἀκήλ. θυμὸν p. 105 | ἀκήλητον
post ras. P^l ἀμειλικτοιο ante ras. P^l idemque S₂, ἀπολά-

10. Εἰς τὸν αὐτὸν A
(Ὄρφεια τὸν Οἰάγρου | καὶ Καλλιόπης). L

Καλλιόπης Ὄρφεια καὶ Οἰάγρου θανόντα
ἐκλαυσαν ξανθὰ μυρία Βιστουίδες·
5 στικτοὺς δ' ἠμάξαντο βραχίονας ἀμφὶ μελαίνῃ
θενόμενα σποδιῇ Ὀρηκίου πλόκαμον·
καὶ δ' αὐταὶ στοναχεῦντι σὺν εὐφρόμῳ γι Λυκίῳ 5
ἐρρηξαν Μοῦσαι δάμνα Πιερίδες
μυρόμενα τὸν αἰδὸν· ἐπαδύσαντο δὲ πέτρῳ
10 καὶ θρόες, ἄς ἐρατῇ τὸ πρὶν ἔθελε λύρη. M 39^v

11. ἈΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ. A.PI
Εἰς Ἡρῖναν. A.PI

Ὁ γλυκὺς Ἡρῖνης ὄτος πόνοσ, οὐχὶ πολὺς μὲν
ὡς ἂν παρθενικᾶς ἐννεακαίδεκέτευσ,

κέντρον interpretatur sch.^u κενθρόν Pierson (δαίμων? φροσρόν?) |
λύραι; C λύραις? A^u λύρη (λ ex ο cr.) P^M Σ λύρη Suid. (κυνός Jac.) |
1 sqq. P^M III^a c. 22 (P^I c. 25), 10; ap. Ir. 86 1—2 nec ἄδηλον
nec ἄλλο inscriptum est in P; decadem epp. littera ? notat C; ep.
nec Alcaei est (cf. tamen VII 412, 3. 5) nec Leonidae (cf. 440, 3. 10;
198, 4), sed vid. Antipatri Sid. (cf. 241, 1. 2. 7; 27, 2. 6; IX 567, 5)
1 εἰς αὐτὸν P^M, articulum add. P^I 2 postae eiusque
parentum nomina add. L | οἱ ἄγρου C ἄγρ. ? L^{ar} 4 ἐκλαυσαν
CPI ἐκλασαν A^u | μυρία: cf. IX 326, 4; XII 163, 4 5 στικτοὺς δ'
(more suo) P^M | ἠμάξαντο (litt. i inseruit C) P | χίονας primo A qui
ipse βρα supra χ interposuit | ἀμφιμελαίνῃ A ἀμφὶ μελαίνῃ. C (P^I)
ἀμφιμελαίνῃ Heck. 6 θαινόμενα et γενόμενα Heck.; σείόμενα
(cf. V, 272, 2)? 7 καὶ αὐταὶ C καὶ αὐταὶ A^u; καὶ δ' αὐταὶ
(circumfl. supra v est erasus) P^M, pristinam lectionem
καὶ αὐταὶ in καὶ δ' αὐταὶ mutans, καὶ δ' αὐταὶ P^I; καὶ δ'
αὐταὶ Br.: cf. 633, 1 | εὐφρόμῳ γι (φρῶμῳ in φθω) P^M | λυκίῳ
(ei cr. ex ι) P^M, qui ἀπόλλωνι explicandi causa superscripsit
8 ἐρρηξαν: v. 434, 3 (Dioscoridis) 9 αἰδὸν· C αἰδὸν Δ^u |
ἐπαδύσαντο C 10 τοπρῖν P^M || 11 sq. P^M III^a c. 22,
51 (P^I c. 25, 51; P^I c. 25, 66) 11—12 lemma praemittant P^M;
Πρ. P^M Ἡρ. hic et ubique in epp. 11—13 exhibent ALC, nisi
quod ep. 12, 5 Ἡρῖνα scr. A^u | 13 Ἡρῖνας? | πόνοσ (os ex
os cr.) P^M | οὐχὶ (C) P 14 ὡς ἂν (A C, ὡ ex ὦ cr. C) P,
ὡς ἂν? (noh ὡς καὶ ei. cl. IX 190, 4) | παρθενικᾶς P^M (παρθε-

ἀλλ' ἐτέρων πολλῶν δυνατώτερος, εἰ δ' Αἰδὰς μοι
μὴ ταχὺς ἦλθε, τίς ἂν ταλίκον ἔσχ' ὄνομα; M 40^v

12. ἈΔΗΛΟΝ. A

Εἰς τὴν αὐτήν. A

Εἰς Ἡρῖναν τὴν | Μιτωληναίαν. L

Ἄρτι λογενομένην σε μελισσοτόκων ἔαρ ὕμνων,
ἄρτι δὲ κρυεῖω φθεγγομένην στόματι M 40^v
ἤλασεν εἰς Ἀχέροντα διὰ πλατὸν κῆμα καμόντων
Μοῖρα, λυοκλώστον δεσπότης ἠλεκάτης·
10 σὸς δ' ἐπέων, Ἡρῖνα, καλὸς πόνοσ οὐ σε γεγωνεῖ 5
φθίσθαι, ἔχειν δὲ χοροὺς ἄμμιγα Πιερίσιν. M 41^r

Fr. Cor. Mel. 13. ΔΕΩΝΙΔΟΥ οἱ δὲ ΜΕΛΑΙΓΡΟΥ. A

epp. 13—15? Εἰς τὴν αὐτήν. A

Παρθενικῶν νεαοιδῶν ἐν ὕμνοπόλοισι μέλισσαν

15 Ἡρῖναν, Μουσῶν ἄνθεα δρεπτομέναν,

νικῆς P^I | ἐννεα καίδεκέτευσ P: σ correctura ortum, A C,
hyphen A, signum et notulam γρ. καὶ δεκάτευσ in fine vs. C

1 ἀλλετέρων A^u | δυνατώτερος: δν ex λν? cr. A; olim ci. ἀγα-
νώτερος, sed cf. 145, 4 | μοι P P^I τοι (= σοί) Bothe of Heck.; Αἰδω-
νός? 2 μηταχός A^u || 3 sqq. P^M III^a c. 22, 52 (P^I c. 25, 52;
P^I c. 25, 67); exstat ep. ap. Ir. p. 93 (post IX 66) in cod. Matr. 24

3—5 ante ἄδηλον scr. lemma εἰς αὐτὴν A, alterum lemma (l. 5)

post ἄδηλον add. L 3 sq. ἐδέσποτον: εἰς αὐτήν P^M (P^I c. 25)

εἰς αὐτήν tantum P^I ἐδέσπ. εἰς τὴν αὐτήν P^I 3 Asclepiadae

tribuit cod. Matr., Antipatro Sid. Jac.: cf. 210, 1 sq., at hiatum troch.

(v. 6) vix admisit Sid.; ep. eiusdem vid. atque IX 143 (cf. ἐπι πλατὸν

v. 3 et δεσπότης v. 2), cf. etiam IX 92, 2 5 μιτωληναίαν (ai corr.

ex an) L 6 cf. 408, 3 | λογενομένην: τίκτοσαν sch.^u 7 cf. 713, 7

8 (ἦρασαν Wakef.) | Ἀχέροντι αἰαί Herw. (at cf. VI 349, 5) | δια A^u

9 ἠλεκάτης (α supra η C) P ἠλεκάτης P^I 10 σὸς P σὸς ex σὸν cr.

P^M (σῶν?) | οὐσ' ἐγεγώνει C οὐσ ἐγεγώνει (?) A^u, cr. P^I 11 φθίσθαι

(A C) P φθίσθαι P^M (φθίσθαι P^I) || 12 sqq. P^M III^a c. 22, 53

(P^I c. 25, 53; P^I c. 25, 68); inest in epp. sylloges Σ n. 102 (c. Flor.

67, 29 f. 151^r = Σ^r, c. Par. 1773 f. 255^r = Σ^r); ap. Ir. p. 93

12 sq. εἰς αὐτὴν nomini auctoris praemisit A, εἰς αὐτήν

"Αιδας εἰς ὑμέναιον ἀνάγκασεν ἢ ἴα τὸδ' ἔμφρων
εἰπ' ἐνύμως ἅ παῖς· Βάσκμανος ἔσσ', Αἶδα." M⁴¹. Σ102

14. ἈΝΤΙΠΗΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ. A
Εἰς Σαρκά. A.L
τὴν Μιτυληναίων, τὴν Ἰουραίων. L

5 Σαρκά τοι κεύθεις, χθδὼν Αἰολί, τὰν μετὰ Μούσαις
ἀθανάταις θνατῶν Μοῦσαν ἀειδομένην,
ἔν Κύπρις καὶ Ἔρωσ συνέμ' ἔτραφον, ἔς μετὰ Πειθῶ
P²¹⁰ ἔπλεξ' ἀέζων Πιερίδων στέφανον,
10 Ἑλλάδι μὲν τέρψην, σοὶ δὲ κλέος, ὦ τριέλικτον 5
Μοῖραι δινεῦσαι νῆμα κατ' ἠλικίας,

Ἀεωῶν? P^M (Λεωνίδου εἰς ἀντίμ Ir. P^L A εἰς τὴν ἀντίμ P^L)
εἰς Ἡριαν Λεωνίδου Σ^P p. 11, 12 Meleagri videri potest ep.
conl. A. P. IV 1, 13 ἐν ἡμνοπόλοις ἰακίνθον cum VII 13, 1 et
VII 476, 7 ἄρπασεν Ἄιδας cum 13, 3; v. tamen Weisshäupl p. 83
et Knaack apud Susem. II 528 14 παρθενικήν P^L Σ, cr.
Br. | νεαοῖδον C νεαοῖδον A² P^L Σ (cet. cf. Herodian. I 229,
24 L.) μελοῖδον Ir. | ἑννομοπόλοισι A² | μέλισσ' αν' Σ^P (cf. A. P.
II 110) 15 μουσῶν P^L μουσῶν Σ (sched. Krohn., Mein.);

μουσῶν? | δραπτομένην (η C) P δραπτομένην (cum C) P^L Σ
1 Αἶδας A Αἶδας C ἄδης P^M Σ ἄδης Br. | ἀνήσασ' εν' P^L Σ
ἢ ο ἀτό δ' (circ. C, ἢ? A²) P 2 εἰ, π', C εἰσ' A² | ἅ (A ἅ C) παῖς P
βέσμανος ἔσσ' (cum acuto eraso supra alterum α) P^M; cf. 712, 3
ἔσ σ' A² ἔσ σ' C | Αἶδας (puncta supra ι C) P Αἶδη P^M Αἶδη
Σ^P || 3 sqq. ep. est in ap. B. (p. 130) inter sepuleralia
primum, om. Pl. 3-5 εἰς σαρκά (ex σαρκά cr.) | ἀντ. σιδ. A,
alterum lemma εἰς σαρκά τὴν μιτυλην' ἀντ. τὴν ἰουραίων add.
ad v. 4 in nona pag. (210) Lm² 6 αἰολί τὴν P Αἰολί, τὰν

ap. B. | μετὰ A² 6-7 μουσῶν ἀθανάταις (α bis supra C) P
μούσας ἀθανάτας (cum C) ap. B.^M (pro accusativo accipit Mark-
land, pro genetivo Boiss.) μουσῶν ἀθανάτοις (partim cum A)
ap. L. Μούσας ἀθανάτους temere Reiske Μουσῶν ἀθανάτων
ap. B.^L 7 ἀειδομένην P, cr. apogr. 8 ἔν (ex ἄν? cr.) P |
κὸ πρις***καὶ P κν πρις μὲν καὶ A² | συνέμ' A² σὺν ἔμ' C
σῆμα? Reiske: cf. VII 9, 3 | ἦσ (rest. C) P ἔς Br. | μετὰ C
μετὰ P² | πειθῶ ex πειθῶ? cr. P 9 cf. ad 3-5 | ἔπλεξ' C
ἔπλεξ' A² (ἐμπλεξ' ap. L.) | πιερίδων: ὠν ex ὠν (non αν) cr. C
11 interpunctionem post δινεῦσαι sustulit C | κατηλικίας A²

πῶς οὐκ ἐκλώσασθε πανάφθιτον ἡμερ ἀοιδῶ
ἄφθιτα μῆσαμένα δῶρ' Ἑλικωνιάδων;

15. ἈΝΤΙΠΗΑΤΡΟΥ. A
Εἰς τὴν αὐτήν. A

5 Οὐνομά μεν Σαρκά· τόσσον δ' ὑπερέσχον ἀοιδῶν
θηλειῶν, ἀνδρῶν ὅσον ὁ Μαιονίδας. M⁹⁵ (1^v123^v)

1 οὐκ ἐκλώσασθε A² | ἡμερ A² | verba col δὲ (v. 5) — ἀοιδῶ
(v. 7) postea alio atramento exaravit A (certe eiusdem cum A
aetatis scriba) 2 μῆσαμένα P² (idem ap. L.) in μῆσα-
μένα mut. A μῆσαμένα Weigand μῆσαμένα ap. B. (ἄφθιτα?)
ἀμῆσαμένα Boiss. | Ἑλικωνιάδων ex Ἑλ. cr. C Ἑλικωνιάσι Salm. ||
3 sqq. P^L III^b c. 22, 15 (P^L a c. 25, 74; P^L c. 25, 65; P^L a
c. 26, 20); in M non tantum inter sepuleralia scriptum est ep.
non sepulcr., sed praeterea bis f. 1^v (M²) et f. 123^v (M²). Reperitur
ep. in cod. Matr. 24 ap. Ir. p. 91 (post VII 16), in cod. Vind. 311
(V); inest in cod. Petri Donati Berol. f. 82^v (Cyriac. 1) et f. 90^v
(Cyr. 2); v. Arch. Mitth. Öst. 8, 103; in CIG. est n. 3555 (Doni

Inscr. p. 336, Bonad. p. 410) 3-4 εἰς ἀντίμ A εἰς Σαρκά
P^L P^L a ἔδηλον εἰς τὴν αὐτήν P^L εἰς ἀντίμ (post VII 16) Ir.,
nullo titulo M² 3 Sidonio tribuit Br. (Setti), Thessaloni-
censi Benndorf, Menk qui postam (v. ep. VII 692) aliquamdiu
Pergami fuisse putat: cf. VII 161, 3; 413, 8; 426, 4, unde ep. ad
Sidon. referendum suspicaris (v. etiam App. Pl. 395; IX 190, 7)

5-6 adscripti sunt ep. in M² versus latini: tantum
ego carminibus superavi Sappho puellas, Maeonides quantum
vicerat ante viros (quibus in M² accedit tetrastichon male
tornatum: "Blandus amor docuit, numeros probavit Apollo;
nomen erat Sappho, patria Lesbos erat; ut cantu Meonides
nemini concessit Homerus, sic Sappho Lesbiadas devici carmine
nymphas) 5 οὐνομα A² οὐνομα M² ubi ceteri quoque
spir. accentusque neglecti sunt | μεν P^L M² Cyr. 1, 2 μεν V idem-
que M² | σαρκά? A² ἀρκά C | δ' ὑπερέσχον A² δ' ὑπερ
ἔσχον C
δ' ὑπερέσχον Pl ὑπερέσχα, ω, η (ω in eraso α?) M² ὑπερέσχαν M²
δ' ὑπερέσχαν Cyr. 2 δ' ὑπερέσχαν V δε ὑπερέσχαν Cyr. 1 | ἀοιδῶν A²
ἀοιδῶν C (ἀοιδῶν Dübner) ἀοιδῶν P^L M² ἀοιδῶν M² (Cyriacus)

(αοιδ tantum servatur bibliopegae culpa in V) 6-β ἀνδρῶν ἄφθι-
των C (litteris β et α verborum ordinem indicans) ἀνδρῶν
θηλειῶν (sic potius quam θηλειῶν, certe non θηλειῶν) A² |
θηλειῶν Pl θηλειῶν V θηλειῶν Cyr. 2 θηλειῶν M² | ἀνδρῶν
Cyr. 2 | ὅσον A² | ομαιοιδήσ M² CIG. Cyr. 2, ομαιοιδήσ Cyr. 2 ||

Fr. Cor. Phil. 16. ΠΙΝΪΤΟΥ. A
 ep. 16—18? Εἰς τὴν αὐτὴν. A
 Ὅστέα μὲν καὶ κωφὸν ἔχει τάφος οὖνομα Σαπφοῦς,
 αὐτὸ δὲ σοφὰ κείνης φήσεις ἀδάνειτοι. M 40^v
 5 17. ΤΥΛΛΙΟΥ ΔΑΤΡΕΑ. A
 Εἰς τὴν αὐτὴν. A
 Αἰολικὸν παρὰ τύμβον ἰών, ξένη, μὴ με θανούσων
 τῶν Μιτυληναίων ἔννεπ' αἰδοπόλου.
 τόνδε γὰρ ἀνθρώπων ἔκαμον χεῖρες· ἔργα δὲ φωτῶν
 10 ἐξ ταχυνῆν ἔρρει τοιάδε ληθεδόνε.
 ἦν δέ με Μουσάων ἐτάσης χάριν, ὃν ἀφ' ἐκάστης
 δαίμονος ἄνθος ἐμῆ θῆκα παρ' ἔννεάδι,
 γνώσκει, ὡς Αἰδῶ σκότον ἔκφυγον· οὐδέ τις ἔσται
 τῆς λυρικῆς Σαπφοῦς νόνημος ἥελιος. M 40^v

1 sqq. P¹M¹I. III^a c. 22, 49 (P¹M¹ c. 25, 49; P¹ 25, 63); in
 cod. Matr. 24 ap. Ir. p. 91 (post ep. IX 506, ante VII 15)

1—2 εἴς τὴν αὐτὴν Πινύτου A εἰς σαπφῶ πινύτου P¹M¹ Πινυτοῦ εἰς
 αὐτὴν Ir. (εἰς Σαπφῶ P¹) 1 ep. tribuit IG. Schneider Pinyto
 Bithynensi, cuius meminit Stephaa. Byz. s. v. Βιθύνιον (' ἀφ'
 οὗ Πινυτὸς ἐγένετο Ῥώμης γραμματικὸς, Ἐπαροδοτίου τοῦ Νέ-
 ρωνος ὃν ἐξελεύθερος) 3 κωφὸν PPI κούφον P¹M¹ (frustra, nec
 κενὸν teronendū) | οὖνομα? A^{ac} || 5 sqq. P¹M¹ III^a c. 22, 50
 (P¹M¹ 25, 50; P¹ 25, 64); exhibet cod. Matr. 24 (Ir. 92, post ep.
 IX 66) 5—6 εἴς τὴν αὐτὴν (compendium litterarum ἢ supra alterum τ
 add. C) τυλλίων Λαυρέα (εἰ C λαυρέα A^{ac}) P εἰς αὐτὴν τυλλίον Λαυρέα
 P¹M¹ Τυλλίων Λαυρέα εἰς τὴν αὐτὴν P¹M¹ (cum P¹ facit cod. Matr.,
 nisi quod Τυλλίων praebet) 7 παρα A^{ac}; erasum est ante ἰών
 punctum | μ' ὀποδύσαν? cf. 629, 1; με γὰρ δειν γένε? sepulero
 perituro se capi negat S. 8 citat Suid. s. Μιτυληναῖα | τῶν Μιτυ-
 ληναιῶν PPI Suid., τῶν Μιτυλ. Boisson. (cf. Drac. de metr.
 p. 67, 15) 9 cf. App. Pl. 30, 1; χεῖρες με Π. Θ. κάμεν; quamquam
 Tullio Geminio ep. VII 17 non adindicaverim; eet. cf. etiam VII 73 |
 τόδε (ν C^v) P | ἐνάων P¹M¹ | ἔργα — ληθεδόνε s. ληθεδῶν S.
 10 ἔρρει: AC | τοιάδε (sic) C τοιάδε δὲ A^{ac} 11 ἦν C ἦν?
 A^{ac} | δέμε P: δέμε A^{ac} δέμε CP¹M¹, δ' ἐμὲ Br. | μουσάων ἐτάσης
 (alterum acc. AC) P μουσάων αἰτήσης P¹M¹ Μουσάων αἰτήσης P¹M¹
 ἀφενάστης A^{ac} 12 παρεννεάδι A^{ac} 13 αἰδῶ C αἰδῶ A^{ac}

18. ἈΝΤΙΠΛΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ. A
 Εἰς Αλκυῶνα. A
 Ἀνέρα μὴ πέτρη τεκμαίρεο· λιτὸς ὁ τύμβος
 ὄφθῆναι, μέγαλον δ' ὄστέα φωτὸς ἔχει.
 5 εἰδήσεις Ἀλκυῶνα, λόγος ἐλατήρα Λακαίνης
 ἔξογον, ὃν Μουσίων ἔννε' ἀριθμὸς ἔχει·
 κείται δ' ἠπείροις διδύμαις ἔρις, εἴθ' ὃ γε Ἀνδός, 5
 εἴτε Λάκων· πολλὰ μητέρες ὕμνοπόλων. M 40^v

19. ΔΕΩΝΪΔΟΥ. A
 Εἰς τὸν αὐτόν. A
 Τὸν χαρίεντ' Ἀλκυῶνα, τὸν ὕμνητῆρ' ὕμνεαίων
 κέκνον, τὸν Μουσῶν ἄξια μελψάμενον,

αἰδῶ P | σκότος P | σκότον ἐκφυγον P: σκότον ἔκφυγον A^{ac}
 [ἐκ] C, a quo vera lectio praeterca et supra scripta est inter-
 eidente littera υ et in m^o adponitur γο σκότον ἔκφυγον | οὐδέ
 — ἥελιος s. νόνημος Suid. | οὐδέτις A^{ac} ||

1 sqq. P¹M¹ III^a c. 22, 32 (P¹M¹ c. 25, 32; P¹ c. 25, 44); in cod.
 Matr. 24 (Ir. 96 inter ep. 37 et 19); totum ep. initio (ἀνέρα—τεκμαί-
 ρεο) excepto exhibet Suid. 1—2 εἰς ἀλκυῶνα ἀντιπλάτρον | θεσσα-
 λονικέως (sic) A^{ac} ἐντ. θεσσ. εἰς | ἀλκυῶνα P¹M¹ P¹A^{ac} ἐντ. εἰς Ἀλκυ. (P¹) Ir.

3 λιτὸς—ἔχει s. v. λιτὸς Suid. cf. VII 235, 1; 380, 3 4 ὄφθῆναι.
 (punctum C) PPI¹ ὄφθῆναι; Bois. (quod vix praeferas) | ἔχει ir-
 repsit fort. ex quarti versus fine, ἔγω? 5—6 Suid. s. ἐλατήρ (S.)
 et s. εἰδήσεις (S.) 5 Suid. s. λόγος (S.) | nota initialis erasa vid.
 ante εἰδήσεις (sic) in P | ἀλκυῶνα A^{ac} ἀλκυῶνα (μὲ ex mai cr.)
 P¹M¹ | ἐλατήρα: cf. app. 295, 2 | λακαίνης A^{ac} λακαίνης S.^v; post
 λακαίνης interpunxit P¹M¹ (non item P S.) 6 ἔξογον ὃν P¹M¹ ἔξογον.
 ὃν CS.^v P¹ ἔξογον· ὃν S.^v | μουσίων (' AC) P μουσίων P¹M¹ S. |
 ἔννε' ἀριθμὸς A^{ac} ἔννε' ἀρ. C ἐννεαριθμὸς S.^v (ὃς M. ἐννεά-
 ὄνθων ἔχει Mähly) 7—8 s. v. Ἀνδός Suid. 7 διδύμοισ P
 Suid. διδύμοισ P | ἔρρει δ' ὃ γε (signa supra o restit. C) P
 Suid.^a ἔρρει δ' ὃ γε S.^v, cr. P; v. VII 367, 5 εἴθ' ὃνέμοισ (ab
 eodem Theas. in claus. positum) | cf. A. P. VII 709 8 πολλὰ
 μ. ὕμν. s. v. ὕμνοπόλος S., μητέρες P S. (sed μητέροις S.^v,
 ἄρεσ S.) | παρὶδες P¹M¹ παρὶδες P¹M¹ || 9 sqq. P¹M¹ III^a c. 22, 33
 (P¹M¹ c. 25, 33; P¹ c. 25, 45); exhibet cod. Matr. 24 (Ir. p. 97,
 inter VII 18 et 23); totum fere ep. exhibet Suid. 9—10 no-

τύμβος ἔχει Σπάρτας μεγάλων χάριν, εἶθ' ὁ γε Ἀυδὸς
ἄχθος ἀπορρίψας οἴχεται εἰς Ἄιδαν. M 40^r

20. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ. C
Εἰς Σοφοκλέα. A

5 Ἐσβέσθη, γηραιὲ Σοφοκλεεζ, ἄνθος αἰδιδῶν,
οἰνωπὸν Βάχχου βότρυν ἐρεπτόμενος. M 40^r

mini auctoris sabiciunt lemma Pl^m Pl^s Ir., praeponunt P Pl^a
p. 15, 9 ^δισθὶ Pl^m: cf. ad p. 16, 1 10 εἰς τὸν αὐτὸν P Pl^s Ir.,
εἰς αὐτὸν Pl^m (sed εἰς cr. ex εἰσε) 11—12 s. v. ἡμεραίων Suid.
11 ἀλευράνα A^{ac} ἀλυθῆνα (sic) S^v | ἡμνητήρ A^{ac} ἡμνητήρ S^v
ἡμνητήρ S^v 12 s. v. κύννος Suid. (S₂) | κύννον ex κύνλον
cr. S₁^v | μουνῶν P Pl^s Μουνῶν Mein. | μεμφόμενον S₂^m
1 σπάρτας. μεγάλων (punctum add. C) P σπάρτας μεγάλων
Pl^m (Σπάρτας, μεγάλων Pl^a); Σπάρτας ad χάριν refert Pl^s
μεγάλων ἔσιν Scaliger | εἶθ'—αἰδαν (v. 4) s. v. λοισθός Suid.
εἶθ' ὁ γε λοισθός C εἶθ' ὄγε λοισθός A^{ac} εἶθ' (S^v) ὄγε λοισθός
Suid. εἶθ' ὁ γε Ἀυδὸς Pl^m (Pl^s), at εἶθ' ὁ γε A. Pl^s εἶθ' ὄγε
Ἀυδῶν Wyttenbach (Mein.) ἔσθ' ὄγε Ἀυδὸς Jac. ἔσθ' ὄγε λοισθόν
Heck. (Boisa.) ἔσθ' ὄγε λάσθης et ἔσθ' ἀγέλαστον Piccolos;
clausulam versus non genuinam ex ep. praecedentis v. 5 fluxisse
putant; ep. vid. Alexandrini; corr. meis εἶθ' ὄγε et Ἄιδαν
efficitur isopsephia prope absoluta (α. 4311 + 3653 = 7964,
β. 4596 + 3369 = 7965) 2 ἄχθος P Pl^s Suid. (de servituti onere
cogitat Welcker, ut poeta apud Lydos olim servus a Lacedaemoniis
libertatem adeptus esse dicatur) ἄνθος Heck. | ἀπόρ-
ρίψας C (Ἀυδῶν λοισθός ἀπορρίψας Mein.) | οἴχεται P, cr. Pl^s Suid.
εἰ σ' αἰδαν (sic) A^{ac}, cr. C. Suid. (αἰδαν primo S^v); postea acce-
dit litt. v); αἰδαν Pl^s 3 sqq. in P ep. bis exstat ab A
p. 210, a C p. 213 in marg. inferiore post ep. VII 37, 5 exaratum;
epigrammati ab A scripto num. 7 adpinxit C m^s; invenitur
Pl^m Pl^a c. 22, 25 (Pl^a c. 25, 25; Pl^s c. 25, 38); inter Σιμωνίδου
ἐπιγράμματα exhibent distichon cod. Matr. 24 (lr. 95) itemque
Vind. 301 iunctum cum ep. VII 22, ut duo epp. in octastichon coalescant
3—4 nomen auctoris post lemma scr. A 3 σιμωνίδου A
σιμωνί Pl^m δδεσπὸ C, Simonidi trib. ap. Ir.; Leonidae aut Simiae
Rhodio vindicat Bgk (Simiae Thebano Sternbach), eodem iure
ad Antipatr. alteratrum ep. referas (cf. VII 30, 5; 303, 4) 4 εἰς
σοφοκλέα A Pl^s εἰς σοφοκλήν (litt. κλ correctura factae) Pl^m Pl^a Ir.
εἰς τὸν αὐτὸν C 6 s. v. οἰνωπ Suid. | οἰνωπὸν C (malim οἰνωπὸς) |
post ἐρ. plura intercidisse opinatur Bgk ||

Fr. Cor. Mel. 21. ΣΙΜΠΟΥ † ΘΗΒΑΪΟΥ. AL
epp. 21—31 Εἰς τὸν αὐτὸν Σοφοκλέα. AL

Τὸν σὲ χοροῖς μέλψαντα Σοφοκλέα, παῖδα Σοφίλλου,
τὸν τραγικῆς Μούσης ἀστέρα Κεχροπίου,
ἢ πολλὰ κίς ὄν θυμῆλγσι καὶ ἐν σκηνησί τεθηλῶς
βλαισὸς Ἀχαρνίτης κισσὸς ἔρεψε κόμην,
P 211 τύμβος ἔχει καὶ γῆς ὀλίγον μέρος· ἀλλ' ὁ περισσὸς 5
αἰὼν ἀθανάτοις δέρεται ἐν σελίσιν. M 95^v

22. ΤΟΪ ΑΥΤΟΪ. A

10 Εἰς τὸν αὐτὸν | Σοφοκλέα τὸν Σοφίλλου, | JL
τὸν Ἀθηναῖον, τὸν συγχοροῦσαντα Ἐραπίδῃ. C

Ἡρόμ' ὑπὲρ τύμβοιο Σοφοκλέος, ἠρόμα, κισσέ,
ἔρπυζοῖς χλοεροῦς ἐκπροχέων πλοκάμους,

1 sqq. Pl^m Pl^b c. 22, 10 (Pl^a 25, 69; Pl^s 25, 42; Pl^a 26, 15); in cod. Matr. 24 (lr. p. 99) exstat inter epp. VII 71 4
et 621 1 sq. nomini auctoris praecedunt lemma (ab AL
scriptum) in P 1 σιμωνί A ἠρβαλον add. L (quem iniuria se-
quitur Sternbach), Rhodio S. vindicat Meineke (Ἀντιπάτρον Σι-
μωνίδου delitescere putat Bgk); omisit nom. auctoris Pl^s Ir.: cf.
ad 9 2 εἰς αὐτὸν A σοφ. add. L, in nova pagina (211) iterat
lemma (εἰς αὐτὸν σοφοκλέα) Jm^o ad v. 5; εἰς Σοφοκλήν Pl^s Ir.
3 χοροῖσι μέλποντα Scaliger | σοφίλλου Pl^m (σοφίλη Pl^s sed
cr. in epidiorth.): cf. Herodian. (L.) I 158, 27; II 446, 15 4 s. v.
Κεχροπ Suid. | τὸν P Pl^s Suid. (sed τῆς S₂^m) | ἀστέρα (AC) P:
of VII 1, 8 5—6 Suid. s. v. Ἀχαρνίτης (S₁), βλαισός (S₂),
θυμῆλη (S₃) 5 cf. Arch. ep. VI 195, 3 | παλλὰ κίς (sic, C) P
ὁ πολλὰ κίς S₂^v | ἐν (C) P Pl^s Suid.; ὄν Emperius | θυμῆλη S₁^v
(θυμῆλη S₁ add.) | σκηνησί Pl^a 6 cf. IX 186, 1 sq. | βλαισὸς
S₂ codd. deteriores | ἀχαρνίτης P S₂ s. v. Ἀχαρναί Steph. Byz.,
Ἀχαρνίτης Pl^s, S₂ | κόμην P Pl^s, S₂ κόμην S₂ 7 de lem-
mate, quod vice paginarum repetitur a librario J, cf. da 2;
coaluisse duo epp. interceptis alterius fine, sequentis exordio
suspicatur Bgk | ὀλίγον A^{ac} | ἀλλ' A^{ac} 8 δέρεται ἐν P Pl^s (pas-
sive accipit Lob.: v. XV 22, 10) τέρεται ἐν Düb. ἐνδέεται Bgk
δέεται ἐν olim ego; (ἀλλ' ὁ περισσὸς et postea ἀλλὰ περισσὸν)
αἰὼν' ἀθ. δέρεται Heck. | σελίσιν A; v add. C (Pl) || 9 sqq. Pl^m
Pl^a c. 22, 29 (Pl^s 25, 29; Pl^s 25, 39); in cod. Matr. 24 (lr. p. 95)
est inter Simonidis epp. (ante VII 24) subiunctum (ut in

καὶ πέταλον πάντη θάλλοι ῥόδου ἢ τε φιλορροῶς
 ἄμπελος ἕγρὰ περίξ κλήματα χεναμένη,
 εἵνεκεν εὐμαθῆς πινοτόφρονος, ἦν ὁ μελιχρὸς 5
 ἤσκησεν Μουσῶν ἄμμιγα καὶ Χαρίτων. M 40^r

23. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ. A. P. I
 Εἰς Ἀνακρέοντα. A. P. I

Θάλλοι τετρακόρυμβος, Ἀνάκρεον, ἀμφὶ σὲ κισσὸς
 ἄβρᾶ τε λειμώνων πορφυρέων πέταλα·

Vindob. 301) epigrammati VII 20 ita, ut ex duobus unum ep.
 octastichum existat p. 17, 9 nom. auctoris om. P. I; epp. 21 sq.
 eiusdem sunt atque VI 145 (cf. v. 2 cum 21, 2), VII 193 (cf. 2 cum
 22, 3), XV 22 (cf. ad 21, 6), carmen in Apoll. (cf. περίξ χλωρῶν 7
 cum 22, 2, 4), ergo Rhodii; S. Thebani in A. P. ep. exstat nullum

10 εἰσὶ ἀπὸ J εἰς αὐτόν P^{1a} εἰς τὸν αὐτόν P^{1a} lemma om.
 Ir. P¹ 10 sq. verba σοφ. τὸν σοφ. add. L, cetera C 11 ἢ
 συνηρονίσαντα ἐνοπιῶδη (sic) C 12 ἠρέμ' C ἠρέμ' A^o | ὄπερ-
 τῶμβον P, ex. Pl | σοφοκίλευσ P | ἠρέμα C ἠρέμα A^o

1 πέταλον (A C) P P¹ πεταλὸν Br. | πάντη A (P^{1a}) πάντη
 P¹ (P^{1a}) | ῥόδον P P¹ P^{1b} excepta P¹, quae ῥόδον (Br.) exhibet |
 φιλορροῶς maluit Jac. (conl. Eustath. ad Od. I 359) 2 κλήματα A
 κλήμα P¹ κλήματα P^{1b} 3 sq. Suid. s. ἄμμιγα (S₁) et s. πι-
 νοτός (S₂), Zonar. s. ἄμμι. 3 εἵνεκεν P | εὐμαθῆς A, supra
 μωθ scr. γρ ἐπίσης C; γρ. εὐμαθῆς sch.^B (cf. sch.^w); cum A faciunt

Pl Suid. Zon., ἐμαθῆς reicit Finsler (p. 74) | μελιχρὸς (cum
 circumflexo? eraso supra on, acutum dedit C, ὁ supra ὁ idem
 adiunxit) P, ubi tres scripturae distinguuntur: μελιχρὸς? A^o, με-
 λιχρὸς primo C, postea μελιχρὸς, eandemque correcturam exhibent

S₂ (ubi μελιχρὸ S^v), Zonar., S₁ eodd. (ubi μελιχρὸς edd.);
 μελιθρὸς FG. Schmidt: cf. XII 170, 3 4 ἠσκησεν S₂ ἠσκησ' ἐκ
 olim Heck | Μουσῶν Jac. | ἄμμιγα (C) P ἄμμιγα (sic) S₂ | καὶ
 Heck. (conl. IX 513), καὶ P P¹ Suid. || 5 sqq. quattuor disticha
 (23 et 23^b) duo efficiunt epp. in P P¹ P^{1b} versus ut eundem poetam
 spectantis more suo iungit; 23^b pro clausula epigrammatis
 praecedentis habet Huet, pro exordio Scaliger; 23 est in P¹ P^{1a}
 c. 22, 34 (P^{1a} 25, 34; P¹ 25, 46). Exstat ap. Ir. 97 (iunctum
 cum 23^b, inter epp. VII 19 et 26) 5 sq. nomini auctoris lemma

praemittit A 5 σὲ A σιδωνίον Pl Ir. 7 s. v. τετρακόρυμβος
 Suid. ἀνάκρεον A^o ἀνακρέον C ἄμφι σὲ P ἄμφι δὲ S^v 8 ἄβρᾶ P

πηγαὶ δ' ἀργινέντος ἀναθλίβονται γάλακτος,
 εὐώδες δ' ἀπὸ γῆς ἠδὲ χέοιτο μέθυ,
 ὕφρα κέ τοι σποδινὴ τε καὶ ὄστρα τέφρην ἄρηται, 5
 εἰ δὲ τις φθιμένους χροίμπεται εὐφροσύνα. M 40^r

23b. Εἰς τὸν αὐτὸν Ἀνακρέοντα. A. L
 Ὡ τὸ φίλον στέφρας, φίλε, βάρβιτον, ὦ σὺν ἀοιδᾷ
 πάντα διαπλώσας καὶ σὺν ἔρωτι βίον. M 40^r

24. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ. A. P. I
 Εἰς τὸν αὐτόν. A. P. I

10 Ἡμερὶ πανθέλκετρα, μεθυστῶφε, μήτεσ ὀπώρας,
 οὐλῆς ἢ σκολιὸν πλέγμα φύεις ἔλικος,

1 cf. XVI 178, 4 | πηγαὶ δ' s. v. ἀργινέντος S^v 2—3 s. v.
 μέθυ Suid. 2 εὐώδες A^o | ἀπορῆς A^o ἀπὸ πηγῆς (γ ex σ cr.)
 P¹ | ἀδδ? 3 cf. 26, 3; 31, 9 | ὕφρα S^v | καὶ τοι S^v | σποδινῆ
 A^o σποδινῆ S^v | ἄρηται: η ex α s. oi cr. S^v 4 s. v.
 χροίμπεται S. | φθιμένους—εὐφροσύνας S^b, S^c | εὐφροσύνη Pl |
 post εὐφροσύνα finiti ep. notam et ante ὦ incipientis adpinxit C |
 5 sqq. P¹ P^{1a} c. 22, 35 (P¹ c. 25, 47); cf. ad ep. 31, 4 sq. 5 εἰς

τὸν αὐτὸν A (P^{1a}), om. lemma P¹ (Ir.), ἀνακρέον add. L 6 cf. Suid.
 s. v. βάρβιτον | ὦ? A^o S^v | φίλε C φίλε A^o | ὦ σὺν—βίον s. v.
 διαπλώσας Suid. | σὺν A^o S^v 7 συνέρωτι A^o σὺν ἔρωτι S^v |
 βίον (βίον in er. ω) S^v || 8 sqq. P¹ P^{1a} c. 22, 36 (P^{1a}
 c. 25, 36; P¹ 25, 48); ap. Ir. p. 95 est inter Σιμωνίδου ἐπιγρ.
 post VII 22, ante 25 8 sq. titulo duplici instructum est ep.

in P, εἰς αὐτὸν σιμωνίδου scr. A, alterum add. L hunc: εἰς ἀνακρέ-
 οντα τὸν τῆσιν ποιητῆσιν | σιμωνίδου; quibus verba δτι καὶ αὐτὸς
 σιμωνίδου | τῆσιν ἦν ὄθεν καὶ | ἀνακρέον adiunxit C, Κήτιον et T.
 confundens, cf. ad p. 20, 11; lemma nomini auctoris praemittunt P¹
 P^{1a}, om. P¹ 8 Simonidi ep. abiudicat Schneidew., Leonidae
 trib. Bergk; fort. Simiae est (cf. v. 2 cum 21, 3, v. 7 ἦς ὁ γερ. cum
 ἦν ὁ μελ. 22, 5); an Dioscoridis? (cf. v. 5 cum 456, 3 ἢ ἢ φιλέκρητος,
 v. 10 cum 485, 5) 9 εἰς Ἀνακρέοντα Ir. 10 sq. s. v. ἡμερῆς Suid.

10 μεθυστῶφε S^v | μήτεσ A^o | ὀπώρας (litt. η partim evane-
 scentem, non erasam C^o) P ὀπώρας S^a, S^v, S^c ὀπώρης (cum C) P
 Suid. eodd. deteriores (post ὀπ. interpunctum Br.) 11 οὐλῆσ.
 ἢ σκολιὸν C οὐλῆτις (? an οὐλῆσι σῆς s. γῆσ) κολιὸν A^o ὀσ λίγη

Τῆριον ἠβήσειας Ἀνακρείοντος ἐπ' ἄκρη
 στήλη καὶ λεπτῷ χόματι τοῦδε τάφου,
 ὡς ὁ φιλάκρητος τε καὶ οἰνοβαρῆς φιλόκωμος 5
 παννύχιος κρούων τὴν φιλοπαίδα χέλυν,
 5 κῆν χθονὶ πεπτηῶς κεφαλῆς ἐφύπερθε φέροιο
 ἄγλαόν ὠραῖον βότρυν ἀπ' ἀκρεμόνων,
 καὶ μιν αἰετῆροι νοτερῆ δρούσος, ἧς ὁ γεραῖός
 λαρότερον μαλακῶν ἐπνεεν ἐκ στομάτων. M 40^r

25. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ. A.P.I.
 Εἰς τὸν αὐτὸν A.P.I.
 Ἀνακρέοντα | τὸν Τῆριον. L

Οὗτος Ἀνακρέοντα, τὸν ἄφδιτον εἴνεκα Μουσέων
 ἕμνοπόλου, πάτρης τύμβος ἔδεκτο Τῆω,

σπολιὸν S.^{A.B} οὐ λήγης καλῶν¹ (sic) S.^V οὐ λήγει σκ. S.^E οὐλησ-
 ῆ P.I.^M | φάεις Suid. φάσεις P.P.I. | ἔλικος A.²⁰
 1 τητῶν P.I.^M (τηδ²? ante ras.) | ἐπάκρη A.²⁰ 2 στήλη
 A.²⁰ | λιτῶ Heck. (noli στεγνῶ s. στεγνῶ ci.) 3 φιλάκρητος C
 φιλοκρήτης A.^{2r} | οἰνοβαρῆς A.^{2c} | φίλα κόμοι (acc. utrumque add.
 C) P φιλόκωμος¹ P.I.^M φιλόκωμον J.G. Schneider (μίγα κόμοι?) |
 φιλοκόμοις παννυχίων (v. 6) Heck. 4 κρούων ex κρούων cr. C
 κρούων (si alio atramento superser.) P.I.^M κρούοι P.I.^E | cf. App.
 Pl. 306, 8 (Leon.) τὰν δυσόσωτα χέλυν 5 κῆν A γσ καὶ C²
 κῆν P.I.^M | πεπτηῶς? A.²⁰ | κεφαλῆς* P κεφαλῆς δ²? A.^{2r} | ἐφ²
 ἄκρη C | φέροιο A.^{2c} in φέροιο mut. A ipse, φέρηται Heck.
 6 post ἄγλαόν interpunct C | ὠραῖον A.²⁰ ὠραῖον C P.I.^M P.I.^A in
 epidiorth. (unde receperunt P.I.^{A.2}) ὠραῖων P.I.^S P.I.^A in t. | ἀκρε-
 μόνων A.²⁰ 7 sq. καὶ—στομάτων s. v. λαρόν S.₁, ἧς—στομ.
 s. v. γεραῖός S.₂ 7 καὶ φων C καιφιν A.²⁰ καὶ μιν P.I. S.₁ | τέγ-
 γει P.S.₁^A τέγγοι P.I. S.₁^{V.E} | ἧς ὀι C η σε A.^{2r} 8 λαρότερον
 S.₁^{V.C} | μελιχρῶν ἔροεν F.G. Schmidt | ἐπνεεν S.₁^V || 9 sqq.
 P.I.^M III^A c. 22, 37 (P.I.^A c. 25, 37; P.I.^S c. 25, 49); ap. Ir. p. 95
 (inter VII 24 et VII 300) 9 sq. | τοῦ αὐτῶ. εἰς τὸν αὐτῶ C εἰς
 τὸν αὐτῶ τοῦ αὐτῶ A.^{2r}: verba transposuit C, quo commodius lem-
 matistae explanatio (l. 11) adnecteretur; τοῦ αὐτῶ εἰς αὐτῶν¹ P.I.^M
 9 Leonidae trib. Bergk; Alcaei vid.: cf. μόνος δ' εἰν ἱερ. XVI
 7, 5 cum v. 5, οὐδὲ θανάων 536, 1 cum v. 10 11 post τῆριον scr. L:

ὅς Χαρίτων πνεύοντα μέλη, πνεύοντα δ' Ἐρώτων
 τὸν γλυκὺν ἐς παίδων ἡμερον ἡρόσατο.
 μόνος δ' εἰν Ἀχέροντι βαρύνεται, οὐχ ὅτι λείπων 5
 ἡέλιον Ἀθήνης ἐνθάδ' ἔκρυψε δόμων,
 5 ἀλλ' ὅτι τὸν χαριέντα μετ' ἠιθέοισι Μεγιστέα
 P 212 καὶ τὸν Σμερδίεω Θορήκα λέλοιπε πόθου.
 μολπῆς δ' οὐ λήγει μελιτερπέος, ἀλλ' ἔτ' ἐκείνον
 βάρβιτον οὐδὲ θανάων εὔνασεν εἰν Αἴδη. M 40^r

26. ἈΝΤΙΠΙΛΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ. A.L.
 Εἰς τὸν αὐτὸν. A.P.I.

Ξεῖνε, τάφου παρὰ λιτὸν Ἀνακρείοντος ἄμειβων,
 εἰ τί τοι ἐκ βίβλων ἦλθεν ἑμῶν ὄφελος,

ἔστιν δ' ἡ πολὺ αὐτῆ οὐχ' ἡ (sic C, οὐχ' L²⁰) ποτις (i. e. πορτικῆ) |
 ἀλλ' ἡ (C ἀλλῆ L) πρόσ (C) ἐφείσον | κειμένη μία τ' ἰεδ' ὄν¹ πολ;
 quibus Teon Tenumque permutans subiungit C: ὅτι νῆσος ἔστιν ἡ
 τίσος | μία τ' ἄν¹ κωλάδων (cf. Suid. s. Τῆρος); iterat lemma in
 nona p. ad v. 8 (εἰς ἀνακρέοντα) L p. 20, 12 εἴνεκα A.²⁰ | μουσέων
 C μουσέων A.^{2r} (Jac.) 13 ἕμνοπόλου ex ἕμνοπόλων cr. A P.I.^M
 (ἕμνοπόλων e P.I.^S transit in P.I.^{A.2}) | τῆω C τῶ s. τῶ A.^{2r}
 1 μέλη C μέλων (non μέλων) A.^{2r} 2 ζῶν (s. πρῶν) γλυκῶν? |
 ἡρόσατο A.²⁰ M.²⁰ 3 sq. cf. VII 353, 5; 455, 4; XI 170, 1 (Nicarchi)
 3 μόνον Bothe: cf. Kaib. Ep. 116, 5 | οὐχ' ὅτι C |
 λείπων C λείπων A.^{2r} 4 ἡέλιον A.^{2c} | κρύψεν ἔκρυψε? | δόμων P.I.
 cf. Plat. Mor. 110e 5 ὅτι et μετ' ἠιθέοισι A.²⁰ | μεγιστέα (clausula
 erasa in fine vs.) P P.I.^M (Μεγιστέων exaratum M fol. 56^r, in app.
 Pl. ep. 306, 7, ubi ipse Plan. in m. adnotavit: ἡ εἰθ' (εἴα) ὁ
 μεγιστέος) 6 σμερδίεω C σ μ ε ρ δ ι ε α A.²⁰ | θορήκα (i. litt. in-
 seruit C θορήκα A) P | πόθον¹ P.I.^M πλόκον Benn. (noli θορήκος
 ἔλειπε ci. ex VII 27, 6) 7 μολπ.—μελιτ. s. v. μολπῆ Suid. | λήθει
 (C²? A.^{2r}) P P.I.^M | λήθη P.I.^S λήγεν S.^{A.E} λήγει S.^V λήγει Porson |
 ἀλλ' ἔτ' A ἀλλ' ἔτ' C | ἐκείνον P ἐκείνο P.I. | ἀλλὰ ποθεινὸν s. ἀλλ'
 ἐρατεινὸν Emperius ἀλλὰ τὸ κλεινὸν Schneidew. ἀλλ' ἐπ' ἐκείνων
 Kaib. (ἔτι τελῶν?) 8 cf. A. P. II 44 | εἰνατῆρι P || 9 sqq.
 P.I.^M I. III^A c. 22, 38 (P.I.^r 25, 38; P.I.^S 25, 50); exstat in Matr. 24
 (Ir. 97, post VII 23, ante VII 27); mutilum ep. ducit Mackail, post
 κόμοις (5) duos vs. deesse putans 9 sq. lemma nomini auctoris
 praeposit P, subicit P.I. 9 ἀντιπλάτρου A ἀντιπλάτρου¹ P.I.^M
 σιδωνίου add. L, τοῦ αὐτοῦ (sc. Antip. Sid.) Ir. 10 εἰς τὸν

σπείσον ἐμῆ σποδιῇ, σπείσον γένος, ὄφρα κεν οἶνω
 ὅστέα γηθήσῃ τάμὰ νοτιζόμενα,
 ὡς ὁ Διωνύσου μεμελημένος εὐάσι κόμοις, 5
 ὡς ὁ φιλακρήτου σύντροφος ἀρμονίης M 40^r
 5 μηδὲ καταφθίμενος Βάκχον δίχα τοῦτον ὑποίσω
 τὸν γενεῇ μερόπων χῶρον ὀφειλόμενον. M 40^v

27. ΤΟῦ ΑἴΤΤΟῦ.

A. P I

Εἰς τὸν αὐτόν, | Ἀνακρέοντα.

A. P I | L

Εἰς ἐν μακάρεσσιν, Ἀνάκρεον, εὐχος Ἰώνων,

10 μῆτ' ἐρατῶν κόμων ἀνδιχα μῆτε λύρης·

ὕγρα δὲ δερκομένοισιν ἐν ὕμασιν οὐλον αἰδέοις

αἰθύσων λιπαρῆς ἄνθος ὑπερθε κόμης,

αὐ¹ P (P¹) εἰς αὐτόν¹ P¹ M¹, om. P¹ p. 21, 11 παρὰ P | ἀνά-
 κρέοντος¹ P¹ M¹ 12 vs. pro novicio habet Dübner | εἰς A P¹ M¹ |
 pro βιβλίων malim μολεπῶν: cf. 25, 9

1 σποδιῇ. ex σποδιῇ C | ὄφρα P¹ M¹ 2 sq. poetam obiurgat L
 haec m¹ adnotans: τὸν σαπρὸ ἄνδρα | σαπρὸ ἴσ¹ (C, σαπρὸς non
 σαπρὸς L¹) ἐπαίνοισι, στέφεισ 2 ὅστέα A¹ | γηθήσῃ P¹ M¹ | τίμια
 (priorem acc. C) P 3 με μελημένος (C λῆ A¹ M¹). οὐάσι κόμοις P P I
 (Διωνύσοιο λελασμένος οὐάσι κόμων Br.) μεμνημένος ὄργια κό-
 μων primo Jac. (μεμνημένος) ἠθάσι κόμοις Huschke οἰνάσι κ.
 Jac. εὐάσι κ. Graefe, Lob. (cf. XVI 15) 4 ἀρμονίης A¹ M¹; ei.
 Ἀφρογενεὺς conl. XVI 169, 1; 211, 2; Nonn. D. 48, 686; at v. 29, 4

5 cf. XVI 176, 5 | μηδὲ P¹ M¹ | ὀπ' οἶσω (C) P 6 γενεῇ (C) P |
 7 sqq. P¹ M¹ l. III^a c. 22, 39 (P¹ M¹ c. 25, 39; P¹ c. 25, 51), ap. Ir. 95
 exstat inter VII 26 et 29, ubi dodecasticho epp. 27 et 28 con-
 tinentur; in P¹ ep. 28 iungitur cum praecedente 7 sq. εἶς

αὐ¹ τοῦ αὐ¹ A | ἀνακρέοντος: add. L; τ' αὐ¹ αὐ¹ εἰς αὐτόν¹ P¹ M¹
 (εἰς τὸν αὐτόν P¹ M¹) τοῦ αὐτοῦ tantum P¹ Ir. 9 sq. s. v.
 ἄνδιχα (deest in V) Suid., 9 s. v. Ἰωνες Suid., 3 | εἰη primo
 P¹ M¹, ubi litt. σ post adnexa est | ἐν P P I Suid. κῆν Diltney |
 ἀνάκρεον C (qui¹ in m¹ repet.) ἀνάκρεον A¹ M¹ | εὐχος Ἰώνων
 om. S. A¹ C in m. addit S. B¹ 10 μῆτε, ἑτέρω C μῆτερά τῶν (? certe
 non μῆτ' ἀρεταί) A¹ M¹ μῆτ' ἐρατῶν P I S. A¹ μῆτ' ἄρα τῶν S. B¹ C B¹
 (Zonar. s. ἄνδιχα, p. 227) 11 δερκομένους τὸ ὄλον ἐπίγραμμα adnot.
 L m¹ | imitatur poeta Leonidae ep. XVI 306, 3 | δε om. P | post
 δερκομένοισιν erasa est in P interpunctio δερκομένοις ἐνδ' ὕμ.
 Starnb. δερκομένοιαι σὺν ὕμ. non sufficit Heckerio; ἐπ' ὕμ. ? ante

ἢ ἐπὶ Εἰδουπόλην τετραμμένος ἢ ἐ Μειγιστῆ 5
 ἢ Κίκονα Θρηγῶς Σμερδίεω πλόκαμον,
 ἠδὲ μέθῃ βλύζων, ἀμφίβροχος εἴματα Βάκχῳ,
 ἄκρητον θλίβων νέκταρ ἀπὸ στολίδων.
 5 τρισσοῖς γὰρ, Μούσαισι, Διωνύσῳ καὶ Ἑρωτι,
 πρέσβῳ, κατεσπείσθη πᾶς ὁ τεὸς βίωτος. M 40^v

28. ἌΔΕΣΠΟΤΟΝ.

A

Εἰς τὸν αὐτόν.

A

Ἔξενε, τόνδε τάφον τὸν Ἀνακρέιοντος ἀμείβων

10 σπείσον μοι παριῶν· εἰμὶ γὰρ οἰνοπότης. M 40^v

οὐλον (C, οὐλον A¹) interpung. C p. 22, 12 s. v. αἰθύσων
 Suid., exstat vs. etiam in cod. Par. 2669 (ap. Cram. an. Par. IV
 p. 102) s. αἰθύσων | αἰθύσων S. A. E P¹ M¹ | ὄπερ c. Par.

1 ἢ ἐ (ἢ C ἢ? A¹) utrobique P | προσ A¹ C | τετραμμένος
 C τετραμμένος (non τετραμμένος) A¹ M¹ | Μειγιστῆ P¹ M¹ | μειγιστῆ
 A¹ M¹, quod primo in μειγιστῆ mutat C, deinde in μειγιστῆ utroque
 accentu supra ultimam eraso; in m¹ adpinxit C ad haec quae scr.

L: 4 μειγιστῆς ἦν ὁ ἐρωτῆ (C) | ἀνακρέον (C) ὄχι (C) ὄχι L |
 μεγιστῆ: | καὶ¹ σμερδία¹ καὶ¹ βλάζων¹; in P¹ est Μειγιστῆ,
 cf. Br. (Μειγιστῆ Herm.) 2 κίκονα C P¹ M¹ κίκονα A¹ | σμερ-
 δία C σμερδία A¹ (cf. ad p. 21, 6) 3 s. v. ἀμφίβροχος Suid.
 (deest in V.) | post βλύζων (βλύζων P¹) interpung. C P¹ M¹ | ἀμφί-
 βροχος om. Zonar. | εἴματα? A¹ 4 s. v. στολίον Suid. | θλί-
 βων ἢ Suid. A. V. F. (λείβων Heck., cf. XVI 178, 4) | στολίδων
 (δωρ C in eraso sv? non erat σι) P στολίων P I στολίδων Suid.
 (υλίων Opsop.) σταφυλῶν Wukker στομάτων Reiske; fort. ἀπο-
 σταλίων 5 τρισσοῖς C τρισσηῖα (non τρισσοῖς) A¹ M¹ | διωνύσαι
 (cum P) P¹ M¹ Διωνύσω P¹ M¹ 6 κατεσπείσθη P | πᾶς A¹ C || 7 sqq.
 P¹ M¹ l. III^a c. 22, 40 (P¹ M¹ c. 25, 40; P¹ c. 25, 52); in cod.
 Matr. 24 iunctum est cum ep. VII 27, v. ad p. 22, 7 sqq. 7 sq.

εἰς τὸν αὐ¹ | ἀδέσποτος A, titulum om. P¹ M¹ (exhibet tamen P¹
 clausulae signum in fine ep. praecedentis post βίωτος et a
 litteram rubro distinctam) εἰς τὸν αὐτόν P¹ M¹: Leonidam Taren-
 tinum auctorem esse ep. vix licet colligere cl. ep. VII 452
 9—10 s. v. οἰνοπότης S. 9 τὸν om. S. V 10 σπείσον S. V | post μοι
 erasa est interp. in P | παρ' ἰῶν (apost. C) P: cui redundare vid.
 vox post ἀμείβων, ci. poterit πρόφρων s. ἡγάων s. σταγόνων
 (cf. VI 190, 7; προάμνημ' ex Poll. VII 150 vix asciveris) ||

29. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΑΩΝΙΟΥ. A.PI

Εἰς τὸν αὐτόν. A.PI

Εὐδεις ἐν φθιμένοισιν, Ἀνάκρεον, ἐσθλὰ ποιήσας,
 εὐδὲ σὴ γλυκερῇ νυκτιλάλῳ κιθάρῃ,
 εὐδὲ καὶ Σμέροδι, τὸ Πόθων ἔαρ, ᾧ σὺ μελίσδων
 βάρβιτ' ἀνεκροῦν νεκταρ ἐναρμόμιον.
 ἠιδεῖν γὰρ Ἔρωτος ἔφης σκοπός· εἰς δὲ σὲ μούνον
 τόξα τε καὶ σχολιάς εἶχεν ἐκηβολίας. M 40^v

30. ΤΟΥ ἸΑΤΤΟΥ. A.PI

Εἰς τὸν αὐτόν. A.PI

Τύμβος Ἀνακρείοντος· ὁ Τήμος ἐνθάδε κύννος
 εὐδὲ χῆ παιδῶν ζωροτάτη μανίη.

1 sqq. P¹ III^a c. 22, 41 (P¹ c. 25, 41; P² c. 25, 53); in-
 est in cod. Matr. 24 (lr. 98, ante VII 30) 1—2 lemma ante
 nom. auctoris ser. A; num. 2 adpinxit C 1 ἀντικᾶ^τ P¹ |

Σιδ. om. P¹ 2 εἶς αὐτὸν A εἰς αὐτόν P¹ (om. lemma P¹)

3 εὐδεις (et εὐδὲ l. 5) A² οὐδεις Ir. | ἀνακρεῖον ἐσθλὰ P:
 litt. εἶον ἐσθ, A ipse ser. in rasura; dederat primo ἀνα-
 κρεῖοντος (ad 30, 1 aberrans), post erasit correxitque, alio
 tamen atramento eodemque extremam vs. vocem supplevit

4 εὐδὲ δ' ἢ P¹ εὐδὲ ἢ A²; C mut. primo in εὐδὲ σὴ, post in
 εὐδ. δ' ἢ | νυκτιλάλῳ Kaibel | κιθάρα P¹; post κιθ. (et post πο-
 ηήσας) interrogandi signum posuit C 5 πόθων (o ex v. cr.) P¹ | ἔαρ
 (C) P (cf. VII 599, 2) 5 sq. μελίσδων (AC). βάρβιτ' ἀνεκροῦν
 (C ἀνακροῦν A²). P (punctum utrumque posuit C); μελίσδων,
 βάρβιτ' ἀνεκροῦν. P¹; μελίσδων (μελίσσων Jac.), βάρβιτ', ἀνε-
 κροῦν (ut primo poeta, dein Iyra, demique iterum poeta com-
 pellenitur) perverse Br. (Jac.), μελίσδων (μελίσσων Kaib.) βάρβιτ'
 ἀνεκροῦν Graefe (Kaib. Mus. Rh. XV 461, idem tamen μελίσδων—
 βάρβιτον ἀγγο. ad Ep. Gr. 787); βάρβιτ' (sc. βάρβιτα) ad ἀνεκροῦν
 referendum, νεκταρ ad μελίσσων, ut nihil sit corrigendum (nisi forte
 νεκταρ et βάρβιτ' vocum sedes permutari mavis): cf. Pers. pro-
 oem. 14 'cantare credas Pégaseium nectar'

6 ἐναρμόμιον C
 7 imitatur Ant. Posidippum: cf. XII 45, 1 | (ἠιδεῖν Br.) |
 ἔφης σκοπός P (ἐφην sc. Grotius) | εἰς δὲ σὲ C εἰ (sic) δέ σε A² εἰς
 σὲ δέ P¹ (P², εἰς δέ σε Br.) | μούνον (in ras. C) P 8 τόξατε C
 τόξατε A² τόξατε P¹ | σχολιάς Reiske δολιχάς Schneider εἶχεν
 (circ. ex acuto? cr. C) P (εἶχεν FG. Schmidt) | ἐκηβολίας A,

ἀκμήν οἱ λυρόεν τι μελίξεται ἀμφὶ Βαθύλλῳ,

ἡμερα καὶ κισσοῦ λευκῶς ὕδαδε λίθος.

P 213 οὐδ' Ἀίδης σοι ἔρωτας ἀπέσβεσεν, ἐν δ' Ἀχέροντος
 ὧν ὄλος ᾠδύνεις Κύπριδι θερμοτέρῃ. M 40^v

31. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ. A

Εἰς τὸν αὐτόν. A

Σμεροδίῃ ᾧ ἐπὶ Θρηγὶ τακὲς καὶ ἐπ' ἔσχατον ὄστευν,
 κώμου καὶ πάσης κούρανε παννυχίδος,

cr. P¹ || p. 24, 9 sqq. P¹ III^a c. 22, 42 (c. 25, 54 est in P²); ap.
 Ir. 98 exstat inter VII 29 et 32 9 sq. εἶς αὐτὸν αὐτὸν A ἀνα-
 κρεῖοντος add. L, qui altero lemmate: εἰς τὸν αὐτὸν ἀνακρεῖοντος ep. in
 nova pag. (ad v. 5) instruxit; τοῦ αὐτοῦ εἰς αὐτὸν P¹ P¹ (εἰς
 τὸν αὐτόν P²) τοῦ αὐτοῦ tantum P¹ (Ir.) 9 Thessalonicensi tri-
 buit ep. Kaibel (Philod. p. VI): cf. ad v. 4 (non obstat quod
 Meleagrea series epigrammate alterius coronae, sed eiusdem
 argumenti interrumpitur) 11 τῶμαβ, ος C τῶμακος A² | ἐνθάδε
 P, cr. P¹ 12 cf. XII 115, 1; V 225, 2 | χῆ A χῆ C P¹

1 adposuit L Anacreontei 16 (Brgk⁴) verba prima: γράφε μοι
 βαθύλλον ὄτω | ἀκμήν C P¹ ἀκμήν s. ἀκμήν A² | οἱ (C οἱ A²)
 λυρόεντι (erasa est litt. θ: λυρόεντι A²) P οἱ λυρόεντι P¹ οἱ λυ-
 ρόεντι et ἡμερόεντι Opsop. λειριόεντι Guyot λειριόεντι Brodaeus.
 (Br.) οἱ λυρόεν (ἐλελίξεται pro μελ.) Scaliger οἱ λυρόεν τι Huet
 (σοι λυρόεν τι Reiske verbum μελ. passive accipiens 'adhuc
 tibi lyricum quid cantatur') λειριόεν τι Heck.; οἱ λυρόεντι et
 ὄτῳ ἡμερόεντι (el. 27, 3) tentavi | ἀμφὶ A² | βαθύλλῳ P¹

2 ἡμερα A² ἡμερα C (et ex ἡμέρα alio atramento cr.) P¹; post
 ἡμερα interpungit C, cum ὕδαδε iungit vocem Reiske (Jac.,
 Bothe); cat. cf. IX 266, 1 ἡμερον ἀδήσαντι (Antip. Thessaloni-
 censis); ἡρέμα Scaliger (Lob.) | κισσῶ Bothe 3 Ἀχέροντι ante
 corr. P¹, ἀχέροντος**P (erasum est ᾧν quod A bis ser.: in
 fine vs. et ab initio sequentis) 4 ᾧν C ᾧν A² | post ὄλος
 interp. P¹, rectius ante ὄλ. C | οἰδαίνεις FG. Schmidt ||

5 sqq. ep. est in apogr. (Buh. n. 2, p. 130) 5—6 εἶς αὐτὸν
 διοσκορίῃ A 7—p. 26, 8 unum ep. decastichon praebet A (itemque
 sched. Dorv., Reiske); quod discerpit L ita ut prius tetrastichon
 et altera disticha tria duo epp. peculiararia efficiant; lemma-
 tistam sequitur C, cf. ad p. 26, 2 sq. et ad ep. 38 7 σμερ-
 οδίῃ P: τη, et l' C σμεροδίῃ A² (Σμεροδίῃ ap. B. Σμερ-
 οδίῃ ap. B. Br.) Σμεροδίῃ (s. Σμεροδίῃ) ᾧ Reiske | ἐπι A ἐπὶ C

τερπνότατε Μούσησιν Ἀνάκρεον, ὃ πλ Βαθύλλω
 κλωρὸν ὑπὲρ κυλίκων πολλάκι δάκρυ χέας·
 αὐτόμαται τοι κρηναί ἀναβλύζουσι ἀκρήτων 5
 κῆρ μακίων προχοαί νεκταροσ ἀμβροσίου,
 αὐτόμαται δὲ φέροιεν ἴον, τὸ φιλέσπερον ἄνθος,
 κῆποι, καὶ μαλακῆ μύρτα τρέφοιτο δρόσφ,
 ὄφρα καὶ ἐν Δηοῦσ οἰνωμένος ἄβρα χορεύσῃς
 βεβληκῶσ χροστέην χεῖρας ἐπ' Εὐρουπύλῃν. 10

32. ἸΟΥΔΑΙΑΝΟΥ ἈΠὸ ἸΠἈΡΧΩΝ ΑἸΓΥΠΤΙΟΥ. Α. Π.
 Εἰς τὸν αὐτόν. Α. Π.

Πολλάκι μὲν τόδ' ἔεισα, καὶ ἐκ τύμβου δὲ βοήσω·
 Ἦίνετε, πρὶν ταύτην ἀμφιβάλῃσθε κόνιν. M 407

ἐπι Mein. | ἐπ' ἔσχατον ex ἐπέσχατον C | δάκρυ (C' A^{so}) P (δρατῶν
 Wolff; cf. Theocr. III 17) p. 25, 8 poetam imit. Christodor. 266,
 Archias VII 213, 7 | κόμωσ Heck. | πανδοχίησ (o corr. ex v) A,
 signum ἄ adripxit C supra π et in m^o cum notula: γε παννυγί-
 δος (πανδοχίησ ex ap. L. Reiske)

1 τερπνότατ' ἐν Herm. τ. ὃ Jac. τερπνότατος Heck. | ἀνά-
 κρεον A^{sr} ἀνακρέον (suo more) C | ὃ πλ C ὃ πλ A^{sr}, cr. Reiske |
 βαθύλλω. (punctum C) P 2 ὄφρα P ἐπλ ap. L. (Reiske) |
 κυλίκων P^{so} κύλικον A^{so} | δακρυχέασ A^{so} 2 sq. in fine vs. 4
 clausulae signum exaravit C, qui in decadum calculis hoc ep.
 pro duobus numeravit: ab initio vs. 5 exordii signum posuit L
 instruxitque novum quod perhibet epigr. hoc titulo: μελεόγρον
 εἰστον|αντον ἀνακρέον^τ (ceterum cf. XII 85, 6); f. prioris ep. finis
 cum initio alterius excidit (an inserendum fragm. 23 b?) 3 ἀ-
 τάμετοί app. | ὄφρα (ε C) P; τοι ap. B. | cf. Nonn. Dion. 24, 131 |
 ἀναβλύζουσι (ἐν ex ai cr. C) P (cf. Apoll. Rhod. III 223) | ἀκρήτων
 (acutum C et A^{sr}?) P ἀκρήτων (verbum intransitive accipiens)
 Jac. 4 κῆμα κάρων (' et 'C) P | κῆν ('pro καὶ ἐν ut infra ἐν
 Δηοῦσ') ap. B.^m (Herwerden) | προχοαί C προχοαί A^{sr} (προχοάσ,
 ut ἀκρήτων teneretur, olim Hecker, ἀμβροσίην ob eandem cau-
 sam Reiske) 5 φιλέσπερον perperam Heck. 6 μαλακῆ C
 μαλακῆ A^{sr} | τρέφοιτε P τραπέντια Reiske τρέφοιτο ap. B.^m
 (τρέφοισθε Heinsius), cr. Jac. 7 οἰνωμένος ('C, supra o et
 in m^o nullo additamento idem) P οἰνωμένος vel ὄνωμένος' ap.
 B.^m; post hoc participium scripsit A καίαν, ut fatui interpreta-

33. ΤΟῦ ΑἴΤΤΟΥ. A
 Εἰς τὸν αὐτόν. A

α. Πολλά πῶν τέθνηκας, Ἀνάκρεον. β. Ἄλλὰ τρυφήσας.
 καὶ σὺ δὲ μὴ πίνων ἔξαι εἰς Αἶδην. M 407

34. ἈΝΤΙΠΆΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ. C
 Εἰς Πίνδαρον. A

Περικῶν σάλπιγγα, τὸν εὐαγέων βαρὸν ὕμνων
 χαλκευτῶν κατέχει Πίνδαρον ἄδε κόνις,

mentum in poetae verba irrepsisse suspiceris (αἰώνιος ἄβρα noli
 ei.) ἄβρα A^{so} p. 26, 8 ἐπευρουπύλῃν A^{so} || 9 sqq. P^m
 III^a c. 22, 43 (in P^{is} est c. 25, 55); ap. Ir. 98 (cod. Matr. 24)
 distich. cum ep. sequenti iunctum est (sed de Iuliano ep. 33
 auctore ambigit Ir.); tetrastichon est epigrammatum 32 et 33
 etiam in P^l, ubi tamen ep. novum littera maiuscula Π (voicis
 Πολλέ) indicatur 9 sq. lemma ante nomen auctoris scr. A

9 ἀπο ἑπάρ A ἐπὶ ἑπάρων P (om. P^l Ir.) | αἰγυ^π A
 Αἰγυπτιῶν P^l om. P^m P^l Ir. 10 εἰς αὐ^ν A (P^l, sed om.
 P^l) εἰς αὐτόν P^m; ep. an non referendum sit ad Anacr. du-
 bitat Mackail 11 τὸδ' A | καὶ—δὲ; cf. 33, 2 12 ἀμφιβάλῃ-
 σθε P: accentus et βαλ, C ἀμφιβλυῖσθε A^{sr} ||

1 sqq. ep. cum praecedenti iunctum ap. Ir. 98 (in P^l, v. ad
 p. 26, 9 sqq.), a Schneidero 1—2 εἰς αὐτόν P^m (εἰς τὸν αὐτόν P^l *)
 nullo auctoris nomine; εἰς τὸν αὐτόν ante τοῦ αὐτοῦ (sic) A

3 ἀνάκρεον. (antepraenultima A, praenult. C accentu instruxit;
 interp. C) P; post Ἄν. ponendum punctum, nam reliqua sunt ex
 persona Anacreontis' Reiske | ἀλλὰ ('C) P P^l; ἡδὲ Fischer totum
 hexametrum ei, qui poetam compellat, tribuens (quae partium
 distributio si admissa erit, fort. ἄβρα v. ἀδρα τρ. scribere
 praestabit) 4 σὺ δε A^{so} | ἔξαι A^{so} | ἔξαι (ε) in eraso η

vel ei) P^m | αἶδῃν (αἶδην A^{so} αἶδαν C) P || 5 sqq. ep. est
 in P^m l. III^a c. 22, 20 (c. 25, 20 in P^l inter ep. VII 536 et
 35, inter eadem exstat in cod. Matr. 24 ap. Ir. p. 97; in P^l
 est c. 25, 26) 5—6 lemma praemittit A 5 σ^ω add. C,
 om. P^l Ir.; auctor ep. XVI 305 Thessalonicensis Kaibelio vid.
 Sidonii de Pindaro versibus abuti; utrumque ep. Setti eidem
 Sidonio vindicat 7—8 Suidas exhibet s. εὐαγής (S₁) et s.
 χαλκευτής (S₂); haec glossa deest in S₃) 7 τῶν (pro τὸν)
 Suid.^l | εὐαγέων ('C' A C) 'bene toruatorum' (cf. VI 204);

οὐ μέλος εἰσαίων φθέρξαιό κεν, ὡς ἀπὸ Μουσῶν
ἐν Κάδμου θαλάμοις σμήνος ἀπεπλάσται. M 39^v

35. ΔΕΩΝΙΔΟΥ. [ΠΑΛΤΩΝΟΣ.] A₁.PI[C₂] A₁PI
Εἰς τὸν αὐτόν.

ἄρμενος ἦν ξείνοισιν ἀνήρ ὕδα καὶ φίλος ἀστοῖς,
Πίνδαρος, εὐφώνων Πιερίδων πρόπολος. M 39^v

εὐαχίων Τουρ. | βαρὴν ὕμνων (ἕμ, C ὅπ A^{ar}) P βαρυσύμων
(βαρ₁, v, ex βαρ₁ or.) P^M βαρυσύμων P² S₁ A² βαρὴν ὕμνων
(cum C) S₁ S₁ (sed β. ὕμνων S₁ P) p. 27, 8 cf. VII 409, 3 |
κατέχειν S₁ A | ἔδδ C ἄδε (s. ἔδε) A ἦδε S₁ A^v S₂ A

1 εἰσαίων A | ὡς ἀπὸ ('AC' C) P ὡς ποτε Heck. | μουσῶν Br.
μουσῶν Bothe 2 ἐν K. S. 'in Cadmi nuptiis' (Heck., alii;
κῆν K. S. Jacobs, 'etiam Thebis' perperam interpretans) |
σμήνος nominativum de Musis Jac. et Heck., de apibus in-
tellegi vult Kaib. (ut aut Musarum agmen Pindari carmina com-
posuisse, aut apes 'ad Musarum exemplum ceras suas mellitas
formasse' dicantur); pro accusativo accipit σμήνος ad cantus
translatum Sternb. (Melét 31: Pindarus 'ad modum Musarum,
in Cadmi nuptiis canentium, dulces suos cantus effinxit'),
fort. ὡς δα τὸ Μουσῶν: nam Pindarus sive carmen Pindaricum
Musarum cantus dulcedinem aemulari perhibetur | ἀπεπλάσται
Heck. ἀπεβλάσται Reiske || 3 sqq. ep. bis scr. A: post VII 34
p. 213 (A₁ C₁), deinde post VII 516 p. 289 (A₂ C₂ L₂); in P^M est
I III^a c. 22, 21 (in P¹ c. 25, 27) inter epp. VII 34 et 39; in
cod. Matr. 24 (Ir. p. 97) exstat ante VII 39; versus prior est
apud Plutarch. de anim. proer. p. 1030 A, in lapide Heracleae
Ponticae reperto (cf. Mitth. des athen. Inst. V 83, Herm. XV 456)

3—4 lemma nomini auctoris praemisit A 3 λεονί A₁
Δεωνίδου P (Δεονίδου Ir.) πλάτωνος C₂; incerti auctoris est
apud Plut. 4 εἰς τὸν αὐτὸν A₁ (P¹, om. P¹) εἰς αὐτόν P^M εἰς
πίνδαρον τὸ ε (sc. τὸν τῶν) μελῶν ποιητὴν L₂ 5 cf. Kaib. ep. 487.
251. 228^b | ἄρμενος C₂ ἄρμενος A₂^{ao} Plut. lap. ἦπιος C₁ ἦπιος
A₁^{ao} ἦπιος cum superscripto γρ. ἄρμενος P^M (unde ἦπιος receperunt
Ir. P¹^a, b P¹^a in t., ἄρμενος P¹^a in epid. et P¹^a^u) | ξείνοισιν:
v in eraso puncto A₂ | ὄδε A₁^{ao} | ἀστοῖς: cf. Pind. Nem. VIII 38
6 in lapide est pentameter hic: πλείστην τ' εὐφροσύνη
δοξάν ἀειρέμενος Πιερ. πρόπολος: cf. Cougny II 148 ||

36. ἘΡΤΚΙΟΥ. ALC.PI

Ἐπιτύμβιον. C

Εἰς Σοφοκλέα τὸν Ἀθηναῖον, παῖδα Σοφίλλου. AL

Αἰεὶ τοι λιπαρῶ ἐπὶ σήματι, δῖε Σοφοκλεῖς,
5 σκηνήτης μαλακοῦς κισσοῦ ἔλοιτο πόδας,
αἰεὶ τοι βούβαισι περιστάζοιτο μελίσσαις
τύμβος Ἰμηττεῖα λειβόμενος μέλιτι·
ὡς ἐν τοι βεῖη μὲν ἀεὶ γάνος Ἀτθίδι δέλτω 5
κηρὸς, ὑπὸ στεφάνοις δ' αἰὲν ἔχης πλοκάμους. M 40^r

1—p. 31, 2 A fort. epigrammatum ordinem turbavit; nam ex
duobus in Sophoclem epigrammatis si alterum Dioscoridis prae-
missum, Erycii subiunctum erit, existet fragm. cor. Mel. (ep. 34.
35. 37) angebiturque fragm. Philippicae, ut epp. 4 (36. 38—40)
eo contineantur

1 sqq. P¹ III^a c. 22, 30 (in P¹ est c. 25, 40); ap. Ir. p. 97
(in cod. Matr. 24) post ep. VII 47, ante VII 37; totum ep.
reperitur apud Suid. 1—3 ep. titulus nunc exstat hic in P:

ἐρηνίον ἐπιτύμβιον C εἰς σοφοκλέα ε A **** | τὸν ἀθηναῖον
παῖδα σοφίλλου L; etenim A scripserat εἰς σοφοκλέα ἐρηνίον;
lit. ἠρηνίον ex altera linea erasit L, eadem cum ε (in priore
linea) iungens, simul lemma adaugens, ut existeret titulus: εἰς
σοφοκλέα ἐρηνίον | τὸν ἀθηναῖον παῖδα | σοφίλλου; C denique

ἠρηνίον erasit, ε delere omisit, suum titulum ἐρηνίον ἐπιτύμβιον
supra ea, quas A et L scripserant exaravit 1 Ἐρηνίον Ir.
2—3 εἰς αὐτόν P¹ εἰς τὸν αὐτόν P¹ εἰς Σοφοκλήν Ir.
4—5 s. v. ἔλοιτο Suid. (S₁, deest glossa in S₁^v) et s. v. σκηνή (S₂)
4 τὶ pro τοι S₂^v | λιπαρῶ S₁^v | ἐπὶ AS₁^v | δῖε (δὶ novavit; non ex oi
cr. C) P | σοφοκλέα C σοφοκλέα (an -κλέα?) A^{ar} 4 s. v. ἔλοιτο
Zonar. p. 138 | σκηνήτης (εἰ in eraso η C) P (P) σκηνήτης (cum
A) Zon. S₂^v | νοῖσιν σκολιῶς s. ἔλικας substituere coll. XI 33, 1 |
ἔλοιτο ('C) P; ἔλειτοι ante corr. S₁^v, ubi λοιτο supra λειτοι
scr. man. rec. (ἀπλοῖτο? ἄγοιτο?) 6 sq. s. v. βούβαις Suid. | αἰεὶ?
A^{ar} αἰεὶ C | περιστάζοιτο (οἰ, in εἰ C) P (περιστάζοιτο Reiske) |
μελίσσαις S₁^a ταῖς ἐν τῶν βοῶν γινουμέναις sch.¹ 7 Ἰμηττεῖα AS₁^v
8 sqq. s. v. ἄγανον Suid. (deest gl. in S₁^v) | ὄδε S. | ἐν τοι
(C) P | βεῖη (C) P P^M βεῖη Suid. | μὲν (C) P | ἄγανος PS.
ἀγανος P^M P¹^a ἀγανος P¹^a ἀγανος Bothe ἀεὶ (γλυκὸς et) γάνος
Jac.; ἄγαν γάνος? 9 (κηρὸς frustra Jac., nec βεῖη mut. in σπεῖρη
aut χεῖρη) | ὑπὸ A^{ao} | ἔχεις P (P¹^a) ἔχεις P^M (P¹^a) S. ἔχης Br. ||

37. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

A.PI

Eis tōn autōn.

A.PI

α. Τύμβος ὄδ' ἔστ', ὠνθροωπε, Σοφοκλέος, ὄν παρὰ Μουσῶν
ἰσὴν παρθεσίην ἱερὸς ὦν ἔλαχον

5 ὄς με τὸν ἐκ Φλιοῦντος, ἔτι τριβόλον πατέοντα,
πρίνινον ἐς χρύσειον σχῆμα μεθηρμόσατο
καὶ λεπτήν ἐνέδυσεν ἀλουργίδα τοῦ δὲ θανόντος 3

P 214 εὐθετον ὀρχηστὴν τῆδ' ἀνέπανσα πόδα.

β. Ὀλβιος, ὡς ἀγαθὴν ἔλαχεσ στάσιν· ἢ δ' ἐνὶ χερσὶ
10 κούριμος, ἐκ ποίης ἦδε διδασκαλίας;

1 sqq. P¹ M I. III^a c. 22, 31 (P¹ c. 25, 41); ap. Ir. p. 97
(ante VII 18); cf. ad VII 20 1 sq. lemma praemittit A

1 διοσκορ^δ A (P¹ M) 2 α^δ A; articulum om. P¹ M (totum I.
om. P¹); titulo add. Lm^o haec: εἰ μὲν εἰμὶ σοφοκλήης¹ | οὐ μάλ-
νομαι: εἰ δὲ μάλνομαι οὐ μὲ (i. e. μὲν) εἰμὶ σοφοκλήης¹ (v. Vit.
Soph. I 55 W., ubi οὐ παραφρονῶ, εἰ δὲ παραφρονῶ, οὐκ εἰμὶ
Σ.); cf. ad I. 7 sq. 3 α ἔστ choragus s. Satyrus (v. 707, Heck.²
268, Weissb. 81) tumulo impositus, tragicam virginis personam
manu tenens, qui viatorem (β) alloqui fingitur (cf. quae Dübner
affert ad hoc ep.) | τύμβος* ὄδ' C τύμβος δ' ὄδ' A^{ar} | ἔστ*
| ὄ' ν θρωπε C ἔστιν ἔνθρωπε (potius quam ὠνθρ.) A^{ar} ἔστ'
ὠνθρωπε (sic) P¹ M (ὄ' νθρ. P¹ E) | ὄν P P¹ M P¹ a. b. ὄς P¹ a. n. s. |
παρὰ A^{ac} | μουσῶν Jac. 4 ἰσὴν (in eraso ἱερ.) P¹ M | παρ-
θεσίην P P¹, cr. Br. ἔλαχεν P¹ (Mähly, qui τύμβ. ὄδ' ἔστ' ἔνθρ.
Σοφ., ὄν—ἰσὴν ἀμφὶ τέχνην finxit) 5 sqq. longius exstat ad-
pictam sch.^h, cuius extrema verba haec sunt: εἰς χρύσειον
ἀλουργίδα 5 φλιοῦντος (A C) P φ* λιοῦντος (φ* ex φθ?
cr.) P¹ M (Φλιοῦντος P¹ a) | βοτάνης εἶδος ὁ τριβ. sch.^h
6 σάμα (σ ex ρ? cr.) P, cr. P¹ | μεθ' ηρμόσατο A μεθ' ἦρμ. C
7 ἀλουργίδα (A C) P | τοῦ δε A^{ac} 7 sq. post θανόντος et
ante εὐθετον idem signum χ posuit C, quoniam post ep. v. 5
in marg. inferiore epigrammate VII 20 interposito lectorem de
continuis ep. 37 versibus moneri volebat; alterum lemma (εἰς
τὸν αὐτὸν σοφοκλήα) in nova p. scr. Lm^o, verba ζε τὴν διά-
ροϊαν δ' λέπει (ὅτι λέπει) adiungens (et exstat iterum ζε in sum-
mae p. m^o) 8 τῶιδ' P τῆδ' (sed ex τῶδ' cr.) P¹ M 9 ὄς
s. ὄς A^{ar} | ἀγνήν Heck. | ἔλαχε (A C) P ἔλαχε, (in eraso ἔλαχε)

α. Εἶτε σοὶ Ἀντιγόνην εἰπεῖν φίλου, οὐκ ἂν ἀμάρτοις,
εἶτε καὶ Ἥλέκτραν ἀμφοτέρω γὰρ ἄκρον. M 40^r

Fr. Cor. Phil.
epp. 38—40

38. ΔΙΟΔΩΡΟΥ.
Eis Ἀριστοφάνην.

A
A

3 Θεὸς Ἀριστοφάνευσ ὑπ' ἔμοι νέευσ· εἰ τίνα πεύθη,
κωμικόν, ἀρχαίης μνάμα χοροστασίης.

39. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Eis Αισχύλον.

A
A.PI

Ὁ τραγικὸν φῶνημα καὶ ὀφρονέεσαν ἄοιδῆν
10 πυργώσας στιβαρῆ πρώτος ἐν εὐεπίῃ,
Αἰσχύλος Εὐφορίωνος, Ἐλευσινίης ἐκὰς αἰῆς
κεῖται, κνδαίνων σήματι Τρινακρίην. M 39^v

P¹ M, cr. Salm. | βάσις? | εἰ δ' P itemque P¹ M ἢ δ' P¹ ἦ δ' P¹ A |
ἐν P | χερσὶν C sed χερσὶ A^{ac} P¹ p. 30, 10 cf. Poll. IV 138
ἦ δὲ s. ἦ δὲ A^{ac} ἦ δὲ C ἦ δὲ P¹ M ἦ δὲ P¹
1 εἶτε (A C) ὄν P P¹, cr. Salm. (an εἶτ' οὐν?) 2 ἄκρον A^{ac} ||
3 sqq. om. ap. Buh. 3 sq. εἰς ἀριστοφάνην διοδώρον P¹ r;
primo διοδώρ^δ scripserat A, unde epigrammatis auctorem fuisse
Dioscoridem aut Theodoridam suspicari non licet; ep. referendum
ad Diodorum sive Sardinum (Br.) sive Tarsensem (Menk), ad
eundem puto qui VII 370 composuit (cf. ὑπ' ἔμοι 2. εἰ δὲ Μέ-
νανδρον δίζηται v. 3 sq.); C post ep. 29 littera λ notatum huic
ep., non sequenti litt. μ adpinxit: cf. ad ep. 31 5 ἔπεμοι A^{ac}
5 sq. post πεύθη et κωμικόν puncta posuit C; εἶτινα (A C)
P; εἰ τίνα πεύθη, κωμικὸν ἀρχ. Br., εἰ τίνα πεύθη κωμικόν,
ἀρχ. Dübner., κωμικός fort. recte Kaib. | μνήμα K., malim τέμα ||
7 sqq. P¹ M III^a c. 22, 22 (P¹ c. 25, 28); ap. Ir. est p. 97 (Ir.) et
p. 162 (Ir.) 7—8 lemma praemittit A 7 Θεσσαλονικέως (sic) A,
gent. om. P¹ Ir. 9—10 s. v. πυργώσας Suid. 9 ὁ P P¹
S. A. H. D. Ir., ὁ ὄ (sic) S. v. ὄ Ir., (Suid. edd.) | φῶνημα C (P¹)
φρόνημα A^{ar} S. v. | ἀμφοτέρω Blomf. (cf. Aristoph. Ran. 953)
10 στιβαρῆ. (i fin. non add., sed refecit C punctum apponens) P
πρώτος ex πρώτων cr. P¹ M 11 Ἐλευσινίης (σ, i, in eraso σ C) P
ἐκὰς A^{ac} 12 κεῖται (C) P P¹ (μείσαι P¹ in t., sed cr. in
epidiorth.) | ταίνακρίην P; signum et acc. C, qui γρ. τρινακρίην
add.; Ταίνακρίην P¹ Τρινακρίην Br. Θρινακρίην Brod.; fort. Τρι-
νακρίην (cf. Kaib. 563, 1) ||

40. ΔΙΟΔΩΡΟΥ.

Εἰς τὸν αὐτόν.

A

A

Ἀισχύλου ἦδε λέγει ταφῆ λίθος ἐνθάδε κεισθαι
τὸν μέγαν, οἰκείης τῆλ' ἀπὸ Κερροπίας,
5 λευκὰ Γέλα Σικελιοῦ παρ' ὕδατα. τίς φθόνος, αἰαί,
Θησείδας ἀγαθῶν ἐγκοτος αἰὲν ἔχει;

M 95^v

41. Εἰς Καλλιμαχόν.

A. PIM

Ἄ μάκαρ, ἀμβροσίησι συννέστιε, φίλτατε Μούσαις,
χαῖρε καὶ εἰν' Αἰδέω δάμασι, Καλλιμάχε.

M 40^v

42. Εἰς τὸν αὐτόν.

PI

10 Ἄ μέγα Βακτιάδα σοφοῦ περιύπυστον ὄνειαρ,
ἦ ᾧ ἔτεόν κεράων οὐδ' ἐλέφαντος ἔης.

1 sqq. PIM III^b c. 22, 14 (PI¹ c. 25, 73; PI² c. 25, 29; PI² c. 26, 19); ap. Ir. p. 99 (inter VII 49 et 51) 1—2 lemma praemittit A 1 om. PIM Ir., ἀδηλον PI²; Sardonio tribuit Br., Tarsensi Menk: eiusdem est ep. ac VII 74 (ὁ φθόνος 4), 235 (Κερροπίας 4), VI 346 (λέγει 2) 2 εἰς αἰσχρόν¹ PI² (PI¹ c. 2) εἰς τὸν Αἰσχ. Ir. εἰς τὸν αὐτόν PI² 3 ἐνθάδε ('C) P 4 ἀπο A²⁰ 5 γέλα ('CA²⁰) P Γέλας PI Γέλα Huet: cf. Steph. Byz. s. Γέλα | παρ' ὕδατα A²⁰ | τίς—ἔχει (v. 4) S₁ s. v. ἐγκοτος et S₂ s. Θησείδας | αἰαί Jac.: αἰὲν ex αἰαί? cr. P, αἰὲν S₁; 2; versus imperfectum reliquit PI² vocabulo post φθόνος omissio; ἀστῶν PI² 6 ἐγκοτος C ἐγκοτος? A²¹ | αἰὲν om. S₂ A | ἐχ' εἰν¹ S₂ V || 7 sqq. PIM III^a c. 22, 45 (PI² c. 25, 57); cum sequenti iunctum

est ep. in P, separat PI 7 εἰς καλλιμάχον Δ; εἰς Κ. ἀδηλον PI², ἀδηλον εἰς Κ. PI²; adnotavit (ad hoc ep. et seq. v. 1—5) Lm²: τὸν ποιητὴν ὄν | ἐσκέρασαν (ἐσκέρασαν L²¹) ἀπολλώνιος ὁ ῥόδιος ὁ γράψας | τα ἀργοναυτικὰ εἰς | καλλιμάχον το κέθαρμα το παύρινον ὁ ἐξέλινος νόσος αἰτίας ὁ γράψας | αἰαί καλλιμάχου (A. P. XI 275) 8 & C &? A²⁰ δ PI | ἀμβροσίη P, cr. PI | ante φίλτατε interp. PI: cf. XVI 89 9 cf. II. 23, 19 | αἰδέω C & A²⁰ || 10 sqq. PIM III^a c. 22, 46 (PI² c. 25, 58); ep. in P cum priore coalescens titulo caret nec est signum initiale versui 42, 1 praefixum: cf. ad ep. 49 10 εἰς τὰ Καλλιμάχον αἰτία inser. Br. 11 sq. s. v. ὄνειαρ Suid. 11 δ PI (cf. ad l. 8) | περιύπυστον cf. s. hac v. Suid. | ὄνειαρ P PI S. Eustath. ad τ 560 p. 1877, 64, ὄνειαρ

τοῖα γὰρ ἄμιν ἐφηνες, ἔτ' οὐ πέρος ἀνέρες ἴδμεν,
ἀμφὶ τε ἀθανάτους ἀμφὶ τε ἡμιθέους,
εὔτε μιν ἐκ Λιβύης ἀναείρας εἰς Ἐλικὸνα
ἤγαγες ἐν μέσσαις Πιερίδεσσι φέρον
5 αἰ δέ οἱ εἰρομένω ἀμφ' ὠγγύων ἡρώων
Αἴτια καὶ μακάρων εἶρον ἀμειβόμεναι.

M 40^v

43. ἸΩΝΟΣ.

C. PI

Εἰς Εὐριπίδην.

A. PI

Χαῖρε μελαμπέποις, Εὐριπίδη, ἐν γυάλιοι
10 Πιερίας τὸν αἰὲν νυκτὸς ἔχων θάλαμον
ἴσθι δ' ὑπὸ χθονὸς ὄν, ὅτι σοι κλέος ἀφθιτου ἔσται,
ἴσον Ὀμηρείαις ἀενάοις χάρισιν.

M 39^v

Scaliger ὄνειρον Huet (Mein.) p. 32, 12 ἦρ' C ἦρ' A²⁰ ἦ δ' PI²: cf. II. O 53, VII 524, 1 (Call.) | ἔης ('rest. C, ἔης? A²⁰) P Suid. ἔης PI ὄν (pro ἔόν) Eustath.

1 τόσσα Heck. | ἄμιν ('C? A²⁰) P PI; f. ἄγγελ' (cf. II. B 26), ut sit quo partic. masculina (v. 5 sq.) referantur | ἴδμεν A idemque (litt. ὁ paulo negligentius exarata) PI² ἴδμεν C (σ supra ὁ imponens) et PI² ἴδμεν Herw. 2 ἀμιντε (bis) A²⁰ ἀμφὶ τοι O. Schneider (ἀμφοτέρ' ἀθανάτους ἀμφὶ καὶ ἡμιθ. Herw.) | ἡμιθέους C ἡμιθεούς? A²¹ 3 εὔτε μιν (circuml. A C, 'C) P 4 μέσσαις P idemque PI² Μούσαις PI² | φέρον ('C) P φέρον Scalig. (qui tamen ἀναείρας in ἀναερόθεν¹ mutare om.) 5 δέ ('A C) σοι P, cr. PI | ἀμφορ. A²⁰ 6 καὶ C καὶ A²¹ | post μακάρων erasa est interp. | εἶπον Reiske (cf. l. 137) | duo app. 41 sq. vid. Diodori (cf. VI 243, 4; IX 219, 3 sq.; 405, 6; 312, 5) ||

7 sqq. PIM III^a c. 22, 33 (PI² c. 25, 30); ap. Ir. est p. 97 in cod. Matr. 24 (inter epp. VII 39 et 44; Ir.₁) et p. 161 in Matr. 47 (Ir.₂) 7—8 nom. auctoris post lemma scr. C 7 ep. non est Chii tragici ante Euripidis mortem defuncti; ad Ionem Ephesium rhapsodum referi Bgk, inter ἀδέσποτα Br. (f. Ζωνῆ huic ep. et sq. inscriptum erat, cf. ad 44, 2) 8 εἰς εὐριπίδην A PI² (Ir.) 9—10 Πιερίας s. ἐν γυάλιοι Suid. (glossam ἐν γυάλιοι-σιν¹ exhibet S.^v) 9 μελαμπέποις ('C) P (PIr. S., sed μελαμπέποις S.^v), μελαμπέποις Emper. μελαμπέτοις Lob. — πεδίους Hartung — φύλλοις Bgk | εἶν (ex εἰν cr.) PI² | γυάλιοι (post i fin. erasa est interpunctio, non litt. v) P PI² Suid. Ir.₂ γυάλιοι P I² 10 cf. VII 700, 1 | Πιερίας ex Πιερίας cr. S.^v | αἰεί P, cr. PI 11 ὄπο A²⁰ 12 ὄμηρείαις (ἡ in er. et C) P | χάρισιν Br. ||

44. ἼΩΝΟΣ.

Σ

Εἰς τὸν αὐτόν.

A.PI

Εἰ καὶ δακρυόεις, Εὐριπίδῃ, εἰλέ σε πότμος,
καὶ σε λυκορραΐσται δειπνοῦ ἔθεντο κύνας,
5 τὸν σκηρῆ μελίγηρον ἀηδόνα, κόσμου Ἀθηῶν,
τὸν σοφῆ Μουσείων μιζήμενον χάριτα,

P 215 ἀλλ' ἔμολες Πελλαίον ὑπ' ἠρίου, ὡς ἂν ὁ λάτρις 5
Πιερίδων καίης ἀγχόθι Πιερίδων. M 39^v. Σ 72

45. ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΣ ΤΟΥ ἹΣΤΟΡΙΚΟῦ.

L

Εἰς τὸν αὐτόν.

A.PI

Μνήμα μὲν Ἑλλάς ἔπασ' Εὐριπίδου· ὅστέα δ' ἴσχει
γῆ Μακεδόν· ἣ γὰρ δέξατο τέρατα βίου.

1 sqq. P^M III^a c. 22, 24 (P^s c. 25, 31); in sylloge Euphemias praemissa est n. 72 (Σ^p f. 148^r, Σ^p f. 252^v); exstat in cod. Matr. 24 ap. Ir. 97 post VII 43 1 nomen auctoris om. PPI, addit Σ 2 εἰς αὐτόν P^M; lemma om. P^I Ir.; lemmati εἰς τὸν αὐτόν ab A scripto adiungit haec Lm^o: ὅτι ευριπιδῆς (1^η ex ε cr.) εν μακεδονία ἐτελεύτησεν βρωθῆς (i. e. βρωθῆ^ς ἠσ^α pro βρωθῆ^ς) ε^πο^α κ^αν^αδ^αν; ad v. 5 in noua p. iterat lemma L: [καὶ] τοῦτο εἰς ευριπιδῆ 3 εἰλέ? A^o 4 cf. Steph. Byz. s. Βορμισκος (Suid. s. Προμέρου κύνας) | λυκορραΐσται ΣP^o; cf. VI 106, 2 (Zonae) | (ἐν-θε^ντο P^s ε^θεντο P^o) 5 cf. Eustath. p. 285, 1 | μελίγηρον Σ 6 σοφῆς ('AC, punctum C) P | μουσείων P τρογιῶν P1 Σ 7 cf. ad I. 2 ἀλλ' ἔμολες, πελλαίον P^o ἄλλεμου^ι ἔσπ. A^o ὀπηρέων A^o | ἀνὸ A^o 8 καίης PPI Σ νάης P^s | ἀγχόθι Πιερίδης Σ | conl. IX 122, 1. 3. 4. 6 Eueno fort. quam Zonae ep. vindicare malis || 9 sqq. P^M I III^a c. 22, 25 (P^s c. 25, 32); in cod. Matr. 24 (Ir., p. 97) et Matr. 47 (Ir., p. 161); exstat in Vita Eur. I 38 (V., p. 135 W.) et in Thomae Mag. Vita Eur. 41 (V., p. 140 W.; V., A. R. H. V. signatur V., codd. Mediol. Par. Haun. Vind.) 9—10 lemmati ab A scripto subiungit nomen auctoris L 9 Ἱστορικου L; nomen auctoris om. P^I; Thucyd. et Timotheum nominant V., V. 2 (κενοτάφιον δ' αὐτοῦ Ἀθήνησι γέγονεν, ἐφ' οὗ ἐπέγραψε Θου-κυδίδης ὁ συγγραφεὺς ἢ Τιμόθεος ὁ μελοποιὸς τὰδε V., quibus- cum cf. W. p. 135, 35), ad Thucyd. refert Athenaeus 187 D (cf. Eustath. 284, 6); ab historico abiudicat Bergk (cf. Kaib.

παιρὶς δ' Ἑλλάδος Ἑλλάς, Ἀθηναί· πλεῖστα δὲ Μούσαις
τέρας ἐκ πολλῶν καὶ τὸν ἐπαινον ἔχει. M 39^v. Pr. 259

46. Εἰς τὸν αὐτόν.

A.PI

Οὐ σὸν μνήμα τόδ' ἔστ', Εὐριπίδῃ, ἀλλὰ σὺ τοῦδε·
5 τῆ σῆ γὰρ δόξῃ μνήμα τόδ' ἀμπέχεται. M 40^v

47. Εἰς τὸν αὐτόν.

A.PI

Ἄπασ' Ἀχαιῖς μνήμα σὸν γ', Εὐριπίδῃ·
οὐκ οὖν ἄφρανος, ἀλλὰ καὶ λαλητέος. M 40^v

EG. 500 adnot.), tribuit cognomini poetae Acherdusio (conl. Vita Thucyd. p. 192, 146 W.); non in cenotaphio Euripidis (cf. Paus. I 2, 2) ep. insculptum, sed demonstrativum generis post Alexandri aetatem factum esse putat Preger (259) p. 34, 10 εἰς αὐτόν P^M (om. P^I) 11 μνήμα PPI Ir., μνήμα V., V. Ir. 2 | μ^ν ἐν P^M, om. V., H δὲ V., P ἄπασα V., H ἴσχει A^o 12 γὰρ? | μακε- δών A μακεδόν· C Μακεδόνων V., V. 2 | ἣ γὰρ C ἦ (s. ἦ) γὰρ A^o; ἣ γὰρ (P^I P^s in t.) ex ἣ γὰρ cr. P^M (sic P^s in epid., P^I c. 2 P^I c. 6), ἣ γὰρ Elmsley τῆ γὰρ Jac. (Mein. Bgk), ἦπερ V., 2 ἦπερ V., A. V. (Osann) ἦπουπερ V., P ἦπερ V., H | ἐδέξατο V., A | τὸ τέρατα V., A τέρατα V., 2 | τοῦ βίου V., A. P 1 cf. Athen. 187 D | ποῖα P^M πάτην V., V., P πάτην V., H πα- τέρας V., A | Ἑλλάς om. V., A. B | πολλὰ δὲ γράψας Μούσαις V., P | πλεῖστος V., H | μούσαις P μούσα^ς P^M V., V. 1 (praeter V., P) 2 ἐκ πολλῶν PPI V., 1 (ut ἐκ πλείστον V., P) ἐκ πολλῶν πάντων V., 2 εἰς πάντων et εἰς γε πάντων FG. Schmidt; ἐκπύλω^ς? | πλείστον et κλεινὸν ἐπ. Schmidt | ἔχειν V., A σὸν δίκη add. V., 2 3 sqq. P^M I. III^a c. 22, 26 (P^s c. 25, 33); in cod. Matr. 24 ap. Ir. p. 97 3 εἰς αὐτόν P^M om. P^I 4 τόδ' ἔστ' P^M τόδ' P | ἀλλὰ P^I ἐφν. ἀλλὰ ('AC' C qui interp.) P; οὐ τόδ' ἐφν σὸν μνήμ' Εὐρ.? 5 δόξῃ A δόξῃ. C | μνήμα A (P) μνήμα (ε supra ἦ add.) C | τόδ' P || 6—8, 8 pro fragmento cor. Phil. epp. 47—50 habet Menk, epp. 49—51 Weissb.; cf. ad p. 37, 3 6 sqq. P^M I. III^a c. 22, 27 (ante VII 20; in P^s c. 25, 34 ante ep. VII 50); ap. Ir. p. 97 6 τὸν om. P^M (lemma om. P^I) 7 sq. s. v. λαλητέος Suid. 7 ἄπασ S. V. | σὸν P^s A. V. B P^I σὸν γ' P^M P^s sol γ' Jac. σὸν ('salvum') Schmidt | εὐριπίδῃ S. V 8 οὐκ οὖν A^o | ἄφρανον—λαλεῖ σε πᾶς Reiske | ἀλλ' ἀεὶ—λα- λητέος Jac. — λαλεῖ νεκρός Schm. | λάλης ἔδος s. στέγος et ἀεὶ λαλεῖ κλέος ego ei.; in fine distichi deest clausulae signum ||

48. [Εἰς τὸν αὐτόν.]

A

Αἰθαλέοιο πυρὸς σάρκες ἑπιῆσι τρυφηλαὶ
ληφθεῖσαι νοτίην ὄσαν ἀπαιθόμεναι·
μόννα δ' ἐνεσσι τάφῳ πολυδακρύῳ ὅστια κωφά
καὶ πόνος εἰνοδόιοις τῆδε παρερχομένοις.

49. ΒΙΑΝΟΡΟΣ ΒΙΘΥΝΟΪ.

A

Εἰς τὸν αὐτόν.

A Pl

Ἄ Μακέτις σε κέκευθε τάφου κόνις· ἀλλὰ πυρωθεῖς
Ζεὺς κεραυνεῖω γαῖαν ἀπημφιάσας.

1 sqq. in apogr. Bub. n. 3 (p. 131) 1 lemmati add. L haec:
οτι κεραυνῶ ο τάφος ἐυριπίδῃ; ep. non ad Euripidem spectare
patet, imperfectum censet Salm. (ap. B.^m), mutilum ab initio
Br. (Jac. Herm.); ep. Diogone L. dignum iudicat Jac. 2 δαι
δε λέοιο (' A C) πυρὸς ἑπιῆσι (' C) τρυφηλαὶ σάρκες (' C) P:
σάρκες transponunt aut ad initium vs. aut ante ἑπι. (cf. Θ 12) |
δαιδαλέοιο πυρὸς σάρκες ἑπιῆσι ap. B. (δοθίησι ap. G. R.) |
σάρκες (δαιδαλέοιο et postea) δ' αἰθαλέοιο Jac. s. κηραλέοιο
Mein. s. δ' αἰθαλέοιο Herm.; δαιδαλέοιο πυρὸς σάρκες Heck.
αἰθαλέοιο π. σ. Mein. (αἰθαλ. π. ἑπιῆσι τρ. σάρκες Dübner); αἰθ.
displacet seq. voce αἰθόμεναι, malim λευγαλέοιο s. δειμαλέοιο
3 (' λειφθεῖσαν a λειψῶ ap. B.^m λειβόνσαι νοτ. Jac. δαι
φθεῖσαι Unger) | νοτίην (' C) P (ante νοτ. interpung. C) | εἰσαν
et ἴσαν (ab ἡδέω) olim οἰ. | ἀπαιθόμεναι Ἄ ἐπ' αἰθου. P^{no} ἐπαιθ.
Herm. (Jac.) ἐπ' αἰθ. Mein. (ὡς ἄρα κηθόμεναι Jac.) 4 μόννα +
δ' ἐνεσσι C μόννας δ' ἐνεσσι A^m πολυδακρύῳ P, cr. Mein.
5 πόνος A γόος Schm. (nec hoc nec στόνος praeferam; σποδός?) |
παρ' ἐρχ. C | 6 sqq. P^m l. III^b c. 22, 13 (P^l c. 25, 72; P^o
c. 25, 36; P^a c. 26, 19); ap. Ir. p. 99 6 sq. εἰς τὸν αὐτόν
βιάνορος βουθηνῶ Δ (signum x adposuit Cm^o; cf. ad l. 9); nomen
auctoris om. Pl; num. v huic ep., non praecedenti adpinxit C
ep. VII 41 et 42 in computatione sua iungens, cf. ad p. 32, 10 sqq.
8 sq. cf. Plut. Lyc. c. 51 8 & C δ? A^{no} οδ FG. Schmidt |
μακετίασ A^m (cf. Steph. Byz. s. Μακεδονία: eius verba affert
sch.^h) | ἄλλαπ. A^{no} 9 κεραυνεῖω P P^m κεραυνέω P^a,
cr. Pl^a | παῖ αν P: Γ et x C qui corruptelae signum in fine
vs. repetit; πᾶσαν Pl | ἐπ' ἡγήσιασ (spiritus, apostr. et acc.
C) P ἀπημφιάσας Pl (cf. VII 76, 4); γαῖαν (cum C) ἀπημφιάσω
Br. (Reiske, qui etiam ἀφηγγιάσας proponit), γ. ἀπηγγιάσας terram

τοῖς γὰρ ἐπαστρέφας, Εὐριπίδη, ἐν Διὸς αἰθῆρ
ἤγγισε τὰν θνατὰν σήματος ἱστορίαν.

M 95^v

50. ἈΡΧΙΜΗΔΟΥΣ.

A

Εἰς τὸν αὐτόν.

A

Τὴν Εὐριπίδεω μὴτ' ἔρχεο, μὴτ' ἐπιβάλλον,
δύσβατον ἀνθρώποις οἶμον, αἰδοδοτέα.
λεῖν μὲν γὰρ ἰδεῖν καὶ ἐπίροδος ἦν δέ τις αὐτῆν
εἰσβαίνη, χαλεποῦ τροχνητέρη σκόλοπος.
ἦν δέ τὰ Μηδείης Αἰητίδος ἄκρα χαράξῃς,
ἀμνήμων κείσῃ νέρθεν' εἰ στεφάνους.

5

M 95^v

ut opus excussisti Polak (Jac.), γ. ἀπηγγιάσας Piccolos (γὰς
ἐπ' ἀνήλδης ἄπας Schm.); f. λείψαν' ἀπημφ. (cf. IX 278, 1)
1 γὰρ P | ἐπ' ἀστρέφας C ἐπαστρ. Pl ἀναστρ. Brod. | ἐυρι
πίδη P itemque Pl^m (Pl^v) Εὐριπίδη Pl^a | ἐν διὸς (' C) αἰθῆρ
(' A C) P (Εὐριπίδη) εἰσαε σπινθήρ perperam Schm. 2 θνη
τὰν Pl | σήματος P Pl σώματος Barnes (Herw. Schm.) | ἱστορίην
Pl εὐ σποδιάν Herw. οἰ σποδιάν Schm.; fort. σώματι σποτροφίαν |
3 sqq. P^m l. III^b c. 22, 12 (P^l c. 25, 71; P^o c. 25, 35); tertium
dist. om. Pl nec add. cod. Matr. 24 ap. Ir. p. 99 3—4 εἰς
τὸν αὐτόν | ἐρχιμήδου (' C) A σποτικόν add. L (ep. non se
pulerale inter irratoria referens) 3 Ἀρχιμήλου Br. (Knaack), nom.
auctoris om. Pl (cf. Athenae. 209 B); ep. non est cor. Phil., si aequa
lis Hieronis II Archimelus condidit 4 εἰς Εὐριπίδῃ Pl^m (Pl^a)
εἰς τὸν αὐτόν Pl^e 5 εὐριπίδεω Pl^a | ἔρχεο (ἐρ ex eo cr.) P |
ἐπιβάλλον C 6 ἀνός Pl^m; cf. Oppian. Cyn. l. 20 | οἶμον A^{no} | αἰ
δοδοτέα (hyph. et acc. C) P; Pleiadis tragicæ poetam compellari
putat Knaack 7 δεινή C δειν A^{no} λέει ex ει cr. Pl^m (rubro
λ et acc. addens, η ex x faciens) | μεν P | ἐπίροδος Dorv. (Br.) |
ἦν δέ (signa rest. C) P εἰ δέ Pl 8 εἰς βαίνει (η C) P εἰσ
βαίνει ex εἰσβαίνη cr. Pl^m —νει Pl —νοι Pl^a | στροφελῶ? |
σκόλοπος (' C) P (σποτέλον frustra Barnes, cf. Lucian. V. Hist. Π30,
Clem. Al. Protr. 27) 9 ἦν ex ἦν? cr. C | αἰητίδος (acc. A C) P |
ἄκραχαράξῃς (virgulam ante χ ad vocab. distinguenda C) P:
non artis Euripideæ carptorem, sed poetam imitorem dici
existimo, vel praestantissimam fab. aemulari stulte ausam (cf.
VII 37, 10) 10 cf. Sapph. fr. 68 (B¹) | κείσῃ, νέρθεν interpunxit
more suo in medio vs. C | εἰ (' C) P στεφάνους C στέφανος A^{no} ||

51. ἙΛΛΑΔΙΟΤ.

A

Εἰς τὸν αὐτόν.

A

Οὐ σε κυνῶν γένος εἶλ', Εὐρυπίδη, οὐδὲ γυναικὸς
οἴστρου, τὸν σκοπῆς Κύπριδος ἀλλότριον,
ἔλλ' Αἰδῆς καὶ γῆρας ὄπαι Μακέτη δ' Ἀρεθούση
κεῖσαι ἑταιρείη τίμιος Ἀρχέλειω.
σὸν δ' οὐ τοῦτον ἐγὼ τίθεμαι τάφου, ἀλλὰ τὰ Βάκχου
βήματα καὶ σιγῆς <ἔμπεδ' ἐρειδομένης>.

M 96*

52. ΔΗΜΟΙΟΥΡΓΟΪ.

A

Εἰς Ἡσιόδου.

A.PI

Ἑλλάδος εὐρυγόρου στέφανον καὶ κόσμον ἀοιδῆς,
Ἄσκρατον γενεῖν Ἡσιόδου κατέχω.

M 39v

1 sq. Pl^m l. III^b c. 22, 20 (Pl^m c. 25, 79; Pl^s n. 37; Pl^a c. 26, 25); exstat ap. Ir. p. 99 (inter VII 40 et 81) 1—2 εἰς τὸν αὐτόν—ἄδδαιον A; cf. ad VI 228 1 Pl^m nullo auctoris nomine adiunxit epigrammati VII 716 (quod Διονυσίου inscribitur, unde perversum auctoris indicem petiverunt Pl^s); Διονυσίου Pl^s (Ir.) τοῦ αὐτοῦ (sc. Dion.) Pl^a 2 l. om. Pl^m 3 cf. Gell. XV.20 | verba οὐ σε κυνῶν γένος εἶλ' Ἐδο. ἀλλ' Αἰδῆς καὶ γῆρας ὄπαι. s. v. ὄπαιμακε (quod διέφθιρειν interpretatur Suid. | οὐ σε ('AC) P | γένος Scaliger (Γουπ) μένος Jac. | εἶλ'? A^{ac} | εὐρυπί S. v. | οὐ δὲ ('C) P: cf. Hermesian. apud Athen. 598 D 4 οἴστρου A^{ac} | τὸν Pl τὸ P 5 ἀλλὰ τῆς A^{ac} ἀλλὰ τῆς Heck. (ἔλλ' αἰσ' ἦν et ἔλλ' οἴτος s. ἀλλὰ δὴν ci. olim) κατὰ? | γῆ S. v. | ὄπαι μακίεν | *δ' (signum* bis redit in m., erasum est supra ε vocis ἀρεθ.) C ὄπαι μακε τηδ' A^{ac} ὄπαιμακεν (ceteris om.) Suid. ὄπαιμακε τηδ' Pl 6 κεῖται P, cr. Pl | ἑταιρείη. (acc. et litt. fin. cum puncto C) P | in fine vs. verba prima sequentis σὸν δ' οὐ erasa sunt 7 cf. VII 235 | σὸν δ' Pl^m (sol δ' Huet) 8 ἤματα (sic) P ἤματα ('Dionysia' Herm.) Pl^m Pl^a εἶματα Pl^s σηματα et σχήματα Scaliger βήματα (coll. Poll. IV 123) Jac.: cf. CIG. 2681 | ἔμβαλε πειδομένης C qui θ ex δ fecit et π scr. in eraso π vel ερ (non επ), ἔμβαλε ερειδομένης s. φειδομένης A^{ac}, cum C facit Pl; εἰς μέγα πένθος ἔβας Jac. (σιγῆς σύμβολα πειδομένα Heck., σιγῆς σύμβολα πειδομένης Scaliger) ἔμβάδι πειδομένης Herm. (στειβομένης! Schm., τειρομένης v. τριβομένης Dübner) σῆ ὄπι π. Reiske; tentavi ἔμπεδ' (et εἶ καλ') ἐρειδομένης || 9 sqq. Pl^m III^b c. 22, 11 (Pl^a c. 25, 14); ap.

53. Εἰς τοῦ αὐτοῦ Ἡσιόδου ἀνάθημα.

A

Ἡσιόδου Μούσαις Ἑλικωνίσι τόνδ' ἀνάθημα

P 216 ἕμψι νικῆσαις ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὀμηρον. M 39v. Fr. 81

Fr. Cor. Mel.

54. ΜΝΑΣΑΛΚΟΥ.

C

epp. 54 sq.

Εἰς τὸν αὐτόν.

A.PI

Ἄσκη μὲν πατρίς πολυλῆμος· ἀλλὰ θανόντος
ὄστέα πληξέσπυον γῆ Μινυῶν κατέχει

Ir. p. 96 est octastichon conflatum ex epp. VII 52—54 (praecedit ep. VII 7) p. 38, 9 sq. εἰς (P^m εἰς i. e. εἰς τὸν A^{ac}) Ἡσιόδου δημοιοργουῖ (1, εργουῖ C δημοιοδ...? A^{ac}) P; nomen poetae om. Pl 12 (Ascaratan Reiske) | γενεῖν ('C) P | cf. Philol. I 22 | 1 sqq. ep. bis exstat in P: P 207 (ad anathematica extrema) scr. C m^s (C₁), P 215 sq. (perperam inter sepulcralia) A (P₂), ubi obelo suo 2 quater (ab initio et in fine utriusque vs.) posito ep. anathematicum C delendum indicavit; in Pl^m est l. III^a c. 22, 12 (inter VII 52 et 54), in Pl^s c. 23, 15; ap. Ir. (p. 96) iunctum cum epp. 52 et 54; exhibet ep. Certamen 205 (Rz.), Procli vita Hom. 26, 50 (W.), Dio Chrysost. 2, 11; cf. Gell. III 11, 3; Preger IG. 81; Hesiodo ipsi tribuunt ep. Cert., Liban. apol. Soer. III 22; expressum est ep. ex Hes. Opp. 654 (cf. Procl. vit. H. 26, 52) 1 ἀνάθημα Ἡσιόδου C, m^s εἰς αὐτὸν Ἡσιόδου ἀνάθημα A₂ m^c εἰς Ἡσιόδου (in nova p. 216 ad vs. alterum) Lm^s ἐνάθημα τῶν εἰς αὐτόν Pl^m (Pl^s, sed εἰς τὸν αὐτὸν Pl^s) 2 cf. Hes. Opp. 658: τὸν μὲν ἐγὼ Μούσης Ἑλικωνιάδεσσι ἀνάθημα | Ἡσιόδοσιν P₂ (Ἡσιόδου A₂ A^{ac}) | Μούσης (Hes.) Rz. | Ἑλικωνίσι C₁ Pl Cert. Vit. Dio Ἑλικωνίσι A₂ in Ἑλικωνίσι mut. C₂ (Ἑλικωνίσι sched. Cyriaci) | τόνδ' Cert. Vit. Dio τηδ' Pl ταῖδ' ex ταῖδ' cr. C, ταῖδ' ex ταῖδ' cr. P₂ | ἀνάθημα C, A₂ Pl ἀνάθημα Cert. Dio Vit. (sed ἀνάθημα Vit. cod. E, ἂν ἐθήγειν Vit. c. M) 3 ἕμψον Dio Vit. c. M ὄσθη? Paus. (IX 31, 3) | (νικῆσαις Cyr.) | χαρμίδι A₂ δῖον Vit. c. E || 4 sqq. Pl^m l. III^a c. 22, 13 (Pl^s c. 25, 16); ap. Ir. p. 96; ep. exhib. Certamen 240 (Rz.), Tzetzae Vit. Hes. 112 (Rz.); Pausan. IX 38, 4 4—5 μυσάλαι post lemma scr. C; Chersiae Orchomenio tribuit Paus. IX 38, 9; ep. faciendum curasse Orchomenios tradunt Tzetz. Cert.; Mnasalcae ep. videri potest conferenti vs. 4 cum claus. ep. ap. Athen. 163a 5 εἰς αὐτόν Pl^m (l. om. Pl^s) 6 sqq. priori alterum dist. praemittit Vit. cod. Vatic. 6 Ἄσκη Mon. 158 (καθ' Mon. 334) | πρὶς Pl^m | πολυλῆμος Paus. cod. M Va 7 versum assumpsit Pepli auctor ep. 19, 2 (B.) |

Ἡσιόδου, τοῦ πλείστον ἐν ἀνθρώποις κλέος ἐστίν
ἀνθρώπων κοινομένων ἐν βυσάνῳ σοφίης. M 39^v. Pr. 19

55. ἌΛΚΑΪΟΥ A PI

ΠΟΙΚΗΤΟΥ | ΜΙΤΤΑΗΝΑΪΟΥ | Ἡ ΜΕΣΣΗΝΪΟΥ. LO

Eis tōn autōn. A PI

5 Δοκίμους ἐν νέμει σιερωθὲ νέενν Ἡσιόδοιο,
Νύμφαι κρηίδων λούσαν ἀπὸ σφετέρων
καὶ τάφον ὑψώσαντο γάλακτι δὲ ποιμένες αἰγῶν
ἔθραναι ξανθῶ μιζήμενοι μέλιτι
10 τοίην γὰρ καὶ γῆρην ἀπέπνεεν, ἐννέα Μουσέων 5
ὁ πρέσβυς καθαρῶν γευσάμενος λιβάδων. M 39^v

πληξίπων P Pl Paus. Cert. Pepl. πληξίπων Vit. codd. PV
Mon. 158 et 334 Neap. II F 9 πληξίπος Rz. | Μινυῶν P Pl Paus.
μινύης Vit. (μηνύης Mon. 334) Μινυῶς Cert. Pepl. Rz.

I πλείστον Mon. 334 | ἐνανθρώποισι κλέος (κ ex ν cr.) ἐστίν
(A' C) P ἐν ἀνθρώποις κλέος ἐστίν P^m, eum Pl (P) faciunt Cert.
Vit. (ἐστίν om. Mon. 334); ἐν Ἑλλάδι κλέος ὁρεῖται Paus. 2 βυ-
σάνοις Vit. | σοφίης Paus. codd. complures || 3 sqq. P^m l. III^a
c. 22, 14 (huic ep. P^m in textu adiungit VII 34, in marg. in-
feriore epp. VII 69—71, 408, 536); in P^r c. 25, 14, in P^s
c. 25, 17; ap. Ir. p. 97 (post VII 54, ante IX 161) 3—5 l.

ante nom. auctoris ser. A 3—4 αἰκίων tantum A 4 ποιή
L | ante ἦ erasa est clausula; ἦ Μεσσηνίων add. C (gentili Μεσ-
σηνίων instructa sunt Alcaei epp. VII l. 55. 412. 495 a C, idem
adscriptum gent. ab J ad IX 518, ignorat L; Μινυληνίων dedit L
ad VII 5. 55, C ad VII 429. 536, VI 218; nec A nec B alterutrum
gent. nomini poetae adiunxit) | Messenio trib. Br. Mein. (dubi-
tantly Knaack); vid. Messenii, cf. VII l. 3 sqq.; 495, 4 (ῥαινό-
μενον); IX 519, 6 (γεύσασθαι); App. Pl. 7, 2, 4; 226, 6 5 lemma
om. P^r eis autōn P^m 6 ἐν νέμει σιερωθὲ P Pl: cf. II. A 480;
ἐν Νεμείῳ ἱερῶ Mein. ἐν Νεμείῳ σιερωθὲ Wyttenbach ἐν Νεμείῳ
σικληρῶν Unger (conl. Thuc. III 96, Tzetz. Vit. Hes. 105 Rz.,
Plut. Mor. 162 D) | Ἡσιόδοιο, C Ἡσιόδου A^{bc} 7 κρηίδων
P Pl κρηίδων Scaliger κρηίδων Wakefield (κρηιδίων Jac.)
ἀπο A^{bc} 9 μιζήμενοι, C — μεναι A^{bc} 10 γῆρην (A C) P |
μουσῶν Pl 11 in fine vs. adpinxit P^m signum, quod ad epp.
in m. inferiore scripta relegat (cf. ad l. 3 sqq.) ||

56. Εἰς Δημόκριτον τὸν Ἀφθρητὴν. AL

Ἦν ἄρα Δημοκρίτοιο γέλωσ τόδε, καὶ τάχα λέξει·
Ὅν ἔλεγον γελῶν Πάντα πέλουσι γέλωσ;
καὶ γὰρ ἐγὼ σοφίην μετ' ἀπείρονα καὶ στίχα βίβλων
5 τασσατίων κείμενι νέθητε τάφοιο γέλωσ. M 42^v

1—p. 48, 6; epp. 56—68 omnia praeter unum 60 in Planu-
daeae cap. eis φιλοσόφους exstant, in Pl III^a c. 28, Pl III^b c. 26,
Pl^s c. 32 (mero errore in Pl^s pro c. 32 numeratur cap. 33;
in Pl^a vero eodem numero signatur cap. propterea, quod epp.
eis ποιητῶν duobus capitibus continentur). Exhibet P^m l. III^a
c. 28 epigrammata 39 (f. 42^r—43^r), P^m III^b c. 26 epp. septem
(f. 96^r); iuncta sunt utriusque sylloges epp. in Pl^s ita ut
(post l. III^a epp. 39) alterius syll. epp. septem numeros 40—46
efficiant; mutato subinde epp. ordine duae series mixtae sunt
in Pl^s. Exstant in Pl^m l. III^a c. 28 epp. haec: n. 1—5 (A. P.
VII 629, 61 sq. 108 sq.; Pl^s c. 32, 1—5; Pl^s c. 33, 1—5) in
Socratem, Platonem (4); add. Pl^s (n. 6) ex III^b n. 7 (XVI 31)
in Platonem; n. 6—14 (VII 56—58, 63—65, 66, 1—2, 66, 3—4,
68; Pl^s c. 32, 6—14; Pl^s c. 33, 7—15) in Democritum (3),
Diogenem (6); Pl^s add. (n. 16) ex III^b n. 2 ep. in Diogenem
(VII 67); n. 15—30 (VII 78, 81, 83—85, 89—92, 99, 110, 114,
121—124; Pl^s c. 32, 15—30; Pl^s c. 33, 17—32) in Eratosthenem,
septem sapientes, Thalem (3), Pittacum, Biantem (2), Anacharsi-
dem, Dionem, Theophrastum, Heraclidem, Pythagoram (2), Empe-
doclem (2); duobus in Emp. epp. tertium (IX 569, ap. Diog. VIII 77)
add. in Pl^m m² (f. 42^r); a Pl. idem receptum est in l. I^a (f. 20^r);
n. 31—34 (VII 125—128; Pl^s c. 32, 31—34; Pl^s c. 33, 33—36)
in Epicharmum, Philolaum, Heraclitum phil. (2); Pl^s add. (n. 37,
III^b 3) in Heraclitum poetam (VII 80); n. 35—39 (VII 129 sq.
326, 576, 676; Pl^s c. 32, 35—39; Pl^s c. 33, 38—42) in Zeno-
nem, Protagoram, Cratetem, Pyrrhonem, Epictetum. — In
Pl^m III^b c. 26 reperiuntur n. 1—7 (VII 59, 67, 80, 100, 134,
471, XVI 31; Pl^s 40—46; Pl^s 43, 16, 37, 44—46, 6) in Demo-
critum, Diogenem, Heraclitum, Alexim, Gorgiam, Cleombrotum,
Platonem 1 sqq. P^m l. III^a c. 28, 6 (Pl^s c. 32, 6; Pl^s
c. 33, 7); ap. Ir. p. 102 (in c. Matr. 24) iunctum ep. est cum
epp. 57 et 58 (praecedat VII 68, sequitur Antipatri in Zenonem
ep., quod est apud Diog. Laert. VII 29) 1 Diog. Laertio
tribuit Jac. | εἰς δημόκριτον A (Pl); τασσατῶν add. L 3 οὐκέ-
λεγον A^{bc} | γελῶν. * * * πάντα C γελῶν ὡς π. A^{bc}; τελείως?
πέλουσι (ε ex ο cr.) P | γέλωσ; (virgulam Δ punctum C) P
4 γὰρ ἐγὼ P | μεταπείρονα A^{bc} ||

57. Εἰς τὸν αὐτόν. A

Καὶ τίς ἔφν σοφὸς ὦδει; τίς ἔργον ἔρεξε τοσοῦτον,
 ὅσων ὁ παντοδαῆς μάνυε Δημόκριτος;
 ὃς θάνατον παρέδωκε τῶν ἡμέτα δώμασιν ἔσχεν
 καὶ θερμοῖς ἄρτων ἀσθμασιν ἐξέμισεν. M 42^r

58. ἸΟΥΔΑΙΑΝΟΥ ἘΠὸ ΤΗΡΑΡΧΩΝ ΑἴΓΥΠΤΙΟΥ. A
 Εἰς τὸν αὐτόν. A P1

Εἰ καὶ ἀμειδίητων νεκρῶν ὑπὸ γαλιῶν ἀνάσσεις,
 Φερσεφόνη, ψυχὴν δέγγυσο Δημοκρίτου
 εὐμενέως γελώσων, ἐπεὶ καὶ σεῖο τεκοῦσαν
 ἄγγυμένην ἐπὶ σοὶ μόνον ἐκαμψε γέλωσ. M 42^r

59. ΤΟΥ ἸΥΤΟΥ. A
 Εἰς τὸν αὐτόν. A

Πλούτων, δέξο, μάκαρ, Δημοκρίτον, ὃς κεν ἀνάσσων
 αἰὲν ἀμειδίητων καὶ γελῶντα λόχοις. M 96^v

1 sqq. P^M I. III^a c. 28, 7 (P^I c. 33, 8); exstat ep. apud
 Diog. Laert. IX 43, ap. Ir. bis occurrit in eodem cod.: p. 102
 (iunctum cum ep. 56) et p. 100 (post VII 180, ante VII 326)

1 Laertii fetus est quem in sua Pammetro fuisse ipse indicat IX 43
 lemma om. P^I: Διογένους Λαερτίου εἰς τὸν αὐτόν P^I 2 ἔφν P P^I
 ex corr. D.^r ἔφν D.^b | ἔρεξε P^{dx} ἔρεξε A^r ἔρεξε D.^p ἔρεξε D.^h ac

3 ὅσων (C) P ὅσων D.^b | παντοδαῆς (hypthen C) P παν-
 δαῆς P^I παντοδαῆς D.^p | μάνυε (A C) P μάνυε P I D. (μηνύσαι
 D.^b) ἤνυσε Opsop. ἄνυσε Boiss.; ἔνυσε? s. ἄρτυε? 4 sqq. cf. Athen.

46 E 4 παρ' ἔδωκε C παρίδωκε D.^p ac. Q. H. B. | τρηματὰ D.^p ac. | τῶν
 (C) P | ἡμέτα ex ἡμ. cr. D.^b | ἔσχεν P^I ἔσχε D. 5 ἀσθμασιν (C) P
 ἐξέμισεν P^I ἐξέμισεν Diog. || 6 sqq. P^M I. III^a c. 28, 8 (P^I c. 33,
 9); Ir. p. 102 6—7 lemma praemittit A 6 nomen auctoris

om. P^I (ἄδηλον P^I) | ἀπὸ (C) ὑπάρ (ὑ ex v C) P 7 εἰς αὐ-
 τόν A (om. P^I) 8 ἀπογίαιον A^{so} 9 Φερσεφόνη s. v. ἀμειδίητος

Suid. (deest gl. in S.^v) | post δημοκρίτον interpung. C P^I,
 interpunctionem del. (εὐμενέως recte cum δέγγυσο iungens) Br.,
 nisi forte εὐμενέως γέλ. reponere mavis (conl. Hes. Theog. 712)

10 εὐμενέως (εἰ init. ex γ cr.) A | σεῖο (rest. C) P
 11 ἐπι P | ἐκαμψε s. ἐθαίψε Herw. || 12 sqq. P^M III^a c. 26, 1

60. ΣΙΜΙΟΥ. C

Εἰς Πλάτωνα, | τὸν φιλόσοφον. A, C

Σωφροσύνη προφέρων θυγητῶν ἦθει τε δικαίῳ
 ἐνθάδε κείται ἀνήρ θεῖος Ἀριστοκλῆς
 εἰ δέ τις ἐκ πάντων σοφίης μέγαν ἔσχεν ἔπαινον,
 οὗτος ἔχει πούλιν καὶ φθόνου οὐ φέρεται. M 30^r

61. Εἰς τὸν αὐτόν, A

Πλάτωνα τὸν φιλόσοφον. LC

Γαῖα μὲν ἐν κόλποις κρύπτει τόδε σῶμα Πλάτωνος,
 ψυχὴ δ' ἀθάνατον τάξιν ἔχει μακάρων M 96^v E 56

(P^I c. 32, 40 iunctum cum VII 676 tamquam alterum Leonida-
 dae ep.; P^I c. 33, 43) p. 42, 12—13 nomen auctoris post
 lemma scr. A, om. P^I 13 εἰς Δημοκρίτον P^I (nullo l. P^M)

14 πλοῦτον A^{so} | μάκαρ P P^I μ' ἀνάξ Jac.; τίμην et
 νεκρὸν olim ei. | ὡς A^{so} 15 γελῶντα P ||

1 sqq. P^M III^a c. 1, 1. Recedit in III^a c. 1 (εἰς ἀγαθούς
 ἄνδρας) P^I app. 17; n. 1—5, sc. VII 60. 570. 590. 697. 673;
 n. 6—17; VII 260. 327 sq. 373. 451. 461. 545. 596. 606. 648. 679 sq.

(scripta sunt M f. 30); his accedunt in III^b c. 1 app. septem
 (f. 90): VII 302. 346. VIII 1. XVI 21 sq. VII 690. 520. P^I iuncta
 praebent app. cap. primi numero 24. Exstat ep. VII 60 etiam
 ap. Diog. Laert. III 43, ap. Ir. p. 101 (inter VII 96 et 61), in cod.

Vind. 314 f. 27 (cf. Preg. 11) 1 sq. εἰς πλάτωνα (litt. fin. li-
 neola not. A, ipsam add. C) A | τὸν φιλόσοφον. σιμίον C: τοῦ
 αὐτοῦ? (certe non σιμίον) A^r 1 auctoris nom. om. P^I Diog.

Ir.; ep. Iuliano (?) tr. A, Simiae Socratico Br. (Thebano Sternb.),
 Speusippo Osann; num. 5 huic, non praecedenti ep. (cf. ad
 VII 49) adpinxit C deleto ep. 58 2 εἰς Πλάτωνα P^I

3 σωφροσύνη A (D.^p dx), i fin. add. C | ἦθει (A C) P P^I | ἦθειτε D.^h ac
 τὲ C | δικαίῳ D.^p δικαίῳ, i. C δικαίων A^r 4 verba, quae unum
 efficiunt versum in D.^p, ἐνθάδε—σοφ. v. 3, om. D. 9 | ἐνθάδε δὲ κείται
 (sine ἀνήρ) Diog. | θεῖος P P^I D.^p δῖος D.^p (ex διός cr. D.^h)

5 σοφίης Preg. 6 cf. VI 145, 2 | οὗτος (rest. C) ἔχει πούλιν P P^I
 τοῦτον ἔχ. πλείστον Diog. οὗτος ἔχ. πλείστον Cobet (ἔχ. προὔπτον
 et προὔτ' οὖν olim ei. conl. VI 118, 6); τοῦτον ἔχει πλείστον Honaini
 auctorem legisse suspicatur Osann (immo τοῦδ' ἐν ἔχοι suspi-
 ceris, si ex eis quae in Hon. vita Platonica leguntur 'quicumque
 sapientiam prae ceteris rebus landaverit, hunc maxime laudet'
 de Graecis verbis quidquam colligere licet) | φθόνος οὐ φέρεται
 Diog. (cf. Pr. et A. P. VII 525, 4) || 7 sqq. P^M III^a c. 28, 2; apud

υἱοῦ Ἀρίστωνος· τὸν τις καὶ τηλόθι ναίων
τιμᾶ ἀνήρ ἀγαθὸς θεῖον ἰδόντα βίου. M 42^r. Pr. 11

P 217 62. Εἰς τὸν αὐτόν. (νεότερον.) A

α. Αἰετέ, τίπτε βέβημας ὑπὲρ τάφον ἢ τίνος; εἶπέ·
5 ἄστερόεντα θεῶν οἶκον ἀποσκοπέεις;
β. Φυχῆς εἰμι Πλάτωνος ἀποπταμένης ἐς Ὀλυμπον
εἰκόν· σῶμα δὲ γῆ γηγενὲς Ἀθῆλις ἔχει. M 42^r. Pr. 263

Diog. L. III 44; ap. Ir. p. 101, in cod. Scor. ap. Miller. Cat. p. 491, in cod. Mon. 113 et 161; tetrastichū distich. alterum recentioris est poetae, prius fere ad verbum congruit cum Speusippi epigrammate, quod exstat in P¹ III^b c. 26, 7 (P¹ c. 32, 46; P¹ c. 33, 6), praeterea in sylloge Euphemiana (E^r n. 56, E^r f. 158^v E^r f. 263^r), ap. Ir. p. 105; nomen auctoris Σπενάπιον tradit P¹ III^b, om. E p. 43, 7—8 εἰς Πλάτωνα Pl III^a ἄλλο Diog.^r in m.

7 αὐτὸ A 8 τὸν L | φιλόσοφον C τὸν ἀρ(ίστωνος)? L^r
9 γαῖα μὲν — σῶμα Πλάτωνος P M^a (ubi totum fere versum Pl ser. in rasura) Diog., σῶμα μὲν — γαῖα Πλάτωνος Speus. (M^b E Ir.); cf. Kaib. Ep. 35^b, 56 | κόλπῳ P M^a M^b Ir., κόλπω Diog. E (κόλπω D^r, E^r P) Ir., | κρύπτει P Mª Diog. κατέχει Speus. (M E)

10 ἀθάνατον P^r (Diog.^r); ἀθανάτων M^a, quocum congruit Diog. (praeter D^r), non item, ut vid., A^r (nam ἀθανάτην potius olim in P fuisse putaverim); ἰσοθέων M^b ἰσόθειον E; ἀθανάτος Lennep ἰσόθεος Bergk (coll. Hes. s. hac v.); idem ψυχῆν δ' ἰσόθειον τάξις proponit (etiam Rühl, nisi quod hic ἰσοθέων praefert)

1 τὸν τις P Pl Diog.^r τὸν τίς D.^r τὸν τοι D.^r τὸν τι D.^r | τηλόθιν ἐὼν D.^r; poeta imitatur Homerum (H 233), noli καὶ τηλόθ' ἰδόντα reponere ex © 285 2 τιμᾶ D.^r | ἰδὼν βίον Bergk || 3 sqq. P¹ l. III^a c. 28, 3; Diog. L. III 44; ap. Ir. p. 101 (inter ep. 61 et 108) 3 ἄλλο D.^r in m.^e; εἰς τὸν αὐτόν P¹ A, νεότερον sumpsit A ex Diogene, qui epp. 60—62 haec praemittit: ἐπιγράφη δ' αὐτοῦ τῷ τάφῳ ἐπιγράμματα τάδε, πρῶτον (seq. ep. 60): ἔτερον δέ (61): καὶ ἄλλο δὲ (om. δὲ Dr Q.^r) νεότερον (62) 4 cf. Antipatri Sid. VII 161 | αἰετέ D.^r | ὄπιθ P | τάφον C τάφον A^r | ἢ? A³⁰ | τίνος; os refecit C | εἶπε A^r D.^r B^r εἰκόν Pr.; τίνος non ab ὄν supplendo pendet, sed referendum ad τάφον, nec sollicitandum εἶπέ (cf. VII 426, 1), sed pro ἀποσκοπέεις f. scrib. ἐπέλ (s. ἀφ' οὗ) σκοπέεις 5 ἀποσκοπέεις C ἀποσκοπέεις D.^r et ante corr. D.^r H ἀποσκοπέων Reiske 6 εἰμι P D.^r | ἀπόπτ. C | εἰς Dr Q.^r 7 γῆ P Pl τοῦ D.^r om. Dr P. Q. H ||

63. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ. A
Εἰς Διογένην. AC

Τὸν κόνα Διογένη, νεκροστόλε, δέξο με, πορθμεῦ,
γυμνώσαντα βίου παντὸς ἐπισκύνιον. M 42^r

5 64. ἈΔΗΛΟΝ. A
Εἰς τὸν αὐτόν. A.PI

α. Εἰπέ, κόνον, τίνος ἀνδρὸς ἐφροστῶς σῆμα φυλάσσεις;
β. Τοῦ Κυνός. α. Ἀλλὰ τίς ἦν οὗτος ἀνὴρ ὁ Κύων;
β. Διογένης. α. Γένος εἶπέ. β. Συναπέης. α. Ὅς πύθον ὄκει;
10 β. Καὶ μάλα· νῦν δὲ θανὼν ἀστέρως οἶκον ἔχει. M 42^r

65. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ. A.PI
Εἰς τὸν αὐτόν. A.PI

Διογένης τόδε σῆμα, σοφοῦ κυνός, ὅς ποτε θυμῷ
ἔρσειν γυμνήτην ἔξεπόνει βίον·
15 ᾧ μία τις πήρα, μία διπλοῦς, εἷς αὐτὸ ἐφοῖτα
σκίπων, αὐτάρκους ὄπλα σαοφροσύνας.

1 sqq. epp. 63—68 coronae Mel. esse ex ordine elem. iniuria colligit Menk 1—4 P¹ III^a c. 28, 9 (P¹ c. 33, 10); ap. Ir. p. 102 hexastichon exstat epp. 63 sq. continens (inter VII 116 et 65)

1—2 lemma praemittit A 1 Diodorum ep. fecisse contendere non ausim; cf. tamen VII 365, 4; 624, 2 2 Διογένην C τὸν (κόνα?) A^r; εἰς Διογένη Pl: τὸν κόνα add. P¹ P¹ τὸν κυνιόν P¹ 3 Διογένην P¹ P¹ (sed Διογένη Pl¹, ubi δέξον pro δέξο seq.) | δέξι. C δέξαι s. δέξαι A^r 4 ἐπισκύνιον (v, ex o cr. A) P || 5 sqq. P¹ III^a c. 28, 10 (P¹ c. 33, 11), ap. Ir. p. 102; cf. Wheeler Voy. de Dalm. p. 542, Diog. L. VI 78, Anson. epitaph. 28 P.; imitatur poeta Antipatrum (cf. VII 165. 326), nisi ipse Sid. auctor ep. est 5—6 αὐτ. post εἰς τὸν αὐτόν scr. A 6 om. P¹ (Ir.) 7 ἐφ' ἐστὸς C ἐφροστῶς A^r 8 κυνός ex κυνός cr. C P¹ 9 εἰπεῖν ἀποπέης A³⁰ 10 θανὼν A³⁰ | ἀστέρως P ἀστέρως Pl || 11 sqq. P¹ III^a c. 28, 11 (P¹ c. 33, 12); ap. Ir. p. 102 octastich. efficitur accedente sequentis ep. disticho priore 11 sq. post lemma ἀντιπάτρον scr. A (P¹) 11 Sidonio trib. Br. (Setti cl. Cougny III 104) 13 Διογένης (quantitatis signum adpinxit C) P | verba ὅς—βίον (14) s. v. γυμνήται Suid. | θυμῷ S.^v 14 γυμνήτην (ex γημ. cr.) Pl γυμνήτην S.^v 15 ὦμ (rest. C) P |

ἀλλὰ τάφου τοῦδ' ἐκτός ἐτ', ἀφρονες, ὡς ὁ Σινώπειος | 5
ἐχθαίρει φαῦλον πάντα καὶ εἴν' Αἴδη. M 42^r

68. ὈΝΕΣΤΟΤ. A
Εἰς τὸν αὐτόν. A, PI

5 Βάκτρον καὶ πήρη καὶ διπλόου εἶμα σοφοῖο
Διογένης βίτου φότος ὁ κορυφάτος.
πάντα φέρω πορθυῆν' λέλοιπα γὰρ οὐδὲν ὑπέρ γῆς.
ἀλλὰ, κύου, σαίνους, Κέρβερε, τὸν με κύνα. M 42^r

67. ΛΕΩΝΙΑΟΤ. A, PI
Εἰς τὸν αὐτόν. A

10 Αἶδεω λυπηρὲ διήκουε, τοῦτ' Ἀχέροντος
ὑδωρ ὅς πλώεις πορθυῖδι κυενῆ,

μία * C μίαι A^{ar} | τίς CPI^M τίς A^{ao} | πήρα C σπείρα (om. μία)
A^{ar} | διπλόου C δέλιος s. δέλιος A^{ar}, cr. PI | εἶς (in ras. C) P
p. 46, 16 σήπων C σελίων A^{ao} PI | σοφοσοῦνηο PI | νας A
1 ἄλλ' ἐτροπέου τῆσδ' Heck. (mallem ἄλλ' ἐπὶ τὸν τοῦδ',
sed non opus mutatione) 2 φαῦλον (εἰλ in eraso οὐδ s.
αἰδ^o C) P || 3 sqq. PI in duo epp. dividit, quorum utrum-
que singulis distichis efficitur: PI^M I, III^a c. 28, 12 + 13 (PI^S
c. 33, 13 + 14); ap. Ir. (p. 102) prius distichon adhaeret epi-
grammati 65, alterum praefixum est ep. 68, ut duo epp.,
octastichon (65 et 66, 1—2) atque decastich. (66, 3—4 et 68)
evadant (cf. PI^S) 3—4 lemma praemittit A, om. PI; alteri
disticho inseribit PI^M: 'ὄς' ἀπὸ τ' οὐδ' διογένοσ' (idemque PI^S)
3 'Honesti' (non Onesti aut Onestae) nomen poetae fuisse
vidit iam Bothe; Byzantio (ut poetae Mel.) ep. tribuit Menk: cf.
v. 4 cum Corinthii IX 250, 5 sq. (in fr. Phil.) 4 εἰς (δ ex ὁ cr.) A
5 δέλιον P | σοφοῖο C σοφοῖαι? A^{ar} 6 virgulam post Διο-
γένης deleui (interpuncti C) 7 πορθυῖδι C, I, J in er. i A) P |
ὑπεργῆσ P^{re} ὑποργῆσ A^{ao} 8 s. v. σαίνουσαι Suid. | κύου
S.^v | σαίνους S.^A | (τὸν κύνα με Br.: cf. Callim. fr. 191) ||
9 sqq. PI^M III^b c. 26, 2 (PI^S c. 32, 41; PI^S c. 33, 16) 9—10
εἰς τὸν αὐτόν | λεωνίδου A λεωνίδου tantum PI^M (τοῦ αὐτοῦ
PI^S perperam, scil. Alexandrini, cui tamquam ἰσοψηφῶν VII
676, una cum VII 59 epigrammati 67 praemissum, tribuunt);
ep. est Tarentini; ἄλλως PI^S 11 sqq. in PI^M prius tetrastichon
seorsum scriptum est ab altero, cf. ad p. 47, 2 11 λυπηρὲ (signum

δέξαι μ', εἰ καὶ σοι μέγα βροίθεται ἀκουέσσαι
βάρει ἀποφθιμένων, τὸν κύνα Διογένη.
ὄλη μοι καὶ πήρη ἐφόλια καὶ τὸ παλαιὸν 5
ἔσθος χά φθιμένους ναυστολέων ὀβολός.
5 πάνθ' ὕδα κῆν ζωοῖς ἐπεπάμεθα, ταῦτα παρ' Αἶδαν
ἔρχομ' ἔχων· λείπω δ' οὐδὲν ὑπ' ἡελίω. M 96^r

68. ἈΡΧΙΟΤ. A
Εἰς τὸν αὐτόν Διογένη. A, L

10 Ἄιδος ᾧ νεκρηγῆ, κεκαρμένε δάκρυσι πάντων,
ὅς βαθὺ πορθυεύεις τοῦτ' Ἀχέροντος ὑδωρ,

quantitatis C) P | διήκουε C διήκουε A^{ar} PI^M | τοῦτ'—κυενῆ
(12) s. v. πορθυῖς Suid. | τοῦτ' P τοῦδ' S.^v p. 46, 12 ὑδωρ P |
πυθμῆδι A^{ao} in πο^oθμῆδι mut. C | κυενῆ S.^v
1 sq. s. v. διογένης Suid. (S.¹), idem s. βάρει (S.²) et
(verbis εἰ—βάρει ommissis) s. ἀποφθιμένους (S.³) 1 καὶ (A C)
σοι P PI^M καὶ σοι S.^v | ὀκουέσσαι P ὀκρυ. PI et glossae loco
S.¹, A.^v (duas gl. διογένης et διοκουέσσαι exhibet S.¹) διοκουέσσαι
S.¹, B.² pro gl., S.¹ (etiam S.¹) in exemplo, S.², C; ἀκουέσσαι S.², A
ἀκουέσσαι S.², B.² 2 (β)άρει C κάρει A^{ar} βάρει S.¹, S.², V | ἀπὸ φθι-
μεν^o C ἀποφθιμένους A^{ar} ἀποφθιμένους S.¹ (et S.² praeter S.²)
ἀποφθιμένων PI S.² (ἀπὸ φθιμένων Br.): v. 68, 3; V 193, 4 | διογέ-
νην A διογένη C (qui v. fin. et lineola et puncto superposito del.);
cum A faciunt PI, S.¹ (praeter S.¹), S.², B.²; Correctorem seq.
S.¹, V S.², A.^v, C S.³ | post Διογένην in PI^M erasa est clausula ad-
riptomque signum quod redit in m.^s praefixum alteri ep. tetra-
sticho, quod in textu omissum PI^M in marg. adiunxit 3 ὄλη
—ἐφόλια s. v. ἐφ. Suid. | ζε et verba: τί σῆμ' (i. e. σημαίνει)
ὄλη; praemisit C iis quae adnotaverat L: λένθος (os ex is?
corr.) ἡγουν' λεγόντων: cf. ad VI 261, 2 | πήρη P itemque PI^M
πήρα PI^S πλήρη S. | ἐφ' ὄλην C 4 ἔσθος (A C?) P | χά A
χῶ C PI^M | φθιμένους A in φθιμένους mut. C φθιμένους PI^M
5 sq. s. v. ἐπεπάμεθα Suid. 5 πάνθ' P πάνθ' PI S. | κ' ἦν P
κῆν Suid. (ἀεὶ S.²) | ζωοῖς, ἐπεπάμεθα (circ. et virgulam C) P |
ἐπεπάμεθα PI, cr. Suid. | παρ' Αἶδαν C παράδαι (sic) A^{ao} |
ἄδαν S.^v ἄδα S.², B.² ἄδην PI S.², C 6 λείπον PI | ἡηελίω
A^{ao} | ἡη¹ ex ἡφ' ? cr. PI^M | ἡελίω S.^v ἡελίον PI^S || 7 sqq.
PI^M III^a c. 28, 14 (PI^S c. 33, 15); ap. Ir. p. 102 ep. iunctum est
cum VII 66, 3—4 7—8 εἰς τὸν αὐτόν | ἀρχλον A; lemmati

εἰ καὶ σοὶ βέβροθεν ὑπ' εἰδώλοισι καμόντων
ὀλέας, μὴ προλίπης Διογένη με κύνα.

ὄλην καὶ σκίπωνά φέρω καὶ διπλόου εἶμα 5

P 218 καὶ πήρην καὶ σοὶ ναυτιλῆς ὀβολόν.

καὶ ξωδὸς τάδε μούνον, ἃ καὶ νέκυς ὄδε κομίζω,
εἶχον ὑπ' ἡελίου θ' οὐ τι λέλοιπα φάει. M 42^r

69. ἸΟΥΛΙΑΝΟῦ ἈΠὸ ΤΗΡΑΡΧΩΝ ΑἴΓΥΠΤΙΟΥ. A.P.I
Eis Ἀρχιλόχον. A.P.I

Κέρβερε, δειμαλέην ὑλακίην νεκύεσσιν ἰάλλων,

10 ἤδη φοικαλέον δεῖδιθε καὶ σὺ νέκυν'

Ἀρχιλόχος τέθνηκε· φυλάσσεο θυμὸν ἰάμβων

δοιμῶν πικροχόλου τιτκόμενον στόματος.

add. L διογένη, post ἀρχ. idem scr. haec: ὅτι διογένησ' | ὁ κύων
σινωπέου ἦν | εγενετο δε μᾶτ' κρᾶτ' | τον θ' ἡβαιου; ad v. 6 in
nova pag.: ἕως ὡδε τα εἰς διογένησ' | ἐπιγράμματα L m^o
p. 47, 7 ὡς ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ (sc. ἀπὸ τοῦ Διογένους, post VII 66,
3—4) P¹ P^{1a}, om. P¹; Antiocheno ep. trib. Haupt, Mitylenaeo
Menk 9 ἀνεκνήγε A^{ao} | νεχαρμένε, C νεχαρμένος A^{ar}

1 εἰ—ὀλέας s. καμόντων Suid. | ὀπειδώλοισι A^{ao} (ὀπειδ. ex
ὀποδ. cr. S.^v) 2 ὀλέας A^{ao} ὀλοός P^{1m} | προλίπης P: ι ante
σ add. C, litt. cum A om. P^{1m} 3 signum × adpinxit ante ὄλην
(ὄλην A^{ao}) in m^o L (cf. ad p. 47, 3) | σκίπωνα (signum quant. C) P
5 μούνον, σ γ C μούνα (non μούνε) A^{ar} | κομίζω* (erasa est litt.
ι) P 6 εἶχον A^{ao} | ἡελίου A^{ao} | 7 sqq. P^{1m} III^a c. 22 (εἰς
ποιητῆς), 15 (P¹ c. 25, 18), post VII 55; in P^{1m} ep. om. in
textu, subiunctum in m. inferiore, v. ad VII 55; ap. Ir. p. 97
dodecastichon est epp. 69 et 70 (ut in P¹ alterum priori ep.
adnectitur) 7—8 lemma praemittunt auctoris nomini AP^{1m}

P^{1a} (subiciunt P^{1a}*) 3 λουὶ ἀπο Ἰουλίου A, Ἀρχοντίου om. P^{1m};
Ἰουλιανού tantum praebent P¹ Ir. 9—10 s. v. δειμαλέος Suid.

10 δεῖδιθε ('C δ' ε. A^{ar}) P 11 εἰς ἀρχιλόχον τὸν πάριον ποιη-
τὴν adscr. L m^o | ἀρχιλόχος A^{ar} ἀρχι ex ἀρχι cr. P^{1m} | χυμῶν? |
post ἰάμβων erasa est interp. in P 12—p. 49, 2 tres vs. om.
A, vacuas tres lineas relinquens; supplevit ea man., quae cod.
paginae 518—524 exaravit 12 δοιμῶν P | πικροχόλου (πι corr.
ex πο) P | τιτκόμενον Reiske | στόμα P^{1m}

οἶσθα βοῆς κείνοιο μέγα σθένος, εὔτε Λυκάμβω 5
νῆς μία σοὶ δισσᾶς ἤγαγε θυγατέρας. M 39^v

70. ΤΟΥ ΑἴΤΤΟΥ. AC

Eis τὸν αὐτὸν Ἀρχιλόχον. AL

5 Νῦν πλέον ἢ τὸ πάροιθε πύλας κρατεροῖο βερέθρον
ἄμμασιν ἀγρόπνοισι, τρισσέ, φύλασσε, κύων.

εἰ γὰρ φέγγος ἔλειπον ἀλυσκάζουσαι ἰάμβων
ἄγριον Ἀρχιλόχου φλέγμα Λυκαμβιάδες,
πῶς οὐκ ἂν προλίποισι σκοτίων πυλεῶνας ἐναύλων 5
10 νεκρὸς ἄπας φεύγων τέροβος ἐπεσβολῆς; M 39^v. Σ 103

71. ΓΑΙΤΟΤΑΙΚΟῦ. AC

Eis τὸν αὐτὸν Ἀρχιλόχον. AC

τὸν Πάριον ποιητὴν. L

Σῆμα τὸδ' Ἀρχιλόχου παραπόντιου, ὃς ποτε πικρὴν
15 μούσαν ἐχιδναίῳ πρότος ἔβαψε χόλω

1 σθένος P^{1a} (sed σθένος in epid.) | λυκάμβω C Λυκάμ-
βεία P^{ar} 2 νῆσ, P^{1a} | μία σοὶ δισσᾶς (litteris μί exceptis)
in P^{1m} postea alio atramento inserta sunt | σοὶ P^{ar} σοὶ C P^{1a} |
τρισσᾶς Br. (ex cod. Matr. 24, conl. VII 71, 4) | θυγατέρας P |
3 sqq. P^{1m} III^a c. 22, 16 (P¹ c. 25, 19), ap. Ir. p. 97 (cf. ad
p. 48, 7 sqq.); exstat ep. in recentiore quae Euphemiānac praecedif
sylloge, cod. Flor. 57, 29 f. 151^v (Σ^v) et cod. Par. 1778 f. 255^v
(Σ^v), n. 103 3—4 εἰς τὸν αὐτὸν τοῦ αὐτοῦ (A) | ἀρχιλόχον (L); hunc
ep. titulum raut. C, ne lemmatis verba auctoris nomine diri-
mantur, ita: εἰς τὸν αὐτὸν ἀρχιλόχον τὸν αὐτὸν; num. ὁ ad-
pinxit C 3 om. P¹ Σ 4 εἰς αὐτὸν P^{1m} om. P¹ (Ir.) Σ
5 sqq. s. v. βερέθρον Suid. 5 τοπάροιθε P^{1m} Σ^v | πάροιθε P¹
S.^v | κρατεροῖο F.G. Schmidt | βερέθρον (θ in er. τ) Σ^v
6 κύων S.^a 7 sq. s. v. ἀλυσκάζουσαι Suid., (deest in S.^v) et s.
v. Λυκαμβιάδες S.^a (gl. Λυκ. deest in S.^a) 7 ἔλειπον
S.^a A. B. C. P^{1a} | ἀλυσκάζουσαι Σ^v P¹ 8 φλέγμα A γὰρ φέγμα
(supra λέγμα) C, φθέγμα (cum C) P¹ S.^a Σ^v; at cf. VII 377, 4
9 οὐκίαν P | προλίποισι, C προλίποισι A^{ar} 10 cf. IV 3°, 82; IX
185, 2 | 11 sqq. P^{1m} III^a c. 22, 17 (ante VII 408 itemque in P^{1a});

αἰμάξας Ἐλικῶνα τὸν ἡμερον. οἶδε Ἀνκάμβης
 μυσόμενος τρισσῶν ἄμματα θυγατέρων.
 ἡρέμα δὴ παρήμευον, ὄδοιπόρε, μὴ ποτε τοῦδε 5
 κινήσης τύμβω σφῆκας ἐφεζομένους. M 39^v

72. ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ ΚΩΜΙΚΟΪ. A.C.PI
 Εἰς Ἐπίκουρον καὶ | Θεμιστοκλέα. A.PI

Χαῖρε, Νεοκλειδῶν δίδυμον γένος, ὃν δ' μὲν ἕμῳ
 πατρίδα δουλοσύνας ἦύσαθ', ὃ δ' ἀφροσύνας. M 30^vm.

in P^l c. 25, 20 ante VII 674): in textu ep. om. P^lm, subiunxit
 in m. inferiore; ap. Ir. p. 97 ante VII 408 p. 49, 11—13
 εἰς τὸν αὐτὸν A | ἐρχίλογον C τὸν παῖο | ποιητὴν L γαιτου C,
 hic nunc exstat titulus in P triplicem manum expertus: εἰς

τὸν αὐτὸν γαιτου|λογοῦ scr. A^{ar}, τὸν παρ. ποιητὴν add. L, Ἄρχ. C
 qui idem verborum ordinem mutavit 11 om. P^l Ir.
 12 εἰς αὐτόν P^lm, articulum add. P^l Ir. 14 τὸ δ' A | παρὰ
 πόνητιον (utrumque acc. C) P | μικρὴν A γρ. μικρὴν C^s; μικρὴν
 ex μικρ. corr. P^lm; malim (ποτ') ἔπικρον

1 ἡμερον A^{ar}, cr. C qui etiam prioribus versus vocabulis spiri-
 tum accentumque rest. | οἶδε C οἶ δὲ (ex οἶδὲ) A^{ar} 2 ἄμματα A^{ar}
 3 ἡρέμα C ἡρ. A^{ar} | τοῦδε ex τοῦδε cr. P: πῶδε? (VI 331, δ) 4 κινήσησ
 (signum quant. C) P κινήσησ P^lm κινήσεις P^lm P^la | ἐφ' ἔξ. C ||
 5—p. 52, 2 app. VII 72—74 recepit P^l in l. III^a c. 5 (εἰς ἀνδρείους),
 4—6; primo omīssa adnexuit postea in m. inferiore (cf. ad p. 51,
 9 sqq.). Exstant in ampliore syll. cap. 3 app. 36 (f. 30^v—f. 31^v), in
 Appendice app. 21 (f. 90^v—91^r); P^lm l. III^a c. 5 exhibet haec:
 n. 1—3 (VII 180 sq. 226), n. 4—8 (VII 72—74, 237, 235; quin-
 que app. in marg. scripta), n. 9—29 (VII 227, 229—231, 233 sq.
 242, 245—251, 253—255, 257 sq. 256, 259), n. 30—36 (VII 432
 —434, 437 sq. 541, 656). In P^lm l. III^b c. 4 insunt haec:
 n. 1—6 (VII 232, 236, 238, 240, 252, 297; ep. VII 297 P^l iam
 scripserat in P^lm l. III^a c. 22 εἰς ναυογήσαντας post VII 295);
 n. 7—11 (VII 304, 312, 344, 1—2, 344, 3—4, 512); n. 12—15
 (VII 243 sq. 431, 721); n. 16—21 (VII 442, 308, XVI 26, VII
 301, 526, 529). Hic igitur unum ep. servatur non obvium in
 A.P. (l. III^b 18 = XVI 26). P^l plane sequuntur autographen
 ordine numeroque huius capituli epigrammatum: prioris sylloges
 epigrammatis 36 adiunguntur alterius app. 21, scil. n. 37—57;
 differunt tamen P^lw^u eo a P^la^b, quod editiones illae post

Fr. Cor. Phil. 73. ΓΕΜΙΝΟΥ. C
 ep. 73sq. Εἰς Θεμιστοκλέα. A.PI
 Ἀντὶ τάφου λιτοῖο θῆς Ἑλλάδα, θῆς δ' ἐπὶ ταύταιν
 δούρατα βαρβαρικῆς σύμβολα ναυθορίας
 καὶ τύμβω κρηπίδα περιέγραφε Περσικὸν Ἄρη
 καὶ Ξέρξην· τοῦτοις θάπτε Θεμιστοκλέα.
 σάλα δ' ἂ Σαλαμῖς ἐπικεῖσται ἔργα λέγουσα 5
 τάμα· τί με μικροῖς τὸν μέγαν ἐντίθετε; M 30^vm.

74. ΔΙΟΔΩΡΟΥ. A
 Εἰς τὸν αὐτόν. A

10 Τοῦτο Θεμιστοκλεῖ ξένον ἠρίον εἶσατο Μάγνης
 λαός, ὅτ' ἐκ Μήδων πατρίδα ἦύσμενος

VII 74 (= III^a c. 5, 6) ep. in Philopoemenem (Paus. VIII 52, 6)
 et post VII 247 e Plut. Flamin. 9 regis Philippi in Alcaeum
 ep. receperunt p. 50, 5 sqq. P^lm III^a c. 5, 4 5—6 auctoris
 nomini praemittunt lemma P^lm 5 | μωμινού, (in eraso γεμι-
 νού quod scripserat A. cf. ad ep. 73) add. C, om. P^lm P^le; Menan-
 drum ad Epicuri honorem versus scripsisse negat Wilam. (Suse-
 mihl) 7 νεοκλειδ^{ar} P^lm νεοκλειδα, C νεοκλειδ* P^{ar} (litt. pristina
 post δ incerta, νεοκλειδων certe scriptum non erat) Νεοκλειδα
 P^le Νεοκλειδῶν Bothe (χαίρετε Νεοκλειδα Boiss.) | γένος C
 γόνος A^{ar} | ὃν (A C) P; ὡς? 8 παῖδα P^lm | δουλοσύνης et
 ἀφροσύνης Mein. | ἦύσατ' P, cr. P^l | ὃ δ' A δδ' C P^lm ||

1 sqq. P^lm III^a c. 5 (εἰς ἀνδρείους), 5; ap. Ir. p. 108 de-
 castichon est app. 73 et 74 iunctorum 1—2 εἰς Θεμιστοκλέα
 *γεμίνου C εἰς Θεμιστοκλε|αγεμινού A^{ar} εἰς Θ. Γερμανικού P^lm,
 nomen auctoris (Γερμανικού) praeposunt P^le Ir. | ἔτ' (i. e. ἔτερον)
 adscr. in P manu rec., ne app. 72sq. nullo inter lemmata spatio
 intercedente pro uno cammine acciperentur 3 ἀντι et ἐπι
 A^{ar} | ταύταιν C (pristina lectio plane evanuit, non erat ταύται)
 ταῦτα P^l (χάμα?) ἐπίθημα Rub. 4 βαρβαρικῆ P, cr. P^l |

ναυθορίας (α C^s) P, cum C facit P^l 6 Θεμιστοκλέα ex
 κλέα^{ar} cr. P^lm 7 ἐπικεῖσται C | post λέγουσα crasa est
 interpunctio 8 τὰ μὰ (' C) P | ἐντίθετε, C ἐντίθεται A^{ar} ||
 9 sqq. P^lm III^a c. 5, 6 (tria app. in Them. 72—74 P^l non
 in textu, sed in m. inferiore f. 30^v dedit itemque altera duo
 in Th. 237 et 235 in m. inf. f. 31^r subiuncta sunt); ap. Ir.

ὁ θνήσκον ὑπέδον χθόνα καὶ λίθον. ἦ θέλεν οὕτως
ὁ φθόνος· αἱ δ' ἀρεταὶ μείον ἔχουσι γέρας. M 30^v m.

P 219

75. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

A. Pl

Εἰς Σησίχορον.

A. Pl

5 Στασίχορον, ξαπληθὲς ἀμέτρητον στόμα Μούσης,
ἐκτέρισεν Κατόνας αἰθαλόεν δάπεδον,
οὐ — κατὰ Πυθαγόρῃ φωνικὰν φάτιν — ἀπὸν Ὀμήρου
ψυχὰ ἐνὶ στέροισι δεύτερον φάισατο. M 95^v

p. 108 adnexum est ep. praecedenti (similiter atque in Pl¹)
p. 51, 9—10 lemma praem. A, om. Pl 9 nomen auctoris
om. Pl¹ Pl² τοῦ ἀποῦ (sc. Germanici vel potius Gemini) Pl¹⁻²;
Sardiano iuniori (Strabonis amico) trib. Br., Tarsensi Menk;
eiusdem auctoris est cuius VII 40 (cf. ταφὴ λίθος v. 1, τὴς φθό-

νος v. 3) 10 τον P | verba ἦ θεμιστοκλῆς ἐν μαγνησίᾳ τέθειται
τῇ προσμυιάνθρωποι add. L 11 θεμιστοκλῆς (L C) P | κερὸν
(ἐν non ex cr., sed in scabra folii parte refecit C) P Pl
(defendit Kub. annal. phil. 1894, p. 458); καλὸν et ξέρον Jac.,
κλατὸν et στέρον ego ci. ἦ ῥόνον? A¹⁰ | εἶσατο P (ubi erasus vid.
spiritus supra a litt., quam refecit C) Pl; εἶσατο δ' 12 ὁ τ' P
δ' Pl¹ (δ τ' Pl) ὁ δ' Br. | ὄσαμένους (cum eraso circumfl. supra v) P

1 ἐπέδον C; cf. VII 384, 3 | ἦ θέλεν C Pl ἦ θέλεν s. ἦ θέλεν A¹⁰.
cf. VII 701, 5 2 post γέρας notula est in Pl¹ spectans ad epp. 237
et 235 in m. folii seq. scripta; sch.¹⁰ e Pausan. VIII 52, 6 versus de
Philopœmene epigrammatis in Them. adscriptis || 3 sqq. Pl¹
l. III^b c. 22, 7 (Pl¹⁻² c. 25, 67; Pl¹ c. 25, 62); ap. Ir. p. 99 (post XIII 3,
ante VII 714) 3—4 lemma praemittit. A Pl¹, subiciunt Pl¹ Ir.
3 Sidonio trib. Br. (Sottà): cf. ad 8 5—6 s. v. ξαπληθὲς Suid.

5 ὁ add. Cm¹⁰ | στασίχορον. (η et punctum C) P σησίχορον
(eum C) Pl S^A σησίχορ S^V σησίχορος S¹⁰ E | ξαπληθὲς (—ἐς
ex vs cr.) P | ἀμέτρητον P Pl Suid. (sed ἀμέτρον S^V) ἀμετρήτων
Reiske: cf. VII 2, 1 Μούσης? 6 ἐκτέρισεν (ἐ refecit, non ex i cr. C)
P Pl ἐκτέρισεν Suid. (ἐ τ. S^V) κἀνάσ (AC) P, cr. Pl Suid. (Κατά-
ρας S¹⁰ E) | αἰθαλόεν: cf. Strab. VI 269 7 οὐ C Pl οὐ A¹⁰ | κατὰ

A¹⁰ | Πυθαγόρῃ Pl¹ Pl², πυθαγόρῃ¹⁰ P: et ἰον, in ras. et sa
supra scr. C πυθαγόρῃ? (certe non πυθαγόρα, quod rest. Salin.)

A¹⁰ | φωνικὰν Pl φωνικῶν P: et ἠ, et ἄν supra ἠν C, φωνικὸν
A¹⁰ | ἠ C ἠ A¹⁰ 8 ἐν Pl idemque A in ἐνι mut. C | in Sid. ep.
malim: ἐν στέροισι ψυχὰ | ὠκίσατο (' AC) P, cr. Pl ||

Fr. Cor. Mel.

76. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

A. Pl

ep. 76—79 (E—Ω).

Εἰς Φιλόκριτον.

A

Ἐμπορίας λήξαντα Φιλόκριτον, ἄρτι δ' ἀρότρον
γεύμενον ξείνῳ Μέμφις ἔκρουσε τάφῳ,

1 sqq. Pl. bis tradit ep.: M III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισή-
μους), 1 = M₁ (Pl¹ III c. 6, 1), deinde M III^b c. 19 (εἰς ναυαγή-
σαντας), 1 = M₂ (Pl¹⁻² ep. exhibent tantum in c. 6, Pl¹⁻² etiam
etiam in c. 22, Pl¹ om. in c. 22, sed subicit in epid.). In Pl¹ III^a
c. 6 exstant epp. 37 (III^a n. 1—36; nam duo epp. VII 530 sq.
pro uno dedit Pl): n. 1—6 (A. P. VII 76. 112. 155. 228. 307. 316;
Pl¹ c. 6, 1—6); n. 7—11 (A. P. VII 356—360; Pl¹ c. 6, 7—11);
n. 12 sq. (A. P. 516. 580 + 581; Pl¹ 12 sq.; n. 12 om. Pl in textu,
subiunxit in marg. inf. ita, ut in medio ep. VII 359 reperiatur,
scil. inter huius ep. distichon prius, quod exstat f. 31^v, et al-
terum, quod f. 32^r sequitur, interpositum); n. 14—20 (A. P. 378.
400. 414. 417. 420. 422. 452; Pl¹ 14—20); n. 21—25 (A. P.
507, 1—2. 521. 524. 540. 548; Pl¹ 21—25; Pl¹ 21. 23—26;
nam Pl¹ 22 interiectum exhibet epigrammatis VII 507 distichon
alterum, quod deest in Pl¹ et in Pl^{1-w}); n. 26—32 (A. P. VII
462. 669 sq. 704. 671. 681 sq.; Pl^{1-w} 26—31, Pl¹ 27—33; Pla-
tonis epp. 669 sq. uno lemmate illa quidem instructa sunt in
Pl¹ sed seiuncta clausulae signo; pro uno eduntur in Pl^{1-w});
n. 33—36 (A. P. VII 321. 335. 403. 444; Pl^{1-w} 32—35; Pl¹ 34
—37). Pl¹ III^b c. 5 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους) exhibet epp. 26;
n. 1—5 (A. P. 330. 334. 348. 349. 370; Pl^{1-w} c. 6, 36—40;
Pl¹ 38—42); n. 6 (A. P. 378, om. Pl¹: cf. III^a c. 6, 14); n. 7—11
(A. P. 333. 472, 1—8. 583. 645. 655; Pl^{1-w} c. 6, 41—45; Pl¹
43—47); n. 12—14 (A. P. 372. 376. 701; Pl^{1-w} c. 6, 46—48;
Pl¹ 48—50); n. 15—23 (A. P. 439 sq. 445. 470. 478—480. 485.
740; Pl^{1-w} c. 6, 49—57; Pl¹ 51—59); n. 24 sq. (A. P. 519. 537;
Pl^{1-w} c. 6, 58 sq.; Pl¹ 60 sq.); n. 26 (A. P. VII 540) om. hoc loco Pl¹;
n. 27 (A. P. VII 390; Pl¹ c. 6, 60; Pl¹ 62). Duo epp. VII 378 et 540,
quae Pl¹ in III^a cap. εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπ. recepit (n. 14 et 24),
redeunt in l. III^b cap. eodem (n. 6 et 26). Praeterea ex epp.
εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπ. tria in aliis quae sequuntur capp. iterantur:
A. P. VII 76, de quo supra diximus; A. P. VII 383 (i. e. Pl¹
III^b c. 5, 7) redit III^a c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), n. 26; denique
A. P. VII 588 (III^b c. 5, 9) iterum scripsit Pl¹ III^a c. 22 n. 57
(cf. p. 3). 1 sq. lemma praemittit A, om. Pl 1 διοσκρίδου
A διοσκρίδου M, atque M₂ (Διοσκρίδι priore loco), Pl¹ (Διο-
σκορίδου Pl^{1-w}), ἀθλιον Pl¹. 4 γεύμενον (γε ex γν cr.) P |
ξείνῳ PM, Pl¹, ξείνῳ (ex ξήνῳ cr.) M₂ Pl¹, (Pl¹ in epid.)

ἔνθα δραμίων Νελλοιο πολὺς ὄθος ὕδατι λάβρω
 τάνδρος τὴν ὀλίγην βῶλον ἀπημφίασε.
 καὶ ζωὸς μὲν ἔφηνγε πικρὴν ἄλλα νῦν δὲ καλυφθεὶς ἢ
 κύμασι ναυηγῶν σγέτλιος ἔσχε τάφον. M 31^v. 93^v

5 77. ΣΙΜΩΝΪΔΟΥ. A (C)
 Εἰς Σιμωνίδην. A

Οὗτος ὁ τοῦ Κεῖοιο Σιμωνίδου ἐστὶ σαωτήρ,
 ὃς καὶ τεθνηὸς ζῶντ' ἀπέδωκε χάριν. Pr. 256

78. ΔΙΟΝΤΣΪΟΥ ΚΥΖΙΚΗΝΟΥ. A
 Εἰς Ἐρατοσθένη. A

10 Πρῆύτερον γῆρας σε καὶ οὐ κατὰ νοῦσος ἀμαυρῆ
 ἔσβησεν· ἐννήθης δ' ὕπνον ὀφειλόμενον

1 νελλιον ὁ P, Νελλιο M, P¹² ex Νελλί ex. M, | λάβρω M,
 2 τάνδρος A τ' ἀνδρός C τάνδρος M | ὀλίγην M¹² | ἀπ-
 ἡμφίασε C ἀπημφίασε A¹² P¹², ἀπημφίασεν¹ M, idemque
 M, P¹². 3 ἔφηνγε P ἔφηνγε? A¹² | πικρὴν (γη in eraso
 α? C) P | νῦν δὲ A¹² 4 κύμασι C ἡμασι A¹²; in m. vid. lit-
 teras γο κ erasae | nec ναυηγῶν nec ναυηγῶν praeferrendum |
 τάφον C τάφος A¹² || 5 sqq. bis exstat ep. in eadem pag.
 (P 219), scriptum in t. ab A, in m.^a a C; praemittit C ep. in
 eodem argumento versans, quod A seorsum exaravit, VII 516;
 exhibent ep. schol. Aristid. p. 201 (Fr.) et inde petitum Tzetz.

Chil. I 632 5 sq. εἰς σιμωνί^δ σιμωνίδου A; C epigrammati
 VII 516 haec praepōnit (p. 219 m.^a): σιμωνίδης εὐρῶν νεκρῶν
 ἐν νῆσοι τιμ. θάψας ἐπεγραψεν, ad ep. 77 not.: ὁ ταρεὶς νεκρὸς
 τοῦ σιμωνίδου ἐπιφανεία. ἐκόλυσε πλείν διὸ τῶν συμπλεόντων
 μὴ πεισθέντων. αὐτὸς μείνας ἀόζειται καὶ ἐπιγράφει τὸδε
 τὸ ελεγείον τῶι τάφῳ (ad prius ep. a C scriptam adpinxit
 Sylb.: ζητ. 289) 5 Simonidi tribuunt (praeter A C) Libanius
 IV 1101 B., Tzetz., schol. Aristid., abinducant Junghahn, Kaib.,
 Bergk, Pr. 7 ὁ τοῦ Κεῖοιο AC ὁ Κεῖον Tz. ὁ Κίον? schol.
 σιμωνίδου AC Σιμωνίδου sch. Tz. 8 (ὡς sched. Dorv.,
 inde ὦ or. Reiske) | τεθνηὸς A τεθνεὸς C Tz. (variant eodd.
 schol.) | ζῶντι παρέσχε sch. Tz.; ἀνταπέδωκε (cf. Thucyd. 3, 63)
 et ζῶντι παρέσχε et ζῶσαν ἔδωκε olim tentavi | ἀπέδωκε C ||
 9 sqq. P¹² III^a c. 28 (εἰς φιλοσόφους), 15 P¹² c. 32, 15;

ἄκρα μεριμνήσας, Ἐρατοσθένες· οὐδὲ Κυρήνη
 μαῖά σε πατρῷον ἐντὸς ἔδεικτο τάφον,
 Ἄγλαοῦ νιέ· φίλος δὲ καὶ ἐν ξείνῃ κεκάλυψαι 5
 πᾶρ τόδε Πρωτῆος κράσπεδον αἰγιαλοῦ. M 42^v

5 79. ΜΕΛΑΕΓΡΟΥ. A
 Εἰς Ἡράκλειτον, A
 τὸν Ἐφέσιον, τὸν σοφόν, τὸν ἀγέλαστον. L

α. Ὠνθραπ', Ἡράκλειτος ἐγὼ σοφὰ μῦθος ἀνευρῶν
 φημί· τὰ δ' ἐς πάτρην κρέσσονα καὶ σοφίης.
 10 λάξ γὰρ † καὶ στερεῶς ἄσσω, ξένη, δύσφρονος ἀνδρας
 ὀλάκτεν. β. Αἰμπρὰ θρησαμένοισι χάρις.

P¹² c. 33, 17) p. 54, 9 sq. lemma praemittunt A P¹² 9 νεζε-
 κηροῦ add. A P¹² (om. P¹²); Cyziceni poetae Meleagrei vid. etiam
 ep., quod Meleagri disticho subiungitur, VII 462 11 γῆραςσε
 A P¹² | κατὰ A¹² | ἀμαυρῆ C ἀμαυρῆ A¹² 12 ἐννήθη A¹² ὁ ἦν
 add. ipse A (ἔσβεσ') ἐκοιμήθη FG. Schmidt (el. VII 219, 4; 419, 2.
 1 οὐδὲ (C) P 2 μινῶς ἐπ' ἀ τρῶτων C μ. ἐπαυρῶ-
 των? (non ἐπαυρῶ) A¹² (cum C facit P¹²); μαῖά (Eldick) σε πα-
 τρῶν Br. (duce Reiskio, qui πατρῷο νεκρῶν ἔδ. τάφον pro-
 posuit) | ἐκτὸς (C) P P¹², cr. Scaliger | ἔδεικτο ex δέκτο cr. A
 3 Ἄγλαον Jac.; cf. Steph. B. s. Κυρήνη | νιέ. C νιέ A νιέ. P¹²
 φίλον Heck. | ἐξείνη A¹² 4 πᾶρ C (qui q primo supra l. scr.)
 πᾶν s. πᾶν A¹² | αἰγιαλοῦ C αἰγιαλοῦ? A¹² || 5 sqq. ap. B.
 n. 5 (p. 131) 5—7 εἰς ἦρ. | μελ. A τον εφεσιον — ἀγέλαστ^ο
 add. L 5 ep. Meleagro abiudicat Gr.: Theodorida mihi ep. di-
 gnus vid. quam poeta Gadareno, cf. VII 479 8 Ὠνθραπ' (C?)
 A¹² P Ὠνθραπ' Reiske | ἐγὼ C ἐγὼ, A¹² | ἀνευρῶν C (ἀν resti-
 tuisse, non corr. ex ai vid. C, ευρῶν scripsisse in ex. δρῶν) ἐφην-
 ρεῖν Reiske ἀνευρεῖν Headlam 9 φημί P φημί Jac. | τὰ δ' A τὰ δ' C
 τὰ γ' Jac. (ἀνευρῶν) β (viator) φημί. α (philos.) τὰ δ' Mein. |
 πάτρην Jac. κρέσσονα A ei supra e scr. C | σοφίας Gr. 10 λάξ
 γὰρ καὶ τοκέων (C τεκέων s. τεκ' ἔων A¹²) ἀσῶι (C) P λάξ γὰρ
 καὶ νοτίων Ἀσῶι (ut dative pendeat a voce νοτίων, non a δύσ-
 φρονος) Salm. 1 γὰρ ἐγὼ νοτίων A. Br. κλάξ γὰρ κεινοτόμων
 ἄστῶν Reiske καὶ γὰρ ἀδᾶξ ὁ κῶον Ἀσῶι Gr. ἀδᾶξ γὰρ καὶ
 τὸν ἔλων Ἀσῶι (dativum ad δύσφρονος referens) Jac. λάξ γὰρ
 ἐγὼ (γὰρ ἀεὶ maluit Jac.) πατέων A. Schneider β. πᾶξ. α.
 παρὰ κειρὸν ἔτων ἀστῶν Mein. λάξ γὰρ καὶ τοκέων ('superbe
 vel in parentes agens'), ἀστῶν Heck. λάξ γὰρ κεινοτόμων ἀστῶν

α. Οὐκ ἀπ' ἐμεῦ; β. Μὴ τροχὸς. α' Ἐπεὶ τάχα καὶ σὺ τι πούση ἢ
τροχύτερον πάτρας. β. Χαίρε σὺ δ' ἐξ Ἐφέσου.

Fr. Cor. Mel.

ep. 80sq.

80. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

A. Pl

Eis Ἡράκλειτον τὸν ἐλεγιογράφον Ἀλικαρνασεία τὸ γένος. sch.^p

5 Εἰπέ τις, Ἡράκλειτε, τέον μόνον ἐξ δέ με δάκρυ
ἦγαγεν, ἐμνήσθην δ' ὁσαύτως ἀμφοτέροι

Herm. (βιάξ γὰρ καὶ δουρίων ἄστῶν Bgk., totum vs. 2 viatori tri-
buens) λάξ γὰρ καὶ τοκέσσ' ἐπιβάς Herw. (anonymo praeunte,
qui talia: λάξ ἐπέβον τοκέσσιν ἐμοί, ξένε, δόσφρονα πάντα
ὄλακτεῖν fuxit, τοκέσσιν ἐμβός Ellis); λάξ γὰρ καὶ τοκέσσιν, ἄστῶν (et
δάξ γὰρ κάτρα κόων ἄστῶν) Headlam λάξ γὰρ καὶ σποδιῶν ἄστῶν
(et sp. ἄδινῶς) olim tentavi, nunc scripsi καὶ στερειὸς ἄσσαν, ξένε
p. 55, 11 ὄλακτεον ('AC, εν οχ εν cr. C) P; cf. A. P. VII

476, 6 (Diog. L. IX 2. 6) | λαμπρὸς C λαμπρῶς A^m | verba λαμ-
πρῶ θρ. γ. viatori trib. Mein., post χάρις dist. interdidisse putat
Jac. λαμπρῶ (ut acc. plur.) eum ὀλακτ. iungit Heck.; λαμπρῶ Jac.
| φρεσφαιμένοι (' ex acuto fecit C, signum in m. repetens) P | κάρισ
(² ex 'C reditque notula bis in m^b, ζε in fine vs. C), or. apogr.
(σφρησφαιμένοι βαρός, ut verba Heracliti sint, non viatoris, Heck.)

1 ἀπ' ἐμεῦ C ἀκουέω? A^m | τροχί δ' σ' (σ' in aC) nulla interp. P
τροχός Gr. | ἐπει ('C'A) ταχα μαι P ἐπεὶ τάχα καὶ apogr. ἔπει τάχα
μεν Jac. | σὺ ('AC) τί ('A) P πούση ('et iC) P πείση Br. (Mein. Herm.)

2 τροχός. Gr. | post πάτρας interp. C (Reiske) | πάτρας Br. | σὺ
γ' Gr. (qui etiam πάτρα, χαίρε, σὺ τ' εἶ.) | ἐξέφεσον A. 1—2 totum
dist. philosopho tribuunt Reiske, Gr., Br., anonym. (qui χαίρε' ἄβι
in malam rom' interpretatur), Jac. (qui et peregrinum ab Hera-
clito et verbis πάτρας — Ἐφ. εἴημ compelliari putat); verba
inter philosophum viatoremque distribuunt alii, scilicet: β. μὴ
τροχός — Ἐφέσου Boiss. Mein. (quorum hic πάτρας — χαίρε
σὺ δ' — ἐξ Ἐφέσου interpungit, verba πάτρας ἐξ Ἐφέσου ad
πέση referens); β. μὴ τροχός. α. ἐπεὶ (olim ἐπος) τάχα — τροχ-
ύτερον. β. πάτρας — Ἐφ. Heck.; α. ἐπεὶ τάχα — τροχύτερον
πάτρας. β. χαίρε. α. σὺ δ' ἐξ Ἐφέσου ('tu vero facesse Epheso')
Herm.; β. χαίρε, σὺ δηξέφασε Herw. || 3 sqq. P^m III^b c. 26
(εἰς φιλοσόφους), 3 (P^l c. 32, 42; P^b c. 33, 37); Diog. L. IX 17;
num. π adscr. C 3—4 εἰς τὸν αὐτὸν | καλλιμάχον Ἄ οὐχ ἀρ-
μοσει τοῦ εἰς τὸν εφεσιον | φιλόσοφον add. L 4 lemma ad-
puxit sch.^p; cf. Diog. IX 17 (τρίτος ἐλεγίας ποιητῆς Ἀλικαρ-
νασσεῖς, εἰς ὃν Καλλιμάχος πεποιήμεν οὕτως), Strab. XIV 656;
εἰς τὸν αὐτὸν (cum A) perperam P^l 5 εἴτε ('C εἰπέ A^m) P
Diog.^p | τὸς PD.^f | Ἡράκλειτε* (-κλειτον A^m) P | τέον D.^b | εἰς

ἥλιον ἐν λέσχῃ κατεδύσαμεν. ἀλλὰ σὺ μὲν που,
ξέιν' Ἀλικαρνησεῦ, τετράπαλαι σποδιῆ·
αἰ δὲ τεαὶ ζώουσιν Ἀηδόνες, ἦσιν ὁ πάντων ἵ
ἀρπακτῆς Αἰδῆς οὐκ ἐπὶ χεῖρα βαλεῖ. M 96^v

81. ἘΠΙΧΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

A L

Eis τοὺς ἐπτά σοφοὺς τοὺς | μεγάλους. L

Ἐπτά σοφῶν, Κλεόβουλε, σὲ μὲν τεκνιάσατο Αἰνδος·
φατὶ δὲ Σισυφία χθῆν Περίανδρον ἔχειν·

δὲ με δάκρυ Agath. V 236, 3 | δὲ μ,ε C δὲ δε (sic) A^m δ' ἐμὲ
Diog. (sed γρ. εἰς δέ με in m. D.^f) | δάκρυ D.^b p. 56, 6 ἐμνήσθην
— 8 ἀηδόνες s. v. λέχη Suid. | ἐμνήσθην δ' P P L D.^b | ἐμνή-
σθην (v superscr. alio atramento) D.^b ἐμνήσθη δ' D.^b (v fin.
add. man. rec. in D.^f); δ' om. Suid. | ὁσαύτως D.^b S.^v; cf. Verg.
Ecl. IX 51

1 ἥλιον ('C) P Suid. P^m ἥλιον P^m (P^l*) Diog. (ἥλιον
ante c. D.^p, ἥλιον D.^p) | λέσχη D.^m S.^v; ἥλιον λέσχη Bentl.
(φιλασία ἐν διατριβῇ sch.^p) | κατεδύσαμεν: Dion. Chrys. X 302
(σνχησῶ — μάτην) citat sch.^b ad locutionem ἥλιον κατεδύσαι·
illustrandam; κατεδύσαμεν D.^p | μὲν ποῦ D.^b 2 ξέιν' ('C) P
ξέιν' S.^v | ἀλικαρνησεῦ P^b P^a | ἀλικαρνησεῦ P^a P^m S.^a ἀλικαρνα-
σεῦ D.^b ἀλικαρνησεῦ S.^v (P^l) ἀλικαρνησεῦ P^l ἀλικαρνα-
σεῦ D.^p ἀλικαρνασεῦ* (in eraso -εἶσ) D.^b | τετράπαλαι ('C)
P P L S. D. | σποδιῆ ('A'C) P σποδιῆ (D.^p) ex σποδιῆ cr. D.^b σπον-
διῆ S.^v σποδὲν D.^q σποδῖν (sed in marg. cr.) D.^b | τέσσα π.
σποδιῆ Brod. τέσσα τε καὶ σποδιῆ Menagius (Wakefield) 3 αἰ
δὲ P ex δη δὲ cr. D.^f δη δε ex δι δε cr. D.^b * αἰ δὲ D.^p | τε αἰ D.^p
τε αἰ, D.^b | ἀηδόνες etiam Alemanis carmina appellantur ab in-
certo auctore ep. IX 184, 9 ἦσιν D.^b 4 ἀρπακτῆς (rest. C, acc. ne-
glegenter ductus, sed gravis, non circ.) P P L Diog. (ex ἀρπακτῆς cr.
D.^b ἀρπακτῆς D.^b), ἀρπακτῆς Diog. edd. | οὐκ ἐπὶ A οὐκ ἐπὶ C |
ἐπὶ Mein. | βαλεῖ A^b (inducto accentu supra α) βάλει A^b D.^b βάλλει
D.^f || 5 sqq. P^m III^a c. 28 (εἰς φιλοσόφους), 16 (P^l c. 32, 16;
P^b c. 33, 18); ap. Ir. p. 99 (ante VII 83) 5 sq. εἰς κλεόβουλον A
τον λι^d L; hoc L praemittunt nomini auctoris A L, alterum
(lin. 6) subiungit L; εἰς τ' οὐς' ἐπτά σοφ' οὐς' praeponit P^m
subiungit P^l Ir. 5 ἀντιπάτρον ('C) A P H. gent. add. L 6 τ' οὐς'
bis L 7 σὲ ex σὺ cr. C 8 φατῖ ('A et C) P^a φατῖ (cir-
cumflexum alterum, ab C scriptum, inducens) man. rec. ἀμφο

Πιττακῶν ἢ Μιτυλάνα· Βίαντα δὲ διὰ Πριήνη
P 220 Μίλητος δὲ Θαλῆν, ἄκρον ἔρεισμα Δίκας*
ἢ Σπάρτα Χίλων· Σόλωνα δὲ Κεκροπίς αἶα — 5
πάντας ἀριζάλον σωφροσύνας φύλακας. M 42^r

5 82. Εἰς Ἐπίχαρμον. A

Δωρίδος ἐκ Μούσης κεκορυθμένον ἀνέρα Βάκχῳ
καὶ Σατύροις Σικελὸν τῆδ' Ἐπίχαρμον ἔχω.

83. Εἰς Θαλῆν. A. P I

Τόνδε Θαλῆν Μίλητος Ἰᾶς θρέψασ' ἀνέδειξεν
10 ἀστρολόγον πάντων πρεσβύτατον σοφίῃ. M 42^r. Pr. 241

PI | σισοφία P^m | χθᾶν? A^{ac} | ἔχει A. P I, in ἔχειν. m^u. C | ab initio et in fine vs. signum / adpinxit C

1 μιτυλάνα (accentus est acutus neglegenter ductus, non circumf.) P Μιτυλάνα P I Μιτυλάνα Graefe (an Μιτυλάνα?) | πριήνη C P I^m πριήνη A^{ac} (Πριήνα nolim cr.) 2 in nova p. m^o [εἰς τὸν 5 σωφ'ονα] adpinxit C eademque L^{ac}; L, quantum erasam scripturam dignoscere licet, addiderat haec m^o: κλεόβουλον περιάνδρον | πιττακῶν βίαντα | θαλῆν μίλησιον | χίλων σόλωνα, quibus erasis C in m^o add.: κλεόβουλος λίνδιος· περιάνδρος κορινθ'· πιττακός· μιτυλην' εἰ¹ (ex -ναῖ cr.) | θαλῆς· μίλησιος· χίλων· σπαρτιάτης· βίας· πριηνεός· σόλων· ἀθηναίος· τιν' εσ' αὐτ' περιάνδρῳ μύσανα τὸν χηνέω, (α, in er. v) φ^o | μίλητος (ante u erasa est clausula, quam L suo lemmati adpinxit, C deleuit) P *μῆλ. (σαῖλ. ante ras.) P I^m | θαλῆν (circ. rest. C) P 3 χίλωνα: vocalem i signo productionis instruxit C | κεκροπίς αἶα? A^{ac} || 5 sqq. ap. B. 6 (p. 131) 5 Leonidam T. ep. condidisse etsi probari nequit, tamen conieceris (cf. VI 44) 6 βάκχῳ (' C) P 7 τῆδ' ex τῆδ' cr. C || 8—p. 87, 6. Epp. VII 83—133 reperiuntur omnia (duobus exceptis VII 131 sq.) in Diog. Laert. Vitis philosophorum servatque series Palatina ordinem Laertianum fere totum. Exstant enim epp. A. P. 83—93 apud Diog. I 34 (83), 39 (84 sq.), 62 (86), 63 (87), 73 (88), 80 (89), 85 (90 sq.), 103 (92), 120 (93); A. P. 94—105 apud Diog. II 15 (94 sq.), 46 (96), 58 (97 sq.); Diog. III 30 (99), 31 (100); Diog. IV 3 (101), 15 (102), 21 (103), 45 (104), 61 (105); A. P. 110—130 apud

84. Εἰς τὸν αὐτόν.

A. P I

Ἦ δλίγον τόδε σῆμα, τὸ δὲ κλέος οὐρανόμηκες,
τοῦ πολυφροντίστου τοῦτο Θάλητος ὄρη. M 42^r. Pr. 250

Diog. V 49 (119), 60 (111), 68 (112), 79 (113), 90 (114); Diog. VI 19 (115), 79 (118); Diog. VII 30 (117), 31 (118); Diog. VIII 12 (119), 36 (120), 44 (121), 45 (122), 75 (123 sq.), 78 (125), 84 (126), Diog. IX 4 (127), 16 (128), 28 (129), 56 (130); A. P. VII 133 demique est apud Diog. IX 59. Confunditur ordo Laert. una particula epigrammatum Palatinorum VII 106—109, quae epigrammata, inserta inter VII 105 (Diog. IV 61) et VII 110 (Diog. V 40), apud Laertium I. X 16 (106), V 8 (107), III 45 (108 sq.) reperiuntur. — Ex epp. Laertianis, i. e. a Diogene sive compositis sive collectis undequingaginta, quae huc recepit Cephalae, viginti septem tantum selecta exhibet Planudea, atque duo quidem in l. I^b εἰς φιλοσόφους (A. P. VII 119 sq.), unum ep. in III^a c. 6 εἰς ἀνδρας οὐκ ἐπισήμους (A. P. VII 112); cetera omnia (24) in l. III capp. εἰς φιλοσόφους exstant: in minore sylloge reperiuntur ex his duo epp. (A. P. 86. 100 = P I III^b c. 26, 3. 4), in maiore vero duo et viginti, scil. III^a c. 28, 4. 5 (A. P. VII 108 sq.) et III^a c. 28, 17—36 (A. P. VII 83—85, 89—92, 99, 110, 114, 121—130). p. 58, 8 sqq. P I^m III^a c. 28 (εἰς φιλοσόφους), 17 (P I^a c. 33, 19); ap. Diog. Laert. I 34, ap. Ir. p. 99 iunctum cum ep. 84 8 εἰς τὸν Θ. P I^a Ir. 9 τόνδε C τόνδε A^{ac} τὸν D. P | θαλῆν A^{ac} θαλῆν D. P | Ἰᾶς ex Ἰᾶς cr. C Ἰᾶς D. P | θρέψασ' (apost. AC) P P I D. P θρέψας D. P. P | θρέψασα κέδειξεν D. P θρέψασαν εἰδ. D. P^{ac} 10 ἀστρολόγων, C (ἀστρολόγων) P I^m -λόγων? (an -λόγον?) A^{ac} ἀστρολόγον D. | πάντων (' AC) P | σοφίῃ P D. P σοφίῃ P I^m σοφία D. P σοφίῃ D. P. V

1 sqq. P I^m III^a c. 28, 18 (P I^a c. 33, 20); ap. Diog. Laert. I 39; adnexum epigrammati 83 ap. Ir. p. 99 1 l. om. P I^a Ir. 2 ἦ CD. P. H. M ἦ (non ἦ) A^{ac} ἦ D. P. P. Q. R ἦ ὄ' P I | δλίγον P I^m A^{ac} λιτόν Schmidt | τόδε P Diog. (τόδε D. P^{ac} τᾶδε D. P) τὸ P I^m Ir. γε τὸ P I^a | σῆμα P P I Diog. (sed η in lit. D. P, σῆμα ex σῆμα ex. D. P) σῆμα Br. | τόδε P τόδε D. P^{ac} τὸ δὲ D. P. P I^m | οὐρανόμηκες P P I D. P. V οὐρανόμηκες D. P. P. Q. R 3 τοῦ (' C) P P I τᾶ δὲ D. P. P. V τᾶ** (δὲ del.) D. P | πολὺ φροντίστου A^{ac} πολυφροντίστου C P I -τίστου D. -τίστου Hübner | τοῦ το P τοῦτο D. P τούτω D. P. V τοῦ, δ, ε ex τοῦτο cr. P I^m τοῦδε P I^m | θαλῆτος | *ὄρει D. P^{ac} θαλῆτος ὄρη D. P^{ac} | ὄρη C P I ὄρη? A^{ac} ὄρη D. P ὄρει D. P. P ὄρον D. V ὄρης Casaub. ὄρης Cobet ὄρης Roeser; doricæ formæ restituendæ videntur, sed in ep. originis incertæ scripturas Palatini ac Planudeæ retinui |

85. <ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ.>

Εἰς τὸν αὐτόν.

A, P1

Γυμνικὸν αὖ ποτ' ἀγῶνα θεώμενον, ἠέλιε Ζεῦ,
τὸν σοφὸν ἄνδρα Θαλῆν ἠρπασας ἐκ σταδίου.
αἰνέω ὅτι μιν ἐγγυς ἀπήγαγες· ἢ γὰρ ὁ πρόεδρος
οὐκέθ' ὄραν ἀπὸ γῆς ἀστέρων ἠδύνατο. M 42^v

86. Εἰς εἰκόνα Σόλωνος.

Bt

Ἢ Μῆδων ἄδικον πένσας ὕβριν ἦδε Σόλωνα
τόνδε τεκνοὶ Σαλαμῆς θεσμοθέτην ἱερῶν. Pr. 242

1 sqq. P1^m III^a c. 28, 19 (P1^s c. 33, 21); apud Diog. L. I 39, ap. Ir. p. 99 1 om. P P1; auctorem ep. se proficitur Diog. I. c.: ἐστὶ καὶ παρ' ἡμῶν (D^g P², ἡμῶν D^g P² Q) εἰς αὐτόν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ἐπιγραμμάτων ἢ παμμέτω τόδε τὸ ἐπίγραμμα 2 l. om. P1^s Ir. | αὐτὸ A; οὐ ἐν θεάτρῳ; τέθνηκε Θαλῆς add. ad v. 2 sq. L 3 γυμνικὸν ('C γυμνικὸν A^{ar}) ποτ' P γυμνικὸν (vā alio atram. refecit, κινὸν in eraso κινὸν? scr.) ποτ' P1^s γυμνικὸν * ποτ' ἐγ. D^h γυμνικὸν ἀπο ταγῶνα D^h γυμνικὸν αὐ ποτ' D^g P² Q^h (αὐ superser. D^g P²) P1^s; γυμν. ἐν ποτ' (ut ἀνὰ ἀγῶνα iungatur) Reiske; γ. ὄσατ' olim ci. | θεώμενον (ω refecit C) P | ἠέλιε (spir. C accent. AC) P idem P1D^g P² Q^h P² H^l εἰς P1^s (cf. Orph. Hymn. 8, 13; Callim. fr. 99) | ζεῦ D^g P² Q^h ζεὺς D^h 4 Θαλῆν? C Θαλῆ? A^g Θαλῆ * ἦν D^h Θαλλῆ * ἦν D^h | ἦρα. A^g | σταδίου P P1 σταδίου D. (facit tamen D^g cum P P1) 5 ὅτι P² Q^h ὅτι D^h | μιν ex μην cr. D^h | ὄρατ' ἢ A^g ἢ CD^g P² Q^h P² ἢ P1D^h 6 οὐκ ἐθ' D^g P1^s (ex οὐκέθ' cr.) P1^m (οὐκ ἐθορᾶν D^h) | ἐπογῆς A^g | γῆς D^h τῆς D^h | ἀστέρων D^h || 7 sqq. his exstat ep. in P: scripsit A p. 220, B p. 458 (post IX 595); apud Diog. L. I 62, ap. Ir. p. 99 (post VII 87), Arsen. Viol. 28, 76 (ad Apostol. VII 57^v L.)

7 εἰς σόλωνα A εἰς εἰκ² σόλωνος in textu B (ἐπὶ δὲ τῆς εἰκό-
νος αὐτῷ ἐπιγράφεται τόδε D.): cf. Pr. p. 197, Weissk. p. 44
8 ἢ D. ἢ B τῆν A | Μῆδων om. A | νόλι rep. δηλῶν s. ἀδινῶν | πέν-
σας B πένσασα C πένσασαι A^{ar} πένσας D^h || ὕβριν ποτὲ A |
ἦδε C ἦδε A^g ἦδε B | σολῶνη? D^h P² Q^h 9 τόνδε C τόνδε
εχει A^{ar} (τόνδ' ἐπέχει Jac.) τόνδε τεκνοὶ B τ. τεκνοὶ D.: cf. VII
417, 1; IX 596, 1 | τόνδε τεκνοὶ * σαλαμῆς D^h τον δε τέκνοις
ἐλαμῆς D^h | σαλαμῆς A σαλαμῆς B | θεσμοθέτην D^h ||

87. <ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ.>

Εἰς τὸν αὐτόν.

A

τὸν Ἀθηναῖον | τὸν γράψαντα τοὺς νόμους.

L

Σόμα μὲν ἦρε Σόλωνος ἐν ἀλλοδαπῇ Κύπριον πῦρ,
5 ὅστέ' ἔχει Σαλαμῆς, ὧν κόνις ἀστάχυνες·
ψυχὴν δ' αἴχουες εὐθὺς ἐς οὐρανὸν ἤγαγον· εὐ γὰρ
θῆκε νόμους αὐτοῖς ἔχθεα κρυφώτατα.

88. <ΤΟΥΤ' ΑἴΤΟΥΤ'.>

Εἰς Χίλωνα.

A

10 Φωσφόρε, σοί, Πολύδευκες, ἔχω χέρι, οὐνεκεν υἱός.
Χίλωνος πνυμῆ χλωρὸν ἔλεν κότινον.

1 sqq. ap. Diog. L. I 63, ap. Ir. p. 99 (ante VII 86) 1 nom. auct. om. P; cf. Diog. I. c.: ἐστὶ δὲ καὶ ἡμέτερον ἐπίγραμμα ἐν τῇ προσηρημένῃ παμμέτῳ, ἐνθα καὶ περὶ πάντων τῶν τελευτησάντων ἐλλογίμων διελέγμαι παντὶ μέτῳ καὶ ἑνθεμῶ, ἐπιγράμμασι καὶ μέλεσιν, ἔχον οὕτως: (sequitur ep.) 1—2 Εἰς

Σόλωνα Διογένους Ir. 2 αὐ A 3 verba τὸν ἀθηναῖον | τὸν γράψαντα τ' νομ^g add. L 4 ἦρε, σόλ. (circ. AC, non ἦρε: virgulam C) P | ἦρε D. (ἦρε D^h) ἦθε Polak (σῶμα γ' ἔπρησε FG. Schmidt);

ἦρε? | ἐν ἀλλοδαπῇ A ἐν ἀλλοδαπῇ C | ἀλλοδαπῇ D^h | κότινον * (α superser. A ipse, hic pro on, alibi pro os; κότινον A^{ar}) P 5 ὅστέα (C ὅστέα A^g, acutum AC) δ' P ὅσα δ' D. ὅστέ' (ἔχει et ὅστέα δ' ἢ Σ.) Jac. ὅσα δ' Cobet | ἔχει ('C) P D. | σαλαμῆς, ὧν D^h σαλαμῆων? D^h | ἀστάχυνες, D^h ἀσταχῶν? D^h 6 (ἐξουεσ D^g) | εὐ ('rest. C) γὰρ (C γὰρ A) P ἢ γὰρ et ἐν γὰρ Jac.

7 θῆκε, νόμους C (D.) ἠήμερονόμοισ A^{ar} (quod vix licet interpretari: 'legum ope civibus onera levavit') | αὐ τοῖς (spir. et circ. AC, αὐ? A^g) P αὐτοῖς D. ἐσοῖς Casaub. | ἔχθεα D^g ἔχθεα et ἔ supra ἔ D^h | κρυφώτατα D^h κρυφῶτ. D^h κρυφώτητα cum α supra η D^h | ep. olim in duo discriptum erat in P, ubi clausula erasa est in fine vs. alterius || 8 sqq. Diog. I 73

8 ἐστὶ δὲ καὶ εἰς τοῦτον ἐπίγραμμα ἡμῶν D.; nom. auctoris om. P

10 φωσφόρος ol D^h | πολύδευκες P² πολυδευκῆς (σ factum ex ε?) A^{ar} | οὐνεκεν A^g οὐνεκα D^h οὐνεκα D^g οὐνεκα, ε, ν D^h (D^g P²) 11 χιλωνος Diog. χιλωνος P (non est signum syllabae productae supra χι, sed lineola ducta infra φος, quali μελλητος p. 58, 2, τῆς 65, 5, subinde prima epigrammatis aut versus vox insignita reperitur in P) | πνυμῆ D^h | ἔλεν (ἔ ex a. cr.) P ἔλεν D^h P²

εἰ δ' ὁ πατήρ στυφανοῦχον ἰδὼν <τέκνον> ἤμυθεν ἡσθεῖς,
οὐ νεμεσητόν· ἐμοὶ τοῖος ἴτω θάνατος.

Stowman 268
88. <ΚΑΛΑΙΜΑΧΟΣ>

Εἰς Πιττακόν.

D

A. Pl

Ξείνος Ἀταρνεΐτης τις ἀνείρετο Πιττακὸν οὔτω,
τὸν Μιτυληναῖον, παῖδα τὸν Ὀρράδιον·
ἄττα γέρον, δοῖός με καλεῖ γέμος· ἢ μῖα μὲν δὴ
νύμφη καὶ πλοῦτος καὶ γενεῆ κατ' ἐμέ,

1 πῆρ D.^B | τέκνον add. D., om. P | ἤμυθεν D.^B ἤμισον D.^Q
(D.^B in m.) | ἡσθεῖς C ἡσθεῖς A ἡσθεῖς? D.^B 2 οὐ r, em. D.^B
οὐ νεμ. D.^B | νεμεσητόν ἐμοὶ A νεμεσητόν· ἐμοὶ C | 3 sqq.
Pl^m III^a c. 28, 20 (Pl^s c. 33, 22); ap. Diog. L. I 80; Arsen. Viol.
49, 54 (ad Apostol. p. 675 L.; cf. schol. Aesch. ad Prom. 887 sqq.);
ap. lr. 99 3 om. P. Pl, Callimacho tribuit D. I 79; τὸν δ' ὄν
σφόν (sc. Pittacum) λέγεται ποτε νεανίσκῳ συμβουλευομένῳ περὶ
γάμον ταῦτα εἰπεῖν, ἔφησι Καλλιμάχος ἐν τοῖς ἐπιγραμμάσι.
Ep. a Callimacho abiudicat Jac. 4 post πιττακόν in P erasa
sunt verba unius lineolae marg., dein iuxta v. 3—6 adnotavit L^m:

τοῦ διογένησ ὁ λαὸς | τὸν λέγει ἐν (C) τοῖς τῶν φιλοσοφῶν |
βίοις ὡς ἴδιον, quibus adiunxit C^m: πλὴν πάντα διογέ|ρουσ
εἶσιν τοῦ τῶν φιλοσόφῶν βίουσ ἀναγραφόμεν^{ον}; in nova p. ad
v. 10 sqq. ser. L^m: τοῦ ἀλαϊῶσ ἐπολ^η ἦσεν εἰσ πιττακῶν | τον
μιτυληναῖον (η corr. ex ι), tum spatio intermisso (ad v. 13 sq.):

οτι πιττακῶσ ἐμῆ|χανοσ ἦν στρατιῶ^σ διδ^η καὶ¹ προστινα ἀθη-
ναῖον | ἐμονομάχησεν 5 ἀταρνεῖτησ D.^B 6 τίσ, P | ἀνείρετο P,
(ex ἀνήρετο cr.) Pl^m, Plⁿ ἀνήρετο D. (etiam D.^B, ubi ἡ tamen
in fine lin. prope evannit) Pl^l | οὔτωσ D. edd., non codd. prae-
stantiores) 6 τὸν om. A, add. ultra lin. C | μιτυληναῖον
D.^B Μιτυλ. Boiss. | ὄρραδιον, C (cum C concinunt Pl D.) ὄρ-
ράδιον A^m Ὀρράδιον Ahrens et Schneid. (cf. Suid. s. Ὀρρα,
Herod. II 558, 29 L., Uhlig ad Dion. Thr. p. 26, 2; Ὀρράδεω
Visconti) 7—p. 63, 2 s. v. ἄττα Suid. 7 ἄττα D.^B S.^V |
γέρον corr. ex γέρον? P | δοῖός C δάος (?) A^m δοῖός D.^B 8
πλοῦτο D.^B S.^V | γενεῆ A γενεῆ C γενεῆ D.^B 9 γενεῆ (alterum
s corr. ex η) Pl^m γένει S.^A V. R. C. B | κατεμέ P

ἢ δ' ἑτέρῃ προβέβηκε. τί λῶιον; εἰ δ' ἄγε, σὺ μοι 5
βούλευσον, ποτέσῃ εἰς ὑμέναϊον ἄγω.
εἶπεν, ὁ δὲ σκίπωνα, γεροντικὸν ὄπλον, κείρας·
Ἦνιδε, κείνοί σοι πᾶν ἐρέουσιν ἔπος· —
5 οἱ δ' ἄρ' ὑπὸ πληγῆσι θοᾶσ βέμβικασ ἔχοντεσ
P 221 ἔστρεφον εὐρείῃ παιδεσ ἐνὶ τριόδῳ — 10
'κείνων ἔρχεσ' φησί μετ' ἔγνια· χῶ μὲν ἐπέστη
πλησίον· οἱ δ' ἔλεγον· Ἐτὴν κατὰ σταντὸν ἔλα·
ταῦτ' αἰῶν ὁ ξείνοσ ἐφείσατο μείζονοσ οἶκον·
10 δραξάσθαι, παῖδων κληδόνα συνθέμενοσ.
τὴν δ' ὀλίγην ὡσ κείνοσ ἐσ οἰκίον ἤγετο νύμφην, 15
οὔτω καὶ σὺ γ' ἴων τὴν κατὰ σταντὸν ἔλα. M 42^v

1 ἑτέρῃ A^m | τί, D.^B τῆ? D.^B | λῶιον D.^B λῶιον S.^V |
εἰδ^η Pl^m | σὺν μοι A^m in σὺ μοι mut. C, cum C faciant Suid,
D.^B Q; σὺν μοι D.^B μοι σὺ Pl 2 εἰσ ὑμέναϊον D.^B 3 ἐπέ* D.^B
(εἶπεν? D.^B) | ὄ δε D.^B Q σκίπωνα C^m (D.^B Q. B) σκίπωνα A^m Pl
D.^B σκίπωνα (ex -ωνα cr.) D.^B σκίπωνα Arsen. | ὄπλον A^m
4 ἦνιδε C ἦν ἴδε? A^m ἦνιδε Pl^m ἦνιδε D.^B Q. B | ἦν * δ' ἐκείνοσ
αὐ D.^B ἦν ἴδ^η εκ. αὐ D.^B (ἦνιδ^η ἐκείνοσ D. edd.) | κείνοσ, (οἱ) in
cr. u s. η C qui acc. restit.) P κείνοσ Pl^m D.^B Q. B | οἱ D.^B Q ται
Wil. (duce Schneidero) 5—6 s. v. βέμβηξ Suid. 5 οἱ δ' ἄρ'?
A^m οἱ δ' ἄρ' C D.^B οἱ δ' ἄρ' Pl^m οἱ δ' ἄρ' S.^V οἱ δ' ἄρ' D.^B αὐ
δ' ἄρ' D.^B | ὄπυ A^m ὄπυ, D.^B | πληγῆσι (γη corr. ex σι) Pl^m S.^V
πληγῆσι, D.^B πληγῆσ D.^B | βέμβη, κασ C βέμβηκασ A^m βέμ-
βηκασ Suid. βέμβηκασ (et in m. = ζηκ.) D.^B (αὐβηκασ D.^B) βέμ-
βηκασ D.^B (βέβηκασ D.^B) | ἔχοντεσ (α ex σο corr.) P, ὄχοντεσ s.
ἔλωντεσ? 6 εὐρείῃ, C εὐρείην A^m εὐρείν D.^B εὐρείῃ S.^V | ἐνι A^m
ἐνι S.^V | τριόδῳ D.^B S.^V 7 φησί* D.^B φησί D.^B φησε Schneid.,
μετ' ἔγνια, χ' ὡμὲν C μετῆρσειχώμεν? A^m μετῆρσιχώμεν D.^B |
ἐφ' ἔστη* C ἐφ' ἔστη A^m ἐφέστη D.^B ἐπέστη (π in lit. man. 2)
D.^B Pl 8 οὐδ' Pl^m | τὴν supra τὸν (A) ser. C; cf. Suid. s. χορήματα
et II 2, 1110, Plut. mor. 13 F | ἔλα, C ἔλα* D.^B ἔλαι A^m D.^B
9 αἰῶν, D.^B ἀκῶων Arsen. | ξείνοσ D.^B | ἐφείσατο D.^B ἐφείσατο
D.^B Q | μείζονοσ D.^B Q 10 δραξάσθαι (r add. C, erasus acc. supra
alterum α, δραξάσθω? A^m) P | κληδόνα PD.^B Q. B κληδόνά Pl^m
κληδόνι Pl^m κληδόνι Pl^l (φήμη superser. sch.^m) | συνθέμενοσ (εἰ in
er. u s. o A) P 11 δ' ὀλίγην? A^m; δ' οἱ ἴσην F. G. Schmidt, δ' ὀλι-
γῆν? | ὡσ, D.^B | ἐκείνοσ D.^B | κ. ἐκείνοσ ἐπήγετο (A ἐπ' ἤγετο C) P;

90. Εἰς Βίαντα. A, P1

Κλεινοῖς ἐν δαπέδοισι Πριήνης φύντα καλύπτει
ἦδε Βίαντα πέτρα, κόσμον Ἰωσι μέγαν. M 42^v. Pr. 245

91. <ΔΙΟΓΕΝΟΤΕ ΛΑΕΡΤΙΟΥ.>

Εἰς τὸν αὐτόν. A, P1

Τῆδε Βίαντα κέκενθα, τὸν ἀτρέμας ἤγαγεν Ἐρωῆς
εἰς Αἶδην πολιῶ γῆραι υφόμενον·
εἶπε γὰρ, εἶπε δίκην ἐτάρον τινός· εἶτ' ἀποκλιθεῖς
παιδὸς ἐς ἀγκυλίδας μακρὸν ἔτεινεν ὕπνου. M 42^v

92. <ΤΟΥΤ' ΑἴΤΟΥΤ'.>

Εἰς Ἀνάχαρσιν | τὸν Σιδόνην. A

Ἐς Σικυθίην Ἀνάχαρσις βτ' ἤλυθε πολλὰ μογήσας,
πάντας ἐπειθε βιοῦν ἦθεσιν ἑλλαδικούς·

κεῖνός ἐπήγετο P1^m qui verba omissa × ἐσοικ' ὄν¹ in fine vs. superscr. | ἐς οἶκον (οἰκίαν D.^B, οἰκίαν D.^H in t., οἰκίαν D.^H m.) ἤγετο D., ἐς οἶκον ἢν ἤγετο Schneider, ἐς οἶκον ἐπήγετο Br. (ἀνήγετο Hemsterh.) p. 63, 12 οὐτῶ? A^{oo} | ἀγγ' ἰών. C (P1) ἀγγ' ἰών A^{oo} γράφεται καὶ σὺ δ' ἰών sch.^v σὺ δ' ἰών D. (σὺ δ' ἰών? D.^B oo), ἀγγ' ἰών sch. | κατὰ P D.^H | σαντόν (spir. supra e del. ut v. 12) D.^F | 1 sqq. P1^m III^a c. 28, 21 (P1^s c. 33, 23); ap. Diog. L. I 85, ap. Ir. p. 99 (post ep. apud Diog. L. I 79, Preg. 244); num. q' ad-pinz. C 2 κλεινοῖς P P1 D.^B Ir. κλεινῆς D. praeter D.^B | δαπέδοισι. πριήνης P (or. P1 D.) | φύντα P | καλύπτει D.^B oo 3 ἦδε D.^B πέτρα D. πάτη Schneidew. | μέγαν P || 4 sq. P1 III^a c. 28, 22 (P1^s c. 33, 24); ap. Diog. L. I 85, Arsen. Viol. XII 98, Ir. p. 99 4 ep. sibi vindicat Diog. (eidem trib. Arsen.), nom. auctoris om. P P1^m Ir. (add. P1^s) 5 l. om. P1^m Ir. | l. add. haec: σὺ δεινὸς ἦν | κεινὸν δίκην βίαν (cf. Diog. L. I 84, Suid. s. Βίαντος Πριήνης δίκην, Apostol. IV 92, p. 329 L.); Ἰσπὸναξ· δικάζεσθαι Βίαντος τοῦ Πριήνης κρείσσων not. sch.^B (cf. Hipp. 79 B.^a) 6 τῆδε P D.^B τῆ δὲ D.^B q' τῆδε D.^H τῆδε P1^m κέκενθα P P1 D.^B q' (κεκένθα D.^B) κέκενθε D. add. | ἀτρέμας C (ἀτρέμας? A^{oo}) 7 ἐς P D.^B | Αἶδην (C) P Αἶδην (mah. 2) D.^B | υφόμενον P | νεύ-φόμενον D.^B νεύφ. ex υφ. corr. D.^B 8 εἶτε γὰρ Reiske (ego olim γὰρ ἀρεῖ, at cf. 129, 1) | ἐτάρον τινός. C τινὸς ἐτάρον A^{oo} | ἐτάρον D.^B Arsen. | εἶτ' (C) P | εἰταποκλιθεῖς D.^B oo | ἀπόκλ. C 9 ἐς ex ἀ' ex. D.^B || 10 sqq. P1 III^a c. 28, 23 (P1^s c. 33, 25);

τὸν δ' ἐτι μῦθον ἀκραντον ἐνὶ στομάτεσσιν ἔχοντα
πηγὸς ἐς ἀθανάτους ἤρασεν ὤκα δόναξ. M 42^v

93. Εἰς Θερεκύδην, A
τὸν | Σιδόνιον φιλόσοφον. L

Τῆς σοφίης πάσης ἐν ἐμοὶ τέλος· ἦν δέ τι πλείον,
Πυθαγόρῃ τῷ μῶ λέγε ταῦθ', ὅτι πρῶτος ἀπάντων
ἐστὶν ἀν' Ἑλλάδα γῆν. οὐ ψεύδομαι δὲ ἀγορεύων. Pr. 251

94. Εἰς Ἀναξαγόραν, | τὸν Κλαζομένιον. A, L

Ἐνθάδε πλείστον ἀληθείας ἐπὶ τέρμα περήσας
οὐρανίον κόσμον κέττι Ἀναξαγόρας. Pr. 252

ap. Diog. I 103, ap. Ir. p. 100 (post VII 620) p. 64, 10—11 ep. auctorem se profitetur D.; εἰς Ἀναχαρσιν Διογένης Ir. 10 om. P P1^m (add. P1^s) 11 ἀνάχαρσι A | τὸν Σκ. om. P1 12 ἐσκυθίην D.^B εἰς Σκ. Ir. (cf. 92, 1; 97, 1, 2; 105, 3; 106, 1; 123, 3) | ἀνάχαρσι C ἀνάχαρσιν A^{oo} | ὅτι D.^B | πλατηθεῖς D. 13 ἐπεισθε D.^B | ἑλληνικαῖς D.^B | ἑλλαδικούς ἔθειν Reiske 1 sq. s. v. ἀκραντον Suid. 1 τὸν δὲτι A^{oo} τὸν δ' ἐτι P1^m τὸν δ' ἐτι P1^s τὸν δ' ἐτι D.^B | ἐπὶ D.^B q' ἐτι post corr. D.^B ἀκραντον (v corr. ex v, erasit v? C, ἀκραντον? A^{oo}) P | ἐτι A^{oo} | στομά-τεσσιν; D.^B oo (-σιν? D.^B oo) 2 πηγὸς C πηγὸς A^{oo} | ἤ-ρασεν A^{oo} ἤρασεν CP1S. ἤρα. D.^B ἤρασας D.^B q' ἤρασας D.^B || 3 sqq. ap. Diog. L. I 120: φησὶ δὲ Λοδεις ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν ὄρων ἐπιγεγράφθαι ἀπὸ τοῦ ἐπιγράμματος ταῦδε (cf. Weissh. p. 48); ep. est ap. Ir. p. 100 (ubi ep. 'tetrastichon' perperam ad Diog. refertur; philosopho ipsi trib. Goettling) 3 φερεῖν A; erasae sunt litterae (librarii ad ep. seq. aberrantis) εἰς ἀρε 4 φι-λόσοφ' L 5 τῆς' A | σοφίας D.^B | ἐνεμοὶ A | ἦν C ἦν D.^B A^{oo}? | δέτι P D. δ' ἐτι Menagius | πλείον (C AC) P D.^B ex πλοῖον? cr. D.^B πλείστον D.^B πάσῃ Cobet; non post πλείον, sed post τῶμῶ distinxit C (Br. Jac.) 6 πυθαγόρῃ A (D.^B), i add. C | τῷ μῶ A τῷ μῶι C ταυα D.^B | λέγειναι D.^B; νέυε? | τάνθότι D.^B | ὅτι A^{oo} | ἀπάντων D.^B 7 ἐστὶν P D.^B ἐστὶν D.^B q' ἔσται Bgk | ἐς A ἀν superscr. C ἀν D. (αρελλάδα D.^B) | δὲ (rest. C) P (αδ' D.^B) || 8 sqq. ap. Diog. II 15 (qui ep. a Lampsacenis philosophi sepulcro inscriptum fuisse tradit), Aelian. V. H. VIII 19, ap. Ir. p. 101 8 τὸν κλαζομένιον add. L, om. Ir. 9 ἐνθάδ' δ' Ael. | ἀλ. πλείστον ποτὶ? (cf. Pind.

95. ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ.

Εἰς τὸν αὐτὸν | Ἀναξαγόραν.

L

A, L

Ἥλιον πυρόεντα μύθρον ποτὲ φάσκεν ὑπάρχειν
καὶ διὰ τοῦτο θανεῖν μέλλεν Ἀναξαγόρας.
ἀλλ' ὁ φίλος Περικλῆς μὲν ἐρύσαιο τοῦτον· ὁ δ' αὐτὸν
ἐξέμαγεν βίβτον μαλθακῆ σοφίης.

96. <ΤΟΥΤ' ΑΥΤΟΥΤ'>

Εἰς Σωκράτην, | τὸν Ἀθηναῖον, | υἱὸν Σαφρονίσκου.

A, L

Πινέ νυν ἐν Λιὸς ὦν, ὦ Σώκρατες, ἢ σε γὰρ ὄντας
καὶ σοφὸν εἶπε θεός, καὶ θεὸν ἢ σοφίη.
πρὸς γὰρ Ἀθηναίων κώνειον ἀπλῶς σὺ ἐδέξω,
αὐτοὶ δ' ἐξέπιον τοῦτο τεφὸν στόματι.

Isthm. II 41) | πλειθόν Ir. ἐπι (C) τέματα P ἐπίτεμα D.^B
p. 65, 10 κόσμον, v, C κόσμον A² | ἀναξαγόρας D.² ||
1 sqq. apud Diog. II 15, Ir. p. 100; totum fere ep. servavit Suid: prius distich. s. v. μύθρος, alterum (verbis ἀλλ' — τοῦτον exceptis) s. μαλθακόν 1—2 l. praemittit P; ἄλλο

Διογένους Ir. 1 λατῆ L; auctorem ep. se prodit Diog. I. o. 2 ἀναξαγόραν add. L 3 ἥλιον A²C D.^B | πυροενταμύθρον D.^B | ποτὲ φάσκεν S. D. (φάσκε* v D.^B φάσκων D.^B); ποτὲ φάσκων scripserat A, accentus primo iterat C, deinde pristinam scripturam mut. in ποτ' ἐφασκων (i tollere omittens), unde cumlati videntur hoc loco accentus (cf. 108, 1; 118, 3) 4 δια P S.^V | μέλλον D.^B | ἀναξαγόρας D.² 5 ἄλλοσφιλος A²C ἀλλοφυλος D.^B | ἐρύσαιο D.^B P. Q. V | ἐρύσασθ' ἐταίρον et ἔρον' ἀκόνητον (cf. 107, 3) tentavi, sed nihil mut. | ὁ δ' (C) P ὁ δ' S.^V | αὐτὸν A² D.^B Q. V αὐτὸν CD.^B S.^V αὐτὸν D.^B | ἐξ αὐτῶν S.^A 6 ἐξέμαγε D.^B S.^V ἐξέμαγεν D.^V | μαλθακῆ A²C D.^B S.^V || 7 sqq. Diog. L. II 46; ap. Ir. p. 101 7—8 εἰς τὸν αὐτὸν (post A. P. VII 629) Διογένους Λαερτίου Ir. 7 ep. auctorem se dicit Diog. 8 τον αὐθ. υἱὸν add. L σαφρονίσκου, C (vox erasa desinit in -os, sed non erat σαφρονος) 9 πινε (AC, ab initio vs. et in m.^o O) P πινε D.^B πινε D.^B | νῦν (circ. manifestiorem redd. C) PD.^B P | ἐν δίδω (C, idem signum m.^o repetit) P | ὦν P, ὦν om. in t., add. m. D.^B | ὄντος in t. D.^B 10 καὶ θεὸν P καὶ θεῶν D.^B καὶ θεός D.^B (καὶ θ* v ante corr. D.^B; θεός alio atr. del. D.^B om. D.²) | σοφίη D. σοφία P 11 sq. s. v.

97. <ΤΟΥΤ' ΑΥΤΟΥΤ'>

Εἰς Ξενοφῶντα, | τὸν Ἀθηναῖον, | τὸν Γρύλλον.

A, L

Οὐ μόνον ἐς Πέρσας ἀνέβη Ξενοφῶν διὰ Κύρου,
ἀλλ' ἀνοδοῦν ζητῶν ἐς Λιὸς ἦτις ἔργου
παιδείης παρ' ἑῆς Ἑλληνικὰ πρόγματα δείξαι
P 222 ὡς καλὸν ἢ σοφίη μνησάτο Σωκράτους.

98. <ΤΟΥΤ' ΑΥΤΟΥΤ'>

Εἰς τὸν αὐτὸν | Ξενοφῶντα.

A, L

Εἰ καὶ σέ, Ξενοφῶν, Κρινασοῦ Κέκροπος τε πολῖται
φεύγειν κατέρων τοῦ φίλου χάριν Κύρου,
ἀλλὰ Κόρινθος ἔδεικτο φιλόξενος, ἢ σὺ φιληδῶν,
οὔτως ἀρέσκη, κείθι καὶ μένειν ἐρως.

κόνιον (κόνιον S.^V) Suid. p. 66, 11 πρὸς γὰρ Ἀθ. om. S.^V | κόνιον μὲν P Suid. κώνειον D. | ἀπλῶς (C C & A²) σὺ P Suid. ἀπλῶς μὲν D. ἀπλ. σὺ γ' Jac. (κόνιον) παλάμαισι FG. Schmidt; Korsch proponit vs. talem: πρὸς δ' ἄρ' Ἀθην. σὺ μὲν ὡς κών. ἐδέξω, caesuram post quartum trochaeum iniuria, puto, Diogeni abrogans 12 αὐτοὶ δ' S.^V | ἐξέπιον A²C ἐξέπιαν D.^B τούτοις D.^B (τούτο γε τῷ S. edd., τούτο γ' ἐφ' Schm.) | τεφὸν A S.^V τεφῶ C S.^A τῷ S.^B || 1 sqq. Diog. L. II 58, Ir. p. 101 (post ep., quod est in [Ammonii] vit. Arist. p. 399, 47 W.) 1 ep. suis adnumerat Laert.

2 εἰς ξενοφῶντα tantum Ir. | ξενοφῶν A τον αὐθ. τον γρ. add. L 3 δια A | κύρου D.^B 4 ἀλλοδοῦν A²C | ζητῶν D.^B | ἦτις A²C εἰ τις D.^B 5 παιδείης (παι ex πα corr.) P | γὰρ PD., παρ' Reiske quaerens per suam Cyropædium ascensum ad Iovem; Παιδείην ἀρετῆς Ἑλληνικὰ τ' ἔργα et Παιδείης πέρας ἦδ' Ἐ. πρ. ego εἰ | ἔης A²C ἔης D.^B | Ἑλληνικὰ P | πρόγματα δείξαι: accentus rest. C | δείξαι D.^B 6 in nova p. m.⁴ adnotavit C: ταῦτα τὰ ἐπιγράμματα ἐν τῆσ' ἀμύτρον ἐξελέγησαν λατρίων διογεν' οὐσ' (erasa est clausula ante verba haec, quae postea accesserunt) ἐν τῆσ' βιβλίον τῆσ' ἐπιγραφομένησ' βίων φιλοσόφων | σωκράτεια P σωκράτ, εος, D.^B || 7 sqq. Diog. L. II 58, ap. Ir. p. 101 7 ep. sibi vindicat Diog. 8 ξεν. add. L | ἄλλα (post VII 97) Ir. 9 καὶ σε (C) P καὶ σέ D.^B | κέκροπος (accentus C) P | cf. 130, 3 10 φειγόμενα (C) P

99. ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ.

L

Εἰς Δίωνα τὸν Σηρακοῖσιον.

A, P1

Δάμωνα μὲν Ἐκάβη τε καὶ Ἰλιάδεσσι γυναιξὶ

Μοῖραι ἐπέκλωσαν δὴ τότε γεινομέναις·

5 σοὶ δέ, Δίω, ῥέξαντι καλῶν ἐπιτίμιον ἔργων
δαίμονες εὐρείας ἐλπίδας ἔξέχεαν.

καῖσαι δ' εὐρυχόρῳ ἐν πατρίδι τίμιος ἄστοις,

5

ὦ ἐμὸν ἐκμήνας θυμὸν ἔρωτι Δίω.

M 42^v. Pr. 235

(Jac., cui versus asynartetus archilochius vid.), φερέγειν D. | κατέγγων P idem sed cum litteris ἐπέ super κατέ scriptis D.^h | κατέγγων D.^p ἐπέγγων D.^b q; κατέγγων? | φιλονεικῶν P: v ante γ scr. ipse A, accent. supra ε AC p. 67, 11 sq. s. v. φιληδῶν S., ἢ σὺ — ἔγγως s. ἢ νομίζεται S., 11 ἦ (AC) P ἢ S.^v ἢ S.^v D.^b | φιληδῶν A^{ac} φιληδῶν C (qui signum bis in m.^s repet.) φιληδῶν D.S. (sed φιληδῶν D.^b et φιληδῶ ante corr. S.^v) 12 ab initio vs. λαμβῶν scr. C, ante λαμβ. idem voc. vid. erasum | ἀρέσει D.^b ἀρέσει S.^v | κείθι om. S.² κείθι D.^b; ante κείθι distincti C; verba οὕτως ἀρέσει si integra sunt, parenthetice dicuntur (nam iure C κείθι cum μένειν quam cum ἀρέσει iungere maluit) | ἀστοῖς ἀρέσεισιν ὄστ' ἐκεί μόνειν FG. Schmidt | μὲν, εἰ, v C μόνων A^{ac} ||

1 sqq. P1^a III^a c. 28, 24 (P1^a c. 33, 26); Diog. L. III 30; ap. Ir. p. 104 (post VII 217), in cod. Vind. 311 (V.) 1 sq. lemma praemittunt A P1^m 1 nomen auctoris om. A Ir. | Πλάτωνος P1 φιλοσοφῶ add. L; Platoni trib. Diog., abindicant Wernicke, Bergk 2 εἰς Δίωνα Ir. 3 sq. s. v. γεινομέναις Suid. 3 μὲν P1 D. S. μὴν Jac. μὲν θ' Wernicke σοὶ θ' (om. τε ante καὶ) Hartung, δάμω' ἄδην Bergk; δακρυόενθ' ? | ἐκάβη A^{ac} ἐκάβη S.^v | Ἰλιάδεσσι D.^b | γυναιξὶ CS. P1 -ξί A -ξί D.^b (γυναιξὶ D.S.) 4 cf. Od. θ 207 | ἐπέκλωσαντο Suid. | δὴ τότε (AC) P.S. δὴ ποτε D. P1 | γεινομέναις VS.^v γεινομένας D.^b 5 sq. adnotavit Lm^p: οὕτως ο δῖω ἐπ' αἰ' ῥοσ' ἢ πλάτωνος ἢ μεγάλου 5 σοὶ δὲ A^{ac} | ῥέξαντι (non ῥέξοντι) D.^b. P. q. n | καλῶν (καλ' P1^m) — ἔργων P1 ἔργων (an corr. factum, o superser. man. 2) D.^p 6 εὐρείας Herw. | post ἔξέχεαν finiti ep. signum: ~ alio atram. adpictum in P1^m 7 sq. affert Apul. apol. c. 12 7 εὐρυχόρῳ**πατρίδι (erasae litt. ἐν) D.^b | ἐν (P1^p) ex εἰν cr. P1^m; ἔνν FG. Schm. | πατρὶ P1^m | ἀστοῖς (circ. AC) P.D. (sed ἀστὸς D. cod. Monac.) 8 ὦ D.^b ac | ὦ ἐμὸν A^{ac} ||

100. ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

A, P1

Εἰς Ἀλεξίον καὶ Φαίδρον.

A

Νῦν ὅτε μηδὲν, Ἀλέξις, ὅσον μόνον εἶφ', ὅτι καλῶς,
ὄπται καὶ πάντῃ πᾶσι περιβλέπεται.

5 θυμέ, τί μηνύεις κούιν ὀστέον; εἴτ' ἀνιήσεις

ὑστερον; οὐχ οὕτω Φαίδρον ἐπωλέσαμεν;

M 96^v

101. <ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΔΑΕΡΤΙΟΥ.>

Εἰς Σπένδαππον, τὸν φιλόσοφον.

A, L

Ἄλλ' εἰ μὴ Σπένδαππον ἐμύθανον ὄδε θανείσθαι,

10 οὐκ ἂν ἔπεισέ μὲ τις τόδε λέξει,

1 sqq. P1^m P1^o c. 26 (εἰς φιλοσόφους); 4 (P1^a c. 33, 43; P1^s c. 33, 44); Diog. L. III 31; Apul. apol. 10; ap. Ir. p. 103 (inter VII 670 et VII 134) 1 sq. lemma nomini auctoris praeposit A, om. P1 1 Platoni (praeter P1) tribunt Diog. Apul.; dubitat de auctore Bergk; poetam Dioscorides (V 55, 7) non imitari, sed illum ducere vid. imitatore (cf. Cram. An. Par. IV 287, 15) | πλάτων' A 2 εἰσαί. A, οὔτοι (e prius corr. ex ε) εἰσὶν οἱ βε βηλούντες τὸν πλάτωνος βίον add. L; amatorium ep. esse, non sepulcrale vidit Huet 3 sq. post ὄπται, non post καλῶς interpungunt P P1^m (Reiske); apodosis ab ὄπται ordiri vult Bgk; ὅτε μηδὲν Ἀλ. iungunt Huet, Reiske (qui idem ὁ τὸ μ. proponit); verba malis collocata ita: νῦν ὅτε μηδὲν, ὅσον μόνον εἶφ' ὅτι καλῶς Ἀλέξις, si reddere placet cum Bergkio: 'nunc, ubi nihil dixi, nisi pulcher est Al.' (cf. etiam Wilamow. Phil. Unters. I 222) 3 νῦν ὅτε A^{ac} | Ἀλέξις (punctum C) P Ἀλεξίον Bgk | ὅσον (C) P (ὁ σὸς Reiske, ὄθ' ἐν Diels) | εἶφ' A^{ac} D.^b εἶφ' C P1^m (pro εἶφ' recte accepit Huet, cf. XII 169; εἶφ' i. e. εἶπε Jac., 'mi anime dic' Reiske) | ὅτι A^{ac} | καλῶς C καλῶν A^{ac} D.^b καλῶς D.^b ac 4 ὄπται (rest C) P P1 D. (ὄπται in t., sed in m. corr. D.^b) ὄ πται Apul.^p ὄ πται Stephan.; ὄπται (cf. Theocr. 23.34)? | πάντῃ P πάντῃ D.^p P1^m παντὶ D.^o πᾶσι, περιβλέπεται C P1 πᾶσι περιβλέπεται A^{ac} πᾶς (πᾶς D.^b ac) τις ἐπιστρέφεται D. Apul. vulg. (cum C congruit Apul.^p); πᾶσιν ἐπιστρέφεται Scaliger 5 cf. V 46, 5 κούιν A κούιν C | post ὀστέον (ὄσ τεόν D.^b ac) distinguit virgula, post ὑστερον signo interrogandi Grotius (singulis punctis C) | εἴτ' P1^a εἴτ' A^{ac} ἀνιήσεις P P1 D. ἀνιήσ εἰς D.^b ἀνιήσει Apul.^p (Br.) ἀνιήση Stephan. 6 cf. Propert. III 33, 2; Ov. Art. Am. I 741, Amor. III 12, 7 | οὐχ οὕτω A^{ac} D.^b οὐχ' οὕτω C P1^m | φέδρον D.^b | ἐπωλέσαμεν; P P1^m | 7 sqq. Diog. L.

ὡς ἦν οὐχὶ Πλάτωνι πρὸς αἵματος· οὐ γὰρ ἄθνημῶν
κἀπθανεν ἂν διὰ τι σφόδρα μικρὸν.

102. <ΤΟΤ' ΑΤΤΟΤ'>

Εἰς Ξενοκράτην.

A

5 Χαλιῆ προσκόφως λεκάνη ποτὲ καὶ τὸ μέτωπον
πλήξας λαχεν ὧ σύντονον, εἴτ' ἔθανεν,
ὁ πάντα παντὶ Ξενοκράτης ἀνήρ γεγώς.

103. <'ΑΝΤΑΓΟΡΟΣ.>

Εἰς Πολέμωνα | καὶ Κράτηα, | τοὺς φιλοσόφους.

A, L

10 <Μνήματι τῷδε Κράτηα θεοῦδέα καὶ Πολέμωνα
ἔννεπε κρύπτεσθαι, ξείνε, παρερχόμενος.>

IV 3, ap. Ir. p. 101 p. 69, 7 suum ep. perhibet D. 8 σπεί-
σιπ' A (εἰς Σα. Ir.); τὸν φιλόσοφ' add. L; num. ᾗ bis (alte-
rum in cr. q) huic ep., non praecedenti adpinxit C, fort. duo in
Biantem app. (VII 90 et 91) pro uno computans, praeterea δ' m^e
9 ἄλλει A⁹⁰ exspectes ὡδ' ἀπολέσθαι s. ὀδονάσθαι (nisi forte
mavis totum ep. sic conversum, ut ὡδε γενέσθαι et v. 3 ἄγγι pro

οὐχὶ legantur) 10 ἐπεισέμε C ἐπει σέμε (ex σέμε cr.) A ἐπεισέ
με D. | τίς. PD.^B (acc. in lit. D.^H) | τῷδε ('AC) PD.^{B, P, Q} ὁ δε D. Q.^{R, ac}
ex τῷδε cr. D.^B | λέξας Casaub. | ὅς ἦν ('rest. C) in fine versus se-
cundi P ὡς ἦν D.^{B, Q} ὡς εἶπαι cum superscripto ἦν D.^H; ἦν primo
om., post add. in D.^P (ὡς ἄρ' ἔην δε Stephan.); tetrametrum
versum esse vidit Jac., qui verba ὡς ἦν sequenti versui tribuit

1 ab οὐχὶ ('C) incipit versus in P | πλάτωνι, ἰπ' ῥῶς ('C, ἰπ'
in cr. σα? C) P | αἵματος, σ C αἵμα τις A⁹⁰ | οὐ D. ὅς P
2 κατ' ἔθανεν (κατ' ἔθανεν? ante ras.) D.^P | ἂν διὰ τι OD.^{B, P, Q}
(sic, vocem ἄλλῃ nec post ἂν nec ante hi codd. exhibent) ἂν
διατί A⁹⁰ || 3 sqq. Diog. L. IV 15 3 φαμέν δὲ καὶ εἰς

τοῦτον οὐτως· Diog. 4 post Ξενοκρά (A) add. ὁμοίως L;
infra erasus est num. ᾗ 5 χαλιῆ A χαλιῆ C χαλιῆ D.^B |
προσκόφως D.^{B, P, Q, H} (προσπταίως D. edd.): cf. 118, 3 | λεκάνη A
ε add. C 6 διαχεν P λαχεν D. (verbum in t. om., restituit in
m. D.^P) ὧ λαχ' Jac. | ὧ D.^{P, Q} ὧ D.^{R, P}; ὧ D.^{Q, H} ὧ D.^B ὧ P | εἴτ'
A εἴτ' C 7 ὁ om. P, add. D. | πάντων (α superscr. C, qui
litt. ὠν lineola punctisque induxit) | πάντη D. παντί. C παντί
A⁹⁰ | γεγώς D.^{P, Q, H} || 8 sqq. Diog. L. IV 24; ap. Ir. p. 101

ἄνδρας ὁμοφροσύνη μεγαλήτορας, ὧν ἀπὸ μῦθος
λερὸς ἦισεν δαμονίου στόματος·
καὶ βίωτος καθαρὸς σοφίας ἐπὶ θεῖον ἐκόσμη
αἰῶν' ἀστρέπτοις δόγμασι πειθόμενος.

5
Pr. 14

104. <ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ.>

Εἰς Ἀρκεσίλαον.

A¹

5 Ἀρκεσίλαε, τί μοι, τί τοσοῦτον ἔκρητον ἀφειδῶς
ἔσπασας, ὥστε φρενῶν ἐκτὸς ὀλισθεῖς ἑῶν;
οἰκτεῖρω δ' οὐ τόσσον ἐπεὶ θάνεις, ἀλλ' ὅτι Μούσας
10 ὕβρισας οὐ μετρήη χορησάμενος κύλικι.

p. 70, 8 Antagorae (Rhodio) ep. tribuit D.; ἄνταγόρου Ir.

9 πολέμων A | L. et τοὺς φιλ. add. et haec: ὅτι ο κρατ'
εγγη¹ εν¹ | ἰπ' ἀρχίαν την φιλόσοφον (clausula ante την orasa);
εἰς Κρ. καὶ Πολ. ὁμοῦ ταφέντας Ir. 10 sq. primum ep. di-
stich. om. P; alteri adpinxit C (ab initio hexametris) signa - ✱

10 τῷδε D.^B 11 ἐναπέ D.^H; cf. 243, 6; 212, 1

1 ὁμοφροσύνη D.^B | ὧν ('C? A) P | ἐκὸς A ἐκὸς CD. 2 ἦισεν
(v. C ἦισε? A⁹⁰) P ἦισε D.^{P, Q} (v. add. D.^R) | ἦισεν D.^{H, P} ἦισεν
D.^{B, ac} ἦισε D.^H ἦισε D.^H ἦισεν Casaub. ἦισεν Jac. (μῦθοι λεροὶ)
ἦισαν T. Faber 3 βίωτος ('C) P | ἐπιθεῖον ('C) P | ἐκόσμη
(spir. et acc. C) P 4 αἰῶν' ἀστρέπτοις (sic) A⁹⁰ in αἰῶν α. ἀστρε-
πτοῖς mut. C (puncto vocabula discernens); cum C faciunt D.^{B, H, P},
αἰ, ὧν, α, τρεπτοῖς D.^{B, P} (ἀστρεπ. D.^{B, ac}); αἰῶν' ἀστρέπτοις Ca-
saub. — ἀστρέπτοις Jac. (Pr.), αἰῶνα στεφανοῖς Fab. | σοφίας cum
αἰῶν' iungit Pr. 'sincera vita exornabat eos ad deorum sapien-
tiae vitam', cum βίωτος Jac. 'vita qualis philosophum decet
ἐπικόσμη θεῖον αὐτῶν αἰῶνα'; offendunt βίωτος et αἰῶν' iuxta po-
sitae voces (σοφίας εἰθεῖται s. αἰκείαν ἐκ. οἴην 'integra eorum
vita philosophandi eui studebant rationem illustrabat' olim ci.) |

5 sqq. Diog. L. IV 45; ap. Ir. p. 102 5 ep. tibi vindi-
cat D. 7 sq. s. v. ἔσπασας Suid. Zonar. 7 τί μοι PD. S.
τί μιν Jac. | τί τόσον, C τί τῶσον? A⁹⁰ τόσον Suid. Lon. (τόξ S.^B)
τί τοσοῦτον D; τόσον οἶνον Küster, τοσοῦτον Porson (Jac.);
τί τόσον ποτ' malim; cf. 122, 1, ubi τί τόσον, 95, 1; 102, 1, ubi
ποτ(ε) eandem vs. sedem occupant | τί μοι ποτὲ τόσον PG. Schmidt
(τί ἦ μοι τόσον Tour) | ἀφειδῶς P 8 ὀλισθεῖς ἑῶν (C ἑῶν?
A⁹⁰) P ὀλ. ὠ. θ. ε. σ. | ἑῶν (acut. in ras.) D.^P ὀλέσθαι. ἂν D.^Q ὀλ.
ἑῶν D.^H (ὀλέσθαι ἑῶν D.^H in marg.) ὀλλεῖσθαι σε ἂν D.^{H, P} ὀλλ-

105. <ΤΟΥ ΑΪΤΟΥ.>

Εἰς Λακύνην, τὸν φιλόσοφον. A, L

Καὶ σέο, Λακύνῃ, φάτιν ἔκλυον, ὡς ἄρα καὶ σὺ

4 Βάκχον ἔλων Ἄϊδην ποσσὶν ἔσυρες ἄκροις.

P 223 ἢ σαφὲς ἦν· Διόνυσος ὅταν πολὺς ἐς δέμας ἔλθῃ,
λύσε μέλη· διὸ δὴ μῆτι Ἀναίος ἔφην;

106. <ΤΟΥ ΑΪΤΟΥ.>

Εἰς Ἐπίκουρον, | τὸν φιλόσοφον. A, L

Ἐχάρητε καὶ μέμνησθε τὰ δόγματα' τοῦτ' Ἐπίκουρος

10 ὕστατον εἶπε φίλοις οἷσιν ἀποφθίμενος·

οἰκτίρων D^{hac} | λῶν S^v ὄλωσ? an ἔλων (cf. 105, 2)? P. 71, 9
οἰκτίρω δ' οὐ P οἰκτίρω σ' οὐ (σ' in lit. man. rec.) D^p οἰκτεί-
ρων κ' οὐ D^{hac} οἰκτίρωσ' οὐ ex οἰκτίρωσ ὁ cr. D^h | τόσον
D^{pac} h^{ac} q | ἄλλοτι A^{hac} D^{hac} 10 μετρή χριστιανισμοῦ D^p ||

1 sqq. Diog. IV 61 1 suis adnumerat ep. Diog. 2 τον

φ. post λακύνῃ (A) add. L; ad γ. 3 in nova p. notavit L: ζτ την
ἐννοιαν τ' γράμματ', ad quae C: σαφες τὸ ἐπίγραμμα 3 Καί; malis
(sequente καὶ σὺ) Naei repet. ex 124, 1; at nil mutandum (cf. 130, 1)
σέο D^{pac} | εἰ καὶ σὲ ὁ λακύνῃς D^p | φάτιν (acut. ex circumflexo
corr. C; φᾶ τιν? A^h) P φάτην D^p | ἔκλυον (ἴξ, in eraso es
s. os?) P | ὡσέρα κισσὸ A^h | ἄρ' ἄϊδην (s. ἄραν) οὐ Jac. (ἄρ' ἄν-
στί ego olim ci., sed nec hoc nec χανδὸν ex VII 706, 1 reponere
ansim) | καὶ σὲ Cobet 4 βάκχον D. (βάκχον D^p), Βάκχος Cob. |
ἔλων C ἔλων A^h | ἄϊδην D^p Ἄϊδη Cob. | ποσσὶν D^p ποσσὶν ex
ποσσῶν cr. D^p ἔσυρες (C) P D. ἔσυρεν Cob.; ἐσυρες?
5 ἢ D^p C? ἢ A ἢ D^p ἢ D^h | σαφὲς σ' ἦν (C) P | ὅτ' ἄν (C) P ὅταν
D^p | πολλοῖς D^q (πυλὸς D^p) | δέμας (erasa vid. litt. σ) D^p |
ἔλθῃ A D^p ἔλθῃ. C ἔλθοι D. codd. 6 λύσε μέλη. C λυσιμέλη
A^h | λύσε D^p | διὸ (C) δὴ, μῆτι (virgulam C) P | μῆτι D^p | ἔφην
D^h || 7 sqq. Diog. L. X 16 (in serie epp. VII 83—130 quattuor
tantum 106—109 ordinem Laertianum neglegunt), ap. Ir. p. 163

7 sq. Διογένους εἰς Ἐπίκ. Ir. 7 ep. auctorem se profitetur
Diog. 8 τον φ. add. L 9 ἐπίκουρος, C ἐπικουρον A^h
idemque D^p 10 ὕστατον D^p man. rec. | εἰ πε φίλοις A^h
οἷσιν C οἷσιν? A^h πρῶτος D^p q^h | ἀποφθίμενος C ἀποφθίμ.
D^{hac} ἀποφθίμενος D^q; malim ἀπερχόμενος (cf. D. III 6; Diog.
poterat uti clausula Thessalonicensis: νεόμενος εἰς Ἄϊδην IX 96, 2)

θερμὴν ἐς πύελον γὰρ ἐσήλυθε καὶ τὸν ἄκροτον
ἔσπασεν, εἴτ' ἄϊδην ψυχρὸν ἐπεσπάσατο.

107. <ΤΟΥ ΑΪΤΟΥ.>

Εἰς Ἀριστοτέλην, | τὸν φιλόσοφον. A, L

5 Εὐθυμίδων ποτ' ἐμελλεν Ἀριστοτέλην ἀσεβείας
γράφασθαι Δηοῦς μύστιδος ὦν πρόπολος,
ἀλλὰ πῶν ἀκούειτον ὑπέκφυγε· τοῦτ' ἀκουτεῖ
ἦν ἄρα νικῆσαι σνκοφάσεις ἀδίκους.

108. <ΤΟΥ ΑΪΤΟΥ.>

Εἰς Πλάτωνα, A

10 τὸν μέγαν, | τὸν θυμαζόμενον | παρὰ τοῖς Ἑλλήσι. L

Καὶ πῶς, εἰ μὴ Φοῖβος ἐν' Ἑλλάδα φῦσε Πλάτωνα,
ψυχὰς ἀνθρώπων γράμμασιν ἠκίστατο;

1 sq. s. v. πόλιος Suid. 1 θερμὴν PD.S. (χαλκῆν Hesych.
M.) | ἐσήλυθεν PD^p q^h ἐσήλυθε S^v ἐσήλυθε S^a ἐκλύθηθεν
(ἐσλ? ante ras.) D^p | τὸν om. PS.D^p q^h | ἀκροτον A^h S^v
ἀκροτον P^h S^a ἀκροτον D. | fort. ἐληλύθει καὶ ἄρ. 2 εἴτ'?
ex εἴτ' cr. C | εἰδ' ἄϊδην S^a (ex εἰδ' ἄϊδην corr.) D^p | ἀπεσπάσατο
D^p || 3 sqq. Diog. L. V 8, ap. Ir. p. 102; totum ep. exhibit
Suid.: v. 1 sq. s. πρόπολον, v. 3 s. ἀκούειτον, v. 4 s. σνκοφάσεις
3 sq. Διογένους τοῦ Α. εἰς Ἀριστ. Ir. 3 inter sua ep.
refert Diog. 4 ἀριστοτέλη A v. fin. add. C, τον φίλ. L
5 μέλλων εὐθυμίδων. (C A^h) πὸτ' (C πὸτ' A) P Εὐθ. ποτὲ
μέλλεν D^p (ubi τὲ rest. man. 2), D^h Ir.; ποτ' ἐμελλεν D^p; Suid.
congruit cum P | μέλλεν ἄρ' (Εὐθ.) Jac. μέλλ' οὐν s. μέλλε μὲν
ego | ἀριστοτέλην C (D.) ἀριστοτέλει A^h (S. edd.) ἀριστοτέλη S^a
ἀριστὸ S^v | ἀσεβείας om. S. 6 δη*οὐς P δηοῦς A^h δηοῦς?
D^{hac} ἦγονν¹ τῆς γῆς superscr. S^v | ὦν? A^h | πρό*πολος P
πρόσπ. A^h 7 ἀκούειτον D^p | τοῦτ' ἀκουτεῖ (spir. et * C) P -εἰ
D. (sed τοῦ τ' ἀκουτεῖ D^p) 8 ἦν ἄρα (spir. et accentus rest.
C) P σνκοφάσεων P Suid. σνκοφάσεις D. (ex σὺ κοφᾶσ' εἰς cr.
D^p) || 9 sqq. P^h III^a c. 28 (P^h c. 33), 4; apud D. III 46, Ir.
p. 101 (post VII 62) 9 ep. sum̄ perhibet Diog.; Διογένους Ir.
(Διογ. Λαερτίου P^h) 10—11 εἰς τὸν αὐτόν (post VII 62) P^h

καὶ γὰρ ὁ τοῦδε γεγῶς Ἀσκληπιὸς ἔστιν ἰητῆρ
σώματος ὡς ψυχῆς ἀθανάτοιο Πλάτων. M 42^r

109. <ΤΟῦ ΑἴΤΤΟΥ.>

Εἰς τὸν αὐτόν. A, P¹

5 Φοῖβος ἔφυσε βροτοῖς Ἀσκληπιὸν ἠδὲ Πλάτωνα,
Τὸν μὲν, ἵνα ψυχῆν, τὸν δ', ἵνα σῶμα σώοι·
δαισόμενος δὲ γέμον πόλιν ἤλυθεν, ἦν ποθ' ἑαντῷ
ἐπίσει καὶ δαπέδῳ Ζηνὸς ἐνιδρύσατο. M 42^r

110. <ΤΟῦ ΑἴΤΤΟΥ.>

Εἰς Θεόφραστον, | τὸν φιλόσοφον. A, L

10 Οὐκ ἄρα τοῦτο μάταιον ἔπος μερόπων τινὶ λέγθη,
ῥήγνυσθαι σοφίης τόξον ἀνιέμενον.

p. 73, 11 τὸν θαναμαζόμεν (compendio syllabae on evanido) παρα L 12 εἰ μὴ ('C) P εἰμὶ (sed corr. in m.) D^H | ἄν ελλῆδα A^{ac} ἀνέλλ. CD^{Bac} ἀνέλλ. D^{Bac} ἄν ἐλλ. D^H | φῶσε C φῶσε AD^{PB} | πλάτωνια; C πλάτωνος? A^{ac} 13 ψυχῆς (sed corr. in m.) D^H | ἠμέσατο ('rest. C) P

1 Ἀσκληπιὸς ἔστιν (alterum acc. C) P P^{1M} (ante ἔστιν punctum posuit C, virgulam P^{1M}); ἀσκληπίου ἔστιν D^B | ἰητῆρ C ἰητῆρ A^{ac} (ἰητῆρ D^B ἰητῆρ D^{Bac}; noli corr. ἐστ' ἰητῆρ aut ἐστὶ σαωτῆρ)

2 σώματος D^{Pac} σώματος cum litt. an superscr. D^H ὀψυχῆσ A^{ac} 3 sqq. P^{1M} III^a c. 28 (P^{1M} c. 33), 5; Diog. L. III 45; ap. Ir. p. 101 iunctum cum ep. VII 103 3 τοῦ αὐτοῦ P^{1M}; ep. sibi vindicat Diog. 4 l. om. P^{1M} Ir. 5 sq. cf. Olympiodori vita Platonis p. 388 W.: ἀποθανόντος δ' αὐτοῦ πολιτείας αὐτὸν ἔθαψαν οἱ Ἀθηναῖοι καὶ ἐπέγραψαν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ· 'τοῦς δὲ' Ἀπόλλων φῶς Ἀσκληπιὸν — σώοι 5 φοῖβος ἔφυσε (e fin. restit. C) βροτοῖς P P^{1D} δύο Ἀπόλλων φῶς Olympiodori cod. Vind. phil. 13 (Ἀπόλλων δύο φ. Menagius τοῦς δὲ' Ἀπ. φῶς Meibomius) Ἀσκληπιὸν C C^A P | ἦ δὲ ('AC) P 6 Suid. s. v. σώον | ἵνα A^{ac} τὸν δ' P^{1M} D^B | σώμα σώοι* C σώματάοι s. -οιο A^{ac} 7 cf. Diog. III 2 | ἤλυθεν ('C) P | ἦν ποθ' A^{ac} ἦν ποθ' C ἦν ποθ' P^{1M} ἦν ποθ' D. (ἦν π. D^B) | ἑαντῷ A ἑαντῷ C (P) αὐτῷ D. (αὐτῷ D^B) 8 δαπέδα D^B | ἐνιδρύσατο? A ἐνιδρύσας C ἐνιδρύσατο Jac. (at cf. VI 253, 6) 9 sqq. P^{1M} III^a c. 28, 25 (P^{1M} c. 33, 27); apud Diog. L. V 40, Ir. p. 103 9 Diog. ep. inter

δὴ γὰρ καὶ Θεόφραστος, ἕως ἐπόνει μὲν, ἄπηρος
ἦν δέμας, εἴτ' ἀνεθείς κάτθανε πηρομελής. M 42^r

111. <ΤΟῦ ΑἴΤΤΟΥ.>

Εἰς Στράτανα, | τὸν φιλόσοφον. A, L

5 Ἀετὸς ἀνὴρ δέμας ἦν — εἰ μὴ προσέχης, ἀπόχρη μοι
Στράτανα τοῦτ' οὖν φημί γε,
Λάμφακος ὅν ποτ' ἔφυσεν· ἀεὶ δὲ νόσοισι παλαιῶν
θνήσκει λαθῶν οὐδ' ἤσθητο.

una refert; Diog. Laertion P^{1M} p. 74, 10 εἰς θεόφρ. AP^{1M} Ir.; τὸν φιλ. add. L 11 cf. Diog. in Alexin. ep. II 10, 1 | μερόπων P^{1M} | τῶν ('AC, apostr. C) ἐλέγθη P τινὶ λέγθη D. τιν' ἐλ. P^{1M} 12 ῥήγνυσθαι: η ex ι? cr. A, γ ex ξ P^{1M} | ἀνιέμενον C ἀνιέμενον (potius quam ἀνιέμ.) A^{ac}; cf. Plut. Mor. 792 C (Diog. VII 176 ep. in Cleanthem)

1 δὴ γὰρ (acc. C) P | ἕως A^{ac} | ἐπονιμὲν A ἐπόνει μὲν. C | v. Suid. s. v. Θεόφραστος ἀπειρος S. v. B. P. cum η superscripto D. B¹ | δέμας ἄπηρος ἦν collocat S. 2 εἴτ' ('C) P | πηρομελής C supra η et in m. adpinxit C idemque superscr. ei) 3 sqq. ap. Diog. V 60; num. σὶ (cf. ad VII 101) adpinxit C 3 ep. auctorem se profitetur Diog. 5 εἰ μὴ ('C' AC) PD. (alteram hexametri partem inde ab εἰ om. D^B vacuo spatio lacunam indicans; εἴχε in m. D^B; εἴ μοι Jac. (Cobet) | προσέχης ('C) ἀπόχρημοι, (λοι, C in eraso os, AC) P προσεχρήσατο ζηρημοῖς D^{Pac} προσεχ (cum erasa litt. supra ζ) ἀποχρημοῖς D^P προσέχης ἀποχρημοῖς D^B et (pone voc. εἴχε) in m. D^B; προσέχης (προσέχης Cobet), ἀπὸ χρισμῶν Jac. (Cob.) 6—8 om. D^B add. man. rec. (tres lineas dimidiamque vacuas reliquit D^B)

6 τοῦτον PD., τοῦτ' οὖν scripsi 'num attendas dicta mea, nil mea refert; certe de Stratone illud assevero' | γε P σοι D. | in fine vs. λαμφακίον add. A, λαμφακίον D. del. Jac.

7 λαμφακος P. om. D^B P^{1M} Q^{1M} (add. man. rec. in D^B) | ποτ' ἔφυσεν ('AC, v. C, erasa vid. non litt. ι, sed pristina interpunctio in linea, non supra lineam posita) P ποτεφυσεν D^{Pac} (in ποτ' ep. mut. man. rec.) ποτὲ φῶσεν D^B ποτε (ante lacunam) D^B (noli ποτε φῶσεν praeferre conl. 103, 1 et 95, 1) 8 signum x ab initio et in fine vs., etiam bis in m. adposuit C, praeterea ζt man. rec. | λαθῶν P | αὐδ' P δ' οὐδ' D^{Pac} οὐδ' D^B | ἤσθητο PD^B P^{1M} Q^{1M} | θανάτων (in fine vs.) add. D^B P^{1M} Q^{1M} τῶν θ. D. add.; om. praeposterum additamentum PD^B P^{1M} Q^{1M} | deest in P signum uniti ep. ||

112. <ΤΟΥ ΑΪΤΟΥ.>

Εἰς Ἀνάκωνα, | τὸν φιλόσοφον. A, L

Ὁὐ μὰ τὸν, οὐδὲ Ἀνάκωνα παρήσομεν, ὅτι ποδαλγῆς
 κάτθανε. θαναμάζω τοῦτο μέλιστα δ' ἐγώ,
 5 τὴν οὕτως αἶδαιο μακρὴν ὁδὸν εἰ πρὶν ὃ ποσσὶν
 ἄλλοτρίοις βαδίσεις ἔδραμε νυκτὶ μῆ. M 31^v

113. <ΤΟΥ ΑΪΤΟΥ.>

Εἰς Δημήτριον, | τὸν Φαληρέα. A, C

Ἀνεῖλεν ἄσπερ τὸν σοφὸν Δημήτριον
 10 ἰὼν ἔχουσα πολλὴν
 ἄσμηκτον, οὐ στίλβουσα φῶς ἐπ' ὀμμάτων,
 ἄλλ' αἰδὴν μέλανα.

114. <ΤΟΥ ΑΪΤΟΥ.>

P 224 Εἰς Ἡρακλείδην, | τὸν Ποντικόν. A, L

15 Ἥθελες ἀνθρώποισι λιπεῖν φάτιν, Ἡρακλείδη,
 ὡς ἴα θανὼν ἐγένον ζώος ἕκασι δράκων.

1 sqq. P^m III^a c. 6 (εἰς ἄνδρα σὺν ἐπισήμους), 2; apud Diog. V 68 1 ep. auctorem se dicit Diog.; ἔδηλον P^a 1 τὸν φ. add. L 3 οὐ P^mD³⁰ | μὰ τὸν οὐδὲ (acc. et spir. C) P | ὅτι (C) P P I 3° D³⁰ | ποδαλγῆς? A^{ar} 4 κάτθανε* (erasa litt. σ?) D³⁰ | δ' ἐγώ (spir. C) P λέγα D³⁰ 5 αἶδαιο, D³⁰ αἶδω? D³⁰ | ὁ δὲ ὄν C οἰδῶν? A^{ar} | ἀπρὶνο D³⁰ | ἔ? A^{ar}, primo in ἄ, dein in ἄ mut. C; ἔ D³⁰, mut. in ἄν, post in ἄν man. rec.; ἦν D³⁰ ἄν (in m. ἔν) D³⁰; ἄ (sic) P^m ἄ P^m ἄ P^m; ὡς Scalliger et Jac. | ποσσὶν A^{ar} ποσσὶν C (σαι in lit.) D³⁰ ποσσὶν D³⁰ 6 ἄλλοτρίοις D³⁰ | βαδίσεις (ἴε, in eraso η?) D³⁰ | νυκτὶ A³⁰ | μῆ A D³⁰ μῆμ CD³⁰ μῆ (cum superscripto μῆ) D³⁰ μῆ P || 7 sqq. Diog. L V 79 7 ep. suum dicit Diog. 8 εἰς Δημήτριον. A | ομοίως: L τὸν | φαλ. C; (ἢ adpinxit A, cf. ad l. 11 9 sqq. tristichon ep. est in P, ubi altero versu continentur verba ἰὼν — φῶς 10 ἰὼν (C) P | ἔχουσα (cum rasura supra α) P, εἰσοῦσα? cf. Enm. 730 11 ἄσμηκτον D³⁰ Q¹¹C (signa alia supra ασ A³⁰) | στίλβουσα C στίλβοῦσα A^{ar}; (ἢ litt., non πν erasae supra λ (ne corrigas στίλβουσα cf. Eur. Or. 480) | ἀπομμέτων A³⁰ 12 ἄλλαιδην A³⁰ εἰλλ' αἰδὴν D³⁰; || 13 sqq. P^m III^a c. 28, 26 (P^m c. 33,

ἀλλὰ διεψεύσθης, σεσοφισμένε· δὴ γὰρ ὁ μὲν θῆρ
 ἦε δράκων, σὺ δὲ θῆρ, οὐ σοφὸς ὢν ἐάλωσ. M 42^v

115. <ΤΟΥ ΑΪΤΟΥ.>

Εἰς Ἀντισθένην, | τὸν φιλόσοφον. A, L

5 Τὸν βίον ἦσθα κύων, Ἀντισθένης, ὧδε πεφυκώς,
 ὥστε δακεῖν κραδίην φήμασιν, οὐ στόμασιν
 ἄλλ' ἔθανες φθισικός, τάχ' ἐρεῖ τις ἴσως· Ἔτι δὲ τοῦτο;
 πάντως εἰς αἰδὴν δεῖ τιν' ὁδηγὸν ἔχειν?

116. <ΤΟΥ ΑΪΤΟΥ.>

10 Εἰς Διογένη· προκειλευματικόν. A

α. Διόγευες, ἄγε λέγε, τίς ἐλαβέ σε μόρος
 ἐς Ἄιδος; β. Ἐλαβέ με κύνος ἄργιον ὀδάξ.

28), ap. Diog. L V 90, Ir. p. 102 (post VII 110) p. 76, 13
 Diog. sibi vindicat ep. 14 ἡρακλεῖ A τὸν (C) ποντικῶ
 add. L; εἰς Ἡρακλ. P^m Ir. τοῦ αὐτοῦ (post VII 110) εἰς Ἡρ. P^m
 15 sqq. exscripsit sch.³ (sch.³) quae Suid. s. v. Ἡρακλείδης
 de philosophi morte profert 15 ἦθελες, C ἦλυθες A^{ar}
 ἀνθρώποισι D³⁰ | φάτιν D³⁰ 16 ὡς ἴα P ὡς δὲ D³⁰ q. II
 (ὡς ἴα D. edd.) ὡς ἴα P^m | θανὼν. C θανὼν A D³⁰ | ἕκασι
 (C ἕκ. A³⁰) P ἕκασι FG. Schmidt; ἀπρὶν (cf. Aristoph. Pl. 388)
 ante me ci. Reiske, sed f. scrib. ἐσθῆν (cf. Oed. C. 760) s. ἐλέγη
 1 δι' ἐψεύσθης C διεψεύσθης D³⁰ | δὴ γὰρ: cf. 129, 3 (85, 3) 2 ἦε
 C P^m ἦε A^{ar} D³⁰ | θῆρ A³⁰ | ἐκάλωσ C ἐάλωσ? A^{ar}
 ἐάλωσ D³⁰ || 3 sqq. Diog. VI 19, apud Ir. p. 102 (post VII
 114). 3 inter sua refert ep. Diog.; Διογένοος Ir. 4 εἰς
 ἀντισθένην A τὸν (C) φ. add. L, τὸν κύνιον Ir. 5 (οἰσθη
 P^m in app. p. 27) | κύων C κύων A³⁰ | ἀντισθένης A^{ar} 7 ἄλλε
 θανες A³⁰ | φθισικὸς P φθισικὸς D³⁰ | τάχ' P D³⁰ | τί δὲ A³⁰ D³⁰
 8 αἰδὴν ex αἰδὴν? cr. D³⁰ | δεῖ: εἰ restit. D³⁰ | τιν' (C AC)
 P τιν' ex τιν' cr. D³⁰; μιν? | ἔχει A in ἔχειν. mut. C; ἔχειν
 ex ἔχειν? cr. D³⁰ || 9 sqq. apud Diog. VI 79, ap. Ir. p. 102,
 ap. Zonar. s. v. ἄγε; ter exstat ep. apud Suid.: s. v. ἄγε (S₁),
 Διογένης (S₂), ὀδάξ (S₃). 9 suum esse testatur ep. Diog.; ἔλλο
 Διογένοος Λαερτίου (post alterum in Diog. ep., quod est apud Diog.
 VI 78, App. XVI 334) Ir. 10 προκειλευματικῶ A (ἔστι καὶ ἡμῶν)

117. <ΖΗΝΟΔΟΤΟΥ.>

Εἰς Ζήνωνα | τὸν Κιτιέα, | φιλοσόφον τὸν | ἄριστον. A, L
 Ἐπιπύσας ἀντάρκειαν, ἀφείς κενωνχέα πλοῦτον,
 Ζήνων σὺν πολιῶ σέμνός ἐπισκυνίω
 ἄρσεινα γὰρ λόγον εἶδες, ἐνηθλήσω δὲ προνοίῃς,
 αἴρσειν, ἀγρίστον μητέρ' ἐλευθερίας.
 εἰ δὲ πάτρα Φοίνισσα, τίς ὁ φθόνος; ἦν καὶ ὁ Κάδμος ὁ
 κείνος. ἄφ' οὗ γραπτὰν Ἑλλάς ἔχει σελίδα.

ἐν τῷ προκλειευματικῷ μέτρο D. (διὰ βραχέων S₂); εἰς Διογένην τὸν κόνα S₁ p. 77, 11 ἀγεί εγς (rest. C; punctum ante verba et post ea posuit C) P ἀγέλεγε S₂ V | τίς C τίς A | σέ D^B | σε; μόρ' οὐ S₂ V 12 εἰς D. (εἰς) D^B | εἰς PS. Zon. (sed ἐξ ZonarA) | αἴδου (C) P | αἰδῶσ, D^B | ἔλαβε σοῦ S₂ V | ἀγρίον om. Zon. S₂ V. B. E

1 sqq. Diog. L. VII 30, apud Ir. p. 103 (post ep. quod in eundem Zenonem composuit Antipater Sid., ap. Laert. VII 29) 1-2 καὶ ἄλλο Ζηνοδοτος ὁ Σκαιός, Διογένους μαθητής Diog. l. c., ἄλλο Ζηνοδοτον σκαιῶ Ir.; ἐν ἐπιγράμματι Ζηνωνος (in ep. de Zenone conscripto) Suid. s. v. Κάδμος, cf. Sussem. II 15_{ss}. Poeta imitatur Meleagram: cf. v. 5 cum VII 417 (Mel.), 5 (εἰ δὲ Σόρος, τί τὸ θάυμα) et v. 6 cum XII 257, 2 (γραπτὰς πιστοτάτα σελίδι) 2 κίτιεα C κητ. A^{ur} | φ. τὸν

ἀριστον add. L 3 ἐπιπύσας P; ἐπιπύσαν A^{ur} in ἐπιπύσας mut. C, qui idem lectionem ἐπιπύσας superscripsit, notulam = et ad γε. αὐσ et in m.^e adpinxit; ἐπιπύσας D^B E^{no} κίτιεας D^B E^{no} | ἀντάρκειαν D^B E^{no} | κενωνχέα in t., corr. in m. D^B 4 Ζήνω D^B |

ζήνων. σὺν (accentus A, interp. C) P Z. ἐν Jac. | πολιῶ D^B | ἐπισκυνίω A (ex ἐπισκυνία corr. D^B) ἐπισκυνίω C ἐπισκυνία D^B 5 cf. Senec. Cons. ad Helv. 12: 'Zenoni, a quo coepit Stoicorum rigida et virilis sapientia' 5 sq. ἐνηθλήσω — ἐλευθ. s. v. ἀτροσεος Suid. | post εἶδες et in fine vs. tertii interpinxit C; verba ἐνηθλ. δὲ προν. parentheseos vicem obtinere vidit Lennerp, qui αἴρσειν cum εἶδες (non cum ἐνηθλήσω, ut Suid.) iungit; iam C tria illa verba punctis cincta a ceteris separavit 5 ἐνηθλήσω (AC) PS. D^B E^{no} B (ἀναθλήσω Meibomius) | δὲ superser. D^B | ἐνηθλήσω ὅδε? προνοία A S₂ V προνοία C προνοία* (ex προνοία) D^B 6 αἴρσειν P | μητέρ' (AC) PS. (sed μητερ ex μητερ or. S₂ V), μητέρ' D. (μητερ in t. D^B, ante ras. D^B) | ἐλευθερίας PS. -ίας D. 7-8 s. v. Κάδμος Suid. 7 εἰ δὲ S₂ V | αἰ δὲ πάτρα S₂ E | τίς C τίς A^{no} | πάτρα Φοίνιξ σὺ, τίς ὁ Porson

118. <ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ.>

Εἰς τὸν αὐτόν.

A

Τὸν Κιτιέα Ζήωνα θανεῖν λόγος, ὡς ὑπὸ γήρωσ
 πολλὰ καμῶν ἐλόθη, μένων ἄσιτος·
 «οἱ δ' ὅτι προσκόψας ποτ' ἔφη χερὶ γῆν ἀλόψας·
 "Ἐοχομαι ἀντόματος, τί δὴ καλεῖς με;"»

119. Εἰς Πυθαγόραν.

A

Ἦνίκα Πυθαγόρης τὸ περικλεῖς εὔρετο γράμμα
 κείν', ἄφ' ὅτε κλεινὴν ἤγαγε βουθυσίην. . . M 86^r

(Φ., οὐδείς Lennerp); cf. VII 417, 5 | ἦν C ἦν A^{ur} ὄν D^B E^{no} cum superscripto ἦς D^B σὺ (— σελίδα); Porson | ἐνθεν ὁ Menagius | ὁ om. S. praeter S₂ V p. 78, 8 κείνος ἄφ' om. S₂ A | κείνος (AC) P κλεινὸς Meibomius; κείθεν? | ἀφοῦ A^{no} | γραπτὴν, γ. C γραπτῶν A^{ur} γραπτῶν in t. (corr. in m.) D^B, post γραπτῶν (sic) crassa est interp. in D^B | ἔχεις ἐλίδω? D^B E^{no} ||

1 sqq. apud Diog. L. VII 31 ep. integrum exstat, alterum dist. om. P 1 suum ep. testatur Diog., qui Timothei Milesii versu (ex Nioba, fr. 6 B.) utitur; cum initio carminis et prima in Stilponem ep. verba apud D. II 120 3 κίτιεα AD^B κίτιεα D^B (p. corr. D^B) κίτιεα D^B D. edd. | θανεῖν PD.: molestum videri potest ante καμῶν ἐλόθη; et ci. olim Ζήνων' αἰνεῖ; sed formula Laert. non tangenda, cf. 124. 1 | λόγος: γ ex ι corr. A 4 οἱ δὲ μένων (spir. et gravem C) P οἱ δὲ μ. D^B; οἱ δὲ recte om. D^B E^{no} G^{no} (Mein.) in versu asynarteto | ἄσιτος (C AC) P 5 sq. cf. Diog. VII 28 5 οὐδ' D^B E^{no} οὐδ' D^B E^{no} | ποτὲ φῆ D^B E^{no} (idem, sed φῆ ex φῆ cr. D^B) ποτ' ἔφη D. edd. | χερὶ D^B E^{no} χε*ρι D^B γαίαν D^B E^{no} γαίαν D^B γῆν Valckenauer γῆν Mein. (cf. 85, 4) ἀλόψας D^B E^{no} ἀλοΐσας D^B ἀλόσας D^B, cr. Valek. (Mein.) 6 τί δὴ (ἦ ex ei vel e corr. D^B) καλεῖς με D^B E^{no} G^{no} (δὴ τί καλεῖς με, μόγε Meibom., δὴ τί με, τί με καλεῖς D. edd., δὴ τί ματην με καλεῖς Jac.) || 7 sqq. apud Diog. L. VIII 12, Athenaeum X 418 F, Plut. mor. 1094 B; Pl^o D^B εἰς φιλοσόφους, 4 (Pl^o I c. 86, 12); iunxit distichon cum seq. tetrasticho Pl, separat pro mutilo ep. ducens Brod. (Jac.); distichon donativo affixum fuisse censet Dübni., elegiae fragmentum dicit Weisshäupl (Pr.) 7 καὶ Πυθαγόρας ἐπὶ τῷ διαγράμματι (cf. l. 9) βούην ἔθυσεν ὡς φησὶν Ἀπολλόδοτος Plut., φησὶν Ἀπολλόδορος ὁ λογιστικὸς ἐκατόμβην θῦσαι αὐτὸν εὐρόντα κτλ. Diog., Ἀπολλόδορος δὲ

120. ΞΕΝΟΦΑΝΟΤΣ

Εἰς τὸν αὐτόν.

Καὶ ποτὲ μιν στυφελιζομένου σάβλακος παριόντα
φασὶν ἐποικτεῖραι καὶ τόδε φάσθαι ἔπος·
5 'Παῦσαι μὴδὲ θάπιξ', ἐπεὶ ἡ φίλου ἀνέρος ἐστὶ
ψυχῇ, τὴν ἔργων φθειγξαμένης αἰών.' M 86*

ἀριθμητικὸς καὶ θύσας φησιν αὐτὸν ἐκατόμβην ἐπὶ τῷ εὐρέη-
κέναι κτλ. Athen.; sch.^b in Plutarchi verbis afferendis ὡς φη-
σιν Ἀπολλόδοτος (non Ἀπολλόδοτος) exhibet | πνθαιγόρα A
p. 79, 8 ἦναι A²⁰ in ἦναι mut. C, qui γρ. ἦναι superscripsit;
ἦναι Plut. Ath.; ἦναι D.^{b, p. q. u. f.} | εὐρετο PPl^msch.^b Plut. Ath.
εὐρετο D. Pl^b | ἦναι — εὐρ' ὅτι et ἦναι — ὅδε olim ei
9 κείν', C x' εἶ? A²⁰ κείν' D.^b ἐκεῖν' D.^b | ἐφ' ὅτι CPl ἐφ' ὅτι
A²⁰ ἐφ' ὅτι D.^b ἐφ' ὅτι D.^b | κείνο ἐφ' ὅ Plut. (cum PPl congruit
sch.^b) κλεινὸς ἐφ' ὅ Ath. | κλεινὴν P. D. Ath. Pl^b Pl^b in t., κλεινὴν
Pl^m Pl^a in epid. Pl^{b, c}; λαμπρὴν Plut. sch.^w λαμπρ' ὄν' sch.^b ||

1 sqq. apud Diog. I, VIII 86; Pl^m I^b εἰς φιλοσόφους, 4 (Pl^a
I c. 86, 12); bis exstat apud Suid., qui Diogenem exscripsit,
s. v. Ξενοφάνης (S₁) et omisso versu quarto s. στυφελίζου (S₂);
Pl tetrastrichon iunxit cum ep. VII 119 1sq. Ξενοφάνης ἐν
ἐλεγείᾳ duce Diogene Suid., (eiusdem elegiae censet Bergk ver-
sum esse apud Diog. I. l.: τὸν αὐτ' ἄλλον ἐπειμι λόγον, δείξω
δὲ κέλευθον); lemma ante nomen auctoris posuit A, utrumque
om. Pl^b, εἰς Πνθαιγόραν Pl^a ἀθλον εἰς II. Pl^a 8 καὶ ποτὲ
A καὶ π. CD. S. δὴ τότε Pl^m Pl^b (δὴ ποτε Brod.) | ποτὲ μοι S₁^b
(ποτε) μὴν D.^{b, f} | στυφελιζομένους σάβλακος D.^{b, p. q. u. f.}; συν-
στυφ. | ἰσχυρῶς ἰβριζομένου sch.^b παρόντα A παρ' ὄντα C παρ-
ώντα D.^{b, s. p.} παρόντα S₁^v 4 φασὶν PPlD.^b S₁^{a, f} φ^b
γ' D.^{b, q} φασὶ γ' D.^{b, s.} φά γ' ὄν D.^b φησὶν S₁^v | ἐποι-
κτεῖραι A in ἐπ' ὄντα. (litt. ol scriptis supra ωι) mutat C, ἐπι-
κτεῖραι D.^b ἐπικτεῖραι D.^b S₁^v; verba ἐποικτ. — φίλου om. D.^b
(vacuis lin. duabus lacunam indicans) | φάσθαι A²⁰ S₁^v 5 πᾶ-
σαι (an πάσαι?) A²⁰ | μὴ δὲ PPl^m S₁^v D.^b | θάπιξ' (punctum C,
ne θάπιξε legeretur sequente vocabulo ἐπεὶ) P θάπιξε D.^b S₁^v
(corr. S₁^v) | ἐπεὶ ἡ (ἡ ex ἡ? or. C) PD.^{b, p. q. u. f.} S₁^v ἐπειθ' Pl^m S₁^v
(ἐπὶν Pl^a in t. ἐπειθ' in epid.) ἐπειθ' Pl^b ἐπει ἡ Bergk | ἐστὶ* C
(ἐστὶ Suid. D.^{b, p. q. u. f.} Pl^b) ἐστὶν A²⁰ idemque Pl^m D.^b (ἐστὶν ἡ
D.^b) 6 ψυχῇ* C ψυχῆν A²⁰ | τῆς Karsten | (ἔργος D.^b
ἔργα ed. Frob.) | φθειγξαμένης (σ post vid. accessisse, φθειγξα-
μένη? primitus A) PPlD. (φθειγγ. cum superscripto ξ D.^b),
φθειγξαμένην S₁^{v, b, f} φθειγξαμένην Bergk | αἰών D.^b ||

121. <ΔΙΟΓΕΝΟΤΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ.>

Εἰς τὸν αὐτόν.

Οὐ μόνος ἐμψύχων ἄπεχεσ χέρας, ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς·
τίς γὰρ ὃς ἐμψύχων ἦψατο, Πνθαιγόρη;
5 ἀλλ' ὅταν ἐψηθῇ τι καὶ ὀπηθῇ καὶ ἀλισθῇ,
δὴ τότε καὶ ψυχὴν μὴ ἔχον ἐσθίομεν. M 42*

122. <ΤΟΥ ἌΤΤΟΥ.>

Εἰς τὸν αὐτόν Πνθαιγόραν.

Αἰαί, Πνθαιγόρης τί τόσον κνάμους ἐσεβάσθη
10 καὶ θάνε φοιτηταῖς ἄμμιγα τοῖς ἰδίοις;
χωρίον ἦν κνάμων· ἵνα μὴ τούτους δὲ πατήσῃ,
ἔξ Ἀκραγαγντίων κἀθάν' ἐνὶ τριόδῳ. M 42*

1 sqq. Pl^m III^a c. 28, 27 (Pl^b c. 33, 29); ap. Diog. VIII 44,
Ir. p. 100 (post VII 93); num. 7 adpinxit Cm^o 1 ἡμῶν ἐστὶν
εἰς αὐτὸν πεπαιγμένα Diog., τοῦ αὐτοῦ (post VII 114) Pl^a
2 εἰς Πνθαιγόραν PlIr.; θ' ὅτι πῶ δια πολυρῶ ἀνεχώρησε | τῆς
σείων lemmati add. L 3 μόνον D.^q | ἐμψύχων P ἐμψύχοις D.^{b, q. f}
ἐμψύχων PlD.^{b, p. r} | ἀπέχεσ P^r ἀπέχεσ A²⁰ ἐπεχεσ D.^{b, q} ἐπέχεσ
D.^b ἐπεχεσ D.^{b, r} 4 ἦψατο (C) P | πνθαιγόρη PPl -γόρα D.
5 ἀλλόταν A²⁰ ἀλλ' ὅτι ἐν C | ἐψηθῇ AD.^b ἐψηθῆ C ἐψηθῆ Pl^m |
τί D.^b τε D.^b | ὀπηθῇ A²⁰ Pl^m D.^b | ἀλισθῇ A²⁰ ἀλισθῆ CD.^b
ἀλισθῆ Pl^m (ἀλισθῆ D.^b ἀγλισθῆ D.^q ἀπσθῆ D.^{b, c} ἀλισθῆ ex -θῆ
er. D.^b: non dinoscuntur pristinae litt. priores) 6 ψυχῆν A²⁰ |
μὴ PPl ὀκ D. | ἐγὼ ἐσθίομεν ex ἐγὼ ἐν' ἐσθίω ἐν' D.^b || 7 sqq.
Pl^m III^a c. 28, 28 (Pl^b c. 33, 30); apud Diog. VIII 45, Ir. p. 100 (post
VII 121) 7 summ ep. vindicat Laert.; τοῦ αὐτοῦ Pl^a 8 καὶ
ἄλλο ὡς ἐτελέοντα D., εἰς τὸν αὐτόν APl^m Ir., πνθ. add. L 9 αἰ
αἰ CD. Pl^b αἰ αἰ (s. αἰ αἰ) A²⁰ αἰ αἰ Pl^m Pl^a | τι A²⁰ | ἐσεβα-
σθῆ* C ἐσεβάσθησ A²⁰ 10 θάνε* C θάνεσ A²⁰ θάνε PlD.^b
θάνει (ex θάνει corr.) D.^b φθάνει D.^b | φοιτ. τοῖς C φοιταῖς
A²⁰ φοιτηταῖς D. θῆτα φοιταῖς Pl | ἄμμιγα (C) P ἄμμιγα D.^b
ἄμμιγα D.^b | τοῖς ἰδίοις ex τοῖς ἰδίοις er. C | ἰδίοις D.^b
11 χωρίον C χωρίων A²⁰ | ἦν: rest. C | ἵνα A²⁰ | δὲ C δέ A²⁰ |
πατήσῃ A²⁰ Pl^m D.^b (πατήση. C) 12 ἔξαρο A²⁰ | ἀκραγαγντίων
D.^{b, f} (ἀκρ in eraso ἀγ D.^b) κἀθάν' (C) P κἀθάν* (erasa
litt. ε) D.^b | τριόδῳ A²⁰ D.^b ||

123. <ΤΟῦ ΑἴΤΤΟῦ.>

Eis Ἐμπεδοκλήα, τὸν Ἀσραγατῖνον. AL

Καὶ σὺ ποτ' Ἐμπεδοκλείς, διερεῖ φλογὶ σῶμα καθήρας
P 225 πῦρ ἀπὸ κρητήρων ἔκπιδες ἀθανάτων.
εὐ οὐκ ἐρέω δ' ὅτι στυγρὸν ἐκὼν βάλεις ἐς ὄρον Αἴττης,
ἀλλὰ λαθεῖν ἐθέλων ἔμπεισες οὐκ ἐθέλων. M 42^v

124. <ΤΟῦ ΑἴΤΤΟῦ.>

Eis τὸν αὐτὸν | Ἐμπεδοκλήα. AL

Ναὶ μὴν Ἐμπεδοκλήα θανεῖν λόγος ὡς ποτ' ἀμάξης
10 ἔκπιδες καὶ μῆρον κλάσσαιτο δεξιτερόν.
εἰ δὲ πρὸς κρητήρας ἐσήλατο καὶ πῖς τὸ ζῆν,
πῶς ἂν ἔτ' ἐν Μεγέροις δείκνυτο τοῦδε τάφος; M 42^v

1 sqq. P^m III^a c. 28, 29 (P^l c. 33, 31); apud Diog. VIII 75; ap. Ir. p. 100 octastichon est iunctis epp. VII 123 et seq. (sic ut in P^l) 1 ep. σκαπτικὸν inter sua refert Diog.; τὸν αὐτὸν τοῦ P^l 2 lemma εἰς Ἐμπεδοκλήα scripsit A p. 224, iterat p. 225 L nomen gent. addens; εἰς Ἐμπεδοκλήην P^l (-κλήα Ir.) 3 σὺ D.^B | ποτ' A.^{ar} | ἔμπεισες P ἔμπεισες (litt. εἰ alio atram. supra η add.) D.^B | διερεῖ C διερεῖ A.^{ar} διερεῖ D.^B δ' ἔρεῖ ex pristino διερεῖ fecit man. rec. in P^m | καθήρας D.^B
4 *** πῦρ P καὶ πῦρ A.^{ar} | ἀπὸ κρητήρων C ἀπὸ κρητήρων A.^{ar} ἀπὸ κρητήρων (ὡν ex an corr.) D.^B | κρητήρων D.^B κρητήρων (κρητήρων D.^B P^o); cum C facit P^l | ἀπὸ κρ. τῶν ἐν Αἴττῃ πῦρ sch.^B | ἔκπιδες P^o C qui γὰρ ἔκπιδες superser. ἀθανάτων P^l D.^B ἀθανάτων D.^B ἀθανάτων P^l D.^B ἀθανάτων Cobet) 5 οὐκ ἀθανάτων D.^B ἀθανάτων Mein. (ἐξέπιδες ἀθανάτων Cobet) 6 οὐκ ἀθανάτων A οὐκ ἐρέω C ἐκὼν P ἐκὼν D.^B 6 λαθεῖν ex l. corr. P^m λαθεῖν Casaub. (Korsch); ἀλλ' ἀθερεῖν σί. (cf. Diog. in Ariston ep. VII 164, 4) | ἔμπεισες C ἔμπεισες? A.^{ar} | P^l repetit f. 42^v m. ep. IX 569 (εἰς Ἐμπεδοκλήην), quod idem exaravit l. l. εἰς φιλοσόφους f. 20^v | 7 sqq. P^m III^a c. 28, 30 (P^l c. 33, 32); Diog. VIII 75; ap. Ir. p. 100 (iunctum cum ep. 123) 7 τὸν αὐτὸν P^l 8 εἰς τὸν αὐτὸν A P^m ἔμπεισες add. L; καὶ ἄλλο D. 9 ἔμπεισες D.^B ἔμπεισες | ὡς (AC) P ὡς Vincent. | ποτ' * ἀμάξης C (congruunt P^m P^l D.^B κλάσσαιτο) ποτ' ἀπὸ κρητήρων A.^{ar} ποτ' ἀμάξης D.^B P^l 10 μῆρον A.^{ar} μῆρον ex μετ' ὄν' ex D.^B | κλάσσαιτο D.^B 11 κρητήρας P^l κρητήρας D. | κλάσσαιτο Casaub.

125. Eis Ἐπίχαρμον, | τὸν Συρακοσίον. AL

Εἰ τι παραλλάσσει φαίδων μέγας ἄλιος ἄστρων,
καὶ πόντος ποταμῶν μείζον' ἔχει δυνάμιν,
φαμί τοσοῦτον ἐγὼ σοφία προέχειν Ἐπίχαρμον,
5 ὃν πατὴρ ἐστερένωσ' ἄδε Συρακοσίον. M 42^v. Pr. 170

126. <ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ.>

Eis Φιλόλαον, τὸν | Πυθαγορικόν. A, L

Τὴν ὑπόνοιον πᾶσι μάλιστα λέγω θεραπεύειν
εἰ γὰρ καὶ μὴ δρᾷς, ἀλλὰ δοκεῖς, ἀτυχεῖς.
10 αὐτὸ καὶ Φιλόλαον ἀνεῖλε Κρότων ποτὲ πάτορ,
ὡς μιν ἔδοξε θέλειν δῶμα τύραννον ἔχειν. M 42^v

(Bothe) | πίετο D.^B | λίπε τὸ ζῆν Stowasser p. 81, 12 cf. Diog. VIII 78 | ἂν ἔτ' C ἔτι ἂν s. ἔτ' ἂν? A.^{ar} | 1 sqq. P^l III^a c. 28, 31 (P^l c. 33, 33); Diog. VIII 78, ap. Ir. p. 96 (inter ep. X 61 et App. Pl. 82); ep. statuae in scriptum esse tradit Diog. 1 εἰς Ἐπίχ. A P^m (ἔδῃλον εἰς Ἐ. P^l) Ir.; τὸν συρακοσίον^l add. L, qui quarto ep. versu ductus Comm poetam iure Syracusanum perlubet; Epicharmum Plan. quoque ut Pythagoreum inter philosoph. refert 2 εἰ τι (C) P, εἰ τι, D.^B (ὅτι Opsop.) | παραλλάσει (alterum σ C) P | μέγας (AC) P P^l D. (om. in t., add. in m. D.^B); an σέλιος ('splendore superat')? | ἄλιος? A.^{ar} D.^B ἄλιος C (D.) ἄλιος P^l; cf. IX 24 3 μείζον A.^{ar} (Br.) μείζον C μείζον D.^B | ἐγγ D.^B δυνάμιν A.^{ar} 4 φαμί (C) P P^l D. (φαμί D. sdd.) ἐγὼ A.^{ar}; cf. Pr. | σοφία AD.^B | προέχειν C; cf. VII 60, unde nec Simiam ep. auctorem nec προέχειν scribendum esse coisicias 5 ἐστερένωσ' (C, apostr. AC) P D.^B (-φάνω ** iuxta chartae foramen est in fine lin. prioris, σ' add. ante ἄδε in altera l.), -φάνωσ; D.^B -φάνωσεν D.^B -φάνωσεν D.^B | ἄδε C ἄδε? A.^{ar} ἄδε Pr. (cf. IX 600, 4) | συρακοσίον (AC, v fin. postea vid. accessisse) P P^l D.^B συρακοσίον D.^B συρακοσίον D.^B Συρακοσίον Boiss. | 6 sqq. P^m III^a c. 28, 32 (P^l c. 33, 34); apud Diog. VIII 84, Ir. p. 100 (post VII 124); totam ep. exhibet Suid. s. v. ὑπόνοια (S.₁), alterum dist. v. Φιλόλαος (S.₂) 6 Διογ. Λαερτ. P^l; suum dicit ep. Diog.; Φιλόλαος φησι perperam S.₁ 7 εἰς φιλόλαον A (εἰς Φιλόλαον P^m Ir.), τὸν πυθαγορικόν add. L 8 πᾶσι (AC) μάλ. P P^l D.^B μάλ. πᾶσι 6*

127. <ΤΟΥ ΑΪΤΟΥ.>

Eis 'Hrakleitou, ton | 'Eφeision φιλόσοφον. A, L

Πολλάκις 'Hrakleitou εθανύμασα, πῶς ποτε τὸ ζῆν

ᾧδε διαντλήσας δύσμορος εἶτ' ἔθανεν

5 σῶμα γὰρ ἀρθεύουσα κακῆ νόσος ὕδατι φέγγος

ἔσβησεν ἐκ βλεφάρων καὶ σκότου ἠγάγετο. M 42^v

128. Eis ton auton 'Hrakleitou. AL

'Hrakleitou egō ti m' ἔνω κάτω ἔλκετ', ἄμουσοι;

οὐχ ὅμιν ἐπόνουν, τοῖς δ' ἔμ' ἐπισταμένοις.

S.Y.² Episcopi m. Hilberg | (noli mellec' ἐνέπω corr. aut verba trans-
ponere sic: πᾶσι καλ. λέγω θεραπεύειν τὴν ὀπύουσαν: Diog. vid.
caesuram post trochaemum quatum non vitasse, cf. v. 3: 96, 3;
104, 1; 111, 3; 115, 3) | προλέγω S.Y.² P | πένειν in t., supplevit in

m. D.² p. 83, 9 μηδράτ' (i C²) P μηδρα ᾧ, σ D.² P² μηδραῖα D.² P² ac
δοῖα P.² S.² V | ἄλλωδοκίαις A² ac | δουκίαι P P L S., D.² P.² Q.² H.² P.² (δουκῆς
D. edd.) δουκίαι γ' Reiske | ἐπνεγεῖν P S., D.² P.² 10 φιλόλαλον A

κρότον S.² V (corr. S.² V) | πῶ S.² V | πάτην S.² V 11 ᾧσ' (C) P | ᾧσ
μῖν (corr. ex μῖν) D.² B; ᾧσ σφιν s. δς σφιν non praeferam ||

1 sqq. P.² III^a c. 28, 33 (P.² c. 33, 35); apud Diog. IX 4,
Ir. p. 100; Hes. Mil. 25, 9 1—2 eis 'Hrakleitou Διογένους Ir.
1 suis opp. adnumerat Diog. 2 eis 'Hrakleitou A τον

ἔφρσιον (C) φιλόσοφ add. L 3 εθανύμασα* (erasa litt. γ) D.² P |
ποτέ A 4 ᾧδε om. D.² P | δι' ἀντλήσας C διαντλήσας A P D.²

(διαντλήσας D. edd.) | puncto post διαντλ. eraso virgulam post
δύσμορος posuit C, ante δυσμ. P.² M, ille adiectivum cum parti-
cipio, hic cum ἔθανεν iungens | εἶτ' A² εἶτ' C | ἔθανεν A² D.² P

ἔθανεν C ἔθανε* (ex ἔθανεν) D.² B ἔθσ D.² P ἔθ^α D.² Q ἔθ^α D.² P
(π et ven. al. atr.) D.² H 5 ἀρθεύουσα D. | κακῆ νόσος A² ac | κακῆ
νόσων D.² P.² B | ὕδατι (accent. et punctum C) P ὕδασι, P.² M, cum P
facit D. 6 ἐκ βλ. P P l ἐν βλεφάροις D. | σκότον (ὁ ex i corr. C) P

7 sqq. P.² III^a c. 28, 34 (P.² c. 33, 36); Diog. IX 16; apud Hes. Mil.
27, 16; Ir. p. 100; cf. Sternb. M. 109 7 πολλά τε εἰς αὐτόν

(Heracl.) ἐπιγράμματα φέρεται ἄνωγ δὴ καὶ τόδε Diog.; titul.
om. apud Ir. | εἰς τὸν αὐτόν A P.² M P.² B (ep. deest in P.² P); ηράκλ.
add. L 8 ἐγὼ A ἐγὼ C | τί με ᾧ (et AC ᾧ? A² ac) P P l; τί
μαίω D.² B (puncta subscr. man. rec. addiditque in m.: τί με)

τιμαίω D.² Q (D.² P.² ac?) τί με ᾧν D.² P.² ac τί με ᾧν D.² P.² B (circumfl. ex

εἰς ἐμοὶ ἄνθρωπος τρισμύριοι, οἱ δ' ἀνάριθμοι
οὐδεὶς ταῦτ' ἀνδῶ καὶ παρὰ Περσεφόνη. M 43^v

129. <ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ.>

Eis Zēnōna, tōn | 'Eliātēn. A, L

ἤθελες, ᾧ Ζήνων, καλὸν ἤθελες — ἄνδρα τύραννον
κτείνας ἐκλύσαι δουλοσύνης Ἑλέαν.

ἀλλ' ἐδάμησ' δὴ γὰρ σε λαβῶν ὁ τύραννος ἐν ὄλμῳ
κόψε' τί τοῦτο λέγω; σῶμα γάρ, οὐχὶ δὲ σέ. M 43^v

130. <ΤΟΥ ΑΪΤΟΥ.>

Eis Protogorēn, | tōn φιλόσοφον. A, L

Καὶ σέο, Protogorē, φάτιν ἔκλυον, ὡς ἄρ' Ἀθηναίων
ἐκ ποτ' ἰὼν καθ' ὁδόν, πρέσβυς ἰών, ἔθανες

γραπὶ corr. D.² B, τί μ' ᾧ Hes.² A; τί δέ μ' ᾧ Jac. (τί μ' ᾧν Brod.),
τί μ' ἄνω Mein. | ἔλκετ' (C rest. spir.) P; cf. IX 540 p. 84, 9 σὺν-
μῖν A² ac οὐχ' ὅμιν C | τοῖσδε μ' P.² P.² M P.² P.² τοῖσδε μ' A² ac τοῖς δὲ
μ' D.² P.² ac τοῖς δ' ἔμ' D.² P.² ac τοῖσδε μ' D.² B | ἐπισταμένοις C

1 sq. s. v. ἀναριθμητος Suid; om. distichon in t. D.² P add.
(partim in ras.) man. 2 in m. 1 εἰσ? A² ac εἰσ₁ (cum spir. leni
eraso) D.² B | οἱ δ' D.² B, οἱ om. D.² P.² M 2 οὐδεὶς (C A² ac) P

σὸδ₁ ἰσ₁ D.² B | ταῦτα D.² B | ἀνδρῶν A² ac, ἀνδῶ (sed
v ex v et ᾧ ex q corr.) P.² M, ἀνδ₁ ᾧ D.² B αἰδῶ D.² Q αἰδῶ s. ἀνδῶ
D.² P ἄδῶ D. edd. | παρὰ A² ac D.² B παρὶ D.² Q | περσεφόνη A² ac Suid,
περσ. C περσεφόνη D.² B περσ. D.² P.² Q.² H.² P.² M || 3 sqq. P.² III^a c. 28,
35 (P.² c. 33, 38); Diog. L. IX 28; Ir. p. 100 (post IX 540)

3 carmen suis adnumerat Diog., Διογένους Ir. 4. Λαερτ. P.² P.²
4 εἰς Ζήνωναν A P.² M τον εἰ. add. L (Ir. P.² B) 5 ἤθελες C
ἤλυθες A² ac | καλόν P, etiam P.² M interpunctit post καλόν | alte-
rum ἤθελες om. D.² P | τὸν Νέωρον καθ' Ἐομπίπον sch.² B (Ἐο-
μπίπον perperam sch.² N; cf. Diog. IX 27) 6 κτείνας (C) P
κτεῖναι D.² B ac | **ἐκλύσαι C ἀπεκλύσαι? A² ac ἐκλύσαι D. (ἐκλύ-
σαι D.² P) ἐκλύσαι P.² M ἐκλύσαι P.² B ἐκλύσαι P.² B | δουλοσύνης P:
-σύνης A D.² P.² ac -σύνης CPID.² P.² ac Q.² B 7 ἀλλεδάμης A² ac | δὴ γὰρ
C δηγὰρ A² ac δηγὰρ D.² B δετ γὰρ D.² P; cf. 114, 3 | ἐνόμωι A ἐν
ὄλμωι CP.² M ἐνόμωι D.² B ἐν ὄλμωι D.² P 8 cf. Diog. in Polem. ep. IV
20: οὐ μᾶλλον Πολέμωνα, τὸ σῶμα δὲ κόψαι D.² B.² P (κοψαι cum

ἔλλετο γὰρ σε φυγεῖν Κέρκυρος πόλις· ἀλλὰ σὺ μὲν πον
Παλλάδος ἔστυ φόνες, Πλουτέϊα δ' οὐκ ἔφυγες. M 43^r

131. Εἰς τὸν αὐτόν. A

Πρωταγόρην λόγος ὤδε θανεῖν φέρεϊ· ἀλλὰ γὰρ ὄντι
ἦκατο σώμα γαῖαν, ψυχὴ δ' ἄλτο σφοῖς.

P 226 132. Εἰς τὸν αὐτόν. A

Καὶ σέ, Πρωταγόρη, σοφίης ἴδμεν βέλος ὄξυ,
ἀλλ' οὐ ἴτιρώσκον <τι, πινύσκειν> δὲ γλυκὺ χρῆμα.

litt. ε ser. supra ai D.¹⁴ | ὄξυ P | δὲ σέ P etiam P^M (P^L *) δέ
σε D. (sed σέ δέ D.¹⁵) || p. 86, 9 sqq., P^M III^a c. 28, 36 (P^L c. 33,
39), Diog. L. IX 56, Ir. p. 100 (ante VII 57) 9 suum ep. esse
affirmat D., τοῦ αὐτοῦ P¹⁸ 10 εἰς πρωταγόρη A εἰς Πρωταγόραν
P^L Ir., τὸν φιλόσοφον add. L 11 καὶ σέ P¹¹ D.¹⁵ καὶ σε D.¹⁵ P.¹⁸
καὶ σε D.¹⁵ Q καὶ σου D. edd., καὶ σε Sternb. (v. 105, 1) |

πρωταγόρη* (erasa litt. v) D.¹⁵ | φασίν (C) P^D.¹⁵ Q φ^α D.¹⁵ (πιν
superscr. man. rec.) φασί D.¹⁵ φάτιν (τ ex σ corr.) P¹¹ D.¹⁵ F (in
m. D.¹⁵) | ὄσ C ὄσ? A¹⁰ | ὄρ s. ἄρ A¹⁰ ἄρ D.¹⁵ | ἔθρηναίων D.¹⁵ P.¹⁵ Q.¹⁵ H.¹⁵ B
ἔθρηναίων D.¹⁵ 12 ἐν ποτ' (C) P | ποτιῶν (τι in litt.) D.¹⁵ πο-
τιῶν D.¹⁵ ποτιῶν D.¹⁵ P.¹⁰ | καθοδόν (C) P | πρεσβεσ D.¹⁵ πρέσβ*
D.¹⁵ πρέσβας D.¹⁵ Q (errore, ut vid., librarii a legentis pro εν)
| εἰων in er. των D.¹⁵

1 εἴλετο? A¹⁰ ἔλλετο D.¹⁵ εἴδετο D.¹⁵ εἴδετο D.¹⁵ P.¹⁰ Q (εἴλγετο
D.¹⁵ P.¹⁰) | μὲν ποῦ D.¹⁵ 2 φόνες (εσ A, non η) P φονῆς D.¹⁵ φόνεις D.¹⁵ |

οὐκέφ. A¹⁰ | ἔφῃ D.¹⁵ Q (εσ add. D.¹⁵) || 3 sqq. ep. exstat in ap.
Buh. p. 131 (n. 7); num. 1 adpinxit Cm^o 3 Laertio assignat Jac.

4 θανεῖν, *** C θανείσθαι A¹¹ | φέ*ε C φάγε (potius quam
φάτε) A¹¹ φέρεi fama fert' ap. B. φησ' FG. Schmidt | ἀλλὰ
(C) P | ὄντι (C) P, ὄντως Dilthey 5 ἦκατο (ἦ ex ἡ s. ἡ er. C) P.
σῶ μαγαία A in σῶ μαγαίαν mut. C, qui signum * et in m¹ et
bis in m^o adposuit | δ' ἄλτο P | (ἀλλὰ γὰρ) αὐτοῦ ἔσκατο (s. ἦκε
τὸ) σῶμ' αἴαν ψυχὴ δ' ἄλτ' ἐς οὐρανόε Jac. (sententiam metro
neglecto indicans), ψυχὴ αὐ' ἐστὶ θεοῦ Schm.; ego tentavi: ἀλλὰ
γὰρ οἴκει | σώμα κάτω, ψυχὴ δ' ἄλτο πρὸς (vel μετ') οὐρανόε
(s. ἦλατ' ἐς οὐρανόε) || 6 sqq. ap. Buh. p. 131 (n. 8); de no-
tula, quae in P p. 226 m.¹ scripta de Hadriani in Hecforem ep.
IX 387 monet, v. ad VII 137, 5 7 σέ P σέ Sternb. probabi-
liter 8 αλλοῦ? A¹⁰ | τιρώσκον; (ο, in eraso ω C) ὄν (A ὄν?
C) δὲ γλυκὺ χρῆμα (supra ε et in m.¹ adpinxit C) P, ὄν et

133. <ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ>

Εἰς Ἀνάξαρχον, | τὸν φιλόσοφον. A, L

Πίσσετε, Νικοκρέων, ἐτι καὶ μάλα, θύλακός ἐστι
πίσσει', Ἀνάξαρχος δ' ἐν Διός ἐστι πέλαι'
καὶ σὲ διαστεύλασα γνάφους ὀλίγον τῆδε λέξει
ῥήματα Περσεφόνη· Ἔρρε, μνωθρὲ κακέ·

134 Εἰς Γοργίαν, | τὸν ῥήτορα. A, L

Ἐνθάδε Γοργίον ἢ κεφαλή κυνικοῦ κατέκειμαι,
οὐκέτι χρομπτομένη οὐτ' ἐπομυσομένη. M 96^r

χρῆμα ap. B.; τιρώσκοντ', ὄντα δὲ γλ. βλήμα et τιρώσκον,
ὄν δὲ πᾶν γλυκὺν χρῆμα (s. κῆμα) Jac., τιρώσκον, πάντως δὲ
γλ. χρῆμα Boiss., τιρώσκον, ὄντα δὲ χρῆμα γλ. Bothe, τιρο. τόγε,
πάντως δὲ γλ. κῆμα Sternb., τιρο., ὄντα δὲ γλυκὺν κροδίτην
Schmidt; post τιρώσκον fort. intercidit τι πινύσκειν, ei praec-
terea <προστίθειν> δὲ γλ. χρῆμα et <διανοῖον> δὲ γλ. χρῆμα ||
1 sqq. apud Diog. L. IX 59 1 suum ep. esse testatur D.

2 τον φ. post εἰς ἀνάξαρχον add. L 3 πῆξετε C πῆξετε
A¹¹ πῆσεται D.¹⁵ P.¹⁵ πῆσεται D.¹⁵ Q | νικοκρέων ex νικοκρέων
fecit C (ων in ον mutare oblitus), cum A congruunt D.¹⁵ Q.¹⁵ H.¹⁵ B
| ἐτι (C) καὶ μάλα P.¹⁵ D.¹⁵ Q.¹⁵ H.¹⁵ B (cum superscripto ἴλον D.¹⁵; πῆ-
σεται μάλλον ἐτι καὶ μάλλον D. edd.) | θύλακός (accentus C) P

4 πῆσσει' A¹¹ | διός ἐστι P.¹⁰ D.¹⁵ 5 καὶ σὲ C.¹⁵ D.¹⁵ καὶ σε A¹⁰ |
διαστεύλασα (ασ ex α, non αι corr.) P.¹⁵ D.¹⁵ Q.¹⁵ H.¹⁵ B | γένειφει A in
γε, νειφει mut. C (qui signum * ab initio versus et in m.¹ repetit),
sequitur ὀλίγον (C, ὀλίγον A¹⁰); alio etiam ordine verborum
ὀλίγον τὰ δὲ νειφει exhibent D.¹⁵ Q.¹⁵ (ὀλ. τὰ δὲ νειφει D.¹⁵, τὰ δὲ νει-
φει man. rec., in m. δὲ νειφει); διαστεύλασα ὀλίγον τὰ (et διαστ.
λιγέως) δὲ νειφει D. edd., διαστεύλασα γνάφους ὀλίγον ingeniose
Jac. (γνάφουσαν ὀλον Herw.) 6 περσεφόνη ἔρρε D.¹⁵ P.¹⁵ Q.¹⁵ H.¹⁵ B

μνωθρὲ C μνωθρε (sic) A¹⁰ μνωθρε D.¹⁵ | κακέ P.¹⁵ D.¹⁵ Q.¹⁵ H.¹⁵ B
κακέ D. edd.; κακή? || 7 sqq. P¹¹ III^b c. 26, 5 (P¹⁰ c. 32, 44;
P¹⁸ c. 33, 45); ap. Ir. p. 103 inter ep. VII 100 et 471 7 τον
ῥήτορα ('immo τον κυνικόν' Boiss.) add. L; nullo titulo P¹¹ P¹⁵ A
Ir., ἔδηλον P¹⁸ 8 γοργίον ἢ κεφαλή. (ἢ C¹ κεφαλή A¹⁰) κυ, ν. κινὸν
(ν, in eraso ε C) P γοργίον ἢ κυνικοῦ κεφαλή P¹¹ (articulum
om. Ir. et P¹⁰, non item P¹⁵); cf. Il. E 741, unde f. Γοργεῖν γεφ.
sumere licet, sed ut Gorgiae, non Gorgonis caput intellegatur
(v. Athen. 504e) 9 οὐκ ἐτι C οὐκέτι P¹¹ | cf. Xen. Cyr. Inst.
I 2, 16 | οὐτ' (apost. A C) P | ἐπομυσομένη C ||

135. Εἰς Ἰπποκράτην, | τὸν ἰατρὸν, | τὸν Κῶον. A, C
Θεσσαλὸς Ἰπποκράτης, Κῶος γένος, ἐνθάδε κείται,
Φοίβου ἀπὸ ἧλιος ἀθανάτου γεγαῶς,
πλείστα τρόπαια νόσων σήσεις ὅπλοις Ὑγίειης,
δόξαν ἑλὼν πολλῶν οὐ τύχη, ἀλλὰ τέχνη. M 93^r

136. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ. C. PI

Εἰς Πριάμον. A. PI

Ἥρωος Πριάμον βαιὸς τάφος, οὐχ ὅτι τοῖον
ἄξιος, ἀλλ' ἐχθρῶν χερσὶν ἐχωννόμεθα M 35^v. Σ 27

1 sqq. P¹ III^b c. 14, 1 (P¹ c. 15, 2); insunt in P¹ III c. 14 (εἰς ἰατρούς) epp. tria: A. P. VII 559. 135. 508, e quibus primum (P¹ c. 15, 1) in III^a, duo altera (P¹ c. 15, 2 sq.) in III^b recepit P¹ 1 lemma om. P¹ M¹ L¹, ἀδηλον P¹ | εἰς ἰπποκράτην A cetera add. C | * τὸν κῶον (erasa litt. κ) C 2 ἰπποκράτους (conl. Tzetz. Chil. VII 968) Scaliger (ἰπποκράτους Menagius) frustra | κῶιος P 3 ἀπόρολις (C) P | γεγαῶς (α ex α? corr. A) P 5 ἑλὼν C P¹ ἑλὼν A¹ (ἐχων Br.) | πολλῶν P πολλῆν P¹, πολλῶν? at cf. VII 45, ubi verba ἐν πολλῶν τὸν ἔπαινον ἔχει ad πλείστα τέφρας referuntur, ut hic δόξαν πολλῶν verbis πλείστα τρόπ. subiungitur | τύχη et τέχνη P¹ | ἀλλὰ τέχνη A¹ ||

6 sqq. P¹ III^a c. 13 (εἰς Ἡρώας), 14. Planudeae I. III^a c. 13 exhibet epp. 20, e quibus unum (v. infra) non in textu scriptum est), III^b c. 13 (εἰς Ἡρώας) adiungit epp. tria. Exstant in III^a c. 13 n. 1 sq.: A. P. VII 225. 396; n. 3—13: A. P. VII 141—143. 145—152; n. 14—16: A. P. VII 136—138 (P¹ c. 14, 14. 16. 15: in P¹ ep. VII 137 = III^a 15 praecedit, VII 138 = III^a 16 sequitur, ut a Planude ipso ordinem Palatinum servari appareat: convertunt P¹ hanc ordinem ita, ut praemittatur ep. 138 epigrammati 137); n. 17—20: A. P. VII 140, App. Pl. 29, A. P. VII 139. 239 (n. 18, i. e. App. Pl. 29, initio om. Pl, postea demum in m. inferiore subianxit). P¹ III^b c. 13 continentur n. 1—3: A. P. VII 746, App. Pl. 30, A. P. VII 396, e quibus tertium etiam in III^a (c. 13 n. 2) receptum est. In cap. εἰς Ἡρ. duo sunt epp. ex Anth. Pal. non petita: M III^a n. 18 (App. Pl. 29) et M III^b n. 2 (App. 30); cetera epp. omnia ex A. P. VII in Planudeam fluxerunt; P¹ non epp. 20+3 exhibent, sed viginti prioris sylloges epigrammatis unum tantum ex P¹ III^b (scil. App. Pl. 30) adnectunt. — Inest ep. in sylloge Σ n. 27 (Σ^v f. 144^v, Σ^v f. 247^r);

137. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ. A. PI

Εἰς Ἴκτορα. A. PI

Μὴ με τάφῳ σύγκρινε τὸν Ἴκτορα μὴδ' ἐπὶ τύμβῳ
μέτρει τὸν πάσης Ἑλλάδος ἀντίπαλον
Ἰλιάς, αὐτὸς Ὀμηρος ἐμοὶ τάφος, Ἑλλὰς, Ἀχαιοὶ
φεύγοντες — τούτοις πάσιν ἐχωννόμεθα.
εἰ δ' ὀλίγην ἀθροῖς ἐπ' ἐμοὶ κόνιν, οὐκ ἐμοὶ αἰσχος, 5
Ἑλλήνων ἐχθραῖς χερσὶν ἐχωννόμεθα. M 35^v

apud Ir. est ep. p. 109 (post VII 152) p. 88, 6 sq. nomen auctoris cum lemmate om. Σ; ἀντιπάρον subiicit lemmati C (praemittit P Ir.); Sidonio tribuit Br., Thessalonicensi Bendorff et (conl. VIII 236) Menk, qui epp. 136—141 ex corona Philippica decerpta esse contendit 8 οὐχ' ὅτι C P¹ M¹ οὐχ' αἰ A¹ | τὸν Σ^v P¹ 9 ἀλλεθροῶν A¹ | ἐχωννόμεθα Σ^v P¹ ||
1 sqq. P¹ III^a c. 13 (εἰς Ἡρώας), 15 (P¹ c. 14, 16); ep. est ap. Ir. p. 109 (post A. P. VII 138), in Planudeae cod. Laurent. 31, 28 (Bandin. II 101) 1 sq. εἰς Ἴκτορα | ἀδέσποτο A ἀδέσπ. εἰς Ἴκτορα P¹ (ante VII 138; eundem tit. praebent P¹ in epid. (P¹ aⁿ); εἰς τὸν αὐτὸν (P¹ Ir.) ἀδέσπ. P¹ in t. (post VII 138; ἀδέσπ. εἰς τ. αὐτ. P¹) 1 auctor ep. imitatur Diodorum (cf. VII 235) 3 sqq. affert sch.^B (sch.^W) e Pausan. IX 18, 5 sq. verba: Θηβαίοις ἐστὶ τάφος Ἴκτορος — τοῦ πατρῴου φόνου 3 οὐ γε κῆρε Jac. | Ἴκτορα A¹ | μὴ δ' P | ἐπιτόμβῳ A¹ 5 Ἰλιάς: C Ἰλιάς A¹ | Ἀχαιοὶ C Ἀχαιοί. A¹ 6 sq. post ἐχωννόμεθα erasum est clausulae signum; deest nota initialis ante εἰ (v. 5), sed instructa est haec vocula maiuscula litt. E 7 sq. tertium ep. distichon exhibent P P¹ M¹ P¹ in epidiorth. (ἐπιμετὰ τὸν στίχον τὸν φεύγοντες — ἐχ' λείκουσιν οἱ δύο στίχοι οἷον εἰ δ' ὀλ. — χερσὶν ἐχ.) P¹ aⁿ, etiam cod. Laur.; om. P¹ P¹ in t. P¹ aⁿ Ir., et videntur versus ex Antipatri ep. (VII 136) expressi parum apta carminis in Hectorem clausula; ceterum adnotat C in marg. superiore paginae 226 haec ad epp. 137—140 spectantia: ζε εἰς τὸν Ἴκτορα ἐπίγραμμα οὐκ ἂν αἰ (i. e. οὐδ' ἡ ἀρχὴ) Ἴκτορος ἀρήιον αἶμα καταχθόν. — postea idem C adiunxit κείναι ἐμπροσ εἰσεπιδεικνυμένα (dicit Hadriani? epigramma IX 387) 7 ὀλίγην A¹ | ἀθροῖς apud Bandin. | ἐπ' ἐμοὶ κόνιν iterat L οὐκ ἐμοὶ A¹ οὐκ ἐμοὶ C οὐκ ἐμὸν P¹ (P¹ aⁿ) cod. Laur. | αἰσχος (C) P 8 Ἑλλήτων δ' Jac. | χερσὶν A¹ ||

138. ἈΚΗΡΑΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟῦ. A.PI

Εἰς τὸν αὐτὸν. A

Ἔκτος Ὀμηρεῖσιν ἅλ βεβοημένε βίβλοις,
 θειοδόμου τέλχεν ἔρκος ἔρμυότερον,
 ἔν σοι Μαιονίδης ἀνεπαύσατο· σοῦ δὲ θανόντος,
 Ἔκτος, ἐσιγήθη καὶ σελὶς Ἰλιάδος. M 35^v

139. Εἰς τὸν αὐτὸν. A

καὶ εἰς Ἀλέξανδρον | τὸν Μακεδόνα. L

Ἔκτος μὲν Τροία συγκέταθεν οὐδ' ἔτι χεῖρας
 ἀντήρην Λατιάδην παισὶν ἐπεροχομένοις·
 Πέλλα δ' Ἀλέξανδρον συναπόλετο. πατριδες ἄρα
 ἀνδράσιν, οὐ πάτραις ἄνδρες ἀγαλλόμεθα. M 35^v. S 35

1 sqq. P^m III^a c. 13, 16 (praecedit VII 137 ut in P),
 P^l III c. 14, 16 (succedente ep. VII 137), ap. Ir. p. 109 (inter
 ep. VII 136 et 137 ut in P^l) 1—2 lemma ante nom.

auctoris scr. A 1 ἀκηρῶ P^m | γραμματικῶ A.P^m (om. P^l P^l^a
 in t.) | Ἀντιπάρου Ir.; Aceratum poetis coronae Philippicae ad-
 numerat Menk. cf. ad 140, 1. 2 εἰς αὐτὸν P^m (εἰς τὸν αὐτὸν P^l^a n
 licet ep. praemittant alteri in Hectorem 137) εἰς Ἔκτος P^l^a P^l^a
 in t. Ir. 3 ἔκτος A^{ac} | Ὀμηρεῖσιν P (P^l^a n) ex Ὀμηρεῖσιν
 (sic P^l^a P^l^a in t.) corr. P^l^a 4 ἔρκος (rest. C) P | ἔρμυότερον A
 τερσον supra τερσον scr. C, ἔρμυότερον P^l Ir. 5 ἔν A^{ac} || 7 sqq.
 P^m III^a c. 13, 19 (praecedit in t. n. 17, A. P. VII 140; sed
 interpositum est in m. inf. XVI 29, n. 18). P^l c. 14, 19; ap.
 Ir. p. 110 (post Pepli ep. 46 B., ante A. P. VII 239); exstat ep.
 in sylloge Σ n. 35 (Σ^p f. 144^v Σ^p f. 247^v) 7 sq. auctoris
 nom. om. P.P^lΣ Ir. (ἀρχίον ex ep. 140 ad praecedens transtulit
 Barnes) | lemma om. Σ; εἰς Ἀλέξανδρον τὸν Μακ. P^l εἰς Ἀλ.
 τὸν βασιλέα Ir. 8 καὶ εἰς αὐτὸν μακ. add. L 9 Τροίην
 P^lΣ Ir. τροία P | συγκέταθεν (C) P | οὐδέτι P | χεῖρας A^{ac}

10 ἀντήρην (AC) P idemque P^l ἀντήρην P^l ἀντήρην Σ^p. P |
 παισὶν A παισὶν C.P^l χερσὶν Σ | ἐπ' ἐροχομένοις C 11 sq. G ad-
 pinxit de distichi sententia admonens Σ^p 11 ἀλεξάνδρου Σ |
 ἀνεπαύσατο C συναπ. A.P^lΣ | πατριδες Σ.P^l | ἄρα (C) P.P^l
 ἄρα Σ.P^l | figura antithetica convenire vid. in Ant. Thess.,
 cf. VI 241, XVI 184 |

140. ἈΡΧΙΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΟΣ. A.L

Εἰς τὸν αὐτὸν. A

a. Καὶ γενέταν τοῦ νέρθε καὶ οἴνομα καὶ χθόνα φάνει,
 στάλα, καὶ ποία κηρὶ δαμεις ἔθανε.
 β. Γεννήτωρ Πριάμος, γὰρ δ' Ἰλίου, οἴνομα δ' Ἐκτωρ,
 ὄνερ, ὄπὲρ πάτρως δ' ὄλετο μαρμαμένος. M 35^v

141. ἈΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ. A.L

Εἰς Πρωτεσίλαον. A.PI

Θεσσαλὲ Πρωτεσίλαε, σὲ μὲν πολὺς ἔσεται αἰὼν
 P 227 Τροίᾳ ὀφειλομένον πτώματος ἀρξάμενον·

1 sqq. P^m III^a c. 13, 17 (P^l c. 14, 17), ap. Ir. p. 110
 (inter VII 137 et XVI 29, ut in P^l) 1 sq. lemma praee-

mittit A | ἀρχίον εἰς αὐτὸν P^m Ἀρχ. εἰς τὸν αὐτὸν. P^l Ir.

1 ἀρχίον A μακ^δ add. L; Byzantio (ut poetae Philippeo) tr. ep.
 Menk. qui epigrammatis 138—140 coronae Phil. fr. ordine ini-
 tialium lit. conspicuum effici vult 3 cf. VII 164 (quod ep. f.
 est eiusdem Archiae) 4 ἔθανε P ἔθανεν P^l 5 πατὴρ μὲν P
 γεννήτωρ P^l φάνει μὲν et γεννήτης Jac. φάνει μὲν Mein., f.
 σπείρει (s. σπείρειν) μὲν (cf. 164, 2, Kaib. 167, 2; vocem πατὴρ male
 defendit K. ad 483, 1, cf. K. 552, 1) | πατὴρ μὲν Πριάμου Heck.
 ἦν Πριάμος γενέτας Boiss. | πατὴρ μὲν Πριάμος, γὰρ δ' Ἰλίου
 οἴνομα δ', Bothe | ἔκτωρ C ἔκτωρ A^{ac} 6 ὄνερ (A^{ac} AC) P ὄ
 ξέν' P^l P^l^a ὄ ξέν' P^l^a | δ' om. Bothe | post μαρμαμένος
 signum ∴ adpinxit P^m iterumque adposuit in marg. inf. cum
 ep. XVI 29, in ipso t. sequitur ep. VII 139 || 7 sqq. P^m III^a
 c. 13, 3 (P^l c. 14, 3); ap. Ir. p. 108 (inter ep. VII 396 et Pepli
 49); vs. 5—8 exhibet Suid. 7 sq. lemma, quod praemittit A,
 amplificat L in nova p. (227) ad v. 2 sq. adnotans: εἰς
 πρῶτα τεσίλαον (ω₁ C qui eandem vocalem superser., πρῶτα? L^{ac})

τὸν ἐν τροίᾳ πρῶτον πάντ' | ἑλλήνων τελευτήσαν^τ 7 Ἀντι-
 φίλον Ir. αντιφίλ A ἀντιφίλ P^l; βοζαντίον add. L; de ep.
 auctore dubitari non licet, cf. v. 7 cum VI 252, 4 8 πρῶ-
 τεσίλ A; num. ὄ adpinxit C m^o 9 πρωτεσίλαε (-λαε A^{ac}) P
 ἀξί, σεται C, eadem litteras, sed ut αἰσεται legeretur, A^{ac} αἰών A
 αἰών C; cf. IX 192, 8 10 cf. 175, 6 | τροία C τροία s. τροία A^{ac}

σάμα δέ τοι πετέλεσι συνηρεφές ἀμφιομευδί
 Νύμφαι ἀπεχθόμενης Ἰλίου ἀντιπέρας.
 δένδρα δυσμήνιτα καί, ἦν ποτε τείχος ἰδῶσι 5
 Τρώιον, ἀνάλειν φυλλοχοεῦντι κόμην.
 ὅσσοι ἐν ἡρώεσσι τότ' ἦν χόλος, οὐ μέρος ἀκμήν
 ἐχθρὸν ἐν ἀψύχοις σφάζεται ἀρρεμόσιν. M 35^r

142. Εἰς Ἀχιλλέα A.PI

τὸν | Πηλέως υἱόν, τὸν | πάντων ἡρώων | ἐπερέχοντα. C

10 Τύμβος Ἀχιλλῆος δηξήνορος, ὃν ποτ' Ἀχαιοὶ
 δώμησαν Τρώων δεῖμα καὶ ἐσσομένων

1 σάμα A σάμα Pl σήμα Heck.: cf. Philippi ep. VII 385, 3; Quint. Smyrn. VII 409 (σήμα πέλει πετέλεσι κατὰ σίμιον); Philostr. Her. 289, 29 (ll. Z 419) | δέτοι ('A) P | ἀμφιοπολεῖσι Herw., ἀμφιομευδί? 2 νύμφαι, C νύμφων A^{2r} | ἀπεχθόμενης. A in ἀπέχθόμενης mut. C; μισσημένης interpret. sch.^B | ἀντιπέρας P idemque Pl^M ἀντιπέρας Pl^B | ἐνωτίων ἢ ἀντιπὸν πέρα τῆς θαλάσσης schol.^B 3 sq. s. v. δυσμήνιτα Suid.; v. Plin. H. N. 16, 88 3 δυσμήνιτα ('AC) P δυσμήνιτ^ε ex δυσμήνιτ^ε corr. Pl^M (δυσμήνιτα Pl^B) δυσμήνιτ^ε S.^v (δυσμήνιτα Stephan.), or. Brod. (Salm.): cf. IX 69, 1 | ἦν C ἦν² A^{2r} ἦν S.^v | ποτε PPlS. ποτὶ Heck.: cf. IX 263, 5 ἦν ποτ' ἐμάργη apud eundem Antiphil. | ἰδῶσι C (PlS.) ἰδῶσι A^{2r} (v. 385, 5 Ἰλιον ἦν ἰσίδη, Quint. VII 410 αἰ' ὅ' ὅπ' ἀθήσασιν); τέλειον ἰδ. et τέμν' ἰσίδῶσι olim ci. 4 ἀνάλειν A, an supra ἦν scr. C, ἀνάλειν (cum C) PlS. | φυλλοχοεῦντι (χ.σ., C χε A^{2r}) PPl -χοεῦσι S. codd. (-χοεῖσι S. edd.); cf. Philostr. l. c. φυλλοχοεῖν δὲ ἀντίνα κτλ.; φυλλοχοεῦντι Heck. 5 sq. s. ἀκμή Suid. 5 cf. VII 399, 4 | ὅσσοι ('C) P (τόσσοι Dübner; quod traditur recte se habet in exclamatione, nec πόσσοι petendum ex 175, 3; 385, 7; cf. IX 29, 3) | ἐνηρ? A^{2r} | ποτ' ἦν S. | οὐ CPlS. οὐ? A^{2r} (δένδρα δέ — οὐ μέρος — σφάζεται 'arbores — omnium heroum iram, non partem, sed totam vel nunc urbi infestam servant? Heck. ad praeposteram sententiam structuramque aberrans) | μέρος ('AC) PPlS. μένος Dübner. (εἰ μένος Kälb.) | ἀκμήν C ἀκμήν A^{2r} 6 pro ἐχθρὸν ci. θερμόν Mübly, malim σπέρρον, sed nil mutandum esse colligas ex IX 294, 5 | σφάζεται A | ἀρρεμόσιν ('AC) P ἀρρεμόσιν Pl^MS. (sed deest gl. in S.^v; ἀρρεμοί Br.) || 7 sqq. Pl^M III^a c. 13, 4 (Pl^B c. 14, 4);

αἰγιαλῷ δὲ νένευκεν, ἵνα στοναγῆσι θαλάσσης
 κυδαίνοντο πάρις τῆς ἄλλης Θέτιδος. M 35^r

143. Εἰς Ἀχιλλέα καὶ Πάτροκλον. A.PI

Ἄνδρα δύω φιλότῃ καὶ ἐν τεύχεσσι ἀρίστῳ,
 5 χαιρέτον, Αἰακίδῃ καὶ σύ, Μενoitιάδῃ. M 35^r

144. ἌΔΕΣΠΟΤΟΝ. A

Εἰς Νέστορα. A

Ἦδυεπῆς Νέστωρ Πύλιος Νηλήϊος ἦρω
 9 ἐν Πύλῳ ἡγεθῆ τύμβον ἐχει τριγέρον.

Fr. Cor. Mel. 145. ἌΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ. A.PI

ep. 145 sq. Εἰς Αἴαντα τὸν | Τηλεμάχου. A

Ἄδ' ἐγὼ ἂ πλέμων Ἀρετῆ παρὰ τῷδε κῶθημα
 Αἴαντος τύμβῳ κειρομένα πλοκάμους,

ap. Ir. p. 108; poeta vid. Antipatrum Sid. (et Alcaicum) imitari p. 93, 7 εἰς ἄγ. A.PI Ir. 8 ἡρώων C ἑλλήνων C^{2r} 9—10 s. v. δηξήνορος Suid. 9 ὃν (C ὃν? A^{2r}) ποτ' (cum eraso acuto supra o) P ὃν τ' S.^v (ubi τ' novam lineam incipit) 10 δάμησαν S.^v; post δωμ. interpungunt CPl^M 1 sq. cf. VII 209 (Antip. Sid.) et VII 456 (Dioscor.) 2 cf. VII 1, 5 | κυδαίνοντο P Pl^M Pl^B κυδαίνοντο Pl^B δαξάζοντο superacr. sch.^B || 3 sqq. Pl^M III^a c. 13, 5 (Pl^B c. 14, 5); ap. Ir. p. 108 (inter epp. VII 142 et 145); ep. ex Pepleo petitum putat Jac., alienum ab eo Bergk 3 πάτροκλό A 4 ἐν δρεδύω A^{2r} | ὄτω CPl Ir. κλωτῶ FG.Schmidt || 6 sqq. ep. quod unum ex serie epp. 136—152 Cephalana non recepit Pl. est in ap. Buh. n. 10 (p. 132) 6—7 post ἀδέσποτο lemma scr. A; ad Arist. Peplum ep. perperam refert Jac. (Dr.) 8 (πολιός Käst.) 9 s. v. τριγέρον S., et s. γενεά S.₂ (altero loco versum om. S.^v) | pentametro nomen Νέστωρ praemittunt S._{1,2} | ἡγεθῆ S._{1,2} | πλάμων S._{1,2} | τριγέρον P^{2o} τριγ. A^{2r} (cf. VII 157, 4; 295, 1; 421, 6) τριτογέρον S._{1,2} A.H.F. || 10 sqq. Pl^M III^a c. 13, 6 (Pl^B c. 14, 6); in sylloge quae Euphemianae praecedit est n. 29 (Σ^v f. 144^r Σ^p f. 247); ap. Ir. p. 108 inter epp. VII 143 et 146; in Aristotelis Pepleo n. 7 (Bgk.; F = cod. Flor. 56, 1), apud

θυμὸν ἔχει μεγάλῳ βεβολημένα, εἰ παρ' Ἀχαιοῖς
ἂ δολόφρων Ἀπάτα κρέσσον ἐμεῦ δύναται. M35^r. Σ29

146. ἈΝΤΙΠΗΑΤΡΟΤ ΣΙΑΩΝΙΟΤ. A.P1^M
Εἰς τὸν αὐτὸν. A

5 Σῆμα παρ' Αἰάντειον ἐπὶ Ροιτηέσιν ἁπταῖς
θυμοβαρῆς ἄρετὰ μύθομαι ἐξομένα,

Tzet. Posthom. 489, Eustath. ad Il. B 557; variat argumentum ludens Mnasalcaas: cf. Athenae. IV 163a (ep. in Virtutem a Voluptate devictam epitaphio Aiacis subiunxit Eust., παρφοδῆσαι τις κατὰ τῆς ἡδονικῆς φιλοσοφίας ἔγραψεν' Porphyrio duce addens); cf. Auson. ep. 3 p. 93, 10 sq. lemma praemittunt A P1^M P1^a Ir. 10 ἀσκήπια δ α. possunt Plr. (om. Σ); ep. ab Samio poeta perperam abiudicat Schneidow. (Wendling); auctorem Mnasalcaae versus expressisse praepostere statuit Rose (cf. Eust. ad B 557) 11 ἐπ' Αἰάντος τὸν Τελαμώνιον F εἰς Αἶαντα Plr., lemma om. Σ (in Σ^P erasus est titulus αἰνιγμῶ

Συγγῆς orrore praefixus) | τὸ τελαμώνιον (o superser. C, τελαμώνια A^M) 12 ἀδ' A^{ac} ἔδ' C P1^M Σ | ἀρετὰ παρὰ A^{ac} 13 τόμβῳ Σ | κειραμένα PF idemque P1^M κειραμένα P1^M ex corr. (alio atramento facta) P1^B Σ (sed κειραμένη Σ^P in marg.) Tzet. Eust. Mnas. Ir. | πλοκάμ' οὐσ' ex πλοκάμ' οὐσ' corr. in marg. Σ^P

1 (θυμῷ δὴ μεγάλῳ βεβολημένῳ Σ^P in marg.) | ἔχει C ἔχει A^M | μεγάλῳ Σ | βεβολημένα (βεβαρνημένον) Tzet. βεβαρνημένον cod. Harleianus (βεβολημένα P Pl Σ [r. Eust. F Mnas.]) | εἰ παρ' A εἰ παρ' C ὡς παρ' F Tzet. Harl.¹⁰ ὅτ' ἄρ' Harl.⁴ εἰ παρ' Mnas. (Bglk) ὄθεν Plr. Eust. ὄθεν Σ | (ἁπταῖς Mnas.)

2 (ἂ κἀκόφρων Τέρψις praecedentibus in v. 1 sq. verbis: τῆδε κάθημαι Ἥδονῃ αἰσχίστως κειραμένη Mnas.) | κρέσσον ἐμεῦ C κρέσσονα μεῦ A^M κρείσσον ἐμοῦ Pl (sed κρείσσ ex κρείσσον, corr. P1^M) Σ Ir. Mnas. κρέσσων ἐμοῦ Eust. (κρείσσων Σ^P in m.); μείζον ἐμοῦ Heck | δύναται P Σ^P in t. κείρομαι Pl F Ir. Tzet. Eust. Mn., et γο. κείρομαι in m. Σ^P || 3 sqq. P1^M III^a c. 13, 7 (P1^B c. 14, 7); in sylloge Σ est n. 98 (Σ^P 149^v, Σ^P 253^v); ap. Ir. p. 109 ante VII 147; priora dist. duo exhibet Suid. 3 sq. lemma praemittunt P Σ 3 ἀντιπᾶτρον' A (Σ) in ἀντι κἀκρέον' mut. C, ne praepositio alternis lineis dimeretur | σιδονί' οὐ' add. A idemque P1^M, om. Σ P1^B Ir. 4 εἰς τὸν αὐτὸν A (Ir.) εἰς τὸ αὐτὸ P1^M Ir. εἰς Αἶαντα Σ 5 sq. s. v. θυμοβαρῆς

ἄπλοδαμος, πινέσσα, διὰ κρίσιν ὅτι Πελασγῶν
οὐκ ἄρετὰ νικᾶν ἔλλαχεν, ἀλλὰ δόλος.
τεύχεα δ' ἂν λήξειεν Ἀχιλλεύς· Ἄρσενος ἄμῃς, 5
οὐ σκολιῶν μύθων ἔμμεν ἐφιέμεθα. M 35^r. Σ 88

147. ἈΡΧΙΟΤ. C, A, P1
Εἰς τὸν αὐτὸν Αἶαντα, τὸν Τελαμώνιος. A, L, C

Μῶνος ἐναιρομένοισιν ὑπέρμαχος ἀσπίδα τείνας
νησὶ βαρὸν Τρώων, Αἶαν, ἔμεινας ἄρη·

Suid. p. 94, 5 παραϊάντειον A^{ac} | ἐπιρομησίαν A^{ac} ἐπιρρομησίαν C ἐπιρρομησίαν cum litt. τη supra oi scriptis S. v^o ἐπιρομησίαν Σ^P -τεῖσιν' Σ^P | cf. Quint. Smyrn. V 654 'Ροιτηίδος οὐχ ἑὰς ἐκτῆς et Trjph. 216 ἐπὶ Ροιτηίδος ἐκτῆς 6—p. 95, 2 s. v. πινέσσα S. 6 θυμοβαρῆς Σ S. v^o | ἄρετὰ ex ἄρ. (?) factum S. v^o ἄρετὰ (et ἐξομένα) Σ^P | μύθομαι om S. v^o | ἐξομένα A^{ac}

1 ἀπλόδαμος, C ἂ πλοκάμους A^{ac} (quod fort. restituendum, congruunt tamen cum C Suidas et Pl) | ὄσπερ supra πιν. sch.¹ | ante διὰ (C) interpung. C, post κρίσιν perperam P1^M | ὅτι S. v^o 2 νικᾶν (circumfl. rest. C, νικᾶν? A^{ac}) P P1 S., νικᾶν non praefereendum | ἔλλαχεν Σ S. v^o | ἀλλεδόλος A^{ac} | δόλω S. v^o

3 δ' ἂν A | Ἀχιλλεύς Σ | ἡλικίας supra ἄμῃς sch.¹ 4 ἄμῃς? A^{ac} | 5 sqq. P1^M III^a c. 13, 8 (P1^B c. 14, 8); ap. Ir.

p. 109 (ante VII 148) 5 sq. ἀρχίον C | εἰς τὸν αὐτὸν A Αἶαντα L | τὸν τελα C | μῶνος L: hic titulus nunc exstat in P; primo εἰς τὸν αὐτὸν | ἀρχίον scripserat A^{ac}, pristinum lemma amplificavit L

in hunc modum: εἰς τὸν αὐτὸν Αἶαντα | ἀρχίον τὸν τελα μῶνος; ne sic nomen auctoris inter lemmatis particulas lateret, C quae ab A et L scripta erant ἀρχίον τὸν τελα erasit, praemisit lemmati nomen auctoris et τὸν τελα propius ad μῶνος super-

scripsit; post μῶνος adposuit L haec: τὸν ἐξ ἑλλήσιν | ἀρχόν· ἀλλὰ διακρίνην δόξαν κρινόμεν' | ἐαντὸν ἀπέσραξεν 5 Αιτιόχου τριβ. Itina h; Mytilenaeo, quem Meleagreus adiungit poetis, ep. vindicat Menk 6 εἰς τὸν αὐτὸν Ir. εἰς τὸ αὐτὸ P1^B εἰς αὐτὸ P1^M 7 sq. s. v. ἐναιροειν Suid. 7 ἐναιρομένοισιν C ἐναιρο A^{ac} S. v^o ἐναιρομένησιν Brod. (Opsop.) μέναισιν Scaliger | ὑπέρμαχον P1 Suid. | post τείνας interpungit P1^M 8 post

οὐδέ σε χειμαδίων ὄσεν κτύπος, οὐ νέφος ἰών,
οὐ πῦρ, οὐ δοράτων, οὐ ξιφίων πάταγος·
ἀλλ' αὐτως προβλής τε καὶ ἔμπειδος, ὡς τις ἐρίπνη, ὃ
ἰδρυνθεὶς ἔτλης λαίλαπα δυσμενέων.
εἰ δέ σε μὴ τεύχεσσιν Ἀχιλλέος ὤπλισεν Ἑλλὰς
ἄξιον ἀντ' ἀρετᾶς ὄπλα ποροῦσα γέρας,
P 228 Μοιράων βουλήσι τὰδ' ἀμπλακεν, ὡς ἂν ὑπ' ἐχθρῶν
μὴ τινος, ἀλλὰ σὺ σὴ πότμον ἔλῃς παλάμη. M 35^v

148. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

A, P1

Εἰς τὸν αὐτόν.

A

Σῆμα τόδ' Αἰάντος Τελαμωνίου, ὃν κτάνει Μοῖρα
αὐτοῦ χρησαμένα καὶ χειρὶ καὶ ξίφει.

νηοὶ distinxit C, sed dativus iungendus cum βαρῶν | αἰὲν
P1 Suid. Αἴαν Br. | ἔμεινας, C ἔμειναν A¹⁰ (unde fort. ἐπέρο-
μαχον v. 1 cum P1 S. reponendum esse suspicaris); ἀμνας Lob.
frustra | cf. VII 237, 4 | ἄρη P1 S. ἔρη A¹⁰ in ἔρημ mut. C, qui
tamen litt. finalem puncto superposito (ϑ) et lineola rursus
delevit

1 s. v. χειμαδίων Suid. (gl. deest in S.^v) | οὐδέσιν (C) P |
ὄσεν (rest. C) P ὄσε P1 S. | ἰὼν S.^{a, b, c, d} (βελῶν interpret.
schol.¹⁰) 2 s. v. πάταγος Suid. (deest in S.^a) | πῦρ C πῦρ? A¹⁰
3 ἀλλ' αὐτως CP1^m ἀλλὰ αὐτως A¹⁰ | προβλήσιν ex προβλήσιν
ex. P | ὄσιν (C) P: cf. ἰσον ἐρίπνη VII 748 (apud Ant. Sid.) |
ἐρίπνη P1 κρημνός superscr. sch.¹⁰ 4 ἰδρυνθεὶς A 18. C ἰδρυνθεὶς
P1 5 δέσιν (C) P | ἡγλίαι? an ἰστόλαι? 6 ἀνταρτεῖα A¹⁰ |
ἀρετῆς P1^m ἀρετᾶς (cum P) P1^e 7 βουλήσι P1^m τὰδ' P | ἡμπλα-
κεν P1 ἡμπερθεῶν A¹⁰ 8 ἄλλα P | σὺ. ση. P τεῆ P1 ἔλῃς A¹⁰ ἔλῃς
P1^m | παλάμη A¹⁰ παλάμη P¹⁰ P1 || 9 sqq. P1^m III^a c. 13, 9 (P1^e
c. 14, 9); exstat in sylloge Σ, n. 28 (Σ^p 144^r Σ^p 247^r), ap. Ir.
p. 109 inter epp. VII 147 et 149 9 sq. lemma praemittunt
AP1^m 9 om. Σ Ir. P1^a (sed τὸ εἰς τὸ αὐτὸ ἐν ἑλλῶ γρ.
εἰς τὸ αὐτὸ ἀδέσποτον P1^a in epid.), add. P1^m P1^{a, b, c}; olim
Asclepiadi ep. tribui 10 cum A consentit Ir., εἰς αὐτὸ P1^m εἰς τὸ
αὐτὸ P1^m; l. om. Σ 11 τὸ δ' A | αἰάντ* (αἰάντι ante ras), P1^m
Τελαμωνίου Σ 12 αὐτοῦ A | χρησαμένα A μένη P1 Σ
χειρὶ Σ | post ξίφει erasum vid. clausulae signum in P

οὐδὲ γὰρ ἐν θνητοῖσι δυνήσατο καὶ μεμανία
εὐρέμεναι Κλωθῶ τῶδ' ἕτερον φονέα. M 35^v. Σ 28

149. ΔΕΟΝΤΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

A

Εἰς τὸν αὐτόν.

A

Κεῖται ἐνὶ Τροίῃ Τελαμώνιος, οὐ τιμὴ δ' ἔμπης
ἀντιβίων ὀπάσας εὐχος ἐοῦ θανάτου·
τόσσης γὰρ χρόνος ἄλλον ἐπέξιον ἀνέρα τόλμης
οὐχ εὐρῶν παλάμη θῆκεν ὑπ' αὐτοφόνου. M 35^v

150. ΤΟΥ ΑἴΤΟΥ.

A, P1

Εἰς τὸν αὐτόν.

A

Αἴας ἐν Τροίῃ μετὰ μυρίων εὐχος ἀέθλων
μέμφεται οὐχ ἐχθροῖς κείμενος, ἀλλὰ φίλοις. M 35^v

151. Εἰς Αἴαντα | καὶ Ἐκτορα.

A

Ἐκτορ Αἰάντι ξίφος ὤπασεν, Ἐκτορι δ' Αἴας

ζωστήρ· ἀμφοτέρων ἡ χάρις εἰς θάνατος. M 35^v

1 sq. s. v. μεμανία Suid., s. v. Κλωθῶ S.^v 1 οὐδέ (C) P
θνητοῖσι δυνήσατο P P1 S θνητοῖσι δύννατο S., θνητοῖσι δύν. S.^v
(θνητοῖσι δύννατο S. edd.) 2 κλωθῶ S.^v κλωθῶ. P¹⁰ κλωθῶ?
A¹⁰ | τὸ δ' Σ, idem ex τὸνδ' ex. P1^m τὸ δ' S.^v | ἕτερον A¹⁰ ||
3 sqq. P1^m III^a c. 13, 10 (P1^e c. 14, 10), ap. Ir. p. 109 ante ep.
VII 151; totum ep. initio excepto praebet Suid. 3 sq. lemma
ante nom. auctoris scr. A 3 σχολ. add. A, om. P1 Ir.
4 εἰς τὸν αὐτόν A (Ir.) εἰς αὐτὸ P1^m εἰς τὸ αὐτὸ P1^a sch.¹⁰ om.
P1^e P1^a in t.; Leont. more suo tabulam, quae Aiacis mortem re-
praesentabat, versibus suis vid. illustrasse 5 ἐνι A¹⁰ | οὐτιμὴ
— θανάτου s. v. ὀπάσας Suid. (sed deest gl. in S.^v) | δ' om. S.^a
6 εἰς ἑναντίας πολεμούντων explicat sch.¹⁰ | ὀπάσας A¹⁰
7 sq. s. v. αὐτοφόνου Suid. 7 χρόνος P P1 S. θεός et πότμος
FG Schmidt; μόρος? | ἄλλον A¹⁰ 8 οὐχ' S.^v | ὀχευρῶν A¹⁰ |
παλάμη S.^v | θῆκεν (AC) P (φθίσεν?) | ὀπαντοφόνου A¹⁰ ἐπ'
αὐτ. S.^{a, v, d} || 9 sqq. P1^m III^a c. 13, 11 (P1^e c. 14, 11) 9 sq.
lemma praemittit A 10 εἰς αὐτὸ P1^m, cum P faciunt P1^e
11 μυρίων P1^e μύριον P P1^m 12 post κείμενος distinguit C
puncto quod erat post ἐχθροῖς eraso || 13 sqq. P1^m III^a c. 13, 12

152. Εἰς τὸν αὐτὸν |
 Αἰέντα καὶ Ἐκτορα τὸν Πριάμῳ | καὶ εἰς τὰ
 παρ' ἀλλήλων δῶρα.
 Πικρὴν ἀλλήλοισι Ἐκτορ χάριν ἠδὲ φέραςπις
 5 Αἴας ἐκ πολέμου μνήμ' ἔπορον φιλήης·
 Ἐκτορ γὰρ ζωστήρα λεβίων ξίφος ἔμπαλι δῶκε·
 τὴν δὲ χάριν δῶσαν πείρασαν ἐν θανάτῳ.
 τὸ ξίφος εἰλ' Αἰέντα μεμνηνῶτα, καὶ πάλι ζωστήρ
 5 εἴλκυσε Πριάμίδην δίφρα συρόμενον.
 10 οὕτως ἔξ ἐχθρῶν αὐτοκτόνου πέμπεται δῶρα,
 ἐν χάριτος προφάσει μοῖραν ἔχοντα μῦθον. M 35^v

(PI^b c. 14, 12); ap. Ir. p. 109 ante VII 152 p. 97, 13 num.
 ὃν adripxit Cm^o | εἰς αὐτὸν (i. e. αὐτό) PI^m εἰς τὸ αὐτό PI^b εἰς
 τὸν αὐτὸν Ir. | ἔκτορα A 14 ἔκτορα Δ^{ac} (eodem spiritu vo-
 cem fore semper instruxit Δ) 15 εἰς P^{no}PI^r. εἰς s. εἰς Δ^{ac},
 γρ. ἦν δ. et γρ. εἰς θάνατον seh.^b (cf. PI^v), utrumque ci.
 Opsop.; αὐτὸν χάριτες δ. perperam Jac. |

1 sqq. PI^m III^a c. 13, 13 (PI^b c. 14, 13), ap. Ir. p. 109 ante
 VII 136; Suid. tertio vs. excepto totum affert ep. 1 εἰς

ἀπ' PI^m εἰς τὸ αὐτό PI^b; ep. fort. est Antiphili, cf. VI 96 (2 ἐκ πο-
 λέμου), VII 641 (5 χάριν), IX 263 (3 πειράζοντα), 14 (7 εἴλε), 310
 (4 συρομένη, 6 προφάσις), 86 (6 αὐτοκτόνον), 73 (4 πέμπεις), VII
 634 (4—6) 2—3 add. L 2 εἰσάτ' (et C) P 4 sq. s. v. φέ-
 ρασπις Suid. 4 πικρὴν γρ. ἦν C πικρὴν A^{ac}; signum x adrip-
 xit C iteratque in m.^e ὃ αἰέντα | ἐκτορ C ἔκτορ (potius quam

ἐκτορ) A^{ac} | ἠδὲ S.^v 5 πολέ S.^v | ἔπερον S. 6 ἔμπαλι (C)
 P: cf. VI 47, 5 (Ant. Thess.) | δῶκεν P 7—9 s. v. πείρασαν
 Suid. 7 τὴν δε A^{ac} | τὴν δε δῶρα ω. v (ω, in oraso o) χάρων
 S.^v | πείρασαν P πείρασαν S.^v B | θανάτῳ S.^v 8 εἰλ' C εἰδ'
 A^{ac} (idem S.^v) | πάλι C παλι? A^{ac} πάλιν S.^v B B | ζωστήρ, C
 ζωστήρ s. ζωστήρ? A^{ac} 8 sq. πάλιν εἴλκεν (εἴλεε Jac.) ζωστήρ
 Pq. Passow 9 εἴλκυσε A^{ac} | πριάμίδην C -δης A^{ac} | δίφρ.
 συρόμενον: cf. IX 97, 4 (ἐξ ἰππων Ἐκτορα συρόμενον apud Al-
 pheum Mit.) 10 sq. s. v. αὐτοκτόνα Suid. 10 ὕτως S.^v |
 ἐξ ἐχθρῶν P | αὐτοκτόνα, (α, in or. ωi s. αι?) P αὐτοκτόνα
 S.^c (idem scripturus erat S.^v, nam x corr. ex χ) | πέμπεται
 PPI^m S. πέμπεται PI^b | πολλάκι δ., πέμπεται ἦρα et δῶρα
 πέλονται frustra Jac. (Br. verba transposuit ita: πέμπεται ἐξ
 ἐχθρῶν οὕτως αὐτ. δ.) 6 προφάσει S.^a |

153. ὈΜΗΡΟΥ
 οἱ δὲ ΚΛΕΟΒΟΥΤΑΟΥ ΤΟΥ ΔΙΝΑΪΟΥ.
 Εἰς Μίδα. Τὸ σῆμα κύκλος.
 A. PI
 L
 A. C

Χαλκῆ παρθένος εἰμί, Μίδα δ' ἐπὶ σήματι κείμεαι.
 5 ἔστ' ἂν ὕδαρ τε νάη καὶ δένδρα μακρὰ τεθῆλη

1 sqq. PI^m III^b c. 6 (εἰς ἀρχαίους τινάς), 1. Epigr. est
 n. 59 in sylloge Σ (Σ^v f. 146^v Σ^v 250^v); apud Plat. Phaedr. 264 D;
 apud Diog. L. I 89; [Dion. Chrys.] 37, 38; in Ps.-Herod. Vita
 Hom. 5, 28 W.; in Cert. Hom. et Hes. 255 Rz. Planudea syl-
 loge prior exhibet in c. 7 (εἰς ἀρχ. τινάς) epp. 13. sylloge
 minor in c. 6 (eiusdem tituli) epp. 9, inacta sunt in PI^b utrius-
 que syllogos epp. 22 atque in PI^{s-w} ita, ut novem de Timone
 epp., quae segregata exstant in PI^m (III^a c. 7, 8—12 et III^b
 c. 6, 2—5) itemque in PI^a (III c. 7, 8—12 et 15—18), una
 serie continuentur (PI^b III c. 7, 8—16). Cunctae vero edd. ean-
 dem et Palatini et autographi ordinem neglegunt eo, quod
 post VII 313 non epp. 314. 316, sed ep. 316 ante 314 praesent.
 Inter epp. εἰς ἀρχ. unum, quod desideratur in Palatino, servat
 Planudes: XVI 37. Insunt in III^a c. 7 n. 1 sq.: A. P. VII 567,
 App. Pl. 27 (PI^b c. 7, 1 sq.) — n. 3—7: A. P. VII 311. 530. 549.
 666. 635 (PI^b c. 7, 3—7) — n. 8—13: A. P. VII 313. 314. 316.
 317. 320. 241 (PI^a c. 7, 8. 10. 9. 11—13; PI^{s-w} c. 7, 8. 10. 9.
 11. 12. 17). In PI^m III^b c. 6 exstant n. 1: A. P. VII 153 (PI^a
 c. 7, 14; PI^{s-w} c. 7, 18) — n. 2—5: A. P. VII 315. 318. 319. 577
 (PI^a c. 7, 15—18; PI^{s-w} c. 7, 13—16) — n. 6—9: A. P. VII 747.
 354. 556. 563 (PI^b c. 7, 19—22) 1—2 Ὀμήρου Pl 2; Homero
 tribunt ep. Vit. Cert., ab illo abudicat refertque ad Cleobu-
 lum Simonidei carminis (fr. 57 B.) testimonio usus Diog.; auc-
 torem non afferunt Plato Dio; cf. Weissshaupl p. 81 2 οἱ δὲ

κλ. τ' αὐτ' ἐπὶ add. L 3 εἰς μ. ante Ὀμήρ. scr. A | κύκλος C
 cf. Plat. l. e., Ioann. Philopon. in Arist. analyt. poster. 34^b;
 κύκλος δὲ φησι τὰ ἐπη ἦται τὰ ἐπιγράμματα τὰ οὕτω πεποιη-
 μένα, ὅχι ὡς τῆ κατὰ τὸ τέλος τοῦ πρώτου στίχου λέξει ἀπολου-
 θούσης τῆς ἀρχῆς τοῦ δευτέρου καὶ τούτου τοῦ τρίτου καὶ ἐφεξῆς,
 ἀλλ' ὡς δυνάσθαι τὴν αὐτὸν στίχον καὶ ἀρχὴν καὶ τέλος ποι-
 εῖσθαι 4 affert vs. Ioannes grammat. l. c.; alienum a cycli
 exemplo versum indicat I. Schmidt, qui tribus versibus (2. 5. 6)
 cycli figuram offeii statuit, cf. Hermiae ad Plat. Phaedr. 264
 notam hanc: ἔξεστι γὰρ τῶν τριῶν στίχων (στίχων Preg.)
 τῶν ἐν τῷ ἐπιγράμματι, ἂν ἂν ἐθέλῃς, προτάξει —, ὅθεν τινὲς
 τὰ τοιαῦτα ἐπιγράμματα τρίγωνα καλοῦσιν | om. vs. Vit.^a, b. l. b |

[καὶ ποταμοὶ πλήθωσι, περικλύζῃ δὲ θάλασσα
ἡέλιος τ' ἀνίων λάμπη λαμπρὰ τε σελήνη],
αὐτοῦ τῆδε μένουσα πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ
ἀγγελῶ παριούσι, Μίδας ὅτι τῆδε τέθαπται. M 92^v. Σ 59.
Fr. 233

154. Εἰς Κόροιβον, A

οὐ | αἰμνηταὶ Καλλιμάχος ἐν ᾧ Αὐτίων. A

Κοινὸν ἐγὼ Μεγαρεῦσι καὶ Ἰναχίδεσσιν ἄθρυμα
ἰδρυμα Φαμάθης ἐδικικον οὐλομένης.

καλῆ CDiog.^B (χαλῆ A⁸⁰) χαλκῆ Br. | παρθένος: é refecit,
non ex i. cr. C | εἰμι δ' ἐπὶ Σ^p in textu | Μίδα PPIPlat. Σ^p
(Σ^p in marg.) Dio Μίδων Diog. Cert.^p Ioann. Vit. vulg. (ἀήθων
Vit.^M) Μίδεω Vit.^B (Rz.) ἐπὶ A⁸⁰ ἐπὶ Ioann. | σήματα P | σημεῖος
ἡμαί Cert. p. 99, 5 vs. laudant [Longin.] de subl. 36, 2, Sext.
Empir. bis: hypot. p. 65 Bk. (Sext.) et adv. Math. p. 327 (Sext.),
Liban. I 519 R., qui tres auctores nomen poetæ om. | ἔαν' ἄν A⁸⁰
ἔστ' ἄν C Diog. (ἔσταν Diog.^B) Dio Vit. (αὐτ' ἄν Vit.^{Lb}) Cert.
[Long.] Sext., εὐτ' ἄν P1Σ ὄφρ' ἄν Plat. Lib. | νῆρι PPI^p Plat.
[Long.] Sext., εὐτ' ἄν P1Σ ὄφρ' ἄν Plat. Lib. | νῆρι PPI^p Plat.
Cert. Sext., Lib. νῆρι P1Σ ὄφρ' Dio Sext., [Long.] Diog. (ὄφρ'
Diog.^B ὄφρ' Diog.^H) Vit.^{Rc, b, p} ὄφρ' Vit.^{A, B, M, L, a} | τεθῆλη P1Σ
τεθῆλη* (ex τεθῆλη corr.) Diog.^B τεθῆλη Vit.^{Rb} τεθῆλοι
Vit.^{A, B, M, L, a}

1 sq. hoc ordine duos versus praebet Cert., inverso Diog.;
vs. cycli legem turbantes interpolati sunt nec defenduntur
Simonid. fr. 57, 2—4; utrumque recte om. P Plat. Dio item-
que P1^M, priorem om., sed alterum exhibent Vit. SP1^p
1 πλήθωσι Cert. ἡέσιον Diog.^{B, P, Q, H} (ποταμοὶ) γε ἡέσιον Diog.
edd., ἡέσιον Röper | περικλ. Cert. ἀνακλύζῃ Diog. (ἀνακλύζει
D^{B, H}) | δὲ Cert. Diog. (ex te corr. Diog.^p) 2 versam tertio
praemittit Diog. | ἡέλιος Diog.^B ἡλιος D.^p | τ' Diog. Cert.
Vit. SP1^p δ' Western. | ἀνίων Diog.^B ἀνίων Σ^p ἀνίων Σ^{par} |
λάμπη Diog. (λάμπη D.^B) Vit.^{R, s, b, p, M, P1^s} λάμπη Vit.^{A, B, L, a, P1^a}
λαμπὸς Σ φαίνῃ Cert. | λαμπὴ Goettling 3 sq. s. v. αὐτοῦ
(et s. Μίδα) Suid. 3 v. K. 539, 3 | πολυκλαύτῳ C -κλαύ-
σται A⁸⁰ -κλαύτῳ Cert. Dio -κλαύτῳ S.^v Diog.^{B, P, Q, H} Σ^p -κλαύστω
P1 -κλαύστω Σ^p (ubi litt. *zo* ante πολ. expunctae) -κλαύτου
Plat. Vit.: cf. VII 476, 3 | ἐπὶ A⁸⁰ S.^v | τύμβῳ Diog.^{B, S, V} Σ^p Σ^v τύμβου
Plat. Vit. 4 ἀγγελῶν S.^{v, B, E} ἀγγέλω Vit.^{Lb} (ἀγγέλλω Herm.)
σημαρῶ Cert. | παριούσι* C (-σιον A⁸⁰) παρῑούσι (παρῑ, ante ras.)
Σ^p: cf. Pepl ep. 51, 2 B. | Μίδασι* ex Μίδασι corr. D.^p Μίδης Vit.
Cert. | τῆδε Diog.^{B, S, V} Σ^p || 5 sqq. cf. Pausan. I 43, 7; Conon. Narr.

εἰμι δὲ Κῆρ τυμβούχος, ὁ δὲ κτείνας με Κόροιβος
κεῖται δ' ᾧδ' ὑπ' ἐμοῖς ποσσὶ διὰ τρίποδα
Δελφίς γὰρ φάμα τόδ' ἐθέσπισεν, ὄφρα γενοίμαν 5
τὰς κείνον νόμφας σῆμα καὶ ἱστορίη.

155. Εἰς Φιλιστῶνα, τὸν Νικαῖα γελῶτο ποιόν. A, L

Ὁ τὸν πολυστένακτον ἀνθρώπων βίον
γέλωτι κεράσας Νικαῖος Φιλιστίων
ἐνταῦθα κείμει, λείψανον παντὸς βίου,
πολλάκις ἀποθανόν, ᾧδε δ' οὐδέπωποτε. M 31^v. E 55

XIX; Stat. Theb. I 590; Ov. Ib. 577; Weisshäupl p. 93 p. 100, 5
εἰς κόροβον A (cf. Et. M. s. Μελαίδης et s. διασπλήτης, Cram. An.
P. II 139, 12. 141, 25) 6 cf. Callim. fr. 13^a Schn. (Steph. Byz.

s. Τριποδίσκος) | καλλιμά A | ἀιμίτων C ἄστων A⁸⁰ 7 κοινὸν, v
(o, pro v? C) P; cf. Paus. ἐπὶ κοινὸν ὄντα τοῖς Ἀργείοις | μα-
γαρεῖσι P | Ἰναχίδεσσιν P Ἰναχίδαισιν Ruhnken | ἄθρυμα (C):
cf. Suid. s. hac voce (ἄθρυμα Weisssh.) 8 ἐυδίων ad ἔδ-
referunt Chardon, Huschke ('monstrum miserandam ulciscens
Psam?'), pro adverbio habet Jac. ('cum Ps. contra ius perierit')

1 s. v. κῆρ Suid. | κῆρ C Suid.^v κῆρ A⁸⁰ (cf. Paus. I. c.:
Ἀπόλλων δὲ Ἀργείοις ἐς τὴν πόλιν πέμπει Πονίην) | τυμβούχος
S.^{A, B, V, E} | κοίροιβος (lin. supra oi ut in nom. proprio) S.^v
2 ὄφρ' ἄν A⁸⁰ | διατρέψ. A⁸⁰ (cf. Paus.) 3 sq. s. v. Δελφὸς
Suid. 3 Δελφὸς S.^{B, H} | τόδ' (rest. C) P | ὄφρα? A⁸⁰ ὄφρα S.^v
4 τὰς (acc. bis positus) P | τασαίνων S.^v κείνων: 'dei Delphici';
Apollini nuptam, non Coroebæ sponsam tradunt Psamatthen,
nec tamen pron. in Φοῖβον aut Ἐκάτον (s. Κλαύδον) mutandum
vid. (κείνη Heck.) | ἱστορίης (rest. C) P ἱστορίη Suid. (Heynius,
Knaack: v. Kn. Anal. Alex. Rom. p. 26) || 5 sqq. P1^M III^a c. 6
(εἰς ἀνδράς ὅν ἐπισήμους), 3; ep. est in sylloge Euphemiāna
n. 55 (E^p 158^v, E^p 262^v) 5 lemma om. P1^{M, 1} ἄθλων P1^{a, 2} |
εἰς φιλιστῶνα ΔΕ, τὸν νικ. γ. add. L, idem in fine ep.
signum X adpinxit, quod (p. 229) in marg. sup. iterat cum
versu: καὶ κερᾶν ἄνέβαινε | φιλιστῶνος ἐρῶντην 6—7 s. v.
Φιλιστῶνα Suid. 6 ἀνών P1^M S.^v E^{p, p} 7 cf. Cassiodor. Var.
IV 51 | γέλωτι (γε litt. manifestiores redd., non ex π restituit
C) P γέλωτι E^{p, p} γέλωτα S.^v κεράσας γέλωτι verborum ordine
mutato S.^A | γέλωτα (v, pro u C) P | post φιλ. erasa est clau-
sula in P1^M 8 ἐνταῦθα (C) P | βίον¹ E^p βίον ex βίον cr. E^p

156. ΞΙΔΩΡΟΥ ΑΙΓΕΑΤΟΥ.

C, P1

Εἰς Εὐμηλον ἔξεντον.

L

Ἴξω καὶ καλάμοισιν ἀπ' ἡέρος αὐτὸν ἐφερβεν

Εὐμηλος λιτῶς, ἀλλ' ἐν ἐλευθερίῃ.

5 οὐποτε δ' ὀδυνην ἔκυσεν χεῖρα γαστρὸς ἔκχι·

τοῦτο τρυφήν κείνω, τοῦτ' ἐφερ' εὐφροσύνην.

τῶς δὲ τριηκοστὸν ζήσας ἔτος ἐνθάδ' ἰαύει,

παισὶ λιπὸν ἔξον καὶ πτερά καὶ καλάμους. M93^r. M41^r

157. Εἰς τινὰ μαντευσάμενον | περὶ τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς. L

10 Τρεῖς ἐτέων δεκάδας, τριάδας δύο, μέτρον ἔθνηκαν

ἡμετέρας βιοτῆς μάντιες αἰθέριοι.

p. 101. 9 cf. de mima dictum: πολλὰς ἐν θυμίαις, ἀλλ' οὐχ ὅπως θανούση (Kaib. 609. 4) | οὐπόποτε A δὲ post ὄ superer. C | 1 sqq. P1^m exhibet ep. et in I. IIIe et IIIe: est enim IIIe c. 15 (εἰς ἔξεντον), 1 (P1^m) et IIIe c. 25 (εἰς πτωχούς). 1 (P1^m). Exstat in amplioris sylloges cap. 15 ep. unum (A. P. VII 172), in I. IIIe c. 15 insunt epp. duo (A. P. VII 156. 171); haec tria epp. sunt in P1^m cap. 16 (εἰς ἔξ.) n. 1—3. In cap. εἰς πτωχούς (25) exhibet P1^m I. IIIe epp. duo (A. P. VII 156. 460), omissum est hoc cap. in P1^m I. IIIe, unum ep. (VII 460) praebent in cap. 28 (εἰς πτωχούς) P1^e 1—2 lemma praemittit P 1 αἰγεάτων

add. CP1^m om. P1^m P1^e 2 ἔξω L 3 ἔξω C ἔξ. A^{ac} (ipse C postea lenem quoque adposuit) | ἀπηέρος A^{ac} | αὐτὸν A (P1^e) αὐτὸν P1^m P1^e | ἐφερβε A v. fin. add. C ἐφερβεν (cum C) P1 4 λιτῶς ex λιτῶι corr. A | ἐνελ. A^{ac} 5 οὐποτ' ὀδυ. A in οὐποτε δ' ὀδυ. mut. C | ἐκχι ('C) P 6 κείνω A κείνωι. C | ἐφερ' (spir. AC, acc. et apostroph. add. C) P 8 ἔξον A ἔξον C | πτερά P P1: de avibus illicibus intellegit Jac. (v. VII 203), rectius de retium genere Brod. (cf. Ioann. Chrys. XIV 146 D); ἡέρος Wilam., ut cf. Lycophr. 105 λητίην ἐμπαισάσασεν ἔξεντοῦ πτεροῦ || 9 sqq. ep. exstat in P1^m I^b (εἰς ζωῆς) f. 83^r et in P1^m IIIe c. 9 (εἰς γέροντας), 1 (P1^e III c. 10, 6); sylloges minoris εἰς γέροντας caput exhibet unum ep. VII 157, in amplioris sylloges εἰς γέρ. capite (I. IIIe c. 10) insunt epp. quinque: A. P. VII 309. 336. 187. 345. 634 9 lemma om. P1^m ἔθνηλον P1^e | ἀδέσποτον P1^e | εἰς τινὰ μαντευσάμε L | cf. Antip. Thess. epp. IX 112 et XI 23 10 δεκάδες ('C) P δεκάδας ex -δος corr.

ἀροκῶμαι τοῦτοισιν· ὁ γὰρ χρόνος ἄνθος ἀριστον

ἡλικίης· ἔθανεν γὰρ τριγέρον Πύλλιος. M 92^v. M 83^v

158. Εἰς Μάρκελλον | τὸν Σιδήτην λατῶν. L

Μαρκελλοῦ τόδε σῆμα περικλυτοῦ ἠγῆρος,

5 φωτὸς κυδίστοιο, τετιμένον ἀθανάτοισιν,

οὐ βίβλους ἀνέθηκεν ἐκτιμένη ἐνὶ Ῥώμῃ

Ἀδριανὸς προτέρων προφερέστερος ἡγεμονήων

καὶ πάς Ἀδριανοῖο, μέγ' ἔξοχος Ἀντωνίνος,

ἄφρα καὶ ἐσομένοισι μετ' ἀνδράσι κῦδος ἄροιο

10 εἵνεκεν εὐεπίης, τὴν οἱ πόρος Φοῖβος Ἀπόλλων,

ἠρώφ' μέλυναντι μέτρῳ θεραπῆια νούσων

βίβλοισι ἐν πινυταῖς Χειρωνίσι τεσσαράκοντα.

P1^m | τριάδος A^{ac} τριάδας P1^m | ἔθνηκεν P, cr. P1 p. 102, 11 αἰθέριοι ('C) P

1 ἐραστῶν? 2 ἡλικίης (λι ex λε cr. A) P | ἔθανεν P P1^m -ve P1^m | γὰρ P1^m γὰρ P P1^m | τριγέρον ('C) P P1^m || 3 sqq. ep. est in ap. Buh. n. 11 (p. 132) 3 σιδήτην¹ L: cf. Suid. s. v. Μάρκελλος, Steph. Byz. s. Σίδη | post ιατῶ add. L: οἶτος ('C) ὁ μαρκελλος τεσσαράκοντ' βίβλους | ἐν ἐπεσιν ἐγραψεν ἠρωικοῖς, contra tradit Suid. l. c.: οἶτος ἐγράψε δι' ἐπῶν ἠρωικῶν βιβλία λατρικά μβ'; cum lexicographo facit C: cf. ad 12; ut ab L idem numerus afferatur atque a C et Suida, in adnotatione lemmatistae litt. β (i. e. δύο) ante βίβλους inserendam esse fort. quis censeat; at L indicem suum petiit ex vs. 12 nec quam C demum intulit correcturam huius versus noverat 4 περικλυτον falso Reiske 5 φωτὸς C φωτὸς A^{ac} | κυδίστοιο ('C) P (Boiss.) κυδίστοιο apogr. -σταιο Küster | τετιμένον P^{pr} τετιμημένον A^{ac} 6 εὐεπίη (ι in eraso η C) P | ἐν A^{ac} | ἠρώφ' (ι et punctum C) P 7 ἀδριανὸς C ἀνδρ. A^{ac} | προφερέστερος ap. Buh.: cf. § 221 8 πάς P | Ἀντωνίνος R. (v. Kaib. 998) 9 μετανδράσι A^{ac} 10 ἠρώφ' C εἵνεκεν A^{ac} (ap. Buh.^m) εὐνεκεν Reiske | τὴν οἱ ('C) P 11 ἠρώφ' P ἠρώφ' Reiske 12 βίβλοισι: alterum ι add. C | supra χειρωνίσι ('AC) scr. C: ἴ δύο καὶ, et insuper in marg. adposuit: ἴ γο. δύο καὶ τεσσαράκοντ', unde (πινυταῖς) δύο καὶ τ. praebent apogr., δυοῖν καὶ τ. Küster ||

159. ΝΙΚΑΡΧΟΥ.

L

Εἰς Τηλεφάνην τὸν ἀλιτήν.

L

Ὅρφεὺς μὲν κινάρα πλεῖστον γέρας εἴλετο θνητῶν.

Νέστωρ δὲ γλώσσης ἠδυλόγου σοφίῃ,

τεκτοσύνη δ' ἐπέων πολυίστωρ θεῖος Ὀμηρος,

Τηλεφάνης δ' ἀύλοισ, οὗ τάφος ἐστὶν ὕδα. M 33^v

Fr. Cor. Mel.

160. ἈΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ.

C. P.

epp. 160—167

Εἰς Τιμόκριτον ἀριστέα.

L

Καρτερός ἐν πολέμοις Τιμόκριτος, οὗ τόδε σᾶμα.

10 Ἄρης δ' οὐκ ἀγαθῶν φείδεται, ἀλλὰ κελῶν. M 30^v

161. ἈΝΤΙΠΙΛΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

C

Εἰς Ἀριστομένην, | οὐκινος ἐπὶ τῷ πάφῳ ἵστατο | ἀέτος. - L

Ὅρμη Λιός Κρονίδαο διάκτορε, ταῦ χάριν ἔστας

γοργὸς ὑπὲρ μεγάλου τύμβου Ἀριστομένους;

1 sq. P^M III^a c. 8 (εἰς ἀλιτήν), 1, sequitur ep. XVI 28; altera sylloge III^b in c. 7 (εἰς ἀύλ.) unum tantum exhibet ep. (VII 696), in P^L c. 8 iuncta sunt tria epp. 1 sq. lemmati ab L scripto nomen auctoris ab eadem manu accessit 1 om. P^M

ἄδελον P^L νικάρ L; ep. certe non est Nicarchi poetae Diogenitanei; fort. Νικαίνετος Samius versus fecit in Samium Telephanem 2 ^ε ἀλιτήν L 3 κινάρα, C (Pl) κινάριν?

A^{ar} | εἴλετο (" C^r A^{ac}) P 4 γλώσσῃς C γλώσσης A^{ar} | σοφίης P, cr. Pl 5 τεκτοσύνη A ε fin. add. C | Ἐπος architectura? inepte Opsop. 6 cf. Pausan. I 44, 9, Plut. de mus. 1138 A, Demosth. Mid. 520 | τηλεφάνης ex -γάνοις corr. P^M (lineolam ad nom. proprium indicandum supra α duxit) | ἐστίν P || 7 sqq. P^M III^a c. 5 (εἰς ἀνδρείους), 1: cf. Hdt. I 168 7 sq. post lemma

nom. auctoris scr. C (ἀριστ^ε L: compendio, quod est post α, plerumque αι, rarius ε notat L) 7 α Teio abiudicat ep. I. Mayer

9 ἦν Bergk: at tenendam esse praepositionem docet II. I 53 πολέμῳ ἐν καρτερός | σᾶμα (" C^r A^{ar}) P 10 οὐκαγαθῶν P: cf. 234, 6 || 11 sqq. P^M III^a c. 5 (εἰς ἀνδρείους), 2 11 sq. lemma scr. L, nom. auctoris subiunxit C 11 σιδ^ε add. C, om. Pl: cf.

Ἀγγέλλω μερόπεσσι, ὀθοῦνεκεν, ὄσσον ἄριστος

οἰωνῶν γενόμεν, τόσσον ὕδ' ἠιθέων.

δειλαί τοι δειλοῖσιν ἐφεδρήσουσι πέλειαι 5

P 230 ἄμμες δ' ἀτρέστοις ἀνδράδι τερπόμεθα. M 30^v

6

162. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

C. P.

Εἰς Εὐφράτην | Πέρση, δοῦλον.

L, C

Εὐφράτην μὴ καίε, Φιλώνυμε, μηδὲ μίμηξ

πῦρ ἐπ' ἐμοί' — Πέρσης εἰμὶ καὶ ἐκ πατέρων,

Πέρσης ἀνθιγενής, καὶ δέσποτα πῦρ δὲ μίμηξ

10 ἡμῖν τοῦ χαλεποῦ πικρότερον θανάτου —

ἀλλὰ περιστείλας με δίδου χθονί, μηδ' ἐπὶ νεκρῷ 5

λουτρὰ χέηξ: σέβομαι, δέσποτα, καὶ ποταμούς. M 35^v

VII 15 p. 104, 12 num. § adpinxit Cm^o | ὄσσον L | τῷ τάφῳ L | ἵστατο L 13 sqq. cf. Kaib. 243, 4 sq., 648, 13

13 ἔστας (" rest. C, ἔσας? A^{ac}) P 14 ὄπερ A^{ac} | ἀριστομένους P P^L 1 ὄθ' ὀθνεκεν C ὄθ' ὀθν? A^{ac} ὄθ' ὀθ' νεκ' εν¹ P^L 2 ὄθ' (" C ὄθ' A^{ac}) P | ἠιθέων P^L P^M in t. (ἐν ἄλλο ἠιθέων γρ. P^L in epid.) 3 sq. s. v. πελειάδες Suid. 3 δειλοῖσιν S. ^Δ | ἐφεδρήσουσι A (P^L) ἐφ' ἐδρήσουσι C ἐφεδρήσουσι P^M (Jac. cl. Coluthi v. 256) ἐφεδρῆσουσι S. | πέλειαι (" A^r C) P; in sine vs. et in m. not. x adpinxit C pentametrum in altera pag. sequi moens 4 ἀτρέστοις ex ἀτρέ. cr. P^M | cf. Paus. IV 16; A. P. VII 341 ||

5 sqq. P^M III^a c. 12 (εἰς δοῦλους), 4 (P^L III 13, 4); 1. III^a capite 12 continentur epp. quattuor: n. 1—3, A. P. VII 178 sq. 553 (P^L c. 13, 1—3); n. 4, A. P. VII 162 (P^L 13, 4); 1. III^b c. 12 duo epp. exhibet: n. 1 sq., A. P. 180. 538 (P^L c. 13, 5 sq.)

5 nom. auctoris om. A, tradunt C P^L | διοσκορ^δ P^M

6 δοῦλ^ε add. C 7 μῆδε P μῆδὲ P^M | μίμηξ (acc. et ε supra lin. C) P μίμηξ P^M ἠπιόσης sch.^b 8 cf. Herod. III 16 | ἐπεμοί A ἐπ' ἐμοί' C | Πέρσης — θανάτου (v. 4) s. v. ἀνθιγενής Suid. | καὶ om. A, inseruit (supra lin.) C (quocum faciunt P Suid.); γὰρ Salm. (εἰμ' ἐγὼ Jac.) | ἐκ πατέρων P^L; post πατέρων interpunct C 9 δέσποτ^ε S. ^v | πῦρ δὲ A^{ac} | μίμηξ P P^L μῆ εἶναι S. ^v C 10 ἡμῖν? A^{ac} 11 μῆδ' P P^M | ἐπινεκρῷ A^{ac} 12 cf. Herod. I 138, Strab. XV 733 | χέηξ P^M

163. ΛΕΩΝΪΔΟΥ.

C. P1

Εἰς Πηξῶ τὴν | Σαμίαν.

L

- α. Τίς τίνος εἶσα, γόναι, Παρίην ὑπὸ κίονα κείσαι;
 β. Πηξῶ Καλλιτέλεος. α. Καὶ ποδαπή; β. Σαμίη.
 5 α. Τίς δέ σε καὶ κτερέϊξε; β. Θεόκριτος, ὃ με γονῆς
 ἐξέδωσαν. α. Θνήσκεις δ' ἐκ τίνος; β. Ἐκ τοκετοῦ.
 α. Εἶσα πόσον ἐτέων; β. Δύο κελύσιν. α. Ἡ δ' ἄ γ'
 ἔτεκνος; 5
 β. Οὐκ, ἀλλὰ τριετὴ Καλλιτέλην ἔλιπον.
 α. Ζῶσι σοι κείνός γε καὶ ἐς βαθὺ γῆρας ἵκοιτο.
 10 β. Καὶ σοί, ξεῖνε, πόροι πάντα Τύχη τὰ καλά. M 33^v

1 sqq. P1^m III^a c. 11 (εἰς γυναῖκας), 1 (P1^e c. 12, 1). Epigrammata εἰς γυναῖκας amplioris syllogos capite undecimo continentur 39, n. 1—41 (etenim ep. VII 351 et VII 555 in bina disceperuntur a Plan.), posterioris syllogos item cap. XI exhibet ep. 16, in P1^e c. XII εἰς γυναῖκας insunt ep. 55 (n. 1—57). Exstant in P1^m III^a c. 11 n. 1—6: A. P. VII 163. 166 sq. 169. 182. 186 — n. 7—13: VII 218—224 — n. 14—17: VII 324. 351, 1—6. 351, 7—10. 352 — n. 18—24: VII 423. 429. 463. 552. 476 sq. 489 — n. 25—36: VII 522. 555. 1—4. 555, 5—6. 559. 565. 576. 593. 599. 605. 607 sq. 644 — n. 37—41: VII 610. 623. 735. 667. 691. P1^m III^b c. 11 praebet n. 1—6 (P1^e c. 12 n. 42—47): A. P. VII 168. 217. 333. 337. 340. 368 — n. 7—10 (P1^e c. 12, 48—51): A. P. VII 569. 695. 564. 643 — n. 11—16 (P1^e c. 12, 52—57): A. P. VII 413. 459. 729. 464 sq. 528

1 Λεωνίδου, C^{pr} ἀντιπάτρου? C^{ar} Λεωνί^d P1^m; ep. est Tarentini; expressum est ex hoc et ex Antipatri ep. 165 epitaphium ap. K. 247 2 Πηξῶ L | C add. κατὰ (κα in claus. ab L post Σαμ. adpicta) πῶσαι | καὶ ἀπόκρισιν (cf. Theophr. Char. XIII)
 3 τίς A τίς C P1^m | εἶσα A^{ar} P1^m C^{pr} (P1^e) | εἶσα C idemque P1^m C^{pr} | παρίην P^{ar} | ὑπὸ κίονα A^{so} 4 Πηξῶ (lin. ut in nom. proprio) P1^m | Καλλιτέλεος A^{so} -τέλεος C P1 | ποδαπή A ποδαπή C
 5 Θεόκρ.: cf. XVI 261 (Lson.) 6 ἐξέδωσαν: ἐ refecit, non corr. ex i C | Θνήσκεις A P1^m Θνήσκεις C 7 οὐσα (circ. rest. C) P εἶσα P1 (καὶ τὸ K.) | κ' εἶσαι A κ' εἶσιν C κελύ. P1^m | Ἡ δ' ἄ γ' (C) P (ἄ γ' K.) | ἔτεκνος; (interrogandi signum ex puncto fecit C) P
 8 οὐκ A οὐκ P1^m 9 ζῶσι* | σοί C ζῶσι σοι A^{ar} ζῶσι σοι P1^m ζῶσι σ. P1^a ζῶσι σ. P1^e | κείνός P1^m | ἵκοιτο (C AC ἔκ. A^{so}): imitatur Leonidam Meleager VII 417, 9 10 σοί P P1^m ||

164. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΪΟΥ.

C

Εἰς τὴν αὐτὴν | Πηξῶ τὴν Σαμίαν.

L

- α. Φράζε, γόναι, γενεῆν, ὄνομα, γθόνα. β. Καλλιτέλεος μὲν
 δ σπεύρας, Πηξῶ δ' ὄνομα, γῆ δὲ Σάμος.
 5 α. Σάμα δὲ τίς τὸδ' ἔχουσε; β. Θεόκριτος, ὁ πρὶν ἄδικτα
 ἀμετέρας λύσας ἄμματα παρθενίης.
 α. Πῶς δὲ θάνεις; β. Λοχίοισιν ἐν ἄλγισιν. α. Εἰπέ δὲ
 ποιήν 5
 ἦλθες ἐς ἡλικίην. β. Δισσάκεις ἐνδεκέτις.
 α. Ἡ καὶ ἄκαις; β. Οὐ, ξεῖνε· λέλοιπα γὰρ ἐν νεότητι
 10 Καλλιτέλη, τριετὴ παιδ' ἐτι νηπίαχον.
 α. Ἐλθοι ἐς ὀλβίστην πολιὴν τριχά. β. Καὶ σόν, ὀδίτα,
 οὔριον ἰθύνοι πάντα Τύχη βίωτον. 10

1 sqq. ap. Buh. n. 12 (p. 132): cf. Kaib. 248 1—2 lemmati nomen auctoris subiunxit C; quod idem C, ut videtur, praemiseraat nomen ἀρχίου, erasum est; ep. alterutrum (164 aut 165) Archiae vid.; prius propter hiatum troch. (ἔλθοι ἐς) Sidonio abrogas (λέλοιπα 7 est ap. Arch. 68, 8) 1 δ C 2 post αὐτὴν primo clausulam posuit, verba Πηξῶ (ex Πηξῶ corr.) τὴν σα post add. L 3 v. K. 248, 1 | Καλλιτέλεος: σ manifestius redd., non add. (aut corr. ex v) C 5 σῆμα (K.) Jac.; cf. Παρ. κίονα 163 | τίς τὸδ' (accentus C) P | εἶχουσε (ex ἔχουσε?) C, qui τ γε εἶχουσε add. in m^e 6 ἡμετέρας Jac. -ρης Heck. | ἄμματα A^{so}; imitatur Paulus V 216, 1 (ἐφ' αὐτοῖς — ἄμματα κορείας, unde non ἀδίκτων reponendum; cf. K. 248, 7) παρθενίης Keiske 7 λοχίοισι P, corr. app. (λοχίοισιν Heck.) | εἰπέ (C) P 8 ἡλικίην A^{so} | ἐνδεκέτις (C, ἐνδ. A^{so}) P 9 ἦ P | οὐ A, in οὐ dein in οὐ mut. C 10 f. Καλλιτέλην (cf. 163, 6; 165, 8) | τριετὴ C τριετὴ (ut 163, 6) A: cf. Suid. s. v. τριακονταετής, Etym. M. s. τριετής, grammat. gr. IV 2, p. 386, 3 (Hilg.) 11 ἔλθοι ἐς (δ' C) P ἔλθοι δ' Kaib. | ὀλβίστην P ὀλβίστην Heck. | (. . .ιστη CIG. 3982, 16) <ὀλβίστην πολιὴν τριχί K. 248 | ἰθύνοι P: spir. rest., signum τ et τ γε πολιὴν τριχί in m^e add. C | φισρήν Heck. γεραφὴν Herw. γεραφὴν Polak; emendatio correctoris confirmata vid. IG.: cf. etiam Kaib. 376, 4 | ὀδίτα (spir. et acc. rest. C) P 12 πολίσι. οὔριος (cl. V 16, 5): cf. K. 248, 14 | ἐθύνοι K. ||

165. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ. C
οἱ δὲ ἈΡΧΙΟΥ. C
Εἰς τὴν αὐτὴν. L
- α. Εἰπέ, γύναι, τίς ἔφυς; β. Προξώ. α. Τίνος ἔπλεο πατρός;
5 β. Καλλιτέλεος. α. Πάτρος δ' ἐν τίνος ἐσσί; β. Σάμου.
α. Μνάμα δέ σου τίς ἔτευξε; β. Θεόκριτος, ὅς με σύν-
ευνον
ἤγητο. α. Πῶς δ' ἔδάμης; β. Ἄλγεσιν ἐν λοχίοις.
α. Εἰν ἔτεσιν τίσιν εὔσα; β. Ἄς ἐνδεκα. α. Παιδα δὲ
λείπει; 5
β. Νηπιάχου τρισσῶν Καλλιτέλεην ἑτέων.
10 α. Ζωῆς τέμαθ' ἵκοιτο μετ' ἀνδράσι. β. Καὶ σίε δοίη
παντὶ Τύχη βιώτῳ τερπνόν, ὀδίτα, τέλος.

1 sqq. ap. Buh. n. 13 (p. 132) | post lemma nom. auctoris *αντικατῶ σιδωνί* scr. C; ad Archiam, cui ep. Setti, alii tribuerunt, ex duobus in mulierem Samiam epp. praecedentibus alterum recte fort. rettulerat C (cf. ad p. 107, 1—2); saepe tam Archiam quam Antip. idem Leonidae ep. imitari constat
4 πατρός A πατρός C 5 πάτρας δ' ex πάτρα δ' ? corr. P 6 ἔτευξε: litt. ultimam perfecit, non ex i fecit C
7 ἔδάμης: cf. Archiae verba *κηρὶ δαμεις* 140, 2, unde tamen utriusque ep. (140 et 165) eundem fuisse auctorem ci. non ausim
8 ἐνδεκα A^{so} | παιδαδε A^{so} | post λείπει punctum est erasum, signum interrogandi posuit man. rec. 9 Καλλιτέλη ap. Buh. (Br.) 10 τέμαθ' A^{sr} (corr. ipse A) | ἵκοιτο A^{so} | μετ' ἀνδράσι A^{so}; imitatur poeta Hom. *A* 225 (unde noli ἤβης μέτρον ἵκοιτο rest.), *I* 449 11 versui, qui paginam lineam ultimam occupat, subiungit L in m.^o lemma: *εἰς τὴν αὐτὴν*; quae in proxima lin. marg. addita erant verba (fort. *προξώ τὴν σάμ.*), nunc erasa sunt; L hic non iterare ep. lemma cogitavit, sed falsa de sequentis ep. argumento vid. praesumpsisse, quasi etiam quartum in Prexonem epitymbium adioceretur (de librariorum more novi ep. titulum ultimo praecedentis ep. versui adscribendi cf. vol. I 1, ad 2—5) ||

- P 231 166. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ [οἱ δὲ ΝΙΚΑΡΧΟΥ]. C.PI
Εἰς Λαμίσκην | τὴν Σαμίαν L
δυστοκήσασαν ἐν Λιβῶν. L
- Τὴν μογεραῖς πνεύσασαν ἐν ᾠδίνεσσι Λαμίσκην
5 ὕστατα, Νικαρέτης παῖδα καὶ Εὐπόλιδος,
σὺν βρέφεισιν διδύμοις, Σαμίην γένος, αἱ παρὰ Νεῖλω
κρύπτουσιν Λιβῶν; ἥονες εἰκοσέτιν.
ἀλλά, κόραι, τῇ παιδί λεχώια δῶρα φέρουσαι 5
θερμὰ κατὰ ψυχροῦ δάκρυα χεῖτε τάφον. M 33^v
- 10 167. ΤΟΤ' ΑἴΤΟΥ. C.PI
οἱ δὲ ἘΚΑΤΑΪΟΥ ΘΑΣΙΟΥ. C.PI
Εἰς Πολυξένην | γυναῖκα Ἀρχελαίου. L
- Ἀρχελέω με δάμαρτα Πολυξείνην, Θεοδέκτου
παῖδα καὶ αἰνοπαθοῦς ἐννεπε Δημαρέτης,

1 sqq. P¹M III^a c. 11 (*εἰς γυναῖκας*), 2 (P¹E c. 12, 2)
1—3 lemma praemittit L, subicit nom. auctoris C

1 Διοσκοροῦ C (et accentu addito P¹M); οἱ δὲ Νικαρχοῦ (νικάρ C) adiecerunt P P¹M P¹a^o om. P¹P¹a in t. (sed *ἐν ἄλλῳ γρ. Διοσκ.* οἱ δὲ Νικαρχοῦ P¹a in epid.); de Dioscoride ep. auctore dubitari non potest: cf. *αἱ παρὰ Νεῖλω* (v. 3) cum eiusdem Dioscoridis clausula *καὶ παρὰ Νεῖλω* (VII 708, 5), cum VII 76, 3 (*Νεῖλω πολὺς ἔδος*), IX 568, 2; in errorem ducere potuit nomen Νικαρέτης, cf. VI 285 2 *λαμίσκη,ν* C -σαν L^{ar}, rarum nomen mulieris; sed ut *Λαμίσκη* Samia, sic Samia *Λαμίσκος* occurrit (Plat. epist. 7, 350 B) 3 *λιβῶν* ex *λιβῶν*: er. L 4 *μογεραῖς*? | *πνεύσασαν* (C) P P¹ | *ἐνωδ.* A^{so} 5 *ὕστατα Νικαρέτης* (punctum ad dirimenda vocab. et acc. supra v C) P; cf. 485, 5 6 *σὺν* A^{so} | *βρέφεισιν* (β₁ in φ C) P | *προνεῖλω* A^{so} *πρόνελλοι* C, cr. P¹ 7 *ἥονες* (spir. C) P ἥονες P¹M 8 sq. s. v. *λεχώια* Sauid. 8 *τῇ* (AC) P | *λεχώια* (ω, ex corr.) P¹M 9 *χεῖτε* S. V^{so}, ε supra ai scr. man. rec. | cf. Soph. Oed. C. 622 || 10 sqq. P¹M III^a c. 11 (*εἰς γυν.*), 3 (P¹E c. 12, 3) 10—12 lemma praemittit L, nom. auctoris subicit C 10 *τοῦ αἴ* C, etsi ipse controversam de auc-

ὄσσον ἐπ' ὠδίσι καὶ μητέρα· παῖδα δὲ δαίμων
ἐφθασεν οὐδ' αὐτῶν εἰκοσιν ἡελίων.

ὀκτωκαιδεκέτις δ' αὐτῇ θάνον, ἄρτι τεκούσα, 5
ἄρτι δὲ καὶ νύμφη, πάντ' ὀλιγοχρόνιος. M 33^v

168. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ. C
Εἰς Πολυξῶ θυστο κήσασαν ἐπὶ τρισὶ | βρέφασιν. L

Ἐρχέσθω τις ἔπειτα γυνή τόκον, εἶπε Πολυξῶ
γαστέρ' ὑπὸ τρισῶν φηγνυμένη τεκέων

μαίης δ' ἐν παλάμῃσι χύθη νέκυς. οἱ δ' ἐπὶ γαίαν

10 ὄλισθον κοίλων ἄρσενες ἐκ λαγόνων,
μητέρος ἐκ νεκρῆς ζωὸς γόνος. εἰς ἄρα δαίμων 5
τῆς μὲν ἀπὸ ζωῆν εἴλετο, τοῖς δ' ἔπορευ. M 92^v

toribus sententiam ad ep. praecedens proposuit (nec distinctius refert Plan.); cet. cf. versus 5 clausulam ἄρτι τ. cum Dioscoridis clausula ἄρτι δ' ἀρότρον (γενόμενον) 76, 1 p. 109, 11

ἐκατ', θασὶ C | οἱ δὲ Ἐν. Θ. addunt etiam P^MP^L in epid. P^b, opa. P^LP^L in t. 12 ἀρχελάων C ἀρχέλον (sic, non ἀρχελίω) L^{ac}, quod ex depravata primi versus scriptura fluxit 13 ἀρχελέω C ἀρχελέω L^{ac} (alterum ε novavit, non ex ι corr. C) | θεοδούτων P, cr. P^L

1 ἐπωδίσιαν A^{ac} ἐπ' ὠδίσιαν. C | post μητέρα distinxit P^M, non interp. P | παιδάτις ('AC) P^LP^L, cr. Br. 2 αὐτῶν P P^MP^L αὐτῶν P^L; fort. ἀντῶν | ἡελίων ('C, ἡελ. A^{ac}) P

3 ὀκτωκαιδεκέτις P ὀκτωκαιδεκέτις P^M | αὐτῇ* C αὐτῇ A^{ac}

4 s. v. παντολιγοχρόνιος Suid. | sch.^B tractans argumentum ep. cum sch.^W congruit | παν το λιγο χρόνιος A^{ac} in παντ' ὀλιγο-χρόνιος mutat C nōo accentu contentus, tamquam unum voc. apud Suid. scriptum est (παντολιγοχρόνιος¹ sic S.^v) || 5 sqq. P^M III^b c. 11, 1 (P^b c. 12, 42) 5—6 lemmati subiungit C nomen auctoris 5 ἄδηλον P^L (om. P^L) 6 πολυξῶ L^{ac} cr. C 7 τίς ('AC) P (P^L) τίς P^M | εἶπε C εἶπε A; cf. IX 77, 1 | πολυξῶ? A^{ac} -ξῶ. C 8 ἄπο A^{ac} 9 οἱ δ' (' rest. C) P οἱδ' P^M | ἐπιγαίαν A^{ac} 10 κοίλων P^L: cf. VII 531, 2; XVI 54^b, 2 | ἄρσενες C ἄρσενες A^{ac} P^L (cf. VI 198, 2) 12 ἀπο A ἄπο C P^L ἀπὸ P^L | ζωῆν C ζωῆς A^{ac} | εἴλετο A^{ac} imitatur Antipatrum Martialis. lib. spect. 13 mater sus pariter vitam perdidit atque dedit' ||

169. Εἰς τὴν δάμαλιν | τὴν Ἰσταμένην | πέραν τοῦ Βυζαντίου |
ἐν Χρυσόπολει· ἐπὶ τοῦ κίονος. L

Ἰναχίης οὐκ εἰμὶ βοὸς τύπος, οὐδ' ἀπ' ἐμεῖο
κλήζεται ἀντιπὸν Βοσπόριον πέλαγος.

5 κείνην γὰρ τὸ πάροιθε βαρὺς χόλος ἤλασεν Ἥρης
ἐς Φάρον· ἦδε δ' ἐγὼ Κεκροπίς εἰμι νέκυς.

εὐνέτις ἦν δὲ Χάρητος· ἔπλων δ', ὅτ' ἔπλωεν ἐκεῖνος 5
τῆδε Φιλιππείων ἀντίπαλος σιαφέων.

Βουίδιον δὲ καλεῖμαι εἶθ' ὡς τότε· νῦν δὲ Χάρητος

10 εὐνέτις ἠπειροῖς τέρομαι ἀμφοτέραις. M 33^v. Fr. 190

1 sqq. (cf. Weissb. p. 57); ep. exhibent P^M III^a c. 11, 4 (P^b c. 12, 4); Dionys. Byz. p. 36 Wesch. (et Gillii interpret. p. 34 W.); Hesych. Miles. de rebus patriis CP. apud Müll. FHG. IV 152 (ex Hesych. sumpsit Codinus de antiquitatibus CP. p. 10 B.), Constantinus Porphyrog. de themat. II 12 (p. 63 B.);

cf. Steph. Byz. s. v. Βόσπορος 1—2 Ἰσταμένην L | ἤ βυζαντίου L | verba επιτονκίονος clausula praecedente scr. L | lemma εἰς τὴν¹ πέραν¹ κωνσταντινου πολίεως¹ δάμαλιν praemisit P^M; cum his lemmatis cf. verba DB: κίων λίθου λευκοῦ καθ' ἣς βοὸς Χάρητος — παλλακὴν Βουίδιον ἐπαύθη καμοῦσαν ἀποκηδέσαντος, HM: τὴν ἐπομένην αὐτῶ γυναικα — κατέφθην ἐν τάφῳ ἀναστήσας αὐτῇ βωμὸν καὶ κίονα σύνθετον, ἐν ᾧ δάμαλις δεικνύται ἐκ ξεστοῦ λίθου ἀνακειμένη, K (Const. Porph.) τὸ ἐπίγρ. τοῦ κίονος τῆς ἀντιπέρας γῆς Χρυσόπολεως, ἐν ᾧ μαρμαρίνη δάμαλις ἴδονται; lemmati Planudeus adscr. παρά διοδώρῳ sch.^B 3 οὐκ εἰμὶ ('C) βοὸς P^LM βοὸς οὐκ εἰμὶ DB.K | οὐδ' — πέλαγος (v. 2) s. v. ἀντιπέδ Suid. | ἀπεμείο A^{ac}

4 κλή*ζεται C κλήζ. A^{ac} (κλήζεται verborum ordine confuso K) | ἀντιπὸν ex αντί. mut. C (ἐναντίως τοῖς ὀφθαλμοῖς sch.^B) 5 τοπῶρ. P^M | ἤγαγεν A, corr. C (λάσεν superscr.) 6 εἰς Gillius | Πάρον HM.K^a | εἶδ' ἐγὼ A in εἶδ' ἐγὼ mut. C ἦδε δ' ἐγὼ P^LM DB. HM^p ἦδε ἐγὼ HM. (praeter cod. Par.) K^c ἦδε ἐγὼ K^a (οὐ γὰρ ἐγὼ Gill.) | κεκροπίς C.P^LM κέκροπια A^{ac} | εἰμὶ P 7 εἰ δὲ A^{ac} ÷ εἰ δὲ C, qui ÷ ἦν δὲ m^l add. (idem praebet cet., sed δὲ om. Gill.) | χάρητος (η ex ι corr.) P | ἐπλων K^a ἐπλεον Gill. | ὅτ' A^{ac} | ἐπλωεν K^a πλόεν R^c (ἐπλώθει Gill.) 8 τῆσδε A^{ac} τῆσδε C, qui tamen pristinam lectionem τῆσδε (sic) m^l adposuit 9 — εὐνέ-

Fr. Cor. Mel. 170. ΗΟΣΕΙΔΙΠΗΟΤ, C₁ Pl
 epp. 170—172 <οί δε> ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΤ. C₂
 Εἰς Ἀρχιάναντα | παῖδα, ἐπὶ φρέατος | τελευτήσαντα. L₁

Τὸν τριετὴ παῖζοντα περὶ φρέατος Ἀρχιάναντα
 5 εἰδάλον μορφῆς κωφὸν ἐπέσπασατο.
 ἐκ δ' ὕδατος τὸν παῖδα διάβροχον ἤρπασε μάτηρ
 σκεπτομένα, ζωῆς εἴ τινα μοῖραν ἔχει.

τις 10 Suid. s. v. Βοῖδιον | Βοῖδιον δ' ἦκνον ἐγὼ τότε Pl
 (C₁ in. et voce ἐγὼ om. Gillius); Βοῖδιον οὐνομα δ' ἦεν ἐμοὶ
 τότε DB. HM. | βοῖδιον δὲ P Suid. K | καλεῖμαι A^{ac} in καλεῖ-
 μαι (s. εἶμαι, accentu incerto) mut. C καλεῖμαι Suid. A K καλοῦ-
 μαί S. V. C καλεῖμαι S. E | ἐγὼ (C) τότε (A C) P Suid. τὸ τ' ἐγὼ
 S. V. τὸ τ' ἐγὼ S. A ἐγὼ (τότε om.) K | Βοῖδιον δὲ καλὴ μάτ'
 ἐγὼ τότε et B. δὲ καλεῖμ' ἐγὼ ὡς τότε (et B. δὲ καλεῖμαι τῷ
 τότε) Jac. B. δὲ καλεῖμαι ἐθ' ὡς τότε Heck. (cl. VII 211, 3) |
 γῶν δε A^{ac} | Βοῖδιον οὐνομα δ' ἦεν ἐμοὶ ποτὶ νοῦν δε X.
 Emperius (in eundem sensum Βοῖδιον δὲ καλεῖμαι ἐγὼ, πο-
 τῶν) δε X. ci. Heet) p. 111, 10 εὐνεία C εὐνεία A^{ac}
 εὐνεία S. V. (S. C. E) | ἠπειροῖα (C) P: cf. VII 18, 5; 705, 6 |
 displicet vox εὐν. repetita ex v. 5, olim εὐνός ἐπ' (conl. Aesch.
 Choeph. 247, 795) ci., fort. (Χάρητος) εὐνοίη (s. εὐνεῖα) χέρσοις ||

1 sqq. Pl^M III^a c. 9 (εἰς βρέφη), 1; ep. bis ser. A: p. 231 A₁
 (ζ. 283 add. Sylburg), p. 283 sq. A₂ (ζ. 231 Sylb.) post VII 481.
 Amplioris sylloges Planudeae cap. 9 continet epp. quinque,
 n. 1—5: A. P. VII 170. 308. 483. 565. 583 (Pl^E c. 9, 1—5);
 in Pl^M III^b c. 8 (εἰς βρέφη) reperiuntur epp. duo: A. P. 303.
 633 (Pl^E c. 9, 6 sq.) 1—3 duplex lemma ser. L (p. 231 L₁,
 p. 283 L₂), duplex auctoris nomen C, alterum subicit (C₁)
 lemmati (L₁), alterum praemittit (C₂) lemmati (L₂); cum C₁, con-
 sentit Pl 1 ποσιδίππον C₁ Ποσειδ. Pl 2 καλλιμάχου C₂:
 neutri poetae ep. satis convenit 3 εἰς ἀρχιάναντα παῖδ'
 ἐν φρέατι ἐμπεσόν: | καὶ | τελευτήσαντα L₂ | παῖδα, ἐπὶ (spir. et

acc. C₁) φρέα (C) L₁ 4 τριετὴ P Pl^M (τριετὴ)? A^{ac} τριετὴ
 Mein.) | περὶ C₁ (cum Pl) παρὰ A₁^{ac} περὶ A₂^{ac} | ἀρχιάναντα
 (C₁) P, idemque Pl^M ἀρχιάναντα P₂ (ἀρχιάναντα Pl^E): cf.
 Schneid. Call. 1447 5 cf. XII 127, 6 (Mel.) | μορφῆς P₁ Pl μορφῆς
 P₂ | ἐπ' ἐσπασατο C ἐπέσα. A 6 ὕδατος (C) P | ἤρπ. P₁ Pl
 ἤρπασε P₁ | μάτηρ P₁ Pl 7 σκεπτομένα A, Pl σκεπτομένη A₂
 (σκεπτομένα Mein.) | ζωῆς A₁ Pl ζωῆς A₂ | εἴ A₁^{ac} | ἔχει Blomfield

(P₂ 284) Νύμφας δ' οὐκ ἐμίγηεν ὁ νήπιος, ἀλλ' ἐπὶ γούνοισ 5
 ματρὸς κοιμαθεῖς τὸν βαθὺν ὕπνον ἔχει. M 33^r

171. ΜΝΑΣΑΛΑΚΟΤ ΣΙΚΤΩΝΙΟΤ. C
 Εἰς Ποίμανδρον | Ξεντήν Μήλιον. L

Ἄμπαύσει καὶ τῆδε θοὸν πτερόν ἰερὸς ὄρις
 P 232 τὰσδ' ὑπὲρ ἀδείας ἐξόμενος πλατάνου.
 ὄλετο γὰρ Ποίμανδρος ὁ Μάλιος οὐδ' ἔτι νεῖται
 ἔξον ἐπ' ἀργενταῖς χευόμενος καλέμοις. M 93^v

172. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΤ ΣΙΑΩΝΙΟΤ. C Pl
 10 Εἰς Ἀλκιμένην λινοθήραν | ὑπὸ ἐχίδνης | τελευτήσαντα. L
 Ὁ πρὶν ἐγὼ καὶ ψῆρα καὶ ἀρπάκτειραν ἐρύκων
 σπέρματος, ὕψιπτη Βιστονίαν γέρονον,

1 οὐκ ἐμίγηεν C, οὐ καίγηεν? A₁^{ac} | ἐμί (η) *γεν C₁ ἐμί-
 ηεν A^{ac}, cum C facit Pl, ἐμίανεν Blomf. | ἀλλεπὶ A^{ac} |
 γούνοισ A₁ idemque Pl^M γούνων A₂ (alio atramento ex
 γούνοισ corr. Pl^M) Pl^E 2 ματρὸς A₁ Pl | κοιμαθεῖς A₁
 κοιμαθεῖς A₂ atque Pl^M κοιμηθεῖς Pl^E | ματρὸν (cf. VII 173, 3)
 A₁ βαθὺν (197, 2) A₂ Pl || 3 sqq. Pl^M III^b c. 15 (εἰς ἔξεν-
 τῆς), 2 (Pl^E c. 16, 3); cf. Call. VI 121 3 sq. lemma εἰς ποι-
 μανδρον cum nom. auctoris ser. p. 331 C, num. ὁ adpingens;
 alterum lemma (l. 4) dedit L p. 232 ad v. 2 sq. 3 nom. gent. add.

C, om. Pl 4 πόμανδρ' ἔξεντήν L | μήλι C μήλι? L^{ac}
 5 cf. IX 313 | τῆδε (Jac.) s. τείδε Mein.: cf. VI 125, 1 | θοὸν: θ ex
 γ corr. Pl^M 6 cf. 192, 2 | τὰσδ' A^{ac} | ὄπερ A^{ac} | ἀδείας (C rest.
 C) P Pl ἀδδειγῆς Wakefield ἀειγῆς Casaub. ἀγειγῆς Jac.: cf. IX 247, 1
 ἔξ A^{ac} 7 μάλιος P idemque Pl^M Μάλιος Pl^E (Μήλιος Pl^b) |
 οὐδ'—καλ. (v. 4) s. νεῖται Suid. | οὐδ' ἔτι (alterum spir. C) P
 Suid. (sed οὐδέ τιν S. V.) Pl^E οὐδέ τι Pl^M | ἔρχεται inter-
 pret. sch.^b 8 ἐπαργενταῖς A^{ac} ἐπ' ἀργενταῖς C Suid. -τῆ
 Pl | καλέμοις P^{ac} καλαμοῖς? A^{ac} καλάμοι Pl || 9 sqq. Pl^M
 III^a c. 15 (εἰς ἔξεντῆς), 1 (Pl^E c. 16, 1); ultimo dist. excepto
 totum ep. tradit Suid. 9 sq. lemma praecedit, nom. auc-

ῥινοῦ χερμαστήρος ἐντροφα κῶλα τιταίνων,
 Ἀλκιμένης, πτανῶν εἶργον ἔπωθε νέφος·
 καὶ μέ τις οὐτήτειρα παρὰ σφυρὰ διαψᾶς ἐχιθνα 5
 σαρκὶ τῶν ἐκ γενύων πικρὸν ἐνεῖσα χόλον
 ἤελτον χήρωσεν· ἰδ' ὡς τὰ κατ' αἰθέρα λεύσσω
 τοῦμ ποσὶν οὐκ ἐδάην πῆμα κυλινδόμενον. M 35^v

173. ΔΙΟΤΙΜΟΥ, οἱ δὲ ΔΕΩΝΪΔΟΥ. C. P I

Εἰς Θηρίμαχον | βοσκίον κεραιωθέντα. L

Ἀτόματα δέλλη ποτὶ ταύλιον αἰ βόες ἤλθον
 10 ἔξ ὄρεος πολλῇ νιφόμεναι χιόνι·

toris subicit C p. 113, 9 εἰδ⁹ C Σιδωνίου P^M; Thessalonicensi

tribuit ep. Kaibel, at cf. v. 6 cum VI 219, 12 10 λινοθή⁹ L |
 ὑπὸ ἐχ. ex ὄπο ex. cr. C | τελευτήσαντ⁹ L 11 sq. s. v. ψήρας

Suid. (deest gl. in S. v.); ἀπακτεῖραν — γέρανον s. v. Βιστωνία S.₂
 11 cf. IX 287 | ψήρα α₁ C ψήρασ⁹ A^{ar} | ἀρακτε⁹ A^{ar}
 12 ὠψιπέτη (C -τη? A^{ar}) P P I S.₁ ὠψιπέτη S.₂ v. a. c. e ὠψιπέτην

S. edd. | γέρανῶν (γέρανον ex γέρανον mut. C) P

1 sq. s. v. ῥινόν Suid., s. v. κῶλα S.₂, s. v. ἔπωθεν S.₃;
 hexametrum s. v. χερμαστήρ Suid. (haec gl. et ἔπωθεν desunt
 in S. v.) 1 ἐντροφα α₁ C ἐντροφορον (non -φαν) A^{ar} 2 πτη-
 νῶν S.₁ α₁ | εἶργον C ἔργον A^{ar} εἶργον⁹ S.₂ v | ἔπωθεν S.₁ α₂ v

S.₂ α₂ v (ἔπωθεν S.₂ v) | νέφ⁹ ex νέφει cr. P^M 3—5 χήρωσεν
 s. v. οὐτήτειρα S.₁ α₁, s. v. ἐνεῖσα v. 6 S.₂ 3 καὶ μέ P P I^M

καὶ μέ S.₁ v (νέμε Jac.) | τίς P P I^B τίς P^M τίς S.₂ v | παρὰ A^{ar}
 4 τῶν ἐκ S.₂ v | γενύων (C) P: cf. VI 219, 12 (γενεῖων
 s. ἐνεῖσα Zonar.) | ὠνεῖσα S.₂ v | χόλον ex χολόν cr. S.₁ v

5 ἤελτον (ε ex ι corr. C) P | ἰδ' ὡς P ἰδ' ὡς A^{ar}; apostroph.
 iterat C, qui ε superscripsit, non ut alteram scripturam ἰδ' ἔς
 proponeret, sed ut elisam vocalem vocis ἰδε indicaret | ὡς ex
 ὄς corr. P^M (ὄς P^{ar}) | καταίθερα A^{ar} | λεύσω P 6 τόνυ-
 ποσὶν (C) P τῶν π. P^M | οὐνεδάην A^{ar} | πῆμα (rest. C) P P I^M
 P I^B (cf. II A 347) κῶμα P I^B v || 7 sqq. P I^M III^a c. 23 (εἰς
 ποιμένας), 1; sepulcralia in pastores epp. exstant in ampliore
 tantum sylloge Plan., haec: n. 1—5, A. P. VII 173 sq. 518.

657. 703 (P I^B c. 26, 1—5) 7 λεωνί C P I^M (Διοτίμον tantum
 P I^B): cf. VI 188, 1; 204, 1; ep. vid. Alexandrini; restitutis προϊ

αἰαί, Θηρίμαχος δὲ παρὰ δρονὶ τὸν μακρὸν εὔδει
 ὕπνον, ἐκοιμήθη δ' ἐκ πυρὸς οὐρανόου. M 41^r

Fr. Cor. Phil. 174. ἘΡΥΚΪΟΥ. C. P I
 epp. 174—176 Εἰς τὸν αὐτόν. L. P I

5 Οὐκέτι σφρίγγων νόμιον μέλος ἀγγόδι ταύτας
 ἀρμόξῃ βλωθρᾶς, Θηρίμαχε, πλατάνου·
 οὐδέ σευ ἐκ καλάμων κεραιὰ βόες ἀδὸν μέλισμα
 δέξονται σκιεῶν παρ δρονὶ κεκλιμένου.
 ὦλεσε γὰρ προσηστῆ σε κεράνιος· αἰ δ' ἐπὶ μάνδραν 5
 10 ὄψε βόες νιφετῷ σπερχόμεναι κατίβαν. M 41^r

(v. 1). πικρῆ (pro πολλῆ), γε (v. 3) efficitur isopsephia (α₁ 3135
 + β₁ 2554 = α₂ 2889 + β₂ 2800 = 5689) p. 114, 8 om. P I^M P I^B—b
 εἰς Θηρίμ. ceteris om. P I^B 9 ἀτόματα P I | δειλαί P P I δειλῆς
 Br. δειλή Heck. | ποτὶ P I^M v⁹ ποτὶ P I^{ar} | τ' αὐλίον C qui γε-
 τάν, λει, α superscripsit, ταύλιον A^{ar} ταύλιον P I^M v⁹; cf. Theocr.

XI 12 (ταύλλα τὰλ Mein.) 10 ἔξ ὄρεος * * * ἔξ ὄρεος P:
 verba in ras. scr. C, qui easdem litt. ab A scriptas linea et
 punctis del.; tres litt. φος (potius quam εος) sublucent ante
 ἔξ ὄρ. erasae; ἔξ ὄροφος et ἔξ ὄρεσα iuxta posuisse vid. A; cum
 priorem expungere scripturam sufficeret, operosius agere ma-
 luit C | πολλῆ A^{ar} | νιφόμεναι P: νιφόμεναι A^{ar} P I^M, in νιφ.
 mut. C, qui tamen i pristinum cum signo * (in m^o hoc ite-
 ratur) superscripsit

1 αἰ αἰ C αἰ αἰ? A^{ar} P I^M (qui alterum αἰ ad Θηρ. festinans
 primo omiserat); cf. 338, 5 | παρὰ A^{ar} | εὔδει A^{ar} 2 οὐδὲ
 P I^M || 3 sqq. P I^M III^a c. 23, 2 (P I^B c. 26, 2) 3 sq. lemma
 praemittunt P I^M 5 sq. s. v. βλωθρή Suid. (ταύτας — πλατ.
 s. v. βλ. Zonar.) 5 οὐκέτι A S. v P I^M οὐκέτι C P I^B v | cf. VI 96, 6
 6 ἀρμόξῃ A ἀρμόξῃ C P I^M ἀρμόξῃ S. A^{ar} c ἀρμόσει ex -ση (Zonar.)
 cr. S. v ἀρμόξῃ Herw. | βλωθρᾶς? A^{ar} (cf. IX 233, 6) | Θηρίμαχε
 A^{ar} 7 οὐδέ σευ (C) P | καμάτων P καμάτων (erasa litt. i
 potius quam σ) P I^M, cr. Scaliger, cui emendationi propter glossas
 Hesych. 'καμάτας· καλάμων δξείς' et 'καμάτις· ἐντοὶ σφρίγγα'
 iniuria praeferres vocem καμάτων | κεραιὰ C κεραιὰ A^{ar} (cf.
 VI 96, 2 Eryc.) 8 σκιεῶν. ex σκιεραὶ cr. C | παρ A παρ C
 (γὰρ P I^B, sed παρ P I^{ar}) | κεκλιμένον de mortuo cl. 173, 3 intel-
 legunt; at imitatur Erycius Mnasalc. 192, 3 9 sq. s. v. προσηστῆ
 Suid. 9 προσηστῆ A^{ar} | αἰδ' P I^M S. v | ἐπι A^{ar} 10 νιφετῷ A
 8*

175. ἈΝΤΙΦΙΛΟΥ.

Εἰς τάφον ἐξοργισθέντα ὑπὸ | ἀράτου.

Οὕτω πᾶς ἀπόλωλε, γεωπόνε, βῶλος ἀρότρους,
 ἤδη καὶ τύμβους νεοβατοῦσι βόες,
 ἢ δ' ὕνις ἐν νεκρέσσι. τί τοι πλέον; ἢ πόσος οὗτος
 πυρός, ὃν ἐκ τέφρης κοῦ χθονὸς ἀρπάσσετε;
 οὐκ ἀλεῖ ξήσεσθε, καὶ ὑμέας ἄλλος ἀρώσει
 τοίης ἀρξαμένους πᾶσι κακοσπορίης.

176. ΤΟΥ ἈΓΓΟΥ.

Εἰς τὸ αὐτό.

Οὐχ ὅτι με φθίμενον κῆδος λίπεν, ἐνθάδε κείμαι
 γυμνὸς ὑπὲρ γαίης προσφοροῖο νέκυσ'

in *ἡφρετώ* (sc. νεφ.) mut. C, qui signum * in m^c repetit; *νεφ-*
τώ S.^v | *τεγγόμεναι*? Grotius ("permaduore nive"): at cf. 437, 2 ||
 1 sqq. P¹ III^b c. 10 (εἰς γεωργούς), 1 (P¹ c. 11, 1); unum
 hoc ep. exstat in III^b c. 10, epigrammatum εἰς γεωργούς capite
 caret P¹ III^a 1—2 lemmati subicit nom. auctoris C
 1 ἀντιφίλ C ἀθλιον Pl; cf. 230 sq. 2 ὑπο L | ἀρ ὄτρων (το, in
 ω? s. α? C) P ἀράτρον Boiss. 3 ὕνις C ὄνις A^{ar}, cr. Pl | πᾶς
 A^{ar} Pl πᾶς C; postis cor. Phil. nondum vid. pro masc. nomen β.
 in usu fuisse | γεωπόν ε, * C γεωπόνος A^{ar} | post ἀρότρους signum
 interrog. posuit P¹, punctum C (cf. IX 306) 4 ἤδη C P¹ ἢ δὴ
 A^{ar}; εἰ δὴ? | βόες, P¹ βόες C βόες; Pl^s 5 ἢ δ' ὕνις (apost.
 A C, spir. supra v C) P ὕνις δ' Pl | post νεκρέσσι punctum ex-
 hibent C P¹ Pl^s, νεκρέσσι; Pl^s (cf. IX 294, 5) | τί τοι (A C) P τί
 το P¹ τί τὸ Pl^s: cf. IX 222, 3; 432, 1; 72, 5; Kaib. 306 a, 3 | πλέον
 (C) P | cf. τίς ὁ φθόνος VI 257, 4 Antiph. 6 κοῦ (C) P | ἀρπά-
 σ, ε, ι C -σεται A^{ar} -σεται Pl 7 ἀρώσει (accentum C) P ἀρώσει
 Pl 8 schol.³, ep. argumentum exponens, congruit cum sch.^v
 (apud Düb.), nisi quod sch.³ pro ἐνοχλίσεις rectius ἐνοχλίσεις
 praebet || 9 sqq. ep. (quod deest in Pl.) om. ap. Buh. 9 sq.
 εἰς τὸ αὐτὸ τ' ἀφ' praemisit C ἔτερον ὁμοίως¹ ser. L; δπ' ἀρο-
 τήρος ε | ἐξοργισθέντα, add. C (erasa vid. vocabula εἰς τάφον ἐξοργ-
 ισθέντα) 11 οὐχότι A οὐχ' ὅτι C (βθι Jac.) 12 ὑπὲρ γαίης
 (accentus C) P

ταρχύθη γὰρ ἐγὼ τὸ πρὶν ποτε, νῦν δ' ἀροτῆρος
 χερσὶ σιδηρεῖ μ' ἐξεκύλισεν ὕνις.

ἢ ἦα κακῶν θάνατον τίς ἐφη λύσιν, ὀππότ' ἐμεῖο, 5
 ξείνε, πέλει παθέων ὕστατον οὐδὲ τάφος;

P 233

177. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

C

Σάμα τόδε Σπίνθηρι πατήρ ἐπέθηκε θανόντι . . .

178. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΙΤΟΥ.

C^t

Εἰς Τιμάνθη δούλον, Λυδὸν γένος.

C^t

Λυδὸς ἐγὼ, καὶ Λυδός· ἔλευθερίω δέ με τύμβω,
 10 δέσποτα, Τιμάνθη τὸν σὸν ἔθειν τροφεία.

1 ταρχύθη³ (v. A. superscr.) P | πρὶν (C) ποτε (A) P 2 σιδη-
 ρεῖ* C: erasa litt. fin. v | ἐξεκύλισεν (eraso spiritu? supra
 alterum ε) P, cr. Jac. | ὕνις (C) P 3 ἦρα (circumfl. A C) P:
 cf. IX 158, 5, unde ep., quo argumentum prioris variatur, iure
 Antiphilo tributum nec tamen ἦ ἦα μάτην scribendum esse col-
 ligas | κακῶν (κῶν litteris evanescentibus) P (κακῶς anonym.,
 at genitivum requirit vox λύσιν) | θάνατον (alterum acc. C) τίς
 ἐφη P | τίς ἐρεῖ Jac.; τίς scripsi: sciscitatur quis dixerit
 mortem malorum finem, scil. ut illum opposita sua sorte
 erroris convincat 4 ad versum hunc *κειτόν* et *ῶ* (i. e.
ὄρατόν) infra adpinxit Lm^e | *ξείνε πέλει*: litt. ε *πελ* eva-
 nescere coeperunt | ὕστατον οὐδὲ (accentus C) P || 5 sqq. ep.
 fort. alienum a Simonide olim disticho, non solo hexametro
 constituisse testatur Δ, qui pentametri supplendi causa vacuam
 reliquit lineam; hanc nunc lemma (cf. ad 7 sq.) occupat, quod
 sequenti ep. praeter morem in textu quoque, non in marg. solum
 adpositum est 6 *σπινθήρι* P: cf. VI 306, 9 | * * *θημε* P:
ἐπέ C supra erasas litt. ep., fort. *χερὶ θήμε*; patris nomen in
 ras. latere vix putaverim | *θανόντι* A^{ar}, cr. ipse A | ad lin. sq. /
 in m^t adpinxit C; post *θαν.* erasae vid. litt. *ξε* (in mutilis locis
 saepius occurrentes) || 7 sqq. P¹ III^a c. 12, 1 (P¹ c. 13, 1)
 7 sq. lemma in t. ser. (lacunam explens) C, qui in fine lineae
 nom. auctoris adiunxit, alterum lemma in marg. adposuit L
 7 *Διοσκορίδου* C P¹ *Διοσκορίδου* Pl^s | *νικοπολί* add. C, om.
 Pl; alium esse Nicopolitam atque Dioscoridem Meleagreum

εὐαίων' ἀσινῆ τέλειος βίον· ἦν δ' ὑπὸ γῆρας
 πρός με μολῆς, σὺς ἐγὼ, δέσποτα, κῆν Ἀίδη. M 35^r

179. ἼΔΗΑΘΝ.

Εἰς ἕτερον δοῦλον, | Μάνην Περσογενῆ. C L

5 Σοὶ καὶ νῦν ὑπὸ γῆν, ναὶ δέσποτα, πιστὸς ὑπάρχω
 ὡς πάρος, εὐνοίης οὐκ ἐπιληθόμενος,
 ὅς με τότ' ἐκ νοῦσου τρίς ἐπ' ἀσφαλῆς ἤγαγες ἴχνος
 καὶ νῦν ἀρκούση τῆδ' ὑπέθου καλύβη,
 Μάνην ἀγγελίας Πέρσην γένος. εὖ δέ με ῥέξας 5
 10 ἔξεις ἐν χρεῖῃ δμῶας ἔτοιμοτέρους. M 35^r

censet Benndorf adversante Menkio; certe opp. 162 et 178 eiusdem sunt poetae, cf. καὶ δέσποτα 162, 3 cum 178, 1 et 162, 6 cum 178, 4 p. 117, 8 τιμᾶ^β C | λυδῶν (P^{ax}) in λυδῶν γένος mut. C | in m.^o adscr. L: εἰς δοῦλον τινὰ λυδῶν ὅπα τον ἰδίον | δεσποτῶ θιαπτόμενον 9 λυδῶς ΔΡΜ^{ax}: δοῦλος supra λυδ.

scr. P^M, in P Sylburg | ἐγὼ· C ἐγὼ A^{ac} | λυδῶς iterum A et Sylb. δοῦλο^ο λυδῶ P^M (δοῦλος utrobique P^E) | δέμε P P^M δ' ἐμὲ Br. 10 τιμᾶν^β (lineola ut in nom. proprio) P^M | ἔ θειπροφία: * rest. C, idem τ ex γ corr., denique γρ ἔθεν superscripsit (Δ, qui litteras perperam dispertiverat, virgulam emendandi causa interposuit, non ἔθεις dedit)

1 εὐαίων'. (C, apostrophum AC, punctum C) P idem (sed om. interpunctione) P^M εὐμοιον explicat sch.^B, εὐαίων Br.: at cf. Aesch. Pers. 713 | ἀσινῆ A^{ac} ἀσινῆ C P^I ἀσινῆς FG. Schmidt | ἦν? A^{ac} | ἔπο A^{ac} 2 μολῆς A^{ar} μολῆς P^M | κ' εἰν C κῆν A^{ar} P^I | Αἰδῆ A^{ac} i fin. add. C || 3 sqq. P^M III^a c. 12, 2 (P^E c. 13, 2) 3 ἀδέσποτον P^I; ep. Dioscoridis vid.: cf. καλύβη V 53, 2; Πέρσης et ναὶ δέσποτα VII 162 4 ἕτερον (spir. add. C) δου^ι L 5 ὑπογῆν A^{ac} 5 sq. et post ὑπάρχω et post πάρος interpung. C P^M (verba ὡς πάρος cum ἐπιληθ. iungit Jac.) 6 τῆς πάρος olim Jac. | ἐπιληθόμενος (C) P ἐπιληθ. P^I 7 ὡς με P^o ὡς με A^{ac} ὅς με P^I | τὸν P P^I τότ' Br. | τρίς P P^I (f. τὸν ἐκ νοῦσου ποῖν) | ἐπισφαλῆς A ἐπίσφ. C, cr. P^I 8 cf. VII 628, 5, Kaib. 329; Weissb. p. 63 9 ἀγγελίας P | δέμε P δ' ἐμὲ Br. 10 χρεῖν C χρεῖνι A^{ar} χρεῖν P^M (χρεῖα P^I) | δμῶας P ἔμμεσ P^M, sed γρ. δμῶας^β

180. ἸΠΟΔΑΩΝΙΔΟΥ.

C P I

Εἰς ἕτερον δοῦλον | ἀντὶ τοῦ δεσπότην | τελευτήσαντα. L

Ἠλλάχθη θανάτοιο τὸς μόρος· ἀντὶ δὲ σεῖο,
 δέσποτα, δοῦλος ἐγὼ στυγρὸν ἐπλησα τάφου,
 ἠνίκα σευ δαικροντὰ κατὰ χθονὸς ἠρία τεύχον,
 ὡς ἂν ἀποφθιμένον κειθι δέμας κτερίσω·
 ἀμφὶ δ' ἐμ' ὄλισθεν γυρῆ κόυς. οὐ βαρὺς ἡμῖν 5
 ἔστ' Ἀίδης· ζήσω τὸν σὸν ὑπ' ἡέλιον. M 98^r

181. ἸΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ.

C L

Εἰς Λαμοκράτειαν. L

Οἴκτῳ δὴ δυοφερὸν δόμον ἤλυθες εἰς Ἀχέρουτος,
 Λαμοκράτεια φίλα, ματρὶ λιποῦσα γόους.
 ἂ δὲ σέθεν φθιμένας πολιοὺς νεοθῆνι σιδάφῳ
 κείρατο γηραλέας ἐν κεφαλῆς πλοκάμους.

superscripsit alio atr.; cum P congruunt P^E (nisi quod 'ἐν ἄλλῳ γρ. ἐν χρεῖῃ ἔμμεσ' exhibet P^a in epidiorth.) | ἔτοιμοτέρους (C) P (δμῶας ἔτοιμοτέρων Heck.) ||

1 sqq. P^M III^b c. 12 (εἰς δοῦλους), 1 (P^E c. 13, 5); cf. IX 228 2 δοῦλο^ο L | τελευτήσαντος L, cr. Boiss. 3 θανάτοιο P - ταιο P^I | τὸς P P^I: abundans pronomem sequente σεῖο, nec tamen θανάτοιο τέλος praeferam (cf. 742, 1) | ἀντι A^{ac} 4 στυγρὸν? 5 sq. s. v. ἠρία Suid. 5 σο^ι, δαικροντὰ C σοῦ δα- κροντὰ A^{ac} σὺ δαικροντὰ P^I καὶ δυοδάκροντα S. A. B. V. E. δυοδ. S. vulg. (fort. recte) | κατὰ A^{ac} | τεύχων Suid. codd. (τεύχω S. edd.) 6 ἦος S. V. B. E. | ἀποφθιμένον C ἀπεφθ. S. V. B. 7 ἀμφιδέμ· P ἀμφὶ δέ μ' P^M | δ' ἐμ' Br. (Jac.) | ὄλισθεν (* rest. C) γυρῆ (C A C) P ὄλισθε ξυρῆ P^I | οὐ (C) P 8 ἔστ' A^{ac} | ὄνηλιον A^{ac} || 9 sqq. ap. Buh. n. 14 (p. 133) 9 ἀνδρο- νίαν C ante lemma; idem nomen scriptum erat infra lemma, ubi erasit C, ne pro Dam. patris s. mariti nomine acciperetur; poeta imitatur Mnasilcae et Sapphus(?) epp. VII 488 sq. (de Aristodico ep. auctore noli cogitare, cf. tamen VII 189, 1: οὐκέτι δὴ) 11 ἤλυθες (C) P: v. 568, 6 12 φίλα. P, φίλα ap. B.: cf. 527, 4 ματρὶ (C) P: cf. K. 207, 4 13 sq. s. νεοθῆνι S. 13 ἡ δὲ - φθιμέ- νης Suid., qui doricis distichi formas non agnoscit | νεοθῆνι

182. ΜΕΛΑΪΪΤΟΣ.

C. Pl

Eis Kleariston | epi pascadi telen tēsasen.

L

Ὁ γάμον, ἀλλ' Ἴδαν ἐπινυμφίδιον Κλεαρίστα
δέξατο παρθενίας ἔμματα λυόμενα.

ἄρτι γὰρ ἐσπέριοι νύμφας ἐπὶ δικλίσιον ἄχενν
λωτοὶ καὶ θαλάμων ἐπλαταγεύοντο θύραι·

ἦψοι δ' ὀλολυγμὸν ἀνέκραγον, ἐκ δ' Ὑμέναιος
σιγαθεὶς ροερὸν φθέγμα μεταρμόσατο.

(¹ AC) P (sed *νεοθαρεὶ* VII 489, 3 A; Plan. in Sapphus ep. *νεοθηγι* *σιδήρω* s. *διήρω* scripserat, quod man. rec. in *νεοθηγι* γέ *χαλκῶ* mutavit); *νεοθηγι* S., *νεοθηγι* et *νεοθηγι* apogr. *νεοθαρι* Br. (Kaib.) | *σιδάροι* P (et VII 489, 3 C) *σιδήρω* Suid. (VII 489 A) p. 119, 14 cf. 593, 4; 528, 2 | *γηραλέης* S. | *κεφαλήσ* PS. -*λάς* Br. ||

1 sqq. Pl^M III* c. 11 (Pl^M c. 12, *eis gynaikeas*), 5 1 *με-*
λεγγῆ adpexuit lemmati C: *με* in erasa clausula, quam lem-
mati adpinxerat L; Meleager, si est ep. auctor, Antipatrum
Sid. imitatur, cf. 164, 4 (*ἐμπεριος λίσας ἔμματα παρθενίας*), 711
2 *ἐπι* L^{ac} | *τελευτησάση* L, cr. Boiss. | num. π adposuit C, qui
ep. 171 litt. ο signaverat, sed 177 in calculis vid. omisisse
3 cf. K. 208, 19 | *ἐλλαιδεν* (an ex ai? corr.) A *ἀλλ' ἔ.* C | *ἰδὴν* Pl
ἐπινυμφίδιον A qui accentum supra ν positum ipse del.,
ἐπιν. C | *κλεαρίστη* P Pl^M (in P post η non litt. ι est erasa, sed
interpunctio), -*στα* Br. 4 *παρθενίας* (C, θ ex τ cr. A) P -*ίης*
Pl | *ἔμματα* A^{ac} | *λυόμενα* C -*νη* Pl *λυόμενα* A^{ar} 5 - *λωτοὶ*
s. v. *λωτός* Suid., sub eadem v. pentametrum, sed separatim
ab hexametro exhibet S., 5 *ἄρτι* (C): *πρὸ μικροῦ* sch^B
ἐσπεριοιο Pl^M (*ἐσπεριοιο* Pl^M) *ἐσπεριοι* (cum P et S.) Pl^M |
νύμφας (η C) P *νύμφας* (cum A) S. *νύμφης* (cum C) Pl | *ἐπι*
A^{ac} | *ἄχενν* (C A^{ar}) P idemque Pl^{ac} *λωτοὶ ἄχενν* (inverso
verborum ordine) S., *ἄχενν* Pl^{ac} Pl^M 6 *λωτοὶ* C *λωτοὶ*
A^{ar} | *ἐπλαταγεύοντο* S., *ἄ* C *θύραι* C *θύρα* A^{ac} (cum C faciunt
Pl S.) 7 *ἦψον* A^{ac} *ἦψον* C *ἦψον* Pl (*ὄρθοινόν* sch^B) *ἦψοι*
Graefe (*ἦψος δ' ὀλολυγμὸς ἀνέκραγε* Schneider) | *ἐκ δ' Ὑμέ-*
ναίου P *ἐν δ' Ὑμέναιος* Pl, cr. Gr. (*ἐνθ' Ὑμέναιος* Manso *ἦδ'*
ὕμ. Jac. τὸν δ' ὕμέν. Schneid.) 8 cf. Erinnae ep. VII 712, 8 |
σιγαθεὶς P Pl (*σιγῶν* *εἰς* Manso, *σιγαθεὶς* *εἰς* Jac., *ἄλιγος* *εἰς*
Schneid.); post *σιγ.* punctum posuit C | *μεθ' ἁρμόσατο* C
μεθαρι. A Pl; cf. VII 37, 4

αἰ δ' αὐταὶ καὶ φέγγος ἰδαδοῦχονν περὶ παστῶ
πεῦκαι καὶ φθιμένῃ νερθεὺν ἐφαινον ὀδόν.

M 33^v

Fr. Cor. Phil.

183. ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ.

C

epp. 183-188 *Eis* † *Ἑλένην* *τινὰ* | *παρθένον* *τελευτήσασαν*.

L

5 [Παρθενικῆς τάφος εἰμ' Ἑλένης, πένθει δ' ἐπ' ἀδελφῶ]

Ἄιδης τὴν Κροκάλης ἐφθάσε παρθενίην.

εἰς δὲ γόους Ὑμέναιος ἐπαύσατο· τὰς δὲ γαμουύτων
P 234 ἐλλίπιδας οὐ θάλαμος κοίμισεν, ἀλλὰ τάφος.

184. ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ.

C. Pl

† *Eis* *τὴν* *αὐτήν*.

L

Παρθενικῆς τάφος εἰμ' Ἑλένης, πένθει δ' ἐπ' ἀδελφῶ
προφθιμένον διπλᾶ μητρὸς ἔχω δάκρυα.

1 sq. s. v. *πεῦκαι* Suid. 1 *αὐταὶ* (C) P | *ἰδαδοῦχονν*
(-ονν ex οιν cr. C) P *ἰδαδοῦχονν* S.^v | *περὶ* A^{ac} S.^v *περὶ* C
S.^{A. B. E} *παρὰ* Pl | *παστῶ* S.^v 2 *φθιμένῃ* P Pl *φθιμένῃ* S.
(*φθιμένῃ* S.^v) || 3 sqq. ep. om. ap. Buñ. 4 *εἰσελένην* L^{ac};
non *Ἑλένην*, sed *Κροκάλην* scribere debebat L: cf. ad 5 sqq. |
τελευτήσασαν (C) L 5—7 totum ep. damnavit C, qui
priores tres versus obelo γ notavit (quamquam quartum, a
quo nova pag. incipit, intactum reliquit); ep. non est de
Helena post fratrem mortua, sed scriptum in Crocalam, quae
nondum marita ipso nuptiarum die obiit; genuini sunt versus
2—4, reiciendus primus, quem ex seq. ep. antecceptum A,
etiam errore cognito, emendare praetermisit; fort. ortus est
error ex simili utriusque ep. initio, si versus excidit senten-
tiae fore huius: *παρθενικῆ γλυκὺς ἦλθε γάμος· στυγερὸς δ'*
ἀποδόσεως 5 *εἰμ'* C *εἰμ'*? post *τάφος* scripserat A^{ar} | *Ἑλέ-*
νης P | *ἐπαδελφῶ* A *ἐπ' ἀδελφῶ* C (-*φοῦ* Br.) 6 praeter
obelum suum his signum depravationis × versui adpinxit C |
Ἄιδης C *ἄιδης* A^{ar} | *κροκάλης* P^v *κροκάλης* A^{ar} (*κρακάλης* et
δειλῆς Br., *ἀταλῆς* s. *ἐπαλῆς* et *προυάλῆς* Jac., *ἐν κροκάλαις*
Bothe); *Κροκάλης* Heck., qui tamen duo epp., 183 sq., ad
eandem virginem referens perperam *Κροκάλην* Helenae matrem

μνηστήρσιν δ' ἔλιπον κοῖν' ἄλγεα· τὴν γὰρ ἔτ' οὐπω
οὐδενὸς ἢ πάντων ἔλπις ἔκλευσεν ἰσως. M 38^v

185. ἈΝΤΙΔΙΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ. C. P1

Εἰς κόρην Ἀλβύσσαν ἐν Ῥώμῃ | τελευτήσασαν. L

5 Ἀνδρονίη με Δίβυσσαν ἔχει κόνας, ἄγχι δὲ Ῥώμης
κείμεαι παρθενικῇ τῆδε παρὰ ψαμάθῳ·

ingit falsoque parthenion 'innuptam filiam' interpretatur: diversum est utriusque ep. argumentum, solum alterum ad Helenam spectat, prius ad Crocalam, cuius puellae virginitatem (παρθενίην) Pluto praedari dicitur | αἰδεσθῆν Κρ. ἔφθασεν ἀσθενίην Ludwig p. 121, 7 εἶσδε P | γάμουσ P, cr. Salm. (cf. VII 712, 8) 8 cf. 490, 4 | τ, ἀ*, γ, ρ, σ C θάνατος A^{ar} || 9 sqq. P1^m III^a c. 20 (εἰς νέους καὶ νέας), 19 (P1^c c. 23, 19; P1^c c. 23, 18; P1^s c. 23, 11). P1^m III^a c. 20 continet epigrammata εἰς νέους καὶ νέας undeviginti, n. 1—20: etenim ex uno ep. (A. P. VII 662) Planudes effecit duo; in P1^m III^b c. 20 reperiuntur ep. decem. Unum ep. VII 560 recepit Plan. et in ampliorem syllogon (III^a c. 20, 3) et in breviorē (III^b c. 20, 3), ita tamen, ut vs. 1sq. illic omissos in III^b adderet, eodemque modo ep. iteratur in P1^s (nisi quod P1^{a, n}, praeter morem a P1^s discrepantes, ep. posteriore tantum loco exhibent). Ep. VII 184, quod in P1^m, item in P1^s, ante VII 185 collocatum est, reperitur ante VII 613 in P1^s. Insunt in III^a c. 20 ep. n. 1—10: A. P. VII 453, 558, 560, 3—8, 574, 600—604, 611 (P1^c c. 23, 1—10) — n. 11—18: A. P. VII 613, 628, 647, 662, 1—4, 662, 5 sq. 515, 517, 387 (P1^c 11—18; P1^s 12—19) — n. 19 sq.: A. P. 184, 185 (P1^c 19 sq., P1^s 11, 20). — P1^m III^b c. 20 praebet n. 1—5: A. P. 298, 527, 560, 568, 627 (P1^s c. 23, 21—25, at P1^{a, n} c. 23, 20—24) — n. 6—10: A. P. 490, 491, 649, 492, 493 (P1^s c. 23, 26—30) 11 sqq. de argumento ep. cf. Kaib. 565 ἦν ὅτε μόνον — ἀδελφεὸν οἷ με τεκόντες κένθηρον, A. P. VII 517 11 εἰμ' ἐλένης P^{sc} εἰμὶ λένης A^{sc} | εἰμ' P1^m | ἐπαδελφοῦ A^{sc} ἔπ' ἀδ. Br. ἔπ' ἀδελφῷ Heck. 12 διπλόα P P1 διπλά Jac. | (θάνατος μητρὸς ἔχω Jac., eodem iure transposueris: πρόσθ. μητρὸς διπλόα θάνατον ἔχω)

1 cf. 611, 3 | μνηστήρσιν A^{sc} -στῆρσιν C P1^m -στῆρσι P1^s κοῖν' P, cr. P1 | ἔτ' P; ἔμ' ? 2 οὐδενὸς C -νόσ A; cf. 490, 3sq. 3 sqq. P1^m III^a c. 20, 20 (P1^s c. 23, 20) 3 ἀντιπᾶνθ θεσσαλῶς C 4 Ῥώμη (ε add. C) L 5 ἔχει ('AC) P P1 | ἄγχι P | Ῥώμης A P1, α supra η scr. C 6 παρθενικῇ * C -νῆι A^{ar} | παρὰ

ἢ δέ με θροναμένη Πομπηίη ἀντὶ θυγατρὸς
κλευσαμένη τύμβῳ θῆκεν ἑλευθερίῳ,
πῶρ ἕτερον σπεύδουσα· τὸ δ' ἔφθασεν, οὐδὲ κατ' εὐχὴν 5
ἡμετέραν ἦψεν λαμπάδα Περσεφόνη. M 38^v

186. ΦΙΛΙΠΠΟΥ. C. P1

Εἰς Νικηπίδα | ἐπὶ θαλάμῳ | τελευτήσασαν. L

5 Ἄρτι μὲν ἐν θαλάμοις Νικηπίδος ἠδὺς ἐπήχει
λατὸς, καὶ γαμικοῖς ὕμνος ἔχαιρε κρότοις.
θρήνος δ' εἰς ὕμναιον ἐκόμασεν· ἢ δὲ τάλαινα,
10 οὐπω πάντα γονῆ, καὶ νέκυσ ἐβλέπετο.

A^{sc} | ψαμάθῳ: cf. VII 404, 7; an τῆλε πάτρας ψαμάθων? cf. VII 290, 2 Λιβυαῖς ἐν ψαμάθοις; IX 284, 4; 310, 2; App. P1. 52, 8 τὴν Ἀλβύσσαν κόνον

1 δέμει P δ' ἐμὲ Br. | πομπηίη (lineol. in nom. pr.) P1^m | ἀντὶ A^{sc} | θυγατρὸς. A^{ar} θυγατρὸς C, qui verba perperam iungens virgulam ante ἀντὶ punctumque post κλευσαμένηα ponit, probatque correctoris rationem (interpunctione testante) P1^m

2 cf. 477, 3 | κλευσαμένη P1 -να P | erasa est claus. in fine versus, nota init. ante πῶρ 3 ἕτερον ('C' A^{sc}) P: πῶρ ἔτ. τοῦ ὕμναιον· εἰσέδρασαν γὰρ αἱ μητέρες ἐν τῇ παστάδι λαμπάδας ἔχεν· τὸ δ' ἔφθασεν δῆλον ὅτι τὸ τῆς πυρᾶς sch.^b | σπεύδουσα Herw. | τὸ δ' P: τὸ δ' A τὸ δ' P1^m (qui tamen sicut C post σπεύδουσα interpunct) | ἔφθασεν. ('AC, punctum CM) P P1^m | οὐδὲ κατενχῆν A^{sc} οὐδὲ κατ' εὐχὴν C: οὐ κατὰ γνώμην· ἐποδοῦμαι γὰρ τὸ ὕμναιον πῶρ, οὐχὶ δὲ τὸ πυρᾶς sch.^b 4 ἀμετέραν P ἡμετέραν P1 | ἦψεν ('rest. C) P | περσεφόνη A φ supra π C add., φερσεφ. (cum C) P1^m Περσεφόνη Jac. || 5 sqq. P1^m III^a c. 11 (P1^c c. 12), 6: cf. ad VII 163 5 sq. praemissum est lemma 6 νικηπί L 7 sq. s. v. λωτός Suid. 7 ἄρτι: cf. Kaib.

208, 1 | νικηπίδος P (cr. P1 S.) 8 ὕμνος — κρότοις P ὕμ⁹ — κρ. P1^m (idem P1^{a, s} S.) ὕμνοις — κρότος P1^a ὕμνος — κρότος P1^c ὕμνοις — κρότοις P1^b ὕμνος — κρότοις P1^b | οἶκος et παστὸς Jac., ἐσμός? 9 sq. s. κόμη S., θρήνος — ἐκόμασεν s. ἐκόμ. S., 9 cf. VII 712, 8 | ὕμναιον S., v (cr. S., v) | ἠδὲ A^{sc} 10 cf. Kaib. 505, 3: ὅπτε γονῆ πάμπαν κεκλημένη | πάντα om. S., v | post γονῆ punctum ponunt C P1^m (post τάλαινα virgulam P1^m) | in fine vs. erasa est clausula

δακρυόεις Ἴδην, τί πόσιν νύμφης διέλυσας, 5
αὐτὸς ἐφ' ἀρπαγίμοις τερπόμενος λέγεσιν; M 33^v

187. ΤΟΪ ΑΪΤΟΪ. C

Εἰς Μελίτην τινὰ | παρθένον. L

5 Ἡ γρηὺς Νικὰ Μελίτης τάφον ἐστεφάνωσε
παρθενικῆς. Ἴδην, τοῦθ' ὀσίας κέρκιμας; M 33^v

188. ἌΝΤΩΝΙΟΤ ΘΆΛΛΟΤ. C

Εἰς Κλεάνασσαν | ἐν τῷ θαλάμῳ | περιποληθεῖσαν, | μᾶλλον δὲ
ἀναρπασθεῖσαν. L

10 Δύσδαιμον Κλεάνασσα, σὺ μὲν γάμῳ ἔπλεο, κούρη,
ᾧριος, ἀκμαίης οἶά τ' ἐφ' ἡλικίης·
ἀλλὰ τοῖς θαλάμοισι γαμοστόλος οὐχ Ἰμένιος
οὐδ' Ἥρης ζυγίης λαμπάδες ἠντίασαν,

1 cf. 221, 5; 352, 7; 483, 1; Kaib. 208, 7 | δι' Ἰλίου C 2 (αὐτίς Heck.) | ἐφασπ. A^{ao} | 3 sqq. P^m III^a c. 10 (εἰς γέροντας), 3; ep. Herat A p. 257 post VII 344 (P₂), ubi 'bis exstat' man. rec. adposuit 3 τοῦ αἵτου (sc. Philippi) C₁ (post Simonidis ep. VII 344) C₂ Λεωνίδου Pl (inter Callimachi epp. rettulit perperam Salm); Nicus nomen occurrit in Philippi ep. IX 89, 2 4 εἰς μελίτην κόρη L₂ | εἰς μελίτην¹ τινὲ L₁ 5 ἡ γρηὺς¹ P₁ (H supercor. non A, sed librarius, qui epp. in Σ^π servata exaravit, cf. vol. I p. VI; eadem man. et litt. finalem vocis τάφον et spir. in ὀσίας rest.) ἡ γρηὺς A^{ao} ἡ γρηὺς C₂ ἡ γρηὺς P^m | ἐστεφάνωσε P, Pl - φάνωσε* P₂ - φάνωσεν A₂^{at} (P₁ erasam habet interpunctionem in fine vs.) 6 post κέρκιμας interrogandi signum add. C | cf. Kaib. 569 βάσανε δαίμον οἶας οὐχ ὀσίας ἐλπιδίης ἐξέταμες, 570. 167 || 7 sqq. om. Pl. itemque ap. Buh. 7 θάλλο C: cf. ad VI 91 (235) 8 περιποληθεῖσαν L, v. 7 male interpretans de thalamo incenso 10 sq. γάμῳ ἔπλεο κούρη ᾧριον (ᾧρ. C ᾧρ. A^{ao}) P γάμον - κούρη, ᾧριος Jac. γάμῳ - κούρον ᾧριος Henschke γάμος ἐπλ. κούρη ᾧριος Heck., γάμος ἐπλ. κούρον ᾧριον et γάμον ἔπλεο, κούρη, ᾧριον ego ci. 11 οἶατ' ἐφήλ. A^{ao} 12 ἀλλατεοῖς A^{ao} | οὐχ ὄμ. C οὐχ Ἰμένιος A^{ao} 13 cf. Musae. 275; Ovid. Her. VI 45 sqq. | ἡρης (C) P | ζυγίης (ξ in er. ξ?) P

πένθιμος ἀλλ' Ἴδης ἐπεκάμασεν, ἀμφὶ δ' Ἐρινός 5
φοῖνιος ἐκ στομάτων μόρσιμον ἦεν ὄπα.
ἤματι δ' ᾧ νυμφεῖος ἀνήγατετο λαμπάδι παστᾶς,
τούτῳ πυρκαϊῆς, οὐ θαλάμων ἔτυχες.

189. ἈΡΙΣΤΟΔΙΚΟΤ ῬΟΔΙΟΤ. C

Εἰς λίγειαν | ἢ μᾶλλον ἀκρίδα. | ἔπιτόβατον. CL

Οὐκέτι δὴ σε, λίγεια, κατ' ἀφνέον Ἀλκίδος οἶκον,
ἀκρί, μελιζομέναν ὄφεται Ἀέλιος·

1 ἀλλατεοῖς A^{ao} | ἐπ' ἐκάμασεν C | ἀμφὶ - ὄπα (2) s. v. Ἐρινός S₁, s. μόρσιμον (om. gl. V) S₂, s. φοῖνιος S₃ | ἀμφὶ S₁, s. v. | ἐρινός (sign. voc. productae A, A^{ao}) P Ἐρινός S. (sed Ἐρινός S^v S₃^A) 2 μόρσιμον S₁ | cf. App. 153, 2 3 sq. s. νυμφεῖος οἶκος Suid. 3 ἤματι δ' ᾧ P ἤματι (sic) S^v ἤματι S^A (ἤματι τῷ Τουρ) | νυμφεῖος S. | ἀνήγατετο 'facibus incensis illustrabatur' Jac., malim ἐφ' ἔγγετο | παστᾶδι λαμπᾶς Heck. | παστᾶς (pro ἄ erat ante ras. ω, ut vid., non αι aut οι) C παστᾶς cum C Suid. 4 τούτῳ S^v | πυρκαϊῆς? A^{at}, acc. er. ipse A | οὐκαλάμων S^v || 5 sqq. P^m III^b c. 21 (εἰς ὄρνεις), 1 (P^l c. 24, 12). In capp. εἰς ὄρνεις (III^a c. 21, 1—11; III^b c. 21, 1—10; P^l c. 24, 1—21) recepit Pl. epp. A. P. VII 189—213 exceptis quattuor, e quibus tria (VII 193sq., 211) plane neglexit, unum (VII 208 de equo) epigrammatum εἰς ἐνδορείου capiti (III^b c. 4, 17) adgregavit; in cap. III^a 21 et III^b 21 epp. ordinem Palatinum nonnunquam a Planude ob eam tantam causam relictum apparet, ne similis argumenti epigrammata disparibus dirimerentur. Exhibet III^a n. 1: A. P. VII 191 (P^l c. 24, 1 in picam) — n. 2—4: A. P. 204—206 (P^l c. 24, 2—4 de perdice) — n. 5—7: A. P. 196. 206. 213 (P^l c. 24, 5—7 de cicadis) — n. 8: A. P. 190 (P^l c. 24, 8 in locustam et cicadam) — n. 9—11: A. P. 192. 195. 202 (P^l c. 24, 9—11 de locustis et de gallo). Duo ex his epp. perperam et Cephalae et Plan. sepulcralibus adiunxit, scil. amatoria epp. n. 5 et 10. In III^b c. 21 insunt n. 1—3: A. P. VII 189. 209 sq. (P^l c. 24, 12—14) — n. 4—10: A. P. 197—199. 201. 203. 207. 212 (P^l c. 24, 15—21, e quibus postrema duo VII 207. 212 Plan. epigrammatum εἰς ὄρνεις capiti quamvis aliena adiunxit) 5 ἀριστοδῆ C | ἀνότης P^m τῆς ἀνότης (post VII 202) P^l 6 εἰς λίγειαν, C εἰς χελιδόνα L^{at} | ἢ μᾶλλον ἀκρί. ἐπ. post clausulae signum (quod partim erasit C) adiunxit L.

ἦδη γὰρ λειμῶνας ἐπὶ Κλυμένον πεπόνησαι
καὶ δροσερὰ χρυσίας ἄνθηα Περσεφόνως. M 95^r

190. ἌΝΤΙΤΗΣ, οἱ δὲ ΔΕΩΝΙΑΟΤ. C.PI

Εἰς ἀκρίδα καὶ | τέττιγα ἐπιτάφιον. L

5 Ἀκρίδι, τῆ κατ' ἄρουραν ἀηδόνι, καὶ δρονοκίττα
τέττιγι ξυγὸν τύμβον ἔτευξε Μυρῶ,

p. 125, 7 οὐκέτι A P¹M οὐκέτι C P¹E | δὴ σε λήγεια P σε λή-
γεια P¹M λήγεια σε P¹E : δὴ om. P¹M² (cf. 192. 200 sq.) |
καταφνεον (sic) A²⁰ κατ' ἀφνεῶν C | ἔκιδος P¹M ἔκιδος P¹E
8 ἄνω ('AC' A) P P¹, cr. Bröd. (Vinc.) | μελιζομένης A supra

ησ scr. an C -μέναν P¹ | ἥλιος P: α C qui idem spir. cr.
(ἡέλ. A²⁰), ἥλιος P¹

1 sq. s. v. Κλυμένος Suid. (om. S.^v) 1 cf. IX 564, 3 | λειμῶνας
A²⁰ -μῶνας C P¹ -μῶνα S¹A²⁰ | ἐπι A²⁰ | περὶ τοῦ Κλυμένου ζήτ.
'Ἡσύχιον (immo Σουίδα) sch.^B | πεπόνησαι P P¹M P¹E² (πεπέ-
νησαι P¹A²⁰) πεπόνηται S.; πεπόνησαι? 2 δροσερὰ Ursinus: at
cf. 195, 8 (K. 649, 4) | γθονίας? (v. VII 657, 4) | περσεφόνως Δ P¹
φ supra π C (Φερσ. Br.) Περσεφόνης Suid. | 3 sqq. P¹M P¹A²⁰
c. 21 (εἰς ὄνειρος, P¹E c. 24), 8; ep. est ap. Ir. 92, tamquam
Auytes epp. praecedunt IX 144, VII 232. 236. 238. 208. 490,
sq. VII 202. 646. 486, XVI 228 sq. 291 3 Ἀνότης tantum P¹
λεωνί C Ανωτίδων P¹M 4 εἰς ἀκρίδα tantum P¹ (εἰς ἀκρί P¹M)

Ir. | ἐπιτάφι P: φ¹ in fine lin. add. C erasis iis quae L scripserat
in linea seq.: ἐπιτάφιον ὁμοίως? L²⁰; a Tarentino certe ep.
alienum, quod pariter atque Argentarii ep. VII 364 expressum
vid. ex Erinnae ep. non servato, cf. Plin. l. 34, 19, 57; fort. ep.
est Alexandrini Leonidae, nam ἔτευξε mutato in ἔτευξε et
παίγνι' ὁ in παίγνια isopsephia efficitur (α₁ + β₁ = 2658 + 5075
= 7733; α₂ + β₂ = 3276 + 4457 = 7733) 5—p. 127, 1 δάκρον
s. v. δρονοκίττης Suid. 5 adponit (ad vocem ἀκρίδι) Nic. Ther.
802—804 sch.^B | τῆ S. (τῆ S.^v) | κατάρουραν A²⁰ | ἀη*δόνι

P¹ ἀηδ. A²⁰ | δρονοκίττα (αι C²) P -κίττα (cum C) P¹ -κίττα
S. (-κίττα S.^v) 6 μύρω S.^v; 'Myronem — fecisse et ci-
cadae monumentum ac locustae carminibus suis Erinna signi-
ficavit' L. I. Plin., pro puella statuarium (Myr.) miro errore
inducens, unde temere suspicaris ab Erinnae specimine imita-
tores eo discessisse, quod in puellam quam in adolescentulum
nomine Myronem versus facere maluerint

p. 235 παρθένιον στάξασα κόρα δάκρον· δισσα γὰρ αὐτὰς
παίγνι' ὁ δυσπειθῆς ἔχει' ἔχον Ἀΐδας. M 39^r

191. ἌΡΧΙΟΤ. C.PI

Εἰς κίσσαν τὸ ὄνειρον, | διὰ τὸ εἶναι αὐτὸ ᾠδικόν. L

5 Ἄ πάρος ἀντίφθογγον ἀποκλήξασα νομεῦσι
πολλὰ καὶ δροτόμοις κίσσα καὶ ἰχθυόλοις,
πολλὰ καὶ δὲ κρέξασα πολύθροον, οἷά τις ἀχώ,
κέρτομον ἀντῶοις χεῖλεσιν ἄρμονίαν,
νῦν εἰς γὰν ἄγλωσσοσ ἀναδῆτὸς τε πεσοῦσα 5
10 κείμαι, μιμητὰν ζᾶλον ἀνηγαμένα. M 38^v

Fr. Cor. Mel.

192. ΜΝΑΣΙΑΚΟΤ. C.P

epp. 192 sq.

Εἰς ἀκρίδα τὴν μουσικήν. L

Οὐκέτι δὴ πετρούγεσσι λιγυφθόγγοισιν αἰεῖσεις,
ἀκρί, κατ' εὐκάροπος αὐλακας ἐξομένα,

1 cf. Kaib. 626, 3 | inter prius alterumque distich. Argentarii
simile ep. VII 364 interponit p. 235 in m² C | κόρη S.^v 2 παί-
γνι'. ὁ ('AC, punctum C) P || 3 sqq. P¹M P¹A²⁰ c. 21 (P¹E c. 24), 1;
ep. totum exstat apud Suidam 4 εἰς κίσσαν tantum P¹ | δ₁ το
εἶναι αὐτὸ ᾠδικόν L | ep. Mytilenaeo tr. Knaack (Reinach): cf. VII
213 5 sq. s. v. ἀντίφθογγον Suid. (deest in S.^v) 5 ἄ P P¹
ἢ S. | ἀποκλήξασα ('C) P ἀποκλήξ. S. ἀποκλήξασα P¹
6 κίσσαι P | ἰχθυόλοι: cf. 213, 8 7 sq. s. v. κέρτομος S.₁ s. v.
ἀντῶοις (quae gl. deest in S.^v) S.₂ 7 δὲ P P¹ S.₂ S.₁A²⁰
δὴ P¹M P¹A²⁰ S.₁A²⁰ | κρέξασα S.₁A²⁰ κερράξασα S.^v | post κρέ-
ξασα interp. C; πολύθροος Jac. | οἷά A²⁰ | ἀχώ A²⁰ P¹ ἀχώ. C
ἢ γὰρ S. 8 cf. 195, 6 | κέρτομος Br. | ἀντῶοις Δ P¹M ἀντ' ὄδοις C |
ἄρμονία A²⁰ ἄρμονίαν. P¹ 9 sq. s. v. ἄγλωσσία (deest in S.^v)
S.₁ s. ἀντῶοις S.₂ 9 εἰς γὰν P P¹S.₁ εἰς γὰν S.₂ | ἀναδῆτὸς?
10 κείμαι A²⁰ | μιμητὰν (signum productae voc. A: cf. ad
p. 125, 1; 129, 13) P μιμητῆν S.₁ | ζᾶλον P P¹ ζῆλον S.₁ | ἀνηγα-
μένα P¹M S.₂ ex ἀνηγαμένα cr. C ἀνηγαμένη S.₁ || 11 sqq. P¹M
P¹A²⁰ c. 21 (P¹E c. 24), 9; totum ep. est apud Suid.; num. q ad-

οὐδέ με κεκλιμένον σκιερὰν ὑπὸ φυλλάδα τέρψεις
 ζουθᾶν ἐκ πετρύγων ἀδὺ κρέκουσα μέλος. M 38^v

193. ΣΙΜΙΟΥ.

Ἔτερον εἰς ἀκρίδα.

5 Τάνδε κατ' εὐδένδρον στείβων ὄριος εἴρουσα χειρὶ
 πτώσσουσαν βρομίας οἰνάδος ἐν πετάλοις,
 ὄφρα μοι εὐεργεῖ καναχᾶν δόμῳ ἔνδοθι θείῃ
 τερπνὰ δι' ἀγλώσσου φθεγγομένα στόματος.

pinxit C p. 127, 11 sq. lemma praemittit P^M 11 Μνη-
 σάλκου Pl 12 εἰς ἀν P^M εἰς τὸ αὐτό (post VII 190) P^B
 (om. P^L) | εἰσακρίδα ἔ μοναῖς L 13—14 s. v. λιγυφθόγγος
 Suid. 18 οὐκέτι A P^M οὐκέτι C P^B | πετρύγες: adnotat
 sch.^p: τὴν ἀκρίδα Νικάνδρος μάστακα καλεῖ σιτοφάγον παρα-
 βάλλει γὰρ τινα εἶδη σιτοφάγων ἐπισημασμένων τοῖς τῶν ἀκρίδων
 πετρύγος ὄνομα, seq. Nic. Ther. 802 (οἷς δη)—804 (ἐκβόσκονται)
 λιγυροφθόγγοισιν S.^v λιγυφθόγγοισιν cum eraso acc. supra n P
 cf. 202, 1 sq. 14 ἀκρί * C ἀκρία? A^{uv} (cf. ad 189, 2) ἀκροί S.^v
 κατενάρπουσ A^{uo} | αἰλικασ C αἰλικασ? A^{uo} | ἔξομένα A^{ar}
 1 sq. s. v. ζουθᾶ Suid. 1 cf. 174, 4 | οὐδέ P^M σκιερῶν P P^B S.

(sed σκῆ ἐρᾶ S.^v) σκιερᾶν ex -ρῆν cr. P^M | ὄφρα. A^{uo}
 2 ζουθᾶν (non ζουθαῖν) C ζουθαῖν A^{uo} Pl, cum C facit Suid. |
 ἔδθ P Pl S., cr. Br. | κρ. ἔ. μοναῖς C κρᾶν. A^{ar} | excidit fort.
 distich. locustae interitus causam indicans || 3 sqq. om. ep.
 non sepulchrale Pl. et ap. Buh., exstat apud Suid. excepto versu
 ultimo 3 σιμίον C; ὦ in m.^s adpinxit C; ep. a Simia abiudicare
 non licet, ab eodem compositum atque 22, VI 113 5—6 s. πτώσ-
 σοντες Suid. 5 τάνδε A τάνδε C πάν δε S. (sed πάνδε S.^v);
 Πάν δε (κατ' εὐδένδρον—ὄριος εἴρουσε) inepte Portus | κατ' εὐ-
 ιδεν, ὄφρα (δεν, pro φον, non pro αν) C, cum C faciunt Suid.
 codd. | ὄφρα P S., cr. Küster 6 πτώσσουσα (acc. et v C) P
 βρομίας P Suid. | οἰνάδος (C) P | πετάλοις: cf. VI 113, 2 7 s. v.
 εὐεργεῖ Suid. (cf. Huschke Anal. p. 309) | ὄφρα A^{uo} ὄφρα CS.^v
 μῆ (oi C) P | καναχᾶν A^{uo} -χᾶν CS. | δόμῳ: cf. VII 204, 2
 8 διαγλώσσου A^{uo} | φθεγγομένα * A (A C, erasa litt. ὁ potius
 quam ε) P | Aristot. Hist. An. IV 9, 2 et Plin. XI 51 affert
 Chardon ||

Fr. Cor. Mel. 194. ΜΝΑΣΙΑΚΟΥ. C
 epp. 194—203 (A—O) Ἔτερον εἰς ἀκρίδα | Δημοκρίτου. L

Ἀκρίδα Δημοκρίτου μελεσίπτερον ἔδε θανοῦσαν
 Ἄργιλος δολιχᾶν ἀμφὶ κέλευθον ἔχει,
 5 ἄς καί, ὅτ' ἰθὺς εἰς πανέσπερον ἕνονο ἀείδειν,
 πᾶν μέλαθρον μολπᾶς λαχ' ὑπ' εὐκελάδου.

195. ΜΕΛΕΑΓΓΡΟΥ.

Ἔτερον εἰς τὴν αὐτὴν | ἀκρίδα τὴν μουσικήν. L

Ἀκρίε, ἐμῶν ἀπάτημα πόθων, παραμύθιον ἕνονο,
 10 ἀκρίε, ἀρουραῖη Μοῦσα, λιγυπέφυγε,
 ἀτοφύδες μίμημα λύρας, κρέκε μοί τι ποθεινὸν
 ἐγκρούουσα φίλοις ποσσὶ κέλους πέφυγας,
 ὅς με πόνων ἕνσαιο παναργύρνοιο μερίμνης,
 5 ἀκρί, μιτωσαμένη φθόγγον ἔρωτοπλένον.

1 sqq. ap. Buh. n. 15, p. 133 2 εἰσακρ. L 3 sq. s. v. ἀργιλ-
 λώδης Suid. 3 ἀκρίδες S.^{v.c} | Δημοκρίτου Mein. | ἔδε P
 ἔδε S. (Reiske, Mein.) ἔδε Br. ὄδε Salm. | θανοῦσα primo A,
 qui ipse -σαν. rest. 4 ἀργίλλος P: et * C, qui corruptelae
 signum in m^l repetit; ἀργίλος S.^v n. c. n. Ἄργιλλος S.^a Ἄργ. Br.
 (cf. VII 197, 4; Steph. Byz. s. hac voce, Herod. 7, 115) | ἀμφι-
 κέλευθον P ἀμφὶ n. S. 5 ἄς κεν Heck. | καί ὅτ' A^{uo} | πανέσπερον
 P (cf. IX 70, 3) | ἕνονο (C) P (noli ὄνον corr.) 6 ὀπενεκέ-
 λου A^{uo} (ὄπ' Mein.) || 7 sqq. Pl III^a c. 21 (Pl^B c. 24), 10; inter
 sepulchralia epigramma amatorium cum Cephalae recepit Plan.
 8 lemma om. Pl ('ἐν ἄλλω Μελ. εἰς τὸ αὐτό γρ. in epid. Pl^a,
 unde lemma εἰς τὸ αὐτό fluxit in Pl^a.n) | αὐτῆ L | ἀκρίδα
 μουσικῆ L, articulum τ' ἦν^l supra l. inseruit C 9 ἀπατηλά P Pl,
 cr. Huet: cf. V 326, 3 (ἀπατηλά Scalig.) | μύθων A γρ πόθων
 C^s cum C facit Pl; μύθων Kaib. | παρὰ μύθων P 10 post
 ἀρούρ. interpung. P P^M, vocem cum Μοῦσα iungendam esse
 vidit Br. 11 λύρης Gr. | μοί τι P P^M μοί τι P^L.n
 12 ἐγκρούουσα P Pl ἔγκρ. Orsop. (εὐ κρ.?) | φίλος P Pl φί-
 λος Brod. φίλη Orsop. (ἐγκρούουσα ἀδινῶς et ἀφελῆς ego ten-

δῶρα δὲ σοι γήτειον ἀειθαλὲς ὄρθρινὴ δῶσα
καὶ δροσερὰς στόμασι σχιζομένας φακάδας. M 39^r

196. ΤΟῦ ΑἴΤΤΟΥ ΜΕΛΑΪΓΡΟΥ. C

Εἰς τέτιγα τὸν | μουσαῖον. L

Ἀρχαίς τέτιξ, δροσεραῖς σταγόνεσσι μεθυσθεῖς
ἀγρονόμων μέλπεις μουσαῖον ἐρημιόλαον
ἄκρα δ' ἐφεζόμενος πετάλους προιονώδεσι κάλοις
αἰθίοπι κλάζεις χρωτὶ μέλισμα λύρας.
ἀλλὰ, φίλος, φθέγγον τι νέον δειδρωῖδεσι Νύμφαις
P 236 παίγνιον, ἀντφὸν Πενὶ κρέκων κέλαδον,

tavi) | ποσά, (virg. C) P p. 129, 13 sq. s. v. μέτος Suid.

13 ἄσσει. (o. et spir. C, ' A C. signum voc. productae A) P |
πανἀγρόπνοιο (' C) P - ἄπροιου S.^v | μερίμν' ησ' | P^m με ἰδ-
π' ησ' ? P^m μενουῖης Marcellus Comes 14 ἀκρί, μετ. C ἀκρί
μετ. A ἀκρί S.^v ἄκρον S.^v

1 sq. s. v. γήτειον Suid; cf. V 151, 8 1 δεσοι A^{ac} (τήτειον
ἀεὶ θάλας Gr.) γήτειον εἶδος βοτάνης sch.^p (cf. schol. Aristoph.
ad Vespr. 496: ἔστι γὰρ εἶδ. βοτ. παραιοῦς πρῶτον) | ἀειθαλὲς P
ἀειθαλὲς P^l (non item P^m) ἀληθὲς S.^p | ὄρθρινὴ P P^l S.,
ὄρθρια Gr.: cf. V 176, 2; VI 160, 1; Arat. 948 2 δροσερὰ
A^{ac} | στόμασι C P^l S. στόματι A^{ac}, pluralem defendit Einsler |
σχιζομένας P P^l S. (σχιζομένοις et σχιζομένοις Gr. φριζομένας et
(στόμασι) μωζομένας Jac. σταζομένας Heck., ego olim κνιζομένας,
sed στόματα vid. vasculi foramina, quae guttatim liquorem emit-
tunt) | φακάδας P φακ. P^l S. || 3 sqq. P^m III^a c. 21 (P^l c. 24), 5;
duce Cephalae hoc quoque ep. (ut VII 195) inter sepulcralia
restituit Plan. 3 sq. εἰς τέτιγα Μελε|ἀγρον P^m (P^l A^{ac}, prae-
mittit nomen auctoris P^l) 3 ἴ ανῖ C 4 add. θανμασιον
τροχαῖ (sc. τροχάλον) L 5 sq. s. v. ἀγρόνομοι Suid. (deest
in S.^v) 5 ἀχίημισ C (Pl) ἀχειησ? A^{ac} ἠχίηεις S. | μεθυσ-
θεῖς: cf. IX 92, 1 6 ἀγρονόμων P - νόμων Pl ἀγρόνομον S.
ἀγρονόμοις Dilthey (cf. 195, 2) | μέλπει S. | ἐρημιόλαον C P^l S.
ἐρημιόλ. A^{ac} - λάλος Toup (cf. IX 373, 1) 7 sq. s. v. κῶλα Suid.
(deest in S.^v) 7 cf. 192, 2; 201, 1 | ἄκρα (' C A^{ac}) P | ἐφ' ἐξόμε-
νοσ C | πετάλων Scaliger κάλοιν P^l (καλῆς Bothe) 8 cf. Theocr.

VII 138 cum schol. | αἰθίοπι S.^A αἰθίοπι S.^p | λῶρα (α C^o) P
λύρας (cum C) P^l S. (λύρας, ne mutaretur μεσημβρινὸν et σικερῆ.

ἄκρα φνγῶν τὸν Ἑρωτα μεσημβρινὸν ἔπνον ἀγρεῦσα
ἐνθάδ' ὑπὸ σικερῆ κεκλιμένος πλατάνω. M 39^r

197. ΦΑΪΝΝΟΥ. C.PI

Εἰς τὴν ἀκρίδα | Διμοκρίτον. L

Διμοκρίτῳ μὲν ἐγὼ, λιγυρὰν ἔκα μουσαῖον ἐνεῖην
ἀκρὸς ὑπὸ πτερόγων, τὸν βαθὺν ἄγον ἔπνον
Διμοκρίτος δ' ἐπ' ἐμοὶ τὸν εὐκότα τύμβον, ὀδύτα,
ἐγγύθεν Ὠρωποῦ χεῦεν ἀποφθιμένα. M 95^r

198. ΛΕΩΝΙΔΟΥ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ. C

Εἰς ἀκρίδα Φιλαιίδος τελευτήσασαν. L.C

Εἰ μικρὸς τις ἰδεῖν καὶ ἐπ' οὐδαος, ᾧ παροδῖτα,
λαῶς ὁ τυμβίτης ἄμυν ἐπικρέμαται,

Gr.); cf. IV 35 p. 130, 9 φθέγγον (' C), τί, νέον. P (cf. ἦσχα
δὲ φθέγγει Mel. V 151, 5) | τι P^m (τι P^l) | νύμφαις: cf.
IX 373, 3 10 ἀντωδόν A^{ac} ἀντωιδόν C; Meleagrum imi-
tatur Marianus IX 608, 11 sq.

1 μεσαμβρινὸν? cf. IX 584, 11 | ἀγρεῦσα. P^m (non ἀγρεῦσα
ut P^l) 2 cf. 192, 3 (Mnas.); 174, 4 | ἐνθάδ' A^{ac} | ὄπρσικερῆ A^{ac}
ὑπὸ σικερῆ. C Pl -ρα Jac. || 3 sqq. P^m III^b c. 21 (εἰς ὄρτις), 4
(P^l c. 24, 15) 4 Δημ.: imitatur Phaeonius Mnasalcam

(VII 194; 192, 4) 5 ἐγὼ. (punctum C) P | ὄπρσικε P (ὄτε C " C A^{ac})
ὄνα P^m P | ἐνεῖην (' A C) P ἐνέειν Pl ἐνέην Br. ἀνεῖην Herm. (Heck.)

6 ἀποπτ. A^{ac} (cf. Hes. Opp. 584) | ἄγον (' C A^{ac}) ἔπνον P
ἔπνον ἄγον Pl (ἄγον P^l A^{ac}) 7 ἐπεμοὶ P 8 Ὠρωποῦ (= fecit
ex acuto repetitque m^a C) P Ὠρωποῦ Pl (urbis Macedoniae,
cf. Steph. B. s. v. et A. P. VII 194, 2) | ἀποφθιμένα C ἀπο-
φθιμέναι (sic) A^{ac} -φθιμένα P^m || 9 sqq. P^m III^b c. 21, 5
(P^l c. 24, 16) 9 gentile om. Pl | λεωνίδος ταράν C

10 τελευτήσασαν add. C 11-12 (altera hexametri parte
omissa) s. v. τυμβία Suid. 11 εἰ μικρὸς τις ἰδεῖν P:
εἰ μικρὸς ἔστιν ἰδεῖν A^{ac} quam lectionem etsi improbavit supra
lin. restituit C, qui idem in lin. τι, σ] pro pristino ἔστιν in-

αἰνοῖς, ἄνθρωπε, Φιλαιίδα. τὴν γὰρ αἰοῖδον
ἀκρίδα, τὴν εὔσαν τὸ πρὶν ἀκαιοβοάτιν,
διπλοῦς ἐς λυκάβωντας ἐφίλατο, τὴν καλαμίτιν, 5
καὶ θροῦψ' ὑμνιδίῳ χηραμένην πατάγω·
καὶ μ' οὐδὲ φθιμένην ἀπανήρατο, τοῦτο δ' ἐφ' ἡμῖν
τὸλίγον ὠρθώσεν σαμα πολυστροφίης. M 95^r

199. ΤΙΜΝΕΩ.

C.PI

Εἰς ὄρκεον ἀδιέγνωστον [οἶμαι | δὲ λάρον].

L.C

Ὅρκεον ὦ Χέριον μεμελημένον, ὦ παρόμοιον
10 ἀλευόσιν τὸν σὸν φθόγγον ἰσώσάμενον,

seruit; εἰ καὶ μικρὸς ἴδειν P I S. (sed εἰ καὶ ἰδ' εἶν' μικρὸς S.V), cf. VII 26, 1 | ἐποόθεισ A^{ac} ἐπ' οὐδ'. C PI (ἐποόθεισ παρ. olim Kaib.) | παρ' ὀδῖτα C παροδ. A^{ac} p. 131, 12 λάας A^{ac} S.V^{ac} | τρωβί, ἐτρω C sed τρωβί, ἐτρω A^{ac} P I (Lobeck), cum C facit Suid. | ἐπιτρέμεται C

1 αἰοῖδον? P I^{ac}; cf. τὸν γὰρ αἰοῖδον VII 364, 3 2 τοπρὶν P I^{ac} | ἀκαιοβοάτιν C -βάτιν P^{ac}; pristinam scripturam -βάτιν primo in -βάτιν, iterum mut. C in -βάτιν (cet. cf. Suid. s. v. ἀκαιοβοάτις) 3 s. v. ἐφίλατο Suid., s. v. καλαμίτις S. 2 | διπλοῦς A^{ac} διπλοῦς C P I S. (Zonar. qui εἰς λυκ. διπλοῦς ἐφ. praepostere voces collocavit) δισοῦς S. 2 | ἐσ P P I S. | τὴν καλαμίτιν C (congruit Suid., nisi quod καλαμίτιν praebet S. 2^v) τὴν καλαμίτιν A^{ac} Zon., καὶ με θαναῶσαν P I; cf. Theocr. 10, 18 cum schol. 4 καὶ θρέψ' ἐφ' ὑμνιδίῳ (ἐφ' ὕμν. C ἐφ' ὕμν. A^{ac}) P κατθετ' ἐφ' ὑμνιδίῳ P I καὶ θρέψ' ἐφ' ὑμνιδίῳ Schneider (Unger) καὶ καλαμίτιν (v. 5) κατθετ' ('sub tecto posuit') ἐφ' ὑμνιδίῳ Herm. καὶ θροῦψ' (et καὶ σφ' ἐτρωσφ') ὑμνιδίῳ Jac. καὶ θροῦψ' ὑμνιδίῳ Mein. (καὶ τρέφειθ' Heudlam) καὶ θρέψ' ἐφ' ὑμνιδίῳ Heck. κάχθεις ἐθ' ὑμνιδίῳ Kaib.; scripturae ὑμνιδίῳ patrocinarī vid. VII 197, 2, sed ὑμνιδίῳ non reiiciendum: cf. 194, 3; κεύθει τ' et καὶ στέγ' ἐφ' ὕμν. ipse ci. (cf. Eur. Rhes. 872: οἶκός σε κεύθει τ' οὐμὸς ἐξιάσεται, Hec. 880) | χηραμένην A (Heck.) γο. χηραμένην C^s, cum C facit P I (Kaib., Unger); χηραμένη Schneider (Herm. Mein.); accusativum defendit Kaib. conl. VII 200, 2; 215, 4 | λαλάγον (pro πατ.) P I 5 οὐδὲ (C) P | ἀπ' ἀνήνην *ατο C ἀπανήρατο P I^{ac} ἀπανήρατο s. ἀπανήρατο? A^{ac} | ἐφ' ἡμῖν C P I, ἐπ' ἡμῖν?

ἠρπασθης, φίλ' ἔλαιέ· σά δ' ἦθεα καὶ τὸ σὸν ἦδὺ
πνεῦμα σιωπηραὶ νυκτὸς ἔχουσι ὁδοί. M 95^r

200. ΝΙΚΙΟΥ.

C.PI

Εἰς τέταγα ὑπὸ | παιδὸς ἀναιρεθέντα.

L

Οὐκέτι δὴ τανύφυλλον ὑπὸ πλάκα κλωνὸς ἐλιχθεῖς
τέρψομ' ἀπὸ θαδινῶν φθόγγον εἰς πετρύγων·
χείρα γὰρ εἰς ἄραιον παιδὸς πέσον, ὅς με λαθραῶς
μάρψεν ἐπὶ χλωρῶν ἐξόμενον πετάλων. M 95^r

p. 132, 6 τολίγον A τ' ἄλλογον C τολίγον P I | ὠρθώσε P -σεν P I | σήμα P I | πολυστροφίης ('variae cantus modulationis') P πολυστροφίης P I || 7 sqq. P I^{ac} P I^{ac} c. 21, 6 (P I^{ac} c. 24, 17) 8 εἰσορκεον L^{ac} | οἶμυ δὲ L: οἶμυ in clausulae signo eraso; verba ep. inepte ad gaviam referentia add. C, cf. ad p. 133, 1 9 cf. 370, 1 | ὄρκεον C ὄρκεον (sic) A^{ac} | ὦ *παρ' ὕμνοιον C δι παρόμοιον A^{ac} 10 ἀλευόσιν C P I^{ac} ἄλυ. A^{ac} P I^{ac} | τὸν σὸν, (litt. τὸν σὸν, in ras. scr. C) P (τὸν τῶν Bothe)

1 ἠρπασθης (litt. fin. C; erasum γο? ante ἦ) P | φίλειάσε C, qui accentus posuit et ρ ex ι fecit, φιλέλαιε A^{ac} idemque P I^{ac}; φίλ' ἔλαιέ Mein. conl. Athen. II 65 B: ἄτερος τῶν ἀγιθαλῶν ἐφ' ὃν μὲν ἔλαιος καλεῖται (cf. schol. Aristoph. ad Av. 303, Callim. fr. 100^a, 14 Schm., Hesych. s. v. ἔλαιος, Aristot. Hist. An. IX 16 p. 616 B) | σά δ' P I^{ac} | ἦθεα A^{ac} | τὸ σὸν C 2 cf. VII 211, 4 | σιωπηραὶ A^{ac} (σιωπηραὶ P I^{ac}) || 3 sqq. P I^{ac} P I^{ac} c. 21, 6 (P I^{ac} 24, 6) 3 sq. εἰς ἄπ' νικίου P I^{ac} 4 εἰς τὸ αὐτό (post VII 196) P I^{ac} (om. P I^{ac}) 5 sq. s. v. θαδινῶν Suid. 5 οὐκέτι C P I^{ac} οὐκέτι A^{ac} P I^{ac} S.V | ὄπ' ὄρκεον, C ὄπ' ὄρκεον A^{ac} ὄπ' ὄρκεον P I S. ὄπ' ὄρκεον Ludwich ὄπ' ὄρκεον Herm. (Mähly) ὄπ' ὄρκεον Unger | κλωνὸς P P I S. (κλων P I^{ac} S.V); ὄπ' ὄρκεον (Dilthey) κλ. 'sub turgida rami foliorum cepia' Kaib.; ὄπ' ὄρκεον κλωνος olim dubitanter, post ὄπ' κλάδα (Empertius) κλων Dilthey | ἐλιχθεῖς (C) P ἐλιχθεῖς Dilthey 6 τέρψομ' Mähly (at conl. 198, 6; 215, 4) | φθέγγου S. (sed φθέγγου S.V) | ἀποθαδινῶν (C) P (ὄπ' ὄρκεον Kaib., at v. 192, 4; 197, 2) | φθόγγων P idemque S.V^{ac} | εἰς P^{ac} S.V εἰς (potius quam εἰς) A^{ac} | πετρύγων (ρ refecit, non ex ν corr. C) P P I στομάτων S. 7 ἄραιον P I^{ac} P I^{ac} (cf. II. E 425; ἀραιὸν 'detestandam' voluisse Planudem suspicatur Unger);

201. ΠΑΜΦΙΛΙΟΥ.

Εἰς τὸν αὐτὸν· | ὁμοίως.

C.PI
L

Οὐδέτι δὴ χλωροῖσιν ἐφεζόμενος πετάλοισιν
ἀδείων μέλπων ἐκπροχέεις λαχάν·
ἄλλα σε γαρούοντα κατήγαγεν, ἤχετα τέττιξ,
παιδὸς ἀπ' ἠιδίου χειρὸ ἀναπεπταμένα.

M 95^r

202. ἈΝΤΙΘΗΣ.

Εἰς τὸν αὐτὸν· | ἀρμόζει δὲ καὶ εἰς | ἀλεκτρούνα. L.C

C.PI

Οὐδέτι μ' ὡς τὸ πάρος πυκινὰς περὺγεσσι ἐρῶσων
ῥοσειεῖς ἐξ ἐννῆς ὄρθριος ἐρῶμενος·

ἀρμόζων C ἀρμόζων (sic, non ἀρμίων) A^{ar}; ἀρμόζων Emperius βασιάν
Mähly λεγοίαν Ludw. βαρμίων Schneidewin μάργων Dilthey; fort.
γαργών (olim ἀργών et στέρειον ci.) | πεπτόν A^{ar} | ὄσμε C ὄσμε A^{ac} |

λεπτοῦ P: priorem accentum et ωσ C, qui vocalem η in-
duxit (cf. 202, 3) p. 133, 8 μάρων; μ restituit, non ex β
fecit C | ἐπιχλωρῶν A^{ac} | χλοερῶν PI | ἐζόμενον A^{ac} ||

1 sq. PI^m III^b c. 21, 7 (PI^b c. 24, 18) 2 αὐτὸν: L |
Niciam imitari vid. Pamphilus recentior poeta 3 οὐδέτι:
cf. ad 200, 1 | ἐφεζόμενος C ἐφεξ. A^{ac} 4 ἀδείων (rest. C
'? A^{ar}) P ἠδείων PI | ἐκπροχέεις pro futuro habendum putat
Herw. 5-6 s. v. ἠχέτης Suid. 5 γαρούοντα P S., cr. PI |
κατήγαγεν sch.^b | ἤχετα (C) P P I S. ἀχέτα Br. (cf. VII 213, 3) |
τέττιξ S. v. 6 ἀπειστο ὁ παῖς ἐπὶ τῶν αὐτοῦ χειρῶν μεταπτά-
μένον sch.^b | ἀπηιδίου A^{ac} S. v. ἐπ' ἠιδίου C P I S.; ἀπηιδίου
et νηπιόχου vel νηπιότιον, etiam νηπεδαροῦ et ἐπ' ἠιδίου
Jac., ἀπηιδίου Herw., ἀρηιδίου Kaib. (ἠιδίου παιδὸς χειρὸς
Br.); ἐπὶ supra ἐπ' sch.^b | χειρὸς μεταπτάμενον PI^m PI^a χειρὸς
μετ. PI^b.^s (κατήγαγον — ἐπ' ἠιδίου χειρὸς μεταπτ. sive — ἐπ'
ἠιδ. χειρὸς ἀποπτάμενον inapte Stephanus); χειρὸς με πεπτα-
μένα P in t.; signum supra ei C, qui ὡς γο χειρὸς ἀμα πεπτα-
μένα in m^o adpinxit, idem notulam x ex acuto fecit supra e
vocis χειρὸς et in m^o adposuit; χειρὸς με — πεπτά^α S.^a — πεπτα-
μένα S.^v — πεπταμένα S.^b.^e (— μεταπτάμενον S.^m cum PI);
χειρὸς μεταπταμένα Salm. χειρὸς ἀνοπ. Br. (αἴη pro χειρὸς perperam

ἢ γὰρ σ' ὑπνώοντα σίνις λαθρηδὸν ἐπελθῶν
ἔπειπεν λαιμῷ ῥίμφα καθέεις ὄνυχα.

M 39^r

203. ΣΙΜΙΟΥ.

Εἰς πέρδικα τελευτήσασα.

C.PI
C

Οὐδέτ' ἄν' ὕλην δροῖος εὐσκίου, ἀγρότα πέρδιξ,
ἠχέσσαν εἰς γῆρην ἐπὶ στομάτων
θηρέων βαλλίους συνουήλικας ἐν νομῷ ὕλης·
ᾄχεο γὰρ πυμάτων εἰς Ἀχέροντος ὄδον.

P 237

M 95^r

proponit Bernhardy: cf. 200, 3) || p. 134, 7 sqq. PI^m III^a
c. 21 (PI^b c. 24), 11; totum ep. excitat Suid.; ep. est ap. Ir.
p. 92 inter epp. Anytes ante VII 646, cf. ad VII 190 8 εἰς
ἐλέκτορα PI^r. | ἀρμόζει δὲ καὶ | εἰς ἀλ. add. C, qui pristini
lemmatis (εἰς τὸν αὐτὸν τέττιγα scripserat L^{ar}) ultimam
vocem erasit; idem epigrammati nam. c. adpinxit 9 sq. s. v.
ἐρῶσων Suid. 9 οὐδέτι: cf. ad 200, 1 | τοπάρως A^{ac} PI^m
10 ἐξενήσ A ἐξ ἐννῆς. C | ὄρθριος (-μιοσ C -οια A^{ac}) P
ὄρθριος S.^v.^e | ἀγρόμενος S.^b.^e (εἰγε. dicit ob seq. ὑπνώοντα)

1 sq. s. v. σίνις S., s. v. ῥίμφα S. 1 cf. 214, 7 | ἢ C ἢ s. ἢ A^{ac}
ἢ S.^a.^v | σίνις: nom. proprium (Σίνις) est apud Suid., furem
intellegunt plerique, vulpem vel aliud animal eiusmodi Salm.:
cf. 204, 5 | ἐπελθῶν A ἐπ' ἐλθῶν C 2 ἔπειπεν S.^v | λαιμῷ
S.^v || 3 sqq. PI^m III^b c. 21, 8 (PI^b c. 24, 19); ep. exstat
apud Suid. 3 σιμίον C PI; iniuria Simiae abiudicat Stern-
bach; Rhodii est, cf. VII 193, 1 εὐδενδρον στ. δροῖος cum
203, 1 4 lemma (non auctoris nomen) in ras. ser. C; εἰς
τέττιγα | ὁμοίως | deinde εἰς πέρδικα, ut vid. L^{ar}; de perdice
illice cf. Xen. Memorab. II 1, 4, Aelian. H. A. IV 16 5 sq. s. v.
δροῖος Suid. 5 οὐδέτ': cf. ad 200, 1 | ἐνὺλην δροῖος ex
ἐνὺλην δροῖος (? incerti acc.) corr. C, qui in m^o iterans correctu-
ram adpinxit: ἐνὺλην δροῖος; cum C facit S. (nisi quod ἄν
praebet), ἄν δλ. δροῖος PI^m (ἄν δλ. PI^a) | εὐσκίουλλον S.^b
6 in ultima pag. 236 linea A ser. versum eundemque in m.
inferiore adnexuit L | ἠχέσσει (rest. C) ἀνείσ A^t (S.^v. R. C. E
— ἀνείσ S.^a); γο ἠχέσσαν εἰς (potius quam εἰς) L^m; ἠχέσσει
εἰς PI; ἠχέσσαν ἦς s. εἰς Jac., ἠχέσει ἦς proponit, non
praefert Herw. | ἀποστόματων P^t: ἀποστομάτων A^{ac} congruit
L^m, ἀπό στόματος C^t P I S. (cf. VII 193, 4 et IX 87, 6) 7 sq.

Fr. Cycli 204—206 204. ἉΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ. ΠΙ

Εἰς τὴν πέρδικα | Ἀγαθίου Σχολαστικοῦ, | ἦν αἰλουρος κατέφαγεν
ὁ παρὰ Ῥωμαίοις λεγόμενος | γάτος. C

Οὐκέτι που, τλήμων σκοπέλων μετανάστρια πέρδιξ,
5 πλεκτὸς λεπταλέαις οἶκος ἔχει σε λύγοις,
οὐδ' ὑπὸ μαρμαρυγῇ θαλερώπιδος Ἡριγενείης
ἄκρα παραιθύσσει θαλπομένων πτερόγων.
σὴν κεφαλὴν αἰλουρος ἀπέθρισε· τᾶλλα δὲ πάντα 5
ἤρπασα, καὶ φθονεργὴν οὐκ ἐκόρεσσε γένυν.
10 ὕδν δὲ σε μὴ κούφη κρούπτοι κύνις, ἀλλὰ βραεῖα,
μὴ τὸ τεὸν κείνη λείψανον ἐξερόση. M 38^v

s. v. βαλίαν Suid. p. 135, 7 θηρεύσεις Salm. (Dorv.) | βα-
λίαν P S. (cf. Herodian. I 123, 17 L.), ἀγρίους ΠΙ | συνόμηλι-
κας C συνου. A^{so} | ρομῶι C νόμωι A^{ar} (cf. Hom. x 159)
S ὄχε*o C ὄχετα A^{ar} ὄχετο S. (sed ὄχετο S.^v ὄχεο S^A) |
πύματ' εἰς S. codd. (πυμάτην εἰς add.) ||

1 sqq. ΠΙ^m ΠΙ^a c. 21 (ΠΙ^b c. 24), 2 1—3 ἀγ. σχ. εἰς
πέρδικα ΠΙ^m.ⁿ (nisi quod σχολ. om. ΠΙ^l); post γάτος, (3)
add. C: τοῦ ἀπὸ | ἀγαθίου, (ep. in Agathiae perdicem ab ipso
Agathia compositum esse indicans) 2 sq. priora lemmatis
verba scr. C in m^o iuxta ep. praecedentis distinctum alte-
rum | σχολαστικὸς C | φαγεν — ἀγαθίου, (cf. ad 1—3) scr. C in
eraso lemmate pristino (quod exaraverat L): εἰς τὴν πέρδικα
ἀγαθίου σχολαστικὸς | ἦρτινα (?) κέττος | κατέφαγεν L^{ar} | γάτος:
qui κέττος ab L, κέττης quoque ab aliis vocatur, cf. ad 205, 1
4 sq. s. v. μετανάστρια Suid. 4 οὐκέτι: v. ad 200, 1 | που P ΠΙ
μου S. | τλήμων C τλήμον A^{ar} (ΠΙ^m, ubi circumflexus ex acuto
correctus est) | μέτοικος sch.^b 5 λεπταλέαις P — λέαις ΠΙ S. |
οὐκ ἔχει S.^v 6 sq. s. v. Ἡριγενείαν S., s. αἰθύσσα S.₂
6 ὑπὸ A^{so} | μαρμαρυγῇ C — γῇ A^{so} ΠΙ^m S.₁^v — γαῖς S.₂ (sed
— γῆ S.₂^v) | voces θαλ. Ho. s. θαλεροί interpretatur S.₂: τῆς
εὐπροσώπου ἡμέρας | θαλερώπιδος S.₂^v | Ἡριγενείης A^{so} S.₂^v
7 παρ' αἰθύσσει C παραιθύσσει S.₁^a παραιθύσης S.₂^b πολ.
αἰρεθύσσει (litt. priores non satis certae; ex πλ. vid. πολ.,
non πᾶ fecisse; θν ex θη corr.) S.₁^v παραιθύσει¹ S.₂^v; ἀνα-
σείει¹ ἀπὸ τοῦ αἰθύσσα τὸ ὄρω sch.^b | θαλπομένην S.₂
(θαλαπομένην ΠΙ^l) 8 sq. s. v. ἀπέθρισην Suid. 8 ἀπέ-
θρισην ἄλλα τε π. S. | τᾶλλα (C A C) P τᾶλλα ΠΙ^m τᾶλλα ΠΙ^l^m
9 ἤρπασα (spir. rest. C) P ἤρπασε ΠΙ S. | οὐ κέκορεσσε A^{so}

205. ΤΟΥ ἉΓΑΘΙΟΥ. C

Εἰς τὴν αὐτὴν πέρδικα. L

Οἰκογενὴς αἰλουρος ἐμὴν πέρδικα φαροῦσα
ζῶειν ἡμετέροις ἔλπεται ἐν μεγάροις;
5 οὐ σέ, φίλη πέρδιξ, φθιμένην ἀγέραστον εἶσω,
ἀλλ' ἐπὶ σοὶ κτείνω τὴν σέθεν ἀντιβίην.
φυγὴ γὰρ σέο μᾶλλον δρύνεται, εἰσόκε βέξω 5
ὄσσο' ἐπ' Ἀχιλλῆος Πύρρος ἐτενξε τάφω. M 38^v

206. ΔΑΜΟΧΑΡΙΑΔΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ. L, ΠΙ

ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΟΥ ΑΥΤΟΥ. C

Εἰς τὴν αὐτὴν πέρδικα. L

Ἀνδροβόρων ὁμοτέχνη κυνῶν, αἰλουρε κακίστη,
τῶν Ἀχαιοινίδων ἐσθὶ μία σκυλάκων.

οὐκ ἐκ. C S. οὐκ ἐκόρησε ΠΙ p. 136, 10 δέσειε₁ (acc. et ε₁)
C; eandem litt., sed parum manifestam scripserat A) P
11 cf. ep. (Ammiani) XI 226 (Kaib. 561, 4) | μήποτε σὸν ΠΙ | κεί-
νη* C κείνη? A^{ar} | ἐξερόση (ηι corr. ex ε) P ἐξερόση ΠΙ^m ||

1 sqq. ΠΙ^m ΠΙ^a c. 21, 3 (ΠΙ^b c. 24, 3); excepto altero di-
sticho ep. exhibet Suid. 1 sq. εἰδὲ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ (post VII
204) ΠΙ^m τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτό ΠΙ^a (lemma om. ΠΙ^l); nomen
auctoris lemmati subiungit C 1 τοῦ αὐτοῦ ἐγ. C^{ar} δαμοχά-
ριδος γραμματικὸς | καὶ μαθητοῦ αὐτοῦ L^{ar} praescurrens ad ep.
seq. 2 πέρδιξ L 3—4 s. v. οἰκογενὴς Suid., qui ὁ κέττης
ὁ ἐν οἴκῳ γεννηθεὶς interpretatur 3 φαροῦσα P Suid. (πέ-
δικα) ἀνελοῦσα ΠΙ 4 ζῶειν (prius i A, non C) P (ζῶην
ΠΙ^l) | ἡμετέροις: ἡμ. ex ἐν μ. cr. ΠΙ^m (ἐν μεγάροις ἔλπ. ἡμετέ-
ροις scripturus erat ΠΙ) | ἔλπεται S.^v | pro puncto signum
interrogandi ponit Dübner 5 cf. Eur. Hec. 115 | ὄσσο (priorem
acc. C, alterum A) P | εἶσω, C εἶσα A^{ar} 6 ἄλλεπιστοὶ
A^{so} | κτείνω ΠΙ | ἀντιβίον Br. 7—8 s. v. δρύνεται Suid.
(deest gl. in S.^v) 7 εἰσόκε A ΠΙ^m εἰσόκε C 8 ὄσσο' (C)
P | ἐπαγ. A^{so} | πύρρος P πύρο (alterum q. alio atram. add.
ΠΙ^m) | ἐτενξε P S. ἔρεξε ΠΙ || 9 sqq. ΠΙ ΠΙ^a c. 21, 4 (ΠΙ^b c. 24, 4)
9—11 lemma praemittunt nomini auctoris ΠΠΙ^m. 9 γραμ-

κρήτορος Ἀγαθίου τοῦ πέριθι φαροῦσα
 λυπεῖς, ὡς αὐτὸν κρήτορα διασσαμένη.
 καὶ σὺ μὲν ἐν πέριθιν ἔχεις νόον· οἱ δὲ μύες τῶν 5
 ὀρχοῦνται τῆς σῆς δραξάμενοι σπατάλης. M 39^r

Fr. Cor. Mel. 207. ΜΕΛΑΪΓΡΟΥ. C. Pl
 app. 207—212 Εἰς λαγῶν τελευτήσαντα ἀπὸ ἀδηφαιγίας. L

7 Τὸν ταχύπονν, ἔτι παῖδα συναρπασθέντα τεκούσης
 ἔσται μὲν ἀπὸ στέρων, οὐατόεντα λαγῶν
 ἐν κόλποις στέργουσα διέτρεφεν ἂ γλυκερόχρως
 10 Φανίου εἰαρινοῖς ἄνθεσι βοσκόμενον.
 οὐδὲ με μητρὸς ἔτ' εἶχε πόθος· θυήσω δ' ὑπὸ θοίνης 5
 ἀπλήστου πολλῇ δαιτὶ παχυνόμενος.
 καὶ μου πρὸς κλισίαις κρύψεν νέκυν, ὡς ἐν ὄνειροις
 αἰὲν ὄραν κοίτης γειτονέοντα τάφον. M 95^r

μῦθ L p. 137, 10 om. Pl | αὐτοῦ: Ἀγαθίου Br. 11 εἰς τὸ
 αὐτό Pl (om. Pl^r) | πέριθι L 12 sq. s. v. ἐνδροβόρων Suid.
 (deest in S.V) 13 s. v. Ἀνταίων S., et s. Ἀλιμαϊωνίδαι S.₂
 (gl. utraque deest in S.V) | Ἀνταϊωνίδων S.₁^A

1 Ἀγαθίου, (erasum vid. i cum d) P Ἀγαθίου Pl | φέ-
 λον pro τοῦ Salm. Br.) 2 (λυπεῖς μὲν Scaliger) | διασσαμένη
 Pl 3 ἔχεις P | οἱ δὲ—σπατ. s. v. σπατάλη Suid. | οἱ δὲ A^{so} |
 μύες P 4 ὀρχοῦνται? P^{so} | τῆς γῆς S.V | σπατάλης: congruit
 sch.^B cum sch.^V, nisi quod sch.^B pro ἐσθιόμενοι exhibet ἐσθι-
 μένοι || 5 sqq. Pl^M III^b c. 21, 9 (Pl^B c. 24, 20) 6 ἀδηφαιγίας L,
 cr. Jac. 7 sq. s. v. λαγῶς καθεύδων Suid. 7 | ταχύπονν C παχυν-
 ομενος A^r | ἔτι ('C) P | σπασθέντα C συναρπ. A^{so}, malim παιδὸν ἀναρπ.
 8 ἀπο A^{so} | λαγῶν P λαγῶν S.^{A.V.B} 9 v. Herond. 6, 102 | ἂ
 ex ἢ (Gr.) cr. Pl^M | γλυκερόχρως (priorem acc. C, alterum A) P:
 cf. IV 12 10 φάνιον P^r Pl^M φανίων P^r | ἄνθεσι: cf. Onvré p. 176
 11 α' ἐτ' εἶχε π. Pl^M | μὲν Pl^M | ἔτ' εἶχε (et, εἶχε, C) P; f. ἔπειθε |
 θυήσω (non θυήσω) P | δ' ὑπὸ C θ' ὑπο A^r 13 πρὸς
 κλισίαις A^{so}: non de lepore stabulo, sed de puellae cubili
 recte accepit Gr. | κρύψεν P idemque Pl^M (Pl^B) κρύψαι Pl^r
 (κρύψε Br.) | ἐνοείροις A^{so} (nec ὡς ἐν νεκροῖς nec cum Jac.
 εἰν ἐνοείροις scrib.): cf. XII 127, 5 14 ὄραν A Pl^M in ὄραν

208. ἈΝΪΤΗΣ ΔΤΡΙΚΪΣ. C

Εἰς ἔπικον πολεμιστήριον Δάμιδος. L

Μυῖαμα τόδε φθιμένον μενεδαίου εἶσατο Δάμις
 ἔπικον, ἐπεὶ στέρον τοῦδε θαφινόν Ἄρης
 5 τῆψε· μέλαν δὲ οἱ αἶμα ταλανθίνον διὰ χρωτὸς
 P 238 ξέσθ', ἐπὶ δ' ἀργαλέα βῶλον ἔδενσε φονῆ. M 91^r

mut. C (ὄρθ Salm.): puella cubili ipsius propinquum videre
 vult lepore sepulcrum (cf. tamen VII 209, 8; 456, 3; Kaib. 682, 5) |
 κοίτης P κοίτη Pl (θαίνης olim Jac.; poterat, ne eadem vox hic
 et v. 5 occurreret, cū φάτης, sed utrumque falsum, quoniam
 ὄραν non de lepore dictum est; nec πτωκὸς praefendum) |
 γειτονέοντα P Pl^M (γειτονόεντα Pl^r) ||

1 sqq. Pl^M III^b c. 4 (εἰς ἀνδροβόρων), 17 (Pl^r c. 5, 53; Pl^r
 c. 5, 55); ep. exstat apud Ir. p. 92 (post VII 238), apud Suid.

1 Ἀντίτης tantum Pl; λυγρῆς (lyce in erasa claus.) add. C
 2 lemmate caret Ir. Pl (εἰς Μενεδαίου τάφον nec in Pl^M
 nec in Pl^r inseribitur) 3—5 τῆψε s. v. μενεδαῖος Suid.₁,
 s. v. θαφινόν S.₂ 3 μυῖαμα P Pl μενῖμα Ir. σῶμα S.₁ S.₂^{A.B}

σῶμα S.₂^V | μεν[ε]δαί[ο]ς? (C εἰς in eraso α; litt. finales atram.
 effaso teguntur, non δάμιος erat, sed δαῖον aut δαῖον) P μενεδαίου
 Pl Ir. S.₁ S.₂^V (μενεδίου S.₂ praeter S.V); pro militis nomine
 habet Pl, pro epitheto equi Suid., pro ipso equi nomine Ursinus
 (Grotius, Mein.) | εἶσατο A^{so} (asperum in lenem mut. C, 'A C)

εἶσατο Pl S.; cf. Kaib. 411 | δάμιος ('C, δάμιος A^{so}) P, post Δάμιος
 interpungit Pl^M 4 ἔπικον (punctum C) P ἔπικον (Pl^r) ex ἔπικον
 cr. Pl^M ἔπικον, S.V ἔπικον (genet. doricum) Scaliger (ἔπικον cum

εἶσατο iunxit Opsop.) | θαφινόν P S.₁^{A.B.V}; θαφινός Pl S.₂,
 quod plerique praeferunt voce μέλαν sequente; si θαφινόν
 tenendum, malim φῶρε pro τῆψε 5 μέλαν—φῶρα (6) s. v. ταλαρός
 Suid. (qui ad gl. ταλανθίνος exemplum referre debebat); imita-
 tur Anyten auctor ep. App. B. V. 7 (κέρσε· μέλαν δὲ οἱ αἶμα δι'
 ἔλκεος) | δέοι A δέοι C S.V δὲ οἱ Pl^M | ταλανθίνου P ταλανθίνου

S.V | διαχρωτός A^r διὰ χρωτὸς C 6 ξέσθ' (ξ C^o) P ξέσθ'
 Pl^M Pl^r^{A.V} S. (sed ξέσθ' S.V) ξέσθ' Pl^r | ἐπὶ A^{so} ἐπὶ C Pl (sed
 litt. πὶ ex corr. Pl^M) ὑπο Herm. | ἀργαλέαν? A^{so} δ' ἀργαλέαν
 C Pl S.^A δ' ἀργεῖαν S.V (δ' ἀργυρέαν S. edd.) | ἀργαλέαν Mein.
 ἀργαλέαν Jac. (Herm.) ἀργαλέαν Mähly ἀργαλέαν (immo ἀργα-
 λέαν Bernhardy (ἀργαλέαν Boiss.) | γαῖαν pro βῶλον Mein.) |
 ἔδενσε P ἔδενσε Pl S. ἔρεσε Heck. | φῶρα^{οι} (ωι, et eadem

209. ἈΝΤΙΠΆΤΡΟΥ. C

Εἰς μύρμηκα. L

Αὐτοῦ σοὶ παρ' ἄλωνι, δνηπαθῆς ἐργάτα μύρμηξ,
 ἠρίον ἐκ βάλου διψάδος ἐπισιάμαν,
 5 ὄφρα σε καὶ φθίμενον Ἀηοῦς σταχυητρόφος αὐλαξ
 θέλγη ἀροτραίη κείμενον ἐν θαλάμῃ. M 95^r

210. ΤΟΥΤ' ΑἴΤΟΥΤ'. C

Εἰς χελιδόνα, ἧσιν ἄνθρωπος τὰ τέκνα καταβέβρωκεν ὕφρι. L

Ἄρτι νεηγενέων σε, χελιδονί, μητέρα τέκνων,
 10 ἄρτι σε θάλλουσιν παῖδας ὑπὸ πτέρυγι

lit. supra C) P^{no} φόναι A^{no} φόνω S.^v; ex pristina scriptura restitui ἐπι δ' ἀργαλέα — φονῆ Ἀντύας verborum σάξε φόνον (VI 123, 2) non immemor, sed cf. ll. K 521 ἐν ἀργαλέῃσι φονῆσιν ||

1 sqq. P^m III^b c. 21, 2 (P^l c. 24, 13); totum ep. exhibit Suid. 1—2 titulum om. P^m I^a 1 ἄδηλον P^l a^a; Sidonio tribuit ep. Setti, cf. BPh W. 1892, p. 231 sq.; neutri Antipatro vindicare audeat Kaib. (Ep. 116) 2 signum † ante εἰς posuit man. rec.

3—4 s. v. ἀλώσις S.₁ (deest in S.^v), s. v. δνηπαθῆς S.₂, 3 σοὶ P P^l S.₃ v | παρόλωνι P παρ' ἄλλ' S.₂ A (cf. Theophyl. Simoc. ep. 61: δ' ὑρμηξ — περὶ τὴν ἄλω τὰς διατριβὰς ἐπεσιόητο)

4—6 s. v. ἠρίον S.₃, 4 ἠρίον C ἠρίον A^{no} S.₂ v | ἐκβάλ' οὐ S.₂ v | ἐπισιάμαν P S.₂ A v — αἶψα P I S.₁ S.₂ B L S.₃ (sed ἐπισημαίην S.₃ B v) 5 cf. Kaib. ep. 116 et quod fort. observabatur Antipatro Moschi ep. XVI 200, 4 | ὄφρα A S.^v ὄφρα C P^l | κερθίμενον S.^v κερθίμενον S.^B F | ἀηοῦς in δημοῦς mut. C | σταχυητρόφος P S.^v

σταχυοτρ. S. praeter S.^v σταχυητρόφος P I (ex Orph. h. 40, 3 σταχυοτρόφῃσιν πολὶ σταχυητρόφων restituros) | αὐλαξ P S.^v 6 θέλγη P^l | ἀροτραίη P P^l S.^v γο. ἀροτραίη (sic) S.^v in m.^l, ἀροτραίη Schneider | θαλάμῃ (rest. C) P λάμῃ S.^v ||

7 sqq. P^m III^b c. 21, 3 (P^l c. 24, 14) 7 titulum om. P^m I^a ἀδέσποτον P^l a^a; Sidonio tribuit Setti, Thessalonie. Kaib. 8 ἧσιν ἄνθρωπος te L

9 ἀροτραίῶν σε χελιδὼν οὐσαν μητ. τ. perperam P I (quae in ἀρτ. οὐσαν σε χελιδὼν μ. τ. mutat Scaliger) | σε P | χελιδονί C χελιδὼν A^{no} χελιδονί Huschke (cf. A. P. VI 160, 1; Kaib. ep. 582, 3); an χελιδοί (cf. Arist. Av. 1411)? (χελιδόνα Salm.) μῶα P^l 10 θάλλουσιν (utrumque acc. A, qui tamen priorem expunxit) P | υποπτέρυγι A^{no}

ἀλξας ἐντοσθε νεοσσοκόμοιο καλιῆς
 νόσφισεν ὠδίνων τετραέλικτος ὄφρις·
 καὶ σὲ κινυρομένεν ὅπῳτ' ἀθρόος ἦλθε δαίξων, 5
 ἤριπεν ἐσχαρίον λάβρον ἐπ' ἀσθμα πυρός.
 6 ὡς θάνεν ἠλιτοεργός· ἰδ' ὡς Ἡφαιστος ἀμύντωρ
 τὰν ἀπ' Ἐριχθονίου παιδὸς ἔσωσε γονάν. M 95^r

211. ΤΥΜΝΕΩ. C

Εἰς νύνα Μελιταίων | Εὐμήλου. L

Τῆδε τὸν ἐκ Μελίτης ἔργον νύνα φησὶν δ πέτρος
 10 Ἰσχειν, Εὐμήλου πιστότατον φύλακα.
 Ταῦρόν μιν καλέσκειν, ὅτ' ἦν ἐτι· νῦν δὲ τὸ κείνου
 φθέγμα σιωπηρὰ νυκτὸς ἔχουσιν ὁδοί.

1 sq. s. voce ἀλξας Suid. (deest in S.^v), pentametrum solium exhibit s. v. τετραέλικτος; cf. ll. B 310 sqq. (VI 109, 1 Suid.)

1 καλιῆς (AC) P 3 sq. s. v. κινυρομένη S.₁, pent. (omisso hexametro) s. ἤριπεν S.₂ et s. ἐσχαρίον πυρός S.₃ 3 καὶ σε P P^l S.₁ v καὶ σὲ Jac. | κινυρομένεν P P^l — μένων S.₁ A B v μένην (cum ὠν scripto supra ἠν) S.₁ B | ἀθρόος (α₁ in eraso α et acc. C) P; cf. Theoc. 25, 252 | ἦλθε (C erasis signis pristinis) P P^l ἦθε S.₁ v (noli ἔλτο reponere ex Theocriti l. 1) | δαίξων P P^l S. ('correcturus' Opsop., δαίξων Br. (Huschke))

4 λάβρον (AC) P P^l λάβρον S.₁ B λάβρον S.₁ A v S.₂ A B λάβρον S.₂ v | ἐπ' ἄσθμα C P^l S.₁ v ἐπ' ἄσθμα potius quam ἐπ' ἄσθμα A^{no} ἐπ' ἄσθμα S.₂ A ἐπ' ἄσθμα S.₂ B v 5 ὡς θάνεν ἠλιτ. s. v. ἠλιτ. S. | ὡς C ὡς (?) A^{no} ὡς S.₁ καὶ P^l καὶ P^l | ἠλιτοεργός C ἠλιτοεργός A^{no} (ἠλιτοεργός olim Jac.), ὁ τοῦ ἔργου ἀποτυχῶν interpretatur Suid. | ἰδ' (AC, apostr. C) P | Ἡφαιστος; cf. Apollod. III 14, 6 6 τὴν P^l | ἀπειρηθ. A^{no} | ἔτισε Jac. ||

7 sqq. ep. om. P I (itemque ap. Buh.); cf. Kaib. 329, 332 7 ὡ ἀδ- pinxit in m^o C 8 μελετῶ L; de catulis Melitaeis cf. Plin. H. N. III 152 (Callim. fr. 393), Theophr. char. 21 κινυροίον δὲ Μελιταίων τελευτήσαντος ἀντὶ μνήμα καὶ στηλίδιον ποιήσας ἐπιγράψαι 'καλὸς Μελιταῖος' (v. Steph. Byz. s. v. Μελίτη, Et. M. s. Μελιταῖα κωνίδια, Athen. 518 F, Strab. VI 3) 9 ἔργον (rest. C) P 11 ταῦρόν μιν (A^{no}? C) P | ὅτ' ἦν? A^{no}; poetas verba fort. observabantur Meleagro ep. XII 33, 1; cf. etiam VII 169, 7

212. ΜΝΑΣΑΛΚΟΤ.

C. P1

Εἰς αἰθυσίαν [ὄρνιν].

L

Αἰθυσίας, ξένη, τόνδε ποδηγέμου ἐννεπε τύμβου,
 τὰς ποτ' ἐλαφρότατον χέρσος ἔθραψε γόνυ·
 5 πολλαῖς γὰρ νέεσσιν ἰσόδρομον ἔνυσσε μέκος,
 ὄρνις ὅπως δολιχὰν ἐκπονέουσα τρίβου.

M 95^v

213. ἈΡΧΙΟΥ.

C. P1

Εἰς τέττιγα ὅπῳ | μωρήκων ἀναρθεύοντα.

L

Πρὶν μὲν ἐπὶ χλωροῖς ἐριθιλέος ἐρνεσι πένυας
 ἤμενος ἢ σικεράς ἀροκούμου πίτυος
 10 ἔρκεες εὐτάρσοιο δι' ἔξυος, ἀχέτα, μολπιάν,
 τέττιξ, οἰονόμοις τερπνότερον χέλυος.

p. 141, 12 cf. eiusdem Tymnae ep. VII 199, 4 | πνεῦμα pro
 φθέγμα (errore, ut vid.) Mein. | σιωπηραῖ (C' C' A) P (σιωπη-
 λαί Mein.) | ὄδοι (C' A C) ||

1 sqq. P1^m II^b c. 21, 10 (P1^p c. 24, 21) 1 num. ci ad-
 pinxit C, cf. ad VII 202 | μνασάλκων P P1^m Μνησάλκων P1^p
 2 ὄρνιν L: immo ἵππον; equi cursoris nomen esse Αἰθυσίαν
 monuit Jac. 3 s. v. ποδηγέμος Suid. | αἰθυσίας Pl. S. (αἰθυσίας
 S. V.) | ποδηγέμου (C, erasus acc. supra η, ποδηγέμου s. ἐμ. A^m) P
 -μς ex -μ' εν¹ (non μον) cr. P1^m 4 τὰς C τὰς? A^m | ποτελα-
 φρότατον A^m | γόνυ: 'genus' (γένος) Grotius 5 πτηναῖς olim
 ci. | γ. ἀρνεάσειν (γ. et gravem C, ἀρν. fort., certe non
 πάρν. A^m) P, γὰρ πτεμάδεσσιν Jac.: at cf. Pind. Ol. 9, 35 καὶ
 ἀγάνορος ἵππον θάσσαν καὶ γὰρ ὀποπτέρον | ἦρνεσι P ἔν. P1
 6 ὅπως A^m | δολιχὰν (C' C' A) P | ἐκπονέουσα? (cf. Aesch.

Fr. 962) || 7 sqq. P1^m III^a c. 21, 7 (P1^p 24, 7) 7 sq. ἐπὶ αὐ-
 (post VII 200) nomini auctoris praemittit P1^m, εἰς τὸ αὐτό sub-
 iungunt P1^p (om. P1^t) 9 cf. Pamphili ep. VII 201 et Archiae
 191 | vs. affert s. ἐριθιλέος Suid. | ἐπι A^m | χλωροῖς P1 Suid.: cf.
 200, 4 | ἐριθιλέος (C, spir. ex aspero? corr. C) P | ἐρνεσι A^m |
 πένυας (α C^a) P πένυας (cum C) P1 πένυης Suid. 11—12 s. v.
 ἔξυον Suid.; cf. Meleagri ep. VII 196 11 εὐτάρσοιο S. V. διξέσο
 A^m (δι' ἔξυος P1^m) | ἀχέτα (C' C' A C) P Suid. P1^m. I^a ἠχέτα P1^b. I^a |
 μολπιάν C μολπιάν A^m; ἠχέτα τέττιξ est hexametri clausula apud

νῦν δέ σε μωρήκισσιν ὑπ' εἰνοδοῖσι δαμέντα 5
 Ἰδὸς ἀπροιδῆς ἀμφεκάλυψε μυχός.
 εἰ δ' ἔλλως, συγγνωστόν, ἐπεὶ καὶ κοίρανος ὕμνων
 Μαιονίδας γρίφοις ἰχθυόλων ἔθανεν. M 39^r

214. ΤΟῦ ΑἴΤΤΟΥ.

C

Εἰς δελφίνα ἐμβρασθέντα ὅπῳ | τῆς θαλάσσης
 ἐν τῇ | χέρσῳ. L

Οὐδέτι παφλάζοντα διαίσσων βυθὸν ἄλμης,
 δελφίς, ποιήσεις εἰναλίῳ ἀγέλας,
 10 οὐδὲ πολυτρήτοιο μέλος καλάμοιο χορεύων
 ὕγρον ἀναρροφίεις ἄλμα παρὰ σκαρλίσιν·
 P 239 οὐδὲ σὺ γ', ἀφρηστά, Νηρηίδας, ὡς πρὶν, αἰείρων 5
 νότοις πορθημένουςι Τηθύος εἰς πέλατα.

Pamphilum (VII 201, 3), ἀχέτα τέττιξ Μολπιάν οἰονόμοις Kaib.
 (verborum ordinem permutans ex Hesiodi opp. 582; at cf. epi-
 theton et nomen ἄλγεια — ἀροῦ pariter separata in Aristodici
 ep. 189) p. 142, 12 ante οἰονόμοις et post interpunxit C, post
 ὄρνιν tantum P1; tollit interpunctionem Br. | τερπνότερον Br.:
 cf. 193, 4

1 νῦν: v. 191, 5 | δεσε et ὑπεινοδοῖσι A^m δαμ.: cf. ad 165, 4
 2 s. v. ἀπροιδῆς Suid. | ἀπροιδῆς A | ἀμφ' ἐκάλ. C 3 sq. s. v.
 Μαιονίδας Suid. 3 ἔλλως (C) P | cf. VII 31, 2 4 cf. Alcaei
 ep. VII 1, 2 | ἔθανεν Suid. (iungens Archiae versus cum Anti-
 patri verbis τῶν ἰσα — Μαιονίδεω VII 2, 2) || 5 sqq. in ap.
 Buh. est p. 133 (n. 17) 6 ὅπῳ τῆς L 7 ἐπὶ L 8 οὐκ
 ἔτι C | ἀλμῆς (α C^a) P 9 cf. Oppian. Hal. V 433 οἱ δ' ἔκτο-
 σθεν ἐπαισσαντες ὄμαρτῃ δελφίνες φοβέονται, II. Φ 22 | ποιήσεις
 ap. Lennep. ex VII 215, 4 | ἀγ. ἔγλας P: ε refecit, non ex i aut alia
 litt. corr. C 10 οὐδὲ πολυτρήτοιο C οὐδὲ πολυτρ. A οὐδὲ
 πρὸς ἐντρήτοιο Reiske οὐδὲ κοιλ. τρητοῖο (cl. VII 485, 6) Heck.
 (ci. olim χαιτέων conl. Hesych. χαιτέων ἐπιθουεῖ) δουπέων
 reicit Jac., cf. (praeter IX 83, 1) Arion. 5 θήρες χορθεύουσι κύλη
 κούφοισι ποδῶν ἕτρυμασιν ἐλάσῃ ἀναπαλλόμενοι 11 ἀναρ-
 ροφίεις P, corr. apogr. | ἄλμα? A^m 12—p. 144, 2 quartum
 ep. distichon ante tertium (sed totum tetrast. in p. 239) scr.
 A, transposuit Schaefer 12—13 s. v. Τηθύος Suid.; cf. Mosch.
 Eur. 114 sqq. 12 ἀφρηστά P^v S. V. ἀφρηστά s. -τά A^m ἀφρηστά

ἢ γὰρ ἴσον προῆνι Μαλειῶς ὡς ἐκκηθήθῃ
κῦμα, πολυξάντους ὥσεν ἐπὶ ψαμάθους.

215. ἈΝΨΤΗΣ ΜΕΛΟΠΟΙΟΨ.

C

Εἰς τὸν αὐτὸν δελφῖνα | ἐβρασεθέντα ὁμοίως.

I.

5 Οὐκέτι δὴ πλατοῖσιν ἀγαλλόμενος πελάγεσσιν
αὐχέν' ἀναρρήψω βυσσόθεν ὀρνύμενος,

S. codd. 'lascivientes aquam spargunt et spumam excitant delphini' Br. | νιότησας (* supra i et in m.¹ C) P, or. Suid. post ἀείρων (quod iteratur in S.^v) interpunctio crasa est in P p. 144, 13 imitatur Arch. Meleagram, cf. XII 52, 5 βαστακτὸς ἐπ' ὤμοις πορθυενθείς | ἐς Reiske | post πέριστα clausulae signum posuerunt LC (cf. ad p. 143, 12—2); 'hoc dist. spurium vid.' ap. Buh. (ubi iustus distichorum ordo non restitutus est)

1—2 s. v. προῆνι Suid. 1 εἰ γὰρ C εἰ γὰρ (?) A^{sr} ἢ Γάγ-
γαρον S. (sed ἢ γὰρ τὸ S.^v) καὶ γὰρ ap. Buh. ἢ γὰρ ap. G. R.:
cf. XVI 94, 3 | ἴσον (* AC) P ἴσον S.^v | προῆνι C προῆνι A^{sr};
imitatur Archias Od. γ 290 (κύματα) πλώγια ἴσα ὄρεσσαν | ὡς P
ἢ S. (sed ὡ S.^v) ὡς Reiske (εἰς σ' ἐν. κύμα — ὡσαν Boiss.) |
ἐκκηθήθῃ S.^v 2 κύμα. (punctum C) πολυξάντους P (S.)
πολυξάντους ap. B. (Salm.), πολυξάντων Reiske πολυξάντους Τουρ
(πολυξάντους Reinach) | ὡ σεν (* rest. C) P S. ὡσέ σ' ap. B.
σ' ὡσαν Reiske (Br.) | ἐπὶ (* C) ψαμάθους P S. (sed ἐπὶ ψα-
μάθους S.^v); ἐπὶ ψαμάθους Reiske, ἐπ' αἰγιαλούς Br., ἐπ' ἡμίνας
Piccolos; fort. ἐπὶ σπυλάδας (ut πολυξάντους teneatur) | versum
varie tentavit Jac. proponens: κύμα προαῖς, ἀνεμοί σ' ὡσαν s. κύμα,
προῆ σ' ἀνέμων ὡσαν ἐπὶ ψ., deinde κύματα, ἡψ ἀνεμὸς σ' ὡσαν
ἐπ' αἰγιαλούς, denique κύμα πλώ, ψαμαθούς — ἐπὶ ψαμάθους
v. ψάμους — ἐπὶ ψαμαθούς; vocula ὡς et propter nexum
sententiarum et propter coniunctionis sedem suspicionem mo-
vere potest, ut fort. corrigendum sit: ἴσον προῆνι Μαλειῶν
(cf. γ 287) ἐκκηθήθῃ κύμα, ὃ (Bernh.) πολυξάντους ὡσέ σ' ἐπὶ
σπυλάδας | de versibus, quos in marg. superiore (supra distich.
tertium ep. 214) scr. C, v. ad ep. 217 || 3 sqq. ap. Buh. (n. 18)

p. 134 4 εἰσὲ L 5 οὐκέτι C | πλατοῖσιν (-ταῖσιν Mein.)
ἀγ. πτερόγεσσιν Br.: at cf. Apoll. Rh. IV 232 πλωτῆς ἄλως,
Dionys. Per. 1139 6 αὐχέν' C αὐχέν' A | ἀναρρήψω (ἀναρ-
in craso ἀρ s. ὄρ et alterum ρ C) P

οὐδὲ παρ' εὐσκάλιοιο νεὸς περικαλλέα χεῖλη
ποιφύξω τὰ μᾶ τερπόμενος προτομᾶ
ἀλλὰ με πορφυρέα πάντων νοτίς ὡς ἐπὶ χέρσον, 5
καίμαι δὲ ῥαδινὰν τάνδε παρ' ἡμίνα.

216. ἈΝΤΗΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

C

Εἰς τὸν αὐτὸν ὁμοίως | ἐβρασεθέντα.

L

Κύματα καὶ τρηγῆς με κλύδων ἐπὶ χέρσον ἔσυρον
δελφῖνα ξείνοισι κοινὸν ὄραμα τύχης.

1 sq. s. ποιφύξω Suid. 1 περὶ σκαλ*μοῖσι C περικα-
λίοιοι A^{sr} περὶ σκαρθμοῖσι S.A.^v (παρὰ pro περι codd. dete-
rioriores; praestantiorum S. codd. scripturam defendit Kaib., περι
cum χεῖλη iungens); παρ' εὐσκάλιοιο Reiske, (οὐδ') ἐπ' εὐσκά-
λιοιο s. ἐπ' εὐσκάλιοιο Heck, (ἐπ' ἐσσα. Dübner); οὐδ' ἐπ' ἐσα
(s. οὐδ' ἐπ' ἐνὶ s. οὐδ' ἐπὶ σὸν) σκαρθμοῖσι Jac. οὐδὲ πέρα
σκαρθμ. Herm. (περὶ σκαλμοῖο Zenobetti) | νεὸς περικαλλέα
(sic) C S. νεὸς περικαλλέα (om. σ) A^{sr} | περὶ χάλικα Jac. (Herm.
Dübner) | χεῖλη sunt navis; cf. Eupol. 324 K. ἀνα ῥοδιάζει
περὶ τὰ χεῖλη τῆς νεὸς (Hesiod. fr. 227 R.) 2 ποιφύξω^v
(v C) P ποιφύξω S.^v ποιφυσσῶ S.^a ποιφύξω ap. Buh. ποι-
φυξῶ Reiske | τὰ μᾶ ex τὰ μᾶ mūt. C τὰ μᾶ S.^v | προτομᾶ
(v C) P; de delphini effigie dictum in navis proa puppive ad-
picta (cf. Poll. I 85, Suid. s. προτομαί) 3 cf. IX 36, 4 | νοτίς(?)
ὡς (s. ὡς) A^{sr} | ἐπὶ χέρσον (utrumque acc. C) P 4 ῥαδινὰν
A δὲραδινὰν C; δ' ἐν ῥαχίῳ ap. B.^m (Salm.), δὲ ῥαχίαν Graefe
(Schmidt), δὲ κρηκαλῶν (cf. VII 294, 4) Br., δὲ ῥαντῶν Jac.
(idem κομᾶμαι δ' ἀδινὸν ci.), δ' ἀρ' ἄλλαν Boiss. (δ' εἰκαλίαν
Schm.), δὲ ῥοθίαν Schneidew., δὲ κρηκαλῶν Mein., fort. δὲ στα-
θεράν; cf. IX 32, 4 | τάνδε A τάνδε C | παρηγίονα A^{sr} παρ' ἢ.
C, ἰονίαν (post ῥαχίαν) vel ἰονία (post ῥακαλίαν) Graefe
(ἰονίαν Schm.) ἡμερόδα Geist || 5 sqq. Pl^m I. III^b c. 16 εἰς ἰχθύας
unum ep. VII 216 exhibet (nec exstat omnino huius argumenti
caput in I. III^a), Pl.^p c. 17, 1 5 θεσσαί/ C | nullo titulo Pl^m
ἀδηλον Pl^p 7 κλύδων (κλυ) C P | ἐπὶ χέρσον (accentus C) P |
ἔσυρον (α C) P ἔσυρον (cum C) Pl ἔσουσαν Pl^p; singularem tu-
entur Leonidae, quem Antip. imitatur, versus VII 273, 1 sqq.
(cf. Finsler p. 60) 8 ξείνοισι (* A et C) P Pl^m Pl^p ξείνης
Pl^p (Brod., Jac.) ξυτῆς Opsop. (Dübner): ξείνοι sunt marino ani-
mantis terreni | κοινὸν P Pl^p κοινὸν Jac. (Dübner.) | ὄραμα A^{sr}

ἀλλ' ἐπὶ μὲν γαίης ἔλεῖο τόπος· οἱ γὰρ ἰδόντες
εὐθύ με πρὸς τύμβους ἔστερον εὐσεβέες·
νῦν δὲ τεκοῦσα θάλασσα διώλεσε. τίς παρὰ πόντῳ 5
πίστις, ὅς οὐδ' ἰδίης φείσατο συντροφίης; M 93^v

or. Mel. 217. ἈΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ. C. Pl
217 sq. Εἰς Ἀρχεάνασσαν τὴν | ἑταίραν τὴν ἐκ Κολοφῶνος. L

Ἄρχεάνασσαν ἔχω, τὴν ἐκ Κολοφῶνος ἑταίραν,
ὡς καὶ ἐπὶ ἑντιδίων ὁ γλυκὺς ἔξετ' Ἔρωσ.

1—4 πίστις s. v. τόπος Suid. 1 ἀλλεπιμέν A^{ac} | ἔλεοι (C) P S. B. B. ἔλεω S. V. ἔλεω Pl^m ἔλεον S. A. 2 εὐθύμε (C) P S. εὐ-
θύμε Pl^m Pl^a εὐθύς Pl^a | μέρος τύμβου μ' Emper. νεκρῶν
τύμβους Kaib. | πρὸς P | τύμβους P S. τύμβου Pl^m Pl^a τύμβου μ'
Pl^b | ἔστερον (A C) P ἔστρεφον? (ἔστερον Casaub.) | εὐσεβέ εσ;
(εσ; in ωσ?) Pl^m; cf. Oppian. Hal. II 633 3 νῦν δὲ P Pl S.
ἡ δὲ Br. quod vulgo probatur, sed immerito, nec verba νῦν
δὲ iungenda sunt cum iis quae sequuntur τίς παρὰ π. πίστις:
'terram' inquit 'putares saevam esse in maris progeniem;
nunc vero non illa, sed ipsa genetrix pernicioosa fuit' (olim trans-
positis verbis νῦν δ' ἐπὶ ν. 3 et ἀλλὰ τεκοῦσα v. 5 scribere male-
bam) | θάλασσα P Pl^m S. A. θάλα' S. V. θάλαττα Pl^a b. a. om. S. B. B. |
διώλεσε: cf. VII 587, 1 | παρὰ (C) P Pl S. δ' ἔρα Opso. π. ὁ π. ὠ. ε.
C πάντων (?) A^{ac} πόντων S. A. 4 cf. 289, 4; IX 34 | συντροφίης C
5 sqq. Pl^m III^b c. 11 (εἰς γυν.), 2 (Pl^b c. 12, 49); exstat ep. apud
Diog. L. III 31, Athenae. 589 C, apud Ir. p. 104 (in cod. Ma-
trit. 24 inter VII 471 et VII 99); ep. amatorium inter sepul-
cralia retulisse Cephalae Planudemque falso contendunt, nam
monumentum, quod Archaean. conditam habere fingitur, ipsum
epigrammatis verba pronuntians inducitur 5 ἀσκληπιᾶ Pl^m;
Πλάτωνος κατ' Ἀθηναίων sch. B. (cf. Athen. I. c.), Platoni ep.
Diogenes quoque tribuit (Platonis obtrectatori Bgk); caret ti-
tulo cod. Matrit.; imitantur poetam Philodemus (V 123, 2. 6),
Rufinus (V 61, 47, 25) 6 τὴν (C) ἐκ κοίτης L 7—8
s. v. ἑντιδίων Suid. 7 ἀρχαιάνασσαν Diog. B. Ath. A. ^{mac} Ir. ἀρχαί-
νας | σ. αν D. P. (σ) D. P. ², erasus acc. supra ε) | ἔχω: cf. VII 2b, 4
τὸν P τὴν Pl D. S. Athen. | ἐκ Κολ. om. S. | ἑταίραν (ἡν et
acutum C, ἑταίραν A^{ac}) P ἑταίραν Diog. (ex ἔτ. cr. D. B.) ἑταί-
ραν Pl ἑταίρην S. Athen. cum C 8 ἄσ P Pl S. (sed ἄσ S. V.)

ἃ νέον ἤβης ἀνθος ἀποδρέψαντες ἐρασταὶ
πρωτοβόλου, δι' ὄσης ἤλθετε πυρκαϊῆς. M 92^v

218. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ. C. Pl
Εἰς Λαῖδα τὴν Κορινθίαν ἑταίραν. L

5 Τὴν καὶ ἡμε χρυσῷ καὶ ἀλουργίδι καὶ σὺν Ἐρωτι
θρυπτομένην, ἀπαλῆς Κύπριδος ἀβροτίραν

ἡ; Diog. Ath. | ἐπιρρυτίδων (S C^b) P ἐπιρρυτίδων S. A. ἐπιρρυτίδα
S. V. ἀπορρυτίδων Ath. A. (καπὶ ἑντιδίων Ath. B.) | ὁ γλυκὺς ἔξετ'
P Pl S. (ἔξετ' A^{ac} ἔξετ' S. V. ἔξετ' Pl^b); ἔξετο δομῆς Diog.
(ἔξετο δομῆς D. B., ubi post q. erasa est litt. ε); πικρὸς ἐπεστικὸν
Ath. (δομῆς ἐπεσ. Br. ἔτ' ἐστὶν Wakefield, ἐφέξετ' Kaib.); si ep.
re vera sepulcrale, displicet praes. temp. in scriptura Athenaei |
in fine versus clausulam adpinxit A, ζ^o στίχ' β' notavit L, ἔρω
adposuit C remittens ad marginem sup., ubi duos ep. versus
posteriores scripsit C: cf. ad VI 288, 9 sq.

1 sq. priori ep. disticho non continuat posterius A, sed
inter utrumque interiecit ep. sequentis (218) distichon alterum,
ut hoc et post 217, 2 et post 218, 2 in textu reperiatur; epi-
grammatis in Archaeanassam dist. secundum scripsit (inter
218, 4 et 218, 1) A in textu, quam recensionem fere sequitur
Planudes, praeterea in marg. superiore (cf. ad p. 146, 8) C₂ cum
Diogene et Athenaeo congruens; distichon marg. unam lineam
occupat signo ζ^o adpicto 1 ἃ δειλοὶ νεότητος ἀπαντήσαντες
ἐκείνης Diog. (ἃ δειλ. et ἀπαντήσ. D. B.) Athen. C₂ (sch. B. voce
ἔλλως praemissa) | ἄσ (A C₁) νέον (C₂ νεόν A^{ac}) ἤβης (rest. C₂)
ἀνθος P ἡν νέον ἤβησσαν Pl | ἃ νέον Jac. | ἤβης? | ἀποδρέψαντες
C₂ ἀπαθ. A Pl | ἐρασταὶ C₁ -σταὶ A 2 cf. V 12, 7; 61, 5 |
πρωτοβόλου P₁^{ac} (signum ~ supra ω et in fine vs. adpinxit L
addens: πρωτοπλόου δίοσης ἤλθετε πυρκαϊῆς), πρωτοβόλοι A^{ac} Pl
πρωτοπλόου C₂ L Diog. (πρωτοπλόου cum litteris s superscriptis
D. B.) πρωτοπόρου Athen.; πρωτοβόλου Dillthey | δίοσης A^{ac} ὄσης
post δι supra σσς ser. C₁ δίοσης Pl^m Pl^a δίοσης (cum C₁)
L C₂ δι' ὄσης Diog. (sed δίοσ ἡς D. B.) Ath. sch. B. Pl^s δι' ὄσας
Br. | ἤλθετε C₂ ἤμετε Ath. codd. deteriores ἤλθε D. P^{ac} idemque
D. B^{ac} (ubi η litt. et acuto et circumflexo instructa est) | πῶρ
καϊῆς D. B^{ac} πυρκαϊῆς D. B. πυρκαϊῆς Br. || 3 sqq. Pl. III^a c. 11 (εἰς
γυναικας), 7 (Pl^b c. 12, 7); totum ep. excepto disticho ultimo
exstat apud Suid. 3—4 quattuor lemmatis ep. instruxit L,
ter auctoris nomen adiunxit C; unum enim in Laidem ep. in

Αἰδὸ' ἔχω, πολίτην ἀλιζώνιο Κορινθίου,
 Παιρήνης λευκῶν φαιδροτέρην λιβάδων,
 τὴν θνητὴν Κυθέρειαν, ἐφ' ἣ' μνηστῆρες ἀγενοί 5
 πλείονες ἢ νύμφης εἴνεκα Τυνδαρίδος,
 δρεπτόμενοι χάριτάς τε καὶ ἀνητὴν ἀφροδίτην.
 ἦς καὶ ὑπ' ἐδώδει τύμβος ὄδωδε κρόκω,

tria discernunt L et C (librarii A errore, de quo ad l. 1 sq. monuimus, non perspecto); primo, cui versus quattuor: 218, 3—4 et 217, 3—4 tribuunt, adposuerunt titulum supra editum; alterum ep. duobus distichis 218, 1—4 constare voluerunt, unde L novum lemma: εἰς τὴν αὐτὴν λαΐδα: | τὴν κορινθίαν,

deinde C *στον αὖ addiderunt (erasae litt. ὠν?, cum Ἀντιπάτρον scripturus esset C); tertium denique ep. (218, 5—14) instructum est ab L lemmate: εἰς τὴν αὐτὴν λαΐδα (cr. claus.)

τὴν θαυμασίαν | ἐταίρην τὴν³ ἐκ κορινθ³: cui iterum τοῦ αὐτοῦ subiunxit C; ad vs. 12 in nova pag. εἰς τὴν λαΐδα adpinxit L

p. 147, 3 nomen auctoris post lemma ser. C | αἰδ³ C αἰδ³

PI^m 4 εἰς λαΐδα tantum PI^m (PI²) | κορινθ³ εἰς³ αὖ³ L
 5—p. 148, 1 ἔχω s. v. θροῦνται Suid. 5 χρυσῶ S^v | ἀλουγυδί P S^v | ἀνέγ. P 6 θροῦνται ex θροῦνται. cr. PI^m τροφῶσαν superser. sch.³ | ἀπαλῆς P | ἀφροτέρην A³ ἀφρ. C PI^m πέρην S.; θρ. — ἀφροτέρην (cf. 31, 9)?

1—2 scripsit A primo post 217, 2 (A₂) iterumque post 218, 2 (A₂, cf. ad p. 147, 1 sq.); Suid. distichon exhibet s. Παιρήνη (S₁) 1 s. v. πολίτης S₂, s. ἀλιζώνου S₃ | λαΐδ³ A₁ A₂ | ἔχω S₁, B³ | πολίτην (?) A₁ A³ πολίτης PI^m A³ | ἀλιζώνιο A³ ἀλιζώνιο S₁ | κορινθ³ S₁, v 2 cf. Athen. 588 C | φαιδροτέρην A₂ PI idemque S^v πέρην S³, B³ (deest gl. in S³), λευκοτέρην A₁ (cui lectioni φαιδροτέρην superser. C₁) | λιβάδων ('C₂) P₂

PI S. λιβάδων (αν C) P₁ 3—4 s. v. Κυθέρεια S₁, ἐφ'—ἀφροδίτην (5) sub δρεπνεται S₂ 3 ante τὴν est signum ordi-
 dientis (post λιβάδων finiti) epigrammatis; de tertio carminis lem-
 mate cf. ad p. 147, 3—4 | κυθέρειαν S₁, v | ἐφ' A³ ἐφ' ἣ' (cum C) PI S₁, (ubi ἐφ' ἣ' S^v); ἐφ' ἦς S₂ | ἀγενοί. Pac 4 ἦ
 primo om. S₁, v | εἴνεκα A³ | τυνδαρίδος A τυνδαρίδος S₁, v
 5 δρεπόμενοι S₂, v | καὶ ἀνητὴν ex Ian. cr. PI^m 6 s. v. ὄδωδε S. | ἦς (x rest. C) P | ὑπ' ἐδώδει C ἐπ' ἐδώδει A³ (ἐπ' praefert Sternb.), cum C faciunt PI Suid. | τύμβος? A³ | κρόκω S^v

ἦς ἐτι κηῶντι μύρω τὸ διάβροχον ὄστεῦν,
 καὶ λιπαρὰ θυόεν ἄσθμα πνέουσι κόμαι 10
 ἦς ἐπι καλὸν ἀμύξε κατὰ ἤθεος Ἀφρογένεια
 P 240 καὶ ροερὸν λύζων ἐστονάχησεν Ἔρωσ.
 εἰ δ' οὐ πάγκοινον δούλην θέτο κέρδεος εὐνήν,
 Ἑλλὰς ἄν, ὡς Ἑλένης, τῆσδ' ὑπερ ἔσχε πόνον. M 33^v

219. ΠΟΜΠΗΙΩΤ ΝΕΩΤΕΡΟΤ. C. PI

Εἰς τὴν αὐτὴν Αἰΐδα τὴν Κορινθίαν. L

Ἡ τὸ καλὸν καὶ πᾶσιν ἐράσμιον ἀνθήσασα,
 ἢ μούνη Χαρίτων λείρια δρεψαμένη,
 οὐκέτι χρυσοχάλινον δρᾶ δρόμον ἡελίοιο
 Αἰῆς, ἐκοιμήθη δ' ὑπνον ὀφειλόμενον,

1—2 s. v. κηῶντι Suid., 1 cf. Philodemi ep. XI 34, 6 | ἦς ('AC) ἐτι P PI αἰῆι (quod Sternbachio interpretamentum vid. γοῖς εἰσέτι) S. | κηῶντι: ἐδώδει sch.³ | μύρωι. τὸ C μύρωι το A³ μύρω τε Reiske; fort. μύρω 'στὶ | ὄστον S. (sed ὄστεν S^v cum P PI) 2 s. v. θυόεν Suid., | λιπαρὰ πνέουσι ἄσθμα κόμαι θυόεν Bothe | θυόειν Herm. (τεθνημασμένον sch.³) | ἄσθμα C S₁, v ἄσθμα? A³ ἄσμα S₁, B³ | πνέουσι C πνέουσι A³ πνέουσι S₂, v 3 s. v. ἀμύξει (deest in S^v) S₁, s. κατὰ ἤθεος S₂ | ἦς*** ἐπι C ἦς καὶ ἐπι A³ ἦς ἐπι PI^m, B³ S₁, ἦ ἐπι S₂, v ἦ ἐπι Br. | καλὸν A καλὸν C PIS. | ἦ ἐπι καὶ κατὰμύξε καλὸν Jac. | κατὰ ἤθεος A³ κατὰ ἦ. C S₂, v κατὰ ἤθεος S₁, B³, B³ | κατὰ Bothe κατὰ Reiske; πόνον? | ἀφρογένεια, C ἀφρογενείησ? A³ 4 cf. ad p. 147, 3—4 | s. v. λύζει S. | λύζων S^v | ἐστονάχησεν P PI S₁, A³, v, B³ (ἐστονάχησεν S. add.) 6 ὑπερ ἔσχε C PI^m ὑπερῆσχε A³ || 7 sqq. PI^m III^a c. 11, 8 (PI^m c. 12, 8)

7 νεωτέρ³ C PI^m, om. PI (et PI² in t., sed 'ἐν ἄλλω ἀντιγράφῳ Πομπηίου νεωτέρου' PI² in epidiorth.); est Pomp. Macer iunior, Theophranis Mytilenaei nepos (cf. Hillscher p. 427); ep. cor. Philippicae sedem suam habuisse vid. iuxta VII 223: sic epp. 223 sq. et 219 seriem efficiunt initial. litterarum ordine con-

spicuan 8 εἰς αὖ PI^m εἰς τὸ αὐτὸ PI² 9 ἦ C ἦ? A³ cf. [Lucian.] Amor. 3 παίδων τὸ καλὸν ἀνθούτων | παῖσιν (ι σ, in er. i A) P 10 s. v. λείρια Suid. | super λείρια ser. κηῶν ἀνθη sch.³ 11 s. v. χρυσοχάλινον Suid. | οὐκέτι C δράμον P PI φάος S. | ἡελίοιο A³, spir. corr. et e refecit C 12 λαῖς A λαῖς. C

κόμους καὶ τὰ νέων ξηλώματα καὶ τὰ ποθεινῶν 5
κνίσματα καὶ μύστιν λύχνον ἀπειπαμένη. M 33^v

220. ἌΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ. CL. PI
Εἰς τὴν αὐτὴν Λαῖδα. L

Ἐρχων εἰς Ἐφύρην τάφον ἔδρακον ἀμφὶ κέλευθον
Λαίδος ἀρχαίης, ὡς τὸ χάραγμα λέγει. M 33^v
δάκρυ δ' ἐπισπείσας Ἐλφοῖς, γύναι· ἐκ γὰρ ἀκουῆς
οἰκτιρῶ σε· ἔφην ἦν πάρος οὐκ ἰδόμεν.
ἄ πόσον ἠμθέων νόον ἤκαχες· ἀλλ' ἴδε, Λαῖθην 5
ναίεις ἀγλαίην ἐν χθονὶ κατθεμένη. M 34^r

1—2 s. v. ξηλώματα S₁, καὶ τὰ ποθ. — ἀπειπ. s. κνίσμα-
τα S₂. 1 νέα S₁^v | ξηλώματ' et κνίσματ' (2) S₁^v | ταποθεινῶν
P | ποθεινῶν S₂^v | 2 λύχνον S₂^v | cf. ἀνηραμένη 190, 6 ||
3 sqq. P^m III^a c. 11, 9 (P^l c. 12, 9) 3—4 post lemma ser.
L nomen auctoris, idem praemisit lemma C; num. 7, cum
litteris ci ep. 212 insignitum esset, epigrammati 220, non 222
adpinxit C, falsam de ep. 218 ambitu opinionem secutus
3 σχολαστῶ LC σχολᾶ^δ P^m, om. P^l (P^l in t., sed add. in
epidiorth.) 4 λαῖ L | εἰς αὐτὴν P^m εἰς τὸ αὐτό P^l 5 ἔρχων
A^{no} | εἰσεφ. A^{no} | ἀμφικέλευθον A ἀγγι supra ἀμφι ser. C,
ἀγγι κέλευθον (cum C) P^m, cum A congruant P^l, ἀμφι κ.
Toup (cf. N 335; VII 194, 2); ἀγγι κελεύθου Jac. | de Laidis sep-
ulcro v. Pausan. III 115, Athen. 589B 6 ὠραίης FG. Schmidt;
nec hoc nec Ἀργείης, quod fort. cl. H. Z 152 reponere malis,
scribendum 6—7 in cod. M (481) f. 33^v m. inf. quaternionis
num. 4, f. 34^r m. sup. sequentis quaternionis num. E adpictus
est 7 ἐπισπείσας C | ἀκουῆς (cum P) P^m ἀκοῆς P^l b. s. (P^l
in t., sed corr. in epidiorth., unde ἀκουῆς fluxit in P^l a. v.)
8 σε ἔφην P P^l σε γ' ἔφ. Wakefield (σ' ἔε' ἔφην Graefe) σ'
ἐφάμην Heck; σε καφῶν? 9 cf. V 61, 5 | ἄ C idemque P^m
ἔ? A^{no} ὄ P^l | πόσον P πόσον (ex σόν? cr.) P^m | πόσον (σ)
in eraso σ) P^m | ἤκαχες? | ἀλλ' ἴδε (apostr. C) P P^l (ἀλλὰ νυ
FG. Schmidt) 10 s. gl. ἠ κάμηλος Suid. (et mutilatum est
in Suidae codd. exemplum et falso collocatum; nam sequenti
glossae ἠκαχον' totum, opinor, distichum subiectum erat vocis
ἠκαχες illustrandae causa) | εἰς ἀγλαίην (om. ναίεις) Suid.

221. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ. C. PI

Εἰς Παιτροφίλαν | ἑταίραν Βυζαντίαν. L

Ἀκμαίη πρὸς ἔρωτα καὶ ἠδέα Κύπριδος ἔργα,
Παιτροφίλα, κενθούς τοὺς γλυκεροὺς ἔμψας·
ἔσβέσθη δὲ τὰ φίλτρα τὰ κοτίλα χῶ μετ' αἰοιδῆς
ψαλμὸς καὶ κυλίκων αἰ λαμυραὶ προπόσεις.
Ἄιδη δυσκίνητε, τί τὴν ἐπέραστον ἑταίρην 5
ἤρασας; ἢ καὶ σὴν Κύπρις ἔμψε φρένα; M 34^r

Fr. Cor. Phil. app. 222sq. 222. ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ. C. PI

Εἰς Τρυγόνιον | ἑταίραν [τοῦ | Σακῶν ἔθνος | ὀρωμένην]. L
Ἐνθάδε τῆς τρυφερῆς μαλακὸν ἔθετος, ἐνθάδε καίται
Τρυγόνιον, σαβακῶν ἔνθεμα σαλμακίδων,

1 sqq. P^m III^a c. 11 (P^l c. 12), 10; totum ep. tradit
Suid. 1 ὄ adpinxit in m^o C | ep. haud alienum a Paulo
Sil. ducit Jac.; si propter lemma (Βυζ.) non ad Philodemum ipsum,
tamen ad eius imitatore[m] referre licebit: cf. V 130, 1 (ψαλμὸς καὶ
λαλή καὶ κοτίλον θυμα καὶ ὄδῃ) cum v. 3 sq., V 122, 3 (φι-
λείτων ἔργα) cum v. 1, V 122, 6 cum v. 6, XI 30, 5 cum v. 5
2 ἑταίραν βυζαντίαν L 3—4 s. v. μέσαντος Suid. 3 post ἔργα
erasa est interpunctio in P 4 κενθούς (acc. rest. C) P: τὰ κνίλα
τῶν δαφθαλμῶν sch.^b 5—6 (verbis τὰ κοτίλα — ψαλμὸς om.)
s. λαμυρῶν S₁, ἔσβέσθη — ψαλμὸς s. v. κοτίλη S₂ 5 cf. XII
39, 1 | κοτίλα C κοτίλα A^{no} P^l κοτίλα S₂^v καλακωντικά sch.^b
7 μετ' αἰοιδῆς P: μεταοιδῆς A^{no} μετ'
αἰοιδῆς C P^l S₂^v μετὰ τοῦ αἰοιδῆς S₂^v μετ' αἰοιδῆς S₂^v b. s.
6 ψαλμὸς (' A' C) P ψαλμῶδ' ὄσι S₂^v (S₂^v b. s.) | λαμυραὶ (μ ex
ν? corr. C) P: cf. XII 109, 2 (Meleagri) 7—8 s. v. δυσκί-
νητε S₁; s. v. Ἄιδης S₂ (deest haec gl. in S^v) | ad hoc dist.
notulam cff. μ (σημειῶσαι ὄρωιον) adpinxit L 7 cf. VII 186, 5 |
αἰοιδῆ A^{no} αἰοιδῆ C αἰοιδῆ S₁^v αἰοιδῆ P^l | τί* P^m (τίς ante ras.) |
ἐπ' ἐραστον C ἐπέρ. A (cf. V 298, 1 Pauli) | post ἑταίρην del.
interp. in P, ἑταίραν S₂ 8 ἤρ' πᾶσας A^{no} | ἦ (° C) P S₁^v P^l b.
ἦ S. (praeter S₁^v) P^m s. | φρένα* (erasa litt. π) P; φρόνιν? ||
9 sqq. P^m III^a c. 11 (P^l c. 12), 11 9 ep. argumentum a Philo-
demo alienum indicat Kaib. 10 *ἑταίραν (er. σ s. signum *) L

ἢ καλύβη καὶ δοῦπος ἐνέπρεπεν, ἢ φιλοπαίγμων
 στωμυλίη, μήτηρ ἦν ἐφίλησε θεῶν —
 ἢ μούνη στέρξασα τὰ Κύπριδος ἀμφὶ γυναικῶν 5
 ὄργια καὶ φίλων Λαίδος ἀφαιμένη.
 φῶς κατὰ στήλης, ἰερὴ κόμη, τῆ φιλοβάκχῳ
 μὴ βάτου, ἀλλ' ἀπαλὰς λευκοῖων κάλυκας. M 34^r

p. 151, 10 ^{βα} *σακῶν* P: βα add. C, *σακῶν* ἔθνους finxit L vitiosam
 librarii A in v. altero scripturam absurde interpretans; in Try-
 pheram (v. Asclep. V 153, Mel. V 184, Kaib. EG. 169) ep. scrip-
 tum esse putant Toup alii 11—12 *τρογόνιον* s. v. *ξέστος* Suid.,
 ἐνθάδ' A^{ac} | *τροφερῆς* (s. ex η corr.) P^m P *τροφερῆς* S.^v *Τρο-*
φίρας Toup | *μαλακονοσέστος* A^{ac} 11 s. v. *σαβακῶν* S.^v | *τρο-*
γόνιον P *τρογ.* (lineola non vocalem productam, sed nom. prop-
 rium indicans) P^m *τρογόνιον* S.^v | *τρογόνιον* S.^v | *τρογόνιον*
 S.^v | *τρογόνιον* Reiske; inter blanditias amantium (ut 'colum-
 bulam' apud Plaut. Asin. III 3) nom. refert Toup | *σαβακῶν*
 C, qui signum x in m.^o repetit, βα(?)*σακῶν* A^{ac} (unde in titu-
 lum lemmatistae vox *Σακῶν* ingesta est); sine causa vel so-
 βαρῶν vel σπαταλῶν reponeres (cf. Hesych. s. v. *σαβακός*) | *ἀν-*
θεμὰ (?) A^{ac} | *σαλαμυλίδων*: *ἐταιρῶν* interpretatur Suid., cf. Strab.
 XIV 656 ἢ *Σαλαμυλὶς κρήνη διαβηβλημένη* — ὡς *μαλακίζουσα*
τοὺς πότους ἀπ' αὐτῆς: *ἔθιβε δ' ἢ τροφῆ τῶν ἀνδρόπων*
αἰσιῶσθαι τοὺς ἀέρας ἢ τὰ ὕδατα κτλ., Fest. p. 329 a 17 (Cic.
 off. I 18, 61); pro *σαλαμ.* cave vocis interpretamentum *καλ-*
λακίδων poetae verbis inferas

1 ἢ****καλύβη* P^m | ἢ καὶ *καλύβη* A^{ac} | *Κυβέλη* Salm., *κελέβη*
 Dilthey, *καναχῆ*? | *δοῦπος* P *δοῦμ* P^m (*κάμος* Toup), cr. Scaliger |
 (ἢ *καλύβη κλειδοῦχος ἐνέπρ.* Kaib.) | ἢι (° AC) *φιλ.* P Pl ἢ *φιλ.*
στωμυλίη Kaib. 2 *στωμυλίη* (lineola ut in nom. proprio add.)
 P^m | post *μήτηρ* (*μήρ* P^m) interpungunt P Pl, recte cum se-
 quentibus (ut de Cybele verba *μήτηρ θεῶν* intellegantur) iungit
 Scaliger | *θεῶν* P Pl^m *θείων* P^m, cr. Scal. 3 *στέρξασα*
 Reiske (noli *ῥέξασα* rep. cl. Kaib. 823, 4 *ὄργια συνοξέσαντε*) |
ἀμφὶ γυναικῶν A^{ac} (*Ἀφρογενεῖης* Herw.); 'sacra quae mulieres
 celebrant' explicat Jac., *Κύπριδος ἀμφὶ* (ut praepositio sit no-
 mini suo postposita) iungit Dilthey 4 καὶ: f. *χῆ* | *ἀφαιμένα*
 (ἢ superscr. C) P, cum C facit Pl 5 cf. VII 315, 1 sq. | *κατὰ* (° AC)
 P 6 *ἀλλαπαλῶς* A^{ac} | *λευκοῖων* C *λευκῶν* A^{ac}: cf. *ἀνθεα*
λευκοῖων Kaib. 547, 4, *ἀνθεα λευκῶ φῶσις* K. 569, 6

Εἰς Ἀρίστιον | ξυκορον Κυβέλης.

Ἡ προτάλοις ὀρηστρίς Ἀρίστιον, ἢ περὶ πένυκας
 καὶ Κυβέλη πλοκάμους ῥῖψαι ἐπισταμένη,
 ἢ ἢ λωτῶ κερδέντι φορομένη, ἢ τοῖς ἐφεξῆς
 εἰδοῖ' ἀκρήτου χειλοποτεῖν κύλικας,
 P 241 ἐνθάδ' ὑπὸ πτελέαις ἀναπαύεται, οὐκέτ' ἔρωτι, 5
 οὐκέτι παννυχίδων τροπομένη καμάτοις.
 κάμοι καὶ μανία, μέγα χαίρετε' κείθ' ἴμα μίτραις
 10 ἢ τὸ πρὶν στεφάνων ἐνθεσι κρηπτομένη. M 34^r

1 sqq. Pl. III^a c. 11 (P^m c. 12), 13 1 cf. ad A. P. VI 170,
 quod ep. cum VII 223 et X 5 ad eundem referendum est aucto-
 rem 2 *κυβέλης* L 3 cf. VI 173 (Rhiani) | *ἀρίστιον* (lin.
 ut in nom. proprio) P^m | *περὶ πένυκας* A^{ac} π. *πένυκας* P^m C
 π. *πένυκας* Salm. *παρὰ πένυκας* Scaliger 4 καὶ *κυβέλη* P
 καὶ *καλύβη* Scal. καὶ *καλύβη* Salm. τῆ *Κυβέλη* Heck. (*καὶ* K.
 Wakefield) | *ῥῖψαι* (° C) P Pl 5 cf. 454, 1; Nonn. D. VIII 26 |
κερδέντι P Pl | ἢ *τοῖς* — *κύλικ.* (6) s. *ἀκράτος* Suid. | *ἐφ' ἐξῆς* C
 6 *ἀκρήτου* P Suid. idemque P^m P^m *ἀκρήτους* P^m (etiam
 Pl^a in t., sed 'τὸ ἀκρήτους ἀκρήτου γραπτέον' in epidiorth.) |
χειλοποτεῖν (hyphen C) P *χειλοποτεῖν* Reiske (alii, spiciose: at cf.
 XI 409, 1) | *κύλικας* P Pl *κύλικα* S.^v (deest gl. in S.^v); conl.
 329, 2; 454, 2 singularem praeferas | de tribus epp. p. 240 sq. in
 margine inf. a C scriptis cf. ad VII 229 7 *ἐνθάδ'* A^{ac} |
 ὑπο A^{ac} | *πτελέαις* Pl ex *πτελέαις* corr. ipse A (cf. VI 170, 1
αὶ πτελέαι) οὐκέτ' C (οὐκέτ' A Pl^m) 8 *καναχῆς* frustra Wake-
 field 9 *κείθ'* A (versum imperfectum relinquens) ἢ *μυρίωνος*
 suppl. L, *κείθ' ἔσται ἔδη* P^m (P^m); Planudis coniecturae vix
 praestant recentiorum conamina: *κείθ' ἔσται ἔπνοος* (s. *ὄρητη*) et
κείθ' ἀμύριστος Jac. *κείθ' ἔσται ἔπνοος* Piccolos *κείθ' ἔπνοος*
 et *-νοος* Heck. *κείθ' ἔπνοος* Dilthey; ex Dioscoridis (quem
 Th. imitatur) ep. VII 31, 8 noli supplementum ὑπὸ (s. *ἔμα*)
μύρτοις petere; tentavi *κείθ' ἔμα μίτραις*, ut quae viva coronis
 abundavit, mortua taeniarum saltem ornatam retinere dice-
 retur, cf. A. P. IX 19, 2, Pind. Isthm. IV 62 *λάμβανέ οἱ στέ-*
φανον, φέρε δ' ἔμ. μίτραν. Malim tamen lemmatistae addita-
 mento prorsus neglecto ὑπὸ *τύμβῳ* s. ὑπὸ *πέτρῳ* supplere, ut
 venustis floribus saxi sepulcralis duritia opponatur 10 *τρο-*
πομένη Dilthey ||

224. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ. PI

Εἰς Καλλιμάχεια | τὴν τεκοῦσαν εἴκοσι | καὶ ἑννέα τέκνα | L
καὶ ζήσαν ἢ ἐμυτοῦς. C

Εἴκοσι Καλλιμάχεια καὶ ἑννέα τέκνα τεκοῦσα
5 οὐδ' ἑνὸς οὐδὲ μιῆς ἔδρακόμεν θάνατον.
ἄλλ' ἑκατὸν καὶ πέντε διηρωσάμην ἐμυτοῦς
σκέπαι τρομερῶν οὐκ ἐπιθείσα χέρα. M 34^r

225. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ. PI

Εἰς Λαέρτην τὸν πατέρα | Ὀδυσσεὺς τὸν Ἰθακήσιον. L

10 Ψήχει καὶ πέτρην ὁ πολὺς χρόνος οὐδὲ σιδήρου
φρίσσει, ἀλλὰ μὴ πάντ' ὀλέκει δρεπάνη·
ὡς καὶ Λαέρταο τόδ' ἠρίον, ὃ σχεδὸν ἀκτῆς
βαῖον ἄπο, ψυχρῶν λείβεται ἐξ ὑετῶν.

1 sqq. P^M III^a c. 11 (P^L c. 12), 13 1 om. P ἀδέσπ^δ P^M
2 clausulae signum post τέκνα adpinxit L, erasit (puncta relin-
quens) C, qui alteram lemmatis partem add. 4—5 cf. VII 484;
prius dist. fere congruit cum Antip. in Hermocrateam vs. VII
743, 1 sq. 5 οὐδενός P P^M οὐδ' ἑνός Jac. οὐθ' ἔ. Br. οὐδεμιῆς
A P^M οὐδὲ μιῆς C P^L οὔτε μ. Br. 6 ἀλλ' ἑκατὸν πέντε (s in-
seruit A ipse, asperum et apostr. add. C) P | διήλθον sch.^B
7 σκέπαι C P^M σκέπαι A^{ac} | ἐπιθείσα C | A. P. ep. VII 324
ut tertium distichon adnectit tetrasticho P^L, ep. 224 vertit
Anson. (34, p. 435 P.) || 8 sqq. P^M III^a c. 13 (P^L c. 14), 1; ap.
Ir. p. 108 (post VII 235) 8 om. nom. auctoris P 9 εἰς Λαέρτην
tantum Pl Ir. | πῶ L | ἰθακ^δ L 10—11 s. v. ψήχειν Suid.
(deest in S.^v) 10 cf. A. P. IX 704, 1 (Kaib. 889, 5) et Simonid.
fr. 176, etiam Macar. VIII 90 (ubi ψήξει) et Apost. XV 44 (ubi
σῆψαι — σίδηρον legitur) | οὐ δε A^{ac} 11 ἀλλαμῆ A^{ac} (ἀλλ' ἀγρίη
FG. Schmidt) | πάντ' A^{ac} πάντ' C Pl (om. S.^c) | ὀλέκει C ὀλέ-
σει A^{ac} | δρεπάνη A -πάνη C P^M P^L δρεπάνη P^L (nec cr.
P^L in epidiorth., ut mireris veram lectionem reperiri in P^L a.),
γα. δρεπάνη sch.^B 12 ὡς P P^M (P^L) ὡς Br. | τὸδ' A τόδ'
C | ἀκτῆς P Pl ἀκτῆς Heck. 13 ἄπο A ἀπό C (cum ψυχρῶν
iungens Heck., cum λείβεται s. λείβ. Däbner), ἄπο P^M (Jac.
ἄπεισι interpretatus, Schmidt ad ἀκτῆς referens) | λ. ἄπο-
ψυχρῶν | λείβεται primo A, qui ipse β super π ser., λείβεται Pl
τρέβεται (s. ψαδρὸν γίνεταί) Schm. | ἐξετῶν A^{ac} | ὑδάτων Schm.

οἴνομα μὴν ἦρωος ἀεὶ νέον· οὐ γὰρ ἀοιδὰς 5
ἀμβλύειν αἰῶν, κῆν ἐθέλη, δύναται. M 35^r

Fr. Cor. Mel. 226. ἈΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ ΤΗΪΟΥ. C
ep. 228—229? Εἰς Ἀγάθωνα στρατιώτην | ἐν Ἀβδήροις. L

5 Ἀβδήρων προθανόντα τὸν αἰνοβίην Ἀγάθωνα
πᾶσ' ἐπὶ πυρκαϊῆς ἢ δ' ἐβόησε πόλις.
οὐ τινα γὰρ τοιόνδε νέων ὁ φιλαίματος Ἄρης
ἠνέρισεν στουρῆς ἐν στοροφάλῳ μάχης. M 30^r

227. ΔΙΟΤΙΜΟΥ. C. PI

10 Εἰς Κριναγόραν στρατιώτην | τὸν Λαρισαῖα. L

Οὐδὲ λέων ὡς δεινὸς ἐν οὔρεσιν, ὡς ὁ Μίλωνος
νόος Κριναγόρης ἐν σακέων πατάγῳ.

1 μὲν P, ex. Pl | νέον P Pl, μένον Schm. | ἀοιδὰς A -δὰς C
2 cf. VI 67, 9; cet. ep. non alienum ab arte Antiphili, cf.
VII 141 ἄσεται αἰὼν et ἠρόεσσι, IX 192 γὰρ ἀοιδὰς, VII 630 σχεδὸν,
in primis XVI 334 | κῆν A κ' ἦν C κῆν P^M | ἐθέλη (spir. et i C) P ||
3 sqq. P^M III^a c. 5 (εἰς ἀνδρείους), 8; exstat ep. totum apud
Suid. 3 Ἀνακρέοντος tantum Pl | ἀνακρέον C; Teio abiudi-
cat ep. J. Mayer (stud. 67) 4 στρατιῶ ἑναβδ. L 5—6 s. v. αἰνοβίης
Suid. 5 s. προθανόντα Suid. | αἰνοβίην P: βί ex β vel v
corr. L, qui signum supra β adpinxit et in fine vs. supra va
(vocis Ἀγάθωνα) add.: ~ βίην 6 ἐπιπυρκαϊῆς A^{ac} | ἐβόησε
P Pl Suid. ἐβόησε Wakefield ἐπέβησε Heck. 7 sq. s. ἠνέρισεν
Suid. 7 τοιόνδε C ποιόν δε A^{ac} | νέων P Pl S.^a νέον S.^v B. E.
(νέων Ursinus): cf. II. 1503 | observabatur poetae II. E 844 (τὸν μὲν
Ἄρης ἐνάριζε μαιφόνος) nec tamen ὁ μαιφόνος praefendum:
cf. Aesch. Sept. 45 8 ἠνέρισε P^M Suid. (ἠνέρισε S.^v) | στου-
ρῆ, P^M a. | ἐν στοροφάλῳ (cf. Suid. s. στοροφάλῳ) om.
S.^a V. B. E. (itemque Zon. p. 997) | στοροφ. C τροφ. A^{ac} || 9 sqq.
P^M III^a c. 5, 9 9 sq. lemmati nomen auctoris subimmitit C
9 Atheniensi tribuit ep. Monk, Adramytteno Knaack (eiusdem
auctoris vid. ep. XVI 158) 10 στορῶ τον λαρισαῖα L
11 οὐ δεινὸς P | ὡς δεινός A ὡς δ. C Pl | ἐνούρεσιν (' A C) P

εἰ δὲ κάλυμ' ὀλίγον, μὴ μέμφο· μικρὸς ὁ χῶρος,
ἀλλ' ἄνδρας πολέμον τλήμονας οἶδε φέρειν. M 31^r

228. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

P1

Εἰς τάφον Ἀνδροτίωνος | καὶ τῆς αὐτοῦ γυναικός. L

5 Ἀντῶ καὶ τεκέεσσι γυναικί τε τύμβον ἔδειμεν
Ἀνδροτίων· οὐπω δ' οὐδενὸς εἰμι τάφος.
οὐτω καὶ μείναιμι πολλὸν χρόνον· εἰ δ' ἔρα καὶ δεῖ,
δεξαίμην ἐν ἐμοὶ τοὺς προτέρους προτέρους. M 31^v

229. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

C₁ & P.

Εἰς Θρασύβουλον | τὸν Λακεδαιμόνιον | L₁
ἐπὶ πηγῆς ἐπὶ τοῦ στήθους | δεξάμενον. L₁

Τῆ Πιτάνη Θρασύβουλος ἐπ' ἑσπίδος ἤλυθεν ἄπνους,
ἐπὶ πρὸς Ἀργείων τραύματα δεξάμενος,

1 δὲκάλυμ' (C) P (noli δὲ τὸ εἴμ' s. τὸ χῶμ' ex VII 84
repetere) | ὀλίγον A^{aa} 2 ἀλλ' ἄνδρας A^{aa} | οἶδε ex οἶδε
corr. C || 3 sqq. P^m III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 4
3 nom. auctoris om. P; ep. videtur Diotimi, cf. VII 733, 7 (αἶ
δὲ παλαιὰ προῦθ' ἡμεῖς Ἄδην — ἀφινόμεθα) et VII 261, 4
cum 228, 4, praeterea VI 267, 3 (ἀντῶ καὶ γενεῆ) cum 228, 1;
iuncta igitur eiusdem poetae epp. quamvis argumento dissimi-
lia; ep. vertit Ausonius epit. 34 p. 85 P., imitatur Gregorius theol.
VIII 85, et sepulchralium aliorum ep. est archetypum, cf. Kaib.
449, 451 sq. 4 ἄνδροτιῶν⁹ et γυναικί⁹ L 5 ἀντῶ A^{aa} ἀντῶι C
ἀντῶ P | ἔδει με A v fin. add. C 6 Ἀνδροτίων μ' FG.Schmidt |
οὐδενὸς Δ P^m οὐδ' ἐνός C | εἰμι A 7 cf. K. 449, 5 | οὐτω (C
A^{aa}) P 8 ἐνεμοὶ P | δεξαίμην προτέρους τοὺς γενεῶ προτέ-
ρους Schm.: at cf. VIII 85, 2 (τοὺς πνεύματος προτέρους) et 4
(τῶν προτέρων πρότερον) || 9 sqq. P^m III^a c. 5 (εἰς ἄνδρας),
10 (P^m c. 5, 11); ep. est apud Plut. mor. 235 A; bis ser. A,
p. 241 (P₁) primum, p. 321 post VII 721 iterum (P₂); p. 240 sq.
in marg. inf. tria epp., quae in eodem argumento atque VII
230 versantur, litteris deorsum spectantibus ser. C, scil. Iuliani
ep. IX 447 p. 241, IX 61 (incerti poetae) et IX 397 (Palladae)
p. 240 9 διοςκορί P^m 10—11 alterum lemma: εἰς θρα-
σύβουλον | εἰδὸν τὸν^z τὸν | λακεδαιμόνιον ser. p. 321 L₂ 10 λακε-

δεικνὺς ἀντὶα πάντα· τὸν αἵματόεντα δ' ὁ πρόσβος
παῖδ' ἐπὶ πυρκαϊῆν Τύννηχος εἶπε τιθεῖς·
'Δειλοὶ κλαιέσθωσαν· ἐγὼ δὲ σέ, τέκνον, ἄδακρυς 5
θάψω, τὸν καὶ ἐμὸν καὶ Λακεδαιμόνιον.' M 31^v

230. ἘΡΤΚΙΟΥ ΚΙΖΙΚΗΝΟΥ.

C. P1

Εἰς Δημήτριον

C. L

Λακεδαιμόνιον, | ὑπὸ τῆς ἰδίας μητρὸς | ἀναιρεθέντα. L

'Ανί' ἀπὸ πολέμου τρέσαντά σε δέξατο μάτηρ,
P 242 πάντα τὸν ὀπλιστῶν κόσμον ὀλωλέκοτα,

δαμόνι L p. 156, 11 πληγ' ας' ἐπι σι^{dy} L 12 τὰι πτῆ⁹ ἀ⁹ναι
C₁ (qui signum x in m¹ repetit) Τῆ Πιτάνη P1 τὰι πιτάνη s.
πιτάνη A₁^{sr} ≈ οὐκ ἐπι τάνη P₂ (ubi τάνη in τήνη mut. C₂)
τὸν Πιτάνην Plut. (Ὀὐκ Πιτάνης latere in scriptura, quam P₂
exhibet, vidit Jac.) | ἑπασπίδος A^{aa} (or. C, acc. iterat C₁)
13 ἐ*πῆ P₂ ἐν τῶ? A₂^{sr} | πρὸς A₁^{aa} P₂

1 ἀντὶ ἀπάντα A₂^{aa} ἐντὶα πάντα C₂ Plut., πρόσθια πάντα
A₁ P1: cf. Bassi ep. IX 273, 3 ἰδ' ὡς καὶ πρόσθια πάντα τραύ-
ματα 2 παῖδ' P_{1,2} P1 θεῖς Plut. | ἐπι A₁^{aa} ἐπι P₂ | πυρκαϊῆν
(sic, C₁ A₁) P₁ πυρκαϊῆν P₂ -ήν Plut. -ῆς P1 | τύννηχος (li-
neola add. ut in nom. proprio) P^m | εἰ, *πετιθεῖς C₁ (qui
ante τ virgulam ad disiungenda voc. interponit) εὐ πετιθεῖς?
A₁^{sr} εἶπε τιθεῖς P1 εἶπε φέρων P₂ εἶπε τάδε Plut. 3 δέξω
P P^m Plut. | ἄδακρυς (C₁): cf. 545, 3 4 reddit Auson. epigr. 43
(p. 329 P.): 'natus lactimis non indiget ullis, et meus et talis
et Lacedaemonius' | τὸν^z ἐμὸν (καὶ superser. man. rec. alio
atramento) P^m καίμην A₂^{aa} | καίμην P₂ | λακεδαιμόνιον: ai
ex α corr. C₁ || 5 sqq. P^m III^a c. 5, 11 (P^m c. 5, 12); num.
1 adpinxit C 5—7 nomen auctoris ser. C p. 241, iterat
p. 242; lemma p. 242 adposuit L, brevius praemisit C p. 241
5 κυζικηνῆ add. utroque loco C, om. P1 6 sq. εἰς δημ. C (p. 241)
L (p. 242); cetera lemmatis verba om. C 7 λακεδαιμόνιον
(comp. tam s quam ai notat) L | ἐπο της ἰδίας μῆς εν. L
8 sqq. Erycii ep. propius accedit ad Antipatri ep. VII 531 et
incerti poetae IX 61 quam ad Tymnae VII 433 (cf. ad
v. 1—4) 8 s. v. τρέσας Suid.; versus bis scriptus est in P,
p. 241 ab A, p. 242 (in marg. superiore) ab J, qui totum ep.
in eadem pagina exstare voluit | ἀνί' A^{aa} S.V. | ἀπο A | τρέ-

ἀντά τοι φονίαν, Δαμάτριε, ἀντίκα λόγγαν

εἶπε διὰ πλατέων ὠσαμένα λαγόνων·

Ἐκείνανε, μηδ' ἐγέτω Σπάρτα ψόγον· οὐ γὰρ ἐκείνα ὀ
ἠμπλακεν, εἰ δειλοῦς τοῦμὸν ἐθρεψε γάλα. M 31^r

Fr. Cor. Mel.
opp. 231 sq.

231. ΔΑΜΑΓΙΉΤΟΤ.

C₁, P₁
L₁

Εἰς Ἀρισταγόραν | Ἀμβρακίωτην.

Ἰὼδ' ὑπὲρ Ἀμβρακίας ὁ βοαδρόμος ἀσπίδ' ἀείρας

τεθνύμεν ἢ φεύγειν εἶλετ' Ἀρισταγόρας,

νῖδος ὁ Θενοπόμου. μὴ θανῶν ἔχε· Δωρικὸς ἀνήρ

10 πατριδος, οὐχ ἦβας δλλυμένες ἀλέγει. M 31^r

σαντά S.^v | σ,ε,ι δέξωτο P₂^{pr} σ' ἐδέξατο? J^{ar}; fort. σε δέξετο (cf. IX 61, 1: γυμνὸν ἰδοῦσα Λάκαινα καλίντροπον ἐκ πολέμοιο) | μέγρη P S.^v μήρη P^m μήτηρ P^{is} p. 157, 9 s. v. ὀπλιστής Suid. (deest in S.^v) | πάντα P P¹ S. (noli παῖδα reponere conl. IX 61, 2) | ὀπλιστήν P^m ὀπλιστήν (cum P) S.^a (ὀπλιστήν S.^c), ὀπλιστῶν Passow (an ὀπλιστῶν?)

1 cf. VII 531, 1 | α,ὐτ,ἀτοι C ἀκατοι (potius quam ἀκατοι) A^{ar}, cum C congruit P₁ | ἀπλία P P₁; & τέμε (cf. VII 531, 3)? 2 δια A^{ac} διαl vid. correxisse (litt. fin. non plene expressa) C δια P₁ | πλεγίων Reiske: cf. 531, 2 (πολλῶν — λαγόνων) et VI 255, 6 3 μηδ' P P^m μηδ' P^{is} | ἐκείνα A^{ar} 4 τοῦμὸν (C) P || 5 sqq. P^m III^a c. 5 (εἰς ἀνδρείους), 12 (P^v c. 5, 13); in P ep. bis ser. A: p. 242 (P₁) et p. 274 post Damageti ep. VII 438 (P₂), ubi 'exstat 242' adser. rec. man.

5 sq. εἰς ἀρημένην (sic. cf. ad I. 8) ὄιον | Θενοπόμου ἢ δαριέα L₂ τοῦ αὐτοῦ (sc. Damag. post VII 438) add. C₂ 6 lemma om. P₁; ad Philippi, Demetrii filii, cum Ambraciensibus bellum ep. spectare putat IG. Schneider (conl. Polyb. IV 61), cf. Susemihl Litt.-Gesch. II 547 7 sq. s. v. βοαδρόμος Suid.; cf. 147, 1 7 ὄπερ A₁^{ac} P₂ | ἀμβρακίαι P₂ P^m S. (sed ἀβρακίαι S.^v)

8 ante ἢ explicandi causa in P^m man. rec. inseruit μάλλον | φεύγειν P₁ P¹ S. τὸ φεύγειν P₂ | εἶλετ' A^{ac} εἶλετ' C P₁ ἦθελεν. (extrema vs. voce omitta) S. | ἀρισταγόρας (sic) P₁ Ἀρισταγ. P₁ ἀρημένης P₂ 9 νῖδος ἐνοπόμου P₁ νῖδος Θενοπόμου P^m νῖδος τ' ἐνοπόμου P^m νῖδος ὁ Θενοπόμου P₂, articulum om. P^{is} | ἀνήρ. C₁ ἀνήρ. (potius quam ἀνήρη) A₁^{ar}

232. ἈΝΤΙΠΙΑΤΡΟΤ.

C

Εἰς Ἀμύντορα | υἱὸν Φιλίππου.

L

Ἀνδριον οὐδας ἔχει τὸδ' Ἀμύντορα, παῖδα Φιλίππου,
πολλὰ σιδηρεῖς χερσὶ θιγόντα μάχης·

5 οὐδέ μιν ἀλγινόεσσα νόσος δόμον ἄγαγε Νυκτός,
ἀλλ' ὄλετ' ἀμφ' ἐτάρω σχῶν κυκλόεσσαν ἔτυν. M 90^v

Fr. Cor. Phil.

233. ἈΠΟΛΛΩΝΪΔΟΤ.

C. P₁

opp. 223-240 Εἰς Αἴλιον Ῥωμαῖον | στρατιώτην ἑαυτὸν | ἐναιορήσαντα. L. C

Αἴλιος, Ἀδσονίης στρατιῆς πρόμος, ὁ χρυσέοισι

10 στέμμασι σωρεύσας ἀνχένας ὀπλοφόρους,

νοῦσον δὲ εἰς ὑπάτην ὀλισθάνε τέρμα τ' ἄφικτον,

εἶδεν ἀριστεῖην ἐμφανὲς εἰς ἰδίην.

ἀνήρ (' A₂ C₂) P₂; verba 'Δωρ. ἀνήρ.' separanda esse a seqq. noli ci. ex XVI 1, 3: cf. 438, 3 p. 158, 10 παῖδος P^m | οὐ ζωῶσ P₁ οὐ ζωῶσ P₁ οὐχ ἦβας A₂ οὐχ ἦβας C₂ | & λέγει A₁^{ar}

1 sqq. P^m III^b c. 4 (εἰς ἀνδρείους), 1 (P^v c. 5, 37; P^v c. 5, 39), ap. Ir. p. 92 1 Ἀνότης P₁; Sid. trib. Menk (Setti); titulo caret, sed Anytes epigrammatis adnexum est ap. Ir.; Anytes potest vid. ep. comparanti 724, 4 cum 232, 4 (δόμον VI 123, 3; χερσὶ XVI 231, 4), at Sidonii esse docent 711, 6 νοῦσος — ἄγαγε, 241, 11 sq. 3 οὐδας (C) P | τὸδ' A^{ac} | φιλάππου (C, erasus acc. supra i prius) P 4 s. v. θιγεῖν Suid. | σιδηρεῖς (' A? C) P P^m (P^v c. 5) S. σιδηρεῖς P^m (perperam, cf. VI 124, 3: σιδαρείον πολέμοιο);

σιδαρείας Br. | θιγόντα P | μάχης (α C^{is}) P μάχης P₁ S. 5 οὐ δέ P^{is} | ἄγαγε (' rest. C) P ἄγαγε P₁ 6 s. v. ἔτυν Suid. | ἀλλόλετ' A^{ac} | ὄλετ' S^a. B | ἀμφ' ἐτάρω A^{ac} ἀμφ' ἐτάρω. C ἀμφοτέρων P^m P^{is}. B (ἀμφοτέρων Reiske) ἀμφ' ἐτάρων Suid. P^{is}. B. | (ἐτάρω Br. ἐτάροις Brod.) | σχῶν P^v σχῶν (potius quam σχῶν) A^{ar} ἔτυν S.^v. A. B. B. | κυκλόεσσαν S.^v || 7 sqq. P^m

III^a c. 5, 13 (P^v c. 5, 14) 7 ἀπολλωνί P^m; cf. IX 280 8 inter ἄμφ' et στρατ. erasa vox est, fort. ἔτεθ' (an ἀβόνη?) | ἑαυτ' ἄν. add. C 10 σωρεύσας ex τωρ cr. C 11—160, 1 ξίφος s. v. ὑπάτη Suid. 11 ν, οὐσον C νεῦσον A^{ar} (cum C faciunt P₁ S., νόσσαν Wakefield) δτ' εἰς (C) P P₁ δτ' εἰς S.^v | ὑπάτην A^{ac} πρυμάνην Heek. στυγερῆν Schm. | ὀλισθάνε, C -νεν A^{ar} (cf. IX 296, 5) | τέρματ' (' AC) P | ἄφικτον P; in fine vs. interpungunt P^m P^{is}

πήξε δ' ὑπὸ σπλάγχνοις ἔδον ξίφος εἶπέ τε θνήσκων· 5
 Ἄντὸς ἐκὼν ἐδάμην, μὴ νόσος εὐχος ἔχη· M 31^r

234. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ. C. PI

Εἰς ἕτερον Ἄλιον | Ἀργεῖον στρατιάρχον. L

Ἄλλιος ὁ θρασύχειρ Ἄργους πρόμος, ὁ ψελιδώσας
 ἀχένα χρυσοδέτοις ἐκ πολέμου στεφάνοις,
 τηξίμελει νόσφ κεκολονμένος ἔδραμε θυμῷ
 ἐς προτέραν ἔργων ἄρθενα μαρτυρήν,
 ὡσε δ' ὑπὸ σπλάγχνοις πλατὺ φάσγανον ἔν μόνον εἰπών· 5
 Ἄνδρας Ἄρης κτείνει, δειλοτέρους δὲ νόσος. M 31^r

itemque S.V. ut τέραμα cum γοῖσον iungatur et εἰς ἀριστερήν referatur ad εἶδεν; C post εἶδεν interp. (ut ab hoc verbo τέραμα pendeat) p. 159, 12 εἶδεν P PIS. A. B. V. οἶδεν S. edd. (cf. IX 230, 4) | ἔμφανῆς (C) P. S. P. M. P. L. A. ἔμφανῆς P. M. A. ἔμφανῆς Heck. ἔδραμεν Τουρ. ἔφθανεν (s. σφάθανεν et ἀνδραμεν) Reiske. ἔφθασεν Br. ἤλυθεν Schmidt; fort. ἐμβάλεν (olim ci.: ἡμφάνισ' εἶπ') | ἐσιδῆν (acc. rest. C, qui puncta supra ε add.) P | ἔσ S. V. | virgulam pro puncto post ἰδίην adhibet Ellis, qui ἔμφανῆς ad τέραμα refert et apodosin a verbis πήξε δ' incipere vult

1 πήξει S. V. ἄπηξε S. R. E. | ὄπο A. A. C. | σπλάγχνοις S. V. | ἔδον A. A. C. S. V. | ξίφος P. P. M. ἔγχος S. V. A. B. E. | εἶπέτε (accentus C) P | θνήσκων P. θνήσκων Pl. 2 ἐκὼν P | εὐχος A. εὐχ. C | ἔχοι Pl. || 3 sqq. P. M. III^a c. 5, 14 3 φιλιππου tantum P. M.; θεσσαλ add. C

4 εἰς ἄν P. M. εἰς τὸν ἀντὸν P. L. | ἔτεθ' et στρατιάρχ' (non στρατιάρχην) L. 5—7 κεκολονμένος (sed vocibus ὁ ψελ. — στεφάνοις omissis) Suid., s. v. θρασύχειρ 5 ἄργους P. P. M. Suid. (sed ἄργους S. V.) Ἄρης Brod. Ἐνοῦς et στρατιάρχης Reiske, ἔγριος? an γαῖρος? | ὁ ψελιδώσας C ὁ ψεδιδώσας A. M. ὁψὲ διώσας P. M. B. ὁ ποτε δήσας π' (sc. περὶ αὐχ.) seh. M. (quibuscumq. cf. perversum schol. M.) 7 sq. s. v. τηξίμελει S. V. s. κεκολονμένος S. V.

7 τηξίμελει S. V. in τηξίμελει mut. man. rec. (duplici puncto litt. σ delens) | νόσφ S. V. | κεκολονμένος C κεκολονμένος A. A. C. idemque S. V. | (ἔδραμε Heck.) | θυμῷ A. A. C. S. V. 8 προτέραν P. S. V. (sed πρότερον — μαρτυρήν S. V.) προτέραν Pl. 9 ὡσε δ' C ὡσε δ' A. C. litteram ε scripserat etiam A, sed non satis perspicuam, pristina lectio nec ὡσε δ' nec ὡσε δ' erat | ὄπο A. A. C. 10 cf. VII 160, 2 | θηλυτέρους?

235. ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΤΑΡΣΕΩΣ. C

Εἰς Θεμιστοκλέα | τὸν Ἀθηναῖον ἐν | Μαγνησίᾳ τελευτήσαντα. L
 Μὴ μέτρει Μάγνητι τὸ πηλίκον οὐνομα τύμβω,
 μηδὲ Θεμιστοκλέους ἔργα σε λανθανέτω·
 5 τεκμαίρου Σαλαμῖνι καὶ ὀλίκῃσι τὸν φιλόπατριν,
 γνώσῃ δ' ἐκ τούτων μείζονα Κερροπίης. M 30^v

236. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ. C

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐν | Μαγνησίᾳ. L

Οὐχὶ Θεμιστοκλέους Μάγνης τάφος, ἀλλὰ κέχωσμαι
 10 Ἑλλήνων φθονερῆς σῆμα κικοκρισίης. M 90^v

1 sqq. P. M. III^a c. 5, 8 (P. L. c. 5, 9); ap. Ir. p. 108 inter ep. VII 237 et 225 1 διοδωρον tantum P. M. Ir., gentile add. C; cf. ad VII 40 (et 137) 2 εἰς αὐτὸν (auctoris nomini praemissum) P. M. εἰς τὸν αὐτὸν P. L. (lx) post VII 237 | ἐν μαγνησίᾳ L 3 μέτρει (μετ in er. τεκ?) P. M. | τηλίκον Jac. | τύμβωσι, C τύμβων (non τύμβω) A. M. 4 μὴ δε A. A. C. μὴ δε P. M. P. L. 1 | ἔργα P. M. 5 cf. VII 18. 330 | σαλαμῖνι (circ. in eraso acuto C) P | κολοκρίσι P | ὀλίκῃσι P. M. P. L. A. C. ὀλίκῃσι P. M. (at ὀλίκῃσι in epidiorth.)

6 γνώσῃ (i C) P; cf. 370, 4 | κερροπίης P; cf. 40, 2; 74, 4 | 7—p. 162, 7 duo epp. iunxit A, uno lemmate (l. 8) instruxit L, separavit C qui signum novi carminis ad 237, 1 adpinxit; duobus epigrammatis tres auctores adscribit C: ἀντιπάτρον | θεσσαλονικῆ | ἔ (sc. καὶ) φιλιππου θεσσαλονικέως (haec p. 242 in m. exteriori exarata sunt ita, ut ἀντ. inter 236, 2 et 237, 1, θεσσα. infra 237, 1 existent; alterum nomen φιλ. cum suo gentili iuxta 237, 2 sq. adpositum est); tertium denique auctorem ἄλιφιου μυτιληταίου add. C p. 243 in marg. superiore; ipse tamen C ex tribus auctoribus alterum tollit, cum delendi signum et ante nomen poetae et ante gentile adpingit: γδ φιλιππου θεσσ' σαλον.; teste igitur correctore ep. 236 est Antipatri, 237 Alphei, nec hoc abiudicandum vid. a poeta Mytilenaeo, cf. IX 97, 526, 104 (3 ὁ ποτε Τροίης cum 237, 3); certe errant qui nomen ἀλιφιου ad ep. 238 spectare et Ἄδαλον titulo alterum originis testimonium accedere volunt 7—10 P. M. III^b c. 4 (εἰς ἀνδρείους), 2; P. L. c. 5, 38, P. L. c. 5, 40; ep. exstat ap. Ir. p. 92 iunctum cum VII 238 7 sq. lemma (ab L scriptum) praecedat occupatque distichi marginem, unde nomen

237. ἈΛΦΕΙΟΥ ΜΙΤΥΛΗΝΑΙΟΥ. C. P1

Εἰς τὸν αὐτὸν Θεμιστοκλέα. M

Ὀυρεά μεν καὶ πόντον ὑπὲρ τύμβοιο χάρασσε

καὶ μέσου ἀμφοτέρων μέρουρα Αητοῖδην

5 ἀενάαν τε βαθὺν ποταμῶν ῥόον, οἳ ποτε θεῖθροις

P243 Ἐξέρξον μυρῖοναυαν οὐχ ὑπέμειναν Ἄρην.

ἔγραψε καὶ Σαλαμίνα, Θεμιστοκλέους ἵνα σῆμα 5

κηρύσσει Μάγνης δῆμος ἀποφθιμένον. M 30V

238. ἈΔΔΙΟΥ. A

Εἰς Φίλιππον [τὸν] βασιλέα A

[τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου]. L

Ἡμαθίην δὲ πρῶτος ἐς Ἄρεα βῆσα Φίλιππος,

Αἰγαίην κείμαι βόλον ἐφεσδάμενος,

auctoris partim in marginem ep. sequentis incidit, cf. quae de auctoribus a C traditis supra monuimus p. 161, 8 τῆς¹ αὐτῆς¹ (sc. Anytes, post VII 232) P^M; expers tituli est ap. Ir., sed inter Anytes epp. relatum 8 μαγγυρία L 9 ἄλλα A^{so} | κέχρωται Casaub. 10 cf. IX 115, 2 | κ. α. κ. ο. ρ. α. ἰ. σ. C κ. κ. ρ. ο. <π. ἰ. η. σ. > A^{ar} aberrans ad finem ep. praecedentis; κακοτροπίας P1 (cf. Thucyd. 3, 83; A. P. VII 629, 2) ||

1 sqq. P^M III^a c. 5, 7 (P^w c. 5, 8); ap. Ir. p. 108 (post VII 74) 1 cf. ad p. 161, 7 sqq. | ἀλφειοῦ C ἀλφειοῦ P1 Ir., gentile add. C P1^M, P1^a in epid. (unde P1^a n), om. Ir. P1 P1^a in t. (Philippo ep. trib. Br.) 2 lemma om. P | θεμιστοκλέω add. P1^M (om. Ir. P1^a praeter P1^b) 3 οὐρεά*** C οὐρεα μὲν A^{ar} | μεν P P1, fort. οὐρεῖ ὀμοῦ | ὑπερ P 4 μέσου: acc. in ras. C 5 ῥόον ('AC) P | οἳ ποτε A in οἳ π. et οἳ ποτὲ mut. C (cf. IX 104, 3 Alphei) | θεῖθροις A circumfl. ex acuto fecit C

6 ἔως ὅδε τα θεμιστοκλέους ἐπιγράμμῃ add. p. 243 Lm^o | οὐχ υπέμειναν A οὐχ ὑπ. C | Ἄρην ('C, v punctis et lineola del. C) P Ἄρη (cum C) P1 7 ἵνα σῆμα ('C AC) | λῆμα Jac. 8 κηρύσσει P1^M -σση P1^a (κῆρυσσεν olim ci.) | M. σῆμος? | ἀπόφθ. C || 9 sqq. P1^M III^b c. 4 (εἰς ἀνδροῖνος), 3 (P1^a c. 5, 39, sed P1^w c. 5, 41), ap. Ir. p. 92 9—11 lemma ante nom. auctoris scr. A; additamentum suum subiecit L 9 titulum om. P1^M Ir. ἔδηλον P1^a s: ἔδαιον P (pristina scriptura eadem vid. fuisse, pro ἔδ.) certe nec ἀλκ nec ἀλφ. olim scripserat A: cf. ad VII

ῥέξας οἷ οὔπω βασιλεὺς τὸ πρῖν. εἰ δέ τις αὐχεῖ
μείζον ἐμεῦ, καὶ τοῦθ' αἵματος ἡμετέρου. M 90V

239. ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ. A. L. P1

Εἰς Ἀλεξάνδρον βασιλέα. At

5 Φθίσθαι Ἀλεξάνδρον ψευδῆς φάτις, εἶπερ ἀληθῆς
Φοῖβος. ἀνικῆτων ἄπτεται οὐδ' Αἴδης. M 35V

240. ἈΔΔΙΟΥ. A

Εἰς τὸν αὐτὸν [Ἀλέξανδρον]. A [L]

Τύμβον Ἀλεξάνδροιο Μακεδόνοιο ἦν τις ἀεῖδη,
10 ἡπείρους κείνου σῆμα λέγ' ἀμφοτέρας. M 90V

51), Alcaeo Messenio ep. tribuit Bgk p. 162, 10—11 εἰς φ. ἄ. ἀπο βασιλ. ἔδ. scripsit A, articulum τὸν inseruit L, qui idem (post nomen auctoris) verba τὸν πρὸ ἀλεξάνδρου adiecit: cf. ad p. 163, 2 12 ἡμαθίην (' rest. C) P | βῆσα, (σα, in er. vai? C) P 13 cf. 650, 4; 446, 2 | ἐφ' ἐσσημένιοσ C ἐφ' ἐσσημένιοσ? A^{ar} | φονευθῆς ὑπὸ Πανσωνίου τοῦ Ἑρμίου περὶ τῆς φιλιππου τελευτῆς μετὰ τὴν ἐς τοῦ Σικελιώτου Διοδώρου συγγραφῆς sch.^b

1 ῥέξας ('C) οἷ (apostr. C) P | τοπρίν P1^M; ante τὸ punctum erasum est in P | οὐδέτις ('AC) P, er. P1 2 cf. 369, 5 | διὰ τὸν Ἀλεξάνδρον ἴδεν αὐτοῦ sch.^b; non Alexandrum magnum, sed Philippum V (ab Alcaeo) dici putat Bgk | καὶ τοῦθ' P P1, κοινῶδ' Herw. κέστ' ἔσθ' FG. Schmidt; poeta imitatur Homerum, cf. π. 300, δ 611 || 3 sqq. P1^M III^a c. 13 (εἰς ἦρωας), 20 (P1^a c. 14, 20); ap. Ir. p. 110 (inter VII 139 et XVI 30); ep. exhibet Suid. s. v. φάτις 3—4 lemma et nomen auctoris scr. A in textu, L m^a 3 παρμενίων^o L P1^M

4 εἰς ἄν P1^M εἰς τὸν αὐτὸν (post VII 139) P1^a Ir.; εἰσαλέξανδρον τὸν μακεδόνα ante nomen auctoris L 5 φθίσθαι P S. φθίσθαι P1 Ir. 6 cf. Plut. vit. Alex. c. 14; imitatur Parmenionem auctor ep. XVI 369 (3 sq.) | verba ἀνικῆτων — Αἴδ. om. S. v. | ἄπτεται ('C A^{ar}) P | post ἀλδης ('C) pristina claus. erasa est in P, sed adpinxit alias duas C itemque prima claus. deleta in fine ep. seq. || 7 sqq. P1^M III^b c. 4 (εἰς ἀνδροῖνος), 4 (P1^a c. 5, 40; P1^w c. 5, 42) 7—8 εἰς τὸν αὐτόν ἄδαιον (acut. corr. ex circumflexo) A ἀλέξανδρον add. L; num. μ adpinxit C 7 Παρμενίωνος P1 (etsi Maximus Adaei distichon non

241. ἘΠΙΘΥΡΟΤΟΥ ΣΙΑΩΝΙΟΤ. A. P1

Εἰς Πτολεμαῖον τὸν βασιλέα τὸν μικρόν, | AC
τὸν νεώτερον τελευτήσαντα. L

Μυρία τοι, Πτολεμαῖε, πατήρ, ἐπὶ μυρία μέτρῃ
5 τειρομένα θαλεροῦς ἠμάτα πλοκάμους·
πολλὰ τιθνητήρ ὀλοφύρατο χερσίν ἀμήσας
ἀνδρομάχοις δυοφερὰν κρατὸς ὑπερθε κόνιν.

epigrammati Parmenionis VII 239, sed Adaei tetrasticho VII 238 continuavit) p. 163, 9 ἦν? A^{ac} | ἀελθῃ (ελθῃ in ras. ser. C, qui etiam ηι ex ει correxit) P ἀελθῃ P1^m ἀείδῃ P1^a ἀείδῃ P1^b, 'canere instituit' Bothe; ἐρεῖν Bentley ἀθρεῖν Jac. ἀθρῆν FG. Schmidt (in erasa scriptura latere vestigia pristinae lectionis τύμβος — ἦν τινα λήθη contendere non ausim) 10 cf. 369, 4; Alphei ep. IX 97, 6 | κείνῳ, C κείνῳ? A^{ac}, cum C facit P1, fort. κείνῳ restituendum | post ἀμφοτέρῃ-
ως pristina clausula ost erasa in P: cf. ad 239, 2

1 sqq. P1^m P1^a c. 7 (εἰς ἀρχαίους τινάς), 13 (P1^a c. 7, 13; P1^a c. 7, 17) 1—3 lemma praemitit A, auxerunt C et L; pristinus titulus ab A scriptus erat hic: εἰς πτολεμαῖον τὸν βασιλῆα ἀντιπᾶσι δ; C post βασιλῆα add.: τὸν μὲν idemque δ mut. in σῖ, ὠν, ὶον (litt. partim in erasa clausula collocans); denique L infra nom. auctoris verba τὸν νεώτ. τελ. adposuit, quibus

man. rec. notulam: ζετῶν ὠνῶ (= τὸς ὠνῶς) adiecit; ὠ in m. adpinxit C 2—3 εἰς τὸν βασιλέα Πτολεμαῖον P1^m; Ptolemaeum fuisse filium Epiphanis, fratrem Philometoria, ut Phylaconis suspicatur Reiske 4—5 s. v. τελοῖ Suid. 4 τοι P1^a S. sol (-ἐπι) Jac. | πατήρ. ἐπὶ C πατήρ ἐπὶ A^{ac} πῆρ. ἐπὶ P1^m S. v. πατήρ ἐπὶ, (interpunctione post πατήρ delata, ut praepositio iungeretur cum pronomine) Reiske (Jac. olim, qui tamen postea ἐπὶ ὑποῖα dictum ut ἐπὶ πλέον praefert) | ἐτι Br. | μῆτηρ (A C) P P1^b μῆτηρ P1^m S. (sed μῆτηρ S. v.) 5 τειρομένη S. τιμωρουμένη explicat sch.^b; malim μυρουμένη conl. Kaib. 184, 1 et 1039, 4 (ut ἐπὶ ad pronom. referatur, cf. VII 353) | θαλεροῦς S. v. | ἠμάτα P P1^m S. v. 6—7 s. v. τιθνητής Suid., s. v. ἀμφοτέρων S. v. (deest haec gl. in S. v.), ὀλοφύρατο — κόνιν s. δυοφερὸν S. v. 6 τιθνητήρ P P1 -νήτηρ S. v. -νήτωρ S. v. -νήτειρα δὲ S. v. (-νήτειρ S. v. edd.) | ὀλοφύρατο S. v. S. v. S. v. c. b. | ταῖς χερσίν S. v. | ἀμήσας C ἔμψασ; A^{ac} ἀμήσας S. v. συνάγων sch.^b; ἀμώσας? 7 ἀνδρομάχοις P P1 S. v. -μάχοιο S. v. -μάχης S. v. S. v. -φόνιοις

ἀ μεγάλα δ' Ἀγυπτὸς ἐὼν ὠλόψατο χάλτην, 5
καὶ πλατὺς Εὐρώπας ἐστονάχησε δόμος·
καὶ δ' ἀντὰ διὰ πένθος ἀμυροθρεῖσα Σελάνα
ἄστρα καὶ οὐρανίους ἀτραπιτοὺς ἔλιπεν.
5 ὄλεο γὰρ διὰ λοιμὸν ὕλας θοιμήτορα χέρσου,
πρὶν πατέρων νεαρῶ σκῆπτρον εἰεῖν παλάμα.
10 οὐδὲ σε νῦν ἐκ νυκτὸς ἐδέξατο· δὴ γὰρ ἄνακτας
τοίους οὐκ Αἰδάς, Ζεὺς δ' ἐς Ὀλυμπον ἄγει. M 33'

242. ΜΝΑΣΣΑΛΚΟΤ. AC.P1

10 Εἰς [τοὺς μετὰ Λεωνίδου | τελευτήσαντας
ἐν | Θερμοπύλαις]. A [L]

Οἶδε πάτρων πολύδακρον ἐπ' ἀχένοι δεσμὸν ἔχουσαν
ἠνόμενοι δυοφερὰν ἀμπεβάλοντο κόνιν·

S. v. Ἀνδρομάχος ut 'nomen nutritoris' exstaret ci. Reiske (cf. Polyb. 23, 5, 4) | κράτῶσ' S. v.

1 s. v. ἐαγῶ S. v., s. v. δάνατο S. v. (om. hanc gl. S. v. c.) | ἀ μεγ. S. v. | ἐανῶν ('rest. C) δάνατο P P1 S. (ἐανῶ δ. P1^m ἐανῶ δ. S. v.), ἐσπάραιξε et λαμπρὸν ἢ λεπτὸν ἠμάτιον sch.^b; ἐὼν (Huet) ἐδρέψατο (s. ἀπεδρέψατο) Reiske ἐὼν ὠλ. Scaliger (Bentley) | χάλτην (α C^b) P χάλτην (cum C) P1 S. v. χάλτην (cum A) S. v. c. b. S. v. | cf. VII 412, 1 sqq. (Alcaei) 2 εὐρώπας ('C) P -πᾶς (lin. ut in nom. proprio) P1^m | δόμος P P1: Phoenicem dicit poeta Sidon., Europae patriam (nec de Nilo: εὐρείας ἐστ. Μέλας cogitandum) 3 cf. VII 10, 5; 633, 1 | (καὶ δ' olim Jac.) | διαπένθος A 4—5 om. duos versus A, add. C in marg. inter σελάνα et παλάμα notula ζετῶν in fine vs. 7 praemissa (σελάνα^{στ} ἄστρα P) 4 ἄστρα κατ' οὐρ. Reiske | ἔλιπ᾽ C 5—6 s. v. θοιμήτορα Suid. 5 διαλομ᾽. P | διὰ om. S. v. c. b. S. v. c. b. | ὄλης S. v. ὄλας, θοιμήτορα (θοιμ in θ' ἦν? C) P θοιμήτορα Jac. 6 σκῆπτρον (α C^b, eraso circumflexo supra η) P; cum C facit P1, σκῆπτρον Suid. | παλάμα S. v. 7 ὄν δέσε P | ἐδέξε: cf. XI 20, 6 | δεῖ A cr. C (ἢ supra εἰ scripto); (ἐδέξατ.) ἔχει FG. Schmidt 8 αἰδάς ('C) P idemque P1^m Αἰδῆς P1^b | ζεὺς A^{ac} ζεὺς P1^m | ἐσὶν A^{ac} | ἄγει P; cf. VII 251, 4 || 9 sqq. P1^m P1^a c. 5 (εἰς ἀνδρομῆτος), 15 (P1^m c. 5, 16) 9—11 in P exstat titulus hic: μνασσαλκὸν C |

ἔρυννται δ' ἀρετᾶς αἶνον μέγαν. ἀλλὰ τις ἀστῶν
τούσδ' εἰσίδων θνήσκεν τλάτω ὑπὲρ πατρίδος. M31^r

243. ΔΟΛΛΙΟΥ ΒΑΣΣΟΥ. A. C

Εἰς [τοὺς αὐτοὺς | τριακοσίους Λακεδαιμονίους
τοὺς μετὰ Λεωνίδου]. A [L]

Φωνίδι πᾶρ πέτρῃ δέρεκεν τάφον· εἰμὶ δ' ἐκείνων
τῶν ποτε Μηδοφόνων μνάμα τριηκοσίων,
οὐ Σπάρτας ἀπὸ γᾶς τηλοῦ πέσον ἀμβλύναντες
Ἄρεα καὶ Μῆδον καὶ Λακεδαιμόνιον.
10 ἦν δ' ἐσορῆς ἐπ' ἐμείο ἢ βοόστρουχον εἰκόνα θηρός, 5
ἔννεπε τοῦ ταροῦ μνάμα Λεωνίδεω. M90^v

εἰς A τοὺς μετὰ λεωνίδου L | μνασάλκων A | τελ. ἐν θερμοπυ-
λαιᾷ L; lacunam ab A post εἰς relictam perverso lemmate
explevit L, nom. auctoris infra εἰς ab A scriptum, ne altera
lemmatis pars (τελ. ἐν Θ.) a priore separaretur, lineola indu-
xit C, qui ipse nomen Μνασάλκων lemmati praemisit p. 165,
9 Μνησάλκων Pl 10—11 versus non ab Leonidam referen-
dos esse vidit Br., temere ad Thebas ab Alexandro dirutas
refert Brod.; de Sicyoniorum contra tyrannos certaminibus
fort. cogitare licet 12 αἶθε C οἶθε? A^{ar} | post πολόδακρον
(more suo in medio versu) interpungit C, rectius cum δεσμῶν
iungunt adiectivum Pl^e | επανγέμι A^{ac} 13 ὄνομοιοι: cf. 250, 2;
442, 2 | ἀμφ' ἐβάλοντο C: cf. 251, 2; 551, 4

1 ἀλλέτιο ('C) P ἀστῶν P^{ac} αὐτῶν A^{ac} 2 τοῦσδ' P | εἰσίδων
A^{ac}; cf. VII 629, 1 et Congny III 39, 2: μᾶλλον τις τᾶδ' ἰδῶν καὶ
ἐπεσομένων κτλ. | θνήσκεν Pl^m, θνήσκων (A^{ar}) in θνήσκων
mut. C | ὄπερ A^{ac} | πατρίδος Pl^e, πατρίδος adscr. sch.^b (cf.
sch.^w) || 3 sqq. Pl^m III^b c. 4 (εἰς ἀνδρείους), 12 (Pl^m c. 5, 48;
Pl^b c. 5, 49) 3—5 εἰς A τοὺς αὐτοὺς L | λολλίον βάσος A |

δ
τριακ. λακεδ'αι'μονί'ονσ' τ'ονσ' μετ' λεωνί L; auctoris nomen, ne
in medio lemmate legeretur, induxit C idemque supra lemmatis
verba adscripsit 3 Βάσσοι Pl; cf. IX 279 6 παρ P, γὰρ Pl^a in t. sed
corr. in epidiorth. 7 ποτὲ A Pl^m | μνάμα? A^{ar} μνήμα Pl 8 ἐπογᾶς
A^{ac} 9 μὴ δον A^{ac} μῆδον C Μῆδον Pl | λακεδαιμονίαν ('A C) P
μονίων Pl -μόνιον (Jac.) Boiss. Heck., -μονίας Jac. 10 sq. s. v.
ταρός Suid. 10 ἦν δ' C Pl ἦν δ'? A^{ac} ἦν δ' S^v ἦν δ' Heck. |
ἐσορῆς A Pl^m in ἐσορῆς mut. C (ἐσ ὄρης S^v) | υπεμείο A^{ac}

244. ΓΑΙΤΟΥΤΑΙΚΟΥ. A

Εἰς [τοὺς αὐτοὺς τριακοσίους]. A [L]

Δισσὰ τριηκοσίων τάδε φέσγωνα θούριος Ἄρης
P 244 ἔσπασεν Ἀργείων καὶ Λακεδαιμονίων,
5 ἔνθα μάχην ἔτλημεν ἀνάγγελον, ἄλλος ἐπ' ἄλλω
πίπτοντες· Θυρέα δ' ἦσαν κέθλα δορός. M 90^v

in ὄπ' ἐμείο mut. C ἐπ' ἐμείο (cum C) Pl S. (ἐπεμείο S^v) | βο-
όστρουχον P S^a ('ox-stripping' interpretatur Ellis); βοόστρουχον
Pl S. (praeter S^a); ἠδέως ἀναγωνίσκοιμ' ἐβόόστρουχον, εἰ μὴ
μακρὰ ἦν ἢ τοῦ τρόχου παραλήγουσα: sch.^b (cf. sch.^w), βοόστρου-
χον Salm., βοοσφάγον s. βοοσσόν Ellis, τανύτριχος Casaub.;
(ἐμείο) ἐβόόστρουχον Scaliger, ἐβόοστρουχον Reiske, πυροβόστο, et
δασυβ. Brod. (μεγαβ.?), βλοστρον λὲν B. rnard, καταβόστο. Boiss.,
πολυβόστο. et (ἐμείο) ὀλοβόστο. Jac., ἰοβόστο. Hecker | θήρησ (=
supra θ et bis in m.^s adpinxit C) P Pl S., cr. Brod. alii

p. 166, 11 τᾶροῦ (cum signo vocalis productae) Pl^m βαροῦ Lar-
cher | μνάμα ('rest. C) P μνήμα S.; in ep. Doridem dial. prae-
ferente formae πέτρα vs. 1, τριακ. 2, ἀν v. 5 videntur resti-
tuendae | Ἡρόδοτος Πολυμνία: ὁ δὲ κολωνὸς οὗτός ἐστι ὅπου
νῦν ὁ λίθινος λέων ἐστῆκεν ἐπὶ Λεωνίδῃ (Herod. VII 225) sch.^b ||
1 sqq. Pl^m III^b c. 4 (εἰς ἀνδρείους), 13 (Pl^m c. 5, 49; Pl^b
c. 5, 50) 1—2 εἰς A τοὺς αὐτοὺς τ (per errorem manife-
stum) L | γαιτουτῆων A; in nova p. (244) ad vs. 2 sqq. iterat
lemma L in hunc modum: εἰς τοὺς αὐτοὺς τριακοσίους τῶν
λακεδ'αῖ; inter primam et alteram huius lemmatis lineam
erasa sunt quae A scripserat: εἰς γαιτουτῆων¹ 1 γάττα Pl^m
(Pl^e); poeta sui ep. clausulam petivit ex Chaeremonis in eisdem
ep. VII 721 3 βίσσα ('A C) P, cr. Pl | θούριος — Λακεδ. (4) s. v.
θούριον Suid. 4 in fine vs. crasum est in P signum clau-
sulae 5—6 πίπτοντες s. v. ἀνάγγελον Suid.; adnotavit sch.^b:
Πανσαντίας μέντοι φησὶ δύο μὲν Ἀργείους ἕνα δὲ Σπαρτιάτην
συνθῆναι· Θυρέα χωρίον ἐστὶν ἐνθα — νικήσαντες (Paus. II 38, 5),
quibus add. sch.^b verba partim omissa a sch.^w haec: ἀξιού-
τες τὸ πλέον ἐσχημένοι ἐν τῷ ἔργῳ χαλκοῦν ἔκπον, τὸν δοῦριον
δῆθεν, ἀπέστειλαν εἰς Λεϊφῶνός ἔργον Ἀντιφάνους Ἀργείου
(sumpta e Paus. X 9, 6), demique ταῦτα γέγονε Θεοπόμπον τοῦ
Νικάνδρον τῆς Εὐρυπονητιδῶν οἰκίας ἐπιέγοντος τὴν Λακεδαι-
μονίαν ἀρχὴν 5 ἐπέλλον A in ἐπ' ἔλλον mut. C; ἐπ' ἔλλον
Pl S., ἔλλω praefert Jac. 6 θυρέα (= supra v et ab initio
vs. et in marg. posuit C), Θυρέα Pl (cf. ad VII 431, 721);
Θυρέαι Jac. | δῆσαν A^{ac} | ἀέθλα, C ἀεθλον A^{ar} ||

245. ΤΟῦ ΑἴΤΤΟΥ.

† Εἰς τοὺς | αὐτοὺς Μακεδαιμονίους.

ὦ Χρόνε, παντοίων θνητοῖς πανεπίσκοπε δαίμων,
ἄγγελος ἡμετέρων πᾶσι γενοῦ παθέων
ὡς ἱερῶν σάξιν περιώμενοι Ἑλλάδα χώραν
Βοιωτῶν κλεινοῖς θνήσκουμεν ἐν διαπέδοις.

C

C

M 31^r

Fr. Cor. Mel. 246. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

εpp. 246—259 Εἰς τοὺς ἐν Ἰσσοῦ | Περσῶν πεπτοῦτες

ἐν τῇ πρὸς Ἀλέξανδρον | τὸν Μακεδόνα μάχη.

C

L

L

10 Ἰσσοῦ ἐπὶ προμολῆσιν ἀλὸς παρὰ κῦμα Κιλίσσης
ἄρχιον αἰ Περσῶν κείμεθα μυριάδες,

1 sqq. P^m III^a c. 5 (εἰς ἀνδρείους), 16 (P^w c. 5, 17); ep. fragmenta exhibet marmor repertum ad Olympieum Athen., cf. Kaib. Ep. 27 (Hoffmann syll. 106) 1 γετσίλλῃ (i. e. -λίω) P^m Γετουλλίου P¹⁻⁴ P^{1a} in t. (sed 'τὸ γετσίλλιον ἐν ἄλλω γετουλί-
κων γρ.' P^{1a} in epidiorth.) Γετουλλίου P^{1a} Γετουλλίου P^{1a-w}; Gaetulico ep. abiudicat Kaib. duce Koehlero, qui marmoris fragmentum inter annos 350 et 300 scriptum testatur (quam-
quam mireris in Gaetulici ep. V 16 ἐπίσκοπε occurrere et ἡμετέρης in eadem pentametri sede atque ἡμετέρων colloca-
tum) 2 αὐτοὺς λακεδαί/ inepto C, veriora docet altera pars scholii² (concinentis cum sch.^w) haec: ἢ μᾶλλον τὸ ἐπίγραμμα ἐπεγγράπτο τοῦτο τῷ πολυανδρῶ τῷ ἐν Χαιρωνείᾳ τῶν ἐν τῷ πρὸς Φίλιππον ἐγῶν ἀποθανόντων; ep. esse epitaphium mili-
tium in pugna Chaeronensi occisorum statuit Kaib., non idem esse atque illud a Demosthene pro cor. 290 indicatum recte contendit Preger, qui 'et Anthologiae ep. et carmen deperditum quod Demosthenes recitavit in Atheniensium tumulo in-
scriptum fuisse' cum Rudolpho Schoellio arbitratur (de epp. Gr. melef. 30); intercidit (quod ex lemmate colligas) post 244 fort. ep. 721, ut titulo τοῦ αὐτ. non Gaet., sed Chaeremon (trag.: cf. fr. 20 sqq.) significetur 3—4 litterae in marmore servatae sunt ε παντοίων θνητο et οσ ημετερων πασ 3 Χρόνε P^{1a} Brod. | θνητῶν P¹ | πανεπίσκοπε (gravem et hyphen C) P 5 ἱερῶν? A^{ac} | σάξιν A σάξ. P^{1m} | περιώμενοι (non περιώμ.) P | χώραν P P (χώρον scripserat A, quod in χώραν mut. C; cum C facit

P¹), χώραν Kaib. 6 θνήσκουμεν P ('CA^{ar}, litt. i add. C, om. A P¹) | 7 sqq. P^{1m} III^a c. 5 (εἰς ἀνδρείους), 17 (P^{1w} c. 5, 18)

1 Αντιπάτρον P | σιδωνί C (qui v et compendio et ipsa litt.

ἔργου Ἀλεξάνδροιο Μεκηδόνος, οἱ ποτ' ἀνακτι
λαρεῖω πυμάτην οἶμον ἐφρομέεθα.

M 31^r

247. ἈΑΚΑΪΟΥ.

C P¹

Εἰς τοὺς μετὰ Φίλιππον τοῦ νεωτέρου | πέσόντες τρισμύριους. L
" Ἀκλανστοὶ καὶ ἄθαπτοι, ὄδοιπόρε, τῷδ' ἐπὶ τύμβῳ
Θεσσαλίας τρισσαὶ κείμεθα μυριάδες,
'Ἡμαδίε μέγα πῆμα' τὸ δὲ θρασὺ κείνο Φιλίππον
πνεῦμα θοῶν ἐλάφων ὄχετ' ἐλαφρότερον.

M 31^rexpressit), om. P¹ (Thessalonicensi ep. tribuit Sternb.)

p. 168, 8 Ἰσσοῦ L -ωι C | πεπτοῦ L 9 τῇ L^{ac} τῆ C |
ἀλέξαν^δ et μέ L 10 ἐπι A^{ac} | προβολῆσιν P^{1m} -βολῆσιν P^{1e}; cf. Damageti ep. VII 9, 1 παρακῦμα A^{ac} 11 (ἀγρόμενοι?) | μυριάδες P

1—2 s. v. οἶμος Suid. 1 ἀλεξάνδροιο, C -δρον A^{ar} |

μεκηδό^ν P^{1m} μεκεδό^ν S. v. | οἱ ποτ' C P^{1m} οἱ ποτ' A^{ac} οἱ ('quo')
ποτ' Reiske 2 θαρεῖω S. v. | ἐφ' ἐφρομέεθα C ἐφρομέεθα S. v. |

3 sqq. P^{1m} III^a c. 5, 10 (P^{1w} c. 5, 19); exstat apud Ir. p. 91
Alcaei epigrammatis adiunctum inter IX 519 et VII 248;
plenius ep. hexastichon praebet Plut. in vita Flaminii c. 9

3 poetae Messenio trib. ep. etiam Plut. l. c.: τοῦτο ἐποίησε
μὲν Ἀλκαῖος ἐφρυβίζων Φιλίππῳ καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀποθα-
νόντων ἐπιανενοῦμενος, λεγόμενον δὲ πολλαχῶ καὶ ὑπὸ πολλῶν

μύλλον ἦντα τὸν Τίτον (sc. aegre ferentem Aetolos victoriae
gloriam in se rapere, cf. Liv. 33, 11) ἢ τὸν Φίλιππον, cf. ad

7 sqq. 4 ep. composuit Alc. in Macedones ad Cynoscephalas
a Flaminio Aetolisque devictos; de tumulo sexto demum post

pugnam anno ab Antioche in occisorum honorem exstructo
cf. Liv. 36, 8 | νεωτέ^ρ L 5 cf. Hom. X 386, λ 54 | ἀκλαν-
τοι P^{1m} P^{1a} -στοὶ P Plut. Ir. P^{1a} | ἄθαπτοι C ἔθαπτοι A^{ar}

ἄταφοι P¹ P^{1a} in t. (sed 'τὸ ἄταφοι ἐν ἄλλω ἄθαπτοι γρ.' in
epid.); ἄταπτοι Petit | ἐπὶ C ἐπι A^{ac} ἐπι Reiske (ὑπὸ Polak) |

τύμβῳ P P¹ νότω Plut., βορυῶ ex Philippi parodia (cf. ad l. 8)
sumendum suspicatur Jac. 6 Θεσσαλίας P -ίης Plut. Ἡμα-
θίας (sic) P^{1m} -θίης P^{1e} | malim κείνο, cf. Il. A 162 | μυριάδες

in craso χιλ. P^{1m} (μυριάδες P) 7 sqq. post vs. 2 exhibet Plut.
distichon hoc a Cephalo Maximoque omissum:

Ἀκτωλῶν δμηθέντες ὑπ' Ἄρεος ἠδὲ Λατίων,
οὗς Τίτος ἐφείλης ἤγαγ' ἀπ' Ἰταλίας

quod distich. utrum Alcaeus composuerit, sed rursus Titi

248. ΣΙΜΩΝΪΔΟΥ.

C

Εἰς τοὺς μετὰ Λεωνίδα μαιεσαμένους πρὸς Πέρσας | L
ἐν Θερμοπύλαις. C

Μυριάσιν ποτὲ τῆδε τριακοσίαις ἐμάχοντο

ἐκ Πελοποννήσου χιλιάδες τέτορες. M 31^r. Pr. 200

offensa monitus (cf. Plut. Flam. 9) deleverit, an alius poeta Aetolorum vaniloquentiae serviens intulerit, an denique Cephalanae sylloges librarius mero errore praetermisit, diiudicari nequit; quoniam vero pentameter App. XVI 5 (Pl^m 1^b f. 82^r) recurrit (*Ἄγαγε καὶ Ξερόης Πέρσας στρατὸν Ἑλλάδος ἐς γῆν καὶ Τίτος ἐβρείας ἔλαγ' ἐπ' Ἰταλίας* — ὁ δ' ἀμπαύσων Ἑλλάδα δουλοσύνας), ab Alcæo eundem versum, quo offendisset Titum, artificiose ad laudes Romani additum esse conjectura fingi videtur. parum probabili p. 169, 7 ἡμαθίη (rest. C) P -θίη Pl^m. Plut. -θίη Pl^c | πῆμα? A^{ar} | τὸ δὲ C τὸ δε P^{oo} 8 θοῶν Pl Plut. θοῶν P, θοῶν? | ὄλετ' ("AC) P ὄλετ' Pl cum Plut. | adnotat sch.^b: Φίλιππος εἰς Ἀλκαίων ἀφελίος (pro ἀφελίος) καὶ ἀφελίος, ὀδοκόρε, τῶδ' ἐπὶ βοννώ Στανρός ἐπ' Ἀλκαίῳ ἵσταται αὐτόματος. Aliter formatum exstat dist. apud Plut., qui Flam. 9 verbis supra (ad 3) allatis haec subiungit: ὁ μὲν (sc. Philippus) γὰρ ἀντικωμῶδαν τὸν Ἀλκαίων τῶ ἐλεγείῳ παρέβαλεν ἀφελίος καὶ ἀφελίος, ὁ δ', τῶδ' ἐπὶ νότῳ Ἀλκαίῳ στανρός πηγνυται ἡλίβητος. Regis ep. ex sch.^b in Pl^w.ⁿ transit (nec alienum vid. a Philippo similis argumenti ep. IX 520, cf. Sussem. II 546)

1 sqq. Pl^m III^a c. 5, 19 (Pl^w c. 5, 21); ep. exhibent Herodot. VII 228 (H.), Diodor. XI 33 (D.), Aristid. Panath. II 512 D. (Ar.), Ir.₁ p. 91 (inter ep. VII 247 et VII 249), Ir.₂ p. 293, s. v. Λεωνίδης Suid. codd. deteriores (om. S.^{A.B.V.}; ep. ab ipso Suida non receptum fuisse quae praecedunt verba ἐπιγέγραπται ἐπὶ Λεωνίδα ἐπιγράμμα docent; nam titulum in Peloponnesiorum honorem compositum esse Suidam fugere non poterat) 1—p. 171, 3 duo epp. VII 248 sq. pro uno habuerunt A et L eodemque lemmate instruxit L; diremit epp. C, qui auctoris nomine bis adscripto post τέτορες clausulae signum, ante ὁ ξεῖν' notam initialem adpinxit; contra in Pl^m ex duobus, quae Maximus distinxerat, epp. unum fecit man. rec., quae et clausulam post τέτορες et alterum lemma (cf. ad p. 171, 1) erasit 1 Simonidi trib. ep. C, inter Ἀλκαίων ἐπιγράμματα refert Ir.₁, nomen auctoris om. Pl H. D. Ar. Ir.₂ (S.) | αἰωνίδα C (non in iusto marginis spatio, quod suo lemmate occupavit L, sed praeter morem in extrema paginae ora scr. C) P; Simonidi ep. abrogat

249. ΣΙΜΩΝΪΔΟΥ.

C

Ὁ ξεῖν', ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίοις ὅτι τῆδε
κείμεθα τοῖς κείνων δῆμασι πειθόμενοι. M 31^r. Pr. 21

Kaib., vindicat Bgk: cf. Fr. p. 16 p. 170, 2—3 εἰς τ' οὐσ' ἐν θερμοπύλαισ' θανόντας Pl^m (Plⁿ); τοῦτο κοινῇ ἐπιγέγραπτο add. sch.^b (sch.^w) praesente Diodoro qui tradit XI 33: ἐπιγράψαν δὲ καὶ τοῖς ἐν Θερμοπύλαις ἀποθανούσι κοινῇ μὲν ἄπασιν τῶδε (seq. ep. 248), ἰδίᾳ δὲ αὐτοῖς (τοῖς Λακεδ.) τῶδε (seq. 249); εἰς τοὺς ἐν Θερμοπύλαις θανόντας Ir.₁, ἐπιγράμμα ἐπὶ τοῖς ἀποθανούσι ἐν Θερμ. Ἑλλήσι Ir.₂ 2 μετὰ L | λεωνίδα C (ω ex o cr. C) P Λεωνίδα Bois. 2—3 μαιεσαμένους πρὸς πέρσας scr. L, ἐν Θ. adscripsit C ad alterum ep. (inter ep. 249 versum 1 et 2) ita tamen, ut additamentum ad duo epp. referretur 4 μυριάσι Ir.₂ | τῆδε: τῆδε Schneidewin τεῖδε Pr. | τριακοσίαις P Pl H. (S.) τριακοσίης Ar. τριακοσ. Ir.₂ (Schneidew.) διηκοσίαις Diod.^r (διεκ. D. vulg.) τριακόντοις (s. τριακόντεσσι μ.) Bgk 5 cf. Kaib. 47, 2 | πελοποννήσου P H.ⁿ.^p.^k.^s -νήσου Pl D. Ar. | τέτορες ("AC) P Pl^b Pl^s in t. H., τε, το, ρες (ex τέσσαρες cr.) Pl^m τέτορες Pl^a in epid. Pl^s τέτορες Ar. D.^r τέτορες D.^k in fine vs. erasa est clausula in Pl^m, cf. ad p. 170, 1—171, 3

1 sqq. Pl^m III^a c. 5, 20 (Pl^w c. 5, 22); ep. afferunt Herod. VII 228 (H.), Lycurg. Leocr. 109, Diod. XI 33, Strabo IX 429 (Str.), s. v. Λεωνίδης Suid., Ir.₁ p. 91, Ir.₂ p. 293 (inter VII 248 et 677), Arsen. Viol. 118; distichon in P olim iunctum fuit cum VII 248, in Pl^m ex VII 248 sq. unum carmen tetrastichon factum est manu rec.: cf. ad p. 170, 1—171, 3 1 αἰωνίδα C (cf. ad p. 170, 1); Simonidi trib. Cicero Tuscul. I 101 (abrogat Kaib.); nomen auctoris om. praeter C testes omnes (inter Alcasi epp. refert Ir.₁); proprium lemma ep. non exstat in P, ubi communem duobus epp. 248 sqq. titulum adposuere LC; εἰς τοὺς αὐτοῖς Pl^{ar}, erasit man. rec., servant Pl^b Ir.₁; rectius τοῖς δὲ Σπαρτιήταις ἰδίᾳ H. (distinguens a praecedenti inscriptione in honorem cunctorum Peloponnesiorum composita: cf. ad 170, 2 sq.), ἰδίᾳ δὲ αὐτοῖς (τοῖς Λακ.) D., ἢ θουλονίην ἐπιγραφῆ τῇ Λακεδαιμονίων στήλῃ οὕτως ἔχουσα Str., ἐπὶ τοῖς Σπαρτιήταις Ir.₂ 2 ὁ ξεῖν D. ὁ ξεῖν' Str. ὁ ξεῖν' S.^v ξεῖν' Ars. | ἀγγεῖλον P Pl Lyc. D. Ir., Ars. ἀπάγγεῖλον Str. ἀγγελε S.^{A.B.V.} ἀγγέλλειν H. codd. Ir.₂ (S.^b S. ead.) | ὅτι A^{oo} | τῆδε S.^v τῶδε Schneidewin (τεῖδε Pr.) 3 τήνων Bgk | δῆμασι π. P Pl^m Pr H. S. πειθόμενοι νομίμοις Lyc. D. Str. Pl^o.^a (sch.^b ad dens: μνήμηται Διόδωρος ὁ Σικελιώτης ἱστορικῆς βιβλιοθήκης

250. ΣΙΜΩΝΪΔΟΥ. C

† Εἰς τοὺς αὐτοὺς. L. Pl

Ἀμῆς ἔστακταν ἐπὶ ξυροῦ Ἑλλάδα πάσαν
ταῖς αὐτῶν ψυχαῖς κείμεθα θυσάμενοι. M 31^r

5 [δουλοσύνης· Πέρσας δὲ περὶ φρεσὶ πῆματα πάντα
ἤψαμεν ἀργαλέης μνήματα ναυμαχίης.
ὁστὲα δ' ἡμῖν ἔχει Σαλαμίς· πατρίς δὲ Κόρινθος 5
ἀντ' εὐεργεσίης μνήμ' ἐπέθηκε τόδε.] Pr. 5

251. ΣΙΜΩΝΪΔΟΥ. C

10 † Εἰς τοὺς αὐτοὺς μετὰ | Λεωνίδου πεσόντας. L

Ἄσβεστον κλέος οἶδε φίλη περὶ πατρίδι θέντες
κνάνεον θανάτον ἀμφεβάλλοντο νέφος·

ια, cf. sch.^w) Ars.: cf. A. P. VII 437, 4 (πατέρων ἀζόμενος νό-
μιμα), Kaib. 12; νεύμασι π. Bgk. ||

1 sqq. Pl^m III^a c. 5, 21 (Pl^w c. 5, 23); exstat distichon apud
Plut. de Her. mal. 39, apud schol. ad Arist. 13, 126 (p. 52 Fr.)
cum ep. VII 257 adnexo, ap. Ir. p. 91, hexastich. apud Arist.
49, 380 (II 512 D.) 1 inter Alcaei epp. refert Ir., om. nomen
auctoris Pl Plut. Ar. sch.; duo posteriora disticha ab uno Ari-
stide servata Simonidi abrogat Schneidewin, etiam primum dist.
Kaib., antiqui monumenti elogium id fuisse negans 2 εἰς τοὺς
αὐτ. P Pl Ir. per errorem; inscriptum fuisse ep. Corinthiorum cenotaphio in pugna Salaminia occisorum tradit Plut. 3 ἐκμῆς
Ar. | ἐστημιῶν Pl Ar. | ἐπιξ. A^{ac} (cf. II. K 173), ἐπι ξ. Pr.
4 αὐ τῶν? A^{ar} αὐτῶν sch. αὐτ. C Plut. Ar. ἡμῶν Pl | Corinthiorum
titulum mutilum putat sic supplendum Pr.: νάσῳ ἐν ἀργαίῳ
Σαλαμινίῳ· ἔ δὲ Κόρινθος ἡμῖν τὰς ἀρετὰς μνήμ' ἀπέθηκε τόδε
5 δουλοσύνης Ar.^o -νας Ar.^L | περιόρασι Bergk | πῆματ'
ἄλαστα? 6 ναυμαχίας Ar.^L 7 ἡμῖν Ar. ἡμῖν Br. ἡμῖν Bgk ||
9 sqq. Pl^m III^a c. 5, 22 (Pl^w c. 5, 24); ap. Ir. p. 91 inter ep.
VII 250 et 253 9 sq. num. ex adpinxit huic ep. (cf. ad VII
240) C, epp. 248 sq., ut videtur, pro uno computans; idem C
in m.^a δ^o adposuit 9 nom. auctoris om. Pl, inter Alcaei
epp. est apud Ir., Simonidi abindicat Schneidewin (duo epp. 251
et 253 eidem poetae, neutrum Simonidi trib. Kaib.) 10 εἰς
τοὺς αὐτοὺς Pl Ir.; μ^ε Λεωνίδου (ω ex o cr. C) πεσόν^τ add. L;
duo epp. VII 251 et 253 Graecis apud Plataeas occisis, prius

οὐδὲ τεθνᾶσι θανόντες, ἐπεὶ σφ' ἀρετὴ καθύπερθε
κνδαίνουσ' ἀνάγει δώμετος ἕξ Ἄϊδαο. M 31^r

252. ἈΝΤΙΠΙΑΤΡΟΥ. C

Εἰς τοὺς αὐτοὺς. L

5 Οἶδ' Ἄϊδαν στέρξαντες ἐνόπμιον οὐχ, ἅπερ ἄλλος,
στάλιαν, ἀλλ' Ἀρετᾶν ἀντ' ἀρετᾶς ἔλαγον. M 90^r

253. ΣΙΜΩΝΪΔΟΥ. C

Εἰς τοὺς αὐτοὺς. L. Pl

10 Εἰ τὸ καλῶς θνήσκειν ἀρετῆς μέρος ἐστὶ μέγιστον,
ἡμῖν ἐκ πάντων τοῦτ' ἀπένευμε τύχη·

Lacedaemoniis, alterum Atheniensibus, dicata fuisse putat Bgk
(coll. Paus. IX 2, 5: Λακεδαιμονίοις τε καὶ Ἀθηναίοις τοῖς πε-
σοῦσαν ἰδία τέ εἰσαν οἱ τάφοι καὶ ἐλεγεία ἐστὶ Σιμωνίδου γε-
γραμμένα ἐπ' αὐτοῖς), v. ad ep. 253 p. 172, 11 οἶδε C οἶδε?
A^{ac} | περὶ A^{ac} | πάλδι Pl^m 12 cf. Sim. fr. 37, 8 | ἀμφεβ.
νέφος κνάνεον θαν. transponit Friedemann hiatus vitandi
causa | θυσάμενοι θανάτον δ' Schneidew. | θανάτοι' Ahrens |
ἀμφ' ἔβαλ. C

1 cf. VII 431, 8 | θάνοντες A^{ac} | ἐπεὶ? A^{ar} | καθύπερθε^τ εν^τ

Pl^m(Pl^m) 2 κνδαίνουσ' (α? superser. man. rec.) Pl^m | ἀλδ, εω, C
-δον? A^{ar} ἀλδ Pl | in Pl^m extremis versus verbis olim vid. ad-
positum fuisse, quod postea erasum est, lemma ad ep. seq.
(VII 253) spectans: εἰς τοὺς αὐτοὺς || 3 sqq. Pl^m III^b c. 4 (εἰς
ἀνδρείους), 5 (Pl^w c. 5, 41; Pl^w c. 5, 43) 3 Sidonio trib. Jac.
(Menk, Setti); nom. auctoris om. Pl (ἄθλον Pl^m); ep. non
integrum inter epp. Simonidea (251 et 253) male insertum
vid. Bergkio, qui Antipatri versus epigrammati 301 subiun-
gendos censet. 4 'incertum an in trecentos Spart. scriptum ait'
Dübner 5 οἶδ' (C) P | ἄϊδαν ex ἀλδα cr. A | ἐνόπμιον P ἐνόπμ.
Pl ἐνόπμιον Casaub. (coll. VII 493, 4); Ἄϊδα στ. ἐνάβλιον Bgk,
f. ἐνώπιον | οὐχάτερον A^{ac} in οὐχ' ἀτερον, post in οὐχ' ἔτερον mut.
C οὐχ' ἅπερ Pl^m | ἄλλος (C) P Pl^m Pl^m ἄλλοι Pl^m 6 ἄλλ'
A^{ar} | ἀρετᾶν A^{ar} ἀρετᾶν C Pl 'honorem s. felicitatem' Bgk
(Jac.), ἄρ. 'statuam Virtutis' Benndorf: cf. VII 145 sq. | ἀντα-
ρετᾶ A^{ac} (μνάμ' ἀρ. Jac.) | ἔλαβον Pl || 7 sqq. Pl^m III^a c. 5,
23 (Pl^w c. 5, 25); ep. servat schol. Aristid. ad Panath. 229a

Ἑλλάδι γὰρ σπεύδοντες ἔλευθερίην περιθεῖναι
κείμεθ' ἀγῆρατῳ χρώμενοι εὐλογίῃ. M 31^r. Pr. 8

254. ΣΙΜΩΝΪΔΟΥ.

C. Pl

Εἰς τοὺς Ἀθηναίων | προμάχους. L

Ἐκείνη δὲ ἀριστῆες πολέμου μέγα κῶδος ἔχοντες,
κούροι Ἀθηναίων, ἔξοχοι ἱπποσύνη,

(Fr. p. 58 et 357, Dind. III 154; Sch.^{A.B.C.D} signantur schol. Parisini 2948, Par. 2949, Monac. bombyc. Frommeli, cod. Monac. 123), exstat apud Ir. p. 91 (inter epp. VII 251 et 495) p. 173, 7 Σιμωνίδου lemmati subiungit C; Σιμωνίδης Sch.^{A.D} Σιμωνίδου στίχοι Sch.^B, nom. auctoris om. Sch.^C Pl, Alcaeo trib. Ir., Simonidi abindicat Schneidewin; versus imitatur auctor tituli Athenis inventi CIA. II 3, 2724 (Hoffm. 122^s): εἰ τὸ καλῶς ἐστὶ θανεῖν κἀμοὶ τοῦτ' ἀπένειμε τόχη κτλ. 8 εἰς τοὺς αὐτοὺς P Pl Ir., quibuscum concinit inscriptio Sch.^{B.C} haec: ἐπιγράμμα (Sch.^C, στίχοι Sch.^B) εἰς τοὺς ἐν Πύλαις ἀποθανόντας τριακοσίους; titulum sepulcralem Atticorum ad Plataeas occisorum esse putat Bergk (praeconium vs. tertii Lacedaemoniis parum accommodatum iudicans), epitaphium Atheniensium in cippo Ceramicici inscriptum Pr., ep. pro demonstrativo

habet Junghahn 9 θνήσκειν P Pl Sch. | ἐρετῆσ: α C^s, cum A faciunt Pl Sch. 10 ἐν πάντων τοῦθ' ἡμῖν Sch.^{B.C}

1 σπεύσαντες Sch.^D | ἔλευθερίαν P Sch.^D idemque Pl^M, -ίην P^B Sch.^{B.C} | περιθεῖναι C παραδ. Sch.^D 2 ἀγῆρατῳ P Sch.^{A.D} ἀγῆρατῳ (erasa litt. v. s. v) Pl^M ἀγῆρατῳ Pl^E ἀγῆρατῳ Sch.^{B.C} | εὐλογίῃ P: ἔλογ. A^{sr}, ε in εν ras. mutat C, qui praeterea litt. v superscripsit (cum C faciunt Pl Sch.), εὐλογία Pr. || 3 sqq. Pl^M III^a c. 5, 21 (Pl^W c. 5, 26); apud Ir. p. 94 inter epp. VII 346 et 258 3 Simonidis inter epp. refert Ir., Ceo abrogant Brod., Opsop. (Schneidewin, Kaib.) 4 εἰς τοὺς τῶν Ἀθηναίων ἀποθανόντες ('bello sc. Peloponnesiaco') Ir.; in equites ad Mantineam mortuos ep. compositum esse putat Brod., in iuvenes sub initium belli Peloponnesiaco occisos Opsop. (Schneidewin conl. Thucyd. II 19); equites, qui prope Eleusinem cum Cleomene Chalcidensibus Boeotisque pugnantibus occiderunt (v. Herod. V 74), a Ceo praedicari existimat Bergk (cf. Kaib. Mus. Rheu. 28, 456) 5 post πολέμου interpungit Br., ante π. rectius C 6 κούροι C κούροι? A^{sr}; cf. 257, 1 | ἔξοχοι (χ, in σχ C) P | ἱπποσύνη A -σύνη C: cf. II. 2^a 118

ἢ ποτε καλλιχόρον περὶ πατρίδος ὠλέσαθ' ἦβην
πλείστοις Ἑλλήνων ἀντία μαρναμένοι. M 31^r

254b. ΣΙΜΩΝΪΔΟΥ.

C m^s

Εἰς Βρόταρον. C

Ἐκείνη δὲ γενεὴν Βρόταρος Γορτύνιος ἐνθάδε κείμεαι
οὐ κατὰ τοῦτ' ἔλθῶν, ἀλλὰ κατ' ἐμπορίαν. C m^s

255. ΑἸΣΧΥΛΟΥ.

C. Pl

Εἰς ἐτέρους προμάχους | Θεσσαλῶν. L

Κυανέη καὶ τοῦσδε μενεγχεῖας ὠλεσεν ἄνδρας

10 Μοῖρα πολύρρητον πατρίδα ἔνομένους.

ζῶν δὲ φθιμένων πέλεται κλέος, οἳ ποτε γυίοις
τλήμονες Ὀσσαίαν ἀμφιέβαντο κόβην. M 31^r

1 cf. ad 3—6 | καλλιχόρον: Eleusinem dici (non Athenas) suspicatur Bgk (conl. Herod. VI 75, Pausan. III 4, 2) | περὶ A^{sr} cf. 258, 1; XVI 26, 3 2 Ἑλλήνων A Ἑλλήνων Pl^{M.E} (Schneidew.)

μαρναμένοι in t. P; notulam ~ C qui 'γρ. μαρναμένοι' (ροι in erasa clausula ep.) in fine versus adposuit; μαρναμένοι Pl, ἀνταξίμενοι? || 3—6 ep. om. A, scr. C (supra alterum distich. ep. 254 in marg. super. p. 245); lemma, nom. auctoris et hexametrum in eadem linea exaravit C, in altera subiecit pentametrum 3 σιμωνίδ' C | 4 εἰς βρ. (non ἐπὶ βρ.) C: affert Bgk Et. M. 214, 43

5 Κρης C: idem initium est versus Simonidei, qui exstat Σ^{sr}

(n. 158 apud B.) | γενεὴν Dübner | βρόταρος C | γορτύνιος (ε ex ε? corr.) C 6 ἐμπορίαν C -ίαν Schneidewin | τοῦτο διόσως κεί' αὐ' add. C, ep. non recurrit in P; distichon, quo epp. εἰς ἀνδρείους series interrumpitur, C aut tamquam Simonideum aliis Cei epp. adnectere voluit aut praemittere carminibus in naufragos, quae a p. 245 versu ultimo (263, 1) incipiunt || 7 sqq. Pl^M III^a c. 5, 25 (Pl^W c. 5, 27) 7 recentiori Aeschylō (Alexandrino) trib. ep.

Heath 8 ἐτέρους (i. e. ἐτέρους et ἐταίρ.) προμάχ' L; ex elegia, cuius Vit. Aesch. 119, 46 W. mentionem facit, depromptum esse tetrastich. perperam statuit Stanley 9 τοῦσδε C τοῦσδε A^{sr} | μενεγχεῖας P Pl^W μενεγγχεῖας Pl^M (Pl^E) 10 πατρίδα, ἔνομ. (virg. adposita ad voc. distinguenda) C πατρίδ' ἀρνομένου A^{sr} 11 ζῶν' P: οἱ superscr. C, qui etiam

256. ΠΑΛΑΤΩΝΟΣ.

C. P1

Εἰς τοὺς | Ἐρετριεῖς τοὺς ἐν | Ἐμβατάνοις κειμένους. C

Οἶδε ποτ' Αἰγαίοιο βαρύνρομον οἶδμα λιπύντες

Ἐμβατάνων πεδίῳ κείμεθ' ἐνὶ μεσάτρῳ.

5 χαίρε, κλυτὴ ποτα πατρίς Ἐρέτρια· χαίρετ', Ἀθήναι

γείτονες Εὐβοίης· χαίρε, θάλασσα φίλη. M31^v. Pr. 268

257. ἌΔΗΛΟΝ.

C

Εἰς τοὺς Ἀθηναίων | προμάχους. C

Παῖδες Ἀθηναίων Περσῶν στρατὸν ἐξολέσαντες

10 ἤρασαν ἀργαλέην πατρίδι δουλοσύνην. M31^v. Pr. 274

notulam > supra ω et in m¹ add.; cet. cf. 251, 3 | αἴποτε
(C) P p. 175, 12 δασαίων C οσσαίων A^{ac} | ἀμφ' ἰσάωντο s.
ἀμφ' ἰ. P^{ax}; cf. VII 238, 2; 380, 5; 551, 4; Simon. 167, 4 ||

1 sqq. P1^m III^a c. 5, 28 (P1^w c. 5, 29); ep. exstat apud Philo-
lostrat. vit. Apoll. I 24 1 sq. nom. auctoris et lemma ad
prius distich. scr. C eraso pristino, quod L alteri disticho ad-
iunxerat, lemmate hoc: *σὺ τ' οὐσ' Ἐρετριεῖς καὶ ἔθῃ*, (i. e. Ἀθη-
ναίους) | *τ' οὐσ' ἐν Ἐμβατάνων τελευτῇ*; L cum hunc titulum ad duo
ep. referret, lemmate ep. 257 instruere omisit 1 nomen auctoris
om. Phil., abindicat a Platone Pr. (causam erroris ex locis
Platonieis Leg. III 698, Menex. 240 repetens); cf. Herod.
VI 119 2 ep. esse demonstrativi generis vidit Pr. 3 οἱ
δέ ποτ' C οἱ δὲ π. A^{ac} οἱ δὲ π. P1^m, malim ὄδατος (cf. Αἰγαίων
ὄδαρ Cougny III 82, 6) | βαρύνρομον Ph. | πλέοντες Phil., qui
nautarum Eretriensium in sepulcro ep. insculptum fuisse Da-
midem facit narrantem 4 κείμεθα, ἐν* C κείμεθ' ἐνὶ A^{ax}
consentiens cum P1 Ph. | μεσάτρῳ C -τω A^{ac} μεσάτρῳ P1^m
(ἐννιμεσάτρῳ Ph.^{av} ἐννιμεσάτρῳ Ph.^p; κείμεθα μεσασάτρῳ Jac. u.
γῶν μεσάτρῳ FG. Schm.) 5 κλυτὴ (A^{ax}) ποτὲ P1^m | πρὶς P1^m |
Ἐρέτρια Ph.^f 6 post Εὐβοίης interpungunt C P1^m, ad vo-
cem θάλα. Ἐυβοεae mare' genitivum refert Reiske || 7 sqq.
P1^m III^a c. 5, 26 (P1^w c. 5, 28); ep. exhibet schol. Aristid. ad
13, 126 (Sch.) et ad 13, 132 (Sch.); Fr. p. 52 et p. 58 sq.;
priori schol. loco ep. cum primo disticho ep. VII 250 errore
librarii iunctum est 7 ἔδηλον (cum lemmate adiuncto) scr. C
inter erasa verba, quae L ad ep. praecedens adposuit, cf. ad
I 1 sq.; ἀδέσποτον P1; Simonidi tribuit Sch.; τοῦ αὐτοῦ Σι-

258. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

C. P1

Εἰς τοὺς μετὰ Κίμωνος | ἐν Εὐρυμέδοντι

ἀριστέσαντας. L

LC

Οἶδε παρ' Εὐρυμέδοντά ποτ' ἀγλαὸν ὄλεσαν ἤβην

5 μαρναμένοι Μήδων τοξοφόρων προμάχοις M31^v

αἰχμηταί, πέσοι τε καὶ ὀκνηφόων ἐπὶ νηῶν·

καλλίστου δ' ἀρετῆς μνημ' ἔλιπον φθίμενοι. M31^v

259. ΠΑΛΑΤΩΝΟΣ.

C

Εἰς τοὺς Εὐβοεῖς τοὺς | ἐν Σούσσις τελευτήσαντας. L

10 Εὐβοίης γένος ἐσμὲν Ἐρετρικόν, ἄγχι δὲ Σούσων

κείμεθα· φεῦ, γαίης ὄσσον ἀφ' ἡμετέρης. M31^v. Pr. 267

μαρναμένοι Sch.^p Σιμωνίδης Sch.^{b,c}; post Simonidem ep. demon-
strativum in pugnam Marathoniam scriptum esse censet Hiller,
insculptum fuisse in monumento Atheniensium ad Plataeas
occisorum Bergk, qui ep. exordium intercidisse statuit; cf. Kaib.
Mus. Rh. 28, 444 sq. p. 176, 8 ἐθ^{av} (i. e. Ἀθηναίων, non -αίων) C

9 cf. VI 343, 2 παῖδας Sch.^a | ἐξολέσαντες Sch.^a; cf. VI 50, 310 ἤρασαν A^{ac}, cr. accentum ipse A | ἀργαλέαν Schneidew. |

πατρίδι, C πατρίδα (an πατρίδα?) A^{ax} πρὶ P1^m | δουλοσύνην,
P: σ, in eraso v C qui erasam litt. supra σ, restituit et σ, a
se scriptam ipse induxit, -σόναν A^{ax} Sch.^a (praeter cod.
Schell.) -σόνην P1^m cod. Schell. ||

1 sqq. P1^m III^a c. 5, 27; apud Ir. p. 94 1 Simonidis esse

negat Krüger (cf. Herm. XX 342) 2 μεῖ L | εὐρυμέδοντ' (C) L |

ἀριστέσαντας ex ἀριστ' cr. LC, quorum ille in dirimenda voce

ἀριστέσα. scr., unde C ἀριστ' στέσα. fecit 4 οἶδα C οἶδε? A^{ax} |

παρ' εὐρυμέδοντα (apost. et spir. C) P παρ' Εὐρυμέδοντι P1 |

πότ' A κατ' (numeris consulens) Bergk | ἀγλαὸν P | ἤβην (ἢ

C ἢ A^{ac}, α G^a) P 6 αἰχμηταῖς P^{ac} -ταῖς, P^{ac} -ταί P1 | ἐπιA^{ac} 7 παρὸ γὰρ Εὐρυμέδοντι ποταμῷ Ἀθηναῖοι ἐν ἡμέρᾳ τῇ

αὐτῇ δύο ἔργα τὸ μὲν πέσῃ, τὸ δὲ νεοὶ κατόρθωσαν ἐξ ὧν

ἐπέδηκται τῷ ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνι φθίνια τε χαλκοῦν καὶ Ἀθη-

ναῖς ἐπιγρόσον ἀγλαῖα ἐπὶ τῷ φθίνι sumpsit sch.^p ex Pansan.X 15, 4 | φθιμένοι A^{ac} || 8 sqq. P1^m III^a c. 5, 29 (P1^w c. 5, 31); ep.exstat apud Diog. L. III 33, apud Suid. s. v. Ἰππίδας, apud
schol. in Hermog. τέχνη δητ. (Walz VII 1 p. 193; Cram. Oxon.

Fr. Cor. Mel. 260. ΚΑΡΦΥΛΛΙΔΟΥ. C. Pl
 app. 260—262? Εἰς τινα ἐν εἴδει μονία πολλῆ τελευτήσαντα. L

Μὴ μέμνη παριῶν τὰ μνήματά μου, παροδίτα·
 οὐδὲν ἔχω θρήνων ἄξιον οὐδὲ θανάων.
 5 τέκνων τέκνα λέλοιπα· μή τις ἀπέλαυσα γυναικὸς
 συγγήρον· τρισσοῖς παισὶν ἔδωκα γάμους,
 ἕξ ὧν πολλὰ καὶ παιδας ἑμοῖς ἐνεκοίμισα κόλποις, 5
 οὐδενὸς οἰμώξας οὐ νόσον, οὐ θάνατον·
 οἳ με κατασπείσαντες ἀπήμονα τὸν γλυκὺν ὕπνον
 10 κοιμάσθαι χάρον πέμψαν ἐπ' εὐσεβείων. M 30^r

IV 154, 10) p. 177, 9 in P^M nullo auctoris nomine distichon epigrammati Platonis VII 256 adiunctum est; pro clausula eiusdem ep. primo habuit Plan., qui litt. E vocis Εδφ. atramento olim scripserat, posterius demum ad novum ep. indicandum rubro distinxit; nom. auctoris om. P^L ἔδηλον P^L^a, Platoni trib. Diog. Suid. Schol. 9 εἴσοσ-τελεῖ L; εἰς τοὺς Ἑρηνεῖας τοὺς σαγηνενθέντας Diog. 10 εὐβόλιησ (δ₁ L in ex. ol C) P Εὐβοῶν S. Sch. | ἡμεν D^P P^{ve} ἡμ' D^Q εἰμὲν D^B P^{ac} Sch. | ἄγγιθε A^{ac} | σόσων? D^B ac 11 φεῖ (rest. C) P φεν D^B | αἰας Sch. codd. Walz. ἀίης s. αἰών Oxon. | ὄσον (C) P Pl S. τόσον D. Sch. (sed τόσον D^B Sch. Oxon. ὄσον D^Q) | ἀφημετέρης A^{ac} ἐφ' ἡμ. S. V | ἡμετέρης Sch. codd. W. ||

1 sqq. P^M III^a c. 1 (εἰς ἀγαθὸν ἄνδρα), 6: cf. ad VII 60
 1 sq. lemmati nomen auctoris subiungit C 1 καρφυλλίδου Pl (καρφυλλίδου ser. C ad IX 52) 2 εὐδαιμονία πολλῆ L | ad Q. Metellum Macedonicum, cuius de felicitate cum ep. argumento partim congruentia tradunt Val. Max. VII 1, 1 et Vell. P. I 11, ep. referendum contendit Opsop., negat Jac. (quattuor illius Metelli filiorum mentionem apud Carph. desiderans) 3 μέμνη (ε add. C) P | τὸ μνήμα μου, ὦ Jac. | παρ' ὀδῶν C παροδ. A 4 οὐ δεθάνων A^{ac} 5 sqq. ab initio trium, quae sequuntur, distichorum (ante τέκνων, ἕξ, οἳ) in m³ L signum ξ — singulis adpinxit, quo continuorum versuum ad idem ep. spectantium ambitus notaretur: cf. Blätter f. d. bayr. Gymn. 26, 4 sqq. 6 συγγήρον (C) P | τρισσοῖς reponere debebat, qui vs. in Metellum compositos esse volebat, cf. Max. l. c.: 'tres filias nuptum daret earumque subolem sinu suo exciperet' | ἔδαισα F. G. Schmidt (Headlam) frustra 7 ἕξων A^{ac} | ἐπ' καί-

261. ΔΙΟΤΙΜΟΥ. C. Pl
 Εἰς Βιάνορα ἔμπροσθεν | τῆς μητρὸς τελευτήσαντα. L

Τί πλέον εἰς ὠδίνα ποιεῖν, τί δὲ τέκνα τεκέσθαι,
 ἢ τέκνοι εἰ μέλλει παιδὸς ὄραν θάνατον;
 5 ἡδέει γὰρ σῆμα Βιάνορι χεῦατο μήτηρ·
 ἔπρεπε δ' ἐν παιδὸς μητέρα τοῦδε τυχεῖν. M 41^v

262. ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΒΟΥΚΟΔΙΚΟΥ. C
 Εἰς Γλαύκην κόρην | ἑταίραν ὄσαν. L

Ἀδδήσει τὸ γράμμα, τί σῆμά τε καὶ τίς ὑπ' αὐτῶ·
 10 Γλαύκης εἰμὶ τάφος τῆς ὀνομαζομένης.

μισα Lennep p. 178, 9 κατὰ σκ. C καταστειλλαντες Reiske | ante ἀπ. et post distinxit C 10 ἐπεσεβέων A^{ac} ||

1 sqq. P^M III^a c. 27 (εἰς υἱὸς καὶ θυγατέρας), 1 (P^L c. 31 1); num ξ adpinxit C. — Planudis sylloge utraque app. εἰς υἱὸς καὶ θυγατέρας exhibet; in P^M III^a c. 27 inveniuntur app. 4: A. P. VII 261. 361. 547. 554 (P^L c. 31, 1—4); sequuntur novem app. in P^M III^b c. 25: A. P. VII 300. 488. 389. 466—468, 8. 646. 486 sq. (P^L c. 31, 5—13) 1 Adramytteni vid. ep., certe poetae Melicagreii eiusdem, qui VII 733 composuit 2 ἐμπροσθ' ἢ ὑπὸ τελευτήσαν L (cf. 168) 3 ἕξ ὠδίνα Herw. εἰς Πλούτωναν Reiske: cf. 467, 3 | τίδε A^{ac} 4 ἢ Heck. μή P Pl | μέλλοι P Pl (μή τ. ἢ μέλλοι Mackail) μέλλει Jac. 5 σῆμα P | βιάνορι (ε; in eraso v? C) P | μῆρ P^M || 7 sqq. ep. in ap. Buh. (n. 20, p. 134) ac. Lips. titulo Ἑρηνεῖον Κυζικηνῶν instructum est, 'Theocriti ubertate' indignum censet Meineke; Chiae citharodae Glauces mentionem facit Theocr. IV 31, unde falsi indicis originem repetendam esse opinantur 7 βουκολίξ C 8 κορ' ἡν' ἔτ' ὄραν ὄσαν L 9 cf. App. 233, 1 τίς αὐτῆ γράμματα λέξει | ἀδδήσει P: spir. et ei C, accentum AC; ἀδδήσεις (potius quam ἀδδήσει) restituit C, quod interrogative acceptum fort. tenebis: 'dicesne tu, titule (ὦ γο.: cf. 503, 1), quid sit monumenti, cui instructum?' ad quae respondet vs. seq.; ἀδδήσεις Ahrens | γράμματι A^{ac} in γράμματι τί, mut. C | σῆμά τε (accentum utrumque AC); ἀδδήσεις τὸ γράμμα τί, σῆμά γε καὶ Reiske, ἀδδήσει τὸ γράμμα τὸ σῆμα τί et ἀδδήσει τί τὸ γράμμα; τί σῆμά τε Jac. | σῆμα Hiller | ὑπ' αὐτῶ L, C ὀπαντῶν A^{ac} 10 (Γλαύκης Reiske Κλείτης Br.) ||

Fr. Cor. Mel. 263. ἘΠΙΣΤΗΜΟΝΟΣ ΤΗΙΟΥ. C. Pl
 epp. 263—273 Εἰς Κληροῖδην ναυαγήσαντα. L

Καὶ σέ, Κληροῖδην, πόθος ὤλεσε πατρίδος αἰῆς
 P 246 θαρσήσαντα Νότον λαίλαπι χειμερῆ·
 ε ὄρη γὰρ σε πέδησεν ἀνέγγυος. ὕγρα δὲ τὴν σὴν
 κύματ' ἀφ' ἰμερτῆν ἐκλυσεν ἠλικίην. M 36^r

1 sqq. Pl^m III^a c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 1 (Pl^m 22, 1).
 Planudis syllogae maior in cap. εἰς ναυαγήσαντας (M f. 36^r—
 38^r) exhibet epp. 49 (Pl^{a-n} c. 22, 1—49; Pl^{r-a-b} c. 22, 1—48;
 Pl^{s-b} c. 22, 1—47); exstant enim in Pl^m III^a c. 19 n. 1—22;
 A. P. VII 263—273. 275. 279 sq. 288—290. 293—295. 297. 305
 (Pl^{a-n} c. 22, 1—22; Pl^{r-b} c. 22, 1—21; om. hae edd. ep. VII
 297 nec praebet in textu Pl^a, sed affert in epidiorth., unde in
 Pl^{a-n} transit); n. 23—29; A. P. VII 374. 381—383. 388. 392.
 397 (Pl^{a-n} c. 22, 23—29; Pl^{r-b} c. 22, 22—28; Pl^{s-b} c. 22, 22—27;
 quae edd. om. ep. VII 383); n. 30—43; A. P. VII 499—504.
 542 sq. 550; 582. 584. 586 sq. 591 (Pl^{a-n} c. 22, 30—43; Pl^{r-b}
 23—42; Pl^{s-b} 28—41); n. 44—49; A. P. VII 630 sq. 639. 650.
 668. 675 (Pl^{a-n} c. 22, 44—49; Pl^{r-b} 43—48; Pl^{s-b} 42—47).
 Posterioris syllogae cap. εἰς ναυαγήσαντας continet epp. 28
 (M f. 93^v—94^r), insunt in Pl^m III^b c. 19 n. 1; A. P. VII 76
 (Pl^{a-n} c. 22, 50; Pl^{s-b} c. 22, 48; ep. om. Pl^{r-b} Pl^a in t.); n. 2—
 12; A. P. VII 281. 285 sq. 534, 1—2. 788, 1—2. 274. 350. 624.
 395. 291. 404 (Pl^{a-n} c. 22, 51—61; Pl^{r-a} 49—59); n. 13—28;
 A. P. VII 495. 652. 494. 498. 653. 654. 506. 283 sq. 510. 513.
 287. 278. 282; 532. 539 (Pl^{a-n} 62—77; Pl^{r-a} 60—75). Duo
 maioris syllogae epp. scripsit Plan. iterum in minore; III^a
 c. 19, 21 (A. P. VII 297) invenitur etiam in III^b c. 4 (εἰς ἀν-
 δροῦς, n. 6) itaque III^a c. 19, 26 (A. P. VII 383) in III^b c. 5
 (εἰς ἀνδρας οὐκ ἐπισήμους, 7). Posterioris syllogae ep. primum
 (III^b c. 19, 1 s. A. P. VII 76) iam in prioris cap. 6 (III^a εἰς
 ἀνδρας οὐκ ἐπισήμους, 1) Plan. scripserat, cf. ad p. 53, 1 sqq.
 VII 388 (III^a 27) recap. Plan. etiam in l. I alterius syllogae (εἰς δι-
 κην, 1) 1—2 nom. auctoris lemmati subiungit C 1 ταῖον ex
 ταῖον cr. C (om. Pl); Leonidae Tar. ep. trib. Bergk (cf. Beind. p. 33,
 J. Mayer stud. in epp. G. p. 67) 2 κλειηνοῖδ' C κλειά-
 πορα L^{ar}; et exstat alterum lemma ad v. 2 (in nova p.) ab
 L scriptum: εἰς κλειάνορα, quod C corrigere om. 3 καὶ σέ
 P Pl^m Pl^{r-a} καὶ σε Pl^s | claus. Hom.: α 75 4 θαρσήσαντι P,
 cr. Pl | cf. Il. A 306 et A. P. VII 503, 4 Ἀρκτοόρον λαίλαπι (Leon.)
 5 ὄρη A^{ao} αὐρη Casaub. | σ' ἐπέδησεν Barnes | ἀνέγγυος P ἄπιστος
 sch.^h | ὕγρα: v. Eur. fr. 636, 5; Iph. Aul. 948 | δε A^{ao} | σὴν (C) P

264. ΔΕΩΝΙΔΟΥ. C. Pl
 Εἰς τὸν αὐτὸν Κληροῖδην. L

Εἴη πουτοπόρφ πλόος οὐριος· ἦν δ' ἄρ' ἀήτης,
 ὡς ἐμέ, τοῖς Αἰδεω προσπελάσῃ λιμέσι,
 ε μεμφέσθω μὴ λαῖτμα κακόξενον, ἀλλ' ἔο τόλμαν
 ὅστις ἀφ' ἡμετέρου πείσματ' ἔλυσε τάφου. M 36^r

265. ΠΑΛΤΩΝΟΣ. C. Pl
 Εἰς ἕτερον ναυηγόν. L

Ναυηγῶ τάφος εἰμί, ὃ δ' ἀντίον ἐστὶ γεωργῶ·
 10 ὡς ἀλλ' καὶ γαίη ξυνὸς ἕπεστ' Αἰδῆς. M 36^r

266. ΔΕΩΝΙΔΟΥ. C. Pl
 Εἰς ναυηγόν | Διοκλέα. L

Ναυηγῶ τάφος εἰμί Διοκλέος· οἱ δ' ἀνάγονται,
 φεῦ τόλμης, ἀπ' ἐμοῦ πείσματα λυσάμενοι. M 36^r

p. 180, 6 cf. VII 491, 2 (Mnasalcae; v. Reitzenst. p. 135);
 513, 2 | ἐφιμερτῆν A^{ao} | ἀμφ' Pl^m Pl^{r-a-b} (ἐφ' Stephan.) | ἐκλα-
 σεν Heck. (Bergk): cf. Archiloeh. 9, 3 ||
 1 sqq. Pl^m III^a c. 19, 2 (Pl^r c. 22, 2) 1 sq. lemma scriptum est
 ante nom. auctoris 1 Tarentino trib. Br. 2 αὐτὸν κλ', L; nomen
 ex epp. 263 ascitum; εἰς ἕτερον ναυηγόν inscribere debebat L 3 cf.
 584, 3 | ἦν C Pl ἦν? A^{ao} ὄν Heck. | δ' ἀραήτης? A^{ao} δ' ἄρ' ἀήτης C
 δ' ἄρ' ἀήτης Pl^m 4 * ὡς (erasa lift. σ potius quam ε) P | αἰδεῖαι A |
 προσπελάσῃ Pl^m λιμέσι Pl^m idemque A^{ao} -σιν. C 5 imitatur Iu-
 lianus Aeg. ep. 582, 2 μεμφεσθῶ—ἀλλ' ἀνέμοις, ep. 586 | ἀλλέο A^{ao}
 6 ὅστις (C) P | ἀφημ. A^{ao} ἔλυσε (C) P Pl || 7 sqq. Pl^m III^a c. 19, 3
 (Pl^r c. 22, 3) 7 ep. a Platone alienum censet Bgk. (Reitzenst.)
 8 ἔτ' ἄρ' ἄρ' L 9 εἰμί A εἰμί C | δ δ' Pl^m | ἀντίον (C) P Pl |
 εἰμ', ὃ δ' ἐναντίον hiatus vitandi causa proposuit Jac, recepit
 Bergk; f. εἰς μὲν, ὃ δ' ἀντίον: cf. Plat. resp. 369 D: γεωργὸς μὲν εἰς,
 ὃ δὲ οἰκιστὸς 10 cf. 452, 2; 532; 650 | γαίη (α ex η corr.) Pl^m |
 ἕπεστ'? A^{ao} ὄπ' ἐστ' C | 12 sqq. Pl^m III^a c. 19 (Pl^r c. 22), 4 12 Ta-
 rentino trib. Br. 13 cf. VII 282 | αὐ δ' (rest. C) P οὐ δ' Pl^m
 14 ἀπεμῶν A^{ao} | πείσματ' Pl^m | λυσάμενοι (utrumque acc. C) P;
 imitatur poetam Gregor. Naz. II 54 C: πλάει ναυηγῶ λυσάσαν
 τάφον ἢ ἀπὸ τύμβου πείσματα λυσάμενος ||

267. ΠΟΣΕΙΔΪΠΠΟΥ.

C. P1

Εἰς ἕτερον ναυηγόν | Νικήτην ἄνομα. L

Ναυτίλοι, ἐγγὺς ἄλως τί με θάπτετε; πολλὸν ἀνευθε
 χῶσαι ναυηγῶ τλήμονα τύμβον ἔδει·
 5 φρίσσω κύματος ἤχον, ἐμὸν μόρον. ἀλλὰ καὶ οὕτως
 χαιρέτε, Νικήτην οὔτινες οἰκίρετε. M 36^r

268. ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

C. P1. E

Εἰς ναυηγόν, ὃν | ἐδῶν τις ἐξέδυσε | τῶν ἱματίων. L

Ναυηγὸν με δέδορκας· ὃν οἰκτεῖρασα θάλασσα
 10 γυμνώσει πνύατον φάρεος ἠδέεατο,
 ἀνθρωπος παλάμησιν ἀτασθήτοις μ' ἀπέδυσε
 τόσσον ἄγος τόσσον κέρδεος ἀράμενος.

1 sqq. P1^m III^a c. 19 (P1^e c. 22), 5 1—2 post lemma scr. nom. auctoris C 1 ποσιδ. C ποσειδ. P1; cf. Asclepiadis ep. VII 284 2 εἰσέτε. ναυη⁰ L | ἄνομα L 3 cf 287, 4 | ἀνευθεν P1 4 ναυηγῶ τλήμονι Br. | ναυηγὸν τλ. τύμβω Heck. | τύμβον P1^m τάφον? P1^m 5 ἤχον? P^{ac} | ἐμὸν C P1 ἐμοὶ A^{ac}; post ἐμὸν explicandi causa praepositionem διὰ inseruit sch.^B | ἀλλὰ A^{ac} | ἀντῶσα A ἀντῶσα C, cr. P1. 6 χαιρέτε (χ⁰) in era^o v. C. P | οὔτινες (C) P | οἰκίρετε P (cf. Herodian. I 558. 30) οἰκίρετε P1^m P1^a οἰκτεῖρετε P1^b P1^a in t. (sed οἰκτεῖρετε δεῖ γράφειν³ P1^a in epid., unde sumpsit P1^a) φάρεος Heck., φάρεος (cl 287) Korsch ἐκφάρετε Ludw.; ego tentavi εἰ κόνης et εἰ σπιλῆς ἐκτίρεισε, cf. 270, 2: 285, 1; 287, 2 || 7 sqq. P1^m III^a c. 19 (P1^e c. 22), 6; ep. est in sylloge Euphemiana n. 52 (E^p f. 158^r, E^p f. 262^v) 7 sqq. auctoris nom. lemmati subiungit C 7 πλάτω⁰ P1^m; epp. 268sq. demonstrativi generis a Platone abiudicat Bgk. (Reitz.) 8 εἶδ⁰ L | ἐξέδυσεν L, litt. fin. induxit C | ἔτα L 9 οἰκτεῖρασα (C) P ἠ κτεῖρασα P1E | θάλασσα (C) P P1^m 1E -τα P1^a 10 γυμνώσει A^{ac} | (ὑπακοῦ Wakefield) | ἠδέεατο A^{ac} E^p ἠιδ. C | in fine vs. punctum supra lin. posuerunt C P1^m, plene interpunxerunt edd. ante Jac., qui verborum structuram: ὃν θ. ἠδέεατο. (τοῦτον) ἀνθρ. ἀπέδυσε cognovit 11 ab initio alterius distichi itemque tertii adposuit L signum Σ, de quo supra dixi ad ep. 260 | ἀντῶσα P1^m E^p | παλάμησιν E^p | ἀτασθήτοις E | ἀπέδυσε P1^m cum P E (-δυσεν P1^b); pronomem μ' delendum censet Bergk 12 τόσσον ἄγ. C τόσσον ἄγ. A^{ac}

κεῖνὸν κεν ἐνδύσασαιτο καὶ εἰς Αἴδαο φέροιτο, 5
 καὶ μιν ἴδοι Μίνως τοῦμὸν ἔχοντα ῥάκος. M 36^v. E 52

269. ΤΟῦ ΑἴΤΤΟΥ ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

C

Εἰς ἕτερον ναυηγόν. L

5 Πλωτῆρες, σώξοισθε καὶ ἐν ἅλι καὶ κατὰ γαῖαν·
 ἴστε δὲ ναυηγῶ σῆμα παρερχόμενοι. M 36^v. E 53

270. ΣΙΜΩΝΪΔΟΥ.

C₁. P1Εἰς τοὺς ἀπὸ Σπάρτης ναυ|αγήσαντας. L₁

Τούσδε ποτ' ἐν Σπάρτας ἀκροθίνια Φοῖβῳ ἄγοντας
 10 ἐν πέλαγος, μία νύξ, ἐν σκάφος ἐκτίρεισεν. M 36^v

τόσσον κέρδ. E τσίχρον κ. Scaliger (nec hoc nec tunno praeferam: cf. VII 740, 6; 591, 2; 625, 5)

1 κείνὸν κεν P E P1^m P1^e excepta P1^e, quae κείνο μὲν exhibet: κείνο καὶ (et κείν' ὃ γε κένδύσασαιτο) Schneidewin | ἐνδύσασαιτο? | εἰς E εἰν P P1 | φοροῖτο Wakef. φοροῖη Cobet 2 μίνωσ, τοῦ μὸν C μινῶ στον μὸν A^{ac} (virgulam posuit C, ne σ cum seqq. litteris, quibus A add., iungeretur) | ῥάκος A γὰ φάρος superser. C, quocum P1 et E concinunt || 3 sqq. P1^m III^a c. 19 (P1^e c. 22), 7; in syl. Euphemiana n. 53 (E^p f. 158^v, E^p f. 262^v)

3 τοῦ ἀ⁰ P1^m τοῦ ἀποσθ.: ~ primo C, qui clausula crasa πιλῆ⁰: add., nom. auctoris om. E 4 ἐπιτόμβιον εἰς ναυηγόν E^p | εἰσέξ⁰ L 5 cf. 350 | ἅλι (spir. et acc. rest. C) P ἅλι E^p | κατὰ A^{ac} 6 ἴστε δὲ (C) P | σώμα E | παρ' ἐρχ. C || 7 sqq. ep. bis scr. A p. 246 (P₁) et p. 310 post ep. VII 650 (P₂); in P1^m est I. III^a c. 19, 8 7 σιμωνίδου C₁, P1; a Sim. abiudicat ep. Junghahn

8 εἰσέ⁰ οὐσ' αποσπῆ⁰ L₁ | L₁ adposuit lemma hoc: εἰς ναυηγῶσαι τιν' | ἐν τυρρηνία (ἐν Τυρρηνίας Boiss.) ναυαγ' 9 τοῦσδε ποτ' C₁ τοῦσδε ποτ' A^{ac} τοῦσδε ποτ' ex τοῦσδε ποτ' cr. P1^m | ἐν σπάρτας P₁ P1 | τοῦσδε ἀπο τυρρηνῶν (C₂; eras. acc. supra η) P₂ 'manubias de Tyrrhenis deo oblatas' explicat Bergk | ἀκροθίνια P₁, cr. P1; σκάλα τῶν λαφόρων θίνης δὲ εἰσιν οἱ σκαφοί (leg. σκαφοί) sch.^B | φοῖβ' (οἰβ' C₁) ἀγαγόντας P₁ φοῖβῳ ἄγοντας P₂ P1 10 πέλαγος: s refecit, non ex o cr. C₁ |

271. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ. C. PI

Eis Σόπολιν εἶδον | Διοκλείδους. L

Ἵφειλε μῆδ' ἐγένοντο θοαὶ νέες· οὐ γὰρ ἂν ἤμεις
 παῖδα Διοκλείδου Σόπολιν ἐστέγομεν.
 5 νῦν δ' ὁ μὲν εἰν ἄλλ' που φέρεται νέους· ἀντὶ δ' ἐκείνου
 οὖνομα καὶ κενεὸν σῆμα παρερχόμεθα. M 367

272. ΤΟῦ ΑἴΤΤΟΥ ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ. C. PI

Eis ναηγὸν Λύκον | Νάξιον ἔμπορον. L

Νάξιος οὐκ ἐπὶ γῆς ἔθανεν Λύκος, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
 10 ναῦν ἄμα καὶ ψυχὴν εἶδεν ἀπολλυμένην,

μικρὸν A, μία νύξ. C, idemque PI μία νεὺς P₂ | ἔν σκάφος
 P, PI εἰς τάφος P₂: cf. 444, 7 εἰς καὶ τόμβος (Theaeteti) |

1 sqq. P^M III^a c. 19 (P^L c. 22), 9; initium ep. (ἄφ.— νέες)
 exstat apud schol. Ven. ad Il. A 415, ap. schol. Eur. ad
 Med. 2, schol. Arist. ad Nub. 41, in Etym. M. p. 643, 46 (s. v.
 ὄφειλες), ap. Zonar. II 1490 (s. ὄφειλες), apud Matrang. An.
 II 431; ep. cum VII 496 (Σιμωνίδου C) iunxit Heck. ita, ut
 huius ep. versui quarto (tertio disticho damnato) tetrastichon
 Callimachi adnecteret, totum carmen octastichum poetae
 Alexandrino tribuens 1 sq. nomen auctoris lemmati ab L

scripto subiunxit C, idem num. δ₁ (erasa vid. littera ξ) epi-
 grammati adposuit (cf. ad 261) 1 Callimacho ep. vindicant etiam
 schol. Hom., Matr., Etym., Zonar.; inter Callimachea exstat
 ep. ap. Ir. p. 89 (ubi praecedunt app. VII 41, 42, 525, 518,
 78, 5 sq. 80, deinceps titulo εἰς νέους καὶ νέες praemisso
 sequuntur app. VII 453, 558, 271) 2 σόπολιν et διοκλείδους L

3 vs. imitatur Agathias VII 583, 1 (unde noli ἀβάλε reponere
 pro scriptura tradita, quam testes tuentur: cf. tamen fr. 455) |
 Ἵφειλον Etym.^v | μῆδ' A P^M | ἐγένοντο Etym.^v | νῆες Etym. | οὐ —
 ἂν (bis rest. C) P 4 διοκλείδου (C) P 5 sq. imitatur Agath.
 VII 589, 7 sq. 5 cf. VII 496, 5 | εἰναλλ' A^{ac} | δὲ κενεὸν Mein.:
 nō cf. Agathiae imitatio et Schneid. ad Callim. hymn. in
 Artem. 180 6 ἄμα PPI σῆμα Br. | παρερχ. C || 11 sqq.

P^M III^a c. 19 (P^L c. 22), 10; ap. Ir. p. 89 inter app. Calli-
 machea 7 sq. lemma praecedit in P 7 καλλιμά C om. PI

8 λὸς L 9 οὐκ ἐπι (spiritum utrumque rest. C) P | θάνεν

ἔμπορος Ἀγίνηθεν ὄτ' ἐπλεε. χῶ μὲν ἐν ὑγρῇ
 νεκρός, ἐγὼ δ' ἄλλως οὖνομα τόμβος ἔχων
 P247 κηρύσσω πανάληθες ἔπος τόδε· 'Φεῦγε θαλάσῃ 5
 συμμίσθρην ἐρίφων, ναυτίλε, θυομένων.' M 367

273. ΔΕΣΝΪΔΟΥ. C. PI

Eis Κάλλαιστρον | ναηγόν. L

Εὔρον με τρηχεῖα καὶ αἰπήεσσα καταγῆς
 καὶ νύξ καὶ θυοφερῆς κύματα πανδυσίης
 ἔβλαψ' Ὁρίωνος· ἀπόλισθου δὲ βίβιο
 10 Κάλλαιστρος Λιβυκοῦ μέσσα θείων πελάγευς.
 κἀγὼ μὲν πόντῳ διενέμενος ἰχθύσι κύρμα 5
 ὀχλεῦμαι· ψεύστης δ' οὗτος ἐπεστι λίθος. M 367

(AC) P ἔθανεν PI (φθίνων? an φθινύθων?) | λόνος (cum li-
 neola, ut in nom. proprio) P^M | ἄλλενι A^{ac} p. 184, 10 ἔμα
 (C) P | ἀπ' ἀλλυμένην C

1 ἔμπορος et ὄτ' A^{ac} | ἐπλεεν P | χω? A χῶ C P^M | ἐν-
 γρηῖ A^{ac} 2 νεκρός A νεκρός· C | ἐγὼ δ' P^M | τοῦνομα Heck. |
 ἔχων C ἔχω A^{ac} 3 sq. peculiare olim ep. duo effecerunt
 versus: nam et exstat titulus (ἄδηλον C εἰς ναηγὸν θυο-
 μάσ^o L) disticho adpositus et erasum est signum clausulae
 post ἔχω (v. 4) itemque initiale ante κηρύσσω 3 φεῦγε: litt.
 fin. refecit, non ex alia litt. cr. C | θαλάσῃ P P^M 1 -τη P^M 3

4 ἐρίφων: cf. VII 592, 4; 640, 1; Arat. Phaen. 158 | θυσι-
 μὲν*ων C θυομενέων A^{ac}, f. θυομένων || 5 sqq. P^M III^a c. 19
 (P^L c. 22), 11 5 Tarentini est; ep. imitatur Argent. VII 395;
 cf. 392 7 cf. 293, 1; 294, 3; 501, 1; Apoll. Rh. I 1204 ὄψοθεν ἐμπλή-
 ξασα θεῶν ἀνέμισο καταῖξ | αἰπήεσσα (αἰ, in eraso η C) P | κατα-
 γῆς A κατ' αἰγῆς C (cf. 295, 3) 8 alterum καὶ om. P | πανδυσίης
 A hyphen infra νου et γο δυσίης supra συδίης add. C: cf. ad
 395, 4; 502, 4 9 sqq. alteri et tertio hexametro praefixit C
 signum —, de quo v. ad p. 178, 5 sqq. 9 'miser excidit aeno'
 Propert. IV 7, 7; 'μήπω γευσάμενος ἤβης ὄλισθον ἐς Αἶδον'
 Kaib. 587 | ἀπ' ὀλισθ. C ἀπ' ὀλισθ. εν A^{ac} 10 cf. X 23, 4
 'μέσσα θέει πελάγη' (Automedon Leonidam imitans) | μέσσα
 (C) P (cf. Opp. Hal. I 222 ἐλὸς διὰ μέτρα θείονσαν, A. P. 589, 3) |
 πλέων A γο θέων C³ 11 κἀγὼ P κἀγὼ P^M κῆγὼ Knaack |
 κύρμα P P^M (κύρμα Düb., at cf. Lob. paral. 414, 417) 12 οἰχενμαι

274. ὈΝΕΣΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ. C

Εἰς Τιμοῦέα ναυγόν. L

Ὀνόμα κηρύσσω Τιμοκλῆος εἰς ἄλα πικρὴν
πάντη σκεπτομένη ποῦ ποτ' ἄρ' ἐστὶ νέκυς.
5 αἰαί, τὸν δ' ἦδη φάγον ἰχθύες· ἡ δὲ περισσὴ
πέτρος ἐγὼ τὸ μάτην γράμμα τορευθὲν ἔχω. M 93^v

275. ΓΑΙΤΟΥΔΙΚΟΪ. C. Pl

Εἰς Ἀστυδάμαντα | ὕδιν Δάμιδος ναυγόν. L

Ἄ Πέλοπος νᾶσος καὶ δύσπλοος ὤλεσε Κρήτα
10 καὶ Μαλέον τυφλαὶ καμπτομένου σπιλάδες

(^v rest. C) P οἰχημαί Pl (οἰχεύμαι Br.) οἰχεύμαι 'veshor' Herm.,
scr. ὀχλεύμαι | ψεύστης C ψευστής A^{ac} | ὕπτεσι (ἦ ex ὕ? cr. C,
ξ C^s) P ἔπ. Pl ||

1 sqq. Pl^m III^b c. 19, 7 (Pl^a c. 22, 54; Pl^a c. 23, 56)

1 | βυζαν̄ (|βυ) in erasa clausula, quam post ὀνέστον gentili
primo omisso adpinxerat C) P; Ὀνέστον tantum Pl (Κορινθίου
Pl^a) 2 ναυγόν^o L 3 poeta imitatur Callimachum: cf. 272, 3 sqq.
(etiam Od. ω 290) | ὄνομα ('C) P | τιμοκλῆος A^{ac}, cr. C | εἰσάλα
A^{ac} 4 πάντη A πάντη Pl^m | σκεπτομένη (acc. alterum et
η C) P | ἄρ' C ἄρ' A^{ac} ἄρ' Pl^m | ἐστὶ A ἐστὶ Pl^m 5 αἰ αἰ Pl^m
(Pl^a) αἰ αἰ? A^{ac} αἰ αἰ? C αἰ αἰ Pl^a | τὸν δ' P Pl^a τόνδ' Pl^m | ἦδη
(C) P 6 cf. 395, 6 (Argent.) | τορευθὲν P (sc. τορευθὲν C,
τορευθὲν A: nam το ex τυ fecit C), τυρωθὲν Pl || 7 sqq.

Pl^m III^a c. 19, 12 (Pl^b c. 22, 12) 7 γαιτούδου C γέτ' ἰξ̄
(i. e. γέτον λίκον) Pl^m Γετούδου Pl^b Pl^a in t. (sed τὸ Γετού-
δου ἐν ἄλλῳ γετούδικον γράφεται Pl^a in epid.) Γετούδου
Pl^a 8 ναυγόν^o L 9 ἄ ('C) πέλοπος ('C) νᾶσος ('AC) P in
lin., γο. πόννασος supra οπισθ. v. scr. C; ἄ Πελοπόννησος Pl |
ὤλεσε (^v rest. C) P | κρήτα ('AC) P κρήτῃ ex κρήτα corr. Pl^m
(ubi signum vocalis productae saepius occurrit) Κρήτα Pl^a,
πόντος Herw., malim (ὤλεσεν) ἀκτᾶ s. ἄκρα 10 τυφλαί ('C
'A) P στυφλαί Bernard

Δάμιδος Ἀστυδάμαντα Κυδώνιον. ἀλλ' ὁ μὲν ἦδη
ἐπλησεν θηρῶν νηδύας εἰναλλίων,
τὸν ψεύσται δέ με τύμβον ἐπὶ χθονὶ θέντο. τί θαῦμα; 5
Κρήτες ὄπου ψεύσται, καὶ Διὸς ἐστὶ τάφος. M 36^v

276. ἩΓΗΣΙΠΠΟΥ. C

Εἰς ναυγόν, ὃν ἀλιεῖς | ἐξαγαγόντες ἔθαψαν. L

Ἐξ ἄλλος ἡμίβρωτον ἀνηνέγκαντο σαργηεῖς
ἄνδρα, πολύνικαυτον ναυτιλῆς σκύβαλον.
κέρδεα δ' οὐκ ἐδίωξαν ἄ μὴ θέμις, ἀλλὰ σὺν αὐτοῖς
10 ἰχθύσι τῆδ' ὀλίγη θῆκαν ὑπὸ ψαμμάθῳ.
ὦ χθών, τὸν ναυγὸν ἔχεις ὄλον· ἀντὶ δὲ λοιπῆς 5
σαρκὸς τοῦ σαρκῶν γευσαμένους ἐπέχεις.

1 κωδωνίον P | ἀλλομέν ἦδη A^{ac} 2 θηρῶν ἐπλησε Br.
εἰναλλίων C 3 ψεύσται ('C) P | θέμις ('AC) P δ' ἐμὲ Br.
ἐπιχθονὶ A^{ac} | verba τί θαῦμα om. A, suppl. C, qui peri τῶν
κρητᾶ adscripsit in m^o; σημ in mⁱ adpinxit L idemque in fine
hexametri ⚭ (i. e. ὠραῖον χρῆσιμον), quod signum C, ut vid.,
alio atramento novavit 4 cf. VII 654, Callim. hymn. in Iov. 8 |
ὄπου ('C) P | διὸς ἐστὶ A^{ac} διὸς ἐστὶ C || 5 sqq. ep. est in apogr.
Buh. n. 21 (p. 134) | cf. VII 506 (Leon.) 6 ἀλιεῖς et ἔθαψαν L
7 ἐξάλλος A^{ac} | σιργηεῖς P, corr. apogr. 8 πολύνικαυτον (cl. VII
495, 6) et πολύνικιστον Jac. 9 οὐκ ἐδίωξαν (α ex ο corr. A) P |
ἀλλασαν αὐτοῖς A^{ac} 10 τῆδ' A τῆδ' C | ὀλίγη A^{ac} | ὄπου. A^{ac}
10 sq. in fine pentametri est clausula, ante ὦ χθ. nota
initialis erasa, non deletus quo tertium dist. tamquam ep.
peculiare instructum est titulus hic: ἄθλων C | εἰς ναυγόν
(C) ἕτερον L; unde error ortus est correctoris in notanda app.
decade proxima, cf. ad 280 11 χθόν A χθόν. C, χθών apogr. |
ἔχεις ὄλον (utrumque acc. C) P: noli ci. ἔχεις ὄλον (in quam
sententiam perperam οὐ χθόν scr. Bernard, μὲν οὐχ pro ἔχεις
vitiose Herw.); comparanda sunt cum Hegesippi verbis ὦ χθών—
ὄλον' quae leguntur in Antipatri ep. 288 ὀυδτεῖρης ὄλος—μοῖραν
ἔχ. ἰσθν' | ἀντὶ A^{ac} | δὲ λοιπῆς ('C' AC) P δὲ λοιπῆς Dorville
(δὲ λώμης et λώβης olim ci.; an ποιητής?) 12 τοῖς P τοῖς
apogr. | ἀπέχεις usitatius pro loci sententia, non necessarium
duxit Reiske (nec ἐμῆς praeferendum)

277. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Εἰς ναυηγὸν ταφέντα | ὑπὸ ναύτου Λεοντίχου.

Τίς ξένος, ὦ ναυηγέ; Λεοντίχος ἐνθάδε νεκρὸν
 εἶδεν ἐπ' αἰγιαλοῦς, χῶσε δὲ τῷδε τάφῳ
 5 δακρύσας ἐπέκηρον ἔδον βίον· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
 ἦσυχος, αἰθνή δ' ἴσα θαλασσοπορεῖ.

278. ἈΡΧΙΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

Εἰς ναυηγὸν [ἀνώνυμον].

Οὐδὲ νέκυς ναυηγὸς ἐπὶ χθόνα Θῆρις ἔλασθεις
 10 κύμασιν ἀγρόπνων λήσομαι ἠόνων.

1 sqq. apogr. Buh. n. 23 (p. 134) 2 ταφέν^τ (puncta C) L |
 λεοντί^τ L (litt. alio atram. refecit man. rec.) 3 τίς ξένος
 ('C) ὠναυηγέ. ('rest. C, hyphen subdidit idem, ne ex primis
 litt. duabus vocula ὠν s. ὠν fingeretur) P τίς ξένος, ὦ ναυηγέ;
 vulgo, τίς, ξένος ὦ ναυηγέ; Schneider, ταῖς ξενικοῖς (-αἰγια-
 λοῖς), postea τῆ ξένος ὠν, ναυηγέ, A. et ὡς ξένος, ὦ ν., A.,
 etiam ξείνος ἔδον ναυηγῶ Λεοντίχος Jac.; τίς et τοῖ ξένος, ὦ
 ναυηγέ, A. Boiss., τίν, ξένος ὦ ν., A. (ut τίν datus sit) Heck.
 et (τίν pro accusativo aeolico ducens) Mein.; idem Mein.
 antea epigrammatis olim hexastichi distich. primum praeter
 verba τίς ξένος, ὦ ν., et alterius hexametri partem priorem
 intercidisse putaverat, ut interroganti 'quis te hospes, o
 naufrage, sepulcro condidit?' mortuus 'Λεοντ.—θαλασσοπ.'
 responderet, τίς τίνας, ὦ ν. perperam Tucker; fort. τίς ξένος
 sive τίς κτερίσ', ὦ ναυηγέ; | Λεοντ. P^{no} λεοντίχος A^{no} | ἐνθάδε
 ('AC) P ἐνθα σε Schneid. | νεκρὸν (C'A)P 4 εἶδεν (C'AC)P
 (τοῖς ξενικοῖς (v. 1) σ' εἶδεν Jac. (τὸν ξένον) εἶδεν σ' Volger |
 ἐπαιγιαλοῦς A^{no} | αἰγιαλοῖς Bentley (ap. Buh.) -λοῦ Heck.
 (Mein.) | χῶσε δὲ C χῶσετε A^{no} | τῷδε A^{no} 5 δακρύσας C
 -σας δ' A^{no} | ἔδον A^{no} οὐδεγάρ αὐτόα A^{no} 6 ἦσυχον ('rest. C, A^{no})
 P, cr. Hemsterhuys (ap. Buh.^m) | αἰθνή A in αἰθνή mut. C (cf.
 VII 295, 2) | θαλασσοπορεῖ (utrumque acc. A) P (cf. X 16, 14) ||
 7 sqq. P^m III^b c. 19, 25 (P^a c. 22, 74; P^l c. 22, 72)

7 Ἀρχίου tantum P; βεβα^τ add. C; poetae Philippeo ep. tribuit
 Menk, qui epigrammatis 278—280 fragmentum coronae Phil.
 contineri censet; praeter Antipatri VII 287 et Posidippi 267 cf.
 epp. 382 (Phil.); 501, 4 (Persae) 8 ἀλλά* θάνα|στο ν infra lemma

ἢ γὰρ ἀλιροῦται ὑπὸ δειράσιν, ἀγχοῦτι πόντου
 δυσμενέος, ξείνου χερσὶν ἔκρυσά τάφου.
 αἰεὶ δὲ βρομέοντα, καὶ ἐν νεκύεσσι, θαλάσσης 5
 P 248 ὁ τλήμων αἰὼ δοῦπον ἀπεχθόμενον.
 5 μόχθων οὐδ' Ἀΐθης με κατεύνασεν, ἠνίκα μούνος
 οὐδὲ θανὼν λείη κέκλιμαι ἤσυχῆ. M 94^v

279. ἸΑΘΗΛΟΝ.

Ὀμοίως. Εἰς ναυηγὸν ἀνώνυμον.

Παῦσαι νηὸς ἐρετμὰ καὶ ἔμβολα τῷδ' ἐπὶ τύμβῳ
 10 αἰὲν ἐπὶ ψυχρῇ ζωγθαφέων σποδιῇ.
 ναυηγῶ τὸ μνήμα· τί τῆς ἐνὶ κύμασι λάβης
 αὐθις ἀναμνήσαι τὸν κατὰ γῆς ἐθέλεις; M 36^v

serius subiunxit L (litteram θ antea voculae ἀλλὰ adnexerat,
 postea erasit litterisque sequentibus praemisit) p. 189, 9 ἐπι-
 χθόνα (utrumque acc. C) P | θηροῖν P, cr. Pl; nomen sumpsit
 Archias ex Leonidae ep. 295 (depravavit A, unde titulus lem-
 matistae parum conveniens) | ἔλασθεις: litt. σθ refecit, non ex
 στ corr. C; f. ἔλασθεις; cf. 214, 7sq.; eidem fort. poetae utrumque
 ep. (214 et 278) tribuendum 10 ἀγρόπνων—Ἰονίον maluit Jac.

1 ἢ γὰρ: cf. App. 94, 3 | υποδειράσιν? A υποδειράσιν C ποτι
 χοιράσιν Pl 2 ξείνον (auct. corr. ex circumflexo A ipse) P ξεί-
 νων Pl (plurali numero, ut vid., cavens, ne genetivus ad nomen
 πόντου aut ad τάφου referretur) | ἔκρυσεν? P^{no} 3 αἰεὶ δε Pl^m |
 νεκύεσσι ('C) P | θαλάσσης P Pl^m -πης Pl^s 4 ἐπερχό-
 μενον Pl 4 sq. etiam hoc ep. (cf. ad p. 187, 10 sq.) in duo
 discerpit L; erasa est clausula post ἀπεχθ. et nota initialis
 ante μόχθων, itemque lemma rasura deletum est, quod L olim
 postremis ep. versibus adiunxerat 5 μόχθων P μόχθων δ' Pl |
 κατεύνασεν A κατ' ἐνασεν C, cr. Pl | ἠνίκα? A^{no} | cf. 382, 3

6 λείη Pl ^τελεῖη (τε C^s) P τελεῖη frustra Br.: cf. Plut. mor. 129 B
 (τῶν θπνων τὸ μὴ συνεχῆς μηδὲ λείον, ἀλλ' ἀνωμαλίας ἔχον
 καὶ διασπασμοῦς εὐλαβείσθαι) | ἤσυχῆ ('rest., add. C) P ||
 7 sqq. P^m III^a c. 19, 13 (P^l c. 22, 13) 7 ἀδέσποτον Pl
 8 ὁμοίως C εἰς ν. ἐν. (non διώνυμον) L 9 τὸ κέκλιμα τὸ
 περιτιθέμενον κατὰ τὴν πρόσαν? vocem ἔμβολα interpretatur
 sch.ⁿ | ἐπὶ A^{no} 10 αἰὲν ('AC) P Pl αἰεὶ Jac., ἀ ξέν Heck.;
 αἰλων? | ἐπιψυχρῆ A ἐπὶ ψυχρῆ. C 11 ναυηγῶτο Pl^m

280. ΊΣΙΑΔΙΡΟΤ ΑΪΓΕΑΤΟΤ. C. Pl

Ἀπὸ ναυηγῶ πρὸς | γεωπόνου. C. Pl

Τὸ χῶμα τύμβος ἐστίν· ἀλλὰ τὸ βόε
ἐπίσχεσ οὔτος τὰν ὕνιν τ' ἀνάσπασον·
κινεῖσ σποδὸν γάρ. ἐς δὲ τοιαύτην κόνιν
μὴ στέγμα πυρῶν, ἀλλὰ χεῦε δάκρυα.

M 36^v

281. ἩΡΑΚΛΕΪΔΟΤ. C. Pl

Ὅμοιον ἐπὶ τῷ ἀντῷ. | λαμβινόν. L

Ἄπισχ', ἔπισχε χεῖρας, ὦ γεωπόνε,
10 μῆδ' ἀμφίταμνε τὰν ἐν ἡρίῳ κόνιν.
ἀντὰ κέκλανται βῶλος· ἐκ κεκλανσμένας δ'
οὔτοι κομάτας ἀναθαλήσεται στάχυν.

M 93^v

ναυαγοῦ Pl^M | ἐν P ἐνι Pl (cf. Sternb. App. p. 111) p. 189, 12
ἀπίσχο (C) PPl ἀπίσχο Br. | ἀντὰ μνήσχο C | παταγῆσ A⁸⁰ ||

1 sqq. Pl^M III^a c. 19 (Pl^M c. 22), 14; num. π, cum ep. 271
numero ο distinctum sit, epigrammati 280, non sequenti ad-
posuit C, nimirum unum ep. 276 pro duobus computans (cf. ad
p. 187, 10 sq.) 1 in eadem re versatur Antiphili ep. VII 175;
poëtam Aegeat. coronae Philippae adnumerat Weigand (Menk,
cf. ad p. 188, 7) 2 lemma supra scriptum exhibet Pl idemque
scr. C ad v. 1 citra m.²; alterum tradidit L in m.⁶ hoc: εἰσ

τάφον ἐπι χωρῶ (i. e. χωρῶσ) κειμενον | ἀροστρεῖσ|ομένησ (non acc.,
sed litt. s sunt erasae supra εν) ἰαμβινῶσ (sic) | suo lemma
signum X (sc. χοήσιμον) praeposit C | ἐπ' Pl^M (lemma om. Pl¹) |

πρὸ C (idemque cum acc. Pl^M) | γεηπόνου Pl 3 τύμβος ἐστίν
Pl^M | ἐστὶ A⁸⁰ ἐστὶ^v. P⁸⁰ (v A⁸, C) | τῶι P 4 οὔτωσ C (Pl)
οὔτωσ A^{8r}; οὔτωσ πᾶσ sch.^B | τὰν ὕνιν (ῶ ex le fecit C) P τὴν
ὕνιν Pl^M τὴν ὕνιν Pl^M (cf. VI 104, 4; VII 175, 3) | τ' om. A, in-
seruit C (cum Pl) 5 κινεῖσ, C κόνιν s. κείνοσ? A^{8r} | σποδὸν
γάρ A σποδὸν γάρ. C | ἐσ PPl | τοιαύτην Pl 6 ἀλλὰ A⁸⁰ |
χεῦε (alterum ε corr. ex σ?) Pl^M || 7 sqq. Pl^M III^b c. 19, 2

(Pl⁸⁰ c. 22, 51; Pl¹⁰⁰ c. 22, 49) 7 ἡρακλεῖ Pl^M; ep. propter dial.

dor. eidem auctori atque 465 tribuere malis 8 ἐπὶ τῷ αἶ L

9 ἀπισχεχεῖρασ (C A^{8r}; eras. acc. supra prius ε) P 10 μῆ δ'
PPl^M | ἐνηροῖσι A⁸⁰ ἐν ἡρίῳ Pl^M 11 ἀντὰ PPl ἀντὰ Reiske;

Fr. Cor. Mel. 282. ΘΕΟΔΩΡΪΔΟΤ. C

epp. 282—283? Εἰς ναυηγόν. L

Ναυηγῶ τάφος εἰμί· σὺ δὲ πλέε· καὶ γὰρ ὄθ' ἡμεῖσ
ὠλλόμεθ', αἱ λοιπαὶ νῆεσ ἐποντοπόρου.

M 94^v

283. ΔΕΩΝΪΔΟΤ. C

Ἐτερον εἰς ναυηγόν | † Ἀμφιμέτην. L

Τετραχηλία θάλασσα, τί μ' οὐκ οἴζυρᾶ παθόντα
τηλόσ' ἀπὸ ψιλῆσ ἔπτυσασ ἡμόνοσ,
ὡσ σεῦ μῆδ' Αἰδαο κακῆν ἐπειμένοσ ἀχλὺν
10 Φυλλεῖσ Ἀμφιμέτευσ ἄσσον ἐγειτόνεον;

M 94^v

ἀνα? | κεκλανσμένοσ A idemque Pl^M; prius σ puncto supra litt.
posito (κεκλανσμένοσ P) del. C, κεκλανσμένοσ (cum C) Pl^M |
δ' in fine vs. om., ab initio seq. collocant PPl^M p. 190, 12

γρ νό
δ' οὔτοι (spir. C) PPl | κέματοσ P; acc. supra α C, idem
γρ νό supra scr.; sed ipse A primo κέματοσ scripsit, ex
quo κέματοσ correctura demum factum est, κέματοσ Pl κομά-
τασ Br. (Reiske) | ἀναθαλήσεται P -θαλήσεται Pl^M -θαλή-
σει Pl¹ ἀναθαλήσει ποτέ vitiose Reiske; fort. κομάτασ ἀναδο-
θήσεται | στάχυν⁹ (σ C⁹) P ||

1 sqq. Pl^M III^b c. 19, 26 (Pl⁸⁰ c. 22, 75; Pl¹⁰⁰ c. 22, 73)

1 Ἀντιπάτρον Pl 3 imitatur ep. Leonidas Alexandr. VII
675, cfr. etiam epp. 264, 266, 269 | ναυηγῶ P idemque Pl^M I
-αγοῦ Pl⁸⁰ -α | εἰμί A^{8r} εἰμί C | ὄθ' (C) P 4 ὠλλόμεθ' C qui
19, in α (non ω) scripsit, alterum ο ex ε potius quam v corr.:
ἀλλόμεθ' A⁸⁰ ὠλλόμεθ' Pl ὠλλόμεθ' Jac. ὠλλόμεθ' Br. | νῆεσ, C
νῆεσι? A^{8r} | ἐποντοπόρουσ C ποντοπόροισ A^{8r} (ex 675, 2
erasam scripturam restituendam esse suspiceris fort. in hunc
modum: ὠλλόμεθ', ἄλλοσ ἐπλε νῆεσι ποντοπόροισ) || 5 sqq.

Pl^M III^b c. 19, 20 (Pl⁸⁰ c. 22, 69; Pl¹⁰⁰ c. 22, 67) 5 τοῦ αἶ

(sc. Leonidae Tar. post VII 506) Pl^M 6 ἔδ⁹ L | υἷον Ἀμφι-
μέτενοσ inscribere debebat L 7 cf. VII 382 | τετραχηλία C τετρα-
χηλίαν A⁸⁰ | θάλασσα PPl^M I -τα Pl⁸⁰ | οἴζυρᾶ (C) PPl^M, cr. Jac.
8 ἀπο A⁸⁰ | ψιλῆσ P ψιλῆσ Pl 9 ἄσσον, C ὄσσον A⁸⁰ ὡσ σεῦ Pl^M |
μῆ δ' PPl^M | κακῆν: cf. Od. v 357; Kaib. 310, 3 10 φυλλεῖσ (C
circumflexo? eraso) P Φυλλεῖσ Pl, cr. Mein. (Φυλλεῖσ Scaliger) ||

284. ἈΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ.

C. P1

Ἔτερον εἰς ναυηγόν· θανάσιον. L

Ὀκτώ μιν πήγεις ἕπεχε, τρηχέα θάλασσα,
καὶ κύμαινε βόα θ' ἠλίκα σοι δύναμις·
ἦν δὲ τὸν Εὐμάρεω καθέλης τάφον, ἄλλο μὲν οὐδὲν
κρήνον, εὐρήσεις δ' ὅστέα καὶ σποδιήν. M 94^v

285. ΓΑΑΤΚΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΙΤΟΥ.

C

Ἔτερον εἰς ναυηγόν | Ἐρασίππου. L

Οὐ κόβεις οὐδ' ὀλίγον πέτρης βάρος, ἀλλ' Ἐρασίππου
ἦν ἔσορξεν αὐτῆ πάσα θάλασσα τάφος.
ἄλετο γὰρ σὺν νηί· τὰ δ' ὅστέα ποῦ ποῦ ἐκείνον
πύθεται, αἰθυσίαις γνωστὰ μόναίς ἐνέπειν. M 93^v

286. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

C

Ἔτερον εἰς ναυηγόν | Νικάνωρα | Τύριον πλουσιώτατον. L

15 Λύσμορε Νικάνωρ, πολὺ μαραμμένον πόντῳ,
κεῖσαι δὴ ξείνη γυμνὸς ἐπ' ἠϊόνι

1 sqq. P1^m III^b c. 19, 21 (P1^a c. 22, 70; P1^s c. 22, 68)1—2 lemmati subiungit nom. auctoris C 1 ἀσκληπιάδ^δ P1^m:

cf. V 63; 84, 4 2 ἔπ^δ εἰς ναυηγόν ut saepius L | cf. VII 267 (Posid.)
3 θάλασσα P1^m -τα P1^s 4 κύμαινε* C κυμαίνει A^{ar} |
ἠλίκα σοι (C) P 5 ἦν A^{ar} | εὐμάρεω P^m εὐμαρῶσαι s. -ῶσαι? A^{ar},
cr. P1 | καθέλης P1^m | ἄλλομιν A^{ar} | οὐδὲν (A' C) P 6 εὐρή-
σεις C εὐρήσεις A^{ar} | ὅστέα (more suo) A^{ar} | σποδιήν (C) P ||
7 sqq. P1^m III^b c. 19, 3 P1^a c. 22, 52; P1^s c. 22, 50) 7 νικαπολ
C, om. P1; cf. ep. VII 45; 591 (ep. eiusdem Gl. vid. ac XII 44, cf. τὰ
παύγια — ἐκείνα cum 285, 3) 9 ὀλίγον A^{ar} | πέτρης P1 | βάρος:
cf. VII 655, 3 | ἄλλερασίππου ex ἀλλερα. A ἄλλ' ἐρ. C 10 'nunc tibi
pro tumulo Carpathium omne mare est' Prop. IV 7, 12 | ἔσορξαι
(A C) P ἔσορξαι P1^m | αὐτῆ C αὐτῆ (? non αὐτῆ) P A^{ar} 11 συννηί:
(A' cum puncto C) P | ὅστέα A^{ar} | ποῦ (A C) P ποῦ P1^m
12 ἐνέπειν: cf. IX 341, 4 || 13 sqq. P1^m III^b c. 19, 4 P1^s
c. 22, 51) 13 θεσσαλί^δ add. C, om. P1; a Sidonio potius ep. in

ἦ σὺ γε πρὸς πέτρῃσι· τὰ δ' ὄλβια κείνα μέλαθρα
φροῦδ', <ἐφόδου δὲ> πέτρῃς ἔλπιζ ὄλωλε Τύρον.
p 249 οὐδέ τί σε κτεάνων ἐρρούσατο· φεῦ, ἔλεινέ, 5
ἄλω μοχθήσας ἰχθύσι καὶ πελάγει. M 93^v

Fr. Cor. Phil.
ep 287—290.

287. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

C. P1

Εἰς Λύσιον ναυηγόν. L

Καὶ νέκυν ἀπρήντος ἀνιήσει με θάλασσα,
Λύσιον ἐρημαίῃ κρηπτόν ὑπὸ σπιλάδι,
στρηγνὲς ἀεὶ φωνεῦσα παρ' οὐατι καὶ παρὰ κωφόν
10 σῆμα. τί μ', ὄνθρωποι, τῆδε παρῳκίσατε,

Tyrinum conditum esse suspiceris, unde quinto etiam epigrammate
fragm. Mel. (282—286) augendum colligas p. 192, 14 ἔγ^δ εἰς et πλου-
σιῶ L; post νικάνωρα erasa est clausula 15 Νικάνωρ P1 | με-
μαρμμένον P (cf. Clem. Al. Protr. § 49 ὄβρι μαραμμένον,
Lucian. Anach. 25 σώματα — μαραμμένα); μεμορημένον P1 (cf.
VII 468, 7) 16 ἐπηϊόνι A^{ar} | ἐπ' P1^s | cf. VII 497, 6

1 ἦ σὺ γε P ἦσθα Bothe | πέτρῃσι ex πέτρῃσιν cr. P1 |
κείνα FG. Schmidt 2 φροῦδα. ὡς πάσης (signum ὡς bis re-
currit in m.) P φροῦδά τε καὶ πάσης P1; φροῦδ' ἄρα καὶ π.
Salm., ὡς φροῦδ' ἄ π. Heck., φροῦδ' αὐτῆς τε πέτρῃς Düb. |
(sed πέτρῃς iam Reiske et Jac. proposuerunt, φροῦδος δ' ἦ
καὶ πέτρῃς Schmidt, φροῦδα πέτρῃς πάσης δ' (debebat πάσης δ')
Kaibel, φροῦδ' ἔσσει (s. ἔπεισεν), πάσης δ' olim ci., nunc ἐφόδου δὲ
post φροῦδα intercidisse puto 'spes patriae adeundae naufrago
erepta'; nam ἐφοδος iunctum habet genitivum ad indicandam
rem quae petitur (cf. ἐφοδος ἐπιτηδείων Xen. Hell. II 4, 3) |
ὄλωλε (alterum λ corr. ex ρ) P1^m 3 sq. ad hoc dist. in nova
p. ὦ (ὄρωιον) adpinxit C 3 οὐδέτι P1^m || 5 sqq. P1^m III^b
c. 19, 24 (P1^a c. 22, 73; P1^s c. 22, 71) 5 Thessalonicensi tri-
buunt Br. Setti (moneo tamen Lysidis nomen in Antipatri quem
Sidonium esse volunt occurrere ep. IX 567, 4); imitatur ep.
Archias VII 278; cf. etiam VII 382 6 λύσιον L | ναυηγόν
(η non ex α, sed ex γ corr.) L 7 θάλασσα P1^m -τα P1^s
8 λύσιον C λύσιον A^{ar} λύσιον (lin. ut in nom. proprio) P1^m: cf.

VII 537, 2; IX 567, 4 | ὑπο A^{ar}: cf. 1, 4; VI 223, 4 9 στήνεις (ρ C)
P στρηγνὲς P1 σαφὲς τραχὺ sch.^B | παρ' οὐατι A^{ar} παρ' οὐατι C P1

ἢ πνοιῆς χήρωσε τὸν οὐκ ἐπὶ φορτίδι νηὶ 5
 ἔμπορον, ἀλλ' ὀλίγης ναυτίλου εἰρεσίης
 θηγαμένη ναηγόν; ὁ δ' ἐκ πόντοιο ματεύων
 ζῶην ἐκ πόντου καὶ μόρον εἰλκυσάμην. M 94^r

5 288. ΤΟῦ ΑἴΤΤΟΥ ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ. C
 Ὁμοίως εἰς ναηγὸν | ἐνόνημον. L

Οὐδετέρης ὄλος εἰμὶ θανάων νέκυσ, ἀλλὰ θάλασσα
 καὶ χθῶν τὴν ἀπ' ἐμεῦ μοῖραν ἔχουσιν ἴσην.
 σάρκα γὰρ ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύεις· ὅστιά δ' αὐτὲ
 10 βέβρωσται ψυχρῇ τῆδε παρ' ἡίου. M 36^v

289. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΟΣ. C
 Εἰς Ἀνθία τὸν ναηγὸν | ἐκ τῆς θαλάσσης σωθέντα, |
 ὑπὸ θηρὸς δὲ χειρᾶσιον ἀναιρεθέντα. L

Ἀνθία τὸν ναηγὸν ἐπὶ στόμα Πηγειοῖο
 15 νυκτὸς ὑπὲρ βαιῆς νηξάμενον σανίδος

παρ' οὐατα (s. παρ' οὐας) Reiske | παρακαφόν A^{ac}; περὶ κ.?
 p. 193, 10 cf. 267, 1 | ὀνόνημον P P^l | παρ' οὐατα, ε, C παρ' οὐα-
 σατε: ~ A^{ac}; [ε,] scr. C in erasa clausula (non pro o), idem
 notam initialem ante ἢ (v. 5) erasit atque lemma posteri-
 bus distichis duobus ab L adscriptum ἔπ' εἰς ναηγὸν ἐνόνη-
 μον διόσκορον^δ lineis induxit ||

1 ἢ C ἢ A^{ac} | οὐκ ἐπὶ AP^l οὐκ ἐπὶ C οὐκ ἐπὶ Schneider
 (Br.): cf. VII 295, 4; 654, 3; 652, 2 2 ἀλλολίγησ A^{ac} 3 ὀδ'
 P^l | post ματεύων interpunctio erasa est in P 4 cf. VII 394, 6 |
 εἰλκυσάμην? A^{ac} || 5 sqq. P^l III^a c. 19, 15 (P^l c. 22, 15)
 5 Ἀντιπάτρον Pl: poetae f. obversatur ep. 506 7 cf. 276, 5; IX 56, 8 |
 οὐδ' ἐτέρησ C οὐδ'ετ. AP^l | ὄλος (rest. C) P | θάλασσα P P^l I - ττα
 P^l 8 ἀπεμεῖ A^{ac} 9 μὲν γὰρ P μὲν om. Pl | αὐτὲ (spir. C;
 ε refecit, non ex i cr. C) P αἶα Reiske 10 ψυχρῇ τῆδε παρηίου
 A^{ac} | ψυχρῇ C ψυχρῇ Heck. (ψαψαρη? at cf. VII 291, 6) | τῆδε C
 (ψυχρῇ τῆδε π. ἡίονα post βέβρωσται requirit Reiske) || 11 sqq.
 P^l III^a c. 19 (P^l c. 22), 16 11 τοῦ αὐτοῦ (post VII 288) Pl |
 μακεδ' C | litteram q huic epigrammati adpinxit C, non

μοῦνιος ἐκ θάμνοιο θορῶν λύκος, ἄσκοπον ἄνδρα,
 ἔκτανεν. ὦ γαίης κύματα πιστότερα. M 36^v

290. ΣΤΑΤΥΛΛΙΟΥ ΦΛΑΚΚΟΥ. C Pl

Ἐτερον εἰς ναηγὸν ὑπὸ | ἔχεως δηχθέντα. L

5 Αἰάλαπα καὶ μανίην ὀλοῆς προφηνόντα θαλάσσης
 ναηγὸν Λιβυκαῖς κείμενον ἐν ψαμάθοις
 οὐχ ἐκὰς ἡίονων, πυμάτῳ βεβαρημένον ὑπῶ,
 γυμνόν, ἐπὶ στυγερῆς ὡς κίμπε ναυθορίας,
 ἔκτανε λυγρὸς ἔχης. τί μίτην πρὸς κύματ' ἐμόχθει, 5
 10 τὴν ἐπὶ γῆς φεύγων μοῖραν ὀφειλομένην; M 36^v

sequentī, quamquam numero π ep. 280 (non 279) signatum
 est, propter ep. 287 in duo perperam diremptum (unde in-
 stitutā demam computatione lemma perversum ep. 287 a C dele-
 tum esse apparet) p. 194, 12 εἰσανθία et ἐπὶ L 13 θῆ^δ L |
 χειρῶν, ἀναιρῶ^δ L | Antipatrum imitatur Leonidas Alexandrinus
 VII 550 14 ἐνθία C ἐνθία? A^{ac} | ἐπιστόμα A^{ac} | πηρειοῖο
 (sic) P 15 ὑπερ A^{ac}

1 μουνίος AP^l (v. Herodian. I 118, 2) | θάμνοιο, C (Pl) θά-
 λάμοιο A^{ac} (quod fort. revocandum) | θορῶν ἄσκ. A λύκος superser.
 lineae C, non om. Pl; sed fort. post θορῶν vox θῆ excidit, cf.
 p. 194, 13 | ἄσκοπον Herw. 2 cf. 640, 6 | πικιστ, ὅτιρα C πικρό-
 τερα A^{ac} Plan. (qui explicandi causa in m.^l adscripsit: ὦ κύματ'
 γῆς πικρότερα τῶν τῆς θαλάσσης κυμάτων); cf. Leon. Al. 550, 4,
 Apolloniū. IX 271 χέρσον ἐπιστόμα, VII 216, 6 (πικρότερα
 Dorv., κύματ' ἀπικρότερα Eldick) || 3 sqq. P^l III^a c. 19
 (P^l c. 22), 17 3 Ταυτίλου (sic) P^l | φλάκκ C 4 ἔτ^δ L |
 δηχθέντα (C) P 5 ὀλοῆσ A^{ac} | θαλάσσης P P^l I - ττης Pl^a
 7 ὀχενκας A οὐχ ἐκὰς C | βεβαρημένον P idem que
 P^l P^l - ουμίνον P^l; cf. App. Pl. 98, 1 8 ἀπο A^{ac} | ὡς
 (C) P P^l ὡς P^l P^l in t., sed τὸ ὡς κίμπε ὡς κ. κίλλιον
 γράφειν? P^l in epid. (unde ὡς Pl); ἦς Reiske 9 λυγρὸς:
 cf. IX 46, 2 | τί μίτην: similiter interrogatione utitur idem
 Stat. ep. IX 117 in vs. paenultimo τί τοσοῦτον | προσόνματ' A^{ac}
 10 ἐπιγῆσ A^{ac} | φεύγων: malim σπεύδων ('ut mare effugeret strenue
 nitendo mortem quae fato terrestrem subiturnus erat accelerabat') ||

291. ΞΕΝΟΚΡΙΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ. C. P1

Eis Anaidiēn nauaghiāsān, Kymaiān. L

Χαίται σου στάξουσιν ἔθ' ἄλμυρά, δύσμορε κόρη,
ναυηγέ, φθιμένης εἰν ἄλλι, Λυσιδίκῃ.

ἢ γὰρ ὀρινομένου πόντου, δεισάσα θαλάσσης
ἕβρον ὑπὲρ κοίλου δούρατος ἐξέπεσες.

καὶ σὸν μὲν φανεί τάφος οὐνομα καὶ χθόνα Κύμην, 5
ὄστ' εἰα δὲ ψυχρῶ κλύζετ' ἐπ' αἰγιαλῶ,

πικρὸν Ἀριστομάχῳ γενέτη κακόν, ὃς σε κομίζων

10 ἐς γάμου οὔτε κόρην ἤραγεν οὔτε νέκυν. M 94^F

292. ΘΕΩΝΟΣ ἈΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ. C

Eis Athaiōn nauhōn. C

Ἀλκυόσιν, Athaίαι, μέλειξ τάχα' κωφὰ δὲ μήτηρ

P 250 μύρεθ' ὑπὲρ κρηροῦ δυρομένη σε τάφου.

1 sqq. P1^M III^b c. 19, 11 (P1^{a-n} c. 22, 60; P1^a c. 22, 58);
ep. in P discerptum est in duo, quorum alterum postremo
disticho efficitur peculiari lemimate ab I. instructum hoc: *εἰς
τὴν θρηναίαν ἀριστομάχου ναυαγιάσαν* 1 *ξενοκρίτου* (εἰ in
eraso a et τ in τ'ουσ') C¹⁰; *ξενοκράτους* C¹²; *ροδίον* om. P1. 2 post
ναυαγ. posuerat L clausulam, qua deleta *Κυμαίαν* add. 3 *χαίται*
(C *χαίται* A) P *χαίται* P1^M | *ἔθ* A¹⁰ | *ἄλμυρά* (C' A) P | *δύ-*
σμορε A α induxit et ε superscr. C | *κόρη* (C) P | *κόρη* P1
4 *ναυηγέ*. P -*γού* P1 -*γῶ* Meineke | *εἰναλλ* A¹⁰ 5 ἢ (C)
P¹⁰ | *δεισάσα* (A C) P | *θαλάσσης* P P1^M 1 -*της* P1^{a-s}; *λεόσσουσα*
θενέλλης Reiske; *θαροσούσα*? 6 *ὄρινομένου* P P1^F | *ξόλου* inter-
pretatur sch.¹⁵ | *ἐξέπεσε* A¹⁰, σ fin. add. C 7 *μὲν φανεί*? A¹⁰
κύμην (C) P *Κύμην* Salm., *Ταρσόν* P1 8 *ψυχρῶ* Heck.
επαιγιαλῶ A¹⁰ (*κλύζεται*) ἐν *πελάγει* Schmidt 8 sq. in fine
vs. 6 signum clausulae erasum est itaque nota init. ante
πικρὸν, non deletum lemma quod disticho quarto adscriptis L:
cf. ad 1 sqq. 9 *γενέτη* P | *ὃς* (C) P 10 cf. IX 245, 6

(Antiphanis) || 11 sqq. ap. Buh. n. 23 (p. 134) 11 *θεωῶ*
ἀλεξανδρεῖος C; Theoni geometrae, Hypatiae philosophae patri
ep. tribuit Reiske; eodem iure de Stoico Augusti aequali (cf.
Suid. s. Θ. *Μλ.*) cogitares 13 *ἀλκυόσιν* Δ *ἀλκυόσ.* C | *θηναίαι* C

293. ΊΣΙΔΩΡΟΥ ΑἰΓΕΑΤΟΥ. C P1

Eis Nikiophōn | nauaghiāsanta | ὑπὸ δίφους ἐν τῇ | θαλάσῃ. L

Οὐ χεῖμα Νικόφημον, οὐδ' ἄστρων δύσις,
ἄλως Αιβύσσης κόματ' οὐ κατέκλυσεν

5 ἄλλ' ἐν γαλήνῃ, φεῦ τάλας, ἀνηρέμω
πλόω πεδηθεῖς ἐφρῶγῃ δίφους ὑπο.

καὶ τοῦτ' ἀητέων ἔργον· ἄ πόσον κακὸν 5
ναῖταισιν ἢ πνέοντες ἢ μεμυκότες. M 36^V

294. ΤΥΔΑΪΟΥ ΔΑΥΡΕΑ. C

10 Eis Grynēa tōn ἄλιεία ἐν θαλάσῃ ἀποπνιγένη. L

Γρυνεῖα τὸν πρέσβυν, τὸν ἀλιτροῦτον ἀπὸ κύμβης
ζῶντα, τὸν ἀριλίστοις καὶ μορέοντι λίνους,

Athais Reiske | *μέλειξ*: cf. 285, 4; 652, 5 *λαοῖδεςσιν* *τεθρήνηται*
(Leon.); 654, 5 *λ. κέκλυμαι* | *κωφὰ* P (κωφὰ δὲ ap. G. R.)
p. 196, 14 *μύρεθ'* | ὑπὲρ C *μύρετ'* υπερ A¹² | *κρηροῦ* P
κρηροῦ ap. B. *κρηροῦ* Salm. (Kaib. Korsch) | *μυρομένη* P;
apparet aut *μύρεθ'* aut *μυρομένη* corruptum esse: *κείρεθ'* —
μυρομ. Salm., *μύρεθ'* — *μυρία* δὴ (σε) Eldick, *μύρ.* — *δυρομένη*
ε. *δύρεθ'* — *μυρομ.*, utenique *σμίχεθ'* — *μυρ.* Jac., *μύρ.* — *σμιχο-*
μένη Heck., μ. — *κλυομένη* Kaib., μ. — *δαυροχέουσα* τ. Korsch,
κρηροῦ *μυρομένη* σε *τάφου* (ut hexameter restitueretur)
Mein., ego *μυρομένη* vel in *τερομένη* (cf. 241, 2) mutaverim
vel in *δυρομένη* (cf. Xen. Cyr. III 1, 13: *αἱ δὲ γυναῖκες ἀνα-*
βοήσασαι ἐδρόπτοντο ὡς ολχομένου τοῦ πατρὸς); cet. in m. erasae
vid. litt. εθ' (emendationem *μύρεθ'* praeoccupantes) vel ζτ ||

1 sqq. P1^M III^a c. 19 (P1¹² c. 22), 18 1 *αἰγέ* gent. add. C,

om. P1 2 *ὄπο* et εθ' L | de re cf. Charit. III 46, 48 3 *οὐκά-*
στρων A¹⁰ | *δύσι*, γ C *δύσις* A¹² 4 *λιβύσσης* C *λιβήσσης* A¹² |
κόματος P P1 *κόμασιν* Reiske *κόματ'* οὐ Salm. | *κατέκλ.* C
κατέκλ. A¹⁰ 5 *ἄλλω* A¹⁰ | post *ἀνηρέμω* interpunxit C, non
interp. P1; *ἀνηρ.* *πλόω* iungit Reiske, at cf. *νηρέμων γαλάνας*
Aesch. Agam. 739 6 *πλόω* P P1 *πλόου* Br.; *ἄπλω*? cf. Anti-
patri VII 640, 3 (*ἀπλοῖα πεπεδημένου*) | *ἐφρῶγῃ* (C) P P1
ἐφρῶγῃ Heck. (nec hoc nec *ἐπνίγη* traditae scripturae prae-
feram), *ἡμίπλεκτος ἐγένετο* sch.¹⁵ | *δίφους* P1 7 *ἀητέων* (A C)
P | *ἀπόσιν* C *ἀπο σῶν*? A¹² ἢ π. P1¹² (cf. 640, 6) 8 ἢ *πνε.*

ἐκ δεινοῦ τρηχεῖα Νότου κατέδυσε θάλασσα,
 ἔβρασε δ' ἐξ κροκάλην πρῶιον ἡμίονα
 χείρας ἀποβρωθέντα. τίς οὐ νόον ἰχθύσιον εἶποι 5
 ἔμμεναι, οἳ μούνας αἷς δλέοντο φέρον; M 36^v

Fr. Cor. Mel.
 epp. 295—304^v 295. ΔΕΩΝΪΔΑ ΤΑΡΑΝΤΪΝΟΥ C.PI

Εἰς Θῆρον ἀλιέα | ἐν τῇ ἑαυτοῦ καλόβῃ | τελευτήσαντα. L

Θῆρον τὸν τριγέροντα, τὸν εὐάργων ἀπὸ κύριων
 ζῶντα, τὸν αἰθυλῆς πλείονα νηξάμενον,

A^{ac} | μωνιότες: σεσηρηότες explicat sch.^b || p. 197, 9 sqq.
 P^m III^a c. 19 (P^l, c. 22), 19 9 καταλλῶν λαοῖα C στα-
 τυλλῆ P^m Στατυλλῶν P^l, Tullio Laureae ep. trib. Br.; compa-
 ranti Fr. τὸν κροκάλην τὸν cum verbis Φρόνη τὸν περιόοντα τὸν
 eiusdem poetae videri potest ep. atque VI 260, Gemini (imitatur
 Leonidam T., cf. VII 295, 273) 10 τὸν L | ἐν θαλάσῃ ^{ἀπὸ} πηγύοντα L
 11 ἀλιερότον P: ἐξ ἀλῶς περιουμένης (debebat τετρομένης)
 sch.^b (cf. ἀλιπλήγας VI 193, 3; Theocr. I 45) | ἀπο A^{ac} ἀπὸ C.P.I:
 cf. 295, 1 (τὸν ἀλιερότον παρὰ olim ci.; ἀλιερότης ἀπὸ προ-
 suit improbativusque Jac.) 12 ἀγκύστους P^l-^s (ἀγκύστους P^m
 cum P)

1 ἐκ om. P, add. P.I | τρηχεῖαν ὄνον A^{ac} cr. C | κατέδυσε
 (C) P | θάλασσα P.P.I^m -τα P^l-^w 2 δ' ἐς P δ' εἰς P |
 κροκάλην P.P.I; qui vocem pro adiectivo accipi volunt, teste
 utuntur Theognosto (Can. p. 21, 5), κροκάλην Br.; δ' ἐκ κροκάλην
 (ἡμίονο) Graefe | ἡμίονα (C rest. C, v ex a or. A) P.P.I, ἡμίονος Huet
 (Jac. qui App. 312, 2: Τρηχηῆς ἡμίονος κροκάλην affert), ἡμίονων
 Brod. (ἡμίονων, ne ἐξ κροκάλην mutaretur, Gr.) 3 ἀπὸ βρω-
 θέντα C | τίς (C) P | νόον altera correctura C: οὐνιον (vix
 οὐνιον)? A^{ac}, quod C primo in οὐν^vον mutavit, deinde emen-
 davit (v supra positum tollens et virgulam ad dirimenda
 vocabula rectius collocans) 4 οἳ A^{ac} || 5 sqq. P^m III^a

c. 19 (P^l c. 22), 20 5 λεωνίδ^s P^m | ταραν C 6 Θῆρον:
 cf. Leon. ep. VI 204, Arch. VII 278 (Callim. VII 447) | τῇ
 ἑαυτὴ καλόβῃ L 7 τριγέροντα C τριγ. A^{ac} | ἀπο A^{ac}
 8 ζῶντα: cf. VII 287, 7 (Antipatri), 294, 2; Theocr. apud
 Athen. 284a ἐξ ἀλῶς ὃ ζῶν | αἰθυλῆς ex αἰθυλῆς cr. C: cf.
 VII 277, 4, Callim. fr. 111 ἀλλ' ἐμὲς αἰὼν νόμων αἰθυλῆς
 μάλλον ἰσχυρίσαστο, Arat. Phaen. 296 | πλείονα: cf. VI 44, 6

ἰχθυοσιλημιστήρα, σαργηῖα, χηραμοδύτην,
 οὐχὶ πολυκάλλιον πλώτορα ναυτιλῆς,
 ἔμπης οὐτ' Ἀρκιτοῦρος ἀπώλεσεν, οὔτε καταίγης 5
 ἤλασε τὰς πολλὰς τῶν ἐτέων δεκάδας·
 5 ἀλλ' ἔθαν' ἐν καλύβῃ σχοινίτιδι, λύχνος ὅποια,
 τῷ μακροῦ βρεσθεῖς ἐν χρόνῳ ἀτόματος. M 36^v
 σῆμα δὲ τοῦτ' οὐ παῖδες ἐφήρμοσαν οὐδ' ὀμόλεκτρος,
 ἔλλα συνεργατίνης ἰχθυοβόλων θιάσος. M 37^v

296. † ΣΙΜΩΝΪΔΟΥ ΤΟΥΤ' ΚΗΪΟΥ. C

10 Εἰς τοὺς μετὰ Κίμωνος | στρατευσαμένους | ἐν Κύπρῳ
 Ἀθηναίους, | ὅτε τὰς ἑκατὸν ναῦς τῶν | Φοινίκων ἔλαβεν. L

Ἐξ οὗ γ' Εὐρώπην Ἀσίας δίχα πόντος ἐνευμε
 καὶ πόλεμον λαῶν θοῦρος Ἄρης ἐπέπει,

1 ἰχθύσι (C rest. C) ληστῆρα divisim P.P.I^m ἰχθυοσι. una
 voce Salm. (cf. ὀδασιατεγῆς VI 90, 5); ἰχθυοσι. (concl. ἰχθυο-
 θρηνητῆρα VII 702, 1 Apollonid.) Schneider, ἰχθύσι θρηνητῆρα
 Herm. (cf. ἰχθύος ἀργεντήρης Theocr. 21, 6) 2 οὐχὶ A^{ac} |
 πολυκάλλιον (κ C in β) P | ναυτιλῆς (ι, ε, et acc. C, τελ potius
 quam πολ A^{ac}) P: ex erasa scriptura non licet ναυτολίης re-
 petere 3 οὐταρκιτοῦρος A^{ac} (cf. 392, 1) | ἀπ' ὄλεσεν C κατ' αἰγίς
 C καταίγης A 4 ἤλασε: cf. Ap. Rh. II 817, A. P. VII 12, 3;
 ἔλασε Reitzenst. (ἦντοσ olim ci. concl. Od. ω 71) | δεκάδας: cf.
 V 281, 4; VI 47, 4 5 ἀλλ' ἔθανεν A ἀλλ' ἔθανεν C.P.I^mP^l-^s ἀλλ' ἔθαν'
 ἐν P^l, i. κατθανε δ' ἐν | σχοινίτιδι: cf. Theocr. XXI 7 πλεταῖς
 καλόβειαι (et 8 τοίχω τῷ φυλλίω) | ὅποια C ὅποια A; cf. K. 155, 3
 6 τῷ A | σχρόνοι A, litt. σ del. C | in fine versus signum
 clausulae est erasum 7 sq. cf. Ap. Rh. II 836; Leonidam
 imitatur Apollonid. VII 693, 4 7 τῷ οὐρον παῖδες C τῷ
 τοῦ παιδός A^{ac} | τοῦτ' οὐ Jac. τῷδ' οὐ (ω ex o s. s. cr.)
 P^mP^l | ἐφ' ἤρμοσαν C | ὀμόλεκτρος (ε non ex i fecit, sed
 refecit C) P 8 σὺν ἐγγ. C συνεργ A^{ac} || 9 sqq. ap. Buh.
 n. 24 (p. 134). Ep. exstat bis apud Aristid.: 46, 156 (Ar.) et
 49, 389 (Ar.), apud schol. Aristid. (p. 70 et p. 366 Fr., III
 p. 209 Dind.); apud Diod. XI 62 (= D.); Arsen. 24, 18 (ad Apo-
 stol. VII 57a, p. 409 L.) 9 τ' Κῆρον C | ep. Simonidi tribuit
 schol. (Arsen.), cum epp. partim Simonideis affert Ar., (τῶν
 ποιητῶν) τις ὑμνησῆς Ar., ep. Atheniensium iussu compositum

οὐδαμὰ πω κάλλιον ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
ἔργον ἐν ἠπείρῳ καὶ κατὰ πόντον ἔμου.
οἶδε γὰρ ἐν Κύπρῳ Μήδων πολλοὺς ὀλέσαντες 5
Φοινίκων ἑκατὸν ναῦς ἔλον ἐν πελάγει

omisso auctoris nomine tradit Diod.; a Simonide Cero iure ab-
indicaverunt; ab Archelao Cimonis familiari potuisse scribi pu-
tat Bergk; elogium exemplar esse ep. Xanthii 768 K. et tituli
Attici 844 K., ergo conditum esse ante a. 375 censet
Kaibel; ad novicium poetam refert Junghahn, pro misello
centone habet Keil (cf. etiam Reitzenstein Ep. p. 114)

p. 199, 10 sq. κίμων L | τὰς ἢ ναῦς (cf. ad v. 6) ᾤ L | εἰαβ L |
ad Cyprias pugnas refert ep. L, ad Eurymedontias victorias
Ar. (ἐπὶ δὲ Εὐρυμέδοντι ποταμῷ ναυμαχίας καὶ περὶ ναυμαχίας
μνηρεῖα ἔσησαν Ar.) itemque schol. (εἰς τὰς ἀσθημερῶν ταύτας
νίκας Σιμωνίδης ἔννησε), Cypriam cum Eurymedontia pugnam
confundit D. (cf. Fr. p. 215); non funebre, sed dedicatorium
ep. perhibet D.: ὁ δὲ δῆμος τῶν Ἀθηναίων δακτύλην ἐξελομένου
ἐν τῶν λαφύρων ἀνέθηκε τῷ θεῷ (τῇ θ. Bergk) καὶ τὴν ἐπι-
γραφήν ἐπὶ τῷ κατασκευασθέν ἐνάθημα ἐπέγραψε τῆνδε (unde
ep. Cimonis et collegarum status subscriptam fuisse temere
collegit Bergk); in lapide insculptum esse epitaphium (septua-
ginta fere annis post ipsam victoriam) censet Kaib., demon-
strativo generi adnumerant Pr. Reitzenstein 12 sqq. cf.
Kaib. 768, 844 12 ἐξοδῷ A^{ac} ἐξοδῷ CD. ἐξ οὐτ' Ar. schol.
Ars. K. 768 (ἐξ οὐτ' sequente voce Κίτροπα K. 844) | ἐν ἠπείρῳ
(an ex on cr., εὐρωπιον A^{ac}) P - πῆρ ceteri | ἀσθῆ P | διχῆ A
ἐνεῖμε PD. ἐνεῖμεν K. ἐνεῖμε Ar. schol. Ars. 13 cf. K. 844, 2
πόλεμον λαῶν P πόλεως (πόλεως cond.) θνητῶν D. πόλιος θνη.
Ar. schol. Ars. πολέμουθ θνατῶν Dorv. πόλιος λαῶν Bergk |
ἐπέχει D.: at cf. II. T 358

1 οὐδαμὰ (' AC) P οὐδενί Ar. schol. Ars. οὐδέν D. (οὐδέ
D. A. F) | κάλλιον P κάλλιον Ar. schol. Ars. (et comparativum
exhibet ep. Atticum 844 οὐδέεις - μέγιστον - ἔδρασε ἀγαθὰ τοι-
οῦτον D. (similiter ep. Xanth. 768: οὐδέεις πω στήλην τοιάνδ'
ἀνέθηκεν) | ἐπὶ γῆθ. C (schol. B) ἐπιγῆθ. A^{ac} 2 ἐρ* * γον C ἐπεργον?
Ar. | ἐνηπ. et καταπ. A^{ac} | ἔμου PD. ὁμοῦ Ar. schol. Ars.
3 οἶδε C οἶ δὲ A^{ac} (εἶδε schol. B) | ἐν Κύπρῳ PD. ἐν γαίῃ
Ar. schol. Ars. (quam scripturam praeferunt qui ep. ad victorias
Eurymedontiacas spectare putant; ἐν Κύπρῳ tuetur Junghahn
Diodori de Cypria pugna narratione nitens XI 60 sq.) | ὀλέ-
σαντες (' AC) P Ar. schol. D. (ὀλέσαντες D. A. B. L.): verba ὀλέ-
σαντες - ἔλον vulgo de gemina, pedestri navaliq. victoria

ἀνδρῶν πληθοῦσας· μέγα δ' ἔστεινεν Ἄσις ὑπ' αὐτῶν
πληγείσ' ἀμφοτέραις χερσὶ κράτει πολέμου. Pr. 269

297. ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΥ. C. Pl.

Εἰς Λεόνιον | ὑπατον ὅτε τὴν | Κόρινθον ἐξεπόρθησε. L

5 Τὸν μέγαν Ἀροκόρινθον Ἀχαικόν, Ἑλλάδος ἄστρον,
καὶ διπλὴν Ἰσθμοῦ σύνδρομον ἠμόνα

interpretantur, ut contra ordinem rerum gestarum poetam
pedestre navali proelio praemittere dicendum sit: nam ὑπέρωρον
πρότερον hic locum habere vix probant quae tamquam similia
Bergk affert, qui tamen idem ἐδάμασαν Φοινίκων δ' pro-
posuit; contra Junghahn verba οἶδε - πληθοῦσας omnia ad
unam Cypriam pugnam navalem refert terrestriisque sequenti-
bas demum verbis (ἔστεινεν - πολέμου) mentionem fieri con-
tendit (Μήδων π. ὀλέσαντες Φοινίκων δ' commendans); verba
μέγα δ' ἔστεινεν - πολ. quoniam procul dubio utriusque
proelii eventum barbaris miserandum significant, priora οἶδε
- πληθοῦσας de una navali pugna cum Jungh. accipere non
sinebit, nisi distichon de pedestri proelio post πληθ. exacidisse
statueris p. 200, 4 ἑκατὸν (' C) ναῦς (circ. ex gravi? corr.
C) P: cf. de Eurymedont. pugna referens Thucyd. I 100 καὶ
εἶλον τριήρεις Φοινίκων καὶ διέφθειραν τὰς πᾶσας ἐς διακο-
σίας, Plut. vit. Cim. 12 αἰχμαλώτους διακοσίας ἔλαβον οἱ Ἀθ.,
Lycurg. Leocr. 72 ἑκατὸν δὲ τριήρεις τῶν βαρβ. αἰχμαλώτους
ἔλαβον (ὅπασαν δὲ τὴν Ἀσίαν κακῶς ποιοῦντες περιέπλευσαν),
Aristodem. c. 11 ἑκατὸν τε ναῦς ἐλόντες ἀνάνδροις ἐπελομά-
χησαν, contra de Cypria pugna exponens Diod. XI 66 πολλὰς
μὲν τῶν ἐναντίων ναῦς διέφθειραν, πλείους δὲ τῶν ἑκατὸν σὺν
αὐτοῖς τοῖς ἀνδράσιν (cf. ἀνδρῶν πληθ.) εἶλον et Diod. XII 3
ἑκατὸν - εἰλε | ἔλον? A^{ac}

1 δ' ἔστεινεν? C qui signum / in fine lineae et in m^o
repetit, δ' ἔσθεν? A^{ac}, hac voce terminatur versus in P;
supplet Ar. schol. (δ' ἔσθεν sch. B) D. (ὅπ' α ἔ τ ῶ
D. A. B. E. L. K., priora in δεσγενέαις depravata habet D. δ' ἐργε-
νέαις D. E. K.); cf. Aesch. Pers. 548 sq. (malim ὅπ' ἀλγῶν) 2 πληγείσ'
P sch. B | ἀμφοτέραις (i C^o) P | χερσὶ κράτει (' AC, ' C) P
ἀμφοτέραις χερσὶ Ar. | ἀδῶ' ἐτέραις χ. Junghahn, ἀμφοτέρωσ
χερσοκρατεῖ πολέμῳ Blomfield; πληγείσ' ἀμφοτέραις χερσοκρατεῖ
πολέμῳ s. χερσοκρατεῖ πολέμῳ Heck. || 3 sqq. ep. in Pl^m
exstat bis; in III^a c. 19, 21 (M₁) et iterum in III^b c. 4 (εἰς

P 251 *Ἄσπιος ἐστὺν φέλιξ· δοριπτοίητα δὲ νεκρῶν*
ὄσπερ σωρευθεὶς εἰς ἐπέχει σκόπελος.
 τοὺς δὲ δόμον Πριάμοιο πρὸς προήσαντας Ἀχαιοὺς 5
 ἀκλαύστους κτερέων νόσφισαν Αἰνεάδαι. M₁ 37^r. M₁ 90^r

5 298. ἸΑΔΕΣΠΟΤΩΝ. C

Εἰς νυμφίον Ἐπόλιον | καὶ νύμφην Ἀνκαίαν, |
 οὗς περὶ τὸν θάλαμον | ἀμφοτέρους ἀπέκτεινε. L

Αἰαί, τοῦτο κέμιστον, ὅταν κλαίωσι θανόντα
νυμφίον ἢ νύμφην· ἦνίκα δ' ἀμφοτέρους —

ἀνδρείους), 6 (M₁); P¹ b¹ a¹ w ep. exhibent altero tantum loco, in P¹ b¹ a¹ est c. 5 (εἰς ἀνδρ.) n. 42, in P¹ w c. 5, 44; bis exstat in P¹ c¹ n (c. 22, 21 et c. 5, 42); P¹ a¹ habet in t. ep. c. 5, 42; c. 22 epigrammatis add. in epidiorth., ubi legitur: μετὰ τὸ Θῆρον τῶν τριγέροντα (A. P. VII 295) ἐπίγραμμα λέπει τὸ παρὸν οἶον (sequitur ep. 297 titulo ἄδηλον praemisso). p. 201, 3 nom.

auctoris om. P¹ M₁ ἄδηλον P¹ c¹ n, 4 εἰς τὸν λέωνον (articulus del. punctis superpositis) L | κορινθ¹ L | alteram lemma adposuit L in nova p. 251 ad v. 3: εἰς τὸν ὕπατον λευκὸν τον εὐπρόσ κορινθῶ 5 ἀπροσκόρινθον (hypth. et acc. C) P; ἢ ὑπὲρ τὴν πόλιν κορινθῶ παρὰ Σιγάβων ἐν ἢ τῶν γεωγραφουμένων (cf. Strab. VII 361, 8) add. sch.¹ | ἀχαιῶν P¹ P¹ e, ἀχαιῶν P¹ M₁ (P¹ a¹ in epid. P¹ c¹ n) ἀγαυιῶν Reiske | ἄσπιον ex ἄσπιον cr. P¹ M₁ (cf. XVI 295, 2; Κολοφῶν τρυφερῆς ἄσπιον Ἰηονίης) 6 διπλῆν A¹ c | σύνδρομον (C) P¹ M₁ P¹ c₁ P¹ a¹ epidiorth.) σύντροπον P¹ M₁ P¹ e | ἦνίκα A¹ c

1 ἐστὺν φέλιξ¹ P; ε₁ in eraso α C, qui idem pristinam scripturam supra l. restituit, -φέλιξα A¹ P¹ | δοριπτοίητα P idemque P¹ M₁ δοριπτ. P¹ (etiam P¹ a¹ in epid.) 2 σωρευθεὶς s. σωρευτῶν Heck. | ἐπέχει C 3 sq. ad dist. hoc adposuit sch.¹; ὄσπερ καὶ παροιμία τοῖς Κορινθίοις οὐ μέμφεται τὸ ἴμιον (quod sch.¹ hic falso adiungit Πολύδ. ε, iure ad VII 304 adponit sch.¹; de proverbio cf. Plut. Dion. 1, Cram. Par. I 285, 8, Aristot. Rhet. I 6, Simonid. fr. 50 B.¹) | δόμον: cf. IX 28, 4 4 ἀκλαύστους P¹ M₁ | νόσφισαν (C) P | αἰνεάδαι C αἰνεάδαι A¹ c || 5 sqq. P¹ M₁ III^b c. 20 (εἰς νέους καὶ νέας), 1 (P¹ a¹ c. 23, 21; P¹ c¹ c. 23, 20) 5 titulum om. P¹ M₁ ἄδηλον P¹; f. Persae (cf. ἀγαθῶ VI 112, αἰαί—Ἐπόλις 539, Φιλαιῶν 487,

Ἐπόλιον ὡς ἀγαθὴν τε Ἀνκαίον, ὃν ἡμέμιον
ἔσβεσεν ἐν πρώτῃ νυκτὶ περὶ θάλαμον —
 οὐκ ἄλλω τῷδε κήδος ἰσόροπον, ᾧ σὺ μὲν υἱόν, 5
 Νίκα, σὺ δ' ἔκλευσας, Ἐὐδике, θυγατέρα. M 94^r

5 299. ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ. C

Εἰς Πλάταιαν τὴν πόλιν | ὑπὸ σειμοῦ καταπεσοῦσαν. L

Ἄδ' ἔσθ', ἄδε Πλάταια· τί τοι λέγω, ἂν ποτε σεισμός
ἔλθῶν ἔξαιπύνας κάρβαλε πανσυνδή;

Φίλι 501) p. 202, 6 priora lemmatis verba alio atram. refecit C | λέωνον L 8 αἰαί. C (P¹ M₁) αἰ αἰ A¹ c¹ οὐκ ἄρα et οὐκ ἦν Reiske (ἢ δὴ Jac.) | ὅταν A ὄτ' ἂν C | post θανόντα interpunctio est erasa 9 νυμφίον P | ἦνίκα (rest. C) P | in fine vs. interrogandi signum parum convenit, nam alterum dist. parenthetice ante apodosin interponitur

1 ἀγαθὴν τε A¹ c¹ | γλυκαίον P¹ M₁ Γλυκίον P¹ e: cf. V 186, XI 327 | ἡμέμιον P (ε ref., acc. et σ add. C, qui nominativum desideravit mendosa scriptura vs. sq. deceptus) 2 ἔσθη (C) P ἔσβεσεν P¹ (cf. 303, 4) 3 οὐκ ἄλλω A οὐκ ἄλλος C οὐκ ἄλλω P¹ M₁ (οὐκ ἄλλω Reiske) οὐκ ἄλλω Salm. (Br.); an οὐκ ἄλλ' ἔσθ' | τῷδε (C) P τὸ δὲ P¹ M₁ | ᾧ σὺ μὲν (priorem spir. AC, alterum C) P ὡς ᾧ μὲν P¹ M₁ P¹ a¹ (Heck.) ὡς σὺ μὲν P¹ b¹ a¹ ᾧ σὺ μὲν Reiske ᾧ σὺ μὲν Boiss. (ὄν σὺ μ. Mein.) νικία P idemque P¹ M₁; Νικία P¹ e, sed Νικίας P¹ (ut bisyllabum Heck.); Νίκα Scaliger (cf. VI 326) Νικί (ut sponsi mater nominetur) Lob. | σὺ δ' ἔκλευσας (C) P¹ M₁ P¹ a¹ σὺ κλαύσας δ' P¹ b¹ a¹ ἔκλευσας δ' (pronomine quod necessarium vid. abiecto) Heck. σὺ δ' εἰ κλαύσας Bothe | εὐδικε (C) P¹ M₁ P¹ e Ἐδδ. P¹ e; φεδ, ἄδικε Jac. Κλυδικε s. Θεδδικε probabiliter Mein. | rem epigrammate narratam non ignorabat Ovid., cf. Ibid. 527: 'sit tibi coniugii nox prima novissima vitae; Eupolis hoc perit et nova nupta modo'; Ἐπόλιον et Νίκαν mireris in epp. Leonidae Al. exstare (VI 325 sq.) || 5 sqq. ap. Buh. n. 25 (p. 135); num. τ in m.^o adpinxit C 5 νικομάχου (litt. om. corrigendo restituta sunt) C

6 πλεῖ τὴν πολὺ ὑπὸ σειμον L 7 ἄδ' (ex' ? C) P | ἔστ' (C) P ἔσθ' Holstenius | ἄδ' ἄδ' ἔστι ap. B. | ἄδε πλάταια. C ἄδε πλάταια A¹ c¹ (ἄδ' Ἐλάταια Reiske) | τὴν οὐκ ἄρα R.; τί τοι λέγω (C) P¹ M₁ est corrigentis interrogatio (cf. VII 129, 4): 'quid dico esse Plataeas, immo istas terrae motus evertit'

λείφθη δ' αὖ μόνον τυτθὸν γένος· οἳ δὲ θανόντες
σάμ' ἐρατὴν πάτραν κειμῆθ' ἐφρεσάμενοι.

300. ΣΙΜΩΝΪΔΟΥ.

C.PI

Εἰς Πυθῶνακα καὶ τὸν | ἀδελφὸν αὐτοῦ. L

5 Ἐνθάδε Πυθῶνακα κασίγνητόν τε κέκλυθε
γαί', ἐρατῆς ἥβης πρὶν τέλος ἄκρον ἰδεῖν.
μνήμα δ' ἀποφθιμένοισι πατήρ Μεγάριστος ἔθηκεν
ἀθάνατον θνητοῖς παισὶ χαρίζομενος. M 96^r

(distinctionem frustra mutavit Heek., ut verba ἔδε Πλάταια τί
τοι λέγω iungerentur) | ἔν Α⁹⁰ | ἦν ποτε· Kaib. | cf. Strab. X 406
(ubi de Boeotia terrae motibus obnoxia exponens haec dicit: σι-
μοὶ γενόμενοι πολλὰς ἐξαισι — ὅστι καὶ πόλεις κασιγνήτους)
p. 203, 8 ἐξαπίναν (η C⁹) P; cf. epp. IX 101—104

1 δ' αὖ? Α⁹⁰ | γένος (γγ in eraso v) P: νέμος? 2 π^ατραν C
πέτραν Α⁹¹ | ἐφ' ἐσάμενοι C ἐπίσ. Α: cf. [Leonidae] ep. 660, 4 ||
3 sqq. P¹ III^b c. 25 (εἰς υἱὸς καὶ θυγατέρας), 1 (P¹ c. 31, 5); ap. Ir.
p. 95 3 σιμωνί P¹: a Simonide abiudicavit Bergk, ne poeta,
qui in Cleobulum monumenti aeternitatem affirmantem in-
vectus est, ipse sibi adversaretur 4 πυθῶνακα et ἀδελ-

φον L 5 κασι γή(η) τ¹ε² κειμῆθ¹ exstat in t. scriptura
ab ALC confecta; κασι γην νε (?) κέθει scripserat A; in κασ
γη(η) τ¹ε² κέκλυθε mut. L (qui | η τ¹ in v κ exaravit, τόν et ε
fin. superscr., κέ post | τ¹ε inseruit), oblitus est L (in t.) voca-
lem η post γ in litteram ν corrigere, sed perfecit emenda-
tionem in m., ubi adpinxit: κασίγνητόντε|κεκλυθε; huic
scripturae γρ praefixit C, idem quae L in t. dederat convertit

in κασι γή(η) τ¹ε² κειμῆθ¹ (τον superscriptum in τ¹η² mutans
et -κειμῆθ¹ ab A scriptum restituens); cum C exhibet P¹ κασι-
γνήτην τε κειμῆθ¹ (quamquam in P¹ κειμῆθ¹ corr. est ex
κειμῆθ¹), cum lemmatistae emendatione (κασίγνητόν τε) con-
gruunt lemmatis verba τὸν ἀδελφόν (vox κασίγνητόν in m.
habet erasum acc. supra η, ut hic quoque 'sororem' pro
fratre inlatus fuisse videatur C) | κέκλυθεν Dübn. 6 γὰ
P¹ γή Schneidewin | ἥβης Α⁹⁰ 7 ἀπὸ φθιμένοισι C | πῆρ P¹ |
μὲγ' ἀριστος (' et " AC) P μὲγ' ἀριστον P, cr. Grotius | ἔθηκε

301. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΣΙΜΩΝΪΔΟΥ.

C

Εἰς τοὺς μετὰ Λεωνίδα | τὸν Σπαρτιάτην τελευτήσαντας. L
Εὐκλέας αἶα κέκλυθε, Λεωνίδα, οἳ μετὰ σείο
τῆδ' ἔθανον, Σπάρτης ἐδρυγόρου βασιλεῦ,
5 πλείστον δὴ τόξων τε καὶ ἀνυπόδων σθένος ἵππων
Μηδείων ἀνδρῶν δεξάμενοι πολέμω. M 91^r

302. ΣΙΜΩΝΪΔΟΥ.

C.PI

Εἰς Νικόδικον. L

Τὸν αὐτοῦ τις ἕκαστος ἀπολλυμένων ἀνιάται·
10 Νικόδικον δὲ φίλοι καὶ πόλις ἴδε † ποθεῖ. M 90^r

(sc. -κεν)P (cum PI) p. 204, 8 cf. 443, 4; Kaib. 189, 10; 70 μνημοσύ-
νην θνητοῦ σώματος ἀθάνατον; Hoffm. 36, 4 | χαρίζομενον^δ (σC⁹) P ||
1 sqq. P¹ III^b c. 4 (εἰς ἀνδρείους), 19 (P¹ c. 5, 55); ap. Ir.
p. 94 1 τοῦ αὐτοῦ: ~ primo scr. C, postea σιμωνί^δ (priorēs
litteras in clausula) add. C τοῦ αὖ (post XVI 26) P¹: Simoni-
deum esse ep. negant Schneidew. Bgk (Junghahn conl. Paus. III 8)
2 εἰς τοὺς μετὰ Λεωνίδα ἀποθανόντας titulus ep. est ap.
Ir. | μετὰ λεωνί τὸν σπαρτιάτ¹ (sc. -τ¹η², non -τῶν) τελεῖ L
3 εὐκλέα (C -κλέα Α⁹⁰) γαῖα (' AC) P, cr. P¹ 4 τῆδ' A
τῆδ' C | σπάρτης P P¹ -τας P¹ P¹ a² b² | ἐδρυγόρου P¹ a²
(-γόρου praeter morem a P¹ dissentiens P¹ a²) | βασιλεῦ P¹
cr. P: cf. Sim. fr. 4 (B²), v. 2, 8 6 Μηδείων τ¹ P¹ τ¹ om. P (μν-
ηῶν τ¹ Ursini conl.) | ἀνδρῶν P P¹ (χαλεπῶ temere FG. Schmidt,
ego ci. ἀδωῶ conl. Aristoph. Ran. 1099; ἀδρός ὁ πόλεμος) |
πολέμω (' AC) P πόλεμον P¹ | tetrasticho perperam subicit
Bgk ep. VII 352 et hexastichon (301 + 252) tribuit Antipatro ||
7 sqq. P¹ III^b c. 1 (εἰς ἀγαθὸς ἀνδρας), 1 (P¹ c. 1, 18);
ep. iunctum cum 316 inter Simonidea est ap. Ir. 94 (εἰς Νικόδι-
κον) 9 αὐτοῦ P Ir. αὐτοῦ P¹ | τίς A 10 νικόδι κ¹ον C -δη-
μόν Α⁹¹ (et Ursinus) | δέ, φίλοι καὶ interpunxit C δέ, φίλοι καὶ
P¹ πόλις (' AC) P P¹ | ἴδε (Α⁹⁰) in ἴδε et ἴδε mut. C ἴδε:
... omissa versus ultima voce P¹ | πολλή (alterum λ inseruit
C, πολή Α⁹⁰) P κλάει non invenit ipse Plan., sed supplent P¹
(κλάει P¹) ποθεῖ Br. (γοῦ FG. Schmidt) | πόλις ἴδεν ὀλη
Heimsoeth | Νικόδιον — πόλις ἴδε Πόλη (surbs Istriae) Salm.
(Πόλαι praefert Jac.) — πόλ. ἴδε πολὺ Boiss. — πόλις ἴδεθ¹

303. ἈΝΤΙΠΙΛΙΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ. C

Εἰς Κλεόδημον κήπιον | ὑπὸ νηὸς καταστροφῆς | τελευτήσαντα. L

Τὸν μικρὸν Κλεόδημον ἐτι ζῶοντα γάλακτι,

ἶχνος ὑπὲρ τοίχων νηὸς ἐρεισάμενον, M 92^v

ὁ Θρηξέτιμος βορέης βάλεν εἰς ἄλγος οἶδμα,

κῶμα δ' ἀπὸ ψυχῆν ἔσβεσε νηπιάχον.

Ἴνοί, ἀνοικτίμων τις ἔφρυε θεός, ἢ Μελικέρτεω 5

ἡλικος οὐκ Αἶθην πυρὸν ἀπηλάσσω. M 92^v

304. ΠΕΙΣΑΝΔΡΟΥ ΡΟΔΙΟΥ. C

10 † Εἰς Ἰππαιμόνα τὸν | ἐν Κρήτης Μάγνητα. L

Ἀνδρὶ μὲν Ἰππαιμόνα ὄνομ' ἦν, ἴππῳ δὲ Πόδαργος
καὶ κυνὶ Ἀθήαργος καὶ θεράποντι Βάβης.

δλη (ut in ep. irrisorio) Hartung (Ellis) — π. ἡδ' ἐχάρη Bergk — δὲ πόθῳ πάσα κένηδε πόλις ἴδεν — δὲ φόνῳ καὶ π. ἀλγεί δλη Schmidt ||

1 sqq. P^M III^b c. 8 (εἰς βρέφη), 1 (P^M c. 9, 6) 1 σιδωνί add. C, om. Pl 2 καταστροφῆ ἰ. e. -στροφῆς L (lit. v fere evanescente) -στροφῆς Boiss. -στροφῆς Dübner 3 ἐτι ζῶοντα (accentus C) P 4 ὑπερ P | τοίχων Reiske | ἐρεισάμενος A v supra σ fin. scr. C 5 ab initio vs. signum * posuit C | ὁ Θρηξέτιμος (δ rest. C, ῥη idem fecit ex una littera, ὁ Θρηξέ? A^{ac}) P ὁ Θρηξέτιμος P^M (cf. VII 653, 2) | ἐτύμως (et' C) PPI 'vere Thracius, i. e. saevus' Jac. (conl. Hor. ep. V 14), ἄγχιος FG. Schmidt, fort. ἰταμῶς 6 ἀπὸ A^{ac} P^M 7 sq. cf. Antipatri Sidonii ep. VI 223, 7 7 Ἴνοί (AC) P: hiatum trochaicum excusante nomine pr. admisit Sid. | ἀνοικτίμων C ἄν' οἰκτίμων (?) A^{ac} ἀνοικτίμων P^M -κέρτεω P^M | τίς (AC) P (P^M) | ἢ C ἢ A^{ac} 8 ἡλικος C qui / ex acuto fecit signumque ab initio vs. iterat, ἡλικος? A^{ac} (cf. Sidonii VI 206, 10) | ἀπηλάσσω C -σαστο A^{ac} || 9 sqq. P^M III^b c. 4 (εἰς ἐνδρσίους), 7 (P^M c. 5, 43, P^M c. 5, 45); prius distichon exhibent Ps. Dio Chrys. 37, 39, Pollux 5, 47 (quod sch.^m ad hoc ep. recte adscribit: πολυδ. ε, praepostere schol.^m ad proverbium epigrammati VII 297 adpositum rettulit, cf. p. 202 l. 3 sq.), Eudoc. 96 9 πισάνδῳ C Πεισανδρον Pl qui gent. om.; diversum esse poetam a Camiraco censet Welcker, negat Menk

Θεσσαλός, ἐκ Κρήτης, Μάγνης γένος, Αἰμονος υἱός,
P 252 ὄλετο δ' ἐν προμάχοις ὄξυν' Ἄρη συνάγων. M 90^v. Fr. 25

305. ἈΔΑΪΟΥ ΜΗΤΤΑΗΝΑΪΟΥ. C, Pl

Εἰς γριπία Διότιμον ἐπιτύμβιον θανααστόν. L

5 Ὁ γριπείος Διότιμος, ὁ κύμασιν ὀλκίδα πιστήν

κῆν χθονὶ τὴν αὐτὴν οἶκον ἔχων πευίης,

νήγρετον ὑπνώσας τὸν ἀμείλιχον <εἰς μυχόν> ἔκτο

αὐτερέτης ἰδίῃ νηὶ κομιζόμενος.

p. 206, 10 lemmati praemittit L haec: τοῦ τοῦ ἐπιγραμῆ | μέμνηται' αὐτὸν' αὐτὸν' (i. e. Νουβίως) οὐ δαμασκηνός (quibus clausulae signo iam addito L subiecit insuper) ὡς ἀρίστου' (cf. HGM. I 153 D.) | τον ἐν L: cf. quae de interpretatione alterius hexametri infra allata sunt 11 ἐνδρσί A^{ac} | ὄνομ' om. P^M (ὄνομα τῷ pro ὄν. ἦν Dionis codd. deteriores) | ἴππῳ L, P ἴππῳ A^{ac} | cf. H. P 295 12 θήραργος A γο λήθαργος superscr. C, cum A facit Pl, cum C congruunt Dio Poll. (Eud.): cf. Hesych. s. λήθαργος, λαίθαργοι et quae de ληθ. nomine Nauck exhibet ad Soph. fr. 800 (σαίνεις δάκνονσα καὶ κῶν λαίθαργος εἰ) | βάβης (non μάγης) P: nomen vid. Phrygium, v. Fr. p. 20

1 Θεσσαλός. ἐκ κρήτης. P^M Θεσσαλός ἐκ κρήτης. (ἐν A ipse superscr.) P | μάγνης (μ ex β cr. A) γένος. P | αἰμονος C αἰμ. ? A^{ac} | epitheta varie interpretantur: Magnes dicitur canis a Polluce, Hippaemon a Dione; singulis nominibus singula tribuunt epith. Orsop. Br. Boiss., rectius servi patriam reticere indicat Jac. (ut Magnes sit Hipp., Thessalus equus, Creticus canis); ad unum viram omnia epith. referunt Hartung (cf. Bergk II^a 24), Pr., quorum hic Hippaemonem Magnesiaie natum, in Creta versatum denique in Thessalia obiisse statuit, apte ep. in Hippocratem (Θεσσαλός Ἰππῶνα. Κῶος γένος VII 135, 1) comparans; ἐν Τρίκκης Preuner, qui voce Μάγ. regionem Thessalam indicari vult || 3 sqq. P^M III^a c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 22 (P^M c. 22, 21; P^M c. 22, 22) 3 ἀδάϊον C P^M: cf. ad VI 228 | gentile idem exhibent P Pl; aut Μακεδόνας restituendum erit aut mutandum Ἀδάϊον, ep. fort. est Alphei Mitylionaei: cf. claus. ἡέρος ἀφελίην (VI 187, 6) cum ποταμ. ὄφελ, initia pent. κῆν ἴππῳ et καὶ χθῶν (XVI 212, 6; IX 526, 4) cum κῆν χθονί; Alcaeo ep. trib. Bgk; imitatur Iulianus VII 585, cf. VII 381, 635 | ὄ in m. adpinxit C 4 γριπία L 5 ὀλκίδα C 6 κῆν A κ' ἦν C κῆν P^M | οἶκον: cf. 585, 7 7 ὑπνώσας τὸν P Pl | ἀμείλιχον C ἀμείλικτον A^{ac}, cum C

ἦν γὰρ ἔχε ζωῆς παραμύθιον, ἔσχεν ὁ πρόεσβυς 5
καὶ φθίμενος πύματον πυρκαϊῆς ὄφελος. M 37^r

306. ἘΔΕΣΠΟΤΟΝ. C

Εἰς Ἀβρότονον | τὴν μητέρα Θεμιστοκλέους. L

5 Ἀβρότονον Θρήισσα γυνὴ πέλον· ἀλλὰ τεκέσθαι
τὸν μέγαν Ἑλλησίου φημι Θεμιστοκλέα.

307. ΠΑΤΑΟΥ ΣΙΑΕΝΤΙΑΡΙΟΥ. L

Ἐπιτύμβιον ἀνώνυμον. L

α. Οὐνομά μοι — β. Τί δὲ τοῦτο; α. Πατρὶς δέ μοι —
β. Ἐς τί δὲ τοῦτο;

10 α. Κλεινοῦ δ' εἰμι γένους. β. Εἰ γὰρ ἀφανροτάτου;

facit Pl | ἔξισο* * C (qui signum * et in fine vs. et
in m^o repet.) *incerto s. inc.*? A^{ar} (voce *ἀιδαν* om.), *ἔκτο* πρὸς
ἔδην Pl *ἔκτ' ἔς Ἄιδον* Jac. | ὄπν. <Ἄιδαν> τὸν ἀμιλίχον ἔκτο
Boiss. (<Ἄιδην> τὸν Heck); *μυχόν* (s. *λιμέν'*) fort. post *-λιπτον*
excidit (cf. Antig. 1284) p. 207, 8 *ἀντιερέτης* exi *ἀντιόρέτης*
corr. C, qui ε primo supra ο, deinde in eraso ο se rpsit

1 sq. cf. Antiphili ep. 635, 5; 685, 3; IX 242, 7 1 ἔχε
PPl 2 cf. *ἡέρος ὄφελον* VI 187, 6 (Alphai) || 3 sqq. ap.
Buh. n. 26 (p. 135); ep. afferunt Plut. Them. 1, Athen. 576 C:
ὡς *Ἀμφικράτης ἱστορεῖ ἐν τῷ περὶ Ἐνδόξων ἀνδρῶν συγγράμ-
ματι* (cf. FHG. IV 300) 4 *εἰσαβρότονον* (spiritu omisso)
τ' ἦν L 5 *ἄβρότ.* C *ἄβρότ.* A^{ac} *ἄβρ.* Plut. Ath. | *πέλον* P
γένους Plut. Ath. 6 *Ἑλλησιν φημι* P | *φασί* Ath. || 7 sqq.
Pl^m III^a c. 6 (*εἰς ἔνδοξας οὐκ ἐπισήμους*), 5 (Pl^{is} c. 6, 5); ep.
est etiam in Σ^x, n. 20 sylloges, quae primis cod. Pal. foliis
continetur, f. B^r (s. pag. γ'; cf. vol. I, VI sq.) inter XVI 115
et 326 7 sq. lemma ser. ante nom. auctoris L 7 om.
Σ^x (Pl^r) *ἀδέσποτου* Pl^m *ἔδηλον* Pl^{is} 3 | *σελευτ.* L; ep. non
Pauli vid., sed Palladae aut Iuliani (cf. VII 590); certe ob-
versabatur poetae ep. Phalaeci XIII 5 (cf. Herm. XXVIII 50)
9 *μοι τί*δὲ* C *μοι τίσδὲ* A^{ar} | *πτοία* Pl^m Σ^x | *ἐαί* A γο *εἰς* τῆ
superscr. L, *εἰς τί* Σ^x *εἰς τί* Pl | *δεοῦτο* A^{ac} (sē *τοῦτο* Br.;
ἔστι δὲ ποία perperam Reiske) | signum interrog. post alte-
rum *τοῦτο* itemque in alterius tertiiq. vs. fine posuit Σ^x

α. Ζήσας δ' ἐνδόξως ἔλιπον βίον. β. Εἰ γὰρ ἀδόξως;
α. Κεῖμαι δ' ἐνθάδε νῦν — β. Τίς τίνοι ταῦτα λέγεις; M 31^v

308. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ. C.PI

Εἰς παῖδα Καλλιμαχον πέντε χρόνους | ἔξαστα. L

5 Παιδά με πενταέτηρον, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντα,
υψηλῆς Ἄιδης ἤρπασε Καλλιμαχον.

ἀλλὰ με μὴ κλαίεις· καὶ γὰρ βιώτοιο μετέσχοι
παύρον καὶ παύρων τῶν βιώτοιο κακῶν. M 33^r

309. ἘΔΕΣΠΟΤΟΝ. C.PI

10 Εἰς Διονύσιον | Ταρσεῖα ἐξηκοντούτη | τελευτήσαντα. L

Ἐξηκοντούτης Διονύσιος ἐνθάδε κεῖμαι,
Ταρσεύς, μὴ γήμας· αἶθε δὲ μηδ' ὁ πατήρ. M 33^r. E 14

310. ἘΔΕΣΠΟΤΟΝ. PI

Εἰς ἡρσενθένα. L

15 Θάψεν ὃ με κτείνας κρυπτόν φόνον· εἰ δέ με τύμβῳ
δωρεῖται, τοῖς ἀντιτύχοι χάριτος. M 31^r. E 54

1 ὄ* om. Σ^x Pl, add. A 2 *τις* A^{ac} *τίς*, C | *τίνοι*: cf. XI 183, 4 |
λέγεις (ω C^r) P: cum A faciunt Pl Σ^x || 3 sqq. Pl^m III^a c. 9
(*εἰς βρέφη*), 2 3 ep. a Luciano abiudicat Setti, Iuliano
trib. Sakolowski 4 *καλλιμαχῶ πεντεχρόνῳ* L 5 sqq. cf.
Kaib. 576. 657a 6 *ἤρπασε* (rest. C) P 8 *βιώτοιο*, C *βιότον* A^{ar} ||
9 sqq. Pl^m III^a c. 10 (*εἰς γέροντας*), 1; ep. est in sylloge
Euphemiiana n. 14 (E^p 154^v E^p 258^v) 10 *ἐπιτύμβιον* E |
ἔκτο τελευτήσαντ^r L | num. τί ἀρπῆνxit C 11 *ἐξηκοντούσης*
(*ἔξ.* P^o *ἔξ.* A^{ac}) P -*τοῖς* E^p P | *διόνυσος* (sic) C *διόνυσος*
A^{ar} *διόνυσος* Pl^m 12 *ταρσεύς*: (C -*σεύς* A^{ar}) P *ταρσεῖα* E^p P *ταρ-
σεύς* E^p | *μὴ γίνασ?* A^{ac} | *αἶθε* E | *μηδ' ὁ*, C *μηδὲ* A^{ar} *μηδ' ὁ* Pl^m
μηδ' ὁ E | *πῆρ* Pl^m || 13 sqq. Pl^m III^a c. 6 (*εἰς ἀνδρας οὐκ
ἐπισήμους*), 6; exstat in syll. Euphemiiana n. 54, nullo lemmate,

311. 'ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ. C

Εἰς τὴν γυναῖκα Λάτ' |

οἱ δὲ Ἕλληνες εἰς Νιόβην αὐτὸ ἀναφέρονται. L

Ὁ τύμβος οὗτος ἔνδον οὐκ ἔχει νέκρον'

ἢ ὁ νεκρὸς οὗτος ἔκτος οὐκ ἔχει τάφον,

ἀλλ' αὐτὸς αὐτοῦ νεκρὸς ἐστὶ καὶ τάφος. M 32^v. E 57

312. 'ΑΣΙΝΙΟΥ ΚΟΤΑΔΡΑΤΟΥ. C

Εἰς τοὺς ἀναιρεθέντας ὑπὸ τοῦ τῶν Ῥωμαίων ὑπάτου Σέλα. CL

Οἱ πρὸς Ῥωμαίους δεινὸν στήσαντες Ἄρηα

κείνται ἀριστεῖς σύμβολα δεικνύμενοι' 10

adinnctum epigrammati 269; ad argumentum distichi cf. epp. VII 356—360, 580 sq., etiam 516, quae elogia a Planude epigrammati 309 continuantur p. 209, 14 ἀδέσπ. P¹M ἔδηλον P¹a^s om. P¹P¹ 14 ληστευθέντ' L 15 ὃ μὲ C ὁ με A^{so} ὃ με P¹M ὁ μὲν E | κτείνεσ A^{so} | κρύπτων Brod. (Reiske) | τύμβω E^p.F 16 cf. 356, 2; 359, 4; 516, 1; 581, 2; 584, 4 (ep. 310 cl. 581 et 584 Iuliano fort. tribueris) | κέντιχοι P¹G. Schmidt ||

1 sqq. P¹M III^a c. 7 (εἰς ἀρχαίους τινάς), 3; ep. exhibent schol. Soph. (Triclinius) ad El. 150, Eustath. Thessalon. ad II. Ω 614, Eustath. Macrembolites inter aenigmata p. 209, 8 H. cum Holoboli solutione; in sylloge Euphemiana est n. 57 (E^p 168^v E^p 263^v); cf. versio Pseudoausoniana p. 433 P.

1 Ἀγαθίων σχολαστικὸς schol., ἔδηλον E; de auctore ep. nihil afferunt Thess. Macr. 2 sq. εἰς Νιόβην EPI, ἐπίγραμμα δι' ἰάμβων εἰς N. schol. (φέρεται δὲ καὶ ἀστεῖον ἐπὶ τῇ Νιόβῃ ἐπίγραμμα Thess.) 2 λῶ: cum hac interpretatione cf. Holoboli solutio ἕρος τὸ Σηγῶρ κατὰ τὸν, φίλος, λαβὲ καὶ δὴ κατὰ τοὺς τὴν ἀλὸς στήλην ξένην. Ἦν Λάτ' γυναῖκα προεβύτου γραφῆ λέγει,

Κάκειθεν ἀρεῖς τοῦδε τοῦ γάμφου λίσιν 3 cf. vol. I p. 1, 4 | αὐ ἀναφέρονται L 4 ὁ τύμβος P¹M ὁ τάφος Macr. | οὐκ ἔχει A^{so} | ἔχει C qui v supra i ser., sed post erasit | νεκρὸν APIE νέκρον (supra litt. ex ser.) C, quocum consentiunt Tricl. Thess. Macr.: cf. Finsler p. 73 ὃ οὗτος omnes; 'habet nec ipse mortuus bustum super' Ps. Aus. | τάφον (τ ex γ? cr.) P

6 αὐτοῦ PEPI¹ Macr. αὐτοῦ P¹MPI^a-b-s (Thess. ed. L.) αὐτῶ Tricl. (Thess. ed. Rom.) 'sibi sed est ipse hic sepulcrum et mortuus' Ps. Aus. | νεκρὸς A^{so} | ἐστὶ A || 7 sqq. P¹M III^b c. 4

οὐ γὰρ τις μετὰ νῶτα τυπεῖς θάνεν, ἀλλ' ἅμα πάντες ὄλοντο κρυφίῳ καὶ δολερῷ θανάτῳ. M 90^v

313. Εἰς Τιμόνα τὸν μεσάνθρωπον. LPI

'Ἐνθάδ' ἀπορρήξας ψυχὴν βαρυνάιμονα κείμει'

ἢ οὐνομα δ' οὐ κεύσεσθε, κακοὶ δὲ κακῶς ἀπόλοισθε. M 32^v. Pr. 264

Fr. Cor. Mel. 314. ΠΤΟΑΕΜΑΪΟΥ. C.PI
epp. 314—318 Εἰς τὸν αὐτὸν Τιμόνα. LC

Μὴ πόθεν εἰμὶ μάθης μηδ' οὐνομα· πλὴν ὅτι θνήσκειν τοὺς παρ' ἐμὴν στήλην ἐρχομένους ἐθέλω. M 33^v

(εἰς ἀνδρείου), 8 (P¹-^a c. 5, 44) p. 210, 7 titulum om. P¹M¹ ἔδηλον P¹a^s | ἀσινίου κοταδράτ', in eraso pristini lemmatis initio C; scriptura nominis latini variat: Κοτάδρατος est etiam ap. Steph. Byz., Κόδρατος ap. Suid. (cf. Kaib. 500, 1)

8 εἰς τοὺς ἀναιρεθέντ' π₁ | τοῦ scr. C, reliqua supersunt de lemmatistae titulo, qui quattuor olim m. lineas occupaverat nec tamen diversus vid. fuisse ab eo qui nunc exstat; nec ob aliam causam rasuram fecit C nisi ut lemmati prae-mitteret nomen auctoris, quod subiunctum cum altero genitivo confundi poterat (et apparent adhuc voculae ὑπὸ τοῦ in fine alterius lineae ab L scriptae); ζτ adpinxit C de veritate vel interpretatione lemmatis dubitans | ρωμαίων L^{so} 9 προσρ. A^{so} | cf. Od. τ 11

1 μετὰ PPI γε τὰ Reiske; κατὰ? cf. Od. q 463 | ἀλλάμα P^{so} 2 ὄλοντ' ὄβ (ante Dnebnerum) Salm. perperam | δολερῶ P || 3 sqq. P¹M III^a c. 7 (εἰς ἀρχαίους τινάς), 8; ep. exhibent Plut. vit. Anton. c. 70, Plat. vit. 2, 146 W. 3 Timoni ipsi ep. tribui refert Plut.; om. auctoris nom. P¹M¹ v(it), ἔδηλον P¹ 4 ἐνθάδ' ('C) P | ἀπορρήξας C -ρήξας? A^{so} (Casaub.) -ρήξας P¹ Plat. v. 5 οὐνομα δ' ('AC) PPI τοῦνομα δ' Plut. τίς δ' ὄν v. | κεύσεσθε P -σεσθε Plut. v. P¹ (sed -σεσθε P¹) | κακοὶ δε P¹ κακοὶ δε A^{so} || 6 sqq. P¹M III^a c. 7 (εἰς ἀρχ. τινάς), 9 (P¹ c. 7, 10: scr. Maximus in P¹M ep. 314 ante 316, quem ordinem P¹B omnes convertunt) 6 sq. lemma praecedit; τι μωνα lineis alternis scr. L, in τιμ^o | πτολεμαίου, mut. C (nomen auctoris in erasis litt. μωνα collocans) 7 εἰς

315. ΖΗΝΟΔΩΤΟΥ, οὐ δὲ ΠΙΑΝΟΥ. C

Εἰς Τίμωνα τὸν μισάνθρωπον ἐν Ἀθήναις. L

Τρηχέην κατ' ἐμεῦ, ψαφραῖ κόνι, δάμνον ἐλλίσσοις
P 253 πάντοθεν ἢ σχολιῆς ἄγρια κῶλυ βότου,

ὡς ἐπ' ἐμοὶ μηδ' ὄρονι ἐν εἰαρι κούφον ἐρείδοι
ἴχνος, ἐρημάξω δ' ἦσονγα κεκλιμένος.

ἢ γὰρ ὁ μισάνθρωπος, ὁ μηδ' ἀστοῖσι φιληθεῖς 5
Τίμων οὐδ' Αἰδῆ γνησιός εἰμι νέκυσ. M 92^r

316. ΔΕΩΝΙΔΑ ἢ ἈΝΤΗΙΑΤΡΟΥ. C

Εἰς τὸν αὐτὸν ὀροῖας. L

Τὴν ἐπ' ἐμεῦ στήλην παραμείβεο μήτε με χάρειν
ἐλπίων μῆδ' ὄστις, μὴ τίνος ἐξετάσας.

ἀπ' P¹M (εἰς τὸν αὐτὸν P¹) p. 211, 8 μάθησ A P¹M | μὴ δ' A P¹M | πλῆν (C) P | πλῆν (πλ in eraso ἀλλ?) P¹M | ὅτι (C) P
9 παρμην A¹⁰ | (ep. 314—326 coronae Mel. tribuit Menk) ||
1 sqq. P¹M III^c c. 6 (εἰς ἀρχ. τινός), 2 (P¹-b c. 7, 15 post A. P. VII 153, P¹ c. 7, 13 post VII 320) 1 nom. auctoris om. P¹M-1 ἀδῆλον P¹M-2 | ξηνοδῶ C; Rhiani vid., cf. ἴχνος XII 93, 8 et εἴην—ὡς XII 142, 5 cum ἐλλίσσοις, ὡς 2 εἰς τὸν αὐτὸν P¹ lemma scr. L ad vs. alterum tertiumque in nova pag., praemisit ad vs. primum p. 252 C lemma hoc: εἰς τὸν αὐτ.: | τίμωνα (litt. εἰς τὸν scriptae sunt in clausulae signo, quod post διανοῦ adpinxerat C) | ἐναθῆν L 3 sq. cf. Leonidae ep. VII 656, 3 sq., Philodemi VII 222, 7; 321, 7; Kaib. 546, 5; 548 3 τρηχέην (rest. C, ? A¹⁰) P P¹ (defendit Mein.), τρηχάλην s. τρηχέην Schneidew. | cf. κατὰ στήλης ἰερῆ κόνι apud Philod. | κατεμεῖ A¹⁰ | ψαφραῖ κόνι C ψαφραῖ κόνιν A¹ | ἐλλίσσοις (C) P 4 in m. sup. p. 253 scr. C Iuliani in Timonem ep. VII 577, quod ab A exaratum exstat P 298 5 ab initio vs. orasum signum novi epigrammatis | ἐπεμοὶ A¹⁰: alterum s. refecit, non ex i corr. C | μὴ δ' P P¹M | ἐνείαρι A¹⁰ | ἐρείδη Mein. 6 | ἐρημάξω (ξ in eraso φ C) P | ἐρημάξω (ξ ex i corr.) P¹M | ἦσονγα (C) P | κεκλιμένος C -σμένος A¹ 7 ἢ s. ἢ A¹⁰ | μὴ δ' P P¹M 8 οὐδ', αἰδῆ C οὐκαὶδῆ A¹ οὐδ' αἰδῆ P¹M P¹ in epid. (unde P¹) οὐδ' Αἰδῆ P¹ P¹ in t. | γνησιός P P¹ (γ' ἀσμενός FG. Schmidt; κοήγνός?) || 9 sqq. P¹M III^a c. 7, 10 (P¹ c. 7, 9); prius dist. est in

ἢ μὴ τὴν ἀνύεις τελέσαις ὀδόν. ἦν δὲ παρελθῆς
σιγῆ, μηδ' οὕτως ἦν ἀνύεις τελέσαις. M 33^r. Pr. 265

317. ΚΑΛΛΑΙΜΑΧΟΥ. C.PI

Εἰς τὸν αὐτὸν Τίμωνα. L

5 α. Τίμων—οὐ γὰρ ἐτ' ἐσσί—τίτοι, σκότος ἢ φάος, ἐχθρόν;
β. Τὸ σκότος· ὑμέων γὰρ πλείονες εἰν Αἰδῆ. M 33^r

318. ΚΑΛΛΑΙΜΑΧΟΥ. C

Εἰς τὸν αὐτὸν Τίμωνα. L

Μὴ χάρειν εἶπης με, κακὸν κέαρ, ἀλλὰ παρέλθε
10 ἴσον ἐμοὶ χάρειν ἐστὶ τὸ μὴ σ' ἀλέγειν. M 92^r

Plat. vita 2, 52 W. p. 212, 9 Λεωνίδου P¹ λεωνί ἢ αντιπατῶ C;
Alexandrino trib. ep. Br., ab eo abiudicat Jac.; Rhiani et Tarentini
auctorum ordo idem fort. hic atque in epp. VI 34 sq. 10 εἰς αὐτ'
P¹M εἰς τὸν αὐτὸν P¹M 11 τήνδε σὺ τὴν στήλην Vit. | ἐπεμεῖ
A¹⁰ | παρ' ἀμείβεο C | μὴ τεμε A μὴ τέμε C μητ' ἐμὲ P¹ μῆτε με
V. | χείρας V.^v 12 εἰπὼν A -ὄν. C | μὴ δ', C μὴ δ' A¹
μῆδ' P¹ | ὄστις (C) P | μ' ἢ pro μὴ Reiske (Heck.) | ἐξετάσας
(C AC η C) P, cum A facit P¹; εἰσόμενος V.
1 (μῆδ' ἦν Reiske) | τανόεις Heck., qui tamen ἀνέω τρι-
βον XIV 106, 1 affert; ἀλλύεις? an σὺ νοεῖς s. νοεῖς? | ἦν δὲ
A¹⁰ | παρελθῆς (ε C) P, i cum A om. P¹M 2 μῆδ' P¹M |
μὴ δοῦτως (C) P || 3 sqq. P¹M III^a c. 7, 11; ep. est ap. Ir.
p. 90 inter Callimachea (praecedat 521, seq. 517) 4 εἰς αὐτ' P¹M
εἰς τὸ αὐτὸ P¹-b εἰς τὸν αὐτὸν P¹ 5 ἐτ' ἐσσί A accentus
add. C | punctum post τοι supra lin. positum erasit virgulamque
subiecit C | φάος ἢ σκότος verborum sede mutata P¹ 6 ἕμεων
(spir. cr., acc. add. C) P ὑμέων (sed ε ex ω s. ei cr.) P¹M |
γὰρ P P¹ | ὑμέων πλείονες Br. ὑμέων γὰρ πλέες Schneid. |
αἰδῆ (spir. C) P || 7 sqq. P¹M III^b c. 6, 3 (P¹ c. 7, 16, sed
P¹ c. 7, 14) 7 sq. lemma praecedat in P; num. x, cum
ep. 309 numero τι signasset, non sequenti, sed ep. 318 ad-
pinxit C, qui ep. in m. adiunctum (cf. ad p. 212, 4) calculo
suo comprehendit 7 ἀδῆλον P¹ om. P¹M 8 om. P¹M P¹-b
εἰς τὸν αὐτὸν P¹ 9 εἶπης A P¹ in εἶπῆς mut. C | κέαρ
(C AC) P κάρ P¹M κάρ P¹: cf. Theoc. XIV 31 | ἀλλὰ A¹⁰
10 ἴσον C P¹M ἴσον? A¹⁰ διαδόν (et μείζον?) FG. Schmidt (παρέλθε)

319. *Εἰς τὸν αὐτὸν Τίμων.* L

Καὶ νέων ὧν Τίμων ἄγχιος· σὺ δὲ γ', ὦ πνυλαῶρ
Πλούτωνος, τάφβει, Κέρβερε, μὴ σε δάκη. M 92^r

320. *ἩΓΗΣΙΠΠΟΣ.* C. Pl

Εἰς τὸν αὐτὸν Τίμονα, | τὸν μισέλληνα. L

Ὅξειται πάντῃ περὶ τὸν τάφον εἰσὶν ἄκωνθα
καὶ σκόλοπες, βλάψεις τοὺς πόδας, ἦν προσίης·

θάσαν Nauck | ἐστὶ τὸ P ἐστὶ, τὸ P^M κᾶσι τὸ Haupt | μὴ (AC) σὲ
γελᾶν P^{Plut} (litt. v. vocis γελᾶν in P vid. postea accessisse) | πειλᾶν Gr.
Jac. (qui etiam μὴ σ' ἄγειν proposuit), λέγειν Peerlkamp; γανεύειν
olim ei, praefero nunc μὴ σ' ἄγειν | in fine vs. clausulae signum
est erasum; distich. Callimacheum esse negat Wilam. ||

1 sqq. P^M III^b c. 6, 4 (P^I-^b c. 7, 17; P^I c. 7, 15) 1 nom.
auctoris om. P, nisi forte Καλλιμάχον nomen lemmatis duo-
rum epp. interiectum tam ad praecedens quam ad sequens
ep. referri voluit C; titulo carent P^MP^I^a; ἔδηλον εἰς τὸν
αὐτὸν P^I; ep. videtur Iuliani, cf. VII 69. 70. 603, Cougny
III 179 1 erasa est notula initialis (cf. ad 318, 2), sed re-
lictum lemma, quod disticho L adscripsit 2 ἄγχιος: cf. 603, 1;
Cougny III 179, 1 | σὺ | δέγ', ὦ P^M σὺ δ' ὦ (potius quam ὦ) A^{ac} σὺ δέ
γ' ὦ Br.; σὺ γ' ὦ? s. σὺν δ' ὦ? | πνυλαῶρ C πνυλαῶρ (an πνλ.) A^{ac} |
inter σὺ δέ et πνυλαῶρ spatium reliquit Plan., quod man. re-
centior voce δεινὲ explevit, unde σὺ δέ δεινὲ πνυλαῶρ P^I^b
3 τάφβει (priorē acc. C) P, ex. Pl. | δάκη P^M || 4 sqq. P^M
III^a c. 7, 12; alterum distich. exstat apud Plut. Ant. 70 τὸ δὲ

περιφερόμενον Καλλιμάχειον ἔστιν· 4 ἦγησὶ (litterae η̄ et σ
correctura factae sunt: pro η̄ orat, ut vid., σ) P^M; tetrastich.
olim Callimacho assignavit Mein.; prius dist. Hegesippo, alte-
rum Callimacho (eum Plut.) tribuit Schneider; in vita Plut.
inter epp. 313 et 320, 3 sq. fort. excidit Callimachi ep. 318
(quod propter congruentem hexametri exitum facilius acci-
dere poterat) 5 εἰς αὐτό P^M εἰς τὸν αὐτὸν tantum P^I^b |
τὸν μ. non continuavit priori lemmatis particulae L, sed
(clausula post Τίμ, posita) scripsit ad vs. 2 tamquam notulam
ad alterum distich. pertinentem 6 ὄξειται (s. -ετα) A^{ac} | πάντῃ
A P^M 1 πάντῃ C P^I^b 7 βλάψης P^M^{ac}: ei pro η̄ scriptum alio

atramento | προσίης (ε̄ superser., add. C) P προσίης (σ superser.
alio atram.) P^M 7 sq. nec post προσ. finiti nec ante Τίμων
novi epigrammatis signum exstat in P^{Plut}

Τίμων μισάνθρωπος ἐνοικέω. ἀλλὰ πάρελθε
οἰμώξειν εἴπας πολλά, πάρελθε μόνον. M 33^r

321. *ἸΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.* C

Εἰς πρεσβύτην | Ἀμύντιχον γεωργόν | ἢ φυτοκόμον. L

5 Γαῖα φίλη, τὸν πρέσβυν Ἀμύντιχον ἐνθεο κόλπαις
πολλῶν μνησαμένη τῶν ἐπὶ σοὶ καμάτων
καὶ γὰρ ἀεὶ πρέμνον σοὶ ἀνεστήριξεν ἐλαίης,
πολλὰκι καὶ Βρομίον κλημασιὺν ἠγλάισεν 5
καὶ Ἀηοῦς ἐπλήσσε, καὶ ὕδατος ἀύλαιας ἔλικον 5
10 θῆκε μὲν εὐλάχωνον, θῆκε δ' ὄπωροφόρον.
ἀνθ' ὧν σὺ προηῖτα κατὰ προτάφον πολιοῖο
κείσο καὶ εὐκρινὸς ἀνθοκόμει βοτάνας. M 32^r

1 ἐνοικέω P^{Plut}. ἐνοικέω Pl ἐσώκειον Schneidew. | ἀλλὰ A^{ac}

2 (verba ὀιμώξειν — πολλά;? interroganti trib. viatori Br.) |
(οἰμώξεις s. — ξων perperam Reiske) | εἴπας C εἴπας (?) A^{ac}
(P^I-^b) εἴπας P^M | πολλά (C A^{ac}) P^{Pl}: cf. VI 124, 3; XIII 12, 3
(Hegesippi) || 3 sqq. P^M III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας σὺν ἐπισή-
μοις), 33 3 ἔδηλα P^I^a (comprehenduntur duo epp. VII 321
et 335 in P^I, non item in P^I^a) ἔδηλον P^I^b, titulum om. P^I^a;
ep. fort. Leonidae T. est: cf. γαῖ' ἐρατή VII 440, πρέσβυν Ἀνα-
κρέοντα App. Pl. 306, Ἀμύντιχον VI 305, ἐκ κόλπων App. Pl. 182,
καμάτων et ἐλαίην (in fine vs.) VI 289, 300, καὶ γὰρ (initio vs.)
IX 329, στήριζομαι VII 731, κλημα τὸ καρποφόρον IX 99, ἐμπλή-
σας οἶνον VI 44, λαχανηλόγω ἔσσο IX 318, εὐθρόον VI 154, ἀνθ' ὧν
VI 281 4 πρεσβύτην ἢ μύντιχον in πρεσβύτην* | ἐμύντ. mut. C;

cf. A. P. VI 30 (Macedonii) et VI 38 (Philippi) | γεωργ^o L
5 ἀμύντιχον P^M^{ac} | ἐνθεο C ἐνθεο A^{ac} 6 cf. VI 30, 2 |
ἐπισοὶ A^{ac} 7 ἀεὶ πέπλον A γρ. πρέμνον supra πέπλ. C,
quocum Pl congruit; ἀειπέπλον Heck. ἀειπαρμον Kaib.
(Oppian. Hal. IV 281 est Jac.) | ἀνεστήριξεν Scaliger | ἐλαίη γρ.
C, qui litteram v, ut vid., post e erasit et η̄ refecit: ἐλάνης (po-
tius quam ἐλάτης) A^{ac} ἐλαίης Pl ἐλαίην Heck. (Kaib.) 8 ἠγλάι-
σεν (C) P^{Pl} (κλημασιὺν) σ' ἠγλάισε Tour 9 post Ἀηοῦς et
ἐπλήσσε (C) itemque post ἔλικον (C ἔλικον A) interpunxit P, tan-
tum in fine vs. P^M | σ' ἐπλήσσε? 10 ὄπωροφ. A^{ac} 11 ἀνθῶν
A^{ac}: cf. VI 75, 7 (Pauli), 99, 5 (Philippi), 105, 5 (Apollonidae),
154, 7; 281, 6 (Leonidae), 187, 5 (Alphai) | κατὰ A^{ac}: cf. 315, 1 |

322. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

C

Εἰς Ἰδομενέα καὶ Μηριόνην.

L

Κνωσίον Ἰδομενῆος ὄρα τάφον· αὐτὰρ ἐγὼ τοι
πλησίον Ἰδορυμῆι Μηριόνης ὁ Μόλου.

323. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

C

Εἰς δύο ἀδελφοὺς | ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τελευτήσαντας.

L

Εἰς δὺ ἀδελφειοὺς ἐπέχει τάφος· ἐν γὰρ ἐπέσχον
ἡμαρ καὶ γενεῆς οἱ δύο καὶ θανάτου.

M 90^v

324. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

PI

Εἰς τινα γυναῖκα | σώφρονα καὶ μόναν ἄφρον.

L

Ἄδ' ἐγὼ ἄ περιβωτος ὑπὸ πλάκῃ τῆδε τέθαιμαι
μόνῃ ἐνὶ ζώναν ἀνέρι λυσαμένα.

M 34^r

1 sqq. ep. est Pepli Aristot. n. 15 (B.⁴), apud Diodor. Sic. V 79, in ap. Buñ. n. 27 (p. 135). 2 ἐπὶ Ἰδομενέως καὶ Μηριόνον κειμένον ἐν Κνωσσῷ Pepl. (F = Laur. 56. 1) | εἰσὶδ. L 3 Κνωσσίου F | ὄρα (C) P Diod. ὄρα F: cf. Pepl. 1 (Ζεῦσις), 32 (ὄρα F) | ἐγὼ τοι (C) P Diod. (τοι pro τῷ accipiendum putat Schneidew.), ἐγὼ τοῦ F 4 Ἰδορυμῆι A^{ac} | ὁ μόλου C ὁ νόλου A^{ac}: cf. Diod. l. c. || 5 sqq. P^M III^b c. 2 (εἰς ἀδελφοὺς), 1 (P^M c. 3, 2). Singula epp. exhibet utriusque sylloges Planudeae cap. εἰς ἀδελφοὺς: III^a c. 3, 1 = A. P. VII 551, III^b c. 2, 1 = VII 323 ὁ titulum om. P^M I τῶν ἀντοῶ (sc. Agathiae) P^M 3

6 μιᾷ L^{ac} | ἡμερα τελεῶ L 7 εἰς (C εἰς? A^{ac}) P Δισ P^M δις P^I εἰς P^I α³ | ἀδελφειοὺς (ei corr. ex ε) P^M | ἐπέσχον C ἐπασχον? A^{ac}, supra | ἐ, erasa vid. vocalis i, ut correctorem ἐπασχον ante ἐπέσχον restituisse suspiceris; ἐν ἔσχον Polak ἐμ' ἔσχον et ἐπέσχον Schmidt, ἐπέσχον? 8 ἡμαρ? A^{ac} | γενετῆς Bt. || 9 sqq. P^M III^a c. 11 (εἰς γυναῖκας), 14 (P^M c. 12, 14); in P^F distichon epigrammati VII 224 adnexum est, ut pro duobus unum ep. hexastichon exstet 9 ἀδέσπ. P^M P^I α³, om. P (P^F) 11 cf. IX 425; VII 145 | ἔδ' C ἄδ'? A^{ac} | ἄ περιβ. (C) P ἡ π. P^I | ὄτο A^{ac} | τῆδε P^I τᾶδε Dübner | τέθαιμαι: τ refecit, acc. add. C 12 μόνη? | ἐνι P^{ac} ἐνι? A^{ac} | ζώναν P^I | λυσαμένη (α C³) P -νη P^F sed -μένα P^M; cf. 266; 2

P 254

325. Εἰς τὸν Σαρδανάπαλλον.

L

Τόσσ' ἔχω, ὅσσ' ἐφαγόν τε καὶ ἐμπιον καὶ μετ' ἐρώτων
τέρπν' ἐδάην· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια πάντα λέλειπται. (M 32^v)

326. ΚΡΑΤΗΤΟΣ ΘΗΒΑΪΟΥ.

C

Παρόμοιον σωφροσύνης ἀνάμεστον.

L

Ταῦτ' ἔχω, ὅσσ' ἐμαθον καὶ ἐφρόντισα καὶ μετὰ Μουσῶν
σέμν' ἐδάην· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια τῦφος ἐμαρῶεν. M 42^r

1 sqq. ep. afferunt Strabo XIV 672, Dio Chrys. IV 135, Steph. Byz. s. Ἀρχιτέλη (St.), est ep. ap. Ir. p. 450, in cod. Escorial. 227; adhaec exstat epitaphium, quod verius Choerilo Samio quam Iasensi tribuitur (cf. Strab. l. c. et Athen. 529e), apud Athen. 336 A, schol. Aristoph. Av. 1021 (Eudoc. p. 372), Phavorin. s. Σαρδανάπαλος, apud Diod. Sic. II 23 (Tzet. chil. 3, 456), Clem. Strom. II 491, Theodoret. graec. aff. cur. XII 4, 1149 M. (Cram. A. O. IV 219), in cod. Florent. 32, 16; amplificatum ep. exhibet etiam P^M III^a c. 7 (εἰς ἀρχ. τινός), 2.

Conf. Pr. 232 1 τὸν σαρδανάπαλλον L | εἰς Σαρδανάπαλλον P^F sed -παλλον P^M (Ἐπιτύμβιον ὑπὸ Σαρδανάπαλον συντεθέν μὲν βαρβαρικῶς, μεθερμηρευθὲν δὲ Ἑλληνικῶς ὕστερον ex Diodoro sumpsit cod. Matr.) 2—3 reddit Cic. Tusc. V 35; cf. etiam CIL VI 18131: 'quod edi bibi, mecum habeo, quod reliqui perdidit.' | priorem vs. et alterius initium afferunt Plut., mor. 546 A, Polyb. 8, 12. 2 versum (clausula καὶ μετ' ἐρ. omissa) exhibent Plut., mor. 330 F, Eustath., ad Φ 76, Eust., ad Z 260 (cf. Nicet. Acominatos p. 417, 11) | τόσσ' A P I Dio Suid. (s. Σαρδανάπ.) Theod. Cram. cod. Escur. (Nic.) τοσσῶντ' Eust. κείν' Athen. ταῦτ' reliqui ('haec habeo' Cic.) | ἔχων Dio^F Eust., ὄσα Eust., ὄσ' Eust., | ἐφαγόν τε καὶ ἐμπιον (bis C) P Eust. ἐφαγον καὶ ἀφύβρισα (s. κἀφύβρισα) Str. ἐφ. καὶ ἐφύβρ. ceteri (ἐνύβρισα Dio^F 3); ἐμπιον Bothe, ἐφρόντισα Nauck; ἐμπιον ser., cf. Cycl. 336 τοῦμπικεῖν γε καὶ φαγεῖν Ζεὺς ὄντος | ἡδὲ Plut., | ὄν ἐρωτι Athen. μετερώτων A^{ac} μετ' ἐρώτων C schol. Dio^V B. μεθ' ἐρώτων Eud. Phav. μετ' ἐρωτος reliqui 3 τέρπν' Plut., τέρπν' ἐδάην P P I τέρπνᾶ πάθον St. τέρπν' ἐπ. reliqui | cf. Theoc. XVI 42 τὰ πολλὰ καὶ ὄλβια τῆρα ἰπόντες | λοιπὰ

Dio πολλὰ ceteri | τὰ φος ἐμαρῶς, C: eadem scripserat A, quae erasa restituit C, ut in m., non in ipso textu collocaret suam emendationem: γο. πάντα λέλειπται, cum C faciunt Dio Theod. cod. Esc. Cram., πάντα λέλλονται Ath. (sch.^B) κείνα λέλειπται ceteri || 4 sqq. P^I III^a c. 28 (εἰς φιλοσόφ.), 37 (P^I α³ c. 32, 37;

327. ἙΛΕΣΠΟΤΟΝ. Pl

Εἰς Κάσανδρον | τὸν ὄραϊον ἐν Λαρίσση κείμενον. L

Μὴ σὺ γε θνητὸς εἶαι ὡς ἀθάνατος τι λογίζου.

οὐδὲν γὰρ βίωτον πιστὸν ἐφημεροῖς,

εἰ καὶ τόνδε Κάσανδρον ἔχει σορὸς ἦδε θανόντα,

ἄνθρωπου φύσεως ἄξιον ἀθανάτου.

M 30^r

Pl^a n. 40); exstat apud Diog. L. VI 86, apud Ir., p. 100 (post VII 57) et p. 450 (Ir.), in Cram. An. Ox. IV 219, inest in Chrysippi parodia, qua Choerili(?) in Sardanapalum versus luduntur, apud Athen. 337 A; ep. (verbis quae post ἐδάην sunt omissis) affert Plut. mor. 546 C p. 217, 4 Crateti trib. Diog. Plut.; Σιωκότης Ir.; nom. auctoris om. Ir., Pl (Χρονόπιου sch.^b); cf. Bergk II^a p. 367, Mus. Rhén. 30, 53 sq. 5 τὸ ἐναντίον (post VII 326) Ir. | εἰς Κράτηα (Ir.) ὁμοῦ πτωχὸν τῶ εἰς σαρδανάπαλλον Pl^m (eadem Pl^e, at εἰς Κράτ. tantum Pl^b); τὸν θνητοπνοῦτην sch.^b (ex Diog. VI 86) 6 τόσσ' Pl Ir. | cf. Callim. fr. 106. A. P. VII 690. 3 | ὄσα' ("rest. C) P ὄσα? Diog.^b ὄσ' D.^m ὄς σ' D.^o (ὄσ' σ' D.^p) | ἐφρόντ. εἰσα (εἰ in er. η) D.^b | μετὰ A^o | μετὰ τούτων Chrys. 7 ἔσθλ' ἐπαθόν Chrys. | σεμνὰ D.^b | λοιπὰ καὶ ἡδὲα πάντα κλείεται Chrys. | καὶ οἴβια A^o | τάφος (C) P τύμβος Pl τύφος Diog.; cf. ἐν οἴνοπι τύφω Crat. fr. 7, 1 (Bgk) | ἐμωψε D. (sed -φεν D.^b cum PPl) | epigrammatis 319—326 contineri fragm. cor. Mel. atque ordine elementari epp. 322—324 distingui censet Menk. |

1 sqq. Pl^m III^a c. 1 (εἰς ἀγαθούς ἄνδρας), 7; de epp. 327—340 v. Weissh. p. 41 (qui vel ep. 329 inscriptum fuisse vult) 1 om. P 2 κάσανδρον (c ex i? corr.) L | ὄραϊον L | λαρίσση L i post η add. C | lemmati adiunxit L haec: μετ' ἐγγραφῆ (apost. et spir. C) παρὰ | γρηγορίου τοῦ (C) μακαρίτου διδασκαλοῦ: ~ | ἐξαντοῦ τοῦ λάρα; eadem manus εἰς αὐ^v τῆ (i. e. εἰς ἀντὴς τῆς) in ora marg. adpinxit, ne praeter morem vox λάραξ pro masculino adhiberetur; a C epigrammati δ' (ὄραϊον) et @ (σημειώσαι), praeterea δ' adpictum est; de lemmatistae notula cf. Weissh. p. 28 sqq. 3 σὺ γε (C) P; alios quoque acc. spiritusque huius ep. complures aut add. aut rest. C; cet. cf. XVI 230, 1 (Leonidae), V 121 (Diodori), IX 573 (Ammiani), quae epp. eodem exordia 'μὴ σὺ γε' instructa sunt 5 ante hunc vs. itemque ante 328, 1. 3. 5 signum (ξ-) quattuor disticha tamquam unius ep. partes colligans ab L adpositum est | ἦδε C ἦδὲ A^o 6 cf. 561 sq. (Iuliani) | post ὄθ. deest signum fin. |

328. Εἰς τὸν αὐτὸν. Pl

Τίς λίθος οὐκ ἐδάκρυσε σέθεν φθιμένοιο, Κάσανδρε;

τίς πέτρος, ὃς τῆς σῆς λήσεται ἀγλαΐης;

ἀλλὰ σε νηλεῆς καὶ βάσκανος ὤλεσε δαίμων,

ἤλικήν ὀλίγην εἰκοσιν ἕξ ἔτιον,

ὃς χήρην ἄλοχον θῆκεν μογερούς τε τοκῆας

γηραλέους, στρυμερῶ πένθει τειρομένους.

M 30^r

329. ἙΛΕΣΠΟΤΟΝ. C

Εἰς Μουράδα τὴν | μέθυσον ἐν πίθῳ | ταφεῖσαν. L

10 Μουράδα, τὴν ἱεραῖς με Διωνύσου παρὰ ληνοῖς

ἄφθονον ἀκρήτου σπασσαμένην κύλικα,

οὐ κεύθει φθιμένην βαυὴ κόνης· ἀλλὰ πίθος μοι,

σύμβολον εὐφροσύνης, τερπνὸς ἔπεισι τάφος. M 36^r

1 sqq. ep. iunctam cum priore in P, ubi lemmate caret, separat Pl (III^a c. 1, 8); duo epp. in eodem cippo insculpta fuisse putat Br. (Heck.) 2 de signo versui praefixo cf. ad p. 218, 5 τίς λ. οὐκ ἐδ.: cf. quae profert Iulian. 599, 5: τίς λ. οὐκ ἐγόησεν κάσανδος C κασάνδος P^o: huius quoque ep. accentus plerisque rest. C 3 οὐ—μνήσεται (pro ὃς—λήσεται) proposuit Reiske 4 cf. ep. 334, 1 | ἄλλασε A^o | βάσκανος cf. Kaib. 345, 1 5 ὀλίγη A^o; ἀγαθόν? | εἰκοσιν ἕξ C idemque Pl^m εἰκ. ἕξ A^o εἰκοσιῆξ Pl^m | (ἕξ)ετιον A^o 6 θῆκε. μογερούς C (θῆκεν μογερούς s. θῆκε στυμερούς olim fuisse scriptum suspiceris, pro certo affirmare non ausim) θῆκεν· μογ. Pl^m 7 στρυμερῶ P | cf. Kaib. 370, 3: γαλεῶ πένθει τειρομένον 8 sqq. Pl^m III^a c. 17, 1 ((Pl^e c. 20, 1); amplioris sylloges cap. εἰς μεθύσαντος (III^a c. 17) exhibet epp. sex: A. P. VII 329. 353. 384. 398. 455 sq. (Pl^e c. 20, 1—6); III^b c. 18 (εἰς μεθ.) his adiungit unum ep.: A. P. VII 355 (Pl^e c. 20, 7) 8 ἀδέσπ. C, qui cum littera κ ep. 318 distinxisset, num. λ epigrammati 329 adposuit, quoniam duo epp. 327 sq. pro uno habuit; tit. om. Pl^m, ἐδηλον Pl^e; Iulianum Aegyptium vel aequalem eius poetam pro ep. auctore habet Dilthey 9 τ' μέθυσον ἐν πίθῳ L 10 Μουράδα Pl μουράδα C -δα? (s. -δα) P^{ar} | παρα P 11 σπασσαμένην PPl^a σπασσ. Pl^mPl^e | κύλικα (C) AC P κύλικ Pl^m κύλικος Pl^e 12 βαυὴ PPl, γαίης Polak | Propert. V 5, 75 adponit Dilthey | μ^o (oi C) P 13 ἔπεισι (C) P cf. 353, 6; XI 63, 4; ἔπεισ' ὄραφος? |

330. Εἰς Μάξιμον καὶ τὴν | αὐτοῦ γυναῖκα Καληποδίαν. L
(Ἐν τῷ Λορναίῳ.) C

Τὴν σορὸν, ἣν ἔσορᾷς, ξὼν Μάξιμος αὐτὸς ἑαυτῷ
θῆκεν, ὅπως ναιή πανσάμενος βιότου·
5 σὺν τε γυναικὶ Καληποδίῃ τεύξεν τόδε σῆμα
ὡς ἵνα τὴν στοργὴν κῆν φθιμένοισιν ἔχοι. M 91^r

331. Εἰς γυναῖκα ἀσφόρα καὶ μόνανδρον. L
(Εἰς Ὀρακα ἐν Φρυγίᾳ.) C

Τύμβον ἔμοι τοῦτον γαμέτης δωρήσατο Φουρής,
10 ἄξιον ἡμετέρης εὐσεβίης στέφανον.

1 sqq. P^M III^b c. 5 (εἰς ἄνδρα σὺν ἐπισήμῳ), 1 (P^B c. 6, 37) 1 sq. nullo lemmate P^M ἄδηλον P^B ἄδηλα com-
munem ep. 330 et 334 titulum praemittunt P^L 1 μᾶξιμον:
cf. Kaib. 446, Diodori ep. VI 243 | γκαὶ ἑ' αὐτοῦ L | καληποδίαν
(η ex ι? corr. C) L 2 ἐν in clausulae signo (ab L post καλ.
adscripto) posuit C | δωρναίῳ C, corr. Jac. (cf. Suid. s. Λορ-
ναίων, Steph. Byz. s. Γορδίον, Strab. XII 576) 3 ἐσόρᾳς (C⁺ AC)
P ἔσορᾷς P^M | μαξιμος A⁸⁰ | ἑαυτῷ A⁸⁰ 4 ναιή Jac. 5 καλη-
ποδίῃ (C⁺ AC; crasus accentus vel spir. supra prius η) P | τεύξῃ
(v C⁸) P | γυναικὶ post σῆμα numerorum causa transponit Bothe
6 ὡς ἵνα (C ἵνα? A⁸⁰) τὴν, (C; de pristina scriptura nihil
certi superest) P, cum C facit Pl; ὡ ξέρε, τὴν (- ἔχει) Mark-
land, ὡς ἄρα τὴν Jac. (idem ὡς, ἵνα ci., ut ὡς cum verbo
praecedenti τεύξεν iungeretur, ὡς ἂν ἴσῃ FG. Schmidt, ὡς
ἀμαλῆν? (cf. Apollonid. ep. VII 378, 4) | κ' ἐν C κερ A⁸⁰ κ' ἐν Pl
κ' ἐν Jac. | ἔχονσ' (spir. A? C, A) P ἔχῃ P^M ἔχῃ P^B ἔχοι Jac. ||

7 sqq. ap. Buh. n. 28 (p. 135) 7 sq. post μόνανδρον add. C:
εἰσόρακα ἐν φρυγίᾳ (ἐν exaravit C in clausulae signo; εἰς
Ὀρακα, ut Phrygiae urbis ignotae nomen afferretur, Heck.),
f. εἰς Ἰάρακα; in m. C signum v adposuit 9 ** ἔμοι C ἐσ
ἔμοι s. ἐπ. A⁸⁰ | τοῦτον, C τονδὲ (? vix τονδὲ) A⁸⁰; f. τόνδ' ἐπ' ἔμοι
τύμβον | δωρήσατο (C⁺ AC, punctum C) P δωμήσατο Heck. | φου-
ρήσ (circ. rest. C) P: pro nom. appellativo accipit Reiske, pro
nomine viri Br., mulieris Pape; Κλήμης s. Φουρήσ Heck. (eodem
iure proponeres Ρούφος) 10 στέφανον P⁸⁰ στέφανου? A⁸⁰;
στέφανος de sepulcro dicitur etiam Kaib. 133, 3

λείπω δ' ἐν θαλάμοις γαμέτου χορὸν εὐκλέα παίδων,
πιστὸν ἔμοῦ βιότου μάρτυρα σωφροσύνης.
μουνόγαμος θνήσκω, δέκα δ' ἐν ζωοῖσιν ἔτι ξῶ, 5
νυμφικὸν εὐτεχνίης καρπὸν ἀειραμένη.

5 332. Εἰς τινα παρὰ | Βακχευτίας | ἀναρθεῖντα. L
(Εἰς Ἀμμονίαν.) C

Αἰνόμορον Βιάχη με κατέκτανε θηροτρόφον πρὶν
οὐ κρῖσαι ἐν σταδίοις, γυμνασίαις δὲ κλυταῖς.

10 333. Εἰς Ἀμίαν παρὰ | Νικομάχου τοῦ | γαμβροῦ
καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς Διώνης. L
(Εἰς Ἀδριανὸς ἐν Φρυγίᾳ.) C

Μηδὲ καταχθονίοις μετὰ δαίμοσιν ἄμμορος εἰς
ἡμετέριον δάρον, ὧν σ' ἐπέοικε τυχεῖν,

1 εὐκλέα (duplicem acc. signumque *, quod redit in m., C;
pristinus acc. supra a erasus) P 2 post σωφροσύνης notam
ep. finiti del. C, reliquit novum lemma: εἰς τὴν αὐτὴν γυναικῆ
(γυναῖκα) ab L tertio disticho adpositum, pro uno ep. hexastich.
numeravit (cf. ad ep. 339) 3 θνήσκω A | δέκα ἐν A⁸⁰ δ' inseruit
C | ἔτι ex ἐτι corr. P, ἔτι apogr. 4 cf. Kaib. 386, 4; 435, 4 | νυμφι-
κῆ. P κ' ἐν Pierson || 5 sqq. ap. Buh. n. 29 (p. 135) imperfectum
ep. 5 sq. lemmati praemittit C urbis Phrygiae, in qua in-
scriptio reperta est, mentionem 5 εἰς τινα C εἰς τινα L⁸⁰ |
παρὰβ. ἀναρθεῖντα L 6 ἀμμονίαν C, corr. Jac. (cf. St. B.
s. Ἀμμονία) 7 αἰνόμορον (C, qui ceteros quoque huius ep.
accentus plerosque vel add. vel restituit) P αἰνοδόμον Reiske |
βιάχη (C) P: pro nomine beluae domitori perniciosae habet
Dübner | με C μεν? A⁸⁰ 8 δὲ (C) P (τε Boiss.) | κλυταῖς ex
κλυτοῖς corr. C || 9 sqq. P^M III^b c. 11 (εἰς γυναῖκας), 3
(P^B c. 12, 44) 9—11 lemma om. P^M ἄδηλον P^B 8

9 παρὰ L 10 θυγατρὸς αὐτῆς L 11 εἰς ἀδριανὸς: —, postea ἐν
φρυγίᾳ (ἐν in clausulae signo) add. C | εἰς Ἀδριανὸς Jac. (recte, cf.
Kaib. ep. 381 Aezanis repertum, in Ammiam quandam compositum)

12 μηδὲ A μηδὲ CP^M | κατὰ χθ. C | μεταδαίμοσιν P | δαίμοσ
P^M δαίμονος P^L δαίμοσιν (cum sch.^p) P^B (καταχθονίους
μ. δαίμονας Scaliger) | ἀμτέροχος explicandi causa sch.^p
13 ὧν (C) P P^L | ἐπέοικε P^B ἐπ' εἰοικε P⁸⁰

Ἀμμία, οὐνεκα Νικόμαχος θυγάτηρ τε Διώνη
P 255 τύμβον καὶ στήλην σὴν ἐδέμεσθα χάριν. M 92^v

334. Εἰς Φρόντανα εἶδον | Πολίτης. L

(Ἐβρόδη δὲ | ἐν Κυζίκῳ· τὸν δὲ ποιήσαντα οὐ γινώσκω.) L

5 Νηλεὲς ᾧ δαίμον, τί δέ μοι καὶ φέγγος ἔδειξας
εἰς ὀλίγων ἐτέων μέτρα μινυνθάδια;
ἢ ἵνα λυπήσης δι' ἐμὴν βιότοιον τελευτήν
μητέρα δειλαίην δάκρυσι καὶ στοναχαῖς,

1 Ἀμμία (' AC) PPI^m Ἀμμία P^l, μήτηρ adscr. sch.² | οὐνεκα A^{ac} | τὴ (' C) PPI^m 2 de notula, quam in marg. superiore p. 255 C supra ep. versum quartum, sed ad duo in Frontonem epp. spectantem adpinxit, cf. ad l. 4 || 3 sqq. P^m III^b c. 5 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 2 (P^m c. 6, 38)

3 lemma om. Pl (ἄδηλον P^l) | φρόντιον: ω superscr. L, etsi τῷ iam ex το idem correxerat (φρόντιον L^{ac}); cf. ad p. 224, 1 et ad lemma ep. seq. | πολιτης (ω corr. ex ο C) P: cf. ad p. 223, 12 4 κυζίκῳ, C (de erasae vocis litteris pristinis nihil certi afferre licet); in m^s adnotavit C (cf. ad l. 2) haec: τὰτα (ep. 334 sq.) ἀπὸ τῆς πόλεως κυζίκου· ζτ' καὶ τὰ ἐν τῷ ναυί (cf. epp. Cyzicena vol. I 58) | post οὐ (' C) γινώσκω

pergit L hisce: ἐγράφη δὲ 'καὶ' τοῦ ὁμοίως (cf. ad VII 327) | παρὰ τὸ μακαρίον | γρηγορίον τον καμφίδ: | ὅθεν αὐτὸ 'καὶ' ο νεφελῶσ | ἐν τοῖσ ἐπιγράμμασιν εταξεν. Ex καμφίδ eruit Paulssen καμφυλίζοντος (conl. Hesych.: καμφυλίζονσα· βαρβαρῶζονσα); ut suam compendium vim retineat, τοῦ Καμφυλῶζονσα legendum erit, nec mirum ex urbe mari Thermaico vicina, Campsa (cf. Herod. VII 123) ortum esse eum, qui Thessalonicenses inscriptiones complures descripsit (cf. VII 340, 667, IX 686 sq.), cœt. v. Heck. p. 166, Weisssh. p. 29 (p. 103) 5 ᾧ δαίμον C ᾧ δαί

μον? A^{ac}; cf. VII 556, 1 | δε μοι φ. A^{ac} δέ μοι φ. C (qui voculam καὶ compendiose superscr.) δέ μοι τόδε φ. Pl (δ' ἐμοὶ Br.) 6 εἰς C εἰς A^{ac} | ὀλίγων A^{ac} | μέτρα C μέτρα A^{ac} 7—p. 224, 1 longioris ep. ambitum indicaturus L singulis hexametris praeifixit signum —, cf. ad p. 178, 5 7 ἢ (' C, ἢ? A^{ac}) PPI^m; ἢ improbat Passow | λυπήσης P^m | διεμήν A^{ac} 8 post δειλ. punctum in ras. posuit C | στοναχαῖς: α (in αἰσ) ex η mut. C, στοναχῆς A^{ac}, στοναχια P^m^{ac}

ἢ μ' ἔτεχ', ἢ μ' ἀτίτηλε καὶ ἢ πολὺν μελζονα πατρὸς 5
φροντίδα παιδείης ἤνυσεν ἡμετέρης;
ὅς μὲν γὰρ τυτθὸν τε καὶ ὄρφανον ἐν μεγάροισι
κάλλιπεν, ἢ δ' ἐπ' ἐμοὶ πάντας ἔτλη καμύτους.
5 ἢ μὲν ἐμοὶ φίλον ἦεν ἐφ' ἀγνώων ἡγεμονίην
ἐμπρεπέμεν μύθοις ἀμφὶ δικασπολίαις. 10
ἀλλὰ μοι οὐ γενύων ὑπεδέξατο κούριον ἄνθος
ἡλικίης ἐρατῆς, οὐ γάμον, οὐ δαίδαξ·
οὐχ ὑμέναιον ἄεισε περικλυτόν, οὐ τέκος εἶδε
10 δυσπότμον, ἐκ γενεῆς λείψανον ἡμετέρης,
τῆς πολυθρηνητόν· λυπαὶ δέ με καὶ τεθνεῶτα 15
μητρὸς Πολίτης πένθος ἀεζόμενον

γο τῷ δε

1 ἢ μ' (' C) PPI | ἔτεχ' PPI | ἢ μετὶ τῆ λε P: ἡματι ex ἢ
ματι fecit C, qui γο scr. et circ. supra alterum η refecit; τῷδε

add. L (supra ὡδ' eras. est i: τῷδε P^{ac}), ἡματι τῷδε Pl, cr. Jac. 3 τυτθὸν A -θόν C | τε PPI με Reiske 4 ἢ δ' P^m | ἐπεμοὶ A^{ac}; cf. 321, 2 5 ἢ μὲν A^{ac} ἢ μὲν CPI^m | ἐμ' οὐ Korsch | ἦεν (' rest. C) P | ἐφαγνῶν A^{ac}, ὄφ' ἀγνῶν Korsch | 'sub ductu proborum magistrorum' aut 'coram incorruptis iudicibus' Jac., cuius interpretatio prior magis convenit 6 ἐμπρεπέειν P | ἀμφὶ A^{ac} | δικασπολίαισ P -πολίαι Pl -λίης Brod. (Jac.) 7 cf. X 19 (Apollonidae), Choeph. 179 ἐπεμφε χαιτήν κοούριον χάριν πατρὸς | ἀλλὰ μοι (' C) P ἀλλὰ με P^mP^l· ἀλλὰ μὲν P^l^{ac} |

γενύων A ei supra v C | ὅπ' ἐδέξατο C ἐπεδ. Dübner | κούριον (μ L) P κούριον Pl: cf. Agathon fr. 3, 4 (N.²) 8 ἡλικίη (' rest. C) ἐρατῆ P ἡλικίη ἐρατῆ Pl (post ἄνθος et ἐρ. interpunxit C, tantum post ἐρ. P^m); -κίης -τῆς Br. | δαίδαξ (' AC) P: cf. Kaib. 236, 6 9 οὐχ CPI^m· | ἄεισε (' C) P: cf. Kaib. 564, 5; 655, 9, Musae. 278 οὐχ ὑμέναιον ἄεισε πατῆρ καὶ πότνια μήτηρ | περικλυτόν API^m περι κλυτόν. C | τεκον A^{ac} τέκον (' C v A²) P^{ac} denique τέκος (cum Pl) superscr. L | εἶδε* C εἶδον (sic) A^{ac} εἶδεν Pl 10 post δυσπότμον (' AC) virgulam et post γενεῆς punctum posuit C, ex δύσποτος (quod fort. cum Jac. praeferas) cr. Pl, δύσποτοιον Bothe; δυσπότμου (sc. Frontonis non iungendum est cum voce γενεῆς | ἐκ om. Pl | ἡμετέρης. C ἡμετέρης P^{ac} 11 τῆς πολ. ad μητρὸς refert Br.

Φρόντωνος γοεραῖς ἐπὶ φροντίσιν, ἣ τέκε παῖδα
ὠκύμορον, κενὸν χάσμα φίλης πατρίδος. M 91^r

335. Εἰς τὸν αὐτὸν Φρόντωνα καὶ Πόλιτταν. L

α. Πάλιττα, τλήθι πένθος, εὐναςον δάκρυ·

5 πολλά θανόντας εἶδον υἱεῖς μητέρες.

β. Ἄλλ' οὐ τοιούτους τὸν τρόπον καὶ τὸν βίον,
οὐ μητέρων σέβοντες ἠδίστην θείαν.

α. Τί περισθὰ θρηνηῖς; τί δὲ μάτην δούρεαι; 5
εἰς κοινὸν Ἄιδην πάντες ἤξουσι βροτοί. M 32^r

10 336. Εἰς τινὰ γέροντα | διὰ πενίαν ζῶν | ἐν τάφῳ τεθέντα. L

Γήραι καὶ πενίῃ τετραμμένος, οὐδ' ὀρέγοντος
οὐδενὸς ἀνθρώπου δυστυχίης ἔρανον,

(duo adiectiva *δυσπ.* et *πολυθρ.* eidem vocabulo *γενεῆς* adiuncta non tolerans) | cf. Kaib. 434, 7: *ὄνεκα μητρὶ κτλ.* | *δέμε* ('C) P *δέ με* P^M δ' *ἐμὲ* Br. p. 223, 12 *πολίτης* A^{ac} *παι.* C; cf. Kaib. 229 Add.

1 φρόντων, ² *ῥος* (*v* in eraso *o* C, qui litterae *v* parum distinctae eandem superscr., φρόντωρος A^{ar}: cf. ad lemma ep.) P | *ἐπιφροντίσιν* A^{ac} | *ἣ* C *ἣ* A^{ac} | *τέκε* *π.* C *τεκαπαῖδα* A^{ar} 2 *πρόθ* P^M || 3 sqq. P^M III^a c. 6 (εἰς ἀνδρας οὐκ ἐπισήμους), 34 3 lemma om. P^M (cf. ad p. 215, 3), *ἀδέσποτον* P^{ar} | φρόντων, *v* *α* C *-ταρα* L^{ar} | *πόλιτταν* ex *πολίτταν* corr. C | *λαμβικόν* add. L 4 *πάλιττα* (lin. ut in nom. proprio) P^M | *εὐναςον* C *εὐν.* A 5 *υἱεῖς*? | *μητέρας*, C *μητέρας* (non -αι) A^{ar} 6 *ἄλλον* A^{ac} 7 *μητέρων* (τ corr. ex γ) P^M | *ἠδίστην* P^{ar} (ἠδίστην P^M cum P); *αἰδέστην*? an *ὄδ' ἦσαν*? (ne desit quod praecedenti *τοιούτους* respondeat) 8 *τί* δὲ A^{ac} | *δούρεαι* A^{ac} 9 *αἶδην* C *αἰδην* A^{ar} | *ἤξουσι* (' rest. C) P^{PM} || 10 sqq. P^M III^a c. 10 (εἰς γέροντας), 2; Salmasio duce perperam inter Callimachi epp. recepit Ernesti; ep. tribuo Antiphilo (cf. IX 14, 222) 10 *δια* L | post *τεθέντ.* add. *ὦ* (ὦ Boiss.) *τῆς ἀπειθροπίας* L | *ἐπὶ τῷ* (τῷ P^M) *ἐαυτὸν θάψαντι* πρὸ *τελευτῆς* P 11 *τετραμμένος* P; cf. IX 549, 3; VI 228, 1 | *σὺν* Mein. | *οὐδορέγοντος* A^{ac} 12 *ἔρανον* (' rest. C) P^{PM} *ἐρ-* *μα* Mein.

τοῖς τρομεροῖς κάλοισιν ἐπήλυθον ἠρέμα τύμβον,
εὐρὸν οἴζυροῦ τέσμα μόλις βύβον.
ἠλλάχθη δ' ἐπ' ἐμοὶ κενῶν νόμος· οὐ γὰρ ἔθνησκον 5
πρῶτον, ἐπειτ' ἐτάφην· ἀλλὰ ταφεῖς ἔθανον. M 33^r

5 337. Εἰς Ἀρμονίαν γυναῖκα | πλουσιωτάτην
καὶ σώφρονα ἐν Μεγάροις. L

Μῆ με θεῶς, κἀδιστέ, παρέρχοτο τύμβον, ὀδίτα,
σοῖσιν ἀκοιμήτοις ποσσὶ, κελευθοπόρῃ·
P 256 δευρόμενος δ' ἐρέεινε, τίς ἢ πόθεν; Ἀρμονίαν γὰρ
10 γνώσκει, ἧς γενεὴ λάμπεται ἐν Μεγάροις·
πάντα γὰρ, ὅσσα βροτοῖσι φέροι κλέος, ἦεν ἰδέσθαι, 5
εὐγενεῖν ἐρατήν, ἦθεα, σωφροσύνην.

1 *ἐπήλυθον* (' A C) P (*ἐπιελθῶν* — *εὐρον* Br.: at cf. VII 375, 3 *Antiph.*) | *ἠρέμα* (' A C) P 2 *εὐρον* (circ. rest. C) *οἴζυροῦ* (spir. refecit C) P^{Pl}, cr. Jac. (qui praeterea *εὐρον* δ' proposuit) 3 *ἐπειτ'* A^{ac} | *ἔθνησκον* (' rest. C, *θν* ex *θα*? cr. ipse A) P *ἔθνησκον* P^M 4 *ἐτάφην* cum correctura γρ. *ἐτάφην* superscripta C *ἐπαρον* (non *ἔθανον*) A^{ar} | *ἄλλα* A^{ac} | *ταφεῖς ἔθανον*: cf. *εἶλε* δ' *ἄλογ* (Antiphili) IX 14 || 5 sqq. P^M III^b c. 11 (εἰς γυναῖκας), 4 (P^{Pl} c. 12, 45) 5 sq. titulum om. P^M (ἔδηλον P^{Pl}); in nova p. ad vs. 3 sq. adscripsit L: *εἰς τῆν αὐτὴν ἀρμονίαν | τὴν σώφρονα* 5 *εἰς* *αρμ. γυναῖκ.* L 7 cf. Kaib. 186, 616 | *κἀδιστέ* Kuhnken 8 *σοῖσιν, ἀκοιμήτοις* (circ. pro eraso gravi et virgulam C) P | *ἀκοιμήτοις* Herw. | *κελευθοπόρῃ* Heck., cui *σοῖσιν* displicet 9 *ἦ** *πόθεν* (erasa est interpunctio potius quam litt. *ι* sive *σ*; * ref. C) P *εἰ πόθεν* P | *αρμ.* A^{ac} 10 *γενεῆς* P, cr. P | *ἐν* *μεγάροις* P in t., signa supra *v* scr. C, qui *ἐν* *μερόποις* in m.^s adposuit; *ἐν* *μερόποις* P | *ἐν* *μερόπων* Dilthey 11 (*πάντα* of Br.) | *ὅσσα* A^{ac} | *κλέος* (' C) P | *ἦεν ἰδέσθαι* C *ἦ* *ἐνιδέσθαι* A^{ar} idemque P^M *ἦν* *ἐνιδέσθαι* P^{Pl} *εἶχεν* *ἰδ.* Heck. 12 *εὐγενεῖν* P^{Pl} *εὐγενεῖν* A^{ar} *εὐγενεῖν* (et *σωφροσύνη*) Herw. (qui post *πάντα* — *ἦεν* *ἰδ.* accusativam non admittit) | *ἐρατήν*: P (P) *ἐρατὸν* Reiske (Br.) *ἐρατεῖν* Herw.: *μορφήν*? | *ἦθεα* (' C) P: cf. XV 8, 5 *ἦθεα, κάλλος*

τοῖς τύμβον ἄθροσον· ἐς οὐρανόσ γάρ ἀταρπός
ψυχὴ παπταίνει σῶμ' ἀποδυσάμενη. M 92^r

338. *ΑΔΗΛΑΘΝ. C

Εἰς Ἀρχίου νῖδν Περικλέα, οὐ τὸν Ἀθηναῖον, LC
ἀλλὰ τὸν ἐν Μαγνησίᾳ κείμενον. LC

Ἄδε τοι, Ἀρχίου νῖδν Περικλέες, ἃ λιθίνα γὰρ
ἔστακα στάλα, μῦθμα κυναγεσίας
πάντα δέ τοι περισάμα τετεύχεται, ἵπποι, ἄκοντες,
αἱ κύνες, αἱ στάλικες, δίκτυ' ὑπὲρ σταλίκων,
10 αἰαῖ, λάινα πάντα περιτροχάουσι δὲ θήρες· 5
αὐτὸς δ' εἰκοσέτας νήρητον ὕπνον ἔχεις. M 93^r

1 cf. 440, 10 | οὐρανόσ P | δ' ἄσ Br. 2 περιβλέπει sch.³ | ἀπό-
δυσάμενη C; cf. A. P. VII 29, 7; K. 403, 5 || 3 sqq. P^M III^b c. 17 (εἰς
κυνήγος), 1 (P^I c. 19, 1); in P^M III^a omissum est epigram-
matam in venatoris cap., P^M III^b c. 17 tria opp. exhibit:
VII 338. 578. 546 (P^I c. 19, 1—3) 3 om. P^M, add. P^I
cum P 4—5 lemmatis, quod nunc exstat in P, nonnulla

scr. L, alia (partim in ras.) C: εἰς ἀρχί νῖδν περι, C κλέα L
(οὐ τὸν ἀθηναῖον) | ἀλλὰ τὸν C ἐν μαγνησίᾳ κείμενον L εἰς
ἀρχίου ἢ περικλέα νῖδν ἀρχίου | ἐν μαγν. κ. fort. L^{ar} (certe
nec κυναγον post περικλέα scripserat nec, quod ex correctoris
additamento colligas, ἀθηναῖον nec magis ἀττικὸν ἔητορα
e vestigijs erasae lectionis eruere licet) 6 ἃ δὲ C ἃ
δε A^{ac} 7 δὲ P^M | λιθίνα ἔργα (ἔργα A ἔργα C) P λιθινὰ γὰρ
P^M 7 ἔστακα (spir. lenem novavit, non ex aspero or. C) P

ἔσσημα P | κυνήγος (α C) P κυναγεσίας P 8 signum ζ
alteri tertioque epigrammatis hexametro praefigit L (v. quae

de signi vi ad p. 178, 5 sqq. notavimus) | περισάμα (gravem et
ā C) P περισήμα A^{ac} περι σήμα P, περισάμα scripsi (conl.
Moseh. II 6, Theocr. 15, 82; v. Weiss. p. 97) 9 αἱ στ, ἀλίκοι
| αἱ στ, C) P | ὑπὲρ (C A^{ar}) P 10 αἱ αἰ, C αἱ αἰ, A^{ar} αἱ αἰ
P^M: cf. VII 578, 5 | λάινα πάντα C λαίνα ὑπάντα (non ἄπαντα) A^{ar}

περὶ τροχάουσι δὲ θ. (gravem et δὲ C) P 11 εἰκοσέ-
της P; cf. ep. in venatorem apud Kaib. 196 | νήρητον: v ante
η videtur postea, sed ab ipso A accessisse | ep. non alienum
vid. a Persae Macedonis arte, cf. VII 445, 730 (6 αἰαῖ Ἀριστ.,
527, 5 αἰαῖ ab initio hexametri) ||

339. *ΑΔΗΛΑΘΝ L

ἐπὶ τάμν | τοῦτο γέγραπται | πλὴν ὅτι ἐν τοῖς τοῦ ΠΑΛΛΑΔΑ L
ἐπιγράμμασιν ἐρρέθη κείμενον μήποτε | δὲ ΔΟΥΚΙΑΝΟΥ ἔστιν. L

Οὐδὲν ἁμαρτήσας γενόμεν παρὰ τῶν με τεκόντων,
5 γεννηθεῖς δ' ὁ τάλας ἐρχομαι εἰς Ἀίδην.
ὦ μίξις γονέων θανατηφόρος· ὦμοι ἀνάγκης,
ἢ με προσπελάσει τῷ στυγερῷ θανάτῳ.
οὐδὲν ἔων γενόμεν· πάλιν ἔσσομαι, ὡς πάρος, οὐδὲν 5
οὐδὲν καὶ μηδὲν τῶν μερόπων τὸ γένος·
10 λοιπὸν μοι τὸ κύπελλον ἀποστίβωσον, ἔταίρε,
καλυτὴν δ' ὀδύνης τὸν Βρόμιον πάρεχε. M 89^r

1 sqq. ep. non sepulcrale Plan. tertio libro in re exclusit,
recepit in I II^b inter συμποτικὰ ἀστεῖσματα (P^I c. 47, 30)

1—3 titulo ab L scripto ἀστεῖδων praemiait C: cf. capituli

index Planud.; in m. adpinxit C num. μ, (μ et mira δ
(i. e. σημείωσαι ἀραιὸν) adnexuit L 1 titulum om. P^M ἄθλων
P^I α. ἄθ. οἱ δὲ Παλλαδὰ P^I 2 ἐπὶ τῷ L ὑπὸ τίνος Heck. |

πλὴν δ' ἐν τοῖς L | παλλαδὰ: cf. Heck.² p. 26, Dilthey de epp.
sylogis minoribus p. 18 | ἐπιγράμμασιν (sic) L | κείμενον L |
δε λοιπ. ζ L; duos versus (339, 5 sq.) fere immutatos ad-
sumpsit auctor incertus ep. X 118 (3 sq.) 4 παρατάμμε A^{ac}

5 αἰδῆν (acc. et α supra η C) P 6 ὦ C P^M ὦ? A^{ac} | μίξις
P P^M | γονέων P (γενετῶν Reiske) | ὦμοι A^{ac} P^M ὦμοι C
ὦμοι P^I 7 ἢ C ἢ? A^{ac} | προσπελάσει (C add. C, -σει ex -su
vid. correxisse A) P 8 cf. Kaib. 646 | γενόμεν P -μην P ἔσσομαι
(C A^{ar}; ε refecit, non ex α fecit C) P | πάρος ἢ α X 118, 5)

10 τὸ ζ C itemque P^M τὸς s. τότε A^{ar} illud P^M α^r | κύπελ-
λον (C) P | ἀποστίβωσον (C) P, cr. P | ἔταίρε? A^{ac} 11 καὶ
λύπησ ὀδύνην (C A C, ὀδυνην A^{ac}) P καὶ λύπησ λήθην P καὶ λήθην
ὀδύνης Br. καὶ λύπησ πανάκην (s. ἀλήην) et πῶμοι λυτῆρ
ὀδύνης Jac. κῆς (s. κῆς) λύπησ ὀδύνην Heck. καὶ λύπησ ἐκούνη
Boihs κ. λ. ὀλέτην Ludwich καὶ λύσειν ὀδύνην Boiss. καὶ
λύπησ ἑλάτην et καὶ πανσθηρ' ὀδύνης FG. Schmidt ἐμπλή-
σας (s. ἀλλήτως) δ' ὀδύνη Korsch; καλυτὴν (s. κηλητὴν) δ'
ὀδύνης et καὶ κλύζειν ὀδύνην ego ci. ||

340. Εἰς Νικόπολιν | γυναῖκα Μαραθῶνιος. L
 Εὐρέθη ἐν Θεσσαλονίῃ. C

Νικόπολιν Μαραθῶνιος ἐθήματο τῆδ' ἐνὶ πέτρῃ
 ὀμβροῦσας δακρυόους λάρνακα μαρμαρέην.
 ἄλλ' οὐδὲν πλέον ἔσχε· τί γὰρ πλέον ἐνέρι κηδεύς
 μούνη ὑπὲρ γαίης οἰχομένης ἀλόχου; M 92^v

341. <ΠΡΟΚΛΑΟΥ>

Εἰς Πρόκλον | καὶ Συριανὸν τοῖς | φιλοσόφοις. L

Πρόκλος ἐγὼ Λύκιος γενόμεν γένος, ὃν Συριανὸς
 ἐνθάδ' ἀμοιβὸν ἔης θρόνευ διδασκαλίης.
 ξυγὸς δ' ἀμφοτέρων ὄδε σώματα δέξατο τύμβος,
 αἶθε δὲ καὶ ψυχὰς χῶρος ἕεις λελάχοι. Pr. 16

1 sqq. Pl^m Pl^b c. 11 (εἰς γυναῖκας), 5 | (Pl^b c. 12, 46)

1 sq. lemma om. Pl^m.¹ ἄδηλον Pl^b.² 1 γυναῖκα μαρᾶ L (cf. ad 3) 2 εὐρέ ἐν Θεσσαλονίῃ C 3 μαρᾶθωνιο (eraso circumflexo supra ω et gravi, ut vid., supra i) P Μαραθῶνιος Pl ('Marathonius maritus' Vinc.; 'Marathonii filium' ut subiecti loco ignotus cogitaretur maritus Brod), Μαραθῶνιος ut nomen viri defenditur ab Jac., Νικόπολις Μαραθῶνιον Heck. (ut Νικόπολις viri, non mulieris nomen esset, invidia cf. Plut. Sull. 2: κοινῆς μὲν ἐπόρου δὲ γυναικῆς, ὄνομα Νικοπόλεως) ἐθήματο P Pl, Μαραθῶν ἔσθε. Scaliger. — ἐνέθ. Kuhnkeu τῆδ' P | ἐνὶ A^{ac} 4 ὀμβροῦσας P idem Pl^m ὀμβροῦσας Pl^b | (δάκρυον ὀμβροῦσας Br.) | μαρμ.: cf. K. 502, 1 5 ἄλλ' οὐδὲν A^{ac} ἄλλ' οὐδὲν C Pl^m ἄλλ' οὐδὲν ('nihil ei magis curae erat') Heck. | τί ex τὸ (s. ex vocula γὰρ compendiose scripta) corr. Pl^m 6 ὀπερ P || 7 sqq. ap. Buh. p. 136 (n. 30); ep. exhibet Marinus vit. Procli c. 36 7 Proclum versus composuisse tradit Marin. l. c. (ἐπίγρ. τετραστίχον, ὃ αὐτὸς ἐναντῶ ἐποίησε) 8 (C) lemmati adposuit C | τ⁴ φιλ. L 9 γενόμεν Λύκιος (fort. rectius collocat) Marin. | γένος om. P, add. Mar. 10 ἐνθάδ' A^{ac} ἔης P 11 cf. Kaib. 241, 1; 590, 9 | ὃ δε ('C) P 12 ψυχὰς P ἕεις ('C' P? A^{ac}) P ἔης Mar. ἕεις Theod. (Hilg. I 242, 16); cf. Hes. Theog. 145, Herodian. II 924, 29 L., Etym. M. 16, 18; 317, 36, 48; 544, 8 ||

342. Ἀνόνημον ἐπιτύμβιον. L

Κάτθανον, ἀλλὰ μένω σε· μενεῖς δέ τε καὶ σὺ τιν ἄλλον.
 πάντας ὁμῶς θνητοὺς εἰς Αἴδης δέχεται. M 83^v

343. Εἰς Πατέριον υἱὸν | Μιλτιάδου καὶ Ἀττικῆς Ἀθηναίων. L

Πατέριον λιγύμυθον, ἐπήρατον ἔλλαχε τύμβος,
 Μιλτιάδου φίλον υἷα καὶ Ἀττικῆς βαρυτλήτου,
 Κεκροπίης βλάστημα, κλυτὸν γένος Αἰακιδῶν,
 ἔμπλεον Ἀδοονίαν θεσμῶν σοφίης τ' ἀναπάσης,
 τῶν πισύρων ἀρετῶν ἀμαρύνματα πάντα φέροντα,
 ἦθεον χαριέντα, τὸν ἤρασε μόρσιμος αἶσα,

1 sqq. ep. est in Pl^m l^b cap. εἰς θάνατον, 1 (Pl^m c. 37 εἰς θάνατον καὶ εἰς θανόντας, 20); cf. A. P. X 105; sch.^b adnotat haec: τοῦτο φησὶν ἐπὶ τὸν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ γεγηθῶτα· μὴ χεῖρε, φησὶ, τῷ θανάτῳ μου· καὶ γὰρ καὶ σὺ μετ' ἄλλον θνήσκει καὶ πάντας ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους εἰς ἐστὶν ὁ δειχόμενος, ὁ Αἴδης δηλονότι. ἰστέον δὲ ὅτι ὁ ἔθης λέγεται ὁ τόπος πορίως ὁ τοῖς καταχθονίοις κατοικοῦμενος· λαμβάνεται δὲ καὶ ἐντὶ τοῦ Πλούταρχου· ὡς οὐδ' Αἴδης ἀκηχίαν ἔσχε χάβδον, βρόντα σώμαδ' ἄ (sic) κατὰγει κίλιν πρὸς ἀγνίαν θνησκόντων' (Pind. Olymp. IX 33) 1 om. lemma Pl^m ἄδηλον Pl^b | ἐπι. L

2 κάτθανον cum superscripto γρ. προσλαβ^{ον} Pl^m κατθ. P Pl^b (sed προσλαβον Pl^m) | ἀλλὰ A^{ac} | μενεῖς Pl; cf. quamvis aliter dicta 'καμὲ μένει τὸ θανεῖν' Kaib. 654, 9 | δ' ἐτι? | σὺ τιν' ἄλλο ('AC) P σὺ τιν' ἄλλον', Pl^m (ubi litt. τιν' ἄλλ' alio atr. scriptae sunt in ra.) | ἄλλον Pl^b Pl^m in t. (sed τὸ κάτθανον καὶ τὸ σὺ τιν' ἄλλον ἐν ἄλλῳ προσλαβον καὶ σὺ τιν' ἄλλον γράφεται' Pl^m in epid.) || 4 sqq. ap. Buh. p. 136 (n. 31) 4 Πατέριον Reiske | αττικῆς L; cf. Kaib. 161 5 λιγύμυθον P γλυκύθ. ap. B^m λιγύμυθον Br. 6 βαρυτλήτου; cf. XV 245, 2 (Leontii)

8 sqq. de tribus in Philaenidem epp., quae a C scripta p. 256 in m. inferiore et p. 257 in m. inter ep. 343 versum tertium quartumque intercedunt, v. ad ep. 345; ad ep. 343 v. 4. 6. 8 signum & adpinxit L, quo epigrammatis in Paterium ambitum indicaret; add. enim ad vs. 4 sq. verba illud signum spectantia haec: εἰς τὸν πατέριον | τὸ ὄλον ἔως τ' σημεί² 8 Ἀδο. θ. Juris Romani', cf. 680, 4; Kaib. 434 | ἀναπάσης ('et vest. C) P (θ' ἀναπάσης Reiske) 9 πισύρων τ' Br. 10 ἤρασε ('C) P

οἶά τε ἀγλαόμορφον ἀπὸ χθονὸς ἔρνος ἀήτης,
εἰκοσι καὶ τέτρατον βιότον λυκάβαντα περῶντα.
λείψε φίλοις δὲ τοκεῦσι γόνον καὶ πένθος ἄλαστον.

Fr. Cor. Mel.
app. 344—345?

344. ΣΙΜΩΝΪΔΟΥ.

C. P1

5 Εἰς Λέοντά τινα ὄν | ἐφρονέει λέων μαρμαρίνος. L

Θηρῶν μὲν κάρτιστος ἐγώ, θνατῶν δ' ὄν ἐγὼ νῦν
φρονεῶ τῶδε τάφῳ λαίνῳ ἐμβεβαῶς. M 90^r

1 οἶά τε (A? C) P οἶά περ Br. — τι Bothe | ἀποχθ. P
2 εἰκοσι (C? A?) καὶ τέτρατον P unum ex tribus voc.
fecit Br. | περῶντα partim in ras. scr. A || 4—p. 231, 4 ep. 344
et 344b duo epitaphia peculiaria sunt in P P1, ita ut in P septem
app. (VII 187 cf. ad p. 124, 3 sqq., deinde app. 345—350)
inter 344 et 344b intercedant, in P1 contra duo disticha, suo
utrumque titulo instructam, continua se excipiant; unum ep.
tetrastichum esse putabant Huet, Salm., Reiske, Jac., nega-
bant Schneidewin, Mein., Bergk, alii; iunctis app. 344, 344b,
512 octastichon efficitur ap. Ir. p. 94; conferantur app. simi-
lia VII 161, 426, 243, Kaib. 242 4—7 P1^m III^b c. 4 (εἰς
ἀνδρείους), 9 (P1^e c. 5, 45); cf. Junghahn de Sim. Cei app.
p. 32 4 ep. inter Simonidea affert Ir., Callimacho trib.
Salm., ut demonstrativi generis uni ex melioribus Alexandrinis

Hauvette 5 λέοντα τινὰ L | μαρμαρί^ν L | sch.^b adscripsit haec:
ἐπὶ Λέοντος τοῦ Ἐθρουράτου Λακεδαιμόνιοι προσέπτωσαν ἐν
τῷ πρὸς Τεγεάτας πολέμῳ ἐπὶ Ἀναξανδροῦδον μέντοι τοῦ Λέοντος
ἐπικρατίστεροι Τεγεατῶν ἐγένοντο τῷ πολέμῳ ὄν δὲ τρόπον
Περσικῆς ἐν τοῖς Λακωνικοῖς ἱστορεῖ. λέγει δὲ καὶ ὅτι Χαρόλλου
Πολυδέκτου βασιλεύοντος ἢ Σπαρτιατῶν ἐπὶ Τεγεάτας γέγονεν
ἔξοδος, ὅτε Λακεδαιμόνιοι Τεγεάτας αἰρήσειν ἤλιπισαν καὶ ἀπο-
τεμείσθαι τὸ non τότε, quod exhibit sch.^w) Τεγεατῶν γαρῶν
(-ῶν sch.^w) ὑπὸ τῷ μαντεῦματι ἐπελθόντες (cf. Pausan. III 3, 5;
VIII 5, 9). Ad Leonidae regis Spart. tumulum (conl. Herod.
VII 225) refert ep. Schneidewin, de Leone Troezenio (quem
a Persarum nautis mactatum tradit Herod. VII 180) cogitat
Bergk 6 κάρτιστος P P1^m κάρτιστος P1^a (sed 'τὸ κάρτιστος
κάρτιστος γραπτέον' P1^a in epid.) | θνατῶν ex θνατῶν corr. ipse
A, malim φωτῶν ε. νεαρῶν (πάντων Jungh.) | ἐγὼ P^r ἐγώ?
A^r ἐγρονῶν? 7 φρονεῶ Schneider | τῶδε A^o | λαίνῳ (C) P,
λαίνος Mein. | ἐμβεβαῶς (C eraso circumfl. sive gravi) P |
inter ep. 344 et 345 iterum scr. VII 187 A (cf. ad p. 124, 3 sqq.) ||

344b. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

C

Εἰς Λέοντά τινα, ὄν λέων ἐπὶ τοῦ | λάρνακος ἔσκεπε | λίθινος. L
'Ἄλλ' εἰ μὴ θυμὸν γε Λέων ἐμὸν οὖνομά τ' εἶχεν, [344, 3]
οὐκ ἂν ἐγὼ τῷ μῦθῳ τῶδ' ἐπέθηκα πόδας. M 90^r

345. 'ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ [οἶ δὲ ΣΙΜΩΝΪΔΟΥ]. C

Εἰς Φιλαίνδα τὴν | Ἐλεφαντίνης ἑταίραν. | τὴν γρά-
ψασαν ἐν πί|νακι τὰς γυναικείας | μίξεις ἐκείνας,
δι' ἧς | καὶ κωμυδεῖται παρὰ τῶν | ἐν Ἀθήναις σοφῶν. L

Ἐγὼ Φιλαίνης ἢ πῖβωτος ἀνθρώποις
10 ἐνταῦθα γῆρα τῷ μακρῷ κεκοιμημαί.

1 sqq. P1^m III^b c. 4 (εἰς ἀνδρείους), 10 (P1^e c. 5, 46)

1 καλλιμαχ³ P τ' οὐδ' ἀντ' οὐδ' (sc. Simonidis, post 344) P1^m;
titulum om. P1ⁱ (quamquam dist. exhibet ut ep. peculiare),
ἀδηλον P1^a (Simonidi trib. Br.); de auctore ep. nihil ausim
affirmare, conf. tamen Antipatri de vacca Myronia ep. IX
920: εἰ μὴ μόν παρὶ τῆδε Μύρων πόδας ἤμοσε πέτρα,
ἄλλαις ὄν etc., eiusdem Antip. VII 218, 13 sq., θεμέλιαν
ἔρνος ἐπ' αἰὶνι VII 464, 2, θυμὸν ἔριστε IX 186, 5 (ex
ep. in Aristophanem scripto) 2 λέοντα τινὰ L | ἐπιτ³ L |
λίθινος: litteram ε supra alteram ι adpictam rursus litura
del. C (correctaram λίθος, ut vid., aspernans) 3 sq. ep.
nec a C nec in marg. inferiore adiunctum est, immo in app.
textu scriptum ab A lineas duas extremas paginae 257 occupat
3 cf. Kaib. 242 | ἀλλείμη A^o | (τε Hartung) | λέων (C, erastus
acc. supra ω) P | οὖνοματ' (apost. A C) P ὡς ὄνομα P1 | εἰ χεν
(rest. C) P 4 οὐκ ἂν A^o || 5 sqq. P1^m III^a c. 10 (εἰς γέρον-
τας), 4 (P1^e c. 10, 4); ep. est apud Athenae. 395 c: εἰς ἦν (sc.
Philaenidem) ἀναφέρεται τὸ περὶ ἀφροδισίων ἀκόλαστον σύγγρα-
μα, ὅπερ φησὶ ποιῆσαι Ἀλαρίων ὁ Σάμιος λαμφοποιὸς Πολυ-
κράτη τὸν σοφιστὴν ἐπὶ διαβολῇ τῆς ἀνθρώπου σωφρονεστάτης
γενομένης. Epigrammati adscripsit haec schol.^b: ἢ Φιλαίνης
δοκεῖ ὡς περὶ τὴν τοιβακὴν ἐπτοημένη διαβεβλήσθαι ὅπῃ τοῦ
Πολυκράτους δθεν καὶ Λουκιανὸς ἐν Ἑρωσι Φιλαίνιδος μνημη-
ποιούμενος οὕτω πῶς λέγει: 'τὸ δ' εἰς ἀνοήν — ἀνδρογόνους
ἔρωτας ἀσχημονοῦσα' (Lucian. Amor. 28). Ταύτης Ἀθήναιος

μή μ', ὃ μάταιε ναῦτα, τὴν ἄκραν κόμπων
 χλεύην τε ποιῶ καὶ γέλωτα καὶ λάσθην.
 οὐ γὰρ μὰ τὸν Ζῆν', οὐ μὰ τοὺς κάτω κούρους, 5
 οὐκ ἦν ἐς ἄνδρας μάχλος οὐδὲ δημῶδης' M 33^r

μημονεύει ἐν τοῖτοις· 'Χρῆσιππον—γενόμενης' (Athen. 335 c).
 Cf. Brink Philol. VII p. 382, Preg. X. Tymnae in mulierem cog-
 nominem, non Philaenidem Leucadiam (cf. Athen. 220 f) epi-
 gramma VII 477 itemque Anytes in aliam Phil. ep. VII 486 ad-
 posuit C p. 257 in m. superiore; Dioscoridis in ipsam Leuca-
 diam ep. VII 450 adnexuit C p. 256 in m. inferiore, hoc ep.
 cum choliambis (Aeschriomis) in Michaelis Maximi exemplari
 iunctum fuisse monens (cf. ad VII 450) p. 231, 5 ἀδεσπο-
 τον tantum Pl; Aeschriomi trib. Athen., unde Διοχρίωνος τοῦ

Σαυῶν inscr. sch.^B | σιμωνί C (app. 345 et 450 ad eundem
 auctorem, Dioscorid., refert Heck. p. 65) 6 ἑλεφαντίνης L;
 cf. Suid. s. Διοφάντα, Martial. XII 43, 4 'nec molles Ele-
 phantidis libelli', Suet. Tib. 43 | ἐπ' αἴ' ῥαν (v. serius add. L)
 P | τὴν L^{ac} 8 διασ (incertus acc. s. spiritus supra α in folii
 partem maculosam incidens) L | 'καὶ κομῶδ. L (Φιλ. ἐπὶ Πο-
 λυκράτους κομωδομένη sch.^B) | παρὰ L | σοφῶν L σκοπι-
 τῶν (notius quam κομιτῶν) L^{ar} 9 ἠριβατος A^{ac} ἠ' πῆβ.
 CPl Ath.: cf. V 149, 1 (Aesclep.) 10 γῆραι τῷ A^{ac} | καὶ Bgk,
 praestaret fort. πικρῶ; sed nec μακρῶ sollicitandum nec γῆρας
 (olim ei: ἐνταῦθα τῷ μακρῶ κἄρα κεκοίμ.) | κεκοίμαι ('C) P
 -μημαι Pl Ath.

1 μήμ' ('AC' C) P | ναῦ τ. α. | τὴν C ναῦ τατὴν A^{ar} | ἄκραν
 Mein.; de Leucata promunturio cogitat Brink (cf. Athen. 220 f) |
 huic et sex qui sequuntur versibus lineolam — praefixit L
 (versuum non ἐν εἰσθέσει scriptorum ambitum indicans)
 2 τὲ Pl^m | ποιῶ ('C) P | = λάσθην (signum C, qui ἰ αἰσθῆν
 in fine vs. adpinxit) P λάσθην Ath.^A λάσθην Pl (φλωαρία
 interpret. sch.^B): cf. Herod. VI 67 ἐπὶ γέλωτι καὶ λάσθῃ, Suid.
 s. λάσθῃ 3 μὰ ('C) τὸν P | ζῆν' A^{ac} ζῆν' C Ζῆν' Pl Ζεῶν
 Ath. (cf. Eustath. ad Odys. 1387, 28: καὶ οἱ τοῦ Ζεὸς ἐσσι
 καὶ αἰτιατικῆ παρὰ Πολυκράτει τῷ σοφιστῇ μονοσύλλαβος
 μὲ
 τὸν Ζεῶν) | οὐδὲ P: οὐδε A^{ac} οὐ μὰ CPl Ath. | post κοίρους
 ('C) interpungunt PPl^m; cum ἄνδρας iugit κούρους Heck.,
 qui idem postea τὴν κάτω κούρον ('Proserpinam') proposuit;
 'filios morbos' interpret. Kaibel, 'Castoras' rectius Brod.;
 κροννοῦς Wilam. 4 οὐκῆν A^{ac} | οὐδε A^{ac} | πόρνη et παι-
 δῶδης interpretamenta vocum μάχλος et δημ. adser. sch.^B

Πολυκράτης δὲ τὴν γονὴν Ἀθηναῖος,
 λόγων τι παιπάλημα καὶ κακὴ γλώσσα,
 ἔγραψεν οἱ ἔγραψ'· ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδα. M 33^v

346. Εἰς Σαβῖνον.

'Ἐν Κορίνθῳ.

Τοῦτό τοι ἡμετέρης μνημίον, ἐσθλὲ Σαβῖνε,

ἢ λίθος ἢ μικρὴ τῆς μεγάλης φιλίης.

αἰεὶ ζητήσω σε· σὺ δ', εἰ θέμις, ἐν φθιμένοισι

τοῦ Ἀθήνης ἐπ' ἐμοὶ μὴ τι πῆγς ὕδατος. M 90^r

1 γενὴν Ath. | ἀθηναῖος (ἄ pro ἄ et circumfl. in eraso spiritu
 accentuque? C) P 2 τι A^{ac} Pl^m τί, C | παιπάλημα P: signum C,
 qui in fine vs. ✕ φλωαρίαν adposuit nec casum nec sensum
 vocis reddens; rectius sch.^B (cf. ad p. 232 v. 2) vocabulo φλ.
 utitur ad explicandam lectionem λάσθην (cf. Hesych.: λάσθῃ·
 ὀμίλλη καὶ ἡ φλωαρία, Suid. s. λάσθῃ) | κακὴ C κακὴ A^{ac} |
 γλώσσῃ, C γλώσσα A (litt. ημ. primo supra α scr., sed hic
 rursus del. C); cum A faciunt Pl Ath. 3 οἱ' (' rest. C) PPl
 ὄσο' Ath.^A ὄσο' Ath.^v Br.) | ἔγραψεν ('C) ἐγὼ δ' P ἔγρα-
 ψεν' ἀντὶ δ' Pl^m (— ἀντὶ δ' Pl^m) ἔγραψ' ἐγὼ γὰρ Ath. | οὐκ-
 οἶδα A^{ac} | (ἐγράψ') ἐμοὶ γὰρ οὐ καλὰ et ἐγὼ γὰρ οὐ κρινῶ
 FG. Schmidt; fort. ἀραγὰ δ' οὐκ οἶδα || 4 sqq. Pl^m III^b c. 1
 (εἰς ἀγαθὸν ἄνδρας, 2 (Pl^b c. 1, 19); exstat ep. ap. Ir. p. 94
 iunctum cum VII 302) inter Simonidea 4 lemma om. Pl^m.
 ἄθλον Pl^b. 2 | (τὸν ὑπατιῶν) addi vult Bgk, v. ad p. 234, 1 |
 ep. fort. composuit Lucianus in Sabinum, ad quem scripsit
 Samosatensis apologiam suam (cf. ap. 1, 2, 8, 15) 5 ἐν πο-
 ρῆν L (locum, quo inventum ep. est, indicans, cf. ad VII 330.
 337; additamentum fort. non huic, sed sequenti in Adimantum

epigrammati adponendum fuit); praeterea θανναῖ ἄξιον idem
 add. 6 τοι P idemque Pl^m τι Pl^a. 2 7 ἄ ('AC) λίθος P Pl,
 ἢ λ. Br. | ἄ (ex ἄ or. C) μικρὰ ('C' A) P, congruit Pl, or.
 Br. | cf. K. 582, 6 | ante φιλίης erasae vid. litt. φθ in Pl^m
 8 αἰεὶ CPl αἰεὶ A^{ac} 9 cf. Lucian. Dial. Mort. 23: οὐκ ἐπιες,
 ὃ Πρ., τὸ Ἀθήνης ὕδαρ (Kaib. 261, 20: ἦν καταβῆς ἐς πῶμα Ἀθ-
 ῆνης) ἔπε μοι A^{ac} | πῆγς P Pl^m; cf. Kaib. 204, 11 | ὕδατος A:
 πάματος (πὸ ex πὸ or.) superser. C quocum facit Pl, cf. Finsl.
 p. 56 | fr. Meleagreum (app. 344—345) continuant fort. epp.
 347—355, alienis tamen intermixtis epp. 349, 352?, 354, quae
 similitudinis argumenti causa videntur accessisse ||

347. Εἰς Ἀδειμάντων [τὸν ὀπατικόν], L
 Οὗτος Ἀδειμάντων κείνου τάφος, οὗ διὰ βουλᾶς
 Ἑλλάς ἐλευθερίας ἀμφέθετο στέφανον. Pr. 4

348. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ ΤΟΥΤ' ΚΗΪΟΥ. C
 Εἰς Τιμοκρέοντα | τὸν Ῥόδιον. L
 Πολλὰ πίων καὶ πολλὰ φαρῶν καὶ πολλὰ κἀκ' εἰπὼν
 ἀνθρώπουσ κέμαι Τιμοκρέον Ῥόδιος. M 91^r, Pr. 253

349. † ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ. C
 Βαιὰ φαρῶν καὶ βαιὰ πίων καὶ πολλὰ νοσήσας
 ὄψ' ἔμεν, ἀλλ' ἔθανον. ἔρρετε πάντες ὁμοῦ. M 91^r

1 sqq. ep. exhibit [Dio Chr.] 37, 109 R., Plut. mal. Her. 870 F.;
 cf. Repli ep. 13 1 nomen auctoris om. P Plut., ep. Simonidi trib.
 auctor or. Corinthiaca iniuria, cf. Pr. et Hauvette p. 81 | ἀδελ-
 μείν (εἰ, in α C) L: cf. ad l. 2 | τὸν ὀπατικόν⁹ inepte Adimanto
 adiunxit L, quem titulum ad Sabinum ep. praecedentis rettulit
 Bgk 2 (οὗτος Ὀδυσσεύς κείνου τάφος Repli ep. 13) | ἀδει-
 μάντων C ἀδάμ. A^{br} | κείνου om. Plut. | ὃν διὰ πᾶσα Plut. (ὃν
 διὰ πολλὰ Ἑλληνας πολέμου Τρωικῆς ἐπέτασαν Repli ep.) | διὰ
 (C) βουλᾶς (circ. rest. C) P 3 ἐλευθερίας P -ίας [Dio]
 Plut. | ἀμφέθετο C || 4—10 duo epp. in unum coniunxit A,
 uno lemmate instruxit L; C separat clausula post Ῥόδιος et
 nota init. ante Βαιὰ adpictis, utrumque ep. eidem auctori (Si-
 monidi) tribuit C, cum nullum auctoris nomen ep. praecedenti
 (347) adponeret 4—7 P¹ III^b c. 5 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισή-
 μους), 3 (P¹ c. 6, 39; P¹ c. 6, 40); ep. exstat apud Athen.
 415 F., ap. Ir. p. 94 4 σιμωνίδι P¹ | τοῦ κήνον (om. Pl) add.
 C, qui nomen poetae inter 347, 2 et 348, 1 partimcis marginem
 partim in m. posuit; inter Simonidea refert Ir., Posidippum sibi
 auctorem ep. fingit Kirchhoff 5 num. τν adpinxit C, in com-
 putando ep. 344^b non praetermisso | εἰς τιμοκρέον τὸν ρ. L,
 qui cum ridicula propinqui hominis cavillatione haec adiunxit:
 (ρόδιον) οὐτεὶ τὴν γνωμῆν¹ πασαν κἀκ' εἴηεν
 ὁ θεὸς μου (συνήθειαν Jac.; hoc veri similis quam σύνεσιν,
 quod maluit Paulissen; accentu v non instructum est, at θ litt.

350. Ἀθλον ἐπὶ τίνι. L
 Ναυτίλε, μὴ πύθου τίνος ἐνθάδε τύμβος ὄδ' εἰμί,
 ἀλλ' αὐτὸς πάντων τύγγαιε χρηστοτέρου. M 93^r

P 258 351. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ. C. Pl
 5 Εἰς τὰς Λυκάβων | θυγατέρας, ἄς | Ἀρχιλοχὸς ὁ ποιητὴς |
 ἔκωψεν ἐν τοῖς | ἰάμβοις θυμοσώσας, | ὥστε καὶ βρόχον
 ἀπήψαντο. L

Οὐ μὰ τὰδε φθιμένων σέβας ὄρκιον, αἶδε Λυκάβειω,
 αἶ λάχομεν στρυγερὴν κληδόνα, θυγατέρες,
 οὔτε τι παρθενίην ἠσχύνουμεν οὔτε τοκήσας
 οὔτε Πάρον, νήσον αἰπυτάτην ἱερῶν
 ἀλλὰ καθ' ἡμετέρας γενεῆς ἱμνητὸν θυεῖδος
 φήμην τε στρυγερὴν ἐφλυσεν Ἀρχιλόχος. M 34^r

post signum incertum satis apparet) | ep. non ad sepulcralia
 (cum Athenaeo), sed ad σιωπητικά referendum vidit Schneidewin
 (recepitque inter παύγια Simonidea Bgk) p. 234, 6 πολλακιὸν
 P | πολλὰ φαρῶν καὶ π. πίων Pl Ir., cum P participiorum ordine
 congruit Athen. (licet verba praecedant haec: ὁ Ῥόδιος ποιητὴς
 καὶ ἀθλητὴς ἄδην ἔραγε καὶ ἔπειν, cf. etiam 349, 1, Odys. o
 373, 378) | εἰπὼν (C A) P 7 ἀνθρώποις P -πους Ath. Pl
 (ἀνοσίς P¹) | ad v. hunc man. rec. (Gruteri?) m.¹ adscripsit 'bis
 extat' | 8—10 P¹ III^b c. 5, 4 (P¹ c. 6, 40); cf. ad 4—10

8 σιμωνίδι scr. inter 348, 2 et 349, 1 C cis marg. (quoniam
 lemmate ad 348 scripto margo tetastrichi 348 sq. totus occupatus
 erat); lemmatistae verba: τὴν γνωμῆν¹ — ὁ θεὸς μου (cf. ad l. 5),
 etsi in distichi alterius (349) margin. exstant, ad ep. praecedens
 spectare patet; titulum om. P¹ ἀθλον Pl^a 9 νοσήσας
 (A C) P P¹ P¹ in t., νοσήσας P¹ τὰ πολλὰ νοσήσας π.
 νοήσας γραπτέον² P¹ in epid. | ὄψεμεν A^{ac} | ἀλλεθρονον A^{ac}; nu-
 merorum causa ἔθανον in ἐδάμην mutare minime opus videtur |
 1 sqq. P¹ III^b c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 8 (P¹ c. 22, 55); cf. 269
 1 titulus lemmatistae non auctorem spectat, sed naufragi nomen
 ignotum esse monet | ἐπιτιμὴ L 2 πύθου ex πύθ. cr. C |
 ἐνθάδε P¹ ὄνθ. P¹ | ὄδ' (A C C) P 3 ἀλλαντός A^{ac}
 sequitur in P ep. 344^b, quod ultimis pag. 257 lineis continetur,
 cf. ad ep. 344 || 4 sqq. pro uno ep. decasticho apud Pl. duo

Ἀρχίλοχον, μὰ θεοῦς καὶ δαίμονας, οὐτ' ἐν ἄγναις
 εἶδομεν οὐδ' Ἥρης ἐν μεγάλῳ τεμένει.
 εἰ δ' ἤμεν μάχλοι καὶ ἀτάσθαλοι, οὐκ ἂν ἐκείνος
 ἤθελεν εἰς ἡμέων γνήσια τέκνα τεκεῖν. M 34^r

352. ἌΔΕΣΠΟΤΟΝ.

[οἱ δὲ φασὶ Μελεάγρου αὐτὸ εἶναι.] C

Eis tās ap̄tas Λυκαμβίδας. L

Ἀξιτερήν Ἄϊδαο θεοῦ χεῖρα καὶ τὰ κελαινὰ
 ὄννυμεν ἀροήτον δέμνια Περσεφόνης,

sunt, quorum prius tribus distichis (v. 1—6), alterum duobus
 (7—10) continetur p. 235, 4—13 P¹ II^a c. 11 (eis γυναι-
 κας), 15 (P¹ c. 12, 15) 4—7 eis τὰς Λυκαμβίδας διοσκουρί-
 δου P¹ Διοσκορ. eis τ. Λυκ. P¹ 4 nomen auctoris scr. C

in m. superiore 5 sq. ποιη ἔκαστην ἐν τῷ ἰάμβοις θεομασί(ωσ)
 L 8 iurant Lyc. per sepulcrum aium, cf. V II 700, 1² Heck. |
 οὐτ' (in ras. posuit C) P | μὰ τὸδε (accentus C) P μὰ τὸ τῶν
 Reiske | φθιμένων ex -μεναι? cr. P | δοκίον (C) P | αἶδε C
 αἶδε A^{ac} | Λυκαμβίδας (lin. in nom. proprio) P¹ 9 ἑλλάζομεν
 (rest. C, ? A^{ac}, C) P | αἶ, λάζομεν P¹ (ἐλλ. ? cum P ante ras.)
 αἶ λ. P¹ εἶ λ. Reiske 10 οὐ τέτι C P¹ οὐ τέτι A 11 οὐτε
 (C ut in vs. 3) P | ὄψηλοτάτην sch.¹: cf. Od. i 25 | ἰεράων P (α C
 superscr., ut ἰεράων legeretur) 12 ἀλλακῆμετέρης A^{ac} | φο-
 βερὸν sch.¹ 13 τὲ (C) P P¹ | στοιρερήν: suspecta vox iam
 v. 2 eum κληδὼνα iuncta, fort. στοιρερήν (quod verbo ἐπι. ac-
 commodatius vid. quam προγερήν, κρυερήν) | ἠφλυσεν (rest. C)
 P ἠφλυσεν Pl (ἐνέβαλεν sch.¹) ἠφρυσεν Heck., ἐβλυσεν ex 352, 4
 petivit Düb. (cf. Archil. fr. 35 B) | ἀρχίλοχος (ex ἀρχιλ. cr.) P¹

1—4 P¹ III^a c. 11, 16 (P¹ c. 12, 16); tetrasticho titulum εἰς
 αὐτὸ ἀδέσποτον adponit P¹ (ἀδέσπ. εἰς τὸ αὐτὸ P¹) 1 ἀρ-
 χίλοχον (χ rubro superscr.) P¹ | ἐναγναιῶς A^{ac} 2 imitatur anctor
 ep. XVI 151: οὐδὲ γὰρ Αἰγείων ποτ' ἐσέδοικον | οὐδ' Ἥρης A^{ac}
 3 δ' ἤμεν (AC) P | μάχλοι (C) P | οὐκ ἂν C 4 ἑξήμιτων? A^{ac} ||
 5 sqq. P¹ III^a c. 11 (P¹ c. 12), 17 5—7 lemmati ab L scripto
 (l. 7) ἀδέσποτον praemisit C, idem post Λυκ. verba οἱ δὲ φασὶ
 μελεάγρον αὐτὸ εἶναι? subiunxit, titulum εἰς αὐτὸ ἀδέσποτον praebet
 P¹ (ἀδηλον εἰς τὸ αὐτὸ P¹, sed ἀδηλον tantum P¹) 5 ep.

παρθένου ὡς ἔτυμον καὶ ὑπὸ χθονί. πολλὰ δ' ὁ μικρὸς
 αἰσχρὰ καθ' ἡμετέρας ἔβλυσε παρθενίης
 Ἀρχίλοχος· ἐπέων δὲ καλὴν φάτιν οὐκ ἐπὶ καλὰ 5
 ἔργα, γυναικίον δ' ἔτραπεν εἰς πόλεμον.
 Πιερίδες, τί κόρησιν ἐφ' ὑβριστήρας ἰάμβους
 ἐτράπετ', οὐχ ὀσίω φωτὶ χαριζόμεναι; M 34^r

353. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΑΩΝΙΟΥ.

C. P I

Eis Maronida, | τὴν μέθυσον | καὶ πολύλαλον. L

Τῆς πολιῆς τόδε σῆμα Μαρωνίδος, ἧς ἐπὶ τύμβῳ
 10 γλυπτὴν ἐκ πέτρης αὐτὸς ὄρησ' κέλικα.

a Meleagro alienum Dioscoridi trib. Hecker, fort. Antipatri est
 Thessalonicensis; cet. cf. epp. XVI 151, VII 345 p. 236, 8 δε-
 ξιτερήν C -τερήν A^{ac} | χεῖρα (AC) P 9 δέμνια (AC) P |
 Περσεφόνης P¹

1 ὡς ἔτυμον (AC) P Pl ὡς ἑσμέν Reiske (Br.) | ὄπηλοτάτην
 A^{ac} 2 καθ' ἡμετέρας A^{ac} | ἠφλυσεν Pl; cf. XI 24, 2 (Antip. Th.).
 VII 27, 7 2 sq. ἐβλυσεν Ἀρχίλοχος Παρθενίης: ἐπέων Heck.
 (ne brevis syll. ante ἐπέων produceretur) 3 ἀρχιλ. (C) P
 ἀρχιλ. (litt. χ rubro superscripta est) P¹ (cf. ad 351, 7) | cf.

ἐπέων — καλὸς πόνος VII 12, 5 | καλὴν (x supra l C) P καλὴν
 P¹ καλὴν P¹ | καλὴν δ' ἐπέων transposuit Gr. | οὐκ ἐπι καλὰ
 A^{ac}

4 γυναικίον ἐτραπεν (circ. rest., δ' inseruit C) P (γυ-
 ναικίον τ' Boiss.; f. ἐτραπεν s. ἐκλαπεν, ne idem verbum hic et
 v. 8 occurrat) | ἔσπ. P P¹ εἰς π. P¹ | in fine versus clausula,
 ante Πιερίδ. nota initialis est erasa 5 sq. deletum est quod
 olim disticho adpositum erat lemma (fort. ἀδέσποτον εἰς τὰς
 αὐτάς); cf. XVI 151, 9 sq. (Πιερίδες, τί μοι ἄγνόν ἐφωπλίσασθε
 Μάρωνα) et VII 674 5 τ. l. C τὲ A^{ac} | ἐφ' ὑβριστήρας ἰάμ-
 βους C ἐφ' ὑβριστήρας ἰάμβους A^{ac} | ἐφ' ὑβριστήρας Pl | ἐφ'
 Boiss. 6 ὀσίω A^{ac} ὀσ' ὄσ. C P¹ || 7 sqq. P¹

III^a c. 17 εἰς μέθυσον, 2 (P¹ c. 20, 2) 7 αἰδ^{om} C αἰδωνίον
 P¹ (om. P¹); Thessalonicensi (Maronidis nomine ductus, cf.
 ad 8) perperam trib. Reiske; imitatur Antipater Leonidae in
 eandem Mar. ep. VII 455, quod propter argumenti similitudinem
 iuxta posuit C in m. superiore p. 259, cf. ad ep. 356, 2 8 Με-

ἡ δὲ φιλάκρητος καὶ αἰὲ λάλος οὐκ ἐπὶ τέχνους
 μύρεται, οὐ τεκίαν ἀκτεάνω πατέρη
 ἐν δὲ τόδ' αἰάζει καὶ ὑπ' ἡρίων, ὅτι τὸ Βάκχον 5
 ἄρμενον οὐ Βάκχον πλήρες ἐπιθεσι τάφω. M 36^r

354. ΓΑΙΤΟΥΤΑΙΚΟΪ. C

Εἰς τοὺς παῖδας | Μηδείας, οὗς διὰ | Γλαύκην ἀνείλεν. L

Παίδων Μηδείης οὗτος τάφος, οὗς ὁ πυρίανους
 ζῆλος τῶν Γλαύκης θυμ' ἐποίησε γάμων,
 οἷς αἰεὶ πέμπει μειλίγματα Σισυφῆς αἴα,
 10 μητρὸς ἀμείλικτον θυμὸν βλασκομένα. M 92^r

355. ΔΑΜΑΡΗΤΟΥ. C

Εἰς Πραξιτέλην | [τὸν ἀγαλματοποιόν], | τὸν ἐκ τῆς Ἄνδρον. L

Τῆν βλαρὰν φωνὴν καὶ τίμιον, ᾧ παριόντες,
 τῷ χρηστῷ 'χαίρειν' εἶπατε Πραξιτέλει

φωνίδα: nomen spectat *Μαρόνεια* Atticae (cf. Suid. s. v. *Μαρόνεια*), non Thraciae urbem (v. Steph. Byz. s. hac voce, schol. ad c. 40), quod ex Leonidae verbis *Ἀττικὴ πόλις* (456, 3) cognoscitur; ad recentiorem Ant. ep. rettulit Reiske de Thracia urbe cogitans | clausulam post *μέθυσον* positam deleuit L additurus verba: *ἔκαι' πολυλάλον* (accentu nunc caret vox, *πολὸν λάλον* P^{ar}) | cf. Weissh. p. 78, Dittbey lect. Gotting. 1882 p. 237, 9 ἐπι A^{ac} 10 cf. 423, 2 | *αὐτό τὸς* (AC) P; *αὐτόθ' ὄρησ* (rest. C) PPI ὄρησ Jac.

1 ἡ δὲ C ἡ δε? A^{ac} | *φιλάκρητος*: cf. 24, 5; 456, 3; 457, 1 | *αἰὲ λάλος* (accentus A, hyphen C) P *αἰελλάλος* in *αἰε* (*αἰε*) *λάλος* mut. P^{ar}: cf. 423, 1; 459, 3 | *ἐπι* A^{ac} 3 *τόδ' C τόδ' A^{ar}* | *ὄρησιον* A^{ac} | *ὄρησι τ ὄ* (C; supra lin. est ras) P: cf. 25, 5 | *βάκχον* in *βάκχω* (P^{ar}) mut. P^{ar} (*Βάκχω*, ut ad formam ὄρησι v. 2 altera dorice formata accederet, Br.) 4 *ἄρμενον* P^{ar} A^{ac} ἄρμ. C (*ὄργονον* Casaub.) | cf. 329, 4 || 5 sqq. P^{ar} III^b c. 6 (*εἰς ἀρχαίους τινάς*), 7 (P^{ar} c. 7, 20) 5 *γαυτολίχον* C *-λίον* P^{ar}. 6 *μηδείας* et ἄ. L | *ἀνείλεν* P: ex η (*ἀνείλεν* L^{ac}) ipse cr. L, qui insuper ε add. et in m^o *ἀνείλεν* adposuit 7 *Μηδείας* Br.: dorica dialecto Gaetulicus utitur etiam in ep. VII 275 8 *ζῆλος* P | *Γλαύκας?* | *θυμ'* (acutum negligenter duxit A, non circumfl.)

ἦν δ' ἄνηρ Μουσῶν βικανὴ μερὶς ἠδὲ παρ' οἴνω
 κρήνηος. Ὡ χαίροις, Ἄνδριε Πραξιτέλες. M 98^v

356. Εἰς τινα ἐπὶ ληστοῦ | ἀναιρεθέντα
 καὶ | ὑπ' αὐτοῦ πάλιν θαπτόμενον. L

5 Ζωὴν συλήσας δωρῆ τάφον· ἀλλὰ με κρύπτεις,
 P 259 οὐ θάπτεις, τοίου καυτὸς ὕναιο τάφον. M 31^v

357. Εἰς τὸν αὐτόν. L

Κάν με κατακρύπτεις ὡς οὐδενὸς ἀνδρὸς ὄραντος,
 ὕμμα Δίκης καθορᾶ πάντα τὰ γινόμενα. M 31^v

P p. 238, 9 sq. cf. Eur. Med. 1381 9 μειλίγματα P^{ar}
 (μειλ. A^{ar}) P, γ ex σ cr. P^{ar} | *Κόρινθος* sch.^a 10 *μητρὸς* P
μῶς P^{ar} *ματρὸς* Br. | *ἀμείλικτον* P | *βλασκομένα* P *βλασκομένη*
 P || 11 sqq. P^{ar} III^b c. 18 (*εἰς μεθύσιον*), 1 (P^{ar} c. 20, 7)

11 nullo lemmate P^{ar} ἄδηλον P^{ar} 12 *τὸν ἀγαλματοποι*
 L statuarium Praxitelem cum cognomine Andrio commutans
ἀνδρον L 13 sqq. cf. VII 414 sq., 440; XIII 6 13 *βλαρὰν* (AC)
 P | *φωνήν* (και' A^{ac}) | *παριόντες* (C) P 14 **χαίρειν* (σχ. A^{ar}) P

1 ἦν δ' ὄρησ ex ἦν δ' ἄνηρ? cr. C | *μουσῶν* Jac. | *βικανὴ* A^{ac} |
μερὶς: cf. 433, 5; IX 226, 8 | *ἠδὲ* C ἡ δε? A^{ac} | *παριόνται* P 2 ὄ
 (AC) PPI ὄ Bothe | *ἀνδρῶς* A^{ar} | *πραξιτέ*. PPI^{ar} (*Πραξιτέλες* P^{ar}) ||
 3 sqq. P^{ar} III^a c. 6 (*εἰς ἀνδρῶς οὐκ ἐπισήμους*), 7 (P^{ar} c. 6, 7): cf. VII
 310; videntur app. 356—360 Juliani, nisi 358 sq. Antipatro tri-
 buere mavis 3—4 *εἰς τὸ αὐτό* (post VII 310) P^{ar} ἄδηλον P^{ar} ἄδ. *εἰς τὸ*
αὐτό P^{ar} (tit. om. P^{ar}) 3 erasum vid. nom. auctoris supra lemma

ληστῶ ex *ληστῶ* (i. e. *ληστοῶν*) cr. C 4 clausulam (: ~) post *ἀναιρ.*
 positam in: *ἔκαι'* mut. L | *ὕπαι' πάλ' θαπτόμεν* L 5 *συλή-*
λας ante corr. P^{ar} (corr. alio atram.) | *ἀλλὰ με?* A^{ac} 6 in
 marg. superiore novae p. scr. C Leonidae in Maronidem ep.
 VII 456, cf. ad ep. 353 *καυτὸς* (C) PPI^{ar} || 7 sqq. P^{ar} III^a
 c. 6, 8 (non om. ap. Buh., ubi p. 136 n. 34 exhibetur) 7 *εἰς*
αὐτόν L *εἰς τὸ αὐτό* P^{ar} ἄδηλον P^{ar} (cf. ad l. 3—4); *Σιμωνίδων*
 perpetam ap. B. (Reiske) 8 *κάν* A κ' ἐν C *κῆν* P^{ar} | *κατὰ-*
κρύπτεις C *κατακρύπτεις* A^{ac} P^{ar} | (*τὸν πεφρονεμένον, τὸν ὑπὸ*
σοῦ φρονεθέντα ap. B.^m) 9 *ὕμμα Δίκης*: cf. Trag. fragm.
 adesp. 421 (N.²), Dionys. 5 | *γινόμενα* P ||

358. Εἰς τὸν αὐτὸν. A

Ἐκτανες, εἰτά μ' ἔθαπτες, ἀτάσθαλε, χερσὶν ἐκείναις,
αἷς με διεχρήσω· μὴ σε λάθοι Νέμεσις. M 31^v

359. Εἰς τὸν αὐτὸν. A

Ἐἴ με νέκυν κατέθαπτες ἰδὼν οἰκτίρμονι θυμῷ,
εἶχες ἂν ἐκ μακάρων μισθὸν ἐπ' εὐσεβίῃ· M 31^v
οὐδ' ὅτε δὴ τύμβῳ με κατακρύπτεις ὁ φονεύσας,
τῶν αὐτῶν μετέχοις ὄντιοι ἐμοὶ παρέχεις. M 32^v

360. Εἰς τὸν αὐτὸν. A

Χερσὶ κατακτείνεις τάφον ἐκτισσας, οὐχ ἵνα θάψῃς,
ἀλλ' ἵνα με κρύψῃς· ταῦτό δὲ καὶ σὺ πάθοις. M 32^v

1 sqq. P¹ III^a c. 6, 9 1 εἰς τὸν A | εἰς τὸ αὐτό P¹:
cf. ad p. 239, 3—4 | num. = adpinxit C; cf. ad 348 2 εἰτα? A
εἰτά C P¹ | με θάπτεις P P¹ P¹ με θάπτῃ P¹ μ' ἔθαπτες
Reiske (Br.) | ἀτάσθαλεχρῶσιν in ἀτάσθαλε, χ. mut. C 3 διεχρ.:
cf. IX 302, 1 Ant. | (olim ei μὴ σὺ λάθοις Νέμεσιν) | ὄντιοι P¹:
ὁ pallidiore atram. superscripsit (nec tamen νέμεισι restituit)
Plan., qui primo homicidam, dein ipsam Nemesis ('ne te fugiat,
dea, homo sceleratus') appellari falso statuit || 4 sqq. P¹
III^a c. 6, 10 4 εἰς τὸ αὐτό P¹ ἔδηλον P¹ ἔδ. εἰς τὸ αὐτό
P¹ om. lemma P¹ 5 εἶμε ('AC) P | οἰκτίρμονι P P¹ P¹
-κτίρμονι P¹ 6 εἴ χες (' rest. C) P | ἐπενσεβίῃ A¹⁰ | in P¹
versus est ultimus fol. 31^v, in marg. inferiore, inter prius
alterumque distich. Pl. ser. ep. VII 516, sed idem signum // et
post εἶσε. et ante οὐδ' adpinxit, scil. ut lector de eiusdem in
altera pag. (f. 32^v) continuati ep. ambita moneretur: cf. ad
p. 53, 1 sqq. 7 δ' ὅ τε A¹⁰ | κατακρύπτεις A 8 ὄντιοι ex
ὄντιοι π. cr. P | παρέχεις (oi) C P || 9 sqq. P¹ III^a c. 6, 12
(P¹ c. 6, 11): ep. VII 516, quod in P¹ scriptum est ante
VII 360, subinnectum est eidem epigrammati in P¹, cf. ad l. 6
9 εἰς τὸ αὐτό P¹ (ἔδηλον praemisit huic titulo P¹, cf. ad
p. 239, 3—4) 10 οὐχ ἵνα A¹⁰ οὐχ ἵνα C P¹ | θάψῃς (ι) C P
θάψῃς P¹ 11 ἀλλίνα A¹⁰ | κρύψῃς A -ψησ P¹ | ταῦτό
P¹ ταῦτό ex ταν τι s. τα τι cr. C | πᾶθῃς (oi) C P ||

361. ἘΔΗΛΟΝ. C

Εἰς τὸν παρὰ τοῦ | πατρὸς θάπτιμενον. AC

Τὴν πατῆρ' ὅδε σῆμα· τὸ δ' ἔμπαλιον ἦν τὸ δίκαιον·
ἦν δὲ δικαιοσύνης ὁ φθόνος ὀξύτερος. M 41^v

362. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΡΗΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ. L

Εἰς Ἄξιον ἡγήτορα. A

Εὐθαδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν σορὸς ἦδε κέκευθεν
Ἄξιον χρηστοῦ, ἡγήτορος εὐπρεπέος.
ἦλθεν δ' εἰς Ἄλδαιο δέμας, ψυχὴ δ' εἰς Ὀλυμπον.
10 [τέροπεθ' ἄμα Ζηνὶ καὶ ἄλλοισιν μακάρεσσιν.
ἀθάνατον δὲ οὔτε λόγος ποιεῖν οὔτε θεὸς δύναται.] M 36^v

1 sqq. P¹ III^a c. 27 (P¹ c. 31, εἰς νόους καὶ θυγατέρας)
2: cf. ad VII 261 1 ἀδέσποτον Pl; ep. vid. Iuliani Aegyptii,
cf. V 297, 3 τὸ δ' ἔμπαλιον cum 361, 1 2 εἰς A, τὸν παρὰ
πρὸς θ. C¹ (εἰς τὸν αὐτὸν? per errorem A¹⁰) 3 cf. 261, 4; 701, 5
δι' ex δι? cr. C δι P¹ εἰς P¹ (εἰ P¹) | δ' ἔμπαλιον (spir. C
'AC) P γ' ἔμπ. Bothe 4 ἦν δὲ (et v. 1 ἦν?) A¹⁰; οὐδ' δὲ? | cf.
VIII 85, 6; 126, 4: ἦλθεν δ' ὁ φθόνος ὀξύτερος || 5 sqq. P¹ III^b
c. 24, 1. Plan. in III^a c. 26 (εἰς ἡγήτορας) recepit app. quattuor:
A. P. VII 573, 579, 561 sq., alterius sylloges c. 24 (item εἰς ἡ-
γήτορας) exhibet duo: A. P. 362, 369. Utriusque sylloges app.
iuncta sex exstant in P¹ c. 30 5 sq. nomen auctoris lem-
mati subiungit L: titulum om. P¹, ἔδηλα duobus: app. 362 et
369 inscribunt P¹ ἔδηλον P¹ 5 Philippo ep. abiudicat Wol-
ters 7 cf. VII 3; Kamb. 272^b, 364, 660 sq. | ἱερὴν A¹⁰ | κεφα-
λὴν (cum acc. eraso supra α) A | ἡ δὲ κέκευθεσσορὸς ser. A,
induxit C, qui (cum Pl. congruens) γο. σορὸς ἦδε κέκευθεν
supersex. | σορὸς; primam litt. ex η er. P¹, videtur igitur Plan.
quoque post κεφαλὴν non vocem σορὸς sed ἦδε scripturus
fuisse 8 post Ἄξιον et ἡγήτορος interp. C (sed priore loco ideo,
ut litt. ονηρηστοῦ ab A iunctas dirimeret), post χρηστοῦ Br. |
εὐπρεπέος C εὐπρ. A¹⁰ P¹ P¹ εὐπρεπέος P¹ 9 ἦλθεν εἰς
P: δ' (om. A) add. C Pl ἦλθεν εἰς Br. ἦλθεν δ' εἰς Jac. | δέ-
μας C δόμοις potius quam δόμονος A¹⁰ | ψυχὴ δ' P¹ | εὐ-
λυμπον A¹⁰ in εὐλυμπον mutata C (qui ἐν Ὀλύμπῳ ad seqq.
restituit) 10—11 post Ὀλυμπον Pl nihil praebet nisi penta-
metrum huius: ἀθάνατον ποιεῖν δ' οὐ λόγος οὔτε θεός (quem
ANTHOI. GRAECA. II. 16

363. *ΑΔΗΛΟΝ.

A

Εἰς † Τετμενάνης οἶον Ζηνοδότου, | ἐπέα
βασιλέως Μάρκου | ἢ Ἀδριανοῦ. LC

† Τετμενάνης ὄδε τύμβος ἐγγλύπτοι μετᾶλλον
5 ἥρωος μεγάλου νέκρος κατὰ σῶμα καλύπτει,

omisso δ' recepit Br.) p. 241, 10 *τερεπετ' ἄμα* A^{no} *τέρεπετ'*
ἄμα C | *ζην.* C *ζην.* A | notulas (μ et ὀ adpinxit C; versum
eiecit Jac. 11 δὲ P; C, qui idem signum et in m' et m^e
adpinxit; praeterea adscripsit haec: *καὶ ἀνόητε ὁ θεὸς τοὺς ἀγα-*

πῶντ' αὖτ' εἰ ἀθανάτους ποιεῖ· γὰρ εὖ οὐ γινώσκ' (i. e. γινώσκεις):
cf. inscript. ep. Christianorum I 1, 5) | ex traditis verbis pentam-
etrum effecit Gr. hunc: *ἀθάνατον δὲ λόγος ποιεῖν οὔτε θεός,*
melioem Jac.: *ἐθ. δὲ ποιεῖν οὔδ' θεός δύναται.* In scriptura
Pal. inesse hexametri clausulam (*ἀθάνατον δὲ*) cum integro
pentametro (*οὔτε λόγος — δύναται*) vidit Heck (qui praeterea
ep. peculiare ex v. 8 sq. restituit hoc: *ἦλυθεν εἰς Αἴθιο δέμας,*
φυγὴ δ' ἐς Ὀλ., Τροπέται ἦ ἄμα Ζηνὶ κ. ἄλλ. μαν.). Mihi ge-
nuium ep. uno vid. disticho contineri (cf. VII 61):

ἦλυθεν εἰς Αἴθιο δέμας, φυγὴ δ' ἐς Ὀλυμπόν
Ἀεῖου χορηστοῦ, ἀήτορος ἐμπροπέος.

(In reliquis quae traduntur lus subesse possunt interpolatorum,
si forte alter distichon addidit huius sententiae: *τέρεπετ' ἴνα ξέν*
Ζηνὶ καὶ ἄλλοις μινύρεσσιν "Ενθα δὲ <τὴν σποδὴν> ἦδε
κέκονθε σορός, aliter eam opinionem illudebat in hunc modum:
ἦδε κέκονθε σορός <σάρκ' ὄστια τ'>, ἀθάνατον δὲ οὔτε λόγος
ποιεῖν οὔτε θεός δύναται) |

1 sqq. ap. Buh. p. 137 (n. 35) 2 sq. εἰς τε τ. μετ. μανης

οἶον Ζηνοδοτ' fecit C ex his quae L^{at} scripserat: *εἰς τεσσ* (ce-
tera iam latent); *ἐπέα βασιλέως μαρ* primo adiunxit C, post
alio atramento ἢ Ἀδριανοῦ idem C add. (*βασιλέων Μάρκου τε*
καὶ Ἀδριανοῦ ap. Buh., *βασ. Ἀδριανοῦ καὶ Μάρκου* Br.; cf. Weissb.
p. 62); mihi vid. tam Marci quam Hadriani imp. mentio illata
errore correctoris orto ex auctoris nomine (*Μάρκου Ἀργ.*), quod
ad ep. seq. adpositurus erat; atque etiam eo erravit C, quod,
tamquam peculiare ep. versibus 363, 5—10 efficeretur, eiusdem
illius poetae (Argentarii) nomen ad v. 5 adpinxit, quamquam
hunc quidem errorem rasura sustulit, cf. ad p. 243, 1. Et lemmatis
prioriorem partem a C restitutam postea improbavit scriba, qui haec
monuit (in fine vs. 1—7 annexa): *ὄτε τὸ | τετμενάνης τόπον ση-*
μαίρει, οὐχὶ δὲ τὴν μῦθ' ἰκτιμένον ὡς δηλοῖ τὸ ἐπιγράμματ'

Ζηνοδότου· φυγὴ δὲ κατ' οὐρανόν, ἤχι περ Ὀρφεύς,
ἤχι Πλάτων, ἱερὸν θεοδέγμονα θῶκον ἐφεῦθεν.
ἰπέως μὲν γὰρ ἐν βασιλῆος ἄλκιμος οὗτος, 5
κύνδιμος, ἀρτιεπής, θεοεἰκελος· ἐν δ' ἄρα μύθοις
Σακράτους μίμημα παρ' Ἀθονοίουσιν ἐτύχθη.
παισὶ δὲ καλλείψας πατρώιον αἰσίον ἄλβον
ὠμογέρων τέθυγκε, λιπᾶν ἀπερείσιον ἄλγος
εὐγενέεσσι φίλοισι καὶ ἄστει καὶ πολίταις. 10

Fr. Cor. Phil. 364. ΜΑΡΚΟΤ' ΑΡΓΙΕΝΤΑΡΙΟΤ. CA
pp. 364—405 (A—Ω) Εἰς τέτυγα καὶ | ἀκρίδα. A

11 Ἀκρίδι καὶ τέτυγι Μυρῶ τόδε θήματο σῆμα
λιπὴν ἀμφοτέροις χερσὶ βαλοῦσα κόβυ,

Ἔννοια (notulae auctorem de Γεταεμανῇ cogitasse sibi persuasit
Gr.) p. 242, 4 *τετμενάνης* P (*νε, C, τετμενῆς s. -εωνῆς?*
A^{at}); ab initio vs. et in fine ζε adpinxit C (eadem litterae vid.
erasae in m^e supra vocem *ἀδηλον*); totum vs. om. Br. (in altero
vs. νέκρος in τύμβος mutans); *μυθὴ ἀρετῆς* olim Jac. (qui
postea ep. initium perisse ratus *τέτυγεν ἀνήρ, ὁ δὲ τ. προ-*
ποσούτ); τέτυγεν ἔνης 'perfectum est sep.' (et *καλύπτων* v. 2),
praeterea *τέτυμ' ἐναγῆς* (ut ἥρωος ad *τέτυμ'* referretur) Heck;
τετραμερῆς Geel *τηλεφανῆς* Gr. *ἐν Τεμῆς* s. *ἐν Τέμης* Korsch |
ὁ δευτέρος A^{no} | *ἐγγλύπτοι μετᾶλλοις* Gr. 5 ἥρωος A^{no} | *κατὰ*
(AC) P | *σῶμα* P (*γαῖα* ap. L., unde *γνῖα* Reiske)

1 de Zenobio adagiorum collectore Hadriani aequali cogi-
gitat R., Jac. ep. seriore aevo scriptum esse vidit | *κατοικουμένων*
A^{no} | *ἤχι, C ἤ (non ἦς)* A^{at} | post *ἄρφεος* (C *ἀρφεός* A^{at}) ser. ζε C;

in m^e *μάρκον ἀργεῖν* exaraverat C^{at}, sed erasit hoc nomen,
cuius loco ζε cum lineolis continuatis collocavit, infra rasuram
ep. vs. quartum adiunxit 2 vs. om. A; ser. bis C; in m^e

(C₁, cf. ad 1) et in marg. inferiore (C₂) | *ἤχι* C, *ἤχι* C₂ | *ἱερὸν* C₁
ἱερὸς C₂ | *θῶκον* C (*ζῶκον* Br.) | *ἔφ' εὐρεν* C; in fine vs. clau-
sulam adpinxit C₁; cf. ad p. 242, 2sq. 3 *βασιλῆος* P, cr. ap. B^m

4 *ἐν δ' ἄρα μύθοις*: cf. A. P. II 347 (Christodor.) 5 *παρὰ*
A^{no} | *ἐπ' ὄψιθι* C *ἐτύχθη?* A^{at} 7 *ὠμογέρων* (C^e? A^{no}) P;

poeta imitator Hom.: P 791 (A. P. V 263, 1 Paul. Sil.) 8 *εὐ-*
γενέεσσι P *ἔγγενέεσσι* Reiske *συγγεν.* Korsch | *φίλοις ξείνοισι τε*
κ. π. Br. | *ἄστει* Heck. | *χ' ἐπιλάταις*, post *πολιτενταῖς* 'de-

ἡμερα δακρύουσα πνοῆς ἐπι τὸν γὰρ αἰοῖδον
Ἄιδης, τὴν δ' ἑτέρην ἤσπασε Περσεφόνη.

365. ΖΩΝᾶ ΣΑΡΔΙΑΝΟῦ, τοῦ καὶ ΔΙΟΔΩΡΟΥ. A
Εἰς Κινύρου παιδα. L

5 Ἄιδῃ ὅς ταύτης καταμάδεος ὕδατι λίμνης
καπεύεις νεκῶν βάρην ἑλῶν ῥοδανῆν.

curionibus, curialibus' Jac. || p. 243, 9 sqq. om. P¹⁴, bis ex-
hibet P; ser. A p. 259 in t. (AC₁), et C₂ p. 235 in marg. su-
periore iuxta ep. 190 (cf. ad 190, 3) 9—10 post ἀρῆδα ex-
aravit A ἀργεῖ; quod induxit C₁, qui lemmati ab A scripto μ.
αργεῖ praemisit; μαρ^δ αργενταρις C₂ 11 τέττιγι ('C₁) P
12 λεπτήν Herw.: cf. 404, 7 ψαμάθου μόριον βραχύ, πολλὴ
δὲ δάκρον | χειρὶ AC₂: cf. V 117, 2 (ubi Argent. in eadem vs.
sede voce χειρὶ nititur: ἀμφίβαλ. Reiske, χροῖτι olim ego ei.)
βαλοῦσα, C₂ βαλοῦσι C₂¹²

1 ἡμέρα A¹² ἡμερα C₂, ἡμερα Reiske (cf. 627, 4) | ἐπι A¹² | αἰο-
δόν A¹² 2 εἰδῆς A¹² | εἰάσην au ἐρατήν? | περσεφόνη C₂
3 sqq. ep. est in ap. Buh. p. 137 (n. 36); eiusdem auctoris vid.
atque VII 624 et 632: cf. Ἄιδω κελαινοτάτου (624, 2) et κλίμακος
ἕξ—βρέφος (632, 1) 3 εἰς ζωνᾶ+σαρδιανοῦ P¹² (praepositionem
et punctis et lineola induxit C) ζωνᾶς ἀρῆ. A¹² | post καὶ
διοδ. lemma perversum εἰσακτῆ^δ ser. A, del. L 4 κινύρ ('C) P;
alterum lemma adposuit L in nova pag. (250) ad v. 3: εἰς
κινύρων νεώτερον (immo in Cinyrae filiam, Adonidem)
5 ἀἰδῆ (sic) P (ἀἰδῆ ad βάρην referendum Br., αἰδοῖ^δ ap. B¹²,
Ἄιδος Schneider), Ἄιδῃ Jac. (Charontem Plutoni praesto esse
rectorem cymbae dicit Diod.): cf. Ἄιδος ὁ νεωηγῆ 68, 1; 67, 1 |
ταύτης ('AC) P ταύτης Orall: at cf. 67 τοῦτ' Ἀχ. ὕδωρ
(Weissh. p. 45) | ὕδατι ('C) P ὑπόδι Dilthey ἐνδοθε Salm.

6 κωπεύει^ε P; εἰς C, idem εἰ in σ (potius quam εἰ) exaravit |
βάρην ('C A¹² P | ἑλῶν (spir. et punctum A) P ὀδόνης C¹² ὀδόνην
A¹² | ἐλαινοδόχου Salm., ἐλαινομένην Br., ἔχων ὀδόνος Reiske,
ἰδῶν ὀδόνος (κατ' Κιν.) Schneider, ἐρῶν ὀδόνης Orelli, ἐλεῶν
ὀδόνης (τὸν Κιν.) Heck., (ἔχοντι ὀδῶς primo, posthac) ἑλῶν—
ὀδόνης (ut genetivus iungeretur cum voce βάρην) ei Jac., — ἀδι-
κῆν Dilthey, — χροῖτην s. κωκῆν Herw., — ῥοδανῆν ego ten-
tavi (cf. H. Σ 576).

P 260 τῷ Κινύρου τὴν χεῖρα βατηροῖδος ἐμβαίνοντι
κλίμακος ἐπείνας δέξο, κελαινὲ Χάρον·
πλάζει γὰρ τὸν παῖδα τὰ σάνδαλα· γυμνὰ δὲ θεῖναι 5
ἴχνη δειμαίνει ψάμμον ἐπ' ἥονίην.

5 366. ἈΝΤΙΣΤΙΟΤ. C
Εἰς Μενέστρατον | καὶ Μένανδρον
καὶ Διονύσιον | τοὺς ἀθλητάς. L

Ἄδου προχοαὶ σέ, Μενέστρατε, καὶ σέ, Μένανδρε,
λαίλαψ Κυρκαθῆν καὶ σέ πόρος Σικελὸς
10 ἄλεσεν ἐν πόντῳ, Διονύσιε — φεῦ πόσον ἕλγος
Ἑλλάδι — τοὺς πάνταν κρέσσονας ἀθλοφόρων.

367. ἈΝΤΙΠΙΑΤΡΟΥ. C
Εἰς νυμφίον κινὴ | ἐπὶ τῆς ποταμῶς | τελευτήσαντα. L
Ἄδουτος Ἠγερίου με λέγειν νέκυν, ᾧ μετιόντι
15 νύμφην ὀφθαλμοὺς ἀμβλὺν κατέσχε νέφος·

1 cf. 632, 1 | ἐμ. βαίνοντι C ἐμβαίνοντι A¹² (εἰσβ. Herw.)
pristinam lectionem εμβ. rest. Salm. alii, ut βατηρ. κλίμακος refer-
retur ad ἐπείνας 2 δέξο: cf. 63, 1; 67, 3; 530, 1; VI 106, 5 |
κελαινὲ ('C) χάρον (on ex in cr. C) P, v. 624, 2 | Χάρον ap. B.
3 sq. cf. Philostr. epist. 18, Stat. Silv. II 1, 186, Colluth. 232 sqq.
3 ἀράλλει explicandi causa add. ap. B. | δεθῆναι A¹² δε θῆναι
C, cr. apogr. 4 ἐπῆμι ὀνήν C ἐπιήμιον A¹² || 5 sqq. ap. Buh.
p. 137 (n. 37) 7 post 'καὶ' διορ. in eadem l. τ^δ exaraverat
L, quo eraso in versiculo seq. τοὺς add. | ἀθλητάς L 8 ἄδου
P Ἄδου Düb. (cf. ποταμοὶ δὲ Ἀρέλων καὶ Ἄδου apud Steph. B.
s. v. Ἀυροράχιον) | προχοαὶ σε A¹²—χοαὶ. σὲ C καὶ σε A καὶ σὲ C (item-
que in vs. 2) 9 λαίλαψ^δ P¹² λαίλ. ? A¹² | π. ὀρος C πόρος A¹²
νότος Jac., πάρος? σικελίος, ** C—λιός A¹² Σικελῶ Jac. 10 ἄλεσε,
δόσποτον' ᾧ (ut in vs. altero πόρος Σικελὸς retineretur) Jac. (an
σὺν πότμῳ? cf. ad 374, 5) | τόσον ('AC) P, cr. Salm. 11 κρέσ-
σονας (acc. et in C) P | ἀθλοφόρων^δ (onσ et acc. C, ἔθλοφ. A¹²) P,
accusat. praefert Herw. || 12 sqq. ap. B. p. 138 (n. 39) 12 ep.
Thessalonicensis est 13 τιν^δ L | τελευτήσαντα₁ α₁ L¹²—τοσ

ἄμμασι δὲ πνοιῆν συναπέσβεσε μούνου ἰδόντος
κούρην. φεῦ κείνης, "Ἥλιε, θευμορός.
ἔρροι δὴ κείνο φθονερόν σέλας, εἰθ' Ἑμέναιος 5
ἤψέ μιν οὐκ ἐθέλων, εἰτ' Αἰδῆς ἐθέλων.

368. ἘΡΥΚΙΟΤ.

Εἰς Ἀπικὴν τινα | γυναικα, γενομένην | Ῥωμαίων 5
ὄπ' ἀλμα λωσίας καὶ τελευτήσασαν ἐν | Κυζίκῳ. L
Απθὶς ἐγὼ κείνη γὰρ ἐμὴ πόλις· ἐκ δὲ μ' Ἀθηναίων
λοιγὸς Ἄρης Ἰταλῶν πρὶν ποτ' ἐλήθειτο
10 καὶ θέτο Ῥωμαίων πολιήτιδα· νῦν δὲ θανούσης
ὄστέα νησαίη Κυζίκος ἤμφιασε.
χαίροις ἢ θρέψασα καὶ ἢ μετέπειτα λαχούσα 5
χθῶν με καὶ ἢ κόλποις ὕστατα δεξαμένη. M 92^r

L^{ac} p. 245, 14 ἀσῆρασ., C ἀσῆρα? A^{ar}, cr. apogr. | ἢ γερίον
P | με λέγει. πένν P; in fine vs. et in m^e ζε L, Cz (i. e. ση-
μείωσαι χιάζεται) in m^e man. rev.; λέγε νεκρὸν ἐμ' ap. B.^m
(Salm.) | λέγα et λέγεις ap. L.^m λέγειν Reiske (μ') ἐλέει Jac. |
μετ' ἴοντι C (cf. 398, 3 Antip.) 15 κατέσχε (C) P

1 ἄμμασι C ἄμμασι A^{ar} | πνοιῆν; cf. πνοιῆς χήρασε 287, 5
(Antip.) | συναπέσβεσε C | ἰδόντος A (cf. 316, 3), ἰδόντ' ἐς Reiske
ἰδόντος ap. L.^m 2 κούρην (AC) P κούρην Salm. κούραν
Reiske | cf. 640, 5: ἃ λογῆς δευτὴ καχορμίστης; 286, 5 | φεῦ δει-
νήσ; | ἤλιε (C rest. C) P 3 sq. cf. 185, 5; 182, 7; 186, 4 3 κείνο x.
C κείνον A^{ar}, f. περικῶν cf. 182, 8 | εἰθ' A^{ac} 4 ἤψέ? A^{ac} |
οὐκ ἐθέλων A^{ac} | εἰτ' P || 5 sqq. P^m III^b c. 11 (εἰς γυναι-
κάς), 6 (P^l c. 12, 47); num. ὀ ἀπρίναι C, cf. ad 358 6 ἀ-
τιμῆν τινα P | γεν. ἔστω. om. accentibus L 7 ὄπ' αἰμ. (καὶ)
τελευτῶν x. L | cf. VII 185; de Erycio Cyziceno, non Thessalo v. ad
ep. 397 8 ἐγὼ (C) P | κείνη Peck. κλεινή Geel | ἐμὴ A^{ar} | τρε-
φός; (cf. v. 5) 9 λοιγός A^{ac} in λῶγός; (non λαίγός) mut. C, qui no-
tulam x in m^e repet.; λογός Pl, γογός; | Athenis a Sulla ex-
pugnatis mulierem captivam abductam esse put. Br. | πρὶν (C
rest. C) P 10 νῦν ex νῦν fecit C 11 ὄστέα A^{ac} | νησαίη;
schol. ad Apoll. Rh. I 936 affert Jac. | ἤμφιασε (C, litt. α ἐρά-
δερη coepit nec confecit rasuram C; non vid. pro α olim e fuisse,
quam vocalem fort. inferendam putabat C) P ἤμφιασεν Pl (-σ' εν'
P^m); cf. VI 165, 8 13 κόλποις δεξ.: cf. XII 53, 2 (Mel.) | ὄστατα A^{ac} ||

369. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Εἰς Ἀντίπατρον | ὄητορα θαναωστών. L
Ἥ μᾶλλον ἱερέα. C

Ἀντίπατρον ὄητήρος ἐγὼ τάφος· ἤλικα δ' ἔπνει
5 ἔργα, Πανελλήνων πύθειο μαρτυρίας.
κεῖται δ' ἀμφήριστος, Ἀθηνόθεν εἰτ' ἀπὸ Νείλου
ἦν γένος· ἠπείρων δ' ἄξιος ἀμφοτέρων.
ἄστυα καὶ δ' ἄλλως ἐνὸς αἵματος, ὡς λόγος Ἑλλήν 5
κλήρω δ' ἢ μὲν αἰεὶ Παλλάδος, ἢ δὲ Διός. M 96^r

370. ΔΙΟΔΩΡΟΥ.

Εἰς Μένανδρον | τὸν ποιητήν, | τὸν τῆς νέας κωμῳδίας. L

Βάκχῳ καὶ Μούσῃσι μεμηλότα τὸν Διοπέθου,
Κεκροπιδὴν ὑπ' ἐμοί, ξεῖνε, Μένανδρον ἔχω,

1 sqq. P^m III^b c. 24 (εἰς ὄητορας), 2 (P^l c. 30, 6) 1 nullo
titulo P^m (ἀσῆρα iunctis epp. 362 et 369 praemittitur in P^l a)
ἀσῆρα P^l; ep., si auctoris nomen C non fixit ex nomine rhetoris
qui praedicatur, composuit Thessalonicensis: cf. 18, 5 (κεῖται δ'
ἠπείρους διδόμεναις ἐμοί) cum 369, 4; vide tamen ne rectius vin-
dicetur Adaeo (cf. 238, 4 αἵματος ἠμετέρων et ἐνὸς αἵμ., 240, 2
ἠπείρους κείνον σημε λέγ' ἀμφοτέρων) 2 ὄητορα: Antipatrum
dici Hieropolitanum, cuius meminit Philostrat. vit. soph. II 24,
falso suspicatur Brod.; ignotum rhetorem esse Diospoli (cf. Steph.
Byz. s. v. Διοσπόλις) oriundum et ab Atheniensibus civitate do-
natum censet Jac. 3 ἢ μᾶλλον ἱερέα add. C. 4 ὄητη ἠροσ
C ὄητορος A^{ar}; alteram lemmatis partem (1, 3) putant inde ac-
cessisse, quod C voces ὄητ. et ἀρητήρος confudisset | τάφος:
cf. 236, 1 (Ant.) | ἔπνει: cf. 55, 5; IX 371, 1 (ἔπνει τριαντά Αλ-
καί) 5 ἔργα. (C) πᾶν Ἑλλήνων (C πᾶν ἑλλ. A) P (ὄηματ',
ἀγ' Ἑλλ. FG. Schmidt: cf. ἔπνει δ' ἔπνον ἔργματα XVI 7 Αλ-
καί) 6 κεῖται δ' ἀμφήρ. C κεῖτ' ἀμφήρ. A^{ar} | ἐπιμάχητος
ἐξ ἀμφοτέρων ἐμίδος sch.^p | εἰτ' P^m εἰ π' (spir. C) P: cf. 19, 3 |
ἀπονέλλον? A^{ac} 7 cf. IX 97, 5: ἵν' οὐ μία πατρίς αἰοῖδον κο-
σμεῖται, γαίης δ' ἀμφοτέρων κλίματα (Alphai) | ἄξιος: cf. 19, 2
8 ἄστυα (AC) P | καὶ δ' P^m | ἄλλως: ω corr. restituit A ἄλ-
λωσ' P^m | καὶ δ' ἄλλως (sc. δὴ ἄλλ.) Dübner, κείνα δ' ὄω δ'
Schm., cf. 10, 5; 241, 7 | ἐνὸς A^{ac} | λόγος ἐστὶ Pl 9 αἰεὶ P Pl

ἐν πυρὶ τὴν ὀλίγην δὲ ἔχει κόνην· εἰ δὲ Μένανδρον
διζῆται, δῆεις ἐν Διὸς ἢ μακάρων. M 91^r

371. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΙ. C

Εἰς Ἴναχον τὸν | Κριναγόρου θεράποντα, L
ἐπὶ ξένης τελευτήσαντα. L

Γῆ μεν καὶ μήτηρ κικλήσκουτο, γῆ με καλύπτει
καὶ νέκυν. οὐ κείνης ἦδε χειριότρη· M 83^v

P 261 ἦρπασεν ἡελίου κέσμα τὸ θερμώτατον.

10 κέσμα δ' ἐν ξείνῃ, ὑπὸ χειμάδι, μακρὰ γοηθεῖς 5

Ἴναχος, εὐπειθέης Κριναγόρου θεράπον. M 84^r Cr. 14

(δὴ Schm.) || p. 247, 10 sqq. P^m III^b c. 5 (εἰς ἀνδρας οὐκ
ἐπισήμους), 5 (P^m c. 6, 40) 10 ep. Tarsensi vindicat Mank; certe
eiusdem est atque ep. 38 11 verba τ' ἔγασ' ἔξασ' κωμῶδ' σε-
ριους vid. adiunxisse L 12 cf. 199, 1 | μεμνηλότα (μ, in p^o
C) P | τὸν Δ.: cf. τῶ Κιν. 365, 3 13 ὑπεροῖ A^{no}

1 ἐν πυρὶ τὴν ὀλίγην (C ὀλίγ. A^{no}) δὲ ἔχει (rest. C) P P I; 'qui
in igne hunc paucum fundebat pulverem' interpretatur Düb-
ner, εἴπερ (Emperius) τὴν ὀλ. ζητεῖς κ. (postea ἐν πυρὶ τὴν ὀλ.
δὲ ἔχω κ.) Herw., (Κριναγώδην μὲν οὐ, ξείνης —) ἦν δὲ τὸ πῦρ
ὀλίγην ἔλιπεν κόνην Jac. (ὡδε καλεῖν ὀλίγην εἰ δεῖ κόνην Reiske);
εἰ περὶ τὴν ὀλ. σπέοργι κ. ἐρέεις κόν. temptavi | εἶδε A^{no} | εἰ δὲ μιν
αὐτόν (κ. εἰ δὲ τὸν ἄνδρα) Jac. 'ipsum si forte requiras' Grotius
2 δῆ*εις P^m δῆ*εις A^{no} | ἦ (C) P | εὐδίων ἐν μακ. (cf. 632, 1) P^o
3 sqq. P^m I^b εἰς θάνατον, 2 3 nom. auctoris om. P^m ἄδη-
λον P^b 4 εἰσῖναχον τὸν L 5 alteram lemmatis partem ἐπὶ ξ.

τελευτήσαν^τ ser. L ad vs. 4 in nova pag. 6 cf. 461, 1; Kaib.
606, 4 γῆς ὡν πρόσθε γόνος μητέρα γαίαν ἔχω, Eur. Ion. 542 (sch.³
τὸ οἶκος καὶ ἐπὶ ξένης μεταλλάττειν ἀδιόφορον — πάντες ἐλεύ-
θεροι ἦσαν' congruit cum sch.³) | μῆρ (et μῶδ v. 3) P^m | γῆ με
(A C) P | (κικλήσθω, ἦ με Reiske) | καλύπτει: litt. πει additae
sunt alio atram. in P^m. 7 ἦ δε C ἦ δεχερ. A^{no} | τῆς γῆς κατὰ
ἡσίοδον sch.³, qui Hesiodi vs. Op. 630 sq. videtur spectasse
8 ἔσσομαι (C) P | δηρόν: cf. IX 559, 2 (Crinag.) 9 ἦρπ. ἦελ.
(et rest. C) P | post θερμώτατον² in P^m signum est ep.
finiti, sed exstat distich. tertium in marg. superiore (cum no-
tula² repetita) 10 κέσμα ex κέμαι cr. Δ | δ' ἐν P idem-

372. ΔΟΛΑΔΙΟΥ ΒΑΣΣΟΥ. C

Εἰς Ἀτόμνιον ὁμοίως | ἐπὶ ξένης τελευτήσαντα. L

Γαῖα Ταραντίων, ἔχε μείλιχος ἀνέρος ἐσθλοῦ
τόνδε νέκυν. ψεύσται δαιμόνες ἀμερίων.

5 ἦ γὰρ ἰὼν Θήβηθεν Ἀτόμνιος οὐκέτι πρόσσω
ἦνυσεν, ἀλλὰ τετὴν βῶλον ὑπεκρίσατο.

ὄφρα νικῶ δ' ἐπὶ παιδί λιπῶν βίον εὖνιν ἔθνηκεν 5
ὄφθαλμῶν. κείνω μὴ βαρῆς ἔσσο τάφος. M 91^v

373. ΘΑΛΛΟῦ ΜΙΛΗΣΙΟΥ. C

10 Εἰς δύο τινὲς Μιλησίους | ἐν Ἰταλίᾳ τελευτήσαντας: | L
οἶμαι δ' ὅτι σοφοῦς. L

Δισσὰ φάη, Μίλητε, τῆς βλαστήματα γαίης,
Ἰταλῆς ἀκνυμόρους ἀμφεκάλυψε κόνης.

15 πένθεα δὲ στεφάνων ἠλλάξασ' ἀέψανα δ', αἶαλ,
ἔδρακες ἐν βαιῇ κάλπιδι κενθόμενα.

que P^m ac δὲ P^m ac P^m δὴ Rub. (cf. VII 286, 2); voculae δὲ ser-
vandae causa malim δ' ὄξελη κ. δ' ὄδραλη | ὑπο A^{no} p. 248, 11
Κριναγώρου Rub. | θεράπον ex -πον cr. P; cf. Kaib. 623 ||

1 sqq. P^m III^b c. 5 (εἰς ἄνδρ. οὐκ ἐπισήμους), 12 (P^b 6, 46)

11 ολλύ P^m (Αουλλίου P^m) | Βάσσου (πον-ου) add. C, om. P I 2 ἐπι

ξ. τελευτήσαν^τ L 3 cf. 321, 1; VII 253 4 τὸν δὲ P^m ac
ψεύσται: cf. IX 289, 3 (Bassi) 5 ἦ γὰρ: cf. IX 236, 5 (Bassi) |
Θήβηθεν: cf. Steph. Byz. s. Θήβη; ὀγδοῆ Ἰταλίας | ἀτόμνιο, κ. C-νιο
A^{no} οὐκέτι A P^m οὐκέτι C οὐκ ἐπὶ Jac. (cf. XI 72, 2) 6 ἀλλάτε, ἦν,
C ἀλλὰτε ἐν (s. ἴν) A^{no} | ὑπ' ὀπίσσω C 7 (ὄφρα νικῶν — παιδα Ca-
saub.) | ἐπικαίδι A ἐπὶ παιδί C | λιπῶν (C' A) P; v. Kaib. 590, 2 | εὖ
νιν C εὖ νιν A^{no} 8 ὄφθαλμῶν (A' C) P ὄφθαλμῶν P I ὄν θάλα-
μον Reiske (τὸν θάλ. Wolters; φεθ θ. ?): cf. Aesch. Pers. 170 (εὖ νιν
ἔθ. ζωθαλιῶν Korsch) | κείνω (κ ex ν cr.) P^m; ξείνω? | μῆ, P ||
3 sqq. P^m III^a c. 1 (εἰς ἀγαθοῦς ἄνδρας), 9 9 θαλλοῦ P^m; gentile

add. C 10 sq. Ἰταλία τελευτήσαν^τ οἶμαι δοῦν L | σοφ.: ad Mile-
sios Indorum Augustalium participes ep. refert Hillscher
12 cf. VII 492, 1 | φάη (C) P, (α corr. factum) P^m 13 ἀμφ' ἐκ. C
14 cf. XVI 8, 8 | ἠλλάξασ' (A C, acc. erasus est supra η) P ἠλ-
λάξασ P I | αἰ αἰ (spiritus C) P αἰ αἰ P^m

φῆδ, πάτρα τριτάλαινα· πόθεν πάλιν ἢ ποτε τοίους 5
ἀστῆρας ἀνήσεις Ἑλλάδι λαμπομένους; M 30^r

374. ΜΑΡΚΟΥ ἈΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ. C. PI

Εἰς ναυαγὸν Λυσιδίας υἱὸν Πενταγόρου. L

5 Λύσιμος ἐκρούφθη πόντῳ νέκυς, ὃν παρὰ κύμα
ἐκλαυσεν μήτηρ μυρία Λυσιδίη
φεύστην ἀνγάζουσα κενὸν τάφον· ἀλλὰ με δαίμων
ἄπνουν αἰθυσίας θῆκεν ὁμοροθίου
Πενταγόρου· ἔσχον δὲ κατ' Αἰγαίην ἔλα πότμον 5
10 πρυμνούχους στέλλων ἐκ Βορέου κάλους·
ἀλλ' οὐδ' ὡς καύτην ἔλιπον ὁρόμον, ἀλλ' ἀπὸ νηὸς
ἄλλην παρ' φθιμένους εἰσανέβην ἄκατον. M 37^r

375. ἈΝΤΙΦΙΛΑΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ. C

Εἰς τινὰ γυναῖκα ἔγκνον | ἐν σεισμῷ τεκονίαν | L

15 τινάσσουμένην τοῦ δόματος. L

Δάματά μοι σεισθέντα κατήριπεν· ἀλλ' ἔμὸς ἀπτάς
ἦν θάλαμος τοίχων ὀρθὰ τινάζαμένον,

1 φῆδ (rest. C) P | ἦ? A^{ac} | τοίους (C) P 2 ἀνήσεις PPI
(ἀνήσεις et) ἀνήσεις Reiske, ἀν' ἀνήσεις FG. Schmidt (nec
has emendationes nec ἀνήσεις traditae scripturae praeferam) |
Ἑλλάδι (C) P || 3 sqq. P^m II^a c. 19 (εἰς ναυαγίσαντας), 23 (P¹⁵
c. 22, 22) 3 μάρ' C, om. P¹; poeta ep. 552 imitans (cf. ἔπνοος 6,
ἄθρων 7) Teleutagoram in Phytag. mutat 5 ἐκρούφθη PPI, cr.
Reiske | παρὰ A^{ac} θύνα (cf. 46)? 6 μυρία (AC) P: cf. VII 241, 1;
Kaib. 230 7 γ. 273, 6; 275, 5 | ἀλλ' ἐπὶ Br. 8 ἄπνουν P | αἰθυσίας
(-αυς A^m) P | ὁμοροθίου P: ὁμοροθίου σ' et γρ. ὁμοροθίου superser.
P^m, δαίμων P¹ in epid. (P^{1c}) ὁμοροθίου P¹⁵ P^{1d} in t. 9 κατα-
γάειν A κατὰ γρ. C, cr. P (cf. 499, 4) | ἔλα π. ὅτμο γ C ἀλαπτόν A^m
10 πρυμνούχους (πε ex πυ cr. A) P πρυμνοῦχ. P | κάλους P
11 ἄλλοδ' ὡς (C) P ἀλλαπονήσ. A^{ac} (ἀλλ' ἀπόνησ' nane excussus
Reiske) 12 ἄλλην παρ' (acc., apostr. et virgul. C) P εἰσανέβην (C) P
εἰσαν. P¹, εἰσανέβην Heck. | ἄκατον (C) ex ἔκατον cr. P^m | cf. 381 ||
13 sqq. ep. non sepulcrale om. P¹: in ap. Buh. est p. 137 (n. 38)
13 ἀντιφίλ' βυζαν' C 14 cf. quae similia narrantur a Dione

οἷς ὑποφαλεύουσιν ὑπήλυθον αἰ κακόμοιροι
ὠδύνες· σεισμῷ δ' ἄλλον ἔμιξα φόβον.
μαῖα δέ μοι λοχίων ἀντὶ φύσις, ἀμφοτέροι δέ 5
κοινὸν ὑπὲρ γαίης εἶδομεν ἥλιον.

376. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ. C. PI

Εἰς Σέλευκον νέον | τελευτήσαντα. L

Δειλαίοι, τί κενάειν ἀλώμεθα θαρσύναντες
ἐλλίσιν, ἀτηροῦ ληθόμενοι θανάτου;
ἦν ὅδε καὶ μύθοισι καὶ ἤθεσι πάντα Σέλευκος
10 ἄρτιος, ἀλλ' ἤβης βαιὸν ἐπαυρόμενος
P 262 ὑσικτίους ἐν Ἰβησι, τόσον δίχῃ τηλόθι Δέσπον, 5
καίται ἀμετρήτων ξείνος ἐπ' αἰγαλιῶν. M 91^r. Cr^m 15

Cass. 68, 25 | εἰσινὰ et ἐνσειμῷ L p. 250, 15 τ³ δάμ. L
16 δάματά: alterum acc. C (apostrophi? erasa) | δάματα μὲν?
ἀλλεμόσωντος A^{ac} 17 post τοίχων erasa est interpunctio in P
τινάσσουμένην ap. B^m (Reiske)
1 αἰσ (C) P οἷς ap. B^m ὑποφαλεύουσαι (C) P, cr.
Reiske ὑπ' ἥλυθον C ὑπήλ. A^{ac} 2 φόβον P; σάλον? an ἔμιξαν
ἄλλον? 3 ἀμφοτέροι δέ (C) P; ἐγὼ καὶ τὸ τεχθὲν ap. B^m
4 ὄπερ A^{ac} | ἥλιον A in ἥλιον mut. C || 5 sqq. P^m III^b c. 5
(εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 13 (P¹⁵ c. 6, 48) 7 δειλαίοι (C) P A^m
P δειλ. P¹⁵ (cf. V 107, 1) | τί, κεν, καίται C, τί κεν αἰσιν A^m | ἀλώμε, θ, γ
P 8 ἀτηροῦ (αι C) P -ροῦ P (βλαβεροῦ sch.^B) | αἰθόμενοι
P αἰσθόμενοι P¹, cr. Salm. | θανάτων (αι C) P βιότον P (γλι-
χόμενοι, λισόμ., denique δένου, βιότ. tentavit Reiske) 9 ἦν ὅδε
Reiske | ὅ δε (rest. C) P | Σέλευκος: cf. Cichor. p. 45 sqq., 56;
vid. Seleucus cum Crinagora inter legatos fuisse Lesbios, qui
ad Augustum missi Tarracoenem pervenerunt 10 ἄρτιος A^m
(ὄγης sch.^B) | ἀλλήθης A^{ac} | ἐπ' ἀυρόμενος C ἐπαυρόμ. (non -άμενος)
A^{ac} (ἀπολαύων sch.^B) 11 ab initio vs. signum ep. incipientis
erasum est | si verba ἀλλ' = ἐπαυρ. non ad καίται, sed cum
Rub. ad priora referas, malis ὑσικτίους δ' (etsi dictio Crinagorea
ab asyndeto non abhorret, cf. Rub. p. 50) ἐν Ἰβησι (AC) P | τό-
σον frustra in (Ἰβησι) ἐπὶν vel γονέων mutares 12 ἀμετρήτων
(C) P ἐπαυγαλιῶν A^{ac} (ἐπ' αἰγαλιῶ P¹ in t. per errorem, qui in
epid. correctus Orsoposum tamen ad coniecturam ἀμετρήτων —
αἰγαλιῶ induxit) | cf. VII 185 (Antipatri Th.); VII 665, 8; 420 ||

377. ἘΡΥΚΙΟΙ.

Εἰς Παρθένιον | τὸν ἱ Φωκαεῖα | τὸν εἰς τὸν Ὀμηρον
καροινῆσαντα.

Εἰ καὶ ὑπὸ χθονὶ κεῖται, ὅμως εἶ καὶ κατὰ πίσσαν
τοῦ μιαιολώσσου χεύατε Παρθενίον,
οὐνεκα Πιερίδεσσιν ἐνήμεσε μοῦρα κείνα
φλέγματα καὶ μωσαρῶν ἀπλυσίην ἔλεγων.
ἤλασε καὶ μανίης ἐπὶ δὴ τόσον, ὥστ' ἀγορεύσαι
πῆλὸν Ὀδυσσείην καὶ βέτον Ἰλιάδα.
τοιγάρ ὑπὸ ζοφίαισιν Ἐρινύσιν ἀμύβου ἦπται
Κωκνοῦ κλοιῷ λαιμὸν ἀπαγχόμενος.

1 sqq. ap. Buh. p. 138 (n. 40) 2 sq. totum lemma in ras. ser. C nec pristini tituli certa supersunt vestigia (nisi quod inscriptio erasa in Ἰλιάδα πηλ' ἔν' desinere videtur, vox ὄμηρον in priore lemmatis parte et ζε in m^o olim exstabant) 2 τὸν φωκαεῖα; Phocaeensem, scriptorem quarti post Chr. saeculi (cuius meminit Steph. Byz. s. Γόνθοι, Δικέντιοι, Φωκάγγοι), ab Erycio dici non potuisse liquet, nec (cum Jac.) de eo qui Hadriani aetate floruisse vid. Parthemo, discipulo Dionysii Alexandrini, cogitandum; conviciatorem Homeri ab Erycio exagitatum Nicocensem esse, Cornelii Galli amicum (ut Νικαεῖα pro Φωκ. restituumdum sit), consentiunt Br. Dilthey Knaack | τὸν εἰς ὄμ, C 4 νοκοθονὶ Δ^{ac} | εἶ καὶ κατὰ (accensus C) P (εἰ' ἐνεῖ?) | cf. Arist. Eccl. 829 κατεπίπτον πάς ἀνήρ Ἐρινυίδην (κατὰ cum χεύατε iungendum esse vid. Reiske) 5 μωσαρο P: 11, et μωσαρο C μεταρογλ. (non μεγαρογλ.) Δ^{ar} χεύα*τε (erasa est litt. α, χεύαστ' ep. Δ^{ar}) P 6 οὐνεκ' (α C, qui spir. rest.) P | πιερίδεσσιν C (οὐνεκαὶ ἐριδ. Δ^{ac}) | ἐνήμ, εἰ C ἐνήμισε Δ^{ac} | κείνος Küster κεινὰ Toup 7 φλέγματα P (acc. et ἡ L, qui φθλέγματα corr.: cf. 70, 4; 89, 3) 8 ἐπιδὴ Δ^{ac} in ἐπει δὴ mut. C, qui idem γο. ἐπίη (rasura est ante εἰ) superscripsit | ἀγορεύσαι (C-εῖσαι? Δ^{ar}) P 9 ζ βέτον L βετόν Δ^{ac} βέτον ap. G. R. m (an σποδόν s. θολόν? Ὀδ., βόλιτον?) 10 ab initio vs. L signum > adpincti, de quo monui ad 260, 5; cf. ad epp. 268, 327 | τοιγάρ A τοιγάρ C | ὄμοξ. Δ^{ac} | ἐρινύσιν (rest. C) P | ἦπται Δ γρ ἦσαι C^s (ἦται ap. G. Buh. m) 11 ἀπ' ἀχόμενος C ἀπαχόμενος Δ^{ar} ||

378. ἈΠΟΛΛΩΝΙΑΟΤ.

Εἰς Ἡλιόδαρον | καὶ Διογένειαν τὴν | αὐτοῦ γαμετήν. L

Ἐφθάνεν Ἡλιόδαρος, ἐφέσπετο δ', οὐδ' ὄσον ὄρη
ὕστερον, ἀνδρὶ φίλῳ Διογένεια δάμαρ.
ἄμφω δ', ὡς ἄμ' ἔναιον, ὑπὸ πλακί τυμβεύονται,
ξυνοὶ ἀγαλλόμενοι καὶ τάφον ὡς θάλαμον.

379. ἈΝΤΙΦΙΛΑΟΤ ΒΥΖΑΝΤΙΟΤ.

Εἰς τὴν ἐν Δικαιαρχίᾳ | θάλασσαν καὶ εἰς τὰ | ἐκείας
νεώρια καὶ τοὺς | λιμένας.

Εἰπέ, Δικαιαρχεῖα, τί σοι τόσον εἰς ἄλλα χῶμα
βέβληται μέσσω γενόμενον πελάγους;

1 sqq. ep. exhibet utraque sylloge Plan.: III^a c. 6 (εἰς ἀνδραρ ὄν ἐπισήμους), 14 (M₁) atque III^b c. 5 (εἰς ἀνδρ. οὐκ ἐπισ.), 6 (M₂); in P¹ semel invenitur c. 6, 14 1 num π (cf. ad VII 368) adpincti C | ἀπολλωνί^δ M₁ 2 Ἡλιόδαρον et τὴν αὐτὴ L 3 sqq. cf. Kaib. 253 3 Ἐφθάνεν PM, P¹ in epid. (unde petiverunt P¹ a) κατθανεν M, P¹ b, P¹ in t. | ἐφ' ἔσπετο C | ὄσον (C) P | ὄρη Δ^{ac} ὄρη. CM, P¹ ὄρη M₁ 4 ἀνδρὶ P | post δάμαρ signum & adpictum est in M₂ 5 ἄμφω (C A^{ar}) P | δ' ὡς ἄμ' ἔναιον (AC, litteras ἄμ' conexuit inter sa C) P P¹ | ἐπὶ πλακί C P¹ ἐπιπλακί Δ^{ac} (ἐπίπλακα Reiske) | εἰς ἔναιον ἐπὶ πλ. Boiss., ὡς ὀνεαίου ὑπὸ πλ. sub lapide nuptiali, non sepulerali¹ Toup (cf. VII 324, 1); ὡς ἄμ' ἔναιον, ἐπὶ πλ. Tyrwhitt, — ἐπ' ἐν s. ὄπὸ πλ. Jac., qui idem ὡς ἄμ' ἔναιον, ἐπὶ πλ. ci.; f. δη πλ. (cf. Kaib. 590, 9) | τυμβεύονται M, — βεύονται (C) P M₂ P¹ λαιμον 6 θάλαμον (sec. et λαιμον C) P θάλαμον P¹ || 7 sqq. ep. non sepulcrale om. P¹, exhibit ap. Buh. p. 138 (n. 41) 7 βυζαῖ C 8 sq. δικαιαρχ L | ἐκείας et τ' λιμένας L | ep. non referendum ad Agrippae portum Iulium, sed Cabulae pontem Puteolanum vid. spectare: cf. Suet. Calig. 19 (Hillscher p. 414); imitatur Philippus ep. IX 708 10 δικαιαρχία P, ex. apogr. (Reiske) | cf. πὸν τόσον IX 549, 1; τί δὴ τόσον IX 277, 1 (in Antiphili epp.) | εἰσάλα? Δ^{ac} 11 cf. 714, 2: Θρινακίου γενομένην ὕδατος (κενόμενον La. Croze, δειόμενον Jahn)

Κοιλώπων τάδε χεῖρες ἐνιδρύσαντο θαλάσση
 τείχεα· μέχρι πόσου, Γαῖα, βιαζόμεθα;
 β. Κόσμον νηήτην δέχομαι στόλου· εἶσιδε· Ῥώμην 5
 ἐγγύθεν, εἰ ταύτης μέτρον ἔχω λιμένα.

380. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

Εἰς Εὐκλείδαν τιὰ, | οὔτινος ἢ λάραξ ἀπὸ | λογδίνης πλαιὸς L
 ἐχοῦμαι· Ἰαμβικόν. L. C

Εἰ καὶ τὸ σῆμα λογδίνης ἀπὸ πλαιὸς
 καὶ ξεστὸν ὄρθῃ λιωτέκτονος στάθμη,
 οὐκ ἀνδρὸς ἐσθλοῦ. μὴ λίθω τεκμαίρεο,
 ὦ λάσθε, τὸν θανάτῳ. κερφὸν ἢ λίθος,
 τῇ καὶ ζοφώδης ἀμφιέννυται νέκυν. 5
 κείται δὲ πῆδε τὼλιγηπέλες ῥέκος
 Εὐνυμίδιο, σῆπεται δ' ὑπὸ σποδῶ. Cr.¹⁶

1 cf. VII 748, 1; IX 708, 6 | 2 τείχεα ('C) P | γαῖα ('A' C) P
 Γαῖα Hillscher βιαζόμενα Δ μεθ' α super meua scr. C | 3 poetae ob-
 versari videntur verba Apollonii IV 239: τόσαν νηήτην στόλον |
 εἶσιδε P¹⁶ εἶσι δὲ, non εἰς ἰδέ A¹⁷ (cf. 399, 5) | 4 εἶσεν τῆς A
 ἐπ' αὐ τῆς C | μέτρον ἔχω λιμένα P | εἶπ' αὐτῇ μικρὸν Salm.
 εἶπ' αὐτῆς μέτρον Reiske (εἶπ' αὐτῇ μικρὸν Br.) | ἐξ αὐτῆς μέτρον
 Panw (ἐξ αὐτῆς μέτρον ἔχω λιμένα La Croze); εἰ ταύτης μέ-
 τρον 'portum ad illius urbis mensuram patentem' Reiske; με-
 ζον' pro μέτρον ego tentavi: cf. 235, 4 | 5 sqq. ap. Bab. p. 139
 (n. 42) | 5 ep. Mytilenis ante annum 725 a Crinagora con-
 ditum esse censet Cichorius, Crinagorae abiudicat Geist, Anti-
 patrum Thess. ex VII 401 effinxisse auspiciatur Kubens., duo
 epp. Crinagorea (VII 380. 401) in eiusdem cippi lateribus duo-
 bus insculpta fuisse sibi persuasit Heck. | 6 τιὰ οὐτινος L

ἀπο et πλαιὸν L | 7 ἐχοῦμαι· Ἰαμβικόν· ὄρθῃ ἐχοῦμαι· ~
 L¹⁷ (v. l.; adpinxit C in eraso clausulae signo) | 8 εἰ καὶ:
 cf. 377, 1 (Erycii), XI 42, 1 (Crinag.) | ἀπο πλ. A¹⁶; cf. 378, 3
 9 στάθμη ('A¹⁶ C) P | 10 οὐκ ἀνδρὸς A¹⁶ οὐκ ἀνδρ. C | τεκμαί-
 ρεο: cf. VII 18, 137, 235 | 11 ὦ λάσθε C ὦ λ. A¹⁶ | θαν, ὄρθῃ, C
 θάν... (vix θάνατον) A¹⁷ | 12 τῇ καὶ Reiske | κερφώδης Heck.;
 fort. ζοφώδης | aliquid excidisse post vs. quartum cum Jac. putat
 Rub. | 13 τὼλιγηπέλες ex τὼλιγα. corr. C τὼλιγη. ap.
 Bub.^m (Reiske, Bentley) τὼλιγ. Br. | ῥέκος: cf. V 20, 8 | 14 εὐ-

381. ἘΤΕΡΟΤΣΚΟΤ' ΑΠΟ ΜΕΣΣΗΝΗΣ. C

Εἰς Ἴεροκλείδην | τιὰ, ὅν σὸν τῇ | ἰδίῃ
 νῆϊ κατέκασαν. L

Ἡ μία καὶ βιότοιο καὶ Ἄιδος ἤγαγεν εἰσω
 ναῦς Ἴεροκλείδην, κοινὰ λαχοῦσα τέλη·
 ἔτρεφεν ἰχθυβολεῦντι, κατέφλεγε τεθνηῶτα,
 σύμπλοος εἰς ἄγρην, σύμπλοος εἰς Ἄιδην.
 ἄλβιος ὁ γοιπέυς· ἰδίῃ καὶ πόντον ἐπέπλει 5
 νῆϊ καὶ ἐξ ἰδῆς ἔδραμεν εἰς Ἄιδην. M. 37^r

P 263

382. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ. C. P1

Εἰς ναυηγὸν τιὰ | μὴ τοχόντα ταφῆς. L

Ἠκείρω μ' ἀποδοῦσα νέκυν, τοχηεῖα θάλασσα,
 σύρεις καὶ τέφρης λοιπὸν ἐτι σκόβαλον·

μικτῶ (signum quantitatis A) P | σῆπετ, [εἰ] C qui [αι] in
 eraso ε (σῆπετε A¹⁷) et αι supra lineam scr. | σῆπεται δ'
 Reiske | ὄρθῃ A¹⁶ ||

1 sqq. P1^m III^a c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 24 (P1^m c. 22, 23;
 P1^a c. 22, 24) | 1 Ἐτεροσκῶτον Μεσσηνίου P1 (Μεσσηνίου P1^m): tam
 hoc ep. imitatur Iulian. (VII 585) quam et VII 305 et 635; non
 ille vid. Etruscus, cuius Maecialis VII 40, VI 83 mentionem facit

2 τιὰ et σὸν τῇ ἰδίῃ L | 3 κατέκασαν, αγ.: vs. αν, C, κασ? pro καυ L¹⁶

4 εἶσω ('AC) P | ἤγαγε 'ἐν ἰσω Reiske ὀpost τέλη interp. C P1^m 6 τε-

νη.

θνήσκω (ηι C, qui litt. ei induxit) P τεθνηῶτα P1^m -ειῶτα P1^r

(v. 635, 3) | 7 σύμπλοος (prius) ex σύμπλοον cr. P1^m | ἄγρην

C ἄγορην A¹⁷ | 8 γοιπέυς A acutam rest. C; ante ἰδίῃ interp.

C P1^m, interpunctionem immerito sustulerunt edd. | ἐπέπλει, [εἰ] ***

C ἐπέπλει νῆϊ (non ἐπέπλευσεν) A¹⁷ | 9 ἰδίῃ, [εἰ] ἐξ ἰδῆς

P in t.: [εἰ], C (eandem vocalem, sed parum manifestam

scripsisse vid. A¹⁷, [εἰ] L qui ἰδῆς ἐξ ἰδῆς in m^o scr., banc

scripturam del. C; cum C facit P1 | ἔδραμεν ('C) P ||

10 sqq. P1^m III^a c. 19 (εἰς ναυαγ.), 25 (P1^r c. 22, 24) | 10 Θεσ-

σαλῶ C, om. P1 | 11 ναυηγὸν τιὰ μὴ τοχόν L | 12 sqq. cf.

267 (Pos.), VII 278 (Archias), 283 (Leon.), 284 (Ascl.), 287 (Ant.),

393 (Diocl.), 665 (Leon.) | 12 ἠκείρω ('C) P | ἀποδοῦσα, [εἰ]-

κων [εἰ] ex τ et υ ex υ? corr. P | τοχηεῖα: cf. 273, 1; 284, 1;

665, 7 | θάλαττα P1^m | 13 εἰ ('C) P (cf. 276, 2)

κῆν Ἀίδη ναυηγός ἐγὼ μόνος, οὐδ' ἐπὶ χέρον
εἰρήνην ἔξω φρικαλέης σπιλιάδος,
ἢ τρύβευε κενοῦσα καθ' ὕδατος ἢ παραδοῦσα 5
γαίῃ τὸν κείνης μηκέτι κλέπτε νέκυν. M 37^r

883. ΦΙΛΙΠΠΟΥ. C. P I

Ὁμοίως. | Εἰς τινα ναυηγόν, οὐκίως | ὄλον τὸ λείψανον | C. L.
διασπάρη ὑπὸ τῆς | θαλάσσης ἐν τῷ | αἰγιαλῷ. L

Ἡδύνιον τόδε σῶμα βροτοῦ παντλήμονος ἄθρει
σπαρτόν, ἀλιθραγέων ἐκχόμενον σιοπέλων·
10 τῇ μὲν ἐρημοκόμης κείται καὶ χῆρος ὀδόντων
κόρη, τῇ δὲ χειρῶν πενταφυεῖς ὄνυχες
πλευρά τε σαρκολιπῇ· ταρσοὶ δ' ἐτέρωθεν ἄμοιροι 5
νεύρων καὶ κώλων ἐκλυτος ἀρμονίῃ.

1 κῆν A κ' ἦν C | ἐγὼ A^{ac} | ἐπιχέρον A^{ac} | cf. 278, 7 ἠνείκα
μόνος οὐδὲ θανάων λείψ κέλευμαι ἠουχίη 2 ἔξω: rest. C
φρικαλέος et σταγόνας (s. λιβάδος) pro σπιλιάδος Heck. 3 vs.
om. A, adscr. C partim in fine vs. partim in m.^a, signo χ^o praefixo,
quod signum erasum vid. infra ἢ | κενοῦσα C κ' ρατ, οῦσα P¹ M^{ac}
κενοῦσα vid. P¹ M^{ac} cum C scripserit ante ras. (γρατ. P¹ B), κενοῦσα
Heck. κενοῦσα Korsch (κενοῦσα? τρύβευ' ἐνέχουσα?) 4 μὴ κεί
(^o C) P || 5 sqq. cf. VII 401, 480, IX 439; ep. bis exhibet P¹, inest in
III^a c. 19 (εἰς ναυηγ.), 26 (M¹) et in III^b c. 5 (εἰς ἄνδρας οὐκ
ἐπισήμους), 7 (M¹); exstat in P¹ a. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισ.), 42
(s. 43), in P¹ 1-5 c. 22 (εἰς ναυηγ.), 26 (om. ep. hoc loco P¹ a¹)
5 τοῦ αὐτοῦ (post VII 382) P¹, Φιλίππου P¹ M¹ P¹ a¹ ἄθρειον
P¹ 1-5 (at dedit auctoris nom. P¹ a¹ in epid., unde titulum re-
ceperunt P¹ a¹) 6-7 ὁμοίως scr. C, cetera L 6 εἰς τινα
et οὐκίως L 8 ἠνείον (^o et ^o C) P P¹ M¹ ἠνείον P¹ M¹ (P¹ 1) ἠνείον
P¹ (Ἰόνιον Brod.) | σῆμα (^o C A^{ac}) P P¹ σῆμα Huét 9 σπαρ-
τόν C P¹ σπαρτόν A^{ac} | ἀλιθραγέων (^o et ^o C, ἔλ. s. ἔλ. A^{ac}) P | ἐκχυ-
μένων (^o A C) P ἐκχόμενον P¹, ψυχόμενον P¹ 10 vs. alio atra-
mento scriptas postea vid., ab A tamen additus esse | ἐρημοκόμος
Dübner 11 κόρη (^o C) P κόρη P¹ M¹ (utroque loco) P¹ κόρη
P¹ P¹ P¹ a¹ (sed corr. in epid.) | χειρῶν C χειρῶν A^{ac} P¹
12 σαρκολιπῇ A^{ac} πῆ. C 13 νεύρων (^o A C) P P¹ (νεύρων edd.) |
ἐκλυτος P¹ M¹, altero loco consentit M cum P | ἀρμ. A^{ac}

ὄτος ὁ πολυμερῆς εἰς ἦν ποτε. φεῦ μακαριστοί,
ἄσσοι ἀπ' ὠδίνων οὐκ ἴδον ἠέλιον. M, 37^r M¹ 91^r

384. ΜΑΡΚΟΥ ἈΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ. C. P I

Εἰς Ἀριστομάχην τινά | γραῖν, τὴν μέθυσον. L

5 Ἡ Βρόμιον στέρξασα πολὺ πλεόν ἢ τροφὸς Ἴνώ,
ἢ λίλος ἀμπελίτη γρηῖς Ἀριστομάχῃ,
ἠνείκα τὴν ἱερὴν ὑπέδν χθόνα πάν τ' ἐμαράνθη
πνεῦμα πάρος κωλικῶν κλειστοῦ ἐπευρομένη,
εἶπε τὰδ'· Ἐ Μίνοι, πῆλαι, φέρε, κέλπιν ἐλαφρῆν, 5
10 οἶσω κνάνεον τοῦξ' Ἀχέροντος ὕδαρ·
καυτὴ παρθένιον γὰρ ἀπόλεσα· τοῦτο δ' ἔλεξε
φενδέξ, ἴν' ἀγάξῃ κῆν φθιμένοισι πίθον. M 36^r

1 ὄτος ὁ (spiritus C) P | πολυμερῆς C πολλυμερῆς A^{ac} |
ποτέ P 2 ἀποδίνων οὐκίως ἠέλι. A^{ac} || 3 sqq. P¹ M¹ III^a c. 17
(εἰς μεθύσους), 3; P¹ c. 20, 3 (sed P¹ c. 20, 4); cf. VI 291 3 μάρκ
C, om. P¹ 5 βρόμιον C βρόμιον A^{ac} | ἢ C ἢ A^{ac} 6 ἀμπε-
λίτη (^o C) P P¹ | γρηῖς C γρηῖς A^{ac} γρηῖς P¹ 7 ἱερὴν
(spir. et voc. ε refecit C) P P¹: cf. VIII 164, 3 (μεροῖν s. σιμε-
ρῶν P G. Schmidt) | ὑπέδν (^o et ^o C) P | πάντ' (^o C) P idem quo
P¹ M¹ πάντ' P¹ M¹ (P¹ 1) | pro quadrisyllabae vocis clausula
noli reponere τὴν μαράνθη 8 πνεῦμα πάρος (^o CA^{ac}, AC) P |
πνεῦμα P¹ M¹ (πνεύματ P¹ M¹) | ἐπευρομένη P P¹ -μένης Salm.
9 εἶπε, τὰδε, μίνοι· κέλπιν, φέρε (interpunctis C, altera virg.
lit. tādē. iunctus dividens), cum P conomit P¹ | τὰδὲ Μίνοι
Scaliger, τὰδ'· ὁ Μίνοι Jac. | (Μίνοι) πάλιν Casaub. πάλιν Heck.;
(Μίνοι) πῆλαι Jac. (κέλπιν primo de urna iudiciali, post de vase,
quo aqua haeritur, accipiens), κέλπιν Boiss.; Μίνωι· πέλπιν s.
πέλα et Μίνοι· στείλαι ego ci.: cf. V 104, 3 10 τοῦξ' ἀχέροντος
(circ. et acutum AC, C) P 11 καυτὴ (^o C) P P¹ | παρθένιον
P P¹, cr. Muncker (Reiske); complura ad scripturam παρθένιον
spectantia frustra adnotat sch.^B (^o παρ' ἱστορίαν εἰληπται· βού-
λεται γὰρ εἰπεῖν περὶ τῶν Δαναῶν... ἔδει γὰρ μᾶλλον
εἰπεῖν· καὶ αὐτὴ τὸν ἄνδρα διεχρησάμην, ἴνα οἰκείον εἴη τῇ
ἱστορίᾳ· φενδέξ, φησί, εἶπεν τοῦτο τὸ τὴν παρθένιον ἐπό-
λεσα· καὶ τοὶ δοκεῖ τοῦτο μᾶλλον ἐπαινεῖν τὴν γραῖν ἢ δια-
σῆσαι· ἀλλ' οὐ πρὸς τοῦτο ἐφορᾷ τὸ ἐπίγραμμα. ἀλλ' εἰ μόνον
ἀποδείξει κραιπαλῶσαν αὐτὴν καὶ μέθυσον, ἐχαρίσατο ταύτῃ
τὴν παρθένιον, ἄλλως τε καὶ τότε μᾶλλον πιθανὰ τοῖς ἐκδοτικοῖς

385. ΦΙΑΪΠΠΟΥ.

C

Εἰς Πρωτεσίλαον τὸν | ἐν Τροίᾳ πρῶτον τελευτήσαντα· |
 ὅτι ἐν τῷ τούτῳ τάφῳ ὅσα | φησὶ βλέπει τὴν Ἴλιον,
 ξηραίνονται καὶ τῶν φύλλων | τὸν κόσμον ἀποβάλλουσι. L

5 Ἦρωσ Πρωτεσίλαε, σὺ γὰρ πρῶτην ἐμνήσθας
 Ἴλιον Ἑλλαδικοῦ θυμὸν ἰδεῖν δόρατος,
 καὶ περὶ σοῖς τύμβοις ὅσα δένδρεα μακρὰ τέθηλε,
 πάντα τὸν εἰς Τροίην ἐκκεκίνηκε χόλου.
 Ἴλιον ἦν εἰσὶθι γὰρ ἐπ' ἀκρομόνων κορυφαίων, 5
 10 καρφοῦται πετάλων κόσμον ἀναινώμενα.
 θυμὸν ἐπὶ Τροίῃ πόσου ἔξεσας, ἦντα τὴν σὴν
 σφάζει καὶ στελέχη μῆνιν ἐπ' ἀντιπάλους;

386. ΒΑΣΣΟΥ ΔΟΔΛΙΟΥ.

C

Εἰς Νιόβην τὴν ἐν Σιπύλῳ | ἀπαλιθωθεῖσαν, | ἥστινος ἐν μῆ
 15 ἡμέρᾳ ἑπτά υἱοὶ | καὶ τοσαῦται θυγατέρες ἐτελεύτησαν. L

Ἡδ' ἐγὼ ἢ τοσαύτως Νιόβη λίθος, ὅσσάκι μήτηρ·
 δύσμορος, ἢ μαστῶν <στάζον> ἐπηξα γάλα.

τινα διασφραξεν, εἴ τι αὐτὸν εὐφημοῦμεν καὶ πρὸς ἄλλο δι' εὐ-
 φημὸν βοῆς φέρεσθαι συγχωροῦμεν) p. 257, 12 ψευδῆ, ἢ C
 ψευδέσιν A²⁰ | ἀνάξῃ Pl^m | καὶ A κ' ἦν superscr. C κέν Pl^m ||

1 sqq. ep. est in ap. Buh. p. 139 (n. 43); cf. VII 141, Quint.
 Smyrn. VII 409 2 εἰς τὸν πο.: articulum ante Πρωτ. punctis
 del. C | ἐν τροία et τελευτῶ L 3 ἐν τῷ τοῦ τάφῳ L | φῶν βλε-
 πει ἔ(ῖ)λιον (ηλ. P^{ax}) L 4 ἔ φύλλων ὁ κόσμῳ ἀποβάλλουσι:
 (ou ex ηῖ? ex) L 5 ἦρωσ A²⁰ | (πρωτος Reiske) 6 Ἑλλαδι-
 κα, ὅ, C -δικάτι A²⁰ 7 περισσοῖς A²⁰ | μακρατέθηλε A²⁰ 8 πάντα
 (C) P | ἐκκεκίνηκε: alterum s C refecit, ἐγν. Bothe 9 cf. Quint.
 VII 410 αἶ δ' ὅπτε' ἀδρῆσσαι ἀνερχόμεναι διαπέδοιο Ἴλιον | ἦν
 (rest., ἦν A²⁰) P | εἰσὶθι (duplicem spir. C) P | γὰρ. (cum erna
 spiritu, γὰρ A²⁰) P | verba ἐπ' ἀκρ. (C ἀκαιο. A²⁰) κορυφ. cum
 καρφοῦται iungit Reiske (vet. cf. Quint. l. c.: ἀντίκα τῆσι θοῶς
 ἀναινεται ἄκρᾳ) 10 πετάλων (λων ex λον s. λα corr. A, AC) P
 11 ἐπι A²⁰ | ἔξεσας: cf. Apoll. Arg. IV 391 12 σφάζει A | ἐπ' ἀντ.

Ἴδεω πολλὸς ὄλβος ἐμῆς ὠδίνος ἀριθμὸς,
 ἢ τέκον. ᾧ μεγάλης λείψανα πυρκαϊῆς.

P 264

387. ΒΙΑΝΟΡΟΣ.

C, Pl

Εἰς Θεονόην τινὰ | σὺν τῷ ἰδίῳ παιδί | ἅμα
 τελευτήσαντων | καὶ ταφείσαν. L

Θειονόης ἔκλαιον ἐμῆς μόρου, ἀλλ' ἐπὶ παιδὸς
 ἐλπῖσι κουφοτέρας ἔστενον εἰς ὀδύνας.
 νῦν δ' ἅμα καὶ παιδὸς φθονερῆ μ' ἀπενώσφισε Μοῖρα·
 φεῦ· βρέφος, ἐψεύσθη καὶ σὲ τὸ λειπόμενον.

C ἐπαντιπάλους (sic) A²⁰ || p. 258, 13 sqq. in apogr. Buh. p. 139
 (n. 44) 13 B. A. eodem ordine hic atque ad ep. 391 no-
 mina posuit C, contrario ad 372 14 ἐν ἀπυλῷ L | ἔην (ex-
 puxit articul. C) ἀπολιθωθεῖσαν P | εἰσὶν L, corr. Jac.

15 ἦν L 16 αἶδ' A ἦδ' apogr.: cf. VII 145. 324 | malim ἢ
 Νιόβη τοσαύτως λίθος 17 ἦ P (ἐκ apogr.) | trochaicum post
 μαστῶν om. A lacunam non indicans; <θεγμόν> Salm. <λευκόν>
 Reiske (Pauw) <ὑγρόν> et <τόσσον> Korsch, ego <στάζον> |
 ἐπηξα Reiske | z in fine vs. et ab initio C

1 sq. post ἴδεω et ὄλβος interpunxit C | ὠδίνος (C, ? A²⁰)
 P | ἀριθμὸς ὄ, s C ἀριθμὸς A²⁰: cf. Kaib. 574, 4 | ἦ (C) τέκον
 ('AC) P | — ὠδίνος, ἀριθμὸς ἦ τ. ('cohortes liberorum') Reiske,
 — ὠδ., ἀριθμὸν ἦ τ. ('tantum numerum, rem nihili quae pe-
 peri') Heek., ὄλβος, ἐμῆς ὠδ. ἀριθμὸς ὄ (Br.) τ. Kaib.;
 ἀριθμὸς, ὄ τ. Br., ἀριθμὸς, γῆ τ. et ἀρ., ὠ τέκον Jac.; πολλὸν
 ὄλβον ἐμ. ὠδ. ἀριθμὸς (ἀριθμοῖς Bothe) ἦ τ. Boiss.; ἀριθμὸς
 ἠλίκος? | cf. 289, 4 2 cf. K. 432, 2 || 3 sqq. Pl^m III^a c. 20 (εἰς νέους),
 18 (Pl^a c. 23, 18; Pl^a 17; Pl^a 19) 4 τῷ ἰδίῳ L 5 post tel. primo
 clausulam, posthac 'καὶ' ταφείσαν add. L 6 θειονόης ('AC)
 P | γάμον A Pl γρ. μόρον superscr. C | ἀλλῆμι A²⁰ 7 ἔστενον
 εἰς ὀδύνας P Pl (ἐσθῆνον Jac.; f. ἔσπεισαν) ἔστονάχησ' ὄδ. FG.
 Schmidt | ἐξ ὀδύνας (debebat ὀδύνησ) Herw. 8 δέμε A²⁰
 δέμε C δέμε Plw δ' ἐμῆ Br. δ' αὐ s. δ' ἔαι Jac., ser. δ' ἅμα |
 φθονερῆν (C A) ἀπενώσφισε (A ἐπ' ἐν. C) μοῖραν P φθο-
 νερῆ τις ἐνόσφ. μοῖρα Pl, φθονερῆ μ' ἀπ. Jac., (δέ με —) φθο-
 νερῆς ἴνα (s. φθονερῶν λ) νόσφ. Μοῖρας (s. Μοῖρῶν) item
 φθονερῆ γ' ἀπ. Bothe 9 φεῦ βρέφος. (circ. rest., punctum add.
 C) P; tollunt interpunctionem post βρ. ead. | σὲ τὸ P Pl | αἰὼ
 λειπόμενος Reiske εἰς λειπόμενον Br., temere uterque

Περσεφόνη, τόδε πατρός ἐπὶ θρηνοῖσιν ἄκουσον· 5
δὲς βρέφος ἐς κόλπους μητρὸς ἀποιομένης. M 38^v

388. ΤΟῦ ἈΤΤΟῦ ΒΙΑΝΟΡΟΣ. C

Εἰς τινὰ Κλειτώννυμον <τιμαρούμενον> τυραννον. L

Ἰχθύσι καὶ ποταμῶ Κλειτώννυμον ἐχθρὸς ὄμιλος
ᾤσεν, δὲ εἰς ἄκραν ἦλθε τυραννοφόνος.
ἀλλὰ Δία μιν ἔθαψεν· ἀποσπασθεῖσα γὰρ ὄχθα
πάν δέμας ἐς κορυφὴν ἐκ ποδὸς ἐκτέρπεν.
καί ται δ' οὐχ ὑδάτεσσι διάβροχος· αἰδομένα δὲ 5
10 Γὰ κεύθει τὸν ἕως ὄρμον ἐλευθερίας. M 37^v, 83^v

389. ἈΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ. C. P1

Εἰς τοὺς τέσσαρας νηὸς | Ποσειδάκων
ἐν μῆ | ἡμέρῃ τελευτήσαντας. L

Καὶ τίς ὃς οὐκ ἔτλη κακὸν ἐσχατον νῆα κλαύσας;

15 ἀλλ' ὁ Ποσειδάκων πάντας ἔθαψε δόμος

1 Περσεφόνη P1 | τόδε P P1 τόγε Br. σὺ δὲ Jac. | πῶς P1^m | ἐπίθῃ. A^{ac} | ἄκουσον P. cr. P1 (θρηνοῖς ἐπίνεσον Reiske)
2 βρέφος ((g) in 1?) P1^m | μὲν P1^m | ἀποιομένης C || 3 sqq. ep. exstat bis apud Plan.: P1^m III^a c. 19 (εἰς νεοεργήσαντας), 27 (P1^m c. 22, 26; P1^a c. 22, 27; P1^b c. 22, 25) = P1₁, iterum P1^m 1^b εἰς δόμον, 1 (P1^m I 22, 11) = P1₂; num. q adpinxit C (cf. ad VII 378) et ᾧ 3 Βιάνορος P1 | βιάνο^o C 4 cf. Final 150 | εἰς τινὰ κλειτώννυμον (non κλητ.) τυραννον (τυραννοφόνου Boiss.) L, qui add.: σὺ κ οὐδ' ᾧ ὄσσις 2° (ἔστιν) οὗτος ὁ κλειτώννυμος (L primo σὺ κ οὐδ' ser., in σὺ κ οὐδ' δ' mutans apostrophum vocis οὐδ' retinuit)
5 cf. Ἰχθύσι καὶ ποταμῶ 286, 6 | Ἰχθύσιν εἰς ποταμῶν Schmidt
6 ᾤσεν C ὃς s. ὃς ἐν? A^{ac} | δ τ' (rest. C) P | ἄκραν P P1; ἄκραν? |

τυραννοφόνος A^{ac}, in -φόνος, dein -φόνος mut. C 7 δία P P1₁ δία P1 | μιν C μιν? A^{ac} | ἀποσπ. C | ὄχθα P P1 8 κορυφῆν (C circuml. ? A^{ac}) P P1 | cf. II Σ 353 ἐς πόδας ἐκ νεφαλῆς 9 οὐχ ὑδάτ. C P1^m οὐχ ὑδ. A^{ac} | αἰδομένα A^{ac} αἰδομένα P^{ac} P1₂ αἰδομ' ἐν' ἡ (η ex α s. ex σσ corr.) P1^m (- μὲν P1^m) 10 γὰ P P1₂ γῆ P1 | τὸν ἕως (rest. C) P τὸν ἕως P1^m τὸν ἕως P1₁ | ὄρμον (C) P P1 | ἐλευθερίας P P1, idemque P1₂^m

τέσσαρας, οἷς Ἄιδαι σνηρίθμον ἤρασεν ἡμας,
τὴν πολλὴν παίδων ἐλπίδα κειραμένον.
πατρός δ' ὄμματα λυγρὰ κατομβροθθέντα γόοισιν 5
ᾤλετο· κοινὴ που νύξ μία πάντας ἔχει. M 96^v

390. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ. C. P1

Εἰς Ἀπολλόδαρον τινὰ | ἐπὶ νεραννοῦ | τελευ-
τήσαντα· | ἦν δ' ἄρα σταδιοδρόμος. L

Κυλλήνην ὄρος Ἀρκάδων ἀκούεις·
αὐτῆ σῆμ' ἐπίκειτ' Ἀπολλοδάροφ.

-θερίας P1^b || p. 260, 11 sqq. P1^m III^b c. 25 (εἰς νηὸς καὶ θυγατέρας), 3 (P1^b c. 31, 7); tertium dist. est ap. Ir. p. 100 (inter ep. 326 et 94) 11 ἀπολλοδά P1^m 12 εἰστον L | ποσιδάκων L: cf. ad 15

13 ἐν μιν ἡμέρα τελευτήσαν L, immo intra quatuor dies recte Jac. 14 οὐκ ἐκάλει (—κλαύσας)? cf. IX 251, 6 | θάψας Vinc.; cf. IX

243, 2 15 ἀλλ' A^{ac} ποσιδάκων P: ποσιδάκων (sic) A^{ac} ποσειδάκων (cum P1) C | κειρας FG. Schmidt | δόμος C δέμας? A^{ac}
1 σνηρίθμον C 2 ** τὴν (crasae sunt litt. πο, et ras. est supra τ) P | πολλήν (C πολλήν? A^{ac}) P | πάντων Schmidt; cf. 453, 2, Kaib. 116, 2 | κειραμένον C κειραμένον A^{ac} P1 3 sq. disticho praemittit Ir. titulum perversum: Ἰουλιανὸς εἰς Πύρρον, unde ap. Ir. p. 100 post ep. 326 Iuliani in Pyrrhonem versus (VII 576) intercidisse suspicor 3 πατρὸς A^{ac} | ὄμματα ἄλλα FG. Schmidt (ἐνδορῶ?) | καὶ λυγρὰ C | γόοισιν P P1^m P1^a γόοιο P1 Ir. ἴσοισιν Schm. 4 κοινὴ που P P1 κ. τοι Jac., κ. ὄμοῦ ego ci.; κοινὴ που Ir. κοινὴ γόων Reiske | μία (C) P || 5 sqq. P1^m III^b c. 5 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 27 (P1^m c. 6, 61; P1^b c. 6, 62) 5 ep. est Thessalonicensis: cf. 393 6 εἰς ἀπολλοδάρον

τινὰ ὄπο L | τελευτήσαντος (sic) L 7 ἦν ἄρα σταδιοδρόμος L 8 κyllήνην? A^{ac}; adscriptum est (ex Pausania) sch.^b hoc: ἔστι γὰρ καὶ ἐπίγειον Ἡλείων (Paus. IV 23, 1) τὸ δὲ ὄρος ἀνομάσθη ἐπὶ Κυλλήνῳ τῷ Ἠλείῳ (Paus. VIII 4, 6) τῷ Ἀρκάδος τῷ Καλλιστοῦς ὃς φησι Πανουσίας ἐν Ἀρκαδικῶς· ἐστὶ δὲ ὄρος ὑψηλότερον ὄρων τῶν ἐν Ἀρκαδίᾳ (Paus. VIII 17, 1) ἐπὶ τῇ κορυφῇ γὰρ Ἐρμῶ Κυλληρίῳ ἦν καὶ ἀγαλαί θείῳ (I. θείου) πεποιημένον· ἐν δὲ τῷ ὄρει τούτῳ κάσσοι καὶ ὄρνιθες εἰσι ὀνομαζόμενοι κυλλίαι, μάλιστα ξοικότες κύνῳ λευκότητι ἀρκάδων (an ex αν? cr.) P 9 αὐτῆ ex αὐτῆ cr. C, ταύτῃ Heck.

Πίσσηθέν μιν ἰόντα νυκτὸς ὄρη
 ἔκτεινεν Διόδωρον πεσῶν κεραινός.
 τηλοῦ δ' Αἰγανέης τε καὶ Βεροίης
 νικηθεὶς Διὸς ὁ θρομμεὺς καθέδδει.

5
M 92^a

391. ΒΑΣΣΟΥ ΛΟΔΔΙΟΥ. C

Εἰς Γερμανικὸν τὸν | Καίσαρος ἀδελφιδῶν, |
 τὸν πατέρα Νέρωνος. L

Κλειδοῦχοι νεκῶν, πάσας Αἰδαο κελύθους
 φράγνυτε, καὶ στομίους κλειθρα δέχοισθε, πύλαι.
 αὐτὸς ἔργον Αἰδαο ἐνέπα. Γερμανικὸς ἄστρων,
 οὐκ ἐμός· οὐ χωρεῖ νῆα τόσην Ἀχέρων.

392. ἩΡΑΚΛΕΪΔΟΥ ΣΙΝΩΠΕΩΣ. C. P1

Εἰς ναυηγὸν Τλησιμένην | ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει | ναυαγήσαντα. L

Αἰτλαψ καὶ πολὺ κῆμα καὶ ἀντολαὶ Ἀρκτούροιο
 καὶ σκότος Αἰγαίου τ' οἶδμα κακὸν πελάγευς,

1 *πίσσηθέν* (acc. alterum AC) P P1^m Πίσσηθέν P1^b | ὄρη C
 ὄρη A^{ac}, em. P1 2 *διόδωρον* (ὄ in ex. ω C) P 3 *αἰγανέης*
 P P1^m Αἰγανέης (urbis Macedoniae) Scaliger (Brod.) Ἡμαθίης Peerl-
 kamp Αἰγανέων (l. q. Αἰγανέων apud Steph. Byz. s. Αἰγαί)
 'Macedonum' Heck. | τὲ P1^m | βεροίης ('AC) P; ἔστι πόλις
 Μακεδονίας sch.^b; hendecasyllabos inscriptos fuisse cenotaphio
 Apollodori in urbe patria Beroea exstructo censet Heck.
 4 cf. VI 256, 5; VII, 692, 6 | *διὸς* ('AC) P om. P1, Διὸς inseruit
 Reiske (stadiodρόμος et <ἐκεί> καθ. proponit anonym., μόρον καθ.
 Scaliger) | *θρομμεὺς* ('rest. C) P || 5 sqq. ap. Buh. p. 140 (n. 45)
 5 cf. ad 386 6 *ναυαγήσαντα* (sc. Tiberii) ἀδελφιδῶν L
 7 *πᾶσα νεκῶν*: Neronis Germanico nati, quem senatus Tiberio
 criminante hostem indicavit (cf. Suet. Calig. 7); sed ut im-
 perator Nero significetur, pro *πᾶσα* fort. *προπάτορα* s. *μητρο-
 πάτορα* scribendum (εἰς Γερμ. τὸν Καίσαρα ἀδελφιδῶν Νέρω-
 νος Br.) 8 *κλειδοῦχοι* A^{ac} | *αἰδαο*? A^{ac} 9 *δέχοισθε* ap. G. R.
 10 *αἰδαο* ('C) P 11 *οὐκ ἐμός* A^{ac} | *χωρεῖ νῆα* (ωρεῖ. C) P |
τόσην * *ἀχέρων* (C *τόσην* δ' Ἀχέρων? A^{ac}) P; f. *λήμα* τασόνδ
 Az. || 12 sqq. P1^m III^a c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 28 (P1^m a^b)

ταυθ' ἄμα πάντ' ἐκούρησεν ἐμὴν νέαν τριχθαδὲ δὲ κλασθεὶς
 ἰστός ὁμοῦ φόρω καμὲ κάλυψε βυθῶ.
 ναυηγὸν κλαίετε παρ' αἰγιαλοῖσι, γουήες,
 P 265 Τλησιμένην, κωφὴν στηθάμενοι λίθαικα. M 37^a

393. ΔΙΟΚΛΕΟΥΣ ΚΑΡΤΥΣΤΙΟΥ. C

Εἰς [τὸν αὐτὸν] ναυηγὸν [Τλησιμένην], | οὐτινος τὰ λείψανα
 ἐπὶ | τῶν αἰγιαλῶν κалινδεῖται | ταφῆς οὐ δεδμενα. L

Μὴ με κόνι κρύψητε, τί γάρ; πάλι μὴδ' ἐπὶ ταύτης
 ἰόντος οὐκ ὄνοτιν γαίαν ἐμοὶ τίθετε.

c. 22, 27; P1^a c. 22, 28; P1^b c. 22, 26) p. 262, 12 sq. nomen
 auctoris lemmati subiunxit C 12 ἠρακλεῖ C | *συναπέωσ'*
 C P1^m 13 *τλησιμένην* in ras. C, ἀνώνυμον? (cf. ad p. 263, 2 sq.) L^{ac} |
πελάγει (litt. fin. refecit, non add. C) *ναυαγήσαντα* L 14 cf. VII
 295, 5 | *αἰτλαψ*? (? A' C) P *αἰτλαψ* P1^m | *τρόφι κῆμα*? cf. tamen
 593, 3 | *ἀντολαὶ* ex aut. cr. C | *ἀρκτούροιο*, P^{ac} -*τούροιο* A^{ac}
 15 cf. 273, 2 | *αἰγιαλῶν* C *ἀργ.* (potius quam *ἀργ.*) A^{ac} | *οἶδμα*:
 rest. C infra rasuram | cf. 256, 1; 374, 5; 404, 6; 499, 4

1 *ἄμα* ('C) P | *πάντα κόνι*. P1 | *τριχθαδὲ* A^{ac} 2 *φόρω*
 A^{ac}; cf. 642, 2; 738, 3 (503, 3); *δισσὰ δ' ὁμοῦ* VII 465, 7 (Heracliti) |
καμὲ P | post *βυθῶ* erasum est clausulae signum 3 sq. distich.
 efficit olim ep. peculiare cum lemmate nunc eraso: *ἐτρω* (?)
εἰς τὸν αὐτὸν τλησιμένην ναυηγόν; et deleta est nota init. ante
 v. 5 3 *παραγιαλοῖσι* A^{ac} 4 *τλησιμένη* (lin. ut in nom.
 proprio) P1^m; post vocem interpunxit C P1^m | *κωφὴν* ('C' A) P
κωφὸν P1 (cf. VI 66, 4) || 5 sqq. ap. Buh. p. 140 (n. 46)
 5 *κροσσίων*: cf. ad VI 186; ad eundem Dioclem referenda vid.

epp. VII 393, IX 109 6 *εἰς αὐτὸν ναυηγὸν τλησιμένην* per errorem
 L | *οὐτινος* τα L 7 *ἐπιτῶν*, *καλινδεῖται* et *οὐδ*. L 8 *κόνι*
 Reiske | *τί γάρ πάλι*, C *πάλι* A^{ac}; *τί γάρ πάλι* interpunxit Reiske
 cum sequentibus verbis iungens *πάλι*, quod ad *κρύψητε* refert
 Jac. | *μὴδ'* P | *ἐπι* A^{ac} 8 sq. *ταύτης ἡμίονας* (i. e. ἡόνας C,
 ἡόνας ut quadrisyllabum A^{ac}) P, cr. Salm. 9 *ὄνοτιν*
 A^{ac} *οὐκ ὄν*. C *ὄν* *πρωτῆν* Salm. *ὄγκωτην* ingeniose Henschke
 (cl. IX 117, 2; *ὄν μενετήν* Jac.); olim ci. *εικονιῆν* 'imagina-
 riam', cf. XI 232, 4 | *τίθετε* P, cr. Salm.

μαίνεται εἰς με θάλασσα καὶ ἐν χέρσοισι με δειλὸν
 εὐρίσκει χαλκίαις, οἷδ' ἐμὴν κῆν Αἴδη.
 χέρσον ἐπεβαίνειν εἰ ἐμεῦ χέρην ὕδατι θυμὸς, 5
 πάρεμμαι σταθερῇ μινύμεν ὡς ἄταφος.

394. ΦΙΛΙΠΠΟΤ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Εἰς μυλεργάτην, οὐτιμὸς | ἐπὶ τῷ τάφῳ
 καὶ αὐτὸν τὸν | μόνον ἐπέδηξαν.

Μυλεργάτης ἀνὴρ με κῆν ζωῆς χρόνοις
 βαρυβρομήταν εἶχε δινητὸν πέτρον,

1 ^{εἰς} μαίνεται δ' ἐμὴ (εἰς C^o) P μαίνεται δ' εἰς με Reiske (μαί-
 νέτω εἰς με Salm.); μαίνεται Br. μαίνετ' ἰδ' Jac. μαίνετ' ἐτ'
 Heck. | χέρσοισι P: σοι et in linea et supra l. scr. C, qui
 priorem accentum add., χερσαί (? vix χέρσοι v. χερσαί) A^{ar},
 χέρσοισι pro adiectivo accipimur Reiske et Mein. (cf. Antig. 251),
 χέρσοισι Schneider, fort. στερεαίσις, σπληναίσι | μεδελόν C -λόν A^{ar}
 2 εὐρίσκει, χαλκίαις. C εἰς. χαλκίαις A^{ao} | ἐν χέρσοισι δὲ (-σί
 τε Mein.) δειλὸν εὐρίσκειν χαλκ. Reiske; εὐρίσκει χαλκίαις τ'
 Empiricus | οἷ δέμε (C) P (εἶδ' ἐμὴ Boiss.) | κῆν C κῆν?
 A^{ar} κῆν Mein. | (χέρσοισι με δ.) εὐρίσκειν φ. οἷδ' καὶ ἐν A.
 Huschke post Reiskium; fort. εὐρίσκειν — οἷδ' ἐμὴ κῆν A.;
 cet. Dioclem mireris vocis χαλκ. primam syllabam corripuisse
 3 sq. spurium aestimat dist. Salm. 3 χέρσοι δ' (u add. C) P
 χέρσο Boiss. χέρσον (conl. IX 276, 3 Crim.) Schneider; an χοιράδ' ? |
 ἐπ' ἐμὴ β, γ, ρει (αββαί' in craso βαλ) C ἐπεβαίνει A^{ao}; infinitivum
 rest. Jac. | ἐμὴ P εἰ μεν Jac. εἰ ἐμὴ Heck. | ὕδατι (C) P |
 post θυμὸς et bis in m.^o signum x posuit C | (ἐμὴ χέρην)
 ἠδ' εἰ, ἐτοιμὸς (πάρεμμαι) Piccolos 4 πάρε μῆμα (s. χεῖμα)
 σταθεροὶ μινύμεν ὡς ('i. e. οὐτως') ἄταφοι infelicitur Reiske |
 x πάρεμμαι (x C) P ἀροῦμαι Jac. ἀροῦμαι Mein. | σταθερῇ
 P: circumfl. refecit, i fin. add., x superscr. et in m.ⁱ repetivit
 C | μινύμεν C μινύμεν A^{ar} | ὡς P ὡς (post Reiskium) Herw.
 et Korsch || 5 sqq. in ap. Buh. p. 140 (n. 47) 5 Θεο-

σαί C 6 οὐτιμὸς ἐπὶ L 7 καὶ αὐτὸν L 8 κῆν A κῆν
 C | ζωῆς? A^{ao} ζωῆς ap. B.^m 9 βαρὺν βρομῆς ἀνείχε (A C) P
 βαρυβρομήταν (-μητῶν ap. B.^m) εἶχε Salm. (βαρυβρομήσαν
 Reiske, βαρὺν βρομήταν Heck.) | δινητῶν P (quod femininum,
 etsi ἡ πέτρος, vel a Mel. poetis, pariter atque ὁ πέτρος dicitur,
 ferri nequit iuxta formam βαρὺν v. 5; sed fort. δινήταν a ma-
 sculino δινήτης admittendum), δινητὸν Salm.

πυρηφάτου Δάματρος εὐκάρπου λάτρων,
 καὶ κατθανὸν στάλωσε τῷδ' ἐπ' ἠρίω
 σύνθημα τέγνας· ὡς ἔχει μ' αἰεὶ βαρὺν, 5
 καὶ ζῶν ἐν ἔργοις καὶ θανὼν ἐπ' ὀστέοις.

395. ΜΑΡΚΟΤ ἈΡΓΕΝΤΑΡΙΟΤ.

Εἰς Κάλλαιστρον καταγέσσαντα ἐν τῷ Λιβυκῷ |
 πελάγει δόνοντος Ὁρίανος.

Ὁδτος ὁ Καλλαιστρον κενεὸς τάφος, δν βαθὺν χεῖμα
 ἔσφηλεν Λιβυκῶν ἐνδρομέοντα πόρων,
 10 σνομὸς δ' Ὁρίανος ἀνεστράφησε θαλάσσης
 βένθος, ὑπὸ στρυγερῆς οἰδματα πανδυσίης.
 καὶ τὸν μὲν δαίσαντο κωκόμενον εἰν ἀλλ' ἠήρες, 5
 κωφὸν δὲ στήλη γραμμαε λέλογχε τόδε. M 937

396. ΒΙΑΝΟΦΟΣ ΒΙΘΥΝΟΤ.

Εἰς Ἐπιτακίε καὶ Πολωνάειην, τοὺς Οἰδίποδος | παιδας. L
 Οἰδίποδος παιδῶν ἠήρη τάφος· ἀλλ' ὁ πανώλης
 τύμβος ἐτι ζώντων αἰσθάνεται πολέμων.

1 πυρηφάτου P, cr. ap. G. R.^m; π. 'tritium terentem', cf.
 μυλήφατον passive dictum Od. β 355 | εὐκάρπου 'utilem' ap. B.^m
 2 στάλωσε δ' Heck. | τῷδ' P | ἐπ' ἠρίω (priori spir. C) P
 3 ὡς A, sed circ. coeptus eradi; ὡς Jac. | ὡς ἔχη Salm. | αἰεὶ P αἰε
 apogr. 4 ζῶν ex ζῶν? cr. C | ἐνέργοις A ἐπ' ἐργ. ap. B.^m | ἐπο-
 στέοις A^{ao} || 5 sqq. Pl^m III^b c. 19 (εἰς καταγέσσαντα), 10 (Pl^m
 c. 22, 57, sed 22, 59 in Pl^{a-n}) 5 Μάρκον om. Pl | ἀργεν-
 τario C; Arg. imitatur Leon. Tar. VII 273; 503 (3) 6 καταγέσσαν ἐν L
 7 δόνον L 8 οδτος (supra o C, supra v A^{ar}) P Pl | βαθυ-
 χεῖμα A^{ao} | κῆμα Br. χεῖμα Jac. 9 cf. 290, 2 | ἐσθραμέοντα Pl
 10 cf. VII 498, 4 | δ' Pl δ' δ' (C) P | θαλάττης Pl^{a-n} 11 post
 βένθος interpung. P Pl^m | ὀσπενγ. A^{ao} (noli διασπερῆς repetere ex
 VII 273, 2), καὶ σπενγ. Jac. (qui σνομὸς καὶ οἰδματα iungi vo-
 lebat) | οἰδματα (C) P Pl (οἰδμα^o Pl^m) οἰδματι Dübner οἰδμασι
 Finsler | παν, δ, γ, σ, ἴησ C πανσυδής A^{ar}; cf. 502, 4 12 εἰν ex εἰς

κείνους οὐδ' Αἴδης ἔδαμάσματο, κῆν Ἀχέροντι
 μέρονται· κείνων χά τάφος ἀντίπαλος,
 καὶ πυρὶ πῶρ ἤλεγξαν ἐναντίον. ὦ ἔλεινοι
 παιδες, ἀκοιμητῶν ἀψάμενοι δοράτων. M 35^v, 93^r

397. ἘΡΥΚΙΟΥ [ΘΕΤΤΑΛΟΥ]. C. Pl

Εἰς τινα Σάτυρον | ναυαγήσαντα ἐν τῇ | θαλάσῃ
 τῇ πλησίον | Μυκάλης, κατέναντι Σάμου. L

Οὐχ ὄδε δειλαίου Σατύρου τάφος, οὐδ' ὑπὸ ταύτῃ,
 ὡς λόγος, εὔνηται πυρκαϊῇ Σάτυρος·

cr. P^M p. 265, 13 κωφὸν δὲ στήλη P^M κωφὸν ἐν στήλῃ (δ' A^s, spir. supra s AC) P; cf. 392, 6 || 14 sqq. ep. bis exhibit P^M, in III^a c. 13 (εἰς ἤρωας), 2 (M₁) et in III^b c. 13 (εἰς ἤρ.), 3 (M₂); priore loco exstat in P² c. 14 (εἰς ἤρ.), 2 14 βυθιστοῦ C, om. Pl 15 εἰς ἔτεο κλέα καὶ πολυνεύτην (praetermissa lemmatis parte altera) Pl | ἔτεο κλ. et πολυνεύτην L | cf. Anson. ep. XXV (p. 431 P.), Antiphili ep. VII 399 16 θήρη ('AC) P; cf. Paus. IX 18 | ἄλλο A^{so} 17 πολέμων P δοράτων M, P²

πολέμων^β (de littera β adiecta cf. ad δοράτων^α in v. 6) M, 1 οὐτ' P οὐτ' M, P² (οὐτ' P²) οὐδ' M₂; cf. 399, 2 | κῆν? αχ. A^{so} κ' ἦν ἄχ. M, P² κείν' ἄχ. M₂ (unde 'ἐν ἄλλω κείν' ἄχ.' P² in epid., quam scripturam inre spreverunt P².^h) 2 μά-

νάται (ν superscripsit L?) P | χῶ ('AC) P P² | ἀντίπαλος ex ἀντίπαλος rest. C 3 πῶρ ex πῶρ? cr. C | ἤλεγξαν ('C, ey e corr. M₁) P Pl ἔφλεξαν Jahn ἐλλέξαν Ellis; ἤλεγξαν? (Mähly et κῆρ pro πῶρ et ἀντίπαλος — πῶρ ἤλεγξαν infeliciter ci.) 4 ἀψάμενοι A^{so} | δοράτων P P² M₁ δοράτων^α M₂, scil. πολέμων^β antecedente in v. 2, unde Planudem αἰσθάνεται δοράτων (v. 2) et ἀψάμενοι πολέμων (v. 6) maluisse apparet || 5 sqq. P^M III^a c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 29 (P^{1-b} c. 22, 28; P^{1-a} c. 22, 29) 5 θεεταλ^β C, om. merito Pl; nomen a Thessalonicensis ep. sequenti ad versus Cyziceni translatum esse vid.; patriam poetae testantur C ad ep. 230 atque ipsius Er. in Cyzicenum sepulcrum ep. 368

6 sq. εἰς τινα L | ναυαγήσαντ' ἐν τῇ θαλάσῃ τῇ L 8 οὐχ ὄδε? A^{so} οὐχ ὄδε C | δειλαίου C δειλαίου A^{so} (P²), δειλαίου, alio atramento ex δειλαίος corr. P²; cf. 654, 5 | οὐδ' ὑποκατή A^{so} 9 (in vocibus ὡς λόγος Satyri gent. s. patronymicum latere opinabatur Jac.; at cf. φεδοστής λάθος 273, 6; 374, 3) | εὔνηται ('AC) P εὔνηται Pl (εὔνηται Hehw.)

ἀλλ' εἰ πού τινα πόντον ἀκούετε, πικρὸν ἐκείνου,
 τὸν πέλας αἰγρονόμου κλυζόμενον Μυκάλης,
 κείνω δινῆντι καὶ ἀτρυγέτῳ ἔτι κείμαι
 ὕδατι, μαινομένῳ μεμφόμενος Βορέῃ. M 37^r

398. ἈΝΤΗΙΑΤΡΟΥ. C. Pl

Εἰς Πολύξενον Σμύρναϊον οἰνωθέντα καὶ ἐξολισθήσαντα
 καὶ τελευτήσῃ δι' αὐτὸ τοῦτο τυχόντα. L

Οὐκ οἶδ', εἰ Διόνυσον ὑπόσσομαι ἢ Διὸς ὕβρον
 μέμωμ'· ὀλισθηροὶ δ' εἰς πόδας ἀμφοτέροι.

P 266 ἀγρόθε γὰρ κατιόντα Πολύξενον ἔκ ποτε δαιτὸς

11 τύμβος ἔχει γλίσχρων ἐξεριπόντα λόφων.

κέται δ' Αἰολίδος Σμύρνης ἐκός, ἀλλὰ τις ὄρφνης 5
 δειμαῖνοι μεθύων ἀτραπὸν ὑετίην. M 38^r

1 ἀλλεῖ A^{ac} | που τινα P | ἐκείν₁ ο₁ P ὀκείνω₁ A^{ar}; cf. 274, 1

2 μυκάλης (μὲ A^{so} η C²) P Μυκάλης Pl: affert sch.^h quae Steph. Byz. exhibit a. v. Μυκάλη 3 ἐν Huet ἐν Reiske; ἐτ' ὀχοῦμαι?

4 βορέη P; βορέη P² βορέην (P²) alio atram. rest. P² (cf. 264, 3; 582, 2; 666, 6); C et post ὕδατι et (more suo in medio vs.) post μαινομένῳ interpunxit, P² tantum post ὕδατι || 5 sqq. P² III^a c. 17 (εἰς μεθύσους), 4 (P^{1-b} c. 20, 4; P^{1-a} c. 20, 5) 5 gent. (Θεσσαλονικέως) om. P Pl; num. γ adpinxit C, cf. ad VII 388 6 sq. duo lemmata ser. L, prius p. 265 ad vs. 1 sq.

hoc: εἰς τινα μεθύσθεντα | πολύξενον· 'καί' ἐξολισθήσαντ' (sic) τελευτήσαι (τελευτήσαντα Dahn., <ὡστε> τελευτήσαι?); alterum, quod supra exhibitum est, subiunxit L p. 266 ad vs. 3 sq.

6 οἰνωθέντ' 'καί' ἐξολισθήσαντ' L 7 διαντὸ τοῦ τυχόν L 8 οὐκοῖδ' ('C) P | οἶδ' ἢ P² — εἰ P² | δ₁, ὀν₁, σ₁σον C δ' ὄν₁σον A^{ar} (σσον primo in σσον et *σσον, dein cursus in σσον mut. C) P Διόνυσον Pl | **δ₁ πό₁σσομαι C ὄνομάσσομαι A^{ar} (μεμφομαι sch.^h) | ἢ? ('C? A) P 9 ὀλισθηροὶ, εἰς (δ' A^s, ο₁ et alterum spir. C) P ὀλισθηροὶ δ' εἰς P² 10 ἀγρόθε P² ἀγρόθε Jac. | πολύξενον P P² ἐκ ποτε: cf. 498, 1; 745, 1; VI 291, 1 11 γλίσχρων P² γλίσχρων (A^{so}?) Pl 12 κέται A^{so} | σμύρνης εκός A^{so} | ὄρφνης ('rest. C) P: cf. 660, 2 (Leon. Alexandrini, qui imitatur Antipatrum); 289, 2; ὄρφνη Brod. (cl. 390, 3) ||

399. ἌΝΤΙΦΙΛΟΥ. C

Ἐτερον εἰς Ἐπειοῦ καὶ Πολυγείην, τοὺς Οἰδίποδος υἱούς. L
Τηλοτάτω χεύασθαι εἶδει τάφον Οἰδιπόδαο
παισὶν ἀπ' ἀλλήλων, οἷς πέρας οὐδ' Αἶδας
5 ἀλλὰ καὶ εἰς Ἀχέροντος ἕνα πλόον ἤρησαντο,
χῶ στυγερός ζῶει κῆρ φθιμένοισιν Ἄρης.
ἦνίδε πυρκαϊῆς ἄνισον φλόγα· δαιόμενα γὰρ
5 ἐξ ἑνὸς εἰς δισσάν δῆριν ἀποστρέφεται.

400. ΣΕΡΑΠΙΩΝΟΣ ἈΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ. C

10 Ἐπιτόμβιον ἀνώνυμον εἰς ὅσα ἀνθρώπεια | κείμενα
ἀτημέλητα. L
Τούτ' ὅστιεν φωτὸς πολυεργέος. ἦ ἤα τις ἦσθα
ἔμπορος ἢ τυφλοῦ κύματος ἰχθυόβλος.
ἄγγελον θνητοῖσιν, ὅτι σπεύδοντες ἐς ἄλλας
15 ἑλπίδας εἰς τοίην ἑλπίδα λυόμεθα. M 32^r

1 sqq. ap. Buh. p. 140 (n. 48); cf. VII 396 1 sq. nomen
auctoris (αντιφ.) lemmati subiunxit C, qui ὀ in m. adpinxit
2 εἰδ' ultra marginem scr. serius, ut vid., L | εἰς ετ. L | πο-
λυγείην τούσοιδ. L 3 τηλοτάτω P | εἶδει (C) P 4 παισὶν
ἀπ' ἀλλήλων A παισὶν, ἀπ' ἀλλήλων. C (παισὶν, ἀπ' ἀλλήλων
apogr.) | πέρας P πέρας A^{ac} (ὄδς στόρεσ' FG. Schmidt; κέρασ'?) |
αἶδας (C) P 5 ἀχέροντος C ἀχέροντα A^{ac} 6 χῶ et
κῆρ A^{ac} χ' ὅ et κ' ἦν C 7 ἦνίδε C ἦνι δὲ? A^{ac} | ἄνισον
A^{ac} | δαιόμενα, γὰρ (virg. ad dirimenda vocabula C) P
8 ἐξ ἑνός A^{ac} | δῆριν P: ἄρδιν? || 9 sqq. P^m III^a c. 6 (εἰς
ἀνδρας οὐκ ἐπισήμους), 15 9 σεραπίων C idemque P^m
Σεραπίωνος P¹⁵; gent. om. P 10 εἰσστα ἀνθρωπ. L
11 ἀτημέλητα (η L*) P; notulam ὀ (i. e. ὠραίων χρησίμων) ad-
pinxit C 12 πολυεργέος A^{ac} | ἦ (C ἢ A^{ac}) ἤατις (AC) P 13 τυφλοῦ:
cf. XII 156, 5; Verg. Aen. III 200 'caecis erramus in undis'; τυ-
φλοῦ Casaubonus, στυφλοῦ Bernard | ἰχθυόβλοσ C βόλοισ A^{ac}
(-βολέος?) 14 sq. prius dist. viatori, alterum defuncto non

401. ΚΡΙΝΑΓΩΡΟΥ. C. P¹

[Ἐτερον ἀνώνυμον] εἰς | Εὐνικίδαν οὐτινος | τὰ ὅσα ἀτημέλητα. L
Τῆνδ' ὑπὸ δύσβωλον θλίβει χθόνα φωτὸς ἀλιτροῦ
ὅστ' αἰ μισητῆς τύμβος ὑπὲρ κεφαλῆς
5 στέγνα τ' ἐποιριόεντα καὶ οὐκ εὐδομον ὀδόντων
πρόνα καὶ κόλων δούλιον οἰοπέδην,
ἄτριχα καὶ κόρσην, Εὐνικίδον ἡμιπύρωτα 5
λείψαν', ἐτι χλωρῆς ἐμπλας τηκεδόνοσ.
χθῶν ὧ δυσνύμφευτα, κακοσκήνευς ἐπὶ τέφρης
10 ἀνδρὸς μὴ κούφῃ κέκλισο μῆδ' ὀλλῆν. M 96^r. Cr. 17

iure tribui monet Jac. p. 268, 14 ἀγγείλαν (ut verba ἦ ἤα —
ἰχθυόβ. pro parenthesi ducerentur) Wakefield (sic ἀγγέλλει scri-
bendum fuisse put. Jac.: saltem ἀγγέλλον) | ὅτι A^{ac} | ἐς ἄρας
(s. ἐς ἀμύδς ἐλπίδος) FG. Schmidt 15 δύόμεθα Schmidt ||
1 sqq. P^m III^b c. 23 (εἰς πονηρούς), 1 (P¹⁵ c. 29, 1); hoc
unum ep. exhibet III^b c. 23, eiusdem tituli (εἰς πον.) caput
non exstat in III^a 1 cf. VII 380, 383 2 εἰς ἀνώνυμον ab-
surde L | εἰς εὐνικίδον (cf. ad vs. 5) L; Eumici Mytilenaei
mentionem facere Plinium (33, 186; 34, 84) monuit Cichorius
(cf. Cich. p. 49 et p. 61); fictum esse a Crinagora Eunicidae
nomen, Niciam Coum tyrannum (v. Strab. p. 657), in quem
ep. IX 81 scripsit, a poeta perstringi sine causa suspicatur
Bergk | οὔτινος τὰ ὅσα ἀτημέλητα L 3 τῆν δ' A^{ac} τῆνδ' C
τῆνδ' P^m | ὑπο A^{ac} | θλίβε Heck. (nec hoc nec θλίβοι re-
ponendum pro θλίβει) 4 ὅστ' αἰ A | μισητῆς (C, qui et
super η pro accentu et in m. adpinxit) | ὄπερ A^{ac} 5 ζ' στέγ-
να, *ἐπιποιριόεντα AC: α, * et γ C, ' supra τ AC, στέρονον
τεπευρέει. A^{ac}; ζ' ab initio vs. et ζ' in m. L; praeterea L pone
στέρον (supra ον litterasque τεπευ) scr. ατ' ἐποιριόεντα, cui στέρονον
ἐποιριόεν τε vix quisquam praeferet (ἐποιριόεντα Bothe); στέγνα
τε πλεία δόλοιο interpolavit P¹ | (ἐπλοσμον Salm.) | ὀδόντων, C
ὀδόντα A^{ac} 6 δούλιον οἰοπέδην P P¹ (οἰοπέδην Reiske, ἰγνο-
πέδην Heck.; οἰοπ. voce alibi non obvia compedum genus indicari
putant Jac. Rub.); post δούλιον virgulam posuit, post οἰοπέδην
punctum erasit C 7 ἄτριχα P¹⁵ ἄτριχα A^{ac} | εὐνικίδον, C
εὐνικίδον A^{ac}; post Εὐνικίδον virgulam posuit P^m, ut genetivus
iungeretur cum κόρσην; Εὐνικίδον Br. -νίδων Rub. 8 λείψαντα
P^m A^{ac}. 9 χθῶν τ' Heck. | κακοσκήνευς P P¹ -σκηνας Reiske

402. ἈΝΤΙΠΛΑΤΟΥ.

Εἰς γραβὴν τινα Λυσιδίου, ἣν ἡ οὐκία κατεπεσοῦσα ἀπέκτεινε.

Χειμερίου νιφετοῦ περὶ θριγκοῦσι τακέντος

δῶμα περὶ τὴν γραβὴν ἔτανε Λυσιδίου
σημα δὲ οἱ κομήται δμῶλακες οὐκ ἀπ' ὄρνυκτῆς
γαίης, ἀλλ' αὐτὸν πύργον ἔθεντο τάφου.

403. ΜΑΡΚΟΥ ἈΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ.

Εἰς Ψύλλον τινὰ | προαγωγόν, ὃν ἡ | κοινὴ συνήθεια
καλεῖ | μανλιστήν.

Ψύλλος, ὃ τὰς ποθινὰς ἐπιμισθίδας αἰὲν ἑταίρας
πέμπων ἐς τὰ νέων ἠδέα συμπόσια,
οἶτος ὃ θηρεῖων ἀπαλόφρονας ἐνθάδε κείται,
αἰσχρὸν ἀπ' ἀνθρώπων μισθὸν ἐνεργάμενος.

ἐπι A^{ac} | τέφρη Reiske (τέφραις proposuit Jac.) p. 269, 10 τῶν-
δρός Heck. | μή (C) P | κελίσοι μ. ἡ | * δ' C κελίσομαι δ' A^{ac} |
μή δ' P^m | ὄλγη (spir. et acc. rest. C) P ||

1 sqq. ap. Buh. p. 141 (n. 49) 1 op. est Thessalonicensis
(etsi in Lysidicam quandam Sidonii exstat ep. VII 424; cf. 374 Arg.)

2 τινὰ L | ἣν ἡ οὐκία L 3 ἀπέκτεινε L 4 cf. VI 221, 1 |
περιθρ. A^{ac} 6 cf. 295; 693 | δέοι (C) P | (ὁμηλικῆς Salm.) | οὐκία-
πορνιτῆς A οὐκ' ἀπ' ὄρ. C 7 ἄλλαντὸν A^{ac} | πύργον (C) P: cf.
Xen. Anab. V 4, 26; Hesych. s. v. μίσσην, Dionys. Λογ. Ρωμ. 1, 26;
A. P. VII 666, 3 (Ant. Thess.); βρυθὸν perperam Salm. ||
8 sqq. P^m III^a c. 6 (εἰς ἀπὸρας οὐκ ἐπίσ.), 35 8 μαρξ C,
om. P 9 ψύλλον L: cf. Suid. s. v. ψύλλα, Herod. I 157, 4

(L.) | κοινὴ ex κοινή corr., κοινή scripturas erat L | συνή-
θια L 10 μανλιστήν: cf. Du Cang. gl. gr. s. v. μανλιστής
11 ψύλλος A^{ac} | ποθινὰς P | ἐπιμισθίδας (gravem add., μὲ ex
qv? restit. C) P 12 συμπόσια C 13 οἶτος (C, spir. re-
fecit C) P | ἀπαλόφρονας? A^{ac} ἀταλόφρ. Mein. ἀπαλόφρονας Heck.;
ἰ. σπαταλόφρονας (cet. cf. K. 325, 13) 14 ἐπὶ τῶν A ἀπ' ἄτων
C P^m | ** ἐνεργ. P: εἰ ante ἐνεργ. scripserat erasitque A, scil.
in scabra folii parte ne vocis litterae dirimerentur (ut vocis
ὄδοιπό—ρε v. sq. litterae ultimae a praecedentibus membranae
damno separantur)

ἀλλὰ λίθους ἐπὶ τύμβον, ὄδοιπόρε, μήτε σὺ βάλλας
μήτ' ἄλλον πείσης· σημα λέλογχε νέκυσ.
φείσαι δ' οὐχ ὅτι κέρδος ἐπήμυσεν, ἀλλ' ὅτι κοινὰς
P²⁶⁷ θρέψας μοιχεύειν οὐκ ἐδίδαξε νέους. M³²⁷

404. ΖΩΝΑ ΣΑΡΔΙΑΝΟΥ.

Εἰς τινα ἔμπορον | ναυαγήσαντα καὶ | ἐπὶ ψάμ-
μον ταφῆς | εὐμνησάντα.

Ψυχρὸν σεν κεφαλᾶς ἐπαμήσομαι αἰγιαλίτιν
θῖνα κατὰ κρυεροῦ χενάμενος νέκυσ·
οὐ γάρ σεν μήτηρ ἐπιτύμβια κωκύνουσα
εἶδεν ἀλλέξαντον σὸν μόρον εἰνάλιον·
ἀλλὰ σ' ἐρημαῖοί τε καὶ ἄξεινοι πλαταμῶνες
δέξαντ' Αἰγαίης γείτονες ἠόνος.

1 cf. Propert. V 5, 77: scabris hoc bustum (sc. lenae) cae-
dito saxis | ἀλλὰ λίθους A^{ac} | ἐπι P | μήτε σὺ C P I μή τι (potius
quam μή τὸ) σὺ A^{ac} 2 μήτ' P | πείσης P^m | cf. XIII 21, 7
τέθνακε, μή βάλλας. 3 οὐχότι A^{ac} οὐχ' ὅτι C P I^m | ἀλλότι A^{ac}
4 ἐδίδαξε νέκυσ (C, idem virgulam add., ne ἐδίδαξεν la-
geretur) P || 5 sqq. P^m III^b c. 19 (εἰς ναυαγῆσ.), 12 (P¹²
c. 22, 59) 5 Ζωνᾶ P I 6 ἐπι L 7 εὐμνησάντ' L, cr. Jac.
8 cf. 503, 1 | ψυχρὸν σεν P ψυχρὸν σεν P^m ψυχρᾶς Heck. | κε-
φαλᾶς C -λας A (ψυχρά σοι κεφαλᾶ Wakefield) | ἐπαμήσομαι
C ἐπαμ. A P I (cf. Ap. Rhod. I 1305); συλλέξομαι sch.¹²
9 κατὰ A^{ac} | ψυχροῦ sch.¹² 10 γάρ (AC) σεν P | μήτηρ P μή-
τηρ P^m μήτ' P¹² | ἐπι τύμβια (C) P | cf. 627, 4 11 εἶδεν (rest. C)
P P^m P¹² | εἶδεν P¹² | ἀλλέξαντη P^m (quod pro nomine
matris naufragi habebatur, ἀλλέξαντων. (AC) P | σὸν μ. εἰνά-
λιον (C) P P I, ἀλλέξαντων τὸν μ. εἰν. Br., ἀλλέξαντω σοι σορὸν
(sic) εἰν. Wakefield, ἀλλέξαντω σὸν μ. αἰγιαλῶ Heinsius, ἀλλέξαντων
σὸν μ. (olim σῶμα τὸδ') εἰν. Jac.; cf. VI 89, 1 12 ἄλλασ' A^{ac} |
ἐρημαῖοιτε (priorem acutum C, alterum A; spir. AC) P | ἄξεινοι
(C) P; αἱ ὀλισθηραὶ πέτραι sch.¹² 13 δέξανται, γαίης (vir-
gulam et alterum acc. C; γαίης? A^{ac}) P δέξονται γαίης P^m,
δέξαντ' Br. Αἰγαίης Reiske (Scaliger) | ἠόνος (C, o L⁴) P
ἠόνος (cum A) P^m ἠόνος P¹²

ὥστ' ἔχε μὲν ψαμῶδου μόριον βραχύ, πολὺ δὲ δάκρυ,
ξείν', ἐπεὶ εἰς ὄλοην ἔδραμες ἐμπορίην. M 94^r

405. ΦΙΛΪΠΠΙΟΥ. A. C

Εἰς Ἰππώνακτος | τάφου τοῦ λαμβογράφου. A. C. L

ὦ ξείνε, φεύγε τὸν χαλαζεπὴ τάφον,
τὸν φρικτὸν Ἰππώνακτος, οὗ τε γὰρ τέφρα
λαμβιάζει Βουπάλειον ἐς στύγος,
μή πως ἐγείρῃς σφῆκα τὸν κοιμώμενον,
ὃς οὐδ' ἐν Αἰδῇ νῦν κοινοῖμικεν χόλον 5
10 σιάζουσι μέτροις ὄρθα τοξενίας ἐπη. M 95^v

1 ὥστ' (C) P | ἔχμεν A^{ac} ἐγόμεν C PI ἔχε μὲν Reiske | ψαμῶ-
δου * C -θου A^{ac} | πλὴν ex πολὺ cr. A 2 ὄλοην. C ὄλοην A
procul dubio idem Diodorus composuit hoc ep. atque VII 627
(ὄλοην οἶμον ἔβης Αἰδου) nec alteri Diod. tribuendum vid. ep. 365 ||
3 sqq. P^m III^b c. 22 (εἰς ποιητάς), 5 (P^m c. 25, 65; P^m c.
25, 25); cf. 408, 536 3 nom. auctoris om. P^m (ἀδελφὸν P^m); duo
originis indices exstant in P: φιλικῶν in m.^o ser. A (redinte-
gravit litteras vocis fusciorē atramento C), μινέρμον | οἱ δὲ
φιλικῶν in fine vs. primi cis marg. add. C; Mimnermi versus
(fort. fr. 6) ante Philippi in Hipponactem ep. intercidisse
putat Egk., alia ad explicandam Mimnermi mentionem ex-
cogitavit Sternb. mel. p. 67 sqq., Μίμν. ex Μυασάλκων de-
pravatum esse censebat Hiller, ego de Myrino cogitabam
(cf. VI 106 Ζωνᾶ, 107 Φιλίππου, 108 Μυρίνου, etiam μὴ
ἐγείρῃς cum διεγείρατε 703, 5 Μυρίνου) 4 εἰς Ἰππώνακ-
τος in m.^o (iuxta φιλικῶν) partim scripserat A, novavit litteras
supplevitque C; verba τάφ. τ. λαμβ. add. L, quibus C (partim
in ras.) subiecit haec: ὅστις πρώτος, ἐποίησεν λαμβον | τι-
τulum εἰς Ἰππώνακτος exhibet (post VII 674) P^m (P^m), εἰς τὸν
αὐτόν (post XIII 3) P^m 5 χαλαζεπὴ A^{ac} -επὴ C P^m
-επὸς Schneider -επὴν (an -επὴν?) grandinatorum? Reiske
6 οὐτε A, οὐτε C | γ' ἄ C P^m (οὐτε γ' ἄ? A^{ac}; οὐ τὰ γ' ἄ Reiske)
7 ἐστνγός A in ἐστνγός mut. C εἰς στύγος P^m P^m εἰς στύ-
γος P^m, εἰς Στυγός Brod., εἰς ἄγος Reiske εἰς τέγος Sternbach

Fr. Cor. Mel. 406. ΘΕΟΔΩΡΙΔΑ. C
app. 406—420 Εἰς τὸν Εὐφορίωνος τάφον | τοῦ μύστου τῶν
Ἑλληνικῶν | μυθολογημάτων | ἢ τελεσιουργημάτων. L

Εὐφορίων, ὃ περισσὸν ἐπιστάμενός τι ποιῆσαι,
5 Πειραιεῖοις κείται τοῖσδε παρὰ σκέλεσιν.
ἀλλὰ σὺ τῷ μύστῃ θοιῆν ἢ μῆλον ἄπαρξαι
ἢ μύρτον· καὶ γὰρ ζωὸς ἐὼν ἐφίλει.

p. 272, 8 ἐγείρῃς P^m, ἐγείρῃς (A) in ἐγείρῃς mut. C | κοιμώμε-
νον A^{ac} 9 ἐνάδιον A^{ac} | κοιμώμε² (litt. finalem lineola indicavit
A, ipsam superser. C) P κεκοιμικεν¹ P^m -μικεν P^m (cf.
408, 4) 10 σιάζουσι (C A^{ac}) P | ὄρθα: θ ex corr. rest.
A | ἐπη (C) P P^m, βέλη Br. ||
1 sqq. ap. Buh. p. 141 (n. 50); fragmenti Mel. longioris
(406—506) particula prima quindecim app. exhibet tantum non
omnia in poetas artificesque composita 2 εἰς εὐφ. L 2sq. του
μύστου τῷ Ἑλληνικῶν L; Ἑλληνικῶν Holstenius Ἑλλήνων ἱερῶν
Paulssen | post μυθολογημάτων clausulam posuit L, serius re-
liqua idem add.: cf. Mem. Anal. p. 33 | Suid. (s. v. Εὐφο-
ρίων) quoniam poëtam Chalcidensem in Syria obiisse se-
pultumque esse testatur (τέθνηται ἐν Ἀραμείᾳ, ὃς δὲ τινες
ἐν Ἀντιοχείᾳ), ex iis qui Theodoridae ep. pro iusto epitaphio
habent alii (cum Schneidero) de cenotaphio in Piraeo ex-
structo cogitant, alii mortui ossa e Syria in Atticam trans-
lata esse (cum Reiskio) statuunt; Knaack denique poëtam
seniorem e Syria reducem in Attica conditum esse putat, plus
aequalis poëtae quam Suidae testimonio tribuens, v. Maass Orph.
p. 115. Ep. inter irrisoria (cf. XIII 21) rettulit Susemihl comparans
imprimis Cratetis (?) in Euphorionem ep. XI 218, quo obsceni
poëtae amores vellicantur, nec immemor libelli, quo Euphorion
Theodoridam impugnasse videtur, laudati a Clemente Alex.
(strom. V 243: ἐν ταῖς πρὸς Θεοδορίδαν ἀντιγραφαῖς)
4 ἐπιστάμενός (piorem acc. C, alterum AC) P | ποιῆσαι apogr.:
v. XI 218, 3 5 cf. eiusdem ep. v. 4: καὶ γὰρ Ὀμηρεὶός ἦν (Suid. s.
Εὐφ.: ἐγένετο — πολύσαρκος, κερσοκελής, quae vix quidquam
afferunt ad Euph. verba interpretanda) | τῆδε Reiske | παρὰ
A^{ac}; cf. IX 743, 1 6 ἀλλὰ σοὶ P, cr. Reiske | τῷ P | θοιῆν:
cf. Knaack JJ. 143, 772 sqq. | μῆλον: cf. fr. 8 (M.) | ἄπαρξαι C
ἀπαρξαι A^{ac} 7 καὶ μύρτον ap. Buh. | (τάδε γὰρ proposuit Jac.) ||

407. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

Εἰς Σαπφῶ τὴν Μιτυληναίαν | μελοποιῶν,
τὴν ἐν τῇ λυρικῇ ποιήσει | θευμαζομένην.

"Ἠδίστον φιλέουσι νέοις προσανάκλιμ' ἐράτων,
5 Σαπφῶ, σὺν Μούσαις ἢ ἢ σε Πιερίῃ
ἢ Ἐλικῶν εὐκισσος ἴσα πνεύονσαν ἐκείναις
κοσμεῖ, τὴν Ἐρέσφ Μούσαν ἐν Αἰολίδι.
ἢ καὶ Ὑμῶν Ὑμέναιος ἔχων εὐφραγγέα πένκην
σὺν σοὶ νυμφιδίῳν ἴσταθ' ὑπὲρ θαλάμων.
10 ἢ Κινύρῳ νέον ἔρνος ὀδυρομένη Ἀφροδίτῃ
σύνθηρμος μακάρων ἱερὸν ἄλσος ὀρῆς.

1 ep. non sepulcrale om. Pl; est in ap. Buh. p. 141 (n. 51);
versus effigiei poetriae subiectos fuisse censet Diltthey
2 τὴν μιντι τῆν (articul. punctis delet L) μελ. P 3 ἐν τῇ L
4 ἡδίστον (AC) P (ἡδίστων Heck.) | φιλέουσι: cf. XII 171, 4 |
προσανάκλιμ' (spir. et apostroph. AC, accentus C) ἐράτων
(ἐ refecit C) P; προσανάκλιμ' ἐρ. 'amoris levamentum, so-
lacium' Salm. (πρὸς ἄνακτιν ἐρ. Reiske, προπέλευθον ἐρ.
Toup, πάρος ἄλκιον ἐρ. s. ἀνίης Jac., πρὸς ἀνάκτιν Ἐρωτά
Heck., ποτ' ἀνάκλιμ' ἐρ. 'quae aperiebat olim amores' Herm.)
5 σαπφῶσιν μούσαις. (punctum C) P; corraCTORIS interpunc-
tionem sequitur Heck. | ἢ ῥάσε C ἢ (potius quam ἢ) ῥάσε A^{ac}
ἢ ἢ σε ap. Buh.^m (Schaefer, εἴτε σε Reiske, ut unius periodi
protasis quattuor dist. prioribus contineretur, apodosis a voce
πάντη inciperet) | (Πιερίῳν progr.) 6 ἢ (C) ἐλ. (C) P | (ἢ) ter
repet. ut ep. 27, 5 sqq.) 7 τῆν: x C qui notulam et ab initio
et in fine vs. adponit | ἔρεσφ. C ερεσφ? A^{ac} | μούσαν. ἐν
(C ex C, alio atram. idem superscr. ἐν) P 8 ἢ? A^{ac} | ἢ μιν
(AC) P; cr. Reiske | εὐφραγγέα, (C, α ex o? ar. A) P
9 συνασολ P | ἴσταθ' ὑπὲρ C ἴσταθ' ὑπὲρ A^{ac} ἴσταθ' ὑπὲρ Heck.
10 μινθ-
ρῳ, νέον ex κινύρῳ νέον corr. P | ἔρνος (A? et C) P | ὀδυρο-
μένη (spir. et signum vocalis productae C) P - μένης Br.
- μένης ap. B. G. R. | ἀφροδίτῃ A - τῆ C, Κνθρελέα (hiatus
vitandi causa) Diltthey 11 ἄλσος? A^{ac} | ὀρῆς P

πάντη, πότνια, χεῖρε θεοῖς ἴσα· σὰς γὰρ αἰοιδὰς
ἀθανάτας ἔχομεν νῦν ἐτι θυγατέρας. 10

408. ΛΕΩΝΙΔΑ.

Ἐτερον εἰς Ἰππώνακτα τὸν | τῶν λάμβων
ποιητὴν: | ἦν δ' αὐτὸς Ἐφέσιος.

Ἀτρέμια τὸν τύμβον παραμείβετε, μὴ τὸν ἐν ὕψω
πικρὸν ἐγείρητε σφῆκ' ἀναπανόμενον.
ἄρτι γὰρ Ἰππώνακτος ὁ † καὶ τοκέων καταβαύξας,
ἄρτι κενόμηται θυμὸς ἐν ἡσυχίῃ.

1 πάντη A | post χεῖρε punctum posuit C | θεοῖς***

γὰρ
ἴσα αἰοιδὰς C θεοῖς γὰρ ἴσα αἰοιδὰς A^{ac} (-δας in δ'α', po-
stea in δας mut. C, qui not. x et in fine vs. et in m^o add.)
2 νῦν ἐτι A νῦν ἐτι C (qui ante νῦν interpunxit) | varia tentata
sunt ad vs. 9 sq. corrigendos: θεοῖς ἴσα γὰρ αἰοιδὰς, ἀφῆτε, σὰς
ἔχομεν Mein.; τὰς ἴσας γὰρ αἰοιδὰς ἀθανάτους ἐχ. ap. Buh.;
χεῖρε θεοῖς ἴσα σὰς γὰρ αἰοιδὰς (Reiske) — ἀθανάτας τ'
ἔχομεν Toup, — ἀθανάτας σέβουμεν νῦν ἐτι θ. Diltthey;
χεῖρε θεοῖς ἴσα· σὰς (verba θεοῖς ἴσα ad χεῖρε, non ad
ea quae sequuntur, referens) Tyrwhitt (cf. 2 b, 2), ἴσα· σὰς γὰρ
αἰοιδὰς ἀθανάτων ἔχομεν νῦν ἐτι Heck., ἴσα· σὰς γ.
ἀθανάτας ἔχομεν θεῶς ἀπο θυγ. Herm. (ἴσα· καὶ γὰρ αἰοιδὰς
ἀθανάτους ἐχ. νῦν ἐτι σοῦ θυγατρὸς Unger) | σὰς ἐτι Br. | θυ-
γατέρας: cf. IX 192, 1 θυγ. μὲν Μαιονίδεα || 3 sqq. Pl^m III^a
c. 22 (εἰς ποιητὰς), 18 (Pl^l c. 25, 18; Pl^s c. 25, 22); duo in
Hipponactem epp. 408 et 536 ser. Pl non in textu, sed
(f. 40^r) in m. inferiore, cf. ad VII 69 (Theocriti? in Hippon. ep.
XIII 3 cum VII 405 inter sepulc. exhibet Plan.) 3 sq. εἰς Ἰππώ-
νακτα Λεωνίδου Pl^m Λεων. εἰς Ἰππ. Pl^s Λεωνίδου tantum Pl^s
3 Tarentinum imitatur (praeter Philippum ep. 405) Gaetaliens ep. 71
4 ἦ εἰς Ἰππώνακτα (C Ἰππον. L^{ac}) P | λάμβων ποιητῆ (5) L
5 δ' αὐτὸς (δ' αὐτὸς ex δε corr.) L | num. VI adpinxit C: cf. ad
VII 398 6 cf. 71, 5; Call 37^m | παρ' ἀμείβετε C | ἐνόπωναι A^{ac}
7 ἀναπανόμενοι A^{ac} 8 δ' δ' (i. e. καὶ) τοκέων εἰα A, qui ver-
sum imperfectum reliquit, εἰ ἐ βιάνξας (av in oraso ζε?)
C, qui x in m.^o, ab initio vs. et in fine repetit; signum +
ante βιάνξ, intulit L, qui illud signum cum ζε in m.^o ad-
posuit; δ' καὶ τοκέων ζο (ex ια alio atram. corr.) βιάνξας
Pl^m | τεκέων εἰ β. ex sch.^{b.w} (ἦγονν ὁ καὶ τοὺς παῖδας κε-
18*

P 268 ἀλλὰ προμηθήσασθε τὰ γὰρ πεπυρωμένα κείνον 5
θήματα πημαίνειν οἶδε καὶ εἶν' Ἀίδη. M 40^r

409. ἈΝΤΗΠΛΑΤΡΟΥ [ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ]. C

Eis Ἀντιμάχου τὸν Κολοφώνιον ποιητὴν, |
τὸν Ὀμήρου παραβαλλόμενον. L

Ὄβριμον ἀκαμάτου στίχον αἰνεσον Ἀντιμάχου,
ἄξιον ἀρχαίων ὄφρυος ἡμιθέων,
Πιερίδων χαλκευτὸν ἐπ' ἄκμοσιν, εἰ τορὸν οὐδας
ἔλλαχες, εἰ ζαλοῖς τὰν ἀγέλαστον ὄπα,
10 εἰ τὰν ἄτριπτον καὶ ἀνέμβατον ἀτραπὸν ἄλλοις 5
μαίεαι. εἰ δ' ὕμνων σκάπτρον Ὀμηρος ἔχει,
καὶ Ζεὺς τοι κρέσσων Ἐνοσίχθονος· ἀλλ' Ἐνοσίχθων
τοῦ μὲν ἔφν μείων, ἀθανάτων δ' ὕπατος.

καυμωδῆκας) petivit Orsop; τοκέων καταβούξας Br., τοκέ' ὄν
καταβούξας Reiske, τοκέ' αἰνὰ βούξας Mein., τοκέων ἐπι β. Herm.,
τοκέων ὄν β. Heck., ὁ κερταμένοντα olim ci.; cf. Mel. 79, 4
p. 275, 9 cf. 405, 5 | ἄρτι (" rest. C) P | ἐνῆσ. A^{ac}

1 cf. 320, 3 | προμηθήσασθε sch.^{B. w} 2 ποιμαίνειν P^m ac |
εἰναίδηι A^{ac} || 3 sqq. ep. non sepulcrale praetermisit Pl

3 θεσσαλ C; ep. Sidonii est (cf. IX 63) 4 ἀντιμάχου τὸν κολοφώνιον^o

L | παραβαλλόμεν L | ὄ in m.^o C 5 ὄβριμον? A^{ac} | ἀκαμάτου Salm.

7 cf. 411, 9 et ἄξιον ἀρχαίων 708, 4 (Dioscor.) 8 cf. VII
34, 2; Call. fr. 74^b, Dilthey Syd. p. 18 | ἐπάκμοσιν A^{ac} | εἰ*

C εἰσ? A^{ac} | οὐδας A^{ac} 9 ἀγέλαστον (ἀ ex ἀ C, idem α, in
eraso ω) P | ὄπα (" rest. C) P: verba spectant Thebaidem Anti-

machi, qua 'arma fraternae tristitia militiae' cecinit 10 εἰ***
τὰν P: εἰ καὶ τὰν A^{ac} | ἀνέμβατον P, cr. Salm. 11 δ' ὕμνων

A^{ac}, prius v. serius vid. inseruisse A, ut f. οἰμῶν reponere ma-
lis; δ' ὄδων FG. Schmidt | σκάπτρον A^{ac}; Lucrat. III 1035 (Hor.

carm. IV 9, 5) 12 κρέσσων A^{ac} | Ἐνοσίχθονος? A^{ac} 13 τοῦ
μὲν (C) P μόνον Ludwich; at cf. IX 387, 5 | ἀθανάτων

(et AC) δ' ὕπατος (C AC) P ἀθ. γ' ὕπετον Bothe ἀθ.
ὕπατον Ludwich; ἀλλ' ἐτέρον et ἀσοσιτάτα δ' ὕπατος ego ci.

καὶ ναετῆς Κολοφώνος ὑπέξενται μὲν Ὀμήρου,
ἀρεῖται δ' ἄλλων πλάθεος ὑμνοπόλων. 10

410. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ. C

Eis Θεόπιν τὸν ἐφετῆν | τραγωδίας, ὃς πρῶτος |
5 ἐποίησε χορὸν καὶ πᾶσαν | ἐκόσμησε τὴν σκηνὴν
ἀρχαίῳ τρόπῳ, κἄν | μετεπλάσθη παρ' Αἰσχύ-
λου | τὰ πρόγματα | καὶ τῶν μετέπειτα. L

Θεόπις ὄδε, τραγικὴν ὃς ἀνέπλασα πρῶτος αἰοιδὴν
κωμῆταις νεαροῖς καινοτομῶν χάριτας,
10 Βάκχος ὅτε † τριττὸν κἀτ' ἄγοι χορὸν, † τράγος ἄθλων
χῳτικὸς ἦν σύκων ἄρριχος ἄθλων ἐτι.
οἱ δὲ μεταπλάσσουνσι νέοι τάδε, μνηρὶος αἰὼν 5
πολλὰ προσενήσει χἄτερα· τὰμὰ δ' ἐμὰ.

1 ναετῆς ('A' C) P | ὑπέξενται C ὑποξενται A^{ac}
2 ἀρεῖται? A^{ac} | δ' ἄλλων (" rest. C) P | 3 sqq. ap. Buh.
p. 141 (n. 52); eiusdem de tragicis cycli sunt (Diosc.) opp. 410 sq.,

37, 707: cf. Bennd. p. 32 4 ἐφῆτῆ τραγωδίας L | πρῶτῳ ep. L (πρῶ-
τον perperam Düb., cf. v. 1) 5 πᾶσαν ἐκ. τὴν σκηνῆ L

6 κἄν μετεπλάσθη 7 post αἰσχύν! primo verba 'καὶ' τῶν
μετέπειτα adnexuit L, postea demum inter lemmatis līu.

sextam et sq. τ: πρόγματα inseruit 8 ὄδε ('C) P (ἐγὼ ap.
B.^m) | ἀνέπλασα P - σα Salm. 9 νεαροῖς A^{ac} - ροῖς C 10 ἄ

τετριθὸν C ὁ τετριθὸν? A^{ac} (τριθὸν, τριττὸν, τρίτην, τρίτην
apogr.) | κατὰγοι ('AC) χορὸν. (C χορὸν A) P | ὅτε τριττὸν

(τριτάτον Heinsius) κατὰγοι γ, 'triplicem chorum trinis Dio-
nyisiis ducit' Bentley, ὅτ' ἀγοῶταν κ. γ. Reiske, ὅτε τριγικὸν

(cl. Acharn. 628) Jac., ὅτε βριθὸν Tucker; ὅτε τριττῷ Welcker,
τριττὸν κἀτ' ἄγοι γ. Herm., ὅτ' ἐς τριττὸν κατὰγοι γ. Bothe, Βάκχος

ὅτε τριττὸς κ. γ. Heck. (malim βάκχον ὅτε τριττὸς) | τράγος
(AC) ἄθλων (circ. corr. ex acuto?) P; gen. ἄθλων tuetur

Mein. (referendum ad ἄθλων v. 4: 'concertationum prae-
mium'); τρ. ἄθλων ap. B. (cf. Theoc. 1, 3), τρ. αἰθλων Jac., τρ.

ἄθλων Emperius, τρυγὸς ἀσπὸς Reiske (v. Chronic. Par. l. 55:
ἄθλων — ἰσράδων ἄρριχος καὶ οἶνον ἀμφορεῖς et l. 58) 11 χῳ-
τικὸς C χῳτ. A^{ac} | ἦν? A^{ac} | ἄθλος (" rest. C; ἄθλ. ? A^{ac}) P ἄθλων

Heinsius ('ἄθλος 'ut adhuc fabula est' Bentley) | ἐτι ('C) P

411. ΤΟΪ ΑΪΤΟΪ.

C

Εἰς τὸν αὐτὸν Θεσπίν; | ἐν ᾧ καὶ περὶ Αἰσχύλου | τοῦ μετ' ἐκείνου τὴν | τραγωδίαν περιγράφοντος.

L

Θέσπιδος εὖρεμα τοῦτο τὰ τ' ἀγροῦσιν ἀν' ὕλαν

5 παλῖνια καὶ κάμους τούσδε τελειότερους
Αἰσχύλος ἐξόψασεν, ὁ μὴ σμιλευτὰ χαράξας
γραμμᾶτα, χειμᾶρσθ δ' οἷα καταρδόμενα,
καὶ τὰ κατὰ σκηρῆν μετεκαίνισεν. ᾧ στόμα † πάντων
δεξιόν, ἀρχαίων ἤσθα τις ἡμιθέων.

p. 277, 12 μεταπλάσσει ('C) P μεταπλάττουσι ap. B: μετεπλάσσαντο ap. B.^m, cr. Heinsius (cf. Melinno εἰς 'P. 13 sq.) | (ταδ' ὁ Reiske) | μόριος Ast, cr. C | αἰών ('C) Ast P 13 πρόδ, σεν, φῆσει C προ σ' εὐ φ.? Ast προσευρήσει (ap. B.^m) et προσεμφρήσει Reiske | γάτρα C γάτ. Ast | ἄλλα A τ' ἄλλα C τὰ μὲ Mein. | δ' ἐμά ('A) P (ἄλλα δ' ἔβα Heinsius) ||
1 sqq. ap. Buh. p. 142 (n. 53) 1 αὐτοῦ C
2 sq. ep. 'in Aeschylum, non in Thespin scriptum' Düb.

2 εἰς τ' αὐτὸν L | ἐν ᾧ et αἰσχλ L 3 μετεκείν' τὴν τραγωδίαν L 4 interpunctionem post τοῦτο (cum P) om. Heck, ut εὖρεμα non pro nominativo haberetur, sed cum ἐξόψ. iungetur | τὸ δ' P τὰ δ' ap. B.^m τὰ δ' Reiske τὰ τ' Heck. | ἀνύλων Ast 5 τοῖς δὲ τελειότεροις ('AC) P, τούσδε γελοιοτέρους Heinsius (τούς ἀτελειότερους Salm., τοῖσδ' ἐτι λιτοτέρους et τοῖσδ' ἐγελιοτέρους Reiske) τοῖσδ' ἐτι μειοτέρους Jac., qui idem τελειοτ. 'per prolepsin dictum' defendit 6 ἐξόψασε ὕμης μια εν χαράξας (εὐ Ast; x supra o et bis in m.^o C, ζt adpripxit L) P ὀνήσιμα et νοσημα εντα apogr.: ὁ μὴ σμιλευτὰ Salm. (νεοσμιλευτὰ epitheton in Euripidem quadrans, non in Aeschylum proponit Bentley: cf. Ran. 819) 7 γραμμᾶτα P | χειμᾶρσθ δ' P | δ' ἴσα Heck. Herw. | καταρδόμενα A (Heck.) κατ' ἀρδ. C -δόμενος ap. B.^m καλινδόμενα Dübner κατερχόμενα Herw. καταρδόμενα Ludwig 8 κατασκηνῆν Ast | μετ' ἐκαίνισεν C | ᾧ ('AC) στόμα πάντων ('AC) P: cf. VII 2, 1; 4, 1; 6, 3; 75, 1; IX 26, 3; 184, 1; 188, 1 9 δεξιόν ἀρχαίων A δεξιόν ἀρχαίων C (ἀρχ. ἡμιθέων iungens, ut iunxerunt Bentl. Jac.: cf. 409, 2; 561, 2; IX 64, 8) | ἤσθα τίς P | extrema ep. verba multi corrigere conabantur, adhuc nemo restituit: ἄξιον ἀρχαίων, ἤσθα τις ἡμ. Reiske, ἄ στόμα πάντως ἄξιον ἀρχ. ἤθεος (s. ἡσθ' ὄτις) ἡμ. Dilthey; ἀρχ. ἦ (s. εἰ) θέμις Korsch; ἐστοχα πάντα, δεξιός

412. ἈΛΚΑΪΟΤ ΜΕΣΣΗΝΙΟΤ.

C. P1

Εἰς Πυλάδην, οὗ τὸν Ὀρέστον φίλον τὸν θανατοζόμενον, ἀλλὰ | τὸν ὑποκριτὴν τῆς | νέας τραγωδίας ἢ κωμῶδίας, | ἢ τὸν τὰ Διονύσια κατορχούμενον.

L

5 Πᾶσά τοι οἰχομένη, Πυλάδη, κωκύνεται Ἑλλὰς
ἀπλεκτον χεῖταν ἐν χροῖ κειραμένα,
αὐτὸς δ' ἀτιμήτιο κόμας ἀπεθήκατο δάφνας
Φοῖβος ἐόν τιμῶν ἢ θέμις ὕμνοπόλον·
Μούσαι δ' ἐκλεύσαντο, ὄρον δ' ἔστησεν ἀκούων 5
10 Ἀσωπὸς γοερῶν ἤχων ἀπὸ στομάτων·
ἔλληξεν δὲ μέλαθρα Διονύσιοιο χορείης,
εὔτε σιδηρεῖην οἶμον ἔβης Αἰδέω.

M 95^v

ἀρχαίων ἢ ἡδ' τις ἡμ. Ludwig, ᾧ στόμ' ἐπαίρων ἄξιον οὐρανίων FG. Schmidt; εὐ στόμα τωμῶν δεξιόν ἀρ. ἤρανος ἡμ. ego ci. cf. Hermesian. 2, 16. 22 (B.); A. P. IX 98, 6 ||

1 sqq. P^{1m} III^b c. 22 (εἰς ποιητῆς), 16 (P¹ c. 25, 75; P^{1a} c. 25, 78); ep. est ap. Ir. p. 91 inter app. Alcaei 1 μεσσηνίαι add. C, om. Pl. 2—4 lemmate caret P^{1m} (εἰς Πυλάδην P^{1a})

3 τ' ἡσθ' νέας τραγῶδ' ἢ κωμῶδ': L | τὸν (' rest. C) τὰ (' C) διωνύσια (C, διονύς. Lst) κατ' ὄρχ. (C, κατορχ. Lst) P | περὶ Πυλάδου Μεγαλοπολίτου κιδωροδοῦ μεμνηται Πανσανίας ἐν τοῖς περὶ Φιλοποιμένου λόγοις τοῦ Ἀρκάδος περὶ τὸ τέλος τῶν Ἀρκάδιων sch.¹: cf. Pausan. VIII 50, 3; Plut. Philop. 11; Br., cum Megaleopolitanum Pyl. confunderet cum pantomimo recentiore, qui imperatore Augusto florebat (Suid. s. v. Πυλ., Athen 20 E, Suet. Aug. 45), ep. perperam Alpheo tribuit 5 cf. VII 241 | πᾶσά

('AC) σοι (τ C) P πᾶσα σοι P^{1m} | κωκύνεται (κ, in er. ι, Πυλάδην Ast) P 6 ἀπλεκτον ('AC) P, εὐπλεκτον Herw. | χεῖταν C χεῖταν Ast | ἐν om. P, add. Pl 7 cf. Diog. L. II 6, 54 | αὐτὸς δ' P^{1m} | ἀπ' ἐθήκατο C 8 ἐόν (' rest. C, ἐόν? Ast) P P¹ | ἦ C ἢ s. ἢ Ast | ὕμνοπόλ. ο. μ. P^{1a} -πόλον Ast 9 cf. Mosch. 3, 72; A. P. VII 10, 5 | μούσαι Ast | ἐκλεύσαντο P | post ἀκούων erasa est interpunctio in P 10 ἄσωπὸς C ἄσωπος Ast; ποταμὸς Θηβῶν sch.¹, immo fluvius Peloponn. Pyladis maerere mortem dicitur | γοερῶν P, cr. Pl | ἤχων (' rest. C) ἀποστ. P 11 (διονύσιοιο P^{1a}) | χορείης ('AC) P P^{1m} 12 εὔτε Ast | οἶμον (prosodia, quam A exhibuerat, erasa) C | αἰδέω Ast | cum Alcaei ep. cf. Kaib. 790 ||

413. ἈΝΤΙΠΆΤΡΟΥ.

C, PI

Εἰς Ἰππαρχίαν τὴν φιλόσοφον τὴν γυναῖκα | Κράτηρος. L

P 269 Οὐχὶ βαθυστόμων Ἰππαρχία ἔργα γυναικῶν,
τῶν δὲ Κυνῶν ἑλόμαν ἡωμαλέον βίον. M 92^r
5 οὐδὲ μοι ἀμπερόναι περονήτιδες, οὐ βαθύπελμος
εὔμαρις, οὐ λιπόων εὐαδε κεκρόφαλος.
οὐλὰς δὲ σιλῶνι συνέμπορος ἄ τε συνφῶδες 5
διπλαῖ καὶ κοίτας βλήμα χαμαιλεχός.
ἄμι δὲ Μαιναλίας κάρρων αἶθον Ἀταλάντας
10 τόσσον, ὅσον σοφία κρέσσον ὄρειδρομίας. M 93^r

1 sqq. P^M III^b c. 11 (εἰς γυναῖκας), 11 (P^B c. 12, 52)
1—2 nomen auctoris bis scr. C, et in fine p. 268 (C,) et initio
p. 269 (C,) itemque ep. duplici lemmate instructum est
1 ἀντιπάτρον (gentili omissio) C, PI, ἀντ. θεσσαλ^ω C₂; Sidonio
recte trib. ep. Br. (Kaibel, Setti) 2 verba εἰς Ἰππαρχίαν
φ.—κράτ. scr. p. 268 L, eadem iteravit induxitque L p. 269,
ubi post κράτ. addidit haec: τὸν θηβαῖον ἔκ καταρξάν^ω | τῆς (σ
rest., non ex v cr. C) κωνικήσ αἰρέσεως (sic; τῆς κ. μίξεως a
lemmatista dicendum fuisse ad indicandam κωνογαμίαν monuit
Jac.) 3 vs. scr. A in ultima pag. 268, repetit C in marg.
superiore p. 269 | οὐχὶ A^{ac} | βαθυστόμων A C βαθυζώνων (sed
ξ ex σ cr. P^M) PI, cr. Jac. 4 τῶν δὲ C τόνδε? A^{ac}; f. τῶν
δὲ | ἑλόμαν (ἑλομαν A^{ac}, η C^a) P -μαν PI | (ἡωμαλέον Düb.)
5 οὐ δέ μοι P | περονήτιδες (C, eraso circumflexo?) P PI -νά-
τιδες Br. | οὐ δὲ βαθύπελμος (C) P οὐ** βαθύπελ. (erasae
vid. litt. φσ) P^M οὐ β. P^B | βαθύπελμος Salin. (cf. VI 294,
4) 6 εὔμαρις P PI, scr. εὔμαρις; (βαθύπελμος) σάβαρις per-
verse Reiske 7 οὐλὰς (C, ? A^{ac}) P PI (δύλαξ Toup, θυ-
λὰς Br.); cr. Heck. (Lob.); cf. schol. Lycophr. ad 188 οὐλὰς ἢ
πήρα et A. P. VI 293, 3) | σιλῶνι C σιλῶνι A^{ac} PI | ἄτε C
ἄτε A^{ac} | et vocī συνέμπ. et συνφῶδες explicandi causa 'σύμφωνος'
adscrib. sch.^B 8 διπλαῖ; cf. II. Γ 126; διπλοῦν λίπος sch.^B inepte
(memor locutionis Homericæ: διπλοῦν δημῶ Φ 243) | βλήμα χα-
μαι-λεχός (circumfl. in eraso acc. C) P^{no} μάχομαι λ. A^{ac};
cf. II. Π 234 9 ἄμι δὲ (C et x C) P ἄμι δὲ PI (φαμι δὲ
Korsch) | μαιναλίας C -λιὰς A^{ac} | κάρρων. P κρέσων PI | ἄμι
A^{ac} in ἄμιν mut. C, qui notulam x in fine vs. et m.^e repetit;

414. ΝΟΣΣΙΔΟΣ ΤΗΣ ΜΕΛΟΠΟΙΟΥ.

C, PI

Εἰς Ῥίνθωνα τὸν Συρηκόσιον ποιητὴν. L

Καὶ καυρὸν γελᾶσας παρμείβεο καὶ φίλον εἰπὼν
ἤμ' ἐπ' ἐμοί. Ῥίνθων εἴμ' ὁ Συρηκόσιος,
5 Μουσᾶων ὀλίγη τις ἀηδονίς· ἀλλὰ φλύακον
ἐκ τραγικῶν ἴδιον κισσὸν ἐδρεψέμεθα. M 32^r

415. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

C

Εἰς τινὰ Βάκτον υἱὸν (ἢ Βαυτιάδην), | ποιητὴν. L(C)

Βαυτιάδεω παρὰ σῆμα φέρεις πόδας εὖ μὲν ἀοιδῆν
10 εἰδότος, εὖ δ' οἶνω καιρία συγγελάσαι.

αμιν (sic) P^M a quo dissentiunt P^B, quae βλος ἦν exhibent; αἰῶν
scripsi, μέμα et (κάρρων) μναιμει^ω Heck., ἐμιν Ellis, (κάρρων)
λήμ ἦν Jac., (εἴμιν 'infinite Rhod.' Korsch) p. 280, 10 ὅσον
(C) P: cf. ad 15, 2 | σοφίη P σοφία PI | κάρρων? | ὄρειδρομίας P
ὄρειδρομίας PI (cf. Lob. paral. 455, Herodian. II 410, 6 sqq.) ||
1 sqq. P^M III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισημοὺς), 16

1 τ' ἦσ' melō add. C, om. PI 3 παρ' ἐμείβεο C 4 ἐπεμοί
A ἐπ' ἐμοί. C | Ῥίνθων τραγικός sch.^B | εἴμ' (spir. rest. C) P εἴμ'
PI^M | δ (C) συρηκόσιος (η C^a) P συρηκόσιος (i ex v cr.) P^M
5 cf. 355, 3 sq. | ὀλίγη A^{ac} λιγροῆ? | τίς P (Μουσᾶων ἢ λιγύγη-
ρος Reiske) | ἀηδονίς P^{no} ἀηδονίς A^{ac} (cf. Kaib. 551, 1 sq.) |
ἀλλὰ φλύακον C (quī signum x in fine vs. et m.^e repetit)
ἀλλὰ φλύακον? A^{ac} ἀλλὰ κλύακον PI, γρ. καὶ κορύμβων (quod
ci. Casanbonus) sch.^w; cf. Steph. Byz. s. Τάρας: καὶ Ῥίνθων
T. φλύαξ, τὰ τραγικὰ μετακορυμβίζων ἐς τὸ γελοῖον, Suid. s.
Ῥίνθων, Sussem. I 237 6 κισσὸν C κρέσσον (ad proximi
ep. versum postremum relapsus) A^{ac} | in fine vs. ξτ posuit L,
ab initio olim signum incipientis ep. fuisse adpictum v d. ||

7 sqq. apogr. Buh. n. 54 (p. 142) 7—8 εἴτινα βάτ^ω υἱὸν
ποιητὴν scripsit L (ποιητὴν C^{no}); post υἱὸν (in fine versiculi)
C add. ἢ βαυτιά; idem lemmati nomen auctoris (καλλιμάχ^ω) sub-
iecit 7 a Callimacho ep. abiudicat Bentley (Weigand, Dil-
they); praemittit disticho ep. VII 525 O. Schneider, qui octa-
stichon (ep. 525 + 415) non in Callimachum, sed ab hoc in
patris honorem compositum esse vult 9 παρασημα (C eraso
accentu pristino) P 10 cf. 355, 3; 440, 7; XIII 6, 6 | εὖ (C) P

416.

Εἰς τὸν σοφὸν Μελέαγρον | τὸν τοῖς στέφανους | τῶν
ἐπιγραμμάτων | πλέξαντα, τὸν υἱὸν | Ἐνδράτειος
τοῦ Γαδαρηνοῦ.

L

Ἐνδράτειο Μελέαγρον ἔχω, ξένη, τὸν σὺν Ἐρωτι
καὶ Μούσαις κεράσανθ' ἠδυλόγους Χάριτας.

417. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

C. P1

Νᾶσος ἐμὰ θρέπτειρα Τύρος· πάτρα δέ με τεκνοῖ
Ἄτθις ἐν Ἀσσυρίοις ναιομένα Γαδάροις.
Ἐνδράτειο δ' ἔβλαστον ὁ σὺν Μούσαις Μελέαγρος
πρῶτα Μενιπείους συντροχόσας Χάρισιν.

ἐν Valckenae | κείρια ('C A^{ar}?) P: cf. XII 122, 4 | ἀγγελά-
σαι ('C) P συγκεράσαι ap. Buh.^m (Haupt, Meiske) ||

1 sqq. ap. Buh. p. 142 (n. 55) 1—3 cf. vol. I p. 68 sq. | lemma
adscriptum est unum duobus opp. 416 sq., ita ut prior tituli
pars epigrammati 416 adnexa sit, altera versibus 417, 1—3

1 μελέαγρ^o L 2 πλέξαν^τ 3 γαδαρη^ν (η restituit, non corr.
ex α C) P; litt. σηνου^ν vid. scriptae fuisse in versiculo sq., quae
post erasae, ut litteris γαδα in eadem linea subicerentur; post
lemma ab L exaratum add. (iuxta 417, 3) τοῦ ,αυτοῦ; (σ<η-
νου^ν)? L^{ar} μελέαγρον C, non ut utrumque ep. Gadarensi tri-
bueret, sed ut ep. in Meleagrum ab ipso Meleagro composi-
tum esse indicaret; ep. 416 clausula post χάριτας non destitu-
tum tamen in decadis indice praetermisit C, cf. ad ep. 419

4 auctor ep. imitatur Meleagrum (419, 3 sq.); ab ipso Meleagro
aut ab aequali poeta ep. compositum censet Menk | ἔχω ('C)
P | συνέρωτι? A^{ar} (σὺν ἔρωσι Martinus) 5 κεράσαντ' P, cr.
apograph. || 6 sqq. P1^m III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 17

5 τοῦ αὐτοῦ μ. C (cf. ad l. 3), Μελέαγρον P1 7 ἐμὰ (ἐ
rest., non ex alia vocali er. C, 'C) P ἐμὰ P1^m (signum voc.
productae add. Plan. ipse) | δέμε ('A C) P δ' ἐμὲ Br. | post
τεκνοῖ punctum posuit P1^m, erasa est interp. in P: cf. VII 86, 2

8 ἔρασσ. A^{ar} | φαινομένη? | Γαδάροις P P1 Γάδαρα Heck.;
f. Γαδαρίς | exstat sch.^b; ἐν Ἀσσυρίοις ἀντι τοῦ ἐν Συρίοις Γάδαρα
γὰρ, ὡς φησι Στέφανος, ἔστι πόλις Συρίας, ἧτις καὶ Ἀντιόχεια καὶ
Σελεύχεια ἐκλήθη 9 | ὁ, σὺν C δι σὺν? A^{ar} 10 notulam x et
in m.^o et in l.^a adpinxit C | πρῶτα, α C πρὸς τὰ A^{ar} (cum C fa-

εἰ δὲ Σύρος, τί τὸ θαῦμα; μίαν, ξένη, πατρίδα κόσμον 5
ναιομεν, ἐν θνατοῖς πάντας εἰκτε Χάος.
πουλκετῆς δ' ἐχάραξα τὰδ' ἐν δέλοισι πρὸ τύμβου·
γῆρας γὰρ γείτων ἐγγύθει Ἄιδεω.
ἀλλὰ με τὸν λαλῖον καὶ πρεσβύτην σὺ προσειπὼν
χαίρειν εἰς γῆρας καὶ τὸς ἴκοιο λάλον.

M 32^r

418. ΤΟΤ' ΑΥΤΟΤ' ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

C

Εἰς τὸν αὐτὸν Μελέαγρον | τὸν ἐπιγραμματοφόρον.

L

Πρῶτα μοι Γαδάρων κλεινὰ πόλις ἐπλετο πάτρα,
ἠνδράσειεν δ' ἱερὰ δεξαμένα με Τύρος·
εἰς γῆρας δ' ὅτ' ἔβην, ἃ καὶ Δία θροναμένα Κῶς
καὶ με θετὸν Μερόπων ἄστὸν ἐγηροτρόφει.

10

cit P1 | μὲν ἱππεύοις (potius quam ἱπ.) A^{ar} μενιπείοις C
(Heck.), μ' ἐν ἱππεύοις P1^m (P1^e) Μενιπείοις (Vinc.) Holstenius |
σὺν τροχόσας C (ἀντι τοῦ πρῶτον ἐσπούδασεν ἐν τῇ ἱππικῇ ab-
surde sch.^b) | χάρισιν ('C) P: cf. 726, 6 | mireris Cōi insulae
mentionem omitti

1 εἰ δὲ P | τί τὸ θαῦμα: cf. τίς ὁ φθόνος 117, 5 | πατρίδα P1^m

2 ἐν (spir. rest. C) P 3 cf. Weiss. p. 55 | πουλκετῆς δ' P1^m

τὰ δ' P A^{ar} | προτύμβου P 4 γῆρας γὰρ γείτων P1 | γῆρας

Kaib. | ἐγγύθειν ('C) P idemque P1^m κἀγγύθειν P1^e (Br.

Kaib.); ἐγγ. <ἔστ'>? cf. πολιοῦ γῆρας ἀγγύθειν 726, 4 (Leon.),

πολιῶν τριῶν γείτονα μοίρης IX 139, 3 5 ἀλλὰ με P P1

ἀλλὰ σὺ Jac. (Kaib.) | λάλιον P P1 | ζ' πρεσβύτην ('C) P; -των Gr.

σὺ προσειπὼν P1; προσειπὼν Δ πρὸς εἰπὼν C (interque om. σθ);

φίλος εἰπὼν Jac., προτιπὼν Heck., κῆρος εἰπὼν Gracle, με

προσ. Jac. (Kaib.); f. Σύρον εἰπὼν | πρὸς βην πῆλε προσειπὼν

Korsch 6 (χαίρων Jac.) | καὶ τὸς P καὶ τὸς P1^m | ep. 417—419

Meleagrum sylloges libros terminantem condidisse putat

Reitzenst. (duce Diltheio) || 7 sqq. ap. Buh. p. 142 (n. 56) 7 in-

ter adespota ep. recepit Br. | αὐτ' C 8 ε' αὐτὸν L | post

ἐπιγραμματοφόρ' add. L haec: οὗτος δ' ('C) μελέαγρος ἐν ('C)

κῶ | τῇ νῆσει (C νῆσω L^{ar}) καταγῆρας' α' | ἐτελεύτησεν

9 πρῶτα A^{ar} 10 δεξαμένα (α C^o) P; cf. XII 256, 11; Theocr. 17, 58

(καὶ σε Κῶς ἀτίταλλε — δεξαμένα παρὰ ματρὸς) 11 γῆρας (?) δ'

ὅτ' A^{ar} | ἔβην. καὶ ('C) P ἔβην, ἧ καὶ Reiske ἔβαν ἃ καὶ Heck.

δῖα ('A C) P Δία ('Ptolemaeum Philad. Iovis nomine insigni-

Μούσαι δ' εἰν ὀλίγοις με, τὸν Εὐκράτεω Μελέαγρον ἢ
παῖδα, Μενιππειοῖς ἠγλίαισιν Χάρισιν.

419. ΤΟῦ ΔΙΤΟῦ ΜΕΛΑΓΡΟΥ.

Εἰς τὸν αὐτόν.

- 5 Ἀτρέμας, ὃ ξένη, βῆναι παρ' εὐσεβέσιν γὰρ ὁ πρόβου
εὔδει κοιμηθεὶς ὕπνον ὀφειλόμενον,
P 270 Εὐκράτεω Μελέαγρος, ὁ τὸν γλυκόμενον Ἔρωτα
καὶ Μούσας Ἰλαραῖς συστολίαις Χάρισιν·
ὄν θεόπαις ἠνδρώσε Τύρος Γαδάρων θ' ἱερὰ χθών· ἢ
10 Κῶς δ' ἔρατῃ Μερόπων πρόβου ἐγηροτρόφει.

tum*) Reiske: cf. Callim. hymn. 4, 165 sqq.; Theocr. 17, 66 |
φρεφαιμένη A, α supra η ser. C | (ἔβην, καὶ διὰ φρέφην ἔμ' ἢ Κῶς
ap. B. m. G. m.; ἔβην, Ἡρακλέα θρ. K. Gerhard) p. 283, 12 καὶ P
1 μούσαι A^{ac} | δ' εἰν (priorem spir. A, alterum C) P | ὀλίγοις
(C' A C) P | δ' ἐνκολλίδες et δ' οὐκ ὀλίγαις Reiske, δ' ἠδονόλογοις
FG. Schmidt 2 μελιτεῖαι (A C) P; 'Homericis Gratiis' Lomper
(cf. Athen. 157 B); de Meleto erotico (Athen. 605 E, Ar. Ran.
1302) sunt qui perperam cogitarint; Μενιππειοῖς s. -οις Hol-
stenius (μελιτεῖαι Reiske, 'μελισσαῖαι certe debebat' Düb-
ner) || 3 sqq. P^m III^a c. 22, 55 (P^{l-a} c. 25, 55; P^{l-w} c. 25,
70; P^{l-a} c. 26, 1) 3 sq. Εἰς ἀνωτόμους ποιητάς. Μελέαγρον
P^m P^{l-b}; εἰς ἄλλους τινὰς ποιητάς ἀνωτόμους. εἰς Μελέαγρον
P^{l-w} 3 nomen auctoris ἢ αὐτόν M. ser. C post lemma; ep.
a Meleagro alienum ducit Jac., ad poetam Gadareni fere aequa-
lem refert. Kaib. | num. P K huic ep., non priori (cui debebat,
v. ad VII 408) adpinxit C, qui duo epp. 416 sq. pro uno nume-
ravit (cf. ad p. 282 l. 3) 4 lemma εἰς τὸν αὐτὸν ser. C p. 269, L
dedit p. 270 ad vs. 3 sq. hoc: εἰς τὸν αὐτὸν μελέαγρον τὸν ἀγῶ
ποιητὴν | εἰς τὸν ἀναγωγέα τῶν ἐπιγραμμάτων (ἀγαθὸν) f. mutan-
dum in γαδάρον: cf. vol. I p. 68 sq.) 5 ξένη (β, αἰνε P^{ac}
ξένου αἰνε? A^{ar} | πᾶσι εἶς. C πανενα. A^{ar} 6 ὕπνον ὄφ.: cf. VII
219, 4; 459, 4; 732, 2; X 105, 2 7 ὁ εἶον? A^{ac} | γλυκόμενον
(hyphen C) P Pl: cf. ad V 176, 3; XII 109, 3 | ἔρωτα (C) P: cf. 44, 4
8 μούσαις P, cr. Pl | Ἰλαραῖς (C) P, φαιδραῖς interpretatur
sch.^B | σὺν στολίαις C συστ. A -ισαι ex -ισαις cr. P^m | Χάρις. cf.
Ouvrē p. 61 9 θ' ἱερὰ (C) P θ' ἱερῇ P^m P^{l-a} θ' ἱερῇ P^{l-a},

ἀλλ' εἰ μὲν Σύρος ἐσσί, 'σαλάμ', εἰ δ' οὖν σὺ γε
Φοῖνιξ,
† 'ναίδιος', εἰ δ' Ἑλλην, 'χαῖρε', τὸ δ' αὐτὸ
φράσον. M 41^r

420. ΔΙΟΤΙΜΟΥ ἈΘΗΝΑΙΟΥ,

ΤΟῦ ΔΙΟΠΕΪΘΟΥΣ.

- Εἰς Λέσβονά τινα | ἀλητὴν ἀγαθόν. L
5 Ἑλλίδες ἀνθρώπων, ἔλαφραὶ θεαί — οὐ γὰρ ἂν ὦδε
Λέσβον' ὁ λυσιμελής ἀμφεκέλευθ' Αἰδῆς,

δ' ἔτεκε Kaib. (malebam δ' ἔφραον, at cf. XII 56, 7) | χθών· C
χθών A^{ar} p. 284, 10 κῶς P P^m Κῶς P^l | δ' om. A, add.
C Pl | μερόπων P Pl (deest lineola nom. proprii index in P^m)
1 ἀλλεῖ A^{ac} | σαλάμ: (C; inferius punctum add. A, super-
rius C; μ correxisse vid. ipse A ex v) P σαλάμ P^m σάλαμ P^l
σέλαμ Reinesius σέλου Maius σέλου Gr. φοῖνιξ C P^l φοῖνιξ A^{ac}
P^m (P^{l-a}) 2 ναίδιος C καὶ διός (s. διός) A^{ar} καὶ διος P^m;
αὐδονίς Scaliger (cl. Plaut. Poen. V 3, 22); lingua Phoenicum
αὐδονί vel αὐδονί valere 'salve domine' monet Herw. (cf.
Schroeder de lingua Phoen. 18 n. 5) | Ἑλλην (rest. C) P |
χαῖρε τὸ, δ' C χαῖρετὶ δ' (potius quam -ετὸ δ') A^{ar} | χαῖρε καὶ Salm.
perperam (quoniam salutandi formula triplici mortuus viatores
non adloquitur, sed se appellari vult) χ. τὸ γ' Kaib. | αὐτὸ (C)
P | φράσεις Herw. || 3 sqq. P^m III^a c. 6 (εἰς ἀνδρας οὐκ ἐπι-
σημους), 18 (P^l c. 6, 18) 3—5 supra lemma erasa est no-
tula, quae tribus in m. lineolis continebatur; alienum fort. a
Diotimi epigrammate titulum scripserat L; nulla supersunt
vestigia indicis pristini, turbatum tamen esse epp. ordinem,
qualis nunc in cod. exstat, colligere licet ex inscriptione ep.
sequentis (cf. ad p. 286, 5; 6) 3 sqq. Διοτίμου tantum Pl; ἀθη-
ναῖτον διοπεΐθου ser. C in rasura; ep. non alienum vid. ab
auctore ep. VI 267 (cf. 3 οὐ γὰρ — αἶδε cum 420, 1. 6) et VI 358
(cf. 1 χαῖρε — ἢ ποτε cum 420, 3. 4) et VII 227 (cf. 4 pentametri
clausul. αἶδε φέροι cum 420, 6); Atheniensi poetae solum ep.
VII 261 tribuit Wilam.; falsum patris nomen atque gentile flu-
xisse mihi vid. ex [Plutarchi] dec. orat. vit. p. 844 5 Λέσβονα
τινά (C) ἀλητὴν (et C) P; in marg. erasae vid. litt. ζε
6 ἐλλίδες A^{ac} | ἀπάν P^m | ἂν (C) ὦδε (rest. C) P
7 Λέσβον ο A in Λέσβον' ὁ mutant LC (apost. add. L, spir. C)
Λέσβον ὁ Pl; Λέσβον' defendit Mein. | ἀμφ' ἐνάλ. C ἀμφεκέλυθ. A^{ac}

ὅς ποτε καὶ βασιλῆι συνέδραμεν — αἱ μετ' Ἐρωτῶν
χαίρετε, κουφόταται δαίμονες ἀθανάτων.
αὐλοὶ δ' ἄφθεργκοὶ καὶ ἀπενθίες, οἷς ἐπέπνευσε, 5
κεῖσθ', ἐπεὶ οὐ θιάσους, οὐ χορὸν οἶδ' Ἀχέρων. M 327

Fr. Cor. Mel. 421. MEΛΑΓΡΟΥ. O
app. 421—429 Εἰς τὸν αὐτὸν Μελέαρον. L
Αἰνιγματώδες. L

Καὶ ὅτι διὰ τὴν ὁμοθυμίαν τοῦ παλαιῶ | Μελεάρον ἐαυτὸν
οὕτως | ἐσκεύασεν σιβύην καὶ | κάρον δέματι. L

10 Πτανέ, τί σοὶ σιβύνας, τί δὲ καὶ σὺς εὔαδε δέσμα;
καὶ τίς ἐὼν στάλας σύμβολόν ἐσσι τίνος;

1 ὅποτε ('C) P | καὶ βασιλῆι συνέδραμε A Pl (σὸν ἔδραμε-
C); 'gratiosus secutus est regem' Vinc., 'praecipuo quem rex
ardebat amore' Grotius, 'Persarum regem felicitate aequavit'
(conl. Hor. III 8, 4) explicat Mein.: cf. 740, 3 (ὁ πρὶν καὶ Γόγγ
παρισσέμενος ἄλβον) | (κἄν βασιλῆι Piccolos, καὶ βασιλεῦσι
Heck., καὶ φθῆς νηὶ Emperius) | καὶ μετ' Ἐρωτῶν O Pl καὶ μ'
ἑτορώτων? s. μ' ἑρωτῶν? A¹⁰ (χαίρετε πάντων et καὶ μέγ' ἀρέ-
σκων Jac.; χαίρετ' Ἐρωτες et in vs. sq. κουφότατοι ci. Mähly);
καὶ μέλ' Ἐρωτι Casaub., καὶ μετ' Ἐρωτῶν Meineke, καίην μετ'
Ἐρ. Piccolos, (συνέδραμεν) αἱ μετ' Ἐρ. Heck., αἱ μετ' Ἐρωτα
Herm., αἱ (ὦ?) μετέωροι Ludw. (excidisse aliquid putat Reiske) |
in fine vs. erasum vid. ζτ 3 αὐλοὶ δ' Pl^M | ἄφθεργκοὶ C
ἄφθεργκοὶ? A¹⁰ | οἷς ἐπέπνευσε (lenem et acutum A C) P Pl^M
Pl^{1,2}; οἷ σ', οἷ σ' (s. ἦ σ') et οἶδ' ἐπέπνευσε comiecerunt Scalig-
er, Boiss, Mein., ut κείσθ' esset pro infinitivo ab illis ad tibi-
cinem, a Mein. ad tibias relato; οἷς ἐπέπνευσε probat Lemep
(κείσθ', i. e. κείσθε de tibiis intellegens), ἴσα νέπνευσιν Piccolos

4 ἐπεὶ οὐδ' ἱερὸς οἶδ' Ἀχέρων C (qui signum * ab initio et
in fine vs. atque in m. repetit) ἐπεὶ οὐθιερὸς οὐδ' ἀχέρων A¹⁰
ἐπεὶ... οὐδ' ἱερὸς οἶδ' Ἀχ. (lacunam spatii indicans) Pl^{M,10}
Pl^{1,2,3,4}; man. rec. post ἐπεὶ in Pl^M οὐκ ὠδ' ἄσ' inseruit;
(κείσθ') ἐπεὶ οὐκ ὠδ' ἄσ' οὐ μέτρον οἶδ' Ἀχ. sch.¹⁰; ampliora dat
sch.¹⁰ haec: αὐτος ὁ στίχος ἀτέλειος, εὐρίσκειται ἐν βιβλῶν πα-
λαιῶν δυοῖν μίᾳ μὲν οὕτως: κείσθ' ἐπεὶ οὐκ ὠδ' ἄσ' οὐ μέτρον
οἶδ' Ἀχ., ἑτέρω δὲ κείσθ', ἐπεὶ οὐκ ὠδ' ἄσ' οὐκ ἔρον (sic!) οἶδ'
Ἀχ. | οὐκ ὠδ' ἄσ' οὐ χορὸν οἶδ' Ἀχ. (sch.¹⁰ Pl^M) Pl¹⁰ — οὐκ ἔρον
οἶδ' Ἀχ. Steph.; οὐκ ἀλοῦς οὐκ ἔρον οἶδ' Ἀχ. idem Steph.,
— οὐ μέλος οἶδ' Ἀχ. Reiske; οὐ καλάμους οὐκ ἔρον Brod., οἷ

οὐ γὰρ Ἐρωτ' ἐπέπω σε — τί γάρ; νεκρῆσσι πάροιχος
ἴμερος; ἀλάξιν ὁ θρασὺς οὐκ ἔμαθεν —
οὐδὲ μὲν οὐδ' αὐτὸν ταχύπουν Χρόνον· ἔμπαλι γὰρ δὴ 5
καίνος μὲν τριγέρον, σοὶ δὲ τέθηλε μέλη.
5 ἄλλ' ἄρα, καί, δοκέω γάρ, ὁ γὰρ ἐπένευθε σοφιστὰς
ἔστι· σὺ δ' ὁ πτερόεις τοῦνομα τοῦδε λόγος.
Αἰτώας δ' ἄμφηρες ἔχεις γέρας ἐς τε γέλωτα
καὶ σπονδᾶν καὶ πον μέτρον ἔρωτογράφον. 10

θιάσους οὐ χορὸν οἶδ' Ἀχ. Boiss., — ἱερὸς οἶδ' Ἀχ. Mein., —
οἶδ' Ἀχ. ἔχρηστος FG. Schmidt, — ἀλλ' ἄρα οἶδ' Ἀχ. Jac., οὐ
θαλερῶς οἶδ' Ἀχ. θιάσους Mähly, οὐδ' ἱερὸς οἶδ' οὐδὲ χορῶς
Ἀχ. Herm.; fort. οὐκ ἱερῶς οἶδ' ἱαχῶς Ἀχ. || p. 286, 5 sqq.
Pl^M III° c. 22 (εἰς ποιητῆς), 56 (Pl¹ c. 25, 56; Pl² c. 25, 71;
Pl³ c. 25, 2); cf. Weissh. p. 68; ep. alteram fr. Meleagrei (cf. ad
VII 406) particulam incipit, quae epp. de sepulchrorum symbolis
aenigmatica novem (421—429) continet 5° τοῦ αὐτοῦ μελεαγρῶ
quasi eiusdem poetae, non Diotimi praecederet ep., C (nisi hic ep.
in ipsum Mel. ab eodem Mel. scriptum monere voluit); om. nomen
auctoris Pl, u. Meleagro abindicat ep. Jac. 6—9 εἰς τὸν αὐτὸν

(post VII 419) Pl 6 αὐ L 8 καὶ ὅτι et ἐαυ L 9 σιβύ-
νη ex -νη cr. C | δὲ, μετὰ C δόματι? L¹⁰ 10 τί σοι A Pl^M |
σιβύνης P -νη Pl -νας Graefe (cf. VI 33, 2) | πῶτε A¹⁰ | εὔαδε
(¹⁰C) P 11 καὶ τις P¹⁰ καὶ τίς C | ἐὼν. (¹⁰ et ¹⁰C, eraso
circumf.?) P Pl^M | στάλα ('vocandi casu') Gr. | ἐσσι¹⁰ τίνος C
ἐσσι (?) τίνος (om. vocula δὲ) A; cf. 426; 161; 62; 64; Weissh. p. 69

1 ἐπέπω ('C) P Pl | cf. 428, 11 | τί γάρ νεκρῆσσι P Pl, τί γάρ;
v. Reiske 1sq. πάροιχος ἴμερος distinxerat C primo, dein πάροι-
χος ἴμερος; praetulit, interpungere om. Pl^M 2 ἴμερος s. ἴμ. A¹⁰
3 οὐδὲ μὲν A¹⁰ | αὐ τὸν (spir. AC) P αὐ τὸν Reiske | χρόνον
P Pl^M Pl^{1,2,3,4} Κρόνον Pl^{1,2} | ἔμπαλι A¹⁰ 4 δὲ τέθηλε C
δε τεθέλη A¹⁰ 5 ἀλλάρα A¹⁰ | (νῦν ποίω γὰρ Reiske) | γῆρα
P Pl γῆς Gr. | ὑπερθε (ἔ. ex ὁ s. ὁ cr. C) P Pl^M Pl^{1,2} ἔννευθε (sic)
Pl¹⁰ ὑπένευθε Pl¹⁰ (Opsop.) μὲν ἐνευθε Reiske | σοφιστῶν P¹⁰
σοφιστῶν? A¹⁰ (-στῶσ primam in -στῶσ, dein in στῶσ vid. mu-
tasse C) 6 ἐσσι C ἐσσι A¹⁰ ἐσσι Pl^M, ἐσσι Br. | οὐδ' Pl^M | τοῦ
νοματοῦ δε A¹⁰, in τοῦνομα, τοῦδε mut. C | λόγος: λέγεις Reiske;
(τοῦδ') ἔλαχες (cf. 427, 11)? 7 ἄλλωι αἰ δ' (¹⁰ hic et in m^o C,
idem αἰ δ' fecit ex αἰ δ') P αἰλωι αἰ δ' Pl^M (qui in loco despe-
rato prosodias om.) ἀέλω δ' Pl¹⁰ (ἐν προβολῇ δ' Br., ἐν κατὰ Jac.,

ναὶ μὲν δὴ Μελέαγρον ὁμώνυμον Οἰνείος νῆφ
σύμβολα σημαίνει ταῦτα συνοκτασίας.

χαίρε καὶ ἐν φθιμένοιισιν, ἐπεὶ καὶ Μοῦσαν Ἔρωτι
καὶ Χάρειας Σοφίαν τ' εἰς μίαν ἡρμόσαο. M 41^r

422. ΛΕΩΝΙΔΑ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ. C

Εἰς Πεισίστρατον, οὐ τὸν | ἐν Ἀθήνῃσι τύραννον, | ἀλλ' ἄλλον
τινὰ νεώτερον. ἔστι δὲ αἰνιγματῶδες. L

Τί στοχασάμεθά σου, Πεισίστρατε, χίον ὀρῶντες
γλυπτὸν ὑπὲρ τύμβου κείμενον ἀστράγαλον;

10 ἦ ἦ γὰρ μὴν ὅτι Χίος; ἔοικε γάρ. ἦ ἦ ὅτι παίκτας
ἦσθά τις, οὐ λίην δ', ὄγραδέ, πλειστοβόλος;

ἄλλως οὐδ' Huschke), ex. Gr. (cf. Athenae. 537E) | ἀμφικε,
(^r C) P ἀμφήκες P^m | ἔχεις (^r C) P Pl, ἔχεις Reiske (ἀ λαιά —
ἔχει Jac.) | ἔστε C ἔστε A^r p. 287, 8 σπονδῶν ex -δαί ex. P |
καὶ πον C καὶ ποῦ A^r καὶ πᾶν Reiske: cf. 428, 15 (Mel.)

1 sq. hoc distich. inter quartum et quintum inserendum con-
tendit Jac. 1 ναίμεν A^{so} | ὁ μόνονον? A^r | νῆφ A νῆφ C
2 συνοκτασίας P Pl -ίας Gr.; post σπουτ. erasum vid. signum clau-
sulae 4 σοφίαν (^r et punctum ante σ. C) P Pl σοφία Reiske;
τ' add. Gr. | εἰς μίαν: cf. Pl. B 379 | ἡρμόσιω C ἡρμόσω? A^r ||
5 sqq. P^m III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 19 5 λεω-
νίδου P^m | ταραίν C (qui ταρα, ser. in clausulae signo,
quod post λεωνίδα adpinxerat); gent. om. Pl 6 πεισίστρατ' et ἀθή-
νησι τύρανν' L 7 ἦ ἦ δὲ (δ corr. ex α) L: cf. Weissh. p. 71 8 στο-
χασάμεθα A -θά C | χίον (^r rest. C) P | τὸ γὰρ αὐτοῦ τάφο ἐπέκειτο
ἀστράγαλος χίον ἔχων sch.ⁿ (χίος καὶ νέων ὁ τὸ ἐν δυνάμενος
βόλος Eustath. 1289) 9 ὄπερ A^{so} | ἀστράγαλον (^r C) P; ζε τὸν
ἀστράγαλον add. L ad vs. 4 sq. 10 ἦ ἦ ἄγε (spir. C) P ἦ ἦ γὰρ
γε P^m: cf. 427, 7; 428, 5 | μὴν P Pl, μὴ Herm. | ὅ τι? A^{so} | post
χίος (^r A C) virgulam positam ab A in interrogandi signum
mut. C | ἔοικε P: ἔ C, quamquam etiam pristina vox coe-
pisse vid. ab eadem litt. | γάρ C γάρ A^r | ἦ ἦ ὅτι C ἦ ἦ ὅτι?

A^{so} ἦ ἦ ὅτι Passow | παίκτας P: παί, in eraso v litterasque
παί supra lin. ser. C, παίκτας A^r (παίκτας τῶν ἀστράγαλλων
sch.ⁿ) 11 ἦσθά τις; (^r rest. C, A C) P | λίην δ' ὄ γὰρ δὲ

ἦ τὰ μὲν οὐδὲ σύνεγγυς, ἐν ἀκρότῳ δὲ κατέσβης 5
Χίρ; ναὶ δοκέω, τῷδε προσηγγίσασμεν. M 32^r

P 271 423. ἈΝΤΙΠΛΑΤΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ. C. Pl

Εἰς Βιτιίδα τὴν Κρήσσαν | αἰνιγματῶδες, ἐβληπτον δέ. L

5 Τὸν μὲν ἀεὶ πολύμυθον, ἀεὶ λάλον, ὃ ξένη, κίσσα
φάσει, τὰν δὲ μέθας σύντροφον ἄδε κίλιξ,
τὰν Κρήσσαν δὲ τὰ τόξα, τὰ δ' εἰρία τὰν φιλοεργόν,
ἀνδρῶν δ' αὖ μίτρας τὰν πολιορκόταφον·

C λέην (?) ω γὰρ δὲ. (om. δ^r) A^{so} | ὃ γὰρ δὲ P^m | cf. Poll. 9, 117:
ἦ δὲ πλειστοβολίδα οὐ μόνον ἢ διὰ τῶν κέβαν, ἀλλὰ καὶ ἢ
διὰ τῶν ἀστράγαλλων, ἐπὶ τῷ πλειστον ἀριθμῶν βαλεῖν

1 ἦ ἦ C (εἰ? A^r) | τὰ μὲν ** C τὰ μὲνον (ergo ei tamen
s. ai τ.) A^r τὰ μ' ἐν P^m | ἐν ἀκρότῳ A^{so} P^m -ται C | κα-
τέσβη P, cr. Pl 2 δοκέω (^r A C) P: cf. 428, 9 | τῷδε A τῷδε
C; τῷδε (cf. 428, 11)? | προσηγγίσασμεν C προσηγγίσι. A (-όσασμεν
Pl) || 3 sqq. P^m III^a c. 11 (εἰς γυναῖκας), 18 (P^m c. 12, 18)

3 sq. duplici titulo ep. instructum est; prius lemma ser. L
p. 270, alterum p. 271, cui praemittit nom. auctoris 3 σι-
δωνί C, om. Pl 4 εἰς βιτιίδα αἰνιγμῶ τῶδες ἀλλ' ἐβληπτον L

p. 270; idem L p. 271 in iterando lemmate τὴν κρήσσαν add.

et ἐβληπτε δέ (pro ἀλλ' ἐβλ.) exaravit; in marg. sup. (p. 271) ὃ
adpinxit C; lemmate caret Pl; εἰς τάφον βιτιίδος τινὸς φ ἐνέ-
κειτο κίσσα καὶ ποτήριον καὶ τόξα καὶ εἰρία καὶ πλόκαμοι ad-
notat sch.^p (sch.^w) 5 vs. bis exstat in P, p. 270 scriptus ab
A, p. 271 in m. sup. iteratus a C | πολύμυθον. | ἀεὶ, λάλον C |
λάλον A λάλος Pl: cf. 424, 9; 459, 1; Lucian. iud. voc. 8 κίσσαν
λάλον ὄνονον | κίσσαν A κίσσα C Pl 6 φάσει (^r rest. C) P, cr.
Pl; φράζει Kaib. (speciose, at non spernendum futur., cf. ἀθά-
σει 424, 8; 425, 3, ἀλείεται 424, 9) | σύν τροφον (^r A C) P: cf. 26, 6
ὁ φιλοεργὸν σύντροφος ἀρμονίης, VI 257, 5 | ἄ δε C | κίλιξ:
cf. 353, 2 7 cf. 425, 3; 424, 7 | κρήσσαν A^{so} | εἰρία C εἰρία
A^r P^m | τὰν φιλοεργόν C τὰν φιλοεργόν A^r τὴν φιλοεργ-
γόν (post τὰν Κρήσσαν) P^m (P^m) 8 ἐν δεμα (^r A C) P:
cf. Aristoph. apud Clem. Alex. Paed. II 245 μίτρας ἐνάδημα
(II. X 469 πλεκτὴν ἀναδέσμη) | μίτρας: cf. Ov. Fast. III 659
'illa levi mitra canos redimita capillos'; Apoll. Arg. IV 1022 |
τὰν P idemque P^m τὴν P^m

τοιάνδε σταλοῦχος ὄδ' ἔκρυψε Βιτιίδα τύμβος, 5
 † τημελέ' ἀχραντον νυμφιδίαν ἄλοχον.
 ἀλλ' ὄνεο, καὶ χαιρε καὶ οἰχομένοισιν ἐς Ἄιδαν
 τὰν αὐτὰν μύθων αὐδῆς ὕπαζε χάριν. M 34^r

424. ΤΟῦ ΑἴΤΤΟΥ ἈΝΤΗΠΑΤΡΟΥ. C

Εἰς Ἀνσιδίην· αἰνιγματώδης, θανυμάσιον· | ἦς ἐν τῷ τάφῳ
 σὺμβολα ταῦτα ἐπέκειτο, | ἦνία καὶ κημὸς καὶ † τάναναρα,
 ὃ ἔστι δάτυνον. L

α. Μαστενῶ † τί σευ ἄρδις ἐπὶ σταλίτιδι πέτρα,
 10 Ἀνσιδίκα, γλυπτὸν τόνδ' ἐχάραξε νόον·

1 τοιάνδε A -ἐνδε C | σταλοῦχος P P I σταλοῦχος Mein.;
 σταλοῦχος (-τύμβος) Jac. (Gr.), probabiliter: cf. Kaib. 214, 7 στη-
 λούχον τύμβον et σταλ. π. VII 424, 1 | ὄδ' (A C, C) P P I M δ δ' P I |
 ἔκρυψε: lit. ἔ planiorem fecit, non ex alia cr. C; ἔκρυψε Mein. |
 τύμβος P P I; (σταλοῦχος ἰδ' ἔκρυψε s. ἐμ' ἐκρ.) τύμβος Jac.
 (τύμβος s. τύμβος et praeterea τοιάνδ' ὃ σταλοῦχος ἐπέγραψε
 coniecerat Reiske) 2 † τημελέ, μελάχραντον C (qui notulam * et
 in marg. int. et in fine vs. adposuit), τῆ (s. τῆ) μελ ἀχραντον
 A^{ac}; -τιμελάχραντον (paucarum litterarum detrimentum lineola
 indicans) P I M τὰν supplent P I^e (τὰν τιμ. P I^a, τὰν θυμελά-
 χραντον P I^b); τὰν Τιμελαχράντων P I^b, τὰν τε Μελαχράντων
 Scaliger (τὰν τε μελάχραντον nigrore pollutam? Brod., Opsop.);
 (Παντίμου) ἀχραντον Reiske, Τιμελον ἄχο. Br., Τιμέα ἄχο. Gr.,
 Σιμάλιον ἄχο. Jac., Τιμέα ἄχο. Mein. (Lob.), Τιμέα ἄχο. γρηγοροῦ
 Bothe; (τύμβος) — Σίμαλος ἄχο. et Ἀντιμίνης Κράντων Jac., Τί-
 μελος ἄχο. Boiss., Τίμελος Εὐφράντων Korsch (quibus coniec-
 turis auctores partim mariti partim lapicidae partim utriusque
 nomen indicari volunt, eundem maritum sculptoremque fuisse
 olim putaverat Jac., quem Kaibel sequitur, 'σταλοῦχος ἐπέγραψε
 B. τύμβος Τιμεάδας s. Τιμαχίδες κλαίων νυμφ.' audacius propo-
 nens), fort. τημελέ' ἄχο. νυμφιδίαν ἄλοχον (cf. Suid. τημελής-
 ἐπιμελής, σπονδαίος) | ἄλοχον (C) P 3 sq. dist. ut ab hoc car-
 mine alienum iungendum esse cum ep. 427 opinatur Herm,
 3 ἄλλ' ὄνεο A ἀλλ' ὄνεο C (ὄ' νεο P I M) 4 sculptorem hortatur
 B., ut etiam in posterum defunctis eiusmodi cippos ponat?
 Jac.; viatorem alii putant moneri a muliere, ut mortuam ferat
 loquacem eam, quae viva tam garrula fuerit (cf. vs. 1); immo
 precatur B., ut quam dedit salutem, eadem ipsi reddatur | αὐτὰν

ἀνία γὰρ καὶ κημὸς δ τ εὐόρουδι Τανάρα
 οἰωνὸς βλαστῶν, θούρος ἐγερομέγας,
 [ὄχ' ἄδεν οὐδ' ἐπέκειν ὑπαροφίαισι γυναιξίν, 5
 ἀλλὰ τὰ τ' ἠλακίτας ἔργα τὰ δ' ἰστοπόδων.
 5 β. Τὰν μὲν ἀνεγρομένην με ποτ' εἰρια νόκτερος ὄνευς,
 ἀνία δ' αὐθάσει δάματος ἐνίλοχον·
 ἱππαστήρ δ' ὄδε κημὸς αἰείσεται οὐ πολύμυθον,
 οὐ λέλον, ἀλλὰ καλῶς ἐμπλεον ἀσυχίας. 10

(A C) P | ὕπαζε (* rest. C, ὄπ.? A^{ac}) P || p. 290, 5 sqq. ap. Buh.

p. 142 (n. 57) 5 ἀντιπάρῳ C. 6 θανυμάσιον L | τῷ τάφῳ L

7 τὰς ἐπεκ. et κημὸς L | post τάναναρα clausulam posuerat L,
 qua deleta explicandi causa add.: ὃ γ' δάτυνον, unde apparet
 eum τάναναρα et τάναναρα commutasse (cf. Athenae. I 25 B
 πανάναρον δάτυνον θήρα, II E 487); de gallis Tanagraeis cf.
 Pausan. IX 22, 4, Suid. s. ἀλεκτρονόνα ἀθλητῶν Ταναγραίων
 9 τίς ἐν ἀγῆσ (utrumque acc. A C, puncta supra η C qui fort.
 is voluit pro ησ) P (τίς ἐναγίς ap. B.³ τί γρηίς ap. B.^m); τίς σευ,
 τίς Salm., τί τεφ' τις Br., τί σόνεννος Jac., τί σάθηρος Boiss.,
 τί γλωφίς σευ Gr.; τί σευ — ὄστις Reiske, — ἐκμη Jac., — ἐόντις
 Mein., — ἄγίς Bosch (Piccolos), — ἄγίς Weigand, τί σοι ἄγίς
 Heck.; τί σευ ἄρδις ego tentavi (cf. App. Pl. 221, 2) | ἐπι A^{ac} |
 σταλίτιδι (* rest. C) P σταλάτ. ap. B. (Br.), σταλλε. Lob. (Mein.) |
 πέτρα A πέτροι C, cr. Reiske 10 (Ἀνσί, Δίμων Mein.) | γλυ-
 πτὸν (C' A) P | τόνδε γὰρ ἐχάραξε, νόον·
 (virgula usus ad dirimenda vocab.) C τόνδε γὰρ. ap. B.

1 δτ' (* rest. C) P | (ἐν εὐόρου τε πανάναρα οἰωνοπλακῶν
 ap. B. G.^m) 2 βλαστῶν P βλαστῶν Lob. (Mein.); cf. Apollon.
 Rh. IV 1423 3 ὄχ' ἄδεν (* A C) P | ἐπέκειν C ἐπέκει. A^{ac} |
 ὑπαροφίαισι *** (erasae vid. litterae ροφ per errorem repeti-
 tae) P -φίαι Reiske: cf. Pind. Pyth. I 97 φόρυγγες ὑπαρο-
 φίαι | γυναιξίν C -ξί. A^{ac} 4 ἀλλ' ἄδεν (* acc. utrumque C)
 P | ἠλακίτας C ἠλακ. recte A^{ac} | τὰς C τὰς A^{ac} (καὶ ap. B.
 et Br.) 5 ποτ' (* A C) P | εἰρι' ἀνύκτ. (s. απ.) A εἰρι' ἀνύκτ. C,
 cr. apogr. | ὄνευς A^{ac} 6 ἀνία (C) P | δ' αὐθάσει C δά-
 σσει (?) A^{ac} | ἠνίλοχον C ἠν.? A^{ac} ἄν. Jac. 7 ἱππαστήρ A^{ac}
 -στήρ C | ὄδε A^{ac} 8 οὐλέλον (* A C) iunctim P | ἀλλ' ἄλλ' ἄλλ' A^{ac}
 ἀλλ' ἄλλ' n. C, fort. ἀλλ' ἀκαλῶς (cf. Hesych. ἀκαλόν· ἡσυχον,
 πρῶον, μαλακόν, Suid. s. ἀκαλός) | ἡσυχίῳ P -χίῳ ap. B.^m,
 ἀσυχ. Jac.

425. ΤΟΤ' ΑΥΤΟΤ' ΑΝΤΙΠΛΑΤΡΟΥ. C

Εἰς Μυρῶ, καὶ αὐτὸ ἀλνιγματῶδες· γλαυξ | γὰρ ἐπὶ τῷ
λάρνακι | ἐπίσημον καὶ σὺλαξ | καὶ τόξα καὶ μάλιστα
<καὶ χῆν>. L

5 Μὴ θάμβει μάλιστα Μυροῦς ἐπὶ σάματι λεύσσων,
γλαυκα, βίον, χαροπὰν χῆνα, θοὰν σὺλακα.
τόξα μὲν αὐδάσει με πανέντονον ἀγέτιν οἶκον,
ἀ δὲ κύνων τέκνων γνήσια καδομένα·
μάλιστα δ' οἶκ ὀλοάν, ξένη, δεσπότην, ἀλλ' ἀγέρωγον 5
10 δμωσί, κολάστειραν δ' ἐνδικον ἀμπλακίαν·
χῆν δὲ δόμων φυλακίαν μελεδήμονα· τὰν δ' <ἔμα κεδνὰν>
γλαυξ ἄδε γλανκῆς Παλλάδος ἀμφίπολον.

1 sqq. ap. Buh. n. 58 (p. 143) 1 ἔ αὐτ C 2 μυροῦ L |
γλαυξ: L, emdem acc. voci tribuunt (v. 8) AC 2 sq. ἐπὶ τῷ
λάρνακι L 3 καὶ μάλιστα L, ex quinque symbolis unum
omittens 5 ἐπὶ (C) σάματι P, cr. Jac. 6 signum x po-
suit C ter: ab initio et in fine vs. et in marg. exter. | βίον. C
βίον A^{ar} | χαροπὰν corr. ex χαροπὸν (quod exstat in ap. B.)
P | χῆνα θοὰν σὺλακα A, γρ. τὰν δε, θοὰν σὺλακα superser. C
(θε, in erasis spiritu accentuque (?), qui erant supra prius α vo-
cis ἀνα adpositi: χῆνα s. χῆνα? A^{ar}) | χῆνα, βίον, χαροπὰν
γλαυκα transposuit Br.) 7 αὐδάσει Heck | με τὰν ἐντονον C
μετ' ἄν εὐτόνον (s. -τόνον)? A^{ar} τὰν ἐντονον Reiske με πανέν-
τονον Salm. (Fauw) με πανέντονον Heck | ἀγέτιν (acc. et spir. C) P
9 μάλιστα Heck | οὐ κολοάν A^{ac} (nec οὐ σκολιάν rest. cl. Theogn.
1147 nec οὐ γολιάν cl. IX 165, 8) | ἀλλ' ἀγέρωγον A^{ac} οὐδ' ἀγ. Reiske
ἀλλ' ἀγέρωγος (δμωσί καὶ πάνδικον) Heck. 10 ἀμπλακίαν P
-κίαν Br. 11 x τὰν δε C (qui signum x in m^o bis repetit), χῆν
δε potius quam χῆν δε A^{ar} | φυλακίαν P φυλακῆς Salm. φύ-
λακ' εὐ Jac.; φυλακίαν C. Schulze | de noctua ave lugubri cf.
716, 4, Weissh. p. 77 | τὰν δ' ἔ versum imperfectum relinquens A;
supra ἔ adpinxit x ζε C et in marg. ext. x | τὰν δὲ δόμ. φυλακῆς
μελ. γανὸς ἐγαλμα Leich, — χῆν ἀγορεόει Reiske (idem
v. seq. ἀ δὲ γλαυξ γλανκῆς); χῆν δὲ δόμ. — τὰν δ' ἀγορεόει
Salm., — τὰν δ' ἀγορεόει olim Jac. (et γλαυξ ἔσει v. seq.);
τὰν δ' <ἀκάμαντα> et δ' <δρ' ἄροπνον> idem; an δ' <ἔμα
κεδνὰν>? 12 γλαυξ (A C) P | ἄδε (rest. C) P | γλανκῆς C
γλανκῆς s. γλανκῆς A^{ar} | ἀμφίπολον C -πολοι A^{ac}.

τοιοῦσδ' ἀμφ' ἐργοῖσιν ἐγάθειον· ἐνθεν ὕμενος
τοιαῶ ἐμᾶ στάλα σύμβολα τεύξε Βίτων. 10

426. ΤΟΤ' ΑΥΤΟΤ' ΑΝΤΙΠΛΑΤΡΟΥ. C

Εἰς τινα νῆν Θεοδώρου, | αὐτῖνος ἐπὶ τῷ τάφῳ | σύμβολον
ἴστατο λέων. L

α. Εἰπέ, λέων, φθιμένοιο τίνος τάφον ἀμφιβέβηκας,
βουφάγε; τίς τὰς σὰς ἄξιος ἦν ἀρετᾶς;
β. Υἱὸς Θεοδώροιο Τελεντίας, ὃς μέγα πάντων
φέρτερος ἦν, θηρῶν ὄσσον ἐγὼ κέκοιμαι.
10 οὐχὶ μάταιν ἔστακα, φέρω δὲ τι σύμβολον ἀλκῆς 5
ἀνέρος· ἦν γὰρ δὴ δυσμενέεσσι λέων.

1 τοιοῦσδ' C τοιαῶδ' A^{ar} | ἀμφεργοῖσιν A^{ac} | ἐνθεν ὕμ.
(accentus C) P 2 τοιαῶδ' (A C) P | ἐμᾶ (i add. C) P | τ' εὐξε?
A^{ar} | βίτων C βίτον A^{ar} || 3 sqq. ap. Buh. p. 143 (n. 59); cf. VII
161; 62; 64 3 ἔ αὐτὸν | ἔ, τιπάρτ C 4 εἰς τινὰ L, quem no-
men filii Theodori fugit, cf. ad vs. 3 | οὐτῖνος et ἴστατο L

6 λέων (C) P, λέων Reiske | φθιμένοιο προσ A -νοιο, πρόσ C (εὐ
πρός numeris consulentem scripsisse poetam pro πρόσ τί putat
Reiske), -νοιο τίνος Jac. | ἀμφιβέβηκας: supra ας nunc erasae
sunt litterae ὡς (easdemque litt. olim C supra πρόσ videtur

adpinxisse, sc. -ὸ, πρόσ s. πρόσ, f. φθιμένοι' ὡς πρόσ s. -μένον
πὼς πρόσ τ. inlaturus) 7 βουφάγε apogr.: ut cf. VI 217, 4 |
τὰς σὰς A^{ac} | ἀρετᾶς ex -τὰς? cr. C 8 ab initio vs. signum x
adpositum in P | υἱὸς P υἱῶ (gen.) Korsch | τελεντίας (i. e. -τιᾶ) P
(x C qui signum in fine vs. repetit); τελεντία inapte ap. B^m,
Τελεντίας Reiske (fratrem Agesilai δομητήριον, qui ad Olym-
pium anno 381 occubuit, Theodori filium dici arbitratur Jac.
cl. Xen. Hell. V 3, 6; Plut. vit. Ages. 21, 1; Diod. Sic. XV 21);
Τελεντία (siue Τελεντία, ut genetivus referatur ad τίνος) Korsch
(qui si recte emendavit, υἱὸς accentu mutato scribere fort.
sufficit) | μέγ' ἐνόπων? an μέγα φάτων? 9 ἦν (rest. C) P
ἦς Korsch | cf. Kaib. 242, 5: οἱ μὲν γὰρ θηρῶν φέρεται, οἱ δὲ
βροτῶν, A. P. VII 161 (ὄσσον ἄριστος οὐρανῶν γενόμεν, τόσσον δδ'
ἠιθέων), 227, 344 10 οὐχὶ A^{ac} | ἔστακα: (rest., punctum add.
C) φέρω P ἔστακ' ἔσ', ἐγὼ F. G. Schmidt (κρῶ s. κρέπω δέ?) | δέτι
A δ' ἐτι C δέ τι (cum A) Reiske (Schm.) | σύμβολον (C A^{ar},
-λων ex -λων s. -λων mut. A) P, cr. Salm. 11 γὰρ ἀει Schm.

P 272

427. ΤΟΤ' ΑΥΤΟΤ' ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ. C

Εἰς τινα τάφον, ἐν ᾧ σύμβολον ἐννεα ἀστράγαλοι ἐκεχάρησαν. | ἦν δὲ γε οὗτος ὁ τάφος | Ἀλεξάνδρου τινος Χίου. L
Ἔστι δὲ καὶ αὐτὸ αἰνιγματώδες. L

Ἐστ' ἄλλα, φέρ' ἴδω, τίν' ἔχει νέκυν. ἀλλὰ δέδορκα
γραμμά μὲν οὐδὲν που τραδὲν ὑπερθε λίθον,
ἐννεα δ' ἀστραγάλους πεπτηότας· ὧν πίσυρες μὲν
πρᾶτοι Ἀλεξάνδρου μαρτυροῦσι βόλον,
οἱ δὲ τὸ τὰς νεότατος ἐφάλικος ἄνθος, ἐφηβον, 5
εἰς δ' ὁ γε μανύει Χίος ἀφανρότερον.
ἢ ἢα τοδ' ἀγγέλλονται καὶ ὁ σκάπτροισι μεγαυχῆς
χῶ θάλλων ἦβη τέρμα τὸ μηδὲν ἔχει·
ἢ τὸ μὲν οὐ, δοκέω δὲ ποτὶ σκοπὸν ἰθὺν ἐλάσσειν
ἰὼν Κρηταιεὺς ὡς τις ὀιστοβόλος· 10

1 sqq. ap. Buh. p. 144 (n. 60) 1 τ' αὐτ' C 2 ἐνδι
συμβολ L 3 ἦν, αλεξανδρου' τιν' L 4 / δε 'καὶ' αὐ
αινιγματῶ L 5 φέρ' ἴδω et τίνεχει A^{ac} 6 που C που A^{ac} |
δραδεν (ε novavit C) P τραδὲν Salm. τραδὲν ap. B. m. G. m. γλυφθὲν
Br.: cf. App. Pl. 221, 2 | ἔπερ' ἔλ. C ὄπερ λ. A^{ac} 7 huic versui
itemque his qui sequuntur hexametris (vs. 5, 7, 9, 11, 13) si-
gnum ε, quo epigrammatis ambitus indicaretur, praefixit L,
cf. ad ep. 260, 3 | πεπηότας P: πεπτηότας A^{ac}, in -ῶτας de-
pravavit C | ὧν? A^{ac} 8 πρᾶτοι A^{ar} πρᾶτοι P^{pc}, αὐ πρῶ-
τοι superscripsit C | cf. Hesych.: Ἀλεξάνδρος ὄνομα βόλον
itemque quattuor talorum iactus alter est qui dicitur ἐφη-
βος (v. 5) | μαρτυροῦσι? 9 τὰς (rest. C) P | οἱ δ' ἐφα-
τὰς? | νεότατος C νεοτατας A^{ar} | ἐφάλικος (C, ἐφ ex ἐφ
er. A) P | ἄνθος (om. interpunctione) P | ἐφηβον ap. L. 10 ὧν
(C) P | χίος ex χίος? er. C, Χίον Dorv. 11 ἢ ἢα τοδ' A^{ac} | ὁ
σκάπτροισι, (et et virg. C) P | μεγαυχῆς P 12 Χῶ C θῶ A^{ar} |
ἦβαι, (sc. ἦβη) C ἦβαι (ai pro diphthongo) A^{ac} | τομηδὲν A^{ac}
13 ἢ (rest. C) P | οὐ A οὐ; C | δοκέω et ποτὶ A^{ac} | ἐλάσσειν
σειν P^{ar} -ελάσειν A^{ar} (-ειν ex -ον er. ipse A) 14 ἰθὺν C
ἰθὺν A^{ar}; post ἰὼν interpunxit Reiske, post ἐλάσσειν falso C:
nam ἰθὺν iungendum est cum ἰὼν (cf. ἰθὺν βέλος II. T 99) nec
ἰθὺς inferendum | κρηταιεὺς, ἄτος C κρηται εὐ σ' ἄτος? A^{ac};

ἢς ὁ θανὼν Χίος μὲν, Ἀλεξάνδρου δὲ λελογχῶς
αὐνομ', ἐφηβείη δ' ὄλετ' ἐν ἄλικια.
ὡς εὖ τὸν φθίμενον νέον ἔκριτα καὶ τὸ κυβευθὲν
πνεῦμα δι' ἀφθέρητων εἶπέ τις ἀστραγάλων.

5

428. ΜΕΛΑΛΓΡΟΥ. C

Εἰς Ἀντίπατρον | τὸν Σιδώνιον. C

ἦν | δὲ ἐπὶ τῷ τάφῳ | σύνθημα ἀλέκτωρ | καὶ φοίνικος κλάδος |
καὶ ἀστράγαλος. C

Ἐστ' ἄλλα, σύνθημα τί σοι γοργαπὸς ἀλέκτωρ
ἔστα, καλλαῖνα σκαπτοφόρος πτέρυγι,

Κρ. οὗτος ap. L., ὁρθὸς ap. B. m. G. m. (ἰδὼν) Κρ. αὐτὸς Dorv.,
αὐτὸς Sternb. (ἰώστος olim tentavi); ὡς τις corr. Reiske: cf. Agam.
1194 | ὄιστοβ. C αἰστοβ.? A^{ar} | in fine vs. erasa est clausula, ab
initio seq. notula ep. incipientis itemque erasum est lemma
(fort. εἰς τινα Ἀλεξάνδρου), quod ad v. 11 sq. L adposuerat
1 ἢς A^{ac} | θανὼν C -νῶν? A^{ar} | χίος (A, C) P; v. 422, 3 | δέ-
λελογχῶς A δὲ, λελογχῶς C 2 ἐφ ἦβη C ἐφηβείη A^{ac} ἐφη-
βαία Dorv. ἐφηβείης Sternb. | ὄλετ' A θ' ὄλετ' C τ' ὄλετ'
Dorv. δ' ὄλ. Reiske ὄλετ' Sternb.; fort. θάλλ' ἔτ' ἐν ἀλικια. C
ἐναλιγνῆ A^{ar} 3 sq. 'spurium et addititium' ap. B. m. 3 εὐ-
τὸν (accentus rest. C) P | ἔκριτα iungendum cum participio
φθίμ.: 'quem Parca nulla tenerae aetatis ratione habita tru-
cidavit' Jac., cf. ἔκριτε 439, 1; Kaib. 204, 3 4 (πτόμα Dorv.) |
3
διαφθέρητων P: θέρη C, qui idem θ superser., διαφθέρητων?
(non διαφθέρητων) A^{ar}; cf. VII 641, 2; 193, 4; IX 162, 6 ἀφθέρητων
τῷδε λαλῶ στόματι | εἶπε (C A^{ar}?) P | τις A τὸς C || 5 sqq.
ap. Buh. p. 144 (n. 61) 5—8 totum titulum ser. in ras. C;
poetae nomini praemissa sunt verba εἰς ἀντίπατρον τὸν σιδωνιον,
cetera ἦν — ἀστράγαλος post μελ. addita sunt; pristinus quem
erast C titulus hic vid. fuisse: εἰς ἀντίπατρον σιδώνιον | ἔτ' (i. e.
ἔτερον) ἐκινῆσθαι | ἐν δι | ἦν σύνθημα | ἀλέκτωρ μετὰ κλά-
δου | ἀστράγαλος: | ἔστι δὲ καὶ | αὐτὸ αἰνιγματῶ: | ...;
postrema fuisse κείμενον ἀντίπατρον non praestiterim 5 num.
λ adpinxit C huic ep., non sequenti (cui debebat): cf. ad VII 419 et
ad VII 427, 10 sq. 9 (ἔστ' ἄλλα ap. B. m.) | τί σοι XII 80, 1 eadem
versus sede adhibet Mel. | γοργάπια P 10 ἔσταμε .λαῖναι, C

ποσδὶν ὑφαρπάξων νίκας κλάδον; ἄκρα δ' ἐπ' αὐτὰς
βαθμίδος προπεσῶν κέλυται ἀστράγαλος.
ἦ ἦα γε νικάεντα μάχη σκαπτοῦχον ἔνακτι 5
κρύπτεις; ἀλλὰ τί σοι παίγνιον ἀστράγαλος;
πρὸς δέ, τί λιτὸς ὁ τύμβος; ἐπιπρέπει ἀνδρὶ πενιχρῶ,
ἄκριτος κλαγγαῖς νυκτὸς ἀνεγρομένῳ.
οὐ δοκέω σκάπτρον γὰρ ἀναίνεσθαι. ἀλλὰ σὺ κεύθει 10
ἄθλοφθρον νίκαν ποσδὶν ἀειρούμενον.
οὐ ψάω καὶ τᾶδε· τί γὰρ ταχὺς εἰκελος ἀνήρ
ἀστράγαλῳ; νῦν δὴ τῶν τρεῖς ἐφρασάμεν.
φοῖνιξ οὐ νίκαν ἐπέκει, πάτρων δὲ μεγαρχῆ
ματέρα φοινίκαν, τὰν πολὺπαιδα Τύρον·

ἔστα κελαινὰ Δ^{ac} ἔστα κελαινὰ Salm.: cf. ep. VI 295, 6 ἀν-
φαῖ κελαινὰ κελαινὰν (Phan.), Et. M. et Suid. s. κελαινα
(λαίνα ἔστακε Graefe: at v. 161, 1) | σκαπτοφόρος P^{ac}; o superser.
C, qui idem prius o ex o mutavit, σκαπτοφόρος Δ^{ac}; cf. XII 101, 4

1 ἔφ' ἀρπ. C ὑφαρπ. A | νίκας: τῆς φοινίκας ap. B^m |
ἐκρ. α. * C -ας Δ^{ac} (" rest. C); ἄκρα ap. B. G. R., perperam,
cf. V 177, 3 | ἐπαντάς Δ^{ac} (noli αὐτὰς ἐπ' ἀκρας corrigere; cf. Pind.
Nem. 5, 1) 2 βαθμίδος: circumfl. an acutum scripserit A vix
distinguitur (βαθμίδος ἐμπροσθεν Reiske) | προπεσῶν (o alio
atram. refecit C) P | post ἀστράγαλος (' C) punctum C, inter-
rogandi signum posuit Reiske 3 ἦ ο ἄγε (accentus rest. C) P; cf.
Leon. 422, 3, Mel. V 161, 3 (ἦ ἦα γε Pauw) | νικάεντα μάχη ex νικα
ἐν ταμ. C νικάεντα μάχη Salm. 4 post ἀλλὰ τί σοι (' C' A C)
erasa est interpunctio 5 προσδέτι A πρὸς δὲ τί C πρὸς δέ, τί Br.
πρὸς δ' ἔτι ap. B^m (cf. V 177, 5), πρὸς τε τί Reiske | ἐπι πρέπει
C (cf. Od. α 252) | ἀνδρὶ πενιχρῶ Δ^{ac} 6 κλαγγαῖς, C -ῆς Δ^{ac}
7 cf. καὶ δοκέω ep. 422, 6 | ἀναίνεσθαι: -ται ex τα cr. ipse A |
ἀλλασθ' Δ^{ac} 8 αἰολοφθρον P: ὄρο, scr., φ refecit C; αἰο-
λοφρον? Δ^{ac}, ex apographa | ποσδὶν P: τῷ δρόμῳ ap. B^m
9 ψάω ex ψάω cr. C | τῆδε (" Δ C) P, τᾶδε Gr., cf. 422, 6 |
εἰκελος (" rest. C) P -λον Reiske 10 νῦν * * δὴ (erasae sunt
ante δὴ) litt. δε) P | τῶ τρεῖς P | ἐφρασάμεν, ex ἐφράσαμεν
cr. C, qui paenultimam accentu instruere omisit (cf. 429, 8
Alcaei) 11 ad hunc vs. et sequentes L adnotavit haec: ὁ
φοῖνιξ ὁ (i. e. σημαίνει) νίκην | [καὶ] πατρίδα φοινίκῃ (i. e.

ὄρους δ', ὅτι γεγωνὸς ἀνήρ καὶ που περὶ Κύπριν 15
πρῶτος κῆν Μοῦσαις ποιῆλος ὑμνοθέτας.
σκάπτρα δ' ἔχει σύνθημα λόγον· θνήσκειν δὲ πεσόντα
οἰνοβρεχῆ προπετῆς ἐνπέκει ἀστράγαλος.
καὶ δὴ σύμβολα ταῦτα. τὸ δ' οὖνομα πέτρος ἀεῖδει,
P 273 Ἀντίπατρον, προγόνων φύντ' ἐπ' ἐρισθενέων. 20

-κην). | ὁ ὄρους τὸν ἀνδρα· το σκῆπτρον τὸ σύνθημα ἔ λογ· |
ὁ ἀστράγαλος τὸν οἰνοβρεχῆ [καὶ] με^θ (i. e. μέθυσον) [καὶ] ὁ
(i. e. ὅτι) ἐξωλιθ^θ ὄς με^θ (i. e. διὰ μέθην) τέθνηκεν (vox τέθ. si
non tota, certe litt. ultimae νικεν postea demum accesserunt;
additamento, quo non opus, deleto ἐξωλιθθεν legendum nec
participium ἐξωλιθθων s. ἐξωλιθθῶς s. (cum Boiss.) ἐξωλι-
σθεις restituendum; scholii initio malis: ὁ φ. σημαίνει (νῦν οὐ)
νίκην, ἀλλὰ πατρίδα | φοῖνιξ (' C eraso accentu pristino) P | μεν.
νίκαν (punctum C) P οὐ νίκαν Reiske Φοινίκαν Heck. | πάτρων
τε (' C) P πάτρων δέ, Reiske | μεγαρχῆ, *** C μεγαλαρχῆ
(s. -αρχῆ) Δ^{ac} p. 296, 12 | ματέρα C πατέρα Δ^{ac} | πολὺπαιδα
Tyrum 'multarum coloniarum matrem' interpretatur Wake-
field, quam explicationem perversam mireris ab edd. non re-
pudiari; cogitandum de pueris formosis, cf. γλυυπαιδα Ῥόδον
XII 52, 6 (Mel.) et ἄβροῦς τρέφει Τύρος XII 59 (Mel.), et fort.
legendum κλυυπαιδα s. γλυυπ.

1 δ' ἐντι(?) γεγωνὸς (ὄρους δὲ μεγαλόφωνός ἐστι) ap. B^m; cf.
IX 92, 2 | καὶ τῶν Reiske | περὶ Δ^{ac} 2 πρῶτος C πρῶτος Δ^{ac}
(πρῶτος Leich) κῆν Dorv. ἦν C ἦν? Δ^{ac} καὶ ap. G. B. B^m ἔην Leich |
Μοῦσαις ap. B^m μοῦσαις Gr. | ὑμνοθέταις (' C) P -θέτας Salm.
3 v. Od. β 37 | θνήσκειν A | δὲ *** πεσόντα P^{ac} δὲ πρὸ πεσ.
Δ^{ac} 4 προπετῆς potius quam -τῆς P 5 πέτρος ἀεῖδει (C
αεῖδ. Δ^{ac}) P; cf. ἀεῖσεται 424, 9; τάνδρος ἀεῖδει perverse ap.
G. R. B^m 6 versus novae paginae (273) primus exstat nec
vero, quod falso edd. perhibent, bis scriptus est in P | φύν-
ταμ' C φῶν ταμ' Δ^{ac}; pronomen μ' (φῶντα μ') servat Heck.
distich. ultimum Antipatro interlocutori tribuens; φύντ' ἀπ'
Dorv. φύντα γ' Pauw (φῶντα περισθενέων Salm.) | in marg.
superiore p. 273 a correctore scripta sunt haec: ἔως ὅδε ἀν-
τεβλή^θ πρὸς τὸ ἀντιβόλιν (cf. ad VI 269) τοῦ κροῦ μαραῖ^θ,
quibus in m. exteriori adiunxit notulam hanc: καὶ διωρθώθη
(ὄρ ex οὐ corr.) τινὲ | πλὴν ὅτι κελαινὸν | σφέλατια εἶχεν; de
eodem Michaelis exemplari monent quae exstant scholia ad
VII 432, quorum alterum iuxta epigrammatis titulum in ex-

429. 'ΑΛΚΑΙΟΥ ΜΙΤΤΑΗΝΑΪΟΥ. C. Pl

Εἰς τάφον ἐν ᾧ ἔνε χάριτο γράμματα | δύο φ φ, ὅπερ
σημαίνει τὸ τῆς γυναικὸς ὄνομα, | ἦγον Φιδίς. L

Ἀξίωμα κατὰ θυμὸν, ὅτου χάριον ἂ παροδίτις
5 δισδάκι Φι μόννον γράμμα λέλογχε πέτρος
λαοτύποις σμίλαις κεκολλημένον. ἄρα γυναικί
τῆ χθονὶ κευθομένα Χιλιὰς ἦν ὄνομα;
τοῦτο γὰρ ἀγγέλλει κορυφούμενος εἰς ἔν ἀριθμὸς. 5
ἢ τὸ μὲν εἰς ὀρθὰν ἀτραπὸν οὐκ ἔμολεν,

trema marginis ora adpictum est, scil.: φ δ: - μ λ φ χαριστογ-
λα?; alteram schol. eiusdem ep. lemmati subiectum est hoc:
ἔως ὃ τα του νεῦ μ λ τ ματ (sc. μακαρίον) | φ εἶχον επιγράμ-
μα εἶπε | ἰδιοχειρῶσ' αὐτὸς ἔγραψεν | εν τ (sic, i. e. της) βέ-
βλον τ κεφαλα: amplius de his notis in nostrae editionis prae-
fatione exponendum erit ||

1 sqq. P1^m III^a c. 11 (εἰς γυναῖκας), 19 (P1^m c. 12, 19)
1 Ἀλκείων Pl, gentile add. C; ep. a poeta, qui VII 1 condidit, non
abiudicaverim (cf. γρίφον 1, 2) 2—3 praeter lemma ab L in
m.^o scriptum exstat alterum, quod C praemisit in m.^s, hoc: εἰς
γυναῖκα ἦτις ἐκαλεῖτο φιδίς, eundemque titulum epigrammati
adponunt P1^m P1^m; carmen aenigmatice scriptum a Cephalā in
schola grammaticorum praeside Gregorio Magistro tractatum
esse docet C lemmatistae verbis haec addens: τοῦτο το ἐπι-
γράμμα ο κεφαλα: | προσβάλετο ἐν τῇ σχολῇ | τῆς νέας ἐκκλη-
σίας (η cr. ex ι) ἐπὶ τ μακαρίον (cf. p. 1, 5; μακαρίτου Heck., cf.
ad lemmata opp. 327 et 334) γρηγορῆ | τοῦ μαγίστου 2 εν ᾧ
et γράμματα L 3 post ἦγον L scr.: φ δ: φ δ: φ δ: prius igitur
litterae nomen, dein litterae signum φ cum voce δ: iungens cf.
ἐννέα γράμματα ἔγω in ep. aenigmatē ap. Herw. stud. cr. p. 105

4 καταθρόν Δ^{ac} | ὅτου (C) P | ἂ ex ὃ cr. C | παροδίτις (η
C) P, cr. Pl (ὡ παροδίτα Herm.) 5 φ λ (lineolam C) P φ
P1^m | πέτρος A; λθρο C^o Pl 6 σμίλαις (C, signum quant. Δ)
P σμίλαις P1^m P1^m (cr. Pl^a b) | ἄρα (rest. C) P (cf. XII 67, 1);
ἦ δα Pl (v. 427, 7; 428, 4) 7 τᾶ A in τᾶ mat. C τᾶ P1^m Pl^a τᾶν
P1^a b. (sed τὸ τᾶν χθονὶ ἐν ἄλλω τᾶ χθονὶ γράφεται in epid.
Pl^a, unde emendata est Pl^a) 8 ἐν (C^o) P 9 ἢ το μὲν? Δ^{ac}

ἂ δ' οἰκτρον ναίονσα τὸδ' ἠρίον ἐπλετο Φιδίς;
νῦν σφιγγὸς γρίφου Οἰδίπος ἐφρασάμαι.
αἰνετὸς οὐκ δισσοῖο καμῶν αἰνιγμα τύποιο,
4 φέγγος μὲν ξυνετοῖς, ἀξυνετοῖς δ' ἔρεβος. M 34^v 10

Fr. Cor. Mel. 430. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ. C

opp. 430—443 [Ἐτερον αἰνιγματῶδες | ἐπὶ σκύλοις νεκρῶν | ἦγον
πέλετῃ καὶ λόγῃ | καὶ τισιν ἄλλοις.] L

[Καὶ ταῦτα ἐπὶ τῷ τάφῳ | τῶν τριακοσίων τῶν μετὰ
Ἰσθράδου | πεσόντων. C

10 Τίς τὰ νεοσκύλευτα ποτὶ θρυτῆ τᾶδε καθάψεν
ἐντα; τῷ πέλετᾳ Δωρὶς ἀναγράφεται;
πλάθει γὰρ Θυρεάτις ὑφ' αἵματος ἄδε λοχιτᾶν,
χάμεις ἀπ' Ἀργείων τοὶ δύο λειπόμεθα.

1 ἂ δ' (spir. et apostr. A C) P ἢ δ' Pl | τὸδ' (C) P | φιδίς
(lineolam C) P P1^m Φειδίς Lobbeck 2 γρίφου P^o γρίφος Δ^{ac}
οἰδίπος (C) P P1^m Οἰδίπος P1^m | ἐφρασάμαι A Pl -άμαι
C (qui an scr. supra ην) 3 sq. cf. VI 260, 5 sq. 3 ὄσ*, κ,
δισσοῖο C οὐκ οἰδο ποῖο? (non αδικιο) Δ^{ac} | οὐκ P1^m 4 cf.
IX 540, 3 sq. (Alcasi?); Pind. Ol. II 93 (βέλη) φωνάεντα συν-
ετοῖον, Eur. Iph. T. 1092 εὐξύνετον ξυνετοῖοι βοάν || 5—
p. 309, 8; fr. Meleagrei particula tertia (cf. ad VII 406) epp.
quattuordecim continet pleraque in militares composita (430
—443) 5 sqq. ap. Buh. p. 151; cf. epp. 244, 526, 721 6—9
duplici lemmate ep. instructum est, prius scr. L ep. aenigma-
tum ludis qui praecedunt adnumerans, altero monet C ep. hoc
in eodem argumento atque sequens (καὶ ταῦτα 8) versari (unde
tamen ep. 431 ordine olim praecessisse vix recte suspiceris)

6 αἰνιγματῶ ἐτ ἦγον L 7 καὶ τισιν L 8—9 cf. lemma ep. 431
8 τῶν τ (i. e. τριακ. τῶν) μετὰ C 9 post πεσόντων
adiunxit Chaec: ὑπολαβάνω δ' εἰ (scil. δ' ἔρι) παρα τῷ θονοδίθῃ
κεῖται | ἢ ἱστορία ἐν τῇ τετάρτῃ βιβλ. (cf. Thuc. IV 56, Herod.
I 82, Lucian. Char. 24, Stob. flor. VII 67, [Plut.] mor. 306 A)
10 cf. VI 163 | νεοσκύλ.: so litt. refecit, non ex εν cr. C | ποτιθροῖ
η

Δ^{ac} | τῆδε (C) P τᾶδε Br. | καθάψεν Δ^{ac} in καθάψην mut. C
καθάψην ap. B. (καθήψην Reiske) 11 τῷ P τῷ Reiske τῷ
'cuiusnam nomine' Br. | (ἐπιγρ. malebat Br.) 12 πλάθει? | γὰρ

πάντα νέκυν μάστευε δεδουπότα, μή τις ἐτ' ἔμπρους ἔ
λειπόμενος Σπάρτα κῦδος ἔλαμψε νόθον.
ἴσχε βᾶσιν. νίκη γὰρ ἐπ' ἀσπίδος ὠδε Λακόνων
φάνεϊται θρόμβοις αἵματος Ὀθρυάδα,
ἔχῳ τόδε μοχθήσας σπαίρει πύλας. ἂ πρόπατος Ζεῦ,
στύξον ἀνικᾶτω σύμβολα φυλόπιδος.

431. *ΑΔΗΛΟΝ οἱ δὲ ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ. C

Ἐπὶ τῷ τάφῳ τῶν | τριακοσίων Σπαρτιατῶν | τῶν μετὰ
Ὀθρυάδου | πεσόντων ἐν τῷ πρὸς Ἀργείους πολέμῳ |
ἐπὶ τῇ Θυρέατιδι. L

Οἶδε τριηκόσιοι, Σπάρτα πατρί, τοῖς συνακρίθμοις
Ἰναχίδαῖς Θυρέαν ἀμφὶ μαχεσδάμενοι

P γὰρ Reiske, qui post αἵματος distinxit verbaque ὠδε λοχίται
ἔμμενες — λειπόμεθα iunxit | πληυόροι? | θυρέατις A²² θυρέατις C,
qui signum x in m.¹ repetit | υφαιμάτος A²⁰ | ὠδε C ἂ δὲ A²⁰
ἂδε Mein. | λοχίται C (redit signum x in fine vs.), λοχίται
A²² λοχίται interpretatur Λακόνων ap. B. p. 299, 13 χῆ μέσ
A χ' ἂ μέσ C; Argivi duo pugnae superstitēs loquuntur, qui
nuntio victoriae domum allato in regionem Thyreatidem re-
versi tropaeum, quod superiores testaretur Spartiatas, ab
Othryada exstructum conspiciunt: cf. [Plut.] mor. 306 A: πολε-
μόντων δὲ δύο ἐν τῶν Ἀργείων περιλείφθησαν, Ἀθήνησ καὶ
Χρόμιος, οἵτινες εἰς τὴν πόλιν ἠγγεῖλαν τὴν νίκην. ἤρμετας δ'
ὑπαρχούσης δ' Ὀθρυάδης ἐπιζήσας καὶ ἠμιλιάστοις δόρασιν ἐπ-
ερεϊδόμενος τὰς τῶν νεοτῶν ἀπάντων ἀσπίδας περιέλετο καὶ
τροπαίον στήσας ἐν τοῦ ἰδίου αἵματος ἐπέγραψε 'Διὶ τροπαι-
ούχῳ.' | ἀπαργείων A²⁰ | τοι, δύο C τοὶ δύο? A²⁰
1 ἐτ' ἔμπρους A²⁰ 2 (φῶς ἀνέλαμψε Τουρ, κῦδος ἔλαμψε
Reiske) 3 ἐπασπίδος A²⁰ | ὠδε (rest. C) P δδε ap. Mein. (qui
etiam ἐπ' ἀσπίδι τᾶδε proposuit) 4 θρόμβοις C θρομβοῖς A²⁰ | αἵ-
ματος (non αἵμ.) A²² 5 χ' ὠ (A' C) P | ἂ ἂ ἂ? A²⁰ (ὦ Br.) | πρόπα-
τος P²⁰ προπάτωρ A²⁰ προπάτωρ Br. πρόπατος Mein. 6 στύξον A²⁰;
noli ci. στήξεν (sc. Othryadas) | ἀνικᾶτον P -τω Jac.; pugnam
dicunt Argivi, qua victoriam hostes non pepererint, etsi tro-
paeum hanc arrogantium existat || 7 sqq. Pl²² III^b c. 4

(εἰς ἀνδρείους), 14 (Pl²² c. 5, 50) 7 σιμωνί C; nom. aucto-
ris om. Pl; a Simonide abindicat Schneidewin, Leonidae T.
(etiam Antipatro Sid.) tribuit Bergk, Dioscoridi Heck. 8—10

ἀχένας οὐ στρέψαντες, ὅπα ποδὸς ἴγνια πρᾶτον
ἀρμόσαμεν, ταῦτα καὶ λίσσομεν βιοτίαν.
ἄρσενι δ' Ὀθρυάδαο φόνῳ κεκαλυμμένον ὄπλον 5
καρύσσει· Ἐθυρέα, Ζεῦ, Λακεδαιμονίων.

εἰς τὸ ἀν² Pl²² (εἰς τὸ αὐτό Pl²²) post A. P. VII 244 p. 300, 8
ἐπι τῷ τάφῳ L | σπάρ² αἵ² (supra q nunc est τ, olim f. erat τ)
P | μετὰ (C) P 9 | ὀθρυάδου; C: vox pristina lemmatistae
incipiebat a litt. λ (λεωνίδου?) | πε, σόντων (C, πε) in eraso
τε s. το idem) P | ἐν τῷ πρὸ αἵ² πολ P (πρὸς Ἀργείους Jac.,
πρὸς Ἀργος Paulssen; priores litt. in ras. ser. C, pristina proreus
incerta est scriptura) 10 ἐπι (C) τη L; lemmati adiunxit
(ad vs. 6sq.) C haec: τὰ ἐν τῇ <τετάρτῃ, cf. ad p. 299, 9> βίβλωι
τ' ἀγγραφέ; | Θουκυλόδου τρανότερον (sic) 11 οἶδε A οἶδε C |
τριηκόσιοι P Pl τριακ. Bgk | ἔπάρτα (litt. ὄ ad indicandum cas-
sum superser.) Pl²² | συνακρίθμοις A Pl συνάκ. C ἴσχε. Mein.
(at cf. 389, 3) 12 Ἰναχίδαῖς P, cr. Pl | Θυρέαν Pl Θυρέαν P
Θυρέαν Unger: at cf. II. X 381 | ἀμφὶ μαχ. C Pl²² Pl²² ἀμφιμαχ. A Pl²² b

1 στρέψαντες A in στρέψ. mut. C | ὅ πα C (qui ai eo modo
exaravit, quo α, non diphthongum ai exprimere solebat; ὅπα
igitur legi voluit) ὅ παί (non ὅ πα) A²² ὅπα Pl²² Pl²² ὅπα
Pl²² | πε, σόντων δ C πόδ' A²⁰ | ἴγνια ἂ πρᾶτον C (qui δορικῶς
ἀντὶ τῶν πρᾶτον x in fine vs. adnotavit; signum x in m. repetitum)
ἴγνια ἂ πρᾶτον A²⁰ ἴγνια πρᾶτον Pl | ὅπα πρᾶτον ποδὸς ἴγνια
Heck. 2 ἀρμόσαμεν A²⁰ | βιοτίαν C (Pl) βίοντων A²² | ad
hunc vs. adnotat sch²²: Πανσάνιας μέντοι φησὶ δύο μὲν Ἀθ-
ηέως, ἕνα δὲ Σπαρτιατῶν σάθηναι· φησὶ γὰρ sequuntur
Pausaniae verba (paululum mutata) 'χωρίον ἐστὶν — δὴν νικη-
σαντες' II 38, 5 (in quibus pro Θυρέατιν schol. vitiose ser-
θενεάτιν, quod non correctum in Pl²²), et adnectitur alter de
eadem pugna Pausaniae locus X 9, 12: 'ἀξιούνητες τε πλέον
ἴσχημένα — Ἀντιφάνους Ἀθηέων' (quae verba omissa sunt a
sch²²); denique add. sch²²: 'ταῦτα γέγονε Θεοπόμπου τοῦ
Νικάνδρου τῆς Ἐθρυποντιδῶν οὐκίας ἐπὶ ἔχοντος τὴν Λακεδαι-
μονίων ἀρχήν' 3 κεκαλυμμένον P Pl κεκαλυμμένον Schnei-
dew. κεκαλυμμένον Unger (Heck., qui etiam γεγλυμμένον ci.)
κεκαλυμμένον et κεκαλυμμένον Mein. γεγαυμένον Dübner | ὄπλον
(C) P 4 (Θυρέαν Huet) Θυρέαι Unger | cf. Stob. flor. VII 67:
τῷ τῶν τραυμάτων αἵματι ἐπέγραψεν· Λακεδαιμόνιοι κατ' Ἀθ-
ηέων; contra Ps.-Plut. mor. 306 B: καὶ τροπαίον στήσας ἐν
τοῦ ἰδίου αἵματος ἐπέγραψε· Διὶ τροπαιούχῳ'

αὶ δέ τις Ἀργείων ἔφυγεν μύρον, ἧς ἀπ' Ἀδράστου
Σπάρτα δ' οὐ τὸ θανεῖν, ἀλλὰ φυγεῖν θάνατος. M 90^v

432. ΔΑΜΑΓΗΤΟΥ.

C. Pl

Εἰς Γύλλιν τὸν Λακεδαιμόνιον, τὸν πεσόντα | ἐν τῇ πρὸς
Θυρέαν μάχῃ. L

Ὁ Λακεδαιμόνιοι, τὸν ἀρήμιον ἕμμιν ὁ τύμβος
Γύλλιν ὑπὲρ Θυρίας οὐτος ἔχει φθίμενον,
ἄνδρας δὲ Ἀργείων τρεῖς ἔκτανε καὶ τὸδ' εἶπεν
Ἐπιτάφην Σπάρτας ἄξια μυσάμενος. M 31^v

P 274

433. ΤΥΜΝΕΩ.

C. Pl

Εἰς Δημήτριον | Λακεδαιμόνιον | φηγοπέλεμον, | ὃν ἡ ἰδία
μήτηρ | ἐπέσφαξε. L

Τὸν παραβάντα νόμους Λαμάρτιον ἔκτανε μάτηρ
ἢ Λακεδαιμονία τὸν Λακεδαιμόνιον.

1 αὶ (' rest. C) δέ P αὶ δέ P¹M¹PI¹ αὶ δέ P¹α¹β¹α¹ | ἧς (' add.
A C) P ἧς P¹M (unde ἧς P¹ ἢ P¹α¹β¹α¹) | ἐπαδράστου A¹α¹
2 τοθανεῖν et ἀλλαφυγεῖν A¹α¹ || 3 sqq. P¹M III¹ c. 5 (εἰς
ἀνδρείους), 30 (P¹ c. 5, 32) 4 τὸν πεσόντα ἐν L 4 sq. προσθυρέαν
μῦ L 5 notulas, quas corrector titulo adscripsit de Michaelis
exemplari ab ipso adhibito, v. supra ad ep. 428, 20 6 δὲ? A¹α¹
ἕμμιν C P¹M P¹α¹β¹α¹ ἕμμιν? A¹α¹ ἕμμιν P¹ 7 ἕπερθυρέας A¹α¹
8 ἄνδρα δ' δε P ἄνδρα δε P¹ ἀνέθ' δε Scaliger ἀνδρας δε
Reiske | τὸ δεγ' εἶπεν (spir. rest. C, -εν ex -ον? cr. A ipse) P
τὸδ' εἶπεν Scaliger (τὸδ' εἶπεκεν?) 9 ἄξια μυσάμενος Lud-
wich] 10 sqq. P¹M III¹ c. 5 (εἰς ἀνδρείους), 31 (P¹ c. 5,
33); cf. VII 230, 531; IX 61, 397, 447 10 ep. fort. est Da-
magefi (cf. κακὰ μερῖς cum VII 355, 3 ἐκωνή μερῖς) et vid.
excidisse Tymnae in eundem Demetrium ep., cuius unum fort.

distich. (v. 5 sq.) servatur in [Plut.] Apophth. Lac. | ὃ in m. adpin-
xit C 11 sq. ἰδία μήρ L 13—p. 303, 6 tertium dist. om.
P P¹; alteram om. mor., ubi ep. in duo discerptum est, quorum
prius in Demetrium scriptum primo dist. absolvitur (mor. 240 F),
alterum tetrasticho (v. 5—8) continetur (mor. 241 A); primum dist.
praeterea affert Tzetz. in Gram. An. Ox. IV 43 13 παρα,

θηκτὸν δ' ἐν προβολῇ θεμένα ξίφος εἶπεν, ὀδόντα
δὲξιν ἐπιβρόκουσ', οἷα Λάκαινα γυνά·
< Ἔρρε, κακὸν φέτιμα, διὰ σκότος, οὐδ' διὰ μίσος 5
Ἐυρότας δειλαῖς μηδ' ἐλάφοισι θέτοι >
5 Ἔρρε, κακὸν σκυλάκευμα, κακὰ μερῖς, ἔρρε ποθ' Ἄιδαν,
ἔρρε τὸν οὐ Σπάρτας ἄξιον οὐδ' ἔτεκεν. M 31^v

434. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

C. Pl

Εἰς τοὺς Δημαινέτης | παῖδας τῆς Λακεδαιμόνος | πεσόντας
τοὺς οὐκτὸ | ἐν μιᾷ μάχῃ. L

10 Εἰς θηλίων πέμψασα λόχους Δημαινέτη οὐκτὸ
παῖδας ὑπὸ στήλῃ πάντας ἔθαπτε μιᾷ.

βάρτα (virg. C, ' A C) P: cf. IX 397 πάτρια θεσμέ λύεις | Δη-
μήτριον — μήτηρ Tzetz. | μήρ P¹M (μάτηρ P¹M) p. 302, 14 τὸν
Λακεδαιμόνιον ἢ Λακεδαιμονίη Tz.

1 sq. θηκτὸν — ἐπιβρόκουσα s. v. θηκτὸν Suid., εἶπεν—
γυνή s. v. βρόκουσα Suid. 1 θηκτὸν C (θεῖ ποτίus quam
θε s. θν A¹) | θηκτὸν δ' P¹M S¹ | ἐν (' C) προβολῇ P -αζ P¹M
ἐν προβολῇ S¹ ἐν προβολῇ Suid. codd. praeter S¹ V προσολιζέ
sch.¹ ἐν προσολιζέ Ruhnken: cf. Appian. Hispan. 88 τοὺς ἰππέας
ἐν προβολῇ τὰ ὄματα θεμένους; Xen. An. 6, 5, 25; Theocr.
22, 120 δοχὸς ἀπὸ προβολῆς κλυθίεις | εἶπεν ὀδόντα (' et ' C) P
ὀδόντος S¹ 2 ἐπιβρόκουσ' C ἐπιβρόκουσα A P¹M P¹α¹ S¹
(ἐπιβρόκουσα alteram partem versus omittens S¹) ἐπιβρόκουσα
P¹α¹β¹α¹; cf. VI 263, 3; VII 531 ἀφροῖον νοναβηδὸν ἐπιπράουσα
γένειον | οἷα A¹α¹ | λέαινα Ruhnken, cf.: δεροκουμένα λοξαῖς οἷα
Λάκαινα κόραις 531, 6 | γυνά: C P¹ γόναι A¹ γυνή S¹ 3 sq.
om. P P¹, exhibent [Plut.] mor. 241 (inter Lacaenarum apo-
phthegmata incertarum) 3 οὐδ' διὰ μίσος: cf. VI 151, 3 (Tym-
nae) 5 sqq. s. v. ἔρρε Suid. 5 ἔρρε (' C) κακὸν P P¹ S¹
ἀργείων [Plut.] | κακὰ μερῖς C κακὰ μερῖς A¹; post μερῖς
plenius (cum C) interpungit P¹M; κακὰ μερῖς ἔρρε, ποθ' Ἄιδαν
ἔρρε verba distingui vult Reiske; cf. 355, 3, ll. ① 164 ἔρρε,
κακὴ γλῆνη | ποθ' Ἄιδαν ex ποθ' εἶδα (i. e. εἶδαν) fecit C,
qui etiam γο. θ' εἶδαν superscr.; ποθ' εἶδαν S¹ V 6 ἔρρε? A¹,
cr. C, qui post ἔρρε virgulam posuit, in fine vs. praeced. non
distinguit | τὸν οὐ P P¹ S¹ τὸ μῆ [Plut.] | οὐδ' ἔτεκεν (spir. supra ε C,
acc. A C) P [Plut.], ὃν ἔτεκεν S¹ V¹ α¹ β¹ ὃν ἔτεκεν S¹ A (ὃν ἔτεκεν
S. edd.), ἐτρέφου (i. e. ἐτρέφουεν) P¹M ἐτρέφουες P¹α¹; οὐδ' σ'

δάκρυα δ' οὐκ ἔρρηξ' ἐπὶ πένθεσιν, ἀλλὰ τὸδ' εἶπεν
μῦθον· "Ἰὼ Σπάρτα, σοὶ τέκνα ταῦτ' ἔτεκον." M 31^v

435. ΝΙΚΑΝΑΡΟΥ. C

Εἰς τοὺς Ἰφικρατίδων παῖδας | ἕξ πεσόντας ὑπὸ | τὸ τεῖχος
Μεσσήνης. L

Εὐπυλίδας, Ἐρώτων, Χαίρις, Λύκος, Ἄγις, Ἀλέξαν,
ἕξ Ἰφικρατίδα παῖδες, ἀπωλόμεθα

Μεσσήνας ὑπὸ τεῖχος· ὁ δ' ἔβδομος ἔμμε Γύλιππος
ἐν πυρὶ θεῖς μεγάλην ἦλθε φέρων σποδίαν,

10 Σπάρτα μὲν μέγα κῆδος, Ἀλεξίππα δὲ μέγ' ἄχθος 5
ματρί· τὸ δ' ἐν πάντων καὶ καλὸν ἐντάφιον.

ἔτεκον Salm. οὐκ ἔτ. Boiss. (cf. VII 531, 3), οὐ τρέφομεν Br. |
si distich. (v. 5 sq.) iure Tymnae, hexastichon (v. 1—4, 7—8)
Damageto vindicavi, Tymnae tetrastichi pars prior sententiam
hanc fere vid. exhibuisse: "Ἐμάνηρ πέγην Λάκαινα κακὸν γόνον
οὔτε Λάκαινα Κρεῖντε τρέσαντ' εἰσδοῦσ', εἶπε δ' ἑμείλιχ' ἔπη." ||
p. 303, 7 sqq. P¹ III^a c. 5, 32 (P¹ c. 5, 34); cf. VII 229 (Dioscor.)

7 διοσκοροῦ P¹ M 8 εἰς δημ. primo scripserat L, postea arti-
culum τ' οὐσ' supra inseruit | παῖδ' της λακεδαι' ἢ πεσοντ' ας' L
10 δητῶν P | δημαιν' ἐρη (εἰ in eraso η? C) P | οὐκ ἔτ' (A C) P
11 ἴπιο A²⁰ | ἔθαψε Br. | μῖα: cf. 484, 2; V 137, 3

1 οὐκ ἔρρηξε πιν. A²⁰: cf. VII 10, 6; IX 61, 4 | ἀλλὰ (C) τὸ
δ' (A C) P | εἶπεν P εἶπε (P¹) ex εἶπ' εν' cr. P¹ M: cf. VI 126, 4
2 μῦθον· ὦ (A C, punctum C) P μῦθον δ' P¹ M P¹ M: γε
καὶ μόνον, γε. σοὶ μόνον, γε. μῦθον ἰδ' sch.^B (ἰδ' P¹ M: s.) ||

3—5 nomen auctoris infra lemma ser. C 4 Ἰφικράτ' παῖδ' L |
ποτεῖχος L 6 εὐπυλίδας A γε. ἐρ supra ἐν (sc. Ἐρωπυλίδας) ad-
iectit C | ἄγις (A C, accentum C) P 7 ἀπωλόμεθα: ω corr.
ex ο? P 8 μεσσήνας ex -ένια cr. A | ὑπὸ. A²⁰ | ἔμμε (C
'A C) P, cr. Br. 9 ἐπὶ πυρὶ C ἐμπ. A²⁰ | μεγάλην (A C) P;
μελίαν (et ὀλίγαν) FG. Schmidt; fort. μυιάδαν: cf. Nicand. Alex-
iph. 349 (μυιάδην τεθλασμένα κόψας), μεγάροις Herw.; cf. VII
444, 3 sqq. | φέρων (C) P: cf. Kaib. 228, 6 10 ἀλεξίππα P |
ἄχθος C ἄχθονα A²⁰ (ἔλγος maluit FG. Schmidt) 11 ἐν:
cf. 323, 1; 389, 6 | καὶ χάνεν pro καὶ καλὸν olim ci., cf. tamen
Polyb. XV 10, 3 κάλλιτον ἐντάφιον ἔξουσι τὸν ὄπερ τῆς πα-
τρίδος θάνατον ||

436. ἩΓΕΜΟΝΟΣ. C

Εἰς τοὺς ἐν Λακεδαιμόνῳ | μετὰ Λεωνίδου χίλους, |
οἵτινες ἐπέσχον ἐν | Θερμοκύλαις Περσῶν | ὀδοῦντα
μυριάδας. L

5 Εἰποι τις παρὰ τὸ μύθον ἰὼν ἀγέλαστος ὀδίτας
τοῦτ' ἔπος· "Ὀγδάκοντ' ἐνθάδε μυριάδας
Σπάρτας χίλιοι ἄνδρες ἐπέσχεθον, οἵματα Περσῶν
καὶ θάνατον ἀστρεπτεῖ· Λῶριος ἂ μελέτα."

437. ΦΑΕΝΝΟΥ. C. P.

Εἰς Λεωνίδα τὴν Σπαρτιάτην. C

Οὐκ ἔτλας, ὄριστε Λεωνίδα, αὐτίς ἰκέσθαι
Εὐρώταν χαλεπῶ σπερχόμενος πολέμῳ·
ἀλλ' ἐπὶ Θερμοκύλαισι τὸ Περσικὸν ἔθνος ἀμύνων
ἰδμάθης πατέρων ἄζόμενος νόμιμα. M 31^v

1 sqq. ep. deest in ap. Buh. 1 ἠγεμόνος C Ἡγήμονος
(conl. Athen. 5 B) Huschke; a Thasio H. ep. alienum vid., cf.
tamen Heg. fr. (Ath. 698 C) 5, 15 2 ἐν λακεδαι' ἢ μετὰ λεωνί-
δ' L 3 θερμοκυλ' et ογδοήκοντ' L 5 τις A τίς C | παρατ.
A²⁰ | ἀγέλαστος (C) P; f. ἀγέλαστον (cf. τὴν ἀγέλαστον ὄπα
409, 4) | ὀδίτας, C ὀδίτασι A²⁰ 6 cf. 248 | μυριάδας (C) P
7 ἐπέσχον P | αὐτὸ (rest. C, αὐτ' A²⁰) P; νόμα τὸ et δένμα τὸ
Huschke, ἰήματα Schaefer (quod altis probatur, mihi ante Περσῶν
collocatum displicet), olim ei. δένματα, nunc malim ἐπέσχεθον, οἵ-
ματα (s. οἵμα τὸ) 8 ἀστρεπτεῖ A -πτεῖ C | καὶ μελέτα (C) P,
cr. Jac.; cf. 231, 4 || 9 sqq. P¹ III^a c. 5 (εἰς ἀνδρείους), 33 (P¹
c. 5, 35) 10 σπερ C; lemma non add. L, quia duo epp. 436 sq.
pro uno octasticho habebat 11 οὐκέτιλας A²⁰ | ὄριστε (A C)
P ὦ ρίστε P¹ M | αὐτίς P P¹ M αὐτίς P¹ M P¹ M: 12 εὐρώταν
P P¹; ex Pausan. (III 1, 2) sch.^B affert haec: Εὐρώτας γὰρ ὁ
Μάλητος τοῦ Ἀέλιος, ἐν ἀντόχθονα λέγονσι Λακεδαιμόνιοι, τὸ
ἴδιον τὸ ἰημῶζον (i. ἰημ.) ἐν τῷ πεδίῳ (παιδίῳ sch.^B) διώρογι
κατήγαγεν ἐπὶ θάλασσαν ἀπορροέντος δέ, ἦν γὰρ δὴ τὸ ὑπό-
λοιπον ποταμοῦ βεθνα, ἀνόμισεν Εὐρώταν | σπερχόμενος: cf.
VII 174, 6 13 ἀίλεπι A²⁰ 14 ἄζόμενος (et A C) P: cf.
VII 249, 2, Kaib. 32 ||

438. ΔΑΜΑΓΗΤΟΥ.

C. P1

Ἐπὶ τῷ τύμβῳ Μαχάτα· | ὅτι φιλοπόλεμοι ὄντες |
οἱ Ἕλληες νέοι πάντες | ἔθνησκον, καὶ μέλιστα |
οἱ ἐν τῆς Ἀγείας.

L

5 Ὡλεο δὴ πατέρων περὶ λήϊδα καὶ σύ, Μαχάτα,
δριμύν ἐπ' Αἰτωλοῖς ἀντιφέρων πόλεμον,
προσθήβας· χαλεπὸν γὰρ Ἀχαιικὸν ἄνδρα νοῆσαι
ἄλκιμον, εἰς πολιὰν ὅστις ἔμεινε τρήχα.

M 31^v

439. ΘΕΟΔΩΡΙΔΑ.

C. P1

10 Εἰς Πύλιον τὸν τῶν Ἀγήνορος τοῦ νεωτέρου. L

Οὔτω δὴ Πύλιον τὸν Ἀγήνορος, ἄκριτε Μοῖρα,
P 275 πρώϊον ἐξ ἦβας ἔθρισας Αἰολέων,

1 sqq. P1^m III^a c. 5, 34; cf. VII 231, 541 1 δαμαγή P1^m
2—4 ad Achaeorum cum Aetolis bellum gestum a. 220—217 ep.
rettulit Jac., Achaeum Machatam a Damageto celebratum ab
Aetolo cognomine, cuius Polybius IV 34 mentionem facit,
distinguendum esse monens 2 ἐπὶ τῷ τυμβῷ μαχάτα: οἱ L
3 οἱ Ἕλληες et ἔθνησκον L 4 οἱ ἐπὶ τῷ ἀγείας L 5 πα-
τέρων (A C) P P1 Πατέρων egregie Scaliger conl. Polyb. IV
6 sqq., ubi Patrensiam agros olymp. 139, 4 ab Aetolis vastatos
esse exponit | περιλήϊδα P παρά L P1 (παρά λήϊδα Jac.); cf.
Apoll. I 695 | μαχάτα C μαχάτα A^m μαχάτα (ex -γάτα? cr.) P1^m
6 ἐπιαιτωλοῖς A^m 7 προσθήβας χαλεπὸν A in προσθ' ἦβας
χαλεπὸν mut. C, qui punctum supra σ posuit, non ut deleret
litteram σ, sed ut litt. σζ ab A iunctas dirimeret et inter-
punctionem, quam post πόλεμον sustulit, ante χαλ. adderet (al-
terum quod infra litt. σ posuerat punctum postea erasit C) |
γὰρ χαϊνὸν C γὰρ χαϊνὸν A^m γὰρ Ἀχαιικὸν P1 8 cf. VII 650, 4 |
ὅστις — τρήχα: acc. add. C | ἔμεινε? | sequitur Damageti ep. 231,
cui iterato num. μ adp̄m̄xit C: cf. ad ep. 428 et ad p. 305, 10 ||
9 sqq. P1^m III^b c. 5. (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 15 (P1^m c. 5, 50)

9 Θεοδωρίδα C -δαροῖ P1^m -δαορίδου P1^a.^b.^c (P1^a in epid.)
-δάρον P1^m P1^a in t. 10 τὰ νεωτέρους (-ος ex -ρο cr.) L 11 πύλιον
(C) P, Πύλλον vel Πύροον Reiske | cf. 427, 12 12 ἐξήβας P
ἐξ ἦβας P1 | ἔθρισας (C) P P1; ἔθρηξας τῶν συναθροισμένων
(sic) interpretatur sch.^m, αἰολέων cum αἰολέων, ut vid., per-

Κῆρας ἐπισσεύασα βίου κύνας· ὦ πόποι, ἀνὴρ
οἶος ἀμειδίητο κέεται ἔλωρ Ἀίδη.

M 91^v

440. ΛΕΩΝΙΔΑ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ.

C. P1

Εἰς Ἀριστοκράτην, | σάφρονά τινα καὶ | κόσμιον ἄνδρα. L

5 Ἥριον, οἶον νυκτὶ καταφθιμένοιο καλύπτεις
ὄστέον, οἶην, γαῖ', ἀμφρέχανες κεφαλήν,
πολλὸν μὲν ξανθαῖσιν ἀρεσκομένου Χαρίτεσσι,
πολλοῦ δ' ἐν μνήμῃ πᾶσιν Ἀριστοκράτευσ.
ἦδει Ἀριστοκράτης καὶ μέλιχα δημολογήσαι,
10 <στρεβλὴν οὐκ ὄφρὸν ἐσθλὸς ἐφελκόμενος>

5

mutans | αἰολέων (C) P, Αἰόλιον? Grotius ('Aeolion, Pylus
quem sevit Agenor?); conl. 540, 2 Thebanum esse Pyl. suspi-
catur Jac. (perperam), f. ἀγλοῶν

1 ἐπισσεύασα P, cr. P1 (cf. Od. § 399); noli conl. Eur. Or. 255
(ἐπίσειε-κύνας) ἐπισσεύασα praeferre | (ἐπισσεύασα) Ἀίδον Kuhn-
ken | ὦ (C) rest. C) P P1^m ὦ P1^b 2 κέεται: cf. 406, 2 | ἔλωρ? A^m ||
3 sqq. P1^m III^b c. 5 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισ.), 16 (P1^a c.
6, 51; P1^m c. 6, 52) 3 λεωνί P1^m | ταραντίῳ add. C, om. P1
4 εἰς κρ. L: cf. Leonidae in Aristocratem ep. 648 | σάφρονά
τινά et ἄνδρα L 5 cf. Kaib. 430, 3: οἶον δέμας ἀμφικαλύπτεις |
ἥριον? A^m οἶον? A^m οἶον Scaliger | κατάφθ. C 6 οἶην (C A? C)
P οἶον P1 | γαῖ' ἔ? C γὰρ (non γαν) A^m γὰ P1 | ἀμφ' ἔχανσε C
ἀμφ' ἔχον ἐσ A^m (cf. VI 131) | post κερ. puncto distinxerunt C P1^m
(signum interrogandi posuit Br., qui ex ep. dialogum effecit
ita, ut primum dist. et ultima verba γαῖ' — ἔχουσι φθ. priori,
media alteri colloquentium tribueret) 7 πολλόν C πολλῶν?
A^m πολλὰς P1 | ξανθαῖσιν: cf. Pind. Nem. 5, 54 | ἀρεσκομένου
(C) P ἀρεσκομένην P1, cr. Jac. | χαρίτεσσι P P1^m -τεσσι P1^b
8 πολλόν C πολλὸν A^m πολλοῦ Scal. (Reiske) | δὲ P P1 δ' ἐν
Scal. (cf. Callim. in Dian. 137 ἐν δὲ σὺ πολλῆ) | μνήμη P1^m |
(πολλὸν δ' ἐν — Ἀριστοκράτη Br.) 9 sq. cf. Callim. ep. VII
415. Phalaeci XIII 6, 6 (χαρίεντος ἐν τε λέσχη ἐν τ' οἴῳ)
9 ἦδει P1^m | cf. 648, 9 10 sq. hoc dist. om. A, Planudem
versus de suo finxisse censet Salm., pro Leonideis habet Geff-
cken, pentametrum recentioris, hexametrum priscoe originis
censent Jac. Mein. 10 ὄφρὸν P1^m ὄφρὸν P1^a (v. Herod. II
763, 7) | ἐσθλός: cf. 648, 1; malim tamen ἄλλος (cf. Hesych.
ἄλλος: στρεβλός, διεστοκαμμένος) | ἐφελκόμενοι Casaub.

ἦδει καὶ Βάκχοιο παρὰ κρητῆρος ἄδην
 ἰθύναι κελύην ἐκνύλαιην λαλιήν
 ἦδει κῆν ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι προσήνεια
 ἔρδειν. γὰρ ἔρατή, τοῖον ἔχεις φθίμενον. M 91^v

5 441. ἈΡΧΙΛΟΧΟΥ. C
 Εἰς Μεγάτιμον | καὶ Ἀριστοφάντα | τοῦς Νάξου. L

Ἐψηλοῦς Μεγάτιμον Ἀριστοφάντα τε Νάξου
 κίονας, ὧ μεγάλη γὰρ, ὑπενεφθεν ἔχεις.

10 442. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ. L
 Εἰς τοῦς ἐν Τεγέᾳ | πεσόντας ἀριστῆς Ἀθηναίους.

Ἐδδθυμάχων ἀνδρῶν μνησώμεθα, τῶν ὅδε τύμβος,
 οἱ θάνον εὐμηλον ἑνόμενοι Τεγέαν,

1 ἦδει (itemque vs. 9) P^M | κρητῆρος P^M -τῆρον Seal. -τῆρος Reiske | cf. 355, 3 (Damageti) 2 ἰθύν κελύην ('redit in m.' et in fine vs.) P ἰθύναι κελύην Pl (κίονα κελύην P^M κελύην? P^M et, quod restit. Jac.) | κελύηναι s. κελύηναι κ. (om. versu 6 sq.) Heck. (ἰθύναι Salm.); cf. κελύηναι δῆματος ἀγμονίην app. Pl. 226 (ego olim ἰθύναι τ' αἶμην εὐκ. λαλιῆς quinto versui continuavi) | ἐκνύλαιην, (virg. C) P ἐκνύλαια Pl | ἐκνύλαια Reiske ἐκνύλαιον Herm. (cf. Athen. 2 a: τῶν κελύων ἐκνύλαιων λόγων) | λαλιήν P idemque P^M et. λαλιήν P^M et (P^L) 3 ἦδει C ἦδει? A^{et} | cf. Hesiod. Op. 225 ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι, Theogn. 793 sq., ξείνων τε καὶ ἐνδονίων IX 662, 3; VII 35 | κῆν ('C) ξείνοισι. P καὶ ξείνοισι Pl κῆν ξ. Jac. (cf. 67, 7) | κ' αὖ ἐνδήμοισι (αὖ inseruit C) P καὶ ἐνδήμοισι Pl | προσήνεια ('C, προσήν. A^{et}) P, cf. Kaib. 251, 228 b 4 ἔρδειν ('C) P ἔρδειν P^M | γὰρ (apostroph. C) P γὰ Pl | ἔρατή* C ἔρατήη A^{et} ἔρατά Pl ἀρετήη Herw., ἔρατῶν? | ποῖον Boiss. οἶον Herw. | ἔχει A^{et} ἔχεις C P^L ἔχεις ex ἔχεις cr. P^M || 5 ab Archilocho ep. abiudicat (Bergkio ducō) Reitzenst. 6 ἀριστοφάντα (sic) τοῦς ('C) P 7 μεγάτιμον A 8 ὧ C ὧ A^{et} | μεγάλη P μελένη FG. Schmidt (qui etiam κίονας ἐκνύλαιας - ἔχει proposuit) | γὰ P γὰ Jac. || 9 sqq. P^M III^b c. 4 (εἰς ἀνδρείους). 16 (P^L c. 5, 53); ap. Ir. p. 96 9 Simonideum ep. ('demonstrativi generis') non agnoscit Kaib. 10 τεγέα et ἀριστ' (i. e. ἀριστῆς, non ἀριστῶς) L | ἀθηνῶν (ἀθηναίους Paulssen, Ἀθηναίων Boiss.) inepte L, εἰς Τεγέατος

αἰχμητῶν πρὸ πόλης, ἵνα σφίσι μὴ καθέλθῃται
 Ἑλλὰς ἀποφθιμένου κρατὸς ἐλευθερίαν. M 90^v

443. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ. C

Εἰς τοῦς πεσόντας παρ' Εὐρυμέδοντα ποταμῶν | Ἑλλήνας. L

5 Τῶνδ' ἐπὶ ποτ' ἐν στέροισι τανυγλώχινος οἰστοῦς
 λούσεν φοινίσσα θυῶρος Ἄρης ψακάδι.
 ἀντὶ δ' ἀκουτοδόκων ἀνδρῶν μνημεῖα θανόντων
 ἄψυχ' εὐψύχων ἄδε κέλευθε κόνης.

inscribitur ap. Ir. | ad proelium Plataeense, cui Tegeatae interfuerunt, tumulumque scorsum Tegeatis exstructum (cf. Her. IX 85) ep. refert Bgk (Hauvette); ad Tegeatarum cum Lacedaemoniis bella (inter a. 479 et 465 gesta), quibus illi succubnere, versus spectare putat Schneidewin: cf. Kaib. Mus. Rh. 28, 457 p. 309, 11 μνησώμεθα Schneidew. | ὅδε (acc. C) P 12 τέγεων P P^M

1 αἰχμητῶν Schneidew. | προπόλης P | πόλις P^M πόλιος P^L | ἰνάσφισι A ἵνα σφ. C ἵνα σφίσι P^M | (verba ἵνα - καθ. a μνησώμεθα, non ab ἐνόμενοι pendere existimant Jac. Schneid.) 2 Ἑλλὰς P Pl; Ἑλλὰς? | ἀποφθιμένου P -μένους Pl -μένη Bgk; ἀπ' ἰρθίμου Jac. | κρατὸς P (et ante κρ. et post interpunct C); κάρη P^M κάρτος P^L | ἐλευθερίαν P -θερίας Pl -ίην Hiller -ίης Ursinus | κάρτος ἐλευθερίαν proponit Hauv., acc. κάρτος ad ἀποφθιμένη referens || 3 ep. Simonideum, sed vs. quartum subditiuum censet Jac., demonstrativum a Sim. abiudicat JG. Schneider (Hauvette) 4 ad victoriam Eurymedontiam temere ep. referri a lemmatista vidit Jac. | τοῦς πεσόντ' ἀποφθιμένον ποταμῶν εἰλλ. L 5 τῶνδ' ἐπὶ P, τῶνδ' ἐπὶ ἐν Mein. || τανυγλόχ. C -γλαχίνος A^{et} (cf. Pl. O 297) 6 φοινίσσα P (Φοινίσσα Br.) | ψακάδι, C -καδά? (vix -δος) A^{et} (ψακάδι Br.) | cf. VI 2, 4 7 ἀντὶ P (ἀντι Heck.) | ἀκουτοδόκων P: cf. Pl. II 361 ἀνέπειν' διστῶν τε ῥοῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων, ad quae schol. 'τοῦτον ἀκουτοδόκων φασί' (Et. M. 50, 55: ὁ ἐπιτηρῶν μήπον ἀκοντίο βληθῆ); 'virum fortem, qui telorum ictus excipere non dubitat' interpretatur Bgk | μνημεῖα ('C) P μνα. Bgk (hac voce hic non sepulchra, sed ossa cineresque, mortuorum λείψανα, significari movent Bgk, Hauv.) 8 cf. 300, 4 | ἄψυχ' ἐμψύχων (apostroph. A C) P εὐψυχ' ἀψύχων Bgk ἄψυχ' ἀψύχων Hartung ἄψυχ' εὐψύχων Mein. | ἄδε P | τῶνδ' ἐπὶ κ. κ. κονη Hartung, ἄδε κέλευθε ἔχει Heck., ἀδ' ἀνέθηκε κόνη Reitzenst.

Fr. Cor. Mel.
app. 444—453

444. ΘΕΑΠΗΤΟΥ.

C. Pl

Εἰς τὸν Ἀνταγόρου οἶκον | [διὰ μέθην] ἐμνησθέντα, |
ἐν ᾧ τεθνήκασιν | ὀρθόμοστα ἄνδρες ἐπὶ | τοῦ πυρὸς διὰ
τὴν μέθην. L

5 Χείματος οἰνωθέντα τὸν Ἀνταγόρῳ μέγαν οἶκον
ἐκ νυκτῶν ἔλαθεν πῶς ὑπονευμάμενον·
ὀρθόμοστα δ' ἄριθμὸν ἐλεύθεροι ἔμμυγα δούλοις
τῆς ἐχθρῆς ταύτης πυρκαϊῆς ἔνυχον.
οὐκ εἶχον διελεῖν προσκηδῆες ὄστ' ἔτι χωρὶς, 5
10 ξυνή δ' ἦν κάλπις, ξυνὰ δὲ τὰ κτέρια·
εἰς καὶ τύμβος ἀνέστη. ἀτὰρ τὸν ἕκαστον ἐκείνων
οἶδε καὶ ἐν τέφρῃ ρηιδίως Ἀίδης. M 327

445. ΠΕΡΣΟΥ ΘΗΒΑΙΟΥ.

C

Εἰς Μαντιάδην καὶ | Εὐστρατος τοὺς Δυμαίους· ἐπιτύβιον. L

15 Μαντιάδας, ᾧ ξείνε, καὶ Εὐστρατος, υἱὲς Ἐχέλλου,
Δυμαῖοι, κραναῆ καίμεθ' ἐνὶ ξυλόχῳ,

1—p. 315, 8 quartae particulae Mel. ep. primum ut octoginta
mortuos spectans bellicis opp. adnectitur; tria opp. in Cretenses
scripta (447—449) iunguntur 1 sqq. Pl^m III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας
οὐκ ἐπισήμους), 36 (Pl^b 37) 2 εἰς τ' ἀνταγοῦ οἶκον L | διὰ
μ^ε ἐμπρισθεν L: διὰ μέθην abundat (ante verba διὰ τὴν μέθην),
διὰ <μείσην νύκτα> requiras 3 ἐνῶ L | οἰδομοστῶν ἀνδρῶν τοῦ L |
δ^ε μέθην L 5 οἰνωθέντα PPl οἰωθέντα Scaliger ἐμνησθέντα
Emperius (Herw.) ἐπνύοντα Ludwich; ὀρθόμοστα? 'spissam homi-
nibus' dicit domum (cf. ὀδδὸς ὄζλ. Ceb. 15) tantae cladi obnoxiam |
οἶκον (' rest. C, οἶκ. A^m) P 6 ἐκ νυκτῶν PPl, ἐκ νυκτὸς apogr., ἐκ
μυκῶτων Ludw. (ἐκ λόγων s. ἐκ φρονιτῶν ego olim ei): at cf. Od.
μ 286, Theogn. 460 | ὑπονευμάμενον C 7 ὀρθόμοστα (ὀρ^γ, C fort.
in sl) P | ἔμμυγα P 9 οὐκ εἶχον A οὐκ εἶχον CPl^a οὐδ' εἶχον
Pl^mPl^b | διελεῖν (' AC) P Pl^mPl^a (Pl^a in epid.), δ' εἰδῆν
Pl^a (sch.^v) | προσκηδῆες C προσκηδῆες? A^m, κατ' ἐπιγυμνίαν
οἰκιστοὶ interpretatur sch.^h 10 ξυνή δ' ἦν (' rest. C) PPl^a
(Pl^a in epid.), ξυνή δ' ἦν Pl^m ξυνή δ' ἦ Pl^a (cf. App. Pl.
233, 8 Theact. schol.) | ξυνὰ τε Reiske 11 (εἰς μὲν Pl^a) |
ἀτὰρ (' C) PPl | τὸν ἕκαστον (' rest. C) PPl | ἐκείνων: ἔ refecit,
non ex alia litt. cr. C 12 οἶδε? A^m || 13 sqq. Pl^m III^b c. 5

ἄγραυλοι γενεῆθεν ὀρειτύποι. οἱ δ' ἐπὶ τύμβῳ
μαννταί τέχνας δουροτόμοι πελέκεις. M 91^v

P 278

446. ΠΗΨΕΪΠΠΟΥ.

C

Εἰς Ζῶλλον | τὸν Ἐρμιονέα | ἐν Ἀργεὶ τελευτήσαντα. L

5 Ἐρμιονεὺς δ' ξείνος, ἐν ἄλλοδαπῶν δὲ τέθραπται,
Ζῶλλος, Ἀργεῖαν γαίαν ἐφεσσάμενος,
ἐν ἐπὶ οἱ βεδνύκολπος ἀμάσατο δάκρυσι νόμῳ
λαιβόμενα παῖδες τ' εἰς χροῖα κειράμενοι.

447. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

C. Pl

Εἰς Θῆρον τὸν Ἀριστῆα Κρήτα. L

10 Σύντομος ἦν ὁ ξείνος, ὃ καὶ στίχος· οὐ μακρὰ λέξω·
'Θῆρις Ἀριστῆαίον Κρής, ἐπόνει δόλιχον.' M 30^v

(εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 17 (Pl^a c. 6, 52; Pl^b c. 6, 53)
p. 310, 13 Πέρσον Pl; gentile om. Pl, add. C: cf. JJ. 1893, 675

14 εὐστρατῶν L | post θυμῶνος clausulam, deinde επιτ. scr. L
15 Μαντιάδης Pl | εὐστρατος (acc. C) P | Ἐχέλλου Pl (Ἀπελλοῦ
Casaub.; Ἐχέλλου Herw.: cf. Herodian. II 243, 8 L.) 16 δυμαῖοι P
(cf. Steph. Byz. s. v. Δύμη, Callim. fr. 73: Ἐς Δύμην ἐκαίοντα
τὴν Ἀχαιῶν ἐσχάτην), Δυμαῖη Pl^m (Opsop.) θυμαῖη Pl^a |
Κραναῆ (pro nom. proprio) Pl^b (Grotius); κραναῶ? | ἐνὶ A
ἐνὶ C (ἐπὶ Pl^b Pl^a, sed corr. epid.)

1 (ἄγραυλοι Pl^a: affert hoc pro ἄγραυροι in epid. Pl^a) |
γενεῆθεν C γενεῆθεν A^m | ὀρειτύποι Pl; vocem cum ἄγραυλοι
iungit Jac. (virgulam post ἄγο. posuit C, punctum Pl^m, inter-
punctionem hanc del. Jac.) | οἶδ' ἐπὶ (spiritus accentumque rest.
C) P 2 μνηνταί τέχνης Pl || 3 sqq. ap. Buh. p. 151 n. 91 3 in
numerandis paginis erravit Sylburg, cum fol. numero 275,
fol. n. 278 signavit 4 ξω, ἔλλον (ι in eraso η?) L | ἐρμιοι, ἰο, μέε
ex ἔρμιονέα? C | ἐνάργει τελευτῶν L 5 ἐρμιονεῖα (' rest. C) P |
γρ ἦι δὲ

ὀ, C ᾧ A^m | ἐν ἄλλοδαπῶν τέθραπται P; circumfl. supra ω
refecit C, γρ ἦι superscr. C, δὲ ipse A inseruit (VII 87, 1 apte
confert Finsler) 6 cf. VII 238, 2; 660, 4; Kaib. 243, 33
ξυνήν γαίαν ἐφεσσάμενος | Ἀργεῖαν αχ-γείαν corr. A; malim
ὀδονείαν | ἐπ' ἀμάσαμενος C ἐπιέσάμενος A^m (asperum posui,
incertum tamen reliquit spir. supra alterum: tam C quam A)
ἐφεσσάμ. Mein.; fort. γᾶν ἐπιεσσάμ. 7 ἐν ἐπὶ οἱ, C ἐν

448. ΛΕΩΝΪΔΑ ΤΑΡΑΝΤΪΝΟΥ.

Εἰς Πραταλίδαν | Κρήτα, τὸν Λυκάστιον.

C

C

Πραταλίδα τὸ μῦθμα Λυκάστιω, ἄκρον ἐρώτων
 εἰδότης, ἄκρα μάχης, ἄκρα λινδοστασίας,
 ἄκρα χοροῖνπίας, χθονίους <πῶς δαίμοσιν ἄνδρα>
 τοῦτον, Κρηταίεις Κρήτα, παρρησίατε;

ἐπίω? Δ^{ac} (cf. VI 266, 3) | ἐμάστω: cf. VII 404, 1; 241, 3 p. 311, 8
 παιδεστέ? (AC) P | (κλειόμενοι Dorr., ἐν χρῶ πεκαρμένοι ex-
 plicandi causa ap. B^m) | 9 sqq. P^m III^a c. 2 (εἰς ἀγωνιστάς), 4;
 epigrammatum in certatores caput non exhibet altera sylloge
 Planudea, prioris in cap. secundo insunt quattuor epp.: App.
 Pl. 23—25, A. P. VII 447, hoc ep^o exstat ap. I. p. 90 9 καλ-

λίμαρον, C, erasum vid. idem nomen (καλλιμαῖ) 10 κρητα L

11 σὺντ.: non 'brevis staturae' (etsi Ovidius saum dist. Am.
 II 6, 59 Callimacheo vid. accommodasse), sed 'paucorum verbo-
 rum' (Jac.) et veloci pede | ὁ καὶ A P^m P^o; ὁ καὶ C, idem
 man. rec. alio atram. in P^m; ὁ 'quare': cf. Eur. Hec. 13, Oed.

R. 1005 | στέγος (AC) P; idem P^m, sed γε. τάφ^o superser.

man. rec.; notula 'ἀντὸ καὶ ὁ στέγος' in P^m marg. adscripta
 (ab ipso Maximo) Planudem consentire docet cum A; τάφος
 P^o λέθος Mein. | λέξω Pl idemque A^{ac}, in λέξω (i. e. λέξων)
 mut. C 12 cf. XVI 23, 2 | κρησα. (punctum et circ. C, κρησ?
 A^{ac}) P | ἐπεμοι A^{ac} ἐπ' ἐμοι C ἐπ' ἐμοι P^m: cf. 524, 1 sq. |
 δολιχός A^{ac} δολιχός P^m (supplent στέγος, ut inscriptio re-
 prehendatur a defuncto vel ab ipso poeta, quod brevitatem
 pollicita vocibus ἐπ' ἐμοι inutiliter ampliatur), δολιχός C (cf.
 Plat. Protag. 329 A: οἱ ἄριστοι σικκρά ἐρωτηθέντες δολιχόν
 κατατείνουσι τοῦ λόγου); δολιχόν P^o δολιχόν Mein. (ut νικήσας
 suppleatur), tentavi Κρήσ, ἐπίνοι δολιχόν: cf. Iph. Aut. 212
 ἄμιλλαν δ' ἐπίνοι ποδοῖν ||

1—p. 313, 6 duo epp. uno auctoris nomine instructa sunt
 a C, tribus autem lemmatis olim praedita erant; duo scripserat
 L, quorum prius (ad ep. 448) totum, alterum (ad 449) partim
 erasit C ipse pro perverso lemmatistae indice emendatiorem (ad
 448) adiungens; epp. sunt in ap. Buh. p. 151 n. 89 sq. 1 ταράν P;
 ep. fort. Antipatru est Sid. (cf. imprimis VI 118) 2 lemma
 εἰς — λυκάστω^o et praemissum nom. auctoris scr. C in eraso
 pristino lemmate, quod L exaraverat (εἰς λυκάστων υἱὸν πρα-
 τάλων τὸν κρητῆ L^{ac}) errans ita, ut Lycasti Cretensium oppidi

449. <Εἰς τὸν αὐτὸν Πραταλίδαν.>

L

ὅσα προτερήματα εἶχεν | ἐν φέρεσσι.

L

Πραταλίδα παιδεῖον Ἔρωσ πόθον, Ἄσπερις ἄκρον,
 Μοῦσα χοροῦς, Ἄρης ἐγγυάλιξε μάχην.
 πῶς οὐκ εὐαίων ὁ Λυκάστιος, ὃς καὶ ἔρωτι
 ἄρχε καὶ ἐν μολπῇ καὶ δογῆ καὶ στάλιτι;

450. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

C₁

Εἰς Φιλαινίδα τὴν | Σαμίαν, ὃν τὴν ἐσέγγη τὴν ἐταίραν
 Ἐλεφαντίνας.

L

10 Τῆς Σαμῆς τὸ μῦθμα Φιλαινίδος. ἄλλε προσειπεῖν
 τλήθῃ με καὶ στήλης πλησίον, ὄνεθ, ἴθι.

(cf. II. B 647) immemor Lycastum filium Pratali induceret p. 312,
 3 Pratalidae nomen a voce πρώτος ductum esse vid. Mein., cf.
 Crinagorae in Protam ep. V 107 | μῦθμα P μῦθμα Br. | λυκάστω A
 -στω C, cr. Salm. | ἄκρον: cf. VI 118, 3 | ἔρωτος ap. B. 4 λιν-
 δοστασίας P -ας Br. 5 χοροῖνπίας P -ας Mein. | χθονίαι A;
 χθονίαι C, qui signum et in fine vs. et in marg. ext. repetit |
 Χθόνιοι, Μίνωι πάρεδρον Br. (Μίνωι τὸν ἄνδρα Jac.); χθόνιοι
 θεοί, ἐν παρὰ Μίνω et ἐν γε Φαλίττα Mein., χθ. θεοί ἡδὲ δι-
 κασταί s. δίκαιοι (s. κριταί) Haebelin; χθ. συναίθυσον
 οὖν Harm., χθ. δ' οὖν βασιλῆς Geffcken 6 τούτου (iterat
 C in m^o) P | κρηταί, εἰς C κρητῆν (s. -την) εἰς A^{ac} (cf. VII
 427, 10); Κρηταίεις Herm. Geffck., -ταί Br. Mein. | παρ'
 ἀνίστατε C: cf. VII 287, 4 (τῆδε παρρησίατε in fine pentametri)

1 sqq. <εἰς τὸν αὐτὸν Λυκάστιον s. Πρατάλων υἱόν?> L^{ac},
 quibus idem L verba ὅσα προ. εἶχεν¹ ἐν φ. adiunxit; priora
 verba (non minus perversa quam quae L scripserat ad ep. 448)
 erasit C scripsitque in ras. lectionem qua versus primi lacuna
 (cf. ad l. 3) suppleretur 3 num. TN adpinxit C, cf. ad
 ep. 438 | πραταλίδα ***** ἔρωσ P^o πραταλίδας παιδεῖον? ἔρ.
 A^{ac}; * C qui γε. πραταλίδα παιδεῖον, in m^o scr. erasa priore
 parte lemmatis ab L epigrammati adpositi, cf. ad 1 sqq. |
 Πραταλίδα παιδεῖον Br. | poetam imitari vid. Meleager V 194 sq.
 4 malim εἶπεν ἐγγυάλιξε Ἄρης 5 πῶς οὐκ: cf. VII 14, 7
 (Ant. Sid.) | εὐαίων (C) P: cf. 178, 3; V 145, 3 | ὃς (rest. C) P
 6 ἄρχε (C' A^{ac}) P | δογῆ, C δογῆ? A^{ac} || 7 sqq. ap. B. p. 151 n. 92;
 ep. bis exstat in P, in t. scr. A p. 278 (P: A, L, C₁) post
 ep. 449; in m. inf. adposuit C p. 256 (C₂), ut Dioscoridae ep.

οὐκ εἴμ' ἢ τὰ γυναιξίν ἀναγράψασα προσάντη
 ἔργα καὶ Αἰσχύνην οὐ νομίσασα θεόν,
 ἀλλὰ φιλαυδήμων, καὶ ἐμὸν τάφον. εἰ δέ τις ἡμέας 5
 αἰσχύνων λαμυρῆν ἔπλασεν ἱστορίην,
 τοῦ μὲν ἀναπτύξαι χρόνος οὐνομα, τὰμὲ δὲ λυγρῆν
 ὅσπερ τεροφθεῖη κληδόν' ἀπωσαμένης.

451. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ. C. Pl

Εἰς Σάωνα τὸν Ἀκάνθιον. L

Τῆδε Σάων ὁ Αἰκωνος Ἀκάνθιος ἱερὸν ὕπνου
 10 κοιμάται. θνησκεῖν μὴ λέγε τοὺς ἀγαθοὺς. M 30^r

iuxta Aeschriomis in Philaenidem iambos legeretur (una cum
 opp. 477 et 486), subiectaque sunt octasticho verba haec: νομίξω
 ὅτι οὐκ ἔστι κατ' αἰ' τοῖς ἐπιγράμμασι: πλὴν ἐν τῇ τάξει τ' αἰ'
 ἐπιγραμμάτων τούτ' κού' κού' οὐκ ἔστι κατ' αἰ' συννημένον
 μετ' τ' οὐ' | αμβικου p. 313, 7—9 εἰς φιλαιδ' διοσογι' C₂
 (p. 256); amplius lemma (l. 8 sq.) add. L p. 278 8 εἰς φ.
 την L | τ' ἐτ' αἰ' ἔργων ἔλεγον L: cf. Suid. s. v. Ἀκάνθιασσα ἦν
 ὄσπερ κατεξήλωσεν Φιλαιδὸς καὶ Ἐλεφαντίνη αἰ' τὰ τοιαῦτα
 ἐξορηγούμενα ἀσελήματα et ep. VII 345 10 Σαίνας ap. B. |
 μνήμα P₁ μνήμα C₂ | ἄλλα A²⁰ | προσελεπτεῖν A προσελεπ. C₁.₂
 11 τλήθι με C₂ | ὄσπερ (° rest. C₁) P₁.₂: cf. 472, 13

1 οὐκ εἴμ' A²⁰ | τὰ γυναιξίν A²⁰ | προσάντ. η₁ C₁ πρὸς ἄντα
 A²⁰, cf. VI 220, 5 (ἐναντία, ἐξθρόα ap. B.²⁰; cf. Hes. s. προσάντης)
 2 θεός C₂ θεός s. θεῶν C₂ θεῶν A 3 ἄλλα P₁ φίλ' αἰ-
 δήμων A²⁰ φίλ' αἰδήμ. C₁ φίλ' αἰδ. C₂ (φιλαιδ. s. φιλαιδ.
 C₂ ar) | (καὶ ἐμὸς τάφος ap. B.) | cf. 351, 7; 707, 4 4 λαμυρῆν
 (η C₁) P₁ -ρήν C₂ | ἱστορίην A C₂ (ἱστορίαν Reiske) 5 ἀναπτύξαι
 C₂ -πτύξαι Br.; cf. Soph. fr. 280, 2 N.² | τὰμὲ A²⁰ τὰμὲ C₁ τὰμὲ
 C₂ | δε A²⁰ C₂ | λυγρὰ A λυγρὰ C₁.₂ λυγρῶν Reiske λυγρῆν Mein.
 (accusatiuus recte reponitur, cf. λυγρῆν ἀγγελίην, σήματα λ. ap.
 Hom.) 6 κληδόν' P₁.₂; cf. 351, 2 κληδόνε ἀπ' ὀσσεμένης C₂ (ἀπω-
 σαμένηα apogr.) | 7 sqq. P¹⁰ III^a c. 1 (εἰς ἀγαθοὺς ἄνδρας), 10;
 ep. est ap. Ir. p. 90 in Callimacheis inter ep. XI 275 et VII 521

8 ἐκάν L 9 τῆδε Heck. Schneider | (Σάων: cf. VI 255,
 Eryciū) | ὁ Ἀκάνθιος P, om. artic. Pl (Ἀκάνθος πολις Μακε-
 δονίας sch.²⁰) 10 θνησκεῖν P (Heck. Schn.) θνησκεῖν Pl |

452. ΔΕΡΝΙΔΟΥ. C
 Εἰς Ἐββουλον. L

Μνήμονες Εὐβούλοιο σαόφρονος, ὃ παριόντες,
 πίνωμεν· κοινὸς πάσι λιμὴν Αἰδης. M 32^r

453. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ. C. Pl
 Εἰς Νικοτέλην | παῖδα Φιλίππου. L

Δωδεκέτη τὸν παῖδα πατήρ ἀπέθνηκε Φίλιππος
 ἐνθάδε, τὴν πολλὴν ἐλπίδα, Νικοτέλην. M 38^r

Fr. Cor. Mel. 454. ΤΟῦ ἸΤΤΟΥ. C
 opp. 454—457 Εἰς Ἐρασίξενον | τὸν πότην. L

Τὸν βαθὸν οἰνοπότην Ἐρασίξενον ἢ δις ἐφεξῆς
 ἀκρήτου προποθεῖσ' ἄγχετ' ἔχουσα κύλιξ.

cf. Kaib. 559, 7: καὶ λέγε Π. εἶδεν, ἔνεσ' οὐ θεμιτὸν γὰρ
 θνησκεῖν τοὺς ἀγαθοὺς, ἀλλ' ὕπνον ἡδὸν ἔχειν

1 sqq. P¹⁰ III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 20 1—2 εἰς
 εἴβουλον⁰ / λεωνί⁰ C; τοῦ αὐτοῦ (post VII 422) Pl 3 μνήμη
 ('AC) PPl; μνήμην 'qui praeteritis sepulcorum Eubuli' Reiske,
 μνήμονες Casaubonus (μνήμα τόδ' 'sobrius Eub. iacet hic
 iaceatque' Grotius), μνήμα 'tot' Unger, μνήμη ἐπ' Haebelin | ὃι P:
 ὃ A²⁰ quod in ὃι, post in ὃ mut. C | παριόντες A παρ' ὄντες C;
 παριόντες — (lineola distinctit) Geffck., qui sepulcrum verba
 facere viatorisque cohortationem (πίν.) intercedere vult 4 cf.
 265, 2 | πίνωμεν PPl, f. μέννησθ' Εἰβ. — πίνοντες; an μνήμονες —
 πίνετε, ἐπεὶ (s. πίνετε νῦν) κοινὸς? cf. Kb. 256, 10; VII 32 | 5 sqq.
 P¹⁰ III^a c. 20 (εἰς νέους), 1 (P¹⁰ c. 23, 1); ap. Ir. p. 89 (post VII 80)

7 δωδεκέτη A δωδεκέτη⁰ (i. e. δωδεκέτην, quod Finsler vidit,
 non δωδεκέτην, quod Dübn. cum Schneidero et Mein. dedit) C
 -κέτη Pl Ir.: cf. 467, 2; 468, 2 | τονπαῖδα P | πῆρ P¹⁰ | ἀπέθνηκε
 (ἐ refecit, non ex o. s. i. corr. C) PPl ('epem cum filio abrepto de p. o.
 s. suit Phil.², v. Kb. 246, 6), ἐπέθνηκε Br.; cf. v. Weissb. p. 104 8 τὴν
 π. ἐλπ.: cf. 389, 4 | Νικοτέλη Mein. | 9—p. 318, 2 quintam fr. Mel.
 particulam efficiunt quattuor εἰς μεθύσις opp. 9 sqq. ap. Buh.
 p. 152 n. 93; ep. exstat apud Athen. 436e; cf. Preg. 1; nom. aucto-
 ris om. Athen., a Callimacho abiudicat Wilam. 10 ἐρασίξενον L
 II τὰ₁ (τ. L, τ₂ C) P²⁰ οὐ A²⁰ Ath. | (οὐ βαθὸν et τὸν βαθὸν

455. ΔΕΞΝΙΔΟΥ.

C.PI

Εἰς Μαρωνίδα τὴν | μέθυσον.

L

Μαρωνίς ἢ φίλοινοσ, ἢ πίδων σποδός,
ἐνταῦθα κείται γρηῖς, ἧς ὑπὲρ τάφου
ἔγνωστών πρόκειται πᾶσιν Ἀττικῇ κύλιξ.

P 279 στένει δὲ καὶ γὰρ νέφθεν, οὐχ ὑπὲρ τένων

οὐδ' ἀνδρός, οὓς λέλοιπεν ἐνδσεῖς βίον,
ἐν δ' ἀντὶ πάντων, οὐνεχ' ἢ κύλιξ κενή.

5

M 367

456. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

C.PI

Εἰς Σειληνίδα τροφὸν Ἰέρωνοσ, τὴν μέθυσον.

L

Τὴν τίθειν Ἰέρων Σειληνίδα, τὴν ὅτε πίνου
ζωρὸν ὑπ' οὐδεμιῆσ θλιβομένην κύλικοσ,

10

proponit Schneider | ἢ δις (' C) ἐφ' ἐξῆσ (apostr. add. C) P: cf. VII 223, 3 p. 315, 12 προκοθείσ Δ, -θεισ'. C (qui addita apostropho accentum mutare om.); φανέρωσ Ath. | ὄχετ' (' C) ἔχουσα (spir. incertam C) P, φχεσ' ἐλοῦσα Valcken., ut cf. VII 190, 4; Callim. hymn. V 40

1 sqq. P^M III^a c. 17 (εἰς μεθύσοσ), 5; P^L a-b c. 20, 5; P^S c. 20, 3; scil. in edd. veteribus exstant opp. c. 20, 1-5 (VII 329. 353. 384. 398. 455) ordine autographi servato, in P^S Sidonii in Maronidem epigrammati (353) alterum in eandem (455) continuatur, ne similia alienis opp. (384. 398) separentur; in P bis invenitur ep.: p. 278 sq. ser. A (L, C₁, P₁), p. 259 in m. sup. ser. C₂ (ut opp. in Maronidem inter se componerentur:

cf. ad ep. 353) 1 sq. εἰσ μαρωνί λεωνίδ' C₂; suum lemma L bis scr., p. 278 ad priores ep. versus idemque in nova p. 279 ad vs. quartum et sq. 1 Leonidae trib. ep. C, C₂, P₁, quamquam nomen φιλικίου Θεσσαλονίξ priori lemmati (p. 278) idemque testimonium (φιλ. Θεσσαλ^ο) alteri lemmati (p. 279) subiecerat Car 2 τὴν μ. L: cf. Plin. XXXVI 33 Myronis — anus ebria est Smyrnae' (v. Εφημ. Αρχ. 1891, 160) 3 σποδός (C σποδδα A^{ac}): cf. VI 291 κυλικὸν σποδός 4 γρηῖσ (γρηῖσ A γρηῖσ

C₁) P₁ γρηῖσ C₂ (qui γρηῖσ ex γρηῖσ corr.) γρηῖσ P^M | ὑπὲρ P₁ ὑπὲρ C₂ (qui ὑπὲρ ex ὑπὲρ cr., ὑπὲρ P^F) 5 γνωστών P₁ C₂ γνωστέ P^L 6 γὰσ P γῆσ P₁ | οὐχ' ὑπὲρ γέ C₁

ἀγρῶν ἐντόσ ἐθήκεν, ἢν' ἢ φιλάκορτοσ ἐκεῖνη
καὶ φθιμένη ληνῶν γείτονε τύμβου ἔχοι.

M 367

457. ἈΡΙΣΤΩΝΟΣ.

C

Εἰς Ἀρπέλιδα τὴν μέθυσον | πεσοῦσαν ἐν τῷ ληνῷ | καὶ
ἀποπυγείσαν.

L

Ἀρπελλίς ἢ φιλάκορτοσ, ἐπὶ σιλκωνοσ ὁδηγοῦ
ἦδη τὸ σφαλερὸν γῆρασ ἐρειδομένη,
λαθριδίη Βάκχοιο νεοθλιβέσ ἦρ' ἀπὸ ληνοῦ
πῶμα Κυκλωπέην πλησαμένη κύλικα
10 πρὶν δ' ἀρύσαι μογεράν ἔκαμεν χέρα: γραῦσ δέ, παλαιῇ 5
ὀλίκασ ὑποβρύχιοσ ζωρὸν ἐδν πέλαγοσ.

οὐχ' ὑπὲρ C₂ οὐχ' ὑπὲρ P^M p. 316, 7 οὐδ' A οὐχ C₂ P₁ | ἐλειπεν (' C₁) P₁ λέλοιπεν P^L 8 ἐν (' rest. C₁) P P₁: cf. VII 25, 5; 353, 5 | δάντι A^{ac} δ' ἀντ₁ L₁ C₂ -τῆ C₂ ^{or} | αἰνεχ' (' C) P | 9 sqq.

P^M III^a c. 17 (εἰς μεθύσοσ), 6 (P^S c. 20, 6) 10 εἰλ. ηνίδα (s ipse L superser., η₁ ex i cr. C; σιλινίδα L^{ac}) P: cf. Gaetlicii in ebriosam cognominem (Σηληνίς B, Σειληνίς P^M) ep. XI 409 | τὴν τροφὸν scripserat L, idem del. articulum | ἰέρων⁹ τ⁹ μέθυσ' L 11 τίθειν P; idem P^M, sed in τίθειν mut. alio ntram. | cf. Kaib. 47 | ὅτε (' C) P 12 οὐδεμιῆσ A^{ac}

1 ἀγρῶν ἐντόσ (' C) P P^M; scribendum ἀρομῶν ἐγγύσ | ἢν' (apostr. A C C) P: cf. 24, 5; 31, 9; 207, 7; 209, 3; Kaib. 682, 5 2 φθιμένησ C -νην (potius quam -νης) A^{ac} | ληνόν P ληνῶν P^L (ληνοῦ Br.) | τύμβου (' C) ἔχοι (' C) P | ἔχοι P^M (Jac.) ἔχη P^S |

3 sqq. ap. Buh. p. 152 n. 94 4 εἰσαμπ. τὴν με⁹ et εἰ ληνῶι L 5 ἀποπυγείσαν L 6 ἐπισκηπωνοσ C ἐπισκίπ. A^{ac} 7 ἐρειδομένη (' C) P 8 cf. XI 409, 4 οἶοσ πρόττισ ἦλθεσ ἀπ' οἶνοπέδισ, Theour. 14, 16 σχεδόν ὡσ ἐπὸ λανῶ | ἦδ' ἀπὸ C ἦδ' ἀπὸ A^{ac} ἦλθ' ἀπὸ (et ἦλετο) Reiske ἦλθ' ἐπὸ (ληνόν) Br. ἦν' ἀπὸ Pauw ἦρ' ἀπὸ Mein. (ἦρ' ἀπὸ λ. πῶμα 'sustulit lacus operculum' proposuit perperam Reiske) εἰλ' ἀπὸ Heck. 9 κῶλωι πίνειν. (punctum C, A C) P (κνωῶσι πίνειν Salm.; πίνειν κώλωι Reiske, πίνειν κῶλωι anonym., κῶλωι πίνειν Pauw); κλέψαι τον οἶνον νομίσασα ὀπαῦ νέλεπται¹ ad hunc vs. adscripsit L; inde (ἦλθ' ἐπὸ ληνῶ πῶμα) γλυνά, κλοπίμην et (ἀπὸ λ. π.) κλοπέειν s. γλ. κλοπέειν ei. Jac.; Κυκλωπέην Heck. | πλησαμένη P πληθομένη Salm. -σαμένη Br. (Mein.) 10 πλὴν δ' ap. B. | ἀρύσαι

Εὐτέρπη δ' ἐπὶ κύβον ἀποφθιμένη θέτο σῆμα
λαίνου, οἰνηρῶν γείτονα θελοπέδων.

Fr. Cor. Mel.
app. 458—461

458. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

C

Εἰς Αἰσχρην τινὰ γυναῖκα | οὐτα καλουμένην, τὴν | Μίκκου
τροφόν. L

Τὴν Φρουγίην Αἰσχρην, ἀγαθὸν γάλα, πᾶσιν ἐν ἐσθλοῖς
Μίκκος καὶ ζωὴν οὐσαν ἐρηροκόμει
καὶ φθιμένην ἀνέθηκεν ἐπεσσομένοισιν ὀρεᾶσθαι,
ἢ γοηῖς μαστῶν ὡς ἀπέχει χάριτας.

Jac., of. IX 313, 2 | μογερὸν ox μογερὸν ex. ipse A | ἔταμεν
(C) P | δὲ παλαιῇ, C δὲ παλαιῇ A (μογερὸς ἐκ. χάρις, ὡς δὲ
π. ap. B. m Br.) p. 317, 11 ὡς νεῦς. (C ὡς νεῦς? A^{no}) ἰπο-
βρύχιος (C) P; νηὲς ὄποβα. (ap. B. Br.) Mein., qui prae-
cedenti γαῶς voces παλαιῇ νηὲς delata particula comparativa
adiungit; (ὡς νεῦς ἐμβόθιος Heck., νηὲς ὄπως βούχιος Jac.)
νεῦς εἶθ' ὄποβα. Passow, Friedemann (et olim Mein.), νεῦς
ἢ ὄποβα. Bothe; scripsi δλωῖς; cf. V 160, 2 | (σποβρυχίη Reiske) |
εἶδ' π.: cf. 716, 2 | cum disticho sq. conferunt Propert. V 5, 75

1 ἐπὶ (C) κύβον P | ἀποφθιμένης (C) P | θέτο (C) σῆμα
(A) P; (ὑπὸ κύβον) — σῆμα apogr. | πῶμα anonym.; si integer
vs. sq. traditur, etiam ληνὸν (pro σῆμα) scribi poterit aut ἐπέ-
σημον ἀποφθιμένη θέτο κύβον 2 λαίνου (puncta C) P
(λήμιον Jac.) | οἰνηρῶν (A? C) P; οἰνοχόη? | (κύβον — λαίνου —
γείτονα Heck. | θηλοπέδων (ση ex τη ex. A) P θειλ. apogr.

3—p. 320, 6 sextae particulae M. app. gratos probosque de-
functorum mores praedicant adnectiturque primum in anum
nutriculam ep. praecedentibus in anus bibulas compositis (455
—457) 3 sqq. ap. B. p. 152 n. 95 4 αἰσχρῶν (i. e. αἰσχρην) τινὰ

γυναῖκα L | καλουμένην L | Μίκκου; cf. Callim. ep. VI 310, 1 5 τρο-
φόν; cf. Leonidae ep. in nutricem Thraeissam VII 663 6 αἰσχρην
(C) P Αἰσχρην Reiske (cf. V 180, 9) | ἀγαθὸν Valcken. — ζωὴν
Jac.) | γάλα (C) P | (ἀγαθὸς) Γαλάταισιν ἐν Reiske | πᾶσιν
(γαλατ. iunctim A) P πᾶσιν Bentl. | ἐνεσθλοῖς A^{no} 7 ζωὴν A^{no}
8 (συνέθηκεν Reiske) | ἐπ' ἐσσομένοισιν C ἐπεσσομένοισιν A^{no}:

cf. 716, 5 9 cf. 468, 6; Callim. h. in Cer. 96 | γοηῖς μαστῶν
ὡς (prius ὡς inter γο. et μ. lineae superposuit C; litt. η accentu
instruxit C, v. circumflexo potius quam gravi A) P, γοηῖς τὰς
μαστῶν ὡς Jac., γο. ὡν μαστῶν ἐξ Fritzsche | μαστῶν Schneider |
ἀπέχει (C) P | χάριτας P^{no} χάριτι A^{no} | cf. Weissh. p. 104

459. ΤΟΥ ΑΪΤΟΥ ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

C

Εἰς Κρηθίδα τὴν Σαμίαν | τὴν πολύμυθον | καὶ παῖστιαν. L

Κρηθίδα τὴν πολύμυθον, ἐπισταμένην καλὰ παῖστιαν,
δίζηται Σαμίαν πολλὰκι θυγατέρες,
ἢ δόστειν συνέριθον, αἰὲ λάλου· ἢ δ' ἀποβροῖζει
ἐνθάδε τὸν πάσαις ὑπνον ὀφειλόμενον. M 93^a

460. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

C, P

Εἰς Μινύλον τινὰ | πένθητά μετὰ ἀπραγμοσύνης βιώσαντα. L

Εἶχον ἀπὸ συμφορῶν ὀλίγον βίον, οὔτε τι δεινὸν
δέξων οὐτ' ἀδικέων οὐδένα. Γαῖα φίλη,

1 sqq. P^m III^b c. 11 (εἰς γυν.), 12 (P^a c. 12, 53); ep. exstat
ap. Ir. in Callimacheis inter ep. VII 272 et 729 1 Καλλι-

μάχου P | καλλιμαχ C, qui num. T^z epigrammati adposuit, cf. ad

ep. 449 2 κρηθί τὴν L | post τὴν πολ. clausulam posuit, dein
[καί] π. add L 3 πολύμυθ.: cf. VII 423, 1; Kaib. 582 | ἐπισταμένην
C | παῖστιαν A παῖστιαν P^{no} (ipsam litteram signo litterae v ad-

iunxit C) 4 δίζηται P | σαμίαν P: acutum et ὦν C (cum
hoc facit P) | πολλὰκι (C) θυγατέρες P 5 ἢ δόστειν (C)
P P, ex Mein. | σύνριθ. C; cf. Od. ζ 32 | αἰὲ λάλου A αἰὲ λάλου C
(cf. 423, 1); αἰελλάλου Mein. | ἢ δ' (C) P ἢ δ' P^m | ἀποβροῖζει C;
ἀπὸ βορᾶς νυστάζει (cf. Hesych. s. ἀποβροῖξαντες) inepte sch.^a

6 ἐνθάδε τὸν (punctum et acutum C) P | πάσαις (C) P P
πάντασ? Mein.; ψυχαῖς? || 7 sqq. P^m III^a c. 25 (εἰς πταχόνα), 2;

P^a c. 28, 1 (cf. ad ep. VII 156); ep. est ap. Ir. p. 90 7 καλλιμά

P^m 8 μινύλον O^{no} μινύλον L^{no}; cf. ad vs. 3 | τινὰ πενή L

inter μετὰ et ἀπρ. vocem τινος ser. L, induxit C | ἀπραγμοσύνης
L, qui terminationem et litteris ησ et compendio superscripto in-

dicavit | βιώσαν L 9 ἀπὸ συμφορῶν (accentus et spir. C) P |
πόλι λιτόν ex. (cf. h. in Apoll. 112) | οὔτε A οὔτε C 10 (δέξας
Valcken.) | οὔτ' ἀδικέων A^{no}; ἀδικέων Mein., malim οὔτε λέγων:

cf. Od. γ 314, δ 690 οὔτε τινὰ δέξας ἐξάισιον οὔτε τι εἰπὼν,
σ 15 | post οὐδένα plene interpunxit Valcken., ut Μινύλος

cum ἐπήγεα iungeretur | φίλη (C; punctum C, qui post οὐ-
δένα pariter distinctit) P

Μικύλος εἶ τι πονηρὸν ἐπήμεσα, μήτε σὺ κούφη
γίνεο μήτ' ἄλλοι δαίμονες, αἷ μ' ἔχετε. M 41^r

461. ΜΕΛΑΕΪΤΡΟΥ. C.PI

Εἰς Αἰαιγίην τινέ | ἐτέλειβς βιάσαντα. L

5 Παμμῆτορ γῆ, χαίρε· σὺ τὸν πάρος οὐ βαρὺν εἰς σε
Αἰαιγίην κούτῃ νῦν ἐπέχοις ἀβαρή. M 30^r

Fr. Cor. Mel.
app. 462—465

462. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ. C

Εἰς Σατύραν | ἀρχιτόκον ἐν Τύρῳ | τελευτήσασαν. C₁.L₁

Αρχιτόκον Σατύραν Αἰδὰς λάχε, Σιδονία δὲ

10 κούψε κόμης, πίκρα δ' ἔστουάχησε Τύρος. M 32^r

1 μείνλος P μίνλος P^M Μίνκλος Valek. Μικύλος Jac. Μίνκλος Lob. (cf. Μινύθον nomen apud Leonid. VI 355); post vocem interpunctit C (P^M), interpunctionem del. Valek. | ἐπήμεσα (C) P (ἐπήμεσα Schmidt) | μη τέσον A^{ac} 2 γίνεο (C) P γίγησο P¹ | μήτ' A μήτ' C | ἄλλοι P¹, ἀγαθοί (et ἀμαθοί) Meim. (ἐλαοί Schneider) εἶναι FG. Schmidt, αἰδων Jac. (μηθ^o) Elsew Wil.; ἀγαθοί? τ. Kb. 569, 5 | οὐ μ' ἔχετε C οὐ μέτεχε A^{ac} || 3 sqq. P^M III^a c. 1 (εἰς ἀγαθὸν ἄνδρα), 11; cf. Martial. V 34; VI 52; similia leguntur apud Kaib. 538, 7 4 ἐτέλιβς βιάσαντα: L; ep. in virum probum scriptum esse putat Plan., alii de homine gracili aut non ruricola accipiunt; 'strenuum' Jac. intellegit, quia iners sit ἔχθος ἀρούρης; de puero quoque terram per tennram aetatem non gravante cogitabant (cf. 632, 5; 628, 7) 5 παμμῆτορ: cf. 371; 476, 9; V 164 πομμῆτορ θεῶν (Mel.) | εἰσέ (C) P 6 αἰαιγίην P idemque P^M Αἰαιγίην P^E (etiam P^A, quae tamen τὸ αἰαιγ. ἐν ἄλλῳ αἰαιγ. γο. in epid. add., unde Αἰαιγ. P^A) Αἰσγ. Schneider | κούτῃ (coronid. add., gravem rest. C) P | ἐπέχοις (C) P¹ || 7—p. 323, 6 particulae VII Mel. epp. spectant puerperas leto absumptas 7 sqq. ep. bis exstat in P: p. 279 (ubi Sylb. ζητ. 322) P₁ (A₁ L₁ C₁), et p. 322 (ubi idem adscripsit ζητ. 279) P₂ (A₂ L₂ C₂); man. rec. posteriore loco adnotavit: διασῶσθ (sc. -ος in -ωσ¹ cr. scriba) κούτῃ; p. 322 Dionysii distichon praecedit Tymnae in mulierem enixam pauloque post mortuam epigrammā VII 729; est apud Plan. in I. III^a c. 8 (εἰς ἄνδρα οὐκ ἐπισήμου), 26 (in cap. 11 εἰς γυναῖκα debet recipere) 7 ἀδίστατον P¹ Διονυσίου C₁ 8 εἰς σατύραν ἢ ἀρχιτόκον ἐν τύρῳ | τελευτήσασα P₁ (εἰς — τύρῳ | ser. C₁, participium L₁; quae L₁ ante τελ. scripserat verba, fort. εἰς Σατύρον τινε

463. ΔΕΩΝΪΔΑ. C.PI

Εἰς τὰς Ἀριστοδίκον θυγατέρας ἐν ταῖς ὁδοῖς τελευτήσασας. L

Ἄντα Τιμόκλει', ἄντα Φιλῶ, ἄντα Ἀριστώ,
ἄντα Τιμαιδῶ, παῖδες Ἀριστοδίκου,

P 280 πᾶσαι ὑπ' ὠδίνος πεφονευμέναι· αἶς ἐπι τοῦτο

6 σάμα πατήρ στάσας κἀθαν' Ἀριστόδικος. M 34^r

464. ἈΝΤΙΠΙΑΤΡΟΥ. C.PI

Εἰς Ἀρετημιάδα τὴν | Κρυδίαν μετὰ τὸ τεμεῖν
τελευτήσασαν. L

10 Ἢ πού σε χθονίας, Ἀρετημιάς, ἔξ ἀκάτοιο

Κωντοῦ θεμέναν ἴχνος ἐπ' αἰῶνι,

erast C₁); εἰς ἀρχιτόκον⁹/σατύρα₁ P₁ L₂, nisi quod σατύραν ex σατυριῶν (s. -κίην?) corr. C₂ p. 320, 9 ἀρχιτόκον P¹ (Ἀρχιτόκον s. Αντίλοχον s. Αρχιλοχον Σατύρον Reiske), ἀρχιτόκον (et ἀρχιτόκον cl. 729, 3) Jac.; ep. in mulierem Satyram, quae 'partui propinqua' obierit, scriptam esse vidit Jac. | σατύρα C₁ σατύρων A₁ 2 Σατύρον P¹ | λάβε Heck. | αἰδομιάδε A₁ 20 ἀδία δὲ (δὲ C₂ δὲ A₂) P₂ 10 κούψε (an κούψε?) A₁ 20 κούψε C₁ κούψε A₂ (ψ in φ mutaturus erat L, infra lemma ab L² scriptum exstant vestigia vocis κούψε nunc erasae) κούψε P^M | δ' ἔστουάχη σατύρος (C₁) P₁ δ' ἔστον. (spir. C₂) P₂ P¹

1 sqq. P^M III^a c. 11 (εἰς γυναῖκα), 20 1 λεωνίδα et ab initio ep. et ad v. 3 ser. C, λεωνίδου P^M (Tarentini) 2 alterum

l. ad v. 3 ser. L hoc: δ̄ (i. e. ὄν) αἰ τέσσαρα θυγατέρες | ἀριστοδίκον ἀνατοκήσασαι ἔθανον 3 sq. κούτῃ quater P¹, cr. Reiske 3 τιμόκλει' (imeola nom. proprium indicans) P^M τιμόκλει' A² | φιλω — ἀριστώ (utrumque acc. C eo, quem A scripserat, eraso) P 5 ἰπασδίνος A^{ac}; cf. Kaib. 77 ὑπ' ὠδίνων | ἐπὶ (C) P ἐπι P¹ | τοῦτο P¹, τοῦτοι P²: τουτο primo scripserat A, quod idem in τουτοι mutavit (acc. add. C)

6 cf. Weissb. p. 96 || 7 sqq. P^M III^b c. 11 (εἰς γυναῖκα), 14 (P² c. 12, 55); cf. VII 729, Kaib. 675 7—9 nom. auctoris infra lemma ser. C 7 Ant. Sidonius imitatur Heraclitum, Callimachianicum 8 εἰς ἀρετιμιάδα τὴν κ. μετὰ το τ. L 10 Ἢ P^M Ἢ C Ἢ? A^{ac} | πού σε P¹ P^M | ἀρετιμιάδα₁ (acc. AC; | σ₁ in eraso δ',

οἰχόμενον βρέφος ἄρτι νέφ φορέουσαν ἀροστῆ
 ἄπειραν θαλαρᾶ Δωριίδες εἰν Ἄϊδα
 πευθόμεναι τέο κῆρα· σὺ δὲ ξαίνονσα παρειᾶς 5
 δάκρυσιν ἄγγεϊλας κεῖν ἄνιαρόν ἔπος·
 5 Ἀπλόον ὠδίνασα, φίλαι, τέκος ἄλλο μὲν ἀνδρῶ
 Εὐφρονη καλλιπόμαν, ἄλλο δ' ἄγω φθιμένους. M 93^r

465. ἩΡΑΚΛΕΪΤΟΥ.

Εἰς τὴν αὐτὴν γυναῖκα | Ἀρετημιάδα.

Ἄ κόνις ἀροστῆκαπτος, ἐπὶ στάλας δὲ μετώπων
 10 σείονται φύλλων ἡμιθαλαῖς στέφανοι·

signum x, quod redit in m^o, et hyphen infra litt. (mi C) P, Ἀροστη-
 μίας Pl | ἐξέκατοιο (alterum spir. et acc. C) P p. 321, 11
 θεμένην (α C^s) P -αν Pl | ἐπαῖον A^{so} ἐπ. C ἐπ' ἡῖον Pl

1 οἰχόμενον (C) PPl, τιχόμενον Reiske | ἄρτι, νέφ^o P
 (ἀροστῆ A; ω lineola induxit, om superscripsit, virgulam accen-
 tusque add. C) | νέφ Pl τεφ Wakefield | cf. 730, 5 2 ἀπειραν A^{so}
 ὀικτ. C | θαλαρᾶ Δωριίδες (C) P; 'mulieres Onidiae' recte Jac.:
 cf. 465, 5 (unde Heracliti vetustius quam Antipatri ep. esse colligi-
 gas); Strab. 965 C | εἰναῖδα A^{so} 3 τίει C τήν? A^{sr} (cum C
 congruit Pl) | σόδε A^{so} | ξ, αι νο, ι σα, παρειᾶς C ξένος (potius
 quam ξεινος) σάπασ. A^{sr} | ῥαίνονσα Reiske (Wakefield, Heck.);
 f. ξανθεῖσα (cf. Troad. 509: δακρῶσις καταξανθεῖσα) 4 ἄγγει-
 λας (rest. C) P ἐξείλας Pl | κεῖν A^{so} κεῖν C; φεῦ Pl², idem
 postea rubro scr. (cum primo lacunam reliquisset) Pl^m | ἀνιαρόν A
 5 ὠδίνονσα (C) P, cr. Pl | φίλας τεκος A φίλαι τέκος C φίλον
 τ. Pl; γρ. φιλῆ^α ὦ sch.^m (qui casus indicandi causa litteram
 ὦ adnexuit), εὐφρονηται καὶ ὦ φίλαι γεγραμμένον (ἀντι τοῦ ἄλλο
 μὲν perperam addens) sch.^m | ἄλλο A^{so} 6 εὐφρονη P | δ' ἔγω C
 δ' ἐγὼ A^{sr} | φθιμένους (C) Pl, -μένη maluit Jac. || 7 sqq.
 Pl^m III^b c. 11 (εἰς γυναῖκας), 15 (Pl^b c. 12, 56); cf. Weissh. p. 87

7 ἡρακλήτου C; ἡρακλεῖ Pl^m Ἡρακλείδου Pl²; auctor ep. non est
 Heraclides Sinopensis poeta Philipp., sed Heraclitus Callimachi
 amicus Halicarnassensis (cf. VII 80, Diog. L. 9, 17) 8 verba
 lemmatis εἰς — γυναῖξ in ras. scr. C | ἀρετημιάδα C 9 & OPl^m
 & A^{so} ἢ Pl² | ἀροστῆκαπτος (τ) in eraso p? sive p? C) P | ἐπι-
 σταλας A^{so} | μετώπων Pl 10 σείονται ex -τα corr. A, σείονται
 Pl | ἡμιθαλαῖς Pl

γράμμα διακρίναντες, ὄδοιπόρε, πέτρον ἴδωμεν,
 λευρὰ περιστέλλειν ὅστέα φατὶ τίνος.
 Ἔειν', Ἀρετημιάς εἰμι, πάτρα Κνίδος· Εὐφρονης ἦλθον
 εἰς λέχος, ὠδίνων οὐκ ἔμορος γενόμεν· 6
 5 δισά δ' ὁμοῦ τίκτουσα τὸ μὲν λίπον ἀνδρῶ ποδηγόν
 γῆρας, ἐν δ' ἀπάργα μναμόσυνον πόσιος. M 93^r

Fr. Cor. Mel.
epp. 466—468

466. ΔΕΣΩΝΪΔΑ.

C, Pl

Εἰς Ἀντίκλην | υἱὸν χήρας μονογενῆ ὀπτακαϊδεύτη |
τελευτήσαντα.

L

10 Ἄ δειλ' Ἀντίκλεις, δειλὴ δ' ἐγὼ ἢ τὸν ἐν ἡβῆς
 ἀκμῇ καὶ μόνον παῖδα πυρωσαμένη,
 ὀπτακαϊδεύτης ὅς ἀπάλεο, τέκνον· ἐγὼ δὲ
 ὀρφάνιου κλαίω γῆρας ὀδυρομένη.

1 γράμμα (cum signo + eraso supra p) PPl, non de in-
 scriptione, sed de pictura accipit γρ. Weissh.; f. πλέγμα s. ἄμμα:
 nisi dissoluto sertorum nexu tituli litterae dignosci non possunt;
 φράγμα Sitzler | διακρίναντες — ἴδόντες FG. Schmidt | (διακρι-
 νέοντες ego olim) | ὄδοιπόρε (C) π. ἴδωμεν (C) P 2 *λιε, ῥά C,
 qui in m^o adscripsit: x γρ. λευρὰ ἢ αλλως πῶσ.; quibus in
 seq. demum linea: λευρὰ: subiecit; λόρα A^{sr} λαγρὰ Pl^m (γρ.
 λευρὰ sch.^m) | ὅστέα A^{so} | (φατὶ τίνος P^{sr}) φατὶ τίνος PPl,
 sed φατὶ τίνος Pl² (Jac.) 3 ἀρετημίας P, cr. Pl. | εἰμι? A^{sr}
 εἰμὶ C (qui interpunctionem ante εἰμὶ del.) 4 ἐς Pl | ὀπάμορος
 A^{so} (ἔμορος οὐ γ. Br.) 5 cf. K. 218, 12; 77, 4 δισά δ' Pl^m | ἀνδρῶ
 (C) P | ποδηγόν Heck. (ὀδηγόν sch.^m) 6 ὄν C ὄν A^{so} ὄν Pl^m τὸν Br.
 ἔν Jac. (ὄν Heck. poetae vindicat, scil. alterum ex infantibus ma-
 rem indicanti; qua interpretatione iam Jac. traditam vocem tueri
 studuerat, cf. VI 14, 5) | ἐπ' ἄργα C | μναμόσυνον (cum acc. eraso
 supra v) P μνημοσ. Pl || 7—p. 326, 4 octava fr. M. particula ex-
 hibet epp. in matres filiorum mortem dolentes 7 sqq. Pl^m III^b
 c. 25 (εἰς υἱὸς καὶ θυγ.), 4 (Pl² c. 31, 8) 7 λεωνί Pl^m; est
 Tarentini 8 ἀντίκλει^ην (C, εἰ et insuper η scr. C, 'LO) P |
 ὀπτακαϊδεύτης L | ὀπτακαϊδεύτης L 10 & δειλ' CPl^m (sicut in v. 7)
 & δειλ' A^{so} | δειλὴ δ' Pl^m | ἢ τὸν C ἢ τιν' A^{sr} | ἐν ἡβῆ A^{so} ἐν
 ἡβῆ C, itemque ex ἡβῆ genitivum corr. Pl^m 12 ὀπτακαϊ-

βαίην εἰς Ἄιδος σκυερὸν δόμον· οὔτε μοι ἦώς 5
ἦδει· οὔτ' ἀκτὺς ὠκίος ἡέλιου.
Ἄ δειλ' Ἀντίκλεις, μεμορημένε, πένθεος εἰης
ἠγῆς ζωῆς ἐκ με κομισσάμενος. M 96^r

467. ἈΝΤΙΠΗΑΤΡΟΥ. C. PL

Εἰς Ἀρτεμίδωρον | δωδεκῆτην τελευτήσαντα. L

Τοῦτό τοι, Ἀρτεμίδωρε, τεῶ ἐπὶ σάματι μάτηρ
λαχε δωδεκῆτη σὸν γούωσα μόρον·

Ἄλλετ' ἐμᾶς ὠδίνος ὁ πᾶς πόνος ἐς κενόν, ἐς πῶρ,
ἄλλεθ' ὁ παμμέλεος γειναμένον κάματος·

δεκῆτης A, hyphen infra litt. καλδεν adpinxit C, vocem iunxit
PI (-δεκῆτης mavult Jac.) | ἀπόλετο P, cr. PI p. 323, 13
καίω PPI κωάω Wakefield (σπειῶ s. μέλλω—βαίνειν Reiske)

1 βαίην (' AC) P βαίνω PI (βαίνομι Brod. Vine.) σκυερὸν:
cf. K. 203, 4; 454 | οὔτε μοι C P^M α οὔτε μοι Δ^α οὔτ' ἐμοί P^I οὔτε
μοι P^I; οὔ τί μοι Wakef. | ἦώς Δ^α 2 ἠ δειλ' οὐκ ἐπιόσθε A^α |
ὠκίος (' et ' C) P; cf. Munn. 11, 5 | ἡέλιον, C ἡέλιον A^α |
3 μεμορημένε (' C) P; cf. Nicand. Al. 229 (μεμοραμένη Heck.) |
εἰης (' C) P 4 cf. 168, 6; 483, 2 | ζωῆν εὐ γε κομισσάμενος
PI; ζωῆς ἐκ κομισσάμενος, ex -κομημένος (? A^α) fecit C; ζωῆς
μ' ἐκ κομίσσάμενος, P ex corr. manus recentioris, quae me
(supra litteras me lineola inductas) scripsit, η (ante σαρμ.) in
i mutavit eandemque litt. i cum σ? supra lin. inseruit; ζωῆς
ἐκ με κ. Salm. (Br.), κᾶμῃ κομ. Jac. || 5 sqq. P^M III^b c. 25
(εἰς νόος καὶ θυγάτης), 5; P^I c. 31, 9 5 ep. est Sidonii

6 εἰσαρτεμίδωρ L 7 τοῦ τοιοῦ Δ^α | ἐπισάματι Δ^α | σή-
ματι μάτηρ PI 8 λαχε Δ^α | δωδεκῆτη (' AC, v C) P, -έτη
PI: cf. 453, 1 | γούωσα (ὁ corr. e littera i C) P γούωσα PI
9—325, 4 hos versus spectat quam L ad v. 7 adposuit notula:
θρήνος τ' ἠσ' μητρος 9 ἄλλετ' Camper; idem verbum initio vs. ter
deinceps Sidonius adhibet etiam 29, 1—3 | ὠδίνος A ὠδίνος C |
εἰς πόνον πῶρ (spir. et acutum rest, C) P εἰς πόνον εἰς πῶρ PI | εἰς
σποδὸν εἰς Canter (Scaliger), εἰς κόινον εἰς Reiske, εἰς καπνὸν εἰς
Korsch ἐς σποδὸν Heck. ἐς σπόδιον Kaib., scripsi ἐς πόνον, ἐς
10 ὠλετο PI | παμμέλεος, C παμμελεος? A^α παμμένεος PI
παμμελέον Heck. πᾶς μέλεον Kaib. (μέλεος Sternb.); f. πᾶς
μελέτης: cf. VII 334, 5—8 | γειναμένον (' C) P, cr. PI

ὄλετό θ' ἄ ποθινὰ τέρας σέθεν· ἐς γὰρ ἄκαμπτον, 5
ἐς τὸν ἀνόστητον χώρον ἔβης ἐνέρον,
οὔδ' ἐς ἐφηβείαν ἦλθες, τέμος· ἀντὶ δὲ σείο
P 281 σάλα καὶ κωφὰ λείπεται ἄμμι κόμης. M 96^r

468. ΜΕΛΑΓΡΟΥ. C

Εἰς Χαριζενον ὄπωκαίδενα ἐτῶν τελευτήσαντα. L

Οἰκτρότατον μάτηρ σε, Χαριζένε, δῶρον ἐς Ἄιδαν
ὄπωκαίδεκέτην ἐστόλισεν χλαμύδι.

ἦ γὰρ δὴ καὶ πέτρος ἀνέστεινεν, ἀνίκα' ἀπ' οἴκων
10 ἄλικες οἰωγῆ σὸν νέκυν ἠχθοφόρευν. M 96^r

πένθος δ', οὐχ ὑμέναιον ἀναρῶντο γονῆς. 5
αἰαί, τὰς μαστῶν ψευδομένας χάριτας

1 ὄλετ' ἀπευθής μοι PI ὄλετ, ο, ἀπ, ο, #θ, ενά, C ὄλετ'
ἀπευθῆ μοι? A^α ὄλετό θ' ἄ ποθινὰ Jac. ὄλετο γὰ π. Pice, δ' ἄ π.
Kaib.; f. ὄλετ' ἀγεύστω (s. ἀπείρω) μοι | τέρας (' C) P 2 εστὶν
A^α | ἔβης Sternb. | post ἐνέρον est erasa clausula, ante οὔδ'
superest novi carminis signum; L natulam suam (cf. ad p. 324,
9—325, 4) ultimo disticho tamquam peculiari ep. adiunxit
3 ἐφηβείαν PPI -αν Br. | ἦ λθ, εσ, C εἰθῆς? (an εἰθῶν? εἰθῆν?)
A^α εἰθῶν P^M P^I b. s. εἰθῶν PI^a | τέμος (' AC) PPI; (ἐφηβείας)
τέλος? (cf. VII 300, 2) | ἀντιδὲ A^α: cf. 180, 1 || 5 sqq. P^M
III^b c. 25 (εἰς νόος καὶ θυγά), 6 (P^I c. 31, 10) 5 lemma
om. P^M ἄθλον P^I 6 οἰωγῆ καί δενα ἐτῶν (hyphen C) P; cf.
XII 125 7 οἰωγῆ ὄτατον (πτο) C P | χαριζένε (ἐξ ex ἰξ? cr. C) P |
αἰδαν? A^α 8 v. 268, 5; K. 222, 3 ὄπωκαίδεκέτην (hyphen et acu-
tum C, gravem A) P, ὄπωκαίδεκέτην PI | ἐστόλισε PI | χλαμύδι:
cf. XII 78, 1; 95, 8; 125, 2; VII 419, 4 (Mel.) 9 cf. 328, 1; 599, 5 | ἦ
(rest. C) P | ἀνίκα' P^M α^α | ἀποίκων A^α 10 οἰωγῆ P -γῆ PI |
ἠχθοφόρευν (accentum et ουν C) P ἠχθοφόρευν PI 11 cf.
Meleagri in Clearistam ep. 182 | πένθος PPI, malim θρηνον |
οὔχ' ἄμ. C οὔχμ. A^α | ἀνωρόντο C (ἀνωρόνται P^I) | γυναί-
κες PI: cf. 392, 5 12 αὐ αὐ (spiritus C) P P^I | ἦγον οἱ μα-
στοὶ τῆς μητρὸς ἐπεπονθήσασιν (sic) ἀναθρήσαντες σε· μαστοὶ δὲ
καλοῦνται διὰ τὸ ἀναγκαιῶς ζητεῖσθαι ὑπὸ τῶν παίδων· μα-
στερεῖν γὰρ τὸ ζητεῖν ἐξ οὗ μαστῆς ἢ ζήτησις· Καλλιμάχος· μα-
στός ἄλλοτ' ἄλλητόι (sic) sch.^u, cf. Call. fr. 277 | ψευδομένας:
cf. 647; 386, 3; Kaib. 145

καὶ κενεᾶς ὠδῖνας. ἰὼ κακοπάρθενε Μοῖρα,
στεῖρα γονᾶς στοργῆν ἐπνυσας εἰς ἀνέμους.
τοῖς μὲν δμιλῆσαι ποθεῖν πάρα, τοῖς δὲ τοκεῦσι
πενθεῖν, τοῖς δ' ἀγνώστ, πενθομένοις ἔλειψεν. M 96^v

Fr. Cor. Mel. 469. ΧΑΙΡΪΜΟΝΟΣ. C
opp. 469—474 Εἰς Εὐβουλον υἱὸν | Ἀθηναγόρου. L

Εὐβουλου τέκνωσεν Ἀθηναγόρου περὶ πάντων
ἦσσονα μὲν μοῖρα, κρέσσονα δ' εὐλογία.

470. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ. C

10 Εἰς Φιλανλον υἱὸν | Εὐκρατίδου ἐν | παιδείᾳ ζήσαντα. L. C

α. Εἰπὸν ἀνιρομένῳ τίς καὶ τίνος ἐσσί. β. Φιλανλος
Εὐκρατίδω. α. Ποδαπὸς δ' εὐχεῖται

1 κενεᾶς? A^{ac}; fort. genet. τᾶς — χάριτος et κενεᾶς ὠδῖνας
apud Mel. reponere malis | ἰὼ (C) κακοπάρθ. PPl: cf. γλυκυ-
πάρθενου IX 16, 1 (Mel.) 2 × στείρα γονᾶς (signum × in
m.^o repet. C) P Σπειρογόνας (quod pro matris nomine habe-
batur) Pl; (σπειρογόνας, σπειρογόνους et Ἡριγόνας Reiske)
στείρα γονᾶς Gr. | εἰσανεμους A^{ac} 3 sq. dist. ultimum ep.

om. Pl 3 ἀμίλησας (rest. C, erasus acc. supra η) P, or. Salm. |

ποθεῖν C (qui × in m.^o iterat) ποθεῖν A^{ac} | πάρα A παρὰ C,
qui ante π. interpunxit τοῖς (A. C) δετοκεῦσι P 4 ἀγνώστ, π.
(virgulam C) P ἀγνώστ Salm. ἔλλως Jac. ἀπλῶς Boiss. (Gr.) ἀγνόν
Purgold (οἷς δ') ἀγνώστ Gr. (Dübner, qui tamen τοῖς pro relativo
admittit), ἔφνωστ et ἀγνώστ tentavi | ἐλεῖψεν C ἐλεῖψεν A^{ac} ||
5—p. 332, 2 in nona fr. Mel. particula argumenti similitudine
conspicua sunt opp. 469 sq. (εὐλογία—σοφία), opp. 470 sq. et 473
(exempla mortis voluntariae) 5 sqq. num. ο adpinxit C, cf. ad

459; in ap. B. est p. 151 n. 88 5 χαρισημόνος C; δ in m.^o C
6 Athenagoras hic certe diversus est ab rhetore, in quem
Ammian. scripsit XI 150 7 εὐβ. (C) δ' ἐτέκνωσεν (C; δ' ipse
A scr., non inseruit C) P, ἐτέκ. (omissa δ') Br., γ' ἐτ. ap. B.^m, τέκν.
Jac.; f. in defuncti imaginem ser. Chaer.: τόνδ' ἐτέκνωσ' Εὐβουλον
45. | πέρι (C' A? C) P | πάντων (C) P (πάντα ap. B. G.)

8 ἦσσονα? A^{ac} ἦσσ. C | μοῖρα C | μοῖραν A^{ac}, quod in μοῖρα
mut. C) | κρέσσονα (C, sic) P κρείσσ. Jac. | initium ep. perisse
suspiciatur Jac. || 9 sqq. Pl^m III^b c. 5 (εἰς ἀνδρας οὐν ἐπισήμους),

α. Ἐξήσας δὲ τίνα στέργων βίον; β. Οὐ τὸν ἀρότρον
οὐδὲ τὸν ἐκ νηῶν, τὸν δὲ σοφοῖς ἔταρον.

α. Γῆραι δ' ἢ νοῦσφ βίον ἔλλιπες; β. Ἥλυθον Ἀιδαν 5
αὐτοθελεί, Κεῖων γενσάμενος κυλίκων.

5 α. Ἡ πρόεσβυς; β. Καὶ κάρτα. α. Αἶβοι νύ σε βῶλος ἐλαφρῆ
σύμφωνον πινυτῶ σχόντα λόγφ βίοτον. M 91^v

471. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ. C

Εἰς Κλεόμβροτον τὸν | Ἀμβρακιώτην. L

Εἴπας Ἥλιε χαῖρε Κλεόμβροτος Ὠμβρακιώτης
10 ἦλατ' ἀφ' ὑψηλοῦ τείχεος εἰς Αἶδην,

18 (Pl^b c. 6, 53; Pl^m c. 6, 54) p. 326, 9—10 nom. auctoris post lemma
scr. C 9 [μελεάγρον] C ἀντιπᾶ^{τq} Pl^m; conlatis Antipatri epi-
grammatis VII 413, 16 L, 165 Planudem sequi malis 10 verba εἰς
φιλαν^o υἱὸν scr. L idemque quod nunc erasus est ζε in fine
versiculi adiunxit, cetera (εὐβ. ἐν παιδείᾳ ζήσαν^τ) in ras. add. C
(qui in m. ζε adpinxit) 11 εἰπον PPl^m εἰπὸν Pl^m | ἔσαι A
ἔσαι C 12 × πᾶ. ἰσ. εὐκρατίδω^o ποδαπὸς P × πᾶ ultra
lineam, ἰσ ἐν in ras. scr. C, idem καὶ (in oraso πᾶσι?) super-
scripsit et in fine vs. γφ. καὶ εὐκρατίδω adposuit; εὐκρα-
τίδω (κραν potius quam κραί) ποδ. A^{ac}; Εὐκρατίδω Pl |
εὐχεῖται (rest. C, signum × idem add.) P, qui finem vs. om.;
εὐχε' ἔμεν; Θριασεὺς Pl; cf. ep. 153, quod imitatur poeta (ἐκ
Γαδάρων Dittmar, qui φιλανλος Εὐκρατίδης et v. 6 εἰς τὸ τέλος
K. proponit, in Meleagram ep. scriptum ratus)

1 στέργ.: cf. XII 54, 3 (Mel.) 2 οὐδενὸν P | ἔταρον (spir.
rest. C, A. C) P; f. ἔρατὸν 3 Αἶδαν A^{ac} ἦδην Gr. 4 αὐτο-
θελεί P -θελεί Pl^m | κείων (C) PPl (κοινῶν Casaub., αὐτὸς κωνεῖον
Gr.), Κεῖων Jac. (cf. Strab. X 745 A, Steph. Byz. s. v. Ἴονλις,
Aelian. v. h. III 37) 4 sq. in fine vs. erasus est clausula, ad-
positus fuerat tit. quarto disticho (εἰς πρόεσβον? τελευτήσῃ L^{ar}),
deleta est ineuntis ep. notula ante ἢ πρόεσβ. 5 ἦ C ἦ Pl^m (A^{ac}?) |
post πρόεσβος interrogandi signum posuit Pl^m, punctam C | κάρτα
(C) P | ἐλαφρῆ C -φορῆ? A^{ac} -φορᾶ Pl 6 σχόντα (A. C) λόγφ (C)
PPl, malim δέντα λ. || 7 sqq. Pl^m III^b c. 26 (εἰς φιλοσόφους), 6
(Pl^a c. 32, 45; Pl^b 32, 46); exhibent ep. Sext. Empir. adv.
math. 48 p. 609 (Bekk.), Ammon. in Porphyrii Isag. p. 3, Cram.
An. Par. IV 403, 16, schol. Dion. Thrac. p. 725, 27 (An. Bekk.),

ἄξιον οὐδὲν ἰδὼν θανάτου κακὸν ἢ τὸ Πλάτωνος
ἐν τῷ περὶ ψυχῆς γράμμ' ἀναλεξάμενος. M 96^v

472. ΛΕΩΝΙΔΑ. C

Εἰς τὸν βίον καὶ τὴν ἐπιτέλειαν τῶν πραγμάτων | καὶ
τὸ ὀλιγοχρόνιον. L

Μυθίος ἦν, ἄνθρωπε, χρόνος πρὸ τοῦ, ἄχρι πρὸς ἧδὲ
ἡλθε, χά λοιπὸς μυθίος εἰς Αἴδην.

schol. Aristot. p. 7, 16 et 13, 39 (Brand.), Ir. p. 104 post ep. VII
134; ep. initium exstat apud Choerob. II 125, 18; 128, 15 (Hilg.)

p. 327, 7 nom. auctoris om. P^mP^l P^l Kallimachos P^l; Calli-
macho ep. trib. Cram. An., sch. Dion., Choer., Cic. Tuscul. I 84

8 κλεόμβροτον L 9 εἶπας C εἶπας A^{ac} εἶπας P^m εἶπών sch.
Ar. | φακινέ, κλ. (om. χαιρε) Dion. sch. Vat., (om. εἶπας) D. schol.

Baroccian. Ven. | κλεόμβρο, τ, 10 (τ in στ C) P | ὠμβροκινότηας P; ὠμ-
βροκινότηας A ὠμβροκινότης C (P^l); ὠμυροκινότης P^m; ἄμ-
πρακ. P^l; sch. Dion.; Ἀμβροκινότης Cram., sch. Ar.,

10 cf. IX 354, 17 (unde noli ex: ἀφ' ὑψηλῶν εἰς Αἴδην τεγέων) |
ἡλας? (C rest. C, qui alterum λ superser., ἡλ.? A^{ac}) P ἡλλατ'
Cram., Sexti eodd., Vat. | ἀφ' ὑψηλοῦ A^{ac} ἀφ' ὑψηλοῦ Cram. |
τίχως Vat. | τείχως ἐς Cram. | ἄλδαν P, -ην ceteri (ἄλαδε Orsop.)

1 sq. πρὸς τούτον (I. τούτο) Ὀλυμπιόδωρος οὕτω παρῶδη-
σεν: εἰ μὴ γράμμα Πλάτωνος ἐμὴν ἐπέδησεν ἐρωτήν, ἥδη λυγρὸν
ἔλσα βίον πολυκρήδεια δεισμών' sch.^b: cf. Cram. An. Par. IV 403,
20, Piccolos p. 207, Cougny 3, 177 1 οὐδὲν (C) P | ὅτι πεθῶν

schol. Dion., ὅτι πεθῶν Cram., sch. Ar., | θανάτου, κακὸν
(virg. et alterum acc. C, ras. est supra ou: θανάτου A^{ac}) P θανά-
του τέλος Sext. | ἢ (ex ἢ rest. C) τὸ (C) P ἀλλὰ ceteri 2 ἐν
ταῖς P Cram., ἐν τῷ Vat. | περὶ A^{ac} | 3 sqq. P^m III^b c. 5 (εἰς ἐνδρ.
ὄν ἐπισ.), 8 (P^l c. 6, 43); Plan. tanquam unum epigramma

exhibet sex priores elegiae (472) versus iunctos cum disticho
472b.; in P ser. A eleg. 472, 1—6 atque ep. 472b. in pag. 281,
quinque disticha 472, 7—16 in pag. 282 3 nullo lemmate

P^m ἄθλον P^l 4 τὴν ἐπιτέλειαν (signa C) 7 πραγμᾶ L
5 post ὀλιγοχρόνιον (spir. et hyphen C) verba ζε δια τα

σφάλμα a C adscripta sunt 6—p. 329, 4 sex versibus tria ep.,
singula distichis singulis contineri putat Huet 6 cf. X 78 ἄνθρωπε
(C rest. C) P ὠ' ἄθρ. P^m ἄνθρ. Br.: cf. 736, 1 | πρὸ τοῦ χρόνος (hoc
ordine verborum) P | πρὸ (C) τοῦ ἄχρι (acutum spiritumque C) P |

τίς μοῖρα ζωῆς ὑπολείπεται, ἢ ὅσον ὅσον
στιγμὴ καὶ στιγμῆς εἴ τι χαμηλότερον;

μικρὴ σεν ζωῆ τεθλιμμένη; οὐδὲ γὰρ αὐτῇ 5
ἦδεν, ἀλλ' ἐχθροῦ στρυγνοτέρῃ θανάτου. M 91^v

πρὸς ἧδὲ C προσηδ? A^{ac} p. 328, 7 ἦδὲ (C χά? A^{ac}) λοιπὸς P
χολοποιὸς P^mP^l χολοποιὸς P^b (γρ. χά λοιπὸς, sch.^b) |
εἰσαῖδην A^{ac} εἰς αἴδην C P^m. Sem. Amorg. fr. 3 'πολλὸς γὰρ ἡμῖν
ἐς τὸ (?) τεθνήσκει χρόνος' confert Heck. εἰν αἴδην Mein. εἰν αἴδου
Picc.; si clausula versus huc illata est ex 472 b. 2, malim αἰχομένη

1 sq. cf. Plut. cons. ad Apoll. 111 c: τίς γὰρ χλῖα καὶ τίς
μόρια κατὰ Σιμωνίδην (Bek 196) ἐτι στιγμὴ τίς ἐστὶν ἀρίστος,
μῆλλον δὲ μόριόν τι βραχύτερον στιγμῆς; Plut. mor. 13 b (στιγμὴ
χρόνον πᾶς ὁ βίος), 117 e (ὁ μακρότερος — βίος στιγμῆτος πρὸς
τὸν ἄπειρον αἰῶνα), Marc. Aurel. II 17; Senec. ep. mor. V 9, 3
'punctum est quod vivimus et adhuc puncto minus': plura affert
Geffcken Leon. p. 128 1 μοῖρα δὲ τίς ζ. Hilberg | ὑπό-
λείπεται C | ἢ (C rest. C) P P^m | ὅσον (C) ὅσον P ὅσον ὅσον
P^mP^l ὅσον ὅσον P^b ἴσον ὅσον Orsop. (ἴσον ὅσον
Reitz.; ἢ ὅσον ὅσον Reiske): cf. Arist. Vesp. 213, A. P. V 254, 5

2 στιγμῆς? A^{ac} | ἢ τι, (acc. et virgulam C) P ἢ τι P^m εἴ
τι P^l | (ἀβληχρότερον s. ἀμαρρότερον Reiske) 3 μικρὴ (C)

σεδ (AC) P μικρὴ σεδ P^m | ζωῆ (C A) P | τεθλιμμένη τ'
vitiiose Reitzenstein | οὐδὲ γὰρ A^{ac} | αὐτῇ (C in ras. C; αν vel αὐ
scripserat A, qui idem vocalem η gravi instruxit) P αὐτῇ Reitz.

4 ἦ δεῖ A^{ac} | ἀλλ' ἐχθροῦ (spiritus et apostr. C) P | (στρυγ-
νότερα Reitz.) 4 sq. θανάτου (p. 281) et ἐν τούτῳ (p. 282) P;
dist. 472 b. cum titulo (ut peculiare ep.) inter carm. 472 v. 6 et 7
collocatum est in P, sed eodem signo ζ et post θανάτου et

ante ἐν adpicto versus carminis sextum septimumque co-
haerere, alieno additamento (472 b.) separatos esse indicare
voluit C, qui 472, 1—6 atque 472, 7—16 eiusdem ep. versus
exstare putavit, notulaeque lectorem monentes illis signis a C

adpositae sunt duae, prior (post θανάτου) p. 281 partim in
marg. inf. scil.: ὑπέρβα (in erasa clausula) τοῦα δύοσείχως

(ep. 472 b.) καὶ τότε ἀναψῶν | τοῦα λοιπὸνσ | σὶ τ'ου' ἐπι-
γραμᾶ. ἐν τούτῳ (ras. est supra ησ: f. superscriptae erant
lit. σδ' s. σστ') ἄνθρωπε ἀπ' ἡμιβραμένοι σστ: (ἀναψῶν C
errore iteravit in nova lineola ante τοῦα λοιπ., sed posteriorem
vocis scripturam rursus induxit); altera notula, et ipsa signo ζ

instructa, p. 282 in m.^a (supra 472, 7) invenitur haec: ἐτι ἐστι
τὸ ἐπιγράμμα μετὰ τοῦ ὅπι (i. e. ὅπιθεν)

P 282 ἐκ τοίης ἄνθρωποι ἀπρηριβωμένοι ὄστων
 ἀρμονίης διαφῶσ' ἤερα καὶ νεφέλας·
 ὄνερ, ἰδ' ὡς ἀχρεῖον, ἐπεὶ περὶ νήματος ἄκρον
 εὐλή ἀκέραιστον λῶπος ἐφξομένη 10
 5 θοινᾶτ' αἴψα λαθρηδὸν ἀπειλωμένον, οἶον,
 πολλὸν ἀραχνιάου στυγνότερον σκελετοῦ.
 ἦοῦν ἐξ ἠοῦς ὄσσον σθένος, ὄνερ, ἐρουνῶν
 εἰης ἐν λιτῇ κεκλιμένος βιοτῆ,

1—p. 331, 2 ex diversis app. conflatos esse versus censet Mein., quaedam excidisse ante vs. 7 Dübner, post vs. 12 Reitzenst.; versus transponit Herm. ita, ut quintum dist. ante quartum, itemque septimum ante sextum exhibeatur (versus 11 sq. ante septimum transponi vult Geffcken); larvam respici in saxo insculptam censet Heck., epulantibus propositam Reitzenst. (quibus obloquitur Geffck.; cf. XI 38) 1 ἐκ τὸν ποὺν τοῦ ἐπιγρόμματος ὄτι | ἐσφαλισμένος ὄφ. (i. e. ἐστίν) L (litteras ab L scriptas recentior man. alio obduxit atramento); ad quae respondet C: ἐκ ἐρησ ποὺν οὐκ ἐσφαλισται, ἀλλ' | μάλλ' οὐκ ἐσφαλισται; his olim accesserant quaedam verba nunc erasa (quae τὸν ποὺν ἢ ἐπιστόματα ἄλλα? fuisse suspicari vix ausim) | τοίης (C) P₂ (τοίης δ' C²², cf. ad p. 323, 4 sq.) | ἄνθρωποι (C AC) P -ποι Mein. ἄνθρωποι Herm. | ἀπ' ἄρηριβωμένοι C (ἄνθρωποι ἀπρηριβωμένος Salm. κατηρηριβ. Jac. | ὄστων (C C²² A²⁰) P ὄστων Herm. 2 ἀρμονίης A²⁰ | ὄν, ο, σ, τ C ὄνιστ' A²² ὄνιστ' et ὄνιστ' s. φιλοῖς Jac. ὄνοσθ' Mein. (Ellis) ὄνοσθ' Herm. (ὄνοσθ' Geffck.); διαφῶσ' | ἤερα A²⁰ ἄερα Ell. | καὶ P καὶ Mein. καὶ Ell. κᾶν Herm. | νεφέλας, C νεφέλη A²² 3 ὄνερ, ἰδ' C ὄν ἐρὶ δ' A²² τὸν ποὺν ἰδ' Piccolos | ἐπεὶ C ἐπεὶ (potius quam ἐπεὶ) A²⁰ ἐρεῖ Herm.; ἐπει? | περὶ A²⁰ | ἄκρον, C ὄκρον? (non ἄκρον) A²² 4 ἀκέραιστον (C) P | ἐφ' ἐξομένη C 5 οἶον (C οἶον A²⁰) τὸ ψαλάθριον (rest C; 'cranium' interpretatur Piccolos) P τοῖον τὸ ψαλάθριον Herm. οἶον τε ψαλάθριον (cl. Herod. IX 83) Heck. (οἶον τὸ ψαλάθριον Geffcken) οἶον τὸ ψαλύγιον (cl. Hes. s. v. ψαλύγιον) Ellis; θοινᾶτ' ὄνον ἀραιὸν et αἴψα λαθρ. ego ci. (sed latet fort. in corrupto voc. λάθραρον: cf. Hes. λάθραροι σκόληρες ἢ τὰ ξυόμενα ἐπὶ τῆς βύρας ὑπὸ τῶν ἀσβήλων, unde pro desperatis incerta, sed a sensu fort. non aliena θοινᾶτ' αἴψα λάθραρον proponam) οἶον altero etiam loco ex οἶον cr. C, δετεῖν Heck. 6 πολλῶν P -ὄν Jac. (cf. 440, 3) -ὄ Mein. (πάλλον Picc.) | ἀραχνιάου, C -χναῖον A²² σκελετοῦ C σκελετον A²² (Mein.) 7 ἦ οὐν C ἦ οὐν? A²⁰ ἦοῦν Jac.: cf. Cougny IV 25 | ἐξηοῦς A²⁰ | ὄσσον (C) | ὄνερ

αἰεὶ τοῦτ' ἐν ἴσῳ μεμνημένος, ἄχρως ὀμιλῆς 15
 ζωοῖς, ἐξ οἷης ἠρμόνισαι καλέμης.

P 281 472b. ΤΟΥΤ' ΑΥΤΟΥΤ' ΔΕΩΝΙΔΑ. C
 Εἰς Φεῖδωνα τὸν Κρίτου. L
 5 Χαιμέριον ζωὴν ὑπαλεύει, νεῖο δ' ἐς ὄρμον,
 ὡς κῆγῶ Φεῖδων ὁ Κρίτου, εἰς Ἀθήν. M 91^r

P 282 473. ἌΡΙΣΤΟΔΙΚΟΥ. C
 Εἰς Δαμῶ καὶ Μένδριναν ἐκτελεμασάσας
 ἦγον ἀθθεντία | χορημαμένας. L

10 Δαμῶ καὶ Μένδρινα τὸν ἐν τριετηρίσιν ὄραις
 Εὐφρονα λυσσατὰν ὡς ἐπόθοντο νέκυν,

(C ὄνερ? A²⁰) ἐρουνῶν (circ. C. -νῶν? A²⁰) P, ὄν ἀνερουνῶν Herm. p. 330, 8 εἰης (σ vid. accessisse postea) P θεῖης (— κεκλιμένος — τοῖον τὸ ψαλ.) Herm.: cf. ad p. 330, 1 sqq. | λιτῆ C λιτῆ A²⁰

1 αἰεὶ P, αἰεὶ Herm.; cf. 654, 1 | τοῦτ' οὐκ ὄν P: τοῦτον ὄν A τούτων ὄν C, qui x bis in m.^o add.; τούτο νόον Herm. τούτο νοοῦ Schneidewin τούτον ἔσει Bothe τούτον ὄν Piccolos; mihi τοῦτ' ἴσως (cf. VI 288, 9) s. ἐν ἴσῳ scribendum vid., olim τ. ὄπλω ci. | ἄχρως (C) P | post ὀμιλῆς erasa est interpunctio (non litt. i)

2 ζωοῖς (circ. AC) P ζωοῖς Mein. | ἐξομένη P | ἠρμόνισαι C ἠρμόνισαι A²², cr. Mein. (ἀρμόνισαι Herm. ἠρμάτισαι Piccolos) καλέμης: cf. Od. ξ 214 || 3 sqq. P²² III° c. 5 (εἰς ἀνδρας οὐκ ἐπισήμους), 8; apud Plan. non est peculiare ep., sed quartum dist. carm. 472 (cf. ad p. 328, 3 sqq.); in P ep. post 472, 6 scriptum est ab A, lemmate instructum ab L, nomina auctoris a C, qui idem utriusque versui et ab initio et in fine signum) ad delendos versus usitatum) adiunxit: cf. ad p. 329, 4 sq. 3 ἄν C

4 τον καὶ L 5 ζωὴν PPl (τε ζάλην Jac.) | ὄπ' ἀλεύει C | ἐσάρμον A²⁰; cf. X 65, 6; Kaib. 67, 2 6 κῆγῶ A κ' ἦγῶ C κῆγῶ P²² | ὁ κρίτου (C) P, Εὐφρονα s. Θεοκρίτου Reiske | ἀθήν A²⁰ || 7 sqq. in ap. Buh. p. 152 n. 96 7 Rhodii? 8 δαμῶ (potius quam δαμῶ) L; eiusdem fort. auctoris app. sunt in hanc Damo et in Damocratiā (181) | ἐκτελεμασάσας (sic) L 9 ἦγον ἀθθεντία L: cf. Parthen. erot. path. XI 3 sq. 10 μέδρινα (v. ex i. cr.) P | ἦρα (x C, qui in m.^o signum repetit; C, ἦρα? s. ἦρα? A²⁰) P; ἦρα 'insignem' Reiske, ἦρας Salm., (θῆρα primo, deinde)

ζωὴν ἀρνήσαντο, ταυτοπλέκτων δ' ἀπὸ μητρῶν
χερσὶ δεραιούχους ἐκρεμάσαντο βρόχους.

474. ἌΔΗΛΟΝ.

Eis Nikándron twns | tévna dmoð θανόντα.

5 Eίς ὅδε Νικάνδρου τέκνων τάφος· ἐν φάος αὐοῦς
ἄνυσε τὰν ἱερὰν Ἀνσιδίνας γενεάν.

Fr. Cor. Mel.
ep. 475—477

475. ΔΙΟΤΙΜΟΥ.

Eis Eúagóran vñn | Ἡγεμάχου, νυμφίον | Σκυλλίδος.

Νυμφίον Εὐαγόρην ποτὶ πενθερὸν ἢ Πολυαίνου

10 Σκυλλίς ἀν' εὐρείας ἦλθε βοῶσα πύλας,
παῖδα τὸν Ἡγεμάχιον ἐφέστιον· οὐδ' ἄρ' ἐκέλη
χρηγ πατρώους αὐθις ἐσῆλθε δόμους,

ὄραϊς s. ἱραῖς Heck.; cf. Hymn. Orph. 44, 7; 54, 3 p. 331, 11 εὐ-
φρονα P, pro nom. proprio accipit Reiske (VII 465, 5 confert
Jac.) | Ἰασσατῶν P Ἀσασατῶν ('athleta fuisse vid.') ap. B. (Ἀσ-
σατῶν Br.); cf. IX 574, 4; Cougny 5, 47, 2

1 δ' ἀπο (apost. C, spir. AC) μήτρων P μητρῶν ap. B. μητρῶν
Reiske 2 cf. 493, 7 (Antip. Sid.) χερσὶ δὲ (C) διοδῆσ' (C, qui no-
tulam x in m^o adpinxit; διοδῆσ' Δ^{ac}) P | χερσὶ δὲ δευρογγεῖς ap.
B.; χερσὶν s. χεῖρεσι δευρογγεῖς Salm., χερσὶ δεραιούχους Reiske, χ.
δεραιούχους Tourp | 3 sqq. ap. B. p. 152 n. 97; cf. VII 435 4 νικάνδρον
(non νικάνδρον) τινὲ L | οὐ*θανόν (crasa vid. ante θ diphthongus
s s. litt. o) L 5 ὅ δε (rest. C) P τέκνων FG. Schmidt 6 ἱερὰν
Δ^{ac}; (νεαρῶν et) διασῶν Schmidt (cf. VI 15, 3) | ἀνσιδίνας P, cr.
apogr. | 7—p. 334, 8 fr. Mel. particula X est trium in mulieres epi-
grammatum, quorum primum in Seyll. luctu peremptam (disticho
474 intermisso) epigrammati adnectitur in mulieres prae luctu vit-
tam hand tolerantos 7 sqq. ap. Buh. p. 152 n. 98 7 poetae Mel. est
(Adramytteni): cf. 227, 1; VI 358, 1 8 νῖον ηγ. L | infra σκυλλίδος
(C) vox (f. Μελέαγρον) erasa est 9 πολυπενθερῶν (hyphen et
acc. C) P, πολυπενθεῖα Salm. -πένθειμον Reiske (-πένθειον ap. B.^m)
-πένθειμος Heck.; ego ποτὶ π. (cf. 173, 1): Sc. apud socerum, ubi
maritus obierat, ipsa perit 10 ἀνευρείας P; ἀν' Εὐρείας ('ur-
bis Epiri') Heck., ἀν' Εὐκαίας (Arcadiae urbis 'in qua habitabat
Scyllis') Jac., ἐπ' οὐρείας Mähly | βοῶσα: cf. 482, 4; βοῶσ' ἐγναίης
Reiske | πέλας Mähly 11 παῖδα τὸν (virg. ad dirimenda voc.
ante r C) P | Ἡγεμάχ. Δ^{ac} | ἐφέστιον P ('qui uxori erat columen
domus' Jac., 'qui procul a sponsae domo in sua patria obiit'

δαίμονι· τριτάτῳ δὲ κατέφθιτο μηνὶ δυσαίων 5
οὐλομένη ψυχῆς δύσφρονι τηκεδόνι.
τοῦτο δ' ἐπ' ἀμφοτέροισι πολυκλαυτὸν φιλότῆτος
ἔστηκεν λείη μνήμα παρὰ τριόδῳ.

476. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

C. Pl

Eis Ἡλιοδόρου, | τὴν σύνεινον | τοῦ αὐτοῦ Μελέαγρον.

Δάκρυά σοι καὶ νέρθε διὰ χθονός, Ἡλιοδόρα,
διωροῦμαι στοργᾶς λείψανον εἰς Ἄϊδαν,
δάκρυα δυσδάκρυτα· πολυκλαυτῷ δ' ἐπὶ τύμβῳ
10 σπένδω μνάμα πόθων, μνάμα φιλοφροσύνας.
οἰκτρὰ γὰρ, οἰκτρὰ φίλων σε καὶ ἐν φθιμένοις Μελέαγρος
αἰάζω, κενεῶν εἰς Ἀχέροντα χάρων.
6 αἰαί, ποῦ τὸ ποθεινὸν ἐμοὶ θάλας; ἔρπασεν Ἄϊδας,
ἔρπασεν, ἀμαῖον δ' ἄνθος ἐφουρε κόμης.

Mähly); ἐφ' ἐστίη Heck., ἀφέστιον Mein. (qui peregre obiisse
Euagoram statuit) | οὐδᾶς Δ^{ac} p. 332, 12 αὐθις Mein. | ἐσῆλθε C
1 δὲ, κατ' ἐφθιτο C δ' ἐκατέφθ. Δ^{ac} | δυσαίων P^o δυσαίω
Δ^{ac} 2 οὐλομένη P -μένη apogr. -μένη Bothe, ἄλλομένη Mein. |
cf. Od. l. 201; Ap. Rh. 4, 900 3 ἐκαμψ. Δ^{ac} | πολυκλαυτο, v. C
-κλαυτος? Δ^{ac}; πολυκλαυτοῖς? (cf. K. 404, 1) 4 ἔστηκεν Δ^{ac} | λείη.
(AC, punctum C) P | μνάμα P, cf. Reiske | παρὰ το. Δ^{ac} | 5 sqq.
Pl^m III^a c. 11 (Pl^e c. 12 εἰς γυναικας), 22; C ep. 476 nu-
mero π, etsi num. o adscripserat epigrammati 469, ideo in-
struxit, ut ep. 470 pro duobus et ep. 472—472^b pro tribus
numerarentur epigrammatis 6 εἰς ἡλιοδ. L; in Heliodorum
amasium (cf. XII 19^b) ep. compositum esse perpeteram censet
Salm. (qui Ἡλιοδῶρος v. 1, φίλων v. 5, τὸν πανόδ. v. 9 reponi
vult) | τὴν σύνεινον L; defunctam matrem (cf. ad v. 10) a
poeta celebrari ridiculo errore putavit Plan. | τ' οὐ' αὐτ' οὐ' C
(qui nomen auctoris praemiserat), τ' οὐ' ποιητοῦ? L^{at} | ad vs.
7—9 (in fine p. 282) L add. haec: θανουσὸν ἵκαί' καθ' οὐσ' |
μυστὸν ὄλον το ἐπίγραμμα 7 νέρθε διὰ (C) P νέρθεν ἀπὸ
Pl; νέρθ'. αἰαί, Herw.; νέρθεν αἰεῖ? | ἡλιοδόρα (C ἡλ. Δ^{ac}) P
8 στοργᾶς l.: cf. V 165, 3 | αἰθήν Pl 9 ἐπι Δ^{ac}; cf. K. 539, 3
10 cf. Theocr. 23, 38 | νάμα Br. | πόθων C Pl πόθων Δ^{ac} (quam
scripturam repudiabunt etiam qui νάμα probabunt) 11 noli
φίλα reponere pro φίλων (iung. cum καὶ ἐν φθ.) 13 εἰσαχέ. P
14 αἰ αἰ: C αἰ αἰ Δ^{ac} Pl^m | ποῦ το Δ^{ac} | ἐμοὶ (non ἐμὸν) θάλας

ἀλλά σε γουνοῦμαι, Γὰ παντοῦφε, τὸν πανόδυτον
P 283 ἡρέμα σοὶς κόλποις, μάτερ, ἐναγκάλισαι. M 34^r

477. ΤΥΜΝΕΩ.

C₁-P, Pl

Εἰς Φιλαίνω τὴν ἐξ Αἰγύπτου, | οὐ τὴν Σαμίαν. L

5 Μή σοι τοῦτο, Φιλαίνε, λίην ἐπικάρδιον ἔστω,
εἰ μὴ πρὸς Νελλῶ γῆς μορήης ἔτυχε,
ἀλλά σ' Ἐλευθέρης ὄδ' ἔχει τάφος· ἔστι γὰρ ἴση
πάντοθεν εἰς Αἶδην ἐρχομένοισιν ὁδός. M 34^r

Fr. Cor. Mel.
app. 478—480

478. ΛΕΩΝΙΔΟΤ.

C, Pl

10 Εἰς τίνος ἀνομήμον | τάφον ἐν ὁδῷ κείμενον |
καὶ ἀτημέλητον. L

Τίς ποτ' ἄρ' εἶ; τίνος ἄρα παρὰ τρίβον ὄστια ταῦτα
τλήμον' ἐν ἡμιφασὶ λάθρακι γυνὴ μένει;

PPi: cf. V 173, 1; Kaib. 538, 6 | ἔιδεσθ' (cr. C) P p. 333, 15 ἔφραε
(rest. C) P Pl (XII 107, 4 φροῦμενον συνβάλοις confert Jac.);
ἐκείρε κοπίς frustra FG. Schmidt

1 πάντοφε P P^m, cr. Jac. | πανόδ.: cf. Aesch. Pers. 946
2 ἡρέμα (C ἡρ. A^o) P | μάτερ P P^m Pl^a in t. ματέρ P^m Pl^a
(Pl^a in epid.); cf. 461 | ἐναγκάλισαι C (cf. XII 53, 2) | 3 sqq. P^m
III^a c. 11 (P^m c. 12), 23; ep. bis exstat in P, ser. A p. 283 (A, L,
C₁) et C p. 257 in m. superiore (C₂); cf. ad ep. in Philaeni-
dem cognominem VII 345 3 sq. εἰς φιλαίνε τύμνω C₂;
lemmati ab L scripto (L 4) nomen auctoris praemisit C₁

4 φιλαίνε τὴν εξαγν^{πρ} οὐ τὴν σ. L 5 posta imitatur Homer.
v 421: μὴ δὲ τοι κεινός γε λίην ἐνθάμιος ἔστω | ἐπικάρδιον C₂
ἐπικάρ. A P^m P^m Pl^a ἀποκάρδιον Pl^a Pl^a; ἐπικάρδιον Reiske, ἐπι-
κάρδιον (i. q. ποτικάρδιον) Jac., ἀποκάρδ. Heck. 6 πρὸς

A^o πρὸ C₂ | μορήης AC₂ Pl, μερίδος superscr. sch.^p 7 ἄλλασ?
A^o | Ἐλευθέρης P Pl Ἐλευθέρης (urbis in boreali Cretae litore
sitae) Reiske (Ἐλευθερισός Lennep, qui Steph. B. s. v. Ἐλευθέ-
ριον confert) | ὄδ' A^o | ἴση A^o (v. 199, 2) 8 cf. X 3, 4: πάντοθεν
εἰς ὁ φέρων εἰς Αἶδην ἀνεμος | Αἶδη ν₁ (ν₁ C₁; α? certe non σ
A^o) P₁ | οἰχομένοισιν Wakefield || 9—p. 337, 4 tria undecimae
part. Mel. app. composita sunt in sepulcra, quae temporis ho-
minumve iniuriam cum suo et conditorum ossium detrimento ex-
perta sunt 9 sqq. P^m III^b c. 5 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμονας), 19

μνήμα δὲ καὶ τάφος αἰὲν ἀμαξέοντος ὀδίτεω
ἄξου καὶ τροχῆ λιτὰ παραξέεται.

ἤδη σου καὶ πλευρὰ παρατρίφουσιν ἄμαξαι, 5
σχέτλις· σοὶ δ' οὐδεὶς οὐδ' ἐπὶ δάκρυ βαλεῖ. M 91^r

479. ΘΕΟΔΩΡΙΔΑ.

C, Pl

Εἰς Ἡρακλείτον τὸν μέγαν, | τὸν Ἐφέσιον· L
τὸν ἀγέλαστον, τὸν σοφώτατον. L

Πέτρος ἐγὼ τὸ πάλαι γυρῆ καὶ ἄτριπτος ἐπιβλήης,
τὴν Ἡρακλείτον δ' ἔνδον ἔχω κεφαλῆν·
10 αἰὼν μ' ἔτριψεν προκάλας ἴσον· ἐν γὰρ ἀμάξῃ
καμφορρῷ αἰζῶν εἰνοδίη τέταμαι.

(P^m 6, 54, sed P^m 6, 55) p. 334, 10 ἐνοδικεῖ L 11 καὶ
ἀτιμέλητον L 12 τίς, σπ, στ' C (Pl τίς, ἄτ' A^o | ἄρ' C ἔρ?
A^o ἄρ P^m | ἢ τίνος (spir. et acutum C) P εἰ; τίνος Pl | ἄρα
(A C) P P^m; οἰκτρά Jac. (ἄρ' ἢ τίνος, ὄδ' ἄτ' et ἄρ', ὀδίνος
ἀρα Heck. | παντοῦφον (acc. utrumque C) P | ὄστια A^o
13 τλήμον A^o τλήμον' C, cr. Pl | ἡμιφασί (spir. et hyph. C)
P (Pl), — φασί Heck. — φασί Mein. | λάθρακι: cf. II. Ω 795 |

γυρῆ μὲν, C γυρῆ μὲν A^o; cf. 176, 2 | πέλει Schmidt | virgulam
post μένει, interrogandi signam in fine quarti vs. ponit Mein.

1 ἀμαξέοντος (spir. et acc. A C) P P^m Pl^a ἄμ. Pl^a | ὀδίτεω
C ὄδ. A^o 2 cf. 175, 2; IX 418, 4 | τροχῆ. C τροχῆ A^o | λιτὰ
(C) P λιτὰ Pl λιτὰ Heck. λιτὰ s. διττὰ Schmidt (nec haec nec
λίπα praeferam) | παραξέεται C 3 cf. Od. ε 231 | παρὰ τρ. C |
ἄμαξαι A^o P^m Pl^a ἄμ. CP^a 4 ἐπιδάκρυον A^o | βαλεῖ*** C βα λε-
βει? νix λείπει A^o || 5 sqq. P^m III^b c. 5 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισ.),

20 (P^m c. 6, 55) 5 θεοδωρίδα C -θί P^m -ρίτον Pl^a Pl^a (sed
-ρίτον Pl^a in epid. et Pl^a) 6 Ἡρακλεῖ τὸν μεγ^{αν} L 7 τὸν

ἀγ. — σοφώτατ: haec verba primo om. L, idem postea vid.
alio usus atramento addidisse 8 cf. VII 211, 1 (Gymnae) |
τοκάλα P^m | ἐπιβλήης? A^o -βλήης C, qui in fine versus puncto
distinguit; etiam P^m post ἐπιβλήης interpunctionem posuit, del.
Boiss.; μοχλός vocem interpret. sch.^p, ἦν suppl. Jac. (cf. VI 155, 1)

9 τὴν C τὸν A^o | Ἡρακλείτον ἔνδον A in Ἡρακλείτον δ' ἔνδον
mut. C, δ' cum A om. Pl (Boiss.) | ἔχω P ἔχον P^m ἔχων P^m |
cf. Weiss h. p. 65 sq. 10 αἰὼν μ' A Pl αἰὼν (s. αἰὼν) μ' C αἰὼν δ'

ἀγγέλλω δὲ βοροτοῖσι, καὶ ἄστηλός περ ἰούσα, 5
θεῖον ὑλακτιγῆν δῆμον ἔχουσα κύναι. M 91^v

480. ΔΕΩΝΙΔΑ. C

Εἰς ἀνωμόμον τινός τάφον | ἐν ἄδῳ κείμενον καὶ παρὰ |
5 τῶν ὀδῶν κατακαταύμενον. L

Ἦδη μὲν τέτριπται ὑπεκκεκαλυμμένον ὄστειν
ἀρμονίη τ', ὄνερ, πλάξ ἐπικεκλιμένη
ἦδη καὶ σκόληκες ὑπὲκ σοροῦ ἀνγάζονται
ἡμετέρης· τί πλέον γῆν ἐπιεννύμεθα;

Jac. | ἐτριψεν ('A' AC) P ἐτριψε Pl | ἀλλαις (x C, qui et in
m.¹ et bis in m.^o signum repetit, idem in fine vs. adpinxit L)
P κροτάλαις Pl^m (sine apostr. Pl^m) | ἄλλ' αἰών (et vñv αἰών)
μ' ἐτριψε κροτάλαις Jac., fort. αἰών δ' ἐτρ. κροτάλαις μ' | ἴσον
ἐν PPl ἴσα vñv Korsch (at v. VI 156, 3) | ἐνθ' ἄρ' ? | ἀμάξην
AP^m ἄμ. CP^m (non de curru, sed de via curribus trita vo-
cem intellegunt quidam, quibus recte obloquitur Korsch); ἐν
iungendum esse cum τέταμαι docuit Reiske; ἦ γὰρ ἀμάξην Herw.
p. 335, 11 πάμφθορος ('plane obtritrus') Herw. | αἰζήων ('C
'AC) P | εἰνοδίη PPl^m Pl^m (Pl^m in epid.) εἰνοδίη Pl^m; cf.
VI 224, 1 | τέταμαι (τέ εκ γέ? cr.) P

1 ἀγγέλλω (l. alterum add. C) P | ἄστηλός (acutum priorem C) P |
ἰούσα (A^{ac}) in ἰούσα depravavit C 2 ὑλακτιγῆν^A P^{ac}: ὑλακτιγῆν² C
ὕλακτιγῆν? A^{ac} (supra v. fin. litteras τῆν vid. C^{ac} exarasse), -κτιγῆν
Pl | δῆμον v. C δῆμον A^{ac}: cf. VII 79, 4 (Sternb. p. 179) | κύναι:
cf. 439, 3 (Theod.) || 3 sqq. Pl^m III^b c. 5, 21 (Pl^m c. 6, 56; Pl^m 6,
57) 3 λεωνίδα C -νί Pl^m -νίδα Pl^m 4 ἀνωμόμ τινός τάφον
L | ἐνοδοῖ (sic) κειμῆ καὶ παρὰ L 5 τ' ὀδῶν κατακαταύμ¹⁵⁹ L

6 μὲθ C μὲν A^{ac} Pl^m | ὄστειν² καλυμμένον A ὄπ' ἐκ. C 7 ἀρμο-
νίης (C ἀρμ. A^{ac}) PPl ἀρμονίη τ' Vinc. -νίη Brod. -νίη τ' Br.
(de compage arcae sepulchralis cogitavit Jac., ossium membro-
rumque iuncturam dici rectius censent alii: cf. 472, 7; 383, 6;
IX 439, 2) -νίης τ' Jac. (qui Od. ε 248, Suid. s. v. ἀρμονίαι
affert) | ὄνερ A^{ac} ὄνερ C ὄνερ Pl^m (ὄνερ Pl^m); ἀρμονίης?
πλάξ P πλάξ τ' Pl | ἐπικεκλιμένη C 8 cf. X 78 (Palladae)
ἦδη ('C) P | σκόληκες P κολήνες Pl | ὄστειν AP^m (Pl^m) ὄπ'
ἐκ C ὄπ' Pl^m 9 ἡμετέρης ('C) P | ἐπιεννύμεθα (ιθ¹) C
P^{ac} ἐπι ἐννύμεθα A^{ac}, in fine vs. signum x bis adpictum; malim
ἐπιεννύμεθα (cf. IX 439, 6); v. 238, 2; 446, 2; 660, 4; Kaib. 243, 33

ἦ γὰρ τὴν οὔπω πρὶν ἰτὴν ὄδον ἐτμήσαντο 3
ἔνθρωποι κατ' ἐμῆς νισσόμενοι κεφαλῆς.
ἀλλὰ πρὸς ἐγγαίων Ἀιδωνέος Ἑρμεία τε
4 καὶ Νυκτός, ταύτης ἐκτός ἔτ' ἀτραπιτοῦ. M 92^v

Fr. Cor. Mel.
epp. 481—485

481. ΦΙΛΗΤΑ ΣΑΜΙΟΥ. C

Εἰς μικρὴν τινα θυγατέρα Θεοδότου,
καὶ αὐτὴν | Θεοδότην καλουμένην. C

Ἄσταλα βαρύνθουσα λέγει τάδε· Ἐν μινύωρον,
τὰν μικρὰν Ἀΐδας ἄρπασε Θεοδόταν.
10 Χά μικρὰ τάδε πατρὶ λέγει πάλιν· Ἴσχεο λύπας,
Θεοῖδοτε· θνατοὶ πολλὰν δυστυχέες.

P 284

482. ἸΔΗΛΟΝ. C

Εἰς Κλεόδικον, | υἱὸν Νικασίδος. L

Οὔπω τοι πλόκαμοι τετμημένοι, οὐδὲ σελόνας
15 τοὶ τριετῆς μηνῶν ἀνιοχέοντο δρομοί,

1 ἦ ('C) P ἦ Pl^m | τὴν ('AC) ὄδ' π_ω, (C, ὄδ' π_ω? A^{ac})
P πρὸς τὴν Pl^m τὴν ὄδ' Pl^m | πρὸς τὴν C (qui notulam x
bis in m.^o repetit), πρὸς τὴν A^{ac} πρὸς τὴν Pl; πρὸς ἰτὴν (ut duali
pro plurali usus sit Leon., 'quam non ibant olim homines')
Jac., πρὸς ἰτὴν Lehrs (πάρως ἀτραπὸν ἐτμ. Br.); cf. Call. V 90
ὄδ'ον, ('rest. C, ἰον, idem in oratio ω?) P 2 κατμήσ A^{ac}
ἔτμήσαντο (ei C^o) P νισσόμενοι Pl^m νισσόμενοι Mein. νισόμ.
Geffcken 3 ἄλλαπρος A^{ac} | Ἑρμείατε P; cf. Aesch. Pers. 628
χθόνιοι δαίμ. Ἐγὼ τε καὶ Ἑρμῆ, Choeph. 728 νόχιον || 5—p. 340, 4
duodecima fr. Meleagrei particula tria epp. (481—483) continen-
tur in parentes liberorum mortem praematuram lugentes;
accedunt duo epp., quorum prius (484) in simili versatur argu-
mento, alterum eundem cum praecedenti carmine auctorem habet
5 sqq. ap. Buh. p. 153 (n. 99); cf. 513, 646 sq. 5 φιλιὰ P, cr.

Reiske 6 μικρὰ τινα L 7 quae L scripsit (non contendam
fuisse 'θεοδότ' ὄδ' καλ' οὐμένην'), cr. C, qui καὶ αὐτὸν¹ posuit post
θεοδότου et verba θεοδότην καλουμένην add. 8 μινύωρον C μινώ-
ρων A^{ac} 10 χαμνία A^{ac} χαμνία C, ἀμικία apogr. (Reiske) |
cf. 667, 3 11 θνατοὶ ('C acaso acuto) P | πολλὰ P, cr. Reiske

Κλειδίαι, Νικασίς ὅτε σὺν περὶ λάρνακα μάτηρ,
τλήμων, ἐπ' αἰακτῆ πόλλ' ἔβρα στεφάνῃ
καὶ γενέτας Περί(κλειτος)· ἐπ' ἀγνώτῳ δ' Ἀχίροντι 5
ἠβάσεις ἦβαν, Κλειδίαι, ἀνοστοτάτων.

5. 483. "ΑΔΗΑΘΝ. C.PI

Ομοίως. C

Εἰς Κάλλαισχρον | νήπιον τελευτήσαντα. L

Ἄϊδη ἀλλιτένευτε καὶ ἄτροπε, τίπτε τοι οὐτω

Κάλλαισχρον ζωῆς νήπιον ὄρφάνισας;

10 ἔσται μὲν ὃ γε παῖς ἐν δόμασι Φερσεφονείους
παίγνιον, ἀλλ' οἴκοι λυγρὰ λέλοιπε πάθῃ. M 237(cf. 629, 4; XVI 132, 7) | ante ep. 482 iterum scr. A ep. VII 170 ||
p. 337, 12 sqq. exstat ep. in ap. Buh. p. 153 n. 100 13 ἰδὼν Νι-κασίδος (καὶ Περικλειτος): cf. ad v. 5 | in m.^a ὁ adpinxit C
14 οἴκῳ A²⁰; οἴκῳ — οὐδὲ cf. V 123, 1 (Philod.) | τετραμηνίου
(μ) in eraso η, quam litteram pariter A et C correxerunt P |
οὐδὲ (C) P 15 μηνῶν: v ex α? vid. correxisse A

1 κλειδίαι (punctum supra lin. C, non est crasa litt. i in
fine vocis, -δης. P²⁰) νικασίς, (gravem cum virgula C, νικασίς
A) P | Νικασίς δ' Heck. | ὅτε (C) P | περὶ λ. A²⁰ 2 τλήμων
Heck., τλήμων? | ἐπ' αἰακτῆ C ἐπακτωτῆ A²⁰ (ἐδαικτῶ Dorv.);
pristinam scripturam restitui | ἔβρα στεφάνῃ (priori acc. C) P;
ἔβρα θανάτῳ Salm., — σιειπῆν Heck.; ἔβρασε τάφῳ Jac.; scripsi
σιειπῆν: cf. Ap. Rh. II 929 et ad 488, 4 (nisi cum correctore αἰακτῶ
— στεφάνῳ ex ep. Gregorii VIII 173, 2 reponere praestat)
3 γενέτας (= ex acuto? fecit C) P | περικλειτός suppl. Salm.,
Περικλ. Dorv.; πέρι A πέρι C, qui notulam > in m.^a repetit |
ἐπαγνώτῳ A²⁰ ἐπ' ἄγν. C; ἐπ' ἀγνώτῳ apogr., ἐπὶ γλωσσῶ
FG. Schmidt 4 ἦβαν A²⁰ | ἀνοστοτάτων Reiske) cf. 467, 6 ||
5 sqq. P¹⁰ III^a c. 9 (εἰς βρέφῃ), 3: cf. VII 643 (Crinagorae), 671
8 αἰδη P Ἄϊδη P¹⁰ | ἀλλιτένευτε A²⁰ P¹⁰, in ἀλλι. mut. C | τίπτε: cf.
Kaib. 208, 7 (τίπτε — ὄρφάνισας βιότου) τοιοῦτο (C) P P¹⁰ P¹⁰ P¹⁰ P¹⁰
τοιοῦτον P¹⁰, τοι οὐτω Reiske (v. 652, 1) 9 Κάλλ.: cf. 273 (Leon.)
ζωῆς A²⁰ | ὄρφ. P ὄρφάν. P¹⁰ 10 μὲν P idemque P¹⁰ μὲν P¹⁰
ὃ γε A²⁰ | ἐν P ἐνί P¹⁰ | φερσεφονείους (C) P P¹⁰ -φονείας¹⁰ (ex
-φονείης¹⁰ corr.) P¹⁰ Φερσεφονείας P¹⁰ (praefert Dübner), Φερσε-
φονείους Br. 11 παίγνιον: cf. 190, 4; 468, 1 | ἀλλ' οἴκῳ (oi C²⁰) P
ἀλλοίκε? A²⁰ (cum C facit Pl); ἀλλὰ τουεῖ?

484. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΤ. C

Εἰς τὴν Διδυμωνίδα | δεκα τέκνων μητέρα,
ἐπ' οὐδενὸς δὲ τούτων | τῷ τάφῳ δουθεύσαν. C

Πέντε κόρας καὶ πέντε Βιῶ Διδύμωνι τεκαῦσα

5 ἄρσενος οὐδὲ μιᾶς οὐδ' ἐνὸς ὠνόασατο,
ἢ μακαριστῆ ἐοῦσα καὶ εὐτεκνος οὐχ ὑπὸ παίδων,
ὀθνεύειαι δ' ἐτάφη χειρὶ θανούσα Βιῶ.

485. ΤΟῦ ΑἴΤΤΟΥ. C

Εἰς Ἀλεξιμένην | δογιοφάντην. L

10 Βάλλεθ' ὑπὲρ τόμβον πολιά κρήνα καὶ τὰ συνήθη
τύμπαν' ἐπὶ στήλῃ ῥήσσει' Ἀλεξιμένους1 sqq. ap. Buh. p. 153 n. 101; cf. VII 224, 743; conl. VII
261 fort. ep. 484 Diotimo quam Dioscoridae tribuere malis
2—3 totum lemma in ras. scr. C, qui lemmatistam in parent-
um nominibus, ut vid., errantem corrigere studuit nec ipseerrorem vitavit 2 × εἰς διδυμωνίδα, C (α imposuit eidem
vocali parum distincte scriptae); εἰς Διδύμωνος γυναῖκα Boiss.
(poterat εἰς Βιῶ γυν. Δ, cf. 167) 4 βίαι, (virg. C) P Βιῶ Heringa
Βιῶ Reiske | διδυμωνί, (virg. C) P, cr. Heringa 5 οὐδεμίᾳ οὐδε-
νός A οὐδὲ μιᾶς οὐδ' ἐνός C | ὠνόασατο P ὠνάσ. apogr. (ὠνόασα
ap. B²⁰), ὠνάτ' ἀπο Reiske 6 ἢ (C) P ἢ Mein. | μὲν ἀρίστη P
μὲν ἄρ. Reiske μὲν ἔραστη Heck.; f. μακαριστῆ | οἴσα (rest. C) P
δ' οἴσα Reiske ἑοῦσα Jac. (μὲν ἀριστεύουσα Br., μὲν ἄρ. Mein.,
qui plena interp. in fine vs. 2 deleta etiam ἢ μὲν ἀρίστη τ' οἴσα

proponit) | εἰτεῖος (εὐτεκνος ex -τεκος cr. ipse A) P εὐτεκος ap.
B. (Reiske): cf. VII 517, 6 | οὐχ ὑπὸ C 7 ἐτάφης
ap. B²⁰ | χειρὶ A²⁰ | βίαι P: cf. ad vs. 1 || 8 sqq. P¹⁰ III^b
c. 5 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπίσ.), 22 (P¹⁰ c. 6, 57; P¹⁰ 6, 58) 8 δι-
οσκουρί P¹⁰ -κορίδον P¹⁰ 9 ἀλεξιμένην, (-νην corr. ex
-νους) L | 'musicus vid. fuisse Alex., Bacchiis festis adhibi-
tus' Jac. 10 βάλλεθ' (crasa est litt. σ, non σ; βάλλεο A²⁰)
P (βαλνθ' Wyttenb.) | υπερ. A²⁰ | σκολιά Witt. | κρήνα: cf.
Plut. de adul. et am. discr. 19 (Unger ad A. Gr. p. 27) | ταν-
νήθη A²⁰ 11 ἐπιστήλη A²⁰ | ῥήσσει': prius σ C, ρήσει
A²⁰ (cf. 709, 3) | ἀλεξιμένους ex -ξομένους cr. P ἀλεξιμένους
ex ἀναξιμένους (sic) cr. P¹⁰ Ἀναξιμένους P¹⁰

καὶ περιδινήσασθε μακρῆς ἀνελίγμματα χαιτίης
 Στρυμονίην ἄφεται Θυιάδες ἀμφὶ πόλιν,
 ἢ γλυκερὰ πνεύσαντος ἐφ' ἡμετέροισιν ἢ ἀδάπταις 5
 πολλὰκι πρὸς μαλακούς τοῦδ' ἐχόρευε νόμους. M 92^r

Fr. Cor. Mel
 opp. 486—490

486. ἌΝΤΙΘΗΣ ΜΕΛΟΠΟΙΟΥΤ.

C₁

Εἰς Φιλαίνιδα | κόρην πρὸ γάμου | τελενήσασαν. L

ἢ Πολλὰκι τῶδ' ὀλοφρονῶν κόρης ἐπὶ σάματι Κλεινῶ
 μέτηρ ὠκύμορον παῖδ' ἐβόασε φίλαν,

1 περιδ. C 2 ἄφεται (C) P: cf. IX 340, 4 | Θυιάδες Pl | ἀμφιπό-
 λιν (priorē accentum magis conspicuam add., sed alterum non
 del. A, unde duplicem scripturam et ἀμφιπόλιν i. e. ἀμφὶ π. et Ἀμφί-
 πόλιν in cod. exhiberi apparet) P ἀμφὶ πόλιν Pl (congruens
 cum A²⁰) Ἀμφιπόλιν (cum P²⁰) Br. 3 ἢ γλυκερὰ: et C,
 qui signum * in m.^o repetit; ἢ γλυκερὰ Pl^m (ei γλυκ. Scaliger) |
 πνεύσαντες (C) PPI^m -τος Pl^b -τες Orelli (-τες exhibet etiam
 Pl^a in epid., unde sumpsit Pl^a) | ἐφημετέροισιν A²⁰ ἐφ' ἡμετέ-
 ροισιν C ἐφ' ἡμετέροισι (sic) Pl^m ἐφ' ἡμετέροισιν Pl^b |
 ἢ δάπταις potius quam ἢ δάπταις ex ὠ δάπταις(?) rest. C,
 qui litterae δ, signum corruptelae * et : imposuit; : γρ. ἀήταις:
 * ζτ. πᾶς οφείλει in m.^o adpinxit C (cf. Finsler p. 81); supra
 litteras δάπτ pone δ, scriptura ἡταις vid. erasa, ut suam con-
 iecturam (ἀήταις) correctorem primo in textu, deinde in m.^o
 adposuisse suspiceris; ἀδαπτ' αἰσ' (nullo accentu) Pl^m ἀδάπταις
 Pl^b; γυναις superscr. sch^b ex Hesych. (ἄδαπτον γυνῶν
 ἄδερον Hesych.), 'bare-limbed dances' interpretatur Ellis;
 de choreis festo Thracibus peculiari cogitabant Brod. Br.
 Jac. | ἡμετέροισιν ἀδάπταις ('conviciis' perperam) Reiske —
 ἀραγαῖς Wyttēbach — ἐπόπταις Orelli; ἡμετέροισι ἀλαλαγ-
 μοῖς Wyttē. — ἀλάλητοῖς Mein. (ἡμ. ἄλ. Lobbeck); ἡμετέροισιν
 ἀντοῖς Heck., ἡμετέροισι θαλαῖαις Br., ἡμετέροισι θαλαῖαις
 Emperius — ποτὲ δαίταις Jac., ἡμετέροισιν ἀλάπταις (ut ἀλά-
 πτων urbis Thraciae memor fuerit poeta) Unger (conl. Gal.
 Lex. Hipp. p. 422 et Seyl. Peripl. p. 63 Gron.); ἡμετέροισι ὀνό-
 βοισι olim ci. 4 πρὸς A²⁰ | τὸνδ' P τοῦδ' Pl^m (Pl^a in
 epid. et inde Pl^a) τοῦδ' Pl^a | ἐχόρευε νόμους (virgulam inter-
 posuit C, ne ἐχόρευεν legeretur) P | ἐχόρευσε Pl (ἐχόρευσα Scaliger) ||

5 — p. 343, 8 fr. particula XIII opp. continet in puellas, quae
 ante nuptias obiere 5 sqq. Pl^m III^b c. 25 (εἰς θυγ.), 8 (Pl^a c.
 31, 12); ep. est ap. Ir. p. 92; bis exhibet P: p. 284 scr. A in t.

ψυχὴν ἀγκυλῆουσα Φιλαίνιδος, ἢ πρὸ γάμοιο
 χλωρὸν ὑπὲρ ποταμοῦ χεῦμ' Ἀχέροντος ἔβα. M 96^r

487. ΠÉΡΣΟΥ ΜΑΚΕΔÓΝΟΣ.

C. Pl

Εἰς [τὴν αὐτὴν] Φιλαίνιον. C

5 Ὀλεο δὴ πρὸ γάμοιο, Φιλαίνιον, οὐδέ σε μάτηρ
 Πυθιδὸς ὠραίους ἤγαγεν εἰς θαλάμους
 νυμφίον· ἀλλ' ἔλεινὰ καταδρῦσασα παρειῶς
 τεσσαρακαίδεκέτιν τῶδ' ἐκίλυνε τάφω. M 96^r

(A, L, C₁), p. 257 add. C (C₂) in m. post Tymnae in Philaenidem ep.

VII 477, cf. ad VII 345 p. 340, 5 sq. εἰς τ' ἡν' αὖ ἀνότης C₂

5 τῆς αὐτῆς post VII 646 (Anytae) Pl | μελοποιεῖ (μελ, in pristina
 quam post av. adpinxerat clausula C, qui huic epigrammati
 num. q adposuit; ep. VII 476 littera π notatum est, sed quonia m
 post VII 481 Callimachi ep. VII 170 iteratur ab A, praecedenti
 ep. VII 485 novae decadis numerum adiungere debebat C, nisi
 forte aut duo Dioscoridae opp. (484 sq.) aut opp. 482 sq. eodem
 lemma instructa (ἀδηλον) pro singulis numeravit 6 προγάμοιο
 L | opp. 486 sq. perperam Huet iunxit, ut unum Persae ep.
 octastichum evaderet 7 ὀλοφρονῶν A²⁰ C₂ | ἐπι A²⁰ | σάματι
 A C, cr. Pl | κλεινὰ A²⁰ κλεινὰ C₁, Pl κλεινῶ Reiske (Mein.)
 κλεινὰ (conl. V 188, 3) Heck. 8 ὠκύμορον P Pl (compen-
 diose -μορ C, non ὠκνύμορον, quod Reiske proposuit, Jac. er-
 rore tamquam ex codice edidit) | ἐβόασε Pl | φίλαν ex φίλον
 cr. P; virgulam ante φίλ., punctum post q. collocat C (, φίλαν C
 φίλλαν P²⁰), post φίλ. interpunxit Pl^m (ante φίλαν Pl^a ad-
 iectivum falso cum ψυχὴν iungens) | obversabantur Anytae vs.
 Homericis Ψ 102 sqq. (cf. ὀλοφρονῶν 102, ψυχὴ ἐφρεσθήκει Ψ 106)

1 ἀπρογάμοιο A²⁰ ἢ προγ. C ἢ πρὸ γ. Pl^m 2 χλωρὸν
 A C Pl | ὑπὲρ A²⁰ | ποταμὸς C₂ | cf. 550, 3 || 3 sqq. Pl^m III^b c. 25
 (εἰς νότος κ. θυγ.), 9 (Pl^b c. 31, 13) 3 nom. auctoris his scr. C,
 cum gentili ante lemma et omisso gent. post lemma; Πέρσον
 tantum Pl | μακροῦ C 4 φίλω C; apparet non eandem
 esse Anytae Philaenidem atque Philaenium cuius sortem Persae
 deplorat 5 cf. 438, 1 | προγάμοιο P | φιλαίνιον (C) P 6 ὠραίους
 A²⁰; cf. 600, 1; V 19, 4 | εἰς P Pl^a εἰς Pl^m Pl^a-b. 6 sq. post
 θαλάμους interpunctio, ante νυμφ. notula ep. incipientis erasae
 sunt 7 ἀλλελεῖνὰ A²⁰ | καταδρῦσασα C; cf. A 393, β 153

8 τεσσαρακαίδεκέτιν Pl^m Pl^a τεσσαρεν. Pl^a-a τεσσέρεκαὶ δ. (α
 superscr. C, hyph. bis supposuit A) P ||

488. ΜΝΑΣΣΑΔΚΟΤ.

C

Εἰς Ἀριστοκρατίαν | κόρην πρὸ γάμον | τελετήσασαν. L

Αἰαὶ Ἀριστοκρατία, σὺ μὲν βαθὴν εἰς Ἀχέροντα
οἴχην ὠραῖον κεκλιμένα πρὸ γάμον·

5 ματρὶ δὲ δάκρυα σὴ καταλείπεται, ἃ σ' ἐπὶ τύμβῳ
P 285 πολλὰ κεκλιμένα κωκυὶ ἐκ στεφάνου. M 96^r

489. ΣΑΠΦΟΪΣ.

C. P. I. Σ

Εἰς Τιμάδα ὁμοίως | πρὸ γάμον τελετήσασαν. L

Τιμάδος ἔδε κόμης, τὰν δὴ πρὸ γάμοιο θανούσαν

10 δέξαστο Φερσεφόνως κνένεος θάλαμος,

1 sqq. P¹ III^b c. 25 (εἰς υἱὸς καὶ θυγ.), 2 (P¹ c. 31, 6)
1 nom. auctoris om. P¹, ἔδηλον P¹ 2 αριστοκρατ., προγάμον L
(et A v. 2) 3 αἰ αἰ C (αἰ αἰ? s. αἰ αἰ A¹⁰) | σήμεν P¹⁰ 4 (δυομένα
Br.: cf. 315, 4; 493, 2; 655, 2; Tryphiod. 404) 5 (κατα-
λείπεται Orsop.) | 1 ἄσ ἐπὶ C ὡς ἐπὶ? A¹⁰ ἄσ ἐπὶ P¹, ἃ σ' ἐπὶ
Reiske | ἐπιτύμβιον Hasberlin 6 κεκλιμένα. P -μένας P¹ |
ἐκ (C) κεφαλᾶς P P¹; in fine vs. supra -ἄσ signum × et λει^π
(λείπει) add. C; ἐκ στεφάνου scripsi: cf. 432, 4, VIII 179, Apoll.
Arg. II 920 τύμβον δὲ στεφάνης ἐπιβάς | κωκυὶ αἰκίως Unger,
— ἐκτεφελῶς et κωκυέται κεφαλάν Mein. | πολλὰ πινυρόμην Jac.
(qui ἐκ κεφαλᾶς defendit) | π. κει κλομένα (Herm.) s. πόλλ' ἀνα-
κειλομένα κωκυὶ ἐκ κραδίας Schneidewin, ego olim κειλομ.—
ἐκ κνέφους ci. (Herm. post κειλομένα retinet ἐκ κεφαλᾶς, ut
'ἄλλονσα τρίγας' vel talia cum disticho tertio interciderit pu-
tandum sit); π. κειραμένα κωκυέται κεφαλάν Geist, π. τιλλο-
μένα κ. ἐκ κεφαλᾶς Καίτας (mutilatum ep. finem existimans)
Weinkauff, πολλὰ τρίγ' ἐλομένα κ. ἐκ κει. Herw.; κωκυέται, ἐκ
κεφαλᾶς κειραμένα πολιάν audacter Kaib., similiterque κωκυέται,
ἐκ κει. κειρομένα πλοκάμους Korseh, πολλὰ κωκυέται κεκλιμένων
κεφαλάν Ludw. || 7 sqq. P¹ III^a c. 11 (εἰς γυναικάς), 24; P¹
c. 12, 24; ep. inest in syll. Σ n. 113 (Σ^r = Par. 1775 f. 256^r,
Σ^p = Flor. 57, 29 f. 152^v); cf. VII 181 7 ep. fort. Persae est
8 Τιμάδα: Hes. s. v. Τιμάδι confort Bergk | προγαῖ L.
9 ἔδε C ἔδε? A¹⁰ | κόμης (C) P | τὰν A¹⁰; τὰν δὴ: cf. VII 730,
3 (Persae) | προγάμοιο P (cf. 487, 1 Pers.) | θανοῖσαν Br. 10 cf.
507, 4; Kaib. 231, 2

ἄς καὶ ἀποφθιμένας πᾶσαι νεοθᾶρι σιδάρω

ἄλικες ἱμερτὰν κρατὸς ἔθεντο κόμην. M 34^r. Σ n. 113

490. ἈΝΪΤΗΣ.

C. P. I

Εἰς Ἀντιβίαν | πρὸ γάμον τελετήσασαν. C. L

6 Παρθένου Ἀντιβίαν κατοδύρομαι, ἄς ἐπὶ πολλοὶ

νομφίοι ἴεμενοι πατρὸς ἔχοντο δόμον

κίλλευς καὶ πινυτάτος ἀνὰ κλέος. ἀλλ' ἐπὶ πάντων

ἐπιίδως οὐλομένα Μοῖρ' ἐκύλισε πρόσω. M 95^r

Fr. Cor. Mel.

epp. 491—493

10

491. ΜΝΑΣΣΑΔΚΟΤ.

C. P. I

Εἰς Κλειῶ. C

Αἰαὶ παρθενίως ὀλοόφρονος, ἄς ὑπο φαιδρᾶν

ἐλασας ἀλιλίαν, ἱμερόεσσα Κλειοῖ·

1 ἄς (C rest. C) καὶ ἀποφθιμένας A P I Σ (ἀπόφθ. C), ἄς κατ'
ἀπ. (scil. κατέθεντο) Purgold (idem s. ἄς κατ' Hack.), ἔ καὶ ἀποφθι-
μένας Orsop., ἔ (s. ἄς) καὶ ἐπὶ φθιμένας (s. -ας) Bergk | πᾶσαι
(C A C) P | νεοθᾶρι (C A C) σιδάροι (α superscr. C) P, νεοθᾶ γέ
χαλιῶ man. rec. in P¹ (idem exhibent P¹ Σ) νεοθᾶρι σι-
δάρω s. σιδάρω P¹ (νεοθᾶρι μαζίωσ noli repetere ex Arche-
strati versu apud Athen. 306 B), cf. ad 181, 3; vox σιδ. requirit
participium velut (ἄς) ἀποιειράμεναι (σάλα ν.) s. (ἔ καὶ ἐπὶ
φθιμένα) σπῶσαι (cf. Oed. R. 1243 κόμην σπῶσα) 2 ἄλικες (C)
P | ἱμερτὰν s. -ταί A¹⁰ ἱμερτὰν C P I Σ | κρατὸς Σ^r 3 sqq. P¹
III^b c. 20 (εἰς νέους καὶ νέας), 6 (P¹ c. 23, 26; P¹ 25); ep. existat
ap. Ir. p. 92 inter Anytes carmina, post VII 208, ante VII 190

3 sq. ἐνόησ. εἰς ἀρτίβιον: C; εἰς κλειῶ τινα παρ' προγαῖ τε-
λοτήσσαν scripserat L, qui epp. 490 sq. iunxit atque octasticho
tamquam eidem carmini unum lemma addidit; verba εἰς κλειῶ
τ. παρθ. aliena ab Anytes ep. induxit C idemque Mnasalcae
tetrasticho lemma ab L omissum adiunxit, cf. ad 9 sq.

5 ἀντιβίην (Ir.) et ἡσ P¹ | κατ' ὀδύρομαι C | ἔπι (C) P ἐπὶ P¹

6 ἴεμενοι? et ἔχοντο A¹⁰ | πρὸ P¹ 7 πινυτάτος (notulam κ
et η L?, acc. rest. C) P πινυτήτος P¹ | ἀνὰ κλέος C ἀνακλέος A¹⁰
ἐγκλέος P¹ | ἄλλ' ἐπὶ πάντων A ἄλλ' ἐπὶ π. C P¹ | ἐπὶ cum πρόσω
iungit Reiske; ἀλλ' ἐπιπάντων Heck., ἀλλ' ἀπὸ π. Emper., ἀλλὰ
προπάντων Mein. (ἀλλ' ἐπὶ π. — ἐπὶ βόλῳ Herm. — ἐπὶ βό-
λῳ FG. Schmidt), cf. 183, 3; 184, 3; olim c. ἀλλ' ἀγαπάντων
(ἀλλ' ἐρισάντων) s. ἄρτι δὲ πάντων, etiam ἐπὶ τύμβον 8 ὀλο-

καὶ δὲ σ' ἀνυξάμεναι περὶ δάκρυον αἰδ' ἐπὶ τύμβῳ
λαῖς Σειρήνων ἕσταμες εἰδάλιμοι. M 95r

492. † ἈΝΤΙΤΗΣ ΜΙΤΥΛΗΝΑΪΑΣ. C

Εἰς τὰς τρεῖς παρθένους τὰς Μιλησίας, τὰς ὑπὸ
Γαλατῶν βίασθεισας. L

Οἰχόμεθ', ὦ Μίλητε φίλη πατρὶ, τῶν ἀθεμίστων
τῶν ἄνομον Γαλατῶν ὕβριν ἀναινούμεναι,

μένα (A C) P -μένη Pl | ἐκόλισσε (C) P P^m P^l -λισε Pl^s: cf. VI 72, 4 | πρόσσω (C) P || p. 343, 9—p. 346, 11 particulae XIV epp. celebrant mulieres, quae ipsae se interfecerunt 9 sqq. P^m P^l c. 20 (εἰς νέους καὶ νέας), 7 (P^l c. 23, 27) 9 sq. εἰς κλειῶ μνασάλ^ς C; lemma, quod huic ep. adponere om. L (of. ad l. 8 sq.), add. C, haec tamen adiungens: ἐγὼ νομίζω ὅτι ἔν· (ἔστιν) | ἐπίγραμμα τοῦ παρ' ἀντιβίαν^ς καὶ τὸ αἰ. | παρθενίας ολοόφρον^ς: (cf. ad ep. 497) 11 sq. in virginem, quae ad pudicitiam servandam sibi mortem conscivit, ep. compositum esse vidit Herm. (medium distich. intercidisse suspicans) 11 αἰ αἰ P P^m | ἄσ (A C) P P^l | ἐπὶ C P^m ἐπο A^{ac} (P) P^l ὑπο Herm., cui assentitur Ludw. 12 ἔκλασας (P^m E) ex ἔκλασαι (protius

quam ex ἔκλασαν) cr. A ipse | ἔκλασαν (A) C ἢ A C: etenim ἢ superascraserat A, quod in ἢ mutavit C) P^{po} ἀλιεύων A^{ac}; ἀλιεύην P^m ἡλιεύην P^l (ἀλιεύην P^m ἡλιεύην P^l) 11 sq. varia tentata sunt: παρθ. ἀταλόφρονος Emperius (ἀσθενίας ὄλ. Mähly); παρθενίας ὀλοόφρονος, αἰ σέο φ. ἔκλασαν ἄλ. Eichstaedt (qui παρθ. Parcas intellegi vult), παρθενικῆς ὄλ., ἔ σ' ἀπὸ φαιδρῶν ἔκλασ' ἐν ἄλ. Fiorillo, Περσεφόνος ὄλ., ἔ σ' ἀπὸ φαιδρῶν ἤρασ' ὀμηλικίας et παρθενικῆς ὄλ. ὡς ἀπὸ φαιδρῶν κέκλασαι ἄλ. Jac.; (Περσεφ.) ἔ σ' ἀπὸ φαιδρῶν ἔκλασαν ἄλ. Mein., παρθενικῆς ὄλ. αἰ σ' ἀπὸ φ. ἔκλασαν ἄλ. Heck. 12 ἡμερόσσα P^l a^b; cf. VII 263, 4

1 sq. cf. Weisshäupl p. 82 1 καὶ δὲ σ' ἀνυξάμεναι C (P^l) καὶ δὲ σ' ἄμ. P^m P^l a^b καὶ δὲ σαμυξάμεναι A^{ac}; κἄμυξ ἀνυξάμεναι Eichst., ἄμυξ ἄμ. Jac., καὶ δὲ σ' ἀνυξάμεναις (ad εἰδάλιμοι 'similes' referendum) Ludwich (δὲ σε τεγξέμεναι Bois.) | περιδάκρυον A (Ludw.), περὶ δ. C P^l; περιδάκρυος Scaliger, χροά δάκρ. Eichst., δὲ παρηίδας Jac., πολυδάκρυον (= τύμβῳ) Heck. πολυδάκρυοι Mein. | αἰ δ' A αἰδ' C αἰδ' P ἄδ' Eichst. | ἐπιτύμβοι A^{ac} 2 λαῖς (acutum rest. C) P | Σειρήνων? |

παρθενικῶν τρισσῶν, πολιήτιδες, ἃς ὁ βιατῆς
Κελτῶν εἰς ταύτην μοῖραν ἔτρεψεν Ἄρης.
οὐ γὰρ ἐμείνομεν αἶμα τὸ δυσσεβὲς οὐδ' Ὀρέναιον, 5
νυμφίον ἀλλ' Ἀίδην κηδεμόν' εὐρόμεθα. M 95r

ἕσταμες? A^{ac} ἕσταμες C, idem (ex ἕσταμ' ἐν' cr.) P^m | εἰδάλ. 'pulehra' (Sirenum simulacra) Jac. || p. 344, 3 sqq. P^m P^l c. 20 (εἰς νέους καὶ νέας), 9; P^l c. 23, 29 (P^l c. 23, 29) 3 titulum om. P^m, ἀθλιον P^l, ἀθλιᾶ epp. 649 et 492 innotis praemittunt P^l a^b | μινοληναῖα C; ignota est Anyte poetria Mytilenaea, nec Tegeatis ep. composuit, quod Antonio Thallo Milesio tribuendum censeo: cf. VII 188, 373 (Festschrift³ p. 52) 4 sq. cf. Parthen. Erot. VIII, Hieronym. adversus Iovinian. I p. 186; argumentum ep. affert sch.^u hoc: τῆς Μίλητον ὑπὸ Κελτῶν πολιορκουμένης καὶ τῶν γενναίων μὴ δυναμένων φεγγεῖν τὴν δουλείαν τούτων τρεῖς ἐνότην (ἐξ αὐτῶν sch.^u) αὐτόχειρες γέγοναν | τὰς γὰρ τὰς L; addūget numerum virginum Hieron., qui septem Milesias hostium impetum morte vitasse tradit 6 cf. 373, 1 | οἰχόμεθ' ('rest. C) P οἰχόμεθ' P^l; cf. 488, 2 | φιλᾶ? cf. ad vs. 4 | πᾶσι (= C, qui sign. in m. repet.) P πᾶσι P^l; cf. 735, 1 6 sq. τῶν ('rest. C) ἀθεμίστων Τῶν ἄνομ. ο. γ. (ἐν. C; ἄνομον potius quam ἐνόμων A^{ac}) P τῶν ἐθ. τὴν ἐν. P^l, τῶν ἀθεμίστων τῶν ἐνόμων Dorv. (Jac.), τῶν ἀθεμίστον τῶν ἐνόμων Br., τῶν ἀθεμίστων τῶν ἐνόμων et τῶν ἀθεμίστον τῶν ἄνομον (Mein.) Jac. 7 παντόνομον Jac. | γαλατῶν (A C) P γαλατῶν P^m | ὕβριν (A C) P P^l Κόριν Mein. | ἀναινούμεναι C ἀναινώμεθα A^{ac} ἀλενόμεναι (cl. 564, 2) Heck. ἀμνόμεναι Mähly

1 πολιήτιδες Wolf | ὠ. γ. ὁ. C, ὠρε? ad vs. sq. aberrans A, ὦν ὁ P^m P^l a^b ἃς ὁ P^l a^b | βιατῆς A (αἰ δ' βιατῆτος in fine vs. adnotavit C), βιατῆς P^l; βιατῆς Dorv., βιατῆς Scaliger, βιατῆς (cl. Pind. Pyth. I 10) Jac. 2 κελτῶν (C) P | ταύτην P^{ac}; ταύτην, Αἶδαν et καδ. (l. 4) reponas, utique e Thalli versibus doricis formas eximi ep. IX 220 alia vetant | (ἐτρεψεν Reiske, qui genet. ὄν v. 3 tuetur) 3 αἰ μετὸ (A C, C) P | αἶμα de gente Jac., de caede a barbaris instante accipit Mein.; αἶμα (Jac.) et ἄμα Reiske, ἄμα Crusius, ἔσμαι et οἶμα ego ei., ἄμα Mähly (οὐδ' ἐμὴν' ἄμ' αἶμα Heck.) 4 sq. Ὀρέναιον Νυμφίον A, γο. Ὀρέναιον Νυμφίον supra lectionem ab A scriptam posuit C iteratque correcturam in fine vs.: γο. οὐδ' Ὀρέναιον; νυμφίον; cum A consentit P^l (tam in P quam in P^m distinctam est post νυμφίον); Ὀρέναιον νυμφίον Br., Ὀρέναιον Ὀρέναιον Mein., νυμφίον (interpunctione ante ἀλλ' sublata) ad sequentia verba re-

493. ἈΝΤΙΠΛΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ. C. PI

Εἰς Ῥοδόπην τὴν θυγατέρα Βαίανης καὶ αὐτὴν
Βοΐανην | τὰς Κορινθίας. L

Οὐ νόσφ' Ῥοδόπῃ τε καὶ ἅ γενέτειρα Βοΐανᾶ

5 οὐδ' ὑπὸ δυσμενέων δούρατι κεκλιμέθα·
ἀλλ' αὐταί, πάτρας ὅποι' ἐφλεγεν ἄστν Κορινθίου
γοργὸς Ἄρης, Αἶδαν ἄλκιμον εἰλόμεθα.ἔκτανε γὰρ μάτηρ με διασφρακτῆρι σιδέρω 5
οὐδ' ἰδίου φειδῶ δύσμορος ἔσχε βίον,10 ἄψε δ' ἐναυχενίῳ δειρᾶν βρόχῳ ἧς γὰρ ἀμείνων
δουλοσύνας ἀμῖν πότμος ἐλευθέριος. M 95^rFr. Cor. Mel.
epp. 494—508

494. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ. C

Εἰς Σώδαμον τὸν Κοῖτη | ἐν θαλάσῃ τελευτήσαντα. L

Ἐν πόντῳ Σώδαμος ὁ Κρήης θάνεν, ᾧ φίλα, Νηρεῦ,

15 δίκτυα καὶ τὸ σὺν ἦν κείνο σύνηδες ὕδαρ,

fert Reiske (Jac.): cf. 182, 1; 188, 5 ('sed Orem, cui nupsimus, salutis defensorem nacti sumus' Jac.); οὐδ' ἄμεινον νομφίλοι Heck., αἰδόμεναι δ' οὐ νυμφίον Korsch p. 346, 4 ἀλλὰ ἰδὴν Δ^{no} | κηδεμῖν' (apost. C) PPI | ἐδόμεθα (prosodias rest. C) P ἐδόμεθα PI εἰλόμεθα Heck.]1 sqq. P^m III^b c. 20 (εἰς νέους καὶ νέας), 10 (P^m c. 23, 30; P^m 23, 29) 1 θεσσαλο, C, gentile om. PI; Sidonio ep. Br. (Setti) trib. 2 sq. cf. IX 151 (Antipatri), Pausan. VII 16 2 καί¹ αὐτήν¹ (ex αὐτήσ¹ cr.) L 3 βοιάστας L 4 νόσαι (i. add. C) P | ῥοδόπᾶ¹ P: -πα A PI -πη. (non -πη) C^{ar} -πη C^{pr} (punctum, quod ante τε posuerat C, delevit distinctaque ante καί) | τὲ P^m | ἅ γενέτ. (prosodias rest. C) P | βοΐαν, η, * C βοΐαν (non βοΐαναι) A^{ar} (primo in -ισση, dein in -ισση mat. C), Βοΐαν PI; cf. Βοΐανον VI 289 (Leon.) 5 ἴπο A^{no} | κεκλιμέθα: cf. 488, 2 6 ἔλλαν καὶ A^{no} 7 Αἶδαν, (C) ἄλκιμον: cf. VII 252 | εἰλόμεθα P 8 διασφρακτῆρισι δαροι A^{no} διὰ σφρακτῆρι σιδέρω C (σιδήρω P^m) 10 ἐναυχένιον A PI ἐναυχένιον C, ἐναυχένιο Jac.; ἐν αὐχενίῳ olim, postea ἐν ἀρχοντίῳ Heck. | δειρᾶν βρόχον PI δειρᾶν βρόχῳ, (ωι) C βρόχα A^{ar} P^m | ἧσ C ἧσ? A^{no} ἦν PI | ἀμείνω (C) P, cr. PI 11 ἀμῖν C ἀμῖν A^{no}ἔχθυβόλους ὁ περισσὸς ἐν ἀνδράσιν. ἀλλὰ θάλασσα
οὐ τι διακρίνει χεῖματος οὐδ' ἄλις. M 94^r

495. ἈΔΚΑΪΟΤ ΜΕΣΣΗΝΙΟΤ. C. PI

Εἰς Ἀσπασίον ναυγόν | ἢ τινα ἄλλον. L

5 Στυγνὸς ἐπ' Ἀρκτούρω ναύταις πλόος· ἐκ δὲ Βορείης
λαίλαπος Ἀσπασίῳ πικρὸν ἔτευξε μόρον,ἔμιν PI; cf. 413, 7 || p. 346, 12—p. 353, 6 fr. Mel. particula XV novem in naufragos epp. exhibet interiecto Antipatri carmine (498), quod ad hoc argumentum prope accedit 12 sqq. P^m III^b c. 19 (εἰς ναυαγῆσαντας), 15 (P^m c. 22, 62) 12 ἀθηροδῶ^o P^m Ἀθηροδῶρον P^m; nullum praeterea exstat Athenodori ep., cet. in-sunt in ep. quae ab Antipatri dictione non abhorrent 13 εἰς σά-δαμ (σῶ ex cr. cr.) L | τον κρη ἐν θαλάσῃ τελευτῶ L 14 σάδα-
μος (C) P Σάδαμος PI, σὺ δαμῖς ingeniose Huert (cf. 498) | ὁ κρησ P | ᾧ (circ. rest. C) φίλι PPI; ᾧ iam Reiske, φίλι Heck. | νικεῖν (signum quantitatis A) P, cr. PI1 ἐναυχένιον? P -βόλος P^m (-βόλος Br., cf. 504, 2) | ἐναυχέ-
σιν (C) P | ἀλλὰ θάλασσα (C, ἀλλ' αὐθ. A^{ar}) P -λαττα P^m (ἀλλ' ἀθαλάττουσ Reiske) 2 οὐδὲ (C) P οὐτι PI | διακρίνει (C) PPI; f. οἶδε διακρίνειν (διακρίνει Reiske) | σὺδαμῖσ A^{no} || 3 sqq. P^m III^b c. 19 (εἰς ναυαγ.), 13 (P^m c. 22, 60); ep. exhibet Ir. p. 91 post

VII 253 (ap. B. p. 154 n. 102) 3 μεσηνί C, om. PI 4 ναυγὸν ἢ τινα ἄλλον L, incertus de vi nom. Ἀσπασίος, quod nesciebat utrum proprii an appellativi locum obtineret 5—p. 348, 4 duo olim erant epp., prius tetrachiston (v. 1—4), alterum distichum; et erant appicta signum initiale ante ἠμῶν (v. 5) et clausulae signum in fine vs. quarti; utrumque erasit C, qui p. 286 in m. sup. alteram epigrammatis divisionem proponens haec adnotavit:

ἔτι δισημένον ἔθρον | τὸ ἐπίγραμμα· τὸ 'Στυγνὸν ἐπ' ἀρκτούρωι'
'καὶ' τὸ 'Ὀὐ στίχεις παρα νύμφον οδοιπόρος'. Idem C infra hanc notulam bis C_m (i. e. σημειώσαι) adposuit, quas litteras priore loco scriptas nescio quis erasit 5 ἐναυχούρω, ν αὐταῖς πλόος P^{no}: virgulam ante ν add., alterum acutam ex spiritu, αἱ ex oi fecit A, scil. -ρων αὐταῖς (P^{no}) in ῶ ναύταις mutans; ἐπ' ἀρ-
κτούρω ν αὐταῖς P^m ἐπ' ἀρκτ. ναύταις P^m | ἐνδε A^{no} ἐν τε ap. B. (Br.) | βορείησ (C) P βορείης PI 6 λαί λαπος A^{ar} | ἀσπασί, ο, σ C (qui signum ~ in fine vs. repet.) ἀσπασί' ὡς A^{ar} Ἀσπασίῳ PI | ἔτευξε (C) P ἔτευξε PI; (Ἀσπασίος) ἔλευσα Jac., ἐνωσα Boiss. (genet. πικρῶν — μόρον non requirens), ἐπ' ἦξα Unger (ἔτευξε ut aor. verbi τηχάνειν tueri studet Korsch duce Meinckio)

P 286 οὐ στείχεις παρὰ τύμβον, ὄδοιπόρε· σῶμα δὲ πόντος
 ἔκρηψ' Αἰγαίῳ φαινόμενον πλεῖλαι.
 ἠιδέων δακρυτὸς ἄπας μόρος· ἐν δὲ θαλάσση 5
 πλείεστα πολυκλαύτου κήδεα ναυτιλίας. M 94^r

496. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Εἰς τινα ναπηγὸν | ἐν Γεραιεῖα καὶ ταῖς | Σικριωνίσι C
 πέτραις | ναυαγήσαντα. L

³ Ἡερὴν Γεραιεῖα, κικόν λέπας, ὄφελεν Ἰστρον
 τῆλε καὶ ἐκ Σικριθίων μακρὸν ὄραν Τάναϊν,
¹⁰ μὴ δὲ πέλας ναίειν Σικριωνικὸν οἶδμα θαλάσσης
 ἄγκυα νευφομένης ἀμφὶ Μεθουριάδος.

1 cf. 536, 5 | οὐ C (in t. et in m.), Pl; οὐ (an οὐ?) A^{ac} | στείχεις
 API (στείχεις C in m.); εὐ στείχους (?) 'felicitate praeterea' Orsop. |
 παρὰ τύμβον (accentus C) P | δὲ τύμβος A; vocem τύμβ. induxit
 supraque sor. πόντος C 2 αἰγαίαι (litt. fin. add. C) P | φαινόμε-
 νος P (defendit nominativum Unger verba οὐ — ἔκρηψ' pro
 parenthesi ducens et participium ad Ἀσπία. referens), φαινόμε-
 νον Pl (cf. 55, 4); φαινόμενον Br. (φαυόμενον FG. Schmidt), ξαι-
 νόμενον Jac., πρηνόμενον FG. Schm. 3 sq. tertium dist. a priori-
 bus segregandum et Simonidi vindicandum censet Bgk; cf. ad
 VII 511 3 ἠιδέων Pl^{ac} | ἐνδε A^{ac} (cf. VI 218, 7) | θαλάσση Pl^{ac} ||

5 sqq. in ap. Bnh. separatim a tetrasticho (v. 3—6, p. 145 n. 63)
 invenitur distich. primum (p. 154 n. 103) 5 a Simonide ep.
 abiudicant Hauvette aliique; tribus distichis, ne nomen de-
 functi abesset, praemisit Bergk ep. VII 511; intercidisse distich.
 post vs. quartum censet Hartung; epp. 271 et 496, 1—4 iungi
 volebat Heck. damnato ep. 496 disticho tertio et octastichon
 (496, 1—4 + 271) postae aevi Alexandrini tribuit, cf. ad VII 271;
 fragmentum esse elegiae Simonideae putant V. Francke et Schnei-

dewin 6 ναπηγ L | ἐν γεραιεῖα 'καὶ' τ' αἰ' ο' σικριωνίαι (-ρα ex
 -ρα? et.) L (Σικριωνίσι Schneidew., παρὰ ταῖς Σικρι. ap. B.)
 8 ἠερὴν A^{ac} ἢ στερίφη s. ἢ στερρη Reiske | ὄφελεν P: cf. 271, 1;
 -λες Salm. | Ἰστρον A Ἰστρον (litteris ov supra ov additis) C
 9 ἐκ Σικριθίων ('A C' C) P, ἐν Σικ. Reiske, ἐς Σικ. (ut ὄραν ἐς Ἰστρον καὶ
 Τάναϊν verba iungerentur) Heringa 10 μὴ δὲ P | ναίειν C ναίειν
 A^{ac} | οἶδμα, θαλ. C οἶδμαθα λ.? A^{ac} 11 ἀγκυα ('A C) P, ἄγκυα
 Salm., ἀγκυα ('i. e. ἐναγῆ?) Bgk (Αἰνέα s. Λεινία, ut defuncti nomen

νῦν δ' ὁ μὲν ἐν πόντῳ κρυερός νέκυνς, οἳ δὲ βαρεῖαν 5
 ναυτιλίην κενεοὶ τῆδε βοῶσι τάφοι.

497. ΔΑΜΑΓΗΤΟΥ.

Εἰς Λύκον νῦν θυμώδους ναυαγήσαντα. L

5 Καὶ ποτε θυμώδης τὰ παρ' ἑλπίδα κήδεα κλαίων
 παιδί Λύκῳ κενεὸν τοῦτον ἔχενε τάφον·
 οὐδὲ γὰρ ὀθνεῖην ἔλαχεν κόνην, ἀλλὰ τις ἀκτὴ
 Θυνίας ἢ νήσων Ποντιαῶν τις ἔχει·

commemoraretur, Reiske) | νευφομένης P | ἀμφὶ 'αὐθνεῖα' ο. σ
 C ἀμφὶ μεθουριάδος (an θουριάδος?) A^{ac} | νευφομένης —
 ἀμφὶ Μεθουριάδος (cf. Steph. Byz.: Μεθουριάδες· νῆσοι μεταξὺ
 Αἰγίνης καὶ Ἀπικῆς πλησίον Τροιζήνης) Salm., — Μεθουριάδας
 Reiske, νευφομένην ἀμφὶ Μεθουριάδων Br.; (νευφομένης Jac.)
 — Μολουριάδος Hemsterhuys (cl. schol. Pind. Isthm. introd.
 p. 351, 6 Ab.: Ἰπὸ... διὰ Γεραιεῖας τοῦ ὄρους τοῦ Μεγαρικῶ
 φηγοῦσαι καὶ σῆμα ἐπὶ τῆς καλουμένης Μολουριάδος πέτρας)
 — Μελουριάδος Jac. (νευφομένης — Μολουριάδος Hartung)
 μαινομένης ἀμφὶ Μολουριάδα Bergk; cf. Pausan. I 44, 11, Hero-
 dot. VIII 71, Curtius Pelop. I 26

1 v. VII 271, 3; 272, 3; 273, 5; 589, 7 | κρυερός (' C) P | αἰ
 δὲ C οἶδε? A^{ac} | βαρεῖαν A^{ac} (βορεῖαν Allatius) 2 (τῆλε
 Wil.) | βοῶσι (sed οω iunctim tamquam unam litteram ser. A)
 P || 3 sqq. ap. Bnh. p. 145 (n. 64); huic ep., non praecedenti
 (cf. ad VII 486), decadis num. ̄ adpinxit C, qui epp.
 490 sq. pro uno numeravit (cf. ad VII 491); εἰς ὦ ἀντεβλήθη

adnotavit ad vs. 3 C 4 θυμώδ' ναυαγήσαντ' L 5 καὶ ποτε A^{ac};
 cf. 120, 1; 263, 1 | Θυμώδης Reiske (Θυμώλης Jens.) | παρελπίδα A^{ac}

6 cf. 540, 1 | λύκοι (ι C) P | κενεὸν C κενεῖον A^{ac} (ad ὀθνεῖην
 aberrans) 7 οὐδὲ γὰρ A^{ac} οὐδὲ τάφ' Jac. | ὀθνεῖην (δ, in
 eraso ὦ C) P | ἀλλὰ μιν? | ἀκτὴ A^{ac} 8 νηῖας P: η add. L,
 signum > (quod redit bis in m. cum superscripto ζτ.) C; νηῖας
 (L) ap. B.^m Νηῖας ap. B.^t (ἀκτὴ v. de littore navibus stationem
 praesente accipit Br., de Ithaces monte cogitabat Reiske);
 Νηκίας ('Bithyniae littus') Reiske (cl. schol. ad Apoll. Rhod.
 I 1116). ἢ σπιλάς (s. ἢ λέπας) et μουνίας Jac., ἢ Ἰάες Heck,
 θινίας ('litt. arenosum') et γηῖας ('continentis litt.' probante

ἐνθ' ὃ γέ που πάντων κτερέων ἕτερο ὄστ' αἰ φαίνει 5
γυμνὸς ἐπ' ἀξείνου κείμενος αἰγυμάλου.

498. ἘΝΤΗΛΑΤΡΟΤ.

C. Pl

Εἰς Δάμιδα τὸν | Νυσαεὶς ναυηγόν· |
ἐπὶ φύχου τελευτήσαντα.

L

C

Δάμις ὁ Νυσαεὺς ἐλαχθ' σκάφος ἐκ ποτε πόντου
Ἴουλίου ποτὶ γὰρ ναυστολίεον Πέλοπος
φορτίδα μὲν καὶ πάντα νεὶδς ἐπιβήτορα λαὸν
κύματι καὶ θυμῷ πλαζομένους ἀνέμων
10 ἀσκηθεὶς ἐσάωσε· καθιεμένης δ' ἐπὶ πέτραις 5
ἀγκύρης ψυχρῶν κἀθανεν ἐν νηράδων
ἡμύσας ὁ πρόσβρυς. ἰδ' ὡς λιμένα γλυκὸν ἄλλοις
δοῦς, ξένης, τὸν Αἰθήης αὐτὸς ἔδωκε λιμένα. M 94

Herm.) Mein., Ἰσίδης Schneidew., Θουδῆς Unger (Lobeck) | ποι-
τιάδων P: pro appellativo habebat Br., de Pontii Eux. insulis
accipiendum docet Ruhnken | τίς (C) P | post ἔχει (cf. 9, 2;
432, 2) crasa est clausula

1 ἐνθ' ὄγε A⁹⁰ ἐνθ' ὄγε C | ποῦ (~ C) P | ἕτερο (C' AC) P
2 cf. 501, 2 (Porsae); 286, 2 (Ant. Th.); 404, 5 (Zonae) | ἐπ-
αξείνου A⁹⁰ || 3 sqq. P¹ III^a c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 16
(P¹ c. 22, 63) 3 Sidonio trib. Br. Setti (Thessalonicensi
Kaib.) 4 νησαεὶς L: cf. ad 6 5 post ναυηγόν (L) add. C:
ἐπὶ (cr. ex ἀπό?) ψ. τελεῖν 6 δάμις P¹ δάμις? A⁹⁰ | νησαεὺς
P νησαεὶς P¹ Νικαιεὺς P¹ (Νικαιεὺς superscriptum esse in
cod. J. Lascaris monet Br.), (Νυσαεὺς et postea Νυσαεὺς (cl.
Steph. Byz. s. Νῦσαι) Jac., Νυσαεὶς Mein. | ἐλαχθ' s. -χθ' P (μι-
κρόν sch.¹): cf. 295, 4; 652, 2; 654, 3 (Leon.); 287, 6 (Ant. Th.) |
ἐκ (AC) ποτε P: cf. 745, 1; 398, 3; VI 291, 1 7 ποτι A⁹⁰
8 φορτίδα PPI φορτίδα Mein. νεὶδς? A⁹⁰ νεὶδς C ἐπιβήτορα (C)
P | λαὸν A⁹⁰ -λο, n rest. C, qui tamen accentum corrigere om.;
λαὸν ex λῶ (quo et λαὸν et λαὸς signatur) cr. P¹ 9 ἀν(ε)-
μων (εἰ in craso i s. v) P 10 ἀσκηθεὶς A⁹⁰? P¹ -θ' εἰς C;
ἀσκηθεὶς (ex -θεὶς cr.) P¹ (-θεὶς P¹ -θεὶς P¹); ἀβλα-
βῆς sch.¹ | ἐπιπέτρα, ισ, C -πέτρας A⁹⁰ ἐπὶ πέτραις Pl | Πάτραις
Mein. 11 ἀγκύρησ (accentum et σ. add. C) P | ψυχρῶν (εἰ C) P

499. ΘΕΑΙΤΗΤΟΤ.

C. Pl

Εἰς Ἀρίστανα τὸν | Κυρηναῖον, ναυηγόν.

L

Ναυτίλοι ὃ πλώοντες, ὃ Κυρηναῖος Ἀρίσταν
πάντας ὑπὲρ ξενίου λίσσεται ἕμμε Διός,
5 εἰπεῖν πατρὶ Μένωνι, παρ' Ἰταρίαις ὅτι πέτραις
κεῖται ἐν Αἰγαίῳ θυμὸν ἀφείξ πέλαις. M 37^r

500. ἘΣΚΛΗΠΙΑΔΟΤ.

C. Pl

Εἰς Εὐάκπου ναυηγὸν υἱὸν Μελησαγόρου τὸν Χίον.

L

Ἔω παρ' ἐμὸν στεῖχων κενὸν ἠρίον, εἰπόν, ὀδίτα,
10 εἰς Χίον εὐτ' ἂν ἴκη, πατρὶ Μελησαγόρῃ,
ὡς ἐμὲ μὲν καὶ νῆα καὶ ἐμπορίην κακὸς Εὐρος
ᾤλεσεν, Εὐάκπου δ' αὐτὸ λέλειπται ὄνομα. M 37^r

p. 350, 12 ἢ μέας (C ἢ? A⁹⁰) ὁ πρόσβρυς (et rest. C) P | ἡμύσας
P¹ (μύσας vitiose Reiske) | ἰδ' ὡς (apost. AC) P ἰδ' ὡς P¹,
quam formulam immerito vindicare studet Kaib. poetae The-
salonicensi: cf. VI 219, 23; VII 172, 7; 210, 7 (743, 7) | ἄλλοις
(rest. C) P 13 ξένης τὸν PPI: malim ξενόν, ζοφερόν vel aliud
adiect. eius generis | ἔδωκε (AC) P ἔδωκε P¹; cum P con-
gruum P¹ et P¹ in t. (sed 'τὸ ἔδωκε λιμ. ἐν ἄλλω ἔδωκε λ.
γράφεται' P¹ in epid.); ἔδωκε s. l. Heck. (cl. 716, 2), cf. 629, 1 ||

1 sqq. P¹ III^a c. 19, 30 (P¹ c. 22, 29; P¹ c. 22, 28)

2 τον κ., ναυηγόν L; cf. ad l. 12 3 ἀρίστων (lin. in nom. proprio)
P¹ ἀρίων? P¹ 4 cf. 540, 1 | ὅππερ A⁹⁰ | ἕμμε C ἕμμε? A⁹⁰, ἕμμε
ex ἕμμε cr. P¹ 5 παρ' P¹ πατρὶ (τ) pro π C) P | μέων P; cr.
Pl | παρὶκαρ. A⁹⁰ 6 ἐναγυαίω A⁹⁰; cf. 631, 4 || 7 sqq. P¹
III^a c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 31 8 εἰς εὐάκπου L | τονχίον
L 9 παρεμὸν A⁹⁰ | στεῖχων ex στεῖχον cr. C | κενόν (post
δ erasa lit. γ) P¹ | ἠρίον A⁹⁰ | εἰπόν PPI εἰπόν P¹
10 εὐτ' ἂν (rest. C) P | πρὶ P¹ | μελησαγόρῃ (μελι P¹)
P¹ μελησαγόρη: (t. add. C, -γόρη A⁹⁰) P; cf. πατρὶ Χαρίτων 540
12 εὐάκπου δ' (ex -άκ. cr.) P, εὐάκπου δ' ex εὐάκπου cr.
P¹ | supra αὐτὸ explicandi causa 'μόνον' sor. P¹ | ep. Ascle-
piadis imitatus est cum Callimacho (VII 521) Theaetetus (Cyre-
nensis? 499) idemque argumentum tractaverunt Nicaenetus (502),
Apollonidas (631); cf. etiam epp. 540, 544, 569, 589, 694, 718 ||

501. ΠΕΡΣΟΥ. C. P1

Εἰς Φίλλιν ναυαγήσαντα ἐν Λέσβῳ. L C

Εὐθρον χειμέριαί σε καταιγίδες ἐξεκύλισαν,
 P 287 Φίλλι, πολυκλαύτω γυμνὸν ἐπ' ἡδύν,
 5 οἰνηρῆς Λέσβοιο παρὰ σφυρόν· αἰγίλιπος δὲ
 πέτρων ἀλιβρέκτω κείσαι ὑπὸ πρόποδι. M 37^r

502. ΝΙΚΑΙΝΕΤΟΥ. C. P1

Εἰς Βίτωνε τὸν Ἀμφίπολιτην. L

Ἥριόν εἰμι Βίτωνος, ὀδοιπόρε· εἰ δὲ Τορώνην
 10 λείπων εἰς ἀντήν ἔρχεται Ἀμφίπολιν,
 εἰπεῖν Νικαγόρου, παιδίων ὅτι τὸν μόνον αὐτῷ
 Στρυμονίης ἐρίφων ὄλεσε πανδυσίη. M 37^r

1 sqq. P1^m III^a c. 19, 32 (P1^a c. 22, 31); cf. VII 273, 1 (Leonid.) 2 εἰς φίλλιν L: cf. ad 4 | ναυαγήσαντα LC: ναυ|ηγῶ
 scripserat L, ηγ'ον¹ in αργήσαντα mut. C, qui ἐν Λέσβῳ add.: ad
 v. 2 in nova p. L adnotavit haec: οἴτος ὁ φίλλιν ἐνμικτολήνη
 ναυαγήσει 3 Εβρον P1 | κατ' αἰγ. C καταιγίδες A | ἐξεκύ-
 λισσαν P1² -κύλισαν P1^m (P1^a): cf. VI 72, 4 4 φίλλι P1^m,
 cr. Mein | πολυκλαύτω P1, -κλύτω Heek. | ἐπ' ἡδύν A^{2c} | cf. 497, 6
 5 οἰνηρῆς (C -ήσ? A^{2c}) Λέσβοιο (acc. C) P: cf. Hermesian.
 apud Athen. 598 c eleg. v. 55 Λέσβον ἐς εὐνοῖον | παρασφυρόν A
 παρὰ σφυρόν C: cf. Musae. 45 ἀλιστεφέων σφυρὰ νήσων, Nonn.
 Dion. 43, 297; 12, 79 (Σικύλοιο παρὰ σφυρά); A. P. VI 114, 5 |
 cf. Π. I 15 6 ἀλιβρέ. (C) P | ὑπο A^{2c} || 7 sqq. P1^m III^a
 c. 19, 33 (P1^a c. 22, 32; P1^b c. 22, 31) 9 Βίτωνος: cf. VI 158
 (Sabini), 154 (Leonidae) | εἶδε A^{2c} | τορώνην: affert sch.^b (sch.^w)
 quae s. v. Τορώνη exstant apud Steph. Byz. 10 λείπων C
 λείπων A^{2c} P1 | ἀντήν (C O A) P; αἰπήν Mein. (FG. Schmidt
 cl. Thucyd. IV 102), κλειτήν Reiske (qui perperam transpo-
 nit: εἰς κλειτήν λείπων, Bitonem in Strymonis ostio perisse
 et prope Amphipolim sepultum esse existimans, cf. ad 12) |
 ἀμφίπολι, v C -πολον A^{2c} 11 cf. 499 3; 500, 2; 521, 3;
 540, 2; 544, 1; 631, 2; 718, 3 | Νικαγόρου Mein. | ὅτι (C) τὸν
 μόνον: in tractando argumento simili Damagetus duos adu-
 lescentes commemoravit (540, 3, quibus μόνον opponit auctor
 ep. 544) 12 στρυμονίης boreas a Strymone flans: citant edd.

503. ΛΕΩΝΙΔΑ. C. P1

Εἰς Φίντωνα τὸν Ἐρμιονέα, υἱὸν Βαθυκλέους, ναηγόν. L

α. Ἀρχαίης ὃ θινὸς ἐπεστηλωμένον ἀχθὸς,
 εἰποις, ὅτιν' ἔχεις ἢ τίνος ἢ ποδαπόυ.
 5 β. Φίντων' Ἐρμιονῆα Βαθυκλέος, ὃν πολὺ κῆμα
 ὄλεσεν Ἀρκτούρου λαίλαπι χρυσάμενον. M 37^r

Fr. Cor. Mel.
app. 504—506

504. ΤΟῦ ΑἴΤΤΟΥ. C. P1

Εἰς Πάριον ἀλιέα, | υἱὸν Καλλιγνώτου, | ὃς καταπιὼν
 δέλεαρ ὄστρακῶδες | αὐτὸς ἐπ' αἰτοῦ ἀνηρέθη. L

10 Πάριος ὁ Καλλιγνώτου ἐπακταῖος καλαμευτής,
 ἄκρος καὶ κίχλης καὶ σκάρου ἰχθυβολεὺς

Herodot. VIII 18, Callim. h. in Del. 26 (Στρυμονίου Βορέου),
 Aesch. Agam. 202 (Στρυμών η' τ' ἐρ. — πανδυσίη Reiske) | ἐρί-
 φων: cf. XI 336 ἡμεῖσι χειμέριον θυμένων ἐρίφων; VII 653;
 Hor. carm. III 1, 28, Serv. ad Aen. IX 667 | πανδυσίη C
 πανσυνδύη A^{2c} (cf. 273, 2; 395, 4), πανδυσίη P1 ||

1 sqq. P1^m III^a c. 19 (εἰς ναυαγ.), 34 (P1^a c. 22,
 33); cf. Hegesippi ep. VII 446 1 λεωνίδ'ον¹ P1^m -δα C

2 ναυη⁹ (nav imposuit in clausulae signo) L 3 ἀρχαίης
 (priorum acc. et η C) P -ης (cum C) P1; ἀρχαίης et Αἰγυαίης
 Jac., Αρχαίης Mein.: cf. Geffck. p. 51 ἀθινός? A^{2c} (cf. IX 227, 1)
 ἐπ' ἐστηλωμένον C ἐπεστ. AP1, -ομένος δχθὸς Huet: cf. VII 655,
 2; 285, 1; 481, 1 4 εἰποις⁹ P | εἰποις ἐν, τίν' Emperius | ἔχεις
 ex ἔχουσ? cr. P | ποδαπόυ P, cr. P1 5 φίντων A -των⁹ CP1^m
 βαθυκλέος (et hypob. C) P | πολὺ: cf. 392, 1 6 λαίλ. χρ.:
 imitatur Leon. poetam ap. Diodor. 13, 41 (Pr. 82) ὄλεσεν μέγα
 λαίλακα — νῆας στενεροῖς πνεύμασι χρυσάμενας || 7 — p. 356, 10
 epigrammatis in naufragos similia tria (e quibus duo in piscatores)
 adduntur efficiuntque sextam decimam fr. Mel. particulam 7 sqq.
 P1^m III^a c. 19 (εἰς ναυαγ.), 35 (P1^a c. 22, 34; P1^b c. 22, 33); imi-
 tatur Leonidam Apollonides VII 702, cf. etiam VII 693, VI 304

7 αὐ⁹ P1^m 8 sq. πάριον ἀλιέα L: cf. ad 10 | καλλιγνώ L |

καταπιὼν δέλεαρ (accentus C) P: cf. Reitzenst. p. 148 | ὄστρακῶ
 (i. e. -κωδ'εσ⁹) in extrema marginis ora add. L | ναυη⁹ L in ἐπ' αἰ
 mut. C | post ἀνηρέθη (L) adposita sunt a C haec: ὑπολαμβάνω δ'
 ὅτι λαίλα ή λεγομένη | κερκινός (-νικίης Boiss.) ἐστίν 10 πάρι-
 ον

καὶ λάβρου πέτρης δειλεάρπαγος ὄσσα τε κοίλας
 σήραγγας πέτραις τ' ἐμβυθίουσιν νέμεται,
 ἄγρης ἐκ πλατῆς ποτ' ἰουλίδα πετροήσσαν 5
 δακνύζων ὄλοην ἐξ ἄλως ἀράμενος
 ἔφθιτ' ὀλισθηρῇ γὰρ ὑπέκ χειρὸς ἀίξασα
 ὄχετ' ἐπὶ στεινὸν καλλομένη φάρυγα.
 χῶ μὲν μηρίνθων καὶ δοῦνακος ἀγκίστρων τε 10
 ἐγγὺς ἀπὸ πνοιῆν ἦκε κυλινδόμενος,
 νήματ' ἀναπλήσας ἐπιμοίρια· τοῦ δὲ θανάτουσ
 10 Γρίπων ὁ γριπεὺς τοῦτον ἔχασε τάφον. M 37^v

μ. ι. ε. C πάρος Δ^{ar}, cum C facit Pl: cf. VI 95, 6 | ἐπάκτιος
 P ἐπάκτιος ὅς Pl (ἐπάκτιος, ὡς 'in littore versans, ut par erat
 piscatorem' Jac.), ἐπακταῖος Br. (cf. Geffcken p. 116), ἐπακτί-
 της Jac., ἐπακτίδιος Lobeck p. 358, 10 sq. καλεμενής (Δ^{ar})
 in -της mut. C, qui (cum Pl^m) post ἄγρης interpunctit; ad κα-
 λαμ. Br. refert ἄγρης, ad ἰχθυῖν Jac. 11 ἀάρον: cf. VI
 304, 4; X 9, 4 (Archestr. 13, 41 Br.)

1 δειλεάρπαγος: alterum ε dilucidius fecit, non ex ι cr. C |
 ὄσα C | κοίλας P 2 σήραγγας (priorem acc. C, alterum A)
 P | ἐμβυθίουσιν (puncta supra ν C) P ἐμβ. ex ἐνβ. er. Pl^m
 3 ἐκ πλατῆς PPl (tuetur Geffek., escam pro prima captura ac-
 cipiens); 'genetivum adiectivi in -ος exeuntis' referendumque
 ad ἄγρης latere censet Reiske, ἐξ αἰκῆς et ἐκ τραπῆς Jac., ἐκ
 πρῶτης Mein., ἄγρης ἐκ πρώτης 'in ora rupis considens' Heck.;
 πλατῆς scripsi cl. VI 180, 5 sq. | ὄτ' A ὄτ' CPl, ποτ' Scaliger |
 πετροήσσαν: 'quia piscis sub scopulis habitat' Jac. 4 ὄλοην
 ('rest. C, gravem pro eraso acuto idem) P ὄλοην Pl | ἐξ ἄλως P
 ἀράμενος PPl^m 5 cf. Aelian. N. A. II 44 | ἀπέθανεν sch.^h
 ὅταν A ὅπ' ἐν CPl^m: cf. 480, 3 (Leon.) 6 ὄχετ' (C) P ὄχ. Pl^m
 ἐπιστεινὸν P | καλλομένη P -νη Pl | φάρυγα P: cf. VI 304, 8
 (Phanias); φάρυγα Pl^m 7 χῶ A χῶ CPl^m | τε: ε refecit, non
 ex ο cr. C 8 ἀπο Δ^{ar} | ἦ κε κυλινδόμενος Δ^{ar} ἦ κε. κυλινδόμενος
 C; erasa est clausula in fine vs. 9 cf. Kaib. 470 | μῆματ' (μ ante
 ν lineola induxit C, idem not. * in m.^a repet.; accentus utrum
 circumfl. an acutus fuerit, incertum) P νήματ' Pl | ἐπιμοίριον
 (C' CΔ^{ar}) P, cr. Pl | τῆσθ' C τῆσθ' Δ^{ar} 10 cf. 693, 4 |
 γριπέωνος (non est signum vocalis productae supra ι, sed ac-
 centum neglegentius ductum ab A resti. C) P γρίπων Pl^m Γρίπων
 ὁ Scaliger (cf. Plaut. Rud. 906) | γριπεὺς P |

505. ΣΑΠΦΟΤῚΣ. C. Pl

Εἰς Πελέγωνα. C

Τῷ γριπέϊ Πελέγωνι πατῆρ ἐπέθηκε Μενίσκος
 κῆρυτον καὶ κόπιον, μνάμα κατοζοῖας. M 30^v

506. ΔΕΩΝΙΔΑ. A

Εἰς Θάρον | τινὰ κῆρον Χαριίδον, | ὃν χαλάσαντα τὴν ἀγκυραν
 κῆρον θαλάττιον | καταβέβρακε· | πλην ὅτι τὸ ἦμισον αὐτοῦ
 λαβόντες οἱ νεῦται ἔθρασαν. C

Κῆρ γῆ καὶ πόντῳ κερθόμεθα· τοῦτο περισσὸν
 10 ἐκ Μοιρέων Θάρου Χαριίδου ἠνύσατο.

1 sqq. Pl^m III^a c. 4 (εἰς ἀλιέας), 1; quartum amplioris sylloges
 cap. praeter VII 505 etiam VII 585 exhibet; in III^b c. 3 (εἰς ἀλιέας)
 unum exstat ep. VII 702 1 sq. εἰς πελέγωνα | σαπφοῦς, C eraso
 lemmate, quod ab L scriptum non ep. 505, sed seq. spectabat: cf.
 ad 5 sqq. 1 ep. a Sapphone alienum esse vidit Bgk; f. Persae
 est; cf. 445, 4 μαννταί τέχνας δορυ. πελέκεις, VII 489 3 τῷ
 γριπέϊ P, cr. Pl | πῆρ Pl^m | ἀπέθηκε Pl (qua scriptura ductus
 Orsop. ep. anathematicis attribui voluit) | ἐπέθηκε β, ἐπίσκιος C
 — κ' ἐπερίσκιος Δ^{ar} | Μενίσκος Pl: cf. XI 184, 1 4 κατοζοῖας

(κατο cr. ex κνιο) P; κα κατοζοῖας (α superscripsit ipse Pl., κα
 man. rec.) Pl^m, κατοζοῖας Pl^b sed -ζοῖας Pl^w (Scaliger) ||
 5 sqq. Pl^m III^b c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 19 (Pl^b c. 22, 56) |
 5—8 nom. auctoris et lemmatis partem priorem (εἰς — κατα βέβρα.)
 scr. C in ras.; erasa sunt verba lemmatistae, qui duobus epi-
 grammatis 505 sq. tamquam uni eundem titulum adscripserat,
 cuius ex reliquiis parum certis vix plura cognoscere licet praeter

haec: εἰς θρασον τινὰ | καταπνιγῆ... | ἀγκυραν χαλάσας...
 ... ὑπὸ κνυδὸ θαλαττίον 5 τοῦ αὐτοῦ (Leon., post VII 654)

Pl 6 θρασον τινὰ C: cf. ad 10 | χαλάσαν την C 7 θαλ^ε

C 7 sq. verba πλην ὅ το ἦμ. αὐ λ. οἱ νεῦται' ἔθ. scr. C prae-
 misso subiectoque clausulae signo 9 κῆρ (C) P κῆρ Pl^m |
 γῆ (ε C) P | καὶ πόντῳ P κῆρ π. Pl Herw. (καὶ γῆ κῆρ π. malebat
 Jac.) | κερθόμεθα (v, in α C) P | τοῦτο** (eras. τό) P
 10 θρασον (signum vocalis productae C) P Θάρου Pl; Θάρου Boiss.
 Θράσις (cf. Pausan. VI 3, 4) Br., uterque vitiose | ** χαριίδον C
 τὸ (an τῆ?) γὰρ κῆρον Δ^{ar} | ἠνυσάμεν Huet (ἠνυσάμεθ' Reiske)

ἢ γὰρ ἐπ' ἀγκύρης ἐνοχον βάρος εἰς ἄλλα δύνων
 Ἰονίον θ' ὄρθρον κύμα κατερχόμενος
 τὴν μὲν ἔσωσ'· αὐτὸς δὲ μετάτροπος ἐκ βυθοῦ ἔρρων, 5
 ἦδη καὶ ναύταις χεῖρας ὀρεγνύμενος,
 εἰ βρωθήν· τοῖόν μοι ἐπ' ἄγριον εὖ μέγα κῆτος
 ἦλθεν, ἀπέβροξεν δ' ἄχρις ἐπ' ὀμφαλίον.
 P 288 χῆμισυ μὲν ναῦται, ψυχρὸν βάρος, ἐξ ἄλλος ἡμῶν
 ἦσανθ', ἡμισυ δὲ πρίστις ἀπεκλάσατο. 10
 ἦόνι δ' ἐν ταύτῃ κακὰ λείψανα Θάρσνος, ὄνερ,
 10 ἔκρουσαν· πάτην δ' οὐ πάλιν ἐκόμεθα. M 94^r

Fr. syll. Simonideae
 opp. 507—518 (A—F)

507. ΣΙΜΩΝΪΔΟΥ.

C

Ἄνθρωπ', οὐ Κροίσον λεύσσεις τάφον, ἀλλὰ γὰρ ἀνδρὸς
 χερνήτῳ μικρὸς τύμβος, ἐμοὶ δ' ἱκανός. M 32^r

1 ἢ P | ἐπαγκύρης A^{ac} | ἐνοχον: 'fundo maris inhaerens'
 ('aut retinens, active') Reiske (qui coniecturam suam νέοχον
 iure repudiavit); ἐνοχος sch.^B 2 ὄρθρον C, qui signum ×
 in m.¹ repet. et ω ex ο fecit: ῥόνιον A^{ac}, om. Pl | κατ' ἐρχό-
 μένος C 3 sq. post ἔρρων et ἦδη interpunxit Pl^m, tantum
 in fine vs. 5 rectius C | ἔρρων (C) P, ἔρρων Herw. | cf. Or-
 pian. Hal. 5, 668 καὶ εἴ' ὁ αὐτὸς οἷς ἐτάροιον ἐπίσσειον — λείψανα
 δυστήνιο περιελκίοντες ἐταίρον; Mosch. 2, 112 5 τοῖον A^{ac} Pl^m |
 ἐπ' ἀγριον A Pl | ἐπ' ἄγριον C (ἐπ' Br.) | ἐμέγα P ἐς μ. Pl | ἐν μ. et
 εἴμεγα ('una voce') Reiske, εἰ μ. Schaefer; 1. ἐς μέγα (cf. 273, 4):
 Th. a littore diremptus monstroque interceptus dicitur 6 ἀπ'
 ἔβροξεν C ἀπέβροξεν (vix -ροξεν) A^{ac} -έβροξεν (cf. VI 263, 3
 Leon.) Pl -έβροξεν olim Jac.: cf. Od. δ 222, A. P. IX 1, 4 (ἦλθε,
 κατέβροξεν Horw.) | ἀγρις C ἀγριδ' A^{ac} (ἀγρι Pl^m) | ἐπομφαλίον
 A^{ac} 7 cf. 276 (Heges.) | χῆμισυ (C pristinis signis erasis, χῆ?
 A^{ac}) P χ' ἡμισυ Pl^m | ἐξ ἄλλος P 8 ἦσανθ' A^{ac} | πρίστις (C)
 P: κῆτος sch.^B (fort. δ' ἦ, ut articulus in medio pentametro
 apud Leon. IX 322, 8 invenitur) | ἀπ' ἐκλάσατο C | ad hunc vs. ×
 ὦ in m.^o adpinxit C 9 ἦόνι (spir. et acc. rest. C) P ἦόνι Pl^m |
 ταύτῃ C ταύτη A^{ac} | κακὰ (acc. priorem del. A ipse) P | Θάρσνος P
 Θάρσνος Pl (Θράσιος Br., Θράσιος Jac.) | ὄνερ C Pl^m (ὄνερ? A^{ac}):
 cf. VII 480, 2; Geffok. p. 53 (οἱ μὲν Reiske) 10 cf. VI 263, 4 (οὐδ'
 βικε' ἐκ μάνδρης αὐτίς ἐπὶ ξύλαγον, Leon.) | ἐκόμεθα ex ἐκ. (A)

507^b.

Εἰς Γόργιππον | ἐπιτόμβιον.

L

Οὐκ ἐπίδων νύμφεια λέχη κατέβην τὸν ἄφουκον
 Γόργιππος ξανθῆς Φερσεφόνης θάλαμον.

508. ΣΙΜΩΝΪΔΟΥ.

C

Εἰς Πανσανίαν | τὸν ἱατρὸν.

L

Πανσανίαν ἱατρὸν ἐπάννυμον, Ἀρχίτῳ υἱόν,
 τόνδ' Ἀσκληπιάδην πατρὶς ἔθαψε Γέλα,

er. C, ex ἡ. Pl^m || p. 356, 11 sqq. ep. in Gorgippum tetrastichum
 (507 et 507^b) exhibet P, prius dist. tantum exstat in Pl III^a
 c. 8 (eis ἄνδρας οὐκ ἐπις.), n. 21; tetrastich. pro duobus carmi-
 nibus iam Jac. habebat, prius dist. ab altero separant Bgk,
 Hauvette; unum lemma (v. p. 357, 2) ab L adpositum est ad 507,

1, cui lemmati nomen auctoris (11) subiecit C 11 ἄλεξάνδρῳ
 Pl mirum in modum dissentiens a C; ep. tam Simonidi quam
 Alexandro Aetolo abnegavit Bgk, a Leonida T. non alienum
 indicans (cf. 655), de Simia auctore cogitabat Junghahn 12 ἐν-
 θρωπ' ο, v. C -πασ? A^{ac}: v. 648, 10 (Leon.) | λεύσσει P, er. Pl |
 ἄλλα γὰρ P ἀλλὰ γὰρ Pl ἀλλὰ γ' ἔρ' Scaliger; in clausula γὰρ
 ἀνδρὸς defuncti nomen latere putabat Jac. (Γεράνδα?) 13 post
 χερνήτῳ interpunxere CPl, interpunctionem del. Bergk, ut
 ἀνδρὸς ad τύμβος referretur | ἱκανός P; nec in prioris nec
 alterius dist. sine signum clausulae exhibet P; supra lemma,
 quod L tetrasticho add., orasae vid. litterae ζτ; complures
 versus intereidisse put. Bgk ||

1 sqq. cf. ad p. 356, 11 sqq.; Simonidi tribuit dist. Hauvette,
 poetae recentiori Junghahn, alii 2 γόργιππῷ ἐπιτ. L 3 ἐπίδων
 P (i. e. ἐπίδων A ἐπίδος C), ἐπίδων Chardon | νύμφεια? v. 188, 7 |
 κατέβην A, in -βην mut. C 4 Περσεφ. Burmann | θάλαμος P, er.
 Salm.; cf. 489, 2 || 5 sqq. Pl^m III^b c. 14 (eis ἱατρούς), 2 (Pl^b c. 15, 3);
 Diog. Laert. VIII 61 5 Empedocli ep. trib. ap. Diog.: cf. Pr.
 p. 86; auctoris nom. om. Pl^m (praecedit ep. VII 135); ἔδηλον
 Pl^a; ad Simonidem epitaph. referre potuit sciolus poetae in Sic.
 itineris memor; de Emp. et Paus. v. Rohde Ps. 467 6 ἱατρὸν
 L | (Ἐμπεδοκλῆς) καὶ ἐπίγραμμα εἰς αὐτόν (Πανσ.) ἐποίησεν D.
 7 πανσανίαν P Pl -ίην D. | ἱατρὸν P Pl D. ἱατρὸν Bgk, Fr. (qui
 doricis restituerunt formas) | ἐπάννυμον: sc. τὸν ἀγίας πάνσαντα
 (v. Phoen. 1494) | ἀρχίτῳ P Pl -χίτων D. -χίτα Pr.; Ἀρχίτῳ (om.

ὄς πλείστους κρουραῖσι μαραινόμενους ὑπὸ νούσοις
φῶτας ἀπέστρεψεν Φερσεφόνης θαλάμων. M 93^r Pr. 40

509. ΤΟῦ ΑἴΤΤΟΥ.

Εἰς Θέογγιν τὸν Σιναπέα.

5 Σῆμα Θεόγγιδος εἰμι Σιναπέος, ᾧ μ' ἐπέδηκεν
Γλαῦκος ἑταιρείης ἀντὶ πολυχροίου.

510. ΤΟῦ ΑἴΤΤΟΥ.

Εἰς Κλεισθέην | κνηγόν, Χίον.

10 Σῶμα μὲν ἀλλοδαπή κεύθει κόνις, ἐν δέ σε πόντω,
Κλεισθένης, Εὐξείνῳ μοῖρ' ἔμχεν θανάτου

voce *vión*) Menrad (*Ἀρχαῖα Reiske*; cf. Diog. L. VIII 61 Παν-
σανίε, ὃν δὲ κλύει, δαίφρονος Ἀγγίτου υἱέ) 8 τὸν δ' P τόνδ'
P^M φῶτ' D. τῆδ' Reiske τῶδ' Bgk τειδ' Pr. | ἀσκληπιάδην
P¹D., -δαν Bgk (Pr.) | πρὸς P^M | ἔθρεψε D., ἔθραψε (quod
recta tuetur Pr.) P¹P¹: Laertium de Pausania tamquam Empedoclis
superstite inania tradere (VIII 71) docet Diels (Sb. d. Berl. Ak.
1884 I p. 362) | πέλας P κόνις P¹ Γέλα D. (sed γ,ε,λα,σ D.^B
adnexo ad vocem γελα pronomine ὄς ex v. seq.), Γέλας Jac.

1 πολλοὺς D. | μαγεροῖσι (-οῖς D.^B) μαραινόμενους (μαρεν.
D.^B) καμάτοισι (-τοῖσιν D.^B) D. | ὄπον. P 2 φῶτας P ἀπέστρεψε
D. | φερσεφόνης P D.^B φόνος D.^B φόνος Pr. (φερσεφόνης D.^B),
Φερσεφόνης P¹ | ἀδύτων D. || 3 sqq. ap. Buh. p. 145 (n. 65)
3 τοῦ αὐτοῦ C; abindicat ep. a Simonide Hauvette 4 εἰς

θέογγ' τὸν σινάπ (α ex ο ex?) L 5 Θεόγγιδος εἰμι P | (Σινα-
πέας Br., -πέας P Reiske) | ἐπέδηκεν ap. B.¹ (ἐπέθ. in m.)
6 γλαῦκος P: propter hoc nomen ep. fort. addictum Simonidi,
cf. Paus. VI 9, 9 | ἀντι P; cf. IX 160, 2 || 7 sqq. P^M III^b
c. 19 (εἰς κνηγόν), 22 (P¹ c. 22, 69); ep. est ap. Ir. p. 94 inter
Simonidea (ante VII 513, post 348), exstat etiam in ap. Buh.
p. 145 (n. 66) 7 σιμωνίδου¹ (post VII 284) P^M; a Simonide
abindicat ep. Hauvette; novicio poetae tribuit Kaib. (cf. ad Χίον
v. 4); dubitat Junghahn opp. 509 sq. si non omni, at 'gravio-
re suspicione' carere ratus 8 post κνηγόν (sic) clausulae signum
L adpinxerat, sed idem χίον add. 9 σῆμα P, cr. P¹Ir. (σῆμα
μὲν ἀλλοδαπή perperam Reiske) | verba ἐν δέ σε — πλαζόμενον

πλαζόμενον γλυκεροῦ δὲ μελίφρονος οἰκαδε νόστου
ἡμπλωκεσ οὐδ' ἔκευ Χίον ἐπ' ἀμφιρύτην. M 94^r

511. ΤΟῦ ΑἴΤΤΟΥ.

Εἰς Μεγαλλέα.

5 Σῆμα καταφθιμίνοιο Μεγακλέος εἶδ' ἂν ἰδῶμαι,
οἰκτίρω σέ, τέλειαν Καλλία, οἷ' ἔπαθες.

512. ΤΟῦ ΑἴΤΤΟΥ.

Εἰς τοὺς Ἑλληνας τοὺς τὴν | Τεγέαν ἑλευθέραν
ποιήσαντας.

10 Τῶνδε δι' ἀνθρώπων ἀρετὰν οὐχ ἔκετο καπνὸς
αἰθέρα δαιόμενας εὐρονόρου Τεγέας,

(p. 359, 1) per parenthesin inserta vult Jac. p 358, 10 μοῖρ' P
idemque P^M, κῆρ P¹ (κῆρ P¹)

1 γλυκεροῦ P¹, στυγερός Schmidt | οἰκαδε νόστου, C εἰδάν
ἰδῶμαι A^r (aberrans ad 514, 1) 2 ἡμβροτες P¹ | ἔκευ P¹ ἔκευ?
P | χίον P¹; vocali insolenter producta recentiorem indicari ori-
ginem consert Kaib. (cl. Kb. ep. 88 Χίος ἀγ. Συμμάχῳ ἐστὶ πατρὸς);
Κεῖον vel Κῆον Fröhlich, γεῖαν Schmidt, Κεῖον s. Κων (vel
Κέω) πάλλιν (om. praepositione) et πατρὸδ' Bergk | ἀμφιρύτην
P ἐς ἀμφ. P¹ (ἐκίς ἐς Χίον ἄ. Schneidewin, οὐδὲ Χίον νεῖσω
Hartung) | in fine ep. clausulae signum deest || 3 sqq. ap. Buh.
p. 146 (n. 67) 3 de Simonide auctore ep. dubitat Kaibel, qui dist.
(conl. Kb. 539) pro integro titulo habet; illi (improbante Prg.) vin-
dicat Hauvette; cum disticho iunxit ep. 495, 5 sq. et ep. 496 Bergk;
particula elegiae vid. Schneidewino, qui nominibus originem
Atticam indicari monet 5 cf. 300, 3 | μέγα κλέος τῶν P
6 οἰκτίρω P οἰκτίρω Kirchhoff | σε P σέ Jac. | Καλλία: 'patris, con-
sanguinei; an amici?' ap. B.^m; de familiari poetae eum Callia
eiusque filio Meg. consuetudine monet Schneidew. | (οἷς Jen-
sius) || 7 sqq. P^M III^b c. 4 (εἰς ἀνδρῶν), 11 (P¹ c. 5, 48)
7 nom. auctoris (post VII 344) om. P^M¹, ἀδηλον P¹; a Sim. ab-
indicat Junghahn, pro ep. demonstrativo habet Hauvette (Kaib.)

8 sq. εἰς τ' οὐσ' Ἑλλήν' αὐτ' οὐσ' τ' ἡν' Τεγέαν ἑλευ^θ ποι. L, ἑλευθερο-
ποιήσαντας Schneidewin (εἰς τοὺς Τεγέτας τοὺς τὴν Ἑλλάδα
ἑλευθεροσ. Bergk, qui duo opp. 512 et 442 ad easdem res a Te-

οἱ βούλοντο πόλιν μὲν ἔλευθερίᾳ τεθάλυται
 παῖσι λιπεῖν, αὐτοὶ δ' ἐν προμάχοισι θανεῖν. M 90^r

513. ΤΟΥΤ' ΑΥΤΟΥΤ'. C. PI

Εἰς ἧ Πρόμαχον υἱὸν | Τιμάροχος. LC

5 Φῆ' τότε Τιμαρχος, πατρός περὶ χεῖρας ἔχοντος,
 ἤνικ' ἀφ' ἡμερτὴν ἔπνευεν ἠλικίην·
 ὦ Τιμηρορίδη, παιδὸς φίλου οὐ ποτε λήσῃ
 οὐτ' ἀρετὴν ποθέων οὔτε σοφροσύνην. M 94^r

geatis proelio Plataeensi gestas, conl. Herod. IX 85, referenda censet, at v. Hauvette p. 88 sq.); sch.^B affert haec e Pausania petita: 'ἐπὶ γὰρ Λέοντος τοῦ Εὐρυκράτους Λακεδαιμόνιοι προσέπαισαν ἐν τῷ πρὸς Τεγεάτας πολέμῳ· ἐπὶ Ἀναξανδρίδου μέντοι τοῦ Λέοντος ἐπικρατέστεροι Τεγεατῶν ἐγένοντο τῷ πολέμῳ· ὃν δὲ τρόπον Πανσανίας ἐν τοῖς Λακωνικοῖς ἱστορεῖ (III 3, 5 sqq.)· λέγει δὲ καὶ ὅτι Χαρίλλον τοῦ Πολυδέζτου βασιλεύοντος ἡ Σπαρτιωτῶν ἐπὶ Τεγεάτας γέγονεν ἔξοδος (III 7, 3), ὅτε Λακεδαιμόνιοι Τεγεάτας ἀπέησαν ἠλικίον καὶ ἀποτειμῆσθαι τῆς Ἀρκαδίας τὸ Τεγεατῶν χωρίον (χωρίων sch.^B) ἀπόβω μαντεύματι ἐπέλθόντες' p. 359, 10 διανθρώπων P δι' ἁπάντων P^M | δι' ἡρώων et ἀνορέων (ἀρετῶν τ') Bgk (ἐρατῆν Schmidt) | οὐχέμετο P 11 δαιμόνεος PPI -ας Miller | ἐρόνηζόντων, τεγέησ ex - ζήων τεγέησ ex. P | Τεγέης Schneidewin

1 τεθάλυται ex - λυτα ex. P 2 αὐτοὶ δ' P | θανεῖν PPI θάρον Reiske (πεσεῖν Schneidew.) | recentioris poetae ep. excoisidisse post 512 eiusdemque esse epp. 513-516 put. Bgk || 3 sqq. P^M III^b c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 23; P^L c. 22, 72 (perperam inter naufragorum epitaphia ep. recepit Plan.); ap. Ir. p. 95 Simonideum est inter ep. 510 et 515 (elegiae in Timarchum scriptae exordium esse ep. 515, cum aliis versibus amissis ep. 513 eadem elegia contineri consent Francke, Schneidewin) 3 a Sim. abiudicant ep. duce Bergkio, qui anaglypho sepulchrali, quod imaginem filii patri valē dicentis repraesentaverit (cf. Weissb. p. 102, Hauvette), recentioris ep. originem prodī docet (cl. ep.

647) 4 εἰς πρόμαχον (cf. ad 5) υἱὸν lemma imperfectum reliquit L, τιμάροχος falso supplet C (υἱὸν T. Boiss.) 5 ποτε PPI, τότε Francke; τότε? Τιμαρχος P1 πρόμαχος P, Τιμάροχος Jac., παῖς Πρόμαχος Lemper, Πρωτόμαχος probabiliter Heck. | πρὸς P^M | περὶ P. χεῖρι Herm. (πατρός) οὐ περὶ Reiske (cf. VII 646, 1; 647, 1 sq.)

Fr. syll. Sim. 514. ΣΙΜΩΝΪΔΟΥ. C
epp. 514-516

Εἰς Κλεόδημον <Διφίλον υἱὸν> | ὑπὸ Θρακῶν | ἀναιρεθῆντα. L

Αἰδῶς καὶ Κλεόδημον ἐπὶ προχοῇσι Θεαίρου
 ἀενάου στονόεντ' ἤγαγεν εἰς θάνατον
 5 Θρηκτικῶν κύρσαντα λόχῳ πατρός δὲ κλεωνῶν
 Διφίλου αἰχμητῆς υἱὸς ἔθικ' ὄνομα.

P 289 515. ΣΙΜΩΝΪΔΟΥ. C. PI

Εἰς Τιμαρχον νεότερον | ἐν νόσῳ τελευτήσαντα. L

Αἰαί, νοῦσε βαρεῖα, τί δὴ ψυχαῖσι μεγάρις
 10 ἀνθρώπων ἐρατῆ παρ νεότητι μένειν;

p. 360, 6 ἀφ' ἡμ. P ἀφ' ἡμ. P^M (ἀφ' ἡμ. P^L); ἠλικίην P 7 ὅ ex α? ex. P | οὐποτε P | λήσῃ P^M (λήσῃ P^L); λήσεις Heck. (ἀθπον' ἀνήσεις F.G. Schmidt); cf. Kaib. 60 8 οὐτ' οὐτε ('C) P οὐτ' — οὐτε Diltthey, malim εἶτ' — εἶτε | οὐποτε δήεις (v. 3) — οὐτ' ἀρετὴν προσθέοντ' οὐτε a. M. Schmidt, — οὐτ' ἀρετῆ προσφέροντ' οὐτε σοφροσύνη F.G. Schmidt | cf. Od. 1202 |

1 sqq. ap. Buh. p. 146 (n. 67) 1 nomen auctoris infra erasam lemmatis partem (? cf. ad 2) ser. C. Simonideum esse ep. negat Hauvette (haesitat Kaib.) 2 εἰς κλεόδημον L: induxit verba C, idem restituit (sublata rursus linea, quam usurperat delendi causa); titulum illum etiam supra auctoris nom. (ubi nunc rasura conspicitur) olim collocasse vid. C | ὑπὸ θρακῶν L | 'ἡκαί' κλεωνῶν δι φίλον υἱὸν ep. falso interpretans add. L (clausula post ἀναίρ. erasa); de argumento carm. cf. Bergk PL. 4 p. 470 3 αἰδῶς P (ἄθης apogr., Hartung); cf. II. Z 441 αἰδέομαι Τεῶας — αἰ νε παῖς ὡς νόσῳν ἐλυσσάξω πολέμοιο | καὶ Κλ.: cf. 263, 1 | Κλεόδημον Reiske | ἐπὶ A^{na} | Θεαίρου: eundem fluvium Tearum apud Herod. (IV 89-91) dici existimat Reiske, negat Bgk 5 δε κλεωνῶν (sic) P | κλεωνῶν ap. B.^m: cf. Pindar. Pyth. V 20, J.J. 133, 812 || 7 sqq. P^M III^a c. 20 (εἰς νέους), 15 (P^L c. 23, 16); apud Ir. p. 95 (post VII 513, ante VII 20) 7 a Sim. abiudicant Kaib. Hauv. (cum ep. 513 iungit, ut exordium sit elegiae in Timarchum compositae, Francke)

8 νεῶ ('C qui s rest.) P 9 versum p. 288 ser. A, indoxit illic (delendi signo 7 adpicto) iteratque in nova p. 289 C | cf. VII 488, 491, 122, 298 | αἰ αἰ C αἰ αἰ P^M | βαρεῖα τί? A^{at} 10 ἀνῶν P^M | * ἀρετῆ (et gravi et circumfl. vocem instruxit

ἢ καὶ Τίμαρχον γλυκερῆς αἰῶνος ἄμερσας
ἠίδεον, πρὶν ἰδεῖν κουριδίην ἄλοχον. M 38^v

516. ΤΟΤ' ΑΤΤΟΪ. C₂

Εἰς τινα ὑπὸ ληστῶν ἀναίρεθέντα. L₂

5 Οἱ μὲν ἐμὲ κτείναντες ὁμοίων ἀντιτύχοιεν,
Ζεῦ ξένε, οἱ δ' ὑπὸ γᾶν θέντες θύαιτο βίου. M 31^v. Pr. 255

Fr. syll. Callimacheae
app. 517—525 517. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ. C. Pl

Εἰς Μελάνιππον καὶ | τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ Βασιλῶ. L

Ἡῶι Μελάνιππον ἐθάπτομεν, ἡελίου δὲ
10 δυομένου Βασιλῶ κάτθινε παρθενικῇ

A) P^{er} δ' ἄρετ. A^{ar}; ἐρατῆ Pl, ἐρατῆ Jac. | παρ P παρ Pl^m | νεότερη ex νεότε. cr. Pl^m | μένειν: cf. Kaib. 608 (ψυχὴν — τὴν αὐτοῦ μέλεος οὐν ἀπέπεισε μένειν)

1 ἄμερσας A^{ar} ἔμ. C (cf. II. X 58) 2 ἠίδεον P | κουρι-
δίην P idemque Pl^m (-δίαν Pl^e) || 3 sqq. ep. scripsit C
(C.) p. 219 in m.^o praemisitque epigrammati VII 77 (v. ad p. 54,
5 sqq.; ζητ. 289 adrosuit m. rec.), exaravit etiam A p. 289 in t.
(L₂, C₂; ζητ. 219 eadem m. rec.); exstat in Pl^m III^a c. 6 (εἰς ἀνδρας
οὐν ἐπισήμους), 11 (Plan. ep. non in textu scr., sed in marg.
inferiore inter prius alterumque distich. ep. 359, v. ad p. 240,
6); Pl^e c. 6, 12 3—4 σιμωνίδης εὐρῶν νεκρῶν. ἐν νήσῳ τινι.

θάψας ἐπέγραψεν C₂ 3 τὸ αὐτοῦ C₂ σιμωνί^d Pl^m; ep. non
Simonideum infimae aetatis esse monet Jungh. 4 om. Pl (εἰς
τὸ αὐτό post VII 360 Pl^e) | εἰς τινα et ληστῶ L 5 sq. cf. app.
310, 356—360, 580 sq. 5 totum dist. una lin. comprehendit C,
punctis geminis: hexametrum a pentametro dirimens | οἱ μὲν
A 6 ξένε? A^{ar} | ὄπογεν A | βλον A βλον C, Pl | post ep. 516
iterat A ep. in Pindarum compositum VII 35, cf. ad p. 28,
3 sqq. || 7 sqq. Pl^m III^b c. 20 (εἰς νέους καὶ νέες), 17; Pl^l
c. 23, 17; ep. exstat ap. Ir. p. 90 inter Callimachea (ante VII
460, post VII 317) 7 sq. nom. auctoris lemmati subicit C

8 τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς βασιλῶ (— λῶ L^{ar}?) P 9 ἠῶι P ἠῶι Pl^m
Ir.; ἠῶι Kaib., recte f.: nam sic prior app. Callimachi series
(517—522) existit litterarum ordine (A—T) disposita; cf.
182, 5 (Mel.) et anathematicorum Call. seriem VI 146—149 |
ἡελίου δέ (sic) P 10 (δυομένου Ernesti)

αὐτοχερί: ζῶειν γὰρ ἀδελφεὸν ἐν πυρὶ θεῖσα
οὐκ ἔτλη. δίδυμον δ' οἶκος ἐσεῖδε κακῶν
πατρός 'Αριστίπποιο· κατήφησεν δὲ Κυρήνη 5
πᾶσα τὸν εὐτεκνον χῆρον ἰδοῦσα δόμον. M 38^v

518. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ. C. Pl

Εἰς Ἀστακίδην τὸν Κρήτα | ἀρπασθέντα ὑπὸ νυμφῶν. L
'Αστακίδην τὸν Κρήτα, τὸν αἰπόλον, ἤρπασε νύμφη
ἐξ ὄρεος, καὶ νῦν ἱερὸς 'Αστακίδης.
οὐκέτι Δικταίησιν ὑπὸ θρυσίν, οὐκέτι Δάρμιν
10 ποιμένες, 'Αστακίδην δ' αἰὲν αἰεσόμεθα. M 41^v

519. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ. C. Pl

Εἰς Χάρμιν νίδν | Διοφάντος ἄφως | τελευτήσαντα. L
Δαίμονα τίς δ' εὖ οἶδε τὸν αἴθριον, ἀνίκα καὶ σέ,
Χάρμι, τὸν ὀφθαλμοῖς χθιζὸν ἐν ἀμετέροις.

1 αὐτοχερί P^{er} — χέρι A^{ar} ζῶειν P 2 οὐκέτι P | ἐπεῖδε Schnei-
der (conjecturatae traditam praestare scripturam vel ex Od. ψ 303
apparet) 3 κατήφης Pl δε P 4 ἐντελεχίον C εὐτεκνον A^{ar}
εὐτεκνον Pl (etiam Pl^m), cf. 484, 8 || 5 sqq. Pl^m III^a c. 23 (εἰς
ποιμένας), 3 (Pl^e c. 26, 3); ap. Ir. p. 89; cf. Philol. 49, 654, Reitz
p. 255; ep. argumentum exemplis ἀρπαγῆς allatis illustrat
ERohde Ps. 663 6 τ' κρῆ ἀρπασθέν L | Astacidem eundem esse
atque Theocriti (id. VII) Lycidam, sc. Dosiadam Cretensem putat
O. Ribbeck, at cf. Phil. I. c. (Susem. I 183) 7 cf. Theocr. 17, 48; Kaib.
570 sq., A. P. XII 128 | κρητῆ Pl^m (αἶπο ser. ante ras., ad seq.
vocem aberrans) 8 ἐξ ὄρεος P | (in fine vs. praeced. interpunxit
Pl^m, interpunctionem om. cum P Jac.) | ἱερὸς: cf. Theocr. 13, 72 οὐτῶ
μὲν κάλλιστος ἴλας μακάρων ἀμειδίεται 9 de Daphnide cele-
brato a pastoribus etiam Cretensibus cf. Ov. Met. 4, 277 ('D. Idaei')
οὐκ εἰ P οὐκέτι Pl (Jac.), οὐκέτι Schneider, οὐκέτι Salm.; οὐτοι?
ὄπο P | ὄπ' ὀφθαλμῶν? 11 sqq. Pl^m III^b c. 5 (εἰς ἀνδρας οὐκ
ἐπισήμους), 24; Pl^e c. 5, 59 (Pl^e 60); exstat ap. Ir. p. 90 inter ep. 522
et 447 12 αἰφῶ, τελευτήσαντ ser. L erasa clausula, quam
primo exaraverat post διοφ. 13 cf. Sim. fr. 210B, Theocr.
XIII 4 τὸ δ' αἴθριον οὐκ ἱερῶμεν | τίς δ' εὖ Pl; τίς εὖ Reiske,
τίς τεν Cobet, τίς εὖ Schneider; perisse ante δαίμονα dist. aut

τῶ ἐτέρῳ κλανύσαντες ἐθάπτομεν; οὐδὲν ἐκείνων
εἶδε πατὴρ Διοφῶν χρῆμ' ἀνιαρότερον. M 92^r

520. ΤΟῦ Αἴτοῦ ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ. C

Εἰς Τίμαρχον υἱὸν Πανσανίου Πτολεμαῖδος. L

5 Ἦν δὲ λῆξ Τίμαρχον ἐν Ἄιδος, ὄφρα κινῆται
ἢ τι περὶ ψυχῆς ἢ πάλι πῶς ἔσσει,
δίξασθαι φυλῆς Πτολεμαῖδος υἱῶ πατρὸς
Πανσανίου· δῆεις δ' αὐτὸν ἐν εὐσεβέων. M 90^r

521. ΤΟῦ Αἴτοῦ ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ. C

10 Εἰς Ἰσπικῶν καὶ Διδύμην τινὰς οὐκ ἀφανείς. L

Κύξιον ἦν ἔλθῃς, ὀλίγος πόνος Ἰσπικῶν εὐρεῖν
καὶ Διδύμην· ἀφανῆς οὐ τι γὰρ ἢ γενεή·

τίς δηδ' scribendum esse putat Mein. (τίς δὴ εὐ Herw.) | οἶδε P |
ἦνίκα P | εἰνεκα Scheer ἦνίκα Schneider p. 363, 14 χρῆμι τὸν P
(Χερμιτὸν Pl^a; τὸν om. Plⁱ, superser. sch.²) | ἡμετέροισι Pl
1 τῆ ἐτέρῳ Pl cf. 271, 3 ἀνείδ' ἐκ. (Call.) 2 πῆμ' Schmidt |
ἀνιηρότερον P Pl, -αρότ. Jac. || 3 sqq. Pl^m III^b c. 1 (εἰς ἀγαθὸς
ἄνδρας), 7 (Pl^b c. 1, 24); ap. Ir. p. 90 post 447 3 sq. titulum
om. Pl^m, Καλλιμάχον Pl^b; nom. auctoris lemmati subiecit C

3 ἀντοῦ καλλιμάχου C 4 τίμαρχος et πτολεμαῖος L | Timarchum de
animae post mortem condicione scripsisse put. Jac., Pythago-
reum ducit Heck., philosophum Alexandrinum Metroclis disci-
pulum, cuius Diog. L. VI 95 mentionem facit, a Call. celebrari
docet Mein. 5 cf. 38, 370 | ἦν (?) P | (ἐς Ἄ. Plⁱ Ir.) 6 ἦ (?) τί P
ἢ τί Pl^m Pl^a ἢ τι Pl^a (τοῦ τι Reiske); cf. XI 354, 4 | περὶ P |
εἰ καλλιπὸς ἔσσει Reiske | ἢ πάλι πῶς P Pl, ἢ εἰ πάλι πῶς
Mein. | ἔσσει P ἔσσει Pl 7 δίξασθαι Mein. (Κερκοπίδην —
Πανσανίου, δῆεις αὐτὸν olim Jac.) | Ptolemaidem phylam non
Atticam, sed cognominem Alexandrinam dici censet Mein. (cf.
Anal. Alex. p. 348) 8 cf. Kb. 569, 12; ERohde Ps. 672 || 9 sqq.
Pl^m III^a c. 6 (εἰς ἀνδρας οὐκ ἐπισήμους), 22 (Pl^b c. 6, 23); ep. est
ap. Ir. p. 90 inter VII 451 et 317 9 Καλλιμάχον Pl; imitatur
poeta Asclepiadis ep. 500; cf. epp. 499, 502, 540, 544, 569, 589, 631,
718 10 εἰς κύξιον L; scripsi Ἰσπικῶν, poterat εἰς Κυξιακῶν
Ἰσπικῶν scribi vel (cum Boiss.) εἰς Κυξιακῶν Ἰσπ. καὶ Διδύ-
μην vel etiam εἰς Κριτίαν Ἰσπικῶν καὶ Διδύμης υἱὸν | τινὰς

καὶ σφιν ἀνιηρόν μὲν ἔρεῖς ἔπος, ἔμπα δὲ λέξαι
τοῦθ', ὅτι τὸν κείνων ὠδ' ἐπέχω Κριτίην. M 92^r

522. ΤΟῦ Αἴτοῦ. C

Εἰς Τιμονόην θυγατέρα | Τιμοθέου τοῦ Μηθθυμναίου. L

5 Τιμονόη τίς δ' ἐσσί; μὰ δαίμονας, οὐ σ' ἀν ἐπέγγων,
εἰ μὴ Τιμοθέου πατρὸς ἐπὶν ὄνομα
στήλη καὶ Μηθθυμνα τετὴ πόλις. ἢ μέγα φημί
χῆρον ἀνιάσθαι σὸν πόσιν Εὐθθυμένη. M 94^r

P 290 523. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ. C

10 Εἰς Κίμωνα | τὸν Ἰσπικῶν υἱόν. L

Οἵτινες Ἀλείοιο παρέργεπετὸ σῆμα Κίμωνος,
ἴστε τὸν Ἰσπικῶν παῖδα παρεργόμενοι.

οἶν' ἀφαν' ex τινάσσοναφ. cr. C (compendio supra r adposito
hic non ης sed εις notat L) p. 364, 11 (Κύξιον Ir.) | ἦν P | ἐθέ-
λησ P | ὀλίγος P | verba ὀλ. πόνος olim parenthetice, inf. εὐρεῖν
pro imperativo accipiendum putavit Jac.; cf. VII 694 ep. Addaei,
qui ad argumentum quamvis dissimile formam ep. Callimachei
accommodavit

1 ἀνιηρόν — ἔπος in πένθυμον ἀγγελίην convertit Apollon.
631, 2 | ἔμπαδε P; ἔμπα trochaice usurpatur ut VIII 18, 2, Pind.
Nem. IV 36 λέξον Pl; cf. εἰπαῖν 499, 3; 589, 1 sq. 2 τοῦθ' ὅτι P
κείνων ἔχω κριτίην P in t., *add. C, qui ὠδ' ἐπέχω κριτίην in
fina vs. scr., κείνων υἱὸν ἔχω Κριτίαν Pl; certa vid. neutra harum
coniect., f. ξείνον excidit post κείνων | cf. 499, 3; 631, 3 ||
3 sqq. Pl^m III^a c. 11 (εἰς γεν.), 25 (Pl^b c. 12, 25); exstat ap.
Ir. p. 89 (inter VII 729 et VII 519) 3 Καλλιμάχον Pl 4 εἰς

τιμονόην θυγατέρα L (cf. ad 5) | τι μηθ. L 5 τιμονόη P, cr. Pl
(Τιμόνη Mein.) | τίς δ' ἐσσί P Pl; ἦε τίς ἔσσει ἢ τίς δηδ' σὺ (vel
ποῦ δ' ἐσσί) Mein., ἐν ταύδεσσαι; M, Schmidt, τετὴ ἐσσί Polak (Τι-
μονόης τότε σῆμα Jac.) | οὐ σ' ἀν Δ., in οὐσ' ἀν mut. C | Timoneos
imaginem in sepulcro positam esse monet Weissh. p. 95 6 μὴ
Δ^{ac} | τιμοθέου P^{ar} -θεοῦ? Δ^{ar} 7 στήλη Pl^m (cum P) στήλη Plⁱ
μῆθυμνία P^{ar} μῆθ. P Pl^m | ἢ (rest. C) P Plⁱ b. s.; ἢ (ex ἡ cr.)
Pl^m (Pl^a) || 9 sqq. ep. om. Plan., non exstat ap. Ir.; in
apogr. Buh. est p. 146 (n. 69) 10 ἴσπικῶν ex Ἰσπικῶν cr. L

11 οἵ τινες Ἀλλεῖοιο P | Ἀλλεῖοιο (*ab Elide' ap. B. m) Salm. (Ἠλεῖοιο
Ernesti); v. fr. 99 | σῆμα P; σῆμα Heringa, Jac. (qui simul Ἰσπικῶν

524. ΤΟῦ ΑἴΤΟΥ.

C. PI

Εἰς τὸν Ἀρίμμη τοῦ | Κυρηναίου βίου, | Χαρίδα. L

α. Ἡ δ' ὑπὸ σοὶ Χαρίδας ἀναπαύεται; β. Εἰ τὸν Ἀρίμμη
τοῦ Κυρηναίου παῖδα λέγεις, ὅπ' εἰμὶ.5 α. Ω Χαρίδα, τί τὰ νέηθε; γ. Πολὺν σάτος. α. Αἰ δ'
ἄνοδοι τί;

γ. Ψεῦδος. α. Ὁ δὲ Πλούτων; γ. Μῦθος. α. Ἀπωλόμεθα.

γ. Οὗτος ἐμὸς λόγος ὕμιν ἀληθινός· εἰ δὲ τὸν ἡδὺν
βούλει, Πελλαίου βοῦς μέγας εἰν Ἀίδῃ. M 32^rreponere debebant: cf. O. Schneider ad hoc ep.) p. 365, 12
ἵστε P | (Ἰσταιόν s. Ἰππίον temere Reiske) ||1 sqq. P^m III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισ.), 23 (P^l c. 6, 24);cf. Kaib. 646a (A. P. XI 8); Ov. Met. XV 154 2 εἰσὶ ἀρίμμη
L | χαρίδα ex — λαν? cr. L 3 cf. XII 71, 3 ὅπο P | Χαρίδας
Reiske: at cf. Herodian. II 651, 35 | (Ἀρίμμη Blomf.: v. Herod.
II 653, 18) 4 Κυρηναίου P^m | ὄπεμοί P 5—8 tetra-stichon tamquam ep. peculiare et novo lemmate et auctoris
nomine instructum in P: εἰς τὸν αὐτὸν L τοῦ αὐτοῦ C, itemque
nota in it. praefixa est alteri epigrammatis hexametro, quam
postea tamen rec. man. induxit 5 Χαρίδα Mein. | πολὺ P,
παλλῆς P: cf. 317, 2 | ἄνοδοι: 'animorum in caelum sublatorum
reditus' Heck. 7 post μῦθος interpunctionem om. P,
add. C (sicut post ψεῦδος et Πλουτ. distinxit); ἀπωλ. Charidanti
partim edd., viatori trib. Heck. 8 ὕμιν P ὕμιν P^m (ὕμιν P^l) |
ἡδὺν P 9 βούλη Jac. | πελλαίου βοῦς (rest. C) P π. βοῦς
P^l; Πελλαίου βοῦς Schneider, filium Pellaei cuiusdam (ab urbe
Syriae Pella propter tauros nobilitata oriundi) intellegens,
philosophum quendam animarum aeternitatem docentem atque
a Charidante inrisum; Πελλαῖος β. Salm. (Pellaeum inflatum
hominem ἀλαζόνα fingens); idem c. Scalig., probat Heck.,
qui Charidantem Alexidis helluonem (cl. Athen. 161 b, 165 d)
apud Call. de boum Pellaeorum (cf. Oppian. Cyn. II 100) vi-litate verba facere putat, distichon in fine ep. intercidisse
existimans (conl. Callim. fr. 85: ἐκ τῶν οὐκ ὄντων βοῶν κολλῶβον
πιπορήσουσιν); πελλαίου β. Jac. (qui πελλαῖος s. -αῖον pro num-
muli nomine aliunde non cognito habebat verbaque de vi-
litate rerum in Orco venalium intellegi volebat), κερματίον β.
idem (cf. Phot. lex. s. γ. ὄβολός: ὄβολοῦ χίμαια ἐν ἔδου); totum
pentametrum olim κολλῶβον ἐπιπέραται βοῦς μ. εἰν Ἀ. vitiose

525. ΤΟῦ ΑἴΤΟΥ.

C

Εἰς Καλλιμάχον | τὸν Κυρηναῖον | ποιητήν, τὸν
γράφοντα τὰ αἶτια. LὍστις ἐμὸν παρὰ σῆμα φέρεις πόδα, Καλλιμάχου με
ἴσθι Κυρηναίου παιδὰ τε καὶ γενέτην.εἰδείης δ' ἄμφω κεν· ὁ μὲν κοτε πατρίδος ὄπλων
ἤρξεν, ὁ δ' ἤμισεν κρέσσονα βασκανίης.οὐ νέμεσις· Μοῦσαι γὰρ ὅσους ἴδον ὄμματι παῖδας 5
μὴ λοξῶ, πολιοῦς οὐκ ἀπέθεντο φίλους. M 40^vscr. Goettling, qui postea nihil mutavit Πελλαίου vocem (cum
Brod.) ad Alexandrum, βοῦς ad Apim referens; βούλει, καὶ πε-
λάων (conl. Hesych. s. γ. πέλανος) Bergk, λῆς, πέλανον βαιοῦ
Mor. Schmidt, βούλεισθ', οὐ πέλανον Brink, βούλη, καλλιμάχου
Mein. (οὐδέ, τὸν ἡδὺν, πωλεῖται χαλκοῦ βοῦς Fonteinus); βούλει
τοῦ Σαμίου, βοῦς μ. εἰμ' Αἴδη Mackail (cl. VI 310, 4); Πε-
λαίου (sc. βοῦς) Jacobsio duce Kaib., qui (Herm. 31, 266) num-
mum meminat Pellaeum bovis typo insignitum; mihi βοῦς μέγας
eodem sensu usurpatum vid. atque apud Aesch. Agam. 36 (τὰ
δ' ἄλλα σιγῶ· βοῦς ἐπὶ γλώσση μέγας βέβηκεν, cf. Stratt. fr. 67
βοῦς ἐπιμαίεται μέγας), ut τὸν ἡδὺν λόγον, quippe abhorrentem
a rei veritate, sibi proferre nefas apud inferos dicat Charidas;
sed nil ausim mutare | εἰναῖδη P, εἰς Αἴδη P ||1 sqq. P^m III^a c. 22 (εἰς ποιητῆς), 47 (P^l c. 25, 59); ep.
est ap. Ir. p. 89 (inter ep. VII 42 et 518); hexasticho tamquam
distichon quartum ep. VII 415 perperam add. Schneider, qui
tamen iure Battii nomen in manco ep. requirit 1—3 καλλιμά-
χου εἰς τὸν αὐτ' οὐκ ἔρα P^m (Ir.) 2 sq. lemma εἰς καλλιμάχου — τὴνγράφ. τὰ αἶτια scr. L, alterum lemma εἰς εἰσὶ praemittit C
nomini auctoris (l. 1) adnexum; rectius lemma Plan. ep. monet
scriptum esse in Battum, poetae Callimachi patrem, eundem
Callimachi duois filium 4 cf. VIII 188, Apollon. Dyscol. de synt.
p. 106, 19 B ὅστις et παρὰ P 5 γενέτην A (γενετήν Wilamow.)6 εἰδείης P εἰδ. P^l | ὁ μὲν κοτέν (sic) P ὁ μὲν, κοτε P^m; κοτε
Jac. | πατρίδος P^m 7 ἤμισεν P ἤμισε P^m (-σεν P^l) | κρέσσονα P^l:
v. V 5, 2 | cf. Call. fr. 292 8 sq. schol. Hes. ad Theog. 81 ad-
notat haec: ἐντεῦθεν καὶ Καλλιμάχος ἐφη· Μοῦσαι — φίλους;
cf. Theocr. IX 35 8 (cf. hymn. in Art. 64) | ὅσους P | ἴδον
(ὲδ. A) ὄμματι P P^l βλέμματι εἶδον schol. Hes. (unde βλέπον ὄμματι
proposuit Mein.) 8—9 παῖδας ἔχει (*C) βίου (ἄχει βίου A⁴⁰)

Fr. Cor. Mel.
epp. 526-529

526. ΝΙΚΑΝΑΡΟΥ ΚΟΛΟΦΩΝΙΟΥ.

C. Pl

Εἰς Ὀθρυάδην | τὸν Σπαρτιάτην.

L

Ζεῦ πάτερ, Ὀθρυάδα τίνα φέρετερον ἔδρακες ἄλλον;
ὅς μόνος ἐκ Θυρέας οὐκ ἐθέλησε μολεῖν
5 πατρίδ' ἐπὶ Σπάρταν, διὰ δὲ ξίφος ἤλασε πλευρᾶν
δοῦλα καταγράψας σκόλια κατ' Ἴναχιδᾶν. M 91^r

527. ΘΕΟΔΩΡΙΔΑ.

C. Pl

Εἰς Θεόδοτον | νέον τελευτήσαντα.

L

Θεῦδοτε, κηδεμόνων μέγα δάκρυον, οὗ σε θανόντα
10 κόκυσαν μέλεον πυρσὸν ἀναψάμενοι,
αἰνόλινε, τρισάρα· σὺ δ' ἀντὶ γάμου τε καὶ ἤβης
κάλλιπες ἠδίστη ματρὶ γόους καὶ ἄχη. M 94^r

PPl; καίδας μὴ λοξῶ schol. Theog. (λοξῶς Trincav.); scripturam genuinam μὴ λοξῶ Jac. censet in cod. Pal. cessisse inserto commentatoris Callimachi nomini, Ἀρχιβίου, quod cum in m. interpretationi adscriptum esset ipsis poetae verbis librarius intulisset), π. μελιχίω Valckenaer, π. ἀρχιβίους Reiske et K. Keil, π. ἀρηβείς Bothe; ὄμμασι π. μελιχίους Heck, ἡματι π. ἀρηβίω Korsch; ego ὄμμασι φαιδραῖς ἀρειφνεῖς (et ὄμματι π. ἐόχα-ρίω) ei.; si βασκανίης vocis interpretis prima vs. 5 verba addidit, scripseris: ἀρηβίους γὰρ παῖδας ὄρους ἴδον ὄμματι Μούσαι μὴ λοξῶ p. 367, 9 οὐκ' ἀπέθεντο C οὐκατέθεντο A³⁰ ||

1 sqq. P¹M III^b c. 4 (εἰς ἀνδρείους), 20 (P¹ c. 5, 56); cf. epp. 244, 430-32, 721; ep. est in cod. Gotting. Phil. 29 (fol.

138) 1 κολοφ^ω add. C, om. Pl 2 εἰσοθρυάδην (lit. ην factae ex compendio, quod potest an significare, — ἀδαν? L²⁷) P |

σπαρτιά L 3 πέρ P¹M | ἄλλον P¹ 4 οὐκατέλ. P: cf. 721, 3

5 ἐπι et διαδεξίφος P | πλευρᾶν P-ρᾶν Pl 6 καταγράψας cod. Gott. | καταγράψαν P κατ' Ἴναχιδᾶν ex -δ' ἄν' cr. P¹M ||

7 sqq. P¹M III^b c. 20 (εἰς νέους), 2 (P¹ c. 23, 22); cf. Kaib. 201

7 Θεοδωρίδ^{ον} P¹M 8 Θεόδοτον et τελεῶ L 9 κηδεμόνες

μέγα δάκρυον εἰς σέ Pl (κ. u. δάκρυσιν εἰς σέ et u. μετὰ μὲν

δακρυσιν σε perperam Reiske) | ἔσοσ P ol σέ Salm. | θανόντων

P-τα Pl 11 αἰνόλινε P, δηνόλινε: accent. supra η positum post sustulit P¹M δηνόλ. P¹M² δεινόλινε P¹b, cr. Salm. (Scaliger) | σὺ δ' P¹M | ἀντι et ἤβης P 12 ἠδίστη (ut matris

528. ΤΟΥΤ' ΑἴΤΟΥΤ'.

C

Εἰς Φαιναρέτην | τὴν ἐκ Λαρίσσης.

L

Ἐθρόσορον περὶ σῆμα τὸ Φαιναρέτης ποτὲ κοῦραι
κέρσαντο ξανθοὺς Θεσσαλίδες πλοκάμους
5 πρωτότοκον καὶ ἀποτμον ἀτυζόμεναι περὶ νύμφην·
Λάρισσαν δὲ φίλην ἤμαχε καὶ τοκέας. M 93^r

529. ΤΟΥΤ' ΑἴΤΟΥΤ'.

C

Εἰς Λωρόθειον υἱὸν | Σωσάνδρου.

L

Τόλμα καὶ εἰς αἶδαν καὶ ἐς οὐρανὸν ἀνδρα κομίζει,
10 ἔ καὶ Σωσάνδρου παιδ' ἐπέβασε πυρᾶς,
Λωρόθειον· Φθία γὰρ ἐλεύθερον ἤμαρ ἰάλλων
ἔγραίσθη Σηκῶν μεσσοῦθι καὶ Χιμέρας. M 91^r

nom. adderetur) Heck.: at cf. 181, 2 | ματρὶ P μῶι P¹M μητρὶ P¹E ||

1 sqq. P¹M III^b c. 11 (εἰς γυναῖκας), 16; P¹E c. 12, 57

1 Θεοδωρί^δ P¹M (post VII 465) -δωρίδου P¹E 2 φαιναρέτ^η

την ἐκ λαρίσσης L 3 περισήμα P | τ, σ, σ τα A²⁷ ποτὲ P ποτὲ

P¹M τότε Heck.; cf. 677, 1 5 πρωτότοκον 'καὶ' ἀπ. P δυατογε-

στάτην φοβούμεναι sch.² περιη. P 6 (ἢ Λάρισαν Reiske) δεφί-

λην P: cf. 493, 1; malim tamen Λάρ. δὲ πάτορον vel δὲ πλοτήν

(cf. 735, 1; 256, 3) τοκῆας P¹M P¹M² (τοκέας P¹, et si principis Aldi-

nae epid. vitium non sustulit) || 7 sqq. P¹M III^b c. 4 (εἰς ἀν-

δρείους), 21 (P¹ c. 5, 57; P¹M 5, 58) 7 Θεοδωρίδου Pl 8 δωρ^ῶ

L 9 ἔσουρανὸν P ἐς οὐρανὸν P¹M 10 ἐπέβασε P ἐπέβ. P¹:

cf. II. I 546 πολλοὺς δὲ πυρῆς ἐπέβησ' ἄλ. | πυρῆς P -ρᾶς Pl

11 φθία (potius quam φθία) P ἄμαρ? 12 'in medio stabulo-

rum et caprorum' inepte Orsop. | σηκῶν (f. corr. ex σηκῶν) P; Σι-

κῶν Brod., de Dalmatiae oppido cui est Σικῶν nomē cogitans;

ignobilem Thessaliae vicum a poeta dici vidit Br. | 'καὶ' χιμέ-

ρας P κ. χιμέρας Pl; cf. Plin. H. N. IV 1, 3: 'In Epiri ora

castellum in Acrocerauniis Chimera' ||

530. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ. C

Εἰς Νιάβην καὶ τοὺς | αὐτῆς παῖδες. L

Μούναν σὺν τέκνοις, νεκροστόλε, δέξο με, πορθμεῦ,
τὰν λάλον· ἀρκεῖ σοι φόρτος ὁ Τανταλίδας·

5 πληρώσει γαστήρ μία σὺν σκάφοι· εἶσιδε κούρους
P 291 καὶ κούρας, Φοῖβον σκόλα καὶ Ἀρτέμιδος. M 32^v

531. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ. C

Εἰς Λαμάτριον τὸν | Λάκωνα, ὃν ἡ μήτηρ ὡς |
φυγοπόλεμον ἀπέσφαξεν. L

10 Ἀντά τοι τρέσσαντι παρὰ χροῖος ὤπασεν ἕδαν
βαφαιμένα κοίλων ἐντὸς ἕρη λαγόνων
μάτηρ, ἃ σ' ἔτεκεν, Λαμάτριε· φᾶ δὲ σίδαρον
παιδὸς ἐοῦ φύρδαν μεστὸν ἔχουσα φόνου,

1—p. 371, 12 opp. 530—532 scripta vid. a poetis cor. Philippiacae; Thessalonicensi tr. Setti duo priora (quamvis non proreus indigna Sidonio) et Isidorus recte f. poetis Phil. adnumeratur 1 sqq. Pl^a III^a c. 7 (εἰς ἀρχαίους τινάς), 4 1 ἀντιπα^{τε} Pl^m | gent. Θεσσαλ^ο add. C, om. Pl 2 εἰς ἀδ^ο (sc. αὐτό) post VII 311 Pl^m; εἰς τὴν αὐτὴν praemittit nomini auctoris Pl¹ (subicit Pl^a) | Γκαί¹ τ³ L 3 cf. VII 67 (Leonidae); 63, 1. τὸν κούρα Δ., νεκροστόλε, δέξο με πορθμεῦ | συντ. A²⁰ 4 τὰν C τὸν A²⁰ | cf. ἀρκεῖται VI 209 τανταλίδης P Τανταλίδ^ο Pl^m -λίδος Pl^a 6 κούρας, C, -ρος (non -ρον) A²¹ | σκόλα P (geminavit 1 A, sed alterum 1 negligentius adnexuit vocali α) σκόλα Pl; cf. XVI 131, 2 (τεκοῦσα γαστροῖ μιῇ) Φοῖβον θύμα καὶ Ἀρτέμιδι || 7 sqq. ap. Bah. p. 146 (n. 69); cf. VII 230 7 Θεσσαλονίς C

8 ἡ μήρ ὡς L 9 φυγοπόλεμ^ο ἀπέσφαξ^ε L 10 cf. 230, 3 (Erycii); 493, 3 | παραχροῖος A²⁰; cf. παραβάντα νόμου 433, 1 (Gymnae) | ὤπασεν ('C, qui e ref.) P 11 vs. exhibet Suid. s. Ἄρης | βαφαιμένη S. | κοίλων S. κοίλων P; κοιλῶν? cf. IX 323, 6; VII 230, 4 (διὰ πλ. ὠσαιμένα λαγόνων); 168, 4 12 ἄσ (s. ἄσ) ἔτεκεν A²⁰ | φᾶ—φόνου (13) s. v. φύρδην S., s. φαιδελδαρον S., | φᾶ δὲ, σιδ^ο P φαιδελ^ο S., S¹ V 13 ἐοῦ? A²⁰ | φύρδαν ('C) P S¹, A²¹ V S², V² B φύρδην Suid. codd. nonnulli | ἔχουσαν (v. serius add.) S¹ V | φόνου S. praeter S¹, V (qui φόνου tradunt cum P)

ἀφριόεν κοναβηθὸν ἐπιπρίουσα γένειον, 5

δεχομένη λοξαῖς οἷα Λάκωνα κόραις·

Ἄειπε τὸν Εὐρώταν, ἴθι Τέρταρον· ἀνίκα δειλῶν
οἶσθα φηγῶν, τελέθεις οὔτ' ἐμὸς οὔτε Λάκων·

532. ἸΣΙΔΩΡΟΥ ΑἰΓΕΑΤΟΥ. C. Pl

Εἰς Ἐτεοκλέα ναυηγόν, ἐν τῷ Τροσρημῷ |
πελάγει ναυαγήσαντα. L

Ἐκ με γεωμορίας Ἐτεοκλέα πόντιος ἐλπίς
εἰκνοσεν ὀθνεῖς ἔμπορον ἐργασίας.
10 νῆα δὲ Τροσρηγῆς ἐπάτευν ἄλως· ἄλλ' ἄμα νη
πρηνηχθεῖς κείνης ὕδασιν ἐγκατέδου
ἄθροον ἐμβροίσαντος ἀήματος, οὐκ ἔσ' ἄλωα
αὐτὸς ἐπιπνεῖει κείς ὀθνεὺς ἄνεμος. 5
M 94^v

1 exstat vs. bis apud Suid., s. v. ἀφριόεν et s. κοναβος (altero loco vs. om. Suid.^v) | ἐπιπρίουσα ('C) P; ἐπιβροχουσα Wesseling (cf. 433, 4 ὄδοντα ὄδον ἐπιβροχουσα^ο Gymnae) 2 s. v. λοξῇ Suid. vs. praebet | δεχομένη S. | λοξαῖς φ^ο Bothe | Λάκωνα P Suid. (Λάκωνα Salm. Λάκωνα ap. G. R.^m; cf. 433, 4 οἷα Λάκ. γινά) 3 sq. distich. affert Suid. s. v. Εὐρώταν 3 εὐρώταν C (S.), εὐρώτα P²⁰ | ἴθι ('C) P εἴθι S¹ V | ἴθι S. | δειλῶν C (λάκων A²¹) -λήν Suid. (δειλῶν Reiske, δειλῶς Jac.) 4 φηγῶν A²¹ φηγῶν C (οἶσθα, φηγῶν Reiske, οἶσθα φηγῶν Jac.) | φηγῶν τελέθειν Suid. (sed φηγῶν τελέθειν S.^v) | τελέθει ('C) P || 5 sqq. Pl^m III^b c. 1° (εἰς ναυαγήσ), 27; Pl^b c. 22, 76 (Pl^b 22, 74) 5 alq. om. Pl 6 sq. εἶπε, ἐν τ^ο τρωανίῳ et ναυαγήσαντα L 8 ἐκ γεωμορίας Pl^m ἐκ με γεωμ. cum P congruens Pl^m 9 ὄθν.: cf. 156, 3 10 ἐπάτευν: aff. Jac. Opp. Cyn. II 217 πόντον πατέουσι ἀλλῶμεν ἢ P ἄλλ' ἄμα v. Pl 11 πρηνηχθεῖς: cf. 652, 3; ἐπὶ πρόσωπον καὶ ἐπὶ στόμα πρῶτων^ο sch.^b | ὕδασιν P; nolī οἰδμασιν inferre 12 ἄθροον ἐμβροίσαντος PP¹ Pl¹ V, ἐμβρο. Pl^a (Scaliger); malis ἄθροον ἐπιβροί. cl. Apoll. III 344 (ἐπιβροίσανσαι ἄελλαι, sed ἄθροον non mutandum: cf. 655, 4 ἀήματος P Pl: πνεύματος interpretatur sch.^a ὀθνεῖς P (litteram o supra α vid. scripsisse ipse A, non spiritus asperum lenemque in unum iunxisse); οὐκ ἔσ' ἄλωα Pl^m (ἐλ. Pl^a), οὐ γὰρ maluit Jac. 13 αὐτὸς P αὐτὸς Pl | κείσθονα P ||

533. ΔΙΟΝΤΣΙΟΥ ἈΝΔΡΙΟΥ. C

Εἰς μέθυσον ὀλισθήσαντα. C

Καὶ Διὶ καὶ Βρομίῳ με διάβροχον οὐ μὲγ' ὀλισθεῖν,
καὶ μόνου ἐν δοιῶν καὶ βροτῶν ἐκ μακάρων.

5 534. <ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΥ> Αἴτωλοῦ <ἦ> Αἴτομέδοντος. C

Εἰς Κλεόνικον ἐν | Θάσῳ νεωαγήσαντα. L

Ἄνθρωπε, ζωῆς περιφείδου μηδὲ παρ' ὄρη
ναυτίλος ἴσθι· καὶ ὡς οὐ πολλὸς ἀνδρὶ βίος. M 93^r
δειλαίε Κλεόνικε, σὺ δ' εἰς λιπαρὴν Θάσον ἔλθειν

10 ἠπαίρειν, Κόλλης ἔμπορος ἐν Συρίας,

ἔμπορος, ὦ Κλεόνικε· δύσιν δ' ὑπὸ Πλειάδος αὐτήν
ποντοπορῶν αὐτῇ Πλειάδι συγκατέδυσ.

1 sqq. ap. Buh. p. 147 (n. 70) 1 αὐδρῶν C (ut depravatam
ex Ἀλεξάνδρου ad titulum ep. seq. refert Menk); ep. ab eodem
Dion. vid. compositum esse atque ep. V 80 (Διον. σοφιστοῦ)

8q.; cf. 398. 2 ολισ, θήσαν P: litt. ολισ, in erasa clausula
scr. C, qui primo participium addere omiserat 3 οὐ μὲγ':
cf. τὸ κρήνην V 57, 1 (Archiaë) | ὀλισθεῖν A^{no} 4 v. V 92, 4 τί
μόνος πρὸς δὲ ἐγὼ δύναμαι | βροτῶν P, cr. Reiske | mutilum esse
ep. sine causa suspicabatur Jac. || 5 sqq. P^m III^b c. 19 (εἰς
νεωαγήσαντας), 5 (P^{r-a} c. 22, 52); primum tantum dist. prae-
bet Plan. idque Theocrito vindicat 5 θεοῖσι^r P^m | αἰτω-
λοῦ: ~ primo scripserat C, sed claus. deleta αὐ, τοιμοδοῖν add.
idem; Ἀλεξάνδρου excidisse ante αἰτ. probabiliter statuit Jac.
(cf. Mein. An. p. 237), quamquam coronae Philippicae poetae,
Automedonti, quae convenire videantur in ep. fort. reperiuntur
(cf. σοφὸς ἴσθι XI 50, 5; ἀνωμάντους ἔμπορος εἰς λιμένες in
pentam. X 23, 6) 6 θάσῳ νεωαγήσαν L 7 ἄνε P^m | μηδὲ
P^r P^m | παρ' ὄρη P 8 ἴσθι καὶ ὡς P idemque P^m, ἴσθι ὡς
(om. vocula καὶ) P^m (ναυτίλος ἴσθι, ὡς ἔστ' οὐ Τουρ. ναυτίλος
ἴσθι καὶ ὡς Br.) | καὶ ὡς Ahrens; cf. Leon. VII 472, 5; Kb. 699, 6
9 δειλαίε P 10 cf. VII 272, 3 11 ὑποπληθῶν P: cr. Grae-
vius αὐτήν P (displet praemissum eidem pronomini in vs. 6 se-
quenti: f. αἰκρῶν) 12 ποντοπόροι ναῦται P (-πόρος ναύτης Grae-
vius), cr. Pierson | propter vocem iteratam (Πλ.) cf. VI 182, 4 |
συγκατέδυσ (sic) P (συγκατέβης Gr.) | cf. Hes. op. 619 sqq. |

Fr. Cor. Mel.
ep. 535—541

535. ΜΕΛΑΪΓΡΟΥ.

C. PL Σ

Εἰς Δάφνιν τὸν | αἰπόλον τελευτήσαντα | Θρηῆος Πανός. L

Οὐκέθ' ὁμοῦ χιμῆροισιν ἔχειν βίον, οὐκέτι νατεῖν
ὁ τραγόπους ὄρεων Πᾶν ἐθέλω κορυφᾶς.

τί γλυκὺ μοι, τί ποθεινὸν ἐν οὐρεσιν; ὤλετο Δάφνις,
Δάφνις, ὃς ἡμετέρῃ πῶρ ἔτεκε κραδίη.

ἄστν τόδ' οἰκήσω· θηρῶν δέ τις ἄλλος ἐπ' ἄγρην 5
στελλέσθω. τὰ πάροιθ' οὐκέτι Πανὶ φίλα. M 32^r. Σ 79

536. ἈΔΚΑΪΟΥ [ΜΙΤΤΑΗΝΑΪΟΥ].

C. PL

10 Εἰς Ἰκονάνακτα | τὸν τῶν ἰάμβων | ποιητήν, πόν | Ἐφέσιον. L

Οὐδὲ θανῶν ὁ πρόσβης ἐφ' ἐπιτέροφε τύμβω
βότρων ἐπ' οἰνάνθησιν ἡμερον, ἀλλὰ βέτον
καὶ πνιγέσσων ἄχερδον, ἀποστύφουσαν ὀδιτῶν
χείλεα καὶ δῖφει καρφαλέον φάσγαν.

1 sqq. P^m III^a c. 7 (εἰς ἀρχαίους τινάς), 7: ep. exstat in
sylloge, quae praecedat Euphemiae, Σ n. 79 (Σ^r 149^r, Σ^p
252^r) 1 μελέ^γ P^m 2 εἰς Δάφνιν (ceteris omissis) P^m Σ |

τελεῖ L | Panis statuae in urbe positae ep. inscriptum fuisse cen-
set Jac.; cf. XII 128, Theocr. 3 3 v. V 203, 1 | οὐκ ἔθ' et οὐκ ἔτι Σ |
ἔχειν βίον P (δράος?) 4 ἐθέλω Π. ὄρεων verborum ordine mu-
tato P^m Σ | πῶρ P | κορυφᾶς? A 5 μ' οὐ^r P^m (genetivum ex-
hibent etiam P^r Σ) | ποθεινὸν ἐνοήσεις (interpunctione om.) P
6 ἔτεκεν κραδίη Σ 7 τὸ δ' P τὸδ' P^m Σ | ἐπάγρην P ἐπ'
ἄγρην P^m Σ (ἐπ' ἄγρην Jac., qui genetivum in P tradi falso opina-
batur) || 9 sqq. P^m III^a c. 22 (εἰς ποιητάς), 19; P^{r-a} c. 25, 19;
P^r c. 25, 23; cf. VII 405, 408; XIII 3; ep. spectat Tzetz. περὶ δια-
φορᾶς ποιητῶν Cram. An. Ox III 339, 20 9 μυτιλημῶν^r add. C,
om. P^m; ep. vid. Messenii, ad Mit. ref. Reitzenst. 10 εἰς αὐτ' ὄν^r (post
VII 408 Leonidae in Hippon. ep.) P^m τὸν τ' ἰάμβ. L 11 sqq. cf.
VII 22; 315; 320 11 οὐδὲ P | ἐφ' A^{no} σφ^r P^m ac ἐπιτέροφε A ἐπιτ.

ε ἐπιτ. P^m 12 ἀπ' οἰνάνθησιν P^{no} ἰκονάνθησ A ἐπ' οἰνάνθησ
P^m ἡμερον A^{no} 13 cf. χείλεα σιμφαίης IX 375, 3 | ἀποστύφ.

C | ὀδιτῶν C ὀδίτῶν A^{no} γε δόδοντ (sc. -των) C in m.^o (ὀδιτῶν

P 292 ἀλλά τις Ἰπώννακτος ἐπὶν παρὰ σῆμα νέηται, 5
εὐχέσθαι κνώσσειν εὐμενέοντα νέκνυ. M 40^r

537. ΦΑΝΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ. C

Εἰς Μαντιθεῶν | νῆον Λύσιδος | ἐπὶ ξένης τελευτήσαντα. L

5 Ἡρίον οὐκ ἐπὶ πατρί, πολυκλαύτου δ' ἐπὶ παιδός
Δύσις ἄχει κενεῖν τήνδ' ἀνέχουσε κόνιν,
οὐνομα ταρχύσας, ἐπεὶ οὐχ ὑπὸ χεῖρα τοκήων
ἤλυθε δυστήνου λείψανα Μαντιθέου. M 92^r

538. ἈΝΪΤΗΣ. C

Εἰς Μάνη τεύα. L

Μάνης οὗτος ἀνὴρ ἦν ζῶν ποτε· νῦν δὲ τεθνηκώς
ἶσον Δαρείῳ τῷ μεγάλῳ δύνεται. M 93^r

Pl | cf. Tz.: οὐ βότρην ἀλλ' ἄχερον — στήφοντα p. 373, 14 δάφει
(C) P: cf. δάφει καρφαλέος IX 272 (Bianoris) | καρφαλέον Pl^{ac}
1 cf. 316, 3 ἦν δὲ παρελθῆς (Leon.); 495, 3 (Alcaei) | ἐπὶν A^{ac}
ἐπ' ἦν C | παρα A^{ac} | σῆμα, νέηται Pr^r σῆμα δ' ἦται? A^{ac} 2 κοι-
μῆσαι ad κνώσσειν vocem explicandam sch.^B | versum τὸν ἄνδρα
κνώσσειν εὐμενῶς εἶχον κάτω supponit Tzetis. || 3 sqq. Pl^m III^b
c. 5 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 25; Pl^b c. 6, 60 4 Θεοφά-
νους Pl | γραμμῶν C, om. Pl 4 ἐπι ξένῃσ' τελευτῶ L 5 πολυ-
κλαύτου Pl^{ac} - κλαύστον Pl^m (-κλαύστον et παιδί Pl^b*) | ἐπι
παιδός P; offendit ἐπὶ praep. bis ratione differenti adhibita,
malim Ἡρίον οὐ κτεῖε π. (v. 360, 1) 6 λύσις Pr^r λύσις A^{ac} A^{ac} δ' αἰ
ex A^{ac} (i. e. Λύσιος) ex. Pl^m; cf. 287, 2 | ἄχει P; ἔχῳ corr. ex
ἄχει (potius quam ex ἄχος) Pl^m ἔχων Pl^b (ἐγὼ s. ἐγὼν — ἀνέ-
χουσα aut certe ἐλόν: sublatum humo pulverem' Reiske) A^{ac} αἰ-
μαχος Heck. | κενεῖν τήνδ' ἀνέχουσε P 7 ουχῆτο P; Phaniae
obversabantur Leonidea: κηδεμόνων ἐν χερσίν, ἐπεὶ κτλ. 665
8 ναυηγῶς λέω. Jac. || 9 sqq. Pl^m III^b c. 12 (εἰς δούλους), 2;
Pl^b c. 13, 6 9 lemma om. Pl^m I ἔδηλον Pl^{ac} 10 μανθ L
(Μάνης?): cf. Suid. Μάνης· ὄνομα κόνιν οἰκέτου, Athen. 263 B
οὐ γὰρ ἦν τότ' οὐτε Μάνης οὐτε Σηγίς οὐδὲν δούλος (Pherecr.),
Arist. Av. 1311 11 οὗτος PPl δούλος Benndorf 12 ἶσον
(circumfl. potius quam gravem, certe non acutum scr. A) P
ἶσον Pl^m | Darium Codomannum ab Alexandro victum dici
putat Bennd. | cf. Theaeteti ep. VII 727 ||

539. ΠÉΡΕΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ.

Εἰς Θεότιμον νῆον | Εὐπόλιδος καὶ Ἀριστοδείης ναυηγόν. L

Οὐ προιδῶν, Θεότιμε, κακὴν δόσιν ὑετίοιο
Ἄρχιούρου κρουεῖς ἦψαο ναυτιλῆς,
5 ἦ σε δι' Αἰγαίῳ πολυκλήιδι θεόντα
νηὶ σὺν οἷς ἐτάροις ἤγαγεν εἰς Αἶδην.
αἶα, Ἀριστοδείη δὲ καὶ Εὐπολις, οἱ σ' ἐτέκοντο, 5
μύρονται κενεὸν σῆμα περισχόμενοι. M 94^r

540. ΔΑΜΑΓΗΤΟΥ. C. Pl

10 Εἰς Μῆνην καὶ Πολύνικον υἱούς | Χαρίνον. L

Πρὸς σε Διὸς ξενίον γοννούμεθα, πατρὶ Χαρίνω
ἄγγελον Θήβην, ἄνερ, ἐπ' Αἰολίδα

1 sqq. Pl^m III^b c. 19 (εἰς ναυηγῶσαντας), 28; Pl^b c. 22, 75
1 Θεοφάνουσ' Pl^m; cf. ad VII 537 | nom. auctoris lemmati
subiicit C ποιητῆ add. C 2 Θεότιμ L 3 ὑετίοιο (s. ex ἡ cr.) Pl^m
4 ἦψαο? P 5 διαγαίῳ P | πολυκλήιδι P - κλήιδι Pl^m; cf. Od.
9 151, ψ 324 6 σνοιὸς ἐτάροις P; cf. ἔδων 780, 8 7 αἰ αἰ (s. αἰ αἰ)
P αἰ αἰ Pl^m; cf. 730, 6 | οἱ σ' ἐτέκοντο P || 9 sqq. ep. bis exhibet Pl^m:
in t. III^b c. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισήμους), 24 (M₁) et III^b c. 5
(εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισ.), 26 (M₂); in Pl^b semel exstat ep.
c. 6, 24, nisi quod Pl^a carmen e priore autographi loco (M₁)
in textum, ex altero (M₂) in epidiorthosim recepit (epid. se-
quantur Pl^{ac}, partim Pl^{ac} w) 10 μῆνην ex μῆνην cr. L
11 sqq. cf. VII 499 (Theaeteti), 500 (Asclep.), 502 (Nicaen.), 521
(Call.), 544, 569, 631 (Apollon.); Dam. proxime accedit ad Theaet.
11 προσδίδω P πρὸς διὸς M, Pl^b Pl^a in t. πρὸς Ζηρόσ M₂ Pl^a
in ep. Pl^{ac} v. s.; πρὸς σε Δ. Canter πρὸς σε Δ. Jac., cf. 499, 2; XII
80, 3 | πρὶ Pl^m; cf. 499, 3; 500, 2 12 Θήβην Troadis Ἰπποκλα-
κίην dici negat Heck. (f. Thebas Thessalicas dicit, unde auctorum
indices quibus notantur epp. 540 sq. permutandos, 540 igitur
ad Persen, poetam Thebanum, referendam esse non coniecerim;
praefert enim ep. 540 sermonis Damageti vestigia satis
luculenta) | ἄνερ (rest. C, ἄν. A^{ac}) P ἄνερ Pl^m | ἐπ' Αἰολίδα
A^{ac} ἐπ' Αἰολίδα C; ἐπ' Αἰολίδα (ut Theb. Boeot. significaren-
tur) Heck., certè Thessaliae urbem poeta vocare poterat Aeoli-
cam (cf. γῆν τὴν Αἰολίδα Herod. VII 176)

Μῆριν καὶ Πολόνειον ὀλωότε· καὶ τόδε φαίης,
ὡς οὐ τὸν δόλιον κλαίμεν ἄμμι μόνον
καίπερ ὑπὸ Θρηκῶν φθίμενοι χερσός, ἀλλὰ τὸ κείνον 5
γῆρας ἐν ἀργαλέῃ κείμενον ὄρφανῆ. M 32^r. 92^r

5 541. ΤΟῦ ΑἴΤΤΟΥ. C. Pl

Εἰς Χαιρωνίδην | τὸν ἀριστέα. L

Ἔστῃς ἐν προμάχοις, Χαιρωνίδη, ὧδ' ἀγορεύσας·
Ἦ μόνον ἢ νίκαν, Ζεῦ, πολέμοιο δίδου,
ἦνίκα τοι περὶ Τάφρον Ἀχαιίδα τῆ τότε νυκτὶ
10 δυσμενέες θρασέος δῆριον ἔθεντο πόνου.
ναὶ μὴν ἀντ' ἀρετῆς σε διακριδὸν Ἄλις αἰδεῖ, 5
θεομὸν ἀνὰ ξένην αἶμα χέαντα κόμιν. M 31^r

1 μῆριν M, Pl^a in epid. | Πολόνειον M, -νικον PM, Pl^b
2 τὸν δόλιον P Pl; τὸνδ' ὀλιον corrigas el. locutione Homericā
μοιῶ' ὀλιῶ, at cf. ἔλιον δόλιον 544 | ἄμμι P Pl, ἄμμι perperam
Scaliger, ἀμμι Reiske; v. 432, 1 3 ὑπο P | Θρηκῶν P Θε-
κῶν M, Pl^a in epid. Pl^a, Θρηκῶν M, Pl^a, b. (Θρηκῶν Brod.,
ὄπ' ὀδυνέων Reiske) | φθίμενοι; cf. 432, 2 (Damag.) | χερσός ex
χεροί cr. A | ἀλλὰ P 4 κείμενον; cf. 497, 6 (Dam.) ||
5 sqq. Pl^a Pl^a c. 5 (εἰς ἀνδρείους), 35 (Pl^b c. 5, 37) 5 τοῦ
ἀποτὸν infra lemma ser. C, eundem tit. praecedente ep. VII 438
(Damag.) Pl; epp. 438 et 541 ad idem Achaeorum cum Aetolis
bellum spectare putabat Jac. 6 post τὸν ἀριστέα clausulae
signum est erasum 7 sq. cf. ὧδ' — αἰεὶς et τεθνήσκων ἢ
φένγειν εἴλετο Dam. 231 (432, 4) 7 εὐφης Heck. | προμά-
χοις. C — μάχοισι A^{ar} 8 νίκαν Pl^b νίκαν Ζεῦ — δίδου; cf.
XVI 95, 5 Ζεὺ πάτερ, ἀλλ' εἴη νίκαν (Dam.) 9 ἦνίκα P^{ao} |
περιτάφρον P | τάφρον Pl Τάφρον (ut nom. pr.) Jac. conl. Pau-
san. IV 6, 2 (τῆς μάχης ἣν ἐμαχέσσαντο ἐπὶ τῇ Τάφρον τῇ καλον-
μένη μεγάλῃ), 17, 2; Polyb. IV 31 11 ναὶ μὴν P (οὐ μὴν s.
ναὶ γῆν ἀλλ' Heck.) | ἀλλὰρετῆ σε P ἀλλ' ἀρετῆ σε Pl (Casaub.,
clausulam vs. addens 'αἰὲν αἰδεῖ'); ἀλλ' ἀρετῆς σε Scaliger
(ἀρετῆς Br.), ἀμψ' ἀρετῆ σε Mem., ἀντ' ἀρ. σε Schneidewin
(Unger); cf. 252, 2; Rohde Ps. 497 | ἄλις P ἄλις (Pl^b) ex ἄλις
cr. Pl^a Ἄλις Scal. Salm. | αἰεῖδη P, cr. Pl: cf. VII 724, 3
12 ἀναξέστην P | ξερην proposuit spremitque idem Jac. (cf.
Anyt. VII 208, 4) | χέαντο P ||

542. ΦΛΆΚΚΟΥ. C. Pl

Εἰς παιδίον διερχόμενον τὸν ποταμὸν | Ἔβρον κρυσταλ-
λωθέντα, | (ἐνθα) καὶ τοῦ πάγον περιρραγέντος | ἐξολισθήσαν.
διεπόθη τὴν κεφαλὴν ὑπὸ | τοῦ παγέτου καὶ τέθηκεν. L
5 Ἔβρον χειμερίοις ἀταλὸς κρυστοῖσι δεθέντος
κοῦρος ὀλισθηροῖς ποσσὶν ἔθραυσε πάγον,
τοῦ παρασυρομένουιο περιρραγῆς ἀνχέν' ἐνοφεν
θηγαλέου ποταμοῦ Βιστονίουιο τρύφος.
καὶ τὸ μὲν ἠρπάσθη δίναις μέρος, ἢ δὲ τεκοῦσα 5
10 λειφθὲν ὑπερθε τάφῳ μόνον ἔθηκε κἄρα.
μυρομένη δὲ τίλαινα Ἔτεος, τέκος, εἶπε 'τὸ μὲν σου
P 295 πυρκαϊῆ, τὸ δὲ σου πικρὸν ἔθαψεν ὕδαρ.' M 37^r

543. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ. C. Pl

Εἰς Θεογένην ναυαγόν, | ἐν τῷ Αἰβυκῷ πελάγει |
15 ναυαγήσαντα. L

Πάντα τις ἀρήσειτο φρυγὴν πλόον, ὁπότε καὶ σύ,
Θεύγενες, ἐν Αἰβυκῷ τύμβον ἔθεν πελάγει,

1 sqq. Pl^a Pl^a c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 36 (Pl^b c. 22, 34); cf.
Philippi ep. IX 56, ubi L argumenti et initii (Ἔβρον) similitudine
deceptus adnotat: τοῦτο δισσως κείται καὶ ἐν τοῖς ἐπιτομβίοις καὶ
ἐν τοῖς ἐπιδεικτικοῖς 1 ep. est Statyllii, cf. inprimis IX 117; Pha-
lacco tr. Menk (cf. XIII 27), Φλάκκου in Φλαβίου mutat Bachrens;
de Pauli Diaconi specimine versibusque Gr. Scaligeri cf. Ru-
bens. JJ. 1893, 764, Gr. Ep. 121 2sq. τὸν πῶδ' ἔβρ. κρυσταλλῶ^{στ} L
3 τὸ πῶδ' περιρραγῆν (addita litt. ρ supra lin. paulo tenuior,
sed satis conspicua exstat in P) L | ἐξολισθήσαν (cf. ad
VII 632) L 4 τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τὸν L | τένη^{στ} L 5sq. rec. man.
adscriptis Thrax puer astricto | glacie dum lud^s in ebros^s: cf.
Anth. Lat. IV 92 B., 111 Bachr., Herm. 28 p. 34 5 ἔβρον P |
πάγοις interpretatur vocem κρυστοῖσι sch.^b | δὲ θέντος (i. e.
δὲ θέντος A^{ar} δεθ. A^{ar}) P πεθῆθεις Pl (cf. IX 56, 1) 6 κοῦρ. ο. σ
(-ρασ? A^{ar}, ο, C) P | πάγον? P^{ao} 7 ἐνοφεν Pl -φεν P 8 ὄξυ
ἠνομημένον supra θηγ. ser. sch.^b 9 τομὴν ἠρπ. P 10 ὑπερθε
(ὑπ. P) τάφον — ἔθηκε P Pl ἐνερθε τ. Casaub. (at cf. IX
117, 2), ὑπ. (sc. πάγον) τάφῳ — ἔθ. Reiske, (λειφθὲν) ὑπ. τρυ-

ἦνίκα σοι κεκμηὸς ἐπέπτατο φορητὶ νηὶ
οὐλον ἀνηρόδμων κείνο νέφος γεράτων. M 37^v

544. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ. C

Εἰς Δερξίαν τὸν Λάμπανος τοῦ Φθιώτου· L
ὑπὸ ληστῶν ἀναιρεθέντα. C

Εἰπέ, ποτὶ Φθίαν εὐάμπελον ἦν ποθ' ἴκηαι
καὶ πόλιν ἀρχαίαν, ᾧ ξένη, Θωμακίαν,
ὡς ὄρυμόν Μαλιαίων ἀναστειβὼν ποτ' ἔρημον
εἶδες Λάμπανος τόνδ' ἐπὶ κειδὶ τάφου
10 Δερξία, ὅν ποτε μόνον ἔλου δόλω οὐδ' ἀναφανδὸν 5
κλώπες ἐπὶ Σπάρτιν διαν ἐπειγόμενον.

545. ἩΡΗΣΙΠΠΟΤ. C. Pl

Εἰς Ἀριστόνον τὸν | Χαιρεστράτου. L

Τὴν ἐπὶ πυρκαϊῆς ἐνδεδεξία φρασι κέλευθον
15 Ἐρῆην τοὺς ἀγαθοὺς εἰς Παδάμανδρον ἀγειν·

φους — ξης et εἶδ' ἦψε ego olim ei. p. 377, 11 *μυρομένα* P
-νη Pl | *μὲν ex μὲν cr.* Pl^m 12 *πυρκαϊῆ* P | *πικρὸν*: cf.
App. Plan. 211, 6 (Statyllii) | *ἔθωπεν* P Pl | *ἔδωπεν* Herw. ||
13 sqq. Pl^m III^a c. 19 (εἰς *ναυαγ.*), 37 (Pl^{1b} c. 22, 36; Pl^a
c. 22, 35); cf. quae de coturnicibus navigia mergentibus (item-
que de lolligibus) tradit Plin. X 33 (XXXII 6) 14 *ναυαγ*⁹
(*u ex η?* cr.) ἐν τ' *λιβυκῶ* L 15 *ναυαγήσαντι* L: cf. titulum
ep. 532 16 *τίσ' P Pl¹ τίσ' Pl^m | ἀρήσαστο* P, cr. Pl; cf. 639, 5
(Anth. Th.) 17 *λιβυκῶ* P

1 ἦνίκα σοι Δ^{ac} | κεκμηὸς? (cf. VII 745, 3 ἐπιβοσάμενον γε-
νέφος Ant.) 2 οὐλον (κεκλ.): cf. II. P 755 ψηρῶν νέφος ἦξ' ἔ-
οἶλον κεκλήγοντες | ἀνηρόδμων (priorē accentum supra
η induxit ipse A) P | κειδὶ Herw. || 3 sqq. ap. Buh. p. 147
(n. 71) 5 verba ὑπὸ ληστῶν ἀναιρεθέντα add. C 6 εἰπέ
ποτι P | ἦν ποθ' ἴκηαι P (cf. VII 499; 521; 569; 631; 718) 7 Θω-
μακίαν P -μίδων Mein. -κίαν Berkel; a Magnesia urbe,
cujus Hom. B 716 mentionem facit, Thaumaciā Maliacā
distinguit Steph. Byz. s. v. Θωμακία 8 μαλιαίων (non Μαλιαίων)
P Λαριαίων Mein. | ποτ' ἔρημον, (ἔρημον, scr. C, -εμον? A^{ac}) P;

ῆ καὶ Ἀριστόνοος, Χαιρεστράτου οὐκ ἀδέκροντος
παῖς, ἠρησίλειω δῶμ' Ἰλιδος κατέβη. M 30^v

546. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ. C

Εἰς Ἀρίστωνα πέντη | γῆρας ἀγροέοντα. L

5 Εἶχε κορωνόβλον πενίης λιμηρὸν Ἀρίστων
ὄργανον, ᾧ πτηνὸς ἠκροβόλιζε χένας
ἦμα παρυστείχων δολίην ὁδόν, οἷος ἐκεῖνος
ψεύσασθαι λοξοῖς ὄμμασι φερβομέναις.
πῦν δ' ὁ μὲν εἰν' Αἴδη· τὸ δέ οἱ βέλος ὄργανον ἦχον 5
10 καὶ χερσός, ἣ δ' ἄγρη τύμβον ὑπερπέταται. M 93^v

v. 745, 2 p. 378, 9 τὸν δ' ἐπι P 10 *δερξία* P | cf. Od. λ 455
κρόβδην μηδ' ἀναφανδῶ 11 ἐπι P | duo epp. 543 sq. decerpta
esse ex cor. Melcaegrea putat Menk. qui epigrammatis 533—545
fr. Mcl. officii vult; Weissb. epp. 535—546 coronae Mel. vindici-
cat || 12 sqq. Pl^m III^a c. 1 (εἰς ἀγαθοὺς ἀνδρας), 12; in P ra-
sura est (fort. litterarum ζε) et supra poetae nominis termina-
tionem et ab initio lemmatis ante εἰς 14 de pictura rem
propositam illustrante cf. Weissb. p. 103 | τὴν ἐπι P τὴν ἀπὸ
Casaubon. | ἐνδεδεξία P | φρασι P Pl^m | cf. Aen. VI 541 'dexteram
quae Ditis magni sub moenia tendit, hac itor Elysiam', I Gr.
Sic. et Il. 642, 638; ERohde Ps. 513 15 ἔς Pl

1 οὐ κα δέκροντος P 2 ἠρησίλειω: cf. Athen. 99 B (Σιμα-
πίδης πον ὁ ποιητὴς Ἀρίσταρχον εἶπε τὸν Αἴα καὶ Αἰσχόλοιο
τὸν Αἴδην Ἀγησίλειον, cf. Aesch. fr. 406 W.), Callim. V 130
μέγαλω τίμος Ἀγασίλει, Kaib. 195, 2 || 3 Pl^m III^b c. 17 (εἰς
κνηγῆος), 3 (Pl^{1b} c. 19, 5); cf. 338 3 indicem om. Pl^m ἔδηλον Pl^{1b};

ἀδέσπ. lemmati subiunxit C 4 Ἀρίστωνα πεντὶ γῆρας (sic) L
5 *κόρον ὄβολον* P Pl^m Pl^{1a} (*κορωνόβλον* Pl^b), cr. Pl^{1b}: ἐστι δὲ
ὄργανον ἔξεντοῦ add. sch.^b | (ἀντὶ λιμένα' νοεὶ λιμηρὸν inepte
adposuit sch.^b) 6 *πτηνὸς* P^{ac} *πτανὸς* Pl^m | ἠκροβόλιζε χέ-
νας P | *χην' ασ'* Pl^m (Pl^{1c}), *χέας* Pl^b *χένας* Pl^{1c} (Scaliger); *γε. κέ-
χιας* sch.^b, quocum concinit Pl^{1b}; ἠκροβόλιζ' ἀγέλας non poteris
tueri cl. Hippol. 734 *πυρκαϊῆς ἀγέλας*, Ion. 106 *πτηνῶν ἀγέλας*

7 ἣ καταρασίχον P, cr. Pl | οἷος ἐκεῖνος (-ῶ Pl^m) P Pl^{1b},
οἶδεν ἐκ Jac., οἷος ἐκεῖνας Scaliger (Salm.), οἶον ἐκεῖνας Br.
8 ὄμμασι P 9 εἰν' Αἴδη P | τὸ δέ οἱ Pl^b,^a | ἦχον P ἦχον Pl
(ἦλον Reiske) 10 ὑπερπέταται (C' ΛC) P ὑπερπέταται Pl;
cf. V 258, 6; IX 91, 4; XII 102, 6; Sternb. App. 32 propter senten-
tiam vs. cf. ep. 173 sq.; 578 (Agath.); VI 121 ||

547. ΔΕΩΝΪΔΟΥ ΔΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ ΊΣΟΨΗΦΟΝ. C

Εἰς τὴν Βιάνωρον θυγατέρα παρθένον τελευτήσασαν. L

Τὴν στάλαν ἐχέραξε Βιάνωρ οὐκ ἐπὶ ματρὶ
οὐδ' ἐπὶ τῷ γενέτα, πότμον ὀφειλόμενον,
παρθενικῶ δ' ἐπὶ παιδί· κατέστνε δ' οὐχ Ὑμενάω,
ἀλλ' Αἰδῶ νύμφαν δωδεκέτιν κατάρων. M 41^v

548. ΤΟΥΤ' ΑΥΤΟΥ ΔΕΩΝΪΔΟΥ ΊΣΟΨΗΦΟΝ. C

Εἰς <Δαίμονα> Ἀργεῖόν τινα συγγενῆ Δικαιοτέλους. L

Τὶς Δαίμων Ἀργεῖος ἐπ' ἠρίῳ; ἄρα σὺνάμιος
ἔστι Δικαιοτέλους; Ἔστι Δικαιοτέλους?
Ἢ γὰρ τοῦτ' ἐλάλησε πανύστατον, ἢ τόδ' ἀληθές,
κεῖνος ὄδ' ἔστιν ἄνηρ; Κεῖνος ὄδ' ἔστιν ἄνηρ. M 31^v

1 sqq. P^M III^a c. 27 (εἰς υἱὸς καὶ θυγατέρας), 3 (P^B c. 31, 3) 1 sq. Δεωνίδου tantum Pl; duplici titulo ep. in-structum est in P: εἰς κόρην πατρ. λ. ἀλ. ἰσόψ. in ipso textu scr. C, qui nom. auctoris (λ. ἀλεξανδρῶ) in m. iteravit et lem-mati (l. 2) ab L addito praemisit 2 βιάνωρος et πατρ. τελευτήσασαν¹ L 3 ἐχέραξε C ἐγγ. A^{ar} | οὐκ ἐπὶ (et οὐδ' ἐπὶ in vs. sq.) A^{no} 4 τῶι (εἰ C τῷ A^{no}) γενέτα (C) P | πότμον P, τύμβον perperam Pl 5 παρθενικῶ δ' ἐπὶ C -κῶι? δ' ἐπὶ A^{no} | ὄσσην, A^{no} ὄσ' ἔμ. C 6 νύμφαν P P^M (-φην Pl^a) δώδεκέ-τιν ex δῶδ.? cr. C | in fine vs. C, quod bis ab initio ep. adnota-verat, repetit ἰσόψηφον (ad ep. sq. referendum); utroque disticho ep. 547 summam litterarum 7247 contineri vidit Boiss. || 7 sqq. P^M III^a c. 6 (εἰς ἀνδρας ὄνι ἐπίσημ.), 25 (P^B c. 6, 26) 7 sq. Δεω-νίδου Pl 7 lemmati (8) nomen auctoris praemisit, ἰσόψη-φον subiunxit C 8 εἰς ἀργεῖον τινὰ L | θεῖμαστ^o adpinxit in extrema m. ora man. rec. 9 δαίμων P Pl: nomen hoc esse Argivi in cippo insculptum censet Jac.; ad statuum Daemonis Argivi ep. referendum putat Weissb. p. 104 ἐπηρίαι; (interrog. signum C, spir. AC) P (ὄπ' ἠρίῳ Jac.) | ἢ ἄε falso Pl 10 ἔστι (C) P | δικαιοτέλους P idemque P^M (-τέλους Pl^a) 11 ἢ τὸ δ' ἀλ. P ἢ τόδ' ἀλ. Pl^a 12 ὄδ' ἔστιν priore, ὄδ' ἐστ. altero loco P | utriusque distichi summam litterarum eandem, 7150, effici testatur Boiss. ||

549. ΤΟΥΤ' ΑΥΤΟΥ ΊΣΟΨΗΦΟΝ. C

Εἰς Νιόβην τὴν ἀπολιθωθείσαν διὰ τὸ | ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ
τέτταρα καὶ δέκα τέκνα | θάψαι. L

Πέτρος ἔτ' ἐν Σιπύλῳ Νιόβη θρήνοις ἀναλύξει
ἑπτὰ δις ὠδίνων δυρομένη θάνατον·
λήξει δ' οὐδ' αἰῶνι γόων. τί δ' ἀλαζόνα μῦθον
P 294 φθιέξατο, τὸν ζωῆς ἄρπαγα καὶ τεκίων; M 32^v

550. ΤΟΥΤ' ΑΥΤΟΥ ΔΕΩΝΪΔΟΥ ΊΣΟΨΗΦΟΝ. C

Εἰς Ἀνθέα τὸν ναυηγόν, ὃν ἐκ τῆς θαλάσσης σωθέντα
λόγος ἀπέκτεινεν. L

Ναυηγὸς γλανκοῖο φυγῖον Τρίτωνος ἀπειλὰς
Ἀνθεὺς Φθιώτην οὐ φύγειν αἰνολόκον·

1 sqq. P^M III^a c. 7 (εἰς ἀρχαίους τινάς), 5 1—3 Δεω-νίδου εἰς ἀντό (post VII 530) P^M (εἰς τὸ ἀντό A. Pl^a, A. εἰς τὴν ἀντήν Pl^a) 1 ἰσόψηφον C; isopsephia nec Palatina nec Planudea ep. scriptura efficitur, receptis emendationibus meis utriusque distichi eadem summa (7208) existit 2 τὴν ἀπολ. διέτα P | ἐν (C) μ. ἡμερα* (C; deleta vid. litt. ε ante num. 7) P 3 ἴδ' τέκν L 4 ἔτ' P | θρήνοις ἀλάξει P Pl, correxi; (θρήνοις) ἀγάξει et ἰάξει ci. Headlam de isops. nil addens | in fine vs. ἰσόψηφον iterum scr. C 5 μύρομένη (quantitatis signum adposuit A) P (Pl), δυρ. scripsi (isopsephiae causa) 6 λήξει δ' — τί δ': prius s, alterum δ' omittendum censuit Boiss. (falsa litterarum computatione ductus) | αἰῶνι ex αἰῶνι cr. A | γόων P γόων Pl, scr. γόων | τί δ' ἀλ. P; perperam δ' (cum Boiss.) del. Dübner | μῦθον (μῦθ. C. δο? A^{ar}) P 7 ζωῆς ex ζωῆς cr. A | ἄρπαγα: rest. C || 8 sqq. P^M III^a c. 19 (εἰς ναυαγῆς), 38 (P^B c. 22, 37; Pl^a c. 22, 36) 8 sq. Δεω-νίδου tantum Pl; ἰσόψηφον post lemma (l. 9 sq.) scr. C; iso-psephia traditis verbis non continetur, si quidem prioris di-stichi litteris summa 9717, alterius 9722 conficitur 9 εἰς ἀνθέατον L | ἐν τῆς θαλάσσης ὄδ' ἰον? ἀπέκτεινεν¹ L 11 sqq. cf. Antip. Thess. ep. VII 289 11 γλανκοῖο P^M 12 ἀνθεὺς P ἀνθεὺς P^M | φθιώτην P Pl; isopsephiae re-stituendae causa (vel Φθιώτην vel) Φθιώτην δ' οὐ et πᾶρ χεῖμα legi vult Piccolomini | cf. αἰνολόκον Theocr. 25, 168

Πηνειοῦ παρὰ χεῦμα γὰρ ὄλετο. φεῦ τέλευ, ὅστις
Νηρεΐδων Νύμφας ἔσχεσ ἀπιστοτέρας. M 37^v

Fr. Cycli Ag. 551. ἉΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ. C. PI
opp. 551—614

Εἰς Παῦλον καὶ Δημόλιον ἀδελφοὺς | ἐν Βοσπορίῃ
τελευτήσαντας. L

Ἀητόιος καὶ Παῦλος ἀδελφεῶ ἄμφω ἰόντε
ξυνήν μὲν βίοντον συζυγίην ἐχέτην,
ξυνὰ δὲ καὶ Μοίρης λαχέτην λῖνα καὶ παρὰ θῖνα
Βοσπορίην ξυνήν ἀμφεβάλλοντο κόνιν.

10 οὐδὲ γὰρ ἀλλήλοιν ζῶειν ἀπένευθε δυνάσθην, 5
ἀλλὰ συνετρεχέτην καὶ παρὰ Φερσεφόνην.
χαίρετον, ὃ γλυκερῶ καὶ δρόφρονε· σήματι δ' ἡμέων
ὄφελεν ἰδρῶσθαι βωμὸς Ὀμοφροσύνης. M 30^v

562. ἉΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ. C. PI

15 Εἰς Περίκλειαν, | τὴν ἰδίαν μητέρα | κειμένην ἐν
Βυζαντίῳ. L, C

α. Ὡ ξένε, τί κλαίεις; β. Διὰ σὸν μόρον. α. Οἶσθα τίς εἰμι;
β. Οὐ μὰ τὸν· ἄλλ' ἔμπης οἰκτρὸν δρῶ τὸ τέλος.

1 παρα P | si χεῦμα ἐπέει vel (cum Rubens.) χεῦμα γὰρ
reposituris, eadem alterius ac prioris distichi summa (9717)
evadet | τελευτόστις P 2 νύμφαις C -φαις A^α | ἔσχεν P
ἔσχεσ P1 || 3 sqq. P1^m III^a c. 3 (εἰς ἀδελφοὺς), 1 3 σχολαστιδ
C P1^m, om. P1^a; v. 323 4sq. lemma scriptum est supra nom.

auctoris | Ἀητόιον — ἐν βοσπορίῃ τελευτῶν L 6 Ἀητόιος A Ἀη-
τόιος P (Ἐλπίδιος Reiske) 7 cf. 378; 572, 5; 666, 5 | μεν P (τὴν P1^m)
8 καὶ μοίρης Wakef. | παρὰ θῖνα P 9 Βοσπορίης Wakef. -ρίαν
Jac. 10 οὐδὲ P (ἀπένευθε δυνάσθην Jac.) 11 ἄλλα συνέτην
P ἄλλα ξυντεχέτην P1 (v. VI 76, 2) καὶ παρα A 12 sq. disticho
huic c^m ὃ c^m (i. e. σημειῶσαι ὥρατον) adpinxit L, v. ad 709, 6 (infra
δ̄ erasa vid. litt. γ, i. e. γρήσιμον, cf. ad 400) 13 ἰδρῶσθαι ('pro-
tius quam') P ἰδρῶσθαι P1^a ἰδρῶσθαι P1^a (ὄφι' ἐνδρῶσθαι

ἔσει δὲ τίς; α. Περίκλεια. β. Γυνήτινος; α. Ἄνδρὸς ἀρίστου,
ρήτορος, ἐξ Ἀσίης, ὄνομα Μεμνονίου.

β. Πῶς δὲ σε Βοσπορίῃ κατέχει κόνις; α. Εἰρεο Μοῖραν, 5
ἢ μοι τῆλε πάτρης ξείνον ἔδωκε τάφον.

5 β. Παῖδα λίπεις; α. Τριέτηρον, ὃς ἐν μεγάροισιν ἀλύων
ἐκδέχεται μαζῶν ἡμετέρων σταγόνα.

β. Αἶθε καλῶς ζῶοι. α. Ναί, ναί, φίλος, εὖχεο κείνῳ,
ὄφρα μοι ἠβήσας δάκρυ φίλου σταλέοι. M 34^v

553. ΔΑΜΑΣΚΙΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ. C. PI

10 Εἰς Ζωσίμην τινὰ | δούλην. L

Ζωσίμη, ἢ πρὶν εἶδῶς μόνῳ τῷ σώματι δούλη,
καὶ τῷ σώματι νῦν εὖρεν ἑλευθερίην. M 35^v

Wakef.) ἡμοφροσύνας P1 (cf. 614, 14) || p. 382, 14 sqq. P1^m III^a c. 11
(εἰς γυναῖκα), 21 (P1^b c. 12, 21) 14 σχολαστιδ P, om. P1^e
15 sq. ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ μητρὶ κειμένη (-νη P1^m) ἐν Βυζαντίῳ P1 |
verba τὴν ἰδίαν — βοζ. scr. in ras. C, εἰς περικλειαν tantum
superest de lemmatistae titulo, qui fort. conscriptus fuit in hanc
sententiam: εἰς π. τὴν γυναῖκα Μεμνονίου | καὶ μητέρα Ἀγαθίου·
τοῦ ῥήτορος (καὶς ἦν ὁ) ἐπιγραμματογράφος 17 διασόν P
εἰμί, P εἰμί; P1^m 18 οὐ μὰ τὸν P οὐ μὰ τὸν P1^m ἄλλ' ἔμπης P
ὄφρα P P1^m P1^b praeter P1^e, quae ὄφρα exhibet

1 εἰσίδε P | in fine vs. et P et P1^m interpunctionem omit-
tunt 2 ἔξασίης P 3 cf. 569, 4 βοσπορίη et μοῖραν P 4 τηλε-
πάτριος P, or. P1 (cf. 185, 2) 5 ὄσ, ἐ, ν (ἴν? A^α) P 6 ἐκδέχ.:
παραμένει superscr. sch.^b | μαζῶν A (qui primo vid. μαζῶν
exarasse) 7 αἶθε P | ναί ναί P P1^m (ναί καὶ P1^a quae errorem
in epid. verbis τὸ δὲ ναί καὶ φ. ναί καὶ φ. γραπτέον tollit); cf.
V 266, 5 (Ag.) 8 ὄφρα P P1^m | ἠβήσας P | φίλον post φίλος
habet quod offendat: ποτῶν? μοιῶν σταλάη Br. || 9 sqq. P1^m III^a
c. 12 (εἰς δούλον), 3 (P1^b c. 13, 3) 9 φιλοσόφ post δαμα-
σιον add. C, om. P1 10 τινὰ L 11 μόνῳ τῷ A 12 cf.
Soph. fr. 854: εἰ σῶμα δούλον, ἀλλ' ὁ νοῦς ἑλεύθερος | ad
liberum sepulcrum servae tributum Damascii verba refert Jac.
(cl. Martial. I 102, A. P. VII 178); cat. cf. Kb. 727, 8 δούλης
ἐπάχουσα στέφανον τὸν ἑλεύθερον ἔσχεν ||

554. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ. C. PI

Εἰς Ἀγαθάνορα | υἱὸν Ἀρχιτέλους. L

Αὐτόπος Ἀρχιτέλης Ἀγαθάνορι παιδί θανόντι
 χερσὶν ὕψυραῖς ἠρολόγησε τάφον,
 5 αἰαί, πέτρων ἐκείνου, ὃν οὐκ ἐκύλαψε σίδηρος,
 ἀλλ' ἐτάκη πικρῶς δάκρυσι τεγγόμενος.
 φεῦ, στήλη, φθιμένῳ κούφη μένε, κείνος ἔν' εἶπ' 5
 "Ὅτως πατρώη χεῖρ ἐπέθηκε λίθον." M 417

555. ἸΩΑΝΝΟΥ ΠΟΗΤΟΥ. C. PI

10 Εἰς τινὰ γυναῖκα | σώφρονα καὶ φίλανδρον. L, C

Ἐς πόσιν ἀθρήσασα παρ' ἐσχατῆς λίνια μοίρης
 ἤνεσα καὶ χθονίους, ἤνεσα καὶ ζυγίους

1 sqq. P¹ III^a c. 27 (εἰς υἱὸς καὶ θυγ.), 4 (P¹ c. 31, 4); cf. Weissb. p. 54 1 gent. om. P¹; *φιλικόν θεσσαλῶν*, C, quem Iov-
 λιανοῦ ἀπὸ ὑπέρτων ante ras. dedisse non contenderim; Phil. vid.
 auctor ep., licet cycli fr. interrumpat (cf. impr. IX 89) 2 εἰσὺν.
 L; lemmati vocem *θανουαστόν* et in marginis ora δ (sc. ὀρασίον)
 idem add. 3 παιδί P 4 ἠρολόγησε P (ἠερολάβησε Brod.);
 cf. IX 89, 2 | post τάφον distinxit P¹ non item P 5 αἰ αἰ? A
 αἰ αἰ P¹ | οὐκυκύλαψε P 6 ἀλλετάκη P | verba δάκρυσι τεγγ.
 reperiuntur apud Agathiam V 279, 6 7 (φθιμένῳ P¹ B) |
 πέλε FG. Schmidt | (κούρος? v. r 523) | εἶπ' P¹ 8 πατρώη P
 -τρώη P¹ | χεῖρ A | ἐπέθηκε: alterum ε paulo negligentius,
 non ι pro ε scr. A || 9 sqq. ep. 555 et 555 b nunc unum car-
 men efficiunt hexast. in P: erasae sunt clausula in fine te-
 trastichi, nota initialis ante τοῦτο (555 b. 1), sed relictus est alter
 titulus (p. 385, 3 sq.), quem disticho 555 b tamquam epigrammati
 peculiari add. C; duo epp. sunt in P¹: tetrastichon est P¹ III^a
 c. 11 n. 26, sequitur dist. III^a c. 11, 27 (P¹ c. 12, 26 et 27)

9 τῷ ποιῆ P¹ | τοῦ βαρβονιάλλον add. P¹ P¹ in epid.
 ('ἐν αἰλοῖ Ἰωάν. π. τοῦ βαρβονιάλλον γράφεται' unde -κάλλον
 P¹ v., -κάλλον P¹), om. P¹ P¹ in t. (cum P); ep. auctor est
 Barb., qui composuit IX 427 (cf. 427, 6 cum 555, 2) 10 εἰς τινὰ
 γυν. scr. L, | σώφρονα καὶ φίλανδρον add. C pro eis, quae
 post γυν. adiunxerat L¹ 'Ἐνάνυμον σώφρονα?'; quem in-
 dicem ipse L corrigere studet notula ad alterum dist. ad-
 posita hac: μήποτε ἡ γυνὴ αὐτῆ (ἡ γυνὴ αὐτῆ P) | <νοστώ

P 295 τοὺς μὲν, ὅτι ζῶντι λίπον ἀνέρα, τοὺς δ', ὅτι τοῖον.
 ἀλλὰ πατὴρ μέμνηο παισὶν ἐφ' ἡμετέροις. M 347

555 b. ΤΟΥΤΟΥ ΑΥΤΟΥ. C. PI

Εἰς τὴν αὐτήν. C

5 Τοῦτο σαοφροσύνας ἀντάξιον εὖρεο, Νοστώ
 δάκρυά σοι γαμέτας σπεισθε καταφθιμένα. M 347

556. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ἈΝΘΡΩΠΟΥ. C. PI

Εἰς Σάτυρον τὸν μιμολόγον. L

10 Νηλεῖος Ἀΐδης ἐπὶ σοὶ δ' ἐγέλασσε θανόντι,
 Τένυρε, καὶ νεκρῶν θῆξέ σε μιμολόγον. M 927

ἐκαλεῖτο); erasae nunc sunt duae voces ultimae (cf. ad p. 385, 5),
 quas cum non reperisset Jac., pronomem αὐτῆ perperam in αὐτοῦ
 ('ipsius poetae coniux') mutavit p. 384, 11 ἔσ P idemque
 P¹ εἰς P¹ | (ἀθροίσασα P¹) | παρεσχατῆς P 12 ἤνεσα P
 ζυγίους parum accurate 'ὄρανιους' interpretatur sch.^B
 1 ὅτι P 2 πῆρ P¹ | ἐφ' ἡμετέροις P; cf. ad p. 384, 9 sqq.

3 τοῦ αὐ C P¹ 4 εἰς αὐ P¹ εἰς τὸ αὐτό P¹; Nostus viatoris-
 que diverbium hexasticho contineri putat Jac., qui in eiusdem
 cippi partibus diversis tetrastichum et distich. insculpta fuisse
 contendit 5 εὖρεονόστα P¹ εὖρε ὀνοστά (non ὀνοστά) A¹
 unde ὀνοστά ἐκαλεῖτο scr. L (cf. ad p. 384, 10), εὖρεο Νοστώ P
 (ὀστά P¹ lineolam supra o in eraso spiritu vel accentu ad
 notandum nom. proprium addens) 6 δάκρυά σοι P δάκρυ
 ἄ σοι Scal | καταφθιμένα P | similia profert idem IX 425 σπει-
 σατε Βηροτῶ δάκρυ καταφθιμένα || 7 sqq. P¹ III^b c. 6 (εἰς
 ἀρχαίους τινάς), 8 (P¹ c. 7, 21) 7 ἔ ἀνθρῶ C τοῦ ἀνθρῶ
 P¹ (om. P¹); ad eundem Theodorum (δὶς ἀνθρῶκτον) scriptum
 esse Agathiae ep. I 36 censet Jac. 8 εἰς μίμον inscr. P¹, s.
 titulum om. P¹ | Σάτυρον interpretandi causa pro nomine
 mimi vid. supposuisse L; cf. schol. Theoc. ad id. III 2 9 sq. cf.
 Iuliani in Democritum ep. VII 59 9 ἐπισοὶ P | ἐγέλασσε
 P P¹ (-λάσε P¹ P¹ in t., sed λάσσειν in epid.) 10 μιμο-
 λόγον (signum productae voc. A) P ||

557. ΚΪΡΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ.

C. Pl

Εἰς Μαιήν τινα | γυναῖκα τριακόντα | καὶ τρεῖς χρόνους
ξήσασαν. L

Τρεῖς ἐτέων δεκάδες Μαιῆς χρόνος· ἐς τρία δ' ἄλλα
ἔτρεχεν, ἀλλ' Αἰδῆς πικρὸν ἔπεμψε βέλος.

δηλυτέραν δ' ἤρπαξε ῥόδων καλύκεσσι δμολήν,
πάντ' ἀπομαξαμένην ἔργα τὰ Πηνελόπης. M 34^v

558. ἘΔΕΣΠΟΤΟΝ.

C. Pl

Εἰς Ῥουφῖνον εἶδεν | Αἰθερίον τὸν σοφώτατον.
Εὐρέθη δὲ ἐν Πρῶσῳ. L

Ἄιδης μὲν σὺλησεν ἐμῆς νεότητος ὀπώρην,
κρύψε δὲ παππῶ μνήματι τῷδε λίθος.

οὔνομα Ῥουφῖνος γενόμεν, παῖς Αἰθερίου,
μητρὸς δ' ἐξ Ἀγάθης· ἀλλὰ μάτην γενόμεν.

ἔς γὰρ ἄκρον μούσης τε καὶ ἤβης ἤκον ἐλάσσαι,
φεῦ, σοφὸς εἰς Αἰδὴν καὶ νέος εἰς ἔρεβος. 5

1 sqq. Pl^m III^a c. 11 (εἰς γυναῖκας), 28; v. 157 2 μαῶν τινα

L: cf. ad 4 | τριακόντ' καὶ τρ' (i. e. τρεῖς pro τρεῖς) L 4 (δεκάδες Pl^a) | μαῶν ex μάω? cf. P Μαιῆς Pl (Μαιῶν?), Μαῖης Br. | εἰς? cf. Kb. 592, 3 5 ἀλλὰἰδῆς P 6 ἤρπαξεν ('A' C) P, cr. Pl 7 ἀπομαξαμένην P^{no}-μῖξαι. 2 A^{nt}; cf. app. Pl 182, 4; 120, 1 | ἔργα ('C) P Pl; cf. XV 9, 1 πάντα φέρεις ἔργα || 8 sqq. Pl^m III^a c. 20 (εἰς νέους), 2 (Pl^b c. 23, 2); praecedit apud Plan. Callimachi ep. 453 (cui nullo titulo interposito ep. 558 adiungitur in Pl^b); exstat ep. inter Callimachea ap. Ir. p. 89 adnexum epigrammati 453; Diodoro grammatico ep. cycli non licet vindicare conl. ep. 700, in quo nonnulla incerti auctoris propria inesse observavit Kub. 9 αἰθερίον L; hunc Aetherium non diversum censet Vinc. a Simplicii philosophi fratre, cuius ut epici Suid. s. v. Αἰθέριος mentionem facit; v. Suid. s. Πανόλβιος et Ἐραθριος, unde Aetherium Zenonis aetate fuisse existimes.

Panolbium epitaph. condidisse vix colligas | τον σοφῶ L 10 προούση (π corr. ex τ?) C 11 ὀπώρην A 12 παππῶν P πῶ P^m (-πῶ P^b) 13 λεγόμεν FG. Schmidt | παῖς P παῖς Pl 14 μὸς Pl^m | ἐξαγάθησ' ἄλλα P | Ἀγάθης 'nom. proprium matris', Reiske (Αγαθῆς Vinc.) 15 ἤβης ἤκον P ἤβ. ἄνθος Pl^b,

κόκνε καὶ σὺ βλέπων τάδε γράμματα μακρὸν, ὀδῖτα,
δὴ γὰρ ἔφως ζωῶν ἢ πάς ἢ πατήρ. M 38^r

559. ΘΕΟΣΕΒΕΙΑΣ.

C. Pl

Εἰς Ἀβλαβίον τινα | λατρὸν περιφρημον. L

Ἐίδεν Ἀκαστορίη τρία πένθεα· κείρατο χαιτήν
πρώτον ἐφ' Ἰπποκράτει καὶ δεύτερον ἀμφὶ Γαληνῶ,
καὶ νῦν Ἀβλαβίον γοερῶ περὶ σήματι κείται
αἰδομένη μετὰ κείνον ἐν ἀνθρώποισι φανῆναι. M 35^v

560. ΠΑΤΛΟΥ ΣΙΑΝΤΙΑΡΙΟΥ.

C. Pl

Εἰς Λεόντιον τινα | ἐπὶ ξείνης τελευτήσαντα,
ἐπαινούμενον ἄνδρα. L

Εἰ καὶ ἐπὶ ξείνης σέ, Λεόντιε, γαῖα καλύπτει,
εἰ καὶ ἐρικλυτῶν τῆλε θάνες γονέων, M 94^v

ἤκον (cum P) primo scripserat Pl^m, alio demum atram. in ἄνθος mutavit | cf. Leontii ep. XVI 286, 4 τῆς τέχνης ἦλθεν ἐς ἀκρότατον | ἐλάσσαι: cf. IX 574, 3 p. 386, 16 (εἰσέπεισον, ne scripturae Planudeae verbum fin. deesset, Reiske)

2 cf. δῆποτε γὰρ IX 482, 5 (Agath.) | ζωῶν P ζῶων Pl || 3 sqq. Pl^m III^a c. 14 (εἰς λατρὸν), 1 (Pl^b c. 15, 1) 3 Θεοσεβείας C -βείας Pl (Suid. A. B. s. v. Ζώσιμος); obversabantur poëtriae Asclepiadis et Antip. in Aiaceum vs. VII 145 sq. 4 ἀβλαβίον τινα L 5 Ἀκαστορίη: cf. Suid. s. v. Ἐπιόνη 6 ἐφίπ. et ἀμφιγαληνῶ P 7 ἀνθ. pro ἀβλ. A^{no} γοερῶ P -ρῶ Pl; noli ci. γοερῶς ('miseranda' Grotius) 8 μετ' ἐκείνον frustra Br. | ἐνανθρ. P ἐνάνοισι Pl^m || 9 sqq. destitutum primo disticho exstat ep. in Pl^m III^a c. 20 (εἰς νέους), 3 (M₁), integrum in Pl^m III^b c. 20 (eiusdem argumenti), 3 (M₂); eodem modo Pl^b priore loco (c. 23, 3) versus 3—8, postea (c. 23, 23) plenum ep. exhibent (nisi quod deminutum carmen Pl^a omittant); ad 23, 3 adnotavit sch.^b (sch.^w): περὶ τῶν ἐν γὰρ τοῖς ἐξῆς ὀλοσχερῶς γέγραπται 9 σέλευτιαν³ (sic) C, σιλεντ. M, Pl^b, sed Πανόλου tantum M₂ (Pl₂) 10 λεόντιον τινα L 11 εκ. ἀνδρα L 12 ἐπι P | ξείνης P idemque Pl^m ξείνοισι Pl^b: cf. 477; Kb. 432, 1 13 τῆλε θάνες P (Ludwich) τῆλ' ἔθανες Pl

πολλά σοι ἐκ βλεφάρων ἐχύθη περιτύμβια φωτῶν
 δάκρυα δυστήνων πένθει διαπτομένων.
 πᾶσι γὰρ ἦσθα λίην περιλημένος οἶά τε πάντων 5
 ξυνὸς ἔων κοῦρος, ξυνὸς ἔων ἔταρος.
 5 αἶαί, λευγαλέη καὶ ἀμείλιχος ἐπλετο Μοῖρα,
 μηδὲ τεῆς ἤβης, δύσμορε, φεισαμένη. M 38^r. 94^v

561. ἸΟΥΔΑΙΑΝΟΥ ἈΠΟ ΤΗΛΑΤΩΝ ΑἴΓΥΠΤΙΟΥ. C
 Εἰς Κρατερὸν τὸν | σοφιστῆν νέον | τελετήσαντα. L

Ἡ Φύσις ἀδίνασα πολὺν χρόνον ἀνέρα τίκτει
 10 ἄξιον εἰς ἀρετὴν τῶν προτέρων ἑτέων,
 τὸν Κρατερὸν σοφίην τε καὶ οὐνομα, τὸν καὶ ἀνιγροῖς
 P 296 κινήσαντα γὰρ δάκρυον ἀντιπάλαις.
 εἰ δὲ νέος τέθνηκεν, ὑπέρτερα νήματα Μοῖρας 5
 μέμπεο βουλομένης κόσμον ἄκοσμον ἔχειν. M 41^v

15 562. ἸΟΥΔΑΙΑΝΟΥ ἈΠΟ ΤΗΛΑΤΩΝ ΑἴΓΥΠΤΙΟΥ. C
 Εἰς τὸν αὐτὸν Κρατερὸν. L

Ὁ φθέγμα Κρατεροῖο, τί σοι πλέον, εἴ γε καὶ αὐδῆς
 ἐπλεο καὶ σιγῆς αἴτιον ἀντιπάλαις;

1 cf. q 490 ἐκ βλεφάρων | φλεφάρων P | χύθη M, Pl² | περι-
 τύμβια M₁ | φωτῶν P Pl 3 sq. obversabantur fort. Paulo Leon-
 idae in Aristocr. versus 440 3 οἶά τε P 4 ξυνὸς (quantitatis
 signum add. A) P | κόσμος? | ἔταιρ' οσ' M₂ 5 αἶ αἶ P M₂ αἶ αἶ M₂
 ἀμείλιχος (ei ex i. cr.?) M₁ | ἐπλετο P M₂ Pl² a. 3 (Pl² in epid.)
 ἐπλετο M, Pl², Pl² L. 5 6 μηδε P μὴ δὲ Pl² | ἤβης A
 7 sqq. Pl² III^a c. 26 (εἰς ὀήτορας), 3 (Pl² c. 30, 3) 7 ἰουλιανῶν
 ἀπὸ ὅπατ' αὐγῶν C | ἢ ἀπὸ ὑπέρων Αἴγυπτίον Pl² Pl² (praeter
 Pl², quae Ἰουλιανῶν tantum praebet) 8 cf. Iuliani in Crateri
 cathedram ep. IX 661 9 ἀνέρ' ἐτίκτει P Pl ἀνέρα τίκτει Lud-
 wick; cf. 591, 3 10 ἑτέων P ex ἑέων? cr. Pl²; ἑτέων s. γενέων?
 11 cf. 599, 1; V 107 ἀνιγροῖς P Pl, φαλίσις interpret. sch.² (cf. Suid.
 s. v. ἀνιγρός, Hes. s. ἀνιγροῦ); ἀνιγροῖς perperam Reiske (cf.

ζῶντος μὲν γὰρ ἅπαντες ἐφώνεον, ἐκ δὲ τελευτῆς
 ὑμετέρης ἰδίην αὐθις ἔδησαν ὅσα.
 οὔτις γὰρ μετὰ σέο μόρον τέτληκε τανύσσαι 5
 ὅτα λόγοις, Κρατερῶ δ' ἐν τέλος ἠδὲ λόγοις. M 41^v

5 563. ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΑΝΤΙΑΡΙΟΥ. C Pl
 Εἰς ζωγράφον τινὰ | ἐφώνη καὶ καλυμένον |
 Χρυσόμαλλον. L

Σιγῆς, Χρυσόμαλλε, τὸ χάλκειον, οὐκέτι δ' ἡμῶν
 εἰκόνας ἀρχηγόνων ἐκτελείς μερόπων
 10 νενύμασιν ἀφθόγγουσι· τεῆ δ', ὀλβιστε, σιωπῇ
 νῦν στυγερῇ τελέθει, τῇ πρὶν ἐθελγόμεθα. M 92^r

Oppian. Cynege. IV 406, Hal. III 188) p. 388, 12 γόν P Pl
 (cf. VII 574, 7), μόρον olim Jac. | δάκρυα P -on Pl; γόν δά-
 κρυά τ' ? 13 sq. cf. Kaib. 574, 7 εἰ δὲ τρ. ζ. μόνον ἐσθ' ἐνιαυ-
 τούς — δαίμονι μεμψόμεθα 14 ἄκοσμον cum accentu inducto
 supra prius o P | cf. 574, 6 || 15 sqq. Pl² III^a c. 26 (εἰς ὀήτο-
 ρας), 4 (Pl² c. 30, 4) 15 τοῦ αὐτοῦ Pl | ἀπὸ ἡ^πτ' αὐγῶν C
 16 lemmati verba θανατοῦσ' ὄνον τὸ ἐπίγραμμα add. L
 17 φθέγμα σοφοῦ Κρατ. Hilberg | πλέον εἴ τε P πλ. εἴ γε Pl
 1 ἐφώνεον (C) P Pl; de acclamationibus auditorum ad-
 mirantium intellegit Dübner, at certantium oratorum (ἀντιπ.)
 significantur studia, quae victore remoto iacent 2 maiorem
 versus partem ἰδίην — ὅπα om. A, supplevit C (congruens
 cum Pl); ἰδίην ser. C in eraso αὐ γ^ε (?) et exstat signum
 * in m.² αὐθις C Pl; αὐτις? (ex XI 138, 2 noli εὐθις repetero)
 3 οὔτις (C) A P | μετασέο μορον A² 4 ὅτα (rest. C) P |
 ἠδε A² || 5 sqq. Pl² III^b c. 6 (εἰς ἀρχαίους τινάς), 9 (Pl²
 c. 7, 22); versus in pantomimum epigrammatis εἰς ἀρχ. adiun-
 git Pl voce ἀρχηγ. (2) deceptus 5 σελεντῆ C, om. Pl (titulo
 caret Pl²) 6 ζωγράφον L, inumo εἰς μίμον; cf. Antipatri Th.
 in Pyladem ep. XVI 290 7 χρυσόμαλλον L; pantomima Χρυσό-
 μαλλῶ aetate Iustiniani florens memoratur apud Proc. hist. arc.
 17 (cf. Suid. s. Χρυσ.) 8 σιγῆς C (i. e. -γῆς), σιωπῆς A²
 (ai diphthongum adhibens) σιγῆς Pl² | χρυσόμαλλε P idem-
 que Pl² -μαλλε Pl² | cf. II. A 241 κοιμήσατο χάλκειον ἕπανον |
 οὐκέτι A Pl² οὐκ ἔτι C 10 τεῆ δ' Pl² | σιωπῆ P² -πῆ? A²
 11 ἐθελγ. in fine pentametri occurrit etiam XVI 227, 4 (Pauli) ||

564. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Εἰς Λαοδίην τήν | Πριάμον θυγατέρα.

Τῆδέ ποτ' ἀντερείστον ἐδέξατο γαῖα χανοῦσα
Λαοδίην δῆον ὕβριν ἀλενομένην.

5 σῆμα δ' ἐμαλδύνατος ἀνωϊστοί χρόνοιο

Μάξιμος ἐκδηλον θῆν' Ἀσίης ὕπατος,
καὶ κούρης χάλκειον ἐπέλ τύπου ἐφράσατ' ἄλλη 5
κειμένον ἀκλειῶς, τῷδ' ἐπέθηκε κύκλω. M 92^v

565. ἸΟΥΛΙΑΝΟῦ ἈΠὸ Τηάτων.

Εἰς τὴν Θεοδοῦτος εἰκόνα.

10 Ἀυτὴν Θεοδοῦτην ὁ ζωγράφος. αἶθε δὲ τέχνης
ἡμβροτε καὶ λήθην δάκνεν ὀδυρομένοις. M 34^v

1 sqq. Pl^m III^b c. 11 (εἰς γυναῖκα), 9 (Pl^e c. 12, 50); cf. 330

1 ἀδέσποτον lemmati subiunxit C, om. Pl^m. 2 ἴ περ. L; de Laodices obitu cf. Lycophr. 316, Quint. Sm. 13, 545 3 τῆδέ ποτ' P | ἀντερείστον cum accentu craso supra prius ε P | ἐδέξατο; cf. Quint. 13, 550 ἢ δὲ (sc. γαῖα) — κούρη δέξατο διὰ τὴν ἔσω κόλλοιο βρεθέθρον | χανοῦσα; cf. Lyc. 316 ἢ τοιάς κόνας | χανοῦσα κενθμῷ χρίσεται, Quint. 546 4 δῆλον P δηῖον Pl^m | ἀλενομένην P^v ἀλενοῦ. P^v 5 sqq. de simili studio Lucii cuiusdam ad monumenta restauranda conlato v. Kaib. 394 σήματα συνθηροσθέντα — Λούκιος ἠροῦσατο 5 ἐξαλείφοντος et ἀπροσδόκητον sch.^b; ἀνοιτοτάτοιο Herw. 6 Μάξιμος: diversum esse a viro cognomine, cuius Diodorus poeta VI 243, 5 meminit, recte monent, eundem esse atque rhetorem ab Aristide (or. 47 p. 525) laudatum temere putat Brod.; ep. potest ab Iuliano (s. eius aequali) conditum esse; cf. χάνει IX 797, 1 Iul. (χανοῦσα), ἔδεκτο IX 771, 1 Iul. (ἐδέξατο), χρόνος ἀμβλύνων VI 67, 7 Iul. (ἀμαλδύνατος), χάλκειον εἶδος XVI 108, 4 et χάλκειον δάμαλιν IX 787, 1 Iul. (χάλκ. τύπου), προσέθηκε M. 737, 2 in claus. pentametri, πάντες ἐπέλ VII 577, 3 (χάλκ. ἐπέλ), etiam Iuliani de arbore in cathedram formata ep. IX 661 | ὕπατος: P 7 ἄλλη (α ex v. cr.) A ἄλλη C Pl^m 8 (σύλλα Reiske) || 9 sqq. Pl^m III^a c. 11 (εἰς γυναῖκα), 29 (Pl^e c. 12, 29) 9 Ἰουλι. Αἰγυπτίου Pl^m (gent. om. Pl^m Pl^a in t.) | ἀπὸ ὀπίετ' add. C 10 εἰς Θεοδοῦτ' εν. L 11 αἶθε δὲ P; verba αἶθε — ὀδυρ. alteri personae (artificis laudes interpellanti) tribuit Düb. 12 ὀδυρομένοις (signum quantitatis A) P ||

566. ΜΑΚΗΔΟΝΙΟΥ Τηάτου.

Εἰς τὸ τοῦ Θανάτου | ἔδηλον καὶ τὸ τοῦ βίου |
δυστέμαστον.

Γαῖα καὶ Ἑλλήθνια, σὺ μὲν τέκες, ἢ δὲ καλύπτεις:

5 χείροτον· ἀμφοτέρωσις ἦνυσσα τὸ στάδιον.

εἶμι δὲ μὴ νοέων πόδι νίσομαι· οὐδὲ γὰρ ὑμέας

ἢ τίνας ἢ τίς ἐὼν οἶδα πόθεν μετέβην. M 33^v

567. ἈΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟῦ.

Εἰς Κανθαλίην, | ὃν ἀπέκτεινε ἡ γυνὴ | διὰ τὸ γυμνῆ
ὑπὸ Γύγον | ὀραθῆναι.

10 Κανθαύλου τόδε σῆμα· Δίαι δ' ἐμὸν οἶτον ἰδοῦσα

οὐδὲν ἀλιτραίνειν τὴν παρὰκοίτην ἔφη.

ἦθελε γὰρ δισσοῖσιν ὑπ' ἀνδράσι μὴδὲ φανῆναι,

ἀλλ' ἢ τὸν πρὶν ἔχειν ἢ τὸν ἐπιστάμενον.

1 sqq. Pl^m III^a c. 9 (εἰς βρέφη), 4; cf. X 118 (VII 339); ep. non demonstrativum, sed monumento inscriptam fuisse put. Weissb.

1 Μακεδονίου Pl | ^{πρ} add. C (in er. t. cf. ad 2), om. Pl 2 θανάτ' ex θανά fecit C, quo commodius nomen auctoris superscriberet | τοῦ βίου L 4 Ἑλλείθνια Pl | ἢ δὲ P | (καλύπτει Reiske)

5 ἀμφοτέρωσι (αι L^s) P -τέρωσι Pl, ἀμφοτέρωσι olim Jac.; post ἀμφ. distinxit P, ante Pl | στάδ.: v. Kb. 231, 3 sq. et 311, 4 ὀδονον βίονον σταδιδέσας 6 εἶμι P εἶμι Pl^m, cr. Br. | πόδι: cf. Apoll. Rhod. I 242 (Jac.) | νίσομαι P νίσομαι Pl, νείσομαι. Br. | οὐδὲ P 6 sq. οὐ γὰρ ἐς ὑμέας οἶδα τίς ἢ τίνας ὦν ἢ ἐ πόθεν μετέβην ser. Br., non emendans, ut putabat, verba, sed eorum structuram illustrans || 8 sqq. Pl^m III^a c. 7 (εἰς ἀρχαίους τινάς), 1; ep. exstat in sylloge, quae praemissa est Euphemiae, n. 109 (Σ^p s. Flor. 57, 29 f. 152^r, Σ^p s. Par. 1773 f. 256^r) 8 nom. auctoris deest in Σ; σχολαστῆ add. C, om. Pl 9 sq. εἰς Κανθαλίην tantum Pl; cf. Herod. I 8 sqq. | ἀπέκτεινεν ἢ ἡ γυνὴ δὲ τὸ γυμνῆ L (γυμνῆν) frustra in γυμνῆ mutares 10 ὑπο γ. ὀραθῆναι L 12 ἀλιτραίνειν Σ | παρὰκοίτην (-τι, εν. er. ex -την) Σ^p 13 δισσοῖσιν Σ^p cum Pl^m congruentes ὑπανδράσι P | μὴ δὲ Σ Pl^m 14 ἀλλή P | ἐπιστάμενον Opsop.; ἐπιστ. tenet. Herw. 'cum qui adstitit' interpretans

ἦν ἄρα Κανδανύλην παθεῖν κακόν· οὐ γὰρ ἂν ἔτλη 5
δείξει τὴν ἰδίην ὕμνασιν ἀλλοτρίοις. M 327. Σ 109

568. ἉΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟῦ. C

Εἰς τινὰ κόρην | [ἐπιταετή] τέλευ τήσασαν. L

5 Ἐπτά με δις λυκάβαντας ἔχουσαν ἀφήρασε δαίμων,
ἦν μούνην Διδύμω πατρὶ Θάλεια τέκεν.
P 297 ἄ Μοῖραι, τί τοσοῦτον ἀπηγέες οὐδ' ἐπὶ παστοὺς
ἠγάγετ' οὐδ' ἐρατῆς ἔργα τεκνοσπορίης;
οἱ μὲν γὰρ γυνεές με γαμήλιον εἰς Ἰμέναιον 5
10 μέλλον ἄγειν· στρυγεροῦ δ' εἰς Ἀχέροντος ἔβην.
ἀλλὰ θεοί, λίτομαι, μητρός γε γόνους πατέρος τέ
παύσατε τηκομένων εἴνεκ' ἐμεῦ φθιμένης. M 947

569. ἉΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟῦ. C.PI

Εἰς γυναῖκά τινά | Θεσσαλὴν ἐν Βοσπορίῃ τελευτήσασαν. L

15 Ναὶ λίτομαι, παροδίτα, φίλω κατάλεξον ἀκοίτη,
εὐτ' ἂν ἐμὴν λείωσῃς πατρίδα Θεσσαλίην·

1 χοῖρην ἄρα Orsop. Casaub. (cl. Herod. I 8 χοῖρην γὰρ Καν-
δανύλη γενέσθαι κακῶς) | (ἦν ἄρα) Κανδανύλη Reiske | παθεῖν?
Σ^F 20 | ἔδει pro ἔτλη Σ^F 2 | 2 δείξει P^{ac} || 3 sqq. P^M III^b
c. 20 (εἰς γόνους καὶ νέας), 4; P^L c. 23, 24 (P^a c. 23, 23)
3 nom. auctoris om. P^M 1 ἄθλιον P^a, αγ. σχολαστιδ C
4 ἐπιταετή (C ἐπιταετή I^{ac}) P: immo τεσσαρακαιδεκέτη; ad
vs. 3 in nova p. adnotavit L: θρηνώ ολον καὶ πε θρητικὸν τὸ
ἐπιγράμματα 5 offendit trochaica caesura in quarto pede, neque
sic verba ponere placet: Δις λυκάβ. ἔχουσαν ἀφήρασαν ἐπτά με
δαίμων, cf. v. 7 6 ἦν A^{ac} | Θάλειαν (v. vid. serius accessisse, sed
scr. litteram f. ex i correctam A) P Θάλεια Pl 7 αἱ μοῖραι P
ὦ μοῖραι Pl, ἄ μ. Salm. 8 ἠγάγετ' P ἠγάγετ' P^M (qui ἠγά-
γετ' ex ἠγάγετ' cr., sed prioris scripturae accentum delere om.)
9 οἶμαι P^{ac} | τινεές Pl 11 v. Kb. 624, 19: 570, 5 | ἀλλὰ P | μὴ τρέσῃ
A^{ac} | μητρός γε C -τε Pl | fort. praeferas: ἀλλὰ, θεοί, μητρός γε
γόνους, λίτομαι, πατέρος τε 12 τηκομένων et φθιμένης P, cr.
Pl | εἴνεκ' P A^{ac} | pro φθιμ. in Agathiae ep. noli nomen mortuae
(velut Κτιμένης) requirere, licet defunctae parentes v. 2 nomi-
nentur || 13 sqq. P^M III^b c. 11 (εἰς γυναῖκας), 7 (P^L c. 12, 48); cf.

Κάθ' ἄνε σὴ παράκοιτις, ἔχει δέ μιν ἐν χθονὶ τύμβος,
αἰεὶ, Βοσπορίης ἐγγύθεν ἠόνος·
ἀλλὰ μοι αὐτόθι τεύχε κενήριον ἐγγύθι σεῖο, 5
ὑφ' ἀναμνηστικῆς τῆς ποτε κουριδῆς. M 927

570. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ. C.PI

Εἰς Δουλίτιον | τὸν ἀνθύπατον. L

Δουλίτιον μὲν ἕκαστος ἕκαστον βιότιοι πρὸς ὄλβον
ἤγαγον ἐξ ἀρετῆς καὶ κλέος ἀνθυπάτων.
ὡς δὲ φύσις μιν ἔλυσεν ἀπὸ χθονός, ἀθάνατοι μὲν
10 αὐτὸν ἔχουσι θεοί, σῶμα δὲ σηκός ὕδρ. M 307

571. ΔΕΟΝΤΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟῦ. C.PI

Εἰς Πλάτωνα τὸν | κισσαροδόν. L

Ὁρφέος οἰχομένου τάχα τις τότε λείπετο Μούσα,
σεῦ δέ, Πλάτων, φθιμένου παύσατο καὶ κισσάρη·

epp. 499 sq., 502, 521, 540, 544, 589, 631, 718 13 σχολαστιδ add.
C, om. Pl 14 γυναῖκα τινά σε βοσπορίῃ τελευτήσασαν, L
16 αὐ τῶν (potius quam τῶν) P: cf. 500, 2 | λείπει (acut. cr. ex
circumfl.?) P λείωσῃ P^M -σῃς Pl^b λείωσῃ Br.

1 ἐξοσθὶ τύμβ. olim ei. 2 αἱ αἱ? P αἱ αἱ P^M (Πόντος Brod.)
3 cf. 614, 13 nec μοι placet nec ἀλλὰ οἱ inferre ausim, f. ἀλλὰ
καὶ (cf. V 275, 7) 4 ἀναμνηστικῆς P | ποτε P P^M || 5 sqq. P^M III^a
c. 1 (εἰς ἀγαθὸς ἀνδρας), 2; cf. Weissb. p. 62 5 ἀδέσπ. P P^M
P^L (Νικίταρον per errorem P^L) 6 Dulcitium circa a. 358
perisse ex Liban. epist. 24 p. 11 colligit Jac., qui illum sub Con-
stantie consularem Aemiliae fuisse docet (cf. Jac. Animadv. III 2
p. 256) 7 Δουλίτιον P Δουλίτ. (lineola nom. proprium indicans)
P^M ἀνεκτεσ et προσόλβον P 8 sq. ἐξαρετῆς et ἀποχθονός. P |
αἰεὶ? 9 sq. v. Rohde Ps. p. 672 9 ἔλυσεν; cf. Kb. 218, 8
10 (ἀθάνατοι μὲν ἦτορ ἐχ.?) cf. 672 σῆμανος ἦτορ || 11 sqq. P^M
III^a c. 16, 1; epigrammatum εἰς κισσαροδόνος caput exstat in am-
pliore sylloge continetque quattuor sepulcralia haec: VII 571,
597 sq., 612 (P^L c. 18, 1—4); unum ex iis (VII 598) iterum mi-
noris sylloges caput εἰς ποιητῆς (III^b c. 22, 18) exhibet, cf. p. 3
11 σχολαστιδ C P^M (om. Pl) 12 κισσαροδόν L 13 sqq. cf. Mosch.
epit. in Bion. 12, 65 13 τίς τότε P τίς ποτε Pl 14 σοῦ Pl

ἦν γὰρ ἔτι προτέρων μελέων ὀλίγη τις ἀπορροῆς
ἐν σαῖς σωζομένη καὶ φρεσὶ καὶ παλάμαις. M 35^r

572. ἈΓΑΘΪΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟῦ. C. Pl

Εἰς ἄνδρα καὶ γυναῖκα | μοιχευομένους, οὓς | ἡ ὀροφή
πεσοῦσα κατέκτανε. L

5 Οὐχ ὁσίοις λεγέσσειν ἐτέρευτο λάθριος ἀνήρ
λέκτρον ὑποκλέπτων ἀλλοτρίης ἀλόχου·
ἔξαπίνης δὲ δόμων ὀροφή πέσσε, τοὺς δὲ κακούργους
ἔσκεπεν ἀλλήλοις εἰσέτι μισγομένους.
10 ξυνή δ' ἀμφοτέρους κατέχει παρίς, εἰν ἐνὶ δ' ἔμφω 5
καίνται συζυγίης οὐκέτι πανόμενοι. M 36^r

573. ΛΕΟΝΤΪΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟῦ. C. Pl

Εἰς Χειρέδιον τὸν | ῥήτορα ἐν Ἀθήναις. L

Χειρεδίου τόδε σῆμα, τὸν ἔτρεφεν Ἀθῆναις ἔρουρα,
15 εἰκόνα ῥητήρων τῆς προτέρης δεκάδος,
ῥηιδίως πείθοντα δικασπόλον· ἀλλὰ δικάζων
οὐποτε τῆς ὀρθῆς οὐδ' ὄσον ἐτρέπετο. M 41^v

1 ἦν P | ὀλίγη P (nōi λυγρῆ aut aliud eiusmodi voc. re-
ponere) | τίς ἀπορροῆς P (Pl¹) 2 σωζομένη P Pl^m || 3 sqq.
Pl^m III^a c. 18 (εἰς μοιχοῦς), 1 (Pl¹ c. 21, 1); amplioris sylloges
cap. 18 unum hoc exhibet ep., in III^b eiusdem argumenti cap.
non exstat cf. V 220 3 σχολαστῖ C (om. Pl¹) 6 οὐχοσίος P
7 λέκτρον P Pl (post λεγέσσειν malim θέλκτρον s. φίλτρον; cf.
V 110, 1) ὑποκλέπτων: cf. V 266, 5; 268, 5 8 ἀλλόπληγη δε P, cr.
Pl (an ἀφροδίτης?) 9 εἰς ἔτι P 10 cf. 686, 5; 551 | ἐνι? A¹⁰ ἐνὶ
Pl^m; cf. V 292, 12 11 καίνται ex κείται cr. Pl^m || 12 sqq. Pl^m III^a
c. 26 (εἰς ῥήτορας), 1 (Pl¹ c. 30, 1); cf. 579 12 σχολαστῖ add. C
(Pl^m), om. Pl¹ 13 Χαιρέδιον proponit Reiske 15 προ-
τέρης: opponuntur aequales Chiredii oratores prioribus illis,
qui decade a grammaticis selecta continebantur, nec cogitan-
dum de altero recentiorum oratorum delectu (quem a Suida
dici putant s. v. Νικόστρατος) 16 ἐλλοιδ. P | cf. X 48, 3
17 οὐθ' ὄσον Pl οὐθ' ὄσον (sic) P οὐθ' ὄσον edd. ||

574. ἈΓΑΘΪΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟῦ. C. Pl

Εἰς Ἀγαθόνικον | τὸν δικολέκτην. L

Θεσμοὶ μὲν μεμέλητο συνήθεις Ἀγαθονίκα,
Μοῖρα δὲ δειμαίνειν οὐ δεδέχηκε νόμους,
5 ἀλλὰ μιν ἀρπάξασα σοφῶν ἡμερσε θεμιστῶν
P 298 οὐπω τῆς νομίμης ἐμπλεον ἡλικίης.
οἰκτρά δ' ὑπὲρ τύμβοιο κατεστονάχησαν ἑταῖροι 5
καίμενον οὐ θιάσον κόσμον ὀδυρόμενοι·
ἡ δὲ κόμην τίλλουσα γόῳ πληκτίζετο μήτηρ,
10 αἰαί, τὸν λαγόνων μόχθον ἐπισταμένη.
ἔμπης ὄλβιος οὗτος, ὅς ἐν νεότητι μαρτυθεὶς
ἔκφυγε τὴν βίωτου θάσσον ἀλιτροσύνην. M 38^r

575. ΛΕΟΝΤΪΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟῦ. C. Pl

Εἰς Ῥόδην τὴν γυναῖκα Γεμέλλου, | τὴν Τυρίαν ἐν Βυζαντίῳ
τελευτήσασαν. L

Σῆμα Ῥόδης· Τυρίη δὲ γυνὴ πέλεν, ἀντὶ δὲ πάτρης
ἵετο τήνδε πόλιν κηδομένη τεκνέων.

1 sqq. Pl^m III^a c. 20 (εἰς νέους), 4 (Pl¹ c. 23, 4, sed Pl¹
c. 23, 3) 1 σχολαστῖ add. C Pl^m Pl¹ (Pl¹ in epid.), om. Pl¹
praeter Pl¹; nomen auctoris lemmati subiecit C 2 duplex
lemma ser. L, prius (εἰς αγ. τον δ.; cf. XVI 313, 3) in p. 297, alter-
rum in nova p. (cancellatum a C) reperitur hoc: εἰς αγαθο-
νικον . . . νεώτερον νόμους | μελέτην ποιούμενον¹ (ante νεώτ. in-
ductae sunt litterae δι, quippe δικολέκτην vocem e priore
lemmate asciturus erat L) 3 Θεσμοί: cf. Agath. V 291, 11 | conl.
lemmate altero (μελέτην ποιούμενον) fort. μελετῶντο praeferas
5 ἐστέρησεν sch.¹⁰ 6 ἔμμορον? ἔμμορον (cf. Od. v 379)?
7 οἰκτρά et ὄπερ P 8 post καίμενον nec P nec Pl^m distinxerunt:
referendum participium ad κόσμον | τὸν θιάσον P οὐθ. Pl (οἰχόμε-
νον θ.?) | ὄδυρ. P 10 αἰ αἰ P¹⁰ αἰ αἰ Pl^m A¹⁰? (αἰα — ἐφασσαμένη
"terra amiciens" Reiske) | ἐπιστ. "adstans sepulcro" Herw. (a poeta
Byz. ἐπιστ. pro ἐπιστ. dici ratus) | τῶν ex τῶν? cr. P τὸν Pl^m Pl¹
(nisi quod Pl^m τῶν exhibet) 12 cf. 308; 694, 3 || 13 sqq. Pl^m
III^a c. 11 (εἰς γυναῖκας), 30 (Pl¹ c. 12, 30) 13 σχολαστῖ add.

αὐτὴ ἀειμνήστοιο λέγος κόσμησε Γεμέλλον,
ὃς πάρος ἐνομίης ἰδυονα θῆκε πόλιν.
γρηῦς μὲν μόρον εἶδεν, ὕφελλε δὲ μυρία κύκλα 5
ζῶειν τῶν ἀγαθῶν οὐ δεχόμεσθα κόρον. M 34^r

5 576. ἸΟΥΔΑΙΑΝΟῦ ἈΠὸ ΤΗΑΤΩΝ. C
Εἰς Πύρρωνα τὸν φιλόσοφον. Ἀμοιβαῖον. C^t
α. Κἀτάνας, ᾧ Πύρρων; β. Ἐπέχω. α. Πυμάτην μετὰ
μοῖραν
φῆς ἐπέχειν; β. Ἐπέχω. α. Σκέψιν ἔπανσε τάφος. M 43^r

10 577. ΤΟῦ ΑἲΤΟῦ. C₁
Εἰς Τίμωνα τὸν μισάνθρωπον ἐν τριόδῳ κείμενον. C₁

Ὅστις με τριόδοισι μέβαις τάρχυσε θανόντα,
λυγρὰ παθῶν τύμβον μῆδ' ὀλλύοιο τόχοι,

C P^{1M} (om. P¹) p. 395, 14 ἐν βυζαν^τ L; Berytum urbem, non Byzantium dici temere statuit Huet; v. Weissh. p. 31 16 Ῥοδῶς Grotius | δεγνῆ P; cf. 306, 1, ne γένος requiras cl. 679, 3; 341, 1 | πέλε, νόσφι? 17 ἐκετο P

1 αἴτη P αἴτη (non αὐτῆ) P, αὐτῆ Br. 3 γρηῦς P γρηῦς P | δέ μυρία P 4 ζῶειν P || 5 sqq. P^{1M} III^a c. 28 (εἰς φιλοσόφου), 38 (P¹ c. 32, 38, sed P¹ c. 32, 41); cf. Lucian. vitarum auct. 27 5 sq. duplici titulo ep. instructum est in P, alterum scr. C in t., alterum add. LC in m., seil. ἰουλιανῶν ἀπὸ νηῶν C, εἰς πύρρων φιλόσοφον τὸν κραζαῖον | ομ. ἰλητῆν (i.e. ex ἡ? cr.) L | εἰς Πύρρωνα σκεπτιῶν ἀμοιβαῖον (sic) ἰουλιανῶν inser. P^{1M} (ἰουλ. εἰς Πύρρωνα tantum P¹, ἰ. εἰς Πύρρωνα σκεπτ. ἀμοιβ. P¹; cf. verba κατὰ πέδαιν καὶ ἀπόκρισιν titulo ep. 163, V 45 adscripta) 5 ἀπὸ ἡπ. om. C in t. (P); ἰουλιανῶν lemmati (lin. 6) subiecit C 6 τὸν φιλ. C^t φιλ. τὸν Ἀναξάροχον οὐκ. L^m σκεπτιῶν P 7 κἀτάνας P, cr. P | μετὰ P 9 φῆς (ex φῆς cr.) P P^{1M} φῆς P^{1M} | ἐπέχειν ἐπέχη P, cr. P (α. Ἐποχῆς σκέψιν Jac.); fort. ἐπέχη servandam (et tribuendum ei, qui Pyrrhonem alloquitur) ut philosophus, cui iudicium cohibere placet, ipse ἐπέχεσθαι, i. e. apud inferos cohiberi vincatur) | ἔσωσε τάφος Herw. || 10 sqq. P^{1M} III^b c. 6 (εἰς ἀρχαίους τινάς), 5 (P¹ c. 7, 18; P¹ 7, 16); in P ep. bis exstat, scr. A p. 298 (P;

πάντες ἐπεὶ Τίμωνα νέκυν πατέουσιν ὀδίται,
καὶ μόρος ἄμμι μόνοις ἄμμορος ἴσυχῆς. M 92^r

578. ἈΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟῦ. C. P¹

Εἰς Πανοπέα | τὸν λεοντοφόρον | καὶ παραδεικτόνον, | L
ὑπὸ σκορπίου δηχθέντα καὶ τελευτήσαντα. C

Τὸν κρατερόν Πανοπέα, τὸν ἀγρευτήρα λέοντων,
τὸν λασιοστέγων κέντορα παραλλῶν,
τύμβος ἔχει γλαφυρῆς γὰρ ἀπὸ χθονὸς ἔκτανε δεινὸς
σκορπίος οὐτήσας ταρσῶν ὄρεσσιβάτην.

A, L, C, et C iuxta Rhiani (s. Zenod.) in Timonem ep. VII 315 p. 253 in m.⁹ (C₂) p. 396, 10 sq. titulum om. P^{1M} P¹ (ἔδηλον εἰς τὸν αὐτὸν post VII 319 P¹) 10 τοῦ αὐτοῦ (cf. ad l. 11) C₁ ἰουλιανῶν C₂ 11 totam fere suum lemma εἰς π. — κείμενον (itemque indicem auctoris praemissum) in ras. scr. C; erasa sunt duo lemmata, quibus tetrastichon tamquam duo epp. peculiaris instruxerat L; priori disticho titulum adpositum fuisse εἰς τινὰ ἐν τριόδῳ κείμενον non affirmarim; alter, quo secundum dist. distinxerat L, vix potest alius fuisse atque hic: εἰς τι(μωνα) ἔ μισάνθρωπον. C₂ olim prius tantum dist. (p. 253) scripsit praemisso titulo: ἰουλ. εἰς τίμωνα; postea alio atram. (tamquam novum, ut vid., ep.) add. alterum dist., cui lemma quoque proprium εἰς τὸν αὐτὸν τίμωνα subiunxit 12 μ' ἐν? θανόντα C₂ 13 μῆδ' A C₂ P^{1M} | ὀλλύοιο A | τόχη A τόχη C₂ τόχοι P^{1M}

1 novi ep. notula erasa est ab initio vs. in P₁; cf. quae dicta sunt de inscriptione duplici ad p. 396, 11 | πάντ' εἰς et τίμων C₂ | παρατέουσιν C, καλέουσιν (potius quam καθ.) A^{at}, καλ. C₂ P¹ | ὀδίται A^{at} ὀδίται C, P¹ (et ex ὀδίται cr.) C₂ 2 ἄμμι (C₂) P P¹ | cf. VII 278, 7 || 3 sqq. P^{1M} III^b c. 17 (εἰς κρηνηῶς), 2 (P¹ c. 19, 2); cf. VI 121 (Callim.), VII 171 sq., 174, 338, 546 3 ἀγαθῶν C^{at} λεοντίων C^{at}, ad proximum ep. 579 aberrans | σχολῶν add. C, om. P¹ 4 εἰς π. τὸν τὸν (C) λεοντ.: articulum et in fine lineolae et ab initio sequentis scr. L, priorem abundantem del. C | post παραδεικτόνον clausulam adpinxit L, cetera (5) add. C 5 δηχθέντ' καὶ τελέω C 7 παραλλῶν (cr. ex πορδ.) P (P¹ c. 3) πορδ. P^{1M} P¹: cf. Hom. δ 457, N 103 8 cf. VII 172, 5 | γλαφυρῆς P P¹, τραφρῆς et ψαφρῆς Reiske (eodem iure ψαθυρῆς conicias cl. Nic. Alex. 145 Schm., sed cf. Tryphiod. 198) ἀποχθονὸς P: v. IX 233, 3

αἰγανέη δὲ τάλαινα σίγυνά τε παρ' ἡθονὶ κείται, 5
αἰαῖ, θαρσαλέων παίγνια δογμαλίδων. M 93^v

579. ΛΕΟΝΤΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟῦ. C

Εἰς Πέτρον ἤητορα ἀπὸ στέγους | πεσόντα καὶ τελευτήσαντα. L

5 Πέτρον δρῶς ἤγητος ἄει γελώσασαν ὄπωπην,
ἔξοχου εἰν ἀγοραῖς, ἔξοχου ἐν φιλήν.
ἐν δὲ Λιανύσου θηρέμενος ὄλετο μούνος,
ὑψόθεν ἐκ τέγους σὺν πλεόνεσσι πεσών,
βαῖον ἐπιζήσας, ὅσον ἤρησε. τοῦτου ἔγωγε 5
10 ἄγχιον οὐ καλέω, τὸν δὲ φύσει θάνατον. M 41^v

580. ἸΟΥΔΑΙΑΝΟῦ ΑἰΓΥΠΤΙΟΥ. C

Εἰς τινα ὑπὸ ληστῶν | πεφονευμένον L
καὶ ὑπ' αὐτῶν | θασπτόμενον. C

14 Οὐποτέ με κρύψεις ὑπὸ πυθμένα νεύατον αἰης
P 299 τόσσον, ὅσον κρύψαι πάνσκοπον ὕμμα Δίκης. M 32^r

1 sq. cf. VI 121, 2; VII 338, 5; 546, 6 1 σίγυνά: παρὰ Μακροδόσι τὰ δούρατα sch.^b (cf. correctoris notulam ad VI 93, 2 τὸν σιβήνην) | παρ' ἡθονὶ P Pl^m 2 αἰ αἰ P Pl^m || 3 sqq. Pl^m III^a c. 26 (εἰς ἤητορας), 2 (Pl^b c. 30, 2) 3 τοῦ αὐτοῦ (post VII 573) Pl | σχολ² C; cf. ad 362 4 Πέτρον: Thessalonicensis a L. celebrari vid. orator et scriptor rerum, qui (Πατρῴσιος καὶ Μαγίστριος) Iustiniani I gratia florebat: cf. App. Plan. 37, Krumb. p. 237 | αποστέγους L ἀπὸ τέγους Düb. | κείτῃ L 5 δρῶς Pl^m; cf. eiusdem Leontii in Petrum ep. XVI 37, 1 Πέτρον δρῶς | ἤγητος A^m | ὄπ.: cf. XVI 33, 1 6 ἐνωγ. P | ne (cl. Iuliani in rhetorem ep. 561, 3) σοφίη requiras, cf. 440, 3 sqq. 7 cf. Diog. Laert. ep. VII 85 ἐνδε P | (Λιανύσου Pl^w) 8 συνπλ. P: cf. IX 624, 3 κείνο μέλοι πλεόνεσσι (Leont.) 9 ὅσον A: 'quantum temporis ultima decernenti opus erat' || 11 — p. 399, 4 Pl^m III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας σὺν ἐπισήμοις), 13; duo Iuliani epp. 580 sq. (ap. B. p. 147) unum efficiunt apud Plan. tetrastichum; in Pl^m praecedit 360 (in Pl^b 516: cf. ad 76) 11 gent. om. Pl 12 εἰς τὸ αὐτό Pl^b, lemma om. Pl^m 12 sq. verba εἰς τινα ὑπὸ ληστῶν πεφ. scr. L, 'καὶ' ὑπ' αὐτῶν θ. adiunxit C 14 cf. 357 | οὐποτ' ἐμὲ Pl^b | ὄπωπ. A ||

581. ἸΟΥΔΑΙΑΝΟῦ ΑἰΓΥΠΤΙΟΥ. C

Ὅμοιον τῷ προτέρῳ. L

Ἀντὶ φόνον τάφον ἔμμι χαρίζεται· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
ἴσων ἀντιτύχοις οὐρανόθεν χαρίτων. M 32^r

582. ΤΟῦ ΑἴΤΤΟῦ ἸΟΥΔΑΙΑΝΟῦ. C

Εἰς νενηγόν τινα ἀπὸ τῆς | θαλάσσης ἐκβρασθέντα |
πρὸς τὴν ἰαντοῦ πατρίδα. L

Χαῖρέ μοι, ὦ νενηγέ· καὶ εἰς Αἶδαο περήσας
μέμψο μὴ πόντου κύμασιν, ἀλλ' ἀνέμοις.
10 κείνοι μὲν σ' ἐδάμασσαν, ἀλὸς δέ σε μείλιχον ὕδωρ
εἰς χθόνα καὶ πατέρων ἐξεκύλισε τάφους. M 37^v

583. ἈΓΑΘΪΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟῦ. C. Pl

Εἰς γυναῖκα τίκτουσαν, | ἧς τὸ ἔμβρυον θανόν | ἐπὶ τρισὶν
ἡμέραις ἐν τῇ | γαστρὶ κατείχετο, | ἕως ἂν καὶ αὐτὴ
15 τετελεύτησεν. L

Ἀβάλε μῆδ' ἐγένοντο γάμοι, μὴ νύμφια λέκτρα·
οὐ γὰρ ἂν ᾠδίνων ἐξεφάνη πρόφασις.

1 sqq. cf. ad p. 398, 11—399, 4 2 προτέ² L 3 ἀντι et ἀλλὰ καὶ¹
A 4 οὐπόθεν Pl^m; ὡχ' ἀμόθεν? | cf. epp. VII 310, 356, 358—360 ||
5 sqq. Pl^m III^a c. 19 (εἰς νενηγέσαντας), 39 (Pl^a c. 22, 38;
Pl^b c. 22, 37) 5 Ἰουλιανοῦ tantum Pl (post VII 560)
6 ἀπὸ θ. ἐκβρασθέν² L 7 πρὸς τὴν εἰς² L 8 χαίρε Pl^m
9 cf. 264, 3 ἀλλανέμοις (an ex en cr.) A 10 πνοιαι? | σε δάμασσαν P
σε δάμασσαν Pl^m σ' ἐδάμασσαν Pl^b σ' ἐδάμασσαν Pl^b | ὕδωρ P
11 ἐξεκύλισε (cum lineola ducta infra litteras ενύλι) P Pl^b
-κύλισε Pl^m Pl^b | ταφους P; (ἐξεκύλισε²) ἔδαφος FG. Schmidt |
12 sqq. Pl^m III^a c. 9 (εἰς βρέφη), 5 12—15 duplici instruc-
tum est ep. lemmate; C nomini auctoris praemisit hoc: ἐπι
νεκροτομία; alterum (l. 13—15) scr. L 12 σχολαστι² add. C,
om. Pl 13 τίκτουσ' αν¹ ἧσ L | ἐπὶ τρ. (C) P 14 εἰ² L |

νῦν δ' ἢ μὲν τριτάλαινα γυνὴ τίκτουσα κέθηται,
 γαστρὶ δὲ δυσκόλῳ νεκρὸν ἔνεστι τέκος·
 τρισσὴ δ' ἀμφιλύκη δρόμον ἤνυσεν, ἐξότε μίμνει 5
 τὸ βρέφος ἀπρήκτους ἐλπίσι κικτόμενον.
 3 κούρη σοὶ τελέθει γαστήρ, τέκος, ἀντὶ κοίτης·
 αὕτη γὰρ σε φέρει, καὶ χθονὸς οὐ χατέεις. M 33^r

584. ἸΟΥΔΑΙΑΝΟῦ ΑἰΓΥΠΤΙΟῦ. C

Εἰς τινα ναυαγήσαντα | καὶ ὑπὸ νεκρῶν ἐν τῆς | θαλάσσης
 νεκρὸν ἀναληφθέντα καὶ τάφον εὐμοιρήσαντα. L

10 Πλώεις ναηγρόν με λαβὼν καὶ σήματι χάσας;
 πλῆθε Μαλειῶν ἄκρα φυλασσόμενος.
 αἰεὶ δ' εὐπλοῖην μεθέποις φίλος· ἦν δέ τι ῥέξιη
 ἄλλο τύχη, τούτων ἀντιόσαις χαρίτων. M 37^v

κατέχευο, (τα potius quam ταί L^{ar}) P; huic verbo adpicta est
 clausula lemmatis et postmodo accessisse videntur verba ἕως
 αὐτῆς καὶ αὐτὴ τετελεστηῖς p. 399, 16 ἔβαλε P itemque P¹ P¹ P¹
 (ἔβαλε P¹); cf. Schneid. ad Callim. fr. 455 | v. ep. VII 271 ἄφειλε
 μηδ' ἐγένοντο θοαὶ νέες (Call.), IX 218, 1 μηδ' P P¹ | νυμφικὰ?
 cf. 627, 1 17 πρόφασις; cf. IX 483, 2

1 malim παραίται propter sensum et ne Agathiae vs. in pro-
 paroxyt. desinat 3 ἀμφιλύκη; v. V 280, 4 ἐς τρισσὴν πλ. ἀμφιλύ-
 κην (Agath.); λυόφρας interpret. sch.^B (cf. Hesych.) | ἤνυσεν A, v
 fin. add. L | ἐξέθετε P idemque P¹ P¹ P¹ (P¹ in epid.), ἐξέθου P¹
 (etiam P¹ in t.) 4 cf. XII 145, 2 ἀπρήκτους ἐλπίσι κικτόμεθα
 5 v. Knib. 218, 9: οὐθ' ὄπ' ἐμοῖς ὄδισι τὸ νήμιον εἰς φάος
 ἦγον, ἀλλ' ὑπὸ γαστρὶ φίλα κέθηται ἐν φθιμένοις | τελέθει
 P P¹ P¹ in epid. (unde sumpsit P¹), -θοι P¹ P¹ in t.
 ἀντι δὲ κοίτης P 6 αὕτη P αὕτη P¹ αὕτη P¹ || 7 sqq.
 P¹ III^a c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 40 (P¹ c. 22, 39; P¹ c. 22, 38)
 7 τοῦ αὐτοῦ (post VII 582) P; iul. imitatur Leonidam (264)

8 εἰς τινα L 9 νεκρὸν ἀναληφθέντα L (litterae tituli partim refectae
 sunt a. m. rec. alio atr.) | τάφον εὐμοιρήσαντα L, or. Jac. (an εὐ-
 μοιρήσαντα?) 10 πλώεις P P¹ πλωος FG, Schmidt (qui virgu-
 lam in fine vs. collocavit) | λαβὼν καὶ P | σήμα τι Scaliger
 perperam; cf. 591, 4 | post χάσας interrogandi signum posuit
 P¹, om. P 11 μαλειῶν; cf. VII 275, 2 12 αἰεὶ δ' P¹

585. ΤΟῦ ΑἰΤΟῦ ἸΟΥΔΑΙΑΝΟῦ. C

Εἰς Μύγδονά τινα | ἀλιέα, ὃν ἀντὶ τῆς ἰδίας | νηὶ καθάσαντες
 ἔθαψαν. L

Μύγδων τέγμα βίοιο λαχὼν αὐτόστολος ἦλθεν
 5 εἰς Ἀθήναι, νεκρῶν πορθμίδος οὐ χατέων.
 ἦν γὰρ ἔχε ζῶων βιοδώτορα, μάρτυρα μόχθων,
 ἄρραις εἰναλίαις πολλὰν βροδομένην,
 τήνδε καὶ ἐν θανάτῳ λάχε σύνδρομον, εὔτε τελευτήν 5
 εὔροτο συλλήξας ὀλιγάδι καιομένη.
 10 οὕτω πιστὸν ἔνεστι πέλεν σκάφος, οἶκον ἀέξου
 Μύγδωνι καὶ σύμπλουν ἐς βίου, ἐς θάνατον. M 30^v

586. ΤΟῦ ΑἰΤΟῦ ἸΟΥΔΑΙΑΝΟῦ. C

Εἰς τινα ἔμπορον | φιλοπερθεῖα ναυαγήσαντα. L

Οὗτι σε πόντος ὄλεσσε καὶ οὐ πνεύοντες ἄηται,
 15 ἀλλ' ἀκόρητος ἔρως φοιτάδος ἔμπορης.

διώκοις supra μεθ. add. sch.^B | ἦν P | δέ το (formam doricam
 perperam inferens) Scaliger | ῥέξει P ῥέξιη P¹, cr. P¹
 p. 400, 13 τοῖων P (cf. VII 310), τὸτ' ἴσων FG, Schmidt ||

1 sqq. P¹ III^a c. 4 (εἰς ἀλιέας), 2 (P¹ c. 4, 2) 1 Ἰουδα-
 ῖου Αἰγυπτίου P 2 sq. cf. VII 305, 381, 335 2 μύγδονα
 τινα L | vocab. σὺν τῆς ἰδίας fusciorē atram. obduxit man. rec.
 4 μύγδων cum acc. eraso supra ω P | αὐτόστολος; cf. 305, 4; Mu-
 sae. 255 (αὐτὸς ἐὼν ἐσέτης αὐτόστολος αὐτομέτη νηὺς) | ἦλθε P
 ἦλθεν P 5 πορθμίδος (prius ο ex ε corr.) P¹ 7 εἰν ἀλιέαις
 P¹ 8 θανάτῳ P¹ 9 cf. 381, 2 (συμφλέξας Scaliger, συν-
 νήσας perperam Casaub.) | ὀλιγάδι καιομένη P 10 πέλε P
 -λεν P | ἀέξου P¹ 11 μύγδων ζ P Μύγδωνι καὶ P || 12 sqq.
 P¹ III^a c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 41 (P¹ c. 22, 40; P¹ c. 22, 39)

12 τοῦ αὐτοῦ (post VII 584) P, τοῦ αὐτῆς ἰουδ. C 13 ἔμπο-
 ρον L 14 cf. 263, 1; 582, 1 | οὐ τι P P¹ (οὐτε cl. VII 598, 1 per
 errorem intulerat Jac., idem postea repudiavit) | ἀπόλεσεν, οὐ
 ἵερπε Br. | καὶ οὐ P P¹, καὶ οἱ temere Reiske 15 ἀλλὰ πορ. P

εἴη μοι γαίης ὀλίγος βίος· ἐκ δὲ θαλάσσης
ἄλλοισιν μελέτω κέρδος ἀελλομάχον. M 37^v

587. ΤΟῦ Αἴττοῦ Ἰουλαίανοῦ Αἰγυπτίου. C

Εἰς Πάμφιλον φιλόσοφον ἐν ναναγῶ τελευτήσαντα. C^t

5 Χθὼν σε τέκεν, πόντος δὲ διώλεσε, δέκτο δὲ θῶκος
P 300 Πλουτήης· κείθεν δ' οὐρανὸν εἰσανέβης·
οὐχ ὡς ναναγῶς δὲ βυθῶ θάνεις, ἀλλ' ἔνυ πάντων
κλήροις ἀθανάτων, Πάμφιλε, κόσμον ἄγης. M 37^v

588. ΠΑΪΤΑΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ. C. P₁

10 Εἰς Λαμόχαριν τὸν | γραμματικόν, τὸν | Κῶον, τὸν φίλον
καὶ | μαθητὴν Ἀγαθίου. L

Λαμόχαρις μοίρης πυμιάτην ὑπεδύσατο σιγήν·
φεῦ, τὸ καλὸν Μούσης βάρβιτον ἠρεμέει,

1 εἴη, ὀλίγος et ἐκδε P | θαλάσσης P P¹ M^t -της P¹ b^a | in m.^o
signum > est adpictum || 3 sq. P¹ M^t c. 19 (εἰς ναναγ.), 42
(P¹ c. 22, 41) 3 sq. lemma, quod supra (l. 4) allatum est, scr. C
in t. p. 299, alterum in m. p. 300 (ad v. 2 sq.) adposuit L hoc:
εἰς πάμφιλον | ναναγον 3 † αὐτὸ ἰουλ. αἰγυπτί^u C τοῦ αὐτοῦ

(post VII 586) P¹ (titulum om. P¹) 4 τελευτήσαν^t C, qui C^u
(i. e. σημειώσαι) ad vs. 1 in m. adscripsit 5 σ' ἔτεκε Br. | δεδιώλ. P
6 δ' οὐδὲν P¹ | εἰσανέβης P²; v. q 101 (Lindw.) 7 οὐχως P |
ναναγῶδε P¹ | δε βυθῶ P | ἀλλήλωναντων A² ἀλλ' ἔνυ π. C P₁;
ἐν' ἀπαντῶν olim ei., sed ludere vid. Iul. Πάμφ. nomine et πάν-
των voce iunctis 8 κλήροις partibus, quas quisque deorum
in sortitione accepit Jac. | ἄγης P¹ ἄγης Casaub. || 9 sq. ep.
Plan. tam in priorem quam in alteram syllogem recepit; exstat
(P₁) in P¹ M^t c. 22 (εἰς ποιητές), 57 (P¹ c. 25, 57; P¹ b^a c.
25, 72), deinde (P₂) in P¹ M^t III^b c. 5 (εἰς ἄνδρας οὐκ ἐπισή-
μων), 9 (P¹ c. 6, 44; P¹ c. 6, 45) 9 σιλεντιαρί^u add. C P₁,
om. P₂ 10 sq. lemmate caret P₁ (nisi quod P₁ b^a εἰς Λαμό-
χαριν inscripsere) 10 † γραμματιξ L | κῶον L κῶιον C, qui
ceteris lemmatis vocibus prosodias plerasque add. 12 ὑπεδύ-
σατο ex ὑπεδ. (non ὑποδ.) cr. P | σιγήν P P₁, γαίαν P₂

ἄλετο γραμματικῆς ἰσῆ βάσις. ἀμφιρότη Κῶς,
καὶ πάλι κένθος ἔχεις οἶον ἐφ' Ἴπποκράτει. M 41^v, 91^v

589. ἈΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟῦ. C. P₁

Εἰς Εὐστόργιον τὸν | Ἀντιόχεια
νόμοις | Ῥωμαίοις διαπρόπαντα. L
C

Μηδὲν ἀπαγγελίας ἐς Ἀντιόχειαν, ὀδύτη,
μὴ πάλιν οἰμώξῃ χεῖματα Κασταλίας,
οὐνεκεν ἐξαπίνης Εὐστόργιος ἔλλιπε Μοῦσαν
θεσμῶν τ' Ἀῦσονίων ἐλπίδα μαψιδίην,
10 ἐβδόματον δέκατόν τε λαχὼν ἔτος· εἰς δὲ κοινήν 5
ἠμείφθη κενεὴν εὐσταχυς ἠλικίη.
καὶ τὸν μὲν κατέχει χθόνιος τέφος, ἀντὶ δ' ἐκείνου
οὐνομα καὶ γραφίδων χρώματα δερκόμεθα. M 41^v

590. ἸΟΥΛΙΑΝΟῦ Αἰγυπτίου. C. P₁

15 Εἰς Ἰωάννην τὸν | γαμβρὸν Εὐφημίας | γυναικὸς Ἰουαίνου. L
α. Κλεινὸς Ἰωάννης. β. Θνητὸς, λέγε. α. Γαμβρὸς ἀνάσσης.
β. Θνητὸς ὕμνος. α. Γενεὴς ἄνθος Ἀναστασίου.

1 (προηματικῆς Casaub.) ἐμψιο. — 2 Ἴπποκρ. s. v. ἀμφιρότη
Suid. (om. S. v.) | κῶς P P₁ M^t Κῶς P₂ (Κῶος S. A.) 2 καὶ πάλιν
S. A. B. | οἶον (A C) P | ἐφίππ. P; cf. 559 || 3 sq. P¹ M^t III^a c. 22 (εἰς
ποιητῆς), 58 (P¹ c. 25, 58; P¹ c. 25, 72) 3—5 nom. auctoris
lemmati subiungit (partim in ras.) C 3 ἀγαθίου σχολαστιξ
C, σχολ. om. P₁ 4 sq. verba εἰς εὐστ. τὸν ἀντ. e pristino lem-
mate supersunt, νόμοις, (ιισ) C αι L² add. L C; quae sequun-
tur in ras. scr. C 6 sq. opponit sua Agathias eis, quae Calli-
machus profert ep. VII 521, 3 sq. 6 ἀπαγγελίας ἐφ' ἀντ. (εἰς
post -ας om. A, inseruit C) P 7 οἰμώξῃ P¹ M^t 8 οὐνεκεν (C) P |
ἔλλιπε μοῦσαν P, Μοῦσαν P₁; Μοῦσαν Reiske (f. Μουσίων) 9 ἠμεί-
φιδίην (μ₁ in erasa litt. φ) P 10 ἐσσε P ἐς δὲ P¹ M^t, cr. Sternb.
11 ἠμείφθη * P¹ M^t ἠμείφθη P¹ M^t | ἠλικίη P² c. ἠλικίη * P¹ M^t -κίην
P¹ M^t 12 sq. cf. Callimachi ep. VII. 271, 3 sq. 12 ἀντὶ

β. Θυητοῦ κέκρινον. α. Βίου ἐνδικος. β. Οὐκέτι τοῦτο
θυητὸν ἔφη, ἀρεταὶ κρείσσονές εἰσι μόρον. M 30^r

591. ΤΟΤ' ΑΥΤΟΥ 'ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ. C. PI

Εἰς Ἑπάτιον τὸν ἀνεψιὸν Ἀναστασίου | τοῦ βασιλέως. LC

5 Ἑπατίου τάφος εἰμί· νέκυν δ' οὐ φημι καλύπτειν
τόσσου τόσσοις ἔων Ἀυσουίων προμέχων

(¹ A¹ C) P | δὲ κέκρινον Pl^m δ' ἐκ. P Pl^m p. 403, 13 cf. 279; V 296, 6
γραφήτων χρώμασι (Agath.), IV 4, 8; Weissb. p. 97 || 14 sqq. Pl^m
III^a c. 1 (εἰς ἀγαθὸς ἀνδρας), 3 15 εἰς ἰωάννην L; Ioannes,
quem Iul. epigrammate celebrat, nepos fuit 'Hypatii, impera-
toris Anastasii fratris' (Br.); 'uxorem duxit non filiam Euphe-
miae (errat L), sed Praeiectam natam e sorore Iustiniani im-
peratoris, Vigilantia' Br. | γυναικὶ ἰουστινῶ L; C^m (i. e. σημειώσαι)
adpinxit C in m^e 16 κλειψ P

1 κέκρινον P κέκ. Pl^m | βίου (C?) P, cr. Pl 2 (κρείσσονές
Brod.) || 3 — p. 405, 9 exstant in P duo epp. 591 sq., tam
notula initiali (ante ἀντὸς 592, 1) quam clausulae signo (post
591, 4) disiuncta; prius ep. L instruxerat lemmate, sed per-
verso, quod sustulit C, ut ipse emendatiorem titulum ad ep. 591
apponeret (cf. ad l. 4); alterum in eundem virum ep. prorsus
neglexit L, lemmatis loco schol. ad Hypatii res caedemque spec-
tans add. C (cf. ad p. 405, 3); nomen auctoris (Iuliani) ad prius
tantum ep. adscripsit C, nec vero Agathiae ep. 592 corrector
tribuit, quod ex titulo ep. seq. 593 perperam accepto colligit
Jac., immo, ut duo epp. 591 sq. idem Iulianus composuit, ita
nomen auctoris semel positum ad utrumque ep. pertinere vo-
luit C (cf. ad p. 405, 3; 406, 1—3); ex duobus in Hyp. epp. prius
recepit Plan., non item alterum 3 sqq. Pl^m III^a c. 19 (εἰς
ναυαγήσαντας), 43; Pl^m c. 22, 42 (Pl^m c. 22, 41); Plan. alterum
ep. distichon falso interpretans poematum in naufragorum
caput rettulit 3 ἔκ αὐτοῦ C (Pl post VII 587) | ἰονί. add. C,
om. Pl 4 (εἰς Ἑπάτιον ἀδελφιδοῦν τοῦ βασιλέως Ἀναστασίου
Pl^m) | εἰς ἑπάτιον L; verba τ. ο. μ. ἀνεψιὸν ἀν. τον βασ. add.
C, qui vocis ἑπάτιον accentum alterum delere om., etenim εἰς
ἐπ. τ. ο. α. | <δραμαῶν στρατιῶ τῆν? ναυαγήσαντα> inscripsisse
vid. L^m in eodem cum Planude errore versans; de Hypatio,
Anastasii sororis filio, qui imperatoris Iustiniani aemulus pa-

γαῖα γὰρ αἰδομένη λιτῶ μέγαν ἀνέρα χῶσαι
σήματι τῷ πόντῳ μᾶλλον ἔδωκεν ἔχειν. M 37^v

592. <Εἰς τὸν αὐτὸν Ἑπάτιον.>

Αὐτὸς ἄναξ νεμέσησε πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
κλίμασιν Ἑπατίου σῶμα καλυψαμένοις·
ἤθελε γὰρ μιν ἔχειν γέρας ὕστατον οἷα θανόντα,
καὶ μεγαλοφροσύνης κρύψει θάλασσα χάριν.
ἔνθεν, προηνύβου κραδίης μέγα δεῖγμα φαιινόν,
τίμησεν κενεῶ σήματι τῷδε νέκυν.

rum prospere existit, cf. Du Cang. de Fam. Byz. p. 87 p. 404, 6
τόσσου τόσσοις: cf. 268, 4; 625, 5; 740, 6 | post ἔων interpunxit
Pl^m | αὐσουίων (om ex on? cr. A) P

1 αἰδομένη: cf. XVI 173, 3 (Iuliani) | χῶσαι (σήμ.): cf. 584, 1
2 ἔδωκεν ἔχειν: cf. VI 26, 4 (θαλάσση δῶκεν ἔχειν Iuliani)
3 sqq. ap. Buh. p. 147 (n. 75); ep. est Iuliani, cf. VI 18, 3 ἔνθεν
(initio hexametri), VI 19, 2 χάριν (in fine pentametri), νεμέ-
σησον XVI 88, 5 (in eadem versus sede ac νεμέσησε), ἤθελεν
XVI 325, 2 (ab initio versus); Ἀγαθίου inscripsit Jac., titulo
ep. 593 tanquam testimonio correctoris abutens; infra lemma
ep. praecedentis C scr. haec: αὐτός δ' ἐλαττωσὶ παρὰ ἰουστι-
νιανὸς ἔ | βασιλέως ἀπεσφάγη | ἐν προηνύβου (-νίπα proponit
Jac. cf. Du Cang. Gloss. p. 1227)· ἦν δὲ ἀνεψιὸς ἀναστασίου |
τοῦ πρώην βασιλέως· τοῦτον ἐστεψ' ἐν' | ὁ δὲ ἦν καὶ μὴ
βαυλούμενον' ἐν τ' (i. e. τῶ) ἰπποδρομίῳ· καὶ | διατοῦτο ταῦτ'
ἐπαθῆν; eadem manus, quamvis alio atram. in ultima marginis
ora add.: ἐρρώθη | δὲ ἐν τῇ θαλάσση | ἀπὸ προστάξεως | ἰου-
στινιανὸς καὶ ταφῆς οὐ μ' ἐτυχ' ἐν' (priora adpinxit C atra-
mento fusciore, quo usus erat usque ad p. 298, alteram notulam
flaviore, quod inde a p. 299 adhibuit) 4 ἄναξ: Iustinianum,
cum ira defervisset, cenotaphii honorem manibus occisi con-
cessisse monet Br.; irridere potius quam praedicare vid. Iu-
lianus caedis auctorem, quod occisum sepulero honorare cogi-
taverit, cf. epp. Iul. quae in argumento hand ita dissimili
versantur VII 580 sq. (310, 356 sqq.) | πολυφλοίσβοιο P,
-φλοίσβοιο Salm. (recte, ut vid.: cf. I, B 209, ipsius Iul. ep.
IX 398, 1 ὀλίγας ἕδωκε προσφ. πολυφλοίσβοιο θαλάσσης) 5 κα-
λυψαμένος (i et acc. C, καλυψάμενος A^m) P 6 ἦστ. οἷα A^m
7 καὶ P, fort. καὶ 8 δεῖμα φαιινόν P, cr. Salm. 9 post
τέκυν et infra vocem crasa vid. notula ζτ ||

593. *Εἰς Εὐγενείαν τινα* | *θανμασίαν καὶ σοφὴν* | *γυναῖκα*. L
Ἦν δὲ αὐτῇ | *ἀδελφῇ Ἀγαθίου*. C

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ἈΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ. C

Τὴν πάρος ἀνθήσασαν ἐν ἀγλαῖα καὶ αἰδοῦ,
 5 τὴν πολυκνυδίστου μνάμονα θερμοσύνας,
 Εὐγενείαν κρύπτει χθονία κόμης· αἱ δ' ἐπὶ τύμβῳ
 κείραντο πλοκάμους Μοῦσα, Θέμις, Παφίη. M 34^r

P 301 594. ἸΟΥΔΑΙΑΝΟΥ ΑἰΓΥΠΤΙΟΥ. C. PI

Εἰς τινα Θεόδωρον, | *σοφὸν ἄνδρα καὶ θαναμασίαν*, L
 10 ὡς τὸ ἐπιγραμμα λέγει. L

Μνήμα σόν, ὦ Θεόδωρε, πανατρεικὲς οὖν ἐπὶ τύμβῳ,
 ἀλλ' ἐνὶ βιβλιακῶν μυθιάσιν σελίδων,

1 sqq. P^M III^a c. 11 (εἰς γυναῖκας), 31; P^L c. 12, 31
 1—3 priora εἰς — γυν. scr. L; quae referuntur de genere defunctae mulieris add. C, eundem Agathiam (τοῦ αὐτοῦ) et fratrem mortuae et auctorem epigrammatis esse monens (cf. ad VII 421) | Ἀγαθίου εἰς Εὐγενείαν τὴν ἀδελφῆν¹ αὐτοῦ¹ inscr. P^M (Ἀγ. εἰς τὴν ἀδ. αὐτοῦ Εὐγ. P^L) 1 εὐγενείαν τιν L | σοφ L

2 ἦν δε αὐτῷ (quod αὐτῇ saepius quam αὐτῇ significat; ἦν non deletum est, sed collocatum in clausula, quam adpinxerat L) C

3 τὴν αὐτοῦ ἀγλαῖαν σχολῆ C 4 cf. V 272, 1 ἐναγλαῖαν P ἐν ἀγλαῖα P^M ἀγῆ P^L 5 (τὴν P^L—^b, at τὴν P^M) 6 εὐγενείαν (α₁ in eraso ai s. ω) C | χθονία (olim accent. erat supra ο) P^L χθονίη P^L αἰδ' ex αἰδ' cr. P αἰδ' P^M | ἐπιτ. A³⁰: cf. VII 491, 3 7 Παφίη P P^L Παφία Jac. || 8 sqq. P^M III^b c. 22 (εἰς ποιητάς), 17 (P^L c. 25, 76; P^L c. 25, 75) 8 nom. gent. om. P 9 (εἰς τὸν αὐτόν post VII 595 P^L, cf. p. 3) | σοφον et θαναμασίαν P (αστ, C, ατ s. στ L^{ar}); de hoc Theodoro nihil constat; illum fuisse poetam, de quo Suid. I 2, p. 1198, 9 (B.) meminit, Huet opinatur; rectius alii de grammatico cogitant, qui poetarum opera collegerit recensueritque 11 οὐκ ἐνὶ P^M οὐδ' ἐνὶ P^L 12 ἀλλ' ἐν P^L | βιβλιακῶν P (acc. neglegenter ducto), P^L | μυθιάσιν P itemque P^M μυθιάσιν P^L

αἰσιν ἀνεξώγησας ἀπολλυμένων ἀπὸ λήθης
 ἀρπάζεις νοερῶν μόχθον αἰδοπόλων. M 96^r

595. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ἸΟΥΔΑΙΑΝΟΥ. C

Εἰς τὸν αὐτὸν Θεόδωρον. L

3 Κάτθανε μὲν Θεόδωρος· αἰδοπόλων δὲ παλαιῶν
 πληθὺς οἰχομένη νῦν θάνειν ἀτρεκέως.
 πᾶσα γὰρ ἀμπνεῖοντι συνέπνεε, πᾶσα δ' ἀπέσβη
 σβεννυμένου· κρύφθη δ' εἰν ἐνὶ πάντα τάφῳ. M 41^r

596. ἈΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ. C. PI

10 Ἐπὶ Θεόδωτῳ τῷ γαμβρῷ ἐπ' ἐχθρῶν τετελευτηκῶτι
 τῆς ἰδίας γαμετῆς τοῦ αὐτοῦ. C. PI

Ναὶ μὰ τὸν ἐν γαίῃ πύματον δρόμον, οὔτε μ' ἄκοιτις
 ἔστουγεν, οὔτ' αὐτὸς Θεόδοτος Εὐγενίης

1 ἀπολήθη P 2 νοερῶν P P^L νοερῶν ex -ρῶν cr. P^M (-ρῶν ei. Reiske), νεερῶν Opsop. | fort. malis ἀνεξώγησας αἰδοπόλων ἀπὸ — μόχθον ἀπολλύμενον || 3 sqq. P^M III^a c. 22 (εἰς ποιητάς), 59 (P^L c. 25, 59; P^L c. 25, 74; cf. p. 3) 3 sq. nomen auctoris lemmati subiungit P | ἄδηλον εἰς Θεόδωρον P^L

3 ἰουδαία^β αἰγυπτίον¹ P^M ἀδηλ. P^L—^b (titulum om. P^L)

4 τὸν αὐτὸν L 5 παλαιῶν: dicuntur poetae, quorum carminibus tractandis studia grammaticus (?) impertivit 7 γὰρ P P^L μὲν Br. | ἀποπνεῖοντι P ἔμπν. P^L ἀμπν. proponit Reiske ('ἐμπνεῖν est idem atque ἔμπνεῖν i. e. ἀνεπνεῖν' cod. Luneb. 103 p. 65), recepit Br. 8 in fine vs. et in m.^o signum × adposuit C || 9 sqq. P^M III^a c. 1 (εἰς ἀγαθὸν ἄνδρα), 13

9 ἀγῆ C 10 sq. titulum nomini auctoris adnexum scr. C in t. cancellavitque lemma, quod L in m. adposuerat, hoc: εἰς εὐγενείαν τινα | γυναῖκα Θεόδοτον | μαρμασμένην¹ μετα τ' οὐ¹ ἰδίου¹ | ἀνδρῶς¹ καὶ¹ προῖν¹ δ' ἰαλλοθήν¹ αἰ¹ | τελευτήσασαν | Plan. praeter morem epigrammati huic lemma adiunxit, quod cum correctoris, non lemmatistae indice convenit 10 Θεόδοτ' C -δοτ' P^M | τῷ γαμβρῷ C ὁ γαμβρῷ P^M: Theodotus Agathiae sororem

ἐχθρὸς ἐκὼν γενόμεν· ἀλλὰ φθόνος ἢ τις ἄτη
 ἡμέας εἰς τόσσην ἤραγεν ἀμπλακίην.
 νῦν δ' ἐπὶ Μινῶν καθάρην κρηπίδα μολόντες 5
 ἀμφοτέροι λευκὴν ψῆφον ἐδεξάμεθα. M 30^r

597. ἸΟΥΔΑΙΑΝΟῦ ἈΠΟ΄ ἘΠΙΦΑΝΩΝ ΑἴΓΥΠΤΙΟΤ. C. P. I
 Εἰς Καλλιόπην τινὰ | εὐφρονον γυναῖκα | καὶ εὐμουσον. L
 Ἡ γλυκερὸν μέλψασα καὶ ἄλκιμον, ἢ θρόον ἀδόξης
 μούνη δηλυτέρης στήθεσι φηξαμένη
 κείται σιγαλή· τόσον ἔσθενε νήματα Μοίρης,
 10 ὥς λιγυρὰ κλειδοῖα χελκα Καλλιόπης. M 36^r

598. ΤΟῦ ΑἴΤΤΟῦ ἸΟΥΔΑΙΑΝΟῦ. C

Εἰς τὴν ἀντίην Καλλιόπην, | τὴν τραγοῦδον. L, C

Οὔτι φύσις θήλεια καὶ οὐ πολιοῖο καρῆνου
 ἀδρανὴ φωνῆς σῆς κατέλυσε βίην·

(cf. ad p. 406, 1—3) uxorem duxerat | ἐπ' ἐχθρα C ἐπ' ἐχθρῶ P^M
 (ἐπ' ἐχθρῶ P¹) τετελετημῶ C p. 407, 11 ἡ ἰδία C | ἡ ἀντ' (scil.
 'eiusdem Agathias, qui carmen condidit') C; additamentum
 (parum commode a voce γαμβρῶ separatum) om. P¹ 12 μω-
 τὸν P | οὔτεμ' A P^M οὔτεμ' C οὔτε' ξμ' Jac. οὔτε μ' Br.
 13 εὐγενείης (lit. η e corr.) P^M

1 ἐκὼν P | ἢ τις (ἢ τις A, lenem rest., acutum add. C) P
 2 εἰς P P¹ εἰς Sternb. 3 ἐπιμινώτην P ἐπιμινώην P^M ἐπιμινώην
 P¹ | κρηπίδα P πίδα P^M | 5 sqq. P^M III^a c. 16 (εἰς καθαροῦς),
 2 (P¹ c. 18, 2) 5 ἀπό P¹ ἀπὸ C ἀπὸ ἄπ. αἰγ. P^M (om. P¹)
 7 καὶ ἄλκιμον cum φρ. φηξαμένη inuixit Reiske distinctitque
 post μέλψασα, post ἄλκιμον (cum P^M) interpunxit Jac., om. inter-
 punctionem P | ἡ: spiritum lenem an gravem acc. scripserit A
 incertum | fort. verba locanda sic: καὶ ἡ θρόον ἄλκιμον (nisi ἄλκι-
 μον εἰς θρόον ἀδόξην — δηλυτέρησιν repōnere praestat, cf. Eur.
 Suppl. 710) 8 δηλυτέρης P -τέρης P¹ | 11 sqq. ep. bis exstat in
 P¹: P^M III^a c. 16 (εἰς καθαροῦς), 3 (P¹ c. 18, 3; P¹) et P^M III^b
 c. 22 (εἰς ποιητάς), 18 (P¹ c. 25, 77; P¹) 11 sq. εἰς τὴν
 ἀντίην καλλιῶ scr. L, τὴν τρ. add. C subiunxitque nomen

ἀλλὰ μόλις ξυνοῖσι νόμοις εἴξασα τελευτῆς,
 φεῦ φεῦ, Καλλιόπη, σὴν κατέλυσας ὄπα. M 36^r. M 96^r

599. ΤΟῦ ΑἴΤΤΟῦ ἸΟΥΔΑΙΑΝΟῦ. C

Εἰς Καλὴν τινὰ γυναῖκα | εὐπρόσωπον καὶ σώφρονα. L

5 Οὐνομα μὲν Καλή, φρεσὶ δὲ πλεον ἢ προσώπω,
 κἀθανε· φεῦ, Χαρίτων ἐξαπόλωλεν ἔαρ.
 καὶ γὰρ ἔην Παφίη πανομοῖος, ἀλλὰ συνεύω
 μούνη, τοῖς δ' ἑτέροις Παλλὰς ἐρυμνοτάτη.
 τίς λίθος οὐκ ἐρόησεν, ὅτ' ἐξήραξεν ἐκείνην 5
 10 εὐρυβίης Ἀΐδης ἄνδρὸς ἀπ' ἀγκαλίδων; M 34^v

600. ΤΟῦ ΑἴΤΤΟῦ ἸΟΥΔΑΙΑΝΟῦ. C

Εἰς Ἀναστασίαν | νέαν τελευτήσασαν | ἐγκαιδεύτιν. L

Ἔρωτος εἶλέ σε παστάς, ἄωριος εἶλέ σε τύμβος,
 εὐθαλίην Χαρίτων ἄνθος, Ἀναστασίη.

auctoris p. 408, 11 τοῦ ἀντ' ἰουλ. C, τοῦ ἀδ^r (post VII 597)
 P¹, itemque (post VII 594) P¹, 13 cf. 586, 1 | οὔτε P¹,
 οὔτε P 14 βίην P P¹: cf. ἄλκιμον 597, 1

1 ἀλλομοῖα P 2 φεῦ φεῦ P P¹ ψυχῆ (K. συγκατέλυσας)
 Reiske | κατέλυσας P P¹, κατέλυσεν P¹ (-σεν) P^M; κατέλει-
 σας Korsch; κατέμυσας (cf. 630, 3)? | 3 sqq. P^M III^a c. 11, 32 (P¹
 c. 12, 32) 3 Ἰουλιανῶν Αἰγυπτίων P¹ 4 εἰς καλὴν τινὰ L;
 f. Καλὴν τινὰ: cf. Kaib, 359, 1 | ante γυναῖκα¹ scripserat indu-

xitque παῖδ¹ L | σώφρον L; additamentis γυν. et καὶ σ. serius
 vid., sed ab L auctum esse lemma | cum Iuliani in Pulchram
 epigrammate cf. VII 449, Crinag. V 107, ipsius Iul. in Craterum
 ep. 561 τὸν κρατερόν σοφίην τε καὶ οὐνομα 5 καλὴ P P^M

6 ἔαρ P; cf. VII 29, 3; 600, 2; 601, 1 7 παφίη A | ἄλλασ-
 νεύω (AC) P 8 τοῖς δ' ἑτέροις P | in fine vs. claus.: adpicta.

9 cf. 328, 1; Kb. 723 | οὐκ ἐρόησεν ὅτ' P | ἐξήραξεν P idem que
 P^M, -πασεν P¹-^b -πασεν P¹ 10 ἀπαγν. P || 11 sqq. P^M
 III^a c. 20 (εἰς νέους καὶ νέας), 5 (P¹ c. 23, 5, sed P¹ c. 23, 4)

11 παύ¹ σιλευντιῶν¹ P¹ Πάβλον tantum P¹; ep. non vindicem
 Paulo, etsi insunt quae ad eius artem accedant 12 τελευτή-
 σασαν¹ ἐκκαί¹δ. L 13 ἄωριος et ἄωριος P | εἶλέ utrobique P |
 εἶχε priore loco P¹; εἶδέ? | πα*στὰς P¹; παστὰς, non παρα-

σοι γενέτης, σοι πικρὰ πόσις κατὰ δάκρυα λείβει,
σοι τάχα καὶ πορθμεὺς δάκρυ χέει νεκρῶν.

P 302 οὐ γὰρ ὄλον λυάβαντα διήνυσας ἄγχι συνεύου, 5
ἀλλ' ἐκκαιδεκέτιν, φεῦ, κατέχει σε τάφος. M 38^r

601. ΤΟΤ' ΑἴΤΙΟΤ' ἸΟΥΛΙΑΝΟῦ. C

Εἰς τὴν αὐτὴν Ἀναστασίαν. L

Φεῦ φεῦ, ἀμετρήτων χαρίτων ἕω ἤδ' ἄρα μαραινέει
ἀμφὶ σοὶ ὁμοφάγων χεῖμα τὸ νεοτερίων.

καὶ σὲ μὲν ἤρπασε τύμβος ἀπ' ἡελιώτιδος ἀγλῆς

10 πέμπτον ἐφ' ἐνδεκάτῳ πικρὸν ἔργουσαν ἔτος·
σὸν δὲ πόσιν γενέτην τε κακὰς ἀλάσθεν ἀνίκαις, 5
οἷς πλέον ἡέλιον λάμπες, Ἀναστασίη. M 38^r

602. ἈΓΑΘΙΟῦ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟῦ. C. P I

Εἰς Εὐστάθιον τινα | νέον πεντεκαίδεκέτην | τελετήσαντα. L

15 Ἦν δὲ | οὗτος παῖς Εὐσταθίου ἐπὶ | ὑπάρχων τοῦ μεγάλου. C

Εὐστάθιε, γλυκερὸν μὲν ἔχεις τύπον· ἀλλὰ σε κηρὸν
δέρομαι, οὐδ' ἔτι σοὶ κελνο τὸ λαρὸν ἔπος

στάς s. παριστ., vid. scripsisse A^{ar} | cf. 188, 1 sq. p. 409, 14 χα-
ρίτων: cf. 599, 2 | ἀναστασίη A, qui falsum acc. litura delevit

1 πικρὰ (rest. C) P, cum erasa lineola supra π P I^M (unde
π. pro nom. proprio Planudem primo habuisse patet) | κατάδ-
ακρυα P^{ro} P I^b z^δ δ. P I^M; κατάδ. A ante lituram, P I^b 2 πορθ-
μεὺς an -μεῖος volnerit A incertum | δάκρυ (acc. AC) χέει P δα-
κρυχέει P I^M | in fine vs. erasum est clausulae signum nec fuit
not. init. sequenti vs. adpicta 3 λυάβαντα: ἐπιαντὸν superscr.
sch.^B 4 ἀλλ' ἐκκαιδεκέτιν P (cf. ad 601, 4) || 5 sqq. P I^M
III^a c. 20 (P I^b c. 23), 6 5 Ἐρατοσθένους P I τοῦ αὐτοῦ ἰου-
λιαῦ C; Iuliani imitatori non admodum sollerti ep. tribuit Jac.

6 tit. εἰς τὸ αὐτὸ nomini auctoris praemittit P I^M | αὐτὴν ἀναστ^ε L

7 cf. ἀμμήτων V 107, 6 | cf. μαραινέει in fine vs. Iul. VI 19, ne fidem
titulo Pal. deroges 8 ἀμφισόλ P | νόλι εἰ. ὁμοφάγων 9 καὶ
σὲ P P I^a καὶ σε P I^M P I^b | πόσις? at v. 600, 1 | ἀπ' ἡελιώτιδος (ἀπ'
ex ἀτι potius quam ex ἀγι fecit C) P 10 πέμπτον P P I: aut
ἔτος scripsisse poetam aut parum accurate defunctae aetatem

ἔζεται ἐν στομάτεσσι· τῆ δ' εὐάνθεμος ἦβη,

αἰαί, μαυιδὴ νῦν χθονὸς ἔστι κόνις.

πέμπτον καὶ δεκάτον γὰρ ἐπιφάσας ἐνιαυτοῦ 5
τετράκις ἕξ μούρους ἔδρακες ἡέλιους·

5 οὐδὲ τεοῦ πάππου θρόνος ἤρκεσεν, οὐ γενετῆρος

ὄλβος. πᾶς δὲ τῆν εἰκόνα δερκόμενος

τὴν ἄδικον Μοῖραν καταμέμφεται, οὐνεκα τοίην,

ἃ μέγα νηλεῆς, ἔσβεσεν ἀγλαίην. M 38^r

603. ἸΟΥΛΙΑΝΟῦ ἈΠὸ ἙΠΑΤΩΝ ΑἰΓΥΠΤΗΡΙΟΥ. C. P I

10 Εἰς Ἰωάννην τινα | τὸν νέον καὶ ἀτελεῖ τελετήσαντα. C. L

α. Ἀγριὸς ἔστι Χάρων. β. Πλέον ἦπιος. α. Ἦρπασεν ἤδη
τὸν νέον. β. Ἀλλὰ νόθ τοῖς πολιοῖσιν ἴσον.

in ep. praecedenti (600, 6) definiti putat Herw. | ἐφενδ. P
p. 410, 11 γενέτην τε P | ἀλάσας Br. 12 ἡέλιον P | ἀναστα-
σίη (potius quam -σίη). C^{ar} -στασίη (an -στασίην?) A^{ar} ||
13 sqq. P I^M III^a c. 20 (εἰς νέους), 7 (P I^b c. 23, 7) 13 ἀγ.
σχολαστῆς P P I (σχολ. om. P I^b); Agathiae tribuit ep. etymol.
Gr. cod. Par. 2669 in Gram. Anecd. IV 84, 15: Ἀγαθίας ἐν τῷ
εἰς Εὐστάθιον τινα νέον ἐπιγράφεται 14 εὐστάθιον τινα

εἰ πεντεκαίδεκέ L 15 verba ἦν δὲ οὗτος π. εὐστά—τ̄ μεγ. add. C
(Μεγάλου Salm.) 16 κηρὸν: cf. XII 183, 4 πλάσμα τὸ κηρόχρον,
Blümner Techn. II 155 17 οὐδέτι P οὐδέ τι P I^M οὐδ' ἔτι P I^b

1 ἔζεται A ἐφ (litt. ε, non prosodiam C superscr., fort. ut
ἔζει ἐν legeretur elisione ab Ag. non admissa) P | τῆ δ' (i. e.
τῆ δ' potius quam τῆ δ') A τῆ δ' P I^M | ἦβη A 2 αἰ αἰ A αἰ
αἰ P I^M | χθονὸς ἔστι P | ἔστιν κ. P I^M 4 ἕξ (aspernum ex leni
fecit C) P | ἡέλιους A: de diebus cf. Kb. 1061 ἡέλιους ἐν τριάκοντα
δύο 5 οὐδὲ P 6 ἦπιος? τῆν (C erasa pros. pristina) P 7 μοῖραν
(C) P | οὐνεκα A 8 vs. exstat An. Par. I. c. | ἃ P I ἃ C ἃ? P^{ar}
ἃ An. Par. (δαιμόνιον δὲ ὡς Ἀγαθίας θανατωσινὸν γίνεται, οἶον·
ἃ μέγα—ἀγλ. cod. Par. 2669) | (ἄμμιγα Reiske) | ἔσβεσεν
ἀγλαίην (C) P || 9 sqq. P I^M III^a c. 20 (εἰς νέους καὶ νέας), 8
(P I^a c. 23, 7) 9 ἀπο P C ἀπὸ ὑπάρχων P I | ἀγ^π C (Ἰουλ.
tantum P I)

10 Ἰωάννην τινα C τὸν αὐτὸν εὐστά? L^{ar} |
verba τὸν (C) νέον καὶ ἀτελεῖ (et C) τελε. scr. L 11—p.
412, 2 colloquentium partes virgula primo distinxit Plan., vir-

α. Τερπωλῆς δ' ἀπέπασεν. β. Ἀπεστρωφέλιξε δὲ μόχθων.
α. Οὐκ ἐνόησε γάμους. β. Οὐδὲ γάμων ὀδύνας. M 38^r

604. ΠΑΤΑΟΥ ΣΙΑΕΝΤΙΑΡΙΟΥ. C. P1

Εἰς κόρην τινὰ | Μακεδονίαν | δωδεκῆν τελευτήσασαν. L
5 Ἦν δὲ θυγάτηρ τοῦ | αὐτοῦ Παύλου ἢ | Μακεδονία. C
Λέκτρα σοι ἀντὶ γάμων ἐπιτύμβια, παρθένε κόρη,
ἔστόρεσεν παλάμιας πενθαλαίας γενέται.
καὶ σὺ μὲν ἀπλακίας βιότου καὶ μόχθου Ἐλευθοῦς
ἔκφυγες, οἱ δὲ γόων πικρὸν ἔχουσι νέφος.
10 δωδεκῆν γὰρ μοῖρα, Μακεδονίη, σε καλύπτει, 5
κάλυπτεν ὀπλοτέρην, ἤθεσι γρηαλήν. M 38^v

605. ἸΟΥΛΙΑΝΟΥ ἈΠὸ ΤΗΛΑΤΩΝ ΔΙΓΓΗΤΙΟΥ. C

Εἰς Ῥοδῶ τὴν γυναικῆ Διοφάνους | νέαν τελευ- L
τήσασαν. | Τωθαστικῆς. LC
15 Σοὶ σορὸν εὐλάγγρα, Ῥοδοῖ, καὶ τύμβον ἐγείρει
θύσιά τε ψυχῆς δῶρα πένησι νέμει

gulam in signum interrogandi mutavit man. rec. in P¹^m, inter-
punctionem om. P p. 411, 11 ἀγρῖος ἔστι P | χάραν, πλέον
P¹^m χάραν; πλ. P¹^m πλεονήπιος P; cf. πρῶτον (Δίδην) 733, 8 |
ἤρπασεν P 12 ἀλλανθῶν P; cf. VIII 152 τὸν νεαρὸν πολίον
τε νόημα

1 δ' om. (recte fort.) P1 | ἀπέπα^vσεν^v (1^v in eraso σ?)
P1^m | supra ἀπεστρωφέλιξε (sic P1) ser. ἀπέσρωψεν sch.¹ | cf.
Agath. 574, 9 2 οὐκ ἐνόησε et οὐδὲ P || 3 sqq. P1^m III^a c. 20
(εἰς νέους καὶ νέας), 9 (P1^m c. 23, 9; P1^m c. 23, 8) 3 αἰλευ-
τῖασι C (om. P1) 4 sq. ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ θυγατρὶ P1^m (at om.
P1) | priorem lemmatis partem ser. L, alteram C 4 τινὰ

μακεδονίαν δωδεκῆ τελευτήσασαν^v L 5 ἦν δε, ἔ αὐτὴ παρὶ C
(αὐτοῦ τοῦ Π. perperam Salm.) | ἢ (corr. ex ἦ?) μακεδ^v C ἢ
Μακεδονίον Br. qui Paulone Macedonia orta sit an Macedonio
correctorem in medio relinquere vult 6 ἐντι γ. Δ 8 σὺ μὲν
ἀπλακίας P, or. P1 | ἔλευθοῦς P ἔλευθοῦς P1^m, ubi εἰλεῖθου^vσ^v
in fine vs. adpositum est 9 ἐκφυγες P | πικρὸν? (cf. E 751)

ἀντ' εὐεργεσίας γλυκερὸς πόσις, ὅτι θανούσα
ὠκίμορος κείνῳ δῶκας ἔλευθερίην. M 34^v

606. ΠΑΤΑΟΥ ΣΙΑΕΝΤΙΑΡΙΟΥ. C. P1

Εἰς Θεόδωρον | εἰσεβῆ ἄνδρα. CL

5 Πρῶτος, ἔλευθερίην ἐπιειμένος, ἠδὺς ἰδέσθαι,
P 303 ἐν βιότῳ προλιπὸν νῆα γρηγορόμον,
τύμβον ἔχει Θεόδωρος ἐπ' ἐλπίδι κορέσσου μοῖρας,
ὕλβιος ἐν καμάτοις, ὕλβιος ἐν θανάτῳ. M 30^v

607. ΠΑΛΛΑΔᾶ ἈΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ. C. P1

10 Εἰς Φύλλαν τὴν | γραῦν πάντα καταπραγοῦσαν καὶ
οὔτῳ | τελευτήσασαν. L

Φυλλῶ προσβρυγενῆς τοῖς κληρονόμοις φθονέσασα
αὐτῇ κληρονόμος τῶν ἰδίων γέρονεν.

p. 412, 10 δωδεκῆν P | μοῖρα P, ἄρῶνρα ex μοῖρα ex P¹^m
(ἀρ. P¹); cet. potest offendere thesis alterius pedis Paulo in-
solita | μακεδονική P1^m (cum erasa lineola, proprii nom.
indice, supra ε), Μακεδονίη P1^m 11 cf. 603, 2 | ὀπλοτέρην P ||
12 sqq. P1^m III^a c. 11 (P1^m c. 12, εἰς γυναῖκας), 33 12 sq. τοῦ

αὐτοῦ (post Iuliani ep. 599) τωθαστικόν P1 12 ἄ υπᾶ
αυτῶ C 13 sq. εἰς ῥοδῶ (an ῥοδῶ?) — τελευτήσασαν^v L, τωθ.
add. C 13 διοφάν^v (sic L): ex hoc lemmatistae indice dist.
cum nomine mariti intercidisse fort. suspicaris; nam de in-
scriptione, quae iuxta ep. in mulierem mariti nomen habuerit, vix
licet cogitare 15 ῥοδοῖ (-οῖ ex οἱ cr.) P 16 νέμει P P1,
sed νέμει P1^m ('pro ἐνεμει recte' Reiske, miro iudicio usus) ||

3 sqq. P1^m III^a c. 1 (εἰς ἀγαθὸς ἄνδρας), 14 3 παύ^v
P1^m παύ^v C 4 duplici lemmate instructum est ep.: εἰς Θεόδ.
scr. C p. 302 ad vs. 1, εἰς Θεόδ. εἰσεβῆ ἀνδρ L p. 303 ad vs. 3
5-8 alterum dist. tamquam ep. peculiare habebat olim (ante
τύμβον) signum initiale adpictum, post erasum est signum
itemque auctoris, ut vid., index (supra alterum dist. ad vs. 2
a C? adpositus), cuius in rasura C verba: ἔν ἐστὶ τὸ ἐπιγραμ^v
reposit; cf. ad 627, 5; 628, 7 5 ἔλευθ.: non de servo agitur
(Brod.), sed mentis libertas effertur, qua Theod. vitae inopis
aerumnas (cf. καμάτοις) sublevarit, v. Isidori ep. 156 6 cf.

ἀλλομένη δὲ τάχος κατέβη δόμον εἰς Ἴδαο,
ταῖς δαπάναις τὸ ξηρὸν σύμμετρον εὐρομένη.
πάντα φερούσα βίον συναπάλετο ταῖς δαπάναισιν· 5
ἦλατο δ' εἰς Ἴδην, ὡς ἀπεκερμάτισεν. M 34^v

608. ΕΥΤΟΑΜΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟῦ ἸΑΛΩΤΣΤΡΪΟΥ. C.PI

Εἰς Μενίπην | πενθοῦσαν τὸν ἴδιον υἱὸν καὶ σὺν |
αὐτῷ θνήσκουσαν. L

Γέρος ὠκυμόρον θάνατον πενθοῦσα Μενίπην
κωνιτῷ μεγάλῳ πνεῦμα συνεξέχεεν

10 οὐδ' ἔσχεν παλίνροσον ἀναπνεύσασα γοῆσαι,
ἀλλ' ἔμα καὶ θρήνον παύσατο καὶ βιότου. M 34^v

Kaib. 162, 12 γενέτης ἐμὸς οἰκτρὸς ὀλέσσης — καὶ χεῖρα γηροκόμον
p. 413, 7 ἐπέκλιθι P | κρεῖσσονι P | μοῖσιν Δ^{2c} μοῖσιν Δ²¹ | cf. Kb.
243, 8 || 9 sqq. P^{1M} III^a c. 11 (εἰς γυναῖκας, P^{1B} c. 12), 34 9 ἄλε-
ξανδρῷ add. C, om. P¹ 10 φύλλ¹ (i. e. φύλλον) τὴν et πᾶν κῆφ.
L 11 οὐτ' L 12 — p. 414, 4 tertium dist., quo quae antea
dicta sunt iterentur, delendum censet Reiske, accessisse illud
ex alio in eandem anm epigrammate (sive Palladae sive
aemuli) suspicatur Dübner; ut pro tertio dist. peculiare ep.
exhibeatur, πάντα (p. 414, 3) in nom. mulieris (velut Πανδῶ) mu-
tare coneris, sed cf. Pallad. XI 357, 2: τίς πλέον ἐκδαπανῶν κλήρον
ἔπαντα φάγοι; cet. imitatur auctor tertii dist. Callimachum
(VII 471, 2) 13 φύλλ² (α L) P Φύλλα (cum L) P¹, Φύλλω Jac.
(cf. Φύλλος apud Argent. 403) | φθονέουσα cf. V 303, 2 (Pal-
ladae?)

1 ἀλλομένη P | δ' ἐλαφρῶς? | τέγους 'de tecto desiliens' Reiske
2 ξηρὸν P P^{1M} (ξέν P^{1b}, in t. P^{1a}, quae tamen in epid. cr.) | εὐρο-
μένη P¹ 3 πάντα** P^{1v} πάντατε (protius quam πάντα δ')
P^{1ar} | συναπάλετο P 4 ἦλατο P | ἀπεκερμάτισεν P idemque P^{1M}
(P^{1b}) -τισε P¹ || 5 sqq. P^{1M} III^a c. 11, 35 5 σχολῶν, ἰλλ²σσεῖ
add. C, om. P¹; Eutolmias imitatur Bianoris ep. VII 644
6 πενθοῦσαν τὸν ἴδιον L 7 αὐτῷ θνήσκουσαν L 8 ὠκυ-
μόρον: cf. 644, 1 9 κωνιτῷ P 10 ἔσχεν: cf. οὐκέτ' ἐπι-
στρέφει πνεύματος ἔσχε τόνους 644, 4 | παλίνροσον P | γοῆσαι
ex -σα? corr. P 11 ἔλλαμα P | cf. ἔπανσε βίον 644, 2 ||

609. ΠΑΤΑΟΥ ΣΙΔΕΝΤΙΑΡΙΟΥ. C

Εἰς τάφον κινὸς | Ἀττικοῦ ζῶντος | ἑαυτὸν κατασκευάσαντος, L
'Αττικός εἰς ξυνήν με παναγρέος ἐλπίδα Μοῖσης
θυμῷ θαρσαλέῳ ζῶν ἐλάχνηε τάφον
5 παύζων ἐξ ἀφειγῆς θανάτου φόβον. ἀλλ' ἐπὶ δηρὸν
ἠέλιος σοφίης μινέτω ἠελίῳ.

610. ΠΑΛΛΑΔᾶ ἈΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ. C.PI

Εἰς νυμφίον καὶ νύμφην, οὗς ὁ θάλαμος πεσῶν | L.C
μετὰ καὶ ἑτέρων εἴκοσι πέντε ἀπέκτεινεν. L.C

10 Ἦρασέ τις νύμφην, καὶ τὸν γάμον ἤρασε δαίμων
ψυχῶν σολήσας τεροπομένην ἀγέλην. M 34^v

1 sqq. est in ap. Buh. p. 148 (n. 76) 1 σιλετ¹ C; nec argu-
mentum nec oratio epigrammatis a Paulo abhorrere vid. adeo,
ut ei versus (cum Valesio et Reiskio) abdicare audeas
2 αττικοῦ L; de Herode Attico mentionem facit praepostere
ap. Buh., Reiske episcopum celebrari vult Constantinopolitanum,
quem Theodosio II imperatore a. 425 obisse mortemque suam
praesensisse narrat Socr. hist. eccl. VII 26; prorsus incerta
res est, sed perverse amico episcopi, presbytero Calliopio ep.
tribnendum censet Reiske | αὐτὸν κατ-σκευάσαντος L ἑαυτοῦ κ.
Jac.; noli ei. ἑαυτῷ 3 εἰς ξυνήν ap. B., ἐς ξ. P | παναγρέος P, cr.
apogr. 4 θυμῷ P 5 παύζων: cf. Pauli ep. IX 769, 5 ἐξαφειγῆς P
ἀλλ' ἐπιδηρὸν P 6 μινέτω (cf. V 251, 6) P μίμνοι ἔπ' Porson
ἠέλιος et ἠελίῳ P || 7 sqq. P^{1M} III^a c. 11 (εἰς γυναῖκας, P^{1B} c. 12), 37

7 ἀλεξανδρῷ add. C, om. P¹ 8 sq. verba [οὗς ὁ θάλαμος πᾶς,
inseruit (in ras.) et ἀπέκτειν' adiecit C, cetera servans e pri-
stino lemmatistae titulo, cuius integra vid. haec fuisse forma:
εἰς νυμφίον [καὶ] νύμφην ἐν τῷ θαλαμῷ (? s. τῶν θαλαμῶν)
πεσῶν μετὰ [καὶ] ἑτέρων (s. et C) κατελευτήσαντας (?) | obser-
sabantur Palladae, ut vid., Nicandri ep. in sex Iphicratidae
filios una mortuos sepultosque atque Theaeteti in commune
octoginta hominum simul interemptorum sepulcrum (VII 435
et 444) 10 ἤρασε τίς P (cf. Catull. 61, 3; Kaib. 551, 5)
11 τεροπομένην P

εἰς γάμος εἰκοσιπέντε τάφους ἐπλήσει θανόντων,
πάνδημος δὲ νεκρῶν εἰς γέρονεν θάλαμος.
νύμφη Πενθεσίλεια πολύστονε, νυμφίε Πενθεῦ, 5
ἀμφοτέρων ὁ γάμος πλούσιος ἐν θανάτοις. M 35^r

611. ΕΥΤΟΔΜΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ ἸΑΛΟΥΣΤΡΙΟΥ. C. PI
Εἰς παρθένον τινα Ἑλένην | σὺν τῷ ἀδελφῷ θανούσαν. L

Παρθενικὴν Ἑλένην μετ' ἀδελφῶν ἄρτι θανόντα
δειλαίη μήτηρ κόψατο διαπλασίως.

μνηστῆρες δ' ἐγόησαν ἴσον γόνον· ἦν γὰρ ἐκάστῳ
10 θρηνηεῖν τὴν μήπω μηδενὸς ὡς ἰδίην. M 38^r

612. ἈΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ. C. PI

Εἰς Ἰωάννην | τὴν μουσικὴν καὶ | καθαρωδόν. LC

Φεῦ, φεῦ, τὴν δεκάτην Ἑλικωνίδα, τὴν λυραιοδὸν
Ῥώμης καὶ Φωρίης ἦδε κέκευθε κόνης.

2 νεκρῶν P Pl, cr. Reiske | εἰς? (incertae pros. utroque l.) P
4 πλούσιος: cf. Oed. R. 30 | ἦν pro ἐν FG. Schmidt | θανάτοις
ex -τοιο cr. P || 5 sqq. P^M III^a c. 20 (εἰς νέους καὶ νέας), 10
(P^L c. 23, 10); cf. app. 183 sq., 517 5 σχολῶν Ἰαλουστρί C, om.

PI 6 παρ' L | σὺν (C) τῷ ἀδελφῷ (C qui alias quoque
prosodias lemmatis rest.) θανούσαν P 7 μετὰδ. P 9 δ' ἐ
γόησαν (apost. A, gravem CA) P; δὲ γόησαν P^{no} δ' ἐγόησαν P
idemque P^{ae}? f. δ' ἐ γόησαν, ut verbo accusativi duo adiungantur
(cf. Trach. 51) || 11 sq. P^M III^a c. 16 (εἰς καθαρωδός, P^L c.
18), 4; nomen auct. et lemma adposuere LC non versum primo,
sed 3 sqq., cf. ad p. 417, 1 11 ἄγα C 12 ep. tamquam in
Ioannem citharoedum L instruxerat huiusmodi lemmate: εἰς Ἰωάν-
νην | τὴν μουσικὴν | καθαρωδόν; posse in mulierem quoque ci-
tharistriam ep. compositam esse C intellexit ad vs. 5 haec ad-
notans: ζε ἀρμόζει | καὶ | εἰσάνδρα | Ἰωάνη (i. e. -νην) | καὶ | εἰς
γυναῖδ; altera interpretatione probata, quod perversum lemma
scr. L, cr. C ita ut Ἰωάνη, α, η et τὴν μουσικὴν e masculinis lemma-
tistae formis restitueret (vocalam καὶ addens) 13 τὴν δεκά-
την: cf. IX 69, 2; 506, 2 | Ἑλικ. P 14 ἦδε κέκευθε (C) P

ἔλετο φορυίγγων τερατίσματα, λῆξαν αἰοδαί,
ὥσπερ Ἰωάννη πάντα συνολλύμενα.
καὶ τάχα θεσμόν ἔθνησαν ἐπάξιον ἐννέα Μοῦσαι, 5
τύμβον Ἰωάννης ἀνθ' Ἑλικῶνος ἔχειν. M 36^r

P 304 613. ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ἘΠΙΣΚΟΠΟΥ ἈΜΙΣΟΥ C. PI
ἐπὶ Διογένει ἀδελφῶν παιδι τελευτήσαντι. C

Σοὶ τόδε, Διόγενες, θαλερῆς μνημῆιον ἦβης
Πόντῳ ἐν Εὐξείνῳ θήματι Φρῶξ γενέτης,
φεῦ, πάτρης ἐκὰς ὄσσου. ἄγει δέ σε νεῦμα θεοῖο

10 πατρὸς ἀδελφειῶ πένθος ὀφειλόμενον,
ὅς σε περιστείλας ἱερῇ παλάμῃ τε καὶ εὐχῇ 5
γείτονα τῆς μακάρων θῆκε χοροστασίης. M 38^r

1 ante ἔλετο adpictum erat in P signum ep. ineuntis (nec
tamen vacuo spatio tetrastichon a disticho priore disiungitur);
praeterea inducta est ab L notula init., quam ante φεῦ ad
612, 1 invenerat adpositam; quippe lemmatista, cum Agathiae
versus de citharoedo intellegeret, epigrammatis 612 pri-
mum dist. necessario a seqq. seunxit, ut prius carmen (611)
hexastichon, alterum tetrastich. evaderet 2 ὥσπερ P |

Ἰωάννη^α (α C^s) P Ἰωάννη (cum lin. ad notandum nom. pr.)
P^M Ἰωάννη P^L 3 ἔθνησαν (α C^s) P, cum C (ἔθνησαν)
facit P 4 Ἰωάννης (C) P -ος P (in alterum pentame-
trum errore fort. intulit C terminationem ας, quam genetivo
tertii pent. superscribere cogitabat) | ἀνθ' Ἑλικ. P ἀνθ' Ἑλ.
(ε ex i. eorr.) P^M | cf. Kb. 613, 7 καὶ μετὰ τὸν θάνατον Μοῦσαι
μον σῶμα κρατούσαν || 5 sqq. P^M III^a c. 20 (εἰς νέους καὶ νέας),
11 (P^L c. 23, 11, sed P^L c. 23, 12) 5 sq. nom. auctoris cum
lemmate scr. C in m. superiore dolevitque notam, quae in m^o
adposita erat, hanc: τοῦτο τὸ ἐπίγραμμα | ἐπισκόπου ἐστίν | τῆς
πορτικῆς¹ ἀμυσῶν | εἰς διογενὴν τὸν | ἴδιον ἀνεψιον (omisso ac-
centu, non ἀνεψ.) 5 ἐπισκο * πον C ἐπισκό^π P^M | ἀμυσῶ C Ἀμι-
σοῦ P (cf. Steph. B. s. Ἀμισός) 7 ἦβης P 8 ἐνευξείνῳ P ἐπ'
Εὐξ. Polak | φρῶξ γ. P 9 ὄσσου? P | θεοῖο, P^M θεοῖο? P^M ar
10 ἀδελφειῶ P | ὀφειλόμενον Polak 11 ὄσας? P^{ae} | περι-
στείλας: in defuncti exsequiis episcopus patruus sollempnibus
praecerat caeremoniis?; cf. 162, 5 12 cf. 456, 4; 457, 8 | χο-
ροστ.: v. Call. hymn. 5, 66 ||

614. ἈΓΑΘΪΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΪ.

C

Ἐπι Ἑλλαντί καὶ Λαμάξιδι ταῖς Μυτιληναῖαις γυναιξίν. C¹

Ἑλλαντις τριμάκαιρα καὶ ἑ χαρίεσσα Λάμαξις

ἦσθην μὲν πάτρας φέρρεα Λεσβιάδος·

5 ὄκα δ' Ἀθηναίησι σὺν ὀλυάσιν ἐνθάδε κέλσας

τῶν Μυτιληναίων γὰρ ἀλάπαξε Πάχης.

τῶν κοῦραν ἀδύως ἠγάσσατο, τὼς δὲ συνεύνας 5

ἔκτανε <δὴ> τήνας τῆδε βιησόμενος.

ταὶ δὲ κατ' Αἰγαίοιο ὄρον πλατὺ λαῖμα φρεσέσθην

10 καὶ ποτὶ τῶν κροναίων Μοῦσopiάν δραμέτην·

δάμω δ' ἀγγελέτην ἀλιτήμονος ἔργω Πάχηςτος,

μέσφα μιν εἰς ὀλοῖον κῆρα συνηλασάτην. 10

1 sqq. ap. Buh. p. 148 (n. 77); cf. Antonii Thalli (?) de virginibus Milesiis ep. 492 et quae occurrunt similia in 614 et Thalli versibus, velut τριτάλαινα, δισσά φάη, τοίους (373, 5. 1 et 614, 1. 2. 11), τίσαα IX 102 μέλιπομεν VI 235 (614, 15sq.) 1 σχοῖ C; carmen ex Daphniacis fuisse censet Reiske 2 praeter lemma a C in t. scriptum exstat in m. alterum, cuius partem L, quaedam in ras.) C exaravit: εἰς ἑλλάντιδα (priorem acc. C) καὶ¹ λάμαξιν τας | λεσβιας L; ὄν δ' ἀλάχης ἔρασθεις τοῖς C | ἄνδρα αὐτῶν ἀπέκτεινε· αὐθις (C) δ' ὀπ' ἐκείνων (C ἦπεν. L^{sc}) πάλιν^o πάλ⁸ (ὁ Πάχης) πέφονενται L (post τας λεσβ. videtur ὑπὸ Πάχηςτος... olim scriptum fuisse ab L et ante πεφόν. voc. πάλι, cui litt. v et nom. ὁ Π. serius accesserunt); infra hoc lemma ad vs. 9sq. adnotavit L: ἔτι τὴν ἑννοίαν τ' ἐπιγράμματος | ὅτι δόσληπτος ἔσται | καὶ¹ ἱστορίας ἔχει αὐτὴ (C) | ἑλλάντι C | ad Pachetis in Lesbium expeditionem anno quinto belli Peloponnesiaci susceptam referunt edd. ep. (conl. Thueyd. III 28, Diodor. I p. 515, Aristot. Polit. V 4) 3 τριμάκαιρα P^m τρισμ. A^m 5 συνολκασίν A, er. C (qui alias quoque huius versus prosodias rest.) | πλεῖσας Reiske 6 μυτιληναίων P Μιτυλ. Jac. Μυτιληναίων Dübner 7 τῶν κοῦραν P τῶν κοῦραν Reiske ταιν κοῦραν Salm. 8 ἔκτανε τήνας τῆδε P (ᾧδε ap. G. R.); ἔκτανε <καὶ> (Salm.) τήνας — τῆλε Bernard, — στεῖλε (s. εἶχε) Reiske, — εἶλε Br.; ἔκτανεν <ὡς> τ. τῆδε Jac.; <δὴ> inserui 9 κατ' αἰγαίοιο ex καταγοίοιο (sic A) cr. C | ὄρον (C) P (πόρον Reiske) 12 μὲν (C) P μιν ap. B^m (Reiske) | εἰσολοῖον P ὀλοῖον Dübner

τοῖα μὲν, ὦ κόρα, πεπονήκατον· ἀψ δ' ἐπὶ πάτραν
ἦκετον, ἐν δ' αὐτῇ κείσθου ἀποφθιμένα.

εἰ δὲ πόνον ἀπόνασθον, ἐπεὶ ποτὶ σάμα συνεύνων
εὔδετον εἰς κλεινὰς μνάμα σαοφροσύνας·
5 ὑμενῶσιν δ' ἔτι πάντες ὑμόφρονας ἠρωάνας, 15
πάτρας καὶ ποσίων πῆματα τισαμένας.

615. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

C

Εἰς Μουσαίων τὸν | Εὐμόλπον υἱόν.

L

Εὐμόλπου φίλον υἱόν ἔχει τὸ Φαληρικὸν οὐδας
10 Μουσαίων, φθίμενον σῶμ' ὑπὸ τῷδε τάφῳ. M 95^v. Pr. 238

1 ἀψ P 2 ἦκετον P | αὐτῇ P, — τῇ ap. B^m; malim ἐνθ' οἴτῳ | (ἀποφθιμένα Reiske) 3 εἰ (A C) P ἐκ Reiske | πόσις (potius quam πόσις) ἑμασυνεύων C πόσις ἑμασυν. A (genuinas litt. praepostere disponens), ποτὶ σάμα σ. Salm. 4 εὔδετον (A C) P | ἐσ P εἰς Reiske | κλεινὰς P κλεινὰς (quod A scripserat) in κλεινὰς mut. C, κλεινὰς apogr. 5 ὑμενῶσιν (L δ | in er. δ C) P; ex initiali litt. pristina αἰνεῶσιν scriptum fuisse vix licet suspicari || 7—429, 2 opp. in Mus., Linum, Orphea, Cleob., Periandrum exhib. Diog. L.; tria priora in poetas scripta recepit Plan., reliqua tria om. 7 sqq. P^m III^b c. 22 (εἰς ποιητάς), 1; P^{sc} c. 25, 61 (P^{sc} c. 25, 12); ep. exstat in Laert. proem. 3, in cod. Laur. 59, 17 (Band. II 582), in cod. Vind. phil. 311, ap. Ir. p. 98 post A. P. IX 450 (in schol. Aristoph. ad Ran. 1033 ed. Ald.)

7 ad Peplum ep. referendum censet Schneidewin, opusculo 'consimilis instituti' trib. Bergk, a Lobone Argivo hoc ep. et sqq. composita esse suspicatur Benndorf (conl. Diog. I 34), qui eidem illi et epp. VII 83, 84, 86, 90, 94 vindicare studet; cf. ex Peplii epp. imprimis n. 5, 8, 10 sq., 16—19, 22—25, 28, 54, 58, 61 8 (φασί) τοῦτον τελευτῆσαι Φαληροῦ καὶ αὐτῷ ἐπιγεγράφθαι τὸδε τὸ ἐλεγείον D.; sch.² ex Paus. deprompsit haec: ἔστιν Ἀθήνησιν ἐν ἅσπει τὸ καλούμενον μουσαίων· ἔστι δ' ἐν τῷ ἀρχαίῳ περιβόλῳ τὸ μουσαίων, ἀπαικτικὸν τῆς ἀεροπόσεως λόφος, ἐνθα Μουσαίων εὔδειν καὶ ἀποθανόντα γῆρα ταφῆσαι λέγουσιν (Paus. I 25, 6) Πανσανίας δ' ἐν Βοιωτοῖς (ἴμμο Φωκικοῖς, sc. X 5, 3) Μουσαίων υἱὸν Ἀντιοφῆμον μέμνηται Ἀθηναίων χρησμολόγον καὶ παρακίθησιν αὐτοῦ ἐπι Πύργωνα λέγοντα γενέσθαι Ποσειδῶνι ὀπηρέτην εἰς τὰ μεντεῦματα καὶ οὗτος ἔχειν· αὐτίκα ἀμφίπολος κλυτοῦ Ἐννοσιγαίου | lemma εἰς Μουσαίων exstat apud Pl. Ir., εἰς τὸν Μουσαίων τάφον in cod. Laur. | εὐμόλπου (μ ex v er.) L 9 sq. interpungere om. C,

616. Ὅμοιος. C

Eἰς Αἴνον τὸν υἱὸν | Μούσης τῆς Οὐρανίας. L

ᾧδὲ Αἴνον Θηβαῖον ἐδέξατο γαῖα θανόντα,
Μούσης Οὐρανίης υἱὸν ἐνστεφάνου. M 95^v. Pr. 239

617. Ὅμοιος. C

Eἰς Ὀρφεία τὸν Θράκα. L

Θρήκα χρυσολύφην τῆδ' Ὀρφεία Μούσαι εἶθ' ἔβαν,
ὄν κτάνεν ὑψιμέδων Ζεὺς ψολόεντι βέλει. M 95^v. Pr. 26

post Μουσαῖον distinxit P^M, post οἰδας Reiske, Jac., ante σῶμ'

Dübner | distich. excidit in D.^u p. 419, 10 μουσαίων φθιμένων
(gen. plur. in accusativum mut. ipse A, circumfl. add. L) P Μου-
σαίων φθιμένων P^M Μουσαίων φθιμένων Reiske (ante Jac.), Μου-
σαίων φθιμένων σ. Bergk | σῶμα D.^{ac} Q | ὑποταίσει P ||

1 sqq. P^M III^b c. 22 (εἰς ποιητάς), 2 (P^I c. 25, 62; P^{is} c. 25, 13); ep. exstat apud Diog. L., in prooem. 4; in cod. Laur. 59, 17, in c. Vind. 311, ap. Ir. p. 98 1 sq. τὸν δὲ Αἴνον παῖδα εἶναι Ἐρμοῦ καὶ Μούσης Οὐρανίας — τελευτῆσαι ἐν Εὐβοίᾳ τοξενθέντα ὑπὸ Ἀπόλλωνος καὶ αὐτῷ ἐπιγεγραφεῖσθαι (seq. dist.) Diog.; sch.^B add. haec: μέγατε Πανσανίαν, ὃς ἐν τοῖς Βοιωτικοῖς πάμπολλα διηγρεῖται περὶ τοῦ Αἴνον καὶ Οἰκολίον (Paus. IX 29, 6 sqq.) | ὁμοίως (ad epp. 616—619) lemmati praeposit C

2 εἰς Αἴνον tantum P^I Ir. | ἄνον L 3 ᾧδὲ P ἦδὲ P^I D.^v

4 cf. Hes. fr. 211: Οὐρανίη δ' ἄρ' ἔτιπτε Αἴνον πολυήρατον υἱὸν | ἐνστεφάνου (non -στεφάνου) P^I (cum P D.); ἰοστεφάνου? (dicuntur Musae lost. XII 21, 7; 28, 12; Theogn 250) || 5 sqq. P^M III^b c. 22 (εἰς ποιητάς), 3; P^I c. 25, 63 (P^{is} c. 25, 11); ep. exstat in cod. Vind. n. 311 et Vind. 153, ap. Ir. bis: p. 86 (post A. P. VII 10) et p. 98 (post VII 616); in Diog. L. prooemio 5 5 sq. verba ἐν Αἴνω τῆς Μακεδονίας praemitit cod. Vind. | (Ὀρφεία) ὃ μὲν μῦθος ὑπὸ γυναικῶν ἐπολέσθαι φησί, τὸ δ' ἐν Αἴνω τῆς Μακεδονίας ἐπιγράμμα κεραννωθῆναι αὐτὸν λέγον οὕτως (seq. ep.) Diog. | e Pausania deprompta sunt quae adnotat sch.^B; κεραννωθῆναι γὰρ αὐτὸν τῶν λόγων ἕνεκα ὃν ἐδίδασκεν ἐν τοῖς μυστηρίοις αὐτῷ πρότερον ἀκηροῦτως ἀνθρώπων (Pausan. IX 30, 5) et Ὀρφεὺς γὰρ ὑπερβεβέλλετο ἀνθρώπων (Pausan. IX 30, 4) (sic) ἐπὶν ἄσμου — τροπὰς μηνιμάτων θεῶν (Paus. IX 30, 4)

6 εἰς Ὀρφεία P^M P^I^a Ir.; τὸν Θράκα (cum litt. i post inserta) L (εἰς τὸν αὐτὸν post VII 10 P^{is}) 7 Θρ. χρ.: ab eisdem verbis incipit ep. pep̄li in Orpheum 48 | Θρήκα D.^v | τῆδ' D.^{ac} Q (D.^v αὐτῆδ' potius quam τῆδ' vid. habuisse) | ἰὸ. Ὀρφεία P 8 penta-

618. Ὅμοιος. C

Eἰς Κλεόβουλον | τὸν Αἰνίδιον. L

Ἄνδρα σοφὸν Κλεόβουλον ἀποφθίμενον καταπενθεῖ
ἦδε πάτρα Αἰνίδος πόντῳ ἀγαλλομένη. Pr. 246

619. Ὅμοιος. C

Eἰς Περιάνδρον | τὸν Κορινθιον. L

Πλούτου καὶ σοφίας πρόταυν πατρὶς ἦδε Κόρινθος
κόλποις ἀγχίαλος γῆ Περιάνδρον ἔχει. Pr. 247

P 305 620. ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ. C

Eἰς τὸν αὐτὸν Περιάνδρον | τὸν Κορινθιον. L

Μήποτε λυπήσῃ σε τὸ μὴ σε τυχεῖν τινος, ἀλλὰ
τέρπεο πᾶσιν ὁμῶς οἷσι δίδωσι θεός·

meter est in ep. tetrasticho, quod de Orphei morte sepulcraeque exstat in Alcidaem. Ulix. 24: cf. Pr. 26 et Maass Orph. 140 | ὄψη-
μέδης D.^v | ζεὺς P (Ζεὺς ποῦ πολ. κεραννώ Alc.^A) φείδεντι D.^v ||

1 sqq. ep. est in ap. Buh. p. 148, apud Diog. Laert. I 93, ap. Ir. (post IX 596) p. 100 2 (τὸ ἐπὶ τοῦ μνήματος τοῦ Κλεοβούλου P^M) εἰς Κλεόβ. Ir.; τὸν λ. (om. Ir.) add. L 3 ἀποφθιμένον A.^{ac} φθιμενον C (ἀποφθιόμενον D.^v) | κατὰ πένθει C κατά (?) πένθει Δ.^{ac} καταπενθεῖ Roesper 4 ἦδε Δ.^{ac} D.^{ac} Ir. ἦδε CD.^{ac} Ir. | πόντῳ D.^v || 5 sqq. ap. Buh. p. 148; Diog. L. I 96, ap. Ir. p. 100 6 Κορινθιοὶ δὲ ἐπὶ τι νενοτάσιον ἐπέγραψεν αὐτῷ (Periandro) τότε (seq. ep.) D. | εἰς Περιάνδρον Ir. τὸν κ. L 7 σοφίως P D.^{ac} Ir. φῆς D.^{ac} Ir.

πρόταυντι D.^v (-την? D.^{ac} Ir., -τανῶ D.^{ac} Ir.) ἦδε (potius quam ἦδὲ) P ᾧδὲ ap. B.^m 8 cf. 82, 2 κόλπος (sed ex. in m.) D.^{ac} Ir. | ἀγχίαλος P D. (item D.^{ac} Ir., ἀγγίλλοις D.^{ac} Ir.) ἀμφίαλοις Roesper ἀγχίαλος Jac. | γῆ ex γῆ (Δ.^{ac}) em. C (ἀγγιῶλου) γῆς Br. | cum distichis 615—619 cf. eiusdem fere generis epp. dist. VII 322 sqq. || 9 sqq. Diog. L. I 97; ap. Ir. p. 100 (inter VII 619 et VII 92); ap. Suid. s. v. Περιάνδρος 9 sq. Περιάνδρος ὃ διὰ λόπην ἰδίαν ἐποθανόν, ὡς καὶ τὸ ἐπ' αὐτῷ ἐπιγράμμα μαρτυρεῖ Suid., cf. Diog. I 95 9 ἔστι καὶ ἡμῶν (seq. ep.) D. | nomen auctoris bis scr. C: in

καὶ γὰρ ἀθρυμίσσας ὁ σοφὸς Περικλῆς ἀπέσβη,
οὐνεκεν οὐκ ἔτυχεν προήξιος ἧς ἔθιλεν.

621. ἘΛΕΥΘΕΡΟΤΟΝ. C

Εἰς Σοφοκλέα, οὐ τὸν τὰς | τραγωδίας γράψαντα, | L
ἀλλὰ τινα ἄλλον. L

Ἐνθάδ' ἐγὼ Σοφοκλῆς στρυγερὸν δόμον Ἄιδος ἔσβην
κἀμμορος, εἶδαι Σαρδῶν σελίνιοι γελᾶσκον·
ὡς μὲν ἐγὼν, ἕτεροι δ' ἄλλως, πάντες δέ τε πάντως. M 90^v

Fr. Cor. Phil. 622. ἘΝΤΙΦΙΛΟΤ ΒΥΖΑΝΤΙΟΤ. C. Pl

εpp. 622—645 Εἰς Βόρχον τινὰ | βουκόλον κρη|μισθῆντα διὰ | μέλι. L

Βόρχος ὁ βουκόλιμν δ' ἐπὶ γλυκὲ κηρίον εἶρπεν
αἰγίλιπυ σχοίνῳ πέτρων ἐπερχόμενος,

m.^o supra lemmatistae titulum (lin. 10) et in m.^s, ubi εἰς πε-
ρικλῆδον ipse C add. (cf. ad p. 417, 5) p. 421, 10 περικλῆδῶ
τον κ. L 11 sqq. Q: (σημειώσαι) in m. adpinxit D.^B 11 λυπη
ση (sic) P λυπηση S.^V λυπησαι (-σαι ex -σαι s. -ση ex.) D.^B | μη
σε D.^B μη σε. P | τίνος P τινός D.^B (τιν'ος) S.^V 12 οἴσει
D.^P οἴα Bothe

1 cf. Diog. I 95; καὶ ὁ ἀθρυμίσσας ἐτελεύτησεν ἤδη γε-
γονῶς ἐτη π | καὶ γὰρ (v. 108, 3) P D. ὁ γὰρ S.^V | ἀθρυμίσσας ὁ οἰ-
S.^V (v. 101, 3) ἀπέσβη P 2 οὐνεκεν A.^o S.^V | οὐνεκεν P οὐκ
ἔτυχε S.^V D.^B P.^o Q.^u | ἦν (potius quam ἦν) P.^o ἦν A.^o ἦν D. S.^V |
ἠθέλεν D.^B S.^V P.^o ἠθέλε D.^P Q.^u ἠθέλε D.^B || 3 sqq. Pl^M III^b c. 22
(εἰς ποιητάς), 11; Pl^e c. 25, 43. Plⁱ c. 25, 70; ap. fr. est p. 99 (inter
VII 21 et 50) 3 ἀδ. C, om. Pl^M 4 εἰς τὸν αὐτόν (post VII 21)
Pl Ir.; ex eo, quod Plan. lemma admisit perversum, patet
lemmatistae Palatini titulum ignotum fuisse Maximo | verba οὐ
sqq. atram. fusciorē obduxit man. rec., non ipsa inseruit | τ'ασ'¹
τραγωδίας L 6 ἐνθά δ' P ἠλθον Pl ἔσβην P. cf. Eubh Od. δ 656

7 εἶδαι σαρδῶν P εἶδε τι σαρδῶν Pl^M, εἶδαι Σαρδῶν ('adhuc
ridens ab apio Sardonio') Reiske, εἶδαι Σαρδῶν Br.; cf. V 178, 4 |
vociς σελίνιο syllabam alteram corripī non mireris | γελᾶσκον:
'apiastrum venenatum si quis comederit, — rictu diducit ora,
ut qui mortem oppetant facie ridentium intereant' Solin. c. 4

εἰπετό οἱ σκυλάκων τις ὁ καὶ βοσίν, ὃς φάγε λεπτήν
σχοῖνον ἀνελκομένην χραινομένην μέλιτι·
κάππεσε δ' εἰς Ἄϊδαο· τὸ δ' ἀτρυγὲς ἀνδράσιον ἄλλοις ὅ
κείνο μέλι ψυχῆς ὄμιον εἰρύσατο. M 85^v

623. ΑἰΜΙΛΙΑΝΟΤ. C. Pl

Εἰς παιδα τῆς μητρὸς | τεθνηκυίας θη|λάζοντα. L

Ἐλκε, τέλαν, περὰ μητρὸς ὄν οὐκέτι μαστὸν ἐμὲλξεις,
ἔλκυσον ὑστέρτιον νᾶμα καταφθιμένης·

p. 423, 8 ὡς P ὡς Pl^M | ἐγὼ P ἐγὼν Pl^M ἕτεροι P | δέτε P δέ τι app.,
δὲ γε Reiske; v. II. A 403 cf. 342, 2 || 9 sqq. ep. recepit Plan. in
primam sylloges minoris, non in tertium librum; Pl^M I^b c. εἰς
ποιήτας 1 (Pl^M I εἰς ποιμ. 4) 9 ἀντιφιλ' βυζανθ' C, gent. om. Pl

10 β,όρχον C κόρχον L^M; cf. ad I. 11 | κρημνήσεντα (σ superscr.
C) διαμ. P 11 β,όρχος C κόρχος A.^o Βόρχος Pl^M Q.^u -χος
(cum C) Pl^M Pl^L Q.^u | δ' ἐπι ('C) P (ἐπι Pl^M Q.^u) | ἦρπεν A, ex
supra η prosuit C

1 ab initio vs. signum novi op. est erasum | τίς P τίς
Pl^M | ὁ καίβοσιν P ὁ καὶ βοσίν Pl^M 'scil. ὁ βοσίν ἐπόμενος'
Dübna. | ὁ καὶ βοσίν ὡς φάγε 'qui tenuem restim tamquam
cibus devorabat' Orsop. | ὃς φάγε, C ὃς φάγετε s. -ται? A.^o |
λεπτήν A.^o 2 ἄλλων ἐν τοῦ σχοῖνον interpretatur sch.^B | ἐφελ-
κομένη Br. ἀνελκομένη s. ἀνεκχυμένη Reiske; f. ἀμειλομένη de
melle, quod e favis exprimitur, cf. VI 239, 3 (Apoll.) 3 κάππεσε
δ' P Pl^M (Pl^M Q.^u), κάππεσεν Pl^M Pl^a in t. (κάππεσεν δ' Pl^a in
epid.) | ἄϊδαο (productae vocalis signum A) P | ἀτρυγὲς C
ἐτρυγες (potius quam ἀτραγες) A.^o 3 sq. cf. 630, 4; exstant sch.^B
ad ἀτρυγὲς (ἀδρυκτον — κωκωρυγὲς) et ad ὄμιον (ἀντάξιον — μέ-
ταξα λέγεται, quae in Pl^M transiere; adiungit sch.^B etiam
haec: ὄμια τὰ πολούμενα (l. πολ.), ὄνος δὲ δ' δίδωσί τις ἔνα
λάβη τὰ παλούμενα || 5 sqq. Pl^M III^a c. 11 (εἰς γυναικας), 38
5 αἰμιλ. Pl^M; gent. νικαέως add. C ad IX 218 (p. 391) 6 τῆς μῆσ
τεθνηκυίας L; ep. ab Jac. refertur ad Aristidis Thebani pictu-
ram, qua mater moritura cum lactenti infante representatur:
cf. Plin. 35, 98 (Bennd. p. 56); comparanda quae de Aerope
similia narrat Pausan. VIII 44: καὶ ἡ μὲν ἀφίγησεν ἐν ταῖς
ἡμέραις τῆν ψυχῆν (cf. vs. 3), ὁ δὲ παῖς καὶ τεθνηκυίας εἶχετο
ἐν τῆς μητρὸς καὶ ἐν τῶν μαστῶν εἶλκεν αὐτῆς γάλα 7 ἔσπε
Bosch | παρὰ P | μαστὸν Pl | ἐμὲλξεις P, v. Pl; cf. ἀμολγαῖον
μαστῶν 657, 10 8 ὑστέρτιον P | καταφθιμένης (errant edd.) P

ἤδη γὰρ ξιφέεσσι λιπόπνοος, ἀλλὰ τὰ μητρὸς
φίλτρα καὶ εἰν Αἰδῆ παιδοκομαῖν ἔμαθεν. M 35^r

624. ΔΙΟΔΩΡΟΥ. C. Pl

Εἰς τινὰς ἐν τῷ Ἴονίῳ κόλπῳ | ναυαγήσαντας. L

5 Ἔρροις, Ἴονίοιο πολυπτοίγητε θάλασσα,
νηλῆς, Αἰδεῶ πορθμὲ κελαινοτάτου,
ἢ τόσσους κατέδεξο. τίς ἂν τεὰ, κάμμορε, λέξει
αἰσυλα δυστήνων αἶσαν ὀπιζόμενος;
Αἰγέα καὶ Λαβέωνα σὺν ὀκνημόροισιν ἑταίροις 5
10 νηί τε σὺν πάσῃ βροῦξας ἄλιροσθίη. M 93^v

1 λιπόπνοος (potius quam -πνοος. ex -πνιος cr.) P | ἀλλα-
ταμητρὸς P 2 κ' ἦν εἰς (litteras delendas punctis impositis
notavit Δ) P καὶ εἰν Pl | εἰδῆ παιδοκομαῖν P, cr. Pl | ἔμαθ' ἐν
Pl^m (cum P concipiens), ἐμαθον Pl^p || 3 sqq. Pl^m III^b c. 19 (εἰς
ναυαγήσαντας), 9 (Pl^p c. 22, 56); v. Weissh. p. 91 3 ep. vid. eius-
dem Diodori atque VII 365 4 εἰσινίος L | ἰόντιος (Ion. ex Ion.
fecit L) P 5 sqq. octastich. est in P ep. 624: quippe perperam
sequentis Antipatri epigrammatis distich. primum accessit; cet.
cf. V 121 (Diod.): ἀμφιδουοίης (ἔρροις), καθρε (πορθμὲ), asynd. in
fine epp. 5 cf. 699, 7 6 νηλῆς (acc. negligenter ducto, non -λήσ)
P; νηλειῆς ex νηλῆς, quod primo scripserat, fecit Pl^m, ne
αἰδεῶ praeter morem Hom. choriambi locum teneret; at cf. 417, 8
(Mel.); 699, 8; 711, 8 (ubi Antip. quadrisyllaba voce in eadem penta-
metri sede usus est); VI 219, 24, νηλειῆς Pl^p (v. 308, 2) 7 ἢ τόσσ-
σοὺς P, cr. Pl | κατέδεξο (alterum acc. C) P | τίς ἂν τεὰ (vocum pros-
odias rest. C) P 8 καίξομενος P Pl; αἰσχυρόμενος? perperam
interpretatur sch.^p ('ὀπιζόμενος' Jac.) | signum x in fine vs.
et in m.^o posuit C 9 ἄλγεια καὶ λαβέων σὺν (λαβ. C,
incerta litt. erasa, Λαμβέων scriptum fuisse putat Finsler) P, si-
gnum x redit in m.^l; ἄλγεια καὶ λαβέων ὄσον Pl^m ('ὄσος βλα-
βέων δεῖ γράφεσθαι' sch.^p); ἄλγεια καὶ — λαβέων ὄσον Ste-
phanus. — Λαβέωνος ὄν Salm. (Scaliger); 'Aegæi et Labeonis,
quos cum sociis et comitata absorpsisti' Graecis verbis omissis
Brod., Ἀλγέα καὶ Λαβέωνος ('Labeonis filium') ἐν (ὄν.) Huet
(Αἰγέα καὶ Λαβέωνος ὄν Reiske), cr. Br. | ὀκνημ.: cf. 700, 6; VI
348, 1 (Diod.) 9—10 v. 653, 3 (Paneratis, cuius ep. vid. Dio-
doro obversatum esse) 10 σὺν π. A^{ae} | βροῦξας P Pl, βρούξας
Lobeck | ἄλιροσθίη A -θίη C ||

625. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ [ΣΙΔΩΝΙΟΥ]. C

Εἰς Διόδωρον τὸν Καλλιγένους ναυαγόν, τὸν Ὀλύμπιον. L

Εἰδὸτα κῆπ' Ἀτλαντι τεμεῖν πόρον, εἰδὸτα Κρήτης
κῆματα καὶ Πόντον ναυτιλίην Μέλανος,
5 Καλλιγένους Διόδωρον Ὀλύμπιον ἴσθι θανόντα
ἐν λιμένι πρόφρης νύκτερον ἐκρύμενον,
δαίτης ἐπεὶ τὸ περισσὸν ἀπήμειν. ἂ πόσον ὕδωρ 5
ᾧλεσε τὸν τόσσῳ κεκριμένον πελάγει.

626. ΔΑΔΥΣΗΠΟΤΩΝ. C

10 Ὅτι Καῖου ἐξεκλήθη | τὴν Διβὴν τῶν ἐνοικούντων
θηρίων καὶ ἐποίησεν οἰκίσθαι. L

Ἐσχαιὰ Διβῶν Νασαμωνίδες, οὐκ ἐτι θηρῶν
ἔθνεσιν ἠπειροῦ νῶτα βαρυνόμεναι

1 sqq. ep. primo disticho destitutum exstat in ap. Buh.
p. 149 (n. 80); etenim in P adnexum est dist. illud praecedenti
ep. et clausula adpicta invenitur post 625, 2, incantis ep. nota
ante 625, 3, lemma cum nomine auctoris adpositum ad
625, 3 sqq.; ep. a voce εἰδὸτα, non Καλλιγ. coepisse vel ex lit-
terali quo huius fragmenti epp. disponuntur ordine apparet
1 σιδ^ω perperam C, est Thessalonicensis (cf. IX 82) 2 verba
τὸν οἶλ. add. L clausula praemissa 3 ἀπᾶντα A κ' ἠπ. C
4 Πόντον — Μέλ.: non Pont. Euxinum dici, sed maris Thracii
sinum putant cl. Opp. Hal. IV 514, Apoll. Rh. I 922; appella-
tivum esse μέλ. verbis Hom. μέλανι π. (S. 79) non probatur
5 Ὀλύμπιον: inde Reiskium coniecturam suam de Olyntho sub An-
tipatri aetatem restituta iniuria duxisse docet Jac. 6 πόσησ
P Pl^m 7 ἐπεὶ τὸ περισσὸν ὄτ' ἠμείν (s. ἡμ.) P — περισσὸν ἀπήμειν
ap. G^m (Reiske), ἐπεὶ τὸ π. ὄτ' ἠμείν Jac. (cf. ἐνήμειν 377, 3) ἀπο-
σόν P; cf. 268, 4; 591, 2; 740, 8 8 τόσσῳ P cf. κεκριμένην ὕδατι καὶ
πολίῳ IX 42, 4 || 9 sqq. ep. non sepulcrale om. Pl (cf. Heck. p. 168,
Weissh. p. 47); inest in ap. Buh. p. 149 (n. 81); cf. XVI 94 9 ep.
potest Thessalonicensis videri (nisi Diodoro tribuere malis, cf.
ἐρημαῖα 404, 5 ita locatum ut ἐρημ. 626, 3) 10 sq. κ' αὖ' ἄσαρ L; de
Hadriano coloniisque ab eo in Libyam missis praepostere cogita-
bat Reiske; de bestiarum multitudine ad spectacula ab impera-
toribus oblata cf. Dion. Cass. 61 p. 988: τετραποσίως τε ἄριτους

ἤχοι ἐρημαίαισιν ἐπιπύσεσθε λέοντων

ὄρουγας ψαμάθους ἄχρῃς ὑπὲρ Νομάδων,

P 306 φύλον ἐπεὶ νηϊόθμον ἐν Ἰγροπέδαισιν ἀργευσθὲν 5

ἐς μίαν ἀλχηγιάς Καίσαρ ἔδημεν ὁ παῖς

5 αἰ δὲ πρὶν ἀγραύλων ἐγκοιτάδες ἀκρόθραιαι

θηρῶν ὕν ἀνδρῶν εἰσι βοηλασίαι.

627. ΔΙΟΔΩΡΟΥ. C

Εἰς τινὰ μέλλοντα | γάμο προσομιλεῖν | τελευτήσαντα. L

Ἥμιτελῆ θάλαμον τε καὶ ἐγγύθι νυμφικὰ λέκτρα,

10 κοῦρε, λιπῶν ὀλοὴν οἶμον ἔβης Ἄιδου.

καὶ τριακοσίους λέοντας οἱ Ἰππεῖς οἱ σαματορόλαιες τοῦ Νέ-
φανος κατηρόντισαν | <βονιάοις> οἰκισθῆναι? | ad vs. 5 sq.
adscripsit L: ὅτι τ'ασ' ἐσχατ'ασ' τ'ησ' λιβύησ' | τας πλῆσιον
νασαμόν'ον' ο' α' α' σαρ ημεροσεν p. 425, 12 cf. IV 3^b, 42;
ἐσχατὴν δὲ Ἀβρῶσεν ἐπίστειβον Νασαμόνων (Agath.), Steph.
Byz. s. Νασαμόνες, Callim. fr. 126, Apoll. Rhod. IV 1320
13 (θηρῶν) ἔδν.: cf. Apoll. Rh. IV 1550 Λιβύη θηροτρόφος |
ἔδνεσιν ἠπειρῶν P; ἔδν. οἷα πάρος (et ὡς τὸ πάρος) Jac. ἀλχη-
γὰ Br.; ἔδνεσι νηϊόθμοις (cl. Ap. Rh. III 1287) et ἰππηγῶν Jac.,
ἔδν. νηϊόθμοις (et ἔδνεσιν ἠπειρῶν 'in finitibus') Reiske (ἔδνεος
ἠπυτῶν ὄτα β. ἤχοι Herm.) | βαρυνόμεναι (signum quantitatis
A) P -όμενα Jac.

1 ἤχοι (ἤ potius quam ἦ A, litteram c, non spir. superscr.

C) ἐρημαίαισιν (= in fine vs. add. iteratque in m.¹ C) ἐπιπύσεσθε
(q, non s adposuit C, idem π inseruit: ἐπιπύσεσθε A¹⁰⁰) P; varia sunt
emendandi experimenta: οἱ τοὶ ἐρημαίαισιν ὑποπτήσεσθε Salm.,
— ἐρημαίαισιν ἐπιπύσεσθε Dodwell, — ἐπι πύσεσθε Jac.,
— εἰ ποιεῖσθε Dübner, οὐχί ἐρ. εἰ πύσεσθε (λέοντων ὄρου-
γὰς Ruhnck.) Boiss.; ἤχοι, ἐρημαίαισιν ὑποπτήξεσθε Herm., ἤχοι
ἐρημαίαισι τ' ἐπιπύσεσθε Mein., — τ' ἐπιπύσεσθε Heck., qui
etiam ἤχοι ἐρημαίαισιν ἐπιπύσεσθε coniecit; restitui quae A
scr.: 'non iam reasonable ferarum mugitibus' 2 ἀχρῖσθπερ P

3 φύλον P | νηϊόθμον P ἀνέροθμον ap. Buh. in t., νηϊόθμον
in m. | ἰγροπέδαισιν P 4 ἐς μίαν: cf. II. B 379, A. P. VII 421, 14;
an ἐς μέσον? | ἀλχηγιάς P αἰμασίαν Salm. | καίσαρ P ὁ παῖς P;
ὄτα Valesius | ἔδνεος νέοις Reiske, ἐφῆκε μέγας et ἐφ. θοοῖς
Jac., ἔδνη' ὄπλιον Herm. | ἀλχηγιάς K. — ἔδνηκε ὄπλιν ('ca-
veam') Reiske, — ἔθ. ὄγαν Jac., — ἔθνηκε θῆαν Br.; ἀλχηγιάς K.

Θώνιον Ἀστακίην δὲ μάλ' ἤκαχε, ἢ σε μέλιστα

οἴκαρὰ τὸν ἠβητὴν κώκνευ ἠΐθεον

Ἰππέροχον κλαίονσα κακὸν μόρον, εἰκοσι ποίας 5

μοῦνον ἐπεὶ βιότου πλῆσσω καὶ πίσυρας. M 95^r

ἔθνηκε νόκων Mein. | δέσμιον (Bernardus) ἀλχηγιάς K. ἔθνη' ἐν
ὄπαις Heck. (ἔθνηκε ὄπαις Bern.) p. 426, 5 αἰδς P 6 εἰσὶ ('C
'A) P || 7 sqq. P¹ III^b c. 20 (εἰς νέος), 5; P² c. 23, 25 7 eius-
dem Diodori est qui 404 (v. ad p. 272, 2) et 701 in hominem Ni-
caeensem composuit (cf. αἰάων ὀλοὴν καλὸν 701, 5) 8 sqq. ep.
in duo discerpit L, qui in fine vs. quarti clausulae signum,
novi carminis ab initio vs. quinti adposuit; idem L duobus
lemmatis epigramma instruxit: tetrasticho priori suam add.
(l. 8), alterum disticho tertio, sc. εἰς Ἰππαρχον; unum ep. hexa-
sticho contineri vidit C, qui et notam initialem (ante Ἰππέ-
ρον ab L positam) delevit et verba 'εἰ ἐν ἴ' (i. e. ἔστι) τὸ
ἐπίγραμμ' supra alterum lemma (εἰς Ἰπα.) in m.^o adpinxit ('εἰ'

etiam in ora marg. exstat); v. ad 606, 628 8 εἰς τινὰ μέλλον' ser.
L tertio ep. disticho neglecto | γάμο L 3 ἡμιτελῆ A: cf. II.
B 701, Kaib. 319, 4 (ἐν ἡμιτελεῖ πενσόμενον θάλαμον), Catull.
68, 75 | cf. νύμφια λέκτρα 588, 1 (Agathiae) 10 κοῦρε: cf. IX
405, 3; V. 121, 2 (Diod.) | λιπῶν (i ex ε? rest. C) P (cf. IX 219, 1)

1 v. VI 348, 5 | θώνιον P θώνιον P¹ Θώνιον P² Ἀστακίην δὲ
(C) P P¹ P² Ἀστ. τε P¹ Θώνιον P¹ | Θώνιον Ἀστακίην τε duas filias
appellari censet Brod., de parentibus intellegit Grotius (Θάμον
δ' Ἀστακίην τε parentum nomina finxit Chardon); Thomium (vel
potius Θώνιον) puellae Astacemae Hipparcho sponsae nomen
fuisse vidit Jac.: cf. Steph. Byz. s. Ἀστακίος ('τὸ ἔθνηκεν Ἀστα-
κίης καὶ Ἀστακίην καὶ Ἀστακίος καὶ Ἀστακίε'); ex oppidis
cognominibus (cf. Steph.) Astacum Bithyniae dici a Diodoro
veri simillimum vid. cl. ep. 701, in quo poeta Nicaeae urbis
Bith. mentionem facit μάλ' P idemque P¹, μέγ' P² ἢ σε P¹⁰⁰
ἢ σε (P¹⁰⁰?) P¹ P² (ol σε P¹⁰⁰, Chard.) 2 ἠβητὴν A¹⁰⁰ (κώκνευ
P¹ Chard., non item P²) 3 sq. de lemmatistae errore, qui ter-
tium dist. pro peculiari ep. habuit, cf. ad p. 426, 8 sqq. 3 Ἰππέ-
ρον (maiusculam litt. cum priore accentu L) P (Ἰππαρχο-
Wakefield) | ποίας A¹⁰⁰ ποίας P¹⁰⁰ ποίας P²; quae sch.¹ de vi
vocis ποία exponit Rhiani versuum exemplo adhibito (οὔρεος
ἀργεννοῦ περὶ πτόχας ἐστρατόωντο Χελιατὰ τε ποίας τε θῶν
καὶ εἰκοσι πάσας) hausta sunt ex Pausan. IV 17, 11 et trans-
lata in P¹⁰⁰; cf. πύσρας ποίας 731, 4 (Leon.) 4 propter con-
junctionis sedem cf. VI 245, 1 (Diod.) et VI 348, 3 (κοῦρον ἐπεὶ)
ἐπιβιότου P, cr. P¹ | πύσρας (priorum acc. C) P ||

628. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

C. Pl

Εἰς παιδίον εὐμορφότερον ἐν νήσῳ | τελευτήσαν καὶ
ταφέν, | ἐξ οὗ αἱ νήσοι Ἐρωτίδες. L

Ἦρονήσαντο καὶ ἄλλαι ἐὼν πάρος οὖνομα νήσοι
ἀκλιέες, ἐς δ' ἀνδρῶν ἦλθον ὀμωνομίην·
κληθεῖντε καὶ ἕμεσ' Ἐρωτίδες· οὐ νέμεσις τοι,
Ὀξείαι, ταύτην κλήσιν ἀμειψαμέναις.
παιδί γάρ, ὃν τύμβῳ Δίης ὑπεθήματο βάλον,
οὖνομα καὶ μορφήν αὐτὸς ἔδωκεν Ἐρωτός.

1 sqq. P¹M IIIe c. 20 (εἰς νέους), 12 (P¹ c. 23, 12; P¹ 11, P¹ 13) 1 cf. Cichor. p. 53 sq., p. 61: ep. anno ab u. c. 725 compositum esse censet Cich. 2 ἐν νήσῳ L: scil. ἐν Ὀξείαις νήσοις, cf. ad vs. quartum ep. et Strab. 8 p. 351: Ὅσας δὲ εἴρηκε (Odys. o 299) τὰς Ὀξείας, τῶν δ' Ἐγναθῶν δ' εἶσιν αὐταὶ (v. Steph. Byz. s. Ἐγναί) 3 ταφὴ ξέου — ἐρωτιδ⁹ L; Ὀξείαι insulae dicuntur Ἐρωτίδες a nomine pueri formosi (Ἐρωτός), quem servum dominus Δίης, unus o legatis Mytilanae Romam a. 725 missis illic sepeliendum curavit: cf. Cich. p. 54 4—429, 2 quattuor distichis duo contineri epp., alterum quarto disticho effici putabat L, qui ad vs. 7 novum adposuit lemma hoc: εἰς παιδίον παρ' αἰγιαλὸν τε θαυμάιον; lemmatistae errore animadverso supra lemma C notavit: ἔτ' εἰ ἐν ἴ (sc. ἐστὶ) τὸ ἐπιγράμμι (cf. ad p. 426, 8 sqq.) 4 ἦρονήσαντο P¹M (-ατο? P¹M¹) | ἐὼν P | νήσοι P 5 εἰς δ' Vinc. ἐς λαμπρῶν δ' | ἐπωνομίην Brod. 6 ἕμεσ' P P¹M P¹ V, cr. P¹ 7 ἔξει. (ε et punct. C, ὄξει s. ὄξει A¹⁰) ταύτην P, inter ἔξει et ταύτην lacunae indicandae causa spatium reliquit P¹M (ubi pro ἔξει olim ἔξει vel potius id quod in P, ὄξει, vid. fuisse), ἔξει δὴ τ. P¹ V, ἔξει δὴ ταύτην P¹, ἔξει τοιαύτην Br. (duce Reiskio), ἐσοῖται ταύτην Jac. (ἐξείης τ. proposuit sprexitque Heck.); ἔξει δὴ ταύτην — ἀμειψαμέναις Huat., ἔξει τὰς ταύτην s. ταύτην -μένας Reiske (qui idem οὐ νεμσητοὶ ἔξετε τοιαύτην κλ. ἀμειψαμένοι εἰ.); Ὀξείαις Geist et Heck., qui insulae maris Ionii naufragiis infames (cf. σηματούσσα v. 7) dici viderunt cl. Antipatri ep. VII 639, 2 8 cf. Kaib. 329, 1 τὴν κίνα Λεσβιακῆ βάλω ὑπεθήματο Βάλιος | τύμβῳ P | Δίης P δίης P¹M, 'divinae glebae' Orsop., ἰδίης (ὑπεθήκατε cum P Pl) Herw.; Δίης 'Diae insulae' Brod. (cf. Stephani verba s. v. Δία: 'εἶσι καὶ δ' νήσοι Δία λεγόμεναι'), 'praebet Diae (sc. insulae) cui gleba sepulcrum' Grotius (βαίης

ὦ γῆθὼν σηματούσσα καὶ ἡ παρὰ θινὴ θάλασσα,
παιδί σὺ μὲν κόρυφ' κείσο, σὺ δ' ἦσον χίη. M 38^v. Cr. 18

629. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

C. Pl

Εἰς Σαρκάτην | τὸν Σαφρονίσκου | τὸν Ἀθηναῖον. L

Ἡ γῆταμαλὴν ὑπέδωξ' ὁ τόσος κόνιν; εἰς σέ τις ἀθρῶν,
Σάκρατες, Ἑλλήνων μέμψεται ἀκρισίην·
νηλέες, οἳ τὸν ἀριστον ἀπέλεσαν οὐδὲ ἐν αἰδοῖ
δόντες. τοιοῦτοι πολλὰν Κερκοπίδα. M 42^v

Dühner); in voce nomen domini, qui puerum sepulcro honoravit, latere sensit Heck., ipsum nomen legati Myt. (Δίης) inventum a Cichorio, nisi quod prosodia, quae in P P¹M traditur, vid. servanda esse | ὑπεθήματο Heck. | Βάλου 'Boli filius' perperam Heck., τύμβῳ — βάλω Rubensohn (σὺ — βάλω Reiske) p. 428, 9 cf. 633, 5 sq. (Crin.) 9 sq. post ἐρωτός clausulam, ante ὦ novi carminis signum adpinxit L, erasit C (cf. ad l. 4 sqq.)

1 γῆθὼν P P¹M, cr. P¹ (cf. ad 276, 5) | σηματούσσα P Pl 'sepulcris reserta' de littore navigantibus letifero, cf. ad vs. 4 (σηματούσσα Jac., νεματούσσα Heck.) | παρὰ A¹⁰ | θινὴ ('C' A) P | θάλαττε P¹ V. 2 cf. 401, 8 | pronom. σὺ μὲν — σὺ δ' nominibus (γῆ — θάλασσα) superscriptis explicat P¹M || 3 sqq. P¹M IIIe c. 28 (εἰς φιλοσόφους), P¹ c. 32, 1; ep. est apud Ir. p. 101 inter VII 95 et 96 'εἰς Σαρκάτην Ἀντιπάτρου' 3 Thessalonicensis est ep.: cf. XI 327, 4 4 εἰς Σαρκάτην lemma nomini auctoris praemittit P¹M | τὸν σ. L 5 cf. 498, 8; 17, 1; 137, 5 | ἡ (ex ἡ? cr.) P ἡ P¹M (τὴν Orsop.) | ὑπέδωξ' A¹⁰, σ fin. add. C | post κόνιν puncto distinguere C P¹M | εἰς σέ τις P¹ (εἰς σέ νηλεῖσ**

τις P¹), ἡ' s. σέ τις perperam Heck. 7 νηλεῖσ P: εἰ scr. C, νηλεῖσ L¹, νηλεῖσ A¹⁰; supra lin. erasae sunt litterae γρ., quas ab L (?) superscriptas C vid. delevisse, qui in ipso textu librarii scripturam emendare studuit; νηλεῖσ P¹M νηλεῖς v. νηλεῖς Heck. | τὸν ἄρ. ἀπὸλ.: cf. Eur. fr. 588 (Palam.) | οὐδὲ ἐν αἰδῶν P οὐδὲν ἐν αἰδῶν P¹M; ἴσως εἶδω ἐν (ἐν sch.^w) αἰδῶν πάντως τι τοιοῦτον· νόει (voci sch.^w) δὲ τὸ κόνειον sch.^h; (σὺ δ' ἐρικτιὸν Reiske) οὐδὲν αἰδῶ Scaliger, οὐδὲ ἐν αἰδοῖ Br. (cf. IX 138 3; 234, 4; Theocr. 22, 3) 8 cf. 295 sq. | τοιοῦτοι Pl οἱ τοσοῦτοι P: cf. XI 327, 4 τοιαῦται Σιθωνίαν ἔλογοι (Antip. Th.); ἀπόπτυστοι frustra Jac., ὀνοστότατοι idem et Heck., qui etiam ὀνόσσον (ὀνόσσω?) τοι ('oburgasti') π. Κερκοπίδας coniecit πολλὰν: cf. 481, 4; propter clausulae formam Thessalonicensi usitatam v. VII 18; 289 ||

630. ἈΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ. C. P1

Ὅτι οὐ δὲ λέγειν | ἀνθρώπων τὸ αὔριον | ποιῆσω
τὸ καὶ τὸ· | ἔδηλον γὰρ τὸτο | καὶ ἄγνωστον·
ὡς | ὁ πᾶθῶν μαρτύρεται. L

Ἡδὴ που πάτρης πελάσας σχεδόν· αὔριον, εἶπον,
ἢ μακρὴ κατ' ἐμοῦ δυσπαλοῖη κοπάσει·
οὐπω χεῖλος ἐμυσσε, καὶ ἦν ἴσος· Αἰδι πόντος,
καὶ με κατέτρυχεν κένο τὸ κοῦφον ἔπος.
πάντα λόγον πεφύλαξο τὸν αὔριον· οὐδὲ τὰ μικρὰ
10 λήθει τὴν γλώσσης ἀντίπαλον Νέμεσιν. M 37^v

631. ἈΠΟΔΑΡΝΗΔΟΥ. C. P1

Εἰς Δίφιλον υἱὸν | Διογένηος ναυαγόν, | τὸν Μιλήσιον. L

Ἦν ἄρα Μιλήτου Φοιβήμιον <ἄρμον> ἴκησθε,
λέξατε Διογένηι κένθμιμον ἀγγελίην,

1 sqq. P^m III^a c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 44 (P^l c. 22, 43;
P^l c. 22, 42) 1 ἀναστῆ P^m | βυζαν C, om. P1 2—4 alte-
ram lemmatis partem ὡς ὁ παθῶν μαρτ. postea add. L, voculam
ὡς in erasa clausula, quae voci ἄγν. adpicta erat 2 οὐ πρῶ-
μο om., serius inlatum est | τὸ ἀνά L 4 in m. exstat signum
δ (ἀραιόν) εἰque subiectum vocabulum ζ (χορήμιον) 5 πελάσας
σχεδόν P P1: noli cī. πελάσας σχ. (confert Heck. XI 372 ἄγγι τινὸς
πελάσαι, VIII 119, 2, Med. 101) 6 ἢ μακρὴ κατ' ἐμοῦ (rest. C) P
ἢ μακρὴ κατ' ἐμοῦ P^m; praepositionem cum κοπάσει. iungit Reiske |
δυσπαλοῖη P -πλοῖη P1 -πυλοῖη Heck. (cf. Herod. 7, 191) | ἴσησθε
(explicans verbum) sch.^b 7 cf. VI 70, 4 noli ἔμυσσε praeferre ch.
221, 2, XV 40, 6; v. Ω 637 οὐ γὰρ πω μέσαν ὕσσε | ἔιδε (rest. C
A C, ἔιδε? A^{no}) P 8 κατέτρυχε P -χεν P1 | ἔπος C ἔτ? pro ἔπ
A^{ar} 9 πᾶγγυ? | οὐδέτις A^{no} | μικρὰ (α) C P; v. VI 199, 6
10 γλώσσης P^l 11 sqq. P^m III^a c. 19, 45 (P^l c. 22, 44; P^l 43)
11 ἀπολλοῦ P^m 12 ναυαγόν L | cf. epp. 499 sq., 502, 521, 694
13 ἦν ex ἦν (?) cr. P | ἄρα (C' A? C) P (cf. XVI 49, 3) | ἄρμον
om. P, inseruit P1; fort. ἦν post Φοιβήμιον excidit 14 λέξατε:
cf. εἰπέην 499, 3; 502, 3; εἰπέην 500, 1; ἔρεῖς 521, 3 | Διογ.: cf.
IX 422, 4 (Apoll.), κένθμιμον ἀγγ.: cf. ἀνηγόν ἔπος 521

παῖς ὅτι οἱ ναυηγὸς ὑπὸ χθονὶ κεύθεται Ἄνδρου
Δίφιλος Αἰγαίου κύμα πικρὸν πελάγευς. M 37^v

632. ΔΙΟΔΩΡΟΥ. C. P1

Εἰς παιδίον ἐξολισθησαν ἀπὸ κλιμακος. L

Κλίμακος ἐξ ὀλίγης ὀλίγον βρέφος ἐν Διοδώρῳ
P 307 κάππεσεν, ἐκ δ' ἐάγη καίριον ἀστράγαλον
δινηθεὶς προκαίρητος. ἐπεὶ δ' ἴδε θεῖον ἄνακτα
ἀντόμενον, παιδῶν ἀντίκ' ἔτεινε χέρας.
ἀλλὰ σὺ νηπιέχον δμῶς, κόνη, μήποτε βροῖθειν 5
10 ὁστέα, τοῦ διατοῦς φειδομένη Κόρακος. M 92^v

633. ΚΡΙΝΑΓΩΡΟΥ. C

Εἰς Σελήνην τινὰ γυναικα | ὁμόνυμον σελήνης
δι' ὑπερβολὴν κέλους. L

Καὶ αὐτὴ ἤχλωσεν ἀροῦσπερος ἀντέλλουσα
Μήρη κένθος ἔδον νυκτὶ καλυψαμένη,

1 παιδάει P | ὑπὸ ναυηγὸς ὑπο χθ. P (praepositionem ante-
cepit punctisque ipse del. A) 2 πελάγευς P1 || 3 sqq. P^m III^b
c. 8 (εἰς βρέφη), 2; P^l c. 9, 7 3 eiusdem Diodori est ep.
VII 365 4 duplici lemmate ep. instruxit L, prius (l. 4) scr.
p. 306 ad vs. 1, alterum p. 307 ad vs. 2 hoc: εἰς παιδίον πε-
σόν ἀπο κλιμακος | καὶ θανά (i. e. θανά) | ἐξολισθείσαν L (et
hoc et cetera lemmatis vocabula alio obducta sunt atramento ab
eadem m., cuius opera in lemmatis epp. 585, 732 sq. discernitur):
cf. lemma ep. 542 5 ἐξολίγησ ὀλίγον P | Διοδώρ.: v. VI 348, 2
6 cf. Od. l. 64 | καίριον P P1: θανάσιμον adnotavit sch.^b
(καίριον ἀστράγαλον Reiske) 7 noli ἰδνωθεῖς reponere conl.
χ 84 (κάππεσεν ἰδν.); δινηθεὶς προκαίρητον frustra B. | ἐπεὶ
ἴδε (A C) P ἐπεὶ δ' ἴδε P^m (servaverunt δ' P^l omnes: falsa
refert Dübner) | θεῖον P P1; ἰδσθ' εἶον (i. e. ἔδον) Reiske
ἰδσθ' εἶο Opsop. (Br.) 8 ἀντόμενον (virgula post ἄνακτα, non
post ἀντ. posita) refert ad βρέφος Reiske: 'puellus simplex exten-
debat manus' (ἀντόμενος?) 9 cf. V 121, 6 (Diod.) | ἄλλασθ P: in
m. erasum vid. ζτ 10 τοῦθι (τοῦθι fuisse non dixerim) P |
(διατοῦς Br.) | κόρακος P P1: ἢ αἰθίοπος ἢ θρομα κόριον add.
sch.^b (κόρακος Scaliger) || 11 sqq. inest ep. in ap. Buh. p. 149

οὐνεκα τὴν χαρίεσσαν δμῶνυμον εἶδε Σελήνην
ἔπνουεν εἰς ζοφερὸν δυομένην Ἀίδην.
κείνη γὰρ καὶ κάλλος ἐοῦ κοινώσατο φωτὸς 5
καὶ θάνατον κείνης μίξεν ἐφ' κίεφει. Cr.^B 19

5 634. ἈΝΤΙΦΙΛΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ. C. Pl
Εἰς γέροντα νεκροφόρον βασιάζοντα τὸν | κρέβατον
καὶ ἐξολισθόντα | τεθνηκότα. L
Νεκροδόκον κλιυτήρα Φίλων ὁ πρόεδρος αἰείων
ἐγκλιδόν, ὄφρα λάβοι μισθὸν ἐφημέριον,
10 σφάλματος ἐξ ὀλίγοιο πεσῶν θάνεν ἦν γὰρ ἔτοιμος
εἰς Ἀίδην, ἐκάλει δ' ἡ πολὺ πρόφασιν.
τὸν δ' ἄλλοις ἐφόρει νεκροστόλον, αὐτὸς ἐπ' αὐτῷ 5
ἀσκάντην ὁ γέρον ἀχθοφορῶν ἔλαθεν. M 83^v

(n. 82) p. 431, 12 Σελήνην: hanc Sel. esse Cleopatram minorem, Antonii et Cleop. filiam, cuius cum Maurorum rege Iuba nuptias celebrare putatur Crinagoras IX 235, ep. igitur sepulcrale anno quarto a. Chr. (quo obiit Cl.) compositum esse Geist et Wolters ostendebant (conl. Plut. Anton. 36: ἠβήσαε δὲ τὴν διαβολὴν παίδας ἐξ αὐτῆς ἀνελεύκους καὶ προσαγορευσας τὸν μὲν Ἀλέξανδρον, τὴν δὲ Κλεοπάτραν, ἐπίκλησιν δὲ τὸν μὲν Ἥλιον, τὴν δὲ Σελήνην, Suid. s. v. Ἰόβας): cf. Rubens. p. 14 et Cicior. p. 57 (cui Geistii opinio non probatur) | γυναικῶ post τινὰ inseruit C | δμῶν. L 13 post δι ὑπερβολῆ καλλῶ erasum est participium τεθνηκυῖαν (non Σελήνην θεῖαν) 14 imitatur Cr. Antipatrum Sid. (VII 241, 7; cf. etiam 10, 5 καὶ δ' αὐταὶ στον.) | καὶ αὐτῆ (protius quam αὐτῆ) P καὶ αὐτῆ δ' ἡ ap. G.^m B.^m καὶ αὐτῆ δ' Reiske καὶ ἡ αὐτῆ (et αὐτῆ γ') Jac. (v. Rub. p. 39) | cf. Musae. 56 sq. 15 φέγγος Jac. | ἐόν P | M. περὶ θήμων s. περὶ θήρει malebat Rubens.; f. πένης (s. φέγγος) ἐόν Μήνη

1 οὐνεκα A^{no} | εἶδε (C) P | Σελήνη ap. Buh.^t 3 κείνη P, cr. apogr. | ἐοῦ A^{no} 4 μίξεν P (δείξεν Reiske λέξεν Jac.) | ἐφ' F | νέφει Iensius || 5 sqq. Pl^m III^a c. 10 (εἰς γέροντας), 5 (Pl^m c. 10, 5) 5 ἀντιφί¹ om. nomine gent. Pl | βυζαντῶ C
6 βασιάζον L | κρέβατον L: de formis κρέββ. et κρέβατ. cf. Poll. X 35 et ev. Mc. 2, 4 7 ἐξολισθόντα L ἐξολισθόντα Dübner 9 ἐνδον

635. ΤΟῦ ΑἴΤΤΟΥ. C

Εἰς Ἱεροκλεῖδην ἀλιέα | θανόντα, ὃν κατέκασαν | σὺν
τῇ ἰδίᾳ νῆϊ. L

Ναῦν Ἱεροκλείδης ἔσχεν σύγγηρον, ὁμόπλουν,
5 τὴν αὐτῆν ζωῆς καὶ θανάτου σύνοδον,
πιστὴν ἰχθυβολοῦντι συνέμπορον· οὔτις ἐκείνης
πόποτ' ἐπέπλωσεν κῆμα δικαιότερη.
γῆρας ἄχρῖς ἔβασκε πονεμένη· εἶτα θανόντα 5
ἐπέτρισεν, συνέπλω δ' ἄχρῖ καὶ Ἀἰδέω. M 85^v

P ἐνδοθεν Pl ὁμαδόν Jac. (cf. XI 92, 5: τὴν κλίην — ἦσαν ἐπ' ὁμων) ἐγκλιδόν Heck.; an ἐνθῆδ' (ὄφρα λάβοι)? p. 432, 10 ἐξολίγοιο P: cf. Oed. T. 954 σμικρὰ παλαιὰ σώματ' ἐνάξει βοπή | ἦν P | ἔτοιμος (το, C pro ω? s. α?; supra i erasus est acc.) P; ἐτοιμος Pl^m (adiectivum primo cum nominativo πρόφασιν iunxit Heck., ut verba εἰς Αἶδ. — πολὺ pro parenth. si haberentur; postea ἐταῖμ. recte ad senem rettulit recepta emendatione Plautudea) 11 πρόφασιν P, -φασιν Pl: cf. 725, 3 (ὁ δὲ κλίμων οἶνος ἔχει πρόφασιν); IX 309, 3 (ἦν ἄρα μέσση γῆρας καὶ θανάτου λειπαμένη πρόφασιν); IX 483, 2; 488, 4; VII 731, 2 12 τὸν δ' P ὃν δ' Pl | νεκροστόλος Scaliger | ἐπαντῶ P ἐφ' αὐτῷ Pl 13 ἀσκάντην: cf. Arist. Nub. 933 ||

1 sqq. Pl^m P (εἰς νῆας); ep. non in l. III recepit Pl., sed in brevioris sylloges librum primum 1 Μαικίον Pl; ὁμοίως add. C post τ' αὐτοῦ; Antiphili est; cf. eiusdem ep. IX 242 verbaque (v. 7 sq.): ὁ γεραῖος πλώση ἐπ' οἰκείης εἰς Αἶδην ἐκάτον, IX 415, 1 συνέμπορος (ante bucol.) 2 Ἱεροκλεῖδ¹ L | θανόν¹ et κατέκασ¹ (i. e. -σαν, non -σεν) L 2 sq. σὺν τῇ ἰδίᾳ L 4 sqq. cf. eiusdem argumenti epp. 305 (Alphai), 381 (Etrusci), 585 (Iuliani) 4 ἔσχεν P; malis εἶχεν (cf. 585, 3) 6 οὐ τις ἐκείνος P, cr. Pl 8 πονεμένη εἶτα P, πονεμένη¹· εἶτα Pl^m consentiens cum P (idem exhibet Pl^m in epid., unde petivit Pl^m); πονησαμένη· εἶτα Pl^m in t. Pl, πονησαμένη δὲ sch.^B, πονεμένη· εἶτα Pl^m (ἐντὶ πονεμένη· εἶτα γο. οὐ μόνον πονησαμένη· εἶτα P., ἀλλὰ καὶ πονησαμένη δὲ P.^v sch.^m) 9 ἐπέτρισεν (i. ex ε? cr.) P | ἄχρῖς αἰδέω P ἄχρῖ καὶ εἰς Αἶδην Pl; ἄχρῖς ἐς — Salm., ἄχρῖ καὶ Αἰδέω Jac.; eadem pentametri epigrammaticae clausula utitur Bianor 644, 6 ||

636. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

C

Εἰς τινὰ ναυαγήσαντα | καὶ μακροζώντα | τοὺς ὀριπλάνοισι |
ποιμένας. L

Ποιμὴν ὦ μάκαρ, εἶθε κατ' οὖρεος ἐπροβοάτεον

κῆρῳ, ποιηδὸν τοῦτ' ἀνὰ λευκόλοπον,

κροῖσι ἀγητῆρσι ποτ' ἐβληχημένα βάζων,

ἢ πικοῦ βάψαι νήοχα πηδάλια

ἔλλιμ. τοιγὰρ ἔδυν ὑποβένθιος· ἀμφὶ δὲ ταύτην 5

θινά με φοιβδήσας Εὐφρος ἐφορμίσατο. Cr. P 20

1 sqq. ap. Buh. p. 149 (n. 83) 2 ναυαγήσαντα et ὀριπλά. (cf. Nonn. D. 16, 184) L | naufragum, cuius sepulcrum colli, in quo pascuntur greges, subiectum est, inducit poeta vitam laudantem pastoriciam tamquam praefereendam navigationi praematurae mortis causae; cf. Propert. III 5, 67 sqq.; a Crinagora ep. temeram abiudicat Geist 4 ποιμὴν P | εἰ θε P (μακροζώντα perperam Gerhard) | μακροζών P 5 ποτ' ἀναλευκόλοπον P; collem dicit (τὸ λευκόλ.) in superiore parte nudum, in inferiore herbosum monet Jac.; τὸνδ' ἀνὰ l. Ruhnken, τὸνδε πρὸς ἀναλευκόλοπον Br., (κατ' οὖρεος) περὶ τὸν λευκ. Heck. 6 κροῖσι P, ex apogr. | ἀγητῆρσι P (dux pecoris — hircus? Tib. II 1, 58): de doricis formis a Crin. praeter morem in hoc ep. adhibitis cf. Rubens. p. 26 | ποτὲ βληχῶ μένα (βληχῶ A^{ac}) βάζων P (βληχῶμενα ap. B.^t, βληχῶμενα in m.); ποτ' (i. e. ποτὶ) ἐβληχημένα βάζων Reiske (arietibus ovium ducibus balatus imitamina obgarriens? Mein. cum Reiskio consentiens: conferunt γεγραμ-πολοῦμενα Euphor. 38, 8, πεπνυμένα βάζειν Od. δ 206, νεκολοῦμενα β. Quint. Smyrn. 13, 7); varia sed irrita sunt omnia mutandi conamina: ἀγητῆρσι — κατὰ βληχῶν ἀπολοῦσαν Br. — μέτα βληχῶμα βαβάζων Jac., — ποτὶ βληχῶματα βάζων Passow, — ποτὶ βληχῶμα πελάζων Herm., — ποτὶ βληχῶτα ('oves') βιάζων Lobeck, — βοτὰ βληχῶματ' ὀπάζων Mackail (praeteres ἀγητῆρσι ποτὲ βληχῶματ' ἐράζων et κροῖσι ἀγητῆρσι ἰδὼν βληχῶτα βιάζων Jac.) 7 ἢ πι κοῦ (μὲ fort. ex π. cr.) P, ἢ με πικοῦ Salm. (ἢ πὶ μεκοῦ ap. B.^m), ἢ με πικοῦ Emperius, πρὶν πικοῦ (s. ἢ βάψαι πικοῦ) Reiske | βάψαι P | νήοχα P (γῆοχα Iensius): cf. Hes. s. v. νηόχος. 8 ἔλλιμ P | τοι γὰρ ἔδυν P | ἀμφὶ δε P 9 θινά με P | φοιβδήσας Heck. | εὐφρος (ex εὐφρ. mut.) P | ἐφορμίσατο P, ἀπημίσατο ap. B.^m (Salmas.), ἐλήμισατο Ruhnken, ἐφορμίσατο Reiske, ἐφορμίσατο Jac. | cf. ep. 650 ||

637. ἈΝΤΙΦΙΑΤΡΟΥ.

C. P1

Εἰς Πύρρον τὸν ἀλιέα | κεραινόβλητον γεινόμενον. L

Πύρρος, ὁ μουνερέτης ὀλίγη νηὶ λεπτὰ ματεύων

φυνία καὶ τριχίνης μαινίδας ἐκ καθέτης,

ἢ ἰδὼν ἀποτήλε τυπείς κατέδουπε κεραινώ

νηὺς δὲ πρὸς αἰγιαλοὺς ἔδραμεν αὐτομάτη

308 ἀγγελίην θεῖον καὶ λιγυῖνι μηνύουσα 5

καὶ φράσειν, Ἀργῶνι κοῦν ἐπόθησε τροπίν. M 85^r

638. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

C

Εἰς γυναῖκα δύο | τέκνα ἔχουσαν, ὧν | τὸ ἐν ἡσθίει,

τὸ δ' ἕτερον | ὄγιός ἦν· τοῦ μὲν οὖν | ἀσθενεῦτος

ἐγεσθέντος | ὁ ὄγιός τεθνηκεν. L

Παίδων ἀλλαχθέντι μόρω ἐπι τοῦτ' ἔλεεινὴ

μητὴρ ἀμφοτέρους εἶπε περισχομένη

1 sqq. P1^m 1^b (cap. εἰς νῆας, n. 2; cf. ad ep. 535) 1 gen- tile (Thessalon.) om. P P1 2 πύρρον τὸν ἀλ. L; Ant. ad piscatorem eiusque navem transfert quae ep. 173 sq. de pastore fulmine icto gregibusque sine duce redeuntibus narratur 3 μουνερέτης P, cr. P1 | ὀλίγη, C ὁ λίγη? (non -γην) A^{ar} | νηὶ P P1^m vel Scaliger (probante Mein.); poeta instrumentum f. addidit, quo P. in opere utebatur: ὁ σαγήνη 4 φυνία P P1; 'algas' perperam interpretatur Opsop., vox piscium genus idem indicat atque φυνίδιον (cf. V 184, 2) et φυνίς (cf. φυνίδας καὶ μαινίδας Aelian. Hist. An. 12, 28; μαινίς κατὰ τριχίλη φυνίς Antiphan. 3, 72) | cf. Opp. Hal. III 74 (δονάκασσιν ἀναψόμενοι δολιχοῖαν Ὀρμίνην ἰσπίον ἐπόλοπον) | καθέτης P καθέτον P1 (v. Oppian. H. III 77, 138) 5 cf. Od. μ 415 sqq. | κεραινώ P^{re} -ράνται A^{ar} 6 νηὺς ex νηὺς? cr. C, ex νηὺς P1^m | προσαίγ. (corr. ex -αίγ.?) P | αὐτομάτη: cf. VII 173, 1; 174, 5 7 cf. μ 417 ἐν δὲ θεῖον πλητὸ | ἀγγελίην — ἐφράσειν Mein. 8 καὶ (3 P 1 καὶ P1^m) φράσειν P P1; ἐμφατῆ Jac. δύσφατον Lenz; εὐφραδέ? | ἀργῶνι (interp. C) κοῦν (C) P ἀργῶνι (P1^m, -γῶνι P1^m) δ' οὖν P1; hyperbaton scripturae Palatinae defendit Mein., non ferendum putat Jac. (φράσειν ἀργῶνι οὖν scribi potuisse monens); (καὶ φράσειν et) καὶ φράσαι Ἀργῶνι οὖν Jac. ('ut nuntium ederet, non Dodonaeo ligno erat opus'); καὶ φράσειν Ἀργῶνι οὖν ἐπόθησε τρ. perverse Bothe | τροπίν: cf. Lucian. Gall. 2 τί ἐν ἐποίησας εἰ σοὶ ἢ τῆς Ἀργοῦς τροπίς ἐλάλησεν, Apoll. Rh. IV 579 sqq. (etiam Antiphili IX 306 Ἀργῶ — τροπίν) ||

Καὶ νέκυν οὐ σέο, τέκνον, ἐπ' ἤματι τῶδε γοήσεν
 ἤλιπσα καὶ ζωοῖς οὐ σὲ μετεσσομένον
 ὄψασθαι· νῦν δ' οἱ μὲν ἐς ὑμέας ἠμειψθήσαν 5
 δαίμονες, ἄψενστον δ' ἔκετο πένθος ἰμοί. Cr.^B 21

639. ἈΝΤΙΦΙΛΙΤΟΣ.

C. P1

Εἰς Ἀρισταγόραν | τινὰ ἐν τῷ Σκαρφαίει | λιμένι ναυαγήσαντα. L
 Πᾶσα θάλασσα θάλασσα· τί Κνυλάδας ἢ στενὸν Ἑλλης
 κῦμα καὶ Ὀξείας ἠλεᾷ μεμφόμεθα;
 ἄλλως τοῦνομ' ἔχουσιν· ἐπεὶ τί με, τὸν προφυγόντα
 10 κεύνα, Σκαρφαίεὺς ἀμφεκάλυψε λιμῆν;

p. 435, 9 sqq. ap. Buh. p. 150 (n. 84) 10 ἐν (non μὲν) ἠσθέ-
 νει L 11 ἐτέρῳ, ἦν, μὲν et ασθ. (om. partim prosodiis) L

12 ἐγερθεὶν L: in extrema ora marginis part. ἐγρηγορημένου ad-
 scriptum est (ne de compendio in his lemmatis plerumque accu-
 sativum indicante ambigeretur) 13 ἐπι P. cr. Reiske | τὰδ' ἰ
 Reiske | ἔκεινθ' (sic, sed ἔ scripturus erat A pro ἦ) P: cf. IX 284, 1

1 ἐπιμαίει P 2 ἤλιπσα (C) P | οὐ *σὲ P^{cr} οὐσὲ A^{cr} (σθ
 σε perperam Br.); v. 628, 8 | μετεσσομένον Reiske 3 ὄψ. et
 ἠμειψθ. P: cf. IX 222, 5 (Antiphili, cuius ad epigrammata hoc
 hexastichon aliis Crinagoreis propius accedit) 4 ἔκετο A^{cr} | ἰμοί
 (C) P | ep. pro vera inscriptione sepulchrali habet Weissh. vix
 recte || 5 sqq. P1^m III^a c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 46 (P1^B c. 22, 45)

5 ep. est Thessalonicensis (cui propter Scarpheae urbis Locridis
 mentionem iam Reiske trib.) 6 ἐν τῷ σκαρφαίει (εἰ ἐκ 1° corr.)
 L; ad vs. 4 exstat sch.^B (ex Steph. Byz.): Σκαρφαίει πόλις Λο-
 κροῖδος τῶν Θερμοπυλῶν ἐγγύς· κέληται ἀπὸ Σκαρφαίας (-φείας
 Steph.) τὸ ἔθνηκόν Σκαρφαίεος <καὶ Σκαρφαίεος> (haec add. sch.^m,
 -φείας Steph., om. sch.^B) καὶ Σκαρφαίος καὶ Σκαρφαίος (-φίος
 St.); cf. II. B 532 (Λοκρῶν) Βησσῶν τε Σκαρφαίην τε, Eustath. ad
 hunc vs., Pausan. VII 15, 3 (εἰς Σκαρφαίαν τὴν Λοκρῶν), Strab.

I p. 60, IX p. 426 | ναυαγήσαν L | cf. 290 (Stat. Flacci) 7 θά-
 λασσα P1^m (-σα P1^m cum P) | κνυλάδας P, cr. P1 8 ὀξείας
 P P1^m Ὀξ. 'initiali maiore' Jac., qui insulas in mari Ionio
 prope Echinades sitas dici vidit, cf. Rhiani fr. νήσους Ὀξείας καὶ
 Ἀρτεμίδην ἐπέβαλλον apud Steph. s. v. Ἀρτεμίδα, Strab. X p. 456,
 Crinag. 628, 4 | ἦ (an ἦ?) ἰσά (C) P 9 ἄλλως τοῦνομ' (C) P:
 cf. 700, 4 τί μάτην ὄνομα Ῥομφ., Pausan. VIII 3 ἔχουσι δ'
 ἐν καὶ ἄλλως τὸ ὄνομα οἱ ἀστέρες ἐπὶ τιμῇ τῇ Καλλιστοῦς,

νόστιμον εὐπλοῖην ἐρῶτό τις· ὡς τὰ γε πόντου 5
 πόντος, ὃ τυμβευθεὶς οἶδεν Ἀρισταγόρης. M 37^v

640. ΤΟῦ ΑἴΤΤΟῦ.

C

Εἰς Πύραονά τινα | οὐκ ἐν τῇ θαλάσῃ | ναυαγήσαντα,
 ἀλλ' ἐπὶ | ληστῶν ἦτον πειρατῶν | πεφονευμένον. L

Ῥιγγιλή ναύταις ἐρίφων θύσις, ἀλλὰ Πύραονι
 πουλὸ γαληναίῃ χείματος ἐχθροτέρη.
 νῆα γὰρ ἀπλοῖη πεπεδημένον ἐφθασε ναύταις
 ληιστέων ταχινῇ δίκροτος ἐσσυμένη·
 10 χεῖμα δέ μιν προφυγόντα γαληναίῳ ἐπ' ὀλέθρῳ 5
 ἔκτανον· ἔ λυγρῆς δειλὲ καχορμισίης.

ἐπεὶ τέφρον γε ἀπὸ τῆς ἀπογαίνουσαι οἱ Ἀριάδες, Philostrat. v.
 soph. I 16 (κάμιστος — ὄν ἐπὶ νεκρία ὄνομα); olim ἄλλως δένρον
 s. μῶμον ci. | ἐπεὶ A^{cr} | τὴ — προφ.: cf. Kaib. 145, 3 p. 436, 19
 σκαρφαίεος P | cf. Prop. III 5, 50 'fallit portus et ipse fidem'

1 ἐρῶτό P | cf. 543, 1 (Antip.?), Petron. 42 'mulier est
 mulier, milvinum genus' 2 οἶδεν Ἀρ.: cf. 71, 3; 440, 5 (739, 2) ||
 3 sqq. ap. Buh. p. 154 (n. 104) 3 ep. est Thessalonicensis; rasura
 est supra tit.; olim Ἀντιφίλου scriptum fuisse non praestiterim

4 πύραονα τινα L | οὐκ ἐν τῇ θαλάσῃ ναυαγήσαν L 5 ἀλλόπο

ληστῶν L | ἦτον L | πειρῶ (πειρατῶν) ex πειρ. cr.) L 6 cf. Isi-
 dori ep. 293; 502, 4; XI 336 | Ῥιγγιλή (signam voc. productae C) P |
 ἄλλα P | Πύραονι Heringa (nec hoc nomen nec Κότωνα aut
 Μύραονι substituendum monuit Reiske) 7 πουλὸς P, πολλὰ
 Iensius, πουλὸ Dorv. | (χείματος per errorem Reiske) 8 ἀλο-
 πλοῖη (P^{cr} ἄλ. A^{cr}) P, ἀπλοῖη Salm. (εὐπλοῖη apographorum
 rare), ἀπλοῖη Heck. | πεπεδημένην (πεπεδ. A^{cr}) P -μένον Dorv. |
 ἐφθασεναύταις P, ἐφθασε νῆος Dorv., ἐφθ. νάπαις Jac., olim
 γαυλῆς, ἐφθασεν ὀλίγας, ἐφθασ' ἕναυτα ci., sed vid. κοιτοῖς scri-
 bendum, cf. Alcest. 254, Od. i 487 (τὸν γὰρ ἐνπλ. πεπεδημένον
 ἐφθ. νῆος ap. B.^m, τόνδε γ. ἀπλ. -μένον ἐφθ. νῆος Br., νῆος
 ἀπλοῖη γὰρ -μένον ἐφθ. ναύτην Heringa; νῆα -μένην ἐφθασεν
 ἀπὸς perperam Reiske) 9 ἐσσυμένη P, cr. apogr. 10 προ-
 φυγόντα: cf. 290, 1 | γαληναίῳ P 10 sq. ὀλοῦθρον ἐκτανεῖν
 P; γαλ. ἐπ' ὀλέθρῳ ἔκτανεν Dorv. (γαλήνη αἰνῶ ἐπ' ὀλ. ἐπ.
 Reiske), γαλήνη τὸν πανόλεθρον (conl. Soph. El. 1009) Jac.,
 γαληναίῳ ἐπ' ὀλεθρον ἤγαγεν Br. 11 ἔκτανον 'illum prae-

641. ἌΝΤΙΦΙΛΑΟΥ. C

Εἰς ὠρολόγιον. P1

Σῆμα δωδεκάμοιρον ἀφεγγέος ἡέλιου,
 τρισάκις ἀγλώσσω φθεγγόμενον στόματι,
 5 εὐτ' ἂν θλιβομένοιο ποτὶ στενὸν ὕδατος ἄηρ
 αὐλὸν ἀποστείλῃ πνεῦμα διαλύγιον,
 θῆκεν Ἀθήναιος δῆμῳ χάριν, ὡς ἂν ἐναργῆς 5
 εἴῃ κῆν φθονεραῖς ἡέλιος νεφέλαις. M 100^v

dones malacia deprehensum interfecerunt' Jac. | & P (cf. 293, 6) |
 (δειλ' ἀνέμων μάσιος perverse Jac., qui idem vocem κερου.
 recte 'de infelici in mari statione' intellexit) | cf. Antipatru Th.
 clausulam ep. similem 289, 4 ||

1 sqq. Plan. ep. non sepulcrale iure om. in l. III, recepit in
 l. IV (exstat in P¹ l. IV^b c. 1, in P¹² est eiusdem
 cap. n. 6); Cephalas inter sepulcralia rettulit et voce σῆμα
 deceptus nec sensu perspecto versus alterius, cuius similes in
 epitaphiis occurrunt; ep. inest etiam in ap. Buh. p. 154 (n. 105)

1 nomen auctoris om. P¹; ἄδηλον P². 2 libri IV^a cap.
 ultimum P¹ inscripsit titulo εἰς ὠρολόγια (corr. ex ὠρολογεῖα):
 continentur epp. quinque, scil. IX 779. 780. 782. 806 sq.; bre-
 vioris sylloges capiti eidem (quod unum ep. VII 641 exhibet)

indicem 'εἰς ὠρολόγιον' praemisit | ζε την τοῦ γράμμῃ (ἐπιγρ. 2)
 ἐννοῖαν ἐπι δόσειπῃ (non -ληκτον, sed -ληκτος: cf. ad 472, 7; 614) L
 (ζε iteratur in m.); man. rec. (eadem quae notulam adpinxit ad
 V 237, cf. vol. I p. 185, 2 adu.) add.: εἰς ὠρολόγιον ἀρμύζει
 τὸ ἐπίγραμμα 3 ἡέλι. P 4 τρισάκις Jac. | ἀγλ. φθ. στ.:
 cf. Kaib. 234, 4 (de monumento sepulcrali) πέτρα — ἀφθόγγῳ
 φθεγγόμενα στόματι; cf. similes locutiones dissimili modo usur-
 patas apud Theognid. 1230, Antip. VII 427, 14, ap. Simiam
 VII 193, 4, incertum auct. IX 162, 6 | φθεγγόμενος P, cr. P1
 5 εὐτ' τάν ('AC) P | ποτὶ P1^b | ὕδατος P² ὕδατος A² | ἄηρ A
 ἄηρ C idemque P¹ P1^a (ἄηρ P1^a, ἄηρον et v. sq. αὐλὸς ap.
 B.) | ὁ λόγος περὶ τοῦ ὠρολόγιον δι' ὕδατος sch.^m (verba δι'
 ὕδ. om. sch.^m) 6 ἀποστείλῃ P P¹ | διαλύγιον: cf. Callim.
 fr. 111; σφοδρὸν superscr. sch.^m 7 ἀθηναῖος (spir. rest. C) P
 Ἀθηναῖος P1, ὁ μηχανικός (de huius aetate cf. Sussem. I 733)
 ap. B.^m | δῆμῳ χάριν C δημῷ γ. A² | ὡς ἂν P1^m 8 κῆν A
 z' ἦν C κῆν P1^m | noli φθονεραῖς rep. | ἡέλι. (2 et' rest. C) P ||

642. ἈΠΟΛΛΩΝΪΔΟΥ. C

Εἰς Μενότην | τὸν Σάμιον ναυγῶν | ἢ τὸν Διοφάνους. L

Σῶρον καὶ Λήλοιο κλύδων μέσος ὑἷα Μενότην
 σὺν φόρτῳ Σαμίον κρύψε Διαφανέος
 5 εἰς ὄσιον σπεύδοντα πλόου τάχος· ἀλλὰ θάλασσα
 ἐχθρὴ καὶ νοῦσῳ πατρὸς ἐπειγομένους.

643. ΚΡΙΝΑΓΌΡΟΥ. C P1

Εἰς παιδείουην Ἰννίδα τὴν καίστεριαν, | τὴν Εὐάνδρου. L

Ἰννίδα τὴν Εὐάνδρου, ἐράσμιον αἶεν ἔθνημα
 10 οἰκογενέζ, κόρυνη αἰμύλον εἰναέτιν,

1 sqq. ap. Buh. p. 155 (n. 106) 2 ναυγῶν (ἦ ex a cr.) L |
 διοφάνους ('LC) P: cf. ad 4 3 ἐβρου P (ε non ex cr. A, puncto
 quam prosodiam notare voluerit incertum); Ἐβρου Heringa,
 Σῶρον egregie Reiske (emendatio epigrammatum ordine κατὰ
 στοιχείον instituto comprobatur); cf. Steph. Byz. s. v. Σῶρος
 (Ἐβρον inepte Boiss.); Syrum insulam e Cycladibus supra De-
 lum sitam dici vidit R. (cf. tamen de quantitate vocalis v

Christod. eephr. 351) | καὶ δέλιου (ἦ add. ipse A) P καὶ Λήλοιο
 Pauw (καὶ Νέλλοιο Heringa, κιβδηλοιο ap. B. G.^m) | μέσος ('C)
 ὑἷα (C, οἷα s. potius οἷα A²) P 4 σονφ. P κρύψε P διαφανέος
 P; ad servandam lemmatistae scripturam transponit Korsch:
 σὺν φόρτῳ κρύψεν Διοφάνους Σαμίον, olim κρύψετο Διοφάνους
 proposuerat Mein., qui tamen κρύψε Διαφανέος malebat
 5 εἰς ὄσιον 'ad rem piam, pietatis causa' Mein.; εἰς ὄσιον —
 πλόου τέλος Jac.; displicet ut πέρας s. χρόνος 6 cf. VII 437, 2
 (σπερομένους πολέμῳ); 174, 6 (νιφετῶ σπ.) | κῆν pro καὶ Korsch |
 ἐπειγομένους Salm. mutilum ep. ratus, καὶ νοῦσοι πεύσαν
 ἐπειγομένους perperam Reiske) || 7 sqq. P1^m III^b c. 11 (εἰς
 γυναικας), 10 (P1^b c. 12, 51) 8 τὴν καίστεριαν L^m: π cr. ex cr.
 ut ἐταίρον videatur scripturus fuisse | τὴν εὐάνδρου clausula
 praemissa ac rursus del. L; artificem esse Euandrum captivum
 Alexandria Romam deductum, de quo Porphyry meminit ad Hor-
 sat. I 3, 91, putat Geist 9 τῆρδ' Ἐμπεριος | εὐάνδρου
 ('AC) P | αἰετῶν A² αἶθρ A² (ad seq. voc. aberrans) 10 post
 οἰκογενέζ interpunxit P1^m, non interp. C | προσηνῆ supra αἰμ.

ἤρασας, ὧ ἄλλιστ' Αἶδη, τί πρόωρον ἐφίεις
P 309 μοῖραν τῆ πάντως σεῖο ποτ' ἐσομένη; M 92^v. Cr.² 22

644. ΒΙΑΝΟΡΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΨ. C. PI

Ἐἰς τινα γυναῖκα Κλεαρίστην, τὸν ἴδιον νῦν | ὀδύρομένην
5 καὶ διαλύγιον ἀνακράξασαν | <ὄστε> τὴν ψυχὴν ἀπορρήξαι. L

Ἦστατον ἐθρήνησε τὸν ὀκλύμορον Κλεαρίστη
παῖδα καὶ ἀμφὶ τάφῳ πικρὸν ἔπαυσε βίον.
κωλύσασα γὰρ ὄσσον ἐχάνθανε μητρὸς ἀνίη,
οὐκέτ' ἐπιστρέψαι πνεύματος ἔσχε τόνους.
10 θηλύτεροι, τί τοσοῦτον ἐμετρούσασθε τάλαινα 5
θρήνον, ἴνα κλαύσῃτ' ἄχρι καὶ Αἶδεω; M 34^v

sch.^B | οἰνάειν P ἐνναέτιν Pl εἰνάειν Salm., cf. εἰνάετες apud
Hom. γ 118

1 sq. cf. Cougny II 337, 3 (ἀπλήρωτ' Αἶδη τί με νήπιον ἤρα-
σας ἔφατο, τί σπεύδεις ἀτλ.); A. P. VII 483, 1 sq.; 671 | ὧ (C
AC) P | ἄλλιστ' P² ἀλλιστ' A²⁰; ἄλλιστ' P¹ P^{1a} P^{1b} ἄλλιστ'
Pl (ἀγέλιε interpret. sch.^B); ἀπλήρωτ' Brod. (cl. IX 390, 2;
VII 671, 1), Scaliger, Reiske; ἀλλιστ' Salm. | τί (C AC) P | ἐφίεισ P
ἐφίεισ Pl ἐφίεισ Jac. ἐφίεισ Boiss.; cf. Π. A 51 2 μοῖραν P |
τῆν — ἐσομένην P Pl, dativum rest. Dorn. | σοὶ (an σοὶ?) πόθ' P
σεῖο ποτ' iam P¹ P¹ (idem P^{1b}) σοῖο ποτ' P^{1a} P^{1b} (τῆν π. σοὶ
ποτε νευσομένην Salm., τῆ π. σοὶ ποτ' ἐφεσομένην perperam Jac.,
qui saltem ἐφεσομένην proponere debebat; conlato Kb. 576, 4
suspicionis scribendum σοὶ ποτ' ἀφείλομένη) || 3 sqq. P¹ P^{1a}
c. 11 (P¹ c. 12), 36 3 Βιάνρο P¹, γραμματι^ς add. C;
nom. auctoris om. P¹, ἀδέσποτον P^{1a} P^{1b}, ἀδέσπ. οἱ δὲ Βιάνορος
P¹ 4 ἰδί L 5 [καὶ] διαλύγιον (ex διαλύγ. cr. C?) ἀνακράξ-
την L, ὄστε inseruit Jac. 6 sqq. imitatur (Diodori?) ep.
Eutolmii VII 608 | ὄστατον P: cf. 735, 1 | Κλεαρ.: cf. 182, 1
(Mel.) 7 ἀμφι. P 8 κώνυσσασα P | ὄσσον P: cf. Π. A 462
ἤρασαν ὄσον κεφαλή γάδε φατάς | μῦθ' P¹ 9 cf. 608, 3 | ἐπι-
στρέψαι (P) πν. ἔσχε τόνους: cf. 608, 3 οὐδ' ἔσχεν παλινόρσον ἀνα-
πνεύσασα γοῖσαι; IX 342, 4 10 fort. ἐσομένην 11 ἴνα
et ἄχρι P | καὶ ἐλθεω P idemque P¹, καὶ εἰς Αἶδ. P¹: cf.
635, 6 ||

645. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ. C. PI

Ἐἰς Φιλόστρατον τινα | πλοῦσιον καὶ εὐτυχῆ | ἐπὶ ξένης
τελευτήσαντα. L

Ἔδυστην' ὄλβοιο Φιλόστρατε, ποῦ σοὶ ἐκεῖνα
5 σκῆπτρα καὶ αἱ βασιλέων ἄφθονοι εὐτυχίαι,
αἷσιν ἐπήωρησας αἰὲ βίον; ἢ ἐπὶ Νεῖλῳ
[κείσαι Ἴου]δαίοις ὦν περίοπτος ὄροις;
ὄθνειοι καμάτους τοὺς σοὺς διαιμοιρήσαντο, 5
σοὺς δὲ νέκυσ ψαφαρῆ κείσειτ' ἐν Ὀστρακίῃ. M 91^v. Cr.² 23

1 sqq. P¹ P¹ c. 5 (εἰς ἄνδρα οὐκ ἐπισήμου), 10 (P¹
c. 6, 45; P¹ 46) 2 φιλόστρατον τινα L: ep. scriptum vid. in
Philostratum Academicum, amicum Arii philos., cuius preci-
bus Octavianus vitam Philostrati post cladem Antonii Cleo-
patriasque concessit: cf. Plut. Ant. 80, Philostr. Vit. soph. 486,
Rub. p. 10 | ἐπιξ. τελευτήσαντα L: de sorte Philostrato tam in-
stante, cum Antonio devicto senex opibus exueretur, ep. (non
sepulch.) scriptum esse putat Düb. 4 δυστήν' (C, qui falsum
acc. supra η exemit) P | ποῦ P 5 in fine vs. signum x ad-
pinxit C 6 sq. pentametrum praemisit A, ipse versus ordi-
nem litteris rest. 6 ad versus pentametro subiectum α scri-
A ἐπήωρησας P² (ἐπήωρ. P² accentus supra ε inductus est),
ἐπήωρ. P¹; ἐπ' ἠώρ. (conl. IX 555, 8) Rub. (αἷσι μεπήωρησας
anonym.) noli ὄσον requirere pro βίον | ἢ (? acc. parum certo) P
(ex ἢ cr.) P¹ (ἢ P^{1a}) ἢ P^{1b} = ἢ ὄ P¹ Brod. | ἐπινεῖλαι P 7 ab initio
vs. β exaravit A, signum x in m.¹ C; lacuna spatio vacuo
ante δαίοις significatur in P P¹ P^{1a} (nec supplet versus P¹ in
epid.); κείσαι Ἴου(δαίοις) exhibet demum P¹ (unde transit con-
iectura incerta in P^{1a}); ex P¹ sumptum ser. supplementum in P
man. rec. (quam saeculo XVIII Sternb., saeculo XVI vindicat Wol-
ters; eadem certe est, quae p. 489 Ἀρχη τ' ἄν' Πρωτοεπιτικῶν, p. 507
m.² Ἀρχη Σποικτικῶν et p. 569 Σπράτωνος τ' Σαρδιζίου adpinxit;
cf. ad Palladae ep. 683, 4) ὦν ex ὦν (s. ὦν) cr. in P | ὄροις (alternum
q cr. ex v?) P ὄροις Pl 8 ὄθν. sc. 'Romani milites Alexandriam
occupantes' Jac. | τοὺς σοὺς καμάτους proponit Rub. 9 νεκυσ P
'ἀσθενεὶ λεπτή' supra ψαφ. sch.^B | κείσειτ' P Pl; κείσειτ' Diels,
κείσειτ' (et κείσειτ') Sitzler, κείσειτ' (s. κείσειτ') ei; ut κείσειτ' tenea-
tur, v. 4 αἰρη (s. ὄψοι, γανθοί, ὄγμοι, εὐχη) Ἴουδ. — ὄροις; scri-
bendum erit ἐνοστρακίῃ P ἐν ὄστρακ. Pl; de testaceo solio ac-
cepit Brod., ἐν Ὀστρακίῃ (in viculo 'maritimi deserti Aegyptum
inter et Iudaeam') Boiss. (Heck. cl. Ios. B. Iud. IV 11, 5) ||

Fr. Cor. Mel.
app. 646—655

646. ἈΝΨΤΗΣ ΜΕΛΑΟΠΟΙΟΥ. C. Pl

Εἰς κόρην Ἐρατῶ | καλουμένην, παρθένον | τελευτήσασαν. L

Δοῖσθαι δὴ τάδε πατρὶ φίλῳ περὶ χεῖρε βαλοῦσα
εἰπ' Ἐρατῶ χλωροῖς δάκρυσι λειβομένα·5 ὦ πάτερ, οὐ τοι ἐτ' εἰμί, μέλας δ' ἐμὸν ὄμμα καλύπτει
ἥδη ἀποφθιμένας κνώεος θάνατος. M 96v

647. [ΣΙΜΩΝΨΔΟΥ, οἱ δὲ] ΣΙΜΨΟΥ. C

Εἰς Γοργῶ | τινα κόρην τελευτήσασαν. C

Ἵστατα δὴ τὰδ' εἶπε φίλῳ ποτὶ ματέρα Γοργῶ

10 δακρυόεσσα δέρας χερσὶν ἐφαπτομένα·

1—p. 445, 8 Meleagrei fr. particula I continet (praeter 648) app. in virginis parentibus morte praematura ereptas 646—649 1 sqq. Pl^m 11^b c. 25 (εἰς νύκτας καὶ θογατέρας), 7 (Pl^b c. 31, 11); op. est ap. Ir. p. 92 inter app. 202 et 486; cf. Weissh. p. 102 1 μελ. om. Pl 2 cf. ep. 513 (Simonidis), 647 (Simiae, qui Anytes ep. imitatur, v. Bohn. p. 38, Reitzenst. 129), 735 (Damageti), VI 119 (Nossidis) | Ἐρατῶ (ex τῶ? factum) P | καλ.: παρ (duplici puncto distincti C, qui litt. π rest.) P 3 δὴ om. P, add. Pl firmantque auctores app. 189, 192, 200 sq. | περὶ χ. (s negligentiis scr., non ex o. cr. A) P: cf. Agam. 1556 θογατέτη πατέρ' ἀντιόεσσα — περὶ χεῖρε βαλοῦσα 4 χλ. δ.: cf. Eur. Med. 906 5 cf. VI 119, 3 | μέλαν δ' Br. ('oculos tenebris obduetos ut morientis' Jac.), τέλειν^δ, ἐμὸν Bgk; fort. νέφος δ' (nec ideo κνώεος θάνατον cum auctore ep. 251 scribendum, cum verba κνώεος θάνατος explicandi causa accedere poterint) 6 ἀποφθιμένης P Pl κνώεος Jac. ||

7 sqq. Pl^m 11^a c. 20 (εἰς νέους καὶ νέας), 13 (Pl^s c. 23, 14) 7 Σαμίον tantum Pl | post σιμίον (C) erasa est claus.; Σιμίον Sternb.; Simonidi vindicat iniuria Schneidewin, Simiae Rhodio tribuit iam Br. (quem Bergk, alii sequuntur) 8 εἰς γοργῶ τινά P; de Gorgone Simiae carmine elegiaco cf. Athen. XI 491c, Rohde gr. Rom. p. 81 (ubi de Simiaci carminis argumento e Plutarchi Amatoris narrationibus 766 d petendo exponitur, Sternb. p. 118, Sussem. I 179; ipsius elegiae partem tetrastichou fuisse censet Rohde, fort. epigramma erat rebus in elegia illustratis ita accommodatum, ut proemii loco carmini poeta praemisisset (Gorgonem epigrammatis, non diversam ab elegiae Gorgone, mulierem fuisse a poeta amatam suspicatur Jac.); in

Ἄνθι μένοις παρὰ πατρί, τέκοις δ' ἐπὶ λείονι μοῖρα
ἄλλαν σῶ πολὺν γήραι καδεμόνα. M 38v

648. ΔΕΩΝΨΔΑ ΤΑΡΑΝΤΨΝΟΥ. C. Pl

Εἰς Ἀριστοκράτην | τινά μισογύνην | ἔτεκον τελευ-
τήσαντα | διὰ τὸ μὴ γῆραι. L5 Εσθλὸς Ἀριστοκράτης, ὅτ' ἀπέπλεεν εἰς Ἀχέροντα,
εἰπ' ὀλιγοχρονίης ἀψάμενος κεφαλῆς·

imaginem sepulcralem filiae matri vale dicentis versus con-
ditos esse putat Bergk | τελευτῶ L p. 442, 9 ὄστατα (' rest. C) τὰδ' P, δὴ inseruit Pl; (cf. πομάταν 203, 4) | φίλῳ P (Schneidew., Jac., quorum ille a toto ep., hic a disticho priore formas doricās exclusit), φίλῳ Pl (Rhodii app. dialecto doricā composita esse docet Sternb.) | ποτὶ Pl^m idemque P (litt. ἰ exstat in P partim evanescens, non in ε mutata) | μητέρα P mat. Pl | γοργῶ ex -γῶ cr. C Γοργῶ Pl^m Pl^b (Ποργῶ Pl^m Pl^b Πυργῶ Huet) 10 δέρας P Pl; δέρας? | ἐφαπτομένα P Pl (-νη Schn. Jac.)

1 ἄνθι ('AC) P | παρὰ A^{no} | ἐπὶ λείονι^κ μοῖραι P: signum infra

lin. et i. supra scr. man. rec.; ἐπὶ λείονι(?) μ. fecerat C ex ἐπὶ λείονι-
(μοῖρα Schneidew., μοῖρα Jac., qui saltem Lacaenae Gorgonis ver-
bu doricā esse voluit) 2 (ἄλλην Schn.) | σῶ C σὸς? σοί? A^{nt} |
πολιῶ P; cf. VI 198, 6 | καδομένην P: καδομένην A, (-en ex
-ην cr.) Pl^m, Pl^b, κηδομένην Pl^b; καδεμόνα Salm. (κηδ. Schn.) ||

3 sqq. Pl^m 11^a c. 1 (εἰς ἀγαθὸς ἀνδρας), 15 3 λεωῖτι Pl^m
-ἰδα C, qui ταραντῶ add. 4 sq. in eiusdem cippi latere ad-
verso ep. VII 440, averso ep. VII 648 in eundem Aristocratem
scripta fuisse falso iudicabat Heck.; Antipatri ep. IX 96 cum
Leonideo confert Geffcken; cf. etiam IX 23 4 ἔτεκον
(at ex αν? cr. L, fort. ἐνθρα additurus) P 5 τελευτήσαντα
δια το μη γ. L (non caelibem fuisse Aristocratem, sed patrem
filii praeepta dedisse miro errore statuit Heck.) | παραι-
νεῖται οἶκον ἑαυτῶ λαβεῖν καὶ εἰ χερμάτων τιμὴ δέοι τὸν γάμον
εἶναι ζωῆς στέλλον ἐκάστα φησί, καὶ τοὺς παῖδας Ὀμηρος στέ-
λους ἐρη τῆς οἰκίας (f. στεφάνους; cf. vit. Hom. 16, 3 ἀνδρὸς
μὲν στεφανος παῖδες — 7 κέθοι μένον δὲ πρὸς γεροκότερος
οἶκος ἰδέσθαι; an Ἐβριπίδης scribendum pro Ὀμ. spectavitque
schol. Iph. T. 57?) sch.^u 6 ὅτ' ('C) P | εἰσαχέρ. ('C' AC) P; cf.
X 65, 6; IX 96, 2 (ὅτ' ἦν ἤδη νεύμενος εἰς Ἀθήνη); IX 23, 1 sq.
(γεροκότης Ἀρχιππος, ὅτ' — ἔρρεεν εἰς Αἴδ. εἶπε τὰδ') 7 ὀλι-
γοχορ.: Aristocratem non florente aetate obisse, sed morte in-
stante illa verba fecisse dixit poeta | ἀψάμενος (prosodias rest.

Ἐπαίδων τις μνήσεται καὶ ἔδνωσεται γυναῖκα,
εἰ καὶ μιν δάκνοι δυσβίωτος πενή.
ζῶν στυλώσεται καὶ δ' ἄστυλος ἰδέσθαι 5
οἶκος· ὁ δ' αὖ λῶστος τάνερος ἐσχαρῶν
5 ἐνκλιων φαίνονται καὶ ἐν πολυκαίῃ ὄγκῳ
ἄντην ἀνγάζων δαλὺν ἐπεσχάριον·

C, ἀψαμ. ? A^{ac}) P | particulae Mel. (646—649) ep. argumento dissimile patet insertum esse propter initii formam simi- lem (cf. *εἶπ'* 646, 2; 648, 2; *εἶπε* 647, 1)

1 *τις* P P^{1M} P^{1A} (P^{1B} interrogandi signum in fine vs. 3 et post *στυλ.* posuit, non item P P^{1M}) | *μνήσεται* (αι ex α cr. ipse A, acc. add. A C) P | *ἔδνωσεται* P 2 *εἰ καὶ*: cf. 736, 5 | *δάκνοι* P P^{1M} *δάκνει* P^{1M} | *δυσβίωτος* C, sed -βίωτος A^{ac}: cf. IX 574, 2 3 | *ζῶν* (| *ζῶν* in craso ξ?) P | *στυλῶσεται* P, cr. Pl (*ζῶν* δὲ *στυλ.* Herm.) *καὶ* δ' P *καὶ* δ' δ' P^{1M} *καὶ* δ' P^{1M} | cf. Trag. fr. adesp. 575 (N²), Iph. T. 57 *στυλοὶ γὰρ αἴων εἰσὶ παιδες ἄστυες ἰδέσθω* P, cr. Pl 4 *οἶκος* P^{1M} *οἶκ.* (non *εἶκος*) A^{ac} | *δδ'* ἀστυλῶστος P *δδ'* αὖ λῶστος P^{1M} ὁ δ' ἄν λ. Casaub. | *τάνερος* P P^{1M} *τάνερος* Br. | *ἐσχαρῶν* P^{1M} P^{1M} *-ων* A^{ac} *-ων* P^{1M} 5 *καὶ ἦν* Br. | *πολυκαίῃ* P P^{1M} *-καίῃ* Heck., cf. *πυρκαϊῶν* VI 281, 1 | *ὄγκῳ* P *ὄλβῳ* Orsop. 6 *ἐν στή* (fort. ex τῆ, non ex γῆ cr.) P *ἐνστέ* P^{1M} *ἐνστέ* P^{1M} | *ἀνγάζων* P Pl 4—6 *καλὸν ὄν φησιν ἐν μέσῳ τῶν πολλῶν παιδῶν θάλασσαν παρὰ τῆ ἐσχαρᾷ πολλῆ ἢ ἡ ἀπειθοῦσιν ἐνκλιων τοῦτ' ἔστι μόνιμον καὶ ἐν πολυκαίῃ (sic) πολυτρόφῳ ὅσα γὰρ πλείους οἱ παρκαίμενοι τοσοῦτον καὶ πλείον ἔσται τῆ φλογὶ ἐντιθέασιν* sch.^B; *verba ὁ δ' αὖ — ἀνγάζ.* variorum emendationis conatus experta sunt: ὁ δ' αὖ λῶστος τάνερος ἐσχ. ἐνκ. φαίνονται καὶ ἐν π. ὄγκῳ — αὖτὸν ὑπαναγάζων, σταιῆ ἐνανγ., εἰη ὄπ. (εἰτελεῖ ἀνγ.) Jac., — ἄν στή ἀνγ. inepte Boiss.; — φαίνουτ' ἄν αὖ πολυκαίῃ ὄγκῳ ἐνστέ ἀνγάζων Jac.; — λῶστος γ' ἄνερος ἐσχ. σέσκιος ὄν φαίνονται καὶ εἰ πολυκ. ὄγκῳ ἐνστέ λυγάζων (a poetae sensu, ut vid., aberrans) Mein.; — *λιτὸς τάνερος* et καὶ ἄν πολυκ. Geffcken (qui ἄν cum conjunctivo ἐνστέ in apodosi usu Hom. defendit verbaque sic interpretatur, ut pauperis focus progenie munitus effusae divitis luxuriae opponatur); *ἀδουλότων δ' ἀνέρος ἐσχ. ἐνκ. φ. καὶ ἐν π. ὄγ. ἐσταναι* Heck.; *δδ' αὖ λῶστος τάνερος ἐσχ., εἰ κ' ἴων φέγγονται καὶ οὐ π. ὄγκῳ, ἐν στενώ ἀνγ. Piccolos;* 2 δ' αὖ λῶστος, ἀνέρος ἐσχ. ἐνκ. φ. καὶ ἐν πολ. ὄγκῳ ἐστέ Herm.; ὁ δ' αὖ κλυτόπαις (s. πολυπαις vel ὁ δ' ἀγλαόπαις) et ἄντην ἀνγ. tentavi 6—445, 1 clausulae signum post *ἐπεσχάριον* (' A C), nota init. crasa ante 445, 1; exstat quinto disticho ab L adscriptum lemma: *χ εἰς τὸν αὐτὸν ἀμολῶσ'*

ἦδει Ἀριστοκράτης τὸ κρήρνον· ἄλλὰ γυναικῶν,
ὄνθρωπ', ἦχθαιρεν τὴν ἀλιτοφροσύνην. M 30^v

649. ἈΝΤΊΤΗΣ ΜΕΛΟΠΟΙΟΤ. C

Εἰς κρήν τινά | παρθένον τελευτήσασαν. L

Ἄντι τοι εὐλεχέος θαλάμου σεμνῶν θ' ὑμεναίων
μάτῃ στήσῃ τάφῳ τῶδ' ἐπὶ μαρμαρίῳ
P 310 παρθενικὰν μέτρον τε τὸν καὶ κέλλος ἔχουσιν,
Θέρσι ποτιφθεγμένα δ' ἔπλεο καὶ φθιμένα. M 95^r

650. [ΦΛΑΚΚΟΥ ἢ] ΦΑΛΑΪΚΟΥ. C

10 Πανηγρὸς παρὰ νέσις φέγγειν | τὸ πλεῖν ἐν θαλάττῃ. L

Φεύγε θαλάσσια ἔργα, βοῶν δ' ἐπιβάλλεν ἐχέτην,
εἰ τί τοι ἦδὸν μακρῆς πείρατ' ἰδεῖν βιοτῆς·

1 ἴσις τοῦ ἀντιπλάκτου: εἰ γὰρ τις εἴποι, πῶς τὸν ἄλλοις παραινούντια γαμεῖν αὐτὸν ἄγαμον ἔδει διαγοχέμεναι, ἦδει, φησί, τὸ κέλλιστον, ἄλλ' ἐδλαβεῖτο τὴν ἀπὸ τῶν γυναικῶν ἀσφραν καὶ διὰ τοῦτο προέλιτο οὕτω διαγῆν ἢ παιδοποιεῖν τὰ τοιαῦτα πάσχων' infacete sch.^B | cf. Ov. Met. X 243 | ἦ δει? A ἦ δει C 2 ἄνθρωπ' P Pl ἄνθρ. Br. (cf. 472, 1; 736, 1; IX 563, 2) | ἦχθαιρεν (αι ex ἦ? cr.) P | ἀλιτοφροσύνην (ἀλ.? A^{ac}) P, cr. Pl (ἀλιτοφροσύνην Heck., ἔλις ἀφροσύνην Mein.) || 3 sqq. P^{1M} III^b c. 20 (εἰς νέους καὶ νέας) 8; P^{1M} c. 23, 28 (P^{1A} c. 23, 27); ep. non est ap. Ir. inter Anytes carmina 3 titulum om. P^{1M}; ἄθλια P^{1A} (quae ep. 649 et seq. 492 uno titulo iunxere), ἄθλια P^{1A}

4 παρ L 5 εὐλεχέος P^{1M} 6 cf. 344, 2 | ἐπὶ (' C) P ἐπὶ P^{1M} E | μαρμαρίῳ A -ρίῳ C -ρίων Pl -ρίῳ Dorv.: v. VI 123, 3 7 παρθενικὰν (acutum C) P; noli pronomine addito π. με μέτρον praeferre | τὸ P^{1M} | ἔχουσιν Pl 8 θέρσι ποτιφθεγμένα δ' P θερσίποτι φθεγμένα δ' P^{1M} (Θερσίποτι P^{1M}; Ἐσσιγόνῃ et Θερσίποτῃ Reiske, Θερσί Dübner; Ἐρσι?) | ἔπλεο (' C) P; cf. IX 144, 1 || 9—p. 449, 9 fr. Meleagrei part. altera epp. 5 in naufragos exhibet 9 sqq. P^{1M} III^a c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 47 (P^{1M} 22, 46; P^{1B} 22, 45) 9 ἢ θαλάσσι (ἢ ser. in clausula post φλάκκον crasa) C | φακέλλ^B tantum P^{1M} (P^{1B}); Phalaeco ep. recte iam Br. trib. (eidemque Menk, Knaack) 10 τὸ πλεῖν ἐν θαλάττῃ L 11 ἔργα θαλάσσια φεύγε proponit Jac., sed tradito verba ordine tenenda: cf. II. B 614 | θαλάσσια P Pl -άσια P^{1M} -άσια P^{1M} | ἐπιβάλλεν P -βάλλεν P^{1M} (βάλλεν P^{1A}) | ἐχέτην P 12 εἰ τι (' rest. C) P εἰ τί P^{1M}

ἠπειρῶ γὰρ ἐνεστί μακρὸς βίος· εἰν ἄλλ' δ' οὐ πως
εὐμαρὲς εἰς πολὴν ἀνδρὸς ἰδεῖν κεφαλὴν. M 38^r

651. ΕΥΦΟΡΙΩΝΟΣ.

Εἰς ναπηγὸν ὁμοίως | ἐν ἄντωνον | ἐν τῷ Ἰκαρίῳ
πελάγει | ναυαγήσαντα.

Οὐχ ὁ τρηχὺς Ἐλαιὸς ἐπ' ὄστ' ἐα κείνα καλύπτει
οὐδ' ἢ κνάντεον γράμμα λαβοῦσα πέτρον.

1 γὰρ ἐν ἐστι P | εἰναλί δ' P | ἀλί δ' P^m | οὐ πᾶς (sed lineola apostrophum induxiase vid. C) P, οὐκ ὡς, man. rec. in P^m οὐ πᾶς? P^m 2 of. 438, 4 (Damag.) | εἰς P P^m (praepositionem in t. om., in epid. add. P^a, εἰ P^b) | πολὴν ἀνδρὸς P | ἐνδρὸς ἔλεν Jac.; f. ἐνδίαειν; an εὐμ. ὅς πολὴν ἦνθις ἰδεῖν κεφ.: cf. Brinn. 2 πολίαι καὶ γήρας ἀνθεα, Soph. El. 43 | sequitur in P Simonidis ep. VII 270 (unde in ap. B. p. 155 n. 107 transit) || 3 sqq. ap. Buh. p. 155 (n. 108) 4 sq. ναπηγὸ ὁμοίως (cf. 270) L; post ἀντων. exaravit L signum clausulae, dein idem quae sequuntur 'ἐν τῷ Ἰκαρίῳ πελάγει ναυαγήσαντα.' add.; cf. Glauci ep. 285 6 οὐχ ὁ P | τρηχὺς σέλι θάϊος P^o τρηχὺς σέλι (s. σέλι) θάϊος? A^o | ἐποστία P | οὐχ ὁ λίθος τρηχὺς σε καὶ apogr. (οὐχ ἡ γῆρας σέο φαιδὸν εἰ οὐ τρυτὸν σέο λαίφος ἐπ' Reiske); οὐχ ὁ τρηχὺς Ἐλαιὸς ἐπ' Mein., οὐ τὸ τρηγὸν σέλιον ἐπ' Osann (similiter οὐχ ἡ τρ. s. δριμὺν σ. Mähly), οὐχ ὁ τρηχὺς λᾶς ἐπ' Herm.; alii in τραχὺς nomen Trachiniae urbis latere putabant (vs. 6 Δρονόπων conferentes cum Steph. verbis s. Δρονόπη: ἐστὶ καὶ Δρονόπια τῶν Δρονόπων περὶ Τρηχίνας), unde οὐ Τρηχίς λιθιαῖος ἐπ' ci. Tourp, οὐ Τρηχίς σε λίθιος Graefe (cf. VI 3, 1 Τρηχίνα πολύλλιθον, Strab. IX 428, 'lapidosa Trachin' Sen. Troad. 821); in σελιθαῖος defuncti nomen quaesivit Heck., nom. regionis (conl. Polyb. IV 65, 6 τῆς Καλυδωνίας πρὸς τὴν χωρὸν ἀγροδὸν δ' καλεῖται μὲν Ἐλαιὸς Kaib., qui οὐχ ὁ τρηχὺς Ἐλαιὸς proposuit Rhiani versum (πᾶρ τε τρηγὸν Ἐλαιὸν ὑπὲρ δριμὸν τε Λάκωιο ap. Pausan. IV 1) ab Euphorione respici monens (in ap. Buh. verba 'leg. κρωμακίονσα· τραχίαι' cum gl. Hesych. 'κρωμακίον· κρημνώδες' inutiliter adscripta sunt); in marg. cod. Pal. man. rec. ζῆ (ζῆται γιᾶξεται) adpinxit | κείνα P δειλά ap. B. m. λεονά Jac. (Heck.), ὄστ' ἔλεινέ Mähly; qui Πολυα. (v. 5) reicit, defuncti nomen inferat scribendo οὐ σέο τρ. Ἐλ. ἐπ' ὄστ' ἐα, Κλεῖνε, κελ. (cf. XIII 5, 5) 7 κνάντεον Mähly | λαβοῦσα P, λαχ. (cl. 395, 6) Heck.; (γράμματ') ζχονα Mähly

ἀλλὰ τὰ μὲν Δολίχης τε καὶ αἰπεινῆς Δρακάνοιο
Ἰάριον θῆσσει κῆμα περὶ κροκάλαις·
ἀντι δ' ἐγὼ ξενίης Πολυμήδεος ἢ κεινῆ γῆδ' ὦν
ἄγκωθην Δρονόπων διαρέειν ἐν βοτάναις.

652. ΛΕΩΝΪΔΑ ΤΑΡΑΝΤΪΝΟΤ.

Εἰς ναπηγὸν Τελευταγόρην τὸν Τιμάρου υἱόν.

Ἠγήσασα θάλασσα, τί τὸν Τιμάρου οὕτως
πλώουτ' οὐ πολλῇ νηὶ Τελευταγόρην

1 ἀλλὰ P | δολιχῆσι (acc. neg'egentius ductus est, sed circumfl. potius quam gravia) P Δολίχης (sc. Icaris insulae) Mein. (cf. Steph. Byz. s. v. Ἰκαρος: 'ἐκαλεῖτο δὲ Μάκρης καὶ Δολίχη', Apollod. II 6, 3 τὸ Ἰκάρον σῶμα — ἔθανε καὶ τὴν νῆσον ἀντι Δολίχης Ἰκαρίαν ἐκάλεσαν) | Δρακ.: ἢ Δρακίανος s. τὸ Δρακίονον insulae Ic. promunturium, cf. Steph. s. Δρακίονον, Strab. p. 639, Hymn. Hom. 34, 1 οἱ μὲν γὰρ Δρακίανω σ', οἱ δ' Ἰκάρω ἠγεμοῖσθ

2 ἠγῆσει (σ superser L) P, πλήσσει Mähly | περιεῖ P 3 ἐντι δ' ἐγὼ P, ἀντι δ' ἐμοὶ Mähly; cf. VI 279, 3 | ξενίης πολυμήδεος (μ ex v? cr.) P ξενίης Πολυμήδεος 'sepulcrum Polymede orbatum' olim Heck. (Polym. cum κεινῆ iungens, ad ξενίης nomen refert Mackail 'pro hospitio meo cum Polymede' interpretans) ξ. πολυμήδεος Salm. (Reiske, cf. Od. ω 35 ξεινοσύνης προσκηδέος), ξ. προσκηδ. Heck. (Mähly), κενίης πολυμηδ. Gr., Ξενία πολυη. Reiske (qui nomen Xeniam mortuo indidit), κεινῆ δ' ἐγὼ Ξενίης πολυη. Jac. (qui Xeniam mortui matrem vel uxorem fuisse voluit) | κεινῆ P κεινῆ Reiske (probat add., sed reddit Eurh. numeros clausulae Hom. εὐρέια γῆδ' ὦν) 4 ἀγκωθην Br. ἀγκωθῆ Mähly | δέωσαν P | (δαπέδοις Gr.) || 5 sqq. P^m III^b c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 14 (P^l c. 22, 61); cfr. Argent. VII 374, Glauci ep. 285; Leonidae ep. a Plan. non omissum tamen exstat in ap. B.

p. 155 (n. 109) 5 | λεωνίδα καρῶν C^r παγκράτους? C^r (ad ep. seq. prolapsus); λεωνί (gent. om.) P^m 6 τελευταγόρην (litt. γο ex re? rest.) L | τιμάρου (C) P Τιμάρου Boiss.

7 = κεινῆ ἠέσσα (αγαγί L, quem 'de ναυαγέονσα s. ναυαγῆ cogitasse' put. Jac.) P, cr. P^l, ἠγῆσασα ap. (ναυαγέεσσα et λαγέεσσα proposuit improbavitque Heck.) | θάλασσα P^l | τὸν P | τιμάρου? A^o Τιμάρου C P^m ^b ^a -άρεος P^l ^a | οὕτω P^l, αὐτῶς Knaack 8 cf. 295, 4 et 654, 3 (Leon.); 287, 6 (Antip.); 392, 4 (Heracl.); 500, 3 (Asclep.); 642, 2 (Apollonid.); 738, 3 (Theodor.); IX 271, 6 (Apollon.) | πλώουτον A^o | πολλῆ (~ rest.

ἄγρια χειμήνασα καταπρηνώσα πόντω
 σὺν φόρῳ, λάβρον κῦμ' ἐπιχουμένη;
 χῶ μὲν που καύξει καὶ ἰχθυόβοις λαρίδεσσι 5
 τεθρήνητ' ἄπνοους εἰσθεὶ ἐν αἰγιαλῷ.
 5 Τιμάρης δὲ κενὸν τέκνον κεκλυμένον ἄθρων
 τύμβον δακρῦει παῖδα Τελευταγόρην. M 94r

653. ΠΑΓΚΡΑΤΟΥΣ.

Εἰς ναυγῶν Ἐπιηρείδην υἱὸν | Τιμάνδρον. L

Ἦλυσεν Αἰγαίου διὰ κύματος ἄγριος ἄρθεῖς
 10 Αἰψ' Ἐπιηρείδην Ἰάσι δνομέναις
 αὐτῇ οἱ σὺν νηὶ καὶ ἀνδράσιν· ὧ τὸδε σῆμα
 δακρῦσας κενὸν παιδί πατὴρ ἔταμεν. M 94r

C) P, μεγάλη (s. πολλαὶς ναυαὶ) ap. G.^m | τελευταγόρην P Τελευταγόρην P^m; cf. ad vs. 8

1 ἄγρια (C) P | (χειμήνασα Heck.) | καταπρηνώσα A^{ac} P^m P^l κατέπε. C κατέπε. P^b (ap. B.) | πόντω P | κατά πρην. (s. πρηνίζω cl. 532, 4) πόντων (cl. 654, 4) Mein., καταπρηνίζω πόντω Κναακ 2 cf. ad p. 447, 8 | σὺν φόρῳ P | λαβρόν A^{ac}; v. Π. O 635 3 cf. 273, 5 (Leon.); 285, 4 (Glanci); 292, 1; 654, 5 | γῶ P ἰά P^m | καύξειν P καύξειν ἢ P^m v. ἰδ' Heck. καύξει καὶ Jac. | cf. Hesych. s. v. κήξ | ἰχθυόβοις P -βόλοις P^l -βόροις P^m P^l (praeter P^l) | λαρίδεσσι P^l -σιν P 4 ἐν P P^l ἐπ' Heck. 5 κενὸν (ὄν ex ὄν? cr.) P | κεκλυμένον P P^l (cf. K. 539, 3; VII 180, 3; 475, 7) -μένον ap. B., Reiske (-μένος Herm.; malim κυλοόμενος de: patre sepulcrum circumcunte); κεκλυμένον Jac., κεκλυόμενον Κναακ | ἄθρων: cf. 374, 3 (ἀγάζουσα) 6 Τελευταγόρην (cum P) P^m P^l a. b Τελευταγ. (ut in vs. 2) P^l || 7 sqq. P^m III^b c. 19 (εἰς ναυγ.), 17; P^l c. 22, 64 7 παγκρατίον¹ P^m (P^l)

8 ναυγῶν Ἐπιηρείδην (si ex 1? cr.) L; Ἐπιηρείδην Reiske | Τιμάνδρον L: inde intercedisse colligas distich., in quo patris naufragi nomen allatum erat, nisi praeter versus nomen defuncti incisum in monumento sepulcrali atque inde petitum lemma statuere praestet; cf. Weissh. p. 30 9 δια A^{ac} 10 Αἰψ' (gravem vid. refecisse C, non correxisse ex circumfl.) P | υἱάσι P, cr. P^l 11 cf. 738, 3 | αὐτῇ οἱ P (P^l) αὐτῇ οἱ (potius quam αὐτῇ οἱ) P^m αὐτῇ οἱ P^l a. b, αὐτῇ Scaliger (Huet), αὐτὸν εἶη Mein. | σὺν et ὧ (ex ὧ cr.) P 12 πῆρ P^m ||

654. ΛΕΩΝΪΔΑ ΤΑΡΑΝΤΪΝΟΥ. C. P^l

Εἰς Τιμόλυντον τινα | ὅπδ Κρητῶν ἰησῶν | σὺν τῇ ἰδίᾳ
 νηὶ διαφθαρέντα. L

Αἰεὶ ληισταὶ καὶ ἀλιφθόροι οὐδὲ δίκαιοι
 5 Κρηῖτες· τίς Κρητῶν οἶδε δικαιοσύνην;
 ὡς καὶ ἐμὲ πλώοντα σὺν οὐκ εὐπίουι φόρῳ
 Κρηταιεὺς ὡσαν Τιμόλυντον καθ' ἄλῳς
 δεΐλαιον. κηγῶ μὲν ἀλιζώοις λαρίδεσσι 5
 κέκλυμαι, τύμβῳ δ' οὐχ ὑπο Τιμόλυντος. M 94r

655. ΤΟΥ ΑἴΤΤΟΥ ΛΕΩΝΪΔΟΥ. C

Εἰς Ἀλιωνδρον | Καλλιτέλους. C

Ἄρακε μοι γαίης μικρῇ κόνις· ἢ δὲ περισσῇ
 P 311 ἄλλον ἐπιθλίβοι πλοῦσι κειλιμένον

1 sqq. P^m III^b c. 19, 18 (P^l c. 22, 65) 1 λεωνί^d P^m |

ταρακῆ add. C, om. P^l 2 τιμόλυντον τινα L | ὅπδ (C) κρητῶν L | σὺν (C) τῇ ἰδίᾳ (circumfl. rest., spir. add. C) P 4 cf. Callim. hymn. I 8 | ἀλιφθόροι A^{ac} ἀλιφθόροι C P^m; cf. IX 41, 4 κεντέων ἐπλεδ' ἀλιφθορή (Theon.), νυματοφθόρον Eur. fr. 636, 2 N.² | οὐδε P 6 ὡς Br. οἱ Orsop. | ἐμ. ἐ. * C ὁ ἀνὸν s. ἐάν? A^{ac} | cf. ad 652, 2 7 κρηται εἰς C κρηται εἰς? A^{ac} κρηταίης (P^l) ex -ταίης cr. P^m | ὡσαν, C (incerta scriptura prior, cum C facit P^l; fort. ἔσαν (cf. tamen Anytes ep. VII 215, 5) | καθ' ἄλῳς C καθ' ἄ δ' ὄν s. -δοῦ A^{ac} καθ' ἄλῳς (ex -ῶς cr.) P^m; ut ἔξαν T. καθ' ἄδον? | erat in P interpunctio (ut in fine ep.) 8 sq. versus spectasse vid. Gaetul. (275) sua Leonideis partim oppositis 8 κηγῶ P: cf. ad 652, 5; nolī τηλοῦ ci.; opponuntur κηγῶ μὲν κηλ. ἐπ' τύμβῳ δ' οὐνομα μόνον ἔχει | λαρίδεσσι P P^m -ιν P^l; ad hunc vs. et sq. L adnotavit; λάροι τ' ὄνσ' ναυαγ' ὄνσ' κλαίονσι 9 οὐχ' ὅπδ C σῆγυτο A^{ac} σῆγ' ἔπο P^m οὐ χῆτο Reiske | 10 sqq. P^m III^b c. 5 (εἰς ἀνδρας ὄνσ' ἐπισήμους), 11; P^l c. 6, 46 (P^l 6, 47) 10 sq. duplicem titulum epigrammati adposuit C, ad vs. primum p. 310 τοῦ αὐτοῦ (supra quae rasura perisse nomen Leonidae non putem), ad alterum dist. τοῦ αὐτοῦ λεωνιδ' (cum claus. ante 2.), quibus lemma suum (l. 11) subiunxit in ras.; perperam enim lemmatista carminis dist. prius pro integro ep. habuit, alterum cum seq. (656) iunxit; inde hexa-

στηλη, τὸ σκληρὸν νεκρῶν βάρος. εἴ με θανόντα
γνώσουσι, Ἀλέξανδρον τοῦτο τί Καλλιτέλεος; M 91^v

656. ΤΟΥ ΑἴΤΟΥ ΛΕΩΝΪΔΟΥ. C

Εἰς Ἀλκιμένην | μαχητήν. C

5 Τὴν ὀλίγην βάλου καὶ τοῦτ' ὀλιγίριον, ἄνερ,
σῆμε ποτιφθεγξαι τλάμονος Ἀλκιμένεος,

sticho, quod ex ep. 655, 3 sq. et 656 sibi fixerat, perversum L adposuit lemma idque totum a C erasum est ita, ut dignoscere liceret indicem hunc: εἰς Ἀλκιμένην | τινὰ νῖον Ἀλκιάν|δρος μαχητήν L^{ar} p. 449, 10 λεωνίδ^o P^{1M} 12 imitatur Leonidam Parmenio IX 43: ἀρκεῖ μοι χλαίτης λιτὸν σπέπας | μοι, (|οι, C, αι? A^{ar}) P | (μικρῆ ἰδὸν Boiss.) | cf. VII 507; non meīs (νῖο κόνις) reponere ἦδε P 13 ἐπιγράβου Piccolos πλοῦσια P πλοῦσια (α ex o cr.) P^{1M} κεκλιμένον ex -μένη cr. P^{1M} | in sine vs. clausulam ep. ab L adpictam habet P, cf. ad 10 sq.

1 ante στηλη erasa est nota ep. incipientis | τὸ σκλ. P Pl | τί σκλ. νεκρῶ β. (et v. 4 Ἀλέξανδρον Πυθῆι s. Τρωαί) Herm.; cf. Lucian. Dial. Mort. 24, 2 (ἄλλον ἡμῶν ἀχθοφορεῖς ἐπὶ τηλικούταις λίθοις πιεζόμενος τῷ βάρει τοῦ τάφου) Mausolo respondet Diog.) 1 sq. οἱ με θανόντα P οἱ με θ. Pl | γνώσουσ' P | Ἀλέξανδρον P -δραω (sed ω ex corr.) P^{1M} Ἀλέξανδρον P^{1M} Ἀλεξανδρος P¹ | τοῦθ' ὅτι P τ. ὅτι Pl | (νεκρῶν) οἱ με θ. γν. Ἀλεξανδρος τοῦθ' ὅτι Καλλιτέλεος Mackail | οἱ μάθον ὄντα, γν. Ἀλεξανδρον τοῦθ' ὅτι K. olim Heck. (Picc.), οἱ με φιλοῦντες (s. οἱ δ' ἐταροῖ με) γν. Ἀλεξανδρος τῆδ' ὅτι K. Jac., εἴ με θανόντα (γν. Ἀλεξανδρος τ' ἦδ' ὅτι K.) Herm., εἴ γε θανόντος (Reiske) γν. Ἀλεξανδρον (Scaliger) τοῦθ' ὅτι K. Boiss. (qui verba ἢ δὲ π. — νεκρῶν βάρους parenthesi inserta vult), Ἀλέξανδρον τοῦτο τί K. egregie Heck. recepta coniectura Hermanni εἴ με θ., cui οἱ με θ. non praeferam (οἱ με λαθόντα et οἱ μέγαν ὄντα s. οὐδὲν ἐμ' ὄντα γνώσουσι ego olim ci.) || 3 sqq. P^{1M} III^a c. 5 (εἰς ἀνδρείους), 36 P^{1M} c. 5, 38) 3 Λεωνίδου Pl; ep. vid. Alexandrini: εἰ τήνδ' ὀλίγην (1), τλάμονος (2), καὶ πᾶν (σνγ)- κέκρυπται (3), ἦς ποτ' ἔφην δήμιος (4) scripseris, isopsephica efficitur haec: α₁ + β₁ (3892 + 2826) = α₂ + β₂ (3895 + 3023) = 6718 (cf. B Ph W. 1897, 964) 4 αλκ. μαχητην C. immo 'rusticum' Jac., 'olitorum' Boiss. (erravit L in interpretanda voce δήμιος, quamquam lemmatistae suffragantur Plan., qui capiti quinto ep. subiungit, et Herm., qui δήμιον idem ac πολυμικρὸν esse contendit) 5 τὴν δλ. P; scribendum τήνδ' δλ. | τοῦ το λιγίριον P; cf. Geffek. p. 52 sq. 6 ποτιφθεγξαι P | τλάμονος Jac. τλάμ. P Pl

(εἰ) καὶ πᾶν κέκρυπται ὅπ' ὀξείης παλιούρου
καὶ βάτου, ἦ ποτ' ἐγὼ δήμιος Ἀλκιμένης. M 31^v

657. ΤΟΥ ΑἴΤΟΥ ΛΕΩΝΪΔΟΥ. C

Εἰς Κλειταγόρου τινὸς | τάφον παρά τινα | ἀκρόρειαν

5 κειμένον, | ἐν ἡ ποιμένες μετὰ | προβάτων διατρέβοναι. L

Νομίζω δὲ ὅτι ἐν | Ἐφέσῳ κείται ταῦτα. C

Ποιμένες, οἱ ταύτην ὄρεος ὄραχιν οἰοπολεῖτε
αἶγας κεδείρους ἐμβοτέοντες ὄεις,

10 Κλειταγόρῃ, πρὸς Γῆς, ὀλίγην χάριν, ἀλλὰ προσηνῆ
τίνοιτε χθονίης εἴνεκα Φερσεφόνης.

1 καὶ πᾶν κέκρυπται (C, apostr. man. rec. refecit) P εἰ καὶ πᾶν κέκρυπται ci. Plan., εἰ καὶ π. κέκρυμμαι Geffek; καὶ πᾶν (σνγ) κέκρ. ci. ὑποξείσης P | cf. Theocr. 24, 89 2 ἦν ποτ' ἐγὼ δήμιος P ἦν ποτ' ἐγὼ δ. P^{1M} P^{1M} (praeter P¹) Herm.; ἦ (αἶς Br) ποτ' ἐγὼ δ. Jac., ἦν (P¹) ποτ' ἐγὼ δήμιος (cl. Ap. Rh. III 1373) Mein., ἦς ποτ' ἔφην δήμιος restitui, ἦν π. ἐγὼ Τήρας Haeblerin, ἦν ποτ' ἐγὼν ἡρόν Ἀλκιμένεος perperam Geffek || 3 sqq. P^{1M} III^a c. 23 (εἰς ποιμένας), 4 (P^{1M} c. 26, 4); cf. Schochii ep. n. X apud Rub. Gr. Ep. p. 63 et adnot. ibid. p. 138 3 Λεωνίδου Pl; a Leonida alienum vid. ep.; Longum I 30 sua partim ex ep. hancisse vidit Jac., imagini versus subscriptos fuisse

put. Heck., cf. Geffek. p. 91 4 κλειταγός οντιν^o L (errat Paulssen) | ἀκρόρειαν (spir. add. et ω, ut vid., ex ὄ fecit C) P

5 κειμένον (C. non κειμένον; erasum est supra ον compendium syllabae ἦς^o) P | ἐνῆι (rest. C) P | μετακρ. L | διατρέβ^oσαι (β^o: L^{ar}, β^oαι: C lemmatistae clausulam delens; -ται, non τρο scr. L) P 6 verba νομίζω — ἐφέσω κ. ταῦτα add. C (cf. Heck. p. 92, Weissh. p. 29)

7 sq. ἐμβατέοντες cum ὄραχιν et οἰοπολεῖτε cum ὄεις iunxit Heck., qui aptius ὄραχιν ἐμβατέοντες αἶγας — οἰοπολεῖτ' ὄεις^o verba collocari putabat (at 'pascendi' vim in verbo οἰοπ. non inesse recte iam alii monuerunt) 8 αἶγας P | κεδείρους P κ' ἐμ^o αἶγ^o ον^o P^{1M} (lit. 1 non geminata P^{1M} cum P^{1M}, κεδείρους demum P^{1M}), κεδείρους Salm. (cf. Trach. 875) | ἐμβατέοντες P Pl ('qui oves ad pascua ducentes in hos colles erigitis' perperam Jac.), ἐμπατέοντες ('conquirentes') Reiske, ἐμπατ. Scaliger (Geffek.), ἐμπατέοντες Mein. (ἐμπατέοντες a P Pl longius recedit) 9 κλειταγόρῃ P | ὀλίγην P | ἀλλα-

προσηνῆ (C' A) P, f. προσηνῆα (cf. 440, 9) 10 τίνοιτε (oi L^o) P, τίνοιτε ex τίνοιτε cr. P^{1M} (τίνοιτε P^{1M}) | εἴνεκα P

Βληθήσαντ' ὄϊες μοι, ἐπ' ἀξέστοιο δὲ ποιμῆν 5
 πέτρης συναίξοι προῆα βοσκομέναις·
 ελαρι δὲ πρώτῳ λειμώνιον ἄνθος ἀμέρξας
 χωρίτης στεφάνω τύμβον ἐμὸν στεφάνω·
 καὶ τις ἀπ' εὐάροιο καταχαίρειτο γάλακτι 10
 οἶός, ἀμολγαῖον μαστὸν ἀνασχόμενος,
 κρηπίδ' ὑγραίων ἐπιτύμβιον, εἰσὶ θανόντων,
 εἰσὶν ἀμοιβαῖαι κἀν φθιμένοις χερίτες. M 41^v

Syll. Theocr. 658. ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ, οἱ δὲ ΛΕΩΝΙΔΟΥ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ. C
 ep. 658-664 Εἰς Εὐφρόνιον τάφον | ἀνδρὸς ἀγαθοῦ [ὅς υἱὸν
 11 ὁμώνυμον λείπει ἔτυχε τοῦ αὐτοῦ τάφου]. L

Γνώσομαι, εἴ τι νέμεις ἀγαθοῖς πλέον ἢ καὶ ὁ δειλὸς
 ἐν σέθεν ὠσαύτως ἴσον, ὀδοιπόρ', ἔχει.

1 ὄϊες μοι P | ἐπαξέστοιο A^{ac}; ἐπ' εὐξέστοιο (s. ἐπὶ ξεστοῖο
 — πέτρῳ) temere Heck. (Oed. Col. 19 confert Geffek.) | δεποι-
 μῆν (A C) P 2 (πραξέος sch. B) | βοσκομέναις P, cr. Pl
 3 λειμώνιον P Pl^m Pl^b -μώνιον Pl^a | ἀνθ. οἶος (-εσ? A^{ar}) P
 ἀμέρξας P Pl, -ξας Scaliger (cf. Theocr. 26, 3) 4 χωρίτης Salm.
 5 sq. ἀπαρχῆσ' ἐν τῷ γάλακτι οἱ ποιμένες προσέφερον¹¹ adnota-
 vit L; cf. Alcaei in Hesiodum ep. VII 55, 3 γάλακτι δὲ ποιμένες
 αἰγῶν ἐροῦσαν (v. 26, 3) 5 ἀνεύροιο P, cr. Pl (cf. VI 108, 3) |
 καταχρ. alii passive 'aspergatur' alii (vix recte) activi loco acci-
 piunt; Heckero quod proponit καταχαίρειτο iure displicet | γά-
 λακτι (ā e corr.) P γάλακτος P^m 6 οἶος P οἶός ex οἶος corr.
 Pl^m | ἀνασχόμενος P -σχόμενος Pl -σχόμενης et postea ἐπασχο-
 μένης (conl. Quint. Smyrn. VI 141) Heck. 7 κρηπίδ' ὑγραίων
 P | εἰσὶ (A C) P 8 ἀμοιβαῖαι C -βαῖαι A^{ac} (cum C facit
 Pl), in P rasura est supra vocem (itemque supra -ισ ἄ- v. 9);
 cf. Ap. Rh. III 82 κἀν (rest. C) P κἀν Pl^m, f. κῆν (v. VII 67, 7;
 506, 1) | γάλακτι C -τος A^{ar}; cf. V 159, 4; XII 33, 4; XI 326, 4;
 Kb. 119, 4 | clausulae signum P in fine vs. non exhibet: cf. ad ep.
 seq. | 9 sqq. ep. est in codd. Th. (Th. A 18); in P prius dist. epi-
 grammatis 658 adnexum est praecedenti carmini, ut clausula
 ep. post ἔχει (658, 2), nota initialis ante χερί. (658, 3) adpictae in-
 veniantur; alterum eiusdem ep. dist. (658, 3 sq.) et ep. 659 unum
 efficiant in P carmen hexastichum, scripsitque ad 658, 3 sq. L

Χαιρέτω οὗτος ὁ τύμβος' ἐρεῖς, ἐπεὶ Εὐφρόνιοντος
 κείται τῆς ἱερῆς κοῦφος ὑπὲρ κεφαλῆς. Th. 7 15

659. <ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ.>

<Ἐπιτάφιον Εὐφρόνιοντος.>

5 Νήπιον υἱὸν ἔλειπες· ἐν ἡλικίῃ δὲ καὶ αὐτός,
 Εὐφρόνιοντος, τύμβον τοῦδε θανῶν ἔτυχες.
 σοὶ μὲν ἔδρη θείοισι παρ' ἀνδράσι, τὸν δὲ πολῖται
 τιμασεύντι πατρὸς μνώμενοι ὡς ἀγαθοῦ. Th. 7 7

660. ΛΕΩΝΙΔΟΥ [ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ]. C

10 Εἰς Ὀρθωνα τὸν Συρακόσιον ὑπὸ μέθης | ἐν δυσχεμερῶ
 νυκτὶ τελευτήσασα. L

Ξεῖνε, Συρακόσιός τοι ἀνὴρ τόδ' ἐφίεται Ὀρθῶν·
 Χειμέριος μεθῶν μηδαμὰ νυκτὸς ἴους·

perversum lemma (l. 10 sq.), quo duorum ep. diversa argumenta
 contaminantur p. 452, 9 ante λεωνίδου erasa est nota initialis,
 unde praecedentia verba θεοκρ. οἱ δὲ postmodo (ex alio fonte, f.
 ex sylloge aliqua Theocritea) accessisse, ep. 658 primo a C Leoni-
 dae tributum fuisse apparet | ταρα P: rectius Leonidae quam
 Theocrito ep. tribui censet Mein., alienum vid. ab utroque

10 εὐφρόνιοντος L | ἀνδρὸς ἀγῆ L 10 sq. υἱὸν ὁμώνυμῳ λείπει L

11 ἐν τῷ εὐφρόνιοντος L (verba καὶ αὐτός τύμβον τοῦδε θανῶν
 ἔτυχες male interpretans; poterat inscribere: υἱὸν νέον l. ἔτυχες
 αὐτός ἐν ἀκμάσει τοῦ τάφου) | εἰς τὸ αὐτό inscrip. it Th. Iunt.
 praecedente ep. 659 12 νέμοισι P Th. ^{k. b. p. ac} νέμοισι Th. ^{p. ro}
 Stephan. 13 ὠσαύτως (C) P | ἔχει P ἔχεις Th. ^{k. b. p.}

1 χαιρέτω et ἐπὶ Th. ^a | εὐφρόνιοντος P -δοντο Th. ^{k.} 2 ὄπερ γ.
 A^{ac} (cf. II. O 39) | 3 sqq. cohaeret ep. cum praecedentis disticho
 altero in P (cf. ad 658), non ap. Th. (Th. A 19) 3-4 de auctoris
 indice et lemmate cf. ad p. 452, 9 sqq.; 'ἐπιτ. Εὐφ.' est titulus
 Iuntinae Th. 5 deest not. init. ante νήπιον | ἔλειπες ex
 ἔλειπες cr. P ἔλειπες Th. ^{k. a} | ἐν ἡλικίῃ (ἢ ex ἡ cr.) P ἐν ἀλικίῃ Th.
 (ἐναλίγια Th. ^{k.}) 6 εὐφρόνιοντος P (εὐφρόνιοντος Th. ^{k.}) | θανῶν ἐτυ-
 χες P; ἔτυγεν auctorem lemmatis hexasticho adpositi (cf. ad 658)
 repperis suspectatur Boiss. 7 σοὶ μὲν P | ἔδρη ex ἔδρη
 cr. P ἔδρη Th. | παρανδράσι P μετ' ἀνδράσι Th. | τόνδε A^{ac}
 8 τιμασεύντι Th. -ησεύντι P | μνώμενος Th. ^c (μνήμονες?) | ἀγα-

καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτον ἔχω μόρον, ἀντὶ δὲ βάλου
πατριδος ὀθνεῖαν κείμεν ἐφεσδάμενος.' Th.² 9

661. ΤΟῦ ΑἴΤΤΟΥ ΔΕΩΝΪΔΟΥ. C

Εἰς Εὐσθένην τὸν φρυσιογνώμονα καὶ σοφιστήν. LC

Εὐσθένης τὸ μνήμα φρυσιογνώμων ὁ σοφιστής,
P 312 δεινὸς ἀπ' ὀφθαλμοῦ καὶ τὸ νόημα μαθεῖν.

θο.δ., C -θός Α^α || p. 453, 9 sqq. cf. Th.^A 20; ep. est in ap.

Buh. p. 156 (n. 110) 9 παραβ. C | nec Theocriti nec Tarentini
vid. ep.; scriptura χειμέριος (v. 2) et coniectura βάλου (v. 3)
receptis isopsephia restituta est: α. (4174) + β. (3768) = α.
(5620) + β. (2322) = 7942, unde Alexandrinum auctorem esse
apparet 10 sq. Ἐπιτάφιον Ὀρθωνος inserib. in Iunt. 10 δ. ε. γ.
θω.δ. (ε, et α C, ὀθων? L^{ac}) P | τον συρακόσ. (ρα ex ρο cr. C)

P | ὄπο (ex ἀπο? cr. C) με^θ P; in fine versiculi litt. quaedam
(ησ?) videntur erasae 11 νυκτι τεῖ (τελευτήσαντα, non τεθνη-
κότα) L 12 συρακοσίος P -αικοσίος Th.^{k.d} -αιουσίος Th.^c
-ηκοσίος Th. vulg. | τις ἄν. Th. | τὸ δ' P | ἐρίετο Th.^{k.d.d} | ὀρθων
Α^α ὀρθων P^{pc} ap. G.R.B. ὀρθων Th.^{k.d} ὀρθων Th.^k 13 χει-
μερίος P -μερίος Th. vulg., sed -μείριος Th.^b (Paris. 2721) μη-
δαυ P | τοῖς P Th.^{k.n.d} εἰς Th.^c ἡς Iunt. (ἡς Düb.) | (me-
dium dist. excidisse putavit Mein.) | cf. 398, 5 sq. (Antipatri); 538

1 ἔχω P Th. ἔχον Ahrens | πόμον Th. μόρον P πόρον Abr.
ἀντιδὲ P | πολλῆς P πολλὰς Th.; βάλου Heinsius (Herw. Polak),
πέλλης ('pro lapide sepulchrali') Wordsworth, πότνας Reiske,
πότνης Jac., γαίης Br., τεροπνῆς et νοτῆς ego olim ci., δ' ἐκευατῆς
Maehly, ἀντὶ φλῆς δὲ ap. Buh.^m G. (idem Herm.), δ' ἐκευατῆς
Knaack, (δ' ἐπόλβον Boiss.) ἀντὶ παλαιῆς Auratus, ἀντὶ πόλῆς
Krügermann (ἀντὶ δὲ πάτῆς ὀθνεῖαν κείμεν βάλου ἐφ. Jac.)
2 ὀθνεῖαν P -νεῖαν Th.^{k.b} -νεῖαν Th. Iunt. Call. | ἐφεσδάμενος
Th.^c; cf. 299, 4 || 3 sqq. apud Th. est n. 11 (Th.^A 21) 3 ἔ αν-

τοῦ λεωνί C; a Tarentino abiudicat Geffcken 4 lemma bis
scripserunt L et C, p. 311 ad vs. primum, p. 312 ad alterum |
εὐσθεν' τον L₂ | φρυσιογνώμονα L_{1,2} (cf. Arist. Anal. prior. II 28) |
verba 'καὶ σοφ. utroque loco add. C | Ἐπιτάφιον Εὐσθένους
τοῦ φρυσιογνώμονος Iunt. 5 εὐσθένης Th.^k | μνήμα P Th.^{k.n.d}
μνήμα edd. Iunt. Call. | τὸ μν.: cf. 663, 2; v. Legrand ét. sut
Theoc. p. 26 (ep. 658—664 Legr. a Theocrito abiudicare non
audet) 6 ἀποφθαλμοῦ P

εἷ μιν ἔθαψαν ἑταῖροι ἐπὶ ξείνης ξένον ὄντα
χῆμοθέτης ἐν τοῖς δαιμονίως φίλος ὄν.
πάντων ὄν ἐπέοικεν ἔχειν τεθνεὺς ὁ σοφιστής 5
καίπερ ἄικυς ἔων εἰχ' ἄρα κηδεύουας. Th.² 11

662. ΔΕΩΝΪΔΟΥ. C. PI

Εἰς παῖδα Περυστέραν καλουμένην | ἐπέειν τελευτήσαντα. L
'Ἡ παῖς ὄχετ' ἄωρος ἐν ἐβδόμῳ ἡδ' ἐναντιῶ
εἰς Αἶδην τελέης ἡλικίης προτέρη,

1 ἔθαψεν (α L⁸) P ἔθαψαν Th.^p Iunt. Call. ἔγραψαν
Th.^{k.n.d} | ἐπιξείνη P (cf. 722, 3) | (οἷ μιν ἔγραψαν ἑταῖρον
— ὄντα Herm. referri vult ad ea quae excidisse putat post vs. 2)

2 χῆμοθέτης P χ' ὀρνοθέτης Th.^{k.n.d} χ' ὀρνοθέτης Th.^c (χ' ὀδ-
μοθ. Ahrens) χ' ὀρνοθέτης Iunt. Call. | ἀταῖς P Th.^p Iunt.
Call. αἰτήσ Th.^{k.n.d} δαιμονίως P -ίως Th.^p Iunt. Call., ἀλλ-
μον ὡς Th.^{k.n.d} ὄν P ἦν Th. (ἦς Call., ἦς Toup) | χῆμοθέτης
ἀταῖς δ. φ. ἦν Th. vulg. (Ziegler), χῆμοθέτης ἀταῖς — ἦν
Heinsius, χῆμοθέτης ἀταῖς δαιμόνιος φ. ὄν. Heck. (qui ipsum
Leonidam, epigrammatis auctorem Eustheni se amicum profi-
teri vult), χῆμοθέτης ἐν τοῖς (sic Reiske) δαιμονίως φ. ὄν.
Ahrens; fort. αὐ τις; pleniore (vel quavis) post ὄν interpunctione
delata vs. quartum cum verbis sqq. iungunt Mein., Herm.,
Jac., Boiss. 3 ὄν Th. * ὄν C τὸν Α^α | ἐπέοικεν ἔχει (proso-
dias rest. C) P Th. | (τεθνεὺς Th.^p Iunt. Call.) | σοφιστής (inter-
punctione om.) P, puncto distinxit ('πάντων ὄν ἐπ. ἔχει τε-
θνεὺς ὁ σοφιστής') Ziegler | ἐπέοικε, τύχην τεθν. ὁ σοφιστής.
Auratus, πάντ' ὄν, ὡς ἐπέοικε, ἔχει Warton; (φίλος ὄν) πάν-
των — τύχην τεθνεὺς ὁ σοφιστής καίπερ (ut ὁ σοφ. non ad
τύχην, sed ad εἰχ' referretur) ci. Jac.; (χῆμοθέτης ἀταῖς δ. φ.
ὄν) πάντ' ὄν, ὡς ἐπέοικε, τύχην Boiss.; πάντων δ' ὄν ἐπέοικε
εἷ ἔχει τεθ. ὁ σοφιστής Heck.; (φίλος ὄν) πάντων ὄν ἐπέοικε
τύχην τ. ὁ σοφιστής — εἰχ' Herm.; π., ὄν ἐπέοικεν ἔχειν (sic
Buggs) τεθνεὺς ὄν, ὁ σοφ. — εἰχ' Ahrens (patet ex coniecturis
δαιμόθετην partim defuncti amicum, partim intellegi ipsum
Eusthenem, ut idem sophista ac poeta putandus sit; de poeta
mortuum celebrante vs. 4 fort. χῆμοθέτης ἀταῖς δ. φ. scripseris)

4 (ἀικυς Iunt. Call.) ἄικυς Heinsius (Huet); Εὐσθένην ludī
causa ἀικυς dici vidit Dübner | εἰχ' (spir. C) P; cf. 738, 4 ||
5 sqq. P^m III^a c. 20 (εἰς νέους καὶ νέας), 14 et c. 20, 15 (P^l c.
23, 14 sq., P^l c. 23, 13 sq., P^l c. 23, 15 sq.); in P^l et P^l pro
uno carmine duo sunt epp., quorum prius tetrasticho (662, 1—4),
alterum disticho tertio efficitur; ep. invenitur in codd. Theo-

δειλαίη, ποθέουσα τὸν εικοσάμηνον ἀδελφὸν
νήπιον ἀστόργου γενεσάμενον θανάτου. M 357
αἰαί, λυγρὰ παθοῦσα Περιστερή, ὡς ἐν ἐτοίμῳ 5
ἀνθρώποις δαίμων θῆκε τὰ δεινότεα. M 387. Th^a 118

663. ΤΟΥΤ' ΑΥΤΟΥ ΔΕΩΝΪΔΟΥ. C

Εἰς Θράσσαν τινα ἡναια. C

Ὁ μικρὸς τὸδ' ἔτευξε τὰ Θραῖσσα
Μήδειος τὸ μῦθ' ἐπὶ τῷ ὁδῷ κηπέγραψε Κλείτας.

anteis, non in Iunt. aut Call.; est Th^a 22 p. 455, 5 Leonidae C Pl^m; Θεουρῶν Συρακοσίων adscripsit sch.^b; cf. ep. 183 sq., 611; proprius tamen ad ep. 517 accedit; vid. ep. Leonidae T.: cf. δειλαίαν (654), ἄχετ' (504, 8), ἐχθροῦ — θανάτου (472, 6), δαίμων (665, 5), θῆκεν (8), γενόμενος (VI 302, 6), ποθέουσαι (VI 131, 3), quibus consimilia ep. 662 in eadem partim versus sede exhibet

ὁ περιστερον καλουμένην L | ἐπιτέ (i. e. ἐπιτέην vel ἐπιτέην), nam compendio ut plerumque ἡν ita interdum ἐν significatur | post τελευτήσασαν¹ haec add. L: το δε περιστερ' αὐτ' ἔχοι μῦθ' | ἔχοι (μῦθός ἐστιν) ὄνομα (C), in m. adpictum ἔχ; Peristera, quod L post l. scriptum vidit, non puellae, sed matris duobus liberis orbatae nomen est 7 ἐν ἑβδομῇ δ' Th^c | ἐβδομῶν * C ἐβδομαί * A^{no} ἐλμοῦ Th^k | ἡδ' P ἡδ' Th^k ἡδ' Ahrens | ἐνιαυτῶ P Th^c 8 πολλῆς P Th^c πολλῆς ** Th^b πολλῆσιν Th^k * γο. πολλῆς sch.^b (sch.^w) 'diu ante quam per naturae leges ei moriendum esset' scripturam Pal. interpretatur Jac., hanc idem valere ac πολλῶν ἡλίαν προτ. censet Mein.; παλιῆς Pl 'quae mente graves vincere posset anus' Grotius (protr. de praestantia, non de tempore accipiens); πολλῶ γ' Mein., πολλῶ τῆς Dilthey πολλοῖς Ahr., πρώτης Heck., olim ci. ἀκαλῆς, sed scribendum vid. τελέης; cf. Agam. 1505 | ἡλικίης Th^k | ποστέρης Th^b ac

1 (δειλαία Mack.) ποθέουσα Th^k * B * D 2 ἀπὸ στόργου Th^c ἀστεργούς Mein. βίοντο? 3 sq. disticho ut peculiari ep. τοῦ αὐτ' οἱ¹ inscribitur in Pl^m 3 αὐ αὐ P Th^k * B * D αὐ αὐ Th^c αὐ αὐ Pl^m | λυγρὰ P Pl ἔλεινέ Th^k * B * D ἔλεινα Th^c ἔλεινέ Ahr. (αὐ αὐ ἔλεινέ cum Th. sch.^b, unde sch.^w existit hoc: γο., ὡς λέγει τις, καὶ αὐ αὐ ἔλεινέ ἀνθ' ὃν ἕλλος ἄν λέγοι αὐ ἔλεινέ κτλ.) | παθοῖσα Th^k * B * D παθοῦσα Th^c | περιστερή (non litt. i est post η, sed interpunxit C) P, περιστερή (lineola utitur ad nom. propr. notandum) Pl^m Περιστερή Pl^k * B * Pl^m in t. (sed τὸ περιστερή περιστερή γραπτέον Pl^k in epid., unde sumpsit Pl^c) -στερή

ἔξει τὰν χάριν ἃ γυνὰ ἀντ' ἐκείνων
ὄν τὸν κῆρον ἔθρεψε. τί μάν; ἐτι χρησίμα καλεῖται. Th^a 20

664. Εἰς Ἀρχιλοχον. L

Αρχιλοχον καὶ σταθι καὶ εἰσιδε τὸν πάλαι ποιητῶν

Th^k * B * D -στερή Th^c (Ahr.) | ὅς Th^k p. 456, 4 ἀνθρώποιος (i C) P ἀνθῶ Pl^m | δεινότεα (ὅτι ex ὅτο cr.) P Pl λυγρότατα Th. (χο. λυγρ. sch.^b) || 5 sqq. ep. est ap. Th. (Th^a 23) 5 λεωνί C 6 ἐπιτάφιον Κλείτας τροφῶ Μειδίον Iunt. (ἐπιτάφιος — Μηδίων Call.) | Θράσσαν τινὰ C | eraso lemmatistae titulo ser. C ἡναια, et ad numeros explicandos haec: | ἐπὶ ἐνδεῖ κασιλάβιον, τὸ μῦθι σολιαβῆμι πλεονάζ¹ (i. e. πλεονάζων, non quod debbat scribere -άζων) | τοῦ ἡρώων τετραμέτρῳ, (sc. -τρον; immo hendecasyllabo subicitur versus tetrametro dactylico et trochaico tripodica s. ithyphallico compositus, asynart. Archilochius, cf. Arch. 100 Bgk^t) 7 sqq. cf. Callim. ep. VII 458, Kb. 47 7 τὸδ' P | τὰ P ὦ Th^k τῶ Th^c | Θράσσαι P Θράσσαι? A^{nt} Θράσσαι Th^k * B * D Θράσσαι Iunt. Call., Θράσσαι Ahr.; cf. VII 306, 1, Steph. B. s. v. Θράση 8 μήδειος P μ*ηδ. Th^b μῆδ. Th^k * D μῆδῶς Th^c | ἐπι P | ἔπο τῷ θρῶ Heck. | κηπέγραψε P κῆπ. ἔγρα. Th^b κῆπερ. Th^k * B κῆπερ. Th^c κῆπερ. Iunt. | κλείτας Th^c (Κλείτας Mor.)

1 ἔξει P ἔξει Th. codd. (sed ἀ, ἔξει? Th^b) | τὰν P τῆν Th^k * D (Iunt. Call.) τοι Ahr. | ἃ P ἡ Th. | γυνὰ ἀντεκείνων P γυνὰ 'ντὶ τῆσιν Th^k γυν' ἀντὶ τ. Th^c * D γυνῆ ἀντὶ τ. Iunt. Call. | (χάριν) ἄδδν ἀντὶ τῆσιν Ahr. 2 ὄν τὸν (C) P | κῆρον P κῆρον Th. | ἔθρεψε (C) τι μάν (circumfl. AC, τιμῶν P^{nt}) ἐτι (C) P ἔθρεψ' ἐτι μῆν ἐτι Th. | χρησίμα τελευτῶ (circ. rest. C, et rasura est infra litteram λ) P χρησίμη καλεῖται Th. | ἔθρεψε; τί μάν; ἐτι χο. καλ. Schaefer, τί μῆν; Tourp, τί μάν; ὅτι χο. κ. Herm. (Mein.); τί μάν ἐτι χο. τελευτῶ (vel imperfect. τελευτῶ); 'quid tamen moritur, quae adhuc utilis esse potuit?' Boiss.; ἔθρεψεν. ἐμῖν ἐτι χο. καλ. Hartung, ἔθρεψ' ἐτι μάν. ὅτι χο. καλ. Ahrens, — ἔντα ὄν ἐτι χο. τελευτῶ ('revera nomine illo et laude, qua viva fruebatur, etiam nunc post fata fruitur, monumento sc., quod ei alumnus cum inscriptione Χρησίμα posuit') Jac., qui Χρ. pro cognomine nutricis habebat (cf. Αρχίστη Kb. 654) || 3 sqq. ep. est ap. Th. (Th^a 24); versus Archilochi statuatae destinatae perperam inter sepulcr. referri monuit Heck. 3 nom. auctoris om. C, qui duo f. epigrammata, praecedens et 664, uno comprehendit titulo τοῦ αὐτοῦ Λεων.; ep. simplicius quam pro Leonidae ingenio esse vid. Jac. | εἰς Ἀρχ.

τὸν τῶν ἰάμβων, οὗ τὸ μνησίον κλέος
διήλθε κήπι νύκτα καὶ ποτ' ἄδ.

ἢ ἦρά νιν αἰ Μοῖσαι καὶ ὁ Δάλιος ἠγάπεν Ἀπόλλων,
ὡς ἐμμελής τ' ἐγένετο κήπιδεξιός 5
ἔπειά τε ποιεῖν πρὸς λύραν τ' ἀείδειν. Th.³ 21

665. ΤΟῦ ἈΓΓΟΥ ΔΕΩΝΙΔΟΥ. C

Εἰς Ἡρόμαχον ναυαγόν. L

Μήτε μακρῇ θαρσέων ναυτίλλεο μήτε βαθείῃ
νηί κρατεῖ παντός δούρατος εἰς ἄνεμος.

10 ὄλεσε καὶ Ἡρόμαχον πνοιή μία, κῦμα δ' ἐν οὕτως
ἀθρόον ἐς κοίλῃν ἐστρυφίλιξεν ἄλα.

L Iunt. Call.; (erasis quae L adiunxerat) de versuum genere add.
C: ἐπὶ αὐτῷ (τῷ ἀπὸ) maluit Boiss. cl. correctoris indice ad
663) τετραμέτροι τριμέτρον ἔστι (i. e. ἔστιον!) | καὶ σάξον τὸ
αρχιλόχειον ὁμοίως; aequae Archilochium dicit et praecedentis
ep. systema et hoc, quod asynarteto, senario acatal. et catal.
constat p. 457, 4 πολὶ σάξιν καὶ Ἄρχ. τόνδ' εἰσαίει vel Ἄρχ.
τεῖδ' ἴσθι καὶ εἰς. requirere | ποιητήν Th.^p Iunt.

1 ταυροῖον P 2 κήπι νύκτα P κ' ἦπι v. Th.^c | καὶ πρὸς Th.
καὶ πάτ' P 3 ἦ ἦράνιν P ἦ ἦρά μιν Th. vulg. ἦρά (Iunt.) νιν Ahr. |

μοῖσαι P (Iunt. Call.) μοῖσαι Th.^{k.c.B.D} | ὁ λάλιος* Th.^p ὁ λάλιος
Th.^{k.B} ὁ λάλιος Th.^c | ἀπόλλων P 4 τ' om. Iunt. | ἐγένετο
P Th.^{k.c} Th.^{k.B} ἐγένετο Th.^{k.B} Iunt. Ald. | κήπιδ. P κήπιδ.
Th. vulg. 5 ἔπεια ex ἐπ. corr. ipse A; ἔπεια 'carniua ele-
giaca' interpretatur Heck. (conl. Theogn. 20, 23) | προσέλεον P
6 sqq. ap. Buh. p. 166 (n. 111); cf. Antipatri ep. IX 107, VII

639, Phaniae 537, Iuliani 582 6 sq. τοῦ αὐτοῦ λεωνί infra
lemma ser. C addiditque haec: ἔτι μῆποτε δύο εἰσὶν ἐπιγράμματα
ἀνθ' ἐνός (-θ' ε' ex -σι cr.); et erat indicium novi epigramma-
tis versui quinto lemma adpositum, quod tamen prorsus deletum

est 7 πρόμα ναυαγ L 8 μακροῖ (circ. corr. ex gravi) P | ναυ-
τίλλεο P, em. apogr. | βαθείῃ P βραχείῃ Reiske βαρείῃ Unger

9 ἔς ἄνεμον lensius 10 signum x in m. adpictum | ὡ, ἔ, εσε
(erasum est alterum λ supra lineam) P | πνοιή (C πνοιή A^{ac})

οὐ μὴν οἱ δαίμων πάντη κακός· ἀλλ' ἐνὶ γαίῃ 5
παροῖδι καὶ τύμβον καὶ κτερέων ἔλαχεν
κηδεμόνων ἐν χερσίν, ἐπεὶ τρηγεῖα θάλασσα
νεκρὸν πεπταμένους θῆκεν ἐπ' αἰγιαλοῦς.

666. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ. C

Εἰς τὸν Λεάνδρον | διάπλοον | καὶ τῆς Ἡροῦς. LC

Οὗτος ὁ Λεάνδρου διάπλοος, οὗτος ὁ πόντου
πορθμὸς ὁ μὴ μόνον τῷ φιλέοντι βαρῦς,

ἔμα (ā-ex ā-? cr.) P | κῦμα δὲ ναύτας C u. δ' ἐν (s. δ' ἐν)
αὐτῷ (s. -τά, omissa litt. o) A^{ac} (erasa prosodia vid. prope z) |
πνοιή ἔμα, κῦμα δὲ ναύτας defendit Geffcken, qui vnl post ἔμα
suppleri posse sibi persuasit, duos tamen versus fort. excidisse
opinans; (πνοιή, κολώνυμα δὲ v. Reiske) πνοιή μία u. δὲ v.
et πνοιή θ' ἔμα κῦμα τε v. Jac., (Ἡρομάχου) πνοιή νέα, κῦμα
δὲ v. Mein; πνοιή μία (Br.), κῦμα δ' ἐν ἀπῆς Unger; δ' ἐν
αὐτῷ et δ' ἐν αὐτῷ olim ei; fort. praestat ἀθρῶς s. οὕτως (cf. 652, 1;
XVI 230, 1); ναύτας teneri nequit, quia pronom. ol (v. δ) ad solum
Promach. referendum p. 458, 11 ἀθρόον (' ser. A, reficit C) P
ἀθρόον Geffck. (cf. Theocr. 13, 49 κατήριπε δ' ἐς μέλαν ὕδωρ ἀθρόος)
καίλην: cf. Tryphiod. 212 ἐλέμεν εἰς ἄλα καίλην νῆας (πολίην Br.)

1 ὁ, ἦ, μνησι (ἦ) C, qui signum x in m. repetit P, οὐ
μὴν οἱ apogr. (Reiske), οὐ μὴν οὐ Heringa | δαίμων A^{ac} | πάντη P |
ἀλλ' ἐν γαίῃ P; ἐπὶ γαίῃ lensius 2 ἔλαχος P (quo servato
et οὐ μὴν σοι cum Jac. et v. 8 θῆκε σ' scripseris), -γεν Reiske
-γε apogr. B. R. G. 3 cf. Phaniae ep. 537, 3 | ἐπι P, cr.
apogr. 4 πεπταμένους: Leon. VII 652, 6 εἰρηί ἐν αἰγ. et
Crimag. 376, 6 affert Heck. | ἐπαιγιαλοῦς P (πεπταμένους—αἰγιαλοῦς
Heringa) | 5 sqq. Pl^m III^a c. 7 (εἰς ἀρχαλοῦς τινός), 6; ep.
est in cod. Matrii. 24 (ante Musaei carmen) ap. Ic. p. 86

5 ἀντιπᾶ (om. gentili) Pl^m; Θεσσαλονικῆ add. C, Σιδωνίου est
ap. Iv. 6 εἰς Ἡρώ καὶ Λεάνδρον Pl, idem lemma est in
cod. Matr. | duplici lemmate ep. instructum est in P; p. 313

(in nova p.) ad vs. 4 sq. ser. L: εἰς Λεάνδρον 'καὶ' ἔ' (i. e. τὴν
τ litt. non inducta, sed ex λ restituta est) ἦρᾶ (potius quam ἦρᾶ
τὴν ἀσπιδάα (ε pro η L^s; v. Mus. 24); p. 312 ad vs. 1 L εἰς Λεάνδρ
tantum ser., quod C mutavit in εἰς Λεάνδρ; idem C verba δ.
— ἦρᾶ add. 7—9 primum dist. in textu omisum dedit
in m. inferiore Pl^m, litterisque A' ante οὗτος, B' ante ταῦθ'

ταυθ' Ἡροῦς τὰ πάροιθεν ἐπαύλια, τοῦτο τὸ πύργον
P 313 λείψανον· ὁ προδότης ὧδ' ἐπέκειτο λύχνος.
κοινὸς δ' ἀμφοτέρους ὧδ' ἔχει τάφος εἰσέτι καὶ νῦν 5
κείνῳ τῷ φθονεῶν μεμφομένους ἀνέμῳ. M 32^r

5 667. ἘΛΕΣΠΟΤΟΝ. C

Εἰς Ἀμαζονίδα | τὴν θαυμασίαν | γυναικα.
Ἐν τῷ ναῷ | τῆς ἁγίας Ἀναστασίας ἐν Θεσσαλονίᾳ. C

Τίποτε μάνην γοῶντες ἐμῷ παραμύνητε τύμβῳ;
οὐδὲν ἔχω θρήνων ἄξιον ἐν φθιμένοις.
10 λῆγε γόων καὶ παῦε, πόσις, καὶ παῖδες ἐμῆο
χαίρετε, καὶ μνήμην σῶζετε Ἀμαζονίης. M 35^r

668. ΛΕΩΝΙΔΟΥ. C P I

Εἰς τινὰ ἀπεργάμενον ναυτίλιον.
Ἔστι δὲ ἱερόν τι τὸ ἐπιγράμμα. C

15 Οὐδ' εἰ μοι γελώσῃ καταστορέσειε Γαλήνη
κῆρυκα καὶ μαλακὴν φόντα φέροι Ζέφυρος,

adpictis versusum ordo in cod. indicatur p. 459, 7 ὀλεάν-
δροιο P, ὁ λειάνδροιο (lineola nom. pr. indicans) P^M 8 cf.
IX 215, 1 αἰεὶ θηλοτέρην ὕδαρ κενὸν Ἑλλησπόντου | πορθμῶς:
cf. Mus. 26 | τῷ P

1 Ἡροῦς (incertus spir., neglogenter ab A signatus) P | πύργον:
cf. Mus. 32 πύργον ἀποτοῦ δόμων παρὰ γέλιον ναῖε θαλάσῃ, 187
2 cf. IX 381, 4 γοῶντων λύχνον ἔχουσα. Mus. 329 λύχνον ἐπι-
στον ἀπέσβησε πικρὸς ἀήτης 3 κοινὸς δ* P κοινὸς δ' P^M;
cf. Mus. 343 | ὧδ' P | εἰσέτι C 4 κείνῳ τῷ P | μεμφομένους:
cf. Leon. 264, 3; Jul. 582, 3 || 5 sqq. P^M III^a c. 11 (εἰς γυναικῶν), 40
P^M P^I Ἐθελον P^a; ep. Thessalonicae repertam habet quae Anti-
patri Th. arti conveniant 6 ἀμαζονίδα L 7 ἐν τῷ ser. C in
clausulae signo, quod L adnexerat | τῷ ἁγίας C ἐν Θεσσαλῶν C
(eras. vid. οὐδ') 8 τίποτε P | παραμύνητε: opponitur λῆγε, noli
aliud verbum requirere propter θρήνων (cui γόωντε. respondet)
10 καὶ παῦε P P^I καὶ χαίρε Herw. | παῖδες P P^I (Herw.), ser. παῖ-
δας, et f. praestat παῖδας' ἐς αἰεὶ 11 μνήμην (η C) P μνήμην
(cum C) P^I | σῶζετε' P P^M || 12 sqq. ep. non sepulcrale Plan.

νηοβάτην ὕψεσθε· δέδοικα γὰρ οὐς πάρος ἔτλην
κινδύνους ἀνέμοις ἀντικορυσσόμενος. M 33^r

669. ΠΛΑΤΩΝΟΣ. C P I

Εἰς Ἀστέρα τὸν μαθητὴν | Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου. L

5 Ἀστέρας εἰσαθροῖς ἀστήρ ἐμός· εἶθε γενοίμην
οὐρανός, ὡς πολλοῖς ὕμμασιν εἰς σὲ βλέπω. M 32^r

quoque inter sepulcralia rettulit, P^M III^a c. 19 (εἰς ναυαγή-
σαντας), 48 (P^a c. 22, 46) p. 460, 12—14 praecedit (cum
not. x adpicta) lemmatistae titulus (13), cui C nomen auctoris
cum additamento suo (14) subiecit 12 Leon. Alexandrini
14 δὲ ἰσὸν τὸ ἐπιγράμῳ C; num. 5905 (6576) utriusque disticho
adposuit C, calculos litteris congruere praestant Boiss. et Sako-
lowski 13 οὐδέ P | γαλήνην P, cr. P^I; cf. Mosch. 5, 3 πο-
θεῖ δὲ ποτὶ πτόν ἄ με γαλήνα 16 μαλακὴν (C' A) P |
cf. II H 63

1 μ' ὕψεσθε Boiske (Br.) 2 ἀντικορυσσόμενος P P^I -σά-
μενος P^M P^a || 3 sqq. P^M III^a c. 6 (εἰς ἀνδρας οὐκ ἐπι-
σημοῦς), 27 (P^a c. 6, 28); ep. iunctum est in P^I (praeter P^I)
cum seq. 670, non item in P^M, ubi epp. distinguuntur: nam
et clausula post βλέπω adpicta et vocis Ἀστέρος (670, 1) littera
A maiuscula rubore insignita est; (in P^I error natus est inde
quod duo epp. ab eodem in eundem composita P^M uno in-
struxit lemmate;) iuncta exstant epp. ap. Ir. p. 103, ubi hexa-
stichon (ep. VII 256 + 259) praecedit, ep. VII 100 sequitur,
iuncta in cod. Vindob. n. 311; separata sunt epp. apud Diog.
L. III 29, Apostol. IV 12 a, b (Arsen. V 84 sq.); epp. affert
Apulei Apol. c. 10 3—4 lemma (4) praecedit ab L scriptum,
nomen auctoris subiecit C; εἰς ἀστέρα (et' rest. C) τὸν (C)
ἄ P | verba πλάτωνος φιλοσόφου scripta sunt a lemmatista,
sed a correctore, ut vid., atram fusciorē obducta; titulo C
add. (partim in ras.): τοῦ αὐτοῦ πλάτωνος (eundem Plat.
et Ἀστέρος magistrum et ep. auctorem fuisse declarans);
cf. Diog. III 29; Ἀρίστηπος δ' ἐν τῷ δ' περὶ παλαιᾶς τροφῆς
ἡμεῖν αὐτῶν Ἀστέρος μερικῶν τινὸς ἀστρολογεῖν συνιστανόμενον
ἐρασθήματ' . . . δηλοῦν δὲ τὸν ἔρωτα αὐτοῦ τάδε τὰ ἐπιγράμ-
ματα ἄ καὶ πρὸς αὐτοῦ γενέσθαι 3 Πλάτωνος P^M (Apo-
stol.) | Apul. ep. philosopho vindicat; a Platone ep. abundeat
Reitzenst. (iuniori Platoni trib. Brod.) 4 εἰς τινὰ λεγόμενον
Ἀστέρα P^M (om. P^a, sed add. P^a in epid., unde petivit

670. ΤΟΥΤ' ΑΥΤΟΥΤ'. C

Εἰς τὸν αὐτὸν | Ἀστὴρα τὸν μαθητὴν. I.C

Ἀστὴρ πρὶν μὲν ἔλαμπες ἐν ζωοῖσιν Ἔσος,
 νῦν δὲ θανὼν λάμπεις Ἐσπερος ἐν φθιμένοις. M32r

671. ἌΔΗΛΟΝ, οἱ δὲ ΒΙΑΝΟΡΟΣ. C

Εἰς Ἄτταλον νεότερον. L

Πάντα Χάρων ἀπλήστε, τί τὸν νέον ἤραπας αὐτως
 Ἄτταλον; οὐ σὸς ἐγὼ, κἄν θάνε γηραλέος; M32v

PI^a); ἐπίγραμμα εἰς Φαίδρον Apost. p. 461, 5 sq. 'astra vi-
 des; utinam flam, mi sidus, Olympus, ut multis sic te lumi-
 bus videam' ep. reddit Apul., 'Aster astra vides; o si caelum
 esse liceret, te possem ut multis cernere luminibus' Ir. l. c.

5 εἰς ἀστέρι (σ L^s) P εἰσαστέρις D. ἐσαστέρις eod. Vind. εἰσάσται
 Pl. Ir. (primo, dein corr.) | ἀστὴρ cr. ex ἀστήρ (non ἀσθη) P;
 Ἀστὴρ maluit Jac. | *ἀστήρ: ἐὺδος, D.⁸ πιαστ' (an σαστ'?) ἤρα-
 μος D.⁸ac | ἐμοὶ D.⁹ | εἶθε γενοίμην: cf. epp. V 82 sq.
 6 οὐτός PIM | ὅς — βλέπει Wilamow.; cf. V 82 ὄφρα — χαρῶσθ
 εἰς σὲ P PIM | βλέπειν Schneidew. Bgk | cf. Rub. Gr. Ep. p. 120 ||

1 sqq. PIM III^a c. 6, 28 (PI^a c. 6, 29); Ir. p. 103; eod. Vind.
 311; Diog. L. III 29; Apul. Apolog. c. 10; Apostol. IV 12 b; cf.
 ad p. 461, 3 sqq. 1 sq. τοῦ αὐτοῦ, δ] praemisit, εἰς τὸν αὐτὸν, (in

erasis vel corr. verbis) add. C, ἀστέρα τὸν scripserat L, μαθητῆ,
 (pro μάτ?) substituit C | ἄλλο τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτὸν (cf. ad
 p. 461, 4) Apost., καὶ ἄλλο tantum D.; titulum om. PIM^{ac} 3 sq. 'Lu-
 cifer ante mens rutilans mortalibus Aster, Hesperus a fato mani-
 bus ecce nites' Apul., 'In superis Aster qui Phosphorus ante mi-
 cabas, Vesper apud manes post tua fata micat' ap. Ir. p. 103;

cf. Ansonii ep. 144; Kaib. 568 ἦτις (sc. Κορηκεντεῖνα) ἐν ζωοῖ-
 σιν ὄκως ἀντέλλεν Ἐσος, νῦν δὲ θάνει δ' ὀπὸ γῆν Ἐσπερος ἐν
 φθιμένοις; Platon. Epinom. 987 B: ὁ γὰρ ἐσπερος ἐσπερος τε ὦν
 αὐτὸς Ἀφροδίτης εἶναι σχεδὸν ἔχει λόγον, Callim. fr. 52 Ἐσπερίον
 φιλοῦσιν, ἀτὰρ στυγέουσιν Ἐσπον, Arist. Eth. V.1, 15 οὐθ' Ἐσπερος
 οὐθ' Ἐσος οὐτ' ἀθανάσιος, quibuscum cf. Plotin. περὶ τοῦ καλοῦ
 Enn. I 6, 4 οὐτε Ἐσπερος οὐτε Ἐσος οὐτ' ἀθά- 3 μὲν πολὺ D.⁸ μὴν
 πρὶν Apost. | ἔλαμπες: cf. VI 156, 3 πᾶσι δ' ἴσον ἀστέρι λάμπει

(Theodorid.), II. Z 401 | ἐν P^{ac} ἐν D.⁸ P.⁸ac | ζωοῖσιν (οἱ) in

672. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ. C

Εἰς Ἀνδρέαν τὸν ἐπὶ | δικαιοσύνην μεγάλων. L

Ἐν Κορίνθῳ γέγραπται. LC

Χθὼν μὲν ἔχει δέμας ἐσθλόν, ἔχει κλυτὸν οὐρανὸς ἦτορ
 Ἀνδρέω, ὃς Δαναοῖσι καὶ Ἰλλυριοῖσι δικάσσει
 οὐχ ὀσίων κτεάνων καθαράς ἐφυλάξατο χεῖρας.

673. ἌΔΗΛΟΝ. C

Εἰς τὸν αὐτὸν Ἀνδρέαν | τὸν εὐσεβῆ. L

Εἰ γένος εὐσεβέων ζῶει μετὰ τέρμα βίοιο
 10 κραιπλὸν κατὰ θεσμὸν ἀνὰ στόμα φωτὸς ἐκάστον,

eraso η? C, idem add. oi supra lin.) P | ἐ. α., σσ (ω, in eraso oi?)
 P^{ac}, ἔσος D.⁸ac Vind. 311 Ir., ἔσος D.⁸ac P⁸ P⁸ | ἔσος PIM (PI^a
 in epid.) p. 462, 4 | λάμπεις P (rasura est supra litt. λ) |
 ἔσπερος D.⁸ac; cf. II. X 317 || 5 sqq. PIM III^a c. 6 (εἰς ἄνδρας οὐκ
 ἐπισήμους), 30 (PI^a c. 6, 31); cf. Kb 371 5 titulum infra lemma scr.
 C, om. PIM⁸ (ἔδρηλον P⁸ac) | οἱ δὲ βιάν. C, cf. τί ἤρα. αὐτως cum
 verbis τί τοσοῦτον ἐμετρήσασθε (644, 5), unde ep. Bianori inre
 tribui suspiceris 6 εἰς ἄτταλ' (spiritus C) P 7 ἀπλήστε (C)
 P; cf. 483, Cougny II 338 ἀπλήρωτ' Ἄϊδα, τί με νήπιον ἤρα-
 σαις ἐχθρῶς; — οὐ σοὶ πάντες ὀφειλόμεθα; | ἤρασας P | αὐτως
 (av ex av, non av cr.) P αὐτὸς PIM⁸ 8 ἄτταλον (C) P | cf.
 643, 3 sq. | κἄν A κ' ἄν C κ' εἰ PIM καὶ P⁸ac; scripturam Pal.
 defendit Jac. | θάνεν P: litteram ν et punctis et lineola del. L
 (θάνεν, non θάνον Δ^{ac}) | γ, ηραλέος (γ, in cr. q? C) P ||

1 sqq. ap. Buh. p. 156 (n. 112); obversabatur f. ep. 697 (9,
 Christod.); epp. 362 et 672 non eidem vindicem auctori 2 sq. lem-
 matistae verba ἐν κορίνθῳ γέγραπται¹ (reflecta a C alio atram.)
 sequitur lemma (2) ab L scriptum 2 εἰσανδρ. L | ἐπὶ δικαιο-

σύνην μεγαλιῶ (-αρχή? an -αρχομένον? v. 678) L 4 χθὼν P | οὐ-
 νός P; cf. 362, 3; 61, 1 sq.; Kb 35, 5 sq. 5 ἄνδρῶν (C) P | δαναοῖσι P
 Δαίοισι Reiske (Δαίοισι?), Δαίοισι Buhken (coll. Zosim. II 33) |
 Ἰλλυριοῖσι P -ριοῖσι Br. | δικάσει P, cr. Reiske (δικαστῆς ap. H.
 in t., -στῆς ap. B.⁸m) 6 οὐχ ὀσίων C οὐρασιαν Δ || 7 sqq. PIM
 III^a c. 1 (εἰς ἀγαθὸς ἄνδρας), 5 7 ἀδέσποτον Pl 8 αὐτὸν
 ἀνδρῆ L (Andream Cretensem esse ecclesiasticum perperam pu-
 tavit Brod.; v. Kramb. 165) 9 κραιπ. P 10 κραιπλόν PIM^{ac} | κραι-
 πλόν P κ. θνυδὸν Pl | ἀναστόμα (spir. et accent. C) P;
 cf. Eueni ep. IX 62, 6 πάντων δ' Ἑλλήνων κραιπλὸν ἐν στόματι

Ἄνδρᾶ, σὺ ζῴεις· οὐ κἀθανεὶς, ἀλλὰ σε χῶρος
ἔμβροτος ἀθανάτων ἀγρίων ὑπέδεικτο καμόντα. M 30^r

674. ἌΔΡΙΑΝΟῦ. C

Εἰς Ἀρχιλόχον τὸν Πάριον | ποιητὴν τῶν ἰάμβων. L C

5 Ἀρχιλόχον τόδε σῆμα, τὸν ἐξ λυσσῶντας ἰάμβους
ἤγαγε Μαιουίδῃ Μοῦσα χειρὶζομένη. M 35^r

675. ΛΕΩΝΙΔΟΥ ἸΣΟΨΗΦΟΝ. C

Εἰς ναυηγὸν τινα | ἐπώνυμον. L

Ἄτρομος ἐκ τῶν βου λῆε πείσματα ναυηγοῦ
10 χῆμων δὴ λυμέντων ἄλλος ἐνηπόρει. M 38^r

676. ἌΔΗΛΑΟΝ. C

Εἰς Ἐπίκτητον τὸν σοφόν. L

Δοῦλος Ἐπίκτητος γενόμενῃ καὶ σαῦ ἀνάπηρος
καὶ πενήνῃ Ἴρος καὶ φίλος ἀθανάτοις. M 43^r

1 Ἄνδρᾶ (C) P P^m | noli δῶκος huc inferre e versu simili 363, 4 2 ἔμβροτος A^{no} | ἀθανάτων (-των ex -των? cr.) P || 3-14 epp. 674-676 ex Diogeniani Anthologio fluxisse falso suspic- ceris 3 sqq. P^m III^b c. 22 (εἰς ποιητᾶς), 4 (P^r c. 25, 64; P^m c. 25, 21); ap. Ir. p. 99 ante VII 405 (v. p. 3) 3 nom. auctoris om. P^l; in Anth. Plan. ep. Iuliano tribui scr. per errorem Ir. (cf. VII 69-71) 4 ἀπό⁹ inter εἰς ἀρχιλόχ⁹ τὸν (L) et ποιητῆ⁹ τῶν ἰάμ- βων (L) inseruit C | εἰς Ἀρχιλόχον (post VII 617) P^m 1 εἰς τὸν αὐτόν (post VII 71) P^l 5 sq. cf. VII 352, 7 sq., quos vs. Adr. spectat ita, ut interroganti poetae respondeat, cf. XVI 151, 9 sq. 5 cf. 71 σῆμα τόδ' ἄρχ. | ἐς P^l, (cum prosodia? erasa) P 6 ἤγαγε P ἤλασε Finsler || 7 sqq. P^m III^a c. 19 (εἰς ναυαγήσαντας), 49 (P^r c. 22, 48; P^l c. 22, 47); cf. epp. 282 (Theodoridae), 264, 266 (Leon.), 269 (Ps. Platon.) 7 τοῦ ἀπιοῦ (post VII 668, Leo- nidae Al.) P^l | ἰσόψ. C, qui numerum ἠῶε utrique adposuit versui; summam singulis versibus effici 3702, non 3705 contendit Boiss. 9 *λῆε P 10 χῆμων P χῆμων P^m; cf. 282 καὶ γὰρ ὄσ' ἡμεῖς ὠλλόμεθα | ἐνηπόρει P P^m (sed ἐν ex ἐπ cr. Plan.) P^l ἐπανπόρει P^m. P^l in t. (sed ἐν ἄλλω ἐνηπόρει γὰρ P^l in epid.) || 11 sqq. P^m III^a c. 28 (εἰς φιλοσόφους), 39 (P^r c. 32, 39; P^l c. 32, 42); affert ep. Macrobian. Saturnal. I 11, 44 (unde

677. <ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.>

Εἰς τὸν τάφον Μεγιστίου | τοῦ μάρτεως τοῦ ἐπὶ |
Περσῶν ἀναιρεθέντος. L
Ἐκ τῆς ἱστορίας Ἡροδότου. C

5 Μνήμα τόδε κλεινοῦ Μεγιστία, ὃν ποτε Μῆδοι
Σπερχειὸν ποταμὸν κτείναν ἀμειψάμενοι,
μάντιος, ὃς τότε κήρας ἐπερχομένας σάφα εἶδᾶς
P 314 οὐκ ἔτλη Σπάρτης ἠγεμόνας προλιπεῖν. Pr 20

a falsario agglutinatum in Gellii N. Att. II 18); cf. Ioann. Chrys.

Migne 60, 111 p. 464, 11 sq. εἰς Ἐπίκτητον ἰσόψηφον Λεωνί^δ P^m

11 ep. nec. ἰσόψ. est nec Leonidae: praecedente Alexandrini epigrammate (VII 675) Plan. eidem auctori seq. distichon tri- buit; ipsi Epicteto ep. vindicat Maer.: 'eius Epicteti etiam de se scripti duo versus feruntur' 12 ἐπίκτητ' (-κτη potius quam -κτε) ὃ L; non inscriptionem esse, sed demonstrativi generis ep. recte animadvertit Freg. (p. XII) 13 σάφατι πηρός Ma- crob.; cf. Suid. ἰπρωθεῖς τὸ σκέλος ἐπὶ ζεύματος' s. v. Ἐπί- κτητος, Gregor. Naz. in Murat. Anecd. p. 180 ἀγνώμενος τὸ σκέλος οὐκ ἀλέγξεν 14 Ἴρος (AL) P P^m | ἀθανάτοσ' (acc. et i. C) P -άτοις (cum C) P^l (-άτων Chrysostom.) ||

1 sqq. ep. est apud Herodot. VII 228, ap. Ir. p. 293 (post VII 248 sq.); sch.^B apposuit ad epp. 249-251 1 sq. τὸ δὲ

τοῦ μάντιος Μεγιστίου Σιμωνίδης ὁ Λεαπερέπεις ἐστὶ κατὰ ξει- νίην ὁ ἐπιγράψας Herod. | ἐπὶ τῷ μάντι τόδε Σιμωνίδης Ir. 1 nom. auctoris om. C, supra notulam eius (l. 4) erasum esse indicem poetae 'σιμωνίδου τοῦ Κεῖνον' non ausim contendere

2-4 verba ἐκ τῆς ἱστορίας (sic) ἤρ. praemisit C lemmati ab L scripto 2 μεγιστεῖ (-ατέωσ', sed τε vid. cr. ex τι) L Μεγι-

στίου Pr.: cf. ad 5 | τὸν μ. π'ον' ἔπο L 3 ἀναιρεθέν L

4 Ἡρόδοτος Πολυμνίης ξ' sch.^B 5 μνήμα P (μνήμα sch.^B) |

κλεινοῦ Her. β Ir. | μεγί σσ' ἔπον (L, et v C, μεγί στεόν potius

quam -ὄσ A^{no}; erasae supra στ vid. litterae γθ) P Μεγιστία

Her. Ir. sch.^B | ὃν ποτε (accentus C) P 7 δα (C) P 8 οὐ-

κέτλη P | (Σπάρτης Her. codd. deteriores) | ἠγεμόνας προλ. C,

ἠγεμόνα πρ. scripsisse librarium A^{no} non putaverim (ci. Stein)

678. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

C

Εἰς τινὰ Σωτήριχον | ἐπ' ἀνδρείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ
μεγαλαυχούμενον.

L

Πληρώσας στρατιῆν Σωτήριχος ἐνθάδε κείμεναι,
ἄλβον ἐμῶν καμάτων γλυκεροῖς τεκέεσσιν ἐάσας.
ἦρξα δ' ἐν ἱππέεσσι, Γερήμεος οἶά τε Νέστωρ,
ἐξ ἀδίκων τε πόνων κειμήλιον οὐδὲν ἔτευξα·
τοῦνεκα καὶ μετὰ πότμον ὀρώ φάος Οὐλύμποιο.

679. ΤΟΤ' ἈΓΙΟΥ ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ. LC

10 Εἰς τὸν ἄγιον | Ἰωάννην τὸν | πάπαν Ἀλεξανδρείας τὸν
Ἐλεήμονα.

L

α. Τύμβε, τίς ἦ πόθει, ἦν δ' ἔτι παῖς τίνος; ἔργα καὶ
ἄλβον

νεκροῦ, ὃν ἐνδον ἔχεις, ἔννεπε, κενθόμενον.

1 sqq. ap. Buh. p. 156 (n. 113) 1 cf. 363 (παισὶ δὲ καλλεΐ-
φας — ἄλβον δ, ἱππέος μὲν γὰρ ἔην 5) 2 εἰς (°C) τ. σωτηρ²: affert
Jac. Murator. Anecd. p. 297 | ἐπανδρεία (°C) | καὶ δὲ καὶ οὐσίῃ L

3 μεγαλαυχόμενον (s. refecit, non ex o cr. C) L 4 v. 313, 1 | πλ.
στρ. P: 'militēs conscribendi' munus a Sotericho diei putat
Boiss.; muneri militari se prorsus satisfecisse vel expeditionem
quamdam confecisse dicere vid. Sot.; nec παργόσας (cl. Herc. f. 475)
στρ. praeferam | ὁδὸν τήριχος A | (κεῖται ap. G. l., corr. in marg.)
5 ἐμῶν ex ἐμῶν cr. P (v. 645, 5) | ἐάσας (alterum acc. add. L) P
6 ἦρξα et οἶά (v. 343, 7) P 7 ἐξ ἀδίκων P | τε P δὲ Reiske πόνων:
non πόρων, v. 679, 6 8 μετὰ P | ἔγω ap. Buh. (Br.) | ὀλύμποιο P,
cr. ap. Buh.; <ἀγνόν> Ὀλύμποιο Reiske || 9 sqq. P^m III^a c. 1 (εἰς
ἀγαθὸς ἀνδρας), 16 9 τὸν αγ. | σωφρ. ser. L, πατριᾶ
add. C σωφρ. πῆρ² ἱεροσ² L^m (ser. postea add.) P^m Σ. π. Ἱε-
ροσολύμων P^l, cf. I 90; de Sophronio Damasceno eiusque amico
Ioanne Eleem. patriarcha cf. Krumb. p. 188; diviserunt carmen
LC ita, ut ex hexasticho altero (v. 7—12; cf. etiam ad vs. 5) novum
efficerent ep. instruerentque titulo hoc: εἰς τὸν αἰὲν Ἰωάν² τὸν αἰὲν
σωφρ² (L) | πατριάρχου (C) 10 sq. Ἰωάν² (°C) τὸν πάπαν (°C) L in priorē
lemmate | ἐλεήμον² (°C) L | εἰς τὸν τάφον Ἰω² πάπ² ἀλεξανδρ² ασ²

β. Οὗτος Ἰωάννης, Κύπριος γένος, υἱὸς ἐτύχθη
εὐγενέος Στεφάνου· ἦν δὲ νομεὺς Φαρίης.
κτῆμασι μὲν κολλόολβος βλων πλέον, ὃν τρέφε Κύπρος, ἢ
ἐκ πατέρος πατέρων ἐξ ὀσίαν τε πόνων·
ἔργα δὲ θέσκελα πάντα λέγειν, ἅπερ ἐν χθονὶ τεύξεν,
οὐδ' ἐμοῦ ἐστὶ νόον οὐδ' ἑτέρων στομάτων.
πάντα γὰρ ἄνδρα παρήλθε φαινοτάταις ἀρετήσι
δόξαντα κρατεῖν ταῖς ἀρεταῖς ἑτέρων. 10
τοῦ καὶ κάλλεα πάντα, τάπερ πτόλις ἔλλαχεν αὐτῇ,
10 εἰσὶ φιλοφροσύνης κόσμος ἀρειοτάτης. M 30°

680. ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ. LC

Εἰς τὸν αὐτὸν Ἰωάννην.

L

Ἀρχὸς Ἰωάννης Φαρίης ἀρετῶν ἱερῶν
ἐνθάδε νῦν μετὰ τέρατα φίλη παρὰ πατριδί κείται·

(P^m — Ἰωάννον πάντα Ἀλεξανδρείας P^l) P^l p. 466, 12 πόθει
ἦν (prosodias neglegentius ser. A, nec dilucide cr. C) δ' ἔτι
παισ (nulla interpunctione) P; πόθει. ἦν δὲ τί· παῖς P^m; πόθει.
ἦν δ' ἔτι παῖς P^l, πόθει; ἦν δὲ τί; παῖς (sic) P^l, πόθει; ἦν
καὶ τί; παῖς P^l, πόθει ἦν; καὶ τί; παῖς P^l; πόθει ἦν; ἔτι παῖς
Br., πόθει ἦν, καὶ παῖς Jac. | ἔργα καὶ ἄλβον P, cr. P^l
14 νεκρὸς P P^l (ut pron. τίς et primam inducat interrogationem
et hanc: τίς sc. ποῖος ἔργα καὶ ἄλβ.), νεκροῦ Scaliger: f. ἄνθρωπος:
si viator, factisne opibusque Io. eminuerit, sciscitatur | ἔχεις P

1 Ἰω P^m 2 δε νομεῦς P 3 κτῆμασι signo initiali
praecedente P, κτῆματα P^l | ἄλβον P^l βλων (litteram β lineola
del. ipse A) P^l βλων P^l | πλέονων P P^l πλέον ὃν P^m (κτῆματα —
ἔργων πλέον² ὃν Scaliger) 4 ἐκ πατέρος; A^m (-ρων? A^m)
ἐξοσίαν P | cf. ad p. 466, 9 5 ἔργα ex ἔργα cr. P | ἐν χθονὶ P,
'vivus' Brod. 6 ἐστὶ νόον P (ἐστὶν, ὀδῆ² Reiske) | οὐδ' ἐτί-
ρων P (οὐδ' ἔτ. Jac.) | στομάτων P^m; v. Kb. 471 7 φαινοτά-
ταις P^l φειν. A^m (-τάτης Br.) | ἀρετήσι (prius i inseruit, circ.
iteravit C) P 8 ἑτέρων A^m 9 κάλλεα: α fin. ex σ? cr. P | πό-
λις P^l | ἔλλ.: v. I 90, 1; 123, 1 | αὐτῇ (° rest. C) P 10 ἀρειοτά-
της P -ότατος P^l -τάτης Salm.; cf. I 13 || 11 sqq. P^m III^a c. 1, 17

11 sq. lemma ante nom. auctoris ser. L | τοῦ αὐτοῦ εἰς αἰὲν P^m — εἰς
τὸν αὐτὸν P^l 11 σωφρ. L πατρ. add. C 12 τὸν αἰὲν et postea
30*

θνητὸν γὰρ λάχε σῶμα, καὶ εἰ βίον ἀφθιτον ἔξει
ἀθανάτους προΐξεις τε κατὰ χθόνα ἔδειξεν ἀπείρους. M 30^v

Syll. Palladae 681. ΠΑΛΛΑΔᾶ ἸΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ. L Pl, C
app. 681—688. Εἰς Γέσιον. L
5 Τωθαστικά. C

Ὅν ἀπεδήμησας τιμῆς χάριν, ἀλλὰ τελευτῆς
καὶ χαλὸς περ ἔων ἔδραμες εἰς Ἀίδην,

l^a L p. 467, 13 ἀρετῶν P Pl 'pro ἀρετῶν placentibus acci-
piendum' perversè B., qui idem ἐρετῶν coniecit; cum duplici
genetivō iungitur ἄρχος (ut Ioannes et primus inter sacerdotes
Alexandrinus, ἀρχιερέος, et princeps virtutum nominetur)
Ierείων Pl^b. cf. IX 787, 6 14 μεταρ. P | παραρ. P | Pl^m πρόδι.

1 ἔξει P ἔσχεν Pl | (σῶμα, βίον δ' εἶδ' — ἔσχεν Br., κεί οὐ
β. — ἔσχεν Jac.) 2 προΐξεις τε (si ex i et στε ex se vid. cr.) P (προΐ-
ξεις γε Reiske, Jac.) | καταχθόνας P: -χθόνας A²⁰, alteram o in α
mut., σ del., sed falsum acc. reliquit L; κατὰ χθόνα Pl^m | ἔδειξεν
(cr. ex -εν?) P || 3 — p. 473, 7 ex octo in Gessium app. (VII 681
— 688) duo priora Plan. in l. III cap. εἰς ἀνδρας οὐκ ἐπισήμους,
cetera (excepto ep. 685) in l. II cap. εἰς τολμητίας recepit; haec
altera app. pars (683 sq., 686—688), quae in secundo Planu-
dae libro exstat, bis reperitur in P: altero loco (p. 544 sq., P₂)
scripta sunt app. a B ita, ut ad Planudeam propius quam ad
priorem Palatini recensioem accedant; nam et B et Pl (l. II)
omittunt ep. 685, praeterea ep. 688 ita exhibent, ut alteram
dist. epigrammati 684 adhaereat, prius (688, 1 sq.) pro integro
carmine epigrammati 687 praemittatur. Servatur igitur ep. 685
ab uno A, app. 681. 682 tradunt A Pl (l. III), app. 683—688
(praeter ep. 685) A (P₁) B (P₂) Pl (l. II); differunt in app. dis-
ponendis ab A ita B Pl, ut ep. in P₂ Pl II inter se excipiant hoc
ordine: 683; 684 + 688, 3 sq.; 686; 688, 1 sq.; 687; unum dist.
688, 3 sq. iteratur pro integro ep. in Pl^b, cf. ad p. 473, 1 sqq.
3 sqq. Pl^m III^a c. 6 (εἰς ἀνδρας οὐκ ἐπισήμους), 31 (Pl^b c. 6, 32)

3 παλλαδᾶ L Pl^m ἀλεξ add. C 4 εἰς γ. L; hunc Gessium a
Pall. risum non eundem esse cum medico illo, quem ad Ze-
nonis imperatoris aetatem refert Suid. (s. v. Γέσιος), docet
Jac.; e Suida videntur petita esse quae tradit sch.^B (ad 683):

*Γέσιος μέγῃ κλέος ἔσχεν οὐ μόνον ἰατρικῆς ἔνεκα παρασκευῆς,
τῆς τε διδασκαλικῆς καὶ τῆς ἐργατικῆς, ἀλλὰ καὶ τῆς ἑλλης ἀπά-
σης παιδείας; cf. etiam Palladae in Gessium rhet. ep. XVI 317

Γέσιος Μοῖραν τροχάλωτε· ἐκ προκοπῆς γάρ,
ἧς εἶχες κατὰ νοῦν, ἐξεκόπησ' βιότου. M 32^v

682. ΤΟΥΤΟΥ ΑΥΤΟΥ. L Pl

Εἰς τὸν | αὐτόν. Ὀμοίως. L C

3 Γέσιος οὐ τέθνηκεν ἐπειγόμενος παρὰ Μοῖρας·
αὐτὸς τὴν Μοῖραν προῦλαβεν εἰς Ἀίδην. M 32^v

683. ΠΑΛΛΑΔᾶ ἸΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ. L, B Pl

Εἰς Γέσιον. | Σιωπητικόν. L, B C

P 544 'Μηδὲν ἄραν' τῶν ἑπτὰ σοφῶν ὁ σοφώτατος εἶπεν,

10 ἀλλὰ σὺ μὴ πεισθεῖς, Γέσιε, ταῦτ' ἔπαθες·

καὶ λόγιός περ ἔων ἀλογώτατος ἔσχες ὕνειδος

ὡς ἐπιθυμήσας οὐρανήης ἀνόδου.

οὕτω Πήρασος ἵππος ἀπόλεσε Βελλεροφόντην 5

P 315 βουληθέντα μαθεῖν ἀστροθέτους κανόνας·

p. 468, 6 'συνεπεδήμει (leg. συναπέδ.) γὰρ τῷ βασιλεῖ τιμῆς καὶ
μείζονος ἀει παρ' αὐτοῦ τυχεῖν νομίζων' sch.^B | οὐκατ. A²⁰ (cf. IX
401, 2) | ἄλλετ. P 7 ἔδραμες; v. 607, 6; plenam interp. post
αἰδὴν adhibet Pl

1 τροχάλωτε ex τροχολ. cr. Pl^m; -λώτερον Reiske 2 ἦσ

P Pl ἦν Br. | κατανοῶν ἔδειξ. P || 3 sqq. Pl^m III^a c. 6, 32 (Pl^b 33)

3 ἦ ἀνὲ L 4 εἰς τὸν (ex τ' C) αὐτόν L (Pl^a); ομοίως¹ add. C

5 παραρ. P 6 μοῖραν προῦλ. P: pentametri parte altera utitur

Pall. XI 290, 2 ψήφω τοῦ θανάτου περ. || 7 sqq. cf. ad ep. 681;

ep. ser. A p. 314 sq., B p. 544 (inter σιωπητικά, post XI 282, ubi ξη^τ

314 δις κείται¹ in m. adnot. man. rec.); Plan. non in l. III,

sed in l. II^a recepit: exstat in cap. εἰς τολμητίας (sic Pl^m, εἰς

τοληρούς Pl^b) n. 1 7 Παλλαδᾶ tantum B Pl, ἀλεξανδρῆ¹ ως¹

add. L 8 εἰς γέσιον praemittit nomini auctoris L, εἰς γέ-
σι¹ subicit B, om. Pl | σιωπητικόν titulo adiungit C 9 cf. V

298, 1 | σοφώτατος A (acc. om.), Pl^b. (-ύτατος Pl^a); σοφώτερος

B Pl^m Pl^a (cf. Plat. Tim. 20 D) | εἶπεν B 10 ἄλλαν A |

ταῦτ' A ταῦτ' B Pl 11 ἔσχες B 13 lineola praefixa initium

ep. notavit B | ἵππος B 14 cf. Ps. Lucian. de astrol. 13

πτηρὸν μὲν οἱ (sc. Bellerophonti) γενέσθαι ἵππον οὐ μάλα

πείθομαι, δοκέω δὲ μιν ταύτην τὴν σοφίην (astrologiam) μετέ-

ἀλλ' ὁ μὲν ἴππον ἔχων καὶ θαρσαλέου σθένος ἦβης,
Γέσσιος οὐδὲ χεῖρει εὐτόνου ἦτορ ἔχων. M 28^v

684. ΤΟῦ Αἴτοῦ. LBPI

Εἰς τὸν αὐτὸν | Γέσσιον, τὸν ἀρχοντα. L

5 Μηδαίς ζητήσῃ μερόπων ποτὲ καὶ θεὸς εἶναι
μηδ' ἀρχὴν μεγάλην, κόμπου ὑπερφιάλου.
Γέσσιος αὐτὸς ἔδειξε· κατηνέχθη γὰρ ἐπαρθεὶς
θνητῆς εὐτυχίης μηκέτ' ἀνασχόμενος. M 28^v

ποντα ἠψηλά τε φρονέοντα καὶ ἄστροισιν ὀμιλέοντα ἐς οὐρανὸν
οὐχὶ ἴππο ἀναβήναι, ἀλλὰ τῇ διανοίῃ; quam interpretationem
fabulae Bellerophonae aliqua ex parte sequitur Pall. propter
Gessium astrologorum commentis deceptum (cf. 687)

1 ἄλλο A ἄλλο B | ἴππον A ἴππον B | ἦβης A ἦβης B
verborum structuram paulo solutiorem, sed a Pallada non
alienam frustra sublevaris scribendo ἦν δ' ὁ μὲν 2 χεῖρει
PI^m, om. A (lacunam indicans post οὐδὲ) sed add. in P₁ man.
rec. (eadem scil., quae ep. Crinagorei 645 vs. 4 supplevit titulos-
que librorum X—XII p. 489, 507, 569 in m. sup. cod. Pal. add.;
cf. ad p. 441, 7; 117, 9), χεῖρει B (Lobeck, cf. Aristoph. Th. 570),
χεῖραι γ' Bothe; ad Gessii nomen alludi a Pall. monet Opsop. |
ἦτορ B | ξρ in m. adposuit B || 3 sqq. ep. 684 cum altero
disticho epigrammatis 688 tamquam unum poematum hexa-
stich. exhibet B p. 544 (ζητ. 314 δις κείται' adpinxit man.
rec.) idem hexast. in l. II^a cap. εἰς πολυητίας (PI^m πολυηρούς
PI^b, n. 2) praebet Plan. 3 sq. indicem auctoris praemittunt LPI.

lemma B 3 τ³ αὐτοῦ L τ² αὐ B 4 εἰδ³ αὐ B εἰς αὐ² PI^m (om.
PI^b) εἰς² αὐτοῦ L, qui verba γ.: τὸν αὐ² a BPI^m omissa add.
5 sqq. ex Pindaro hausit Pall.: cf. Ol. V 24 μὴ ματεύσῃ θεὸς
γενέσθαι (vs. 1), Pyth. II 26 μακρὸν οὐχ ὑπέμεινεν ὄλβον et
Ol. I 56 (vs. 4); propius etiam poeta accessit ad Ps. Lucian.
de astrol. 15: ἐς πόλον ἀεραθεὶς — ἐς πέλαιος κατηνέχθη
5 ζητήσῃ A PI^b τήσῃ B PI^m τήσῃ PI^a | μερ. ex μορ. ? cr. P₁
εἶναι B 6 μηδ' PI^m | ἀρχῆς μεγάλης PI (accus. AB) 7 εἰδειξε
B 8 θνητοῖς A τήσ B PI | μηκέτ' AB μηδὲν PI | ἀνασχό-
μενος P₁: -σχόμενος ABPI -σχόμενης L₁; μὴ κτεάν' ἀνασχό-
μος ci, at cf. κολάκων ἀνέχεσθαι IX 119, 1 (Pall.) ||

685. ΤΟῦ Αἴτοῦ. L

Εἰς τὸν αὐτὸν | Γέσσιον. L

Ζητῶν ἐξεῦρες βίβου τέλος εὐτυχίης τε,
ἀρχὴν ζητήσας πρὸς τέλος ἐρχομένην.
5 ἀλλ' ἔτucheς τιμῆς, ὧ Γέσσιε, καὶ μετὰ μοῖραν
σύμβολα τῆς ἀρχῆς ὕστατα δεξάμενος.

686. ΤΟῦ Αἴτοῦ. LBPI

Εἰς τὸν αὐτὸν | Γέσσιον. LBPI

Γέσσιον ὡς ἐνόησεν ὁ Βαυκάλος ἄρτι θανόντα
10 χαλεπόντα πλέον, τοῖον ἔλεξεν ἔπος.
Γέσσιε, πῶς, τί παθὼν κατέβης δόμον Ἰδιδος εἶσω
γυμνός, ἀκήδεστος, σχήματι καινοτάφω;

1 sqq. ap. Buh. p. 157 (n. 114); hoc in Gess. epigr. om. B et PI

1 sq. αὐτ³ εἰς τὸν αὐ² L 3 ζητῶν displicet sequente participio
ζητήσας; f. ζητῶν, an δόστην? | ἐξεῦρες v₁ (v₁ in craso σ?) P, -ρες
apogr. βίου P, cr. apogr. 4 πρὸς P; v. XI 54, 4 | (εὐτυχίης τε)
ἀρχὴν, τὴν ζωὴν πρὸς τ. ἐσχ. Reiske; ἀρχὴν, τῆς ζωῆς — ἐρχομένην
Br. (cui ἐρχόμενος reponendum fuisse monet Jac.); virgulam
post ἀρχὴν tollit Jac.: 'dum honorem quaerebas ad summum
finem tendentem' idem rectius interpretatur quam Boiss. (da
opera quae colligendis tributis navata sit a G. cogitans)
5 ἔλλειπνεν et μεταμ. P 6 v. IX 401, 4 | ὕστατα P; insignia ho-
noris mortuo ludibrii causa tributa esse censet Jac.: cf. 686, 4
σχήματι καινοτάφω || 7 sqq. ep. ser. A p. 315, B p. 544 (ζητ. 315
δις κείται' adnot. man. rec.); exstat in PI^m l. II^a cap. εἰς πολυη-
τίας n. 3 7 sq. lemma (8) nomini auctoris praemittit B
7 τ² αὐτοῦ L τ² αὐ B 8 εἶς αὐ² B εἰς αὐ² PI^m (om. PI^b), γέσ-
σιον add. L 9 βαυκάλος P₁^{no} βορυνόλος A^{no} 10 χαλεπὸν τὰ
πλέον B (cf. 681, 2; 683, 5sqq.); χαλεπόντα (APl) τάλαν s. -οντ²
ἔπορον Reiske | ἔλεξεν B 11 πῶς τι B πῶς τί P₁ πῶς τι (π ex
ω? cr.) nulla interpunctione PI^m | παθὼν B^{no} A | ἴδιδος
εἶσω, C₁, in m. erasum habet γρ δόμον P₁ (prorsus incerta
lectio scripta ab A^{no}); δόμον εἰσαίδω B congruens cum PI

τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη καὶ Γέσσιος εὐθύς· 5
P 545 'Βαυβαλε, τὸ στρήνος καὶ θάνατον παρέχει.' M 25^v

687. ΤΟῦ ΑἴΤΤΟῦ. B P1

Εἰς τὸν αὐτὸν | Γέσσιον. LB P1

5 Τὴν Ἀμμωνιακὴν ἀπάτην ὅτε Γέσσιος ἔγνω
τοῦ ξενικοῦ θανάτου ἐγγύθειν ἐρχόμενος, M 28^v
τὴν ἰδίην γνώμην κατεμέμψατο καὶ τὸ μᾶθημα
καὶ τοὺς πειθόμενους ἀστρολόγοις ἀλόγοις. M 29^v

p. 471, 12 ἀκῆθεντος A -δεστος B P1 (ἀκῆδ. P1^{msc}) | κείνο
τάφοι (i. fin. add. ipse A) P1 καινοτάφο B καινοτάφο P1 'noño
exsequiarum ritu' Brod. (ad sepulturae ludibrium quocumque
Gessium infamaverunt et verba σχ. καινοτ. et ultima ep. 685
videntur spectare); καινοτάφο Reiske

1 τόνδε A (P1) | μέγ' A | προσέφη καὶ A; προσέφη B
προσέφη P1^m (uterque omissa vocula καὶ); προσεφώνεε demum
P1^p (cf. II. T 413 cum A 517) | εὐθύς A εὐθύς B P1^m αὐθις s.
αὐτίς Herw. 2 'Ἡσίοσιος' ἢ διὰ πλοῦτον ἕβρις' vocem στρη-
νος interpretans sch.^p (cf. Hesych. στρηγιῶνες δὴλοῦ δὲ καὶ
τὸ διὰ πλοῦτον ἕβριζεν καὶ βιασῶς φέρειν) || 3 sqq. ep. iterat

B p. 545 ('5^v 314 δις κεῖται' add. Sylb.), post prius dist. epi-
grammatis seq.; apud Plan. est in I. II^a c. εἰς τολμητίας n. 5
(hic quoque praecedunt epigrammatis 688 duo vs. priores)
3 indicem auctoris om. L, post lemma scr. B, ante lemma P1^m
4 cf. ad p. 471, 8 5 τ. ἢ, ἢ ἄμμωνιακῆ, ἢ, ἢ (sic cum articulo) P1^{pc}
ἢ, ἢ τὴν ἄμμωνιακὴν (sic) L in m.; etenim pro duplici ἢ, ἢ alia
olim exstabat terminatio, fort. scripserat τῶν -κοῖν (potius
quam τῶν -κῶν vel τῶν -κῶν) A^{ms}, quam scripturam corr.
L in m., C in ipso textu; cum LC faciunt B P1 | ὅ τε B
6 ξενικοῦ (cum erasa prosodia supra ε) A: de morte Gessii in
peregrina terra obita cf. 681, 1; 'ἐν γὰρ τῇ φωνῇ νοσήσας

ἀπηλλάγη τοῦ βίον ὡς ἐν τοῖς νοσῶ^{δα}, sch.^p (- ὡς ἐν τοῖς νοσι-
δίσις inepte sch.^w; scribendum ἐν τοῖς Σουσίδα; referuntur enim
apud Suid. s. v. Γέσιος de Heraiseo haec: ἐν τῇ φωνῇ νοσήσας
ἀπηλλάγη τοῦ σώματος) 7 ἰδίην A P1^p, ἰδίαν B itemque P1^m;
olim ἡμιδίην ci. | τότε ἐμέμψατο A κατεμ. (κατέμ. B^{er}) P2 P1
8 πειθόμενους A πειθ. B P1 | ἀστρολόγοις A -γοῖσι B P1 | ἀλό-
γοις A P1 -γοῖσι B; cf. ἐλόγως apud Pall. in fine pentametri X
85, 2 (τὴν ἄλογον δύναιεν X 62, 4) ||

688. ΤΟῦ ΑἴΤΤΟῦ. LB P1

Εἰς τὸν αὐτὸν | Γέσσιον. LB P1

Οὗτος ὁ Γέσσιος ἄρχων | ἦν ἐν μέρει τιμῆ | Ἀλεξανδρείας. C

Οἱ δύο Κάλχαντες τὸν Γέσσιον ὄλεσαν ὄρκους
5 τῶν μεγάλων ὑπᾶτων θῶκον ὑποσχόμενοι.
P 544 ὃ γένος ἀνθρώπων ἀνεμῶλιον, αὐτοχόλωτον,
ἄχρι τέλους βιότου μηδὲν ἐπιστάμενον. M 28^v

689. *ΑΔΗΛΟΝ. C

Εἰς Ἀπελλιανὸν χριστιανὸν καὶ εἰσεβῆ. LC

10 Ἐνθάδε σῶμα λέλοιπεν Ἀπελλιανὸς μέγ' ἄριστος·
ψυχὴν δ' ἐν χεῖρεσσιν ἔην παρακάθετο Χριστῷ.

1 sqq. tamquam integrum ep. exstat prius dist. P₂ p. 545
(a B scriptum ante VII 687) et ap. Plan. I. II^a c. εἰς τολμητίας
n. 4 ('5^v 315 δις κεῖται' adnotat man. rec. P p. 545); et erat
hoc dist. pro peculiari ep. scriptum etiam ab A (P₁ p. 315); si
quidem clausulae signum erasum est in fine prioris dist. et ini-
tialis not. una, iuxta alteram erasam, restat ante ὃ γένος; alte-
rum dist. (688, 3 sq.) adnectunt epigrammati 684 (pro tertio di-
sticho) P1 in I. II^a (εἰς τολμ.) et B (P₂ p. 544); primum ep. est
titulo Παλλαδᾶ praemisso secundum dist. apud Plan. in I. I^b
cap. εἰς τὸν βίον (M 82^v), unde stumpsit cod. Matrit. ap. Ir.
p. 105 1 sq. indices ad 688 eosdem quos ad 686 adposuerunt
LB P1 3 οὗτος ο. ἄρχ ἦν εν, αλ. C 4 ὄλεσαν ὄρκους B
5 τὸν pro τῶν Reiske | θῶκον ('AC, erasa vid. litt. o supra ω)
P1 ὑποσχόμενοι ('C) P1 5 sq. de signis desinentis incuntisque
ep. in P₁ adiectis cf. ad 1 sqq. 6 αὐτοχόλωτο B: 'sibi ipsa
causa irae' Reiske, 'homines sibi ipsi infestū' Jac.; v. IX 168, 3
διχόλ. (Pall.) 7 ἄχρι A μέχρι B P1 in fine vs δ' (ῥοαῖον) C ||
8 sqq. ap. Buh. p. 157 (n. 115) 8 ἄδηλον, C^{er} χριστια-
νοῦ? L^{ar} 9 εἰς, C | ἀπελλιανό, P1 (apost. et P₁ C) P | χρι-
στιαῖο L | εἰσεβῆ* (spir. et acc. C, qui idem litteram c post η
erasit) P | post χριστιανόδ (cf. ad I. 8) vid. L scripsisse haec:
οὗτος ὁ ἀπελλιανὸς χριστιανὸς | καὶ εἰσεβῆς (<ἦν?)

10 ab initio vs. X (i. e. χριστός s. χριστιανός) adpinxit L |
ἔλειπεν ('AC) P, λέλοιπεν ap. Ruhnk., (σῶμ') ἀπέλειπεν ap.
B^m G^m | ἀπελλιανὸς A^{ms} -λιανὸς rest. man. rec. | μέγ' ('C) P
11 εἰς C ἔσην? A^{ms} | παρακάθετο P, cr. apogr. | χριστῷ A ||

690. ἘΛΛΗΘΕΙΑ.

Εἰς Πυθίαν τινὰ | σοφιστήν.

Οὐδὲ θανάτων κλέος ἐσθλὸν ἀπόλεσας ἐς χθόνα πάσαν,
 ἄλλ' ἐτι σῆς ψυχῆς ἀγλαὰ πάντα μένει,
 ὅσα' ἔλαχες τ' ἑμαθές τε φύσει, μῆτιν πανάριστε·
 τῷ ἴα καὶ ἐς μακάρων νῆσον ἔβης, Πυθία. M 90^v

691. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Εἰς Καλλικράτειαν | γυναικα Ζήνωνος, | ἦτις πρὸς Ἀλκίσιον
παράβλλεται.

10 Ἀλκίσιος νέη εἰμί· θάνατον δ' ὑπὲρ ἀνέρος ἐσθλοῦ
 Ζήνωνος, τὸν μόνον ἐνὶ στέροισιν ἐδέγγην,
 P 316 ὃν φάτος γλυκερῶν τε τέκνων προὔκριν' ἐμὸν ἦτορ,
 οὐνομα Καλλικράτεια, βροτοῖς πάντεσδιν ἀγαστή. M 35^v

1 sqq. P^m III^b c. 1 (εἰς ἀγαθὸν ἄνδρα), & (P^l c. 1, 23); ap.
 Buh. p. 157 (n. 116) 1 sq. ἄθλον, in orasa clausula lemmati
 subiecit C, non praemisit, quod infer lemm. ep. 639 sq. inserere
 parum commodum erat; titulum om. P^m P^l a, ἄλλο (post XVI 22)

γρ ὅσα' P^l a 3 v. 536, 1 4 ἔλλει P 5 ὅσα (L corr.) P ὡς P^m
 P^l a ὡς P^l ὃν Brod.; cf. 325 | ἔλαχες ἑμαθές τε P ἔλαχες
 τ' ἑμαθές τε P^l ἑμαθές τ' ἔλαχες τε φύσει Jac. | post φύσει
 interpunxit P^m (dativum ad praecedentia referens), φύσει μῆτιν
 π. iungit Br.; φύσει μῆτις θ' αὐ' ἄριστος? | πανάριστος (ε ex η cr.)
 P^m 6 τῷ ἴα P τῷ ἴα P^m | νῆσον: cf. Pindar. Ol. II 70,
 Mnemos. 14. 390; ne νῆσον βῆς μακάρων requiras, cf. Kb. 107, 473
 (νῆσον μακ.) | Πυθία: γρ. ἰσως ποθέων sch. B || 7 sqq. P^m
 III^a c. 11 (P^l c. 12 εἰς γυναικας), 41; cf. Kb. 277, 647, Anth. Lat.
 1551 (B): '(mariti) pro cuius vita vitam pensare precanti in-
 dulsero dei' 7 tit. om. P^l 8 Καλλικράτ.: cf. VII 224 |
 ἔλλισσι (i. e. ἔλλιστιν, nam compendio tam in quam ην nota-
 tur) L secutus primi vs. scripturam 9 παρὰ (C) βάλλεται L
 10 ἄλκισσις P, or. P^l | νέη εἰμί P: cf. Kb. 917, 2; XII 54, 3 νέον Πόθον
 (Mel.) | θάνατον C θανάτων A^m | ὑπὲρ P 11 cf. 324, 2 | ἐν P |
 στέροισιν ἐδέγγην P idemque P^m στέροισι ἐδέγγην P^l
 12 Cημ(είωσαι) adpinxit C | προὔκρινεν C προὔκρινεν A^o προὔ-
 κριν' P^l; malim προὔκρινεν ἐμὸν κῆρ (cf. Od. δ 259, v 89)
 13 ep. 691 itemque 695 poetis Phil. tribuit Menk, ut quinque
 epp. (691—695) fr. Philippeum complectatur ||

692. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ὁ δὲ

Fr. Cor. Phil.
epp. 692—694.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ.

Εἰς Γλύκωνα Περγαμητὸν | ἀθλητήν.

Γλύκων, τὸ Περγαμητὸν Ἀσίδι κλέος,
 ὁ παμμάχων κεραυνός, ὁ πλατὺς πόδας,
 ὁ καινὸς Ἄτλας αἰ τ' ἀνίκατοι χεῖρες
 ἔρροντι τὸν δὲ πρόσθεν οὐτ' ἐν Ἰταλοῖς
 οὐθ' Ἑλλάδι στρατόν ποτ' οὐτ' ἐν Ἀσίδι
 ὁ πάντα νικῶν Αἰδῆς ἀνέτραπεν.

693. ἈΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ.

Εἰς ναυαγὸν τινὰ | Γλήριν εἰς παρηγοίην | τεταρμένον.
Ἰαμβικόν.

Γλήριν παρηγοίης ἀμφέχω χερμαῖς
 πικρῆ κατασπασθέντα νόματος δίνη,

1 sqq. ap. Buh. p. 157 (n. 117) 1 sq. φιλιππὸν Θεσσαλο-
 κείως scripsit A; prisco huic titulo additamentum suum ἄντ.
 οἱ δὲ praemisit C; cf. 390 et Antipatri in Nicophontem ep. VI 256;
 Settii trib. Antipatro Thess., quem et Pergami fuisse putat Menk

3 εἰς γλ. περγαμητὸν ἀθλητὴν scr. L 5 παμμάχων: < πάγ-
 κραιναστῶν ap. Buh. m κεραινός C -γός A^m 6 cf. VI 256, 1 σιδε-
 ρεῖος Ἄτλαντος ὄμοις | ἔτλας (ex ἀτλ.?) et αἰτ' P^l | ἀνίκατοι Reiske
 7 ἔρροντι τόνδε P | ἔρρον τούνδε pr. Reiske, ἔρροντι τόνδε
 δὲ σθένος οὐτ' olim Jac. | τὸν (δὲ ap. Buh. in t.) τε (ap. B. m)
 pr. αἰτ' ἐν Ἰτ. (αἰτ' Ἑλλάδι τὸ πρῶτον αἰτ') ap. B. (Salm.)
 8 οὐθ' et οὐτ' P | τὸ πρῶτον P (defendit Reiske); ἄτραπεν,
 τις ἔπρωσεν et τις ἔστρωσεν Jac. (priore coniectura τόνδε δὲ
 σθένος — τὸ πρῶτον reiecta verbisque τὸν δὲ πρόσθεν restituti-
 tis); τραπωτὸν Baizer, τραπητὸν Bothe, προωστὸν Heck., κατα-
 στρατὸν Boiss., πτωτὸν ποτ' Emper., εἰ στρατόν ποτ' | ἐνασίδι
 P | Glyconem dici pancratiastem, cuius Hor. ep. I 1, 30 meminit,
 Reiske monuit || 10 sqq. ap. Buh. p. 157 (n. 118); cf. Leon. 295,
 Phil. IX 89, Antip. 402, Kb. 876, 920 11 sq. Ἰαμβικόν prae-
 mittit L, sequitur lemma (11) a C cancellatum; fr bis in m.
 adpositum 11 εἰδὲ ναυαγὸν τινὰ γλήριν L | εἰς παρηγο-
 scripserat L (haesitans in interpretanda voce παρηγοίης, idem ex
 his fecit ἐν παρῶ (inductis litteris ηον; an—ῶ?) 3 γλήριν A^m

ὅτ' ἰχθυάζει' ἐξ ἄκρης ἀπορροῶτος·
 χῶσαν δέ μ' ὄστος λαός ἦν συνεργήτης,
 Πόσειδον, οὗς σὺ σῶξε καὶ γαληναίην
 αἰὲν διδοίης ὀρμηβόλοισι θίνα.

5

694. ἘΔΔΑΪΟΤ.

Εἰς Φιλοπαράμμονά τινα δυνόητων.

C

L

Ἦν παρὶς ἦρωα, Φιλοπαρήμμων δὲ καλεῖται
 πρόσθε Ποτειδαίης κείμενος ἐν τριόδῳ,
 εἰπεῖν οἶον ἐπ' ἔργον ἄγεις πόδας· εὐθύς ἐκαίνος
 εὐρήσει σὺν σοὶ πρήξιος εὐκολίην.

10

γλήριν P^r Γλαύρον malebat Reiske | παρήμια (C) P | χερ-
 μάς: cf. Crin. 371, 5 p. 475, 14 πιρῆ P, cr. apogr. | κατα-
 σπασθέντα ex καταπ. cr. C

1 ὅτ' ἰχθυάζει' (supra θ₁ vid. eadem litt. erasa) C ὅτι
 χυάζει' A^{ac}; cf. Theoc. 21, 42: εἶδον ἐμεινὸν ἐν πέτρῳ βεβηκῶτα,
 καθεζόμενος δ' ἐδάκρυον ἰχθύος | ἐξάκρησ P | ἀπορροῶτος (si-
 gnificum %, gravem et priorem acutum C) P^{vo} ἀπορροῶτος A^{ac}
 2 δέ μ' A δ' ἐμ' C (sc. δ' ἐμ' pro δέ μ' reponens) | ὄστος λαός ex
 ὄστος? (non -oy) λαός fecit C; ὄστος θάλασσης? cf. 235, 10 | συνεργήτης
 P (tuetur Lob. paral. 437) -γαστής Jac. -γίτης Heck, -γέτης Reiske
 (neglectis numeris, quos ad restituendos ὄστος ἦν συνεργήτης s.
 -γέτης λαός proposuit Jac.) 3 x πόσει δονοῖα C δό-
 νοος A^{ac} qui lacuna versum ab initio mutilatum indicavit |
 σῶξε P 4 ὀρμηβόλοισι (η refecit C, ὀρμηβῶ A^{ac}) P^r || 5 sqq.
 ap. Buh. p. 158 (n. 119); sepulchrale esse ep. negat Dübner, cui
 obloquitur (cl. vs. 2) Weissh. 6 φιλοπαράμμονά τινα L; munere
 fungi herodem simili fere atque deam Πηρηξιδίαν (τὴν ὥσπερ
 τέλος ἐπιτιθεῖσαν τοῖς τὲ λεγομένοις καὶ πρακτομένοις Hesych.)
 monet Jac.; comparat Mack. (p. 354) cum Philoprogmone numen,
 cuius mentionem facit Pausan. I 24, 3: ὁμοῦ δὲ σφισιν ἐν τῷ
 ναφ Σπονδαίων δειμῶν ἔστιν; comparandus Ἐβόδος heros Apol-
 linopolit., v. Rohde Ps. 640, Kb. 825 7 παρὶς P | post ἦρωα
 virgula interpuncta C | (Φιλοπαράμμων ap. Buh.) 8 v. 194, 2,
 Kb. 21, 10 πρόσθε Ποτειδαίης | πῶρ' ἰδαίης (apostroph. A, spir.
 refecit C) P, Ποτιδ. ap. | κείμενος ap. B^m (Salm.) 9 εἰπεῖν: cf.
 502, 3 | οἶον A^{ac} | ἐπέργον (C) P | πόδας ap. B.; cf. 525, 1 |
 εὐθύς potius quam -θύς A 9 sq. ἐκείν, ο₁ (-να olim scriptum
 fuisse non contenderim, -ν₁ cr. C) εὐρήσει σὺν σοὶ P, ἐκαίνος
 εὐρ. σὺν σοὶ (σὺν σοὶ Br.) Salm., ἐκαίνος εὐρήσεις ἐν σοὶ Reiske |

695. ἘΔΔΕΣΗΟΤΟΝ.

C

Εἰς Κασσίαν | τὴν σάφρονα.

L

Ὅρῳ πρόσωπον Κασσίας τῆς σάφρονος.
 εἰ καὶ τέθνηκε, ταῖς ἀρεταῖς γνωρίζεται
 ψυχῆς τὸ κάλλος μᾶλλον ἢ προσώπιατων.

5

M 92^v

696. ἘΡΧΪΟΤ ΜΥΤΙΑΗΝΑΪΟΤ.

C

Εἰς Σάτυρον κρεμασθέντα διὰ τὸ | ἐρίσαι Ἀπόλλωνι.

L

Ὅμοιον τῷ Μαρσῶν.

L

Αἰωρῆ θήρειον ἱμασσομένοσ δέμας αἰώρας,
 τλάμων, ἀορτηθεῖς ἐκ λασίας πίτυος,
 αἰωρῆ· Φοῖβῳ γὰρ ἀνέρσιον εἰς ἔριν ἔστης
 πρῶνα Κελαινίτην ναιετάων, Σάτυρε.

10

1 sqq. P^m III^b c. 11 (εἰς γυναῖκα), 8; P^b c. 12, 49
 1 ἀθλον P^m, om. P^m 2 Κασσίαν τὴν L; cf. Kb. 607, 2
 3 ὄρῳ P^m | Κασσία A Κασσίας P | post σάφρονος non distingit
 P, interrogandi signum posuit P^m 4 γνωρίζεται P^m,
 punctum om. P | ταῖς δ' ἀρ. γν. ψυχῆς Herw., qui verba εἰ καὶ
 τέθνηκε cum prioribus iungit 5 μείζον P^olak | τοῦ προσώπου P
 τοῦ σώματος P (Pol.) τῆς ὕψους Br.; προσώπια Bothe — πᾶτων
 Jac. (idem ψυχῆς δὲ κάλλος τοῦ προσώπου κάλλιον ci.) || 6 sqq.
 P^m III^b c. 7 (εἰς αἰώνιος), 1 (P^b c. 8, 3) 6 ἄρχλον om. gen-
 tili P | μινύτ (sic) C; ep. eiusdem Archiae vid. atque VI 195
 (ἀνιέρτησεν), 192, 207, VII 191 (ἀ πάρος), 213 (πίτυος in claus.
 pentametri), 214 (οὐκίει — ποιήσεις — ὡς πρῶν) 7 διατο L

8 ὁμοῖο τῷ Μαρσῶν L; πότμος s. ἀβρῶ suppl. Paulssen; ὁμοῖος τῷ
 Μαρσῶν Jac.; εἰς Μαρσῶν recte inser. sch.^m | cf. Alcasi XVI 8,
 Dioscor. IX 340 9 sqq. quae exstant apud Pausan. X 30, 9 ἔστιν
 ἐπὶ πέτρας — μέλει τῶν ἀλῶν ἐμάνετος' affert sch.^b (additur-
 que Πανσανίας β'; cf. sch.^m) 9 αἰωρῆ (et sic in vs. 3) P
 αἰωρῆ (-ρη ex -θη? cr.) P^m; αἰωρ κρέμασαι sch.^b | θηρίον P, cr.
 P; cf. Orph. Hymn. 51, 7 Σατύροις θηροτότοις, Nonn. D. 21, 217 |
 δέμας αἰώρας P^o P^l δῶμα αἰώρας P^{ac}, δέμας Heck. (cf. Aerio
 victus dependet Marsya ramo' A. L. I 138) 10 πίτυος P; cf.
 XVI 8 οὐκίει ἀνὰ Φρυγίην πιτυογράφον 11 cf. οὐκίει Φοῖβῳ
 θνατὸς ἐὼν θάλαν εἰς ἔριν ἠρτίσας XVI 8 12 Κελαινίτην P
 νίτην P -νίτην Br.; cf. εἰ δὲ Κελαινίτης ποιμὴν IX 340, 5 | σά-
 τυρε (C) P; cf. νυμφογενὲς Σάτυρε XVI 8

σεῦ δὲ βοᾶν αὐλοῖο μελίβρομον οὐκέτι Νύμφαι, 5
ὡς πάρος, ἐν Φρυγίῳις οὖρεσι πευσόμεθα. M 92^r

697. ΧΡΙΣΤΟΔΩΡΟΥ. C. P1

Εἰς Ἰωάννην τὸν | ἐξ Ἐπιδάμου | ἦτον Δοροχίτην | ἐπὶ 5
πόλεως Λυχνιδῶν, | L₁
τὸν καὶ ἕπειον γυνόμενον ἀρετῆς | ἔνεκα. L₂

Ὅστις Ἰωάννην κρύπτει τάφος, ὅς ῥ' Ἐπιδάμου
ἄστρον ἔην, ἦν πρὶν παῖδες ἀριπρεπέες
ἔκτισαν Ἡρακλῆος· ὄθεν καὶ μέγιστος ἦρος
10 αἰεὶ τῶν ἀδίκων σκλήρον ἔκοπτε μένος.

1 sq. v. Curt. III 1 'Nymphas Marsyae amore retentas
considero poetae dixerant', οὐκέτι — ὡς ποτε μέλεις XVI 8
1 αὐτὸ βοᾶν P | μελίβρομον: λαοὶ δ' οἱ κλάζοντες ἴσον
φύσιν μελίχρον Alc. 2 τὸς P ὡς P1 (ὡς πρὶν Alc.) φρυ-

γίῳι C -γίαισ? A² | πευσόμενον (δα man. rec., cf. ad p. 470, 2) P
-όμεθα P1 | 3 sqq. P1^m III^a c. 1 (εἰς ἐρατοῦς ἀνδρῶς), 4
3 χριστοδῶρον C itemque P1^m Χρηστοδ. P1^b 3—6 duplici titulo
instructum est ep. in P, prius lemma exstat p. 316 ad vs. 1 sqq.
(lin. 3—5), alter titulus in nova p. 317 ad vs. 7 sqq. adpositus
hic: τοῦ αὐτῆ χριστοδῶρ C | εἰς τὸν αὐτὸν ἰω | τὸν καὶ ἕπ. γειν.

αρετῆ | ἔνεκα (l. 6) L, quae tamen verba lemmatistae cancel-
lata sunt a C, scil. ne unum pro duobus haberetur ep.

4 ἐξἐπιδάμου (alteram apostr. C) ἦτον Δοροχίτην L: Ioannem
Epidamnum Br. monet Anastasio I imperante Illyrici praefec-
tum, Reiske Dicori generum fuisse docet; consulatus Ioannis
mentionem facit Du Cang. Fam. aug. Byzant. p. 86 4sq. ἀπὸ (' C
ἀπὸ i. e. ἀπὸ τῆς? L²) πολ. λυχνιδῶν L: Λυχνιδῶς et -τός appel-
latur Illyriae urbs, cf. Steph. Byz. Λυχνιδῶς πόλις Ἰλλυρίας
ἀρσενικῶς λεγομένη καὶ λίμνη θηλυκῶς, Herodian. II 547, 16
Λυχνιδῶς πόλις Ἰλλ. κτλ. 7 ὄσος P 8 πρὶν ex πρὶν cr. P.
δὴ P1 | de Epidamno ab Heraclidis condita cf. Thucyd. I 24
αἰκιστῆς δὲ ἐγένετο Φάλιος — τῶν ἀπ' Ἡρακλῆος 9 ὄθεν
(rest. C) καὶ μέγιστος P | μέγιστος P1 | ἦρος P² (accentus
circumf. supra ω erasus est): non Herculem dici, sed Ioan-
nem ipsum improbitatis vindicem monet Jac. | ἔκοπτε: Litt. i
supra σπ erasa vid. in P 10 γένος Burmann

εἶχε δ' ἀπ' εὐσεβέων προγόνων ἐρικυδέα πάτρην 5
Λυχνιδῶν, ἦν Φοῖνιξ Κάδμος ἔδειμε πόλιν.
p 317 ἔνθεν λόγος ἔην Ἐλικώνιος, οὐνεκα Κάδμος
στοιχείων Λαυαῖος πρῶτος ἔδειξε τύπον.
5 εἰς ὑπάτους δ' ἀνέλαμψε, καὶ Ἰλλυριοῖσι δικάζων
Μούσας καὶ καθάρην ἑστεφάνωσε Δίκην. M 30^r

698. ΤΟῦ ΑἴΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΔΩΡΟΥ. C

Εἰς τὸν αὐτὸν Ἰωάννην |

καὶ ὅτι τεσσαράκοντα | καὶ δύο μόνους ἐνἵκαντος ἐπεβίω. L

10 Αὐτὸς Ἰωάννης Ἐπιδάμιος ἐνθάδε κείται,
τηλεφανῆς ὑπᾶτων κόσμος ἀειφανέων,
ὁ γλυκὺ μοι Μουσῶων πετάσας φάος, ὁ πλέον ἄλλων
εὐρύνης ξενίου δαίμονος ἐργασίην

1 εἶχε (acc. C) δ' ἀευσεβῶν (ἀπει A cr. ex ἀπο?) P, em. P1 |
πάτρην (' C in erasa litt. ε?) P P1 2 λυχνιδῶν (L?) P Λυχνιδῶν
P1; cf. ad p. 478, 5 | φοῖνιξ P P1^b φοῖνιξ P1^m P1^a; de Cadmo Lych-
nidii conditore unus referre putatur Christodorus 3 οὐνεκα P

5 εἰσπᾶτος δ' ἀνέλ. P (δ' ἀμ' ἔλ. Jac. falsam de scriptura
Pal. opinionem secutus) | ἰλλυριοῖσι P -ριοῖσι P1^m || 7 sqq.
ap. Buh. p. 158 (n. 120) 7—9 lemma praemisit L, nomen aucto-
ris subicit C 7 post τοῦ (αὐτοῦ) (κοπιέων? C²) χρ. C add.

haec: τοῦ μεγαλοῦ | ποιητῆ καὶ περιωνόμῃ: | ὄπος αἰγύπτισ
ἦν | ἀποτινός πολεως | ονομαζομενῆσ' κοπῆ (sc. κοπτοῦ); cf. vol.

I p. 36, 2 8 εἰσῶ L; v. ad p. 478, 4; Plan. om. ep. 698, sed
iungit 697 et Iuliani in alium Ioannem compositum ep. 590,

cognomines viros f. eosdem fuisse opinatus 9 τεσσαράκοντα καὶ
δύο μόνον (sic, non μόνον) L 10 αὐτὸς P; cf. 565, 1 (κλυτὸς
Reiske, κλεινὸς Br.) | κείμαι P -ται Reiske; non de sepulcro
agitur, sed de statua Ioanni ab Epidamniis exstructa

11 (ἀειφανέων Reiske, Br.) 12 γλυκὺ μοι (' C' A) P; C re-
liquit μοι, sed cum gravem reponeret pro acuto, fort. pronom-
en cogitabat remove, ut genet. Μουσῶων teneretur | ipsa
urbs Epid. inducitur praedicans Ioannem propter liberalitatem
atque hospitalitatem, qua poetas Epidamnum celebrantes ex-
ceperit | μουσῶων (' C) P, cr. apogr. | ὁ πλέον P ὁ πλ. ap. B. G.^m

καμφορβην καλέμην κεκτημένος, ἦντινα μούνην 5
 οὐκ ἴδε δωτίνης μέτρον ὀριζόμενον.
 αἰπυτάτην δ' ἠῤῥῆσε <νόμοις πα>τρίοισιν ἀπήνην
 φαιδρύννας καθαρῆς ἔργα δικαιοσύνης.
 5 ὦ πόποι, οὐκ ἔζησε πολὺν χρόνον· ἀλλ' ἐνιαυτοῦς
 μούνον ἀναπλήσας τεσσαράκοντα δύο 10
 ᾤχετο μουσοπόλοισι ποθὴν πέντεσσιν ἑάσας,
 οὗς ἐπόθει πατέρων φέρτερα γειναμένων.

Fr. Cor. Phil.

app. 699—703.

699. ἸΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

10 Εἰς τινα ἐν τῷ Ἰκαρίῳ | πελάγει κινδυνεύσαντα, L
 οὐ μὴν καὶ τελευτήσαντα, | πλὴν ὅτι τὴν Ἰκαρίην | θάλασσαν C
 λαχρῶς ἐπιμέμφεται.

Ἰκάρου ὦ νεόφοιτον ἐς ἤερα πωτηθέντος

Ἰκαρίῃ πιερῆς τύμβε κακοδρομῆς,

1 καμφορβην (C -μην A^{sr}) P, κάμφορβον? | ἦντινα ('AC)
 μούνην ('AC) P ἦντι μούνη Reiske 2 οὐκ ἴδε P | δωτίνης
 Jac. | μέτρον P^{sr} μέτρον A^{sr} | ὀριζόμενον P ὀριζομένην ap.
 B.^m (Salm.); viri in ceteris rebus moderati manus sola certis do-
 nandi finibus non regebatur 3 ἠῤῥῆσε et spatio intermisso
 τρῖοισιν P (≠ C, qui signum et in fine vs. et in m.² repetit),
 suppl. Reiske | ἀπήνην P ἀπ. ('consularis dignitatis insigne'),
 Reiske 5 ὦ s. ὦ (incerta prosodia) P οὐδέξ et ἄλλεν. P 6 μού-
 νον (o prius ex. ex ω) P | τεσσαράκοντα δύο (hyphen A) P
 8 ἐπόθει ('C) P | γινομένων P γειναμ. Salm. 'vates amore
 vel patris superante amplectebatur, non tantum patris instar
 iis erat' | in fine vs. decimi φῖ (sc. ὠραίων) adpinxit C ||
 9 sqq. ap. Buh. p. 158 (n. 121); ep. non sepulcrum om. Pl
 9 Diodori? cf. ἐναυλοφορούσιν (VI 98, 1), οὐ γὰρ σεν et ἔξιναι
 (VII 404), βαρραῖη (VI 245, 2), ἔπλω (IX 219), ἔρροις (VII 624, 1)
 10—12 priorem lemmatis partem (l. 10) scr. L; alteram (l. 11 sq.)
 add. C; cf. IX 267 10 εἰς τινα, Ἰκαρίῳ, κινδυνεύσαν L

11 τελευτήσαν C | Ἰκαρίην (l. Ἰν) in eraso signo ≪? C 12 ἐπιμ. C
 13 ὦ νεόφοιτον (l. ὦ) C, qui ab initio vs. ζτ. in fine vs. ζτ
 cum signo × adpinxit) P^{sr} ὦ νεόφοιτον A^{sr} (apogr.) 'aer tum

ἀβάλε μήτε σε κείνος ἰδεῖν μήτ' αὐτὸς ἀνεῖναι
 Τρίτων Αἰγαίου νῆτον ὑπὲρ πελάγους,
 οὐ γὰρ σοι σικπανή τις ὑφόρμισις οὔτε βόρειον 5
 ἐς κλίτος οὔτ' ἀγὴν κύματος ἐς νοτίην.
 5 ἔρροις, ὦ δύσπλωτε, κωκόξενε· σεῖο δὲ τηλοῦ
 πλώοιμι, στυγεροῦ ὄσσου ἀπ' Αἰδεῶ.

700. ΔΙΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟῦ.

Εἰς Ῥουφιανοῦ τινος | γυναῖκα Παύλαν | Ταραντίνην. L

Ἴστω νυκτὸς ἐμῆς, ἢ μ' ἔκρυφεν, οἶκία ταῦτα
 10 λείνα Κωκυτοῦ τ' ἀμφιγόητον ὕδαρ,
 οὔτι μ' ἀνήρ, δ' λέγουσι, κατέκτανεν ἐς γέμον ἄλλης
 παπταίνων· τί μάτην οὐνομα Ῥουφιανός;

primum Icarum tentatus alis' Jac., ὀρεόφοιτον ci. p. 480, 14 κα-
 ποδο. P (cf. κωκυτοῖσι IX 115, κωκυτοῖσι VII 176 Aufiphrili),
 νεφοδρομῆς Reiske (περοδρομῆς vitiose Br.).

1 ἀβάλε P: cf. 583, 1 | κείνος: non naufragum ignotum
 (quem putabat Jac.), sed Icarum dici vidit Dübner (σε αὐτὸς
 ἰδ. ap. B.¹ σε τ' αὐτὸς ἰδ. ap. B.^m) 2 ὑπὲρ P 3 σικπαν-
 ηῖσις (σ superser. A, -ηῖσις potius quam -ηῖσις exhibet A) P |
 ὑφόρμῖσις (l. ῖ, pro η) P ὑφόρμισις apogr. | οὔτε βόρειος P
 οὔτε βόρειον Salm. οὔτε β. Reiske; noli οὔθ' ὑπόρειος ci. 4 κλίτος:
 cf. Lycophr. 600, 737 οὔτ' P | ἀγὴν, C ἀγὴν A^{sr} (ex. Reiske; ἀγὴ
 κύματος ἐς νοτίον ap. B.^m); Apoll. Rh. I 554 (πολιῆ δ' ἐπὶ κύ-
 ματος ἀγῆ), IV 491 est Jac. 5 κωκόξενε A^{so} | σεῖο δὲ ('C) P
 6 ἀπαίδεω P || 7 sqq. ap. Buh. p. 159 (n. 122) 7 γαμε-
 ματι C 8 εἰς ρουφίνου τινος ('C) L: cf. ad 12 | παύλαν
 (sic) ταραντίνην ('C -πινῆν? L^{sr}) P 9 ἐμῆς P, ἐρέμῃ
 (οἶκ. τ' αὐτῶ) Herw., ἀγλῆς FG. Schmidt | ἢ μ' P | ἐκρυψεν (l. ψ)
 C, ἐκρυπεν? A^{sr}) P, ex. apogr., cf. Quint. Sm. I 393 (ζόφος ἐκρυψε);
 ἢ κέκρυψε μ' Mackail 10 κωκυτοῦ P -τοῦ τ' ap. B.^m (Reiske);
 Κωκυτοῦ τ' Br. | ὕδαρ P; cf. 705, 4 11 οὔτι (priorem acc. L) P |
 κατέκτανε P 12 τί μάτην οὐνομα ρουφίνας P; γαμετῆς, οὐν.
 Ῥουφίνος Reiske, τί μάτ. οὐνομα δ' ἔξερεῶ; apogr., τί ματεῖς
 τοῦνομα; Ῥουφίν. Bernard, τί μάτ. οὐν. Ῥουφίνος; 'cur frustra
 Ruf. laborat infamia?' Jac. (cl. 639, 3), τί μάτ. τοῦνομα Ῥουφινῶ;
 (cl. 272, 4) Heck, τὸ μάτην οὐνομα, Ῥουφιανός idem (οὐν. ad
 sparsum de viro norem referens; de nomine R. non quadrante
 in virum cogitat Headlam: cf. Ducang. s. v. Ruffiani)

ANTHOL. GRÆCÆ, II

703. ΜΥΡΙΝΟΥ.

C. P1

Εἰς Θύρσιν τὸν | κομήτην, ὃν ἔπαινεῖ | Θεόκριτος
ὁ Λαρκίος.

L

Θύρσις ὁ κομήτης, ὃ τὰ νυμφικὰ μῆλα νομεύων,

5 Θύρσις ὁ θυρῶν Πανὸς ἴσον δόνακι,

ἔνδιος οἰνοπότης σκιερὰν ὑπὸ τὰν πίτυν εὔδει·

φρουρεῖ δ' αὐτὸς ἔλων ποίμνια βέκτρον Ἔρωσ.

6 <Ἄ Νύμφαι, Νύμφαι, διεγείρατε τὸν λυκοθαροῦν>

5

βοσκόν, μὴ θηρῶν κύρμα γένηται Ἔρωσ.>

M 41^v

704. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

P1

Ἀδηλον ἐπὶ τάνι.

L

Ἐμοῦ θανόντος γαῖα μυχθῆται πύρι·

οὐδὲν μέλει μοι· τὰμὰ γὰρ καλῶς ἔχει.

M 32^r

χειριῶδες (cf. Χαριάδαις) τε λάβρον ὑπερεῖσαι ἴδιον μοι (sc. Μοισαίων) sch.² (cf. Pind. Nem. VIII 47 et sch.^v) p. 483, 8 ef. 504, 7 διλοσθηρῶν γὰρ — ἔχει ἐπὶ στείνων παλλ. φάρμα, unde noli διλοσθηρῶν in -ρη mutare | φάρμα ex φάρμαγον cr. P1^M | fragmento Phil. (699—702) adnectatur unum ep. Phil. inverso ordine litterali; duorum, quae sqq., prius Philippeae cor. f. non est ||

1 sqq. P1^M III^a c. 23 (εἰς ποιμένες, P1² c. 26), 5; cf. Schochi vers. ap. Rub. Gr. Ep. p. 63 (n. XI), 138, 273 (praef.) 2 Θύρσιν L | κομήτην¹ (cum eraso accentu supra litt. o) P 2sq. επ. θεοκριτος ο δωρεῖ (δωρεῖκος¹ potius quam δωρεῖος¹) L 4 sqq. tertium dist. om. P, add. P1; ep. non sepulcrale, sed in imaginem Thyrsidis sopiti compositum ex falsa vocis εὔδει (vs. 3) interpretatione epitymbiis accessisse vidit Jac. (cf. etiam Dilthey de app. syll. p. 18, Weiss. p. 46) 4 τὰν νυμφικὰ P: cf. Antonin. Lib. 22 (Κεράμβος), 2 sq.; gregum curam pastori deferunt nympphae ἀποικιακὰ νόμια: v. Orph. h. 51, 12 (μεσσαβρινὰ Reiske)

6 οἰνοπότη P οἰνοπότη² (σ alio atram. superser.) P1^M -πότης P1² | ὀπότεν P ὑπὸ τήν P1 (sed τήν ex τάν cr. P1^M) | εὔδει P 7 ἔλων P; Ἔρωσ — ἔλων sede verborum conversa Poerlkamp | ποιμένα Bothe | βέκτρον C -τρον (vix -τρον) A² (supra ο, eadem litt. vel prosodia vid. erasa esse) 8 λυκοθαροῦν; cf. Hesych. s. hac voce 9 imitatur Myrinus Od. ε 473 μὴ θήρσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γένωμαι | noli θηρῶν reponere | γένηται ὁ ep. P1, cr. Br. (an ὁ κύρος?) || 10 sqq. P1^M III^a c. 6 (εἰς ἀνδρας ὄν ἐπισήμους), 29 (P1² c. 6, 30); exstat dist. in Stob. Ecl. 2, 7, 13 p. 121, 12; iambum

705. ἈΝΘΗΛΑΤΡΟΥ.

C

Στρομόνι καὶ μεγάλῳ πεποτισμένον Ἑλλησπόντῳ

ἠρίον Ἠδωνῆς Φυλλίδος, Ἀμφίπολι,

λοικὰ τοι Αἰθιοπῆς Βραυρωνίδος ἔγνια νηοῦ

5 μίμνει καὶ ποταμοῦ τὰμφιμάχτην ὕδωρ,

priorem affert Suet. Ner. 38, Suid. s. v. Τιβέριος, Dio Cass. 58, 23; idem est in Anecd. Par. I 398, 29, in proverb. append. 2, 56 (cf. praeterea Cic. de fin. III 64, Sen. de elem. 2, 2); alterum iambum exhibet Julian. or. VIII 242 B p. 484, 10 auctoris indicem om. P; ἀδέσπ. tantum P1^M, οἱ δὲ Νέρωνος perpetram add. P1² (cf. Suet. l. c.: 'dicente quodam ἔμοῦ — πύρι, immo, inquit, ἔμοῦ ἔωντος'), priorem vs. Tiberio in ore fuisse tradunt Suid. Dio, 'vulgarem quandam versum Graccum' vocat Cic.; senarios ex Euripideo Sisypho sive Bellerophonte sumptos esse opinatur Fabricius, ad fr. trag. Graec. adespot. (n. 513) refert N.² 11 lemma ἀδ. ἐπὶ τινι adposuit L 12 μυχθῆται Nauck | πύρι (cum accentu inducto supra v) P1^M 13 οὐδὲν Stob. Iul. | τὰμὰ P ||

1 sqq. ap. Bub. p. 159 (n. 123); cf. Polystrati ep. de Corintho deleta et app. coronae Phil. IX 161 (Ant.); 101, 104 (Alphēi); 103 (Mundi); 284 (Crinag.); 423 (Bianoris); haesitavit in ep. interpretando C, qui nomini auctoris haec subiunxit: ζε. τὸ ἐπίγραμμα | οτι δυσνόητόν ἐστι (i. e. ἔστι) | καὶ ἐσφαλμένον; erasit C pristinum lemma, cuius ex incertis reliquiis indicem huius fere sententiae 'εἰς Φυλλίδα | τινὰ τελευτήσασαν' a lemmatista scriptum fuisse suspiceris; de Phyllidis obitu sepulcroque cf. Hyg. fab. 59, Ov. ep. her. 2 1 ep. est Thessalonicensis: cf. 390, 2 2 πεπολισμένον P -πολισμένη Bentley -πολισμένου Reiske -πολισμένη Heck. -ποτισμένον Dübner | Ἑλλησπόντῳ P: cf. Heck. ep. crit. Philol. IV 486 3 cf. 396, 1; Coluth. 213 αἶψα δὲ — Φυλλίδος ἀπέλλαντα φιλόνορος ἔδρασε τύμβον κτλ. | ἠρίον Ἠδωνῆς (ἢ ex ἠ? C) P Ἠδωνῆς Bentr. | ἀμφίπολι ('AC) P (ἀμφίπολι ap. Bub.), cr. Bentr. (qui primo πεπολισμένη — ἀμφίπολι tentaverat) 4 λεπτά Jac.; λεπτά speciose Dilthey; οἶά ἐι (cf. μοῦσαι μίμνουσιν IX 131, 7 Ant.) | αἰθιοπῆς ('C) P, cr. Bentr.; de Diana Aethopia cf. Rev. des ét. gr. V 1892, 413 (Steph. Byz. s. v. Αἰθιοπῶν, Call. fr. 417, A. P. VI 269) | Βραυρωνίδος: Ant. dicit Amphipolitarum Dianam Ταυροπόλον | ἔγνια, νηοῦ (virgula ad distinguenda voc. utens) C ἔγνια (? non ἔγνια) ἢ ὁ A²; ἔγνια (cf. VI 58, 4) νηῶς Iensius. — νηοῦ Bentr. 5 (πὰρ ποταμοῦ τ' olim Bentr.) | τὰμφιμάχ, A τ' ἀμφ. C | post ἔδωρ (cf. 700, 2) alterum erasum est, alterum restat signum ep. finiti

τὴν δὲ ποτ Αἰγείδαις μεγάλην ἔριν ὡς ἄλιωνθῆς
τροχός ἐπ' ἀμφοτέραις δευρόμεθ' ἠίοσιν.

706. ΔΙΟΓΕΝΟΣ.

Εἰς Χρύσιππον | τὸν φιλόσοπον.

5 Πιργίαισε Βάκχον ἐπιὼν χυθδὸν

Χρύσιππος, οὐδ' ἐφείσατο

οὐ τῆς στοᾶς, οὐχ ἦς πέτρας, οὐ τῆς ψυχῆς,

ἀλλ' ἤλθε δῶμ' ἐς Αἶδεω.

Fr. Cor. Mel.

707. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

εpp. 707—740 Εἰς Σωσιθέου τινός | τάφον ἵπουκρὶ ναμένον τὰ ἐν

11 ταῖς | τραγωδίαις | φερόμενα.

Κήρῳ Σωσιθέου κομέω νέκυν, ὄσσον ἐν ἄστει

ἄλλος ἐπ' αὐθαίμων ἡμετέρων Σοφοκλήν,

1 ante vs. exstat not. init., ζε' et ἄδηλον ἐν (ἐπι?) τῶν tertio disticho adser. L | τήνδε πότ' P | cf. IX 103, 6 τῶν ἐν ἐμοὶ μεγάλων τοῦνομ' ἔχουσα μόνον | αἰγείδαις ex αἰγίδ. cf. C (Αλ-γίδαις ap. Buh.), Αἰγείδαις (Wesseling) et Αἰγείδων Bentl. (Αργυλίοις mendoso apogr. deceptus Boivin) | ἄλιωνθῆς P, ἄλιωνθῆς (cf. V 227, 3) Boiv. Wesseling ('tamquam pannus purpureus, splendidae olim vestis frustum' Jac.), ἀλινηχῆς Bentl. (ἄλι ξανθὸν in vitis num. Toup) 2 ἐπαμφοτέραις P || 3 sqq. ep. est apud Diog. Laert. VII 184, in ap. Buh. p. 150 (n. 86), apud fr. p. 103 inter Laertiana (post ep. quod exhibet Diog. VII 176, ante A. P. VII 106) 3 Diog. sibi ep. vindicat: 'καὶ ἔστιν ἡμῶν εἰς αὐτόν' Diog. l. c. 4 cf. quae de philosophi morte Laert.

VII 184 tradit: εἰς χρύσιππον τὸν φ. l., <ζε.> <τὸ | μέ τρῶν in ultima marginis ora adpinxit C 5—8 ep. τριστίχον est in P, ubi alter vs. ab οὐδ' ἐφ., tertius a verbis οὐ τῆς ψυχῆς incipiunt; τετραστίχον rest. Salm.: senarium claudum excipit dimeter iam- bicus 5 ἐπιγίαισε P (ήλ. Ir.) | χυθδὸν D.³ 6 χρύσιππος in fine primi vs. ser. A | ἐφείσατο P ἐφείσατο D.² q. m. (ἐφείσατ' Salm.)

7 οὐ (non οὐδέ) τῆς στοᾶς D.² q. m. cum P | οὐχ ἦς πέτρας P οὐχ ἦς (αὐθ, δ) ἦς D.² p. c. πέτρας D., οὐ τῆς πέτρας Jac. 8 ἀλλή- θης P | αἶδεω (ε non refecisse, sed ex ι corr. vid. C) P, αἶδεω (ex ἄδεω fecit) D.² αἶδαο D.² q. || 9—p. 499, 8 fr. Mel. incipit ab epp. in poetas 707—709, cuius generis sequuntur et 713—716 et 718 sq., interpositis epp. in virgines 710—712 et in venatorem 717 9 sqq. ap. Buh. p. 159 (n. 124) 10 sqq. tria epp. olim erant pro

Σκιρτός ὁ πυρρογένειος. ἐπισσοφόρησε γὰρ ἄνηρ

ἔξια Φλιασίων, καὶ μὰ χοροῦς, Σατύρων

κῆμῃ τὸν ἐν καινοῖς τεθραμμένον ἦθεσιν ἦδη

ἤγαγεν εἰς μνήμην πατρίδ' ἀναρχαῖσας,

uno; ut peculiare ep. scriptam erat primum dist. itēque alterum, tertium effecerant tria dist. (v. 5—10); inde erasa et clausula in fine vs. secundi et quae incipientis ep. indicia erant ab initio vs. tertii et quinti; tres adposuerat notulas L, quarum mediam erasit C, primam et tertiam idem adauxit; alterum enim lemma, quod L adposuerat ad vs. 3 sq., sed C supplendi tituli prioris causa (10 sq.) erasit, dignosci potuit hoc: εἰς σκιρτὸν τὸν (s. τιν) πυρρογένειον; ad vs. 5 sqq. adnotavit L: ἐσφαλε' αὐ' τὸ ἐπι- γραμμα X ζε, infra quae πάντα πᾶσιν add. C (in litt. erasis et nunc plane incertis); ζε adpictum est et versui primo et tertio (a C) et sexto (ab L), praeterea signum ≈ bis (infra vs. 6 et 8) in

m. exstat p. 486, 10 sq. verba εἰς σοσιθέου τινὸς ser. L, τάφον refecisse vid. C, qui cetera ὀπιδαιναμετ' ἐν ταῖς τραγωδίαις φερόμενα partim in ras. add. (cf. quae de eraso lemmatistae titulo monuimus) 12 κρηγῶ (κρη C, eandem litt. ser. A.²) P; satyrus, Sosithēi in tumulo, quem extra urbis moenia constructum vult Dioscor., collocatus, tragicae Pleiadis poetam propter veteris fab. satyricae institutionem ita celebrans inducitur, ut Sophoclem verbis (Dioscor. VII 37) efferenti satyro illi, qui sepulcri Sophoclei custos in urbe siti fingitur, quodammodo respondeat (de Sositheo cf. Wieseler stud. Gott. 1847, 617, Sussem. 270) | κομέω, νέκυν (prius κ refecit C; virg. add., ne κομῶν legeretur)

P | (γένων ap. B.^m) | ἐν ἄστει (v. rest. C, εἰ add. L) P; Sositheum, utpote qui agrestiori studuisset Musae, rure sepultum fingi monuit Welcker (cf. Diog. L. VII 173) 13 ἄλλον — σοφοκλήσ (C, -κλήσ A.²) P, ἄλλον — Σοφοκλήν Reiske, ἄλλος — Σοφοκλήν Br. (Σοφοκλή Bothe), ἄλλον ἵπ' — Σοφοκλήσ Naeke | ἀπανθαλίμων P (θαλίμων ap. B.^m) | ἡμετέρων A.² ἡμετέρον Heck.

1 σκιρτός P (σκιρτίς, σκιρτητής ap. B.^m) Σκιρτός Reiske; nomen Satyri est apud Nonn. D. XIV 111 (καὶ Σκιρτός ἐνώ- μασε), ut σκιρτητής modo Dionysi (cf. Orph. Hymn. in Dion. 45, 7) modo Satyri cognomen est (cf. Mosch. 6, 2 ἦρατο δ' Ἀγῶ σκιρ- τατὰ Σατύρων) | πυρρογένειος P πυρρογ. ap. B.: cf. IX 99, 1; de variis satyrorum personis Poll. IV 142 Σάτυρος πολυῖς, γενεῖων, ἀγένειος; Wieseler p. 717 | ἄνηρ P 2 καὶ (s. καί) μὰ (C erasa prosodia pristina) χοροῦς nulla interpunctione P; geneti- vum Φλιασίων ser. cum χοροῦς iungi vult Br., cum ἔξια Jac. 3 κῆμῃ P | τεθραμμένον Wieseler (τετραμμένον Iensius) |

καὶ πάλιν εἰσώρησα τὸν ἄρσενα Λωρίδι Μούσῃ
 ὄνθυμῶν, πρὸς τ' ἀδὴν ἐλκόμενος μεγάλην
 ἔσπετό μοι θύρῶν τύπος εἰς χερὶ καινοτομηθεῖς

P 319 τῆ φιλοκινδύνη φροντιδί Σωσιθέου. 10

708. ΤΟῦ ΛΥΤΟῦ ΔΙΟΣΚΟΡΙΑΟῦ. C

Εἰς τινα κωμωδιογράφον.

[Ἐπολαμβάνω δ' ὅτι εἰς τὸν αὐτὸν Σωσιθέου.] LC

Τῷ κωμωδογράφῳ, κούφῃ κόνι, τὸν φιλόγωνα
 κισσὸν ὑπὲρ τύμβου ζῶντα Μάχωνι φέροις·

(ἐν ἡδίαι) 'τῆς νέας τραγωδίας, τοῦ καινοῦ θεάτρον' ap. B.^m
 p. 487, 3 sq. (ἡγαγ' ἐς ἡμετέραν πατρίδα' olim Jac.) | εἰς σκηρὴν
 Naeke | πατρίδα' (L) in litt. orasa fort. κ. s. v. L. πατρίδα' A^m)
 P | ἀναρχαί* σ. α. σ. C (= et ζε in m. L), ἀναρχαίος A^m (= ad-
 posuit C infra vs.), πατρίδος ἀρχαίος Emperius | πατρίδα cum
 particípio ἀναρχ. iungunt Jac. Herm. 'me in memoriam morta-
 lium revocavit patriamque (Alexandriam) ad antiquitatis exem-
 plum conformavit' Herm. ('patriam vetusto dramatis satyrici
 genere instruxit' Jac.); contra πατρίδα (malim πάτρι) cum ver-
 bis ἡγαγεν εἰς μν. et ἐμὲ cum ἀναρχ. iunxit Heck., cf. ap. Buh.^m:
 'πάλιν ἀρχαίσει ἐποίησεν ἐμὲ'; Athenas, non Alex. dici putat Wies.

1 πόλιν P πάλιν Reiske | εἰσώρησα (cum accentu deleto
 supra ε, εἰς. A^m) P -σε ap. Buh.^m (Herm., Heck., Mähly);
 intransitive ('the Satyr runs or bounds') verbum accipit Ellis,
 qui τὸν ὄνθυμῶν vel ad ἐλκόμενος vel (cum Reiskio) ad πρὸς
 referendum censet; accusativus cum εἰσώρησα iungendus videtur

2 ὄνθυμῶν ('C' A) P πρὸς ('C) τ' ἀδὴν P | ἐλκόμενος praecedenti
 verbo (εἰσώρησα) adiungunt Jac. Ellis, sequentibus
 applicant Herm. alii 3 ἑπτὰ δὲ μοι (μ corr. ex β?) ἔρσαν
 τύπος οὐ χερὶ P; (ἐλκόμε.) ἑπταθύμων ἄστρων τύπος Heck. (qui
 a Diosc. Pleiada tragicam dici cogitans verbum quale ἐθγμέρει
 in corruptis οὐ χερὶ latere suspicatur), ἑπταθύμων θύρῶν (s. θιάσῶν)
 τύπος (s. τύπον), οὐχ ἐνὶ κ. ('a mode cut to a new pattern not
 with one th., but with seven') Ellis; εἰσάδεν ἠρώων τύπος ἐν
 χροὶ s. ἐν χροῖ κ. Salm. (οὐχ ἐνὶ κ. praetulit Naeke), εἰσάδὲ μοι
 θύρῶν κτύπος ἀρεῖαι s. ἐν χερὶ Jac. (— τύπος ἐν χερὶ Herm., qui
 ἐλκόμενος in constructione mutata cum εἰσάδὲ μοι iunxit: 'ad
 sonoros versus saltans renovatos manibus teneo thyrsos', —
 τύπος οὐν χερὶ κ. olim Heck.), εἰσάδὲ μοι θ. κτ. εἰς παρακαί-
 νου. Herw.; ἔρσαν κ. οὐ χερὶ servat Wieseler (πρὸς δ' ἀδὴν ὁ

οὐ γὰρ ἔχεις κηφῆνα παλιμπλυντον, ἀλλὰ τι τέχνης
 ἄξιον ἀρχαίης λείψανον ἡμφίεσας.
 τοῦτο δ' ὁ πρέσβυς ἔρει· Κέκροπος πόλι, καὶ παρὰ Νεῖλω
 ἔστιν ὅτ' ἐν Μούσαις δομιῶν πέφυκε θύμον.' Pk. 37

709. ἸΔΕΞΑΝΔΡΟΥ. C

Σάρδιες ἀρχαίαι, πατέρων νομός, εἰ μὲν ἐν ὑμῖν
 ἔτρεφόμεναι, κέρνας ἦν τις ἂν ἢ βακέλας

κέρνας εἰς μεγάλην ἔπλασε τῶν θύρῶν τρόπον οὐχ ἐνὶ καινοῖ.
 Mähly; ἔσπετό μοι (s. ἐπλετ', ἐπλετ' ἐμοὶ et ἔσπεθ' ὁμοῦ) ego ci.
 p. 488, 4 τῆ ('A C) P || 5 sqq. ap. Buh. p. 160 (n. 125); ep.

exstat apud Athen. 241 f 5 Διοσκορίδ C, nom. auctoris om.
 Athen. 6 sq. lemma scr. L, sed corrigere studuit C 6 εἰς
 τινὰ ('C) L | κωμωδιογράφου ('C - (δὲ) δάσκαλον' fort. L^m) P

7 ἠπολ. L ἠπολ. C | τὸν αὐτὸν Σωσιθέου C ἐριστογράφου? L^m;
 Machonis poetae comici sepulcrum Alexandrinum hoc epi-
 grammate inscriptum fuisse monet Ath. l. c. ('Μάχων ὁ κωμω-
 διοποιός — ἀπέθανεν ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἐπιγέγραπται αὐτοῦ
 τῷ μνήματι'); lemmati C add haec: ζε καινά (καὶ ἐνταῦθα:
 cf. ad ep. 707) τὴν ἐννοίαν δια τα σφάλματα 8 κωμωδ. P |
 φιλόγωνα P^{re} (' ex acuto fecit C repetitque in fine vs., φιλό-
 γωνά s. φιλογώνη P^m), φιλόγ. (non φιλοκινδόν) Ath.^A 9 cf. VII 22
 (Sim.); 23 (Antip.); 24; 31, 7 (Diosc.) | ὄνθυμ. P | ζῶντι Ath.^A |
 μάχωναι P (signum + et κ L, not. κ in m.^l C), μάχωναι ap. B.^m
 μάχωναι ap. B.^m, Μάχωνι Ath.

1 ἔχει σφήναγε (potius quam σφήναγε) P ἔχεις κηφῆνα Ath.;
 fucum Reiske recte interpret. plagiarium compilatorem (cf.
 etiam Hes. Th. 599 ἀλλότριον κέρματον σφειτέρην ἐς γαστέρ' ἐμῶν-
 ται) | παλιμπλυντον (α, C, incerta vetustior scriptura: nec
 πολ- nec ποτι- vid. fuisse) P (πολύπλ. ap. B.), cum C congruit
 Ath. | ἀλλὰ τί ('C) P ἀλλ' ἄρα Ath. | τέχνας P (τέχνας ap. B.)
 τέχνης Ath., cf. 355, 3 2 in m.^l not. κ adpinxit C | ἀρχ. voce
 priscae comediae Att. sectator vid. significari, cf. Sussem. I 265 |
 ἡμφίεσας ('C) P ἡμφίεσαι Ath.^A ἡμφίεσαι Kaib.; cf. IX 89, 6
 3 του τοδὲ P^{re} τοδὲ τοδὲ A^m τοδὲ δ' ὁ Ath. (ὁδὲ Mein.) | ἔρει (' rest.
 C) P Ath. (ἔρεις ap. B.) | πόλι Ath.^{AC} | Γκαί' παρανεῖλαι ('C) P:
 cf. αὐτὰ παρὰ Νεῖλω 166, 3 (Diosc.) 4 ὁ τ' P | φοντόν Ath.; θύμων
 ('C qui signum in fine vs. repetit, θυμός A^m) P, θύμον ap.
 Buh. (Reiske), cf. Quintil. Inst. XII 10, 25, Lucian. de hist. con-
 scrib. 15 (θύμον τοῦ Ἄττ.) || 5 sqq. ap. Buh. p. 160 (n. 126); ep.
 exstat apud Plut. de exil. 599E 5 Actolo trib. Br. (Magnetii Wei-

χρυσοφόρος ῥήσων καλὰ τύπανα· νῦν δέ μοι Ἀλκιμῶν
 οὐνομα, καὶ Σπάρτας εἰμὶ πολυτρίποδος·
 καὶ Μούσας ἐδάην Ἑλικωνίδας, αἶ με τυράννων 5
 θῆμαν Δασκύλεω μελίζονα καὶ Γύγωω.

gand); nom. auctoris om. Plut. | ἀλεξ. et. ζτ. οτι εσφαλε' αἰ' | Γκαλ
 ἔστιν ἀδια, νότον scr. C eraso lemmate, quod L addiderat; verba
 dignoscebat postrema lemmatis haec: ῥήσωνέ τινα (non ῥήσονται,
 v. ad vs. 3) χρυσοφόρον | cf. ep. VII 19 p. 489, 6 ἀσπιδίῃ
 (εσ C cum Plut.) P ἀρχαῖαι (ex -αἶαι cr. A) P ἀρχαῖος Plut. (cf. IX
 423, 1; 645) | νόμος P Plut., νομός ap. Buh.^m 7 ἐτ. γεφύρον C
 ἔστρ. A^α, ἐτρεφόρην Plut. | κέρνας ἦ σιασαν (" ex acc. C) ἦ (" rest.
 C) μακίλας P κέλλας ἦτις ἀνήρ μακίλας Plut. | κέρνας s. κερνάς
 Lob. alii (qui de Rheae ministro interpretantur cl. Poll. IV 103
 τὸ κερνοφόρον ὄρημα ἀρχοῦντο λίνα ἢ ἐσχαρῖδας φέροντες·
 κέρνα δὲ ταῦτα ἐκαλεῖτο, Athen. 476 f, 478 d, 629 d μακίλας
 δ' εἰσὶν ὀρηχθεῖς κερνοφόρος κτλ., v. Lob. Aglaoph. 27): f. κερνάς
 (cf. O. Rubens, de κέρνων forma et usu sacro, Mitth. des arch.
 Inst. 23, 271); perperam ci. κερνάς Reiske, κέλλας ('oculo minore
 et lusco' cl. Pers. 5, 186 Visconti) Salm., κέλλας (cl. Zenob. IV 80)
 Ursinus | ἦς (Mein.) s. ἦ τις ἄν Reiske, ἦν τις ἄν Salm., εἰς
 τις ἄν (et vs. 3 ῥήσων, quod ci. Méziriac) Heck. | μακίλας
 ('ligonarius') Reiske, βακίλας (idem qui βάνηλος vocatur apud
 Lucian. Eunuch. 8 τὸ δὲ τοῦ ἐννοήζον καὶ τῶν βακίλων χεῖρον
 εἶναι, Luc. Cronosol. 12 ὡς ἀγέροισιν τῆ μητρὶ σὺν ἀβλοῖς καὶ
 κρυβάλοις βάνηλοι γενόμενοι) Ursin., ('castratus') Salm.; μα-
 κήτας (cl. Athen. 198 e) Heck.

1 χρυσοφόρος Heck. (quae coniect. firmari vid. lemmatistae
 titulo, cf. ad p. 489, 5) | ῥήσων (prius σ inseruit C) P | λάλα τ.
 Mein. | νῦν δε A^α | Ἀλκιμῶν Plut. ἄλλο P 2 οὐνομα' ἐν ('AC) P
 οὐνομα καὶ Plut. (οὐν. κάκ. apogr.); οὐνομα', ἐπει? | πολυτρίπο. (cf. Pind.
 Isthm. I 19) P πολίτης Plut. (πόλεως τρώφιμος Capellmann) 3 Ἑλι-
 κωνίδας P Ἑλληνίδας Plut. | αἶ (" in ras. C) με P 3 sq. δῆσύν-
 λεω (α C) P Δασκύλεω Plut., Κανδαύλεω Bentl. (ne fingeretur
 a poeta Δασκύλης tyrannus Lydiae, si quidem Gyges regnavit,
 non item eius pater Δασκύλος); genitivum Δασκύλεω tuetur Mein.
 anal. Alex. p. 210 | κρείσσονα Plut. | Γύγωω P Plut.; correptam
 primam vocis syllabam, quae ceteroqui producitur, non ad-
 mittit Jac., trisyllabae formae vindicat Heck.: γύγαννον (Mein.)
 Θῆμαν καὶ Γύγωω (spondei loco) μελίζονα Δασκύλεω transponit
 Jac., τυράννω Θῆμαν Δασκύλεω μ. καὶ Γύγωω Heck. | in fine
 hexametri (μ adpinxit C, pentametri c δ μ (σημειώσαι ὥραϊον)
 L (cf. ad 551, 7) ||

710. ἩΡΪΝΝΗΣ [ΜΙΤΤΑΗΝΑΪΑΣ]. C

Εἰς Βανκίδα τὴν | <Τηνίαν>, |
 Ἡρῖννης δὲ συνεταιρίδα. L

Στάλαι καὶ Σειρῆνες ἐμαὶ καὶ πένθειμε κρωσσε,
 5 ὅστις ἔχεις Ἀίδα τὰν ὀλίγαν σποδιῶν,
 τοῖς ἐμὸν ἐρχομένοισι παρ' ἡρίου εἰπατε χαίρειν,
 αἶ' ἄστοι τελέθωντ' αἰδ' ἑτεροπόλιες·
 χῶτι με νύμφαν εὔσαν ἔχει τάφος, εἰπατε καὶ τό· 5
 χῶτι πατήρ μ' ἐκάλει Βανκίδα, χῶτι γένος
 10 Τηνία, ὡς εἰδῶντι· καὶ ὅττι μοι ἔ συνεταιρίς
 Ἡρῖνν' ἐν τύμβῳ γράμμ' ἐχάραξε τόδε.

1 sqq. ap. Buh. p. 160 (n. 127) 1 Ἡρῖννης μιτλή. ser. C
 infra erasa verba ἀρχίον μιτλή, qui titulus (praeter lemmatistae
 indicem) fort. ansam dedit perversi nominis adscribendi (gentilis
 Μιτ. pro Τηνίας); cet. v. ad ep. 712 2 β. βανκίδα (φρ. ? L^α) τὴν
 μιτλήνησαν L 3 δὲ συνέρ. (' et ' C) P 4 cf. Weissh. p. 83 |
 στάλαι (diphth. αι corr. factam esse ex α non putaverim) P στάλα
 Schneidew. (plur. tuetur Bgk, qui columnis duabus Sirenas
 impositas, in una ep. 710, in altera illarum 712 inscriptum putat;
 cf. Mnas. 491) 5 ὅστις (' C) ἔχ. P ὅς κατέχεις Bgk | αἶδα (acc.
 rest. C) P (Αἶδα ap. B^m) Αἶδα Reiske αἶαι Bgk αἶδαν Ludw.
 ἀμὰν FG. Schmidt ἐνδοῖ Hiller; ὅς δὲ χ' ἔχεις A. de cinere a Plut.
 non abrepto olim ci. | τῶν C πᾶν A^α | ὀλίγαν σποδιῶν P
 (ὀλ. λιβάδα Bgk.: cf. Kb. 696, 8) 6 ἐμοῖς P ἐμὸν Salm. | παρ
 ἡρίου P 7 αἰ τάστοι P | τελέθωνται (' C) θετέροι πόλιος P | τελέ-
 θωντ' αἰδ' Reiske (τελέθωντ' ap. B., Br.) | ἑτέρας πόλ. ap. B^m,
 ἑτέρων πόλιων (s. πόλιος) Reiske, qui idem ἑτεροπόλιες restitit,
 ἑτεροι πόλιος ('ab urbe alieni') Heck. 8 χῶτι C χῶτι? A^α
 χῶτι ap. B. | εἰοῖσαν Reiske (Jac. cl. Γ 130) 9 χῶτι utroque
 huius versus loco P | ὅττι πατήρ Br., qui verba εἰπ. καὶ τό non
 ad praecedentia refert, sed (pleniore interpunctione post τό
 sublata) ad seqq. | βανκίδα P, cr. Heringa. 10 cf. Suid. s. v.
 Ἡρῖννα, Steph. Byz. s. Τῆνος, Bgk. P. L. III^t p. 144 sq., Susem. II
 527 | signum * in m.^t adpictum itemque in m.^o | τὴν δόσει δον
 τι P (τῆνω εὐγενῆς ἐντί ap. B^m, Br.; τῶν Ἰαμίδων s. Ἰαμειδῶν
 ἦν Reiske, κῆν αἶδω φλῖον ἐντί primo Jac.) | Τηνία Pauw,
 Heringa; Τηλία Welcker, Schneidew. | ὡς εἰδῶντι Pauw, Her.
 (cf. IX 598, 6; Theocr. XV 91; praet. Hom. Z 150, β 111), ὡς δ'
 εἰδ. proposuit reiecitque Jac. | ἔ συνεταιρίς A^α, ἔ συνεταιρίς C

711. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

C

Εἰς Κλειναρέτην, | Νικίππον καὶ Δημόδω | θυγατέρα,
παρθένον τελευτήσασαν.

L

Ἦδη μὲν κροκόεις Πιτανάτιδι πίπτατο νύμφη
5 Κλειναρέτα χρυσέων παστῶς ἔσω θαλάμων,
καδεμόνες δ' ἤλποντο διωλέμιον φλόγα πένικας
ἄξιον ἀμφοτέραις ἀνσχομένοι παλάμαις,
Δημῶ καὶ Νικίππος· ἀφροπέλασσα δὲ νοῦσος
παρθενικῶν Λάδης ἄγειγεν ἐς πέλαγος.

5

10 ἀλγεινῶν δ' ἐκάμοντο συνάλικας οὐχὶ θυρότρων,
ἀλλὰ τὸν Ἄιδεω στεροτυπῆ πάταγον.

eademque (non συνεταιρ., ut in lemm.) ser. L in m^o cr. apogr.; cf. Er. fr. 1 ἐμῶν ἀδείων ἐταίρων p. 491, 11 ἤρινν' (spir. rest. C) P | (verba σημειῶσαι ὡς non ad hoc ep., sed ad praecedentis dist. ultimum adpicta, cf. ad p. 490, 3sq.) ||

1sq. ap. Buh. p. 160sq. (n. 128); cf. Kaib. 468, A. P. VII 182sq., 185, 367 1 Sidonio trib. Setti 2 κλειναρέτην L; cf. Ar. Eccl. 41 |

δημ⁴ (cf. VI 174, 3 Sid.) 3 παρ⁵ τελ⁵ L 4 ἡδη P | κροκόεις ex κροκ. cr. C, cf. X 21, 3 (τὸν ἡμίκακτον ἀπὸ κροκίαν ἐμὲ παστῶν) | πιτανάτιδι (supra vocem et in m^o L, C) P; Πιτανάτις νύμφη Steph. Byz. (Antipatri, ut vid., verba spectans) s. v. Πιτανή (unde f. corrigendum Πιτανάτιδι, cf. tamen Pausan. III 14, 2, Hesych. s. v. Πιτανάτης) | πίπτατο, (in erasa pros. C, " add. idem) P | νύμφα A -φαι C 6 κα*δ,ε,μύνας C καὶ δόμον εσ A^{ar} | ἤλποντο (C: pristinae prosodiae erusae sunt, nec vid. olim litt. ε fuisse supra η) P | διωλέμιον (Salm.) A^{ac} δι' ἄλιμιον C διωλέμιον Schneider διωλέμιον Heringa (διπλῶν ὄσον ὁ Reiske) | πένικας P -νας Reiske 7 ἄξιον P ἔφαι edd. omnes; ἄξιον scripsi; cf. Bacch. 145 ἀνέχων π. φλόγα πένικας ἐκ παρθενικῶς ἀίσει (Nub. 1299 ἄξις) 8 δημῶ C -μῶ A^{ac} Δημῶ Br. | ἀφροπέλασσα A ἐφ' ἀρπ. C, cr. Reiske 9 ἐς πέλαγος: cf. 498, 8 (Ant. S.); 716, 2 10 ἀλγεινῶν, (l¹ C, nec aliam litt. vid. scripsisse, sed -να legisse A) P | ἐκάμοντο P, cr. apogr. | συνάλ. A σὺν ἄλ. C | οὐχὶ C οὐχί A^{ac} (ἔγγι Heringa) | οὐχὶ χορεύσαν Reiske 11 ἀλλὰ (C) τὸν P (ἄλλαστον Ἄϊδα στεροτυπείας θάλ. Her.) | θαλάμων P ἰάλεμον Reiske πάταγον Salm., cf. VII 182, 4 | in fine vs. supra lemma ep. seq. adpictum est τ δ μ (μ C, eandem litt. L^{ar}), sc. σημειῶσαι ὠραίων (lineolis supra c et μ adpictis iunxit C duas litt. voce ὠρ. separatas) ||

712. ἩΡΙΝΝΗΣ.

C

Εἰς Βαννίδα πινὰ νύμφην ἐν τῷ θαλάμῳ
τελευτήσασαν.

L

Νύμφας Βαννίδος εἰμί· πολυκλαύταν δὲ παρόρπιον

5 στάλαν τῇ κατὰ γῆς τοῦτο λέγοις Ἄϊδα·

Ἰάσκανος ἔσθ', Ἄϊδα· τὰ δὲ τοι καλὰ σάμαθ' ὄρωντι
ἀμοτάταν Βανκοῦς ἀγγελέοντι τύχην,

1 sq. ep. est in ap. Buh. p. 161 (n. 129) 1 nom. ἡρ. lemmati subiunxit C; de auctore ep. cf. Bennd. p. 6, Dilthey Ann. dell' Inst. 1869, 23, Reitzenst. p. 143, Sussem. Π 527 2 sq. duplici lemmate ep. instruxit L, alterum ser. p. 319 (l. 2 sq.), alterum ad vs. quintum (in nova p.) hoc 'εἰς τὴν ἀντήν βασι' (sc. -κῶ); de notula extremo versui ep. praecedentis adiecta

cf. ad p. 492, 11 2 βασι^δ et τῷ θαλάμῳ L; cf. epp. 182 (Mel.), 185 (Ant.), 188 (Anton. Thal.), 367, 13, quod ex Erinnae epigrammate pendet 4 βασι^δ α, σ (-δασ? A^{ar}) P | εἰμί (C A C) P εἰμί Br. ἡμί Bgk | πολυκλαύτων Reiske | παρόρπιον A, in -πῶν mut. L, qui litt. v. add. nec huius litt. signum delevit 5 καταγῆσ P | Ἄϊδα (spir. et litt. δα add L) P 6 cf. VII 13, 4 | βίσκανος P: cf. Oppiani vit. W 66, 35 βίσκανος ἐξήραξε μίτος (Pr. 36), VII 328, 3 (β. θαλίμων), Kb. 569; 315 ἔσθ' C (ἔσθι? A^{ac}) 6 sq. τὰ δὲ τοι καλὰ τεμθορῶντι (A, τὰ μεθ' ὁρ C) ὀμοτάτα (C A C; τὰ C, τὰ s. τὰ A^{ar}) β. ἄγ. (' in ras. C) τύχην (C, τύχη? A^{ac}) P; ep. esse generis demonstrativi e duplici forma (Βαννῶ et Βαννίς) usu colligendum vid. Welckero (Βαννῶ matrem defunctae appellatam esse perperam statuunt Toup, Br.); corrupta verba eod. varie tentaverunt, τύχαι retinet coniectura quae in ap. B^m exstat improbabilis ('τὸ δὲ τοι μάλα κῆν Ἀγέροντι Βαννίδος ἀμοτάται s. ἀμοτάται ἄγ. τύχην'), in ceterorum coniecturas admissa est Salmasii emendatio B. ἄγ. τύχην; idem Salm. ἀμοτάταν rest. (ἔμματα τῶν exhibet ap. B.); τὰ γέ τοι καλὰ τῷ παθορῶντι (s. παθορῶντι) ὀμοτάτα τῶν B. Reiske (τὰ δὲ ὅτι τῷ μ' ἐφορῶντι Heringa), τὰ δὲ τοι καλὰ μὲν παθορῶντι — ὀμοτάτα τῶν Toup. — σάματα τῶν Jac.; τὰ δὲ τοι καλὰ — γράμμαθ' ὄρωντι ὀμ. Welcker, — σάμαθ' ὄρ. ὀμ. Jac., — κῆμ' ἐφορῶντι γράμματα τῶν ('si etiam ab altero latere cippium inspicias') Heck.; τὰ δὲ ποιμίλα σ. Jac. (Bgk), τὰ δὲ (malis tādē) τοι τὰ χαράμαθ' Purgold, τὰ γὰρ ἐγκυκλοαμμέν' Sitzler; τὰδε δ' οἱ κα μνάμαθ' ὄρωντι Tucker (τὰδε τ' οἱ κα μνάμαθ' ὄρωντι Mackail); τὰ δὲ τοι καλὰ ἀγάμαθ' ὄρ. Dilthey; fort. τὰ δὲ δεικτεία τῶμ' ἐσορῶντι

P 820 ὡς τὰν παῖδ', Ὑμέναιος ἐφ' αἷς ἐσπεύδετο πένυκας, 5
τάνδ' ἐπι καδεστὰς ἐφλεγε πυρκαϊᾶ'
καὶ σὺ μὲν, ὦ Ὑμέναιε, γάμων μολπαίων ἀοιδῶν
ἐς θρήνων γοερὸν φθέρημα μεθαρυόσσω.

713. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

C. Pl. Σ

Εἰς Ἡρινον | τὴν Λεσβίδα | ποιήτριαν,
ἧς | οἱ τριακόσιοι στίχοι | παραβάλλονται | Ὀμήρω. L
Πανροεπὴς Ἡρινονα καὶ οὐ πολὺμυθος ἀοιδᾶς,
ἀλλ' ἔλαχεν Μούσας τοῦτο τὸ βαιὸν ἔπος.

1 sq. cf. 188, 7 ἡμεῖς δ' ὦ νυμφεῖος ἀνήπτετο λαμπρᾶδι πα-
σιὰς, τοῦτο πυρκαϊῆς — ἐνυγες (Ant. Th.) 1 ὡς τὰν P ἢ (de-
bebat ᾧ) τὰν Toup (perperam pronomen ad matrem referens),
ὡς τὰν ap. B. (Salm., quem Br., Jac., Schneidew., Bergk se-
quuntur), ὧ τὰν Reiske (qui ὦ ad vocem Ἰδα refert, verba
τά γέ τοι — τύχων per parenthesin interiecta putans) | ἐφ' αἷς
ἦδετο (ἐφαισθήδετο A ἐφ' αἷς ἦδ. C) P | πένυκας (κασ ex κασ?
cr.) P 2 τὰν δ' (potius quam τὰν δ') ἐπι ('C) P | καδ[ε]-
στὰς (non καδεστὰς) P (ntrumque η et acc. C, idem ε, ser. in eraso
i s. ei; καδιστὰς? A¹¹) | πυρκαϊᾶς C -ἔσ A | duo vs. pondum
vid. restituti: ἐφ' αἷς (Salm.) εἰσάγετο (δόμον ἤγετο Salm., δ.
ἤγετο Br.) πένυκας, τὰδ' (Salm.) ἐπι καδεστὰς ἐφλ. (πυρκαϊᾶς
Salm.) πυρκαϊᾶν Bgk (qui interpunctionem post παῖδ' sustulit;
virgulam rest. Muekail, qui εἰσάγετο et τάνδ' ἐπι — πυρκαϊᾶς scri-
bendum censet); ἐφ' αἷς — <πάρως> ἦδετο πένυκας, ταῖσδ' ἐπι
κηδεστὰς ἐφλ. πυρκαϊᾶς Heringa, — <παλῆς> ἦδετο π., τὰδ' ἐπι
καδεστὰς (Wolff) ἐφλ. π. Toup, — <καλῆς Olearius> ἦδ. π.,
ταῖσδ' (vel ταῖς s. τὰδ') ἐπι καδεστὰς (olim καδεστὰς) ἐφλ.
πυρκαϊᾶ Jac. (qui praeterea αἷς τὰν παῖδ' ἢμ. ἐφ' αἷς ἤγετο
πένυκας, ταῖσδ' — πυρκαϊᾶς proposuit); ἐφ' αἷς <σχεδόν> ἦδετο,
πένυκας (suis facibus), τάνδ' ἐπι — πυρκαϊᾶς Tucker, ἐφ' αἷς ἀεί-
δετο (Schneidewin) πένυκας, ταῖσδ' ἐπι καδ. ἐφλ. πυρκαϊᾶν Hiller;
ἐφ' αἷς ἀνήγετο — ταῖς δ' ἐπι Dilthey; ἐς τὰν παῖδ' — ἐσπεύ-
δετο (et ἠπείγετο) — πυρκαϊᾶν tentavi 3 καὶ σὺ (accentus C) μὲν
P; finem ep. decesse ex vocula μὲν colligit Reiske (σὺ μοι Purgold) |
ὦ ex δ cr. P | κλαυτόμεν' ὦ? | μολπαίων A -παίων C -παιών Bgk,
χαρτέσσαν Reiske, προσιλένθων Toup | ἀοιδῶν (vix -εν) C ἀνδ' ἄν
A¹⁰, ἀντάν? 4 εἰς θρ. Reiske | γοερῶν (-ων A, sed primo f. scrip-
turus erat ον) P, γοερῶν Reiske (Bgk): cf. 182, 6 | μεθηρυόσσω P, cr.
Bgk || 5 sqq. Pl^m III^a c. 22 (εἰς ποιητῆς), 54 (Pl^{1a} c. 25, 54; Pl³ 69);

τοιγάρτοι μνήμης οὐκ ἤμβροτεν οὐδὲ μελαινης
νυκτὸς ὑπὸ σκιερῇ κωλύεται πτέρυγι
καὶ δ' ἀναρίθμητοι νεαρῶν σωρηδῶν ἀοιδῶν 5
μυριάδες λήθη, ξεῖνε, μαραινόμεθα.
5 λωίτερος κίνου μικρὸς θρόος ἢε κολοῖων
κρωγμὸς ἐν εἰαριναῖς κιδνύμενος νεφέλαις. M41^r. Σ61

714. ἈΔΕΣΠΟΤΟΝ.

C

Εἰς Ἴβνον | τὸν Λυκῶν | ποιητὴν. L

Ῥήμιον, Ἰταλῆς τετραγῶδεος ἄκρον, ἀείδω
10 αἰεὶ Θρινακίου γενομένην ὕδατος,

ep. exhibit sylloge, quae in cod. Laur. 57, 29 et in Par. 1773
Euphemiānae praecedat, Σ n. 61 (Σ^F 147^r, Σ^F 250^v) p. 494, 5
Sidonio trib. Br., ad praestantiorē utroque Antipatro postam
ep. referendū putat Setti 6 sq. 'εἰς ἀότην' (post VII 13)
nomini auctoris praemittit Pl^m (subiungit Pl¹, εἰς τὴν ἀότην Pl²)

6 εἰσῆ. L; εἰς Ἡρινον tantum Σ 7 post στί π. adpicta
clausula, dein accessit ὄρωι (sic, et i add. C): cf. IX 190, 2
οἱ δὲ τριακόσιοι τῶν τῆς στίχοι ἴσοι Ὀμήρω 8 sqq. imitatur poeta
Asclepiadem (VII 11), cf. etiam 12, IX 186, 190 8 πανροεπὴς:
cf. Erinnae fr. 2, Knaack Herm. 25, 86 | Ἡρινονα (C, ut vid.; ἦρ.
A¹⁰) P 9 ἀλλελεξ. A¹⁰, cr. LC | cf. Mel. IV 1, 6

1 οὐκ ἄμβρο. οὐδὲ P 2 ὄρωι. P | σκιερῇ Σ | πο δέεται (Emper.)

στ καδδύεται Reiske, κωνύεται Ellis 3 ἀναρίθμητοι (α supra
η C) P | σωρηδῶν: cf. IX 24, 3 ὀνοπόλιος δ' ἀγελῆδων (Leon.)
4 λήθη P Σ 5 sq. cf. Lucret. IV 179 sq.; distich. exhibit Suid.
s. v. λῶιον 5 θρόος: ἢ δεσολ. (signum: vid. erasum supra η
et ras. est supra ε) P θρ. ἦε Suid. Pl 6 cf. 12, 2 ('ἐπὶ τοῦ
κράζεν' sch.¹¹) | ἐν εἰα. Pl ἐνωια. P, ἐν οὐρανίαις Heck, f. ἀλθε-
ρίαις: cf. Oed. C. 1082, Lucret. l. c. 'clamor in aetheris dispersus
nubibus' || 7 sqq. Pl^m III^b c. 22 (εἰς ποιητῆς), 8 (Pl^{1a} 25, 68;
Pl² 61) 7 in m. ras. est vocis: ἀντιπάτρων scriptum fuisse non
contendam 7 sq. εἰς Ἴβνον Pl^m Pl^{1a}, ἀθλον εἰς τὸν ἀτόν
(post VII 745) Pl² 9 sq. cf. Ῥηγίω ἐν διεσῶ Kb. 617, 2
9 Ἰταλίη σταγαγῶδεος P (Ἰταλίη σταγ. A, in Ἰταλίῃ σταγ. mut. L),
cr. Pl; 'τενόγη' διάβροχοι μέθυροιο (καδ. sch.¹¹) τόποι, πηλόδη
πελάγη, ἴλης ἐπιπολάζοντος ὕδατος οὐ πολλῶ καὶ βοτάνης ἐπι-
φρομένης (immo ἐπιφαινοῦ.) τῶ ἴδεται' ο Suida sch.¹¹ | ἀείδε
Heck. 10 θρινακίου P (idem Pl^m Pl^{1a}, signum voc. produc-

οὐνεκα τὸν φιλέοντα λύσῃν, φιλέοντα δὲ παῖδας
 Ἴβρυκον εὐφύλλῳ θῆκεν ὑπὸ πτελέῃ,
 ἤδεα πολλὰ παθόντα· πολλὸν δ' ἐπὶ σήματι κισσὸν 5
 χεῖναιτο καὶ λευκοῦ φνταλιῆν καλάμου. M 95^v

715. ΛΕΩΝΙΔΙΟΥ.

P₂

Εἰς Λεωνίδην τὸν | Ταραντῖνον ἐπιγραφῆ ματοφόρον. L

Πολλὸν ἀπ' Ἰταλῆς κείμαι χθονὸς ἐκ τε Τάραντος
 πάτρης· τοῦτο δέ μοι πικρότερον θανάτου.
 τοιοῦτος πλανίων ἄβιος βίος· ἀλλὰ με Μοῦσαι
 10 ἔστρεξαν, λυγρῶν δ' ἐντὶ μελιχρὸν ἔχω.

tae C), Τρινακρίων P²; Ἐθρῖναξ· Σικελία, ὅθεν Θρῖναξίος Σικελικός² sch.^b (cf. sch.^w et Steph. B. s. v. Τρινακρία) | γενομένης P¹ δευομένην Jahn; cf. VII 76, 2 γενομένην (Dioscorid., a quo non aliena in ep. complura occurrant)

1 cf. IX 184, 6 | οὐνεκα P | φιλέοντα δὲ π. P eademque P¹ M² P², φ. τε proposuit Reiske (ductus scriptura Plan. τῆδὲ τε v. 5); iniuria receperit edd.: cf. 25, 3 πνεύοντα μέλη, πνεύοντα δ' Ἐρ. (Sim.) 2 ὑποπτελέῃ P 3 ἠδέα C ἠδέα A²⁰ (ἠδέα P), τῆδὲ τε P¹ (sic post φιλέοντα τε aut φιλ. δὲ — τῆδε δὲ legendum put. Reiske) | πολλὰ P P¹ (δεινὰ Reiske) | πολλὸν δ' P¹ ὄπο P ὄπο (o ex i? cr.) P¹, ἐπὶ Reiske (Heck.): cf. 22, 1; 24, 3 | σήματι P¹ 4 καλάμου, C -λαμῆν A²² (cf. Theocr. 28, 4; Nub. 1006; Welcker mus. Rh. 1833, 409 sq.) || 5 sqq. ep. bis recepit Plan., in P¹ M² III^a c. 22, 69 (P¹) et in III^b c. 22 (εἰς ποιητάς), 9 (P₂); semel exstat in P²; P¹ a c. 25, 60, P² c. 25, 76 5 nom. auctoris

lemmati subiunxit C, cf. ad 6 | λεωνί^d P¹ M² Λεωνίδου P¹ a. b ἄδηλον P² (nom. auctoris om. P¹) 6 εἰς λεωνί^d tantum P¹ M² (P², om. lemma P¹ M² P¹ a.) | λεωνί^d L | post ταραντῖν^a (C) ἐπιγρ. (-γράφον Dübner) add. (Parentinum cum Alexandrino confundens) L haec: τὸν τ² (C) ἰσοψηφία γραφῆνται; C adser. τοῦ αυτοῦ, ut hoc in Leon. ep. ab ipso Leonida compositum esse moneret (cf. ad epp. 593, 604, 609); a Tarent. ep. abindicat Geffek., Antipatro Sid. olim vindicavit Jac. | signum ^d adpinxit L ad vs. 4 7 πολλὸν: cf. 440, 3 | ἐπιταλῆς A²⁰ ἀπ' ἴτ. C 8 δέμοι P (δ' ἐμοί Br.) 9 κλέρος ὄν Herm | μούσαι ex -σα? cr. P 10 cf. Od. § 63 τὸν περὶ μούσαι φήλησε, δίδου δ' ἀγαθὸν τε καὶ ἄν τε | λυγρῶν^d

οὐνομα δ' οὐκ ἤμυνσε Λεωνίδου, αὐτὰ με δῶρα 5
 κηρύσσει Μουσέων πάντα ἐπ' ἡλίου. M 41^r, 91^v

716. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ῬΟΔΙΟΥ.

C. P¹

Ἐπὶ τινὶ Ῥοδίῳ | νέῳ τελευτήσαντι | μήποτε δὲ
 5 Φαινόβοριτος ἐπωνομάζετο. C

Πρώτος, ἀλλὰ ποθεινὸς ὅσοι πόλιν Ἰαλυσοῖο
 ναίμεν, εἰς Ἀθήης πικρὸν ἔδυσ πέλαιος
 δρεψάμενος σοφίην ὀλίγου χρόνου. ἀμφὶ δὲ τύμβῳ
 σείο καὶ ἔκλαντοι γλαυκὲς ἔθεντο γόνου,
 10 Φαινόβοριτ'· οὐδὲν ὁμοῖον ἐπεσσομένοισιν ἀοιδὸς 5
 φθέρῃεται, ἀνθρώπους ἔχει φέρουσι πόδες. M 96^v

P¹ M² λυγρῶν P¹ M² | δ' ἐντὶ P¹ M² δ' ἐντὶ (C) P | μελιχρῶν C
 -χρὸν A²⁰ P¹

1 οὐνομα δ' οὐκῆμ. (accentus C) P | ἀλλὰ με Schneider αὐτὰ δὲ Jac. 2 ἐπιγρ. A²⁰ (cf. 17, 8; VI 291, 8) || 3—p. 498, 9 pro duobus epp. hexastichis in P tria olim erant tetrasticha: primum 716, 1—4, alterum 716, 5—717, 2, tertium 717, 3—6; corr. C, qui perversos lemmatistae titulos rasura delevit 3 sqq. P¹ M² III^b c. 22 (εἰς ποιητάς), 19 (P¹ a c. 25, 78; P² 25, 77) 3 Διονυσίου P¹, ^d add. C; ep. eiusdem vid. atque VII 78 (cf. etiam XII 108, 3 ἀμφὶ σὲ et 716, 3 4 sq. prius lemma (huius fere sententiae 'εἰς τινὰ Ἰαλυσοῖον s. Ῥοδίον ἀνώνυμον νέον τελευτήσαντα') ad vs. 1 sqq. adpinxerat L, alterum ad vs. 5 tamquam ad primum vs. novi ep. adpinxerat (titulus vid. talis fuisse: 'εἰς τινὰ φαινόβοριτον ἀοιδόν'); in eraso priore lemmate suum scr. C, verbis μήποτε κτλ. de falsa lemmatistae interpretatione ac partitione monens 4 [τελευτήσαντ^d] C 5 ἐπωνομάζετο (olim P, sed litt. α partim evanuit, ut ἐπὶν. exstat) C 6 ἄλλοι P | Ἰαλυσοῖο P ('Ἰαλυσοῖο add.: cf. II. B 656), ἡλυσοῖο (sed λ ex α? cr.) P¹ M² ('Hl. P²) 7 cf. 711, 6; 498, 8 8 δρεψ.: cf. 13, 2 | ἀμφὶ δὲ (utrumque acc. C) P 9 cf. Nonn. Dion. XV 406 ἀναιδέες ἔστηνον ἄρκατοι; Theocr. I 71 10 novum hinc in Phaenocrit. ep. incipere existimavit L, v. ad 4 sq. | φαινόβοριτ' P | ὁμοῖον P¹ M² | ἐπεσσομένοισιν P P¹ M² (ἐπ' ἑσ. P¹ M²), ἐν ἑσ. Polak | ἀοιδῶν P, cr. P¹ 11 cf. Theocr. XIV 42 | ἀπὸ P¹ M² ||

720. ΧΑΙΡΗΜΟΝΟΣ. C

Κλειῶς Θυρεάτιος ὑπὲρ Θυρεάν δόρυ τείνας
κάτθανεν ἀμφίλογον γᾶν ἀποτεινόμενος.

721. ΤΟΪ ΑΪΤΟΪ. C

5 <Πλήντ' > ἄργει Σπάρτηθεν ἴσαι χέρες, ἴσαι δὲ τεύχη
συμβάλομεν· Θυρεάι δ' ἦσαν ἄεθλα δορός.

ὀπὸ βόλει ap. Buh. (in m.: βάλος τὸ, ὀπὸ βάλων Heringa, ὀπὸ
(βόλῃ et) βόλει Reiske, ὑποβόλεια Boiss., ὀπὸ βόλια?, ὀπὸ
μάλινκα Picc., ὀφλάδεια Mein., ἐπεὶ ἄλετο Schneidew. | (ἔχῳ)
πρέσφην δ' ὀπὸ βόλῃ L. Dind. p. 499, 6 (Τήμων Reiske) | προ-
τον ap. B. | γελ.: 'tibi arum cantu voces alienas ridicule imitari' Kb.

1—p. 502, 8 sex exhibet P app. in bellatores: duo priora in
Thyreaticis sequitur ep. quod supra exstat in serie app. 226—
259 (cf. ad p. 501, 2) 1 sqq. ap. Buh. p. 162 (n. 131) 1 χαιρή-
μωνος C; lemmate ep. caret, sed signum > infra nom. auctoris
adpinxit C 2 κλειῶσαν τοί (acc. ex spir. factus) μοι κλειῶς
(erasa est prosodia supra litt. paenultima) P; κλειῶσατε Τιμοκλή'
δς (— κάτθανεν) ap. B.^m G.^m; Κλειῶς (ὀπὸ τῷ μοι ἄλλιος) Reiske
(Κλειῶβουλ', οἰμοι, κλειῶς Heringa); Κλειῶς Τιμοκλήος Ruhnken,
Κλειῶς ὁ Τ. coniecit reiecitque Jac. (qui vocis Κλ. posteriorem
syll. corrūpi non posse ipse vidit: cf. Choerob. 123, 15 H.; Ety-
mol. M. 498, 30; Strab. 13, 832; Lob. paral. p. 164); Ruhnkenio
assentitur Mein., librarium 'inter Τιμοκλήος et Θυροκλήος fluctu-
tasse' iudicans; Κλ. Οὐτ. Heck. | ὑπὲρ Θυρεάν P | Θυρεάν ap.
Buh.^t (idem ci. Ruhnk., Mein.), Θυρεάς ap. B.^m (Reiske) | δ.
τείνας: cf. 147, 1 (Arch.) 3 ἀμφίλογον P ἀμφίλ. ap. B.¹

('agrum Thyreaticum incertum, inter Laced. Argivosque rixae
causam' Jac., Dübn.); ἀμφίλογον perverse ap. B.^m (ἀμφιλόγον
Reiske) | γᾶν ἀποτεινόμενος P; γ. ἐπιεννόμενος ap. B.; γαίαν
ἐφεννόμενος (s. ἐπεσάμενος) Ruhnk., γαίαν ἐφασάμενος Jac.
(cf. 299, 4; 660, 4); γᾶν ἀπὸτ. Boeckh (Mein.), cf. Theocr. 17, 86
(ἀμφιλόγον γᾶς ἐπ' ἐποφθίμενος Heringa) || 4 sqq. P^m III^b
c. 4 (εἰς ἀνδρείους), 15 (P¹² c. 5, 51) 4 Χαιρήμωνος P | ζτ.

οἱ ἀδιάρμοστον¹ (-σ²) ἐστὶ | ἐδ (corr. ex τι) ἐπίγραμμα (et ζτ.
ad vs. 2) scr. L | cf. epp. in Lacedaemoniorum cum Argivis de
agro Thyreatico pugnam VII 244, 430—432, 526 5 > τοῖς ἄργει
πρόθεν ἴσαι (supra ε spir. posuit, supra εν erasit prosodiam C;
signum > et in fine vs. ζτ adpinxit idem) P; τοῖς ἄργείοις... ἴσαι
P^m (ubi spatio ante ἴσαι relicto lacuna indicatur), P¹², <χρήμιν>
ἴσαι P¹², <χρήμιν> suppl. Orsop., <χρήμιν> paulo rectius Br.;

ἄμφω δ' ἀπροφάσιστα τὸν οἰαδε νόστου ἀφέντες
οἰωνοῖς θανάτου λείπομεν ἀγγελίαν. M 90^v

722. ΘΕΟΔΩΡΙΑ. C

Εἰς Τιμοσθένη | υἱὸν Μολοσσοῦ. L

5 Δηρίετον κλαῖα Τιμοσθένη, υἱὰ Μολοσσοῦ,
ξείνον ἐπὶ ξείνῃ Κεκροπίε φθίμενον.

723. ἸΑΔΕΣΗΟΤΟΝ. C. P1

Εἰς τῆν τῶν Λακεδαιμονίων πόλιν. L

10 Ἄ πάρος ἄδυμτος καὶ ἀνέμβυτος, ὦ Λακεδαιμον,
καπνὸν ἐπ' Εὐρώτῃ δέρεαι Ὠλέμιον

τοῖς ἄργει καὶ Σπάρτῃ ἴσαι χ. Salm., τοῖς ἄργει Σπάρτῃ τ' ἴσαι
Schaefer (— Σπάρτῃ τε ἴσαι Mein.); Ἀργῶτε καὶ Σπάρτῃθεν ἴσαι
χ. Jac., τοῖς ἄργει Σπάρτῃθεν 'nos Sparta profecti, par numero
exercitus, cum Argivis conflictati sumus' Mein.; ἄργει τοῖς
Σπάρτῃθεν ἴσαι χ. Ellis; πλήντ' (cl. II. 27 468) et εἰνε ci. | ἴσαι δὲ
τεύχη P; post τεύχη nec P nec P1 distinguunt, interpunxit (recte
f.) Reiske p. 500, 6 σύμβολα μὲν P¹² συμβάλομεν A (quo-
cum concinit P1) | Θυρεάι P¹² Θυρεάι A¹² Θυρεά P1, plural.
rest. Jac. (cl. Steph. s. Θυρεά): cf. 244, 4; 431, 6 | δόρυ (ζ¹ in m.
man. rec.) P, or P1

1 ἀπροφάσιστα τὸν C, qui virgula voces dirimit: scripserat
ἀπροφάσιστατον A¹² | οἰαδε (C) P 2 (θανάτου ἀγγε-
λίαν λείπομεν temere Heck.) | post 721 itaravit A Dioscoridis
ep. 229 (quod in apogr. Buh. post 722 exstat, p. 162 n. 139) ||

3 sqq. ep. est in ap. Buh. p. 162 (n. 132): mutatus est in apo-
grapho ordo Palatinus epigrammatum VII 229 et 722 (cf. ad
I, 2) et utriusque carmini perperam adpositum idem nomen auctoris
Διοσκορίδων 5 est 490, 739 Weissk. (p. 90) | δηριέγον P, cr.
Salm. | κείτω Reiske | μολοσσοῦ A (L), Μολοσσοῦ edd. 6 ἐπι-
ξείνῃ P, ἐπὶ ξ. Pol. || 7 sqq. P^m III^a c. 24 (εἰς πόλιν, P¹²
c. 27), 1; cap. 'εἰς πόλιν' iure om. P^m III^b nec amplioris syll.
c. 24 praeter VII 723 aliud continet ep. 7 Alcæo trib. Bergk; f.
Polystrati est (cf. eius ep. de eversa Corintho VII 297, etiam XII 91, 1)

8 τῶν λακεδαίμων. παῖ L; epigrammati in Laconicam ab Achæis
vastatam (cf. Liv. 38, 32 sqq.; Polyb. VII 8; Diodor. II p. 622)
locus erat in l. Palatinae nono, Planudeae primo, cf. IX
101, 103 sq., 284, 423 (v. ad VII 705) 9 εὐδυμτος ex ἄδ α.
corr. P^m (εὐδυ. P¹²; εὐδυ. P) | ὦ λακεδαιμον C ὦ λακεδαιμον? A¹²;

ἄσκιος· οἰωνοὶ δὲ κατὰ χθονὸς οἰκία θέντες
μύρονται· μήλων δ' οὐκ αἰουσι λύκοι. M 41^v

724. ἈΝΥΨΤΗΣ ΜΕΛΟΠΟΙΟΤ΄. C

Εἰς Πρόαρχον ὑπερ τῆς | πατριδος μαχόμενον | καὶ πεσόντα. L
H ἦ ἄα μένος σε, Πρόαρχ', ὄλεσ' ἐν δαί, δῶμά τε πατρός
Φειδία ἐν θνοφερῶ πένθει ἔθου φθίμενος.
ἀλλὰ καλόν τοι ὑπερθεῖν ἔπος τόδε πέτρος ἀεΐδει,
ὡς ἔθανες πρὸ φίλας μαρνόμενος πατριδος.

ὁ Δαιεδαίμων? v. Pind. Pyth. 10, 1 p. 501, §10 cf. Plut. Ages. 31 γονῆ
Δαίμων καπνὸν οὐχ ἔδρακε πολέμιον, mor. 233 C, Xen. Hell.
VI 5, 28 αἱ μὲν γυναῖκες οὐδὲ τὸν καπνὸν δρᾶσαι ἠνείχοντο |
ἐπευράται A^{no} | fumus ab Achaeis, quorum Ὀλένος urbs erat
foederata, excitatus; cf. Mackail sel. epigr. p. 369

1 (Ὀλένιον) ἄσκιος "ab exercitu Achaeorum" temere Reiske;
ἄσκιος vocatur terra post hostium populationem frondosis arbori-
bus nuda | οἰωνοὶ δὲ P | καταχθονός P | κατὰ χθ. P^m κατὰ
χθόνα Herw. (olim ci. χαμαικίλιε'), f. ποτὶ χθονός; cf. Arist. rhet.
II 21 ἀρόντι δ' ἐν τοῖς τοιοῦτοις καὶ τὰ Λακωνικὰ ἀποφθέ-
γματα καὶ τὰ αἰνιγματώδη, οἷον εἰ τις λέγοι, ὑπερ Στησίχορος ἐν
Λοκροῖς εἶπεν, οὐκ οὐ δεῖ ὑβριστὰς εἶναι, ὅπως μὴ οἱ τέτιγες
χαμῶθεν ἔδωσιν 2 noli φύρονται ci.: cf. π. 216 | μήλων P Pl,
malim βίληχων: cf. Od. μ 266 | οὐνατοῦσι ('C) P | λόνος (oi C,
congruens cum Pl) P || 3 sqq. ap. Buh. p. 162 (n. 134); cf.
ep. 263, 514 4 προαρχ' υπερ τῆς πατριδος μαχόμενος L, qui
signum × in m. adposuit (supra vs. 1) 5 sq. ἦβ' α' (α C pro
litt. incerta) μὲν ('C) σε πρόαρχε ἔσαν παίδων ἄτε πατρός (φει-
δία) P "versus desperatissimus" ap. B^m; ἦβ' α' μὲν σὺ, — Πρό-
αρχε, πεσὼν παίδων τὰ γε πατρός (σπῆθεα) Olearius, — Πα-
μῆσαι παίδων τὰ τε πατρός (εὐχεα) Panw, — Πρόαρχ', ἦς ἄν-
τιδων, ὅτε πατρί (Φειδιᾷδι) Heringa, ἦ ἄα μένος σε, Πρόαρχ',
ὄλεσ' ἐν δαί δῶμά τε (et postea δῶμα δὲ) πατρός (Φαίδρας)
Jac. (cl. II. Z 497 δαιμόνις, φθίσει σε τὸ σὺν μένος), ἦβ' α' μὲν
σὺ, Πρ., ὄλεσας (s. ἦβ' α' μὲν σε, Πρ., ὄλεσαν s. Θῆβαι μὲν σε,
Πρ., ὄλεσαν), καὶ δῶμά τε πατρός (Φειδία) Graete, ἦβ' α' μὲν
σε, Πρ., αἴσ' ἔρασα Heck. 7 ἀλλὰ ('L) καλόν τοι: cf. 646, 3
ὁ πάτερ οὐ τοι (Anyt.) | ὑπερθεῖν P | τάμβος pro πέτρος apogr.
8 προφίλας P ||

725. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ. C

Εἰς Μενεκράτην οἰνωθέντα | καὶ τελευτήσαντα. L

α. Αἶνε, καὶ σὺ γὰρ ὦδε, Μενεκράτες, οὐκ ἐπὶ πουλὺ
P 322 ἦσθα, τί σε, ξείνων λῶστε, κατειργάσαιο;
5 ἦ ἄα τὸ καὶ Κένταυρον; β. Ὁ μοι πεπρωμένος ὕπνος
ἦλθεν, ὁ δὲ τλήμων οἶνος ἔχει πρόφρασιν.

726. ΔΕΩΝΙΔΑ. C

Εἰς γρᾶν Πλατῆδα | τὴν φιλόροπον. L

Ἐσπέριον κήφον ἀπώσατο πολλὰκις ὕπνον
10 ἦ γρη῏ς πενήην Πλατῆς ἀμνησμένη

1 sqq. ap. B. p. 162 (n. 135); cf. 454, 533, 398, 660 1 sq. nom.
auctoris lemmati subiunxit C; a Call. ep. abiudicat Hemsterhusius

2 μενεκρά ὀνωθέν (i L^a) P 3 Αἶνε: cf. Call. fr. 109; per-
peram αἶα ap. B^m, αἶλις Ernesti, ἀνίθε Reiske, μήνε Heu-
singer | σὺ γ' ἄρ' Heck. | ὦδε ('AL) P (ἦσθα, Μενεκρ., οἰνω-
ποτάξιν Δεινός Br.) | οὐκέτι πουλὺς (× L add. in fine vs.) P
(defendit olim Heck. cl. hymn. 3, 138, οὐκέτι πουλὺ εἶσθα
Mein.), cr. Zedel; οὐδ' ἐπὶ κ. Jac. (qui primo Πένειν καὶ Σα-
τύρων σε, M, οὐκ ἐπὶ πουλὺ ἠσθονα τί, ξείνων l. comiecerat);
εἰσέτι πουλὺς (ἦσθα) Ruhnken (M. Ἀστυπάλαιεῦ Reiske).
4 λῶστε Zed. ὦστε P | τίς ἐξ οἶνων ὄς σε Salm., Chardon: cf.
mél. 2. 295 sqq. (τίς σ' οἶνος ὦδε Br.); τίς ἄξείνων (Ruhnken)
τίς σε Ernesti; τίς ἦ ξείνων ὄς σε Heusinger (οἶσθα τίς, ὁ ξείν',
ἦν ὄς σε Reiske) 5 spectat Call. Homeri verba q 295 οἶνος
καὶ Κένταυρον — αἴσ', cf. A P. XI 1 (Nicarehi), XI 12 (Alc.); cf.
etiam 524, 1 | ἦρατο (cum accentu eraso supra η) P; εἶρατο Slo-
thouwer, ἦρατο Reiske (qui dist. totum Menecrati tribuit); ἦ ἄα
τὸ κ. K. pro affirmatione Mein., pro interrogatione rectius ha-
bent alii (est Diltthey Verg. Catal. XIV) | ὁ μοι ("rest. C) P (ὁ γὰρ
Schneid., ut non mortuus respondeat viatori, sed hic omnia
proferat) ὕπνος P ἦλθεν ὕπνος transponit Br. 6 οὐδ' P | ὁ δ'
ἐγκλήμων? ὁ cum nota × supra titulum ep. sequentis adpinxit C ||
7—p. 506, 4 duobus in anus epp., quibus addi poterat 733,
inseritur alienum ep. 727 (quod propter argumentum iungi poterat
cum 740) 7 sqq. ap. Buh. p. 163 (n. 136) | pro uno ep. duo exhibet
Leonidea P (et apogr.), prius hexastichon (v. 1—6), alterum tetra-
stichon; partes ep. iunxit Toup; duo disticha postrema ut

καὶ τι πρὸς ἡλικίτην καὶ τὸν συνέριθον ἄτρακτον
 ἦεισεν πολιοῦ γήραος ἀγγίδυρος
 καὶ τι παριστιδίου διενευμένη ἄχρως ἐπ' ἡοῦς 5
 κείνον Ἀθηναίης σὺν Χάρισιν δόλιχον,
 ἢ ἡλικίτην ἡλικίτην περὶ γούνατος ἄριμον ἰστώ
 χειρὶ στρογγύλλουσ' ἡμερόεσσα κρότην.

peculiare ep. nomine auctoris — τοῦ αὐτοῦ λεωνί — C et lemme —
 εἰς τὴν αὐτὴν πλατὺδα τ' | ὀδογοντοῦ (i. e. -τοῦται, nam eodem
 compendio -ην et -ιν indicatur) — instruxit L p. 503, 8 cf. Od.
 v 110, Kaib. 232, Leon. VI 288, Philippi IX 89, Theocr. 24, 74, Tib.
 I 6, 77; II 1, 65, Ov. Trist. IV 1, 19, Moret. 28 sq. | πλατὺδ' τὴν
 φιλάργυρον L; cf. Reitzenst. p. 148 9 α' ἡδίων P, or. apogr. |
 ἀνώσατο P ἐπ. ap. B.^m: cf. Theocr. 21, 20; Nonn. 44, 81 ἐπι-
 σαμένην περὶ ὄπνον (Geffck. p. 106) | imitatur Leon. Callimachum
 'πολλὰ κ' ἐκ κενθῶν ἡλικ' ἄχρως ἐπ' ἡοῦς' fr. 150 (cf. Reitz. p. 152)
 10 γρηῖσ P γρηῖσ edd. | ἀναινομένη Reiske: at cf. IX 89, 1)
 1 καὶ τι A καὶ τι C (καὶ τι Herm.) | προσήλ. P | cf. Theocr.
 28, 1 ὁ φιλέειδ' ἀλακτά, Leon. VI 288, 3 πρόσστρον ἄτρακτον
 2 ἀγγίδυρον (cum ex. pros. supra o) P 'senectati conforme,
 conveniens' ap. B.^m: ἄγγι θυρῶν et ἀγγίδυρον Reiske, ἀγγίδυρος
 Heck. (cl. VII 417, 8, Π. X 60) 3 cf. Kb. 232, 4 (ὁ γλυκὺς
 ὄρθρος) πρὸς λύχρον ὁ μύθος ἦδονεν ἡμῶν | καὶ τι P καὶ
 τι Herm. καὶ τι Heck. (γούνα-ἄχρως Reiske) | παριστιδίου P; cf.
 Od. κ 254 ἰστών ἐπιχομένη γ' ἔειδεν | διενευμένη P διεν. apogr.
 (Reiske), διενευμένη ap. G.^m, διενευμένη Heck. | ἄχρως P
 ἀπ' ἡοῦς P, ἀπ' ἡοῦς Reiske cum apogr., ἐπ' ἡοῦς ap. B.^m, ἐπ'
 ἡοῦς Heck. (cl. 472, 13) 4 κρινῶν Emperius, ἦεν Herm.; κρι-
 τῶν? an τείνειν? | (τὸν κρινῶν δόλιχον Reiske) | τὸν γ. P σὺν
 X. ap. B. (Br.) | δολιχόν P δόλ. ap. B. (Jac.); cf. Κύριδος
 δόλ. V 54, 4, Pind. Pyth. 9, 18 ἰστών καλιβόρους ἐφίλησεν
 ὀδοῦς 5 sqq. v. ad p. 503, 7 sqq.; ab initio vs. 7 notulam novi ep.
 posuerunt C L^{ur} 5 cf. Theocr. 24, 76 πολλὰ Ἀχαιῶν μα-
 λεῖον περὶ γούνατι νῆμα χειρὶ κατατόψοντι | (ἢ ἡλικίτην ἡ-
 λικίτην π. γ. ἄριμον ἰστών ap. B.^m G.^m) | ἢ ἡλικίτην P ἢ ἡ. Mein.; ἡλικίτην
 'tortam filum' Br., δαδινῶν et postea ἡλικίτην (χειρὶ) Jac. | κρινῶν
 περὶ γούνατος P; cf. XVI 306, 5 κρινῶν ἄραος πόδα | ἄριμον
 ἰστώ P 'sufficientem iugo textorio tramam' Reiske; ἄριμον
 ἰστώ Emperius (cf. VI 288, 4 τὸν ἄριμον κρινῶν κρινῶν et
 Theocr. 18, 33 αὐτ' ἐπὶ δαυδαλέω πικνότερον ἄριμον ἰστώ περ-
 κίδι συμ πλέξασα), ἄριμον materiam, ex qua et stamen fiat et
 subtemen') ἰστώ Korsch, (ἢ ἡλικίτην κρινῶν περὶ γ.) ἄριμον ἰστώ

ὀδογονταέτις δ' Ἀχερούσιον ἦρασεν ὕδαρ
 ἢ καλὰ καὶ καλῶς Πλατὺς ὕφραμένη. 10

727. ΘΕΑΠΗΤΟΥ. C

Εἰς Φιλίαν τὸν | ἀπάρεσιαν καὶ | δουλοσοφον. L

6 Τὸν γνῶμαν ἐδόκει Φιλίας οὐ δεύτερος ἄλλον
 εἶμεν, ὁ δὲ φθονερός κλαιέτω ἔσπε θάνη.
 ἄλλ' ἔμπας δόξας κενεὰ χάρις· εἰν Αἶδα γὰρ
 Μίνω Θεοσίτας οὐδὲν ἀτιμότερος.

728. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ. C

10 Εἰς ἑρμιῶν τινα | Διμήτρος L
 γαστρὶν | αἰσῶς τελευτήσασαν. C

Ἰερὴ Διμήτρος ἐγὼ ποτε καὶ πάλιν Καβείρων,
 ὄνειρ, καὶ μετέπειτα Διθυμῆνης

(— γαστρὶν) Heck. (cl. VI 246, 4); γ. ἄχρως ἰστώ (cl. Opp. Cyn.
 II 552) Herm. p. 504, 6 χροῖν P, γαστρὶν Hilberg | στρογγύλλουσ'
 P στρογγύλλουσ' (στρογγύλλουσ', densans) ap. B.^m G.^m, στρογγύ-
 λουσ' Heck., στρογγύλλουσ' Reiske | ἢ μερόεσσα P, ἡμερῶν ἔλασσε
 Herm.; ἡμερόεσσα ap. B., ἡμερόεσσα 'aerumosa' Mein., ἡμερῶν
 Heck., ἢ μετρέουσα Korsch; γαστρὶν — ἐμῶν ἐσσι; (cf. Bacch. 1128)
 1 ὀδογονταέτις ap. B.^m | ἀπάρεσιαν Heck. 2 ἢ καλὰ καὶ
 καλῶς P, ἡλικίτην καὶ et ἡλικίτην καλῶς Heck., ἢ καλὴ καλῶς
 Geffck., ἢ καλὴ ἀκαμάτως FG. Schmidt, ἢ καλὰ καὶ ἀκαμάτως
 Korsch; f. ἢ καλὰ δαυδαλέως || 3 sqq. ap. Buh. p. 163 (n. 137)
 3 Cyrenaci? cf. ad VI 357 4 εἰ (om. litt. fin., non εἰσ)
 φ. L, qui plani ep. sensum non perspexit; cf. ep. 538 (Theaeteto
 vel Cratete dignum, certe non ab Anyte ortum) 5 δεύτερος, C
 -τερος A^{ur} | ἄλλον A^{ur} ἄλλον ap. B.^m (ἄλλον ap. B.^m)
 ἄλλω Hemsterh. 6 εἶμεν (C) P | ὁ δὲ (C) P | ἔσπε (C)
 θάνη P; cf. VI 116, 5 ὁ φθόνος ἀναινοίτο (noli εἶσε κ' ἀνῆ ci.)
 7 sq. εἰν — ἀτιμ. exhibet Suid. s. v. ἀτιμότερον 7 Αἶδα (A C C)
 P S.^{ur} Αἶδα S.^{ur} (v. Theocr. I 103) 8 μένω (acc. et με C) P
 μίν S.^{ur} μίν ὁ S.^{ur} μίν ὁ S.^{ur} μίν ὁ S.^{ur}; Νικέως Hemsterh. |
 Θεοσίτας P: -τας A -της C^{ur} Suid. | ἀτιμότερος, C -τερος P^{ur}
 (litt. fin. duplici modo exprimens), ἀτιμότερος S.^{ur} cf. 444, 7 || 9 sqq.
 ap. Buh. p. 163 (n. 138) 10 sq. erant duo olim epp. in P alteri-

Νευτίμας; ἄς δὴ ποῦ' ἀπὸ ψυχῆν ἐρύσαντο
 P 323 ὠδίνες· κείται δ' οἷα κατὰ βλεφάρων
 ἀγλύι πλημύρουσα φίλας ὑπὸ ματρὸς ἀγοστῶ,
 5 αἶα, Ἀριστοτέλης δ' οὐκ ἀπένευθε πατῆρ
 ε δεξιτέρῳ κεφαλῆν ἐπεμάσασατο· κοῦδ, μέγα δειλοί,
 οὐδὲ θανόντες ἔδον ἐξελάθεισθ' ἀχέων.

731. ΛΕΩΝΙΔΑ.

C

Εἰς γέροντα βάντησθ στήριζόμενον ὡς | ἐπὶ κίμακι
 ἄμπελος· | Γόργος δ' ἦν αὐτοῦ τοῦνοια.

L

10 Ἄμπελος ὡς ἦδη κίμακι στήριζομαι αὐτῷ
 σκηπανίῳ· καλέει μ' εἰς Ἀἴδην Θάνατος.

(Anth.) | μνησμένα κούρα P -μένος κούρας ap. B.^m (Salm., Reiske);
 -μένος κούρα Jac.; -μένα κούρα Heck. (Herm.) | γ, ῥ, ἄ, π, τὸς (ραεπ
 cum superscripto α C, ρ in craso λ?) P; γλυπτός olim Heck., qui
 postea tamen de picta imagine cogitari malebat; v. Weissh. p. 102
 1 νευτίμας P, -τίμας δ' Jac., -τίμας Heck. | ἄς, δὴ (ἄς in
 eraso πο? τε? C) P | πόναπο A πόν' ἀπὸ C (ἄπο Herm.) | ἐρύσαντο
 (υσ, in er. ε? C) P 2 cf. ad p. 507, 4 | δ' οἷα (apost. A C, rest.
 C) P | κατὰ | βλ. εφάρων C καταμαφάρων (vix φλεφ.) A^{ac}; in m.
 βλεφάρων adroverat L?, quod C correctione in t. adhibita erasit
 3 ἀγλύι, πλημύρουσα P; δάκρυσι ap. B.^m (πλημύρουσαι εὐ πλημύ-
 ρουσαι apogr. et edd.) | ὠδίνες C ἄπο A^{ac} (ἐπὶ ap. B.) | μητρὸς P,
 cr. Br. | ἀγοστῶι (i. add. C) P 4 αὐ' αὐ' C (αὐ' αὐ' A^{ac}) οἰνακίαν. A
 οὐκ ἄπ. C 5 δεξιτέρῳ P | κεφαλῆς? cf. Apoll. Rh. 4, 18 | ἐπε-
 μάσασατο P (ἐφῆσατο explicandi causa ap. B.^m), ἐπιμάσασται Jac.,
 ἐπεμάσαστο Herm., ἐπεμάσαστο Reiske; 'pater filiae caput tan-
 gens' olim, 'sibi dextra caput pulsans' postea interpret. Jac.
 (cl. 648, 2) | κ' ὦ (spir. C) P ὦ Jac.; ser. κοῦδ 6 ἔδον ex ἔδον cr.
 C: cf. 539, 4 (σε—σὺν οἷς Persae) | ἐξελάθεισθ' C || 7—p. 511, 7
 tribus in senes epp. immixtum ep. in anis geminas 733
 7 sqq. ap. Buh. p. 164 (n. 140); cf. Mel. VII 470, Philostrat.
 Apollon. 260 εἰ τὸν θάνατον ἀνεγνώσ, ἀλλὰ μὴ κόμπων ἔνενα (cf.
 v. 6) ἐκαινοῦσι 8 βάντησθ L | ἐπὶ κίμακι L 9 ἄμπελος (C) L |
 γόργος θῆν ἀπὸ τοῦνοια L 10 ὡς P ὡς Mein. | κίμακι (τ A^{ac}
 γ A^{ac}) P κίμακι Salm.; scripturam vitiosam ex vocibus κίμακι
 et καλίμα confusis ortam esse put. Jac. | στήριζομαι Iensius
 (Reiske) | αἶα lens. (Mein.), αὐτως Tucker, idem proponit, sed
 αὐτῶ (= μόνῳ) defendit Geffcken; οὐτῶ? 11 σκηπανίαι (σ L?) P;

Ἀνσκάφει μὴ, Γόργε· τί τοι χαριέστερον ἢ τρεῖς
 ἢ πίσυρας ποίας θάλλωαι ὑπ' ἡέλιω;
 ὦδ' εἶπας οὐ κόμπω ἀπὸ ζώην ὁ παλαιός
 5 ὄσατο κῆς πλεόνων ἦλθε μετοικεσίην.

732. ΘΕΟΔΩΡΙΔΑ.

C

Εἰς πρεσβύτην τινά.

P

Ῥαίχην ἔτ' ἀσκήτων, Κινησίαι, Ἐρμούλα νιέ,
 ἐκτίσων Ἀἴδη χρεῖος ὀφειλόμενον
 γῆρα ἔτ' ἄρτια πάντα φέρων· χρηστήν δὲ δίκαιον
 10 εὐδῶν σε στέργει παντοβίης Ἀχέρων.

interrogandi signum post σθηπ. ponit Reiske | cf. Aristonis ep.
 VII 457, 1; Antiphili 634, 4 | καλέει δ' ap. B. | κίμακος?

1 sq. ἢ τρεῖς — θάλλωαι P εἰ τρεῖς — θάλλω Salm. (θάλλωαι
 ap. B.^m), Br., Mein. | χραίεν προτέρω τρεῖς (cl. Apoll. Rh. II 866)
 εἰ χαριέστερον εἰς τρεῖς olim ci. 2 πίσυρας P (πισύρας A^{ac}),
 τέτορας Mein. | ποίας; cf. 627, 5 | θάλλωαι; cf. Verg. Aen. IV 193
 'nunc hiemem inter se luxu — fovere' | ὀφειλίαι A^{ac} (θάλλω)
 ἔτ' ἡέλιω Mein. 3 κόμπω P; malim εἶπας οὐ κόμπω τῶδ' | ἀπο-
 ζώην P 4 κ' ἦσ P (κίς Br.) | πλεόνων; cf. Crinag. XI 42 εὐτ' ἄν
 ἴκηαι ἐς πλεόνων; de locutionis vi usuque cf. ERöhde Ps. II 332 ||
 5 sqq. ap. Buh. p. 164 (n. 141) 6 lemma εἰς πρεσβύτην

τινά, in ras. ser. m. rec., quae verba 'ἔστιν δὲ θυσία' δια τὰ
 σφάλματα, add.; notulae erasae eadem sententia fuit (dignosci
 possunt haec fere: διὰ? σφάλματα πολλὰ | ἔτ' ὅτι? ἀκατάληκτον?)

ἀδιανόητον | ἔμετροι 'καί'? ἀραιοί? στί? 7 ὄχρονε (ω refecit,
 non ex α cr. L) πασύντων (C τῶσι. A^{ac}) P ὄχρονε ἔτ' ἄσ. ap. B.^m
 (Pierson, Reiske; ὄχρονε ἄσ. Toup) | κινήσαι P | ἔρμου ἄρτια A
 (in m¹ &, in fine vs. ἔτ' add. L); ἄρτια Ἐρμου ap. B., Ἐρμου λέτρης
 'Mercurii sacerdos' Reiske, 'fenerator (s. τραπέζιτης)' Toup,
 'Ἐρμούλατος Gerhard, Ἐρμού ἄρτια Boeckh, Ἐρμου — ἑκαίρε
 FG Schmidt, — ἄρτιος Jac., — ἀγωγῆ Bothe; Κινησία Ἐρμου,
 ἀνιγρῶ ('Ἐρμ. nomen de Cinesias patre accipiens) Heck., ἀνι-
 βῆς Haupt; Ἐρμουγόρτι (primo Ἐρμουγόρτι) Korsch, Ἐρμούλα νιέ
 Dittenberger (cf. 722, 1) 8 ἀἴδη P 9 γῆρα τ' ἄρτια P^{ac} (τῶ-
 ρτια A^{ac}); γῆρα τ' ἄρτ. ap. B., γῆρα ἔτ' Reiske, γῆρα ἔτ' Toup |
 χρηστήν (C) P; 'debitorem' ap. B.^m (cf. Suid. χρηστήν καὶ
 τὸν δανείσαντα καὶ τὸν δανεισάμενον) 10 στέργει P, στέξει
 Ruhnken; στέξει? | ἀχέων P, cr. ap. B. (Salm., Pierson) ||

733. ΔΙΟΤΙΜΟΥ.

C.

Εἰς γραῖς τινὰς ἀδελφὰς Ἀναξὼ καὶ | Κληρῶ θυγατέρας |
Ἐπικρατέους ὀρθοῦκοντοῦτιδας θαναούσας. P

Αἱ νόμιμοι δύο γραῖς ἀμφίλικες ἦμεν, Ἀναξὼ
καὶ Κληρῶ, δίδυμοι παῖδες Ἐπικρατέως,
Κληρῶ μὲν Χαρίτων ἱερῆ, Δημητρὶ δ' Ἀναξὼ
ἐν ζωῇ προπολεῦσ' ἐννεά δ' ἡέλιων
ὀρθοκοντοῦτιδας ἐπιλείπομεν ἐς τόδ' ἰκέσθαι
τῆς μοίρης ἐτέων δ' οὐ φθόνοζ ἔσθ' ὀσίης.
καὶ πόσιος καὶ τέκνα φιλήσαμεν· αἱ δὲ παλαιαὶ
πρῶθ' ἡμεῖς Ἀθῆν πρηῖν ἀφικόμεθα.

1 sqq. ap. Buh. p. 150 (n. 85) 2 sq. titulum huius ep. eadem
man. atque praecedentis ser. in rasura; erasa est lemmatistae
notula, quae verbis 'μᾶλλον δὲ φλυαρίαν ταῦτα φαίνεσθαι' ter-
minata fuit 2 | ad. ἀναξὼ | καὶ | κληρῶ | P 3 | ἐπικρατέως | P
(= κρατέως Boiss.) | θαναούσας | P 4 | ἀνόμιμοι (= pro alia pros. L)
P αἱ νόμιμοι Salm. ('legum observantes' Heck.), κοινοῖοι Jac.
(qui idem gentile in corrupta voce latere suspicabatur), αἱ νόμι-
μοι ('firmo marmore expressae') Dübn. (cf. Weissh. 96), αἱδ' ὄσιαι
Schneidew., αἱδ' ὀρόσοι?, κλειρόνομοι Reiske, νησπόλοι FG.
Schmidt | ἡ μὲν (C) P ἦμεν ap. 5 κληρῶ (ex κληρῶ? cr.) P Κληρῶ
Salm., Γληρῶ proponit Mein. | δίδυμοι Mein. | ἐπικρατέως (= εἶος
ex -έως? cr.) P -κρατέως Reiske (= κρατέως Salm.) 6 ἱερῆ P
ἱερῆ Mein. ἱερῆ (Boeckh) s. ἱερῆ Heck., qui tamen scripturam
traditam cl. Bekk. Anecd. I 9 defendit | Δημητρὸς Ἀν. Salm.)
7 ζωῇ P | προπολεῦσας P, πρὸ πόσιος (jungendum cum Δημ.)
Heck. (cf. Boeckh ad Cl II p. 605), πρόπολος Salm., προπο-
λεῦσ' Jac. 7 sq. novem diebus unam sororem post alteram
obisse falso interpretatur Jac.; utriusque, cum geminae eodem
die perirent, novem dies ad octogenarium annorum numerum
defuisse recte monet Mein. 7 ἡέλιων P 8 cf. 726, 9 (Leon.) ἐπιλεί-
πομεν P; ἐπέλ. Reiske, ἀπέλ. Mein., ἐλλείπομεν Br., ἐπέλ.; ἐπι-
s. ἐπιλείπομεθ' atque ἐπιλείπομεθ' Heck. | ἐσθ' ἰκέσθαι P 9 cf.
VII 575, 5 | (δ' om. Reiske) | ἰσοσίη P; emendatio nondum re-
perta; ἰσοσίη Reiske (ἰσόβιος ap. R.^m ἰσόβιοι ap. G.^m), ἰσοβίος
(Salm.) Br., ἰσοσίη Korsch, αἰσ' ὀσίη Bernard, εἰς ὀσίην Jac.
(probatante Hermannio, qui vs. seq. ad πόσιος reponit), εἰς ὀσίονε
(Boiss.) et εἰς ὀσίον Heck. (cf. VI 257, 3), ἔσθ' ὀσίης Mein.;
ἐτέων δὲ φθ. ὀσγ ὀσίη Mähly 10 αἰδὲ P 11 πρῶθ' P | πρηῖν P

734. ἌΔΗΛΟΝ.

C

Εἰς πρεσβύτον τινὰς τῶν ἀφόνων ἀνώνμων. L

α. Μή, ξέν' ὀδίτα, σπεῦδε. β. Τί γάρ; α. Νέκυσ, ὃ ποτὶ
παῖδων
† σῆμ' ἀγαθῶν ἴδοντ', Ἀρχιγέρον ὁ γέρον.
β. Ἀλλὰ φίλος γ', ὃ πρέσβυ· γένοιτό τευ ὄλβια τέκνα
ἐλθεῖν καὶ λευκῆς ἐς δρόμον ἡλικίης.

735. ΔΑΜΑΓΗΤΟΥ.

C. Pl

Εἰς Θεανῶ τινα, | γυναῖκα Ἀπελλίχου, τελευτήσασαν. L

† Τστάτιον, Φόκαια κλυτὴ πόλι, τοῦτο Θεανῶ
εἶπεν ἐς ἀτφύγετον νύκτα πατεροχόμενη·

(προτὴν Reiske) | ἀνιάμεθα (lenem vid. refecisse, non ex aspero
fecisse C) P; ἀφικόμεθα Salm., ἀμ' ἰόμεθα Jac., ἀνηρόμεθα Ietum
suscepimus Reiske, ἀνενομέμεθα Unger, ἐνισάμεθα s. ἐνισάα.
Heck., ἀνυσάμεθα Herm. (Schneidew.), ἐθυσάμεθα FG. Schmidt;
πρῶσθεν (s. πρῶσαι) εἰς εἰς Ἀ. πρ. ἀνιέμεθα ego ei.; cf. ep. 261 ||
1 sqq. ap. Buh. p. 164 (n. 142) 1 cf. Theaeteti ep. VI 357

2 πρεσβῦ τινὲ L | noli ἀνώνμων corr. 3 sq. desperata est dist.
emendatio ita, ut vix sententia restitui posse videatur 3 ἢ (A^{ps}
ἢ? A^{oc}) ξέν' ὀ (s. ὀ) λατὶ τότε δεσσι τί γάρ; P; α. (sc. defunctus)
ὃ ξέν' ὀδίτα; β. (viator) τί δ' ἐστί; α. τί γάρ; et α. θεῖ, ξένη,
δάκρυ; Reiske; α. μή, ξέν' ὀδίτα, σπεῦδε; et ὃ ξέν' ὀδ., στήθε;
β. τί γάρ; Jac. (vice personarum rectius distincta); ἃ ξέν' ὀρα
τι τὴ τεῖδε Heck.; ὃ ξένη λῶσθε, κέκονθε — β. τί γάρ; et ξένη,
πέλα, τῆδ' ἐστί et ὃ ξέν', ἐλίνῳ, ὀδ' ἐστί (v. Ap. Rh. I 862)
ego ei. | ὃ ποτὶ A; in fine vs. ζτ L ὃ τῶν ἀγαθῶν ἢ δ' ἦν (potius
quam ἦν) P; (ὃ ποτὶ παῖδων) τῶν ἀγ. χορὸς ἦν Reiske; (ὃ ποτὶ
π.) πᾶν ἀγαθῶν κήδευσ' et τῶν ἀγ. ἄλλης (malim ἄδην) ἦν Jac.
(τῶν ἀγ. ἄδην Heck.), σῆμ' (v. γῶμ) ἀγ. ἴδοντ' (s. δέδωκτ') ten-
tavi | ἀρχιγέρον 'grandaevus' Jac. (qui ἀρχιγ. δ' ei.), Ἀρχ. (ut
nomen defuncti) Reiske 6 ἄλλα φίλος γ' P; haec verba
mortuo trib. Jac., viatori Reiske (Heck.) | γένοιτο τῶν' (fort. ex
τῶν factum) P, γένοιτό τοι Reiske 7 λευκῆς — ἀλικίης Heck. |
ἐς δρόμον et εἰς δρόν FG. Schmidt (malim τέρομον' ἐς s. θερον
ἐς) || 8—p. 514, 14 epigrammatis in naufragos ut similia praer-
mittantur duo, in quibus navigationis ac peregrinationum men-
tio fit 8 sqq. Pl^m III^a c. 11 (εἰς γυναῖκας), 39 (Pl^o c. 12, 39)
8 cum P facit Pl^m, non item Pl^o; ἄδην Pl^a-b ἔδ. αἱ δὲ Δη-
μᾶτων Pl^a-w (tit. om. Pl^o) 9 Θεανῶ τινα L | ἀπελλίχου (εἰλλ.

Ὀἴμοι ἐγὼ δύστηνος· Ἀπέλλιχε, ποῖον, ὄμεινε,
ποῖον ἐπ' οἰκείῃ νηὶ περὶς πύλαρος;
αὐτὰρ ἐμεῦ σχεδόνθεν μόρος ἴσταται. ὡς ὄφελόν γε
χειρὶ φίλῃν τὴν σὴν χεῖρα λαβοῦσα θανεῖν. M 35^r

5 736. ΔΕΩΝΙΔΑ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ. C

Παρανετικὸν | εἰς τὸ μὴ μεταβαίνειν | ἐκ τόπου εἰς
τόπον, | ἀλλ' ἀρμεισθῆαι ἐν δόλοισι. C

Μὴ φθείρεν, ὠνθροπε, περιπλάνιον βίον ἔλκων,
ἄλλην ἐξ ἄλλης εἰς χθόν' ἑλευδόμενος,
10 μὴ φθείρεν· κενεὴ σε περιστῆφαιτο καλιή,
ἦν θάλλοι μικρὸν πῶρ ἀνακαίόμενον,

non est scr.) L | τελεῖν L | ad vs. 5 sq. ser. L haec: εἰς τῆν |

αὐτὴν ἕως ὧ | [τῆν] θανεῖν (τὴν ante θ. ipse L induxit); verba
ἕως ὧδε non add. C (ut cod. Palatini emendationem ad sumum
exemplar institutam hactenus se peregrisse indicaret), sed lem-
matista versus 3—6 carminis partem, non integrum ep. esse
lectores monuit: erant enim claus. post κατερχομένη, nota init.
ante οἴμοι; cat. cf. ad ep. 343 p. 511, 10 v. VII 647 ἴσταται
δὴ καὶ ἔπειτα | ἴστατον P, cr. Pl; ἴστατον ὦ Salm. (Br.) | φώ-
καία P κλητὴ πόλι P, cf. VII 492, 1 ὦ Μιλ. φώλη πατρί, Heck p. 99

11 εἶπεσ ἔσ P, cr. Pl; εἶπ' ἔπος Jac. | ἀτρούμενον: pro Home-
rico epitheto maris et aetheris poetae ὀφρακίην vel ἀμβροσίην
scribendum fuisse censet Herw.; mallem (εἶπ' ἔσ) ἀναύγητον |
cf. etiam opp. 646 et 648, 513 (Reitzenst. p. 129)

1 (ἀμειλιχε Brod.) 2 ἐποικεῖμι P ἐπ' οἰκείῃ Pl; ὄφελος? εἰκαίη? |
περὶς P περὶς Pl^m περὶς Pl^m, cr. Jac. 3 μόρος Pl μόνος P | ὄφε-
λόν P 4 φίλη Reiske | λαβοῦσα P (sch. ^w), βελοῦσα Pl; cf. Weissb.
p. 100 || 5 sqq. ap. Buh. p. 165 (n. 143) 5 λεονίδε Cr^r. ἰδ³? Cr^r

παρὰ C 6 παρ' αἰνετικὸν L; ep. in eodem cippo cum VII 715
inscriptum fuisse falso statuit Heck. (cf. Reitzenst. p. 151) |

μεταβαίν' (τῆν¹ pro 'εἰν¹ compendio exprimens) L 7 ἀρκει-
σθ' αἰ' ἐνολιγ' L 8 φθείρεν: Eur. Hel. 774 (ἔλιον ἐφθείρον
πλάνου) et Dion. Chr. VII 177 affert Jac.; cf. etiam Hesych.
φθείρεται πλανῶνται (Eur. El. 234) | ὠνθρο. P (cf. 472, 1), ὠνθρο.
ap. B⁵ (noli hiatus removere coniecturis πανόδουρε, παντοουρε,
simil.) | ἔλκων P (cf. XI 62, 5) | βίον ἰδ³, ὠνθροπε, περιπλά-
νον ἔλκων perverse Herm. 9 ἄλλην P ἄλλην τ' Heck. | ἐξάλλ-
λησ P χθόνα λινδ. A²⁰, χθόν' ἀμειβόμενος Heck.; cf. ἑλευδόμενοι
Nic. Ther. 156 10 μὴ φθείρ' ἐν κενεῇ σε (κενεῇ σε A²⁰) P; μὴ

εἰ καὶ σοι λιτή γε καὶ οὐκ ἐδάριτος εἴη 5
φυστὴ ἐνὶ γρόνῃ μασσομένη παλάμαις,
ἦ καὶ σοι γλήχων ἦ καὶ θύμον ἦ καὶ ὁ πικρὸς
ἀδρυμγῆς εἴη χόνδρος ἐποψίδιος.

5 737. ἘΔΕΣΠΟΤΟΝ. C

Εἰς τινα ἐπὶ ληστῶν | πεφρονεμένον. L

Ἐνθάδ' ἐγὼ ληστήρος ὁ τρισδείλαιος Ἄρηι
ἐδμήθην· κείμαι δ' οὐδενὶ κλαιόμενος.

φθείρεν· κενεὴ σε ap. B. (Salm.) | κενὴ εἰ σε Toup (κενεὰ εἰ
σε Heringa), κέν εἰ σε Heck. (Düb.) | περιστῆφαιτο Mein. (πε-
ρισκέφ. Geffek.) | καλιή P; cf. Call. fr. 131 p. 512, 11 ἦν θάλλοι
P (εἰ θάλλη 'si tugurium calefaciat te, qui tibi parvum ignem
instruas' Reiske), εἰ θάλλοι Toup | Tib. I 1, 6 'dum meus exiguo
luceat igne focus' affert ap. B.^m

1 cf. 648, 4 | (ἦ καὶ Jac., ἦ καὶ Boiss. Düb.) | γε P τὸ
Heringa (Reiske, Toup) | οὐκ ἐνάλλω P 2 vs. exhibet Suid. s. v. φυ-
στῆ | φούστη P: * ex acuto fecit C, qui in m.² adscr. ζε. τὰς
λέξεις τὴν ὁμοίαν (σημαίνουσιν); cf. Arist. Vesp. 608 (Hesych.
φυστὴ μᾶζα), Athen. 114 F et 149 A (φ. τὴν μὴ ἄγαν τετριμ-
μένην); de vocis accentu v. Herod. I 344, 7 | ἐνιγρόνῃ P ἐνὶ
πέτρα γρόνῃ S.^v (cf. Suid. γρόνῃ πέτρα) | f. μ. τολύπαις, cf. Hes.

τολύπη· τὰ προσηράματα τῶν μαζῶν (Athen. 140 A) 3 η κ αι
σοι P εἰ καὶ σοι Toup | ἦ καὶ et ἦ καὶ bis Boiss. | γλήχων ἦχC
γληχώνη? s. γληχώνη? A²⁰; iunguntur γλ. et θύμον ut βλη ὦ
θύμον ab Aristophonte 16 K. (cf. etiam Antiphan. 227 K. οὐδέ τις
κρέως παρόντος ἐσθίει θύμον) | ἦ κενολοὶ γλήχων τ' olim ci. |
θύμον P^r θυμόν A²⁰; (ὁ μικρὸς Boiss.) 4 ἀδρυμγῆς Salm. ἀδρυ-
μγῆς s. (πικροῖς) ἀδρυ μγῆς Mein.: cf. Athen. 366 B ἄλλας ἠδρυ-
σμένους, Acharn. 772 θυμιτιδῶν ἄλλων affert Jac. | χόνδρος P: cf. de
accentu Herod. I 203, 11; 'gari genus' ap. B.^m, 'sal cum thymo
mixtum, quod opsonii loco sumeretur' Jac.; cf. Acharn. 521
χόνδρους ἄλλας || 5 sqq. ap. Buh. p. 165 (n. 144); ep. vid. Theo-
doridae: cf. 722, τρισάσως 527, κείται ἔλωσ' Ἄιδῃ 439 6 εἰς τινὰ
ἐπὶ (prosodias C) ληστ' L, qui lemmati ζε praemisit 7 * ἐν-
θάδ' C, qui signum * in m. iteravit; Ἄρηι' scripsisse A²⁰
non contenderim; requiras non. occisi, suppressum fort. correc-
toris rasura, Ἄρηος? (Kb. 577 Ἄρηος ἐγὼ λεγόμενος); cf. tamen
ἐνθάδ' ἐγὼ κείμαι Kb. 719, 1 | ἐγὼ ('AC, 'C) P | ληστήρος P
(ληστῶος ap. B.), cr. Br. | τρισδείλαιος (αι ex α) P τρις δ. apogr. |
Ἄρηι (' ex ' cr. C) P ||

738. ΘΕΟΔΩΡΙΔΑ.

C. PI

Εἰς Τίμαρχον ναυαγήσαντα ἐν Σαλαμῖνι. L

Κληῖδες πόντου σε καὶ ἐσχατιαὶ Σαλαμῖνος,
 Τίμαρχ', ὑβριστής τ' ὄλεσε Αἰψ' ἄνεμος M 93^r
 5 νηί τε σὺν φόρῳ τε κόνιν δέ σου ἀμφιμέλαιναν
 δέξαντ' οἰζυροί, σχέτλια, κηδεμόνες.

739. ΦΑΙΔΙΜΟΥ.

C^{pr}

Εἰς ναυαγὸν | <Πολύανθον> | περὶ Σκιάθου κινδυνεύσαντα. L

Αἰάζω Πολύανθον, ὃν εὐνέτις, ᾧ παραμείβων,
 10 νυμφίον ἐν τύμβῳ θήκεν Ἀρισταγόρῃ
 δεξαμένη σποδιῆν τε καὶ ὄστια — τὸν δὲ δύσαῆς
 ὄλεσεν Αἰραῖον κῆμα περὶ Σκιάθου —,
 δύσμορον ὀρθρινοί μιν ἐπεὶ νέκυν ἰχθυβολῆες, 5
 ξείνε, Τρωαίων εἴλκυσαν ἐς λιμένα.

1 sqq. prius dist. servat Plan.: P¹M III^b c. 19 (εἰς ναυαγῆσ.),
 6 (P¹B c. 22, 53) 1 Θεοδώρ^δ P¹M (cf. 527) 2 εἰς (εἰς L^{ac}) τίμαρχ'
 (τινα? L^{ac}) ναυαγήσαντ' L | ἐν σαλαμῖ L 3 κληῖδες P¹M C κληῖδες
 A (de insulis Kl. prope Salaminem Cypriam sitis cf. Herod. V 108,
 Strab. 14 p. 682; praeterea v. de Clidibus Plin. n. h. V 31, 35) | πόν-
 του P¹P, Κόπρον probabiliter Heck. (secutus Herodotea Κληῖδες
 τῆς Κόπρον) ἐσχατιαί (ἐσχ. A^{ac}) P 4 ὑβριστήσ' et Αἰψ' P 5 νηί
 δὲ Schaefer | σνφ. P | δ' εἰς P: *, acc. et σ superser. man. rec.,
 quae in fine vs. correcturam suam "δέσον repet.; δ' ὀδ' Br. (at
 cf. 739, 3; XIII 12, 7) 6 οἰζυροί P | κηδεμόνες (κη in er. α?,
 non ου) P || 7 sqq. ap. Buh. p. 165 (n. 145); sequitur in apogr.
 Asclep. dist. IX 63, 3 sq. 7 φαιδίμου C^{pr} διοτίμου? λεανίδα? C^{ac}

8 ναυαγὸν ἀρισταγόρου π.σ. L deceptus falsa quam invenit
 in vs. 2 scriptura; post Πολ. addi potest "τὸν γαμέτην τῆς Ἀρι-
 σταγόρας"; cf. Kb. 508 | iuxta κινδυνεύσαντ' erasum vid. ζτ 9 αἰάζω:
 cf. XI 437 (Arati), 158; VII 490, 722; Reitzenst. p. 171 10 νυμφίον
 Reiske | ἀρισταγόρην P, cr. Heringa 11 ὄστια τὸν δε (om. interpunctio)
 P 12 v. Kb. 872, 13 | περισκ. P 13 δύσμορον refertur
 ad ἄλ. aut εἴλκ. ; f. δύσμορος (Ἀριστ.), cf. 701, 5 | ὀρθρινοί μιν P
 -νοί μιν Reiske 14 εἴλκυσαν P | εἰς ap. B ||

740. ΛΕΩΝΙΔΑ.

C. PI

Εἰς Κρήθωναί τινα | πλουσιώτατον | καὶ τῷ Γύγγι
 παρισσόμενον. L

Αὐτὰ ἐπὶ Κρήθωνος ἐγὼ λίθος οὖνομα κείνου
 5 δηλοῦσα, Κρήθων δ' ἐγγθόνιος σποδιά·
 ὁ πρὶν καὶ Γύγγι παρισσόμενος ἔλβον, ὁ τὸ πρὶν
 βουπάμων, ὁ πρὶν πλούσιος ἀπολλοῖς,
 ὁ πρὶν — τί πλείω μυθεῦμ' ἔτι; πᾶσι μακαρτός, 5
 φεῦ, γαίης ὄσσης ὄσσον ἔχει μόριον. M 92^r

Fr. Cor. Phil.
 app. 741—743.

741. ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ.

C. PI

Εἰς Ῥωμαίων στρατιώτην ἀριστεύσαντα ἐξαισίας. L

Ἵθρονάδην, Σπάρτης τὸ μέγα κλέος, ἣ Κυνέγειρον
 ναύμαχον ἢ πάντων ἔργα κάλει πολέμων·

1 P¹M III^b c. 5 (εἰς ἄνδρος οὐκ ἐπίσ.), 23 (P¹B c. 6, 58, sed
 P¹B 6, 59) 1 λεωνί P¹M 2 κρήθωνα τινα L | τῷ γύγγι παρι-
 σσόμενον (sc. -σόμενον) L (falsa tradit Jac.) 4 αὐτὰ (ex ατα? cr.)
 P P¹ αὐτὰ Mein. (cf. 338, 1 ἔδε τοι, ἀ λιθίνα γὰρ στάλια); vacuum
 nudumque monumentum dicitur utpote nihil ex oribus viri con-
 tinens | ἐπεὶ P, cr. P¹ κρήθωνος P P¹ (Κρήθ. L Br., cf. VI 268, 4)
 5 ἐν χθονὶ οἷς (οἷς? A^{ac}) P ἐν χθονίοις P¹ ἐγγθόνιος (cl. Kb.
 298, 4 ὄστια καὶ σποδιῆ κειμένη ἐγγθόνιος) Kb. | σποδιῆν P, cr. P¹
 6 ὁ πρὶν: v. Geffek. p. 55 | cf. Diotimi 420, 3 ὅς ποτε καὶ βασι-
 λῆ συνέδραμεν; 538, 2 τὸ πρὶν P τοπαῖν P¹M 7 βουπάμων P
 -πάμων P¹M (cf. 263, 2); Leonidae obversabatur Hom. Δ 433
 πολυπάμων 8 μυθεῦμαι ὁ P (caesura anaphorae excusationem
 vix admittit), μυθεῦμ' ἔτι P¹M (Knaack), μ. ἐπὶ P¹B, μ. ἔσ'; ὁ Jac.
 9 cf. 268, 4; 591, 2; 625, 5; IX 425, 4 | γαίης ὄσσης (ex ὄσσ. cr.)
 ὄσσον P αὐτός γαίης ὄσσον P¹ (τόσσης γ. ὄσσον Br.) || 10 sqq. ep.
 Plan. non in libr. III recepit, exstat enim P¹M I^b cap. εἰς ἐν-
 δρεῖον n. 3; in P falso discerptum est octastichum in duo epp.
 accessitque suus utrique titulus: priori (sc. primo disticho) ad-
 scripserunt Κρινάγ. C, εἰς ἰθρονάδην | τὸν στρατιώτην L; alteri
 (hexasticho) add. ἄδηλον C, lemma quod supra (lin. 11) affertur
 L (cf. ad 12 sq.); eiusdem ep. Crinagorei disticha quattuor recte
 iunxit Plan. (primum dist. cum P a ceteris separabat, sed pro
 mutilo ep. habebat Scaliger) 11 ep. ad Varianam cladem referunt

Ἄρριος ἀλχητῆς Ἰταλὸς παρὰ χεῦμασι Νείλου
κλινηθεὶς ἐκ πολλῶν ἡμιθανῆς βελέων
αἰετὸν ἐρασηθέντα φίλον στρατοῦ ὡς ἰδ' ὑπ' ἐχθροῖς, ὃ
αὐτίς ἀρημφάτων ἄνθορον ἐκ νεκρῶν.
ἢ κτείνας δ', ὅς σφ' ἐκόμιζεν, εἰς ἀνεσώσατο ταροῖς
P 325 μῦθος ἀήτητον δεξιόμενος θάνατον. M 82^v. Cr. P 24

742. ἈΠΟΛΛΩΝΪΔΟΥ.

Εἰς Τιμόκλειαν | διδυμοτόκον.

Οὐκέτι, Τιμόκλειαν, τῶν φάος ἄλεισας ὄσων

10 κούρους δισσοτόκῳ νηδύι γειναμένη,

Mommsen (cf. Flor. II 30), Cichorius, ambigit Rub. (qui, cl. Sil. Ital. VI 25, rem a poeta fictam referri existimat); contra Hillscher (cl. Strab. p. 820 sq.) de cohortibus Romanis ad Syenen (anno 24 a. Chr.) trucidatis cogitari vult: cf. Knaack J. J. 1891, 774, Susem. II 564, Hillsch. p. 423 | post *αριστ.* scr. L: ε $\xi\epsilon\delta\epsilon\omega\sigma'$, ut compendiiis (ὄραϊον, χησίμον) litterae vocis *ξέισ* dirimantur; infra lemma erasa sunt vocab. *ἄλλ' ἐνόννον*?, quae ab L olim adinnota erant p. 515, 12 sq. ὃ θροῦάδην P | μέγα κλέος (accentus C) P | ἦ (C) κνέγειρον (ρον tantum scr. A, κνέγει L in spat. quod reliquit Δ) P | κούραρον P | κούραρον Rub.: cf. Athen. 154 F | κάλει πολέων P | κλιπολέων P; κάλει 'in memoriam tibi revoca' Jac.; comparandi causa voca: Mommsen, Boiss. ('celebra' perperam Reiske); κάλει, Πολέων (Ἄρριος ἀλχη.) Heck. (cl. XI 210, 5); κάλει Mein. (at cf. Kaib. 481, 1), κλιπολέων anonym., κρατεὶ πολ. Jac. (cf. Rub. p. 38); (Ὀθροῦάδον παραθεῖ τὸ μέγα κλ. — κλιπολέων olim Jac., similiter κάρθεν ἀλχη. v. 3 ci. Reiske; Σάρτης τί λέγω κλέος — κλιπολ. Eldick); f. *ἄρα κάλει* | in fine primi distichi exhibet clausulae signum P

1 sq. hoc dist. iterat L₂ (scribendi genere prope ad L accedens) in m. inf. ubi utriusque versui χ praefixum est 1 in P ab initio vs. est novi ep. notula, cf. ad 515, 10 sqq. | ἔρεος P^m P₁ ἔρεος L₂; Nonn. 37, 764 Ἄρριος ἀλχητῆρες affert Heck. traditam scripturam defendens, Ἄρριος Scaliger (Reiske) | α₁ λ₂ μητῆς P^m | ἰταλός L₂ | κούραρον γο. ἡνόν

P₁ L₂ | ν₁ εἶλον (γο. ὄ. superscr. C₁, qui idem ν₁ fecit ex ρ?) P₁, νεῖλον L₂, ῥήνον P₁ (Rub., Νείλον Hillscher, Knaack) 2 ἡμιθανῆς: cf. Lucian. Char. 24 ἡμιθνήτα — Ὀθροῦάδην 3 ὄσ' (s. ὄσ') δ' νπεχθροῖς P 4 αἰθῆς P — τις P₁ | ἀρημφ.: cf. Od. I 41 5 κτείνας P^{ac}

ἄμμασι δ' ἐν πλεόνεσιν ἄθροῖς περιθαλπὲς ὄρημα
ἡελίου προτέρης οὔσα τελειότερη.

743. ἈΝΤΙΠΛΑΤΡΟΥ.

Εἰς Ἐρμοκράτειαν | τινὰ γυναῖκα τεκοῦσαν | κθ τέκνα
καὶ μηδενός | ἑωρακῆσαν θάνατον.

Εἰκοσὶν Ἐρμοκράτεια καὶ ἐννέα τέκνα τεκοῦσα
οὔθ' ἐνός οὔτε μῆς ἀγασάμην θάνατον.
οὐ γὰρ ἀπώϊστευσεν ἐμοῦς νήγας Ἀπόλλων,
οὐ βαρυπενθήτους Ἄρτεμις εἴλε κόρας·

ὃ σφ' ἐκόμιζεν P ὃ σφ' ἐκ. P^m (P^a in epid., P^a in t.) ὃς σφ' ἐκ. P¹ (P¹ in t.) | εἰς (spir. rest. L) P | ἀνεσώσατο? P^{ac} p. 516, 6 ἀήτητον (C) P P₁ ἀήσητ. Heck.; 'huic soli licuit vincere dum moritur' Grofius || 7 sqq. ep. non sepulcrale om. P₁ exstat in ap. Buh. p. 165 (n. 147) 8 Τιμόκλ. διδυμοτόκον L; cf. Leonidae in Timocleam puerperio confectam ep. 463 9 (οὔτοι malebat Reiske) | τιμόκλειαν (-ἄ? A^{ac}) τῶν P; T. τῶν Salm. (φίλον artius ducebat Jac.); f. Τιμόκλει' ἐτέον, ut Timoclea quamvis caeca lucis verae iustaeque non iam experta esse dicatur, cf. ad p. 517, 1 sq. ὄσων (C) P 10 θροῦάδην P, θροῦ. ap. B. M. (Salm.), δισσοτόκῳ Jac. (θροῦάδην Iensius, θροῦάδην ἐν Reiske)

1 sq. mulier oculorum lumine cum caruisset, enixa liberos propter hos luce oculisque donata dicitur (de femina Orphicis sacris initiata perperam interpretatur Reiske) 1 ἄθροῖς P, cr. Salm. | περιθαλπὲς P πυριθ. Salm. (cf. IX 632), περιπαλλῆς Iensius 2 ἡελίου P | in m. P (i. e. ὄραϊον) adpinxit L, ut quae dicuntur de matris salute e natis redundante lectores attendent || 3 sqq. ap. Buh. p. 166 (n. 148); cf. epp. 224 et 484, Plin. VII 8, 34 de Eutyichidis curusdam Trallianae fortuna simili 3 Thesalonicensi trib. Br. itemque epigrammatis 741—743 fragmentum coronae Philippeae inverso litterarum initialium ordine conspicuum officii put. Menk, Sidonio vindicat ep. Setti 4 εἰσεργ. — τεκοῦσαν¹ (nullo add. accentu) L 5 μηδενός ἑωρακῆσαν (sic) L

Χσημεῖον (σημειῶν Düb.) θανατῶν X adscr. L 6 εἰκ. ἔρμοκράτεια Δ | ἐννέγ'α (ε in craso α) Δ 7 οὐ θενός οὔτε (C) P (cl. ep. 224 et 484 exspectes οὔθ' ἐνός οὔτε) | μῆς (sic) P, μῆς (tamquam scripturam cod.) Jac. | ἀγασάμην Heck. (ἡγασάμην Br. ἡγασα μὲν Wakefield) 8 νήγας C ὀήγας A^{ac} 9 βελοκεντήτους Salm. | ἦ λ'ε (potius quam ἦλε) P, cr. Salm

ἔμπαι δ' ἃ μὲν ἔλυσεν ἑμῶν ὠδῖνα μολοῦσα, 5
 Φοῖβος δ' εἰς ἦβαν ἄρσενας ἀγάγετο
 ἀβλαβέας νοῦσοισιν. ἰδ' ὡς νίκημι δικαίως
 παισὶ τε καὶ γλώσση σόφρουι Τανταλίδαι.

744. <ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ>

Εἰς Ἐῦδοξον,

τὸν Κνίδιον συγγραφέα, περὶ τῆς ἰδίας ζωῆς | μαντευσάμενον
 ἐν Αἰγύπτῳ, | καὶ ὅτι πενήτημονα τρία ἔτη ἐπέζησεν. L
 Ἐν Μέμφει λόγος ἐστὶ μαθεῖν ἰδίην ποτὲ μοίρην
 10 Ἐῦδοξον παρὰ τοῦ καλλιέρω ταύρου·

1 ἃ μὲν (proso. add. man. rec.) P ἢ μὲν ap. Buh. (Br.); ἃν
 μὲν Heck. | ἔλυσεν ἑμῶν P; ἐμῶν (Wakef.) s. ἐμοῦ Pauw (ἑμῶν
 ὠδ. φουγαίων perperam Br.); ἔλυσε κορῶν et λεχῶν Jac., ἔλ-
 νων (post Imperium) Tournier, νέων Heck., ἔλ. γονῶν ὠδ. μέ-
 λουσα FG. Schmidt (ἃ μὲν θηλυτέρων ὠδῖνας ἔλυσε male olim ci.
 Jac.) 2 εἰσήβαν P (ἦβαν Br.) | παιδῶν ἀναγάγετο Schm.; f. ἦβαν
 ἀρτέμει ἀγ. ('ad incolumem aetatis rigorem') vel ἀγάγετο ἀρτέμεις
 (ἀβλαβέας τε νοῦσοισιν): nam cunctam prolem, non tantum filios
 dici iure monuit Schm. 3 ἰδ' ὡς P: cf. 172; 210; 498, 7 | νίκημι P
 4 παισὶ καὶ P παισὶν καὶ ap. B., παισὶ τε καὶ Salm., βλαστῆς καὶ? |

γλώσση P -σση Heck. | τανταλίδῃ⁶⁶ P (signum + et litt. ασ add. L;
 in m. crasa vox est, quae fort. erat = τανταλίδαις), -λίδαι ap.
 B.^m || 5 sqq. ep. est apud Diog. L. VIII 91, in P^m P^o εἰς θά-
 νατον καὶ εἰς θανάτου n. 4 (P^o I 36, 23) 5 auctorem ep.
 se testatur Diog. 'ἔστι δὲ καὶ ἡμῶν εἰς αὐτόν' (VIII 91); per-
 peram Crinagorae (cf. ad l. 6) trib. P: erroris origo fort. rē-
 putanda est e finitimo Crinag. ep. 741; auctoris nom. om. P^m,
 ἀδηλον P^m 6 εἰς εῦδοξον A, cui additum in eadem l. κρι-

ναῖ⁶⁷ ab L (nisi quod ῖ litteras adiunxit C); κρ (non κν) im-
 positum est clausulae, quam post εἰδ. primo L adpingerat;
 serius interpositum vid. nomen, quod priorem lemmatis partem
 (l. 6) ab altera (l. 7-8) dirimit; non poetam nominari, sed
 philosophum Eud. accuratius indicari (Κλειναγόρου συμμαθη-
 τήν s. ἡλικιώτην vel aliquid simile latere) censet Kōrsch

7 π τ' ἦσ' ἰδὲ αὖ⁶⁸ et μαντευσάμ L 8 ἐναίγν⁶⁹ L | 'καὶ ῖ (ὅτι) πῆ
 ἔτι (ἔτη Jac., ἔτι <ἔτη> Paulssen) ἐπέξ. L | cf. Diog. L. VIII 90:
 'ἔτελεύτησε δὲ τρίτον ἄγων καὶ πενήτηστον ἔτος· ὅτε δὲ — ἐγέ-
 νετο ἐν Αἰγύπτῳ —, ὁ Ἄπις αὐτοῦ θουάτιον περιελημῆσατο·
 εῦδοξον οὖν αὐτόν, ἀλλ' ὀλιγοχρόνιον ἔφασαν οἱ ἱερεῖς ἐσεσθαι,

κοῦδὲν ἔλεξε· πόθεν; βοὶ γὰρ λόγον οὐ πόρε φύτλη
 οὐδὲ λάλον μόσχῳ Ἄπιδι στόμα· M 84^r
 παρὰ δ' αὐτόν λέχριος στὰς ἐλιχμήσατο στολήν 5
 προφανῶς τοῦτο διδάσκων ἁποδύσει βιοτήν

καθὰ φησι Φαβραῖος ἐν Ἀπομνημονεύμασιν; alia docet sch.^B:
 'λέγει οὖν τὸν Ἐῦδοξον χρηστηριζόμενον περὶ τῆς τοῦ ἰδίου
 βίου τελευτῆς ὑπὸ τοῦ ταύρου τὴν χλαμύδα δηχθῆναι· ἐδήλου δὲ
 (cf. ad p. 519, 3 sqq.) ὡς ταχέως ἀποδύσειτο τοῦ βίου· μετὰ γὰρ τρεῖς
 καὶ πενήτημονα ἡμέρας ἀπέθανεν', quae falsa vs. ultimi scrip-
 tura et interpretatione nituntur p. 518, 9 — p. 520, 2 Diogenis
 versus sunt galliambi, quos Grottefend, Buttmann, Porson resti-
 tuerunt; depravati sunt per eos, qui ionicos numeros in dacty-
 licos convertere studebant, in P et magis etiam in Planudea;
 nam Plan. ut Palatinam prioris tetrastichi formam fere recepit,
 ita ipse suo Marte transformavit alterum tetrast., cum haec ep.
 pars in P verba Diog. propemodum integra servaret p. 518, 9
 — 519, 2 congruit Plan. cum P, nisi quod verba ἀλλὰ παρ' αὐτόν
 ex versu quinto (v. ad p. 519, 3) in quartum Maximus transposuit
 ad efficiendum hexametrum hunc: οὐδὲ λάλον μόσχῳ Ἄπιδι
 στόμα ἀλλὰ παρ' αὐτόν; in altero versu (p. 518, 10) dissentiunt
 P^o b. s. a P, non item P^m l. s.; genuini Diogenis tetrametri ca-
 talectici servantur in eius Vitarum codicibus hi:

(p. 518, 9) Ἐν Μέμφει λόγος ἐστὶ προμαθεῖν τὴν ἰδίην

Ἐῦδοξόν ποτε μοίρην παρὰ τοῦ καλλιέρω

(p. 519, 1) ταύρου, κοῦδὲν ἔλεξεν· βοὶ γὰρ πόθεν λόγος;

φύσις οὐκ ἔδωκε μόσχῳ λάλον Ἄπιδι στόμα.

9 Μέμφει: sch.^B adscr. 'Μέμφεις ἐπισημοτάτη πόλις καὶ μητρό-
 πολις Αἰγύπτου' sumpta ex Hesych., quibus add. 'τὸν μόσχον
 ἀ(θα)νάτου (v. sch.^w) τιμῆς ἠξίωσαν· ἐκαλεῖτο δὲ Ἄπις' | ἐστὶ
 ('C) P | προμαθ*εῖν D.^B (-θ*εῖν D.^B ar) 10 εῦδοξον P; φασὶ
 δὲ αὐτόν ἀπορατὴν γεγονέναι τοῦ Πλάτωνος' sch.^B, qui sua petivit
 ex Diog. VIII 86 (Σωτίων δ' ἐν ταῖς Διαδοχαῖς λέγει καὶ Πλά-
 τῶνος αὐτόν ἀποῦσαι) | ποτὲ D.^B | μοίρην superscr. D.^F | παρὰ
 τοῦ P περὶ τοῦ D.^o περὶ τ. σῶ, D.^H | καλλιέρω P P^m καλλιέρω
 D. | verba Ἐῦδ. παρὰ τοῦ καλλίη. ταύρου ut alterum ep. versum
 cum P exhibent P^m P^o l. s. (quamquam in P^o lacuna exstat
 inter παρὰ et τοῦ); Ἐῦδ. παρὰ Ἄπιδος τοῦ καλλίη. τ. inepte
 P^o, non multo melius Ἐῦδ. Ἄπιδος τοῦ καλλίη. παρὰ ταύρου'
 P^o b. s. w, Ἐῦδ. Κνίδιον τοῦ μαθῆν. Opsop.

1 κοῦδὲν P | ἔλεξε· P P^o D. | πόθεν: 'οὐδαμῶς' interpret. sch.^B
 βοὶ⁷¹ (βοὶ? Δ^{ac}) P | 'γέννα' ad vocem φύτλη scr. sch.^B 2 post
 στόμα (ad hexam. qualemcunque explendum) verba ἀλλὰ παρ' αὐτόν

ἄσπον οὐκ ἔστιν. διὸ καὶ οἱ ταχέως ἤλθε μόρος
δεκάκις πέντε τε καὶ τρεῖς ἐσιδόντι Πλειάδας. M 84^v

745. ἌΝΤΙΠΛΑΤΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ. A

Εἰς Ἴβικον | τὸν λυγρὸν ὑπὸ ληστῶν | πεφρονεμένον. L

5 Ἴβικε, ληισταὶ σε κατέκτανον ἔκ ποτε νήσου
βάντ' ἐς ἐρημαίην ἄστιβον ἠύονα,

add. P^m | οὐδὲ P | μόσχω D^m P^m; om. P^l P^l in t. (γραπτέον
οὐδὲ λάλον μόσχω P^l in epid.) | ἔπιτι D^f ἔπιτι ('L, ἀπίδι
s. ἀπίδι A^o) P | e contaminatis versibus Pal. et Laertianis tetra-
stich. efficit Korsch huiusmodi: Ἐν Μίμρι λόγος ἐστὶν ποτε
μοίρην ἰδίην | Ἐδόξον (sic) παρὰ κερδὸν μαθῆεν καλλίκερον. |
ὁ δ' ἔλεξεν μὲν οἱ οὐδὲν πόθεν; οὐ λόγον βοῖ | πόρος φύλη
οὐδὲ μόσχω λάλον Ἀπίδι σόμα p. 519, 3—520, 2 in his versibus
leviora tantum sunt quibus P et D. inter se discrepant,
contra Planudes heroos versus requirens finxit hos:

(p. 519, 3) λέχρια κείνος στάς προφανῶς ἐλιχμήσατο λώπην
δηλῶν ὡς ἀποδόσει δὴ [τὴν] βιοτήν ὅσον οὐκ ἔστιν

(p. 520, 1) καὶ δὴ οἱ ταχέως ἐκελίχθηδεν ἀντίκα πόμος
ἠέλιος δεκάκις πέντε ἤδη τρεῖς ἐσιδόντι.

3 παρὰ δ' αὐτὸν D. ἀλλὰ παρὰ κέρδον P | λέχρια στάς P D. | ἐλιχ-
μήσατο P (ἐλιχμήσατο D^f) | στολήν D. στόλον P λώπην P^m |
(μάστιον explicat sch.^b), στόλον Jac. 4 ἀποδόση D^b P -δδση
P^m -δδσει P^l | δὴ τὴν P^m | δὴ tantum P^l -^b

1 ὄσπον P | οὐκ ἔστιν (π rest. A, C; οὐκ A^o) P | ὄσπον οὐκ ἔστιν
ἐντὶ ταχέως καὶ Ἐριπίδης (Hec. 141) ἤξει δ' Ὀδυσσεὺς ὄσπον
οὐκ ἔστιν sch.^b | διδ P | δεκάκις praenultimo versu add. P

2 ἠέλιος P^l; ἐντὶ τοῦ ἠέλιος, λαμβάνεται γὰρ ἠέλιος ἐντὶ
ἠμέρας sch.^b | δὲ κείνος D^b | πέντε ('L) καὶ τρεῖς P πέντε
ἐπὶ καὶ τρεῖς D^b. Q. P^o. H^o πέντε ἐπὶ τρεῖς D^b. P^o. H^o. P (πέντε ἠδὲ
τρεῖς P^l); πέντε γ' ἐπὶ τρεῖς Grotel., πέντε ἐπὶ τρισσάς Porson,
πέντε, ἐπὶ καὶ τρεῖς. Korsch, πέντε τε καὶ τρεῖς. Boiss. | ἐσιδόντι D.
(ἐσιδόντι D^b) ἐσιδόντα P ἐσιδόντι, P^m (P^l) -τα? P^m ar |
πλειάδας D., sed παιδάς D^b; παιδάς P (de annis 'saeculi
filiis' accipit Huschke cl. XIV 101, 1, perperam), ποίας Jac.,
ποιδάς Korsch || 3 sqq. P^m III^a c. 22 (εἰς ποιητάς), 48 (P^l -^a
c. 25, 48; P^l c. 25, 60); duo sunt epp. in P, prius hexastich.,
alterum, quod exstat etiam in ap. Buh. p. 166 (n. 149), tetra-
stich. (v. 7—10); ab initio vs. septimi est signum novi ep. in P
et nova lemmata adscripserunt ad vs. 7 sqq. in m. L: εἰς ^o

ἀλλ' ἐπιβωσάμενον γεράων νέφος, αἶ τοι ἴκοντο
μάφτυρες ἄλγιστον ὀλλυμένῳ θάνατον
οὐδὲ μάτην λάχσας, ἐπεὶ ποινήτις Ἐρινός
τῶνδε διὰ κλαγγὴν τίσατο σείο φόνον
5 Σισυφίην κατὰ γαίαν. ἰὼ φιλοκερδέα φύλα
ληιστέων, τί θεῶν οὐ παρόβησθε χόλον;
οὐδὲ γὰρ ὁ προπάροιθε κανὼν Ἀλγισθός ἀοιδὸν
ἄμμα μελαμπέπων ἐκφυγεν Ἐμμενίδων. M 40^v

αὐτὸν, A: εἰς Ἴβικον τὸν ποιητὴν ὑποληιστῶν ἀναρθεθέντα
p. 520, 3 σιδωνίου A (Setti, Menk), gent. om. Pl, Thessalonicensi
trib. Kaibel 4 εἰς Ἴβικον tantum praemittit nomini auctoris
P^m | εἰς Ἴβικόν τὸν λυγρὸν ὑπὸ ληστῶν L | περὶ Ἴβικον μέτετι τὸν
Σουίδα, καὶ γνώση ὅπως ἀνηρέθη ὑπὸ τῶν ληστῶν καὶ αἱ
γέρονται λέγονται γερονταὶ ἐδικαίον τοῦ θανάτου, ὅθεν καὶ παρ-
ομιᾶ Ἴβικὸν γέρονται sch.^b, cf. Plut. Mor. 509 F 5 εἰβικε P |
ληισταὶ (εἰ C, ε cum prosodia? A^o) P | ἐκ ποτε νήσου P Pl
(litt. π coepta est eradi in P f. a scriba, qui τ repositurus erat);
νήσου ad ἠύονα refert Jac. iungens: ἐβάντ' ἐς ἐρημαίην (μάστις
maluit Orelli) ἠύονα νήσου (cf. IX 408, 5; 421; Od. γ 270 ἀοιδὸν
ἄγων ἐς νήσον ἐρημὴν); praeterea Jac. proposuit ἐκ π. νηός
(quod Dübner falso 'ex templo' interpretatur); κατέκταν ὁδοίς
πορ' ἐν Ἰσθμῷ s. n. ὁλοὶ πορ' ἐν Ἰσθμῷ temere ingratum numeris
FG Schmidt), ἐκτὸς ὁμίλων s. ἐκ πορ' ὀπηδῶν et ἐκτοδὶ νηοῦ v. σημοῦ
(cl. IX 665, 1) ego tentavi; sed praestat f. ἐκ ποτε πόρον (cf. 498, 1)

6 βάντες P Pl, cr. Stephanus ἐρ.: cf. Suid. (s. v. Ἴβικος) ἐν-
ληιστῶν δὲ ὑπὸ ληστῶν ἐπ' ἐρημίας ἐφη κἄν τὰς γεράωνας—ἐδικαί-
ον γένεσθαι | ἀστιβόν (εἰβ in cr. μ) P | ἠύονα (puncta add. C) P

1 ἀλλεπιβωσάμενον (priorem acc., o et punctum infra ω L)
P πόλλ' ἐπιβωσάμενον Pl (cf. Anton. Lib. 7, 4 τὸν Ἄνθον κατε-
βρωσκον πλείστα ἐπιβωσάμενον ἀμύνα τοὺς θεούς), fort.
οὐδ' ἐπιβ. | v. P 755 κερδὸν νέφος | αἶ τοι P; αἶ τόδ' (cf.
Kh. Philodem. p. 6) | ἴκοντο ex ἴκ. P (ὡς οἱ?) ἴκοντο Scaliger
2 ἄλγιστον P Pl (ex ἀγ. rest. P^m); ἀλγιστέων Friedemann,
ἀλγιστοὺς (θανάτου) Passow, ἀλγιστῶν (θανάτων) SaIm. | δυρα-
μίνω? 3 cf. Plut. Mor. 510 A: ὑπὸ τῆς αὐτῶν γλωσσοαλγίας
ἄσπετο Ἐρινός ἢ Ποινής βιωσθέντες | ποιήτις P^o P^l ποιήτις?
A^o ποιή τις P^m (P^l praeter P^l); cf. Ai. 843 | Ἐρινός P^l
4 διακλαγγὴν P 5 sqq. cf. ad p. 520, 3 sqq. 5 καταγ. P
6 παρόβησε P, cr. Pl 7 sq. cf. Od. γ 267 sqq. et Eustath. ad
hos vs. 7 οὐδὲ P | (φονεσάσας sch.^b) | ἀοιδὸν P, cr. Pl 8 cf.
μελαμπέπων Φερσέφ. XI 60, 4 | ἐκφυγεν P ||

746. ΠΤΟΛΑΓΟΡΟΥ.

L

Εἰς τάφον τοῦ Διὸς ἐν Κρήτῃ.

A^tῬοδε μέγας κείται Ζεὺν, ὃν Δία κικλήσκουσιν. M 93^t. Pr. 226

P 326

747. ΛΙΒΑΝΙΟΥ.

A

Εἰς Ἰουλιανὸν | τὸν βασιλέα.

A

Ἰουλιανὸς μετὰ Τίγριν ἀγάροον ἐνθάδε κείται,
ἀμφοτέρον, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής.
M 92^t. Σ 5. Pr. 35

1 sqq. hexametrum scr. A in t., repetit in marg. inf. scriba L₂, haec adpingens: γ ὠδε μέγας κείται βοῦσ ὃν δία κικλήσκουσι (eadem man. scr. ep. 741 dist. alterum in m. inf. p. 324, cf. ad p. 516, 1 sq.); exstat ep. in Pl^m III^b c. 13 (εἰς ἡρώας), 1 (deest in Pl^b, sed reperitur in ap. Buh. p. 166, n. 150 una cum versu irrisorio, quem P in m. inf. exhibet; dein sequitur in ap. Buh. subscriptio Τέλος τῶν ἐπιτυμβίων ἐπιγραμμάτων); ep. inest in cod. Laur. 31, 28 (A), tradunt vs. (ut initium ep. 'οὐ ἢ ἀρχή?') Porphyr. v. Pythag. 17 (II), Cyrill. c. Iulian. LXXVI 1028 M. (X), testatur Chrysost. hom. 3, LXII 676 M. (X) 1 sq. 'Ποθαγόρας τῷ Διῷ' Π (K); ποθαγόρον suo lemmati subiunxit L; nom. auctoris om. Pl^m; 'Γεμῖνον' A (Gemini est ep. XVI 30, quod Iovis epitaphio Plan. continuavit) 2 titulum scr. A in textu; alterum lemma 'εἰς τὸν τοῦ διοσιτάφου ἐν κρήτῃ' add. L in m.^a, eadem verba (εἰς τ. τ. δ. τασ⁹ ἐν κρήτῃ) adposuit L₂ in m. inf.; 'of Κρήτες τάφον ἔχουσι τοῦ Διὸς ἐπιγραφεῖτε τούτο' X | cf. Callim. in Iov. 8 sq., ERohde Ps.² p. 130, Pr. 179 sq. 3 ('ἐνθάδε Ζεὺν κείται, ὃν Δία κ. X) | ὠδε A L₂ (Z γ praemittit L₂) | μέγας A L₂ Pl^m AK θανῶν Π (Pr.); cf. Cr. An. Par. 2, 236: ἐνθάδε κείται θανῶν Πάρος, ὃν καὶ Δία καλοῦσι (v. Suid. s. Πήρος) | κείσεται A | ζεὺν A, (ex ζεῖ cr.) L₂ ζεὺν Pl^m | κικλήσκουσι (pros. erasa supra prius i) L₂ || 4 sqq. Pl^m III^b c. 6 (εἰς ἀρχαίους τινάς), 6 (Pl^b c. 7, 19); ep. receptum in syll., quae Euphemianae praecedit, n. 5 (Σ^p f. 142^r, Σ^p f. 245^r), est ap. Ir. p. 96 (post VII 442), apud Zosim. III 34; apud Zonar. XIII 13 (Cedren. I 539 Bonn.) itemque in cod. Vind. med. 31 f. 166^v (cf. Sternb. p. 185) praemissi sunt Homericō versu (secundo epigrammatis 747) tres huiusmodi: Κόδρω ἐπ' ἀργυρόεντι ἀπ' Εὐφροῆται ἑοάων | Περσίδος ἐκ γαίης ἀτελεστήτω ἐπὶ ἔργῳ | κινήσας στρατιῆν τόδ' Ἰουλιανὸς λάχε σῆμα: cf. Pr. p. 30 sq. 4 λιβανί⁹ lemmati (I. 5) subiunxit A; Ἰουλιανὸς perperam Pl, nom. auctoris om. Σ Zosim. (εἰς Κικιλίαν ἀπε-

748. ἈΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

A Pl L

Εἰς τὴν | πόλιν Ἡράκλειαν.

L

Τίς τόδε μουνόγληνος ἄπαν δωμήσατο Κύκλωψ

λαῖνον Ἀσσυρίης χῶμα Σεμιράμιος;

ἢ ποιοὶ χθονὸς υἱὲς ἀνψώσαντο Γίγαντες

κείμενον ἐπταπόρων ἀρχοῦ Πλημιάδων

νεχθὲν ἐν τινι Ταρσοῦ προκατεῖα βασιλικῆ ταφῇ παρεδίδото καὶ ἐπίγρ. προσεγγράπτο τῷ τάφῳ τοιούτου Zos. I. c.); a Libanio ep. abiudicant Foerster, Pr. p. 522, 5 om. Σ | εἰς Ἰουλιανὸν A (Ir.); τὸν βασιλ⁹ A (om. Ir.) 6 μετατίγριν A 'citra Tigrim' Pr.; imperatorem Tarsi mortuum iacere, cum usque ad Tigrim (Persarium saepe victor) progressus esset, ait Iuliani laudator; tetrastichi auctor (apud Zonar.) expeditionem illam frustra susceptam esse (ἀτελεστήτω ἐπὶ ἔργῳ) admonet | (ἀγάροον codd. Zosimi) | pro κείται olim κείτο fuisse in P non contenderim 7 Π Γ 179, cf. Sternb. p. 185 sq. 7 βασιλεύς τ' A Σ^p. P | κρατερός αἰχμητής (om. τ') P ||

1 sqq. Plan. recepit non in I. III, sed in I. IV sylloges posterioris inter epp. εἰς πόλεις (n. 1; Pl^b IV 28, 18) 1 ἀντιπάτρον A Pl, σιδ. add. L; Thessalonicensi ep. tribuit Benndorf (Sidonii vid.: cf. ἴσον ἀράχνη et ἄπαν πεφορημένον VI 174, 223, τίς θέτο ab initio ep. IX 323) 2 εἰδὲ πολὺν Ἡράκλειαν¹ (ἦγ. ? L^{ac}) P; lemma e versu paenultimo ductum nihil docet de ep. argumento; ad templum et turrin Beli perperam refert Buttmann, 'moli aut castello alicui' verba convenire censet Jac., urbis Tiryntis moenibus vs. insculptos fuisse suspicatur Heck. (cl. Pausan. VII 25, 3 et Trag. fr. adesp. 269 N²); δ λόγος περὶ τῶν τῆς Σεμιράμιδος κτισμάτων sch.^B, ep. de Semiramidis aedificiis interpretans; conlatis epp. in Sacerdotis sepulcrum XV 4—7 et VIII 203 (ἔργα γιγάντων τύμβοι) de sepulcrali aliquo monumento cogites; Semiramidis sepulcrum dici putat Kb. Herm. 17, 421 3 sqq. cf. 379; Antip. IX 58; VIII 177 3 τόδ¹ ε₁ (ε parum plane, non α A^{ac}) P | μουνόγληνος (-γληνος A^{ac}) P | ἄπαν cum λαῖνον iungit Jac. 'totam ex lapidibus constructam' | δωμ.: cf. 142, 2 | v. IX 101, 6 4 non ipsum Sem. monumentum, sed aedificium Semiramii instar dici monuit Jac. | χῶμα: cf. 280, 1 τὸ χῶμα τύμβος ἐστὶ, Athen. 625 f. ἴδοις ἂν καὶ τῆς Πελοποννήσου πανταχοῦ χῶματα μεγάλα ἔκαλοῦσι τάφοις τῶν μετὰ Πέλοπος Φρυγῶν | σεμιράμιος P -μιος Pl 5 υἱέος (sic) P Pl^m, cr. Pl^b 6 cf. XV 4, 1 τὸν οὐρανομάκκα τύμβον (5, 1 οὐράνιον τὸ νᾶμα); Kb. 223, 4 κἄντα πρὸς ἐπταπόρον — Πλημιάδος

ἀκλινές, ἀστυφέλιντον, Ἄθωός ἴσον ἐρίωνα
 φουρηθὲν γαίης εὐρυπέδιοιο βέρος;
 δῆμος ἀεὶ μακαριστός, ὅσων κτίσιν Ἡρακλείης
 οὐρανίων νεφέων τεύξεν ἐπ' εὐρύαλων.

M 99v

1 ἐθώσος P Ἄθωός Pl; ζητ. δὲ τὸ ἄθωός ἀντι τοῦ Ἄθω sch.ⁿ Ἄθω ἴδος (Kb.) et Ἄθωιδι Heck. 2 φουρηθὲν δὲ εἶπεν διὰ τὴν ἀσβεστον (ἄσφαλτον Jac.) sch.ⁿ; XVI 191 πηλὸς ἐφυράθη affert Heck., πνευρωθὲν malebat Jac. | βέρος: παρὰ τὸ Ὀμηρικὸν ἀχθος ἀρούρης sch.ⁿ; cf. 655, 3; θινὸς ἐπιστηλωμένον ἄχθος 503, 1; 285, 1 | in fine vs. clausulae signum adpinxerat, sed rursus induxit Pl^m 3 sq. dist. om. Pl^m, mutilato pentametro tradant A Pl^m, lacunosi vs. supplementum incertum intulit L 3 δῆμος P δῆβ Pl^m | ἀεὶ μακαριστός P ἀεμικάρ. Pl^m,

cr. Jac. | ὅς ἄστεσιν P Pl^m (v. ad A) | Ἡρακλείης (lit. o et circumfl. L, qui Ἡρακλῆος potius quam -κλείος pro -κλείης legi volebat) P -κλείης (cum A) Pl^m | (ὅς ἄστεα Ἡρακλῆος Buttman) 4 οὐράων (cetera omittens) Pl^m, οὐρανίων et in fine vs. εὐρύαλων A (pro εὐρ. vid. εὐρ. scriptum fuisse ab A, qui vacuum spat.

inter duo vocab. relinquebat); νεφέων τεύξεν (ἐξεν) ἐπ' interposuit L, signum x ab initio vs. adpinxit C. Dum vel de sententia distichi totiusque ep. argumento ambigitur, verba restituere non licet: οὐρ. νεφ. νέσσατο πρὸς γαίαις Br., (ὅς ἄστ. Ἡρακλῆος) ἀστυφελίντον νεφῶν τεύξεν ἐπ' εὐρ. 'qui viam Herculeam ad nubes late vagantes paravit' Jac., (ὅς ἄστεσιν Ἡρακλείος et postea ὅδ' ἄστεος Ἡρακλῆος) οὐράων νεφ. Heck., (ὅς ἄστεσιν Ἡρακλείος) ἀρούρης νεφ. Piccolos, βασιλεῖς (in fine vs. paenultimi), ut 'ad Semiramim oratio redeat' Kb.; ἄστεσιν mihi non ferendum vid.; ἀστράων (cf. XV 5, 3 ἄστρῶν γενομένων), cum verba ἀγγόδι Πλημῶν προecedant, locum habere in eodem epigrammate non putaverim; tentavi ὅσων κτίσιν Ἡρ. οὐρανίων (ἐδαφῶν s. ἐδάων) τεύξεν ἐπ' εὐρ. (s. οὐρανίων <σποκῆων> τ. ἐπὶ στυφελῶν), etiam ὅς ἐκτίσεν Ἡρακλείης οὐράων (<δαπέδων πύργων> ἐπ' εὐρύαλων, ut vel urbis munimentum vel sepulcrum describeretur excelsum et fundamentis late extentis impositum; ad mulierem quandam Heracleam quam ad oppidum ep. vix quisquam referre malit, licet istud mulieris nomen ab eodem Antipatro proferatur VI 206, 7 ἀ καλὴ Ἡράκλεια.

B. G. TEUBNER
 IN LEIPZIG UND BERLIN.

Januar 1908.

A. Ausgaben griechischer und lateinischer Schriftsteller.

1a. Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana. [8.]

Diese Sammlung hat die Aufgabe, die gesamten noch vorhandenen Erzeugnisse der griechischen und römischen Literatur in neuen, wohlfeilen Ausgaben zu veröffentlichen, soweit dies zugunsten der Wissenschaft oder der Schule wünschenswert ist. Die Texte der Ausgaben beruhen auf den jeweils neuesten Ergebnissen der kritischen Forschung, über die die beigefügten adnotatio erlitten, die sich teils in der praefatio, teils unter dem Text befindet, Auskunft gibt. Die Sammlung wird ununterbrochen fortgesetzt werden und in den früher erschienenen Bänden durch neue, verbesserte Ausgaben stets mit den Fortschritten der Wissenschaft Schritt zu halten suchen.

Die Sammlung umfaßt zur Zeit gegen 550 Bände zum Preise von ca. 1600 Mark, die bei einmaligem Bezuge zum Vorzugspreise von ca. 1200 Mark abgegeben werden.

Alle Ausgaben sind auch gleichmäßig geschmackvoll gebunden käuflich!

Textausgaben der griechischen und lateinischen Klassiker.

Die mit einem * bezeichneten Werke sind Neuerscheinungen der letzten Jahre.

a. Griechische Schriftsteller.

- Aelian de nat. anim. II. XVII. var. hist., apist., fragm. Rec. R. Hercher. Vol. I. M. 5.— 5.50. Vol. II. M. 7.20 7.70.
- varia historia. Rec. B. Hercher. M. 1.50 1.80.
- Aeneas commentarius palloroctiens. Rec. A. Hug. M. 1.35 1.75.
- Aeschylis orationes. Ed. Fr. Blasia. Ed. min. M. 2.40 2.80.
- — — Ed. maior (m. Index v. Praefat.) M. 8.— 8.60.
- — — Iterum ed. Fr. Franke. M. —.90 1.30.
- Aeschylis tragoediae. Iter. ed. H. Weil. M. 2.40 3.—
- Einzeln jede Tragedie (Agamemnon, Choephora, Eumenides, Persae, Prometheus, Septem c. Th. Supplices) M. —.40 —.70.
- * — cantica. Dig. O. Schroeder. M. 2.40 2.80.
- [—] Scholia in Persas. Rec. O. Dähnhardt. M. 3.60 4.20.
- Aesopicae fabulae. Rec. C. Halm. M. —.90 1.30.
- Alciphronis Rhodioris epistularum lib. IV. Ed. M. A. Schepers. M. 3.20 3.60.
- Alexandri Lycopol. c. Manich. Ed. A. Brinkmann. M. 1.— 1.25.
- Alypius: a. Musici.
- Anacreontis carmina. Ed. V. Ross. Ed. II. M. 1.— 1.40.
- Anarctus: a. Euclid. suppl.
- * Andocidis orationes. Ed. Fr. Blasia. Ed. III. M. 1.40 1.80.
- Annae Comnenae Alexias. Rec. A. Reifferscheid. 2 voll. M. 7.50 8.00.
- Anonymus de Iucerdibilibus: s. Mythographi.
- Anthologia Graeca epigr. Palat. v. Plan. Ed. H. Stadtmüller.
- Vol. I: Pal. I. I—VI (Plan. I. V—VII) M. 6.— 6.60.
- Vol. II: P. I: Pal. I. VII (Plan. I. III) M. 8.— 8.60.
- * Vol. III: P. I: Pal. I. IX (Epp. 1—563. Plan. I. I) M. 8.— 8.60.
- Lyrica s. lyr. Graecae rell. Ed. Borgk-Hillier-Crusius. M. 3.— 3.60.
- Antiphontis orationes et fragmenta. Ed. Fr. Blasia. M. 2.10 2.50.
- Antonini, M. Aurei, commentar. II. XII. Rec. I. Seich. Ed. II. M. 2.40 2.80.
- Antoninus Liberalis: s. Mythographi
- Apocalypsis Anastasiae. Ed. R. Homburg. M. 1.20 1.60.
- Apollodori bibliotheca. Ed. R. Wagner. siehe Mythographi. Vol. I.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Apollonius Pergaeus. Ed. et Lat. interpr. est I. L. Heiberg. 2 voll. *M. 3* — 10. —
 Apollonii Rhodii Argonautica. Rec. R. Merkel. *M. 1* 50 1.90.
 *Applanhist. Rom. Ed. L. Mendelssohn. Vol. I. *M. 4* 50 5. — Vol. II. Ed. P. Viereck. *M. 6* — 6.60.
 Archimedis opera omnia. Ed. I. L. Heiberg. 3 voll. *M. 18* — 19.80.
 Aristaeae ad Philocratem epistula e oct. de vers. LXX interpr. testim. Ed. P. Wendland. *M. 4* — 4.50.
 Aristophanis comediae. Ed. Th. Bergk. 2 voll. Ed. II. je *M. 2* — 2.50.
 Vol. I: Acharn., Equites, Nubes, Vespae, Pax.
 — II: Aves, Lysistr., Thesmoph., Ranae, Eccles., Plutus.
 Einzeln jedes Stück *M.* — 60 — 80.
 * — cantica. Dig. O. Schroeder. [In Verb.]
 Aristoteles de partib. anim. II. IV. Ed. B. Langkavel. *M. 2* 80 3.20.
 * — de animalium motu. Ed. Fr. Dittig. [In Verb.]
 * — de animalibus historia. Ed. L. Dittmejer. *M. 6* — 6.60.
 — de arte poetica I. Rec. W. Christ. *M.* — 60 — 90.
 — physica. Rec. G. Prantl. *M. 1* 50 1.90.
 — ethica Nicomachea. Rec. Fr. Sussemihl. Ed. alteram cur. O. Apelt. *M. 2* 30 2.80.
 — de coelo et de generatione et corruptione. Rec. G. Prantl. *M. 1* 80 2.20.
 — quae feruntur de coloribus, de audibilibus, physiognomica. Rec. G. Prantl. *M.* — 60 — 90.
 — politica. Ed. Fr. Sussemihl. Ed. III. *M. 2* 40 2.80.
 — magna moralia. Rec. Fr. Sussemihl. *M. 1* 30 1.60.
 — de anima II. III. Rec. Gull. Bichl. *M. 1* 20 1.60.
 [— ethica Endemia.] Endemia Rhodii ethica. Ad. de virtutibus et vitis I. rec. Fr. Sussemihl. *M. 1* 80 2.20.
 — ars rhetorica. Ed. A. Roemer. Ed. II. *M. 3* 60 4. —
 * — metaphysica. Rec. Gull. Christ. Ed. II. *M. 2* 40 2.80.
 — qui ferat. Hbror. fragmenta. Coll. V. Ross. *M. 4* 50 5. —
 — oeconomica. Rec. Fr. Sussemihl. *M. 1* 50 1.80.
 — quae feruntur de plantis, de mirab. nascuntur, mechanica, de insectis, ventorum situs et nomina, de Heliso Xenophane Gorgja. Ed. O. Apelt. *M. 3* — 3.40.
- Aristoteles parva naturalia. Rec. Gull. Bichl. *M. 1* 80 2.20.
 — *Historiae Animalium*. Ed. Fr. Blana. Ed. IV. *M. 1* 80 2.20.
 — s. a. Musici.
 * — Divisiones quae vulgo dicuntur Aristotelicae. Ed. H. Mutschmann. *M. 2* 80 3.20.
 Arriani Anabasis. Rec. Car. Abicht. *M. 1* 50 2. —, mit Karte *M. 1* 80 2.30.
 * — quae exstant omnia. Ed. A. G. Roos. I. Anabasis. Ed. maior. Mit 1 Tafel. *M. 3* 60 4.20.
 * — Anabasis. Ed. A. G. Roos. Ed. min. *M. 1* 50 2.20.
 — scripta minora. Edd. E. Haecher et A. Eberhard. *M. 1* 80 2.20.
 Athenaei diphosophist. II. XV. Rec. G. Kibel. 3 voll. *M. 17* 10 18.90.
 Antolycei de sphaera quae movetur I. de orbibus et occasibus II. II. Ed. Fr. Hutsch. *M. 3* 60 4. —
 Babilii fabulae Aesopaeae. Rec. O. Crasius. Acc. fabul. dactyl. et lamb. rell. Ignatii et al. testat. lamb. rec. A. G. Fr. Mueller. Ed. maior. *M. 8* 40 8. — Rec. O. Crasius. Ed. minor. *M. 4* — 4.60.
 — Ed. E. G. Schneidewin. *M.* — 60 1. —
 Baechlus: s. Musici.
 Baechylidis carmina. Ed. III. Ed. Fr. Blana. *M. 2* 40 2.90.
 Balafrachomyomachia: s. Hymni Hom. Bio: s. Bucolici. [reli.]
 Biomyomachia: s. Eudocia Augusta.
 Bucoliorum Graecorum Theocriti, Bionis, Moschi reliquiae. Rec. H. L. Ahrens. Ed. II. *M.* — 60 1. —
 *Caecili Calactini fragmenta. Ed. R. Ofenloch. *M. 5* — 6.60.
 Calliuli de vita S. Hippatii I. Edd. Sem. Philol. Bonn. sodales. *M. 3* — 3.40.
 Cassianus Bassus: s. Geoponica.
 Cebetis tabula. Ed. O. Praeclter. *M.* — 60 — 80.
 Chronica minor. Ed. C. Priek. Vol. I. Acc. Hippolyti Romani praeter Canonem Paschalem fragm. chronol. *M. 5* 80 7.40.
 Claudianicarmina: s. Eudocia Augusta.
 Cleomedis de motu circulari corporum caelestium II. II. Ed. H. Ziegler. *M. 2* 70 3.20.
 Colluthus: s. Tryphiodorus.
 Cornuti theologiae Graecae compendium. Rec. C. Lang. *M. 1* 50 2. —
 Corpusculum poesis epicae Graecae Iudibundae. Edd. P. Brandt et U. Wachsmuth. 2 fasc. je *M. 3* — 3.50.
 *Damascii vita Isidori. Ed. J. Hardy. [In Verb.]
 Demades: s. Dinarchus.
 Demetrii Cydon. de continu. morte or. Ed. H. Deckelmann. *M. 1* — 1.40.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Demosthenis orationes. Rec. G. Dindorf. Blana. Ed. maior. [Mit adnot. crit.] 3 voll. [je *M. 2* 80 3.20.] *M. 1* 30 9. — Ed. minor. [Ohne die adnot. crit.] 3 voll. [je *M. 1* 80 2.20.] *M. 1* 50 6. — [6 partes. je *M.* — 90 1.20.]
 Vol. I. Pars I. Olympicae III. Philippica I. De pace. Philippica II. De Helonno. De Chersoneso. Philippicae III. IV. Adversus Philippum epistolae. Philippicae. De contributione. De symonitis. De Rhodiorum libertate. De Megalopolitis. De foedere Alexandri.
 — I. Pars 2. De corona. De falsa legatione.
 — II. Pars 1. Adversus Leptinem. Contra Midiam. Adversus Androtonem. Adversus Aristocratem.
 — II. Pars 2. Adversus Timocratem. Adversus Aristogitonem II. Adversus Aphobum III. Adversus Anaximandrum II. In Zenothemem. In Apaturum. In Phormionem. In Licerium. Pro Phormione. In Pantaenrum. In Nausimachum. In Boeotum de nomine. In Boeotum de Jote.
 — III. Pars 1. In Spudium. In Phaeppum. In Maccratum. In Leocharam. In Stephanum II. In Eurgam. In Olympiodorum. In Timothemem. In Polyetem. Pro corona triarchica. In Callippum. In Nicostatum. In Cononem. In Callidem.
 — III. Pars 2. In Dionysodorum. In Eutildem. In Theocritum. In Naeerum. Oratio funebris. Amatoria. Proemia. Epistolae. Index historicus.
 Didymus de Demosthene. Rec. Diels et Schubart. *M. 1* 20 1.50.
 Dinarchi orationes adiectis Demadis qui tertur fragmentis *Oris et Boeotia*. Ed. Fr. Blana. Ed. II. *M. 1* — 1.40.
 Diodori bibliotheca hist. Edd. Fr. Vogel et C. Th. Fischer. 6 voll. Voll. I—III. je *M. 6* — 6.60. Vol. IV. *M. 9* 80 7.40. Vol. V. *M. 5* — 5.60.
 — Ed. L. Dindorf. 5 voll. Vol. I u II. [Vergr.] Vol. III u IV. je *M. 3* — Vol. V. *M. 3* 75.
 *Diogenis Oenonensis fragmenta. Ord. et expl. J. William. *M. 2* 40 2.80.
 Dionis Casii Cocceiani historia Romana. Ed. J. Meibner. 5 voll. Vol. I. *M. 6* — 6.60. Vol. II. *M. 4* 80 5.40. [Ed. L. Dindorf. Voll. IV. V. je *M. 2* 70.]
 Dionis Chrysostomi orationes. Rec. L. Dindorf. Vol. I. [Vergr.] Vol. II. *M. 2* 70 3.60. [Neubearbeitung von A. Sonny in Verb.]
- Dionysii Halic. antiquitates Romanae. Ed. C. Jacoby. 4 voll. Voll. I—IV. je *M. 4* — 4.60.
 — opuscula. Edd. H. Usener et L. Rademacher. Vol. I. *M. 6* — 6.60. — Vol. II. Fasc. I. *M. 7* — 7.60. — Vol. II. Fasc. II. [In Verb.]
 Diophanii opera omnia e Gr. comment. Ed. P. Tannery. 2 voll. *M. 10* — 11. —
 *Divisiones Aristotelicae, a Aristotele. Eclogae poetarum Graec. Ed. H. Stadtmüller. *M. 2* 70 3.20.
 Epicorum Graec. fragmenta. Ed. G. Kinkel. Vol. I. *M. 3* — 3.50.
 Epicteti dissertationes at Arriano dig. Rec. H. Schenkl. Acc. fragm. enchiridion. gnomolog. Epict. rell. indd. Ed. maior. *M. 10* — 10.80. Ed. minor. *M. 6* — 6.60.
 *Epistulae privatae Graecae in pap. aet. Laeod. serv. Ed. St. Witkowski. *M. 3* 20 3.60.
 Eratosthenis catasterismi: s. Mythographi III. I.
 *Erotici scriptores Graeci. Ed. J. Mewaldt. [In Verb.]
 Euclidis opera omnia. Edd. I. L. Heiberg et H. Menge.
 Voll. I—V. Elementa. Ed. et Lat. interpr. est Heiberg. *M. 24* 60 27.60.
 — VI. Data. Ed. Menge. *M. 5* — 5.60.
 — VII. Optica. Opticor. rec. Theonis. Catoptrica. e. scholl. ant. Ed. Heiberg. *M. 5* — 5.60.
 — Supplement. Anaxilli comm. ex interpr. Gher. Cremon. ed. M. Curtze. *M. 6* — 6.60.
 — s. a. Musici.
 Eudociae Augustae. Procli Lycii. Claudiani carm. Graec. rell. Acc. Biomyomachiae fragm. Rec. A. Ludwich. *M. 1* — 4.40.
 — violarium. Rec. L. F. Isch. *M. 7* 50 8.10.
 Euripidis tragoediae. Rec. A. Nauck. Ed. III. 3 voll. *M. 7* 80 9.30.
 Vol. I: Alceste. Andromacha. Bacchae. Hecuba. Helena. Electra. Heracleidae. Hercules furens. Supplices. Hippolytus. *M. 2* 40 2.90.
 — II: Iphigenia Aulidensis. Iphigenia Taurica. Ion. Cyclops. Medea. Orestes. Rhesus. Troades. Phoenissae. *M. 2* 40 2.90.
 — III: Perditarum tragoediarum fragmenta. *M. 3* — 3.50.
 Einzeln jede Tragedie *M.* — 40 — 70.
 * — cantica. Dig. O. Schroeder. [In Verb.]
 Eusebii opera. Rec. G. Dindorf. 4 voll. *M. 23* 60 25.80.
 Fabulae Aesopaeae: s. Aesop. fab.
 Fabulae Romanenses Graec. conser. Rec. A. Eberhard. Vol. I. *M. 3* 75 4.25.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Savonii Eulogii disp. de somno Scipionis. Ed. A. Holder. *M.* 1 49 1.80.
 Florilegium Graecum in usum privi gymnasiorum ordinis collectum a philologis Afridis. Karl. Fasc. 1—10 je *M.* —.50; Fasc. 11—15 je *M.* —.60.
 Heron montaignisch: Index argumentorum et locorum.

Anser der Verwendung bei den Maturitätsprüfungen hat diese Sammlung den Zweck, dem Primaner das Beste und Schöne aus der griech. Literatur auf leichte Weise zugänglich zu machen und den Kreis der Abfertungsstudien zu erweitern.

Galenii Pergameni scripta minora. Rec. I. Marquardt, J. Müller, G. Helmreich. 3 voll. *M.* 7.50 9.—
 — de utilit. part. corporis humani II. XVII. Ed. G. Helmreich. Vol. I. *M.* 8.— 8.80.

Institutio logica. Ed. C. Kalbfleisch. *M.* 1 20 1.00.

— de victa attenuante I. Ed. C. Kalbfleisch. *M.* 1 40 1.80.

— de temperantibus. Ed. G. Helmreich. *M.* 2 40 2.80.

Gaudentius: s. Musici.

Geoponica sive Cassiani Bassi Schol. de re rustica oecologia. Rec. H. Beckh. *M.* 10— 10.80.

Georgii Acropol. annales. Rec. A. Heisenberg. Vol. I. II. H. 80 14.—

Georgii Cyrii descriptio orbis Romani. Acc. Leonis imp. diatyposis genuina. Ed. H. Geiser. Ad. s. 4 tabb. geograph. *M.* 3.— 3.50.

Georgii Monachi Chronicon. Ed. C. de Boor. Vol. I. II. *M.* 18.— 19.20.

Heliodori Aethiopiae. II. X. Ed. I. Bekker. *M.* 2 40 2.90.

*Hephaestionis enchiridion. a. comm. vet. ed. M. Conzbrach. *M.* 8.— 8.80.

Heraclitus: s. Mythographi.

Hermippus. anon. christ. de astrologia dialogus. Ed. C. Kroll et P. Vierock. *M.* 1 80 2.20.

Herodani ab excessu divi Marci II. VIII. Ed. I. Bekker. *M.* 1 20 1.60.

Herodoti historiarum II. IX. Ed. Dietsch-Kallenberg. 2 voll. [je *M.* 1 35 1.80] *M.* 2 70 3.60.

Vol. I: Lib. 1—4. Fasc. I: Lib. 1. 2. *M.* — 80 1.10.

Fasc. II: Lib. 3. 4. *M.* — 80 1.10.

— II: Lib. 5—9. Fasc. I: Lib. 5. 6. *M.* — 60 —.90.

Fasc. II: Lib. 7. *M.* — 45 —.75.

Fasc. III: Lib. 8. 9. *M.* — 60 —.90.

*Herontae mimambi. Acc. Phoenicis Coronatae, Mattii mimamb. fragm. Ed. O. Crusius. Ed. IV minor. *M.* 2 40 2.80. Ed. maior. [U. d. Pr.]

Heronis Alexandrini opera. Vol. I. Druckwerke u. Automaten-theater, gr. u. dtseh. v. W. Schmidt. Im Aph. Herons Praeg. üb. Wasseruhrn, Philons Druckv., Vitruv. u. Pneumatik. *M.* 3.— 0.80. Suppl.: D. Geoch. d. Textilberiehrig. Gr. Wortregister. *M.* 3.— 3.40.

— Vol. II. Fasc. I. Mechanik u. Katoptrik, Irag. u. Übers. von L. Nix u. W. Schmidt. Im Aph. Excerpta aus Olympiodor, Vitruv., Plinius, Cato, Pseudo-Euclid. Mit 101 Fig. *M.* 8.— 8.80.

— Vol. III. Vermessungslehre u. Dioptra, griech. u. deutsch Irag. von H. Schöne. M. 116 Fig. *M.* 8.— 8.80.

Hesiodi quae fer. carmina. Rec. A. Bzach. *M.* 1 50 2.—

Henrichii Milesii qui ferunt de viris III. I. Rec. E. Finckh. *M.* — 50 1.10.

Hieroclii synecdemus. Acc. fragmenta ap. Constantinum Porphyrog. servata et nomina urbiu mutata. Rec. A. Burckhardt. *M.* 1 20 1.60.

Hipparchi in Arati et Eudoxi Phaenomena comm. Rec. C. Manitius. *M.* 4.— 4.90.

Hippocratis opera. 7 voll. Rec. H. Knochlein et I. Hlsberg. Vol. I (cum tab. phototyp.). *M.* 6.— 6.60. Vol. II. *M.* 5.— 5.60.

Historici Graeci minores. Ed. L. Dindorf. 2 voll. *M.* 8.25 9.30.

Homeri carmina. Ed. Gull. Dindorf. Ed. V. cur. C. Heintze. 2 partes. [je *M.* — 75 1.10.] *M.* 1 50 2.—

— Pars I: II. 1—12. Pars II: II. 13—24.

Odyssae. Ed. Gull. Dindorf. Ed. V. cur. C. Heintze. 2 partes. [je *M.* — 75 1.10.] *M.* 1 50 2.—

— Pars I: Od. 1—19. Pars II: Od. 13—24.

— Rec. A. Ludwig. 2 voll. Ed. min. [je *M.* — 75 1.10.] *M.* 1 50 2.20.

[—] Iliadis carm. XVI. Schol. in usum. ed. A. Koechly. *M.* 3.— 3.60.

Hymni Homericæ acc. epigrammatæ et Batrachomyomachia. Rec. A. Baummeister. *M.* — 75 1.10.

Hyperidis orationes. Ed. Fr. Blass. Ed. III. *M.* 2 10 2.50.

Iamblichi protrepticus. Ed. H. Pistelli. *M.* 1 80 2.20.

— de communi math. sententia I. Ed. N. Festa. *M.* 1 80 2.20.

— in Nicomachi arithm. introduct. I. Ed. H. Pistelli. *M.* 2 40 2.80.

— vita Pythagorae. Ed. L. Deubner. [In Verb.]

Ignatii Diaconus: s. Nicephorus.

Inc. auct. Byzant. de re milit. I. Rec. B. Vici. *M.* 2 40 2.80.

*Inscriptiones Graecae ad illustrandas dialectos selectae. Ed. F. Solmsen. Ed. II. *M.* 1 60 2.—

Iohannes Philoponus: s. Philoponus.

Iosephi opera. Rec. S. Q. Naber. 6 voll. *M.* 35.— 39.—

— Rec. I. Bekker. 6 voll. [Vol. I—V vorgeh.] Vol. VI. *M.* 2 10.

Isaet orationes. Ed. C. Scheibe. *M.* 1 20 1.60.

— Ed. Th. Thalheim. *M.* 2 40 2.80.

Isocratis orationes. Rec. Benseler-Blass. 2 voll. *M.* 4.— 4.80.

*Iuliani imp. quae supers. omnia. Rec. C. F. Herlein. 2 voll. *M.* 6.75 7.60. Neubearb. v. Fr. Cumont. et J. Bidet. [In Verb.]

Iustuliani imp. novellae. Ed. C. E. Zacharias u. Lingenthal. 2 partes. *M.* 10.50 11.60.

— Appendix (I). *M.* — 60 1.—

— Appendix (II). De dioecesi Aegyptiaca lex ab imp. Iustuliano anno 554 lata. *M.* 1 20 1.60.

Leonis diatyposis: s. Georgius Cyrius.

*Libanii opera. Ed. B. Foerster. Vol. I—III. *M.* 33.— 35.80. Vol. IV. [U. d. Pr.]

Luciani opera. Rec. C. Jacobitz. [3 partes.] *M.* 7.00 1.10.] 3 voll. je *M.* 2 10 2.60.

— Ed. N. Nölen. Vol. I. Fasc. I. Hb. I—XIV. *M.* 2 80 3.20.

— Prolegg. Fasc. I. *M.* 1.— 1.25

*[—] Scholia in Lucianum. Ed. H. Kabe. *M.* 5.— 6.00.

Lycophronis Alexandra. Rec. G. Kinkel. *M.* 1 80 2.20.

Lyeurgi or. in Leocratem. Ed. Fr. Blass. Ed. maior. *M.* — 90 1.30. Ed. minor. *M.* — 60 —.90.

Lydi I. de ostentis et Calendaria Graeca omnia. Ed. C. Wachsmuth. Ed. II. *M.* 6.— 6.60.

— de mensibus I. Ed. E. Wünsch. *M.* 5.20 5.80.

— de magistratibus I. Ed. E. Wünsch. *M.* 5.— 5.40.

Lysiae orationes. Rec. Th. Thalheim. Ed. maior. *M.* 3.— 3.60. Ed. minor. *M.* 1 20 1.60.

Marci Diaconi vita Porphyrii, episcopi Gazensis. Ed. soc. philol. Rom. sodales. *M.* 2 40 2.80.

Maximel Ammonis carminum de actionum auspiciis rell. Acc. anecdota astrologica. Rec. A. Ludwig. *M.* 1 80 2.20.

Matrici scriptores Graeci. Ed. R. Westphal. Vol. I: Hephaestion. *M.* 2 70 3.20.

Metrolicorum scriptorum reliquiae. Ed. F. Hultsch. Vol. I: Scriptores Graeci. *M.* 2 70 3.20. [Vol. II: Scriptores Latini. *M.* 2 40 2.80.] 2 voll. *M.* 3 10 6.—

Moschus: s. Bucolici.

Musici scriptores Graeci. Aristoteles, Euclides, Nicomachus, Bacchus, Gaudentius, Alypius et melodiarum veterum quidquid exstat. Rec. C. Ianus. Ann. 6 tabulae. *M.* 9.— 9.80.

Supplementum: Melodiarum rell. *M.* 1 20 1.60.

*Musoni Rufi reliquiae. Ed. O. Heese. *M.* 3 20 3.80.

Mythographi Graeci. Vol. I. Apollodori bibliotheca, Pediafimi lib. de Heraculis laboribus. Ed. R. Wagner. *M.* 3 50 4.20.

— Vol. II. Fasc. I: Parthenii lib. *sciri epistolarum ad Philodori*, ed. P. Sakolowski.

Antonini Liberalis *per zophonias orationes*, ed. E. Martini. *M.* 2 40 2.80.

Suppl.: Parthenius, ed. E. Martini. *M.* 2 40 2.80.

— Vol. III. Fasc. I: Eratosthenis catasterismi. Ed. Olivieri. *M.* 1 20 1.60.

— Vol. III. Fasc. II: Palaephati *sciri fabularum*, Heracliti lib. *sciri fabularum*, Excerpta Vaticana (vulgo Anonymus de incredibilibus). Ed. N. Festa. *M.* 2 80 3.20.

Naturalium rerum scriptores Graeci minores. Vol. I: Paradoxographi, Antigonus, Apollonius, Phlegon, Anonymus Vaticanus. Rec. O. Keller. *M.* 2 70 3.10.

Nicephori archiepiscopi opusce. hist. Ed. C. de Boor. Acc. Ignatii Diaconi vita Nicephori. *M.* 3 30 3.70.

Nicephori Blennydae curr. vitae et carmina. Ed. A. Heisenberg. *M.* 4.— 4.40.

Nicomachi Geraseni Introductionis arithm. II. II. Rec. R. Hoche. *M.* 1 80 2.20.

—: s. a. Musici

Nonni Dionysiacoium II. XLVIII. Rec. A. Koechly. Voll. I u. II. je *M.* 6.— 6.50.

— paraphrasis s. evangelii Ioumei. Ed. A. Scheindler. *M.* 1 50 5.—

*Olympiodori in Plat. Phaedon. Ed. W. Norvin. [In Verb.]

Onosandri de imperatoris off. I. Rec. A. Koechly. *M.* 1 20 1.60.

Palaephatus: s. Mythographi.

Parthenius: s. Mythographi.

Patrum Nicenorum nomina graece, latine, syriace, cooptice, arabice, armenice. Ed. H. Geiser. H. Hilgenfeld, O. Cuntz. *M.* 6.— 6.60.

Paulusinus *Ελλάδος περιήγησις* Pausanias Graeciae descriptio. Rec. Fr. Spiro. Vol. I—III. *M.* 7 60 9.—

Pediafimus: s. Mythographi.

Philodemi volumina rhetorica. Ed. S. Sudhans. 2 voll. u. Suppl. *M.* 11.— 12.00.

— de musica II. Ed. I. Kempe. *M.* 1 60 2.—

— π. *αγοριαις* Hb. Ed. Chr. Jensen. *M.* 2 40 2.80.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Philoponi de opifelo mundi II. Rec. W. Reichardt. 4 — 4.60.
 — de aeternitate mundi c. Proclum. Ed. H. Babe. M. 10 — 10.80.
 Philostrati (ma), opera. Ed. C. L. Kayser. 2 voll. M. 8, 95 9.25.
 — imagines. Rec. O. Benndorf et C. Schenk. M. 2 80 3.20.
 Philostrati (min.), imagines et Callistrati descriptiones. Rec. C. Schenk et Aem. Reisch. M. 2 40 2.50.
 Physiognomonici scriptores Graeci et Latini. Rec. R. Foerster. 2 voll. Vol. I. II. M. 14. — 15.20.
 Pindari carmina. Ed. W. Christ. Ed. II. M. 1 80 2.20.
 [—] Scholia vetera in Pindari carmina. Vol. I. Scholia in Olympionicas. Rec. A. R. Drachmann. M. 8. — 8.60.
 Platonis dialogi secundum Thrasylli tetralogias dispositi. Ex recora. C. F. Hermann et M. W. Ohlrab. 6 voll. [Vol. I. III. IV. V. VI. je M. 2 40 3. — Vol. II. M. 2. — 2.50.] M. 14 — 17.50.
 Auch in folgenden einzelnen Abteilungen:
 Nr. 1. Euthyphro. Apologia Socratis. Crito. Phaedo. M. — 70 1. —
 — 2. Cratylus Theaetetus. M. 1. — 1.40.
 — 3. Sophista. Politicus. M. 1. — 1.40.
 — 4. Parmenides. Philebus. M. — 101.30.
 — 5. Convivium. Phaedrus. M. — 70 1. —
 — 6. Alcibiades I et II. Hipparchus. Erastus. Theages. M. — 70 1. —
 — 7. Charmides. Laches. Lyais. M. — 70 1. —
 — 8. Euthydemus. Protagoras. M. — 70 1. —
 — 9. Gorgias. Meno. M. 1 — 1.40.
 — 10. Hippias I et II. Io. Menexenus. Clitophon. M. — 70 1. —
 — 11. Rei publicae libri decem. M. 1 80 2.20.
 — 12. Timaeus. Critias. Minos. M. 1. — 1.40.
 — 13. Legum libri XII. Epinomis. M. 2 40 3. —
 — 14. Platonis quae feruntur epistolae XVIII. Acc. definitiones et septem dialogi spurii. M. 1 20 1.60.
 — 15. Appendix Platonica continens iagogaes vitaeque antiquae, scholia Timaei, glossar, indices. M. 2. — 2.40.
 Inhalt von Nr. 1 — 8 = Vol. I.
 — 4 — 6 = Vol. II.
 — 7 — 10 = Vol. III.
 — 11 — 12 = Vol. IV.
 — 13 = Vol. V.
 — 14 — 15 = Vol. VI.

Plotini Enneades praem. Porphyrii de vita Plotini deque ordine librorum eius libello. Ed. R. Volkmann. 2 voll. M. 9 — 10.20.
 Plutarchi vitae parallelae. Rec. O. Sintenis. 5 voll. [Vol. I. M. 2 40 2.80. Vol. II. M. 8. — 3.50. Vol. III — V. je M. 2 10 2.60.] M. 11 70 14.20.
 Auch in folgenden einzelnen Abteilungen:
 Nr. 1. Theosus et Romulus, Lycurgus et Numa, Solon et Publicola. M. 1. — 1.40.
 — 2. Themistocles et Camillus, Pericles et Fabius Maximus, Alcibiades et Coriolanus. M. 1. — 1.40.
 — 3. Timoleon et Aem. Panina, Pelopidas et Marcellus. M. 1. — 1.40.
 — 4. Aristidas et Cato, Philopoeus et Flaminius, Pyrrhus et Marius. M. 1. — 1.40.
 — 5. Lysander et Sulla, Cimón et Lucullus. M. 1. — 1.40.
 — 6. Nicias et Crassus, Sertorius et Eumenes. M. — 80 1.15.
 — 7. Agesilaus et Pompeius. M. — 80 1.15.
 — 8. Alexander et Caesar. M. — 80 1.15.
 — 9. Phocion et Cato minor. M. — 70 1. —
 — 10. Agis et Glaucias, Tib. et C. Gracchi. M. — 70 1. —
 — 11. Demosthenes et Ciceró. M. — 70 1. —
 — 12. Demetrius et Antonius. M. — 70 1. —
 — 13. Dio et Brutus. M. — 80 1.15.
 — 14. Artaxerxes et Aratus, Galba et Octa. M. 1. — 1.40.
 Inhalt von Nr. 1, 2 = Vol. I.
 — 3 — 5 = Vol. II.
 — 6 — 8 = Vol. III.
 — 9 — 12 = Vol. IV.
 — 13, 14 = Vol. V.
 — Ed. G. Lindskog, J. Mewaldt et K. Ziegler. 3 Bde. [In Vorb.]
 — moralia. Rec. G. N. Bernardakis. 7 voll. je M. 5 — 5.60.
 Polemonis declamationes duae. Rec. H. Hinck. M. 1. — 1.40.
 Polyaei strategematon II. VIII. Rec. Wolfllin-Melber. Ed. II. M. 7. 50 8. —
 Polybii historiae. Rec. I. Dindorf. 5 voll. Ed. II. cur. Th. Büttner-Wobst. Vol. I. II. III. je M. 4 40 5. — Vol. IV. M. 5 — 5.60. Vol. V. M. 2 40 3. —
 *Polystrati Epile. n. *Ἐπιπέπυτο ἑξαῖστον ἑσπερον*. Ed. C. Wilke. M. 1 20 1.60.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Porphyrii opuscul. sel. Rec. A. Nauck. Ed. II. M. 3 — 3.50.
 — *Ἡγορητικὸν ἐπιπέπυτο πρὸς τὸ νόημα*. Ed. B. Mommert. M. 1 40 1.80.
 Procl. Iyell carmina: a Eudocia Augusta.
 Procl. Diadochi in primum Euclidis elementorum librorum commentarii. Rec. G. Friedlein. M. 6 75 7.30.
 — in Platonis rem publicam commentarii. Ed. G. Kroll. Vol. I. M. 5 — 5.60. Vol. II. M. 8 — 8.60.
 — in Platonis Timaeum commentaria. Ed. E. Diehl. Vol. I. M. 10. — 10.80. Vol. II. M. 8 — 8.60. Vol. III. M. 12. — 12.80.
 *Procopii Caesariensis opera omnia. Rec. J. Haury. Voll. I. II. je M. 12. — 12.80. Vol. III. M. 3 50 4. —
 *Propheciarum vitae fabulosae. Ed. H. Gölzer et Th. Schermann. M. 5. 60 6. —
 Prolomaei opera. Vol. I. Syntaxis, ed. I. J. Heiberg. P. I. libri I — VI. M. 8. — 8.60. P. II. libri VII. — XIII. M. 12. — 12.60.
 *Vol. II. Op. astron. min. M. 9 — 9.60.
 Quinti Smyrnaei Posthomericon II. XIV. Rec. A. Zimmermann. M. 3 80 4.20.
 Rhctoris Graeci. Rec. L. Spengel. 3 voll. Vol. I. Ed. O. Hammer. M. 4 20 4.80. [Vol. II u. III vergr.]
 Schöns, D., Repertorium griechisch-wörterverzeichnis u. Speziallexika. M. — 80 1. —
 Scriptores erotici a. Erotici scriptores — metrical, siehe: Metrici scriptores.
 — metrolgici, siehe: Metrolgici scriptores.
 — originum Constantinopolit. Rec. Th. Preger. 2 fasc. M. 10 — 11.20.
 — physiognomonici, siehe: Physiognomonici scriptores.
 — sacri et profani.
 Fasc. I. s. Philoponus.
 Fasc. II. s. Patrum Nicaen. nomm.
 Fasc. III. s. Zacharias Rhetor.
 *Fasc. IV. s. Stephanus von Taron.
 Fasc. V. E. Gerland, Quellen z. Gesch. d. Erzbist. Patras. M. 5 — 6.60.
 Sereii Antinoensis opuscula. Ed. I. L. Heiberg. M. 5 — 5.50.
 Simeonis Sethi syntagma. Ed. B. Langkavel. M. 1 80 2.20.
 Sophoclis tragoediae. Rec. Guil. Dindorf. Ed. VI. cur. S. Mekler. Ed. maior. M. 1 65 2.20. Ed. minor. M. 1 35 1.80.
 Einzeln jede Tragödie (Atax. Antigone. Electra. Oedipus Col. Oedipus Tyr. Philoctetes. Trachiniae). M. — 30 — 60.
 *Sophoclis cantica. Dig. O. Schroeder. M. 1 40 1.80.
 [—] Scholia in S. tragoediis vetera. Ed. P. N. Papageorgius. M. 4 80 5.40.
 *Stephanus von Taron. Ed. H. Gölzer et A. Burckhardt. M. 5 60 6. —
 Stobaei florilegium. Rec. A. Meineke. 4 voll. [Vol. I — III vergr.] Vol. IV. M. 2 40 — eclogae. Rec. A. Meineke. 2 voll. M. 6 — 7. —
 Strabonis geographica. Rec. A. Meineke. Vol. I — III. je M. 3 50 4.20.
 *Synkellos. Ed. W. Reichardt. [U. d. Fr.]
 Syriani in Hermogenem comm. Ed. H. Babe. 2 voll. M. 3 20 4.10.
 Themisti paraphras. Aristotelis rell. Ed. L. Spengel. 2 voll. M. 9 — 10.20.
 Theocritus: a Bucotici.
 Theodreti Graec. affect. curatio. Rec. H. Basder. M. 6 — 6.60.
 Theodori Prodrumi catomyomachia. Ed. B. Hirschor. M. — 50 — 75.
 Theonis Smyrnaei expositio rer. mathematic. ad leg. Platonem util. Rec. E. Hiller. M. 3 — 3.50.
 Theophrasti opera. Rec. F. Wimmer. 3 voll. [Vol. I. II vergr.] Vol. III. M. 2 40.
 Theophrasti Simocattae historiae. Ed. K. de Boor. M. 6 — 6.60.
 Thucydidis de bello Peloponnesiaco II. VIII. Rec. O. Hude. Ed. maior. 2 voll. [je M. 2 40 3. —] M. 4 80 6. — Ed. minor. 2 voll. [je M. 1 20 1.80.] M. 2 40 3.60.
 Tryphiodori et Calluthi carm. Ed. G. Weinberger. M. 1 40 1.80.
 Xenophontis expeditio Cyri. Rec. W. Gemoll. Ed. mai. M. 1 20 1.60. Ed. min. M. — 80 1.10.
 — historia Graeca. Rec. O. Keller. Ed. min. M. — 90 1.30.
 — Rec. I. Dindorf. M. — 90.
 — institutio Cyri. Rec. A. Hug. Ed. mai. M. 1 50 2. — Ed. min. M. — 80 1.30.
 — commentarii. Rec. W. Gilbert. Ed. mai. M. 1. — 1.40. Ed. min. M. — 45 — 75.
 — scripta minora. Rec. I. Dindorf. 2 fasc. M. 1 40 2.10.
 Zacharias Rhetor. Kirchengeschichte. Deutsch hirs. v. K. Abrens u. G. Krüger. M. 10. — 10.80.
 Zonarae epitome historiarum. Ed. I. Dindorf. 6 voll. M. 27 20 30.80.
 Novum Testamentum Graece ed. Ph. Buttmann. Ed. IV. M. 2 25 2.75.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

b. Lateinische Schriftsteller.

[Acro.] Pseudacronis scholia in Horatium vetustiora. Rec. O. Keller. Vol. I. M. 9. — 10. — Vol. II. M. 12. — 13. — Ammianus Marcellini rer. gest. rell. Rec. V. Gardthausen. 2 voll. M. 1. 20 8.40. Appellus, ed. Weofflin, siehe: Florus. Anthimi de observatione ciborum epistola. Ed. V. Rose. Ed. II. M. 1. — 1.25. Anthologia Latina sive poesis Latinae supplementum. Pars I: Carmina in codd. script. rec. A. Riese. 2 fasc. Ed. II. M. 8. 30 10. — II: Carmin. epigramm. conl. Fr. Buechelers. 2 fasc. M. 9. 20 10.40. Suppl. s. Damasus. Anthologie a. röm. Dichtern v. O. Mann. M. — 60 — 90. Apulei metamorph. II. XI. Ed. J. v. d. Vlieth. M. 3. — 3.50. apologia et florida. Ed. J. v. d. Vlieth. M. 4. — 4.50. * — opera. Vol. I. Metamorphoses. Ed. R. Helm. M. 3. — 3.40. Vol. II. Pass. I. (Apologia.) Rec. B. Helm. M. 2. 40 2.80. Vol. III. Ser. phica. Ed. P. Thomas. [U. d. Pr.] Augustini de civ. dei II. XXII. Rec. B. Dombart. Ed. II. 2 voll. M. 7. 20 8.40. — confessionum II. XIII. Rec. P. Knöhl. M. 2. 70 3.20. Aulularia sive Querolus comedia. Ed. R. Peiper. M. 1. 30 2. — Ausonii opuscula. Rec. R. Peiper. Adiecta tabula. M. 8. — 8.60. Avieni Aratea. Ed. A. Broyssig. M. 1. — 1.40. Benedicti regula monachorum. Rec. Ed. Weofflin. M. 1. 60 2. — Boetii de instit. arithmetica II. II, de instit. musica II. V. Ed. G. Friedlein. M. 5. 10 5.60. — commentarii in I. Aristoteli's *negl. hypotypos.* Rec. C. Meiser. 2 partes. M. 8. 70 9.70. Cassaris commentarii cum A. Hirsi aliorumque supplementis. Rec. R. Kübler. 3 voll. Vol. I: de bello Gallico. Ed. min. M. — 75 1.10. Ed. mai. M. 1. 40 1.50. — II: de bello civili. Ed. min. M. — 60 — 90. Ed. mai. M. 1. — 1.40. — III. P. I: de b. Alex., de b. Afr. Rec. E. Weofflin. Ed. min. M. — 70 1. — Ed. mai. M. 1. 10 1.50. — III. P. II: de b. Hispan., fragmenta, indices. M. 1. 50 1.90. — Rec. B. Dinter. Ausg. in I. Bd. (ohne d. krit. praefatio). M. 1. 50 2.10. — de bello Gallico. Ed. minor. Ed. II. M. — 75 1.10. — de bello civili. Ed. minor. Ed. II. M. — 60 — 90.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Calpurni Flacci declamationes. Ed. G. Lehner. M. 1. 40 1.80. Cassii Felicii de medicina I. Ed. V. Rose. M. 3. — 3.40. Catonis de agri cultura I. Rec. H. Keil. M. 1. — 1.40. — Tibulli. Propertii carmina. Rec. L. Müller. M. 2. 70 3.20. Catulli carmina. Recens. L. Mueller. M. — 45 — 75. Celsi de medicina II. Ed. C. Daranberg. M. 3. — 3.50. Censorini de die natali I. Rec. Fr. Hultsch. M. 1. 20 1.60. Ciceronis scripta. Ed. F. W. Müller et G. Friedrich. 5 partes. II voll. Pars I: Opera rhetorica, ed. Friedrich. 2 voll. [Vol. I. M. 1. 60 2. — Vol. II. M. 2. 40 2.80.] M. 3. 45 4.40. — II: Orationes, ed. Müller. 3 voll. [Je M. 2. 40 2.80.] M. 6. 30 7.80. — III: Epistulae, ed. Müller. 2 voll. [Vol. I. M. 3. 60 4.20. Vol. II. M. 4. 20 4.80.] M. 7. 80 9. — IV: Scripta philosophica, ed. Müller. 3 voll. [Je M. 2. 40 2.80.] M. 5. 30 7.80. — V: Indices. [Vergl. Neubearbeitung in Verb.] Auch in folgenden einzelnen Abteilungen: Nr. 1. Rhetorica ad Herennium, ed. Friedrich. M. — 80 1.10. — 2. De inventione, ed. Friedrich. M. — 80 1.10. — 3. De oratore, ed. Friedrich. M. 1. 10 1.50. — 4. Brutus, ed. Friedrich. M. — 70 1. — 5. Orator, ed. Friedrich. M. — 50 — 75. — 6. De optimo genere oratorum, partitiones et topica, ed. Friedrich. M. — 50 — 75. — 7. Orationes pro P. Quinctio, pro Sex. Roscio Amorino, pro Q. Roscio comedo, ed. Müller. M. — 70 1. — 8. Divinatio in Q. Caeciliam, actio in C. Verrem I, ed. Müller. M. — 50 — 75. — 9a. Actio in C. Verrem II sive accusatio II. I—III, ed. Müller. M. 1. — 1.10. — 9b. — II. IV, V, ed. Müller. M. — 50 — 75. — 10. Orationes pro M. Tullio, pro M. Fonteio, pro A. Caecina, de imperio Cn. Pompeii (pro lege Manilia), ed. Müller. M. — 50 — 75.

Ciceronis scripta. Ed. F. W. Müller et G. Friedrich. Nr. 11. Orationes pro A. Cluentio Habito, de lege agr. tres, pro C. Rabirio perducillione req. ed. Müller. M. — 80 1.10. — 12. Orationes in L. Catilinam, pro L. Murena, ed. Müller. M. — 70 1. — 13. Orationes pro P. Sulla, pro Archia poeta, pro Flacco, ed. Müller. M. — 50 — 75. — 14. Orationes post reditum in senatu et post reditum ad Quirites habitae, de domo sua, de harnspicum responso, ed. Müller. M. — 70 1. — 15. Orationes pro P. Sestio, in T. Vatiniam, pro M. Caelio, ed. Müller. M. — 70 1. — 16. Orationes de provinciis consularibus, pro L. Cornelio Balbo, in L. Calpurnium Pisconem, pro Cn. Plancio, pro Rabirio Postumo, ed. Müller. M. — 70 1. — 17. Orationes pro T. Annio Milone, pro M. Marcello, pro Q. Ligario, pro rege Deiotaro, ed. Müller. M. — 50 — 75. — 18. Orationes in M. Antonium Philippicæ XIV, ed. Müller. M. — 50 1.30. — 19. Epist. ad fam. I. I—IV, ed. Müller. M. — 90 1.30. — 20. Epist. ad fam. I. V—VIII, ed. Müller. M. — 90 1.30. — 21. Epist. ad fam. I. IX—XII, ed. Müller. M. — 90 1.30. — 22. Epist. ad fam. I. XIII—XVI, ed. Müller. M. — 90 1.30. — 23. Epistulae ad Quantum fratrem, Q. Ciceronis de petitione ad M. fratrem epistula, eiusdem versus quidam de signis XII, ed. Müller. M. — 60 — 90. — 24. Epist. ad Att. I. I—IV, ed. Müller. M. 1. — 1.40. — 25. Epist. ad Att. I. V—VIII, ed. Müller. M. 1. — 1.40. — 26. Epist. ad Att. I. IX—XII, ed. Müller. M. 1. — 1.40. — 27. Epist. ad Att. I. XIII—XVI, ed. Müller. M. 1. — 1.40. — 28. Epist. ad Brutum et epist. ad Octavianum, ed. Müller. M. — 60 — 90. — 29. Academica, ed. Müller. M. — 70 1. — 30. De finibus, ed. Müller. M. 1. — 1.40. — 31. Tusculanae disputationes, ed. Müller. M. — 80 1.10. — 32. De natura deorum, ed. Müller. M. — 70 1. —

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Ciceronis scripta. Ed. F. W. Müller et G. Friedrich. Nr. 33. De divinatione, de fato, ed. Müller. M. — 70 1. — 34. De re publica, ed. Müller. M. — 70 1. — 35. De legibus, ed. Müller. M. — 70 1. — 36. De officiis, ed. Müller. M. — 70 1. — 37. Cato Maior de senectute, Laelius de amicitia, Paradoxa, ed. Müller. M. — 50 — 75. Inhalt von Nr. 1. 2 = Pars I, vol. I. — 3—6 = Pars I, vol. II. — 7—9 = Pars II, vol. I. — 10—13 = Pars II, vol. II. — 15—18 = Pars II, vol. III. — 19—23 = Pars III, vol. I. — 24—28 = Pars III, vol. II. — 29—31 = Pars IV, vol. I. — 32—35 = Pars IV, vol. II. — 36. 37 = Pars IV, vol. III. orationes selectae XXI. Rec. C. F. W. Müller. 2 partes. Pars I. Oratt. pro Roscio Amerino, in Verrem II. IV et V, pro lege Manilia, in Catilinam, pro Murena. M. — 80 1.10. — II. Oratt. pro Sulla, pro Archia, pro Sestio, pro Plancio, pro Milone, pro Marcello, pro Ligario, pro Deiotaro, Philippicæ I. II. XIV. M. — 90 1.20. — orationes selectae XIX. Ed. A. indices adiecc. A. Eberhard et G. Hirschfeldar. Ed. II. M. 2. — 2.50. — Oratt. pro Roscio Amorino, in Verrem II. IV, V, de imperio Pompeii, in Catilinam IV, pro Murena, pro Ligario, pro rege Deiotaro, in Antonium Philippicæ I. II, divinatio in Caecilium. — epistolae. Rec. A. S. Wesenberg. 2 voll. [Vol. I vergl.] Vol. II. M. 3. — 3.60. — epistolae selectae. Ed. R. Dietrich. 2 partes. [P. I. M. 1. — 1.40. P. II. M. 1. 50 2. —] M. 2. 50 3.40. * — de virtut. I. fr. Ed. H. Knoellinger. [U. d. Pr.] Claudiani carmina. Rec. J. Koch. M. 3. 60 4.20. Claudii Hermeri malomedicina Chironis. Ed. F. Oder. M. 12. — 12.80. Commodiani carmina. Rec. F. Ludwig. 2 part. M. 2. 70 3.50. [Constantinus.] Inc. auct. de C. Magna eiusque matre Helena libellus. Ed. E. Heydenreich. M. — 60 — 90. Cornelius Nepos: s. Nepos. Curtii Rufi hist. Alexandri Magni. Rec. Th. Vogel. M. 1. 50 1.90. * — Editio maior. Ed. Heidecke. [U. d. Pr.]

- Damasus epigrammata. Acc. Pseudodamasiana. Rec. M. Thm. Ad. est tabula. *M.* 2.40 2.80.
- Daretis Phrygii de excidio Troiae hist. Rec. F. Meißner. *M.* 1.20 1.60.
- Dietya Cretensis ephemi. belli Troiani II. VI. Rec. F. Meißner. *M.* 1.50 2.
- Donati comm. Terenti. Ed. P. Wesenher. I. *M.* 19 — 10.80. Vol. II. *M.* 12. — 12.80. — Interpretat. Vergil. Ed. H. Georgii. 2 voll. *M.* 31 — 26.
- Dracontii carm. min. Ed. Fr. de Dahn. *M.* 1.20 1.60.
- Elogia poetar. Lat. Ed. S. Brandt. Ed. II. *M.* 1. — 1.40.
- Enropii breviarium hist. Rom. Rec. Fr. Rühl. *M.* 45 — 75.
- Firmici Materni matheseos II. VIII. Edd. W. Kroll et F. Skutsch. Fasc. I. *M.* 4. — 4.50.
- de errore profan. relig. Ed. K. Ziegler. [H. d. Pr.]
- Flori, L. Annaei, epitomae II. II. Et P. Anni Flori fragmentum de Vergilio. Ed. O. Rossbach. *M.* 2.80 3.20.
- Frontin strategematon II. IV. Ed. G. Gundermann. *M.* 1.60 1.90.
- Fulgentii, Fabii Planciadis, opera. Acc. Gordiani Fulgentii de actibus mundi et hominis et S. Fulgentii episcopi super Thebaiden. Rec. B. Helm. *M.* 4 — 4.50.
- Gai Institutionum iuris civilis comment. quattuor. Rec. Ph. Ed. Huschke. Ed. VI. Cur. K. Seckel et B. Kübler. *M.* 2.80 3.20.
- Gellii noctium Attic. II. XX. Rec. C. Hosius. 3 voll. *M.* 6.80 8. —
- Geminii elementa astronomiae. Rec. C. Manitius. *M.* 8 — 8.60.
- Germanici Caesaris Aratea. Ed. A. Breyer. Ed. II. Acc. Epigrammata. *M.* 2 — 2.40.
- *Grammaticae Romanae fragm. Coll. rec. H. Funaioli. Vol. I. *M.* 12 — 12.60.
- Grani Liciniani quae supersunt. Rec. M. Flemisch. *M.* 1 — 1.30.
- Hieronymi de vir. illustr. I. Acc. Gennadii catalogus viror. illustr. Rec. G. Herding. *M.* 2.10 2.50.
- Hildegardis causae et curae. Ed. P. Kaiser. *M.* 4.40 5. —
- Historia Apollonii, regis Tyri. Rec. A. Biesse. Ed. II. *M.* 1.40 1.80.
- Historiarum Roman. fragmenta. Ed. H. Peter. *M.* 4.50 5. —
- Horatii Flacci opera. Rec. L. Mueller. Ed. mai. *M.* 1. — 1.40. Ed. min. *M.* — 75 1.10.
- Rec. F. Vollmer. Ed. maior. *M.* 2. — 2.40.
- Hygini grammatici I. de mun. castr. Rec. S. Gemoll. *M.* — 75 1.10.
- Lucerti auctoris de Constantino Magno eiusque matre Helena libellus prim. Ed. E. Heydenreich. *M.* — 60 — 90.
- Iurisprudentiae antehadrianae quae supersunt. In usum maxime academiam rec. adnot. Ph. Ed. Huschke. Ed. V. *M.* 6 75 7.40. — Indices ed. Fabricius [Vergriffen]
- Supplement: Bruchstücke. Schriften röm. Juristen. Von P. Huschke. *M.* — 75 1. —
- Iurisprudentiae antehadrianae quae supersunt. Ed. P. P. Bremer. Pars I. *M.* 5 — 5.60. Pars II. Sectio I. II. *M.* 16 — 17.40.
- Iustiniani Institutiones. Ed. Ph. Ed. Huschke. *M.* 1. — 1.40.
- Iustini epitoma hist. Philipp. Pompei Trogi ex rec. Fr. Baehli. Acc. prologi in Pompeium Trogam ab A. de Gutschmid rec. *M.* 1.60 2.20.
- Javellii satirarum II. Rec. C. F. Hermann. *M.* — 45 — 75.
- Juvenci II. evangelicorum IV. Rec. C. Marold. *M.* 1.80 2.20.
- Lactantii Placidii: a Statina. Vol. III. Libri ab urbe condita libri. Rec. Wellesborn-Müller. 6 partes. *M.* 8 10 11.10. Pars I—III. je. *M.* 1.20 1.70. Pars IV—VI. je. *M.* 1.50 2. —
- Pars I—V. auch in einzelnen Heften:
- Pars I fasc. I. Lib. 1—3. *M.* — 70 1.10.
- I fasc. II. Lib. 4—6. *M.* — 70 1.10.
- II fasc. I. Lib. 7—10. *M.* — 70 1.10.
- II fasc. II. Lib. 21—23. *M.* — 70 1.10.
- III fasc. I. Lib. 24—26. *M.* — 70 1.10.
- III fasc. II. Lib. 27—30. *M.* — 70 1.10.
- IV fasc. I. Lib. 31—35. *M.* — 85 1.25.
- IV fasc. II. Lib. 36—38. *M.* — 85 1.25.
- V fasc. I. Lib. 39—40. *M.* — 85 1.25.
- V fasc. II. Lib. 41—44. *M.* — 85 1.25.
- VI. Fragmenta et Index.
- Lucani de bello civ. II. X. Et. Ed. C. Hosius. *M.* 4.40 5. —
- Lucreti Cari de rerum natura II. VI. Ed. A. Brieger. *M.* 2.10 2.50.
- Appendix einzeln. *M.* — 30.
- Macrobius. Rec. F. Fyssenhardt. Ed. II. *M.* 8 — 8.60.
- Marcelli de medicamentis. Ed. G. Halwreth. *M.* 2.60 4.20.
- Martialis epigrammaton II. Rec. W. Gilbert. *M.* 2.70 3.20.
- *Mortuanus Capella. Ed. A. Dick [In Vorb.]
- Mela, Pomponii, de chorographia libri. Ed. C. Frick. *M.* 1.20 1.60.
- Metrolologicorum scriptorum reliquiae. Ed. F. Holtseh. Vol. II. Scriptores Latini. *M.* 2.40 2.80. [Vol. I. Scriptores Graeci. *M.* 2.70 3.20.] 2 voll. *M.* 5 10 6. —
- Munell Felici Octavianus. Rec. Herm. Boenig. *M.* 1.60 2. —
- Mulomedicina Chironis. Siens Claudii Nepotis vitae. Edd. Halm-Flockeisen. *M.* — 30 — 60.
- n. Schulwörterbuch. H. Haacke. 14. Auflage. *M.* 1.60.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Nonii Marcelli de compendiosa doctrina libros XX. Ed. W. M. Lindsay. Vol. I—III. Hb. I—XX etia. *M.* 17.20 19. —
- Orosii hist. adv. paganos II. VII. Rec. C. Langemeister. *M.* 4. — 4.50.
- Ovidius Naso. Rec. B. Merkel. 3 tom. *M.* 2.90 4.10.
- Tom. I. Amores. Heroidae. Epistulae. Mediamina. Faculae femineae. Amatoria. Remedia amoris. Ed. II. cur. R. Ehwald. *M.* 1 — 1.40.
- Tom. II. Metamorphoses. Ed. II. *M.* — 30 1.30.
- Tom. III. Tristia. Ibis. Ex Ponto libri. Fasti. Halieutica. Ed. II. *M.* 1 — 1.40.
- tristiam II. V. *M.* — 45 — 75.
- fastorum II. VI. *M.* — 50 — 90.
- metamorphoseon delectus Siebellianus. Ed. Fr. Pella. Mit Index. *M.* — 60 — 90.
- Palladii opus agriculturae. Rec. J. C. Schmitt. *M.* 5.20 5.60.
- Panegyrici Latini XII. Rec. Aem. Baehrens. *M.* 3.60 4.20.
- Patrum Nicaeorum nomina graece, latine, syriace, coptica, arabice, armenice. Ed. H. Galsar, H. Hilgenfeld, O. Cantz. *M.* 6 — 6.60.
- Pelagii ars veterinaria. Ed. M. Ihm. *M.* 2.40 2.80.
- Persii satirarum I. Rec. C. Hermann. *M.* — 30 — 60.
- Phaedri fabulae Aesopicae. Rec. L. Mueller. *M.* — 30 — 60.
- mit Schulwörterbuch von A. Schaubach. *M.* — 50 1.30.
- Physiognomonici scriptores Graeci et Latini. Rec. R. Foerster. 2 voll. [Vol. I. *M.* 3. — 8.40. Vol. II. *M.* 6. — 6.60.] *M.* 14 — 15.20.
- Plauti comediae. Rec. F. Goetz et Fr. Schoell. 7 fasc. *M.* 10 — 13.30.
- Fasc. I. Amphitruo, Asinaria, Aulularia. Prae de Plauti vita ac poesi testim. *M.* 1.50 2. —
- * II. Raecchides, Captivi, Casina. Ed. II. *M.* 1.50 2. —
- III. Cistellaria, Curculio, Epidicus. *M.* 1.50 2. —
- IV. *Menacchini, Mercator, *Miles glor. *M.* 1.50 2. —
- V. *Mostellaria, Persa, *Poenulus. *M.* 1.50 2. —
- VI. *Pseudolus, *Rudens, Stichus. *M.* 1.50 2. —
- VII. *Trinummus, Truculentus, fragmenta. Acc. conspectus metrorum. *M.* 1.50 2. —
- Einzeln die mit * bezeichneten Stücke je *M.* — 60 — 90, die übrigen je *M.* — 45 — 75. Supplementum [De Plauti vita ac poesi testimonis. Conspectus metrorum] *M.* — 45 — 75.
- *Plini naturalis historia. 8 voll. Ed. B. Rec. C. Mayhoff. Vol. I. *M.* 8. — 8.60. Vol. II. *M.* 3 — 3.50. Vol. III. *M.* 4. — 4.50. Vol. IV. V. je. *M.* 6 — 6.60. Vol. VI. (Index). Ed. Jan. *M.* 3 — 3.50.
- II. dubii sermonis VIII. rell. Coll. I. W. Beck. *M.* 1.40 1.80.
- (Ann.) epistulas. Rec. C. P. W. Müller. *M.* 2.80 3.40.
- Plinii Secundi quae ferunt una cum Gargilli Martialis medicina. Ed. V. Rose. *M.* 2.70 3.10.
- Poetae Latini minores. Rec. Aem. Baehrens. 5 voll. [Vol. VI. vergil.] *M.* 20 10 23.40.
- Pomponius Mela: s. Mela.
- Porphyrii commentarii in Horatium. Rec. G. Meyer. *M.* 5 — 5.60.
- Prisciani euphoriston II. III. Ed. V. Rose. Acc. Vindictiani Africi quae feruntur rell. *M.* 7.20 7.80.
- Propertii elegiae. Rec. L. Mueller. *M.* — 50 — 90.
- Ed. K. Hosius. [In Vorb.]
- Pseudacronis scholia in Horatium. Ed. O. C. Keller. Vol. I. II. *M.* 21 — 23.60.
- Quintilliani Institut. oral. II. XII. Rec. Ed. Bonnell. 3 voll. je. *M.* 1.80 2.20.
- Liber octimus. Rec. C. Halm. *M.* — 30 — 60.
- Ed. L. Radermacher. P. I. *M.* 3 — 3.50.
- declamationes. Rec. C. Ritter. *M.* 4.80 5.40.
- * — decl. XIX maiores. Ed. G. Lehnert. *M.* 12 — 13.60.
- Romigii Antissiodor. in art. Donati mib. commentum. Ed. W. Fox. *M.* 1.80 2.20.
- Rutilii Namatiani de reditu suo II. II. Rec. L. Mueller. *M.* — 80 1.10.
- Sallusti Catilina, Jugurtha, ex historiis orationes et epistulae. Ed. A. Husaner. *M.* — 45 — 75.
- Scientificae Romanorum poesis fragmenta. Rec. O. Bibbeck. Ed. III. Vol. I. Tragicorum fragm. *M.* 4 — 4.60. Vol. II. Comicorum fragm. *M.* 5 — 5.60.
- Serbonii Largi compositiones. Ed. G. Halmreich. *M.* 1.80 2.20.
- Scriptores historiae Augustae. Iterum rec. H. Peter. 3 voll. *M.* 7.50 8.60.
- Senecae opera quae supersunt. Vol. I. Fasc. I. Dialog. II. XII. Ed. E. Hermes. *M.* 3.20 3.50. Vol. I. Fasc. II. De beneficiis, De clementia. Ed. C. Hosius. *M.* 2.40 2.80. Vol. II. *Naturalium quaest. II. VIII. Ed. A. Gercke. *M.* 3.60 4.20. Vol. III. Ad Lucell. epist. mor. Ed. O. Hense. *M.* 5.60 6.20. Vol. IV. *Fragm. Ind. Ed. E. Bickel. [In Vorb.]
- Suppl. Rec. Fr. Haase. *M.* 1.80 2.40.
- tragoediae. Rec. R. Peiper et G. Richter. Ed. II. *M.* 5.60 6.20.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Seneca (rhetorica) oratorum et rhetorum sententiae, divisiones, colores.** Ed. A. Kressling. *M.* 4.50 5.—
- Sidonius Apollin.** Rec. P. Mohr. *M.* 6.00 2.0.
- Sili Italici Panica.** Ed. L. Bauer. 2 voll. *M.* 4.80 5.80.
- Soranus gynaeciorum vetus translatio Latina cum add. Graeci textus rell.** Ed. V. Rose. *M.* 1.80 5.40.
- Statius.** Ed. A. Klotz, *M.* 2.—2.50.
- Vol. I: *Silvae.* Rec. A. Klotz. *M.* 2.—2.50.
- II: *Fase I: Achilleis.* Rec. A. Klotz. *M.* 1.20 1.60.
- II: *Fase II: Thebais.* Rec. Ph. Köhlmann. *M.* 4.80 5.40.
- III: *Laetantii Placidii scholia in Achilleidem.* Ed. R. Jahnke. *M.* 8.—8.60.
- Suetonii rell.** Fase I: Rec. M. Pflm. (U. d. Pr.) *M.* 1.30. Fase II: Rec. C. L. Roth. *M.* 80 1.20.
- Tacitus.** Rec. C. Halm. Ed. IV. 2 tomi. *M.* 2.40 3.20.
- Tomus I. Libb. ab excessu divi Augusti.** *M.* 1.20 1.60. (Fase I: Lib. I—VI. *M.* 5 1.10. Fase II: Lib. XI—XVI. *M.* 75 1.10.)
- II: *Historiae et libb. minores.* *M.* 1.20 1.60. (Fase I: *Historiae.* *M.* 90 1.30. Fase II: *Germania, Agricola, Dialogus.* *M.* 45—75.)
- Terenii comediae.** Rec. A. Fleckmann. Ed. II. *M.* 2.10 2.60.
- Jedes Stück (Hecyra, Phormio, Adolphoe, Andria, Hauten Timonemeros, Eumachus) *M.* 45—75.
- [—] **Scholia Terentiana.** Ed. Fr. Schiese. *M.* 2.—2.40.
- Tibulli II. IV.** Rec. L. Mueller. *M.* —.30—40.
- Ulpiani fragmenta.** Ed. E. Huachke. Ed. V. *M.* —.75 1.10.
- Valerii Maximi factorum et dictionum memorab. II. IX.** Cum Lullii Paridis et Ianuarii Nepotiani epitomis. Rec. C. Kempf. Ed. II. *M.* 7.20 7.80.
- Valerii Alexandri Polemi res gestae Alexandri Macedoniae.** Rec. B. Kuebler. *M.* 4.—4.50.
- Valerii Flacci Argonautica.** Rec. Acm. Bachrens. *M.* 1.50 2.—
- Varronis rer. rusticae rell.** Rec. H. Keil. *M.* 1.60 2.—
- Vegetii Bonati digestorum artis mulo-medicinae libri.** Ed. E. Lommatzsch. *M.* 6.—6.30.
- **epitoma rei milit.** Rec. C. Lung. Ed. II. *M.* 3.90 4.40.
- Vallei Paterculii hist. Roman. rell.** Ed. C. Halm. *M.* 1.—1.40.
- **Rec. Fr. Haase.** *M.* —.50—90.
- Virgilli Maronis opera.** Rec. O. Ribbeck. Ed. II. *M.* 1.50 2.—
- **Aeneis.** *M.* —.90 1.30.
- **Bucolica et Georgica.** *M.* —.45—75.
- **Bucolica, Georgica, Aeneis.** Rec. O. Güthling. 2 tomi. *M.* 1.35 2.05.
- Tom. I: *Bucolica, Georgica.* *M.* 45—75.
- II: *Aeneis.* *M.* —.90 1.30.
- Virgilli Grammatici opera.** Ed. J. Haamer. *M.* 2.40 2.80.
- Vitruvii de architectura II. X.** Ed. V. Rose. Ed. II. *M.* 5.—5.00.

1b. Bibliotheca scriptorum medii aevi Teubneriana. [8.]

- Alberti Stadensis Troilus.** Ed. Th. Morzfort. *M.* 3.—3.40.
- Amarcii sermonum II. IV.** Ed. M. Manitius. *M.* 2.25 2.60.
- Canabuzae in Dionysium Halie. comm.** Ed. M. Lehnerdt. *M.* 1.80 2.20.
- Christus patiens. Tragedia Gregorio Nazianzeno falso attributa.** Rec. I. G. Brambs. *M.* 2.40 2.80.
- Comediae Heratianae tres.** Ed. B. Jahnke. *M.* 1.20 1.60.
- *Egidi Corbolicensis viaticus de signis et sympt. aegritud. ed. V. Rose.** *M.* 2.80 3.20.
- Gulielmi Blesensis Aldae comedia.** Ed. C. Lohmeyer. *M.* —.80 1.20.
- Hildegardis causae et curae.** Ed. P. Kaiser. *M.* 4.40 5.—
- *Horatii Romuli poemata.** Ed. M. Lehnerdt. *M.* 1.20 1.60.
- *Hrotsviltae opera.** Ed. K. Strecker. *M.* 4.—4.60.
- Odonis abbatis Cluniacensis occupatio.** Ed. A. Swoboda. *M.* 4.—4.60.
- Thiofridi Epternacensis vita Willibrordi metrica.** Ed. K. Rossberg. *M.* 1.80 2.20.
- Vitas sanctorum novem metricae.** Ed. Gull. Harter. *M.* 3.—3.50.

1c. Bibliotheca scriptorum Latinorum recentioris aetatis.

Edidit Iosephus Frey. [8.]

- Epistolae sel. viror. clar. saec. XVI. XVII.** Ed. E. Weber. *M.* 2.40 2.80.
- Manuill. Paull. epistolae sel.** Ed. M. Niekolscherer. *M.* 1.50 2.—
- Mureti scripta sel.** Ed. I. Frey. 2 voll. *M.* 2.40 3.20.
- Rahnkeii elogium Tib. Hemsterhusii.** Ed. I. Frey. *M.* —.45—70.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

2. Sammlung wissenschaftlicher Commentare zu griechischen und römischen Schriftstellern. [gr. 8.]

Mit der Sammlung wissenschaftlicher Commentare zu griechischen und römischen Literaturwerken hofft die Verlagsbuchhandlung einem wirklichen Bedürfnis zu begegnen. Das Unternehmen soll zu einer umfassenden und vorständnisvolleren Beschäftigung mit den Hauptwerken der antiken Literatur als den vornehmsten Altertümern des klassischen Altertums auffordern und anleiten.

- Acta.** Von S. Sudhaus. *M.* 6.—7.—
- Lucretius de rer. nat. Buch III.** Von R. Heinze. *M.* 4.—5.—
- Vergilius Aeneis Buch VI.** Von E. Norden. *M.* 12.—13.—
- Sophokles Elektra.** Von G. Kalbel. *M.* 6.—7.—
- Zwei griechische Apologsten.** Von J. Geffcken. *M.* 10.—11.—

In Vorbereitung sind:

- *Catull.** Von G. Friedrich. [U. d. Pr.]
- Clemens Alex. Paedagogos.** Von Schwartz.
- Lukian Philopseudos.** Von B. Würsch.
- Ovid Heroiden.** Von R. Schwald.
- Philostratos *neoi yunvraiois*.** Von H. Jähner.
- Tacitus Germania.** Von G. Wissowa.
- Pindar Pythien.** Von O. Schröder.

3. Einzeln erschienene Ausgaben.

[gr. 8, wenn nichts anderes bemerkt.]

Die meisten der nachstehend aufgeführten Ausgaben sind bestimmt, wissenschaftlichen Zwecken zu dienen. Sie enthalten daher mit wenigen Ausnahmen den vollständigen kritischen Apparat unter dem Texte, zum großen Teil sind sie — wie dies dann in der Titelangabe bemerkt ist — mit kritischem und exegesischem Kommentar versehen.

a. Griechische Schriftsteller.

- Acta apostolorum: a. Lucas.**
- Aeschinis orationes.** Ed. scholia ad. Fr. Schultz. *M.* 8.—
- **orat. in Ctesiphontem.** Rec. expl. A. Weidner. *M.* 3.60.
- Aeschyll Agamemnon.** Ed. R. H. Klausen. Ed. alt. cur. B. Enger. *M.* 3.75.
- **Agamemnon.** Griech. u. deutsch mit Komm. von K. H. Keck. *M.* 9.—
- **Orestie** mit erklärend. Anmerkungen von N. Wecklein. *M.* 5.—
- Darius einzeln je *M.* 2.—:**
- I. **Agamemnon.**
- II. **Die Choephoren.**
- III. **Die Kameiden.**
- **fabulae et fragm.** Rec. G. Dindorf. 4. *M.* 4.—
- **Septem ad Thebas.** Rec. Fr. Ritschellus. Ed. II. *M.* 3.—
- Alciphronis rhet. epistolae.** Ed. A. Meineke. *M.* 4.—
- Αἰσώπου ἑρμηνείαι.** Das ABC der Liebe. E. Sammlung rhod. Liebeslieder. Hreg. v. W. Wagner. *M.* 2.40.
- Anthologiae Planudeae. appendix Barberino-Vaticana.** Rec. L. Sternbach. *M.* 4.—
- Apollonius' von Kitium Illustr. Kommentar z. d. Hippokrat. Schrift *π. ἀγρῶν*.** Hreg. v. H. Schöne. Mit 31 Tafeln in Lichtdr. 4. *M.* 10.—
- Aristophanis fabulae et fragm.** Rec. G. Dindorf. 4. *M.* 6.—
- **equites.** Rec. A. von Velsen. Ed. II. cur. K. Zacher. *M.* 3.—
- **Plutus.** Rec. A. von Velsen. *M.* 2.—
- **serclisiazusae.** Rec. A. von Velsen. *M.* 2.40.
- **thesmophoriazusae.** Rec. A. von Velsen. Ed. II. *M.* 3.—
- **pax.** Rec. K. Zacher. [U. d. Pr.]
- Aristotelis ars rhet. cum annotatione L. Spengel. Aec. vet. translatio Latina.** 2 voll. *M.* 16.—
- **politica cum vet. translatione G. de Moerbeke.** Rec. Fr. Susemihl. *M.* 18.—
- **ethica Nicomachen.** Ed. et comment. instr. G. Ramsauer. Ad. est Fr. Susemihlii epist. crit. *M.* 12.—
- Artemidori ontocritica.** Rec. B. Hercher. *M.* 8.—
- Bionis epitaphius Adonidis.** Ed. G. L. Ahrens. *M.* 1.50.
- Bucolicorum Graec. Theocriti, Bionis et Moschi reliquiae.** Ed. H. L. Ahrens. 2 tomi. *M.* 21.60.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Callimachen. Ed. O. Schneider. 2 voll. M. 33. —
 Vol. I. Hymini cum scholis vet. M. 11. —
 II. Fragmenta. Indices. M. 22. —
 Carmina Graeca medii aevi. Ed. G. Wagner. M. 9. —
 popularia Graeciae recentioris. Ed. A. Passow. M. 14. —
 Christianor. carm. Anthologia Graeca. Ed. W. Christ et M. Paraniikas. M. 10. —
 Comicorum Atticorum fragmenta. Ed. Th. Kock. 2 voll. M. 48. —
 Vol. I. Antiquae comediae fragmenta. M. 18. —
 II. Novae comediae fragmenta. Pars I. M. 14. —
 II. Novae comediae fragmenta. P. II. Comic. inc. act. fragm. fragm. poet. indices. Suppl. M. 16. —
 Demetrii Phaleri de elocutione libellus. Ed. H. Radermacher. M. 5. —
 Demosthenis orati. de corona et de falsa legatione. Cum argumentis Graeco et Latine ed. I. Th. Voemelinus. M. 16. —
 orat. adv. Leptinem. Cum argumentis Graeco et Latine ed. I. Th. Voemelinus. M. 4. —
 de corona oratio. In usum schol. ed. I. H. Lipsius. Ed. II. M. 150. —
 Hegel *Ὀλιζάντων* excerptum ed. R. Schneider. M. — 60. —
 Didymi Chalcenteri fragmenta. Ed. M. Schmidt. M. 9. —
 Dionysii Thracis ars grammatica. Ed. G. Uhlig. M. 8. —
 **Διονυσίου ἢ Ἰσχυρίου περὶ ὕψους* De sublimitate libellus. Ed. O. Iahn. Tert. ed. L. Vanlon 1865. M. 3. 80 3. 20. —
 Eratosthenis carminum reliquiae. Disp. et expl. Ed. E. Hiller. M. 3. —
 geographische Fragmente, hrg. von Berger. M. 8. 40. —
 Euripidis fabulae et fragmenta. Rec. G. Dindorf. 4. M. 9. —
 — Rdd. R. Prinz et N. Wecklein. M. 46. 60. —
 Vol. I. Pars I. Medea. Ed. II. M. 2. 40. —
 I. — II. Alcestis. Ed. II. M. 1. 80. —
 I. — III. Hecuba. Ed. II. M. 2. 40. —
 I. — IV. Electra. M. 2. —
 I. — V. Ion. M. 2. 80. —
 I. — VI. Helena. M. 3. —
 I. — VII. Cyclops. M. 1. 40. —
 II. — I. Iphigenia Taurica. M. 2. 40. —
 II. — II. Supplicia. M. 2. —
 II. — III. Bacchae. M. 2. —
 II. — IV. Heraclidae. M. 2. —
 II. — V. Hercules. M. 2. 40. —
 II. — VI. Iphigenia Aulidensis. M. 2. 80. —

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Euripides fabulae. Ed. R. Prinz et N. Wecklein. M. 46. 60. —
 Vol. III. — I. Andromacha. M. 2. 40. —
 — III. — II. Hippolytus. M. 2. 80. —
 — III. — III. Orestes. M. 2. 80. —
 — III. — IV. Phoenissae. M. 2. 80. —
 — III. — V. Troades. M. 2. 80. —
 — III. — VI. Rhesus. M. 3. 80. —
 — tragoediae. Ed. Pfingk-Klotz-Wecklein. (Mit latein. Kommentar.) Medea. Ed. II. M. 1. 50. — Hecuba. Ed. III. M. 1. 20. — Andromacha. Ed. II. M. 1. 20. — Heraclidae. Ed. II. M. 1. 20. — Helena. Ed. II. M. 1. 20. — Alcestis. Ed. II. M. 1. 20. — Hercules furca. Ed. II. M. 1. 80. — Phoenissae. Ed. II. M. 2. 25. — Orestes. M. 1. 20. — Iphigenia Taurica. M. 1. 20. — Iphigenia quae est Aulide. M. 1. 20. —
 Eusebii canonum epitome ex Dionysii Tolmabarensis chronico petita. Verterunt notisque illustravit C. Siegfried et H. Gelzer. 4. M. 6. —
 Galeni de placitis Hippocratis et Platonis. Rec. I. Müller. Vol. I. Prolegg. text. Graec. annot. crit. vers. Lat. M. 20. —
 Gnomica I. Sexti Pythagorici, Chitarchi, Euarthi Pontici sententiae. Ed. A. Elter. gr. 4. M. 2. 40. —
 II. Epicteti et Muschonis sententiae. Ed. A. Elter. gr. 4. M. 1. 60. —
 Grammatici Graeci recogniti et apparatu critico instructi. 8 partes. 15 voll. Lex. 8. Pars I. Vol. I. Dionysii Thracis ars grammatica. Ed. G. Uhlig. M. 8. —
 Pars I. Vol. III. Scholia in Dionysii Thracis artem grammaticam. Rec. A. Hilgard. M. 36. —
 Pars II. Vol. I. Apollonii Dyscoli quae supersunt. Ed. R. Schneider und G. Uhlig. 2 fasc. M. 76. —
 *Pars II. Vol. II. Syntax des Apollonius. Ed. G. Uhlig. [U. d. Pr.] —
 Pars III. Vol. I. Herodiani technici reliquiae. Ed. A. Lentz. I. M. 20. —
 Pars III. Vol. II. Herodiani technici reliquiae. 2 fasc. M. 34. —
 Pars IV. Vol. I. Theodosii canones et Choerobosci scholia in canones nominales. M. 14. —
 Pars IV. Vol. II. Choerobosci scholia in canones verbales et Sophroni excerpta s. Characis commentario. M. 22. —
 [Fortsetzung in Verb.] —
 Herodas' Mimnamben. hrg. v. R. Meitter. Lex. 8. [Vergr. Neus Auf. in Verb.] —
 Herodiani ab excessu d. Marci II. VIII. Ed. L. Mendelssohn. M. 6. 50. —
 Herodiani technici rell. Ed. expl. A. Lentz. 2 tom. Lex. 8. M. 54. —

Herodoti H. Buch m. sachl. Erläut. hrg. v. A. Wiedemann. M. 12. —
 **Ἡρόδοτος καὶ Ἰσχυρίης ἐπιτομή* K. Sierb. M. 10. —
 Hesiodi quae fer. carmina. Rec. R. Bzach. Acc. Homer. et Hesiodi certamon. M. 18. —
 — Rec. A. Köchly. lect. var. subscrip. G. Kiackel. Pars I. M. 5. —
 [Fortsetzung erscheint nicht.] —
 — Rec. et III. O. Goettling. Ed. III. cur. I. Flach. M. 6. 60. —
 — [Glossen und Schollen zur Hesiodischen Theogonie mit Prolegomena von J. Flach. M. 3. —
 Hesychii Miletii onomatologi rell. Ed. I. Flach. Acc. appendix Pseudohesychiana, indd. spec. photolithogr. cod. A. M. 3. —
 Hipparchi. geograph. Fragmenta, hrg. von H. Berger. M. 2. 40. —
 *Homeri carmina. Rec. A. Ludwig. Pars I. Iliad. 3 voll. M. 36. — 44. — Pars II. Odyssea. 2 voll. M. 16. — 20. —
 — Odyssea. Ed. L. La Roche. 2 part. M. 13. —
 — Iliad. Ed. L. La Roche. 2 part. M. 22. —
 — Iliadis carmina selecta, discreta, emendata, prolegg. et app. crit. instructa ed. G. Christ. 2 part. M. 16. —
 — [D. Homer. Hymnen hrg. u. erl. v. A. Gemoll. M. 6. 80. —
 — [D. Homer. Batrachomachia des Pignrus. Nebst Schollen u. Paraphrasen hrg. u. erl. v. A. Ludwig. M. 20. —
 Incerti auctoris epitome rerum gestarum Alexandri Magni. Ed. O. Wagner. M. 3. —
 Inscriptiones Graecae metricae ex scriptoribus praeter Anthologiam collectae. Ed. Th. Preger. M. 8. —
 Inventio sanctae crucis. Ed. A. Holder. M. 2. 80. —
 [Johannes.] Evangelium sec. Iohannem. Ed. F. Blass. M. 5. 60. —
 Iuliani II. contra Christianos: s. Scriptorum Graecorum s. q. 2. —
 — deutsch v. J. Neumann. M. 1. —
 Kyriillos, d. h. Theodosii: s. Theodorios. *Leges Graecorum sacrae et civilis coll. Edd. J. de Prott et L. Ziehen. 2 fasc. Fasc. I. Part. sacri. Ed. J. de Prott. M. 2. 80. Fasc. II. 1. Leges Graeciae et insularum. Ed. L. Ziehen. M. 12. —
 *Lesbonactis Sophistae quae supersunt. Ed. Fr. Kiehr. M. 2. —

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Lexicographi Graeci recogniti et apparatu critico instructi. Etwa 10 Bände. gr. 8. [In Vorbereitung.] —
 I. Lexika zu den zehn Bädern (G. Wentzel). —
 II. Phrynichus, Aelius Dionysius, Pausanias und and. Atticisten (L. Göhn). —
 III. Homorlexika (A. Ludwig). —
 IV. Stephanus von Byzanz. —
 V. Cyrill, Bachmannsches Lexikon und Verwandtes, insbesond. Bibelglossare (G. Wentzel). —
 VI. Photios. —
 VII. Suidas (G. Wentzel). —
 VIII. Hoesch. —
 IX. Pallax. Ed. E. Bothe. Fasc. I. M. 14. —
 X. Verschiedene Specialglossare, namentlich botanische, chemische, medicinische u. dergl. —
 [Näheres s. Teubners Mitteilungen 1897 No. 1 S. 2.] —
 [Lucas.] Acta apostolorum. Ed. F. Blass. M. 2. —
 — [—] Evangelium sec. Lucam. Ed. F. Blass. M. 4. —
 Lykophron's Alexandra. Hrg. übers. u. erklärt von C. v. Holwinger. M. 15. —
 [Lyrik.] Auswahl aus der griech. Lyrik von A. Großmann. Zum Gebrauch bei der Erklärung Horaz. Oden. M. — 15. —
 [Lysias.] Pseudol. oratio funebric. Ed. M. Erdmann. M. — 50. —
 [Matthaeus.] Evangelium sec. Matthaeum. Ed. F. Blass. M. 3. 60. —
 Metrodori Epicurei fragmenta coll. script. inc. Epicurei comment. moralem sub A. Koerte. M. 2. 40. —
 Musaios, Hero u. Leander. Einigel u. übers. v. H. Oelschläger 16. M. 1. —
 Nicandra theriaca et alexipharmaca. Rec. O. Schneider. Acc. scholia. M. 3. —
 **Περὶ παρθένων* excerpta ed. R. Schneider. M. — 80. —
 Papyrus magica mus. Lugd. Bat. a C. Lermans ed. Denno ed. A. Dieterich. M. 2. —
 *Papyrusurkunden. Mittels, L. und I. Wilcken. Chrestomatie griechischer Papyrusurkunden. [U. d. Pr.] —
 Philodemi Epicurei de ira I. Ed. Th. Gomperz. Lex. 8. M. 10. 80. —
 — **περὶ παρθένων* I. II. fragm. Ed. A. Hauserath. M. 2. —
 *Pholux von Kolophon. Neue Papyrustexte hrg. von G. A. Gerhard. [U. d. Pr.] —
 *Photios. Reitzenstein, B., der Anfang des Lexikons des Photios. M. 7. — 0. 50. —

Pindari carmina rec. O. Schroeder. (Post. 1yr. Græc. coll. Th. Bergk. Ed. quinta. I. 1.) M. 14. —
 — Slogeslieder, erkl. v. Fr. Mezger. M. 8. —
 — carmina prologomena et commentariis instructa ed. W. Christ. M. 14. — 16. —
 — versezetel kritikal és Magyarizás jegyzetekkel kladta Hómann Ottó. I. Kötet. M. 4. — [Ohne Fortsetzung.]
 Platonis opera omnia. Rec. prolegg. et commentis instr. G. Stallbaum. 10 voll. (21 sectiones.) (Mit latein. Kommentar.) Die nicht aufgeführten Schriften sind vergriffen. —
 Apologia Socratis et Crato. Ed. V. cur. M. Wohlrab. M. 2. 40. — Protagoras. Ed. IV. cur. I. S. Kroschel. M. 2. 40. —
 Phaedrus. Ed. II. M. 2. 40. — Menexenus, Lysis, Hippias uterque, Io. Ed. II. M. 2. 70. —
 — Lachus, Charmides, Alcibiades I. II. Ed. II. M. 2. 70. — *Cratylus. M. 2. 70. —
 — Meno et Bathyphron isomque incerti scriptoris Theages, Erastus et Hipparchus. Ed. II. cur. A. R. Fritzsche. M. 6. —
 — Theaetetus. Ed. M. Wohlrab. Ed. II. M. 3. 60. — Sophista. Ed. II. cur. O. Apelt. M. 5. 60. — Politicus et incerti auctoris Minos. M. 2. 70. — Philebus. M. 2. 70. — Leges. 3 voll. [je M. 3. 60.] M. 10. 80. [Vol. I. Lib. I.—IV. Vol. II. Lib. V.—VIII. Vol. III. Lib. IX.—XII. et Epinomis.]
 — Timaeus interpretō Chalcidius cum eiusdem commentario. Ed. I. Wöschel. M. 11. 20.
 Plutarchi de musica. Ed. R. Volkmann. M. 3. 60.
 — de proverbis Alexandrinorum. Rec. O. Crusius. Fasc. I. 4. M. 2. 80. — Fasc. II. Commentarius. 4. M. 2. —
 — Themistokles. Für quellenkritische Übungen comm. u. hrsg. v. A. Bauer. M. 2. —
 — *to iv Aelapoz*. E. Ed. G. N. Bernardakis. M. 1. 50.
 — vitæ parallelæ Agesilæ et Pompeii. Rec. G. Lindskog. M. 3. 60 4. 40.
 Poetae lyrici Graeci. Ed. V. 2 voll. Vol. I. 1. Pindari carmina. Recens. O. Schröder. M. 14. —
 — II. Poetae eleg. et iambogr. Rec. O. Crusius. [In Vorb.]
 Poetarum scenicarum Graecorum Aeschyl. Sophoclis, Euripidis et Aristophantis fabulae et fragmenta. Rec. Guil. Dindorf. Ed. V. 4. M. 20. —
 Pollucis onomasticon. Rec. E. Bethe. (Lexicographi Graeci IX.) Fasc. I. M. 14. —

Porphyrii quaest. Homer. ad Illadum pertinet. Ed. H. Schrader. 2 fasc. gr. Lex. 8. M. 16. —
 — ad Odysseam pertinet. Ed. H. Schrader. gr. Lex. 8. M. 10. —
 Ptolemaei *negi zyxarion kai synonimon*. Lib. Rec. Fr. Hanow. gr. 4. M. 1. —
 [Sylax.] Anonymi vulgo Soylacis Caryandensis periplus maris interni cum appendice. Rec. B. Fabricius. Ed. II. M. 1. 20.
 Scriptorum Graecorum qui christ. impug. relig. quas supra. Fasc. III. Iulianus imp. contra Christianos quas supra. Ed. C. I. Neumann. Insunt Cyrilli Alex. fragm. Syriaca ab E. Nestle edita. M. 6. —
 Sophoclis tragoediae et fragm. Rec. G. Dindorf. 4. M. 5. —
 — Rec. et explann. Wanderer. Wecklein. 2 voll. M. 10. 80. —
 Philoctetes. Ed. IV. M. 1. 50. — Oedipus Rex. Ed. V. M. 1. 50. — Oedipus Coloneus. Ed. V. M. 1. 80. — Antigona. Ed. V. M. 1. 50. — Electra. Ed. IV. M. 1. 80. —
 — Ajax. Ed. III. M. 1. 20. — Trachiniae. Ed. III. M. 1. 60. —
 — König Oidipus. Griechisch u. deutsch m. Kommentar von F. Ritter. M. 5. —
 — Antigone. Griech. u. deutsch hrsg. v. A. Böckh. Nebst 2 Abhandl. üb. diese Tragödie. (Mit Portrait Aug. Böckh's.) 2 Aufl. M. 4. 40.
 Staatsverträge des Altertums. Hrsg. v. R. von Scala. I. Teil. M. 8. —
 *Stoicorum veterum fragmenta. Ed. J. v. Arnim. Vol. I. M. 8. — Vol. II. M. 14. — Vol. III. M. 12. — Vol. IV. Indices. [In Vorb.]
 *Terentii commoediae. Hrsg. v. M. Warren, F. Hauler u. R. Kauer. [In Vorb.]
 Theodoros, der h. Theodosios: s. Theodosios.
 [Theodosios.] D. heil. Theodosios. Schriften d. Theodoros u. Kyrillos, hrsg. von H. Usener. M. 4. —
 Theophrasti chronographia. Rec. C. de Boor. 2 voll. M. 50. —
 Theophrasti Charaktere. Hrsg. v. d. Philol. Gesellschaft zu Leipzig. M. 4. —
 Thucydidis historiae. Recens. C. Hude. Tom. I. Libri I.—IV. M. 10. —
 — II. Libri V.—VIII. Indices. M. 12. —
 — de bello Peloponnesiaco II. VIII. Explann. E. F. Poppe et I. M. Stahl. 4 voll. [8 sectiones.] M. 23. 80. —
 Lib. I. Ed. III. M. 4. 50. — Lib. 2. Ed. III. M. 3. — Lib. 3. Ed. II. M. 2. 40. —
 — Lib. 4. Ed. II. M. 2. 50. — Lib. 5. Ed. II. M. 2. 40. — Lib. 6. Ed. II. M. 2. 40. —
 — Lib. 7. Ed. II. M. 2. 70. — Lib. 8. Ed. II. M. 2. 70. —

Tragicorum Graecorum fragmenta. Rec. A. Nauck. Ed. II. M. 26. —
 *Urkunden, griechische, d. Papyrussammlung zu Leipzig. I. Band. Mit Beiträgen von U. Wilcken herausg. von L. Mittels. Mit 2 Tafeln in Lichtdruck. 4. 1906. M. 28. —
 Xenokrates. Darstellg. d. Lehre u. Sammlg. d. Fragmente. V. K. Heinze. M. 5. 60.
 Xenophontis hist. Graeca. Rec. O. Keller. Ed. maior. M. 10. —
 b. Lateinische Schriftsteller.
 Anekdota Helvetica. Rec. H. Hagen. Lex. 8. M. 19. —
 Aeneid imp. epist.: s. Fronto, ed. Naber.
 Averrois paraphrasia in l. poeticae Aristotelis. Ed. F. Heidenhain. Ed. II. M. 1. —
 Aviani fabulae. Ed. G. Froehner. gr. 12. M. 1. 20.
 [Caesar.] Polionis de b. Africae comm.: s. Pollio.
 Caesii Bassi, Attilii Fortunatiani de metris II. Rec. H. Keil. gr. 4. M. 1. 60.
 Catois praetor. lib. de re rust. quae extant. Rec. H. Jordan. M. 5. —
 — de agri cult. I. Varrois rer. rust. II. III. Rec. H. Keil. 3 voll. M. 33. 40. —
 Vol. I. Fasc. I. Cato. M. 2. 40. —
 — I. — II. Varro. M. 6. —
 — II. — I. Comm. in Cat. M. 6. —
 — II. — II. Comm. in Varr. M. 8. —
 — III. — I. Ind. in Cat. M. 3. —
 — III. — II. Ind. in Varr. M. 8. —
 Catull. I. Recensuit et interpretatus est Aem. Baehrens. 2 voll. M. 16. 40. —
 Vol. I. Ed. II. cur. K. P. Schulze. M. 4. —
 — II. Commentarius. 2 fasc. M. 12. 40.
 Ciceronis, M. Tullii, epistularum II. XVI. Ed. L. Mendelssohn. Acc. tabulae chronolog. ab Aem. Koernerio et O. R. Schmidtio confectae. M. 12. —
 — ad M. Brut. orator. Rec. F. Heerdtgen. M. 3. 20. —
 — Paradoxa Stoicor. academic. rel. cum Lucullo, Timaeus, de nat. deor. de divinat., de fato. Rec. O. Plasberg. [U. d. Pr.]
 [—] ad Herennium II. VII: s. Cornificius und [Herennius].
 — Q. Tullii. rell. Rec. Fr. Buecheler. M. 1. 60.
 Claudiani carmina. Rec. L. Jeep. 2 voll. M. 20. 40.
 Commentarii notarum Thronianarum. Cum prolegg. adnot. crit. et exeg. notarumque indice alphabet. Ed. Guil. Schmitz. [182 autograph. Tafeln.] Folio. In Mappe. M. 40. —

Xenophontis opera omnia, recensita et commentariis instructa.
 De Cyri Minoris expeditione II. VII (Anabasis), rec. R. Kühner. M. 1. 60.
 Oeconomicus, rec. L. Breitenbach. M. 1. 50.
 Hellenica, rec. L. Breitenbach. 3 part. M. 6. 60.
 Pars I. Libri I et II. Ed. II. M. 1. 80. — II. Libri III—VII. M. 4. 80.
 Zosimi historia nova. Ed. L. Mendelssohn. M. 10. —
 Coraelli rhetoricorum ad C. Herennium II. VIII. Rec. et interpret. est O. L. Kayser. M. 8. —
 Corpus glossarior. Latinor. a G. Loewe meclatum auspiciis Societatis litterarum regiae Saxonicae comp., rec. ed. G. Goetz. 8 voll. Lex. 8. —
 Vol. II. Glossae Latinograecae et Graecolatinae. Ed. G. Goetz et G. Gundermann. Acc. minora utriusque linguae glossaria. Adlectae sunt 3 tabb. phototyp. M. 20. —
 — III. Hermeneumata Pseudodionheana. Ed. G. Goetz. Acc. hermeneumata medicobotanica vetustiora. M. 22. —
 — IV. Glossae codicum Vaticanæ 3321, Sangallensis 912, Leidensis 67 F. Ed. G. Goetz. M. 20. —
 — V. Placidi Iber glossarum, glossaria reliqua. Ed. G. Goetz. M. 22. —
 — VI. Thesaurus glossarum emendatarum. Conf. G. Goetz. 3 fasc. je M. 18. —
 — VII. Thesaurus gloss. emendatarum. Conf. G. Goetz et G. Heraeus. Fasc. I. M. 24. — Fasc. II. M. 12. —
 Dialectorum Italicarum sevi vetust. exempla sel. Ed. E. Schneider.
 Vol. I. Dialecti Lat. prisae et Falisc. exempla. Pars I. M. 3. 60.
 Didascalicae apostolorum fragmenta Veronensis Latina. Acc. canonum qui de apostolorum et Aegyptiorum reliquiæ. Prim. ed. B. Hauler. Fasc. I. Praefatio, fragmenta. Mit 2 Tafeln. M. 4. —
 *Enlilane poesis reliquiæ. Rec. LVahlen. Ed. II. M. 16. —
 Exuperantius, Epitome. Hrsg. v. G. Landgraf u. C. Weyman. M. — 60.
 Fragmentum de iure faci. Ed. P. Krueger. M. 1. 60.
 Frontonis et M. Aurelii imp. epistulae. Rec. S. A. Naber. M. 8. —
 Gedichte, unedierte lateinische, hrsg. von E. Baehrens. M. 1. 20. —

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Glossae nominum. Ed. G. Loewe. Acc. eiusdem operacula glossographica coll. a G. Goetz. M. 6. —

Grammaticae Latinae ex rec. H. Keilii. 7 voll. Lex. 8. M. 139. 20.

Vol. I. Fasc. 1. Charisii ars gramm. ex rec. H. Keilii. [Vergr.]

— I. Fasc. 2. Diomedis ars gramm. ex Charisii ars gramm. excerpta ex rec. H. Keilii. M. 10. —

— II. Fasc. 1 et 2. Prisciani institutiones gramm. ex rec. M. Hertzii. Vol. I. [Vergr.]

— III. Fasc. 1. Prisciani institutiones gramm. ex rec. M. Hertzii. Vol. II. M. 13. —

— III. Fasc. 2. Prisciani de figuris numerorum, de metris Terentii, de praeverborum thesauris libri, institutio de nomine et pronome et verbo, partium duodecim versuum Aeneidos principium, accessit Prisciani qui dicitur liber de accentibus ex rec. H. Keilii. M. 7. —

— IV. Fasc. 1. Probi catholica, instituta artium, de nomine excerpta, de ultimis syllabis liber ad Caesellium ex rec. H. Keilii. — Notarum lateranensium edente Th. Mommsen. M. 11. —

— IV. Fasc. 2. Donati ars grammatica, Marti Servii Honorati commentarius in artem Donati, de finalibus, de centum metris, de metris Horatii, Sordii de littera, de syllaba, de pedibus, de accentibus, de distinctione commentarius, explanationes artis Donati, de idiomatibus ex rec. H. Keilii. M. 8. —

— V. Fasc. 1. Cledonii ars gramm. Pompeii commentum artis Donati, excerpta ex commentariis in Donatum ex rec. H. Keilii. M. 9. —

— V. Fasc. 2. Consentini, Phocas, Erychae, Augustini, Palaemon, Asper, de nomine et pronome, de dabit nominibus, Macrobi excerpta ex rec. H. Keilii. M. 10. —

— VI. Fasc. 1. Mariae Victorinae, Maximae Victorinae, Caesius Bassus, Atilius Fortunatianus ex rec. H. Keilii. M. 9. —

— VI. Fasc. 2. Terentianus Maurus, Marinius Plotius Sacerdos, Rufinus, Mallius Theodorus, fragmenta et excerpta metrica ex rec. H. Keilii. M. 14. —

— VII. Fasc. 1. Scriptores de orthographia Terentius Scaurus, Veius Longus, Caper, Agroecius, Cassiodorus, Martyrius, Beda, Albinus. M. 19. —

Grammaticae Latinae ex rec. H. Keilii.

Vol. VII. Fasc. 2. Andae de Scauri et Palsadii libri excerpta, Dosithei ars gramm. Arriani Menaei exempla eloquentum, Cornelii Frontonis liber de differentiis, fragmenta gramm. index scriptorum. M. 11. 20.

Supplementum continens anecdota Helvetica ex rec. H. Hageni. Lex. 8. M. 12. —

[Herennius.] Inceriti auctoris de ratione dicendi ad C. B. II. IV. [M. Tullii Ciceroonis ad Herennium libri VI.] Recens. F. Marx. M. 14. —

*Historiarum Romanorum reliquiae. Ed. H. Peter. Vol. I. M. 16. — Vol. II. M. 12. —

*Horatii opera. Recensuerunt O. Keller et A. Heider. 2 voll. gr. 8.

Vol. I. Carmina, epodi, carmen saecularum rec. O. Keller. M. 12. —

— II. Sermones, epistulae, de arte poet. M. 19. —

— Editio minor. M. 4. —

— carmina. Rec. L. Mueller. 16. M. 2. 40. eleg. geb. m. Goldschnitt. M. 3. 60.

— Satiren. Kritisch hergestellt, metrisch übersetzt u. mit Kommentar versehen von O. Kirchner u. W. S. Teuffel. 2 voll. M. 16. 40.

— Lat. u. deutsch m. Erläuter. von L. Döderlein. M. 7. —

— siens auch: Satira, v. Blümaer.

— Episteln. Lat. u. deutsch m. Erläuter. von L. Döderlein. [B. I. vergl.] B. II. M. 3. —

— Briefe, im Versmaß bei Heider, bedeutend von A. Barthelemy u. E. Keller. 8. M. 2. 40. 2. 20.

*Institutionum et regularum iuris Romani syntagma. Ed. R. Gneist. Ed. II. M. 5. 30.

[Iuris consulti.] Kalb, W., Romi Juristen nach ihrer Sprache. M. 4. —

Iuvenalis satirae. Ed. v. A. Weidner. 2. Aufl. M. 4. 40.

— siehe auch: Satira, v. Blümaer.

[Lucanus.] Scholia in L. bellum civile ed. H. Isenher. Pars I. M. 8. — [Fortsetzung erscheint nicht.]

Lucllii carminum reliquiae. Rec. F. Marx. Vol. I.: Proleg., testim., fasti L., carm. rel., indices, tab. geogr. M. 8. — 10. 60.

— Vol. II. (Komment.) M. 14. — 17. —

Nepotis quae supersunt. Ed. C. Halm. M. 2. 40.

Nonii Marcelli compendiosa doctrina. Emend. et adnot. L. Mueller. 2 partes. M. 32. —

Novatianus epist. de cibis Iudaicis. Hrag. v. O. Landgraf u. C. Weymann. M. 1. 20.

Optatianus Porphyrii carmina. Rec. L. Mueller. M. 3. 60.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Orestis tragoedia. Ed. I. Mähly. 16. M. 1. 20.

Ovidii ex Ponto H. Ed. O. Kern. M. 5. —

— Elegien der Liebe. Deutsch von H. Gelschläger. 2. Aufl. Min.-Ausg. M. 2. 40. eleg. geb. 3. 20.

Persius, sive: Satira, v. Blümaer.

Phaedri fabulae Aesopicae. Ed. L. Müller. M. 3. —

Placidii glossae. Rec. et illustr. A. Deuser. M. 2. 80.

Plauti comoediae. Recensuit, instrumento critico et prologomenis auxit F. Ritschellius sociis operae adsumptis G. Loewe, G. Goetz, F. Schoell. 4 tom. M. 92. 20.

Tomus I. fasc. 1. Triummus. Rec. F. Ritschl. Ed. II. eur. F. Schoell. M. 5. 60.

Tomus I. fasc. II. Epidion. Rec. G. Goetz. Ed. II. M. 4. —

— I. fasc. III. Curculio. Rec. G. Goetz. M. 2. 40.

— I. fasc. IV. Asinaria. Rec. G. Goetz et G. Loewe. M. 3. 60.

— I. fasc. V. Truculentus. Rec. F. Schoell. M. 4. 30.

— II. fasc. I. Aulularia. Rec. G. Goetz. M. 2. 40.

— II. fasc. II. Amphitruo. Rec. G. Goetz et G. Loewe. M. 3. 60.

— II. fasc. III. Mercator. Rec. F. Ritschl. Ed. II. eur. G. Goetz. M. 3. 60.

— II. fasc. IV. Stichus. Rec. F. Ritschl. Ed. II. eur. G. Goetz. M. 3. 60.

— II. fasc. V. Poenulus. Rec. F. Ritschellius schodis adhibitis G. Goetz et G. Loewe. M. 5. —

— III. fasc. I. Bacchides. Rec. F. Ritschl. Ed. II. eur. G. Goetz. M. 4. —

— III. fasc. II. Captivi. Rec. F. Schoell. M. 4. —

— III. fasc. III. Rudens. Rec. F. Schoell. M. 5. 60.

— III. fasc. IV. Pseudolus. Rec. F. Ritschl. Ed. II. eur. G. Goetz. M. 5. 60.

— III. fasc. V. Menaeuchm. Rec. F. Ritschl. Ed. II. eur. F. Schoell. M. 5. 60.

— IV. fasc. I. Casina. Rec. F. Schoell. M. 5. 60.

— IV. fasc. II. Miles gloriosus. Rec. F. Ritschl. Ed. II. eur. G. Goetz. M. 6. —

— IV. fasc. III. Persa. Rec. F. Ritschl. Ed. II. eur. F. Schoell. M. 5. 60.

— IV. fasc. IV. Mostellaria. Rec. F. Ritschl. Ed. II. eur. F. Schoell. M. 6. —

— IV. fasc. V. Cistellaria. Rec. F. Schoell. Acc. deperditarum fabularum fragmenta a G. Goetz recensita. M. 5. 60.

Plauti comoediae. Ex rec. et sum app. erit F. Ritschellii. [Vergriffen außer]

Tomus I. Pars 3. Bacchides. M. 3. —

— III. Pars 1. Persa. M. 3. —

— III. Pars 2. Mercator. M. 3. —

— Scholiarum in usum rec. F. Ritschellius. [Vergr. außer.]

Bacchides, Stichus, Pseudolus, Persa, Mercator. Hitzel. 16. M. — 50.

— miles gloriosus. Ed. O. Ribbeck. M. 2. 80.

Polemii Silii Iatrecinus. Ed. Th. Mommsen. Lex. 8. M. — 80.

Pollonis de bello Africo comm. Edd. E. Wölfflin et A. Miodowski. Ad. ent. tab. photolithograph. M. 5. 30.

[Probus.] Bie Appendix Probi. Hrag. v. W. Heraeus. M. 1. 20.

Propertii elegiae. Rec. A. Bachrens. M. 3. 50.

Psalterium, das Tirolische, der Wolfenbütteler Bibliothek. Hrag. v. Kgl. Stenograph. Institut zu Dresden. Mit Einleitung und Uebersetzung des tiron. Textes von O. Lehmann. M. 10. —

Quintiliani Institutionis orator. II. XII. Rec. C. Halm. 2 partes. [Pars I. vergr.] Pars II.: Libb. VII—XII. M. 3. —

Rhetores Latini minores. Ed. C. Halm. Lex. 8. M. 17. —

Salutarium carminum roll. Ed. B. Maurenbrecher. M. 1. —

Sallusti Crispi quae supersunt. Rec. Rud. Dietrich. 2 voll. [Vol. I. vergr.] Vol. II.: Historiarum roll. Index. M. 7. 20.

— historiarum fragmenta. Ed. F. Ritschellius. M. 2. —

— historiarum roll. Ed. B. Maurenbrecher.

Fasc. I. Prologomena. M. 2. —

Fasc. II. Fragmenta argumentis, commentariis, apparatu crit. instructa. Acc. indices. M. 8. —

Satira. Angew. Satiren d. Horaz, Persius u. Juvenal in freier metr. Uebersetzung von H. Blümaer. M. 5. — 5. 80.

Scaenicae Romanorum poesis fragmenta. Rec. O. Ribbeck. 2 voll. Ed. II. M. 25. —

— Vol. I. Tragicorum fragmenta. M. 14. —

— II. Comicorum fragmenta. M. 11. —

Servii grammaticae qui feruntur in Vergilii carmina commentarii. Rec. G. Thilo et H. Hagen. 3 voll.

Vol. I. fasc. 1. In Aen. I—III comm. Rec. G. Thilo. M. 14. —

— I. fasc. II. In Aen. IV—V comm. Rec. G. Thilo. M. 10. —

— II. fasc. I. In Aen. VI—VIII comm. Rec. G. Thilo. M. 10. —

— II. fasc. II. In Aen. IX—XII comm. Rec. G. Thilo. M. 10. —

— III. fasc. I. In Buc. et Georg. comm. Rec. G. Thilo. M. 10. 40.

— III. fasc. II. App. Serviana. M. 20. —

— III. fasc. III. Indices. In Verb. J.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Staatsverträge des Altertums. Hrsg. v. R. von Scala. I. Teil. *M.* 8.—
 Statii silvae. Hrsg. von Fr. Vollmer. *M.* 16.—
 — Thebais et Aedlids cum scholia. Rec. O. Müller. Vol. I: Thebaidos II. I—VI. *M.* 8.—
 *Suetoni Tranquilli opera. Rec. M. Ihm. 3 voll. Vol. I: de vita Caesarum libri VIII. [Mit 3 Tafeln.] *M.* 12.—15.—
 Symmachi relationes. Rec. Guil. Meyer. *M.* 1. 60.
 Syrisententias. Rec. Guil. Meyer. *M.* 2. 40.
 — Rec. E. Woolfflin. *M.* 3. 60.
 Taciti de origine et situ Germanorum I. Rec. A. Holder. *M.* 2.—
 — dialogus de oratoribus. Rec. Aem. Buchrens. *M.* 1.—
 [Tiro.] Comm. not. Tir. ed. Schmitz. siehe: Commentarii.
 — Das Tiron. Psalterium, siehe: Psalterium.

- Varronis saturarum Menippearum rell. Rec. A. Riess. *M.* 6.—
 — rorum rusticarum II. III, rec. Keil, siehe: Cato.
 — antiquitatum rer. divia. II. I. XIV. XV. XVI. Praemissae sunt quaest. Varr. Ed. B. Agahd. *M.* 9. 20.
 *— de lingua latina. Ed. G. Götz et Fr. Schöll. [In Vorb.]
 Vergilii Maronis opera app. crit. in artem contracto horum rec. O. Ribbeck. IV. voll. *M.* 22. 40.
 Vol. I. Bucolica et Georgica. *M.* 5.—
 — II. Aeneidos libri I—VI. *M.* 7. 20.
 — III. Aeneidos libri VII—XII. *M.* 7. 20.
 — IV. Appendix Vergiliana. *M.* 3.—
 — Ed. I. [Vergriffen außer.]
 Vol. III. Aeneidos lib. VII—XII. *M.* 8.—
 — IV. Appendix Vergiliana. *M.* 5.—
 [—] Scholia Bernensia ad Vergilii Buc. et Georg. Ed. H. Hagen. *M.* 6.—
 Volusii Maeciani distributio partium. Ed. Th. Mommsen. *M.* — 30.

4. Meisterwerke der Griechen und Römer in kommentierten Ausgaben. [gr. 8.]

Die Ausgaben beabsichtigen, nicht nur den Schülern der oberen Gymnasialklassen, sondern auch angehenden Philologen sowie Freunden des klassischen Altertums, zunächst zu Zwecken privater Lektüre, verlässliche und die neuesten Fortschritte der philologischen Forschung verwertende Texte und Kommentare griechischer und lateinischer, von der Gymnasiallektüre selten oder gar nicht berücksichtigter Meisterwerke darzubieten.

- I. Aeschylus' Perser, von H. Jurenka. 2 Hefte. *M.* 1. 40.
 II. Isokrates' Panegyrikos, von J. Meak. 2 Hefte. *M.* 1. 40.
 III. Auswahl a. d. röm. Lyrikern (in griech. Parallell.), v. H. Jurenka. 2 Hft. *M.* 1. 50.
 IV. Lysias' Reden geg. Eratosthenes und Sib. d. Olbaum, von E. Sewera. 2 Hefte. *M.* 1. 20.
 V. Ausgewählte Briefe Ciceros, von E. Gschwind. 2 Hefte. *M.* 1. 80.
 VI. Amor und Psyche, ein Märchen des Apuleius, von F. Norden. 2 Hefte. *M.* 1. 40.

- VII. Euripides, Iphigenie in Aulis, von K. Busche. 2 Hefte. *M.* 1. 40.
 VIII. Euripides, Kyklops, v. N. Wecklein. 2 Hefte. *M.* 1.—
 IX. Briefe des jüngeren Plinius, von R. C. Kukula. 2 Hefte. *M.* 2. 20.
 X. Iykurros' Rede gegen Leokrates, von E. Soffer. 2 Hefte. *M.* 1. 80.
 XI. Plutarchs Biographie des Aristoteles. 2 Hefte. *M.* 1. 80.
 XII. Tacitus' Rednerdialog, von Dienel. 2 Hefte. [U. d. Pr.]

5. B. G. Teubners Schulausgaben griechischer und lateinischer Klassiker mit deutschen erklärenden Anmerkungen. [gr. 8.]

Bekanntlich zeichnen diese Ausgaben sich dadurch aus, daß sie den Bedürfnis der Schule ins Auge fassen, ohne dabei die Ansprüche der Wissenschaft unberücksichtigt zu lassen. Die Sammlung enthält fast alle in Schulen gelesenen Werke der klassischen Schriftsteller.

a. Griechische Schriftsteller.

- Aeschylus' Agamemnon. Von R. Enger. 3. Aufl., von Th. Pflüß. *M.* 2. 25 2. 75.
 — Perser. Von W. S. Teuffel. 4. Aufl., von N. Wecklein. *M.* 1. 50 2.—
 — Prometheus. Von N. Wecklein. 3. Aufl. *M.* 1. 80 2. 25.
 — Von L. Schmidt. *M.* 1. 20.
 — die Sieben geg. Theben. Von N. Wecklein. *M.* 1. 20 1. 50.
 — die Schutzführenden. Von N. Wecklein. *M.* 1. 60 2.—
 — Orestes. Von N. Wecklein. *M.* 6.—
 Darius einzeln: I. Agamemnon. II. Die Choephoren. III. Die Eumeniden. *M.* 2.—
 Aristophanes' Wolken. Von W. S. Teuffel. 2. Aufl., von O. Kachler. *M.* 2. 70 2. 20.
 — Wespen. Von O. Kachler. [In Vorb.]
 Aristoteles, der Staat der Athener. Der historische Hauptteil (Kap. I—XIII). Von K. Hude. *M.* — 60 — 85.
 Arrians Anabasis. Von K. Abicht. 2 Hefte. [I. Heft. M. Kario. *M.* 1. 80 2. 30. II. Heft. *M.* 2. 25 2. 75.] *M.* 2. 05 5.—
 Demosthenes' ausgewählte Reden. Von C. Behntanz u. Fr. Bläß. 3 Teile. *M.* 6. 60 8. 55.
 I. Teil. A. u. d. T.: IX. Philipp. Reden. 2 Hefte. *M.* 4. 50 5. 95.
 Heft I. I—III. Olynthische Reden. IV. Erste Rede geg. Philippos. 8. Aufl., von Fr. Bläß. *M.* 1. 20 1. 70.
 — II. Abt. 1. V. Rede über den Frieden. VI. Zweite Rede gegen Philippos. VII. Hegesippos' Rede über Halonnes. VIII. Rede über die Angelegenheiten im Chersones. IX. Dritte Rede gegen Philippos. 5. Aufl., von Fr. Bläß. *M.* 1. 50 2.—
 — II. Abt. 2. Indices. 4. Aufl., von Fr. Bläß. *M.* 1. 80 2. 25.
 II. Teil. Die Rede vom Kranze. Von Fr. Bläß. *M.* 2. 10 2. 60.
 Euripides' ausgewählte Tragödien. Von N. Wecklein.
 I. Bsch. Medea. 3. Aufl. *M.* 1. 80 2. 25.
 II. Bsch. Iphigenia im Taurienland. 3. Aufl. *M.* 1. 60 2. 10.
 III. Bsch. Die Bacchen. 2. Aufl. *M.* 1. 60 2. 10.
 IV. Bsch. Hippolytos. *M.* 1. 50 2.—
 V. Bsch. Phönissos. *M.* 1. 80 2. 25.
 *VI. Bsch. Elektra. *M.* 1. 40 1. 80.
 *VII. Bsch. Orestes. *M.* 1. 60 2.—
 *VIII. Bsch. Helena. *M.* 1. 80 2.—
 Herodotos. Von K. Abicht. 5 Bände. *M.* 12. 30 15. 80.
 Band I. Heft 1. Buch I. nebst Einleitung u. Übersicht über den Dialekt. 5. Aufl. *M.* 2. 40 2. 00.
 Band I. Heft 2. B. II. 3. A. *M.* 1. 50 2.—
 — II. Heft 1. B. III. 3. A. *M.* 1. 50 2.—
 — II. Heft 2. B. IV. 3. A. *M.* 1. 50 2.—
 *— III. B. V u. VI. 4. A. *M.* 2.— 2. 50
 — IV. B. VII. M. 2. K. 4. A. *M.* 1. 80 2. 30
 — V. Buch VIII u. IX. Mit 2 Karten. 4. Aufl. *M.* 1. 80 2. 30.
 Homers Illas, erklärt von J. Da Roche. 6 Teile.
 — Teil I. Ges. 1—4. 3. Aufl. *M.* 1. 50 2.—
 — II. Ges. 5—8. 3. Aufl. *M.* 1. 50 2.—
 — III. Ges. 9—12. 3. Aufl. *M.* 1. 50 2.—
 — IV. Ges. 13—16. 3. Aufl. *M.* 1. 50 2.—
 — V. Ges. 17—20. 3. Aufl. *M.* 1. 50 2.—
 — VI. Ges. 21—24. 3. Aufl. [Vergr.]
 — Von K. Fr. Ameis u. C. Hentze. 2 Bände.
 Band I. H. 1. Ges. 1—3. 6. A. *M.* 1. 20 1. 70
 — I. H. 2. Ges. 4—6. 5. A. *M.* 1. 20 1. 70
 — I. H. 3. zusammen in 1 Band. *M.* 3.—
 — I. H. 3. Ges. 7—9. 5. A. *M.* 1. 60 2.—
 *— I. H. 4. Ges. 10—12. 5. A. *M.* 1. 30 1. 70
 — I. H. 3/4 zusammen in 1 Band. *M.* 3. 30
 *— II. H. 1. Ges. 13—15. 4. A. *M.* 1. 20 1. 70
 — II. H. 2. Ges. 16—18. 3. A. *M.* 1. 20 1. 70
 — II. H. 1/2 zusammen in 1 Band. *M.* 3. 70
 *— II. H. 3. Ges. 19—21. 4. A. *M.* 1. 20 1.—
 — II. H. 4. Ges. 22—24. 4. A. *M.* 1. 60 2. 20
 — II. H. 3/4 zusammen in 1 Band. *M.* 3. 30

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Homers Hias.** Von K. Fr. Ameis und C. Hentze.
- Anhang:
- Hef 1. Ges. 1—3. 3. Aufl. M. 2 10 2.60
 — 2. Ges. 4—6. 2. Aufl. M. 1 50 2.—
 — 3. Ges. 7—9. 2. Aufl. M. 1 80 2.50
 — 4. Ges. 10—12. 2. Aufl. M. 1 20 1.70
 — 5. Ges. 13—15. 2. Aufl. M. 1 80 2.30
 — 6. Ges. 16—18. 3. Aufl. M. 2 10 2.60
 — 7. Ges. 19—21. M. 1 50 2.—
 — 8. Ges. 22—24. M. 1 80 2.30
- Odyssee.** Von K. Fr. Ameis und C. Hentze. 3 Bände.
- Band I. H. 1. Ges. 1—6. 11. A. M. 1 50 2.—
 — I. H. 2. Ges. 7—12. 10. A. M. 1 35 1.80
 — I. H. 12. zusammengeb. M. 3 45
 — II. H. 1. Ges. 13—18. 8. A. M. 1 35 1.80
 — II. H. 2. Ges. 19—21. 8. A. M. 1 40 1.80
 — II. H. 12. zusammengeb. M. 3 35
- Anhang:
- Hef 1. Ges. 1—6. 4. Aufl. M. 1 50 2.—
 — 2. Ges. 7—12. 3. Aufl. M. 1 20 1.70
 — 3. Ges. 13—18. 3. Aufl. M. 1 20 1.70
 — 4. Ges. 19—24. 3. Aufl. M. 2 10 2.60
- Isokrates' ausgewählte Reden.** Von O. Schneider. 2 Bändchen. M. 3.—3.95.
- I. Bändchen. Demonikos, Kallagoras, Aropepigitios. 3. Aufl. v. M. Schneider. M. 1 20 1.70.
- II. Bändchen. Panegyrius u. Philippus. 5. Aufl. M. 1 80 2.25.
- Lucians ausgewählte Schriften.** Von C. Jacobitz. 3 Bändchen. M. 3.50.
- I. Bändchen. Traum Timon Prometheus Charon. 3. Aufl. von K. Bürger. M. 1 20 1.70.
- Lykurgos' Rede gegen Leokrates.** Von O. Rehdantz. M. 2 25 2.75.
- [Lyriker.] Anthologie u. d. griech. Lyr. Von E. Buchholz. 2 Bändchen. M. 4 20 5.20.
- I. Bändchen. Elegiker u. Iambographen. 5. Aufl. von R. Peppmüller. M. 2 10 2.60.
- II. Bändchen. Die melischen und choralischen Dichter. 4. Aufl. von J. Sitzler. M. 2 10 2.60.
- Lysias' ausgew. Reden.** Von H. Frobergger. 2 Hefte. M. 3 80.
- I. Heft. Prolegomena — R. gegen Eratosthenes. — R. geg. Agoratos. — Verteidigung geg. die Anklage wegen Umsturzes der demokratischen Verfassung. — R. f. Mantitheos. — R. geg. Philon. 3. Aufl. v. Th. Thalheim. M. 1 80 2.25.
- II. Heft. Reden gegen Alkibiades. — R. geg. Nikomachos. — R. üb. d. Verträge d. Aristophanos. — R. üb. d. Ölbaum. — R. geg. die Korinthier. — R. geg. Theonestros. — R. f. d. Gebrechlichen. — R. geg. Diogenon. 2. Auflage, von Th. Thalheim. M. 1 80 2.25.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Lysias' ausgew. Reden.** Von H. Frobergger. Größere Ausgabe. 3 Bände [Bd II u. III vorgeh.]
- I. Bd. R. geg. Eratosthenes, Agoratos, Verteidigung geg. die Anklage wegen Umsturzes d. Verfassung. 3. Aufl. von G. Gebauer. M. 4 50.
- Platons ausgew. Schriften.** Von Chr. Cron, J. Deuschle u. a.
- I. Teil. Die Verteidigungsreden d. Sokrates. Kriton. Von Chr. Cron. 1. Aufl. von H. Uhlir. M. 1.—1.40.
- II. Teil. Gorgias. Von J. Deuschle. 1. Aufl. von Chr. Cron. M. 2 10 2.60.
- III. Teil. 1. Heft. Laches. Von Chr. Cron. 5. Aufl. M.—75 1.20.
- III. Teil. 2. Heft. Euthyphron. Von M. Wohlrab. 4. Aufl. M.—60—90.
- IV. Teil. Protagoras. Von Deuschle u. Cron. 5. Aufl. v. E. Boehmann. M. 1 20 1.70.
- V. Teil. Symposion. Von A. Hug. 2. Aufl. M. 3.—3.50.
- VI. Teil. Phaedon. Von M. Wohlrab. 3. Aufl. M. 1 50 2.—
- VII. Teil. Der Staat. I. Buch. Von M. Wohlrab. M.—60—90.
- VIII. Teil. Hippas maior. Ed. W. Ziller. [In Verb.]
- Plutarchs ausgew. Biographien.** Von Otto Siefert und Fr. Blas. 6 Bändchen. M. 4 90 9.60.
- I. Bändchen. Philopoemen u. Flaminians. Von O. Siefert. 2. Aufl. von Fr. Blas. M.—90 1.30.
- II. Bändchen. Timoleon u. Pyrrhos. Von O. Siefert. 2. Aufl. von Fr. Blas. M. 1 50 2.—
- III. Bändchen. Themistokles u. Perikles. Von Fr. Blas. 2. Aufl. M. 1 50 2.—
- IV. Bändchen. Aristides u. Cato. Von Fr. Blas. 2. Aufl. M. 1 20 1.70.
- V. Bändchen. Agis u. Kleomenes. Von Fr. Blas. M.—90 1.30.
- VI. Bändchen. Tiberius und Gaius Gracchus. Von Fr. Blas. M.—90 1.30.
- Quellenbuch, histor. zur alten Geschichte.** I. Abt. Griechische Geschichte. Von W. Herbig und A. Baumelster. 1. Heft [Vergr.] 2. Heft. M. 1 80 2.30.
- Sophokles.** Von Gust. Weiss und L. Bollermann.
- I. Teil. Aias. 3. Aufl. M. 1 50 2.—
 II. — Elektra. 4. Aufl. M. 1 50 2.—
 III. — Antigone. 6. Aufl. M. 1 50 2.—
 IV. — König Oidipus. 1. Aufl. M. 1 50 2.—
 V. — Oidipus auf Kolonos. M. 1 50 2.—
- Supplementum lect. Graecae.** Von C. A. J. Hoffmann. M. 1 50 2.—

- Testamentum novum Graece.** Das Neue Testament. Von Fr. Zelle.
- I. Evangelium d. Matthäus. Von Fr. Zelle. 1 80 2.25.
- IV. Evangelium d. Johannes. Von B. Wohlfahrt. M. 1 50 2.—
- V. Apostelgeschichte. Von B. Wohlfahrt. M. 1 80 2.25.
- Thukydides.** Von O. Böhm u. S. Widmann. 3 Bändchen. [Je M. 1 20 1.70.] M. 40 80 15.30.
- I. Bändchen. 1. Buch. 4. Auflage:
1.	2.	3.	4.
5.	6.	7.	8.
9.	10.	11.	12.
13.	14.	15.	16.
17.	18.	19.	20.
21.	22.	23.	24.
25.	26.	27.	28.
29.	30.	31.	32.
33.	34.	35.	36.
37.	38.	39.	40.
41.	42.	43.	44.
45.	46.	47.	48.
49.	50.	51.	52.
53.	54.	55.	56.
57.	58.	59.	60.
61.	62.	63.	64.
65.	66.	67.	68.
69.	70.	71.	72.
73.	74.	75.	76.
77.	78.	79.	80.
81.	82.	83.	84.
85.	86.	87.	88.
89.	90.	91.	92.
93.	94.	95.	96.
97.	98.	99.	100.
- 9 Bändchen. Einleitung u. Register. 5. Aufl.
- ***Xenophons Anabasis.** Von F. Vollbrecht. 10. (Bez. 97, 8, 9.) Aufl.
- Ausgabe m. Kommentar unter d. Text. 1. Bändchen. B. I. II. M. 2. Figurantaf. u. 1 Karte. M. 1 40 2.—
- II. — B. III. IV. M. — 90 1.20.
- III. — B. V.—VII. M. 1 80 2.—

B. Lateinische Schriftsteller.

- Caesaris belli Gallici libri VII und Hirtii libri VIII.** Von A. Dohrenz. 9. Aufl. von B. Dinter. 3 Hefte. M. 2 55 4.—
- I. Heft. Buch I.—III. M. Einleit. u. Karte v. Gallien. M.—90 1.40.
- II. — Buch IV.—VI. M.—75 1.20.
- III. — Buch VII u. VIII u. Anhang. M.—80 1.40.
- commentarii de bello civili. Von A. Dohrenz. 5. Aufl. von B. Dinter. M. 2 10 2.90.
- Cicero de oratore.** Von K. W. Piderit. 1. Aufl. von G. Harneck. 3 Hefte. M. 4 80 6.25.
- I. Heft. Einleit. u. Buch I. M. 1 80 2.25.
 II. — Buch II. M. 1 50 2.—
 III. — Buch III. M. Indices u. Register z. d. Anmerkungen. M. 1 50 2.—
- Aus Heft III besonders abgedruckt: Prickr. Indices u. Register d. Anmerkgn. M.—45.
- 3. Aufl. von Fr. Th. Adler. In 1 Band. M. 4 50.
- Brutus de claris oratoribus.** Von K. W. Piderit. 3. Aufl. von W. Friedrich. M. 2 25 2.75.
- orator. Von K. W. Piderit. 2. Aufl. M. 2.—2.60.
- partitiones oratoriae. Von K. W. Piderit. M. 1.—1.40.
- Rede f. S. Roscius. Von Fr. Richter. 1. Aufl. v. A. Fleckowisen. M. 1.—1.40.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- ***Xenophons Anabasis.** Von F. Vollbrecht. B. I.—IV. Text u. Kommentar getrennt. Text. M. c. Übersichtskarte. M.—90 1.20. Kommentar. Mit Holzschnitten und Figurentafeln. M. 1 35 1.80.
- **Kyropädie.** Von L. Breitenbach. 2 Hefte. [Je M. 1 50 2.—] M. 3.—4.—
1. Heft. Buch I.—IV. 4. Auflage, von B. Büchsen-schütz.
- II. — Buch V.—VIII. 3. Aufl.
- **griech. Geschichte.** Von B. Büchsen-schütz. 2 Hefte.
1. Heft. Buch I.—IV. 6. Aufl. M. 1 50 2.—
- *II. — Buch V.—VII. 5. Aufl. M. 1 80 2.20.
- **Memorablen.** Von Raph. Kühner. 6. Aufl. von Rud. Kühner. M. 1 50 2.20.
- **Agessilaos.** Von O. Günther. M. 1 30 2.—
- **Anabasis u. Hellenika in Anaw.** Mit Einleitung, Karten, Plänen u. Abbild. Text und Kommentar. Von G. Sorof. 2 Bändchen.
- I. Bändchen. Anab. Buch 1—4. Text. M. 1 20 1.50. Kommentar. M. 1 20 1.50.
- II. — Anab. Buch 5—7 u. Hellenika. Text. M. 2.—2.20. Kommentar. M. 1 40 1.60.

- Cicero als. in Caecilium.** Von Fr. Richter. 2. Aufl. von A. Eberhard. M.—45—80.
- **Reden gegen Verres.** IV. Buch. Von Fr. Richter. 3. Aufl. von A. Eberhard. M. 1 50 2.—
- V. Buch. Von Fr. Richter. 2. Aufl. von A. Eberhard. M. 1 20 1.70.
- **Bede üb. d. Imperium d. Cn. Pompejus.** Von Fr. Richter. 5. Aufl. von A. Eberhard. M.—75 1.20.
- **Reden g. Catilina.** Von Fr. Richter. 6. Aufl. von A. Eberhard. M. 1.—1.40.
- **Rede f. Murena.** Von H. A. Koch. 3. Aufl. von G. Landgraf. M.—90 1.30.
- **Rede f. Sulla.** Von Fr. Richter. 2. Aufl. von G. Landgraf. M.—75 1.20.
- **Rede f. Sestius.** Von H. A. Koch. 2. Aufl. von A. Eberhard. M. 1.—1.40.
- **Rede f. Plancius.** Von M. Köpke. 3. Aufl. von G. Landgraf. M. 1 20 1.70.
- **Rede f. Milo.** Von Richter-Eberhard. 5. Aufl. von H. Nohl. M. 1 20 1.60.
- **I. u. II. Philipp. Rede.** Von H. A. Koch. 3. Aufl. v. A. Eberhard. M. 1 20 1.70.
- **I. IV. u. XIV. Philipp. Rede.** Von E. R. Gast. M.—60—90.
- **Reden f. Marcellus, f. Licinius u. f. Dolotarus.** Von Fr. Richter. 4. Aufl. von A. Eberhard. M. 1 20 1.70.
- **Rede f. Archias.** Von Fr. Richter. 5. Aufl. von H. Nohl. M.—50—80.

- Cicero, Rede f. Flaccus. Von A. du Mesnil. *M.* 3 60 1.10.
— **ausgew. Briefe.** Von J. Frey. 6 Aufl. *M.* 2 20 3.—
— **Tusulaner disputationes.** Von O. Heine. 2 Hefte. *M.* 2 85 3.30.
I. Heft. Buch I. II. 4. Aufl. *M.* 1 20 1.70.
II. — Buch III—V. 4. Aufl. *M.* 1 65 2.15.
— **Cato maior.** Von C. Meißner. 5. Aufl., von Landgraf. *M.* — 60 1.—
— **sömmlich Scipionis.** Von C. Meißner. 4. Aufl. *M.* — 45 — 80.
— **Laelius.** Von C. Meißner. 2. Aufl. *M.* — 75 1.20.
— **de finibus bon. et mal.** Von H. Holstein. *M.* 2 70 3.20.
— **de legibus.** Von A. du Mesnil. *M.* 3 90 4.50.
— **de natura deorum.** Von A. Goethe. *M.* 2 40 2 90.
— **Chrestomathia Ciceroniana.** Ein Lesebuch f. mittlere u. obere Gymnasialklassen. Von C. F. Lüders. 3. Aufl., bearb. v. O. Weissenfels. Mit Titelbild. *M.* 2 80.
— **Briefe Ciceros u. s. Zeitgenossen.** Von O. E. Schmidt. I. Heft. *M.* 1 — 1.40.
Cornelius Nepos, siehe: Nepos.
*Curtius Rufus. Von Th. Vogel und A. Weinhöld. 2 Bändchen. *M.* 4 65 5.55.
I. Bd. B. III—V. 4. A. *M.* 2 40 2.80.
*II. — B. VI—X. 3. A. *M.* 2 60 3.20.
[Elegiker.] Anthologie u. d. El. der Römer. Von C. Jacoby. 2. Aufl. 4 Hft. *M.* 3 50 5.10.
1. Hft. Catull. *M.* — 90 1.30.
2. Hft. Tibull. *M.* — 60 1.—
3. Hft. Propert. *M.* 1 — 1.40.
4. Hft. Ovid. *M.* 1 — 1.40.
Horaz, Oden u. Epoden. Von C. W. Nauck. 16. Aufl., v. O. Weissenfels. *M.* 2 25 2.75.
[—] Auswahl a. d. griech. Lyrik z. Gebrauch b. d. Erklärg. Horaz. Oden, von Großmann. *M.* — 15.
— **Satiren und Episteln.** Von G. F. A. Krüger. 2. Abt. [je *M.* 1 60 2.30.] *M.* 3 60 4.60.
I. Abt. Satiren. 15. Aufl., v. G. Krüger.
II. — Episteln. 14. Aufl., v. G. Krüger.
— **Sermonen.** Von A. Th. Fritzsche. 2 Bände. *M.* 4 40 5.40.
I. Bd. Der Sermonen Buch I. *M.* 2 40 2.90.
II. — Der Sermonen Buch II. *M.* 2 — 2.50.
Livius, ab urbe condita libri.
Lib. 1. Von M. Müller. 2. Aufl. *M.* 1 50 2.—
Lib. 2. Von M. Müller. *M.* 1 50 2.—
Lib. 3. Von F. Luterbacher. *M.* 1 20 1.70.
Lib. 4. Von F. Luterbacher. *M.* 1 30 1.70.
Lib. 5. Von F. Luterbacher. *M.* 1 20 1.70.
Lib. 6. Von F. Luterbacher. *M.* 1 30 1.70.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- Livius, ab urbe condita libri.
Lib. 7. Von F. Luterbacher. *M.* 1 20 1.70.
Lib. 8. Von F. Luterbacher. *M.* 1 20 1.70.
Lib. 9. Von F. Luterbacher. *M.* 1 20 1.70.
Lib. 10. Von F. Luterbacher. *M.* 1 20 1.70.
Lib. 21. Von E. Wölfflin. 5. Aufl. *M.* 1 25 1.70.
Lib. 22. Von E. Wölfflin. 4. Aufl. *M.* 1 20 1.70.
*Lib. 25. Von F. Luterbacher. 2. Aufl. *M.* 1 30 1.70.
Lib. 24. Von H. J. Müller. 2. Aufl. *M.* 1 35 1.80.
Lib. 25. Von H. J. Müller. *M.* 1 20 1.70.
Lib. 26. Von F. Friedersdorff. *M.* 1 20 1.70.
Lib. 27. Von F. Friedersdorff. *M.* 1 20 1.70.
Lib. 28. Von F. Friedersdorff. *M.* 1 30 1.70.
Lib. 29. Von F. Luterbacher. *M.* 1 20 1.70.
Lib. 30. Von F. Luterbacher. *M.* 1 20 1.70.
Nepos. Von Siebalis—Jancovius. 12. Aufl., von O. Stange. Mit 3 Karten. *M.* 1 20 1.70.
— Von H. Ebeling. *M.* — 75.
— **Ad historiae fidem rec. et usul scholarum accomm.** Ed. E. Ortmann. Editio V. *M.* 1 — 1.40.
Ovidii metamorphoses. Von J. Siebalis u. Fr. Polle. 2 Hefte. [je *M.* 1 50 2.—] *M.* 3 — 4.—
I. Heft. Buch I—IX. 17. Aufl.
II. — Buch X—XV. 14. Aufl.
— **fastorum libri VI.** Von H. Peter. 2 Abtheilungen. *M.* 3 60 4.50.
I. Abt. Text u. Kommentar. 3. Aufl. *M.* 2 70 3.20.
II. — Krit. u. exeget. Ausführungen. 3. Aufl. *M.* — 90 1.30.
— **ausgew. Gedichte u. Erläut.** für den Schulgebr. Von H. Günther. *M.* 1 50 2.—
Phaedri fabulae. Von J. Siebalis und F. A. Eckstein. 6. Aufl., v. Fr. Polle. *M.* — 75 1.20.
Plautus' ausgewählte Komödien. Von E. J. Brix. 4 Bdehn. *M.* 5 — 6.80.
I. Bdehn. Trinummus. 4. Aufl., von M. Niemeyer. *M.* 1 20 1.70.
II. — Captivi. 3. Aufl. *M.* 1 — 1.40.
III. — Menachmi. 4. Auflage, von M. Niemeyer. *M.* 1 — 1.40.
IV. — Miles gloriosus. 3. Auflage. *M.* 1 80 2.30.
Plinius' d. J. ausgewählte Briefe. Von A. Krenser. *M.* 1 50 2.—
***Quellenbuch. histor.** zur alten Geschichte. II. Abt. Römische Geschichte. Von A. Weidner. 3. Aufl. I. Heft. *M.* 1 80 2.30. 2. Heft. *M.* 2 40 3.— 3. Heft. *M.* 2 70 3.30.

- Quintilian Institut. orat. Iiber X. Von G. T. A. Krüger. 3. Aufl., von G. Krüger. *M.* 1 — 1.40.
Sallusti Crispi bell. Catil. bell. Jugurth. orat. et epist. ex historicis excerptas. Von Th. Opitz. 3 Hefte. *M.* 2 05 3.20.
I. Heft: Bellum Catilinae. *M.* — 60 1.—
II. — Bellum Jugurthinum. *M.* 1 — 1.40.
III. — **Reden u. Briefe a. d. Historien.** *M.* — 45 — 80.
Tacitus' Historien. Von K. Heraeus. 2 Teile. *M.* 4 30 5.40.
I. Teil. Buch I u. II. 5. Aufl. *M.* 2 20 2.50.
II. — Buch III—V. 4. Auflage, von W. Heraeus. *M.* 2 10 2.60.
— **Annalen.** Von A. Draeger. 2 Bände. *M.* 5 70 7.50.
*I. Band. 1. Heft. (Buch I u. 2.) 7. Aufl., von W. Heraeus. *M.* 1 50 2.—
2. Heft. (Buch 3—6.) 6. Aufl., von F. Becher. *M.* 1 50 2.—
II. — 3 Hefte: Buch XI—XIII. Buch XIV—XVI. 4. Aufl., von F. Becher. je *M.* 1 35 1.75.

6. Schultexte der „Bibliotheca Teubneriana“. [gr. 8. geb.]

Die Schultexte der „Bibliotheca Teubneriana“ bieten in denkbar bester Ausstattung zu wohlfeilem Preise den Zwecken der Schule besonders ansprechende, in keiner Weise aber der Tätigkeit des Lehrers vorgreifende, unverkürzte und zusätzliche Texte. Sie geben daher einen auf kritischer Grundlage ruhenden, aber aller kritischen Zeichen sich enthaltenden, in seiner inneren wie äußeren Gestaltung einmehrer inhaltliche Gesichtspunkte zum Ausdruck bringenden „lesbaren“ Text. Die Schultexte enthalten als Beigabe eine Einleitung, die in abridgierter Form das Wichtigste über Leben und Werke des Schriftstellers, sowie über sachlich im Zusammenhang Wissenswertes bietet; ferner gegebenenfalls eine Inhaltsübersicht oder Zeittafel (jedoch keine Dispositionen) sowie ein Namenverzeichnis, das außer geographischen und Personennamen auch sachlich wichtige Ausdrücke enthält, bes. kurz erklärt.

- Demosthenes' neun Philipp. Reden. Von Th. Thalheim. *M.* 1.—
*Herodot. B. I—IV. Von A. Fritsch. *M.* 2.40.
— B. V—IX. Von A. Fritsch. *M.* 2.—
Lysias' ausgew. Reden. Von Th. Thalheim. *M.* 1.—
Thukydides B. I—III. Von S. Widmann. *M.* 1.80.
— Einzeln: Buch I, Buch II. je *M.* 1.—
— B. VI—VIII. Von S. Widmann. *M.* 1.80.
*Xenophons Anabasis. Von W. Gemoll. 3. Aufl. *M.* 1.60.
— Buch I—IV. 2. Aufl. *M.* 1.10.
— **Memorabilien.** Von W. Gilbert. *M.* 1.10.
Caesar de bello Gallico. Von J. H. Schmalz. *M.* 1.20.
Ciceros Catilin. Reden. Von C. F. W. Müller. *M.* — 55.
— **Rede üb. d. Oberbefehl des Cn. Pompeius.** Von C. F. W. Müller. *M.* — 50.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- *Twelins. Agricola. Von A. Draeger. 6. Aufl., von W. Heraeus. *M.* — 50 1.20.
— **dialogus de oratoribus.** Von G. Andron. 3. Aufl. *M.* — 90 1.30.
— **Germania.** Von E. Wolff. 2. Aufl. *M.* 1 40 1.80.
Terentius, ausgewählte Komödien. Von C. Dziatzko.
I. Bändchen. Phormio. 3. Aufl., von E. Hauler. *M.* 2 40 2.90.
II. — **Adeiphoi.** 2. Aufl., von R. Kauer. *M.* 2 40 2.90.
Vergills Aeneide. Von K. Kappas. 4 Hefte.
I. Heft. Buch I—III. 6. Aufl. *M.* 1 40 1.90.
II. — Buch IV, V, VI. 4. Aufl., von E. Wörner. 3. Abt. je *M.* — 50 — 80.
II. — Buch IV—VI (4. Aufl.) in 1 Band. *M.* 2.—
III. — Buch VII—IX. 3. Aufl. *M.* 1 20 1.70.
IV. — Buch X, XI, XII. 3. Aufl., von M. Fickelscherer. 3. Abt. je *M.* — 50 — 80.
IV. — Buch X—XII (3. Aufl.) in 1 Band. *M.* 2.—

- Ciceros Rede f. Milo. Von C. F. W. Müller. *M.* — 55.
— **Rede für Archias.** Von C. F. W. Müller. *M.* — 40.
— **Rede für Roscius.** Von G. Landgraf. *M.* — 60.
— **Reden geg. Verres.** IV, V. Von C. F. W. Müller. *M.* 1.—
Horaz. Von G. Krüger. *M.* 1.80.
Livius Buch I u. II (u. Auswahl a. Buch III u. V). Von K. Heraeus. *M.* 2.—
— **Buch XXI—XXIII.** Von M. Müller. *M.* 1.80.
Ovids Metamorphosen in Auswahl. Von O. Stange. *M.* 2.—
Sallusti Catilin. Verschwörung. Von Th. Opitz. *M.* — 55.
— **Jugurthin. Krieg.** Von Th. Opitz. *M.* — 80.
— **Beides zusammengab.** *M.* 1.20.
Vergills Aeneide. Von O. Gäthling. *M.* 2.—

Verschiedene Ausgaben für den Schulgebrauch.

Opitz, Th. u. A. Weinkold. Chrestomathie aus Schriftstellern der sogenannten älteren Lutherei. *M.* 2.80 3.40
 Auch in 5 Heften: I Heft *M.* — 80 I.20, II—V. Heft je *M.* — 60 I.—
 II Heft Suetonius, Velleius und Florus. III Heft Plinius d. Ä. und Vitruvius.
 I. — Tacitus Iustinus, Curtius, Valerius IV. — Seneca und Celsus.
 Maximus und Plinius d. J. V. — Quintilianus.

Tirocinium poeticum. Erstes Lesebuch aus lateinischen Dichtern. Zusammengestellt und mit kurzen Erläuterungen versehen von Johannes Siebelis. 18. Auflage, von Otto Stange. *M.* 1.20. Mit Wörterbuch von A. Schaubach. *M.* 1.60.

Cicero's philologische Schriften. Auswahl f. d. Schule nebst einer Einleitung in die Schriftsteller Cicero's und in die alte Philosophie von Prof. Dr. C. Weierhans. Mit Titelbild. *M.* 2.— 2.60.
 in einzelnen mit Vorbemerkungen u. f. w. versehenen Seiten:
 1. Heft: Einleitung in die Schriftsteller Cicero's und die alte Philosophie. Mit Titelbild. *M.* — 90.
 2. Heft: De officiis libri III. *M.* — 60.
 3. Heft: Cato Maior de senectute. *M.* — 30.
 4. Heft: Laelius de amicitia. *M.* — 30.
 5. Heft: Tusulanarum disputationum libri V. *M.* — 60.

Cicero's philologische Schriften.
 6. Heft: De natura deorum libri III und de finibus bonorum et malorum I. 9—21. *M.* — 60.
 7. Heft: De re publica. *M.* — 30.
 rhetorische Schriften. Auswahl f. d. Schule nebst Einleitung u. Vorbemerkungen von Prof. Dr. C. Weierhans. *M.* 1.80 2.40.
 in einzelnen mit Vorbemerkungen u. w. versehenen Seiten:
 1. Heft: Einleitung in die rhetorischen Schriften Cicero's nebst einem Abriss der Rhetorik. *M.* — 1.—
 2. Heft: De oratore nebst Bruttus. Ausgewählt mit Vorbemerkungen und Analysen. *M.* — 1.—
 3. Heft: Orator. Vollständiger Text nebst Analyse. *M.* — 60.

7. B. G. Tenbners Schülerausgaben griech. u. lat. Schriftsteller.

[gr. 8. geb.]

Jedes Bändchen zerfällt in 3 Hefte:
 1. Text enthält diesen in übersichtlicher Gliederung, mit Inhaltsangaben über den Hauptabschnitt und am Rande, nebst den Karten und Plänen.
 2. Hilfsheft enthält die Zusammenstellungen, die die Verwertung der Lektüre unterstützen sollen, nebst den erläuternden Skizzen und Abbildungen.
 3. Kommentar enthält die fortlaufenden Erläuterungen, die die Vorbereitung erleichtern sollen.
 23. als Erklärungen auch zusammengebunden erhältlich.

Die Sammlung soll wirkliche „Schülerausgaben“ bringen, die den Bedürfnissen der Schule in dieser Richtung in der Einrichtungs- wie der Ausstattung entgegenkommen wollen, in der Gestaltung des Textes, wie der Fassung der „Erklärungen“, die sowohl Anmerkungen als Zusammenfassungen bieten, ferner durch das Verständnis fördernde Beigaben, wie Karten und Pläne, Abbildungen und Skizzen.

Das Charakteristische der Sammlung ist das zielbewusste Streben nach organischem Aufbau der Lektüre durch alle Klassen und nach Hebung und Verwertung der Lektüre nach der inhaltlichen und sprachlichen Seite hin, durch Einheit der Leitung, Einmütigkeit der Herausgeber im ganzen bei der Selbständigkeit im einzelnen, wie sie deren Namen verbunden, und erstens Tüchtigen, wirklich Guten zu bieten, seitens des Verlegers.

Ziel und Zweck der Ausgaben sind, sowohl den Fortschritt der Lektüre durch Wegnahme der nutzlosen und nutzlosen Hindernisse zu erleichtern, als die Erreichung des Hauptzieles durch Einheitslichkeit der Methode und planmäßige Verwertung der Ergebnisse zu sichern.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare.**

•Aristoteles (Auswahl), s.: Philosophen. Demosthenes, ausgew. politische Reden. Von H. Reich
 -1. Text. 2. Aufl. *M.* 1.20.
 -2. Hilfsheft. *M.* 1.—
 -3. Kommentar. I. II. steif geh. je *M.* — 80 } 2/3. Erklärungen. *M.* 2.20.
 Zus. in 1 Bd. geb. *M.* 1.40.

•Epiktet, Epikur (Auswahl), siehe: Philosophen.

Herodot. I. Ausw. Von K. Abicht.
 -1. Text. 3. Aufl. M. Karte u. 4 Plänen im Text. *M.* 1.50.
 -2. Hilfsheft. M. Abb. 1. Text. *M.* — 80. } 2/3. Erklärungen. *M.* 2.40.
 -3. Kommentar. 2. Aufl. *M.* 1.80.

•Homer. I: Odyssee. Von O. Henke.
 -1. Text. 2. Bdechn.: B. 1—12. 4. Aufl. B. 13—24. 1. Aufl. Mit 3 Karten je *M.* 1.60. — B. 1—24 in 1. Band. *M.* 3.20.
 -2. Hilfsheft. 3. Aufl. Mit zahlr. Abb. *M.* 2.—

•3. Kommentar. 4. Aufl. 2 Hefte. steif geh. je *M.* 1.20. Zus. in 1 Bd. geb. *M.* 2.—
 Inhaltsverzeichnis (nur direkt). *M.* — 05
 II: Illus. Von O. Henke.
 -1. Text. 2. Bdechn.: B. 1—13. 3. Aufl. —
 -B. 14—24. Mit 3 Karten. 2. Aufl. je *M.* 2.—
 -B. 1—24 in 1. Band. *M.* 4.—
 -2. Hilfsheft. 2. Aufl. Mit zahlr. Abb. *M.* 2.—
 -3. Kommentar. 2. Aufl. 2 Hefte. steif geh. *M.* 1.80 u. *M.* 1.20. Zusammen in 1 Bd. geb. *M.* 2.40.

•Lucian (Auswahl), siehe: Philosophen.
 •Marcus Aurelius (Auswahl), siehe: Philosophen.
 •[Philosophen.] Auswahl s. d. griech. Phil. I Teil: Auswahl aus Plato. Von O. Weierhans.
 Ausgabe A. Text. *M.* 1.80.
 Kommentar. *M.* 1.60.
 Ausgabe B (ohne Apologie, Kriton und Protagoras). Text. *M.* 1.40.
 Kommentar. *M.* 1.40.

•II. Teil: Auswahl aus Aristoteles und den nachfolgenden Philosophen (Aristoteles, Epiktet, Marcus Aurelius, Epikur, Theophrast, Plutarch, Lucian). Text. *M.* 1.20.
 Kommentar. *M.* 1.20.
 Platon's Apologie u. Kriton nebst Abschn. a. d. Phaidon's Symposion. Von P. Rössiger.
 -1. Text. steif geh. *M.* — 80
 -2. Hilfsheft. *M.* 1.— } 2/3. Erklärungen. *M.* 1.60.
 -3. Kommentar. steif geh. *M.* — 80.

•— [Auswahl a. Pl., siehe: Philosophen.
 •Plutarch (Auswahl), siehe: Philosophen.

Sophokles' Tragödien. Von C. Conrad.
 1. Text: I. Antigone. 2. Auflage. Mit Titelbild. *M.* — 70. II. König Ödipus. *M.* — 80. III. Alkestis. *M.* — 80. Text I u. II aus-geb. *M.* 1.10.
 2. Hilfsheft. *M.* — 70.
 3. Kommentar: I. Antigone. *M.* — 70. II. König Ödipus. 2. Aufl. *M.* — 80. III. Alkestis. *M.* — 80.
 2/3. Erklärungen (Hilfsheft u. Kommentar I u. II aus-geb.) *M.* 1.80.

•Theophrast (Auswahl), s.: Philosophen. Thukydides I. Ausw. Von E. Lange.
 1. Text. 2. Aufl. Mit Titelbild u. 3 Karten. *M.* 2.40.
 2. Hilfsheft. Mit Abb. 1. Text. *M.* — 70. } 2/3. Erklärungen. *M.* 2.—
 3. Kommentar. *M.* 1.60.

Ausgabe in 2 Teilen:
 I. B. I—V. a. Text. *M.* 1.60. b. Kommentar. *M.* 1.—
 II. B. VI—VIII. a. Text. *M.* 1.10. b. Kommentar. *M.* 1.—
 III. Zeitafel, Namensverv. u. Karten, 2. beid. Teil. 2. Aufl. *M.* — 60.
 • Text B. Mit Einleit. 2. Aufl. *M.* 2.80.
 Dazu Kommentar. *M.* 1.60.

Xenophons Anabasis. Ausw. Von G. Seroz.
 1. Text. 5. Aufl. Mit Karte u. Plänen im Text. *M.* 1.80.
 2. Hilfsheft. 2. Aufl. Mit Abb. im Text. *M.* — 80. } 2/3. Erklärungen. *M.* 1.80.
 3. Kommentar. 4. Aufl. *M.* 1.40.

•II Text B. Mit Einleit. 6. Aufl. *M.* 2.—
 Dazu Kommentar. 4. Aufl. *M.* 1.40.
 Wörterbuch. *M.* 1.20.
 •Hellenika in Auswahl. Von G. Seroz.
 -1. Text. 3. Aufl. Mit Karte u. Plänen im Text. *M.* 1.80.
 -2/3. Kommentar. Mit Einleitung. 2. Aufl. *M.* 1.—
 — Memorabillen in Auswahl. Von F. Rössiger.
 1. Text. *M.* 1.—
 3. Kommentar. steif geh. *M.* — 80.

Caesars Gallischer Krieg. Von F. Fugner.
 1. Text. 6. Aufl. Mit 3 Karten, sowie 3 Plänen u. 3 Abb. im Text. *M.* 1.80.
 •2. Hilfsheft. 5. Aufl. Mit Abb. im Text. } 2/3. Erklärungen. *M.* 2.40.
 3. Kommentar. 6. Aufl. *M.* 1.60.

Auch in 2 Heften. 1. Heft (Buch 1—4) 2. Heft (Buch 5—7) je *M.* — 80
 • Text B. M. Einleit. 6. Aufl. *M.* 2.—
 Dazu Kommentar. 5. Aufl. *M.* 1.60.
 — Bürgerkrieg. Von F. Fugner.
 1. Text. Mit 2 Karten. *M.* 1.60.
 2. Hilfsheft; siehe: Gall. Krieg.
 3. Kommentar. *M.* 1.20.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare.**

- Cicero's Catilinar. Reden u. Rede de imperio. Von C. Stegmann
1. Text. 4. Auflage. Mit Titelbild u. 3 Karten. *M.* 1.10.
 2. Hilfsheft. 3. Aufl. *M.* 1.20.
 3. Kommentar. *M.* 1.60.
 - 1. Aufl. *M.* —.80.
- || Text B. M. Einleit. 4. Aufl. *M.* 1.35.
Dazu Kommentar. 5. Aufl. *M.* —.80.
- Rede für S. Roscius und Rede für Archias. Von H. Hansel.
- *1. Text. 2. Aufl. *M.* —.80.
 - *2.3. Kommentar. Mit Einleitung. *M.* —.60.
- Reden für Q. Ligarius und für den König Deiotarus. Von C. Stegmann
1. Text. *M.* —.60.
 - *3. Kommentar. Mit Einleitung. *M.* —.60.
- Cato maior de senectute. Von O. Weidenfels
1. Text. steif geh. *M.* —.50.
 3. Kommentar. steif geh. *M.* —.50
- Philosoph. Schriften in Auswahl. Von O. Weidenfels.
- *1. Text. 2. Aufl. *M.* 1.60.
 2. Hilfsheft. *M.* —.60. } 2.3. Erklärungen.
 3. Kommentar. *M.* 1.— } *M.* 1.60.
- Verrinen. Buch IV u. V. Von C. Bardi
1. Text. *M.* 1.20.
 3. Kommentar. *M.* 1.40.
- Ausgew. Briefe aus Ciceronischer Zeit. Von C. Bardi
1. Text. 2. Aufl. Mit Karte. *M.* 1.80.
 2. Hilfsheft. steif geh. *M.* —.60
 3. Kommentar (verkürzte Ausgabe). *M.* 2.30.
- Kommentar (erweiterte Ausgabe) Mit Einleitung
- I. Heft: Brief 1—61. *M.* 1.80 2.20.
 - II. Heft: Brief 62—114. *M.* 1.60 2.—
- Horatius, Gedichte. Von G. Schimmel-pfing
1. Text. 2. Aufl. Mit Karte u. Plan. *M.* 2.—
 - *2. Hilfsheft. [in Verb.]
 - *3. Kommentar. 2. Aufl. *M.* 1.80.
- Julius, Römische Geschichte in Auswahl. Von F. Fagner
- I. Der zweite punische Krieg
 1. Text. 3. Aufl. Mit 4 Karten. *M.* 2.—
 2. Hilfsheft (zu I u. II). *M.* 2.—
 - *3. Kommentar. 3. Hefte je *M.* 1.20.
- II. Auswahl aus der 1. Dekade
1. Text. 2. Aufl. *M.* 1.40.
 2. Hilfsheft (zu I u. II). *M.* 2.—
 3. Kommentar. Buch I—10. *M.* 1.60.
- Verkürzte Auswahl aus der 1. u. 3. Dekade
1. Text. *M.* 2.—
 - *2. Hilfsheft. *M.* 2.—
 3. Kommentar. I. Heft Buch I—X. *M.* 1.40. II. Heft Buch XXI—XXX. *M.* 1.60.

- Nepos' Lebensbeschreibungen in Auswahl. Von F. Fagner
1. Text. 5. Aufl. *M.* 3 Karten. *M.* 1.—
 2. Hilfsheft. 3. Aufl. Mit Abbild. 1. Text. *M.* 1.—
 3. Kommentar. 4. Aufl. *M.* —.90.
- 2.3. Erklärungen. *M.* 1.40.
- Ovids Metamorphosen in Auswahl. Von M. Fickelscherer
- *1. Text. 5. Auflage. *M.* 1.20.
 - *2. Hilfsheft. 3. Aufl. M. Abbild. im Text. *M.* 1.20.
 3. Kommentar. 4. Aufl. *M.* 1.40.
- 2.3. Erklärungen. *M.* 2.20.
- Wörterbuch. 3. Aufl. steif geh. *M.* —.50.
- || Text B. M. Einleitg. 5. Aufl. *M.* 1.35.
Dazu Kommentar. 4. Aufl. *M.* 1.40.
- Sallusts Catilinar. Verschwörung. Von C. Stegmann
1. Text. 2. Aufl. Mit Karte. *M.* —.80.
 - 2.3. Erklärungen. *M.* —.60.
- Jugurthin. Krieg. Von C. Stegmann
- *Text. Mit Karte. *M.* —.80.
 - *Kommentar. *M.* 1.—
- Tacitus' Annales I. Ausw. u. d. Bataveraufstand unt. Civills. Von C. Stegmann
- *1. Text. Mit 4 Karten u. 1 Stammtafel. 2. Aufl. *M.* 2.40.
 2. Hilfsheft. *M.* 1.80. } 2.3. Erklärungen.
 3. Kommentar. *M.* 1.40. } *M.* 2.80.
- Ausgabe in 2 Teilen:
- *I. Ann. B. 1—VI. a) Text. 2. Aufl. *M.* 1.20. b) Kommentar. *M.* 1.—
 - II. Ann. B. XI—XVI. Historica B. IV. V. a) Text. *M.* —.80. b) Kommentar. *M.* —.80.
- III. Zeitafel. Namenverz. u. Kart. z. beid. Teilen. *M.* —.80.
- Agricola. Von O. Altenburg
1. Text. *M.* —.60.
 - 2.3. Erklärungen. steif geh. *M.* —.80.
- Germanica. Von O. Altenburg
1. Text. *M.* —.60.
 - 2.3. Erklärungen. steif geh. *M.* —.80.
- Vergils Aeneide I. Ausw. Von M. Fickelscherer
1. Text mit Einleitung. 3. Aufl. Mit Karte. *M.* 1.40.
 - *3. Kommentar. 3. Aufl. *M.* 1.80.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

B. Zu den griechischen und lateinischen Schriftstellern. Auswahl.

1. Zu den griechischen Schriftstellern.

- Aeschylus
- Dindorf, Guill. Lexicon Aeschyleum. Lex.-8. 1873. *M.* 15.—
- Richter, P., zur Dramaturgie des A. gr. 8. 1892. *M.* 6.50.
- Westphal, R., Proleg. z. A. Tragödien. gr. 8. 1869. *M.* 3.—
- Aristarchus
- Ludwich, A., Ar.'s Homer Textkritik. 2 Teile. gr. 8. 1884/85. *M.* 28.—
- Aristophanes
- Müller-Strübing, Ar. u. d. histor. Kritik. gr. 8. 1873. *M.* 16.—
- Roemer, A., Studien z. Ar. u. den alten Erklärern dess. I Teil. gr. 8. 1902. *M.* 8.—
- Zacher, K., die Handschriften u. Klassen der Aristophanesscholien. gr. 8. 1889. *M.* 6.—
- Aristoteles
- Reitzel, E., die verlorenen Schriften des Ar. gr. 8. 1865. *M.* 6.—
- Æschylus
- Hiller, E., Beiträge z. Textgesch. d. gr. Bukkolker. gr. 8. 1888. *M.* 3.20.
- Demosthenes
- Fox, W., die Kranzrede d. D. m. Rücksicht u. d. Anklage J. Aeschines analysiert u. gewürdigt. gr. 8. 1880. *M.* 5.60.
- Preuß, S., Index Demosthenicus. gr. 8. 1892. *M.* —.
- Schaefer, A., D. und seine Zeit. 2. Ausg. 3 Bände. gr. 8. 18 5—1887. *M.* 30.—
- Etymologia
- Reitzenstein, R., Geschichte d. griech. Et. gr. 8. 1896. *M.* 18.—
- Horandus
- Crusius, O., Unters. z. d. Minamben d. H. gr. 8. 1892. *M.* 6.—
- Hesiodus
- Dimitrovič, M. R., studia Hesiodica. gr. 8. 1900. *M.* 6.—
- Sieltz, Aug., die Werke und Tage d. H. nach ihrer Komposition. gr. 8. 1860. *M.* 4.—
- Homerus
- Autenrieth, G., Wörterbuch zu den Homer. Gedichten. 10. Aufl. von Kuegi. gr. 8. 1904. *M.* 3.60.
- Frohwein, E., verbum Homericum. gr. 8. 1881. *M.* 3.60.
- Gehring, A., Index Hom. Lex.-8. 1881. *M.* 15.—
- Homerus
- Gludstone, W. E., Homerische Studien. Erst bearbeitet von A. Schuster. gr. 8. 1863. *M.* 9.—
- Kammer, E., die Einheit der Odyssee. gr. 8. 1873. *M.* 16.—
- La Roche, J., die Homerische Textkritik im Altertum. gr. 8. 1866. *M.* 10.—
- Lexicon Homericum, ed. H. Ebeling. 2 voll. Lex.-8. 1874/1885. Vol. I. *M.* 43.— Vol. II. *M.* 18.—
- Ludwich, A., die Homervulgata als voralexandrinisch erwiesen. gr. 8. 1898. *M.* 6.—
- Noack, P., Homerische Paläste. gr. 8. 1903. *M.* 2.60 3.80.
- Nitzhorn, F., die Entstehung d. Hom. Gedichte. gr. 8. 1880. *M.* 5.—
- Volkman, R., die Weischen Prolegomena. gr. 8. 1874. *M.* 8.—
- Isocrates
- Preuß, S., Index Isocratius. gr. 8. 1904. *M.* 8.—
- Lactian
- Helm, R., L. und Menipp. gr. 8. 1906. *M.* 10.— 13.—
- Oratores
- Bläß, Fr., die attische Beredsamkeit. 3 Abt. 2. Aufl. gr. 8. I. 1887. *M.* 14.— 16.— II. 1892. *M.* 14.— 16.— III. 1893. *M.* 16.— 18.— III. 2. 1898. *M.* 12.— 14.—
- Pindarus
- Rumpel, J., lexicon Pindariacum. gr. 8. 1883. *M.* 12.—
- Plato
- Immsch, O., philologische Studien zu Pl. I. Heft. Axiachus. gr. 8. 1896. *M.* 3.— II. Heft. De rebus Platon. praesidit. atque rationibus. gr. 8. 1903. *M.* 3.60.
- *Baeder, H., Pl.'s philosophische Entwicklung. gr. 8. 1905. *M.* 8.— 10.—
- Ritter, C., Pl. Gesetze. Darstellung des Inhalts. 8. 1896. *M.* 3.20. Kommentar zum griech. Text. *M.* 10.—
- Schmidt, H., kritischer Kommentar zu P. Theätet. gr. 8. 1877. *M.* 4.—
- exegetischer Kommentar z. P. Theätet. gr. 8. 1880. *M.* 3.20.
- Wohlrab, M., vier Vorträge über Pl. 8. 1870. *M.* 1.60.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Poetae comici.**
Ziellinski, Th., Gliederung der altattisch. Komödie. gr. 8. 1885. *M.* 10. —
- Sophocles.**
Plüb, Th., S. Elektra. Eine Auslegung. gr. 8. 1891. *M.* 3. —
- Thucydides.**
Rumpel, J., lexicon Theocritum. gr. 8. 1879. *M.* 8. —

Thucydides.

- Herbst, L., zu Th. Erklärungen und Wiederherstellungen. I. Reihe. Buch I bis IV. gr. 8. 1892. *M.* 2. 80. II. Reihe. Buch V—VIII. gr. 8. 1893. *M.* 3. 60.
- Stahl, J. M., quaestiones grammaticae ad Th. pertinentes. Auctus et correctus iterum addit St. gr. 8. 1886. *M.* 1. 60.

2. Zu den lateinischen Schriftstellern.

- Caesar, C. Iulius.**
Ebell, H., Scholienbuch zu Caesar. 6. Aufl. gr. 8. 1907. *M.* 1. 80.
- Henge et Preuß, lexicon Caesarianum. Lex. 8. 1885. 90. *M.* 18. —
- Cicero, M. Tullius.**
Schmidt, O. E., der Briefwechsel des C. gr. 8. 1893. *M.* 12. —
- Ziellinski, G., im Wandel der Jahrhunderte. 2. Aufl. 1901. *M.* 2. 40.
- Horatius.**
Friedrichs, J. G., Q. Horatius Flaccus. Phil. Unters. gr. 8. 1894. *M.* 6. —
- Keller, O., Epitomen zu H. 3 Teile. gr. 8. (je 8. —) *M.* 24. — I. Teil. 1879. II u. III. Teil. 1880.
- Müller, L., Q. Horatius Flaccus. 8. 1880. *M.* 2. 10.
- Plüb, Th., Horazstudien. Alte und neue Aufsätze über Horazische Lyrik. gr. 8. 1889. *M.* 6. —
- Stemplinger, Ed., das Fortleben der H'schen Lyrik seit der Renaissance. gr. 8. 1906. *M.* 8. — 9. —
- Juris consulti.**
Küh, W., Roms Juristen nach ihrer Sprache. gr. 8. 1890. *M.* 4. —
- Lucillus.**
Müller, L., Leben u. Werke des C. Lucillus. gr. 8. 1876. *M.* 1. 20.

Ovidius.

- Siebelis-Pons, Wörterbuch zu O. Metamorphosen. 5. Aufl. gr. 8. 1893. *M.* 4. 40. 4. 80.
- Stange, E., Metens Wörterbuch zu O's Metamorphosen. gr. 8. 1899. *M.* 2. 50.
- Tolkich, J., quaest. ad Heroides O. spect. gr. 8. 1888. *M.* 2. 80.

Plautus.

- Klisch, Fr., prolegomena de rationibus emendationis Plautinae. gr. 8. 1880. *M.* 1. —
- Tacitus.**
Dräger, A., über Syntax und Stil des T. 3. Aufl. gr. 8. 1882. *M.* 2. 80.
- Gerber et Greff, lexicon Taciteum. Lex. 8. 1877—1903. *M.* 64. —

Virgilius.

- Comparetti, V., im Mittelalter. gr. 8. 1876. *M.* 6. —
- Helze, R., Vergils epische Technik. gr. 8. 1903. *M.* 12. — 14. —
- Plüb, V., und die epische Kunst. gr. 8. 1884. *M.* 8. —
- *Skutsch, F., aus V's Frühzeit. gr. 8. 1901. *M.* 4. — 4. 60.
- * — Gallus u. V. (A. V.'s Frühzeit, II. Teil). gr. 8. 1906. *M.* 5. — 5. 60.
- Sonntag, M., V. als bukolischer Dichter. gr. 8. 1891. *M.* 5. —
- Weidner, A., Kommentar zu V's Aeneis. B. I u. II. gr. 8. 1864. *M.* 8. —

B. G. Teubners Philologischer Katalog

(Klassische Altertumswissenschaft, Allgemeine Sprachwissenschaft, Neuere Geschichte, Sprache und Literatur, Philosophie, Religionswissenschaft, Länder- und Völkerkunde, Volkswirtschaftslehre, Rechts- und Staatswissenschaften, Universalitäts- und Unterrichtswesen, Illustrierter Anhang)

Neue Ausgabe 1907 mit illustriertem Anhang, enthaltend eine reiche Auswahl von Werken der klassischen Altertumswissenschaft mit ausführlichen Inhaltsangaben, Besprechungen, vielfach auch Probeabschnitten aus den Werken selbst.

Umsonst und postfrei vom Verlag.

C. Wichtige Handbücher und neuere Erscheinungen aus dem Gebiete der klassischen Philologie.

Die auf einzelne Schriftsteller (oder Literaturgattungen) bezüglichen Schriften s. o. S. 13 ff.

- Archiv für lateinische Lexikographie und Grammatik** mit Einschluß des älteren Mittelalters, herausg. v. Ed. v. Wolfflin. I—XIV. Band. gr. 8. 1884—1906. Preis für den Band von 4 Heften *M.* 12. — XV. Band. gr. 8. 1906—07. 4 Hefte. *M.* 14. —
- Band I vergriffen. Ermäß. Preis für Band II bis X zusammen *M.* 64. —
- X. Band Ergänzungsheft-Register zu Band I—X. *M.* 2. —
- Archiv für Papyrologie und verwandte Gebiete**, hrsg. von V. Wilcken. Jährlich 1 Heft. *M.* 24. —
- Archiv für Religionswissenschaft**, hrsg. von A. Dieterich. Jährlich 1 Heft. *M.* 16. — Mit der Zeitschriftenschau der Theologischen Blätter I. Volkskunde. *M.* 20. —
- Neue Jahrbücher für das klassische Altertum, Geschichte und deutsche Literatur und für Pädagogik**. Hrsg. von J. Hübner und B. Gerth. Preis für den Jahrgang von 10 Heften *M.* 30. —
- Byzantinische Zeitschrift**. Unter Mitwirkung vieler Fachgenossen hrsg. von K. Krumbacher. Preis für den Band von jährlich 1 Heften *M.* 30. —
- Die griechische und lateinische Literatur und Sprache**. Bearb. von U. v. Wilamowitz-Moellendorf, K. Krumbacher, J. Wackernagel, Fr. Leo, H. Norden, Fr. Skutsch. 2. Auflage. (Die Kultur der Gegenwart. Ihre Entwicklung und ihre Ziele. Herausg. von Prof. Paul Hinneberg. Teil I, Abt. 5.) *M.* 10. — geb. *M.* 12. —

- Bender, H., Grundriß der römischen Literaturgeschichte für Gymnasien. III. Teil. 2. Aufl. *M.* 1. —
- Benseler, G. E., und K. Schenkl, griechisch-deutsches und deutsch-griechisches Schulwörterbuch. 2. Teil. I. Teil Griechisch-deutsches Schulwörterbuch. 12. Aufl., bearb. von A. Raegl. *M.* 6. 75. 8. — II. Teil Deutsch-griechisches Schulwörterbuch. 5. Auflage, bearb. von K. Schenkl. *M.* 9. — 10. 50.
- Birt, Th., die Buchrolle in der Kunst. Archäol.-antiquar. Untersuchungen zum antiken Buchwesen. Mit 190 Abbildungen. *M.* 12. — 15. —
- Blaß, F., die attische Beredsamkeit. 2. Abt. 2. Aufl. *M.* 56. — 64. —
- I. Abteil. Von Gorgias bis zu Lysias. *M.* 14. — 16. — II. Abteil. Isokrates und Isokles. *M.* 14. — 16. — III. Abteil. Aeschin. Demosthenes. *M.* 16. — 18. — III. Abteil. 2. Abschn. Demosthenes' Genossen und Gegner. *M.* 15. — 14. —
- Büchner, H., Technologie und Terminologie der Gewerbe und Künste bei Griechen und Römern. 4 Bände. Mit zahlreichen Abbildungen. *M.* 50. 30. —
- Bretzl, H., Botanische Vorkunden des Alexanderzuges. Mit zahlreichen Abbild. und Kartenskizzen. *M.* 12. — 11. —
- Brunn, H., kleine Schriften. Herausg. von H. Brunn und H. Bulle. 3 Bände. I. Band. Mit zahlreichen Abbild. *M.* 10. — *M.* 13. — II. Band. *M.* 20. — 23. — III. Band. *M.* 14. — 17. —
- Cantor, M., Vorlesungen über Geschichte der Mathematik. I. Band. Von den ältesten Zeiten bis 120. n. Chr. 3. Aufl. *M.* 24. —
- Commentarii antiquum Tironianum ed. W. Schmidt. Mit 137 Taf. in Mapp. *M.* 40. —
- Cronert, Oul., Memoria Graeca Hieronimensis, cum titulum Aegypti papyrorum codicum benigne testimonio comparatione praeparat G. C. *M.* 12. —
- Cumont, F., die Mysterien des Mittelalters. Ein Beitrag z. Religionsgeschichte der römisch Kaiserzeit. Autor. deutsche Ausgabe von G. Gehrich. Mit 9 Abbild. im Text und auf 2 Tafeln, sowie 1 Karte. *M.* 5. — 5. 60.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Diels, H., Elementum. Eine Vorarbeit zum griech. u. latein. Thesaurus. *M. 3.*
- Diederich, A., Nekyia. Beitr. zur Erklärung d. neuentdeckten Petrusapokalypse. *M. 6.* — eine Mithrasliturgie. *M. 6.* — 7.
- Mutter Erde. Ein Versuch über Volksgeligion. *M. 3. 29. 30.*
- Dziatzko, K., Untersuchungen über ausgewählte Kapitel des antiken Buchwesens. *M. 6.*
- Fenster, G., Homer Erfahrungen. (Aus d. d. Schillingen VI. 2.) *M. 6.* — 7. 40.
- Gardhäuser, V., Augustus und seine Zeit. 4 Teile. I Teil I Band. *M. 10.* — II Band. *M. 12.* — III Band. *M. 8.* — Zusammengeb. *M. 32.* — II Teil. (Anmerk.) I Band. *M. 6.* — II Band. *M. 9.* — III Band. *M. 7.* — Zusammengeb. *M. 24.* — Griechische Paläographie. Mit 12 Tafeln u. vielen Illustrationen im Text. *M. 18. 40.*
- Geißler, F., Das griechische Drama. Aischylos, Sophokles, Euripides. Mit einem Plane. *M. 1. 60. 2. 20.*
- Gelzer, H., ausgewählte kleine Schriften. Mit einem Porträt Gelsers. *M. 5.* — 6.
- Gercke, A., u. Ed. Norden, Einleitung in die klassische Philologie u. Altertumswissenschaft. Unter Mitwirkung von E. Beche, J. L. Heiberg, B. Keil, P. Krüger, Schmaier, K. J. Neumann, E. Pernice, F. Wendland, S. Wids, Fr. Winter, herausg. von A. Gercke u. E. Norden. 2 Bände. geb. je ca. *M. 10.* — [U. d. Pr.]
- Gilbert, G., Handbuch der griech. Staatsaltertümer. 2 Bände. *M. 14. 60.*
- I Band. Der Staat der Lakadämoner und der Athener. 2. Aufl. *M. 8.* — II Band. *M. 5. 60.*
- G., Geschichte und Topographie der Stadt Rom im Altertum. 3 Abt. *M. 24.* — I. Abt. *M. 6.* — II. Abt. *M. 8.* — III. Abt. *M. 10.* — die meteorologischen Theorien des griechischen Altertums. Mit 12 Figuren im Text. *M. 30.* — 22. 60.
- Grammatik, historische, der lateinischen Sprache. Unter Mitwirkung von H. Binsse, A. Dittmar, J. Golling, G. Herbig, C. F. W. Müller, J. H. Schmalz, Fr. Stolz, J. Thüsing und A. Weindold, hrsg. von G. Landgraf. In mehreren Bänden. Gr. 8.
- I Band. Von Fr. Stolz. I Hälfte: Einleitung und Lautlehre. II Hälfte: Stammbildungslehre. 1894. 1895. je *M. 7.* — III Band. Syntax des einfachen Satzes. I Heft: Einleitung, Literatur, Tempora und Modi, Genera Verbi. 1903. *M. 8.* — [Fortsetzung u. d. Pr.]
- Supplement: Müller, lateinische Kasuslehre, herausg. von F. Skutsch. [U. d. Pr.]
- Gudeman, A., Grundriß der Geschichte der klassischen Philologie. *M. 4. 80. 3. 20.*

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Hagen, H., gradus ad criticam. Für philologische Seminaristen und zum Selbstgebrauch. *M. 2. 80.*
- Hellicke, Fr. A., lateinisch-deutsches und deutsch-latein. Schulwörterbuch. 2 Teile. I Teil. Lateinisch-deutsches Schulwörterbuch. 7. Aufl., bearb. von C. Wagener. *M. 5. 30. 7. 50.* II Teil. Deutsch-lateinisches Schulwörterbuch. 5. Aufl., bearb. von C. Wagener. *M. 5. 25. 6. 50.*
- Helbig, W., Führer durch die öffentlichen Sammlungen der klassischen Altertümer in Rom. 2 Bände. 2. Aufl. geb. *M. 15.* — [Die Bände sind nur zusammen verkäuflich.] — auf extradünnes Papier gedruckt und mit Schreibpapier durchschossen, zum Handgebrauch für Fachgelehrte. geb. *M. 17.*
- Herkenrath, B., Der Enoplios. Ein Beitrag zur griechischen Metrik. *M. 6.* — 8.
- Herzog, E., Geschichte und System der röm. Staatsverfassung. 2 Bände. *M. 35.* — I Band. Königszeit u. Republik. *M. 15.* — II Band. Die Kaiserzeit von der Diktatur Cäsars bis zum Regierungsantritt Diokletians. I. Abt. Geschichtliche Übersicht. *M. 10.* — II. Abt. System der Verfassung der Kaiserzeit. *M. 8.*
- Hoffmann, M., August Boeckh. Lebensbeschreibung und Auswahl aus seinem wissenschaftlichen Briefwechsel. Rom. Preis. *M. 7.* — 9.
- Imhoof-Blumer, F., Porträtköpfe v. römischen Münzen der Republik und der Kaiserzeit. Für den Schulgebrauch herausgeg. [Mit 1 Lichtdrucktafel. 2. Aufl. kart. *M. 3. 20.* — Porträtköpfe auf antiken Münzen hellenischer und hellenistischer Völker. Mit Zeitfolge der Dynastien des Altertums nach ihren Münzen. Mit 236 Bildnissen in Lichtdruck. kart. *M. 10.* — und O. Keller, Tier- und Pflanzenbilder auf antiken Münzen u. Gemmen. 26 Lichtdrucktafeln mit 1552 Abbild. u. 178 Seiten erläuterndem Text. geb. *M. 24.*
- Immsich, O., die innere Entwicklung des griechischen Epos. Ein Baustein zu einer historischen Poetik. *M. 1.*
- Kaerst, J., Geschichte des hellenistischen Zeitalters. In 3 Bänden. I Band. Die Grundlegung des Hellenismus. *M. 12.* — 14. — die antike Idee der Okumene in ihrer politischen und kulturellen Bedeutung. *M. 1. 20.*
- Keller, O., lateinische Volks-etymologie und Verwandtes. *M. 10.*
- Klotz, Reinh., Handbuch der lateinischen Stilistik. Nach des Verf. Tode herausgeg. von Rich. Klotz. *M. 4. 80.*
- Rich., Grundzüge altromischer Metrik. *M. 12.* —

- Krumbacher, K., die Photographie i. Dienste der Geisteswissenschaften. Mit 15 Tafeln. *M. 3. 60.*
- Lochmann, K., die Angriffe der drei Baskiden auf Italien. Drei quellenkritisch-kriegsgeschichtliche Untersuch. Mit 4 Karten, 5 Plänen und 6 Abbild. *M. 10.* — 13.
- Lehrs, K., populäre Aufsätze aus dem Altertum, vorzugsweise zur Ethik und Religion der Griechen. 2. Aufl. *M. 11.*
- Leo, Fr., die griechisch-römische Biographie nach ihrer literarischen Form. *M. 7.*
- Lexikon, ausführliches, der griechischen und römischen Mythologie. Im Verein mit vielen Gelehrten hrsg. von W. H. Roscher. Mit zahlreich. Abbild. 3 Bände. Lex. 8. I Band. (A—H) *M. 34.* — II Band. (I—M) *M. 38.* — III Band. 37.—56. Lieferung. Jede Lieferung *M. 2.* — Supplemente: I Bruchmann, epitheta deorum quae apud poetas Graecos leguntur. *M. 10.* — II Carter, epitheta deorum. *M. 7.* — III Berger, mythische Kosmographie der Griechen. *M. 1. 80.*
- Maier, F., Metriologie des röm. Altertums für Gymnasien. 7. verb. Auflage herausgegeben von Erl. Mit zahlreich. Abbildungen. *M. 14.* — 16. 50.
- Ludwich, A., Aristarchs Homerische Textkritik nach den Fragmenten des Didymos dargestellt und beurteilt. Nebst Beilagen. 2 Teile. *M. 28.* — [I Teil. *M. 12.* — II Teil. *M. 15.* —]
- Masqueray, F., Abriss der griechischen Metrik. Aus dem Französischen übersetzt von Br. Preßler. *M. 4. 40. 5.*
- Mayer, E., Grammatik der griechischen Papyri aus der Ptolemäerzeit. Mit Einschluß der gleichzeitigen Ostraka und der in Ägypten verfaßten Inschriften. Laut- und Wortlehre. *M. 14.* — 17.
- Misch, G., Geschichte der Autobiographien. I Band. Das Altertum. *M. 8.* — 10.
- Mittels, L., Reichsrecht und Volksrecht in den östlichen Provinzen des römischen Kaiserreichs. *M. 13.* — zur Geschichte der Erbpacht im Altertum. Lex. 8. *AGWPh. XX.* *M. 2.* — und griech. Papyrusurkunden. *M. 1. 20.*
- Mommsen, A., Feste der Stadt Athen im Altertum, geordnet nach attischem Kalender. Umarbeitung der 1864 erschienenen Heterologie. *M. 16.*
- Nilsson, M. P., griechische Feste von religiöser Bedeutung mit Ausschluß der attischen. *M. 12.* — 15.
- Norden, Ed., die antike Kunstprosa vom VI. Jahrhundert v. Chr. bis in die Zeit der Renaissance. 2 Bände. (Einzeln jeder Band *M. 14.* — 16.) *M. 28.* — 32.
- Otto, W., Priester und Tempel im hellenistischen Ägypten. Ein Beitrag zur Kulturgeschichte des Hellenismus. Band I. *M. 14.* — 17. — Band II. [U. d. Pr.]

- Peter, H., die geschichtliche Literatur über die römische Kaiserzeit bis Theodosius I. und ihre Quellen. 2 Bände. je *M. 12.* — der Brief in der römischen Literatur. Literaturgeschichtliche Untersuchungen u. Zusammenfassungen. *M. 8.* —
- Poland, F., Geschichte des griechischen Vereinswesens. *H. XXXVIII.* [U. d. Pr.]
- Ribbeck, O., Friedrich Wilhelm Ribbeck, Ein Beitrag zur Geschichte der Philologie. 2 Bände. *M. 12. 20.* — Reden und Vorträge. *M. 6.* — 8.
- Riese, A., das rheinische Germanen in der antiken Literatur. *M. 14.*
- Robbach, A., und R. Westphal, Theorie der musischen Künste der Hellenen. (Als 3. Auflage der Robbach-Westphalenschen Metrik. 3 Bände. *M. 36.* — I Band. Griechische Rhythmik von Westphal. *M. 1. 20.* II Band. Griechische Harmonik und Melodik von Westphal. *M. 6. 80.* III Band. I. Abt. Allgemeine Theorie der griechischen Metrik von Westphal und Gleditsch. *M. 8.* — II. Abt. Griechische Metrik mit besonderer Rücksicht auf die Stepphanganlagen und die übrigen metrischen Metra von Robbach und Westphal. *M. 14.* —
- Schaefer, A., Demosthenes und seine Zeit. 2. rev. Ausgabe. 3 Bände. gr. 8. *M. 30.* —
- Schmarow, A., Grundgriffe der Kunstwissenschaft. *M. 9.* — 10.
- Schmidt, J. H. H., Synonymik der griechischen Sprache. 4 Bände. *M. 54.* — Handbuch der lateinischen und griechischen Synonymik. *M. 12.*
- Schn-Ider, A., das alte Rom, Entwicklung seines Grundrisses und Geschichte seiner Bauten. Auf 12 Karten und 14 Tafeln dargestellt. Quer-Folio. geb. *M. 16.* — die 12 Pläne auf festem Papier apart. *M. 6.* —
- Schwartz, E., Charakterköpfe aus der antiken Literatur. Fünf Vorträge. 1. Hesiod und Pindar, 2. Thukydides und Euripides, 3. Sokrates und Plato, 4. Polybios und Poseidonios, 5. Cicero. 2. Aufl. *M. 2.* — 2. 60.
- Stiff, K., die Gebärden der Griechen und Römer. Mit zahlreich. Abbild. *M. 10.*
- Sitzler, J., Abriss der griechischen Literaturgeschichte. I Band. Bis zum Tode Alexanders des Großen. *M. 4.* — Stenplinger, Ed., Das Fortleben der horazischen Lyrik seit der Renaissance. *M. 8.* — 9.
- Stoll, G., die Sagen des klassischen Altertums. 6. Aufl. Neu bearb. von S. Lamer. 2 Bände. Mit 79 Abb. geb. je *M. 3. 60.* in I Band. *M. 6.* — die Sagen des klassischen Altertums. 8. Aufl. Neu bearb. von S. Lamer. Mit 92 Abbildungen. *M. 4. 50.*
- Studzinski, F., die Silesgöttin. Entwurf der Geschichte einer antiken Idealgestalt. Mit 12 Tafeln. *M. 2.* —

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Susemihl, F., Geschichte der griechischen Literatur in der Alexandrinerzeit. 2 Bände. I. Band. M. 16. — II. Band. M. 14. — M. 16.
- Tenffel, W. S., Geschichte der römischen Literatur. 5. Aufl. von L. Schwabe. 2 Bände. [Je M. 9. — II. —] M. 18. — 22. — Studien und Charakteristiken zur griechischen und römischen Literaturgeschichte. 2. Auflage. Mit einem Lebensabriss des Verfassers. M. 12. —
- Thesaurus linguae Latinae editus auctoritate et consilio academiarum quinq. Germanicarum Berolinensis, Göttingensis, Lipsiensis, Münnensis, Vindobonensis. Lex. 4. 1900—1907. Vol. I. M. 74. — 82. — Vol. II. M. 68. 40. 76. 40. Vol. III. fasc. 1. M. 7. 60. Vol. IV, fasc. 1—3. je M. 7. 20.
- Einbanddecke zu Band I u. II je M. 5. —, Sammelmappe M. 2. 50.
- Index librorum scriptorum inscriptionum ex quibus exempla adferantur. M. 7. 20.
- Einbanddecke M. 5. —
- Thiersch, H., Pharos, Antike und Islam. Mit zahlreichen Abbildungen. [U. d. Pr.]
- Troelsch-Lund, Summelektiv und Befragung im Wandel der Zeiten. Deutsch von S. Bloch. 2. Auflage. geb. M. 5. —
- Usener, H., Vorträge u. Aufsätze. M. 5. — 6. —
- Vahlen, I., opuscula academica. 2 partes. Pars I. Prooemia indicibus lectionum praemissa I—XXII Tab. a. 1875 ad a. 1881. M. 12. — 14. 50. Pars II. [U. d. Pr.]
- Vančiček, Al., etymologisches Wörterbuch der lateinischen Sprache. 2. Aufl. M. 6. — griechisch-lateinisches etymologisches Wörterbuch. 2 Bände. M. 21. — [I. Band. M. 10. — II. Band. M. 14. —]
- Verhandlungen der 19—48. Versammlung deutscher Philologen und Schulmänner. gr. 8. (Einzeln käuflich.)
- Volkmann, R., Geschichte und Kritik der Wolfischen Prolegomena zu Homer. M. 8. — die Rhetorik der Griechen und Römer in systemat. Übersicht dargestellt. 2. verbesserte Auflage. M. 12. —
- Wachsmuth, O., die Stadt Athen im Altertum. I. Band. Mit 2 Karten. M. 20. — II. Band. I. Abteil. M. 12. — [S. Abteil. in Vorbereitung]
- Welcker, G., der Seelenvogel in der alten Literatur und Kunst. Eine mythologisch-archäologische Untersuchung. Mit 103 Abbildungen im Text. M. 28. —
- Weiß, O., Charakteristik der lateinischen Sprache. 3. Auflage. M. 2. 80. 3. 40.
- Wislicenus, W. F., astronom. Chronologie. Ein Hilfsbuch für Historiker, Archäologen und Astronomen. M. 5. —
- Witte, G., Singular und Plural. Forschungen über Form und Geschichte der griechischen Poesie. M. 8. — 9. —

Neue Jahrbücher

für das klassische Altertum, Geschichte und deutsche Literatur und für Pädagogik.

Herausgegeben von J. Ilberg und B. Gerth.

10. Jahrgang 1907. Preis für den Jahrgang von 10 Heften M. 30. —

Die erste Abteilung der „Neuen Jahrbücher“ will für die drei ersten im Titel genannten Wissenschaftsgebiete, die durch zahllose Fäden miteinander verbunden die Grundlage unserer historischen Bildung im weiteren und tieferen Sinne ausmachen, einem bei der zunehmenden Ausdehnung aller Forschungsgebiete immer dringender werdenden Bedürfnis dienen. Dem einzelnen, der überhaupt nicht oder nur auf kleinem Gebiete selbstforschend tätig sein kann, wird die Möglichkeit geboten, den hauptsächlichsten Fortschritten der Wissenschaft auf den ihm durch den Beruf und eigene Studien naheliegenden Gebieten zu folgen.

Die zweite Abteilung will Fragen der theoretischen und praktischen Pädagogik an höheren Schulen erörtern und der Erforschung ihrer Geschichte dienen.

Probeheft für 3 Mark vom Verlag.

Das Erlebnis und die Dichtung. Lessing, Goethe Novalis, Hölderlin. Vier Aufsätze von W. Dilthey. 2. Auflage. [VII u. 455 S.] gr. 8. 1907. geh. M. 5. —, in Leinwand geb. M. 6. —

„... Mit dem gleichen Verständnis hat Dilthey diese vier Dichtererscheinungen in der Wurzel ihres Wesens erfasst und zugleich das Erdreich und das Klima untersucht, worin sie wachsen. Die zwei urgenden Geister Lessings und Goethes erschließt uns seine feine Analyse ebenso vollständig, wie die krankhafte Psycho eines Novalis und Hölderlins. Immer ist es eine in sich beruhende Welt, die er uns eröffnet, die, wie die Bilder Chodowiecki, Manzoni oder Schwinds, stets die geistige Atmosphäre einer ganzen Zeitperiode mit sich heraufbringt. Ebenso sehr wie durch den künstlerischen Charakter der Darstellung ist diese Wirkung durch den in die Tiefe und Weite dringenden Blick, die umfassende Bildung des Berliner Gelehrten erreicht. Solche Essays beizuhören uns mehr als die breiten Mittelstücken der Literaturgeschichte, die in Deutschland ein so großes Publikum haben, und die dickleibigen Monographien, womit unsere Zeit so freigelegt ist.“
(Frankfurter Zeitung.)

Psychologie und Volksdichtung. Von Dr. Otto Bückel. [VI u. 432 S.] gr. 8. 1906. geh. M. 7. —, in Leinwand geb. M. 8. —

Das Buch führt uns in die Wunderwelt der Volksdichtung. Allen seinen Begnungen und Erscheinungsformen spürt es nach und schildert sie bei strenger Wissenschaftlichkeit in anmutiger, lebendiger Form.

Zuerst wird der Ursprung des Volksgesanges erläutert, dann das Wesen und Entstehen des Volksliedes, seine Sprache und Wirkung, Lebensfähigkeit, sein Wandern und Verschwinden. Andere Abschnitte behandeln die Volkslieder, die Stätten des Volksgesanges, das Gefühlleben und den Optimismus im Volksliede, die Totenklage, die Wechselbeziehung zwischen Natur und Mensch, zwischen Geschichte und Volksdichtung. Ein besonderes Kapitel ist den Eranen und ihrem Anteil am Volksgesange eingeräumt. Schließlich werden die Spott-, Kriega- und Hochzeitslieder behandelt.

Arbeit und Rhythmus. Von Professor Dr. Karl Bücher. 3. Aufl. Mit einem Titelbild. [X u. 455 S.] gr. 8. 1902. geh. M. 7. —, in Leinwand geb. M. 8. —

„... Die übrige Gemeinde allgemein Gebildeter, welche nicht nur diese oder jene Einzelheit der in der Bücherarbeit enthaltenen wissenschaftlichen Errungenschaften interessiert, sondern die sich für die Gesamtheit des selbständigen und weitgreifenden Überblicks über den vielverschlungenen Zusammenhang von Arbeit und Rhythmus aufrecht freuen darf, wird meinen Erachtens dem bewährten Forscher auch dafür besonders dankbar sein, daß er für einen wertvollen Beitrag zu einer Lehre geliefert hat, welche die edelsten Genüsse in unserem armen Menschenleben vermittelt, nämlich zur Lehre von der dankenden Beobachtung, nicht nur welterschütternder Ereignisse, sondern auch alltäglicher, auf Schritt und Tritt uns beegnender Geschehnisse.“
(G. v. Mayr in der Beilage z. Allgem. Ztg.)

Die Renaissance in Florenz und Rom. Acht Vorträge von Professor Dr. K. Brandi. 2. Auflage. [X u. 265 S.] gr. 8. 1903. geh. M. 5. —, in Leinwand geb. M. 6. —

Das Buch bietet die erste zusammenfassende und entwickelnde Behandlung dieser für die Geschichte des menschlichen Geistes so bedeutenden Zeit. Alle wichtigen Erscheinungen des Lebens, Sozialgeschichte und Politik, Kunst und Wissenschaft, kommen gleichmäßig zur Geltung. Die Ausstattung des Buches ist im Sinne der Drucke aus der Renaissancezeit gehalten.

Wir haben ein ganz vortreffliches Buch vor uns, das mit weiser Ökonomie den reichen Stoff beherrschend, weiteren Kreisen der Gebildeten, die das Bedürfnis empfinden, die unsterbliche Kunst der italienischen Renaissance im Zusammenhang mit der Zeitgeschichte, von der sie abhängig ist, zu begreifen, nur lebhaft empfohlen werden kann.“
(Kölnische Zeitung.)

„Im engsten Raum stellt sich die gewaltigste Zeit dar, mit einer Kraft und Genügsamkeit, Schönheit und Kürze des Ausdrucks, die klassisch ist.“
(Die Nation.)

Zur Einführung in die Philosophie der Gegenwart. Acht Vorträge von Professor Dr. A. Riehl. 2. Auflage. [IV u. 274 S.] 8. 1904. geh. M. 3.—, in Leinwand geb. M. 3.60.

„Von den üblichen Einleitungen in die Philosophie unterscheidet sich Riehl auch nicht bloß durch die Form der freien Rede, sondern auch durch seine ganz methodische Auffassung und Anlage, die wir nur als eine höchst glückliche Bezeichnung können. Nichts von eigenem System, nichts von langatmigen logischen, psychologischen oder gelehrten historischen Entwicklungen, sondern eine lebendig anregend und doch nicht oberflächlich, vielmehr in das Zentrum der Philosophie führende Betrachtungsweise. . . . Es ist hoch erfreulich, daß Alois Riehl, der außer seinem großen Werke über den philosophischen Kritizismus und seiner bekannten Nietzsche-Monographie bisher nichts Zusammenfassendes veröffentlichte, uns diese seine „Einführung“ gegeben hat. . . . Wir möchten somit das philosophische Interesse, das sich, wie aus manchen Anzeichen zu entnehmen, auch im höheren Lehrstand gegenwärtig in erhöhtem Maße zu regen scheint, mit Nachdruck auf Riehls Schrift hinweisen. Wir würden auch so regen, mit Nachdruck auf Riehls Schrift hinweisen. Wir würden auch so regen, mit Nachdruck auf Riehls Schrift hinweisen. Wir würden auch so regen, mit Nachdruck auf Riehls Schrift hinweisen.“

(Monatsschrift für höhere Schulen)

Einleitung in die Philosophie. Von Professor Dr. Hans Cornelius. [XIV u. 357 S.] gr. 8. 1903. geh. M. 4.80, in Leinwand geb. M. 5.60.

„Es ist aber ein Vorteil der „Einleitung“, daß sie die oben ausgesprochenen Bedenken leicht behebt, die nichts anderes als Probleme der heutigen Wissenschaft sind und namentlich durch die fragliche Konsolidierung der heterogenen Entwicklungsreihen der Denkmittel ins Licht gesetzt werden. Diese Konsolidierung hat eben zur Folge, daß die „Einleitung“ keiner der von uns eingangs für eine solche hingestellten Möglichkeiten, sondern allen zugleich entspricht, und darum ist das Buch die vorzüglichste Einführung in das philosophische Gewirr, aus welchem die erkenntnistheoretische Methode herausführt.“

(Zeitschrift für Philosophie und philosophische Kritik)

Natursagen. Eine Sammlung naturdeutender Sagen, Märchen, Fabeln und Legenden. Von Oskar Dähnhardt. Mit Beiträgen von V. Arnhaug, M. Boehm, J. Bolte, K. Dietrich, H. F. Feilberg, O. Hackman, M. Hecke, W. Harnisch, B. Ig, K. Krohn, A. von Löwis of Menar, O. Polvka, E. Roma-Sklarek, St. Zdzarek und anderen. Band I: Sagen zum Alten Testament. [XIV u. 376 S.] Lex. 1907. geh. M. 8.—, in Leinwand geb. M. 10.50.

Die Mannigfaltigkeit der Natur hat den Menschen von jeher zum Nachsinnen über das Warum ihrer Erscheinungen angeregt, und so entstanden Sagen, in denen der Ursprung oder die Eigenart von Naturerscheinungen aus örtlichen Begebenheiten abgeleitet ist. Solche sind bei allen Völkern in erstaunlicher Menge vorhanden. Ihre Entwicklungen der Geschichte bilden den Inhalt dieses Werkes, das einen bisher fast unbekanntem Stoff der Wissenschaft zugänglich macht. Um zu sicheren Schlussfolgerungen und klaren Ergebnissen zu gelangen, dient dem Herausgeber die zwingende Kraft des Massenbeweises, der aus den Sagen aller Völker der Erde gewinnt. Der erste Band zeigt, daß die poetische Naturerklärung auch auf dem Gebiete biblischer Volksüberlieferung zugenügend gewinnbar ist. Er bringt Sagen zum A. T., die unter der volkreichsten Einwirkung iranischer, indischer, griechischer, moslemischer und jüdischer Tradition, wie auch unter dem Einfluß apokrypher Schriften sich entwickelt haben. Das ganze Werk, das auf sechs bis auf die Hände berechnet ist, stellt sich die Aufgabe, die Geistesgeschichte der Menschheit, insbesondere aber die vergleichende Sagen- und Märchenforschung, die Völkerpsychologie und Religionswissenschaft zu fördern.

Himmelsbild und Weltanschauung im Wandel der Zeiten. Von Professor Troels-Lund. Autorisierte Übersetzung von L. Bloch. 2. Auflage. [VIII u. 286 S.] gr. 8. 1900. In Leinwand geb. M. 5.—.

„Es ist eine wahre Lust, diesem kundigen und geistreichen Führer auf dem langen, aber nie ermüdenden Wege zu folgen, den er uns durch Asien, Afrika und Europa, durch Altertum und Mittelalter bis herab in die Neuzeit führt. Es ist ein Werk aus einem Guß, in großen Zügen und ohne alle Kleinlichkeiten geschrieben, dem wir einen recht großen Leserkreis nicht nur unter den künftigen Gelehrten, sondern auch unter den gebildeten Laien wünschen.“ (Jahrbücher f. d. Klass. Alter

DIE KULTUR DER GEGENWART

IHRE ENTWICKLUNG UND IHRE ZIELE

HERAUSGEBEN VON PROF. PAUL HINNEBERG

In 4 Teilen. Lex.-8. Jeder Teil zerfällt in einzelne inhaltlich vollständig in sich abgeschlossene und einzeln käufliche Bände (Abteilungen.)

Teil I: Die geisteswissenschaftlichen Kulturgebiete. 1. Hälfte. Religion und Philosophie, Literatur, Musik und Kunst (mit vorangehender Einleitung zu dem Gesamtwerte).

Teil III: Die naturwissenschaftlichen Kulturgebiete. Mathematik, Anorganische und organische Naturwissenschaften, Medizin.

Teil II: Die geisteswissenschaftlichen Kulturgebiete. 2. Hälfte. Staat und Gesellschaft, Recht und Wirtschaft.

Teil IV: Die technischen Kulturgebiete. Bautechnik, Maschinentechnik, industrielle Technik, Landwirtschaftliche Technik, Handels- und Verkehrstechnik.

Die „Kultur der Gegenwart“ soll eine systematisch aufgebaute, geschichtlich begründete Gesamtdarstellung unserer heutigen Kultur darbieten, indem sie die Fundamentalglieder der einzelnen Kulturgebiete nach ihrer Bedeutung für die gesamte Kultur der Gegenwart und für deren Weiterentwicklung in großen Zügen zur Darstellung bringt. Das Werk vereinigt eine Zahl erster Namen aus allen Gebieten der Wissenschaft und Praxis und bietet Darstellungen der einzelnen Gebiete jeweils aus der Feder des dazu Berufensten in gemeinschaftlicher, künstlerisch gewählter Sprache auf knappstem Raume.

„Teubners gelehrtes Sammelwerk ist längst in allen Händen. Tausende von Privatleuten nennen seine Bände ihr eigen; in allen größeren Bibliotheken ist es zu finden. Die Großzügigkeit und Einheitlichkeit seiner Anlage, die Zahl und der Ruf seiner Mitarbeiter machen es einigartig und nützlich auch demjenigen Anerkennung ab, der in dem Überwachen einer enzyklopädischen Literatur nicht die erteilteste Seite unseres Bildungslebens sieht. Wer aber das vorliegende Werk in die Hand nimmt, das schon durch seine fürstliche Ausstattung eine Art von Genuß gewährt, wird den gewaltigen Bildungsgehalt eines solchen Buches umso mehr empfinden, je tiefer er dem Arbeitsgebiet jener Autoren tobt. Eine ungeheure Summe von geistiger Kraft ist es, die hier in einer Anzahl kleiner, fast in Plauderton niedergelagerter Skizzen ihren Schaßstein findet.“ (Berliner Tageblatt.)

Probeheft und Spezial-Prospekte über die einzelnen Abteilungen (mit Auszug aus dem Vorwort des Herausgebers, der Inhaltsübersicht des Gesamtwerkes, dem Autoren-Verzeichnis und mit Probestücken aus dem Werke) werden auf Wunsch umsonst und postfrei vom Verlag versandt.

DIE KULTUR DER GEGENWART.

Von Teil I und Teil II sind erschienen:

Teil I, Abt. 1: **Die allgemeinen Grundlagen der Kultur der Gegenwart.** Inhalt: Das Wesen der Kultur: W. Lexis. — Das moderne Bildungswesen: Fr. Paulsen. — Die wichtigsten Bildungsmittel: A. Schölen und Hochschulen. — Das Volksschulwesen: G. Schüppa. — Das höhere Knabenschulwesen: A. Matthias. — Das höhere Mädchenschulwesen: H. Gaudig. — Das Fach- und Fortbildungsschulwesen: G. Kerschensteiner. — Die geisteswissenschaftliche Hochschulausbildung: Fr. Paulsen. — Die naturwissenschaftliche Hochschulausbildung: W. v. Dyck. — Kunst- und Kunstgewerbe-Museen: L. Pallat. — Naturwissenschaftlich-technische Museen: K. Kraepelin. — C. Ausstellungen. — Kunst- und Kunstgewerbe-Anstellungen: J. Lessing. — Naturwissenschaftlich-technische Ausstellungen: O. N. Witt. — Die Musik: G. Gehler. — Das Theater: P. Schlotheim. — Das Zeitungswesen: K. Bücher. — G. Das Buch: R. Pietschmann. — Die Bibliotheken: E. Milkau. — Die Organisation der Wissenschaft: H. Diels. [XV u. 67 S.] 1906. Preis geh. M. 16.—, in Leinwand geb. M. 18.—

Teil I, Abt. 2: **Die orientalischen Religionen.** Inhalt: Die Anfänge der Religion und die R. der primitiven Völker: Ed. Lehmann. — Die ägyptische R.: A. Erman. — Die asiatische R.: Die babylonisch-assyrische R.: C. Bezold. — Die indische R.: H. Oldenberg. — Die iranische R.: H. Oldenberg. — Die R. des Islams: J. Goldziher. — Der Lamaismus: A. Grünwedel. — Die R. der Chinesen: J. J. M. de Groot. — Die R. der Japaner: a) Der Shintoinismus: K. Florent; b) Der Buddhaismus: H. Haas. [VII u. 267 S.] 1906. Preis geh. M. 7.—, in Leinwand geb. M. 9.—

Teil I, Abt. 3: **Die christliche Religion mit Einschluß der israelitisch-jüdischen Religion.** Inhalt: Die israelitisch-jüdische Religion: J. Wellhausen. — Die R. Jesu und die Anfänge des Christentums bis zum Nicaenum 325: A. Jülicher. — Kirche und Staat bis zur Gründung der Staatskirche: A. Harraß. — Griechisch-orthodoxe Chr. und Kirche in Mittelalter und Neuzeit: N. Bonwetsch. — Chr. und Kirche Westeuropas im Mittelalter: K. Müller. — Katholisches Chr. und Kirche in der Neuzeit: F. K. Funk. — Protestantisches Chr. und Kirche in der Neuzeit: E. Troeltsch. — Wesen der Religion und der Religionswissenschaft: E. Proctsch. — Christl. kath. Dogmatik: J. Pohle. — Christl. kath. Ethik: J. Mansbach. — Christl. kath. prakt. Theologie: C. Krieg. — Christl. protest. Dogmatik: W. Herrmann. — Christl. protest. Ethik: K. Serberg. — Christl. protest. praktische Theologie: W. Faber. — Die Zukunftsaufgaben der Religion und der Religionswissenschaft: H. J. Holtzmann. [XI u. 752 S.] 1906. Preis geh. M. 16.—, in Leinwand geb. M. 18.— Auch in 2 Hälften: 1. Geschichte der christlichen Religion, geh. M. 9.60, geb. M. 11.— 2. System christl. Theologie, geh. M. 6.60, geb. M. 8.—

Teil I, Abt. 4: **Systematische Philosophie.** Inhalt: Das Wesen der Philosophie: W. Dilthey. — Logik und Erkenntnistheorie: A. Riehl. — Metaphysik: W. Windt. — Naturphilosophie: W. Ostwald. — Psychologie: H. Ebbinghaus. — Philosophie der Geschichte: R. Fucken. — Ethik: Fr. Paulsen. — Pädagogik: W. Münch. — Ästhetik: Th. Lipps. — Die Zukunftsaufgaben der Philosophie: Fr. Paulsen. [VIII u. 430 S.] 1907. Preis geh. M. 10.—, in Leinwand geb. M. 12.—

Teil I, Abt. 5: **Die orientalischen Literaturen.** Inhalt: Die Anfänge der Literatur und die L. der primitiven Völker: F. Schmidt. — Die ägyptische L.: A. Erman. — Die babylonisch-assyrische L.: C. Bezold. — Die israelitische L.: H. Gunkel. — Die aramäische L.: Th. Nöldeke. — Die äthiopische L.: Th. Nöldeke. — Die arabische L.: M. J. de Goeje. — Die indische L.: E. Fischer. — Die altpersische L.: K. Geldner. — Die mittelpersische L.: P. Horn. — Die neupersische L.: P. Horn. — Die türkische L.: E. N. Fick. — Die armenische L.: E. N. Fick. — Die georgische L.: E. N. Fick. — Die chinesische L.: W. Grube. — Die japanische L.: K. Florent. [IX u. 479 S.] 1906. Preis geh. M. 10.—, in Leinwand geb. M. 12.—

DIE KULTUR DER GEGENWART.

Von Teil I und II sind ferner erschienen:

Teil II, Abt. 6: **Systematische Rechtswissenschaft.** Inhalt: Wesen des Rechtes und der Rechtswissenschaft: R. Stammler. — Die einzelnen Teilgebiete: Privatrecht. Bürgerliches Recht: R. Sohm. — Handels- und Wechselrecht: K. Gareis. — Versicherungsrecht: V. Ehrenberg. — Internationales Privatrecht: L. v. Bar. — Zivilprozeßrecht: L. v. Sculler. — Strafrecht und Strafprozeßrecht: F. v. Liszt. — Kirchenrecht: W. Kahl. — Staatsrecht: P. Laband. — Verwaltungsrecht. Justiz und Verwaltung: G. Anschütz. — Polizei- und Kulturpflege: E. Bernatzik. — Völkerrecht: E. v. Martitz. — Die Zukunftsaufgaben des Rechtes und der Rechtswissenschaft: R. Stammler. [X, LX u. 626 S.] 1906. Preis geh. M. 14.—, in Leinwand geb. M. 16.—

In 2., vermehrter und verbesserter Auflage erschien:

TEIL I, ABT. 8

DIE GRIECHISCHE UND LATEINISCHE LITERATUR UND SPRACHE

BEARBEITET VON U. VON WILAMOWITZ-MOELLENDORFF, K. KRUMBACHER, J. WACKERNAGEL, FR. LEO, E. NORDEN, F. SKUTSCH.

[VIII u. 494 S.] Lex.-8. 1907. geh. M. 10.—, in Leinw. geb. M. 12.—

Inhalt: I. Die griechische Literatur und Sprache. Die griechische Literatur des Altertums: U. v. Wilamowitz-Moellendorf. — Die griechische Literatur des Mittelalters: K. Krumbacher. — Die griechische Sprache: J. Wackernagel. — II. Die lateinische Literatur und Sprache. Die römische Literatur des Altertums: Fr. Leo. — Die lateinische Literatur im Übergang vom Altertum zum Mittelalter: E. Norden. — Die lateinische Sprache: F. Skutsch.

„In großen Zügen wird uns die griechisch-römische Kultur als eine kontinuierliche Entwicklung vorgeführt, die uns zu den Grundlagen der modernen Kultur führt, hellenistische und christliche, mittelgriechische und mittel-lateinische Literatur erscheinen als Glieder dieser großen Entwicklung, und die Sprachgeschichte eröffnet uns einen Blick in die ungeheuren Weiten, die rückwärts durch die vergleichende Sprachwissenschaft, vorwärts durch die Betrachtung des Fortlebens der antiken Sprachen im Mittel- und Neugriechischen und in den romanischen Sprachen erschlossen sind.“ (Deutsche Literaturztg.)

„... Wir erhalten hier die Summe der literarischen und sprachlichen Forschung unserer Zeit, in der Darstellung gleich ausgezeichnet durch die Weite des Gesichtskreises wie durch die Fülle und Originalität der leitenden Gesichtspunkte. Die Eigenart der Darstellung ist darin begründet, daß sie von philologischem Detail zunächst absehend nur die Treibkräfte des geistigen Lebens und ihre Entwicklung verfolgt und mit besonderer Liebe bei der allgemeinen Charakteristik der hervorragenden Persönlichkeiten verweilt.“ (Literarische Rundschau.)